

३९

पदपाठसहिता

ऋग्वेद-संहिता

सायणाचार्यकृत-भाष्यसंवलित

सैव

हिन्दीभाषामन्त्रानुवादसमन्विता

अनुवादक

पण्डित रामगोविन्द त्रिवेदी

॥ श्रीः ॥

विद्याभवन प्राच्यविद्या ग्रन्थमाला

३५

पदपाठसहिता

ऋग्वेद-संहिता

सायणाचार्यकृत-भाष्यसंवलित

सैव

हिन्दीभाषामन्त्रानुवादसमन्विता

द्वितीयोऽष्टकः

चौखम्बा विद्याभवन

वाराणसी

प्रकाशक

चौखम्बा विद्याभवन

(भारतीय संस्कृति एवं साहित्य के प्रकाशक तथा वितरक)

चौक (बैंक ऑफ बड़ोदा भवन के पीछे)

पो. बा. नं. 1069, वाराणसी 221001

दूरभाष : 2420404

ई-मेल : cvbhawan@yahoo.co.in

पुनर्मुद्रित संस्करण २००७

१-९ भाग (सम्पूर्ण)

मूल्य : ३५००.००

अन्य प्राप्तिस्थान

चौखम्बा पब्लिशिंग हाउस

4697/2, भू-तल (ग्राउण्ड फ्लोर)

गली नं. 21-ए, अंसारी रोड

दरियागंज, नई दिल्ली 110002

दूरभाष : 23286537

चौखम्बा संस्कृत प्रतिष्ठान

38 यू. ए. बंगलो रोड, जवाहर नगर

पो. बा. नं. 2113

दिल्ली 110007

दूरभाष : 23856391

चौखम्बा सुरभारती प्रकाशन

के. 37/117 गोपालमन्दिर लेन

पो. बा. नं. 1129, वाराणसी 221001

दूरभाष : 2335263

THE
VIDYABHĀWAN PRACHYAVIDYA GRANTHAMALA

35

ṚG-VEDA-SAMHITĀ

Together with

PADAPĀṬHA
&
SĀYAṆABHĀṢYA

SECOND AṢṬAKA

CHOWKHAMBA VIDYABHAWAN
VARANASI

Publishers :

CHOWKHAMBA VIDYABHAWAN

(Oriental Publishers & Distributors)

Chowk (Behind Bank of Baroda Building)

Post Box No. 1069

Varanasi 221001

Tel. : 2420404

E-mail : cvbhawan@yahoo.co.in

© All rights reserved

Edition : 2007

Price : 3500.00

Also can be had from :

CHAUKHAMBA PUBLISHING HOUSE

4697/2, Ground Floor

Gali No. 21-A, Ansari Road

Daryaganj, New Delhi 110002

Tel. : 23286537

CHAUKHAMBA SANSKRIT PRATISHTHAN

38 U.A. Bungalow Road, Jawahar Nagar

Post Box No. 2113

Delhi 110007

Tel. : 23856391

CHAUKHAMBA SURBHARATI PRAKASHAN

K. 37/117, Gopal Mandir Lane

Post Box No. 1129

Varanasi 221001

Tel. : 2335263

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे ॥ यन्तत्वाकृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥ १ ॥

यस्य निःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ॥ निर्ममेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ २ ॥

प्रक्रियाप्रथमेकाण्डे साकल्येनोपवर्णिता । अत ऊर्ध्वं तन्निज्ञियास्मर्यते च क्वचित्कचिद् ॥ ३ ॥

अथ द्वितीयाष्टके प्रथमोऽध्याय आरभ्यते शतर्चिनामाद्ये मण्डले चतुर्विंशत्यनुवाकाः तेषु क-
दित्येत्यष्टादशानुवाकेषु सूक्तानि तत्र प्रवः पान्तमिति द्वितीयं सूक्तम् पंचोनेत्यनुवर्तमानात्पञ्चदश-
चमं ऋषिश्चान्यस्माद्वेदेषु परिभाषया कक्षीवानृषिः अनादेशपरिभाषया त्रिष्टुप् विश्वेदेवादेवता
प्रवो वैश्वदेवमित्यनुक्रमणिका अस्य विशेषविनियोगोलैङ्गिकः ।

अम् प्रवः पान्तं रघुमन्यवो न्यो यज्ञं रुद्राय मीळुषे भरध्वम् ।

दिवो अस्तोष्यसुरस्य वीरैरिषु ध्येवमरुतो रोदस्योः ॥ १ ॥

प्र । वः । पान्तम् । रघुऽमन्यवः । अन्धः । यज्ञम् । रुद्राय ।

मीळुषे । भरध्वम् । दिवः । अस्तोषि । असुरस्य । वीरैः । इषु ध्याऽईवा

मरुतः । रोदस्योः ॥ १ ॥

हे रघुमन्यवः लघुक्रोधाः अक्रोधिनः ऋत्विजो वो युष्माकं पान्तं पालनशीलं पातव्यं वायज्ञं याग-
साधनमन्धोऽन् आज्यसोमादिलक्षणं रुद्राय रुद्रः खं तद्धेतुभूतं दुरितं वा तस्य द्वावयित्रे एतन्नामका-
यदेवाय मीळुषे फलस्य वर्षित्रे तदर्थं प्रभरध्वम् प्रकर्षेण संपादयत अहं च इषु ध्येव इषु ध्यानशत्रून्-
थानिरस्यति तथा वीरैरभिन्नाणां विविधमीरकैर्वीर्येपितैर्वा तदनुचरैर्मरुदादिभिः सह दिवो द्युलोक-
सकाशात् उपलक्षणमेतत् लोकत्रयादपि असुरस्य निरसितव्यानामसुराणां निरसितुः कर्मणि षष्ठी
निरसितारंतमेव देवं रोदस्योः निरोधनवत्योर्द्वावापृथिव्योर्मध्ये वर्तमानान्मरुतश्च अस्तोषिस्तौमि ॥
पान्तं पान्तमित्यत्र पातेः शतृ पिबतेर्वा औणादिकोशः । मीळुषे दाश्वान्साह्वानि तिक्रंसुप्रत्ययान्तो नि-
पातितः चतुर्थ्येकवचने वसोः संप्रसारणमितिसंप्रसारणम् शांसिवसीत्यादिना षत्वम् । दिवः ऊडिद-
मित्यादिना विभक्तेरुदात्तत्वम् । अस्तोषि स्तौतेऽछान्दसालुङ् । इषु ध्येव इषवो धीयन्ते त्रेतीषु धीः
कर्मण्यधिकरणे चेति दधातेः किः कृत्स्वरेणान्तोदात्तः उदात्तयणो हल्पूर्वादिति विभक्तेरुदात्तत्वम् ॥ १ ॥

१. क्रोध-विरहित ऋत्विको, तुम लोग कर्म-फलदाता रुद्रदेव को

पालनशील और यज्ञ-साधन अग्नि अर्पण करो । मैं भी उन द्युलोक
के असुर (देव) और उनके अनुचर एवं स्वर्ग और पृथिवी के मध्यस्थ-
वासी मरुद्गण की स्तुति करता हूँ । जैसे तूणीर-द्वारा शत्रुओं को निरस्त
किया जाता है, वैसे ही रुद्र भी वीर मरुतों के द्वारा शत्रुओं को
निरस्त करते हैं ।

पत्नीवपूर्वहूतिवावृध्याउषासानक्तापुरुधाविदानि ।
स्त्रीर्नात्कंन्युतंवसानासूर्यस्यश्रियासुदृशीहिरण्यैः ॥ २ ॥

पत्नीइव । पूर्वहूतिम् । वृधध्यै । उषासानक्ता । पुरुधा ।
विदानि इति । स्त्रीः । न । अत्कम् । विदुतम् । वसाना ।
सूर्यस्य । श्रिया । सुदृशी । हिरण्यैः ॥ २ ॥

पत्नीव पत्नीयथापूर्वहूतिपत्युःपूर्वाह्वानंवृधध्यै वर्धयितुंशीघ्रगतिर्भवतितद्वत् उषासान-
क्ता अहोरात्रदेवतेऽपि पुरुधा बहुप्रकारंबहुविधैःस्तोत्रैःविदानेज्ञायमाने सत्यौ पूर्वहूतिं वृध-
ध्यै अस्मदीयंपूर्वाह्वानंवर्धयितुंशीघ्रमागच्छतमितिशेषः यद्वा वृधध्यै अस्मद्वर्धनायपुरुधाबहु-
प्रकारंविदाने वर्धनोपायान्जानत्यौभवतमितिशेषः उषासानक्ता उषासोषसइतिपूर्वपदस्योषासा-
देशः देवताद्वन्द्वेचेत्युभयपदप्रकृतिस्वरत्वम् अथकेवलोषाउच्यते-स्त्रीः शत्रूणां हिंसकस्तेजसा
च्छन्नोवाआदित्यः सइवहिरण्यैर्हिरण्यवर्णैरश्मिभिः व्युतं विततं विशेषेण संबद्धं अत्कं अत्कं सन्त-
तं वारूपं वसाना आच्छादयन्ती धारयन्ती सूर्यस्य श्रिया शोभया सुदृशी शोभनं दृश्यमाना सूर्यस्य पु-
रोगामिनी रश्मिभिः खल्वेषा जगद्भासयति तादृश्युषा अस्मत्पूर्वहूतिं पालयत्वित्यर्थः यद्वा हिरण्यैर्हि-
तरमणीयैः प्रकाशैर्धनविशेषैर्वासहागच्छतु ॥ व्युतं व्येजोनिष्ठायां वचिस्वपीत्यादिनासंप्रसारण-
म् । स्त्रीः अविदुस्तु इतीकारप्रत्ययः ॥ २ ॥

२. जैसे स्वामी के प्रथम आह्वान पर पत्नी शीघ्र आती है, वैसे ही
अहोरात्र-देवता नानाविध स्तुतियों-द्वारा स्तुत होकर हमारे प्रथम
आह्वान पर शीघ्र आवें । अरि-मर्दन सूर्य की तरह उषादेवी हिरण्यवर्ण
किरणों से युक्त होकर और विशाल रूप धारण कर सूर्य की शोभा
से शोभन हों ।

अथ तृतीया-

ममत्तुनःपरिज्मावसर्हाममत्तुवातोअपां वृषण्वान् ।
शिशीतमिन्द्रापर्वतायुवनस्तन्नोविश्वेवरिवस्यन्तु देवाः ॥ ३ ॥
ममत्तु । नः । परिज्मा । वसर्हा । ममत्तु । वातः । अपाम् । वृषण् इवान् ।
शिशीतम् । इन्द्रापर्वता । युवम् । नः । तत् । नः । विश्वे ।
वरिवस्यन्तु । देवाः ॥ ३ ॥

नोऽस्मान्वसर्हा वसनाहोर्गार्हपत्यादिरूपेण यद्वा वासकानामाच्छादकानांवृक्षादीनांह-
न्ताग्निः अथवा वसर्हावासाहोवासरस्यगमयिता परिज्मा परितोगन्ता आदित्योममत्तुमादयतु
तथाअपां वृष्ट्युदकानां वृषण्वान्वर्षणवान् वृष्ट्युत्पादकोवातोवायुः अस्मान्ममत्तु किञ्च हे
इन्द्रापर्वता इन्द्रःप्रसिद्धः पर्वतः पर्ववान्वृष्ट्यादिपूरणवान्पर्जन्यस्तौयुवंयुवानोऽस्मान्ममद्बुद्धिंवा-
शिशितं तीक्ष्णीकुरुतं शोधयतमित्यर्थः तत्तस्मात् यस्मादहंसर्वान्देवान्स्तौमि तस्माद्विश्वेसर्वे-
ऽपिदेवाःनोऽस्माकंवरिवस्यन्तु प्रभूतमन्नंदातुमिच्छन्तु सप्तद्वाचप्रदानेनप्रीणयन्त्वित्यर्थः ॥
ममत्तु मदीहर्षे अन्तर्भावितण्यर्थाहोदिछान्दसोविकरणस्यश्लुः द्विर्वचनम् । शिशितं ईहल्यघो-
रितीत्वम् बहुलुंछन्दसीत्युक्त्यासस्येत्वम् । इन्द्रापर्वतेत्यत्र देवताद्वन्द्वेचेतिपूर्वपदस्यानङ्गादेशः॥३॥

३. वसनयोग्य और सर्वतोगामी सूर्य हमारी प्रसन्नता बढ़ायें ।
धारि-वर्षक वायु हमारा आनन्द बढ़ायें । इन्द्र और पर्वत (मेघ) हमारी
बुद्धि को बढ़ायें । विश्वेदेवगण, हमें यथेष्ट अन्न देने की चेष्टा करें ।

उतन्त्यामेयशसाश्वेतनायैव्यन्तापान्तौशिजोहवधै ।

प्रवोनपातमपांरुणुध्वंप्रमातरारास्पिनस्यायोः ॥ ४ ॥

उत । त्या । मे । यशसा । श्वेतनायै । व्यन्ता । पान्ता । औशिजः ।

हवधै । प्र । वः । नपातम् । अपाम् । रुणुध्वम् । प्र । मातरा ।

रास्पिनस्य । आयोः ॥ ४ ॥

औशिजःउशिजःपुत्रःकक्षीवान् अहंमे तादर्थ्येचतुर्थीमदर्थ्ययशसा यशइत्यन्बलंकीर्तिर्वोच्य-
ते तद्वन्तौ व्यन्ताभक्षयन्तौ चरुपुरोडाशादिकं पान्तापिबन्तावाज्यसोमादिकं त्या तच्छब्दसमामार्थः
त्यच्छब्दः यौस्तुत्यत्वेनप्रसिद्धौतावश्विनौ अत्रमद्यपिविशेषेणश्रुतः तथापिसूक्तस्यवैश्वदेवत्वा-
दुषःसंबन्धाद्विवचनलिङ्गाच्चाश्विनावितिगम्यते तादृशावश्विनौ श्वेतनायै इतिषष्ठ्यर्थेचतुर्थीवि-
श्वंजगच्छेतयन्याउषसःतत्संबन्धिनिकाले उषःकालीनाह्वानाय यजेयमितिशेषः हेऋत्विजः वो-
यूयंप्रथमार्थेद्वितीया अपामुदकानां नपातंनपातयितारं तासांनप्तांवाग्निं अद्भ्यः ओषधिवनस्प-
तयः ताभ्योऽग्निरित्यपांनप्तृत्वमग्नेः तंदेवंप्ररुणुध्वम् करोतिरत्रक्रियासामान्यवाचीक्रियाविशे-
षेस्तोत्रेपर्यवस्यति प्रकर्षेणस्तुध्वमित्यर्थः किञ्च रास्पिनस्य रपतेरसतेर्वाशब्दनार्थस्यप्राजन्तस्य
कृतसकारपंकारोपजनस्यरास्पइतिभवति तदस्यास्तीतिरास्पिस्तोत्रं तद्वान्तरास्पिनःस्तोता तस्य
आयोः तादृशस्यमनुष्यस्यमम मह्यंमातरामातृवद्धितकारिण्यावहोरात्रदेवतेऽपिप्ररुणुध्वं अ-
थवा रास्पिनस्य एकोमत्वर्थेप्रत्ययश्छान्दसः प्रवर्षणध्वनियुक्तस्यवृष्ट्युदकस्यगमनशीलस्य
निर्मात्र्यावहोरात्रेप्ररुणुध्वम् ॥ व्यन्ता पान्ता उभयत्र सुपांसुलुगित्याकारः ॥ ४ ॥

४. मैं उशिज का पुत्र हूँ । ऋत्विको, मेरे लिए अन्न-भक्षक और
स्तुति-भाजन अश्विनीकुमारों को, संसार को प्रकाशित करनेवाली

उषा के समय, बुलाओ। जल के नप्ता अग्नि की स्तुति करो तथा मेरे सबुश स्तोता मनुष्यों के मातृ-स्थानीय अहोरात्र-देवताओं की भी स्तुति करो।

आवोरुवण्युमौशिजोह्रुवधैघोषेवशंसमर्जुनस्यनंशे।

प्रवःपूष्णेदावनआँअच्छावोचेयवसुतातिमग्नेः ॥ ५ ॥ १ ॥

आ । वः । रुवण्युम् । औशिजः । हुवधै । घोषाऽइव । शंसम् ।

अर्जुनस्य । नंशे । प्र । वः । पूष्णे । दावने । आ । अच्छ ।

वोचेय । वसुतातिम् । अग्नेः ॥ ५ ॥ १ ॥

हेदेवाः औशिजःकक्षीवानहंवोयुष्माकंसंबन्धिनंरुवण्यं रवणीयंशब्दनीयं शंसंस्तोत्रंआ-
हुवधै युष्मदाह्वानाय अच्छावोचेय आभिमुख्येनब्रवीमि यद्वा अत्राप्यश्विनावेदोच्येते त-
स्मिन्पक्षेवहुवचनंपूजार्थंहेअश्विनौ वोयुष्मान्घोषेव एतन्नामिकाब्रह्मवादिनीव सायथा अर्जुन-
स्यश्वेतवर्णस्य स्वशरीरगतत्वग्रोगस्यनंशेनाशनाय यथाश्विनोःशंसमकार्षीत् तद्वदहमपीत्यर्थः
हेदेवाः युष्मत्संबन्धिने दावने आ आभिमुख्येनफलस्यदानेपूष्णे पोषकाय एतन्नामकाय देवाया-
पि आकारस्याङोनुनासिकश्छन्दसीतिप्रकृतिभावः अच्छ आभिमुख्यगमनेनवोचेयस्तौमि व-
चपरिभाषणे लिङ्याशिष्यङ् वचउमित्युम् किञ्च अग्नेर्वसुतार्तिं तत्संबन्धिधनमपिवोचेय स्तौ-
मि तमेवाग्निम् ॥ ५ ॥

५. देवगण, मैं उशिज का पुत्र कक्षीवान् हूँ। मैं तुम्हारे सम्बन्ध में कहने योग्य स्तोत्र का, आह्वान के लिए, पाठ करता हूँ। अश्विद्वय, जैसे अपने शरीरगत श्वेतवर्ण त्वचा-रोग के विनाश के लिए घोषा नामक ब्रह्मवादिनी माहिला ने तुम्हारी स्तुति की, वैसे ही मैं भी स्तुति करता हूँ। देवो, फलदाता पूषा देव की भी स्तुति करता हूँ और अग्नि-सम्बन्धी धन की भी स्तुति करता हूँ।

श्रुतंमेमित्रावरुणाहवेभौतश्रुतंसदनेविश्वतःसीम्।

श्रोतुंनःश्रोतुरातिःसुश्रोतुःसुक्षेत्रासिन्धुरद्भिः ॥ ६ ॥

श्रुतम् । मे । मित्रावरुणा । हवा । इमा । उत । श्रुतम् । सदने ।

विश्वतः । सीम् । श्रोतुं । नः । श्रोतुरातिः । सुश्रोतुः । सुक्षेत्रा ।

सिन्धुः । अतद्भिः ॥ ६ ॥

हेमित्रावरुणा एतन्नामानावहोरात्राभिमानिदेवौ युवांश्चाश्मानि हवा अस्मदाह्वानानि श्रुतं श्रुतं न केवलं अस्मदाह्वानं उत अपि च सदने यागगृहे विश्वतः उद्गात्रादिभिः सर्वतः क्रियमाणं सी एतत्स्तोत्रमपिश्रुतं किंच श्रोतुरातिः सर्वत्र श्रूयमाणघनः तादृशदानो वा सुश्रोतुरस्मदाह्वानस्य सम्यक् श्रोतासिन्धुर्जलाभिमानी देवः सुक्षेत्रा सुक्षेत्राणि अद्भिर्वृष्टिजलैः क्लेदयन्नितिशेषः यद्वा अस्मत्क्षेत्राण्यद्भिः सुक्षेत्राणिसस्यादिसमृद्धानि कुर्वन्नो हवं श्रोतुं शृणोतु सुक्षेत्रत्वलाभाय शृणोत्वित्यर्थः ॥ हवा इमा उभयत्र विभक्त्या आकारः । श्रुतमित्यत्र बहुलं छन्दसीति विकरणस्य लृक् ॥ ६ ॥

६. मित्र और वरुण, मेरा आह्वान सुनो। यज्ञ-गृह में समस्त आह्वान सुनो। प्रसिद्ध धनशाली जलाभिमानी देव खेतों में जल बरसाकर हमारा आह्वान सुनें।

स्तुषेसावावरुणमित्ररातिर्गवांशतापृक्षयामेषुपञ्चे ।

श्रुतरथेप्रियरथेदधानाःसद्यःपुष्टिर्निरुन्धानासोअगमन् ॥ ७ ॥

स्तुषे । सा । वाम् । वरुण । मित्र । रातिः । गवाम् । शता ।

पृक्षयामेषु । पञ्चे । श्रुतरथे । प्रियरथे । दधानाः । सद्यः ।

पुष्टिम् । निरुन्धानासः । अगमन् ॥ ७ ॥

हेमित्र हेवरुणदेव वायुवामहंस्तुषेस्तुवे व्यत्ययेन मध्यमः युवयोः संबन्धिनी सा प्रसिद्धारातिर्गवांशताशतानां शतसंख्यानामपरिमितानां गवांसंबन्धिनी असंख्यातगोविषयारातिः पञ्चेकक्षीवतिमयि पृक्षयामेषु पृक्षइत्यकारान्तोऽप्यस्ति पृक्षाणामन्धानां नियमनयेषु स्तोत्रेषु यज्ञेषु वातेषु निमित्तभूतेषु भवत्वितिशेषः किंच मित्रादयो देवाः श्रुतरथे सर्वत्र प्रसिद्धरथोपेतप्रियरथे प्रीयमाणरथयुक्ते सर्वदा रथप्रिये पञ्चे मध्ये वदधानाः प्रीतिधारयन्तः सद्यः आगमनानन्तरमेव पुष्टिगवादिपोषणं निरुन्धानासः अवरुन्धानाः अस्मास्वेव स्थापयन्तः यद्वा मयि पुष्टिदधानाः कुर्वाणाः निरुन्धानासः कृतामेव पुष्टिमयि स्थिरां कुर्वन्तः अगमन् आगच्छन्तु ॥ रातिः रादाने भावे किन् मन्त्रे वृषेत्यादिना किन उदात्तत्वम् । शता सुपांसु लुगिति षष्ठ्याः पूर्वसवर्णदीर्घत्वम् । दधानाः जुहोत्यादित्वाच्छपः श्लुः अन्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वम् । अगमन् गमेश्छान्दसे लुङि मन्त्रे वृषेत्यादिना च्लृङ् गमहनेत्युपबालोपः ॥ ७ ॥

७. मित्र और वरुण, मैं तुम्हारी स्तुति करता हूँ। जिस स्तोत्र से अन्न का नियमन होता है, वही स्तोत्र पढ़ा जाता है; इसलिए कक्षीवान् (ऋषि) को अपनी प्रसिद्ध गो दो। कक्षीवान् के प्रति प्रसन्न होकर प्रसिद्ध और सुन्दर रथ से युक्त तुम लोग आओ तथा आकर मुझे पोषण करो।

अथाष्टमी-

अस्यस्तुषेमहिमघस्यराधःसचासनेमनहुषःसुवीराः ।

जनोयःपञ्चेभ्योवाजिनीवानश्वान्तोरथिनोमह्यसूरिः ॥ ८ ॥

अस्य । स्तुषे । महिऽमघस्य । राधः । सचा । सनेम । नहुषः ।

सुवीराः । जनः । यः । पञ्चेभ्यः । वाजिनीऽवान् । अश्वान्तः ।

रथिनः । मह्यम् । सूरिः ॥ ८ ॥

महिमघस्य महिमहत्पूज्यमघोधनंअन्वायस्यदेवसंघस्यसतथोक्तः तादृशस्यास्यराधो-
धनस्तुषेस्तुवे व्यत्ययेनमध्यमः धनलाभायप्रभूतधनदेवसंघस्तौमीत्यर्थः किंच नहुषः मनुष्यना-
मैतत् परस्परस्नेहबन्धोपेताःमनुष्यावयंकक्षीवन्तः सुवीराः शोभनपुत्राद्युपेताःसन्तः सचास-
ह परस्परैकमत्येन सनेम त्वद्वत्तधनसंभजेमलभेमहि देवसंघोविशेष्यते योजनोदेवजनः यश्च
देवसंघः पञ्चेभ्यः अङ्घ्रिरोगोत्रोत्पञ्चेभ्यः कक्षीवद्भ्यः पञ्जावाअङ्घ्रिरसइतिश्रुतेः । तेभ्योवाजि-
नीवान् वाजोऽन्तद्वतीक्रियावाजिनीतयातद्वान्भवतियद्वैकोमत्वर्थीयप्रत्ययश्छान्दसः अस्म-
भ्यंपदेयेनदत्तेनवाजेनतद्वान्भवतीत्यर्थः यश्चदेवसंघोश्वावतः बहुभिस्तद्वैतैरश्वैस्तद्वतोरथिनोर-
थवतोमह्यसूरिः प्रेरकोभवति अश्वानांरथानांप्रेरयितारं देवसंघंस्तुषेइत्यर्थः ॥ सुवीराः वीरवी-
र्यैचेत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । अश्वान्तः अश्वशब्दस्यमन्त्रेसोमाश्वेत्यादिनामत्तुपिदीर्घत्वम् ॥ ८ ॥

८. में महान् धनवाले देवों के धन की स्तुति करता हूँ । हम मनुष्य
हैं; इसलिए शोभन पुत्र-पौत्र आदि से संयुक्त होकर हम इस धन
का संभोग करें। जो देव अङ्घ्रिरा गोत्र में उत्पन्न कक्षीवान् के लिए अन्न
प्रदान करते हैं, अश्व और रथ बेते हैं, उनकी स्तुति करता हूँ।

अथनवमी-

जनोयोमित्रावरुणावभिधुगपोनवांसुनोत्यक्षण्याधुक् ।

स्वयंसयक्ष्मं हृदयेनिधत्त आपयदीहोत्राभिर्ऋतावा ॥ ९ ॥

जनः । यः । मित्रावरुणौ । अभिऽधुक् । अपः । न । वाम् ।

सुनोति । अक्षण्याऽधुक् । स्वयम् । सः । यक्ष्मम् । हृदये । नि ।

धत्त । आप । यत् । इम् । होत्राभिः । ऋतवा ॥ ९ ॥

हेमित्रावरुणौ युष्माकं योजनो अभिधुक् अभितो द्रोघा भवति अयष्टा भवतीत्यर्थः य-
श्च अक्षया धुक् चक्रेण मार्गेण द्रुहति अन्यथा प्रकरेण द्रुहति द्रोहप्रकार उच्यते वांयुवां अपः
सोमरसाञ्जसुनोति अभिष्वनं करोति युवामतिक्रम्य अन्यदेवतार्थं सुनोतीत्यभिप्रायः अयमे-
व अक्षया द्रोहः समूढो द्विविधो जनः स्वयं यक्ष्मं व्याधिं हृदये स्वचित्ते निधत्ते स्थापयति अनु-
ष्ठातृणां भोगान्पश्यन् व्यथितो भवतीत्यर्थः यत् लिङ्गव्यत्ययः यत्कृत् विलक्षणः पुमान् ऋतावा य-
ज्ञवान् परिगृहीतयज्ञः होत्राभिः वाङ्मामैतत् स्तुतिवाग्भिः ईमेन सोमरसं आपव्यामोति स्तुव-
न्सोममभिषुणोतीति यावत्स नरः पृत्सु यातीति वक्ष्यमाणेन सहसंबन्धः ॥ अभिधुक् द्रुहेः सत्सूदि-
षेति कृिप् संहितायां भष्भावश्छान्दसः । ऋतावेत्यत्र छन्दसीव निपाविति मत्वर्थी यो वनिष् अन्ये-
षामपि दृश्यत इति संहितायां दीर्घत्वम् ॥ ९ ॥

९. हे मित्र और वरुण, जो तुम्हारा द्रोही है, जो किसी तरह भी
तुम्हारा द्रोह करता है, जो तुम्हारे लिए सोमरस का अभिषव नहीं
करता, वह अपने हृदय में यक्ष्मा रोग धारण करता है । जो व्यक्ति
यज्ञ करता और स्तुति-वचनों से सोमरस तैयार करता है—

सत्राधंतो न द्रुषो दंसुजूतः शर्धस्तरों न रांगूर्तश्रवाः ।

विसृष्टरातिर्यातिबाह्वसृत्वा विश्वासु पृत्सु सदमिच्छूरः ॥ १० ॥ २ ॥

सः । ब्राधंतः । न द्रुषः । दंसुजूतः । शर्धः स्तरः । न राम् । गूर्तश्श्रवाः ।

विसृष्टरातिः । याति । बाह्वसृत्वा । विश्वासु । पृत्सु । सदम् ।

इत् । शूरः ॥ १० ॥ २ ॥

हेमित्रावरुणौ युवांगतमन्त्रावसानोक्तलक्षणो युष्मत्पूजको जनो दंसुजूतः दान्तैरश्वैः सुषुप्रे-
रितः अतएव नरां नराणां शर्धस्तरः अतिशयेनाभिभविता अथवा अतिशयेन बलवान् नराणां स्व-
समानानां मध्ये गूर्तश्रवाः उदूर्णदीप्तिः प्रख्यातानो वा विसृष्टरातिः आर्थिभ्यः प्रदत्तधनः एवमहा-
नुभावः शूरः सन् विश्वासु पृत्सु सर्वेषु जन्मेषु संग्रामेषु ब्राधंतः महत्त्वमैतत् हिंसकान् सहतोऽपि मनुषो-
मनुष्यनामैतत् मनुष्यान् शत्रून् प्रतिबाह्वसृत्वा भृशं संतां अशंकितगमनः सन् सदमिच्छूरः सदैव याति ग-
च्छति ॥ दंसुजूतः दासेर्विच्छृत्वा तृतीया कर्मणीति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । गूर्तश्रवाः गुरी उद्यममे-
न सत्तनिषत्तेत्यादौ निपातनाच्छिन्नत्वाभावः । विसृष्टरातिः विपूर्वात्सृजतेः कर्मणि निष्ठा गति-
रन्तरेण इति गतेः प्रकृतिस्वरत्वं बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वेन स एव शिष्यते । पृत्सु पदादिषु मांसू-
त्सूनामुपसंख्यानमिति पृत्तनाशब्दस्य पृदादेशः सावेका च इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । बाह्वसृत्वा
सर्तैरन्येभ्योऽपि दृश्यन्त इति कृिप् ॥ १० ॥

१०. वह व्यक्ति शान्त अश्व प्राप्त करता, मनुष्यों को परास्त करता

और समान मनुष्यों में अन्न के लिए प्रसिद्ध होता है । अतिथियों
को धन देता है और सारे युद्धों में हिंसक मनुष्यों की ओर निःशङ्क होकर
सबा जाता है ।

॥ इति द्वितीयस्य प्रथमे द्वितीयो वर्गः ॥ २ ॥

अथैकादशी—

अध॒ग्मन्ता॒नहु॒षो॒हवँ॑सूरेः श्रोता॒राजानो॒अमृत॑स्य मन्द्राः ।
न॒भो॒जुवो॒यन्नि॒रवस्य॑राधः प्रश॑स्तये महि॒नारथ॑वते ॥ ११ ॥

अधं । ग्मन्तं । बहु॒षः । हवँम् । सूरेः । श्रोतं । राजानः । अमृतस्य ।
मन्द्राः । न॒भः । जुवः । यत् । निरवस्यं । राधः । प्रशस्तये । महिना ।
रथवते ॥ ११ ॥

हे राजानो राजमानाः सर्वस्येश्वरावा हे मन्द्राः मादयितारो विश्वे देवाः यूयं अमृतस्य अमर-
णस्य सूरेः स्तोत्रादिप्रेरकस्य नहुषो मनुष्यस्य मम हवमाह्वानं श्रोत शृणुत बहुलं छन्दसीति शपो लुक्
अमृतस्येत्यत्र बहुव्रीही नजो जमरमित्रमृता इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वं अध अथ श्रवणानन्तरं ग्मन्त
आगच्छत गमेश्छान्दसो लट् मध्यमबहुवचनस्य व्यत्ययेनतः बहुलं छन्दसीति शपो लुक् गमहने-
त्युपधा लोपः किमर्थमागमनं उच्यते—नभोजुवो नभसि व्याप्ता यूयं यद्यस्मान् निरवस्य निर्गतरक्ष-
कस्य युष्मद्भ्यतिरेकेण रक्षकान्तररहितस्य अथवा निर्गतो मुखादुच्चरितोरवःशब्दः स्तोत्ररूपो य-
स्य तादृशस्य रथवते रथवतो यजमानस्य षष्ठ्यर्थे चतुर्थी महिना महिन्नामाहात्म्येन मकारलोपश्छा-
न्दसः तेन युक्तराधः सप्तद्विसाधनं हविर्लक्षणधनं संराधकं स्तोत्रं वा प्रशस्तये प्रशंसितुं काम्यध्वे
तस्मादाह्वानं शृणुत आगच्छत चेति ॥ ११ ॥

११. सर्वाधिपति, आनन्द-वर्द्धक, तुम मरण-रहित स्तोत्रकारी मनुष्य
के (अर्थात् मेरे) आह्वान को सुनो और आओ । तुम आकाशव्यापी हो ।
तुम अन्य-रक्षक-रहित रथ से संयुक्त यजमान की समृद्धि के साधन हृष्य
की प्रशंसा करना पसन्द करते हो ।

एत॒शर्ध॑धाम॒यस्य॑सूरेरित्य॒वोच॑न् दश॒तय॑स्य॒नंशे॑ ।

द्यु॒म्नानि॒येषु॒वसु॒ताती॑रा॒रन्धि॒श्वैः सन्व॑न्तु प्रभृ॒थेषु॑वाज॒म् ॥ १२ ॥

एतम् । शर्धम् । धाम् । यस्य । सूरेः । इति । अवोचन् ।
दशतयस्य । नंशे । द्युम्नानि । येषु । वसु॒तातिः । ररन् । विश्वे ।
सन्वन्तु । प्र॒भृथेषु॑ । वाजम् ॥ १२ ॥

यस्यसूरेः हविरादिप्रेरकस्ययजमानस्य संबन्धिनोदशतयस्य दशेन्द्रियसंबन्धकत्वेन दशाव-
यवस्यान्नस्यनशोप्राप्तयेवयमाहूताःस्म तस्मैयजमानायैतमिदानींदातव्यत्वेनवर्तमानं शर्धंपरेषाम-
भिभावकमन्नंतत्प्राप्तिहेतुंवलंबा धामविदधामकरवाम इत्यवोचन्देवाः धाम दधातेर्लुङि गातिस्थे-
तिसिचोलुक् वचरकारस्यउम् अस्यतिवकीत्यादिनाचुरङ् येषुदेवेषु द्युन्नानि द्योतमानानिअन्नानि
वसुतातिः वसूनांधनानांतातिर्विस्तारश्च वसून्येववा रारन् रमन्तेभृशं तातिः तनोतेःकिनिव्य-
त्ययेनात्वं मरुद्वादितात्पूर्वपदान्तोदात्तत्वं यद्वा स्वार्थिकस्तातिल् रारन्तिरमतेर्यङ्लुगन्तस्य
लुङिरूपं तेविश्वेसर्वेदेवाः प्रभृथेषुप्रकृष्टभरणेषु यागेषुवाजमन्नं सन्वन्तुददतुप्रयच्छन्तु षण्णुदाने
यद्वा यस्यसूरेःस्वभूतस्यच दशतयस्य दशचमसेष्ववस्थितस्यसोमस्यप्राप्तयेवयमाहूताःस्म तस्मै
एतंशर्धं धामेत्यवोचन् यस्मादेवंतस्मात् प्रभृथेषु यागेषुवाजं तादृशंसोमलक्षणमन्नंविश्वेदेवाः
सन्वन्तु संभजन्तां वनषणसंभक्तावित्यस्यव्यत्ययेनउप्रत्ययः कीदृशेषु यज्ञेषु येषु वसुतातिः
वसूनांहविल्क्षणानां धनानांवाविस्तारयितारक्तविजोवचनव्यत्ययः द्युन्नानिद्योतमानानिहवीं-
षिरारन् ददति रादाने लोटि छान्दसःशपःश्लुः छन्दस्युभयथेत्यार्धधातुकत्वादातोलोपइटिचे-
त्याकारलोपः अतएवाभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वाभावश्च ॥ १२ ॥

१२. जिस यजमान के वसों इन्द्रियों के बलदायक अन्न की प्राप्ति
के लिए हम आये हैं, उसे हमने मनुष्यों को विजय करनेवाला बल
दिया—देवों ने ऐसा कहा। इन देवों का प्रकाशमान अन्न और धन
अत्यन्त शोभा पाता है। उत्तम यज्ञ में देवता लोग अन्न धान करें।
अथत्रयोदशी—

मन्दा॑महे॒दश॑तयस्य॒धा॒सेर्द्वि॑र्यत्पञ्च॒बिभ्र॑तो॒यन्त्य॑न्ना ।

किमि॒ष्टाश्व॑इ॒ष्टर॑श्मिरेत॒ईशा॑नास॒स्तरु॑षः॒ऋ॒ज्जते॑ नृन् ॥ १३ ॥

मन्दा॑महे । द॒श॑तयस्य । धा॒सेः । द्विः । यत् । पञ्च । बिभ्र॑तः ।

यन्ति॑ । अन्ना॑ । किम् । इ॒ष्टःश्वः । इ॒ष्टःश्मिः । ए॒ते । ईशा॑नासः ।

तरु॑षः । ऋ॒ज्जते॑ । नृन् ॥ १३ ॥

मन्दा॑महेस्तुमोवयंदेवान् मदिस्तुतौ इदित्वान्नुम् किमर्थं दशतयस्यधासेः दशेन्द्रियतृप्तिसा-
धनत्वेनदशावयवस्यान्नस्यपुष्ट्यर्थंयद्यस्मात् द्विःपञ्च दशविधान्यन्नानिदशचमसगृहीतत्वाद-
न्नस्यदशविधत्वं एवंविधमन्नंविभ्रतोधारयन्तोदशचमसाध्वर्यवोयन्तिहोमायगच्छन्त्याहवनी-
यंप्रति यद्वाश्वमेधिकानिदशान्नानिजुहोतीत्यान्नात्वाज्यमध्वादीनिदशविधान्यन्नानिविश्वे-
भ्योदेवैभ्योहोतुंधारयन्तोयन्तियदा तदामन्दा॑महइति नचेष्टाश्वप्रभृतीन्यष्टून्विहाय क-

स्मादस्मात्प्रत्यागमिष्यन्तीति वाच्यम् तरुषः शत्रूणां तारकान् तरतेरौणादिकः उसिः नृन्ने-
तृन्कर्मणां एवं महानुभावान् वरुणादीनिष्ठाश्वः एतन्नामकोराजा किमृजते किं प्रसाधयति त-
थेष्टरश्मिश्च किमृजते एते इदानीं वर्तमाना ईशानासः पृथिव्या ईश्वराराजानश्च न प्रसाधयन्ति य-
द्वा येषां स्तोतृणां अस्माकमेते स्तुता देवाः ईशानासः स्वामिनः किल तादृशान् तरुषः शत्रूणां तार-
कान् नृन् कर्मनिर्वाहकान् अस्मानिष्ठाश्वादयः किं साधयन्ति किमुपद्रवन्ति न भवन्तीत्य-
र्थः ॥ १३ १३. इन्द्रियां दस प्रकार की हैं; इसलिए ऋत्विक् लोग, दस

अवयवों से युक्त अन्न धारण करके गमन करते हैं। हम विश्वदेवों की
स्तुति करते हैं। इष्टाश्व और इष्टरश्मि नाम के राजा शत्रुतारण
नेताओं (वरुणादि) का क्या कर सकते हैं।

हिरण्यकर्णं मणिग्रीवमर्णस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः ।

अर्यो गिरः सद्य आ जग्मुषीरोस्त्राश्चाकन्तु भयैष्वस्मे ॥ १४ ॥

हिरण्यः कर्णम् । मणिः ग्रीवम् । अर्णः । तत् । नः । विश्वे ।

वरिवस्यन्तु । देवाः । अर्यः । गिरः । सद्यः । आ । जग्मुषीः । आ ।

उस्त्राः । चाकन्तु । उभयैषु । अस्मे इति ॥ १४ ॥

हिरण्यकर्णं हिरण्यविकारकुण्डलाद्युपेतकर्णं मणिग्रीवं त्नाद्युपेतकंठं एतद्वयं सर्वावयव-
स्याप्युपलक्षणमेवं सर्वांगाभरणयुक्तं तत्प्रसिद्धं अर्णः अरणीयं रूपं तद्वन्तं पुत्रादिकमित्यर्थः उक्त-
लक्षणं अस्मदीयं रूपं वानोऽस्माकं विश्वे सर्वे देवा वरिवस्यन्तु परिचरन्तु प्रयच्छन्वित्यर्थः अर्यः
अरणीयः विश्वेषां देवानां सद्योजग्मुषीस्तोतुर्मुस्त्राश्चिर्गच्छन्तीर्गिरः स्तुतीः उस्त्राः विकारे प्रकृति-
शब्दः क्षीराज्यादीनि हवींषि च सद्यः अस्मदागमनानन्तरमेव चाकन्तु कामयन्तां छान्दसः शपः श्लुः
परस्मैपदं च । यद्वा यद्भुकिनुगभावः आचकन्विति वा योज्यं पर्याप्तं कामयन्तामित्यर्थः केष्वि-
तितदुच्यते—अस्मे अस्माकं संबन्धिषूभयेषु स्तोतृषु यद्भुच यद्वा अस्माकं उभयेषु ऐहिकामुष्मिक-
विषयेषूभयविधेषु फलेषु ॥ १४ ॥

१४. विश्वदेव हमें कर्णों में स्वर्ण, ग्रीवा में मणि पहननेवाले रूप-
वान् पुत्र प्रदान करें। श्रेष्ठ विश्वदेवगण सद्यो निर्गत स्तुति और हव्य
की आकांक्षा करें।

अथ पञ्चदशी—

चत्वारो मामशशरिं स्य शिश्वस्त्रयो राज्ञ आयवसस्य जिष्णोः ।

रथौ वा मित्रावरुणा दीर्घाप्साः स्यूमंगभस्तिः सूरौ नाद्यौ त् ॥ १५ ॥ ३ ॥

चत्वारः । मा । मशशरिस्य । शिश्वः । त्रयः । राज्ञः । आर्यवसस्य ।
जिष्णोः । रथः । वाम् । मित्रावरुणा । दीर्घः अप्साः ।
स्यूमङ्गभस्तिः । सूरः । न । अद्यौत् ॥ १५ ॥ ३ ॥

मामांक्षीवन्तं मशशरिस्यमशकीकृत्यभृशंशृणातिशारयतिवामित्रानितिमशशरिः ए-
तन्नामकस्यराज्ञः शिश्वः शिशवः शिशुवदप्रबुद्धाः चत्वारः पुत्राः बाधन्तइतिशेषः शिशुशब्दस्य
जसादिषुछन्दसिवावचनमितिगुणाभावः तथा आर्यवसस्यसर्वतःप्राप्तान्नस्यएतन्नाम्नोराज्ञोजि-
ष्णोर्जयशीलस्यपुत्रास्त्रयस्तेऽपिबाधन्तइतिशेषः हेमित्रावरुणाएतन्नामानौदेवौ वांयुवयोःसंबन्धी
रथोदीर्घाप्साः अप्सइतिरूपनाम अतिविस्तृतरूपः स्यूमगभस्तिः स्यूममिति सुखनाम सुखक-
रदीप्तिः सन् सूर्यो न सूर्यइव अद्यौत् द्योततांयुक्तानामस्मद्विरोधिनांपुरतःस्फुरन्भयजनकोभवत्वि-
त्यर्थः द्युतेश्छन्दसिलुङ्लङ्लिटइतिलुङ् द्युङ्गोलुङीतिपरस्मैपदम् सिचिवृद्धिः परस्मैपदेष्विति
वृद्धिः बहुलंछन्दसीतीडभावः हल्ङ्यादिसंयोगान्तलोपौ यद्वा द्युअभिगमने आदादिकः छान्द-
सेलङि उतोवृद्धिर्लुकिहलीतिवृद्धिः ॥ १५ ॥

१५. मशशरि राजा के चार पुत्र और विजयी अर्यवस राजा के
तीन पुत्र मुझे बाधा देते हैं। मित्रावरुण, तुम्हारा अति विस्तृत और
शोभन दीप्तिशाली रथ सूर्य की तरह कान्ति प्राप्त किये हुए है।

॥ इतिद्वितीयस्यप्रथमेतृतीयोवर्गः ॥ ३ ॥

कदित्येत्यस्मिन्नष्टादशानुवाकेषट्सूक्तानि तत्रपृथूरथइतितृतीयंसूक्तंत्रयोदशर्चं अत्रानु-
क्रमणिका—पृथुःसप्तोनोषस्यंत्विति दीर्घतमसःपुत्रःकक्षीवानृषिः ऋषिश्चान्यस्माद्वेषेरितिपरिभा-
षितत्वात् अनादेशपरिभाषयानिष्ठपृच्छन्दः तुशब्दप्रयोगादिदमादिकेसूक्तेउषोदेवताके प्रातरनु-
वाकेउषस्येकतावस्यचोत्तरस्यचविनियोगः अथोषस्यइतिसूत्रितम् पृथूरथइतिसूक्तेप्रत्यर्चिरि-
त्यष्टाविति तथाश्विनशस्त्रेइदमादिसूक्तद्वयस्यविनियोगः प्रातरनुवाकन्यायेनेत्यतिदिष्टत्वात् ।

तत्रप्रथमा—

पृथूरथोदक्षिणायाअयोज्यैर्नदेवासोअमृतांसोअस्थुः ।

कृष्णादुदस्थादर्यार्विहायाश्चिकित्सन्तीमानुषायक्षयाय ॥ १ ॥

पृथुः । रथः । दक्षिणायाः । अयोजि । आ । एनम् । देवासः ।

अमृतांसः । अस्थुः । कृष्णात् । उत् । अस्थात् । अर्या ।

विःहायाः । चिकित्सन्ती । मानुषाय । क्षयाय ॥ १ ॥

दक्षिणायाः प्रवृद्धायाः स्वव्यापारकुशलायाः उषोदेवतायाः पृथुर्विस्तीर्णोरथः अयोजि
अश्वैर्युक्तः सचन्द्रोभूत् अत्रयद्यपि देवताविशेषो न श्रुतः तथाप्युषस्यत्वादुषस इति गम्यते एनं सचन्द्रं
रथं अमृतासः अमरणधर्माणो देवासो देवनशीला हविर्भाजो देवाः आस्थुः आस्थितवन्तः देवयज-
नं गन्तुं आरूढा इत्यर्थः अनन्तरं सोषाः कृष्णात् निकृष्टवर्णान्नैशात्तमसः सकाशात् उदस्थात् उ-
त्थिता भूत् कृष्णं कृष्यतेर्निकृष्टो वर्ण इति यास्कैः । कीदृशीसा अर्या अरणीया पूजनीया विहायाः
विविधगमनयुक्ता महती वा विहाया इति महत्त्वात् विहायाः यद्ब्रूत इति नाम सुपाठात् मानुषाय क्षया-
य मनुष्याणां निवासाय चिकित्सन्ती अन्धकारनिवारणरूपां चिकित्सां कुर्वती तमो निवारयन्ती-
त्यर्थः ॥ १ ॥

१. दक्षिणा या उषा का रथ अश्व-संयुक्त हुआ । अमर देव लौग
उस रथ पर सवार हुए । कृष्णवर्ण अन्धकार से उत्थित, पूजनीय, विचित्र-
गतिमती और मनुष्य के निवासस्थानों का रोग दूर करनेवाली उषा
उत्थित हुई ।

पूर्वा विश्वस्माद्भुवनादबोधिजयन्ती वाजं ब्रूहती सनुत्री ।
उच्चाव्यव्ययुवतिः पुनर्भूरोषा अगन्प्रथमा पूर्वहूतौ ॥ २ ॥

पूर्वा । विश्वस्मात् । भुवनात् । अबोधि । जयन्ती । वाजंम् । ब्रूहती ।
सनुत्री । उच्चा । वि । अव्ययत् । युवतिः । पुनः । भूः । आ । उषाः ।
अगन् । प्रथमा । पूर्वहूतौ ॥ २ ॥

विश्वस्माद्भुवनात्सर्वस्मात्सुप्ताद्भूतजातात्पूर्वाप्रथमासतीयमुषाः अबोधि बुद्धाभूत् उषः
कालमवगत्य हि पश्चात्सर्वे प्राणिनः प्रतिबुद्धयन्ते कीदृशीसा वाजं गमनशीलं प्रकाशं निरवत्य-
धकारं जयन्ती पराभवं कुर्वती यद्वा वाजशब्दोऽन्ननाम सुपाठितत्वादन्ननाम अन्नं वै वाज इति श्रुतेश्च ।
यजमानार्थं अन्नं संपादयन्ती ब्रूहती महती सनुत्री सर्वजगत्संभजन्ती दात्री वा प्रकाशस्य किंच सो-
षा उच्चा उच्चैः उन्नता सती व्यव्यय विचष्टे सर्वजगत्पश्यतीत्यर्थः कीदृशीसा युवतिः मिश्रणशीला
नित्ययौवनावा पुनर्भूः पुनः पुनर्भवनशीला प्रतिदिनं वर्तमानत्वात् सोषाः पूर्वहूतौ सत्यां प्रथमा मु-
स्यामृष्टा सती आगन् देवयजनदेशं प्रत्यागच्छति प्रथम इति मुख्यनाम प्रथमो भवतीति यास्कैः ।
इतरदेवेभ्यः पूर्वमाहूता सती शीघ्रमेवागच्छतीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. सब जीवों के पहले ही उषा जागी । उषा आन्नदायिनी, महती
और संसार को सुख देनेवाली है । वह युवती है; बार-बार आविर्भूत
होती है । ऊर्ध्वस्थिता उषा देवी हमारे बुलाने पर पहले ही आती है ।

अथतृतीया—

यद्दद्यभागंविभजासिनृभ्यउषोदेविमर्त्यत्रासुजाते ।
देवनोअत्रंसवितादमूनाअनागसोवोचतिसूर्याय ॥ ३ ॥

यत् । अद्य । भागम् । विभजासि । नृभ्यः । उषः । देवि ।
मर्त्यत्रा । सुजाते । देवः । नः । अत्र । सविता । दमूनाः ।
अनागसः । वोचति । सूर्याय ॥ ३ ॥

सुजाते शोभनजनने देविदेवनशीले हेउषः उषःकालाभिमानिदेवते मर्त्यत्रा मनुष्याणां पालयित्री त्वंअद्यास्मिन्काले नृभ्योमनुष्येभ्योयत् यंभागंभजनीयं स्वकीयंप्रकाशस्यांशं विभजासि विभज्यददासि यद्वा मर्त्यत्रा मर्त्येषुमध्ये नृभ्योनेतृभ्योमनुष्येभ्योयजमानेभ्यो- देवानांभागंविभज्यददासि उषसिप्रवृत्तायांहविषोदीयमानत्वादुषसोदाबृत्वमुपचर्यते अत्रास्मि- न्भागविषयेदमूनाः यजमानेभ्योऽभिमत्फलदानमनाः दमूनादममनावादानमनावादान्तमनावे- तिनिरुक्तवचनम् । तादृशः सविताप्रेरकोदेवः नोऽस्माननागसोवोचति अपापान् यागयोग्यान् ब्रवीतु अनुगृह्णात्वित्यर्थः किमर्थंसूर्याय अस्मद्यागदेशंप्रतिसूर्यस्यागमनार्थम् ॥ ३ ॥

३. सुजाता उषा देवी, तुम मनुष्यों की पालिका हो। तुम अभी मनुष्यों को जो प्रकाशांश प्रदान करती हो, उसी को प्रदान कर दानशील सविता या प्रेरक देव, सूर्य के आगमन के लिए, हमें पाप- रहित कहकर स्वीकार करें। अथचतुर्थी—

गृहंगृहमहनायात्यच्छादिवेदिवेअधिनामादधाना ।
सिषासन्तीद्योतनाशश्वदागादग्रमग्रमिद्भजतेवसूनाम् ॥ ४ ॥

गृहम्गृहम् । अहना । याति । अच्छ । दिवेदिवे । अधि । नाम ।
दधाना । सिषासन्ती । द्योतना । शश्वत् । आ । अगात् ।
अग्रम्अग्रम् । इत् । भजते । वसूनाम् ॥ ४ ॥

अहनाउषोनमैतत् अहनाद्योतनेतितन्नामसुपाठात् सादेवी दिवेदिवे प्रत्यहं दिवेदिवेद्य- विद्यवीत्यहर्नामसुपाठात्गृहंगृहंतद्यज्ञगृहं अच्छाभिमुख्येनयातिगच्छति कीदृशी अधिअधि- कंनामनमनं प्रहृत्यं प्रतिहतमुद्योगंप्रकाशनरूपंदधाना धारयन्ती यद्वाअधिदधाना अधिकंधार-

यन्ती किञ्च सिषासन्ती संभ्रुकुमिच्छन्ती द्योतना कृत्स्नजगत् द्योतनशीला शश्वत् प्रतिदिनं आ-
गादागच्छति पूर्वेयातीत्युक्तत्वात्पुनरागादिति वचनमावश्यकत्वाद्द्योतनार्थम् आगत्य च वसूनां ध-
नानां हविलक्षणानां अग्रमग्रमिव तत्तच्छ्रेष्ठभागं भजते सेवते स्वीकरोतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. अहना या उषा प्रतिदिन नम्र भाव से हर एक घर की ओर जाती है। भोगेच्छाशालिनी और द्युतिमती प्रतिदिन आगमन करती और हव्यरूप धन का श्रेष्ठ भाग ग्रहण करती है।

भगस्य स्वसा वरुणस्य जामिरुषः सूनृते प्रथमा जरस्व ।

पश्चासदध्या यो अघस्य धाता जयेम तं दक्षिणया रथेन ॥ ५ ॥ ४ ॥

भगस्य । स्वसा । वरुणस्य । जामिः । उषः । सूनृते । प्रथमा ।

जरस्व । पश्चा । सः । दध्याः । यः । अघस्य । धाता । जयेम ।

तम् । दक्षिणया । रथेन ॥ ५ ॥ ४ ॥

सूनृते सुष्ठुमनुष्याणानेति उषः हे उषो देवते भगस्य सर्वैर्भजनीयस्यादित्यस्य स्वसासि
स्वसुस्थानीयासि तेन सहोत्पद्यमानत्वात् तद्वत्पूज्येत्यर्थः तथा वरुणस्य तमोवारकस्य सवितु-
र्देवस्य जामिरसि भगिनीस्थानीयासि एकस्मिन्नेव स्थाने उत्पद्यमानत्वात् जनयन्त्युत्पादयन्त्य-
स्यामपत्यमन्ये इति जामिः यद्वा जमतिगच्छति स्वोत्पत्तिस्थानादन्यत्रेति उक्तनिर्वचनद्वयमभिप्रे-
त्य यास्क आह—न जामये भगिन्यै जामिरन्येऽस्यां जनयन्ति जामपत्यं जमते वास्याद्रतिकर्मणो निर्गम-
नप्राया भवतीति । तादृशीत्वं प्रथमा इतरदेवेभ्यः पूर्वा उत्कृष्टा वासती जरस्वस्तुता भव जरतिः स्तु-
त्यर्थः जरास्तुतिर्जरतेः स्तुतिकर्मण इति यास्कः । पश्चा पश्चात्त्वत्मीत्यनन्तरं यो अघस्य धाता यः
कश्चिद्दुःखस्य तदुत्पादकपापस्य वाधारयितास्ति सदध्याः गच्छतु वचनव्यत्ययः दध्यतिर्ग-
त्यर्थः दध्यतिर्दध्नोतीति गत्यर्थेषु पाठात् यदि स पापी बलीयान्तं दक्षिणया प्रवृद्धया सहायभूतया त्व-
या रथेन अस्मदीय रथादिसाधनेन च जयेम ॥ ५ ॥

५. सूनृता उषा, तुम भग या सूर्य की भगिनी और वरुण या प्रकाश
देव की सहजाता हो। तुम श्रेष्ठ हो। सब देवता तुम्हारी स्तुति करें।
इसके अनन्तर जो दुःख का उत्पादक है, वह आवे। तुम्हारी सहायता
पाकर उसे रथ-द्वारा हम जीतेंगे।

अथ षष्ठी—

उदीरतां सूनृता उत्पुर्न्धी रुद्रग्रयः शुशुचानासौ अस्थुः ।

स्पाह्वा वसूनि तमसापगूह्या विष्कण्वन्त्युषसौ विभाती ॥ ६ ॥

उत् । ईरताम् । सूनुताः । उत् । पुरम्दधीः । उत् । अग्रयः ।
शुशुचानासः । अस्थुः । स्पार्हा । वसूनि । तमसा । अपंङ्गूह्णा ।
आविः । कृण्वन्ति । उषसः । विद्भातीः ॥ ६ ॥

सूनुताः प्रियसत्यात्मिकावाचः उदीरतां उद्गच्छन्तु हेऋत्विजः उत्कृष्टं यथाभवतितथा
स्तोत्रं प्रवर्तयध्वं तथा पुरन्धीः पुरन्धयः पुरंशरोरंयासुधीयतेयाभिर्वाताः पुरन्धयः प्रज्ञाः प्रयोगवि-
षयाः ता अप्युन्मिषन्तु प्रज्ञोपलक्षितानिकर्माणि प्रवर्तन्तामित्यर्थः यद्यपि प्राणवायुनाशरीरंधार्य-
ते तथापि योवैप्राणः साप्रज्ञायावाप्रज्ञासप्राणइति श्रुतेः प्राणप्रज्ञयोरेकत्वात्प्रज्ञायाः शरीरधार-
णमविरुद्धम् तथा अग्रयः आहवनीयाद्याः शुशुचानासः अत्यन्तंदीप्यमानाः उदस्थुः उत्तिष्ठन्तु
प्रज्वलयन्त्वित्यर्थः किमर्थमेवमितितदुच्यते यतोविभातीः विविधं भासमानाः उषसः उषोदेव-
तास्तमसापगूह्णा अन्धकारेणात्यन्तंगोपितानि स्पार्हा स्पृहणीयानि वस्तूनि वासयोग्यानि यज्ञसा-
धनभूतहविरादीनि आविष्कृण्वन्ति यथावस्तुप्रकटीकुर्वन्ति तस्मात्स्तोत्रादिकं कुर्वन्त्वित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. सञ्ची बातें कही जायें, प्रज्ञा प्रबुद्ध हो। अत्यन्त प्रकाशमान
आग प्रज्वलित हों, इससे विचित्र प्रभावती उषा अन्धकारावृत स्पृहणीय
धन का आविष्कार करती है।

अथ सप्तमी—

अपान्यदेत्यभ्यं न्यदेति विषुरूपे अहनी सञ्चरेते ।
परिक्षितोस्तमो अन्यागुहाकरद्यौ दुषाः शोशुचता रथेन ॥ ७ ॥
अपं । अन्यत् । एति । अञ्जि । अन्यत् । एति । विषुरूपे
इति विषुदरूपे । अहनी इति । सम् । चरेते इति । परिक्षितोः ।
तमः । अन्या । गुहा । अकः । अद्यौत् । उषाः । शोशुचता ।
रथेन ॥ ७ ॥

इदानीमहोरात्रस्तुतिद्वारा उषाः स्तूयते विषुरूपे वक्ष्यमाणप्रकारेण नानारूपे अहनी
अहश्चरात्रिशोभे सञ्चरेते समित्येकीभावे सैव व्यवधानेन चरतः अत्राहः साहचर्यात्तत्प्रतियोगि-
त्वाच्चरात्रिरप्यहरित्युच्यते उत्तरत्रयमन्तरे अयमेवार्थः स्पष्टआघ्रातः—अहश्चरुष्णमहरर्जुनंच-
विवर्तेते रजसीवेद्याभिरिति । तयोर्मध्ये अन्यद्वात्रिरूपमहरपैति अपगच्छति प्रतिलोमं गच्छति वा
अपेक्ष्येतस्य प्रातिलोम्यमितियास्कः । अन्यच्च दिवसाख्यमहः अक्ष्येति आभिमुख्येन गच्छति अ-
भीत्याभिमुख्यमितियास्कः । रात्र्यां प्रतिनिवृत्तायां अहरभिमुख्यभागच्छतीत्यर्थः विषुरूपे सञ्चरेते

इतियदुक्तं तदेवस्पष्टीक्रियते—परिक्षितोः पर्यायेणनिवसतोः परिक्षपयतोर्वाप्राणिनां अहःस्वती-
तेषु आयुषःक्षयात्परिक्षपणंप्रसिद्धम् तयोर्मध्येअन्यारान्निस्तमस्तमोरूपा गुहा पदार्थानां गू-
हनंअकः करोति अन्याअहरेकदेशभूतावोषाः शोशुचताभृशंदीप्तेनरथेनअद्यौ द्योततेप्रका-
शते प्रकाशयतिवासर्वैरान्निस्तमोरूपत्वात्सर्वजगदावृणोति उषास्तु सर्वान्भावान्प्रकाशयती-
त्युषसःस्तुतिः ॥ ७ ॥

७. विलक्षण रूपवान् दोनों 'अहोरात्र-देवता व्यवधान-रहित होकर
घलते हैं। एक जाते हैं, एक आते हैं। पर्यायगामी दोनों देवताओं में
एक पदार्थों को छिपाते हैं, दूसरे (उषा) अतीव दीप्तिमान् रथ-द्वारा
उसे प्रकाशित करते हैं। अथाष्टमी—

सदृशीरद्यसदृशीरिदुश्वोदीर्घसंचन्तेवरुणस्यधाम ।

अनवद्यास्त्रिंशतंयोजनान्येकैकाक्रतुंपरियन्तिसद्यः ॥ ८ ॥

सदृशीः । अद्य । सदृशीः । इत् । ऊम् इति । श्वः । दीर्घम् ।

संचन्ते । वरुणस्य । धाम । अनवद्याः । त्रिंशतम् । योजनानि ।

एकाऽएका । क्रतुम् । परि । यन्ति । सद्यः ॥ ८ ॥

अद्यास्मिन्नह्निसदृशीरिव परस्परंसदृश्येव तथाश्वउड्वत् परस्मिन्नप्यह्निसदृशीः पर-
स्परंसदृश्येवउशब्दोऽपिशब्दार्थः इच्छब्दएवार्थः अद्यतन्योपिश्वस्तनीभिःसदृश्यः श्वस्त-
न्यश्चाद्यतनीभिः एवमहरन्तरेणसादृश्यम् कथंसादृश्यमितितदुपपाद्यते—यदा नक्षत्राणिनदृश्यन्ते
सूर्यश्चनौदेति सउषसःकालः सचैकविंशतिघटिकाभिः षड्विंशतिपराभिश्चसंमितः सूर्योहिप्र-
तिदिनं एकोनषष्ठ्यधिकपञ्चसहस्रयोजनानिमेरुंप्रादक्षिण्येनपरिभ्रमति तथासतियत्रयत्रलङ्का-
दिभूमिप्रदेशेसूर्यो गच्छति तस्यतस्यपुरस्तात्त्रिंशद्योजनंउषाअपिगच्छति सूर्योयस्मिन्देशेगच्छति-
त्रिंशद्योजनंपुरस्ताद्देशस्थितानांउदितोदृश्यते एवंसर्वप्रदेशेष्वपि तथोषाअपियत्रगच्छति ततःपु-
रस्तावत्रिंशद्योजनभूभागवर्तिनांउदितादृश्यते एवंलंकादिसर्वप्रदेशस्थितानामपिउषसःउदयोऽ-
वगन्तव्यः एवंचसति एकस्मिन्भूभागेयावत्कालंयथोषाःप्रकाशयति तथाभूभागान्तरेऽपितावन्तं
कालंप्रकाशयति एवमुक्तरीत्या एकस्मिन्नेवाह्निसर्वप्रदेशवर्तिनामप्युषसःसदृश्यः प्रदेशबाहुल्यम-
पेक्ष्यउषसांबहुत्वाद्वहुवचनं एवमेकरूपाउषसःअनवद्याः शुद्धाः यासामुदयात्सर्वेभावाअनवद्या-
भविष्यन्ति किमुक्तव्यंतासामनवद्यत्वं दीर्घंउक्तरीत्यात्यन्तमायतं वरुणस्यतमोनिवारकस्य
सूर्यस्यधामस्थानमेरुवलयंसंचन्तेप्रतिदिनंसेवन्तेकियदूरमितितदुच्यते—त्रिंशतंयोजनानिर्त्रिंश-
द्योजनानिपुरतःसूर्योयत्रयत्रोदेति ततस्तत्त्रिंशद्योजनंपुरस्तादुद्यन्तीत्यर्थः किंच आसामध्येए-
कैकोषाः लंकाद्येकैकभूभागवर्तिनांक्रतुंगमनागमनादिरूपंकर्मतद्विषयांप्रज्ञांवा तथाच निरुक्तम्—

ऋतुदधिक्राःकर्मवापज्ञावेति । सद्यस्तदानीमेवस्वोदयकालएवपरियन्ति परितोगच्छन्ति निर्वह-
न्तीत्यर्थः तत्तद्भूभागविशेषेणसूर्यस्योदयोज्योतिःशास्त्रेप्रदर्शितः—उदयोयोलङ्कायांसोस्तमयःस-
वितुरेवसिद्धपुरे । मध्याह्नोयमकोट्यारोमकविषयेऽर्धरात्रःस्यादिति ॥ ८ ॥

८. उषा देवी जैसी आज है, वैसी ही कल भी विशुद्ध है।
प्रतिदिन वह धरुण या सूर्य के अवस्थित-स्थान से तीस योजन आगे
अवस्थित होती है । एक-एक उषा उदय-काल में ही गमन-आगमनरूप
कार्य सम्पादित करती है ।

जानत्यहःप्रथमस्यनामशुक्राकृष्णादजनिष्टश्वितीची ।

ऋतस्ययोषानमिनातिधामाहरहर्निष्कृतमाचरन्ती ॥ ९ ॥

जानती । अहः । प्रथमस्य । नाम । शुक्रा । कृष्णात् । अजनिष्ट ।
श्वितीची । ऋतस्य । योषा । न । मिनाति । धाम । अहः । अहः ।
निः । ऋतम् । आचरन्ती ॥ ९ ॥

उषाः प्रथमस्यमुख्यस्यप्रथमानस्य बाह्योदिवसस्यनामनमनमागमनंजानतीअवगच्छ-
न्तीप्राणिनांप्रज्ञापयन्तीत्यर्थः सोषाः शुक्रास्वतोदीप्ता अतएव श्वितीचीश्वैत्यंगच्छन्ती प्रकाशं
प्राप्नुवन्ती कृष्णान्निष्ठान्तमसःसकाशादजनिष्ट प्रादुर्भवति यद्यपितमसःसकाशाच्चोत्पद्यते त-
थापि तदनन्तरभावित्वात्तत्तत्पद्यतेइत्युपचर्यते उत्पन्नासा ऋतस्य सत्यभूतस्यादित्यस्यधाम ते-
जोयुक्तंस्थानं योषामिश्रयन्तीनमिनातिनहिनस्ति तदीयंतेजोनपराभवति अपितुअहरहःसर्वेष्व-
हःसुनिष्कृतमाचरन्तीअलंकारशोभांकुर्वती यद्वा ऋतस्य सत्यभूतस्ययज्ञस्यधामदेवयजनाख्यं
स्थानं योषामिश्रणशीलासती नमिनाति नहिनस्ति किंतु अहरहःसर्वेषु यागदिवसेषुनिष्कृतं
हविरादीनांप्रकाशनरूपमलंकारं आचरन्तीकुर्वती तादृश्युषा अजनिष्टेतिपूर्वत्रान्वयः ॥ ९ ॥

९. उषा दिन के प्रथमांश के आगमन का काल जानती है । वह
स्वयं ही दीप्त और श्वेतवर्ण है । कृष्णवर्ण से उसकी उत्पत्ति हुई
है । वह सूर्य-लोक में मिश्रित होती है ; किन्तु उसको हानि नहीं
पहुँचाती ; प्रत्युत उसकी शोभा बढ़ाती है ।

कन्यैवतन्वाऽशाशदानौर्षिदेविदेवमियक्षमाणम् ।

संस्मयमानायुवतिःपुरस्तादाविर्वक्षांसिरुणुषेविभाती ॥ १० ॥ ५॥

क॒न्याऽइ॒व । त॒न्वा । शाश॑दाना । ए॒षि । दे॒वि । दे॒वम् । इ॒य॑क्षमाणम् ।
स॒म॒स्म॒र्य॑माना । यु॒व॒तिः । पु॒रस्ता॑त् । आ॒विः । व॒क्षांसि॑ । कृ॒णु॒षे ।
वि॒द्भा॒ती ॥ १० ॥ ५ ॥

तन्वाशरीरेणशाशदाना शाशाद्यमानास्पष्टतांप्रामुवती शाशदानःशाशाद्यमानइतियास्कः ।
कन्येवकमनीयाकन्येव कन्याकमनीयाभवतिक्रयेनेतव्येतिवेतियास्कः । सायथाजनान्तिकेवि-
वसनासंचरति तथा हेउषःत्वं कन्याकमनीयाप्रगल्भासतीतन्वाशरीरेणशाशदानास्पष्टतांगच्छन्ती
दृश्यसे पश्चात्प्रगल्भासती हेदेविदेवनशीले इयक्षमाणं यष्टुमिच्छन्तं अभिमतंदातुमिच्छन्तं वा-
देवंघोतनस्वभावंसूर्यरूपंप्रियंएषिगच्छसि ततःपश्चाद्युवतियौवनोपेतासतीपुरस्तात्पत्युःसूर्यस्य
पुरतः संस्मयमानासमीपद्धसन्ती हास्यंकुर्वतीविभातीअत्यन्तंभासमाना वक्षांसिवक्षसोपलक्षि-
तानवयवानाविष्कृणुषेप्रकटीकरोषि यद्वा युवतिरितिलुप्तोपमा यथालोकेप्रगल्भायोषित् पुरस्ता-
त्प्रियतमस्यपुरतः संस्मयमानादन्तप्रदर्शनाय ईषद्धसनंकुर्वती वक्षांसिवक्षसोपलक्षितानिगोप्या-
निबाहुमूलस्तनादीनि आविष्करोति तथात्वमपीत्यर्थः यद्वा पुरस्तात्पूर्वस्यांदिशि संस्मयमाना
स्मितोपमप्रकाशंकुर्वती युवतिः सर्वेषुभावेषुमिश्रणशीलावक्षांसिवक्षइतिरूपनाम दन्तस्था-
नीयानिनीलपीतादीनिरूपाण्याविष्करोषि ॥ १० ॥

१०. देवि, कन्या की तरह अपने अंगों को धिकसित करके तुम
दानपरायण और दीप्तिमान् सूर्य के निकट जाओ । अनन्तर युवती
की तरह अतीव प्रकाश-सम्पन्न होकर, कुछ हँसती हुई, सूर्य के सामने
अपना हृदय-देश उघारो ।

॥ इतिद्वितीयस्यप्रथमेपञ्चमोवर्गः ॥ ५ ॥

अथैकादशी-

सु॒सं॒का॒शा॒मा॒तृ॒मृ॒ष्टे॒व॒योषा॒विस्त॒न्व॑कृ॒णु॒षे॒दृशे॒कम् ।

भ॒द्रा॒त्व॒मु॒षो॒वित॒र॒व्यु॒च्छ॒न॒त॒त्ते॒अ॒न्या॒उ॒षसो॑न॒श॒न्त ॥ ११ ॥

सु॒सं॒का॒शा । मा॒तृ॒मृ॒ष्टा॒इ॒व । योषा॑ । आ॒विः । त॒न्व॒म् । कृ॒णु॒षे ।
दृ॒शे । क॒म् । भ॒द्रा । त्व॒म् । उ॒षः । वि॒द॒तर॒म् । वि । उ॒च्छ॒ । न । त॒त् ।
ते । अ॒न्याः । उ॒षसः॑ । न॒श॒न्त ॥ ११ ॥

हेउषोदेवि मातृमृष्टामातृभिर्जननीभिःशुद्धोरुतायोषेव सुसंकाशाअत्यर्थं प्रकाशमानात्वं
तन्वंस्वकीयांतुं दृशेसर्वेषांदर्शनायआविष्कृणुषे प्रकटयसि यथालोकेमात्रादिना स्वलंकृता

शोभनासती स्वकीयंलावण्योपेतं सर्वशरीरदर्शनायाविष्करोति तद्वत्त्वमपीत्यर्थः अत्रकमितिपा-
दपूरणः अत्रविशेषस्याभावात् शिशिरंजीवनायकमिति वद तथाचयास्काचार्यः—मिताक्षरेष्वन-
र्थकाःकमीमिद्वितीति। यद्वा कमितिसुखवचनः सुखंयथाभवतितथा आविष्कृणुषेइत्यर्थः हेउषः
यतएवंकरोषि अतोभद्राकल्याणशीला स्तुत्यावितरंव्युच्छ आवरकमन्धकारंविप्रकृष्टंयथाभव-
तितथाविवासय अत्रयद्यपिविशेषोनश्रुतः तथापिप्रकाशनिवर्त्यत्वात् परिहरणीयत्वाच्च व्युदस-
नीयंतमएवेतिगम्यते किंचतेतव तद्व्युदसनं अन्याउषसःअतीताआगामिन्यश्च ननशंत नव्या-
मुवन्ति तथाव्युच्छेतिभावः नशिर्व्याप्तिकर्मा इन्वति नशतिइतिव्याप्तिकर्मसुपाठात् ॥ ११ ॥

११. जैसे माता-द्वारा देह के षो दिये जाने पर कन्या का रूप
उज्ज्वल हो जाता है, वैसे ही तुम भी होकर दर्शन के लिए अपने
शरीर को प्रकाशित करो। तुम कल्याणशीला हो। अन्धकार को दूर
कर दो। अन्य उपायों तुम्हारे कार्य को नहीं व्याप्त करेंगी।

अश्वावतीगोमतीविश्ववारायतमानारश्मिभिःसूर्यस्य ।

पराचयन्तिपुनराचयन्तिभद्रानामवहमानाउषसः ॥ १२ ॥

अश्ववतीः । गोमतीः । विश्ववाराः । यतमानाः । रश्मिभिः ।

सूर्यस्य । परा । च । यन्ति । पुनः । आ । च । यन्ति । भद्रा ।

नाम । वहमानाः । उषसः ॥ १२ ॥

अश्वावतीः अश्ववत्यः बहुभिरश्वैस्तद्वत्यः तथागोमतीर्बहुभिर्गोभिस्तद्वत्यः विश्ववाराः
विश्वेवारावरणीयाः कालायासां तास्तथोक्ताः सार्वकालीनाइत्यर्थः यद्वा विश्वेवरितारोयासुताः
विश्ववाराःभवन्ति विश्वैर्वरणीयाइत्यर्थः सूर्यस्यरश्मिभिर्यतमानाः सूर्यरश्मिभिःसाकंतमो-
निवारणायप्रयत्नंकुर्वाणाः यद्यपिसूर्यरश्मयएवजगत्प्रकाशनायप्रभवन्ति तथापिसूर्योदयात्पूर्वं
तमोनिवारणस्यापेक्षितत्वान्तासामपिप्रयत्नमविरुद्धम् रश्मिदेवताअपि प्रकाशिकाइत्यर्थः किंच
भद्रा भद्रंकल्याणंस्तुत्यवानामनमनं सर्वजनानुकूल्यंवहमानाः धारयमाणाः उषासः उषोदेवताः
पराचयन्ति परायन्तिच तथा पुनराचयन्तिपुनरायन्तिच परस्परापेक्षयोभयत्रचशब्दः याएवातीतेषु
दिनेषुगतास्ताएवपुनःपुनर्दिनान्तरेष्वप्यायन्तिजगन्निर्वाहायप्रतिदिनंगतागतंकुर्वन्तीत्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. अश्व और गो से सम्पन्न, सर्वकालीन और सूर्यरश्मियों के साथ
तमोनिवारण के लिए चेष्टा-विशिष्ट उषा-देवियां कल्याणकर नाम
धारण करके जाती और आती हैं ।

ऋतस्यरश्मिमनुयच्छमानाभद्रंभद्रंक्रतुमस्मासुधेहि ।

उषोनोअद्यसुहवाव्युच्छास्मासुरायोमघवत्सुचस्युः ॥ १३ ॥ ६ ॥

ऋतस्य । रश्मिम् । अनुद्यच्छमाना । भद्रम् । भद्रम् । क्रतुम् । अस्मासु ।
धेहि । उपः । नः । अद्य । सुहवा । वि । उच्छ ।

अस्मासु । रायः । मघवत्सु । च । स्युरिति स्युः ॥ १३ ॥ ६ ॥

हेउषः ऋतस्य सत्यभूतस्यादित्यस्य रश्मिरश्मीनानुद्यच्छमाना आनुकूल्येनप्रवर्तमानात्वं भद्रंभद्रं क्रतुं तत्तत्कल्याणंस्तुत्यंवा लौकिकंवैदिकंकर्म तद्विषयांप्रज्ञांवा धेहि स्थापय हे-
उषः अद्येदानीं नोऽस्मदर्थं सुहवासुप्तुआहुतासती व्युच्छ तमोविवासय प्रकाशंकुर्वित्यर्थः कि-
मर्थमिति तदुच्यते—मघवत्सु मघमिति धननाम हविल्क्षणधनयुक्तेष्वस्मासु यजमानेषु रायश्चस्युः
बहुविधानि धनानि संभवन्ति विपूर्वोक्तेन क्रतुना सह समुच्चयार्थश्च शब्दः ॥ १३ ॥

१३. उपा, ऋतु या सूर्य की रश्मि का अनुधावन करती हुई हमें
कल्याणकारिणी प्रज्ञा प्रदान करो। हम तुम्हें बलाते हैं। अन्धकार
दूर करो। हम हविल्क्षण धन से युक्त हैं। हमारे पास धन हो।

॥ इति द्वितीयस्य प्रथमे पष्ठो वर्गः ॥ ६ ॥

उपाउच्छन्तीति त्रयोदश चतुर्थसुक्ते देवतमसः कक्षीवत आर्षम् त्रैष्टुभमुपस्यं उपाउच्छ-
न्तीत्यनुक्रान्तं विनियोगस्तु पूर्वसुक्तेणोक्तः ।

तत्र प्रथमा—

उपाउच्छन्तीसमिधाने अग्नौ उद्यन्सूर्य उर्विया ज्योतिरश्रेत् ।
देवो नो अत्र सवितान्वर्थं प्रासावी द्विपत्प्रचतुष्पदित्ये ॥ १ ॥

उषाः । उच्छन्ती । समऽध्वाने । अग्नौ । उद्यन् । सूर्यः । उर्विया ।
ज्योतिः । अश्रेत् । देवः । नः । अत्र । सविता । नु । अर्थम् । प्र ।
असावीत् । द्विपत् । प्र । चतुःपत् । इत्यै ॥ १ ॥

एषोषाः समिधाने अग्नौ अग्नित्वसामान्येनैकवचनेन अग्निपुसमिध्यमानेषु सत्सुकर्माथैर्कर्तृप्रयो-
गः उषः काले ह्यहवनीयादयः प्रज्वाल्यन्ते उच्छन्ती तमोविवासयन्ती उर्विया उरुबहुलं ज्योतिः
प्रकाशं अश्रेत् सेवते प्रकाशते प्रकाशयति वा सर्वं किमिव उद्यन्सूर्यः उपमाप्रधाननिर्देशः उदितः
सूर्य इव सूर्यो यथा प्रकाशयति तथेत्यर्थः अत्र त्वदुदयानन्तरं अस्मिन्कर्मणि वासविता देवः सर्वस्य
प्रेरकः सूर्यो नोऽस्मदर्थं नु क्षिप्रं अर्थं अर्थशब्दो विशेषणवाची नपुंसकलिङ्गः अयं नर्थानि कृणव-

नपांसीत्यादौ तथा दृष्टत्वात् । अरणीयं द्विपत् पादद्वयोपेतं मनुष्यादिरूपंधनंप्रासावीत् अनुजाना-
तुददावित्यर्थः तथा चतुष्पत् पादचतुष्टयोपेतंगवादिरूपंधनंप्रासावीत् किमर्थं इत्यै द्विपदां च-
तुष्पदांचगमनाय यद्वा न इत्यादितिसंबन्धः अस्मद्वमनागमनादिव्यापारायेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. अग्नि के समिद्धमान होने पर उषा, अन्धकार का निवारण करती
हुई, सूर्योदय की तरह प्रभूत ज्योति फैलाती है । हमारे व्यवहार के लिए
सखिता द्विपद और चतुष्पद से संयुक्त धन देते हैं ।

अमिनती दैव्यानि ब्रतानि प्रमिनती मनुष्या युगानि ।

इयुषीणामुपमाशश्वतीनामायतीनां प्रथमोषा व्यद्यौत् ॥ २ ॥

अमिनती । दैव्यानि । ब्रतानि । प्रमिनती । मनुष्या । युगानि ।

इयुषीणाम् । उपमा । शश्वतीनाम् । आयतीनाम् । प्रथमा ।

उषाः । वि । व्यद्यौत् ॥ २ ॥

दैव्यानि ब्रतानि देवसंबन्धीन्यग्निहोत्रादीनिकर्माणि ब्रतमितिकर्मनाम् ब्रतंकर्वरमितितन्नामसु
पाठात् तानिकर्माणि अमिनती अहिंसतीमानप्रदानेनानुकूलं कुर्वती तथा मनुष्याणां युगानियुगो-
पलक्षितानि मेषादिकालावयवान् प्रमिनती प्रकर्षेण हिंसन्ती आयुःक्षपयन्तीत्यर्थः यद्वा युगानि
युग्मानि परस्परसंयोगं प्रमिनती हिंसन्ती वियोगं कुर्वतीत्यर्थः उषः काले सर्वे यथा यथं स्वस्वव्यापारा-
यगच्छन्तीति प्रसिद्धं किंच इयुषीणां गच्छन्तीनां अतीतानां शश्वतीनां नित्यानामुषसां उपमा ताभिः
सदृशीत्यर्थः सादृश्यं च सदृशीरिदुश्च इत्यत्रोक्तं । तथा आयतीनां प्रथमा आगामिनीनामुषसां प्र-
थमभाविनी सती व्यद्यौत् विशेषेण प्रकाशते यद्वा इयुषीणां गमनशीलानां पश्वादीनां शश्वतीनां
संततिप्रवाहरूपेण नित्यानां उपमा तद्वन्तित्येत्यर्थः तथा आयतीनां राज्यवसानसमये उत्पद्यमानानां
प्रज्ञावागादीनां प्रथमभाविनी उषस्यागतायां वाचो बुद्धयश्च स्फुरन्तीति प्रसिद्धम् तादृशी देवी व्यद्यौ-
त् प्राणिनामनुग्रहाय द्योतते ॥ २ ॥

२. उषा देव-सम्बन्धी व्रतों में विघ्न नहीं करती, मनुष्यों की आयु
का ह्रास करती, अतीत और नित्य उषाओं के समान है और आगा-
मिनी उषाओं की प्रथमा है । उषा द्युति फैलाती है ।

उषादिवोदुहिता प्रत्यदर्शि ज्योतिर्वसाना समना पुरस्तात् ।

क्षतस्य पन्था मन्वेति सा धुप्रजानती वनदिशो मिनाति ॥ ३ ॥

एषा । दिवः । दुहिता । प्रति । अदर्शि । ज्योतिः । वसाना ।
 समना । पुरस्तात् । ऋतस्य । पन्थाम् । अनु । एति । साधु ।
 प्रजानतीऽइव । न । दिशः । मिनाति ॥ ३ ॥

एषोषाः दिवोद्योतमानात्मकस्यद्युलोकस्यदुहिता दुहितृस्थानीयाततउत्पद्यमानत्वाददुहितेत्यु-
 पचर्यते पुरस्तात्पूर्वस्यांदिशिप्रतिप्रत्येकं अदर्शिदृश्यते सर्वेषामपिप्राणिनामाभिमुख्येनप्रकाशत-
 इत्यर्थः कीदृशीसाज्योतिर्वसाना तेजोरूपंवल्लमाच्छादयन्ती तेजसाप्रकाशयन्ती समना सम्य-
 क्कनयित्रीचेष्टयित्री अन्तर्भावितण्यर्थोऽयं यद्वा सहयुगपदेव मन्यतेवबुध्यते प्राणिभिरितिसम-
 ना व्युत्पत्त्यनवधारणादनवग्रहः सातादृशी ऋतस्यादित्यस्यपन्थां पन्थानमेरोःप्रान्तप्रदेशं अ-
 नुक्रमेणसाधुसम्यगेतिगच्छति सूर्योयत्रयत्रगच्छति तत्रतत्रपुरस्तादुषाअपिगच्छतीत्यर्थः सैव
 विशेष्यते—प्रजानतीव प्रियभूतस्यसूर्यस्यमार्गोमयापिगन्तव्यइतिचेतयन्तीव यथालोकेप्रिय-
 तमेऽनुरागयुक्ताकाचिद्धतारं सर्वास्ववस्थासुनविमुञ्चति तथेयमपीत्यर्थः किंच दिशःप्रागा-
 दिकानमिनाति नहिनस्ति किंतूषायत्रगच्छतिसाप्राचीत्येवंप्रागादिव्यवहारंकरोतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. उषा स्वर्ग-पुत्री है । वह प्रकाश-द्वारा आच्छादित होकर धीरे-
 धीरे पूर्व दिशा की ओर बिछाई देती है । उषा मानो सूर्य का अभिप्राय
 जानकर ही उनके मार्ग पर अच्छी तरह भ्रमण करती है । वह कभी
 दिशाओं को नहीं मारती ।

अथचतुर्थी—

उपोअदर्शिशुन्ध्युवोनवक्षोनोधाइवाविरंरुतप्रियाणि ।
 अद्भसन्नसंसतोबोधयन्तीशश्वत्तमागात्पुनरेयुषीणाम् ॥ ४ ॥
 उपो इति । अदर्शि । शुन्ध्युवः । न । वक्षः । नोधाःइव । आविः ।
 अरुत । प्रियाणि । अद्भसत् । न । संसतः । बोधयन्ती ।
 शश्वत्तमा । आ । अगात् । पुनः । आइयुषीणाम् ॥ ४ ॥

एषोषाः उपोइतिनिपातद्वयसमुदायात्मकएकोनिपातः सर्वैःसमीपएव अदर्शिदृश्यते तत्रदृष्टान्तः-
 शुन्ध्युवोनवक्षः अत्रनकारउपमार्थीयः उपरिष्ठात्प्रयुज्यमानत्वात् यत्रतुप्रतिषेधोविवक्षितः तत्रपुर-
 स्तान्नकारःप्रयुज्यते तथाचयास्कः—पुरस्तादुपाचारस्तस्ययत्प्रतिषेधतीति तस्योदाहरणंनेन्द्रदेवम-
 मंसतेति उपरिष्ठादुपाचारस्तस्येनोपमिमीतेइति तस्योदाहरणंदुर्मदसोनसुरायामिति शुन्ध्युरा-
 दित्यः सर्वेषांशोधकत्वात् तस्यवक्षोवक्षःस्थानीयोरश्मिसमूहः सयथाप्रकाशमानोदृश्यते तथेत्यर्थः

यद्वा शुन्ध्युरितिजलचरःश्वेतवर्णःपक्षिविशेषः सयथास्वकीयंवक्षःप्रकाशयन्द्दृश्यतेतद्वदित्यर्थः किंच नोधाइवप्रियाण्याविरक्त नवनंस्तोत्रंधारयतीतिनोधाःएतन्नामामहर्षिः देवतास्तुतिव्याजेन नानाविधैर्मन्त्रैःप्रियाणिस्वमनीषितान्याविष्कृतवान् तथैषापि स्वकीयानिसर्वलोकप्रियाणितेजा- स्याविरकरोद किंच अद्भ्यसन्न अत्राप्युपमार्थीयोनकारः अद्यतइत्यद्भ्यान्नं तस्यपाकायगृहेसीदती- त्यद्भ्यसदपाचिकायोषिद ससतोबोधयन्ती सायथास्वपतःपुत्रादीन्भोजनाय बोधयतितद्वद यद्वा अ- द्येतिगृहनाम वरूथंअद्येतितन्नाममुपाठाद तत्रसीदतीत्यद्भ्यसदजननी सायथास्वपतःपुत्रादीन्उ- षः कालेप्रबोधयति तथाभुवनाख्येगृहेसीदन्ती तत्रत्यान्प्राणिनःप्रबोधयन्तीयमुषाः आईयुषीणां आगमनशीलानांस्त्रीणांमध्येशश्वत्तमा आगावपुनःपुनरागच्छति प्रातर्नियतमागच्छन्तीनां वार- योषितांमध्येस्वयमेकासती नियतमागच्छतीत्यभिप्रायः अत्रनिरुक्तम्—उपादर्शिशुन्ध्युवःशुन्ध्यु- रादित्योभवतिशोधनात्तस्यैववक्षोभासोध्यूढमिदमपीतरद्वक्षएतस्मादेवाध्यूढंकायेशकुनिरपिशुन्ध्यु- रुच्यतेशोधनादेवोदकचरोभवत्यापोऽपिशुन्ध्युवउच्यन्तेशोधनादेवनोधाःपिर्भवतिनवनंदधाति- सयथास्तुत्याकामानाविष्कुरुतएवमुषारूपाण्याविष्कुरुतेऽद्भ्यसदद्भ्यान्नंभवत्यद्भ्यसादिनीतिवाचसा- निनीतिवाससतोबोधयन्तीशश्वत्तमागात्पुनरेयुषीणांस्वपतोबोधयन्तीशाश्वतिकतमागात्पुनरागा- मिनीनामिति' ॥ ४ ॥

४. जैसे सूर्य अपना वक्षःस्थल प्रकटित करते हैं और नोधा ऋषि ने जैसे अपनी प्रिय वस्तु का आविष्कार किया है, उसी प्रकार उषा ने भी अपने को आविष्कृत किया है। जैसे गृहिणी जागकर सबको जगाती है, वैसे ही उषा भी मनुष्यों को जगाती है। अभिसारिकाओं के बीच उषा सबसे अधिक आती है।

पूर्वेअर्धेरजसोअस्यस्यगवांजनित्र्यकृतप्रकेतुम् ।

व्युप्रथतेवितरंवरीयओभापृणन्तीपित्रोरुपस्था ॥ ५ ॥ ७ ॥

पूर्वे । अर्धे । रजसः । अस्यस्य' । गवाम् । जनित्री । अकृत ।

प्र । केतुम् । वि । ऊम् इति । प्रथते । विष्टरम् । वरीयः । आ ।

उभा । पृणन्ती । पित्रोः । उपस्था ॥ ५ ॥ ७ ॥

अस्यस्यव्यापनशीलस्य विसृतस्यरजसोरञ्जकस्यान्तरिक्षलोकस्य रजःशब्दोऽन्तरिक्ष- लोकवाची लोकारजांस्युच्यन्तेइतियास्केनोक्तत्वात् । तस्यपूर्वेअर्धेपूर्वस्मिन्भागेजनित्री उत्पन्ना- सती गवांदिशारंभीनांवाकेतुंप्रज्ञानंप्राकृतप्रकर्षेणकरोति यद्वा रजसोरंजकस्याहः रजःशब्दो- हर्वाची असृगहनीरजसीउच्येते इतियास्केनोक्तत्वात् । तस्यपूर्वेअर्धेपूर्वस्मिन्भागेउषःकालेगवांवा-

चांजनित्रीजनयित्रीउत्पादयित्री उषःकालेसर्वेषांप्राणिनांवाचःस्फुरन्तीतिप्रसिद्धम् यद्वा अस्यस्य कर्मसुस्थितस्यजन्तोःकेतुंगमनागमनादिरूपंकर्म । केतुरितिकर्मनाम केतःकेतुरितितन्नामसुपा-
ठात् प्राकृतप्रकर्षेणकरोति किंच पित्रोःपालयिष्योर्द्यावापृथिव्योःउपस्थाउपस्थेउत्सङ्गेअन्तरा-
लपदेशेस्थित्वाउभाउभेद्यावापृथिव्यौ पृणन्तीस्वतेजसापूरयन्ती यद्वा उभाउभयोः पित्रोरितिसं-
बन्धः वितरंविशिष्टतरं वरीयःउरुतरंअतिविस्तीर्णयथाभवतितथाव्युप्रथतेविशेषेणैवप्रख्याता-
भवति प्रकाशतइत्यर्थः उशब्दोवधारणार्थःपादपूरणोवा मिताक्षरेष्वनर्थकाःकमीमिद्वितीति
यास्केनोक्तत्वात् ॥ ५ ॥

५. विस्तृत आकाश के पूर्व भाग में उत्पन्न होकर उषा दिशाओं को चेतना-युक्त करती है। उषा पितृ-स्थानीय स्वर्ग और पृथिवी के अन्तराल में रहकर अपने तेज से देवों को परिपूर्ण करके विस्तृत और विशिष्ट रूप से प्रख्यात हुई है।

ए॒वे॒दे॒षा॒पु॒रु॒त॒मा॒दृ॒शे॒कं॒ना॒जा॒मि॒न॒परि॑वृ॒ण॒क्ति॒जा॒मि॒म् ।
अ॒रे॒प॒सा॒त॒न्वा॒ऽशा॒श॑दा॒ना॒ना॒र्भा॒दी॒प॒ते॒न॒म॒हो॒वि॒भा॒ती ॥ ६ ॥

ए॒व । इ॒त् । ए॒षा । पु॒रु॒त॒मा । दृ॒शे । क॒म् । न । अ॒जा॒मि॒म् ।
न । परि॑ । वृ॒ण॒क्ति॒ । जा॒मि॒म् । अ॒रे॒प॒सा॑ । त॒न्वा॑ । शा॒श॑दा॒ना ।
न । अ॒र्भा॒त् । ई॒प॒ते॒ । न । म॒हः॑ । वि॒भा॒ती ॥ ६ ॥

एषोषा एवेत् इच्छब्दएवकारार्थः एवमेवइदानीं भासमानप्रकारेणैवपुरुतमाविपुलतमा
अत्यन्तविस्तृतासती अजामिं विजातीयमनुष्यादिजातिनपरिवृणक्ति परितःसर्वतो नवर्जयति
तथा जामिसजातीयदेवजातिनपरिवृणक्ति नपरिवर्जयति मनुष्यादिकंदेवादिकंचतदुपलक्षितं
लोकद्वयंवाकारूपेनप्रकाशयतीत्यर्थः किमर्थमितितदुच्यते—दृशेकं सुखेनसर्वेषांदर्शनायसुखंयथा
भवतितथासर्वान्दर्शयितुंवा किंच अरेपसा अपापया निर्मलयातन्वाशरीरेण शाशदाना शाशा-
द्यमाना शाशदानःशाशाद्यमानइतियास्कः । स्पष्टतांगच्छन्तीत्यर्थः विभातीविशेषेणप्रकाशयन्ती
साअर्भादल्पात् पुत्रिकादेःसकाशाक्षेपतेनगच्छति तमपिप्रकाशयति तथा महोमहतोमेवादेः
सकाशाक्षेपते नगच्छति तमपिप्रकाशयति पूर्वलोकद्वयंप्रकाशयति इत्युक्तं इदानीमस्मिंल्लोके
परमाण्वादिपर्वतपर्यन्तंरुत्संप्रकाशयतीत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. इस तरह अत्यन्त विस्तृत होकर उषा सरलता से दर्शन-निमित्त मनुष्यादि और देवादि में से किसी को भी नहीं छोड़ती। प्रकाशशालिनी उषा विमल शरीर में ऋभशः स्पष्ट होकर छोटे या बड़े किसी से भी नहीं हटती।

अथसप्तमी-

अ॒भ्रा॒ते॒व॒पुं॒स॒ए॒ति॒प्र॒ती॒ची॒ग॒र्ता॒रु॒गि॒व॒स॒न॒ये॒ध॒ना॒ना॒म् ।

जा॒ये॒व॒प॒त्य॑उ॒श॒ती॒सु॒वा॒सा॑उ॒षा॒ह॒स्त्रे॒व॒नि॒रि॒णी॒ते॒अ॒प्सः ॥ ७ ॥

अ॒भ्रा॒ता॒इ॒व । पुं॒सः । ए॒ति । प्र॒ती॒ची । ग॒र्त॒इ॒आ॒रु॒गि॒व । स॒न॒ये ।

ध॒ना॒ना॒म् । जा॒या॒इ॒व । प॒त्ये । उ॒श॒ती । सु॒वा॒साः । उ॒षाः ।

ह॒स्त्रा॒इ॒व । नि । रि॒णी॒ते । अ॒प्सः ॥ ७ ॥

अभ्रातेवभ्रातरहितेवपुंसः पित्रादीन् प्रतीचीस्वकीयस्थानात्पतिनिवृत्तमुखीसतीएतिगच्छति यथालोकेभ्रातरहितायोषित्वोचितवासोलङ्कारादिलाभायपितृनेति सतिभ्रातरिसएवोचितप्रदानादिनासम्यक्तोषयति तदभावात्पितरमेवप्राप्नोति यद्वा सतिस्वभ्रातरिसएवपितुः पिण्डदानादिकंसन्तानकृत्यंकरोति तस्याभावात्स्वयमेवतत्कर्तुंपित्रादीन्गच्छति तद्वदियमुषापिस्वोचितप्रकाशादिलाभायस्वप्रकाशदानायवा पितृभूतसूर्यमाभिमुख्येनगच्छति अयमेकोदृष्टान्तः तथा धनानांसनये गर्तारुगिव गर्तारोहिणीवेत्यपरोदृष्टान्तः गर्तइतिगृहनाम रुदरोगर्तइतितन्नामसुपाठात् अत्रौचित्येनराजपुरुषैः न्यायनिर्णेतृभिश्चाधिष्ठितस्थानमुच्यते तदारोहतीतिगर्तारुकू यथा लोकेकाचिद्रतभर्तृकायोषिद्धनानांस्वकीयरिक्थानां सनयेलाभाय गर्तमागच्छति तांतुसंज्ञाविचार्ययदीयंरिक्थंलभतेचेदक्षैःसन्ताड्य तदीयंधनंवितरन्ति तथेयमपिधनानांप्रीणनसाधनानांप्रकाशानांसनये लाभाय गर्तमाकाशं सूर्यनिवासस्थानं आरोहति देशविशेषाचारमपेक्ष्यैवंदृष्टान्तितं किंच पत्येउशतीकामयमानासुवासादुकूलादिशोभनवसनास्वलंकृतापूर्वरजोदर्शनसमये मलिनवस्त्रासती स्नानानन्तरंशोभनवस्त्राभरणैः शोभमानाविशेषेणपतिंभोगायकांक्षतीतेनसहसंक्रीडते तथेयमुषाःअपिनैशेनान्धकारेणावृतत्वात् मलिनवसनापिप्रभाते स्वतेजसावृतत्वात् सुवसनासती पतिस्थानीयेनसूर्येणसाकंसंक्रीडमाना हस्त्रेवहसनेव अप्सःदन्तस्थानीयानिरूपाणि नीलपीतादीनि यद्वा निरूप्यमाणानिपदार्थजातानि निरिणीते नितरांरिणीते गमयतिप्रकाशयतीत्यर्थः यथालोकेकाचिद्रमणीयायोषित्स्मितव्याजेनदन्तान्विवृणुते तथेयमपिसर्वाणिरूपाणिप्रकाशयतीत्यर्थः अयमंत्रो निरुक्तेस्पष्टं व्याख्यातः—अभ्राट्केवपुंसःपितृनेत्यभिमुखीसन्तानकर्मणेपिण्डदानायनपतिगर्तारोहिणीवधनलाभायदाक्षिणाजीगर्तः सभास्थाणुर्गृणातेःसत्य-

संगरोभवतितंतत्रयापुत्रायापतिकासारोहतितांतत्राक्षैराम्नन्तिसारिक्थंलभतइति । जायेवपत्येका-
मयमानासुवासाऋतुकालेषूषाहसनेवदन्तान्विवृणुतइति ॥ ७ ॥

७. भ्रातृ-हीना स्त्री जैसे पित्रादि के अभिमुख गमन करती है,
गतभर्तृका जैसे धन-प्राप्ति के लिए घर आती है, उषा भी वैसा
ही करती है । जैसे पत्नी पति की अभिलाषिणी होकर सुन्दर वस्त्र पहनती
हुई हास्य-द्वारा अपनी दन्त-राजि प्रकाशित करती है, उसी प्रकार उषा
भी करती है ।

स्वसास्त्रस्त्रेज्यायस्यैयोनिमरैगपैत्यस्याःप्रतिचक्ष्येव ।

व्युच्छन्तीरश्मभिःसूर्यस्याऽज्यङ्केसमनगाइववाः ॥ ८ ॥

स्वसा । स्वस्त्रे । ज्यायस्यै । योनिम् । अरैक् । अप । एति ।

अस्याः । प्रतिचक्ष्यःइव । विःउच्छन्ती । रश्मिभिः । सूर्यस्य ।

अञ्जि । अङ्के । समनगाःइव । वाः ॥ ८ ॥

स्वसा भगिनीरूपारात्रिः स्वस्त्रेभगिन्यैउषसे कीदृशैज्यायस्यै यद्यपि एकस्मादेवान्तरिक्षा-
दुत्पन्नत्वात् परस्परंस्वसृभावः तथाप्यह्नःप्राथम्यात्तेजस्विन्याउषसोज्यायस्त्वं स्वयमेवसरतीति
वास्वसारात्रिः स्वस्त्रेज्यायस्यै उक्तरीत्याज्येष्ठायै योनिंउत्पत्तिस्थानं अपररात्ररूपं अरैक् अ-
रिचत्वात् प्रादात् रेचयतीत्यर्थः तथाच पूर्वत्राम्नातं—रात्र्युषसेयोनिमरैगिति । दत्त्वाचअस्याउत्पन्ना-
याउषसः प्रतिचक्ष्येव ज्ञापयित्वैव स्वयमपसृत्यैतिगच्छति ज्यायस्यामागतायां तस्यैस्वस्थानं
दत्त्वा स्वयं तत्तन्निधौस्थातुमनुचितमिति विज्ञायैवापगच्छतीतिभावः एवमुत्पन्नोषाः सूर्यस्यर-
श्मिभिर्व्युच्छन्ती तमोविवासयन्ती अंजिव्यंजकंजगत् अङ्के अनक्तिप्रकाशयति किमिव
समनगाइव सम्यग्गमनहेतवः आपः समनाः ताः गच्छन्तीतिसमनगाःविद्युतः वाः वाताः
विद्युत्संघाइव यद्वा सम्यग्गमनायगच्छन्तीतिसमनगाः सूर्यरश्मयः तेइववाः वाताः संघी-
भूताः तेयथा अंजन्ते जगत्प्रकाशयन्ति तथेत्यर्थः वातइत्यत्रतकारलोपश्छान्दसः ॥ ८ ॥

८. भगिनी-रूपिणी रात्रि ने बड़ी बहन (उषा) को अपर रात्रि-
रूप उत्पत्ति-स्थान प्रदान किया है एवं उषा को जनाकर स्वयं चली
जाती है । सूर्य-किरणों से अन्धकार हटाकर उषा विद्युवराशि की
सरह जगत् को प्रकाशित करती है ।

आसांपूर्वासांमहसुस्वसृणांमपरापूर्वामभ्येतिपश्चात् ।

ताःप्रलवन्नव्यसीनूनमस्मेरेवदुच्छन्तुसुदिनाउषासः ॥ ९ ॥

आ॒साम् । पूर्वा॑साम् । अह॑सु । स्वसृ॑णाम् । अप॑रा । पूर्वा॑म् ।
अ॒भि । ए॒ति । प॒श्चात् । ताः । प्र॒त्न॒इवत् । नव्य॑सीः । नून॑म् ।
अ॒स्मे इति॑ । रे॒वत् । उ॒च्छ॒न्तु । सु॒दिनाः । उ॒षसः॑ ॥ ९ ॥

स्वसृणांपरस्परं स्वसृभावमापन्नानां स्वयंसरन्तीनांवापूर्वासांपुरातनीनां आसामुषसांम-
ध्ये अहसु अहःसु प्रतिदिनंअपराअन्या अद्यतन्युषाः पूर्वाअतीतदिवससंबन्धिनीमुषसंपश्चा-
त् अनुसृत्यअभ्येति अभिमुखंगच्छति अव्यवधानेनगच्छतीत्यर्थः सर्वेष्वहःसुएवमेवाभ्येति
नव्यसीः नवीयस्यः नवतराआगामिन्यः ताउषासः उषसोऽपिनूनंनिश्चयं प्रत्नवत् पुरातन्य-
इव सुदिनाः शोभनकर्मानुष्ठानसाधनदिवसाः शोभनदिनमुखावासत्यः अस्मेअस्माकरेवत् ब-
हुधनविशिष्टंयथाभवतितथाउच्छन्तु प्रकाशयन्तु पूर्वतन्योयथौच्छन्तथा आगामिन्योऽपिउच्छ-
न्वित्यर्थः ॥ ९ ॥

९. इन सब भांगिनीभावापन्न प्राचीन उषाओं में पहली दूसरी
के पीछे प्रतिदिन गमन करती हैं। प्राचीन उषाओं की तरह नई उषा
सुदिन पैदा करती हुई हमें प्रभूत-धन-विशिष्ट करके प्रकाशित करे।

अथदशमी—

प्रबो॑धयोषःपृ॒णतोम॑घोन्यबु॒ध्यमा॑नाःप॒णयः॑स॒सन्तु ।
रेव॑दुच्छ॒म॒घव॑द्भ्योम॒घोनि॑रेव॒त्स्तो॒त्रेसू॑नृ॒तेजा॒रय॑न्ती ॥ १० ॥ ८ ॥

प्र । बो॒ध॒य॒ । उ॒षः । पृ॒ण॒तः । म॒घो॒नि॒ । अबु॑ध्य॒मा॒नाः । प॒ण॒यः ।
स॒स॒न्तु । रे॒वत् । उ॒च्छ॒ । म॒घव॑त्इ॒भ्यः । म॒घो॒नि॒ । रे॒वत् । स्तो॒त्रे ।
सू॒नृ॒ते । जा॒र॒य॑न्ती ॥ १० ॥ ८ ॥

हेमघोनि मघवति अस्मभ्यंदातव्यैर्बहुभिर्धनैस्तद्वति उषः हेउषोदेवि पृणतः हविःप्रदानस्मा-
न्यजमानान्यबोधयप्रज्ञापय प्रतिबुद्धान्कुरु किंच पणयः व्ययासहिष्णवोवणिजः पणिर्वणि-
गभवतीतियास्कः । पणयइतिलुब्धकाअबुद्ध्यमानाः यागादीनकुर्वाणाः अदानशीलाः अस्मच्छ-
त्रवः ससन्तुस्वपन्तु दीर्घनिद्राभवन्तु म्रियन्तामित्यर्थः तथाचमन्त्रान्तरं—ससन्तुत्याअरातयोबो-
धन्तुशूररातयइति । किंच हेमघोनि अस्मदत्तहविर्भिस्तद्वति हेउषः मघवद्भ्यः हविर्लक्षणाच-
वद्भ्योयजमानेभ्यः तेषामर्थं रेवत् धनवत् समृद्धिमत् उच्छविभाहि किंच हेसूनृते सुष्ठुमनुष्या-

णां नेत्रि देवि जरयन्तीसर्वप्राणिनःक्षपयन्तीत्वंस्तोत्रे स्तुतिकर्त्रेयजमानाय तदर्थरेवद्धनवत् स-
मृद्ध्यर्थउच्छेतिशेषः ॥ १० ॥

१०. धनवती उषा, हविर्दाताओं को जगाओ। पणिलोग न जागकर
निद्रा में पड़ें। धनशालिनी, धनी यजमानों को समृद्धि दो।
सूनुते, तुम सारे प्राणियों को क्षीण करती हुई यजमान को
समृद्धि दो।

अवेयमश्वैद्युवतिःपुरस्ताद्युङ्क्तेगवामरुणानामनीकम् ।

विनूनमुच्छादसतिप्रकेतुर्गृहं गृहमुपतिष्ठातेअग्निः ॥ ११ ॥

अव । इयम् । अश्वैत् । युवतिः । पुरस्तात् । युङ्क्ते । गवाम् ।
अरुणानाम् । अनीकम् । वि । नूनम् । उच्छात् । असति । प्र ।
केतुः । गृहम् । गृहम् । उप । तिष्ठाते । अग्निः ॥ ११ ॥

इयमुषाः युवतिः यौवनोपेता योषित्स्थानीया यद्वा सर्वेषुभावेषुमिश्रयन्तीपुरस्तात्पूर्वस्यां
दिशिअवाश्वैव अत्यर्थमागच्छति वर्धतेवा अत्रावशब्दोविनिग्रहार्थीयः न्यवेतिविनिग्रहा-
र्थीयावितियास्केनोक्तत्वात् । तत्कथमवगम्यतइतितत्राह—इयंअरुणानां अरुणवर्णानांगवांप्र-
सिद्धानामेतन्नामकानामश्वानांवा अनीकंसमूहं युंक्तेरथेयोजयति अरुणयोगावउषसांश्यावाः
सवितुरिति यथालोकेवाहनसन्नाहंदृष्ट्वा प्रयाणमनुमीयते तथात्राप्यरुणरश्मीनामश्वानांदर्शनादु-
षाआगच्छतीत्यध्यवसीयते यद्वा अरुणानारश्मीनां समूहंयुंक्ते तथानूनं निश्चयं एषाव्युच्छात्
तमोविवर्जयिष्यति यतइयंगायुनक्ति अतएवकारणात् यथालोकेस्वसन्नाहंदृष्ट्वादयोनुमीयते
तथात्रापीत्यर्थः तादृशीसाअसति असत्प्रायेनीरूपेअन्तरिक्षेअतिरोधायकत्वादशोभनेतम-
सिवाकेतुः केतुस्थानीयाज्ञापयित्रीप्रकर्षेणविविधंभासतइतिशेषः उपसर्गवशाद्योग्यक्रियाध्या-
हारः यद्वा असति तमोरूपेन्धकारेप्रकेतुःप्रकर्षेणज्ञापयित्रीसतीनूनंव्युच्छादितिपूर्वत्रान्वयः त-
स्मिन्कालेअग्निः आहवनीयादिरूपोगृहंगृहं सर्वयजमानगृहं अग्निहोत्राद्यर्थमुपतिष्ठाते उप-
तिष्ठते दीप्यतइत्यर्थः ॥ ११ ॥

११. युवती उषा पूर्व दिशा से आती है। उसके रथ में सात अश्व
जुते हैं। वह दिन की सूचना करके रूप-रहित अन्तरिक्ष में अन्धकार
का निवारण करती है। उसका आगमन होने पर घर-घर में आग
जलती है।

अथद्वादशी-

उत्तेवयंश्चिद्वसतेरपमन्नरंश्चयेपितुभाजोव्युष्टौ ।

अमासतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुषेमर्त्याय ॥ १२ ॥

उत् । ते । वयः । चित् । वसतेः । अपमन् । नरः । च । ये ।

पितुभाजः । विऽउष्टौ । अमा । सते । वहसि । भूरि । वामम् ।

उषः । देवि । दाशुषे । मर्त्याय ॥ १२ ॥

तेतवव्युष्टौसत्यां वयश्चित् गमनवन्तःपक्षिणोऽपि चिदित्येषोऽपिशब्दार्थः निपातानाम-
नेकार्थत्वात् उच्चावचेष्वर्थेषु निपतन्तीति यास्केनोक्तत्वात् वसतेर्निवासस्थानाङ्गीडादेरुत् ऊर्ध्वं
अपमन् पतन्ति पूर्ववाक्ये गृहं गृहमुपतिष्ठते अग्निरित्युक्तत्वात्तदपेक्षयापिशब्दः किंच नरश्चमनु-
ष्याश्च पितुभाजः अन्नवन्तः अन्नार्थिनः कृषिवाणिज्यादिकर्तारः स्वस्वव्यापारार्थमुत् उन्मुखाः
अपमन् गच्छन्ति तथाचमन्त्रान्तरं-पद्वदीयतउत्पातयतिपक्षिणइति । एवंव्युष्टौसत्यां हेदेवि दे-
वनशीलेउषोदेवते अमागृहे देवयजनाख्ये सते तिष्ठते यजमानायतदर्थं अमेतिगृहनाम अमाद-
मइतितन्नामसुपठितत्वात् यद्वा अमासहहूयमानेनाग्निनासह निवसतेयजमानाय अमावसेता-
मित्यादौ सहार्थेप्रयोगात् मर्त्यायमनुष्यायदाशुषेहविर्दत्तवतेयजमानाय भूरिवामं बहुशोभनं
धनं वहसिप्रापयसि ॥१२॥

१२. उषा, तुम्हारा उदय होने पर चिड़ियां अपने घोंसले से ऊपर
छड़ती हैं। अन्न-प्राप्ति में आसक्त होकर मनुष्य ऊपर मुंह करके
जाते हैं। देवि, देव-पूजन-गृह में अवस्थित हव्य-वाता मनुष्य के लिए
प्रभूत धन ले आओ।

अथत्रयोदशी-

अस्तौद्वंस्तोम्याब्रह्मणा मेवीरधध्वमुशतीरुषासः ।

युष्माकं देवीरवसासनेमसहस्त्रिणं च शतिर्न च वाजम् ॥ १३ ॥ ९ ॥

अस्तौद्वम् । स्तोम्याः । ब्रह्मणा । मे । अवीरधध्वम् । उशतीः ।

उषसः । युष्माकम् । देवीः । अवसा । सनेम् । सहस्त्रिणम् ।

च । शतिर्नम् । च । वाजम् ॥ १३ ॥ ९ ॥

एवंसूक्तद्वयोक्तरीत्याबहुधास्तुत्वा तांचस्तुतिं अनयानिवेदयित्वास्वाभीष्टंप्रार्थयते हेस्तो-
म्याः स्तोमस्तोत्रंतदहन्तीतिस्तोम्याःस्तुत्यर्हाःउषसः यतोयूयंतादृश्यः अतोमेमस्त्वभूतेन
ब्रह्मणासूक्तद्वयगतमन्त्ररूपेणस्तोत्रेणास्तोद्वंस्तुताभवत् किंच हेउषासः उषसः उशतीस्तोतृन-
स्मान् अस्मत्समृद्धिंवा कामयमानायूयंअवीवृधध्वं अस्मान्प्रवर्धयत् किंच हेदेवीः देव्योदेवन-
शीलाः युष्माकंअवसायुष्मत्संबन्धिनारक्षणेनवयं सहस्रिणं सहस्रसंख्याकं अभीष्टंधनंसने-
मलभेमहि तथाशतितनंचवाजं शतसंख्याकं अपरिमितंधनं सनेम युष्मात्कृतेनशतसहस्रपरि-
मितधनादिरूपरक्षणेनवयमपि अर्थिभ्यःसहस्रपरिमितस्यधनस्यसनितारोभवेमेत्यर्थः ॥ १३ ॥

१३. स्तुति-पात्र उषाओ, मेरे मन्त्र-द्वारा तुम स्तुत हो। मेरी समृद्धि
की इच्छा करके हमें वर्द्धित करो। देवियो, तुम्हारी रक्षा प्राप्त करके
हम सहस्रसंख्यक और शतसंख्यक धन प्राप्त करें।

॥ इतिद्वितीयस्यप्रथमेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

प्रातारत्नमिति सप्तर्चपञ्चमसूक्तंकाक्षीवतं दानस्यस्तूयमानत्वादानदेवत्यं यातेनोच्यतेसा-
देवतेतिपरिभाषितत्वात् त्रैष्टुभं उपइत्यादिकेद्वेजगत्यौ प्रातारत्नंसप्तस्वनयस्यदानस्तुतिरुपजग-
त्यावित्यनुक्रमणिका।

तत्रप्रथमा—

प्रातारत्नं प्रातरित्वा दधाति तंचिक्त्वान् प्रतिगृह्यानिधत्ते।

तेन प्रजावर्धयमान आयूरायस्पोषेण सच ते सुवीरः ॥ १ ॥

प्रातरिति । रत्नम् । प्रातःऽइत्वा । दधाति । तम् । चिक्त्वान् ।

प्रतिऽगृह्य । नि । धत्ते । तेन । प्रऽजाम् । वर्धयमानः । आयुः ।

रायः । पोषेण । सच ते । सुवीरः ॥ १ ॥

अत्रेतिहासमाचक्षते—दैर्घतमसःकक्षीवानामऋषिः ब्रह्मचर्यंचरिष्यन् वेदाभ्यासायगु-
रुकुलेचिरकालमुषित्वावेदान्तसम्यगधीत्यब्रतानिचचरित्वातेनानुज्ञातः पुनःस्वगृहंप्रतिप्रयास्यन्म-
ध्येमार्गेरात्रौविश्रान्तः प्रभातेभावयव्यस्यपुत्रःस्वनयोनामराजा अनुचरैःसहकीडमानोऽकस्मा-
त्कक्षीवतोऽन्तिकमाससाद् सचरभसाप्रतिबुद्धःसहसोत्तस्थौ तंचराजापाणिंगृहीत्वा स्वकी-
यमासनमुपवेश्यास्यसौन्दर्यमवगत्यस्वकन्याप्रदानमनाःपप्रच्छ भगवन् कस्यपुत्रःकिंनामात्वमिति
सचपृष्ठोमातरंपितरंचस्ववृत्तान्तं आचक्ष सचराजा संभाव्यइत्यवगत्यमुदितमनाः स्वगृहंप्राप्या-
स्मैमधुपर्कमारचय्यवस्त्रमाल्यादिभिःपूजयित्वा सरथादशकन्याःशतंनिष्कानश्वशतंपुंगवानां

शतंगवांषष्ठ्युत्तरसहस्रं पुनरेकादशरथांश्च प्रादात् सच सर्वमनुक्रमेण प्रतिगृह्य दीर्घतमसोऽन्तिकमा-
गत्य तस्मै प्रादर्शयत् ननु कक्ष्यानामाश्वबन्धनीरज्जुस्तद्वान् कक्षीवान् अश्वबन्धनं च राज्ञ एवोचितं
अतोऽस्य राजन्यत्वात्प्रतिग्रहो नोपपद्यते याजनाध्यापने चैव विशुद्धाच्च प्रतिग्रह इति स्मरणात् तस्मा-
द्ब्राह्मणस्यैवाधिकारो न तु क्षत्रियस्येति नैष दोषः यद्यप्यसौ कर्लिङ्गाख्यस्य राज्ञः पुत्रः तथापि तेन क-
र्लिङ्गेन स्वयं वृद्धत्वात्पत्योत्पादनाय सामर्थ्यमलभमानेन तदुत्पादनाय याचितो दीर्घतमाऋषिः उशि-
ङ्गामिकां अपत्योत्पादनाय प्रेषितयाराजमहिष्यातिजरठेन मर्हीषिणा सहरन्तुं लज्जमानया स्ववस्त्राभ-
रणैरलंकृत्य स्वप्रतिनिधित्वेन प्रेषितामुशिङ्गामिकां योषितं दासीमित्यवगत्य मन्त्रपूतेन जलेनाभिषि-
च्य ऋषिपुत्रीकृत्वा तया सहरेमे तदुत्पन्नः कक्षीवानामऋषिः एतत्सर्वमस्माभिः पूर्वाध्याये नासत्या-
भ्यामित्यत्र सूक्ते विस्तरेण प्रतिपादितम् अतोऽस्य क्षत्रियसंबन्धात् कक्षीवानिति नामोपपन्नं दीर्घतमसः
परमर्षेरुत्पन्नत्वेन ब्राह्मणत्वात्प्रतिग्रहोऽप्युपपन्न एव इदमादिसूक्तद्वयं स्वनयस्य राज्ञोदानप्रशंसाख्या-
नप्रतिपादकम् नन्वनुक्रमण्यां स्वनयस्य दानस्तुतिरिति दानतुष्टोभावव्यवर्तुवावष्टेति चोभयत्र स्तो-
तव्यं भिन्नमेवानुगम्यत इति उच्यते—उत्तरसूक्तस्य प्रथमायामृचि अधिक्षियतो भाव्यस्येति दातुर्भा-
व्यव्यस्य श्रूयमाणत्वात् तत्प्राथम्यमुपजीव्य पृथगुपात्तं वस्तु तस्तुपितुर्नाम्ना पुत्रस्य व्यववर्तव्यत्वात्
तथा आरुद्रास इत्यादौ बहुशः प्रयोगदर्शनात् स्वनयेन दत्ता इति तत्रैव सूक्ते स्वनयस्यापिश्रूयमाण-
त्वाच्चोभयत्रापि दातृप्रतिग्रहीत्रोरेकत्वेनैकमेव दानप्रशंसारूपं आख्यानमिति प्रसिद्धं सच कक्षीवा-
नानीतं सर्वं पितुर्निवेद्य नपरोक्षेणैव दानप्रकारं प्रशंसति स्वनयो नाम राजा प्रातरित्वा प्रातरेवात्मनः
सकाशमागतः सन् रत्नं रमणीयं निष्कादिकं प्रातःप्रभातकाले दधाति अस्मत्सन्निधौ स्था-
पयति ददाति तं स्थापितं सर्वं चिकित्वा चेतनावान् अदुष्टमित्यवगतवान् प्रतिगृह्य स्वीकृत्य निधत्ते
पितुः समीपे स्थापयति अनन्तरं तेन दत्तेन निष्कादिना प्रजापुत्रभृत्यादिरूपां वर्धयमानः पोषयन्
आयुर्जीवितं च वर्धयन् सुवीरः शोभनैः वीरैः पुत्रभृत्यादिभिरुपेतः सन् रायस्पोषेण धनानां पुनः
पुनः वर्धनेन सच ते सौराजासंगच्छतामिति तव दातुराशिषं प्रार्थयते ॥ १ ॥

१. स्वनय राजा ने, प्रातःकाल आकर, रत्नादि रख दिये । कक्षीवान्
ने उठकर उन्हें ग्रहण किया । उस रत्नराजि-द्वारा प्रजा, और आयु
की वृद्धि करके धन लाभ किया ।

अथ द्वितीया—

सुगुरं सत्सुहिरुण्यः स्वश्वो बृहदस्मै वयं इन्द्रो दधाति ।

यस्त्वायन्तं वसुना प्रातरित्वा मुक्षीजयेव पदि मुत्सिनाति ॥ २ ॥

सु॒ऽगुः । अ॒स॒त् । सु॒ऽहिर॒ण्यः । सु॒ऽअ॒श्वः । बृ॒ह॒त् । अ॒स्मै । व॒यः ।
 इ॒न्द्रः । द॒धा॒ति । यः । त्वा । आ॒ऽय॒न्त॑म् । व॒सु॒ना । प्रा॒तः॒ऽइ॒त्त्वः ।
 मु॒क्षी॒ज॒या॒ऽइ॒व । प॒दि॒म् । उ॒त्सि॒ना॒ति ॥ २ ॥

अत्रकक्षीवतःपिता आनीतेनधनेनसंतुष्टोराजानंबहुप्रकारेणाशास्ते असौस्वनयोराजा
 सुगुरसत् शोभनैर्बहुभिर्गोभिः तद्वान्भवतु तथा सुहिरण्यः सुष्टुतहितरमणीयैर्धनैस्तद्वान्भवतु
 तथा स्वश्वः शोभनैरश्वैस्तद्वान्सन् अस्मैप्रदात्रे राज्ञेबृहत्प्रभूतंवयः अक्षमिन्द्रः परमेश्वरोधर्मदे-
 वता दधातिदधातु ददातु यतोऽयंराजा अस्मैगोहिरण्याश्वानिबहुसंख्याकानिदत्तवान् अत-
 स्तेषामभिवृद्धिप्रार्थनोचितैव कस्येयमाशीरिति स उच्यते यः योराजा हेप्रातरित्वः प्रातरागामि-
 न्नतिथेपुत्र आयन्तंगुरुकुलादागतंपदि पथिकंयदृच्छयागन्तारंत्वात्वां वसुना अक्षसाधनेन गवा-
 दिधनेनोत्तिनाति गमनतः उत्कृष्टं बध्नाति गतिं निरुणद्धीत्यर्थः प्रतिबन्धेदृष्टान्त उच्यते—मुक्षीज-
 येवपदि मुच्यमाना सतिबन्धनंजयतीतिमुक्षीजा मृगपक्ष्यादिबन्धनीरज्जुः तथा पाशकोयथाप-
 दि गंतारं मृगपक्ष्यादिकं उत्तिनातिबध्नाति तथामया अननुज्ञातमपित्वां गमनंपतिबुध्य गवादी-
 ष्टदानादिनायोराजातोषयतिसएवंभवत्विति पदिरितिपदंव्याचक्षणेनयास्केनतदुदाहरणाया-
 यंमन्त्रोव्याख्यातः—सुगुर्भवतिसुहिरण्यःस्वश्वोमहच्चास्मैवयइन्द्रोदधातियस्त्वायन्तमक्षेनप्रातरा-
 गामिन्नतिथेमुक्षीजयेवपदिमुत्तिनाति कुमारोमुक्षीजामोचनाच्चसयनाच्चततनाच्चेति ॥ २ ॥

२. उन राजा के पास बहुत गो-धन हो । उनके पास बहुत सुवर्ण
 और बहुत घोड़े हों । उन्हें इन्द्र बहुत अक्ष बें । जैसे लोग रस्सी से पशु,
 पक्षी आदि को बांध देते हैं, उसी तरह उन्होंने भी प्रातःकाल पैदल ही
 आकर आगमनकारी को धन-द्वारा आबद्ध किया ।
 अथतृतीया—

आय॑म॒द्यसु॒कृतं॑ प्रा॒तरि॒च्छन्नि॒ष्टेः पु॒त्रं व॒सु॒म॒ता॒रथे॑न ।
 अ॒ंशोः सु॒तं पा॒यय॑मत्स॒रस्य॑ क्ष॒य॒र्दी॒रं व॒र्धय॑ सु॒च॒ता॒भिः ॥ ३ ॥

आय॑म् । अ॒द्य । सु॒ऽकृत॑म् । प्रा॒तः । इ॒च्छन् । इ॒ष्टेः । पु॒त्रम् ।
 व॒सु॒म॒ता । रथे॑न । अ॒ंशोः । सु॒तम् । पा॒य॒य॒ । म॒त्स॒रस्य॑ ।
 क्ष॒य॒त् । वी॒रम् । व॒र्ध॒य॒ । सु॒च॒ता॒भिः ॥ ३ ॥

प्रातःपूर्वेद्युःप्रभातकालेऽयं धनं दत्तवान् तस्मिन्नेव काले सुकृतं शोभनस्य कर्तारं त्वां इच्छ-
न्प्राप्तुमिच्छन् कदाद्रक्ष्यामीतिकामयमानोऽहं अद्यास्मिन्दिने इदानीं आयं प्राप्तोस्मि अत्र यद्यपि
केवलं प्रातरित्येव श्रुतं न पूर्वेद्युरिति तथापि अद्यायमित्युक्तत्वादर्थान् पूर्वेद्युःप्रातरिति गम्यते की-
दृशं इष्टेः इष्टस्येष्टसाधनस्य यागस्य वा पुत्रं पुरुत्रातारं पुत्रः पुरुत्राय तदित्यास्कः । कर्तारमि-
त्यर्थः केन साधनेनेति तदुच्यते—वसुमतारथेन समृद्धधनवतारथेन साधनेन यद्वा तेन सहेतिसहा-
र्थे तृतीया किंच तदानीं तेन समृद्धेन धनेनांशोः अंशुमतः वलीरूपस्य मत्सरस्य मादनसाधनस्य सो-
मस्य मत्सरः सोमो मन्दते स्तृप्तिकर्मण इति निरुक्तम् । तस्य सुतं अभिषुतं रसं पायय आत्मानं पायय
इष्टसाधनं सोमयागं कुर्वित्यर्थः कृत्वा च क्षयद्वीरं क्षियन्तो निवसन्तो वीराः पुत्रभृत्यादयो यस्य तं-
तादृशं त्वदिष्टसाधनबहुधनप्रदातारं स नृताभिः प्रियसत्यात्मिकाभिर्वाग्भिः वर्धय समृद्धं कुरु पुत्र-
भृत्यादिवीरैः यथा प्रवृद्धो भवति तथा कामयस्वेत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. मैं यज्ञ के त्राता शोभनकर्मा को देखने की इच्छा करके,
सुसज्जित रथ पर चढ़कर, आज उपस्थित हुआ हूँ। वींप्तिशाली
मादक सोम के अभिषुत रस का पान करो। प्रभूत-वीर-पुत्रादि-विशिष्ट
को प्रिय और सत्य वाक्य-द्वारा समृद्ध करो।

अथ चतुर्थी—

उपक्षरन्ति सिन्धवो मयो भुव ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः ।
पृणन्तं च पपुंरिं च श्रवस्य वो घृतस्य धारा उपयन्ति विश्वतः ॥ ४ ॥
उप । क्षरन्ति । सिन्धवः । मयः । भुवः । ईजानम् । च ।
यक्ष्यमाणम् । च । धेनवः । पृणन्तम् । च । पपुंरिम् । च ।
श्रवस्यवः । घृतस्य । धाराः । उप । यन्ति । विश्वतः ॥ ४ ॥

पूर्वस्यामृच्यानीतेन धनेन सोमयागं कुर्वित्युक्तम् तमेव सोमयागं फलप्रदर्शनेन स्तौति सिन्ध-
वः स्यन्दनशीलाः प्रस्रुवत्ययो धाराः सिन्धुः स्यन्दनादित्यास्कैः । मयो भुवः सुखस्य भावयि-
त्र्यः मय इति सुखनाम मयः सुगम्यमितितन्नाम सुपाठात् धेनवः प्रीणयिष्योगावः ईजानं सो-
मयागं अनुतिष्ठन्तं तथा यक्ष्यमाणं यक्ष्य इति प्रणीतं कुर्वन्तं च न केवलमीजानं अपितु यक्ष्य इत्यध्य-
वसितवन्तमपि उप उपेत्य क्षरन्ति स्रवन्ति प्रीणयन्तीत्यर्थः न च पूर्वस्यामृचिसोमं पिबेत्युक्त्वा त्सर्वे-
षां सोमयागानां अग्निष्टोमात्मकज्योतिष्टोमस्य प्रकृतस्य ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेति स्वर्ग एव फ-
लत्वेन श्रुतः नगवादिकमिति वाच्यम् स्वर्गवद्गवादिकामनयापि सोमयागस्य कर्तुं शक्यत्वाच्च के-

वलंसोमयागमनुतिष्ठतामेवमहत्फलं अपितुसुकृतसाधनानिकर्मान्तराणि अधितिष्ठतामपिम-
हत्फलमस्त्येवेतिदर्शयति पृणन्तंपितृन्प्रीणयन्तं पपुरिं प्रीणनशीलं इष्टदातारं प्राणिनः सर्वदाप्री-
णयन्तंचपुरुषं श्रवस्यवोऽन्मिच्छन्त्यः अन्नसमृद्धिहेतवोघृतस्यधाराः यद्वा घृतकुल्याविश्वतः
सर्वतः उपउपेत्ययन्तिप्रामुवन्ति प्रीणयन्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. दुग्धवती और कल्याणदायिनी गायें, यजमान और यज्ञ-
संकल्पकारी के पास जाकर, दुग्ध प्रदान करती हैं। समृद्धि के कारणभूत
घृतधारा, तर्पणकारी और हितकारी पुरुषों के पास, चारों ओर से
उपस्थित होती है।

नाकस्यपृष्ठेअधितिष्ठतिश्रितोयःपृणातिसहदेवेषुगच्छति।

तस्माआपोघृतमर्षन्तिसिन्धवस्तस्माइयंदक्षिणापिन्वतेसदा॥५॥

नाकस्य । पृष्ठे । अधि । तिष्ठति । श्रितः । यः । पृणाति । सः ।

ह । देवेषु । गच्छति । तस्मै । आपः । घृतम् । अर्षन्ति । सिन्धवः ।

तस्मै । इयम् । दक्षिणा । पिन्वते । सदा ॥ ५ ॥

सोमयागप्रशंसाप्रसंगेनसामान्यतोदानमेतदादिभिस्त्रिभिःप्रशंसति यद्वा सोमस्यैवस्तुत-
त्वाद्दक्षिणाशब्दस्ययागएवप्रसिद्धत्वाच्च सूक्तपरिसमाप्तेःसोमयागएवप्रस्तूयते यः योमर्त्यः पृणा-
ति हविरादिदानेनदेवादीन्प्रीणाति सनाकस्य कमितिसुखनाम तद्विरुद्धमकं नविद्यते अकंदुः
खंतत्साधनंपापंचेति नाकोद्युलोकः तथाश्रूयते—नवाअमुंलोकंजग्मुषेकिंचनाकमिति । तस्यपृ-
ष्ठेउन्नते उपरिदेशेश्रितंसन्धिअधिकं आकल्पान्तंतिष्ठति यद्वा अधितिष्ठति अधिष्ठायप्रमुखो-
भूत्वातिष्ठति नकेवलंस्वर्गाश्रयणं किंतु देवेषुमध्येगच्छतिवर्तते स्वयमेवदेवोभवतीत्यर्थः
हेतिप्रसिद्धौ तस्मैप्रीणयित्रे पुरुषायसिन्धवः स्यन्दनशीलाः आपः घृतंतेजोवत्सारं अर्ष-
न्ति गच्छन्ति रसवत्योभवन्तीत्यर्थः किंचेयंभूमिरपि दक्षिणासस्यादिफलसंपादनदक्षासती
सदा सर्वकालं पिन्वते सेचयति तोषयतीत्यर्थः दातुः जीवनसाधनाद्योदकानि रुचिराणिस-
मृद्धानिभवन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. जो व्यक्ति देवों को प्रसन्न करता है, वह स्वर्ग के पृष्ठवेश में
अवस्थान करता तथा देवों के बीच गमन करता है। प्रवहमान जल, उसके
पास, तेजोविशिष्ट सार प्रदान करता है। पृथिवी शस्य आदि से
सफल होकर उसे सन्तोष प्रदान करती है।

दक्षिणावतामिदिमानिचित्रादक्षिणावतांद्विसूर्यासः ।

दक्षिणावन्तोअमृतंभजन्तेदक्षिणावन्तःप्रतिरन्तआयुः ॥ ६॥

दक्षिणाश्वताम् । इत् । इ॒मानि । चि॒त्रा । दक्षिणाश्वताम् । दि॒वि ।
सूर्या॑सः । दक्षिणाश्वन्तः । अ॒मृत॑म् । भ॒ज॒न्ते । दक्षिणाश्वन्तः ।
प्र । ति॒रन्ते । आ॒युः ॥ ६ ॥

दक्षिणावतां बहुविधगोहिरण्यादिरूपदक्षिणाप्रदातृणांइच्छद्दएवकार्थः तेषामेवार्थे इमानिभूमौदृश्यमानानिचित्राणिचायनीयानिसूक्ष्मचंदनमणिमुक्तादिरूपाणिद्रव्याणि समृद्धानि भवन्तीतिशेषः किंच दक्षिणावतामेवदिविद्युलोकेसूर्यासः सूर्यसंबन्धिनोलोकाः तदनुगृहीताभोगावा समृद्धाभवन्ति किंच दक्षिणावन्तएवअमृतंजरामरणरहितंस्थानं भजन्तेसेवन्ते यद्वा दानेनापहतपाप्मान्आत्मानंविदित्वा अमृतमविनाशंमोक्षं भजन्ते प्राप्नुवन्ति यज्ञेनदानेनेतिश्रुतेः । किंच दक्षिणावन्तएवआयुःप्रतिरन्ते अतिदीर्घमायुष्यंलभन्ते वर्धयन्ति प्रपूर्वस्तिरतिवर्धनार्थः इदितिसर्वत्रसंबध्यते ॥ ६ ॥

६. जो व्यक्ति दान देता है, उसी को ये सारी मणि-मुक्तादि वस्तुएँ प्राप्त होती हैं। दानदाता के लिए ध्रुलोक में सूर्य रहते हैं। दान-दाता ही जरा-मरण-शून्य स्थान प्राप्त करते हैं। दान देनेवाले दीर्घ आयु प्राप्त करते हैं।

अथसप्तमी—

मापृणन्तोदुरितमेनआरन्माजारिषुःसूरयःसुव्रतासः ।
अन्यस्तेषांपरिधिरस्तुकश्चिदपृणन्तमभिसंयन्तुशोकाः ॥७॥१०॥

मा । पृणन्तः । दुःइतम् । एनः । आ । अ॒रन् । मा । जा॒रिषुः ।
सूर्यः । सु॒व्र॒तासः । अ॒न्यः । तेषा॑म् । प॒रि॒इधिः । अ॒स्तु । कः ।
चित् । अपृ॑णन्तम् । अ॒ग्नि । सम् । य॒न्तु । शोकाः ॥ ७ ॥ १० ॥

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांदानं प्रशंसितुमाह—पृणन्तो देवादीन् हविरादिना प्रीणयन्तः सन्तः दुरितं दुष्टं यथा भवति तथा प्राप्तुं दुःखं नः तत्साधनं पापं च मारु मा प्राप्नुवन् न केवलं दातार एव अपितु स्वर-यः देवानां स्तोतारो विद्वांसो माजारिषुः जरयान् जीर्णां भवेयुः तथा सुव्रताः शोभनं च्छृण्वान् द्वा-यणादि नियमवन्तोऽपि माजारिषुः तर्ह्येषामन्यो जनः कइति स उच्यते तेषां दातृणां स्तोतृणां वान्यः तेभ्योऽन्यो यः कोऽपि पुरुषः परिधिः पापस्य परितो धारकोऽस्तु यद्वा अन्योऽन्यः कश्चन पापदेवः तेषां परिधिः परिधिस्थानीयो व्यवधायकोऽस्तु यथाग्नेः परिधिः स्वयं रक्षः प्रभृतिभिर्बाध्यमानः स्वा-न्तर्हितमग्निं रक्षति तद्वत् अथवा अन्यो धर्मविशेषे तेषां परिधिः परिधानमस्तु कवचस्थानीयोऽ-स्तु तर्हि किं प्राप्नुयुरिति उच्यते अपृणन्तं देवादीन् प्रीणयन्तं अदातारं शोकाः चित्तपीडाः तत्साधनाः

पाप्मानः अभिअभिमुखंसंयन्तुसम्यक्प्रामुवन्तु वयंसुखिनोभवेमेत्यर्थः अत्रयद्यपिसामान्येन दानमात्रंस्तूयते तथाप्यस्यसूक्तस्य स्वनयदानस्तुतिरूपत्वादुःखानिमार्यत्वित्यर्थः ॥ ७ ॥

७. जो देवों को प्रसन्न रखता है, उसे दुःख और पाप नहीं मिलते; शोभन-ग्रतशाली स्तोता भी जराग्रस्त नहीं होते। देवों के प्रीति-प्रदाता और स्तुतिकर्ता से भिन्न पुरुषों को पाप आश्रित करता है। जो देवों को प्रसन्न नहीं करते, उन्हें शोक प्राप्त होता है।

॥ इतिद्वितीयस्यप्रथमेदशमोवर्गः ॥ १० ॥

अमन्दानितिषष्ठंसूक्तम् सप्तैत्यनुवर्तनात्सप्तर्चं आदितःपंचानांकक्षीवानृषिः षष्ठ्याभावय-
व्यः सप्तम्यारोमशानामब्रह्मवादिनी आदितःपंचानांभावयव्यस्यस्तुतिरूपत्वात्सप्तैवदेवता याते-
नोच्यतइतिन्यायात् अन्ययोःषष्ठीसप्तम्योस्तुभावयव्यरोमशयोःसंवादः षष्ठ्याभावयव्यः सप्त-
म्यारोमशा यद्यपिस्वनयेनदत्ताइतिश्रूयमाणत्वात्तस्यैवस्तुत्याभाव्यं तथापिपितृपुत्रयोरभेदात्
आरुद्रासइतिवत् पितृनाम्नाव्यवहर्तुंशक्यत्वात्प्रथमायाष्टचिभावयव्यस्येत्युक्तत्वाच्च भावयव्यं
तुष्टवेत्येतदविरुद्धमित्युक्तपूर्वसूक्तपव आदिनःपंचत्रिष्टुभः अन्येअनुष्टुभौ तथाचानुक्रान्तं—अ-
मन्दानितिकक्षीवान्दानतुष्टः पञ्चभिर्भावयव्यंतुष्टावांत्येअनुष्टुभौ भावयव्यरोमशयोर्द्वैपत्योःसंवा-
दइति उक्तोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

अमन्दान्तस्तोमान्प्रभरेमनीपासिन्धावधिक्षियतोभाव्यस्य ।
योमैसहस्रमभिमीतसवानतूर्तराजाश्रवइच्छमानः ॥ १ ॥

अमन्दान् । स्तोमान् । प्र । भरे । मनीषा । सिन्धौ । अधि ।
क्षियतः । भाव्यस्य । यः । मे । सहस्रम् । अभिमीत । सवान् ।
अतूर्तः । राजा । श्रवः । इच्छमानः ॥ १ ॥

सिन्धौ सिन्धुदेशे यद्वा लक्षणयासिन्धुतीरे समुद्रतीरे अधिक्षियतः अधिनिवसतोभा-
व्यस्यभावयव्यस्य तत्पुत्रस्यस्वनयस्येत्यर्थः तस्यअमन्दान् अनल्पान् स्तोमान् स्तोत्राणितन्नि-
ष्ठवहुविधदानादीनांकीर्तनानि मनीषा मनीषयाप्रियातिशयबुद्ध्या प्रभरे विशेषेणसंपादयामि
कस्तस्यविशेषइतितत्राह—अतूर्तःकेनाप्यर्हिसितोयोराजामेमदर्थं सहस्रंतत्संख्याकान्सवान्सू-
यन्तेसोमाण्डवितिसवाःसोमयागाः तान्अभिमीत संपूर्णधनप्रदानेन निर्मितवान् किमिच्छन् श्र-

वः सर्वैः श्रूयमाणां कीर्तिमात्मने इच्छमानः कामयमानः यतोयं आर्तिज्याद्युपाधिनाविना कीर्त्यर्थमेव बहुधनं प्रादात् अतस्तस्तौ मीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. सिन्धुनिवासी भावयव्य-पुत्र स्वनय के लिए, अपने बुद्धि-बल से, बहुसंख्यक स्तोत्र सम्पादन (प्रणयन) करता हूँ। हिंसा-विरहित राजा ने कीर्ति-प्राप्ति की इच्छा से मेरे लिए हजार सोम-यज्ञों का अनुष्ठान किया है।

शतं राज्ञो नाधमानस्य निष्कान्छतमश्वान्प्रयतान्त्सद्य आदम् ।

शतं कक्षीवाँ असुरस्य गोनां दिवि श्रवो जरमाततान् ॥ २ ॥

शतम् । राज्ञः । नाधमानस्य । निष्कान् । शतम् । अश्वान् ।
प्रयतान् । सद्यः । आदम् । शतम् । कक्षीवान् । असुरस्य । गोनाम् ।
दिवि । श्रवः । अजरम् । आ । ततान् ॥ २ ॥

नाधमानस्य स्वीकर्तव्यमित्युच्चैर्याचमानस्य असुरस्य धनानां निरसितुः दानशीलस्य राज्ञः स्वतेजसा दीप्यमानस्य स्वनयस्य निष्कान् आभरणविशेषान् इयत्ताविशेषविशिष्टानि वासुवर्णानि शतं शतसंख्याकानि शतं सहस्रमित्यपरिमितवचनः अपरिमितान् सद्यः प्रार्थनानन्तरमेव कक्षीवानहं आदं आत्तवानस्मि स्वीकृतवानस्मीत्यर्थः तथा प्रयतान् शुद्धान् लक्षणोपेतान् श्वानध्वगमनसमर्थान् हयान् शतं शतसंख्याकान् आदं आत्तवान् तथा गोनां पुंगवानां बलीवर्दानामित्यर्थः उत्तरमच्चेत्स्त्रीगवीनामभिधानात् तेषां शतं आदं एवमदाताराजा दिवि द्युलोके श्रवः कीर्तिं अजरं शाश्वतीं आततान् विस्तारितवान् गवादिप्रतिग्रहीताहं स्वर्गे कीर्तिमकरवमित्यर्थः ॥ २ ॥

२. असुर-राजा के ग्रहण के लिए मुझसे याचना करने पर मैं (कक्षीवान्) ने उनसे १०० निष्क (आभरण या स्वर्णमाप), १०० घोड़े और १०० बैल ले लिये। स्वर्ग-लोक में राजा नित्य कीर्ति-विस्तार करेंगे।

उपमां श्यावाः स्वनयेन दत्ता वधूमन्तो दश रथांसो अस्थुः ।

षष्टिः सहस्रमनुगव्यमागात्सनत्कक्षीवाँ अभिपित्वे अह्नाम् ॥ ३ ॥

उप । मा । श्यावाः । स्वनयेन । दत्ताः । वधूमन्तः । दश ।
रथांसः । अस्थुः । षष्टिः । सहस्रम् । अनु । गव्यम् । आ । अगात् ।
सनत् । कक्षीवान् । अभिपित्वे । अह्नाम् ॥ ३ ॥

स्वनयेनदत्ताः श्यावाः तद्वर्णाश्वैर्युक्तत्वात् श्यावाः वधूमन्तः आरूढाभिर्वधूभिः तद्वन्तः दश एतत्संख्याकाः रथासोरथाः मामां उपास्थुः उपस्थिताः गव्यशब्दो गोसमूहवाची षष्टिः सहस्रमनुगव्यं षष्ठ्यधिकं गवांसमूहः अन्वगाव अनुक्रमेण आगतः ततः आत्मानं परोक्षेण ब्रवीति तत्सर्वप्रतिगृह्यार्थं कक्षीवान् अह्नां दिवसानां मध्ये अभिपित्वे संनिहितेऽहनि सनत् स्वीकृतं रथ-वध्वादिकं स्वपित्रे समर्पयति स्वयं वा स्वीकरोति अभिपित्वशब्द आसन्नकालवाची प्रपित्वशब्दवत् स च प्रपित्वे अभीक इत्यासन्नस्येति र्यास्केनोक्तत्वादासन्नवचनः उपसर्गभेदेऽप्यर्थाभेदः ॥ ३ ॥

३. स्वनय द्वारा भूरे रंग के अश्ववाले दस रथ मेरे पास आये, जिन पर वधुएं आरूढ़ थीं। १०६० गायें भी पीछे से आईं। मैं (कक्षीवान्) ने ग्रहण करने के पश्चात् ही सब अपने पिता को दे दिया।

चत्वारिंशदशरथस्य शोणाः सहस्रस्याग्रे श्रेणिं नयन्ति ।

मदच्युतः कृशनावतो अत्यान्कक्षीवन्त उदमृक्षन्त पञ्चाः ॥ ४ ॥

चत्वारिंशत् । दशदशरथस्य । शोणाः । सहस्रस्य । अयं । श्रेणिम् । नयन्ति । मदच्युतः । कृशनावतः । अत्यान् । कक्षीवन्तः । उत् । अमृक्षन्त । पञ्चाः ॥ ४ ॥

दशरथस्य दशसंख्याकरथवतः सहस्रस्य सहस्रसंख्याकानुचरोपेतस्य कक्षीवतोगो-यूथसहस्रस्यवाग्रेपुरस्तात् शोणाः शोणवर्णोपेताः अश्वाः चत्वारिंशत् एकैकस्य रथस्य चतुष्टये सति दशरथानां मिलित्वा चत्वारिंशदश्वा भवन्ति तेषि श्रेणिं पङ्क्तिं आश्रित्य नयन्ति रथानभिमतदेशं प्रापयन्ति युक्ताश्वनियुक्तात्रथान् श्रेणिं श्रेणीभावं नयन्ति प्रापयन्ति एकैकं रथं चत्वारश्चत्वारः पञ्क्त्याकारेण वहन्तीत्यर्थः अथ तान् कक्षीवन्तः कक्ष्याश्वसंबन्धिनीरज्जुः कक्ष्यारज्जुरश्वस्येति र्यास्केनोक्तत्वात् । ताभिस्तद्वन्तः यद्वा अंगिरसः पुत्राः सर्वेपि कक्षीवन्तः अथवा कक्षीवदनुचराः सर्वेपि छत्रिन्यायेन कक्षीवन्तः पञ्चाघासाद्यन्नवन्तः सन्तो मदच्युतो मदसाविणः उद्धृत्तान् शत्रूणां मदस्य च्यावयितृन्वा कृशनावतः सुवर्णमयानां भरणयुक्तान् कृशानमिति हिरण्यनाम कृशानं लोहमिति तन्नाम सुपाठात् सुवर्णाभरणोपेतान् अत्यान् सन्ततगमनशीलान्श्वान् उदमृक्षन्त अध्वश्रमजनितस्वेदापनयनाय उत्कृष्टं मार्जयन्ति ॥ ४ ॥

४. हजार गायों के सामने, दसों रथों में चालीस (१-१ में ४-४) लोहितवर्ण अश्व पङ्क्ति-बद्ध होकर चलने लगे। कक्षीवान् के अनुचर उनके लिए घास आदि जुटाकर मदमत्त और स्वर्णाभरण-विशिष्ट एवं सतत गमनशील अश्वों को मलने लगे।

अथपञ्चमी—

पूर्वामनुप्रयतिमाददेवस्त्रीन्युक्तां अष्टावरिधायसो गाः ।

सुबन्धवो ये विश्वा इव ब्रा अनस्वन्तः श्रव एषन्त पञ्चाः ॥ ५ ॥

पूर्वाम् । अनु । प्रयतिम् । आ । ददे । वः । त्रीन् । युक्तान् । अष्टौ ।

अरिधायसः । गाः । सुबन्धवः । ये । विश्वाः इव । ब्राः ।

अनस्वन्तः । श्रवः । एषन्त । पञ्चाः ॥ ५ ॥

इदानीं आनीतं धनं बन्धुभ्यो निवेदयन्नाह हे सुबन्धवः पूर्वाप्रयतिं पूर्वप्रदानं अनु तमनुसृत्य वक्ष्यमाणानि रथादीनि युष्मदर्थं आददे स्वीकृतवानस्मि यद्वा पूर्वा प्रयतिं प्रदेयं रथादिकं अनु दानक्रमेणैव आददे प्रतिगृहीतवानस्मि कानितानीति त्रोनष्टौ च युक्तान् चतुर्भिश्चतुर्भिश्चैर्धनैर्वा- युक्तान् रथानिति शेषः अत्र संख्यापृथक् निर्देशो न विवक्षितः तथा अरिधायसः अरिभिरीश्वरैर्धा- रणीयाः बहुमूल्या असंख्याता गाश्चाददे अत्र वक्ष्यमाणानि पूर्वं प्रतिगृहीता दधिकानीति युक्तं पूर्व- मेव पित्रे निवेदितानां पुनर्बन्धुभ्यो निवेदना संभवात् बहुमन्तो दशरथासो अस्थुरिति दशानां र- थानामुक्तत्वादत्र त्रीनष्टावित्येकादशानां वक्ष्यमाणत्वाद्वधू विशिष्टानामन्येभ्यो दातुमनुचितत्वाच्चा- न्यानीति युक्तम् उक्तानामेवानुवदनपक्षे दशवधू युक्तारथाः एकोधनपूर्ण इति विवेकः उक्ता- नामेवरथादीनां पुनरभिधानं प्रकृतत्वज्ञापनार्थं सर्वे ब्राह्मणा आगताः वसिष्ठश्चागत इति वत् इदानीं परोक्षेणाह सुबन्धवः शोभनाविद्यायोनि संबन्धिनो येषां तितथोक्ताः यद्वा शोभनबान्धवोपेताः परस्परमनुरागयुक्ता इत्यर्थः विशः प्रजाः तत्र भवा विश्वाः त्रियन्त इति वाः ब्राताः तकारलोप- श्छान्दसः विशां ब्राता यथा परस्परमनुरागवन्तः तथैवैते अपीत्यर्थः पञ्चाः अन्नवन्तः अङ्गिरसः सन्तानप्रभवा ये सन्ति ते सर्वे सुबन्धवः अनस्वन्तः शकटवन्तः हविर्धानशकटोपलक्षितसोमयाग- वन्तः सन्तः श्रवः सर्वत्र श्रूयमाणां कीर्तिं एषन्त इच्छन्ति इच्छन्तु वा तदर्थमादद इति शेषः ॥ ५ ॥

५. बन्धुगण, पहले के दान का स्मरण करके तुम्हारे लिए तीन और आठ—सब ग्यारह रथ मैंने ग्रहण किये हैं। बहुमूल्य गायों को लिया है। प्रजाओं की तरह परस्पर-अनुराग-सम्पन्न होकर संकटा- पन्न अङ्गिरा लोग कीर्ति प्राप्त करने की चेष्टा करें।
अथषष्ठी—

आगंधिता परिगंधिता या कशी केव जङ्गहे ।

ददाति मय्यं यादुरीया शूनां भोज्यां शतां ॥ ६ ॥

आगंधिता । परिगंधिता । या । कशीका इव । जङ्गहे । ददाति ।

मय्यम् । यादुरी । याशूनाम् । भोज्या । शता ॥ ६ ॥

संभोगायप्रार्थितोभावयव्यः स्वभार्यारोमशामप्रौढेतिबुद्ध्यापरिहसन्नाह—भोज्या भोगयो-
ज्यैषा आगधिता आसमन्ताद्गृहीता स्वीकृता तथा परिगधिता परितोगृहीता आदरातिशयाय
पुनर्वचनं गध्यंगृह्णातेरितियास्कः । यद्वा आगधिता आसमन्तान्मिश्रयन्ती आन्तरं प्रजननेन
बाह्यं भुजादिभिरित्यर्थः गध्यतिर्भिन्नीभावकमेतितियास्कः । पूर्वस्मिन्पक्षे पुरुषस्य प्राधान्यं उत्तर-
स्मिन्स्तु योषित इति भेदः कीदृशी सा या जंगहे अत्यर्थं गृह्णाति कदापि न मुंचति अत्यागे दृष्टान्तः—क-
शीकेव कशीकानामसूतवत्सानकुली सा यथा पत्या सह चिरकालं क्रीडति न कदाचिदपि विमुंचति
तथैषा अपि किंच भोज्यैषा यादुरीया दुरित्युदकनाम रेतो लक्षणमुदकं प्रभूतं रातिददातीति या-
दुरी बहु रेतो युक्तेत्यर्थः तादृशी सती याशूनां संभोगानां यश इति प्रजनननाम तत्संबन्धीनिक-
माणि याशूनि भोगाः तेषां शताशतान्यसंख्यातानि महददाति ॥ ६ ॥

६. यह सम्भोग-योग्य रमणी (रोमशा) अच्छी तरह आलिङ्गित होकर,
सूतवत्सा नकुली की तरह, चिरकाल तक रमण करती है । यह बहुरेतो-
युक्ता रमणी मुझे (स्वनय राजा को) बहु बार भोग प्रदान करती है ।

उपोपमेपरांमृशमामेदभ्राणिमन्यथाः ।

सर्वाहमस्मिरोमशागन्धारीणामिविका ॥ ७ ॥ ११ ॥

उप६उप । मे । परा । मृश । मा । मे । दभ्राणि । मन्यथाः ।

सर्वा । अहम् । अस्मि । रोमशा । गन्धारीणाम् । इव । अविका ॥ ७ ॥ ११ ॥

रोमशानामवृहस्पतेः पुत्री ब्रह्मवादिनी परिहसन्तं स्वपतिं पत्याह—भोः पते मेमां द्वितीयार्थे
चतुर्थी उपोप द्वितीय उपशब्दः पादपूरणः उपेत्य परामृश सम्यक्स्पृश भोगयोग्यामवगच्छेत्यर्थः
यद्वा मेमम गोपनीयमंगं उपोप परामृश अत्यन्तमान्तरं स्पृश परामर्शाभावशङ्कानिवारयति मेमद-
न्नानि रोमाणि दभ्राणि मामन्यथाः अल्पानि माबुध्यस्व दभ्रमर्भकमित्यल्पस्येति दभ्रं दभ्रोतेरि-
तियास्कः । अदभ्रत्वमेव विशदयति अहं रोमशा बहु रोमयुक्तास्मि यतोऽहमीदृशी अतः सर्वा
संपूर्णा वयवास्मि रोमशत्वे दृष्टान्तः—गन्धारीणामविकेव गंधारादेशाः तेषां संबन्धिन्यविजाति-
रिव तद्देशस्था अवयो मेषाय थारोमशाः तथाहमस्मि यद्वा गन्धारीणां गर्भधारिणीनां स्त्रीणां अ-
विका अत्यर्थं तर्पयन्ती यो निरिव तासां आप्रसवं रोमादिविकर्तनस्य शास्त्रनिषिद्धत्वात् योनिः
रोमशा भवति अतः सोपमीयते यतोऽहमीदृशी अतो मां अप्रौढां मावबुध्यस्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. पत्नी पति से कहती है—मेरे पास आकर मुझे अच्छी तरह
स्पर्श करो । यह न जानना कि मैं कम रोमवाली अतः भोग
के योग्य नहीं हूँ । मैं गान्धारी मेरी की तरह लोमपूर्णा और
पूर्णावयवा हूँ ।

॥ इति द्वितीयस्य प्रथमे एकादशो वर्गः ॥ ११ ॥

॥ इति प्रथमे मण्डलेऽष्टादशोऽनुवाकः ॥ १८ ॥

एकोनविंशेनुवाकेसप्तसूक्तानि तत्र अग्निहोतारमितिप्रथमंसूक्तमेकादशर्चं दिवोदासपुत्रस्य परुच्छेपस्यार्षं आग्नेयं आत्यष्टं सहिशर्धइत्यस्याः षट्सप्तत्यक्षरातिधृतिः उत्कृत्यभिरुतिसंरुति- विरुत्याकृतिप्रकृतिकृत्यतिधृतिधृत्यत्यष्टिषुचतुरशताक्षरमारभ्यचतुर्णांचतुर्णांपरित्यागेनैकैक- मुकंछन्दोजायते तथासत्यत्यष्ट्यतिधृतीउक्तसंख्योपेतेस्यातां एतत्सर्वंछंदोग्रन्थे चतुःशतमु- त्कृतिरित्यादिसूत्रैःप्रतिपादितं तथाचानुक्रान्तं—अग्निमेकादशपरुच्छेपोद्वैवोदासिराग्नेयंतुपारु- च्छेपंसर्वमात्यष्टंतत्रातिधृतिःषष्ठीति । सूक्तस्यविशेषविनियोगोलैंगिकः दशरात्रस्यषष्ठेहनिप्रा- तःसवनेप्रस्थितयाज्यानां पुरस्तादन्याऋचःकृत्वा प्राकृताभिश्चसह्यष्ट्यं तत्राग्नीध्रस्यैषाप्रथमा षष्ठस्यप्रातःसवनइतिखण्डेसूत्रितम्—अग्निहोतारंमन्येदास्वन्तंदध्यङ्महेजनुषंपूर्वोअङ्गिराइति । अग्निहोतारंमन्येदास्वन्तंवसुंसूनुंसहंसोजातवेदसंविप्रंनजातवेदसम् ।

यउर्ध्वयास्वध्वरोदेवोदेवाच्याकृपा ।

घृतस्यविभ्राष्टिमनुवष्टिशोचिषाजुह्वानस्यसर्पिषः ॥ १॥

अग्निम् । होतारम् । मन्ये । दास्वन्तम् । वसुम् । सूनुम् । सहंसः ।

जातवेदसम् । विप्रम् । न । जातवेदसम् । यः । उर्ध्वया ।

सुअध्वरः । देवः । देवाच्या । कृपा । घृतस्य । विभ्राष्टिम् । अनु ।

वष्टि । शोचिषा । आजुह्वानस्य । सर्पिषः ॥ १ ॥

अग्निं सर्वासिदेवसेनानांअग्रण्यं यज्ञेष्वग्रंनीयमानंवाहोतारं अस्मद्यागंप्रतिदेवानामा- ह्वातारं यद्वा होमनिष्पादकंहोतारंजुहोतेहेतित्यौर्णवाभइतियास्कः । अग्निमद्यहोतारमवृणीते- तिश्रुतेः । अग्निर्मद्यआवहेतिच अग्नेराह्वातृत्वंप्रसिद्धं अग्निहोतारंमन्येएवंप्रतिविशेषणमन्यइतिसं- बन्धः यद्वा यागनिष्पत्तेरेवापेक्षितत्वादेतदेवविधेयविशेषणम् इतराणिवक्ष्यमाणविशेषणानि स्तुतिपराणि दास्वन्तं अतिशयेनदानवन्तं वसुं सर्वेषां निवासहेतुं सहसःसूनुं बलस्यपुत्रं अग्निः मन्थनकालेबलेन मथ्यमानउत्पद्यतेइतिपुत्रत्वमुपचर्यते जातवेदसं जातानांविदितारं जातप्रज्ञं जा- तबलंवा जातवेदशशब्दोयास्केनबहुधाभिरुक्तःअग्नेर्जातवेदस्त्वेष्टान्तः—विप्रंनजातवेदसं जात- विद्यंमेधाविनंब्राह्मणमिव तंयथाबहुमन्यते तथात्वामपिमन्ये स्तौमीत्यर्थः उक्तगुणविशिष्टोयो- देवः स्वध्वरः शोभनयज्ञवान् यज्ञंसम्यक्निर्वहन् ऊर्ध्वयाउच्चतथाउत्कृष्टयादेवाच्या देवान्पू- जयन्त्यादेवान्प्रत्यक्तयावा कृपाकृपया सामर्थ्यलक्षणया देवान्प्रत्यक्तयाकृपेतियास्कः । तेभ्यो- हविर्वहनबुद्ध्यायुक्तःसन् आजुह्वानस्यआसमन्ताद्धूयमानस्यसर्पिषः सरणशीलस्यघृतस्यविले- पनेनदीप्तस्याज्यस्यविभ्रष्टिं विशेषेणभ्राजमानं अनुस्वयमपितदाज्यं शोचिषाज्वालयवावष्टिकाम- यतेस्वीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. विद्वान् विप्र या ब्राह्मण की तरह प्रज्ञावान्, बल के पुत्र-स्वरूप सबके निवास-भूमि-रूप और अत्यन्त दानशील अग्नि'को मैं होता कहकर

सम्मान-युक्त करता हैं। यज्ञ-निर्वाहकारी अग्नि उत्कृष्ट-वेव-पूजा-समर्थ होकर चारों ओर फैली हुई घृत की दीप्ति का अनुसरण करके अपनी शिखा-द्वारा उस घृत को स्वीकृत करते हैं।

यजिष्ठं त्वा यजमाना हुवे मज्येष्ठमङ्गिरसां विप्रमन्मभिर्विप्रेभिः शुक्रमन्मभिः ।

परिजमानमिव द्यां होतारं चर्षणीनाम् ।

शोचिष्केशं वृषणं यमिमा विशः प्रावन्तु जूतये विशः ॥ २ ॥

यजिष्ठम् । त्वा । यजमानाः । हुवेम । ज्येष्ठम् । अङ्गिरसाम् । विप्र ।

मन्मभिः । विप्रेभिः । शुक्र । मन्मभिः । परिजमानम् इव । द्याम् ।

होतारम् । चर्षणीनाम् । शोचिः केशम् । वृषणम् । यम् । इमाः ।

विशः । प्र । अवन्तु । जूतये । विशः ॥ २ ॥

हेविप्रमेधाविन शुक्र दीप्तज्वालाग्ने यजिष्ठं अतिशयेन यष्टुतमं त्वात्वां यजमानाः वयं यष्टारः हुवेम आह्वयामः यतो वयं यजमानाः यतश्च त्वं यजिष्ठः अतो हुवेमेत्यभिप्रायः कीदृशं त्वां अङ्गिरसां अङ्गिरोगोत्रोत्पन्नानां मध्ये ज्येष्ठं ज्ञायांसां यद्वा अङ्गिरसां अङ्गाराणां मध्ये ज्येष्ठं ज्वालायुक्तत्वात् अङ्गिरा अङ्गारा इति यास्कः । येङ्गारा आसं स्तेङ्गिरसो भवन्निति श्रुतेः । केन साधनेनेति तदुच्यते—मन्मभिः मननसाधनैः विप्रेभिः विशेषेण प्रीणयितृभिः मन्मभिर्मन्त्रैः यद्वा विप्रेभिर्मन्त्रैः धाविभिर्ऋत्विग्भिः मन्मभिर्मन्त्रैश्च संहितावयमितिसंबन्धः त्वदाह्वानान्तरं परिजमानं परितोगच्छन्तं द्यामिव सूर्यमिव होतारं देवानामाह्वातारं केषामर्थे चर्षणीनां मनुष्यनामैतत् मनुष्याणां यजमानानामर्थं यद्वा चर्षणीनां पूर्वमनुष्याणामेव सतां पश्चाद्यागादिसाधनेन देवत्वमापन्नानां देवानामाह्वातारं तथा शोचिष्केशं केशवदत्यन्तायतज्वालोपेतं वृषणं वर्षितारं कामानां एवंप्रपञ्चं विशः त्वामेव निविशमानाः इमा विशः यजमानरूपाः प्रजाः जूतये स्वर्गाद्यभिमतफलप्राप्तये प्रावन्तु प्रकर्षेण प्रीणयन्तु तादृशं त्वां हुवेमेतिसंबन्धः ॥ २ ॥

९. मेधावी शुभ्रदीप्ति अग्निवेव, हम यजमान हैं। हम मनुष्यों के उपकार के लिए मननशील और अत्यन्त प्रसन्नता-दायक मन्त्र-द्वारा अङ्गिरा लोगों में महान् तुम्हें बुलाते हैं। सर्वतोगामी सूर्य की तरह तुम यजमानों के लिए वेवों को बुलाते हो। केश की तरह विस्तृत ज्वाला-विशिष्ट और अभीष्टवर्षी हो। यजमान लोग अभिमत फल पाने के लिए तुम्हें प्रसन्न करें।

अथतृतीया—

सहि॒पुरु॒चिदो॒जसा॒ विरु॒कम॒तादी॒द्यानो॒ भव॒तिद्रु॒हन्तरः॒ पर॒शुर्न॑द्रु॒हन्तरः॒ ।

वी॒लुचि॒द्यस्य॒ समृ॒तौश्रु॒वद्व॒नैव॒यत्स्थि॒रम् ।

नि॒ष्प॒ह॒माणो॒ यम॒तेना॒र्यते॒ धन्वा॒सहा॒नार्य॑ते ॥ ३ ॥

सः । हि । पुरु । चित् । ओजसा । विरुक्मता । दीद्यानः । भवति ।

द्रुहन्तरः । परशुः । न । द्रुहन्तरः । वीलु । चित् । यस्य । समृक्तौ ।

श्रुवत् । वनाइव । यत् । स्थिरम् । निःस्पहमानः । यमते । न ।

अयते । धन्वसहा । न । अयते ॥ ३ ॥

सहिसएवपूर्वस्तुतएवाग्निः विरुक्मताविशेषेणरोचनवताओजसाज्वालारूपेणबलेनपुरुचित्
अत्यधिकमेवदीद्यानः दीप्यमानः द्रुहन्तरः द्रोघृणांतरिता निस्तारयिताभवति अस्मासु
द्रोहंकुर्वतांशत्रूणांहिंसकोभवतीत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—द्रुहन्तरः द्रोघृणां छेदनायप्रयुक्तः परशुर्न
परशुरिव सयथाअमोघंहिनस्ति तथायमपि किंच यस्याग्नेः समृतौ संगतौसंयोगेवीलुचित् दृढम-
पिपाषाणादिकं श्रुवत् गच्छेत् शीर्येत तथा यत्स्थिरं यच्चपर्वतादिस्थिरमचलितंतदपिश्रुवत् वी-
लुइतिदृढनाम वीलु च्यौत्नमितितन्नामसुपाठात् तत्रदृष्टान्तः—वनेव उदकमिव उदकंयथाग्निसंयो-
गेशुष्यतितथेत्यर्थः अत्यन्तदृढस्थिरमपिहिनस्ति अस्मद्रोघधारंशत्रुंहिनस्तीतिकिमुवक्तव्यमित्य-
भिप्रायः किंचायमग्निः निष्पहमाणः शत्रून्निःशेषेणाभिभवन् यमतेउपरमते शत्रुषुमध्येक्रीडति
तानेवनाशयति तथाकुर्वन्नायतेनगच्छति शत्रोःसकाशान्नपलायते तत्रदृष्टान्तः—धन्वसहान धनुषा
शत्रून्भिभवतीतिधन्वसहाधानुष्कः सहतेरसुन् छान्दसोऽन्त्यलोपः सयथाशत्रोरभिमुखंविध्य-
तिनपलायतेतद्वदित्यर्थः यद्वा दृढधनुर्वहनक्षमोधन्वसहः अस्मिन्पक्षेपचाद्यच् सुपांसुलुगित्या-
कारः दृढधन्वासन्नायते नचलति ॥ ३ ॥

३. अग्निदेव अतीव दीप्ति से संयुक्त ज्वाला-द्वारा भली भाँति
दीप्यमान हैं। वे विद्रोहियों के छेदनार्थ परशु की तरह बिनाश में
अमूल्य हैं। उनके साथ मिलने पर दृढ़ और स्थिर वस्तु भी जल की
तरह शीर्ण हो जाती है। शत्रुओं का बिनाश करनेवाला धनुर्धर जैसे
महीं भागता, वैसे ही अग्नि भी शत्रुओं को परास्त किये बिना नहीं मानते।

दृ॒ह्णाचि॒दस्मा॒अनु॑दु॒र्यथा॒विदे॒तेजि॒ष्ठाभि॒ररि॒णिभिर्दी॑ष्ट॒चव॑से॒अये॑दा॒ष्टच॑वसे ।

प्रयः॒पुरु॒णिगा॒हते॒तक्ष॒द्वनै॑वशो॒चिषा॑ ।

स्थि॒राचि॒दन्ना॒निरि॑णा॒त्यो॒जसा॒निस्थि॒राणि॒चिदो॒जसा॑ ॥ ४ ॥

दृह्णा । चित् । अस्मै । अनु । दुः । यथा । विदे । तेजिष्ठाभिः ।
 अरणिऽभिः । दाष्टि । अवसे । अग्नये । दाष्टि । अवसे । प्र । यः ।
 पुरूणि । गाहते । तक्षत् । वनाऽइव । शोचिषा । स्थिरा । चित् ।
 अन्ना । नि । रिणाति । ओजसा । नि । स्थिराणि । चित् ।

ओजसा ॥ ४ ॥

अस्मैअग्नये दृह्णाचित् दृढान्येवसारवन्तिहवींषि अनु अनुक्रमेण प्रतिमच्चंदुःददति ददातेर्लुङि गातिस्थेति सित्तोलुक् आतइतिज्ञेर्जुस् यजमानाःददति दानेदृष्टान्तः—यथाविदे विदुषे परमार्थदर्शनेयथाउत्कृष्टानिधनानिवितरन्तिदानशीलाः यद्वा अयमग्निर्यथाविदेविन्दते स्वातिरिक्तंहविर्देवेभ्योदातुंलभते स्वीकरोति तथादुरिति विन्दतेश्छान्दसःशपोलुक् लोपस्त-
 आत्मेनेपदेष्वितितलोपः किंच सोऽग्निस्तेजिष्ठाभिररणिभिः अत्यन्ततेजोयुक्तैर्मर्गैःयज्ञादिरूपैः दाष्टि पूजितःसन् स्वर्गादिकंददाति दाष्टृदाने शपोलुक् किमर्थं अवसे तद्रक्षणाय यद्वा ते-
 जिष्ठाभिः अतिशयेनतेजोवद्भिः अरणिभिर्मनैः इतरदेवानुद्दिश्य यजमानेनदत्तंहविः अवसे तेषां स्वीकारायदाष्टिअयमग्निर्ददाति नयति किंच अग्नये इतरदेवताप्रदानसमयेऽपियजमानः अग्नये अग्निप्रीतयेदाष्टिप्रथमंददाति किमर्थं अवसेरक्षणार्थं यद्ययमतृप्तःस्यात्इतरेभ्यो-
 दत्तमपि स्वयंस्वीकुर्यात् तस्मादग्नयेप्रयाजादिरूपेणददातीत्यर्थः किंच योग्निः पुरूणिबहूनि सामर्थ्यात् यजमानधनादीनिप्रगाहते प्रविशति प्रविश्यचवाश्यादिरूपयाज्वालाया तक्षत् तनूकरोति नाशयतीत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—वनेव वृक्षादिसमूहानिव वनानियथाप्रविश्यतक्षति दह-
 तितथेत्यर्थः किंचायमग्निः स्थिरास्थिराणिकठिनानिअन्नान्नानिव्रीह्यादीनि ओजसातेजो-
 रूपयाज्वालाया निनितरांक्रणाति गच्छतिपचतीत्यर्थः रीगतिरेषणयोः कैयादिकः प्वादीनां-
 ह्रस्वइतिह्रस्वः तथा ओजसास्वकीयेनतेजसास्थिराणि अपरिहरणीयानिपापानिअभिन्नाणिवा निरिर्णाति निःशेषेणगच्छति नाशयतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. जैसे विद्वान् पुरुष को द्रव्य दान किया जाता है, उसी प्रकार अग्नि को सारवान् हव्य मन्त्रानुक्रम से प्रदान किया जाता है। तेजो-
 विशिष्ट यज्ञादि-द्वारा अग्नि हमारी रक्षा के लिए स्वर्गादि प्रदान करते हैं। यजमान भी रक्षार्थ, अग्नि को हव्य देते हैं। यजमान के द्वारा प्रवृत्त हव्य में प्रवेश करके अग्नि, अपनी ज्योतिःशिक्षा-द्वारा, उसे वन की तरह जला डालते हैं। अग्निबेव अपनी ज्योति-द्वारा अन्नादि का परिपाक करते और तेज के द्वारा वृद्ध द्रव्य को विनष्ट करते हैं।

तमस्यपृक्षमुपरासुधीमहिनक्तंयःसुदर्शतरोदिवांतरादप्रायुषेदिवांतरात् ।
 आदस्यायुर्ग्रभणवद्दीक्षुशर्मनसूनवै ।

भक्तमभक्तमवोव्यन्तोअजराअग्नयोव्यन्तोअजराः ॥ ५ ॥ १२ ॥

तम् । अस्य । पृक्षम् । उपरासु । धीमहि । नक्तम् । यः । सुदर्शतरः ।
 दिवातरात् । अप्रंशु आयुषे । दिवातरात् । आत् । अस्य । आयुः ।
 ग्रभणश्चत् । वीळु । शर्म । न । सुनवै । भक्तम् । अभक्तम् ॥ अवः ।
 व्यन्तः । अजराः । अग्रयः । व्यन्तः । अजराः ॥ ५ ॥ १२ ॥

अस्यअस्मै तंपृक्षं हविल्लक्षणमन्नं उपरासुउपरमन्ते आसु हवींषीति उपराः वेदिसमीप-
 भूमयः तासुधीमहिधारयामः अस्थेत्युक्तंकस्येत्याह—योगिनःनक्तंरात्रौ दिवातरात् अहोपि सु-
 दर्शतरः अत्यर्थसर्वैर्दर्शनीयोभवति यतोयंरात्रौसर्वेषुभावेषुतमसावृतत्वाददृश्यमानेष्वपि स्वयं
 अत्यर्थप्रकाशते अतोस्मैधीमहि पुनःकीदृशाय दिवातरात् अह्नःसकाशादेव अप्रायुषे प्रगत-
 मायुर्यस्यासौप्रायुः नप्रायुःअप्रायुः तस्मै असौयोऽस्तमेतिससर्वेषांभूतानांप्राणानादायास्तमे-
 तीतिश्रुतेः । रात्रौसर्वैर्भावानिद्रयावृतत्वात्प्रायुषइवभवन्ति अयमग्निस्तुसर्वप्राणिप्राणा-
 पहर्तुःसूर्यस्य रात्रौस्वस्मिन्नेवप्रवेशात्पृष्ठायुर्भवति अतोपिधीमहि किंच आत् अतएव
 कारणात् यतोयंसुदर्शतरः यतश्चायमप्रायुः अतःकारणात्अस्यअस्मैतदर्थं आयुर्हविल्लक्ष-
 णमन्नं ग्रभणवत् ग्रहणयुक्तमभूत् ग्रहणेदृष्टान्तः—सूनवेपुत्राय पित्रोर्वीळुशर्मदृढं सुखसा-
 धनंगृह्यथा ग्रहणवद्भवतितथेत्यर्थः शर्मेतिगृहनाम शर्मवर्मेतितन्नामसुपाठात् इदानींआ-
 हवनीयादिरूपेणाग्नेर्बहुत्वमपेक्ष्याह अजराः नित्यतरुणाः एतेअग्रयःभक्तं सेवमानंअभक्तं
 असेवमानंचव्यन्तः एतेप्राणिनःअनुग्राह्याइतिबुद्ध्यमानाः अवः रक्षन्ति यद्यपिविशेषेणप्राणिनः
 दाहपाकादिद्वारारक्षन्ति तथाप्यस्तियजमानेष्वतिशयइत्याह—व्यन्तः तैःप्रतंहविरश्रन्तः अ-
 जराभवन्ति स्वयंहविषाअजराःसन्तोयजमानानप्यजराङ्कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. रात में अग्निदेव दिन से भी अधिक दर्शनीय हो जाते हैं । दिन
 में अग्नि पूरी आयु या तेजस्विता से शून्य रहते हैं । हम अग्नि के उद्देश्य
 से वेदी के पास हव्य दानं करते हैं । जैसे पिता के पास पुत्र दूढ़ और
 सुखकर गृह प्राप्त करता है, उसी प्रकार अग्नि भी अन्न ग्रहण करता
 है । भक्त और अभक्त को समझकर भी अग्नि दोनों की रक्षा करते
 हैं । हव्य-भक्षण करके अग्नि अजर हो जाते हैं ।

सहिशर्धो नमारुतंतु विष्वणिरमस्वती पूर्वरास्त्रिष्टनिरार्तनास्त्रिष्टनिः ।

आदं हव्या न्यादं दिर्यज्ञस्य केतुरर्हणा ।

अधस्मास्य हर्षतो हृषीवतो विश्वे जुषन्त पन्थानरः शुभेन पन्थाम् ॥ ६ ॥

सः । हि । शर्धः । न । मारुतम् । तुविऽस्वनिः । अम्रस्वतीषु ।
 उर्वरासु । इष्टनिः । आर्तनासु । इष्टनिः । आदत् । हव्यानि ।
 आऽददिः । यज्ञस्य । केतुः । अर्हणा । अर्ध । स्म । अस्य । हर्षतः ।
 हर्षीवतः । विश्वे । जुषन्त । पन्थाम् । नरः । शुभे । न । पन्थाम् ॥ ६ ॥

सहि सएव स्तुत्यतयाप्रसिद्धएवाग्निः तुविष्वणिः तुवीतिवहुनाम् उरु तुवीतितन्नामसु
 पाठात् बहुस्वनिः प्रभूतध्वनियुक्तोवर्तते अत्यन्तज्वलितेऽग्नौवायुसंपर्कात् भुगभुगितिध्वनिरु-
 त्पद्यते प्रज्वलतीत्यर्थः ध्वननेदृष्टान्तः—मारुतशर्धेन मरुत्संबन्धिवलमिव मरुतांसमूहोयथा
 ध्वनति तथेत्यर्थः कुत्रेतिदुच्यते—अम्रस्वतीषु खननप्रोक्षणादिकर्मोपेतासु अम्रइतिकर्मनाम
 अमोदंसइतितन्नामसुपाठात् उर्वरासुउरुवरणयुक्तासुश्रेष्ठासु वेदिभूमिषु कीदृशोयं इष्टनिः यष्टव्यः
 औणादिकोनिक् तुगागमश्च किंच आर्तनासु आर्तान्करोति आर्तयति आर्तयन्तीत्यार्तनाः
 पृतनाः तासु ण्यासश्चन्थोयुक् वृषादित्वादाद्युदात्तत्वं तासांजयायइष्टनिः इष्टव्यः यष्टव्योवा
 किंच एवंस्वनयन्नग्निःहव्यानि आज्यपुरोडाशादीनिआदत् अत्ति भक्षयति छान्दसोलुक् यद्वा
 आङ्पूर्वाद्दातेराडोयमहनइतिव्यत्ययेनात्मनेपदाभावः गातिस्थेतिचित्तोलुक् छान्दसोह्रस्वः
 केवलादेववाछन्दस्यपिदृश्यतइत्यनजादेरध्याडागमः अतएवानवग्रहः सएवविशेष्यते आददिः
 सर्वत्रहविरादानशीलः तथा यज्ञस्यकेतुः प्रज्ञापकः केतुस्थानीयोवा अर्हणापूजनीयः सुपां-
 सुलुगितिसोराकारः प्रत्ययाद्युदात्तत्वंछान्दसं किंच अधानन्तरं हर्षतः हविर्भक्षणादत्यन्तहर्ष-
 युक्तस्य यद्वा अभिमतफलदानेनयजमानान्हर्षयतः हर्षीवतः आज्यस्वीकारेणहर्षयुक्तस्या-
 ग्नेः पन्थां पन्थानंमार्गंविश्वेसर्वेमनुष्याः जुषन्तअप्रीणयन् असेवन्तवा किमर्थं शुभेशुभाय
 शोभनायऐहिकामुष्मिकफलदस्याग्नेरेवमार्गंसर्वेअनुगच्छन्ति अग्निमेवप्रीणयित्वासाधयन्ति मा-
 र्गाश्रयणेदृष्टान्तः—यथालोकेनरोमनुष्याः शुभेशोभनायसुखप्राप्तये पन्थानंसर्वैर्गन्तव्यंनिर्भयं
 मौढ्यमार्गमिव॥ ६ ॥

६. मरुत् के बल की तरह स्तवनीय अग्नि यथेष्ट ध्वनि से युक्त
 हैं। कर्मकारिणी उर्वरा अर्थात् श्रेष्ठ भूमि पर अग्नि का यज्ञ करना
 उचित है। सेना-विजय करने के लिए अग्नि का याग करना उचित
 है। अग्नि हव्य भक्षण करते हैं। वे सर्वत्र वानशील और यज्ञ की
 पताका हैं। वे सर्वत्र पूजनीय हैं। यजमानों के लिए हर्षदाता और
 प्रसन्न अग्नि के मार्ग की, निर्भय राजपथ की तरह, सुख-लाभ के लिए,
 सब लोग सेवा करते हैं।

द्वितीयदीकीस्तासौअभिद्यवोनमस्यन्तउपवोचन्तभृगवोमधन्तोदाशाभृ
 गवः । अग्निरीशेवसूनांशुचिर्योधर्णिरेषाम् ।
 प्रियाँअपिर्धौर्वनिषीष्टमेधिरुआवनिषीष्टमेधिरः ॥ ७ ॥

द्विता । यत् । ईम् । कीस्तासः । अभिऽद्यवः । नमस्यन्तः । उपवोचन्त ।
भृगवः । मध्नन्तः । दाशा । भृगवः । अग्निः । ईशे । वसूनाम् । शुचिः ।
यः । धर्णिः । एषाम् । प्रियान् । अपिऽधीन् । वनिषीष्ट । मेधिरः ।
आ । वनिषीष्ट । मेधिरः ॥ ७ ॥

यत् यं द्विता द्विप्रकारं श्रौतस्मार्तभेदेन द्वित्वमापन्नं यद्वा उपलक्षणमेतत् आहवनीयादि-
रूपेण नानाविधं यद्वा द्विता द्विविधाय ऐहिकामुष्मिकफलाय उभयाय विभक्तेराजादेशः ईं इम-
मग्निं कीस्तासः कीर्तनं कुर्वन्तः स्तोतारः पचाद्यच्छान्दसंसत्वं अभिद्यवः अभितोद्योतमानाः
नमस्यन्तः नमस्कारोपलक्षितमुपस्थानं कुर्वन्तो भृगवः भृगुगोत्रोत्पन्ना महर्षयः उपवोचन्त उपे-
त्यब्रुवन्ति किं कुर्वन्तः दाशादानेन निमित्तभूतेन हविर्दानार्थं मध्नन्तः अरणीष्यामग्निमन्यन्तं कुर्व-
न्तः तथा भृगवः भ्रष्टारो हविषां पापानां वा किंचाग्निः शुचिर्दीप्तः धर्णिः धारणकुशलोऽयमग्निः
एषां दीयमानानां वसूनां हविर्लक्षणानां ईशे ईष्टे समर्थो भवति लोपस्त आत्मनेपदे ष्वितितलोपः यद्वा
एषां दृश्यमानानां मणिमुक्तादीनां वसूनां ईशे प्रदातुमिति शेषः किंचायमग्निः मेधिरः मेधोयज्ञः तद्वा-
न् स्वयं यष्टव्यत्वेन प्रधानभूतः सन् प्रियान् स्वप्रीतिहेतून् आज्यादीन् अपिधीन् पर्याप्तिपर्यन्तं द-
त्तान् वनिषीष्टसंभक्तवान् संभजतां वा तथा मेधिरः मेधावान् असौ आवनिषीष्ट अन्यदेवताकेष्व-
पियज्ञेषु स्वयमाज्यभागप्रयाजादिरूपं हविः संभजते ॥ ७ ॥

७. श्रौत और स्मार्त—उभय प्रकार के अग्नि का गुण कहनेवाले,
दीप्तिशाली, नमस्कार-प्रवीण और हव्यदाता भृगुगोत्रज महर्षि लोग,
हवि देने के लिए, अरणि-द्वारा अग्नि का मन्यन करके स्तुति करते हैं।
प्रवीण अग्नि सारे धनों के अधीश्वर हैं। अग्नि यज्ञवाले हैं और भली-
भाँति प्रिय हव्य भोगनेवाले हैं। अग्नि मेधावी हैं और वे अन्य देवताओं
को भी भाग देते हैं।

विश्वासां त्वाविशां पतिं हवामहे सर्वासां समानं दम्पतिं भुजे सत्यगिर्वाहं स भुजे ।
अतिथिमानुपाणां पितुर्नयस्यासया ।
अमी च विश्वे अमृतास आवयो हव्या देवेष्ववयः ॥ ८ ॥

विश्वासाम् । त्वा । विशाम् । पतिम् । हवामहे । सर्वासाम् ।
समानम् । दम्पतिम् । भुजे । सत्यगिर्वाहसम् । भुजे । अतिथिम् ।
मानुषाणाम् । पितुः । न । यस्य । आसया । अमी इति । च ।
विश्वे । अमृतासः । आ । वयः । हव्या । देवेषु । आ । वयः ॥ ८ ॥

विश्वासां सर्वासांविशां प्रजानांयजमानानां पतिंअभिमतफलदानेन पालकंहवामहे आह्वया-
मः नकेवलंयजमानानां किंतुसर्वासांप्रजानां समानं एकरूपं दहनपचनाद्युपकारस्यसर्वेषां
समत्वात् तथा दंपतिंगार्हपत्यरूपेण गृहस्यपालकं दमइतिगृहनाम दमेळतिरितितन्नामसुपाठात्
अकारलोपश्छान्दसः किमर्थं भुजे भोगायहवामहे आह्वयामःपुनः सएवविशेष्यते सत्यगिर्वाहसं
यथार्थभूतानांअविसंवादिफलाणांस्तुतिरूपाणांगिरांबोढारं यद्वा गिरोमन्त्ररूपावहन्तीतिगिर्वा-
हसःऋत्विजः सत्याअविसंवादिफलागिर्वाहसोयस्यतं तादृशंहवामहइतिशेषः वहिहाधा-
ज्यइत्यसुन् णिदित्यनुवृत्तेरुपधावृद्धिः पुनःकीदृशं मानुषाणां मनुष्याणांअतिथिं अतिथि-
वत्पूज्यं दर्शादितिथिमपेक्ष्यागन्तारंवा किंचास्याग्नेः आसयासमीपे आसेत्यन्तिकनाम आसा-
अम्बरमिति तन्नामसुपाठात् तत्समीपे अमीचविश्वे अमृतासः हविर्भोक्तृत्वेन प्रसिद्धाः सर्वे
देवाअपि आच आगच्छन्ति उपसर्गवशाद्योग्यक्रियाध्याहारः किमर्थं वयः हविर्लक्षणाच्चमु-
द्दिश्यअग्निमुखादेवेतरेभ्योदीयमानत्वात् तत्रदृष्टान्तः—पितुर्न पितुरन्तिकेपुत्रादयोयथान्नाद्यर्थं
आगच्छन्ति तद्वत् किंच वयः नेतारऋत्विजोपि देवेषुइतरेष्विज्यमानेषुमध्ये हव्या हवींषि
आददत्यग्नये वेतेरौणादिकोडिः विचिवागुणः ॥८॥

८. सारे यजमानों के रक्षक, सारे मनुष्यों के एक से गृह-पालक, सर्व-सम्मत-फल-विशिष्ट, स्तुति-वाहक और मनुष्य आदि के लिए अतिथि की तरह पूज्य अग्नि को, भोग के लिए, हम बुलाते हैं। जैसे पुत्र लोग पिता के पास जाते हैं, वैसे ही हव्य के लिए ये सारे देवता अग्नि के पास आते हैं। ऋत्विक् लोग भी देवों के यज्ञ-काल में अग्नि को हव्य प्रदान करते हैं।

वर्मग्नेसहसासहन्तमःशुष्मिन्तमोजायसेदेवतातयेरयिर्नदेवतातये ।

शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युम्निन्तमउतऋतुः ।

अधस्मातेपरिचरन्त्यजरश्रुष्टीवानोनाजर ॥ ९ ॥

त्वम् । अग्ने । सहसा । सहन्तमः । शुष्मिन्तमः । जायसे ।

देवतातये । रयिः । न । देवतातये । शुष्मिन्तमः । हि । ते । मदः ।

द्युम्निन्तमः । उत । ऋतुः । अध । स्म । ते । परि । चरन्ति । अजर ।

श्रुष्टीवानः । न । अजर ॥ ९ ॥

हेअग्ने त्वंसहसाबलेन सहन्तमः अतिशयेनशत्रूणामभिभविता तथा शुष्मिन्तमः अतिशयेन तेजस्वीजायसे सहैरौणादिकःकनिन् नादस्येतितुद् किमर्थं देवतातये देवानांविस्तारयुक्ता-
ययागाय तदर्थंयज्ञनामैतद् यद्वा उक्तगुणविशिष्टःसन्जायसे अरण्योरुपत्यसे यज्ञार्थत्वेद-

छान्तः—रयिर्नदेवतातये धनं यथायज्ञार्थमुत्पद्यते तथाचोक्तं यज्ञार्थंद्रव्यमुत्पन्नमिति किंच ते तवमदः आज्यस्वीकारजनितोहर्षःशुष्मिन्तमःअतिशयेनबलवान् हिशब्दःप्रसिद्धौ आज्येनाग्ने-र्मदोभवतीतिप्रसिद्धं उत अपिच तेक्तुः कर्मविशेषोऽपि द्युष्मिन्तमःयशोयुक्तःअन्नयुक्तोवाख-लु द्युष्मन्द्योततेर्यशोवाचंवेतियास्कः । अध अतःकारणात् अजर हेजरारहिताग्ने तेत्वांपरिचरन्ति यजमानाः तन्नदृष्टान्तः—श्रुष्टीवानोन दूताइवतेयथावार्ताविशेषप्रदानेनराजानंसेवन्ते तद्वत् छन्द-सीविनिपावितिवनिष् छान्दसंप्रत्ययाद्युदात्तत्वम् अजरभक्तानामजरयितुः अन्तर्भावितण्यथा-त्पचाद्यच् यद्वा अजर अस्तोतः जरास्तुतिः असौनकस्यापिस्तोताभवति किंतु सर्वैःस्वयंस्तूयने तादृशंत्वांपरिचरन्तीत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. जैसे देवों के यजन के लिए धन पैदा होता है, उसी प्रकार हे अग्नि, तुम भी देवों के यज्ञार्थ उत्पन्न होते हो । अपने बल से तुम शत्रुओं के अभिभवकर्त्ता और अतीव तेजस्वी हो । तुम्हारा आनन्द अत्यन्त बल-वाता है । तुम्हारा यज्ञ अत्यन्त फल-प्रद है । हे अजर और हे भक्तों के जरा-निवारक अग्नि, इसी लिए यजमान लोग, दूतों की तरह, तुम्हारी पूजा करते हैं ।

प्रवोमहेसहसासहस्वतउषर्बुधेपशुषेनाग्नयेस्तोमोबभूत्वग्रये ।
प्रतियदीहविष्मन्विश्वामुक्षासुजोगुवे ।
अग्नेरेभोनजरतऋषूणांजूर्णिर्होतऋषूणाम् ॥ १० ॥

प्र । वः । महे । सहसा । सहस्वते । उषः । बुधे । पशुसे । न ।
अग्रये । स्तोमः । बभूतु । अग्रये । प्रति । यत् । ईम् । हविष्मान् ।
विश्वाम् । क्षाम् । जोगुवे । अग्ने । रेभः । न । जरते । ऋषूणाम् ।
जूर्णिः । होता । ऋषूणाम् ॥ १० ॥

हेउद्गात्रादयःस्तोतारः वोयुष्माकंसंवन्धिस्तोमः स्तोत्रंअग्नयेप्रबभूतु प्रीणयितुंसमर्थंभव-तु छान्दसःशपःश्लुः अत्वंचाभ्यासस्य भूसुवोस्तिडीतिगुणाभावःकीदृशायाग्नये महेमहतेपू-ज्याय सहसा पराभिभवसामर्थ्येन सहस्वते तद्वत्ते उषर्बुधे उषःकालेप्रबुध्यमानाय अहरादी-नांपत्यादिषूपसंख्यानमतिरुत्वं पशुषेपशुफलदाय नशब्दोऽत्रापिशब्दार्थः यद्वा पशुषेपशुप्रदा-त्रेप्रभवेयथास्तुतिःक्रियतेतद्वत् किमर्थमितितदुच्यते—ईएनमग्निंप्रति लक्ष्मीकृत्यहविष्मान् घृ-

तादिप्रवृद्धहविर्युक्तोयजमानः विश्वासुक्षासु सर्वासुनिवासभूतासुवेदिभूमिषु जोगुवे अत्यर्थगच्छ-
ति गुवतेर्यङ्गुगन्ताच्छान्दसोलिट् व्यत्ययेनात्मनेपदं अमन्त्रे इति पर्युदासादामभावः क्षेतिभूनाम
क्षाक्षामेति तन्नामसुपाठात् ऋषूणां आगन्तॄणां देवानां मध्ये श्रेष्ठमग्निं जूर्णिः स्तुतिकुशलोहोता
अग्रे इतरदेवेभ्यः पूर्वजरेतेस्तौति तत्र दृष्टान्तः—ऋषूणां महतां धनवतां अग्रेरेभोन बन्दीव ऋषीग-
तौ औणादिकः कुप्रत्ययः नामन्यतरस्यामिति नाम उदात्तत्वम् यद्वा ऋषूणामित्येतद्धोतृविशेषणं
ऋषूणां ज्ञानवतां मध्ये श्रेष्ठोयं होतेत्यर्थः ॥ १० ॥

१०. हे स्तोता लोगो हविवाले यजमान इन अग्नि के लिए सारी
वेदी-भूमि पर बार-बार गमन करते हैं; इसलिए तुम्हारा स्तोत्र उस
पूज्य, शत्रु-पराभवकारी, प्रातःकाल में जागरणशील और पशु-दाता
अग्नि की प्रीति उत्पन्न करने में समर्थ हो। धनवान् के पास
जैसे बन्दी स्तव करता है, वैसे ही होता लोग पहले, देवों में श्रेष्ठ, अग्नि
की स्तुति करते हैं।

अथैकादशी—

सनोनेदिष्ठं ददृशान आभर अग्ने देवेभिः सचनाः सुचेतुनां महोरायः सुचेतुनां ।

महिं शविष्ठं नः कृधि संचक्षे भुजे अस्यै ।

महिं स्तोतृभ्यो मघवन्त्सुवीर्यं मथीरुग्रो न शर्वसा ॥ ११ ॥ १३ ॥

सः । नः । नेदिष्ठम् । ददृशानः । आ । भर । अग्ने । देवेभिः ।

सः सचनाः । सुचेतुनां । महः । रायः । सुचेतुनां । महिं । शविष्ठं ।

नः । कृधि । संचक्षे । भुजे । अस्यै । महिं । स्तोतृभ्यः ।

मघवन् । सुवीर्यम् । मथीः । उग्रः । न । शर्वसा ॥ ११ ॥ १३ ॥

हेअग्ने सत्वनोनेदिष्ठं अत्यन्तसमीपे ददृशानः वेद्यां दीप्तत्वेन दृश्यमानः देवेभिः सचनाः इतरै-
र्देवैः समानाच्चः अग्निमुखेनैव इतरेषां हविः स्वीकारात् समानाच्चत्वं सुचेतुनां शोभनेन चेतनेन चेतसा
वापुनस्तदेव विशेष्यते सुचेतुनां शोभनचेतोवतामया औणादिकः बहुव्रीहौ नञ् सुभ्यामित्युत्त-
रपदान्तोदात्तत्वम् युकेन त्वदायत्ते मय्यनुग्रहयुकेनेत्यर्थः तादृशस्त्वं महः पूजनीयानि रायो ध-
नानि आभर अस्माकमाहर हेअग्ने शविष्ठं बलवन् नः अस्मभ्यं महिमहत्त्वं महतीं कीर्तिं
वा कृधि कुरु संपादय शविष्ठेति संबोधितत्वात्तदेव प्रार्थ्यत इति गम्यते किमर्थं संचक्षे सम्यग्दर्श-
नीयत्वाय अस्यै अस्याः पृथिव्याः संबन्धिने भुजे भोगाय यद्वा संचक्षे भुज इति सामानाधिकर-
ण्यं सम्यग्दर्शनीयाय भोगायेत्यर्थः न केवलं यजमानेभ्योऽस्मभ्यमेव अपितु स्तोतृभ्यः स्तोत्रकर्तृ-
भ्योऽपि हेमघवन्नवन्नग्रे महिमत् सुवीर्यं शोभनपुत्रभृत्याद्युपेतं धनं शोभनसामर्थ्यं वा कृधिकुरु

किंच शवसाबलेन युक्तः सन् मथीः अस्मद्विरोधिनाशाय लुङि ह्यंतक्षणेति वृद्धिप्रतिषेधः कः-
रकपक्षे औणादिकईकारः आद्युदात्तश्छान्दसः यद्वा मथीर्मथनवांस्त्वं अस्मदर्थं शवसाबलेन
युक्तो भवेति शेषः तत्र दृष्टान्तः—उग्रोनशवसा यथा कश्चित् क्रूरः शवसाबलेन मथीर्भवति तद्व-

त ॥ ११ ॥ ११. हे अग्नि, यद्यपि तुम्हें पास में ही हम प्रवीप्त देखते हैं. तथापि
तुम देवों के साथ आहार करते हो। तुम अपने शोभन अन्तःकरण से
अपने अधीन के लिए अनुग्रह करके पूजनीय धन लाते हो। बलवान्
अग्निदेव, हमारे लिए यथेष्ट अश्व प्रदान करो, जिससे हम पृथिवी को
देख और भोग सकें। मघवन् अग्नि, स्तोताओं के लिए वीर्यशाली धन
प्रदान करो। यथेष्ट बल-सम्पन्न होकर क्रूर व्यक्ति जैसे शत्रु-विनाश
करता है, वैसे ही हमारे शत्रु का विनाश करो।

अयं जायते त्यष्टर्चं द्वितीयं सूक्तम् अयं जायताष्टावित्यनुक्रमणिका परुच्छेपऋषिः सर्वमा-
त्यष्टमित्युक्तत्वादत्यष्टिश्छन्दः आग्नेयं त्वितितुशब्दस्योक्तत्वाद् इदमादिमंचाग्नेयं पृष्ठचस्य षष्ठे-
हनि एतत्सूक्तमाज्यशस्त्रत्वेन विनियुक्तं सूत्रितं च षष्ठस्येति खण्डे—अयं जायतमनुषो धरीमणीत्या-
ज्यमिति।

तत्रेयं प्रथमा—

अयं जायतमनुषो धरीमणि होता यजिष्ठ उशिजामनुव्रतमग्निः स्वमनुव्रतम् ।

विश्वश्रुष्टिः सखीयते रयि रिव श्रवस्यते ।

अदब्धो होता निषद दिळस्पदे परिवीत इळस्पदे ॥ १ ॥

अयम् । जायत । मनुषः । धरीमणि । होता । यजिष्ठः । उशिजाम् ।

अनु । व्रतम् । अग्निः । स्वम् । अनु । व्रतम् । विश्वश्रुष्टिः ।

सखिष्यते । रयिः इव । श्रवस्यते । अदब्धः । होता । नि ।

सदत् । इळः । पदे । परिवीतः । इळः । पदे ॥ १ ॥

अयमग्निर्मनुषो मनुष्यस्य अध्वर्योः सकाशात् धरीमणि अतिशयेन धारके अरणिद्वये
जायत अरणिमन्थनेनोत्पन्नः कीदृशोयं होता देवानामाह्वाता यजिष्ठः अतिशयेन यष्टुतमः कि-
मर्थमुत्पन्न इति चेद उशिजां फलस्य कामयितृणां यजमानानां व्रतंसोमयागादिरूपं कर्म अनुलक्षी-
कृत्य न केवलं परार्थमेव अपितु स्वार्थमपि स्वं व्रतमनु स्वकीयं हविः स्वीकारादिरूपं कर्मानुलक्ष्य
पुनः स एव विशेष्यते विश्वश्रुष्टिः विश्वविषयकर्मवान् कस्मै सखीयते सखित्वमात्मन इच्छते तथा

श्रवस्यते अतिप्रसिद्धानामात्मनश्छते यजमानाय रयिरिवधनस्थानीयोभवति धनंयथास-
ख्यं अन्नसमृद्धिं च साधयति तद्वश्यमग्निरपितस्मैद्वयं साधयतीत्यर्थः किंचायमग्निः इळस्पदे
इडायाभूम्याः पदे अन्त्यलोपश्चान्दसः धरीमणि सारभूतेस्थानेवेदिरूपे वेदिमाहुः परम-
न्तपृथिव्याइति श्रुतेः । एतावतीवैपृथिवीर्यावतीवेदिरिति च । पुनस्तदेवविशेष्यते इडस्पदे इडा-
देवतायामनोःपुत्र्यागोरूपायाः इडोपह्वानमन्त्रप्रतिपादितायाः पदेपादन्यासप्रदेशे इडावैमान-
वीयज्ञानूकाशिन्यासीदिति डायाः पदेघृतवति स्वाहेति च श्रुतेः । निषदत्त निषीदति कीदृशोय-
मग्निः अदब्धः केनाप्याहिंसितः होता होमनिष्पादकः परिवीतः ऋत्विग्भिः परिधिभिर्वापरितो-
वेष्टितः एवंभूतः सन् निषदत्त १ ॥

१. देवीं को बुलानेवाले और अतीव यज्ञशील ये अग्नि फल-
प्राप्तिियों के और अपने व्रत या हविर्भोजन के उद्देश्य से मनुष्य से ही उत्पन्न
होते हैं । सारे विषयों के कर्त्ता अग्निदेव बन्धुकामी और अन्नाभिलाषी
यजमान के धन-स्थानीय हैं । पृथिवी में सार-भूत देवी पर, यज्ञ-स्थान में,
आहिंसित, होम-निष्पादक तथा ऋत्विग्वेष्टित अग्नि बैठे हैं ।

तं यज्ञसाधमपि वातयामस्यूतस्य पथानमसाहविष्मता देवताताहविष्मता ।

सन ऊर्जामुपाभृत्य अया कृपानजूर्यति ।

यं मातरि श्वा मनवे परावतो देवभाः परावतः ॥ २ ॥

तम् । यज्ञसाधम् । अपि । वातयामसि । ऋतस्य । पथा ।

नमसा । हविष्मता । देवताता । हविष्मता । सः । नः ।

ऊर्जाम् । उपआभृति । अया । कृपा । न । जूर्यति । यम् ।

मातरि श्वा । मनवे । परावतः । देवम् । भारिति भाः । परावतः ॥ २ ॥

यज्ञसाधयज्ञस्वसाधकं साधोतेः किपि रुदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वं तमग्निवेद्यां स्थापितं अपि वा-
तयामसि अपिः संभावनार्थः आपरितोषं सेवामहे वातगतिमुखसेवनयोः चौरादिकः इदन्तोमसिः
केनोपायेनेतितदुच्यते—ऋतस्य पथायागस्य मार्गेण यागानुष्ठानेन यज्ञेन देवेभ्य इति श्रुतेः । यज्ञे-
न देवस्य महती प्रीतिर्भवति यद्वा ऋतस्य यज्ञस्य पंथामार्गस्तीर्थाख्यः पूर्वोक्तं रमपरेण प्रणीता-
इत्यादिसूत्रोक्तः तेन मार्गेण गत्वा पुनः केन हविष्मता आज्यादिप्रदेयद्रव्यवता नमसा नमस्का-
रोपलक्षणेन स्तोत्रेणोपस्थानेन वातदुभयेनेत्यर्थः कुत्रेतितदुच्यते हविष्मताहविष्मति आज्यपु-

रोडाशादिबहुहविर्युक्तेदेवतातादेवानांविस्तारयुक्तेयज्ञे किञ्च सोमिः नोऽस्मत्संबन्धिनां ऊर्जामचानांहविलक्षणानांउपाभृति उपाहरणेतत्स्वीकारविषयेउपाङ्गुपसृष्टाद्धरतेःकिञ्च ह्यग्रहोर्भइतिभत्वं सुपांसुलुगितिसप्तम्यालुक् तादौचेत्यनन्तरस्यगतेःप्रकृतिस्वरत्वम् अयाकृपा अनया सामर्थ्यलक्षणयाकल्पनया हविःस्वीकरणरूपया नजूर्यति यज्ञसमाप्तिपर्यन्तंनश्यति अजरोवर्ततइत्यर्थः सइत्युक्तंकइत्याह—यमग्निदेवद्योतनशीलंमातरिश्वाअन्तरिक्षसंचारी वायुः पूर्वं मनवेमनोरथार्यापरावतः अतिदूरंगतवतः आदित्याद भाः अभासीत् औचित्येनभूमौस्थापितवानित्यर्थः तद्वत्परावतः दूराद्देवंअग्निं अस्मद्देवयजनंप्रतिस्थापयत्वित्यर्थः ॥ २ ॥

२. हम लोग यज्ञानुष्ठान और घृत आदि से युक्त तथा नम्रता से सम्पन्न स्तोत्र-द्वारा बह्वृ हव्यवाले और देव-यज्ञ में साधक अग्नि की, परितोष के साथ, सेवा करते हैं। वे अग्नि हमारे हव्यरूप अन्न को लेने में समर्थ होकर नाश को नहीं प्राप्त होंगे। मनु के लिए मातरिश्वा ने अग्नि को, दूर से लाकर, प्रवीप्त किया था। इसी प्रकार, दूर से, हमारी यज्ञशाला में अग्नि आवें।

एवेनसद्यःपर्येतिपार्थिवमुहुर्गीरेतोवृषभःकनिऋदधद्रेतःकनिऋदत् ।

शतंचक्षाणोअक्षभिर्देवोवनेषुतुर्वणिः ।

सदोदधानउपरेषुसानुष्वग्निःपरेषुसानुषु ॥ ३ ॥

एवेन । सद्यः । परि । एति । पार्थिवम् । मुहुःऽङ्गीः । रेतः । वृषभः । कनिऋदत् । दधत् । रेतः । कनिऋदत् । शतम् । चक्षाणः । अक्षऽक्षिः । देवः । वनेषु । तुर्वणिः । सदः । दधानः । उपरेषु । सानुषु । अग्निः । परेषु । सानुषु ॥ ३ ॥

अयमग्निः एवेनगमनसाधनेनगमनेनवासद्यः अस्मदाह्वानानन्तरंपार्थिवंपृथिवीसंबन्धिस्थानं वेदिलक्षणमेवपरिपरितः यद्वा आभिमुख्यार्थोवापर्येति गच्छति कीदृशोऽग्निः मुहुर्गीः सर्वदागीयमानः रेतः रेतःशब्देन तत्कार्यं हवीरूपमन्नमुच्यते तद्वान्मत्वर्थीयोलुप्यते वृषभः कामानांवर्षिता कनिऋदत् शब्दयन्येति पुनःसएवविशेष्यते रेतोदधत् आज्यादिस्वीकारेणअत्यधिकंसामर्थ्यदधानः कनिऋदच्छब्दयन्येतीतिशेषः पुनः सएवविशेष्यते अयमग्निर्देवः वनेषुसंभजनेषु स्तोत्रेषु निमित्तभूतेषु अक्षभिः अक्षस्थानीयाभिर्ज्वालाभिः शतंचक्षाणः सर्वतः प्रकाशमानः यद्वा ज्वालोत्कर्षेण यजमानेनकृतं शतगुणितंप्रख्यापयन् तथातुर्वणिः शीघ्रगन्ताशत्रूणांहिसकोवा तुर्वणिस्तूर्णवनिरितिस्कार्कः । किञ्च सानुषुसमुच्छ्रितेषु सानुसमुच्छ्रि-

तंभवतीतियास्कः । तेषु उपरेषु उपरमन्तेऽष्वग्नयइति उपराधिष्ण्याः यजमानगृहावा तेषु सदो-
दधानः स्थानं धारयमाणोऽग्निः सद्यः पर्येतीति पूर्वत्रान्वयः किमर्थं परेषूत्कृष्टेषु सानुषु समुच्छि-
तेषु कर्मसु हविषुवानिमित्तभूतेषु ॥ ३ ॥

३. सदा गाये या स्तुतिं किये जानेवाले, हविःसम्पन्न, अभीष्ट-
फलदाता और सामर्थ्यशाली अग्नि शब्द करके जाते हुए तुरत पार्थिव वेदी
के चारों ओर शब्द करके आते हैं। अग्निदेव स्तोत्र ग्रहण करके
अग्रस्थानीय शिला-द्वारा चारों ओर प्रकाशित हो रहे हैं। उच्चस्थानीय
अग्नि उत्तम यज्ञ में तुरत आते हैं।

समुक्तुः पुरोहितो दमे दमे अग्निः यज्ञस्य अध्वरस्य चेतति कृत्वा यज्ञस्य चेतति ।

कृत्वा वेधा इषूयते विश्वा जातानि पस्पशे ।

यतो घृतश्रीरतिथिरजायत वह्निर्वेधा अजायत ॥ ४ ॥

सः । समुक्तुः । पुरःहितः । दमेऽदमे । अग्निः । यज्ञस्य । अध्वरस्य ।

चेतति । कृत्वा । यज्ञस्य । चेतति । कृत्वा । वेधाः । इषूयते ।

विश्वा । जातानि । पस्पशे । यतः । घृतश्रीः । अतिथिः ।

अजायत । वह्निः । वेधाः । अजायत ॥ ४ ॥

सोऽग्निः सुक्तुः शोभनकर्मा पुरोहितः पुरोधार्यमाणः यद्वा पुरोहितवद्यागनिर्वाहकः
सन् दमेदमे तत्तद्यजमानगृहे सर्वेषु देवयजनेषु वा अध्वरस्य नाशरहितस्य फलप्रदस्य यज्ञस्य तदर्थं
चेतति जानाति प्रबुध्यत इत्यर्थः किंचायं यजमानोऽपि कृत्वा शोभनेन कर्मणा यज्ञस्य चेतति क-
र्तव्यतामेव जानाति किंचायमग्निरपि कृत्वा प्रकृष्टेन कर्मणा वेधाः विविधानां फलानां कर्ता सन्
इषूयते इष्यत इतीषुरन्तर्मागमनं वा तदिच्छते यजमानाय तदर्थं विश्वा जातानि सर्वाणि
संपादितानि हविरादीनि पस्पशे अत्यर्थं स्पृशति स्वीकरोति यतोयं घृतश्रीः घृतं सेवमानः
अतिथिः अतिथिवत्पूज्यश्च अजायत उत्पन्नः यतः कारणाद्धृतमत्यर्थं सेवमानः प्रवृद्धो भवतु
अतः स्पश इत्यर्थः एवमग्नौ प्रवृद्धे सति यजमानोऽपि वह्निः हविषां बोढा वेधाः विविधस्य फ-
लस्य कर्ता उत्पादयिता अजायत समर्थोऽभवत् ॥ ४ ॥

४. शोभनकर्मा और पुरोहित अग्नि हर एक यजमान के घर
में नाश-रहित यज्ञ को जान सकते हैं। अग्नि कर्म-द्वारा यज्ञ जान
सकते हैं। वे कर्मों के विविध फलदाता बनकर यजमान के लिए अन्न
की इच्छा करते हैं। अग्नि हव्य आदि को ग्रहण करते हैं; क्योंकि वे
घृत-भक्षी अतिथि के रूप में उत्पन्न हुए हैं। अग्नि के प्रवृद्ध होने
पर हव्यदाता विविध फल प्राप्त करते हैं।

अथपञ्चमी—

ऋत्वा॒यद॑स्य॒तवि॑षीषु॒पृश्च॑ते॒ग्रेखे॑ण॒मरु॑तां॒नभो॑ज्ये॒षिरा॑य॒नभो॑ज्या ।
सहि॑ष्मा॒दान॑मि॒न्वति॑व॒सूनां॑च॒मज्म॑ना ।
स॒न॒स्त्रास॑तेदु॒रिता॑द॒भिद्भु॑तः॒शंसा॑द॒घाद॑भिद्भुतः ॥ ५ ॥ १४ ॥

ऋत्वा । यत् । अ॒स्य । तवि॑षीषु । पृश्च॑ते । अ॒ग्रेः । अ॒वेन॑ ।
म॒रुता॑म् । न । भो॒ज्या । इ॒षिराय॑ । न । भो॒ज्या । सः । हि । स्म ।
दान॑म् । इ॒न्वति॑ । व॒सूनाम् । च । म॒ज्मना॑ । सः । नः । त्रा॒स॒ते ।
दुः॒इ॒तात् । अ॒भिद्भु॑तः । शंसा॑त् । अ॒घात् । अ॒भिद्भु॑तः ॥ ५॥१४॥

यद्यस्मात्कारणात्सर्वयजमानाः ऋत्वाप्रकृष्टेनकर्मणा हविःप्रदानादिरूपेण अस्याग्नेः त-
विषीषु प्रबलासु ज्वालासु अवेन तृप्तिनिमित्तेनभोज्या भक्ष्याणि पुरोडाशादीनि पृश्चते मि-
श्रयन्ति तविषीतिबलनाम तविषीशुष्ममिति तन्नामसुपाठात् तत्रदृष्टान्तः—मरुतांभो-
ज्या वायूनांसंबन्धीनिब्रीह्याद्यन्नानीव वायुषुमेघंनिर्भिद्यवृष्टिंजनयत्सुसत्सुसस्यादिद्वाराब्रीह्या-
दिभोज्यानियथापृचतेतथेत्यर्थः दानेदृष्टान्तः—इषिरायनभोज्या एषणयुक्ताययाचमानाया-
र्थिनेभोज्या भोग्यानिभक्ष्यादीनियथादीयन्ते तद्वत् इषिरशब्दोयास्केनैवंनिरुक्तः—
ईषणेनवैषणेनवार्षणेनवेति । अतःकारणात् सहिस्म सखलुयजमानः दानमिन्वति ह-
विःप्रदानं तस्मैव्यामोति यद्वा स्वयमभिमतंदानमिन्वति इन्वतिर्व्याप्तिकर्मा इन्वतिनक्षति
इतितत्कर्मसुपाठात् केनस्ममर्थ्येनेति वसूनांचमज्मना निवासयोग्यानांधनानां अग्निनाल-
ब्धानां बलेनैव यद्वा सोऽग्निः वसूनां हविर्निवासयोग्यानां ज्वालारूपाणां धनानां मज्म-
नाबलेन दानमिन्वतीतिशेषः किंच सोऽग्निः अभिद्भुतः आभिमुख्येनपापैःह्रियमाणान्
नोऽस्मान्दुरितात् पापात् त्रासते त्रायतेतथाशंसात् अतिप्रभूतत्वेनशंसनीयात् यद्वा हिंसकात्
अभिद्भुतः अभितोह्रियमाणात् अघात् दुःखात्तत्कारणात् पापाद्वा त्रासते त्रायते ॥ ५ ॥

५. जैसे मरुत् लोग, भक्षणीय द्रव्य को एक में मिलाते हैं, इन अग्नि
को जैसे भक्ष्य द्रव्य दिया जाता है, वैसे ही यजमान लोग कर्म-द्वारा अग्नि
की प्रबल शिखा में, तृप्ति के लिए, भक्षणीय द्रव्य मिलाते हैं। अपने
धन के अनुसार यजमान हव्य दान करता है। जो पाप हमारा हरण
करता है, उस हरणकारी दुःख और हिंसक पाप से अग्नि हमें बचाये।

॥ इतिद्वितीयस्यपथमेचतुर्दशोवर्गः ॥ १४ ॥

अथषष्ठी—

विश्वोविहायाअरतिर्वसुर्दधेहस्तेदक्षिणेतरणिर्न

शिश्नथच्छ्रवस्ययानशिश्नथत् ।

विश्वस्माइदिषुध्यतेदेवत्राहव्यमोहिषे ।

विश्वस्माइत्सुकृतेवारमृण्वत्यग्निद्वाराव्यृण्वति ॥ ६ ॥

विश्वः । विहायाः । अरतिः । वसुः । दधे । हस्ते । दक्षिणे । तरणिः ।

न । शिश्नथत् । श्रवस्यया । न । शिश्नथत् । विश्वस्मै । इत् ।

इषुध्यते । देवत्रा । हव्यम् । आ । ऊहिषे । विश्वस्मै । इत् ।

सुकृते । वारम् । ऋण्वति । अग्निः । द्वारा । वि । ऋण्वति ॥ ६ ॥

अयमग्निर्दक्षिणे अभिमतं प्रदातुमुत्साहयुक्तेहस्तेवामेतरेकरे यजमानायदातव्यंवसुः धनं दधे धारयति कीदृशोऽयं विश्वैःसर्वैर्गन्तव्यः यद्वा विश्वात्मकः विहायाः महान् विहाया इति महन्नाम विहायाः यद्वा इति तन्नाम सुपाठात् अरतिः ईश्वरः अरमणोवा अप्रीतिः अत्र वहिष्यति शिश्नश्चिदित्यतिप्रत्ययः चिद्वद्भावादन्तोदात्तः धृत्वाचशिश्नथत् हस्तधृतं यजमानार्थं श्रथयति ददाति श्लथयतेर्लुङिचङि रूपं तत्र दृष्टान्तः—तरणिर्न तरणिरिव तारकः सूर्य इव स यथा स्वोपासकाय अभिमतं हस्ते धृत्वा वितरति तद्वत् यद्वा तरणिः सर्वस्य तारकः न शिश्नथत् यजमानं न श्रथयति न मुंचति किंच श्रवस्ययानशिश्नथत् हवीरूपात्नेच्छयैवम शिश्नथत् न विमुंचति अयमनुग्रहेणैव पालयते हविःस्वीकारस्तु व्यपदेशमात्रेणेति भावः इदानीं प्रत्यक्षकृतः हे अग्ने देवत्रा देवेषु मध्ये अतिशयेन त्वं विश्वस्मै इत् सर्वस्मै एव इषुध्यते हविरात्मन इच्छते इन्द्रादये इषुध्यतिः कंडादिः हव्यं तत्तदेवतामुद्दिश्य प्रत्तं पुरोडाशादिकं ओहिषे सर्वतोवहसि वहेर्लेटियजादित्वात्संप्रसारणम् किंचायमग्निर्विश्वस्मै सर्वस्मै सुकृते शोभनयज्ञकर्त्रे यजमानाय वारं सर्वैर्वरणीयं क्षुदादिनिवारकं वा अन्नादिकं ऋण्वति गच्छति करोतीत्यर्थः किंचायमग्निः द्वारास्वर्गाद्यभिमतद्वाराणि व्यृण्वति विवृणोति प्रतिबंधकपापपनयनद्वारा अभिमतानि साधयतीत्यर्थः ऋण्वतिर्गतिकर्मा यद्वा रविर्गत्यर्थः इदित्वाञ्चुम् छान्दसं रेफस्य संप्रसारणम् ॥ ६ ॥

६. विश्वात्मक, महान् और विरामरहित अग्नि सूर्य की तरह वक्षिण हाथ में धन रखते हैं। उनका वह हाथ यज्ञकारी के लिए श्लथ होता है, खुला रहता है। केवल हवि पाने की आशा से अग्नि उसे नहीं छोड़ते। अग्निदेव, सारे हविः-कामी देवों के लिए तुम हवि वहन करते हो। सब सुकृत पुरुषों के लिए अग्नि वरणीय धन प्रदान करते और स्वर्ग का द्वार उन्मुक्त करते हैं।

अथसप्तमी—

समानुषेवृजनेशंतमोहितोऽग्निर्यज्ञेषुजेन्योनविशपतिःप्रियोयज्ञेषुविशपतिः।
सहव्यामानुषाणामिळाकृतानिपत्यते।
सनस्त्रासतेवरुणस्यधूर्तेर्महोदेवस्यधूर्तेः ॥ ७ ॥

सः । मानुषे । वृजने । शमस्तमः । हितः । अग्निः । यज्ञेषु । जेन्यः ।
न । विशपतिः । प्रियः । यज्ञेषु । विशपतिः । सः । हव्या ।
मानुषाणाम् । इळा । कृतानि । पत्यते । सः । नः । त्रासते ।
वरुणस्य । धूर्तेः । महः । देवस्य । धूर्तेः ॥ ७ ॥

सोऽग्निर्मानुषे मनुष्यस्ययजमानस्यसंबन्धिनि वृजने वर्जनीयेपापे निमित्तभूतेसति यज्ञेषु निमित्तेषु शंतमः अत्यन्तंसुखतमः अनिष्टस्यनिवारकत्वात् अतएवहितः स्वर्गाद्यभिमत्साधकत्वात् किंचायं यज्ञेषु विशपतिः ऋत्विग्रूपाणां प्रजानां अतिशयेनपालकः पत्यावैश्वर्ये इतिपूर्वपदप्रकृतिस्वरेप्राप्ते परादिश्चन्द्रसिबहुलमित्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् अतएवप्रियश्चभवति तत्र दृष्टान्तः—जेन्योनविशपतिः जयशीलोराजेव सयथा परसेनाद्युपद्रवपरिहारेणसम्यक्परिपालनेनच प्रजानांप्रियोभवति किंच सोयमग्निः मानुषाणामनुष्याणां यजमानानां संबन्धीनि हव्याहवींषि इळाकृतानि इळायांवेद्यां कृतानि संपादितानिउद्दिश्य पत्यतेपतति आगच्छति किंच सोऽग्निर्नोऽस्मान्यजमानान्वरुणस्य वारकस्य धूर्तेर्हिसकस्य भयात् त्रासते त्रायते यद्वा धूर्तेरितिपञ्चमी वरुणस्यपापदेवस्यधूर्तेर्हिसकात् किंच महोमहतोदेवस्यधूर्तेर्हिसात्त्रासतेपालयते अयष्टारमग्निर्हिनस्तीतिप्रसिद्धं यद्वा एकमेववाक्यं धूर्तेर्हिसकस्य महोमहतोवरुणस्यदेवस्य वरुणाख्यायाः पापदेवतायाः धूर्तेर्हिसातो नोऽस्मान्सोऽग्निस्त्रासते त्रायते ॥ ७ ॥

७. मनुष्य के पाप-निमित्तक यज्ञ में अग्नि विशेष हितकारी हैं। विजयी राजा की तरह यज्ञ-स्थल में अग्नि मनुष्य के पालक और प्रिय हैं। यजमानों की यज्ञवेदी में रखे हव्य के लिए अग्नि आते हैं। हिसक यज्ञ-बाधक के भय से और उन महान् पापदेव की हिंसा से अग्निदेव हमारा उद्धार करें।

अथाष्टमी—

अग्निहोतारमीळतेवसुधितिंप्रियंचेतिष्ठमर्तिन्यैरिरेहव्यवाहन्यैरिरे।
विश्वायुंविश्ववैदसंहोतारंयजतंकविम्।
देवासौरण्वमर्वसेवसूयवोगीर्भीरण्वंसूयवः ॥ ८ ॥ १५॥

अग्निम् । होतारम् । ईळते । वसुधितिम् । प्रियम् । चेतिष्ठम् ।
 अरतिम् । नि । एरिरे । हव्यश्वाहम् । नि । एरिरे । विश्वऽआयुम् ।
 विश्वऽवैदसम् । होतारम् । यजतम् । कविम् । देवासः । रण्वम् ।
 अवसे । वसुधयवः । गीऽभिः । रण्वम् । वसुधयवः ॥ ८ ॥ १५ ॥

अमुमग्निं होतारं आह्वतारं होमनिष्पादकं वा ईळते ऋत्विजः स्तुवन्ति तथा वसुधितिं धनस्य धारयितारं वा अतएव प्रियं सर्वेषां प्रियतमं चेतिष्ठं अतिशयेन यजमानानां चेतयितारं यद्वा प्रकृष्टचेतनवन्तं चेतुशब्दानुच्छन्दसीतीष्ठन् तुरिष्ठेमेयः स्तुतितृलोपः अरतिं ईश्वरं तादृशं देवं न्येरिरे नितरां प्राप्ताः प्राप्तिरेव विशेष्यते हव्यवाहन्येरिरे निःशेषेण प्राप्ताः इतरदेवभ्यो हव्यं वोढुं यथा प्रभवति तथानितरां प्राप्ताः पुनः कीदृशं विश्वायुं सर्वत्र प्राणिजीवनं विश्ववेदसं सर्वप्रज्ञं होतारं देवानामाह्वतारं यजतं यजनीयं कविं सर्वज्ञं इरप्रेरणे इरगतावित्यन्यतमस्य लटिरूपं किंच देवासो देवनशीलाः ऋत्विजः रण्वं अतिप्रध्वानं शब्दयन्तं अवसेऽस्य रक्षणाय वसूयवः वसुका-
 माः सन्तः पुनः कीदृशाः गीर्भिः स्तुतिभिः रण्वं रणयन्तं रमणीयं वा वसूयवः वसुहवीरूपम-
 नं अग्नये प्रदातुमात्मन इच्छन्तः न्येरिरे प्रीतो यथा धनं प्रयच्छति तथा हविरादिना प्राप्ता इत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. धनधारक, सर्व-प्रिय, सुबुद्धिदाता और विरामरहित अग्नि की, ऋत्विक् लोग स्तुति करते और उन्हें भली भाँति प्राप्त किये हुए हैं। हव्यवाही, प्राणियों के प्राण-रूप, सर्वप्रज्ञा-समन्वित, देवों के बुलाने-वाले, यजनीय और मेधावी अग्नि को ऋत्विकों ने अच्छी तरह प्राप्त कर लिया है। अर्थाभिलाषी होकर ऋत्विक् लोग, अग्नि को हव्य-रूप अन्न देने की इच्छा करते हुए, आश्रय-प्राप्ति के लिए, रमणीय और शब्दकारी अग्नि को प्राप्त हुए हैं।

यत्वं रथमित्येकादशचैतृतीयं सूक्तम् पारुच्छेपं सर्वमात्यष्टमित्युक्तत्वादत्यष्टीच्छन्दस्कं अनुक्तत्वादैन्द्रं प्रपावो अस्म इत्यादिके द्वे अतिशक्रयौ षष्ठ्यक्षरोपेतत्वात् पाहिन इत्यन्याष्टिः चतुः षष्ठ्यक्षरोपेतत्वात् प्रतद्वोचेयमिति षष्ठी इन्दुदेवत्या तथानुक्रमणिका—यत्वं मेकादशषष्ठ्यैन्दवी प्रपावोति शक्र्यावष्टिरन्येति । दशरात्रस्य षष्ठेहनिमरुत्वतीयशस्त्रे एतत्सूक्तं षष्ठस्येति खण्डे सूत्रितम्—यत्वं रथमिन्द्रसयोवृषेति ।

यत्वं रथमिन्द्रमेधसा तयेपाका सन्तमिषिरप्रणयसि प्रानवद्यनयसि ।
 सद्यश्चित्तमभिष्टये करो वशं श्रवाजिनम् ।

सास्माकं मनवद्यतूतुजानवेधसामिमांवाचं नवेधसाम् ॥ १ ॥

यम् । त्वम् । रथम् । इन्द्र । मेधसातये । अपाका । सन्तम् ।
 इषिर । प्रश्नयसि । प्र । अनवद्य । नयसि । सद्यः । चित् । तम् ।
 अभिष्टये । करः । वशः । च । वाजिनम् । सः । अस्माकम् ।
 अनवद्य । तूतुजान् । वेधसाम् । इमाम् । वाचम् । न । वेधसाम् ॥ १ ॥

हेइन्द्र इषिर यज्ञगमनशील त्वंमेधसातये यज्ञस्यदानाय लाभायवा यं यजमानं प्रतिर-
 थं प्रणयसि प्रापयसि द्विकर्मकोयं कीदृशं यजमानं अपाका अपाकं अनल्पप्रज्ञयाधिकारवन्तं
 पाकःपक्तव्योभवतीतियास्कः । अतएव सन्तं पण्डितंसन्तं किंच हेअनवद्य अनिन्दित यं यज-
 मानं धनविद्यादिनाप्रणयसि प्रकृष्टंनयसि तं यजमानं सद्यश्चित् तदानीमेव तदनुग्रहकालएव
 अभिष्टये आभिमुख्येनयागाय अभिमतप्राप्तयेवा अभिपूर्वादिषेःकिञ्च शकंध्वादित्वात्पररूपत्वं
 गतिरनन्तरइतिगतेःप्रकृतिस्वरत्वं करः समर्थकरोषि लेटिव्यत्ययेनशष् एवंकृत्वाच वाजिनं ह-
 विर्लक्षणमन्तद्वन्तं वावशः कामयसेच वष्टेल्लेटचडागमः तिङ्गपरत्वादिनिघातः यजमानेनआहू-
 तःसन् शीघ्रमेवागत्य हविःस्वीकृत्य यागंसाधुनिर्वर्त्य तंचाभिमतफलेनसंयोज्य पुनर्हविः
 स्वीकरोषीत्यर्थः हेइन्द्र अनवद्यअनिन्दित सवैःस्तूयमान तूतुजान् अस्माननुग्रहीतुं त्वरमाण
 तुजेःप्रेरणार्थांल्लिटःकानच् तुजादीनांदीर्घोऽभ्यासस्येत्यभ्यासस्यदीर्घत्वम् सत्वं सोचिलोपे-
 चेदितिसंहितायांसोर्लोपः सत्वं वेधसां विविधफलकर्तृणांमध्येऽश्रेष्ठतया वेधसां मेधाविनां
 अस्माकं संबन्धिहविः स्वीकुर्वित्यर्थः तन्नदृष्टान्तः—इमांवाचंन अस्मदीयांस्तुतिरूपांवाचमि-
 व स्तुतियथास्वीकरोषितथाहविरपीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हर्ष-सम्पन्न यज्ञगामी इन्द्र, यज्ञ-लाभ के लिए रथ पर चढ़-
 कर जिस प्रभूत ज्ञान-युक्त यजमान के पास जाते हो और जिसे
 धन और विद्या में उन्नत करते हो, उसे तुरत सफल-मनोरथ और हव्य-
 शाली कर दो। हर्ष-युक्त इन्द्र, हम पुरोहितों में भी पुरोहित हैं;
 हमारे स्तव करने पर तुम शीघ्रता से हमारी स्तुति और हव्य ग्रहण
 करते हो। अथद्वितीया—

सःश्रुधियःस्मापृतनासुकासुचिद्वक्षाय्यइन्द्रभरहूतयेनृभिरसि
 प्रतूर्तयेनृभिः । यःशूरैःस्व१ःसर्नितायोविप्रैर्वाजंतंरुता ।
 तमीशानासंइरधन्तवाजिनंपृक्षमत्यंनवाजिनम् ॥ २ ॥

सः । श्रुधि । यः । स्म । पृतनासु । कासु । चित् । दक्षाय्यः ।

इन्द्र । भरद्दूतये । नृभिः । असि । प्रतूर्तये । नृभिः । यः ।

शूरैः । स्व॑रिति स्वः । सनिता । यः । विप्रैः । वाजम् । तरुता । तम् ।

ईशानासः । इरधन्त । वाजिनम् । पृक्षम् । अत्यम् । न । वाजिनम् ॥ २ ॥

हेइन्द्र सवक्ष्यमाणगुणविशिष्टस्त्वं श्रुधि अस्मदाह्वानं स्तोत्रंवाशृणु हेर्धिभावः यःस्म यःखलुत्वं नृभिः मनुष्यैरेवसद्भिः पश्चाद्देवत्वमापन्नैर्मरुद्भिः पुनस्तएवविशेष्यन्ते नृभिः संग्रामनयनशीलैः इन्द्रस्यमरुतांसाहाय्यं इन्द्रोमरुद्भिर्मरुतोहैनंनाजहृरित्यादिषुप्रसिद्धं । तैःसहितःसन् कासुचित् पृतनासु सर्वेषु प्रौढेष्वपि संग्रामेषुभरद्दूतयेभरणविशिष्टाह्वानयुक्ताय प्रतूर्तयेप्रकृष्टहिंसनाय यद्वा भरद्दूतयेशूरोभवप्रहरेत्येवमादिभरणयुक्ताह्वानाय प्रतूर्तयेचशूराणां प्रकृष्टवधायच दक्षाय्योसि प्रवर्धनशीलोसि यद्वा नृभिर्नैतृभिर्यजमानैः प्रार्थितःसन्प्रतूर्तये शत्रूणां पापानांवाप्रकृष्टहिंसनाय दक्षाय्यः असिसमर्थोसि किंच यस्त्वंशूरैः शौर्योपेतैर्मरुद्भिरन्यैर्भटैर्वा सहितःसन् स्वः स्वयमेवसनिता संग्राममयस्य अन्यस्यवामनीषितस्य सनितासंभक्तसितस्यपितेषांसाहित्येअन्यनैरपेक्ष्येणैवतरुतासीत्यर्थः तरतेस्त्रिणि असितस्कभितेत्यादौनिपात्यते यश्चत्वं विप्रैर्मैधाविभिर्र्कृत्विग्भिःस्तुतःसन् वाजं तरुता तेज्योऽन्नस्यदातासि विप्रैर्मरुद्भिःसहितइतिवासंबन्धः तंतादृशंवाजिनं गमनवन्तंपृक्षंहविलक्षणान्नवन्तंइन्द्रं ईशानासः सम्यगक्ष्यर्थयितुं समर्थाऋत्विजः इरधन्तसंराधयन्ति सेवन्ते तत्रदृष्टान्तः—वाजिनं वेजनवन्तं गमनवन्तं पृक्षं घासाद्यन्नवन्तंअत्यंन अश्वमिव तंयथासमर्थाः स्वादुघासंप्रदानादिनापोषयन्ति तद्वत् अत्यद्वत्यश्वनाम अत्योह्यइति तन्नामसुपठितत्वात् ॥ २ ॥

२. इन्द्र, तुम युद्ध के नेता हो। तुम मरुतों के साथ प्रधान-प्रधान युद्धों में स्पृष्टा के साथ शत्रु-संहार में समर्थ हो। वीरों के साथ तुम स्वयं संग्राम-सुख अनुभव करते हो। ऋत्विकों की स्तुति करने पर तुम उन्हें अन्न दो। हमारी स्तुति सुनो। प्रार्थनापरायण ऋत्विक् लोग गमनशील अन्नवान् इन्द्र की, अश्व की तरह, सेवा करते हैं।

अथतृतीया—

दुस्मोहिष्मावृषणंपिन्वसित्वचंकंचिद्यावीरुररुंशूरमर्त्यपरिवृणक्षिमर्त्यम् ।

इन्द्रोततुभ्यंतद्विवेतद्रुद्रायस्वयंशसे ।

मित्रार्यवोचंवरुणायसप्रथःसुमृळीकार्यसप्रथः ॥ ३ ॥

दस्मः । हि । स्म । वृषणम् । पिन्वसि । त्वचंमाकम् । चित् । यावीः ।
अरुम् । शूर । मर्त्यम् । परिवृणक्षि । मर्त्यम् । इन्द्र । उत । तुभ्यम् ।
तत् । दिवे । तत् । रुद्राय । स्वयशसे । मित्राय । वोचम् । वरुणाय ।
सप्रथः । सुष्टुलीकाय । सप्रथः ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वं दस्मोहि शत्रूणामुपक्षपणकर्ताखलु अतएवकारणात् वृषणं स्वतोवर्षणशीलं त्वचं संवरणवन्तं पुटबन्धनवत् उदकवेष्टनवन्तं कंचिज्जलधारिणं मेघं पिन्वसि निर्भिद्यसेचय-
सि किंच मर्त्यं मर्त्यवत् अरुं अरणशीलं गमनस्वभावं कंचिन्मेघं हेशूर विक्रान्त यावीः मि-
श्रयसि यौतेश्छान्दसेलुङि छान्दसोऽडभावः अवर्षणेन गच्छन्तं बलान्निगृह्यवर्षयसीत्यर्थः य-
थाशूरः कश्चिद्वलवन्तं गच्छन्तं वैरिणं निगृह्यस्वीकरोति तद्वदित्यर्थः तथा मर्त्यमरणशीलं
शीर्यमाणस्वभावं निरुदकं कंचिन्मेघं परिवृणक्षि सर्वतोवर्जयसि औदासीन्यं करोषीत्यर्थः हे
इन्द्र तत्तादृशं कर्म वर्षणरूपं सप्रथः सर्वतः पृथुयथाभवतितथा तुभ्यं वोचं ब्रवीमि इन्द्रएव
विशेष्यते स्वयशसेस्वकीयशोयुक्ताय तथा दिवेउत त्वदाश्रयभूतायैद्युलोकदेवतायैऽपित-
त्तादृशं कर्मवोचं ब्रवीमि उतशब्दोऽपिशब्दार्थः वर्षणकर्मणः द्युदेवतायाः आनुकूल्यात्तस्यापि
वचनं युक्तं तथा रुद्रायजगतांदुःखद्रावयित्रेरोदनशीलायवाग्नयेतद्वोचं रुद्रोवैकूरोयदयमग्निरि-
ति श्रुतेः । अग्रेरुद्रत्वं सोरोदीद्यदरोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति श्रुतेः । रोदनस्वभावत्वं प्रसिद्धं तस्य
चाहुतिद्वारा वृष्ट्यनुकूलत्वात्तस्यापि कथनं युक्तं स्वयशस इत्यस्य रुद्रायेत्यनेन वा संबन्धः सन्निहि-
तत्वात्योग्यत्वाच्च स्वकीयशोयुक्तायाग्नये इत्यर्थः तथा मित्राय अहरभिमानिदेवतायैतद्वोचं
वरुणाय रात्र्यभिमानिदेवतायै अहोरात्रैवैमित्रावरुणौ अहोरात्राभ्यां खलु वैपर्जन्यो वर्षतीति त-
था मैत्रं वा अहं वारुणीरात्रिरित्यादि श्रुतिभ्यः मित्रावरुणयोरहोरात्राभिमानिदेवत्वं अतएव श्रुतेः
वृष्टिप्रदातृत्वात् ताभ्यामपि प्रथनं युक्तम् सुष्टुलीकाय शोभनमुखयित्रे प्रजानां एतत्सर्वत्र संब-
ध्यते उक्तेभ्यो देवेभ्यः सप्रथः सर्वतः पृथु अतिविस्तीर्णं यथाभवतितथा तद्वर्षणकर्म ब्रवीमि ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुम शत्रुओं का नाश करनेवाले हो । वृष्टिपूर्ण त्वचारूप
मेघ का भेदन करके जल गिराते हो और मर्त्य की तरह गमनशील मेघ
को पकड़कर और उसे वृष्टि-रहित करके छोड़ देते हो । इन्द्र, तुम्हारे
इस कार्य को हम तुमसे और द्यु, यशोयुक्त रुद्र, प्रजाओं के सुखदायी मित्र
तथा वरुण से कहेंगे ।

अस्माकं वइन्द्रमुश्मसीष्टये सखायं विश्वायुं प्रासहं युजं वाजेषु प्रासहं युजम् ।

अस्माकं ब्रह्मोतयेवापृत्सुषुकासु चित् ।

न हित्वा शत्रुः स्तरते स्तृणोषि यं विश्वं शत्रुं स्तृणोषियम् ॥ ४ ॥

अस्माकम् । वः । इन्द्रम् । उश्मसि । इष्टये । सखायम् ।
 विश्वऽआयुम् । प्रऽसहम् । युजम् । वाजेषु । प्रऽसहम् । युजम् ।
 अस्माकम् । ब्रह्म । ऊतये । अव । पृत्सुषु । कासु । चित् ।
 नहि । त्वा । शत्रुः । स्तरते । स्तृणोषि । यम् । विश्वम् । शत्रुम् ।
 स्तृणोषि । यम् ॥ ४ ॥

हे ऋत्विजः अस्माकमस्मदर्थं वः युष्मदर्थंचइष्टये यागाय अभिमतैषणायवा इन्द्र-
 मुश्मसि अभिमतंकामयामहे वशकान्तौ आदादिकः इदन्तोमसिः ग्रहिज्येत्यादिनासंप्रसारणं
 यद्वा अस्माकं सखायमितिसंबन्धः कीदृशमिन्द्रं सखायं सखिवदत्यन्तहितकारिणं समानख्या-
 नंवा विश्वायुं विश्वेषां यागानांगन्तारं प्रासहं प्रकर्षेणशत्रूणांमर्षयितारं सहेःकिप् नहिवृ-
 तीत्यादिनोपसर्गस्यदीर्घः युजं सर्वदायुक्तं सहायभूतमित्यर्थः पुनःसएवविशेष्यते वाजेषु हवी-
 रूपात्रेषु तद्वत्सु यज्ञेषुवा निमित्तभूतेषु प्रासहं यज्ञविघातिनः सहमानं युजं अभिमतफलै-
 र्युक्तं मरुद्भिर्वा किंच हेइन्द्र अस्माकमूतये रक्षणायब्रह्मपरिवृढंकर्म अव रक्ष कस्तत्रविशे-
 षइतितत्राह—कासुचित्पृत्सु संग्रामेषु पृत्सु समत्स्वितिः संग्रामनामसुपाठावतन्नामत्वं तेषु त्वा
 त्वानहिस्तरते न हिनस्ति नविरोधमाचरति यंस्तृणोषि यंविश्वंशत्रुंस्तृणोषिवारयसि सकश्चिद-
 पिशत्रुर्नहिनस्ति तवमहत्त्वेनसर्वेभीताःविधेयाभवन्ति शत्रुभावंनकोप्याचरति अजातशत्रु-
 त्वादित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. ऋत्विको, अपने यज्ञ में हम इन्द्र को चाहते हैं। इन्द्र हमारे
 सखा, सर्व-यज्ञगामी, शत्रुओं के अभिभवकारी और हमारे सहायक हैं।
 वे यज्ञ-विघ्नकारियों को पराभूत करते और मरुतों में सम्मिलित
 हैं। इन्द्र, तुम हमारे पालन के लिए हमारी रक्षा करो। लड़ाई के
 क्षेत्र में तुम्हारे विरुद्ध शत्रु नहीं खड़ा हो सकता। तुम्हीं सारे शत्रुओं
 का निवारण करते हो।

निषूनमातिमतिं कयस्य चित्ते जिष्ठाभिररणिभिर्नोतिभिर्ग्राभिरुग्रोतिभिः ।
 नेषिणो यथापुरानेनाः शूरमन्यसे ।

विश्वानि पुरोरपर्षिर्वह्निरासावह्निर्नो अच्छं ॥ ५ ॥

नि । सु । नम् । अतिऽमतिम् । कयस्य । चित् । तेजिष्ठाभिः ।

अरणिऽभिः । न । ऊतिऽभिः । उग्राभिः । उग्र । ऊतिऽभिः । नेषि ।

नः । यथा । पुरा । अनेनाः । शूर । मन्यसे । विश्वानि । पुरोः ।

अर्प । पर्षि । वह्निः । आसा । वह्निः । नः । अच्छं ॥ ५ ॥

हेइन्द्र कयस्य कस्यचित् त्वद्भक्तस्ययजमानस्य अतिमर्तिं अतिक्रान्तमननं विरुद्धमन-
स्कं शत्रुनिषूनम नितरांसुष्ठुनामय अस्मत्प्रणतंकुरु अन्तर्भावितण्यथोऽयं हेउग्रउद्धूर्णबलः ऊति-
भिः रक्षणैः प्रीतिभिर्वायुक्तः सन् तेजिष्ठाभिररणिभिर्न अतिशयेन तेजस्विभिर्युद्धादिरूपैर्मार्गैरि-
व तेजस्वच्छब्दादातिशायनिकइष्टन् विन्मतोर्लुक् टेरिति टिलोपः अतिमर्तिंवृत्रादियथानामितवा-
न् तथास्मद्विरोधिनमपीत्यर्थः यद्वा उत्तरत्रान्वयः तेजिष्ठाभिररणिभिर्न तेजोयुक्तैर्गमनसाधनैर्य-
ज्ञादिमार्गैर्यथास्मान्योजितवानसि तथाउग्राभिः प्रकाशकाभिः ऊतिभीरक्षणैः यागफलभूतैर्नो-
स्मान्नेषिनयसि अभिमतस्वर्गादिफलंप्रापयसीत्यर्थः नयतेऽच्छान्दसः शपोलुक् तत्रदृष्टान्तः—पुरा-
पूर्वस्मिन्काले नः अस्मत्पित्रादीन्यथोतिभिर्नीतवानसि तथा नेषीत्यर्थः हे शूर विक्रान्त त्वं अनेनाः
मन्यसे सर्वैरपापत्वेन अवबुध्यसे स्वर्गाद्यभिमतसाधकत्वादिति भावः यद्वा अनेनास्त्वं अस्मा-
नप्यनेन सोमन्यसे किंच हेइन्द्र वह्निः वृष्ट्यादिप्रदानेन जगतां निर्वाहकः सन् पुरोर्मनुष्यस्य यज-
मानस्य पुरुरिति मनुष्यनाम पूरवः जगत इति तन्नाम सुपाठात् तस्य विश्वानि सर्वाण्येनांसि अपपर्षि
अपकृत्य पालयसि पृणातेऽच्छान्दसः शपोलुक् अतो नः अस्माकमपि आसा अन्तिके देवयजनदेशे
अच्छाभिमुख्येनागत्य वह्निरभिमतानां वोढासन् अप अनभिमतमपकृत्य पर्षि अभिमतफलंपूर-
यसि ॥ ५ ॥

५. उग्र इन्द्र, अपने भक्त यजमान के विरुद्धाचारी को, उग्र-
रक्षणकार्य-रूप तेजोमय उपायों से, अवनत कर बेते हो। जैसे तुम पहले
हमारे पूर्वजों को मार्ग दिखाकर ले गये थे, वैसे ही हमें भी ले जाओ।
संसार तुम्हें निष्पाप जानता है। इन्द्र, तुम जगत्पालक होकर मनुष्य
के सारे पापों को दूर करते हो। हमारे सामने यज्ञ-फल लाकर अतिष्ठों
का विनाश करो।

अथ षष्ठी—

प्रतद्वोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो नय इषवान्मन्मरेजतिरक्षो हामन्मरेजति ।
स्वयंसो अस्मदानिदो वधैरजेत दुर्मतिम् ।
अवस्रवेदघशंसो वत रमवक्षुद्रमिव स्रवेत् ॥ ६ ॥

प्र । तत् । वोचेयम् । भव्याय । इन्दवे । हव्यः । न । यः ।
इषवान् । मन्म् । रेजति । रक्षः इहा । मन्म् । रेजति । स्वयम् । सः ।
अस्मत् । आ । निदः । वधैः । अजेत । दुः । मतिम् । अव । स्रवेत् ।
अघशंसः । अवत रम् । अव । क्षुद्रम् इव । स्रवेत् ॥ ६ ॥

भव्याय भवनशीलायप्रतिदिनंकलाभिवृद्ध्यावर्धनशीलायइन्द्रवेअमृतेनसर्वस्यक्लेदयित्रे त-
दर्थतद्वक्ष्यमाणंकर्मस्तोत्रंवा प्रवोचेयं प्रकर्षेणवक्तुंशक्तोभूयासं स्तुतेरतिमहत्त्वादितिभावःवचेर्लि-
ङ्याशिष्यङ् वचउम् कस्यतदिति यइन्दुःइषवान् एषणवान् मन्ममननीयं स्तोत्रंकर्मवाउद्दिश्य
रेजति गच्छति रेजतिर्गत्यर्थः रेजतिदध्यतीतितन्नामसुपाठात् आगमनेदृष्टान्तः—हव्योन होत-
व्यआहूतव्योवाहव्यःइन्द्रइव प्रायेणेन्द्रआगच्छेत्यादिनाइन्द्रएवाहूयते सइवसएवविशेष्यतेर-
क्षोहायज्ञविघातकानारक्षसांहन्ता मन्म तेषामेवकर्महननादिरूपरेजतिगच्छति चालयति ना-
शयतीत्यर्थः सएवेन्दुः स्वयंनिदः णिदिकुत्सायांकिप् सावेकाचइतिविभक्तेरुदात्तता अस्मन्नि-
न्दितुर्वैरिणः वधैः हननोपायैः हनश्चवधइतिभावेअप् तत्सन्नियोगेनवधादेशः सचादन्तोऽ-
न्तोदात्तः दुर्मतिर्दुर्बुद्धिं अस्मत् अस्मत्तः अजेतआक्षिपेत् अवनयेत् किंच अघशंसः अघानां
पापानांहिंसादीनांशंसिता स्तेनः अवतरं अत्यन्तनिकृष्टं अवस्वस्थानादवाङ्मुखोभूत्वासवेत् ग-
च्छतुअधःपतत्वित्यर्थः अघशंसःस्तेनः अघशंसः वृकइतितन्नामसुपाठात् अवस्रवणमेवप्रार्थ्य-
ते क्षुद्रमिवक्षेपुंशक्यमुदकादिकमिव उदकंयथातिष्ठति अवस्रवेन्नश्यतितथासावपीत्यर्थः॥ ६ ॥

६. भव्य चन्द्र के लिए हम इस स्तोत्र को पढ़ते हैं। चन्द्र, आग्रह के साथ, हमारे कर्म के उद्देश्य से, राक्षस-विनाशी और बुलाने योग्य इन्द्र की तरह आते हैं। वे स्वयं हमारे निन्दक दुर्बुद्धि के वध का उपाय उद्भूत करके उसे दूर कर देंगे। चोर क्षुद्र जल की तरह अतीव निकृष्टता से अधःपतित हो।

वनेम॒तद्दोत्र॑याचि॒तन्त्या॑वनेम॒रयि॑रयिवःसु॒वीर्य॑र॒ण्वंसन्तं॑सु॒वीर्य॑म् ।
दुर्म॑न्मानं॒सुमन्तु॑भिरेमि॒षापृ॑चीमहि ।

आस॒त्याभि॒रिन्द्रं॑द्यु॒म्नहू॑तिभि॒र्यज॑त्रं॒द्युम्नहू॑तिभिः ॥ ७ ॥

वनेम॑ । तत् । होत्र॑या । चि॒तन्त्या॑ । वनेम॑ । रयि॑म् । रयि॑ऽवः ।
सु॒वीर्य॑म् । र॒ण्वम् । सन्तं॑म् । सु॒वीर्य॑म् । दुः॑ऽमन्मानम् ।
सुमन्तु॑ऽभिः । आ । ई॒म् । इ॒षा । पृ॒चीम॑हि । आ । स॒त्याभिः॑ ।
इन्द्रं॑म् । यु॒म्नहू॑तिऽभिः । यज॑त्रम् । यु॒म्नहू॑तिऽभिः ॥ ७ ॥

हेइन्द्र वयंयजमानाःतत्तादृशंस्तुत्यंतवरूपं यद्वा तत्तेवयंचितंत्यातवगुणानज्ञापयन्त्या चितीसंज्ञा-
ने अस्माण्यन्ताच्छतरिव्यत्ययेनशः होत्रया होमसाधनभूतया स्तुतिरूपयावाचा वनेमसंभजेम
यद्वा शब्दयेमस्तुतिंकरवामेत्यर्थः होत्रेतिवाङ्माम होत्रागीरितितन्नामसुपाठात् किंच एवंस्तोतारोव-
यमपि हेरयिवः विशिष्टधनवज्जिन्द्र रयिधनं वनेमसंभजेम कीदृशंरयिं सुवीर्यशोभनसामर्थ्येपि-
तं रण्वरमणीयं गन्तव्यंवार्थिभिः सन्तंसर्वदावर्तमानं यज्ञादिद्वाराबहुशोदीयमानमपिप्रवर्धमा-

नं पुनस्तदेवविशेष्यते सुवीर्यं शोभनपुत्रभृत्याद्युपेतं धनेनतेषांसंपादयितुंशक्यत्वाद् वीरवीर्यौच-
त्युत्तरपदाद्युदात्तत्वं किंच हेइन्द्र दुर्मन्मानंदुःखेनमंतुंशक्यं ईमेनंत्वां तवमहिम्नोऽतिमहत्त्वाद् सु-
मन्तुभिः शोभनैर्मनैः तत्साधनैःस्तोत्रैर्वा ईषाहवीरूपेणानेनच आपृचीमहि सर्वतःसंपृ-
क्ताभूयास्म यद्वा इषाअनेननिमित्तेन पूर्वधनस्यप्रार्थितत्वाद् इदानीमन्नंप्राथ्यते पृचीसंपर्के
लिङि छान्दसोविकरणस्यलुक् किंच यजत्रंयागनिष्पादकमिन्द्रं सत्याभिः अविसंवादिनीभिः
यथाभिलाषमुपजायमानफलाभिः द्युन्नहूतिभिः हरिवआगच्छ मेधातिथेर्मेषेत्याह्वानैरित्यर्थः
पुनस्ताएवविशेष्यन्ते द्युन्नहूतिभिः हविलक्षणाच्चनिमित्तैराह्वानैरापृचीमहीतिशेषः द्युन्नद्योतते-
र्यशोवाञ्चवेतियास्कः ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, हम स्तोत्र-द्वारा तुम्हारा गुण-कीर्तन करके तुम्हें भजते
हैं। धनवान् इन्द्र, हम सामर्थ्यवान्, रमणीय, सदा वर्त्तमान और पुत्र-
भृत्यादि-विशिष्ट धन का उपभोग करें। इन्द्र, तुम्हारी महिमा अज्ञेय
है। हम उत्तम स्तोत्र और अन्न प्राप्त करें। हम यज्ञ-निष्पादक इन्द्र
को यज्ञाभिलाष फल देनेवाले और यशोवर्द्धक आह्वान-द्वारा प्राप्त हों।

अथाष्टमी-

प्रप्रावोअस्मेस्वयंशोभिरुतीपरिवर्गइन्द्रोदुर्मतीनांदरीमन्दुर्मतीनाम् ।

स्वयंसारिष्यधैयानउपेअत्रैः ।

हतेमसन्नवक्षतिक्षिमाजूर्णिर्नवक्षति ॥ ८ ॥

प्र६प्र । वः । अस्मे इति । स्वयंशःऽभिः । ऊती । परिवर्गे । इन्द्रः ।
दुः६मतीनाम् । दरीमन् । दुः६मतीनाम् । स्वयम् । सा । रिष्यधै ।
या । नः । उप६ईषे । अत्रैः । हता । ईम् । असत् । न । वक्षति ।
क्षिमा । जूर्णिः । न । वक्षति ॥ ८ ॥

हेऋत्विजः वोयुष्मदर्थं अस्मेअस्मदर्थंचअयमिन्द्रः स्वयशोभिः स्वकीययशोयुक्तैः
ऊती ऊतिभिःरक्षणैः दुर्मतीनां दुर्मननयुकानांविरोधिनांपरिवर्गेपरितोवर्जनेनिमित्तभूतेसति
प्रम प्रकृष्टोभवति समर्थोभवतीत्यर्थः द्विर्भावःपादपूरणः यद्वा हेऋत्विजः वोयुष्मदर्थं अस्मे
अस्माकं संबन्धिभिः स्वयशोभिः स्वयमेवान्यनैरपेक्ष्येण स्तोतुंसमर्थैःस्तोत्रैस्तुष्टःसन्
ऊती ऊतौरक्षणे प्रम प्रकृष्टोभवति उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः कुत्रेतिवदुच्यते-दुर्म-
तीनांदुष्टानां परिवर्गेपरितोवर्जनवतिसंग्रामेयागेवा पुनःसएवविशेष्यते दुर्मतीनांदुष्टबहुमानव-

तां हननबुद्धीनांदरीमन् दरीमणि अतिशयेनदारयितरि एवमिन्द्रे सम्यक् पालयतिसति अत्रैर्भ-
क्षकैरस्मद्विरोधिभिर्याजूर्णिः जववतीसेनाजूर्णिर्जवतेर्वाद्रवतेर्वादनोतेर्वेतियास्कः । नोऽस्मान्प्रति
रिषयध्वै हिंसितुं रिषेर्ण्यन्तात्तुमर्थेशध्वैप्रत्ययः उपेषेउपगन्तुं अस्मान्प्राप्तुं ईङ्गतौतुमर्थेक्सेप्रत्य-
यः क्षिप्ताप्रेरितासासेनास्वयंहतेमसत् हिंसितैवासीत् अतःनवक्षति अस्मान्नवहेत्नप्राप्नोति त-
थास्मद्विंसकान्शत्रून्पि पुनर्नवक्षतिनवहति वहतेर्लेट्यडागमः सिद्धहुलमिति सिष् इन्द्रसा-
मर्थ्येनतत्रैव नष्टाभूदित्यर्थः ॥ ८ ॥

८. ऋत्विको, तुम्हारे और हमारे लिए इन्द्र यशस्कर आश्रयदान-
द्वारा दुर्बुद्धि लोगों के विनाशक संग्राम में प्रवृद्ध हों और उन्हें विदीर्ण
करें। हमारे भक्षक शत्रुओं ने हमारे विरुद्ध, हमारे नाश के लिए, जो
वेगवती सेना भेजी थी, वह सेना स्वयं हत हो गई है; हमारे पास
पहुँची भी नहीं; शत्रुओं के पास भी नहीं लौटी।

अथनवमी—

त्वंनइन्द्ररायापरीणसायाहिपथाँअनेहसापुरोयाह्यरक्षसा ।

सचस्वनःपराकआसचस्वास्तमीकआ ।

पाहिनोदूरादारादभिष्टिभिःसदापाह्यभिष्टिभिः ॥ ९ ॥

त्वम् । नः । इन्द्र । राया । परीणसा । याहि । पथा । अनेहसा ।

पुरः । याहि । अरक्षसा । सचस्व । नः । पराके । आ । सचस्व ।

अस्तम्इके । आ । पाहि । नः । दूरात् । आरात् । अभिष्टिभिः ।

सदा । पाहि । अभिष्टिभिः ॥ ९ ॥

हेइन्द्र त्वंनः पथास्मत्संवन्धिनामार्गेण पुरायाहिआगच्छ भस्यरेर्लोपः उदात्तनिवृत्तिस्व-
रेणतृतीयायाउदात्तत्वं कीदृशेनमार्गेणअनेहसा अपापेन यज्ञगमनमार्गस्यश्रुतिचोदितत्वादनेह-
स्त्वं यद्वा नोऽस्मानुद्दिश्ययाहि किंविशिष्टइति परीणसा परितोनद्धेन रायाअस्मभ्यंदातव्येनब-
हुविषधनेनयुक्तःसत् हेइन्द्र नोऽस्मान् पराके अत्यन्तदूरदेशात् स्वर्गलक्षणात् आसचस्वसंभवे-
तोभव पराकइतिदूरनाम पराकेपराचैरितितचामसुपाठात् तथा अस्तमीके अत्यन्तान्तिकेदे-
वयजनदेशे सचस्व अस्मत्पचंहविः सेवस्व संगच्छस्ववा किंच नोऽस्मान्दूरात् दूरदेशात्स्वर्गादेः
सकाशात्पाहि रक्ष आरात्संनिहितादिहलोकात् पाहिपालय यद्वा दूरात् अयागकालेस्वर्गएवो-
षित्वास्मान्पाहि पालयआरात् यागकाले संनिहितेदेवयजनदेशे पाहि केनेतितदुच्यते—अभिष्टि

भिः अभिमुखैर्यगैः तन्निर्वाहैः यद्वा अभ्यागमनैः किंवहुना सदासर्वकालं यागकाले अयागकालेदूरे अन्तिकेच अभिष्टिभिः अभितएषणैः पाहि सम्यक्परिपालय ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, राक्षस शून्य और पाप-रहित मार्ग से प्रचुर धन लेकर हमारे पास आओ। इन्द्र, तुम दूर देश और निकट से आकर हमारे साथ मिलो। तुम दूर और निकट प्रवेश से, यज्ञ-निर्वाह के लिए हमारी रक्षा करो। यज्ञ-निर्वाह करके सदा हमें पालित करो।

त्वनं इन्द्राया तत्तृषसां ग्रं चित्त्वामाहेमासं क्षदवसेमहेमित्रं नावसे ।

ओजिष्ठत्रातरवितारथं कंचिदमर्त्यम् ।

अन्यमस्मद्रिषेः कंचिदद्रिवोरिरिक्षन्तं चिदद्रिवः ॥ १० ॥

त्वम् । नः । इन्द्र । राया । तत्तृषसा । उपम् । चित् । त्वा । महिमा ।

सक्षत् । अवसे । महे । मित्रम् । न । अवसे । ओजिष्ठ । त्रातः ।

अवितरिति । रथम् । कम् । चित् । अमर्त्यम् । अन्यम् । अस्मत् ।

रिषेः । कम् । चित् । अद्रिष्वः । रिरिक्षन्तम् । चित् । अद्रिष्वः ॥ १० ॥

हेइन्द्र त्वनः अस्मान्तरूषसा तरुणकुशलेन अस्मानापद्मः उत्तरीतुं शकेन रायाधनेन उद्धर्ता भवेति शेषः हेइन्द्र त्वात्वां उग्रं चित् उद्धूर्णबलं सन्तं त्वामेव महिमा महत्त्वं अस्मत्स्तोत्रजनितः कश्चिदतिशयः सक्षत् सेवते संभजते उत्कर्षयतीत्यर्थः किमर्थं अवसे त्वत्पीतये तत्र दृष्टान्तः—महेमहते अवसे रक्षणाय प्रकाशारोग्यादिरूपाय मित्रं सर्वजनमित्रं सूर्यमिव तं यथामहत्त्वेन संयोजयन्ति तथेत्यर्थः यद्वा मित्रं प्रियहितरूपं सत्त्वाय मिव तं यथामहत्त्वे पीतये संभजन्ते तद्वत् किंच हेओजिष्ठ ओजस्वितम अतिशयेन बलवन् त्रातः रक्षितः अस्मान्पालयितः वा अमर्त्यं अमरणधर्मन् इन्द्र अवितः अस्मान् धनेन तर्पयितस्त्वं कंचिद्रथं वेगवन्तमारुह्य अस्मद्देवयजनं शीघ्रमागच्छेति शेषः तथा हेअद्रिवः शत्रूणामतिशयेन भक्षकेन्द्र अस्मदन्यं रिरिक्षन्तं चित् अल्पं महान्तं वा शत्रुमिति शेषः रिषेः बाधस्व तथा हेअद्रिवः अद्रेरादतः भक्षकवा शत्रूणां अद्रिवचद्विराट्पात्यनेनापि वाक्तेः स्यादिति निरुक्तम् । रिरिक्षन्तं चित् अत्यन्तकुत्सितं हिंसन्तमपिशन्तु रिषेः बाधस्व रिषर्हि सायां छान्दसः शपः श्लुः पुनर्व्यत्ययेन शः रिरिक्षन्तं अस्मादेव सनि हलन्ताच्चेति सनः किञ्चाद्गुणाभावः चिदित्यवकुत्सितः कुल्माषां श्विदाहरेत्यवकुत्सित इति यास्केनोक्तत्वात् । यद्वा समुच्चयार्थः कंचिदित्यनेन सह समुच्चीयते ॥ १० ॥

१०. इन्द्र, जिस धन से हमारी आपदा का उद्धार हो सकता है, उसी धन से हमारा उद्धार करो। तुम उपरूप हो। जैसी मित्र की महिमा है, हमारी रक्षा के लिए तुम्हारी भी वैसी ही महिमा हो। हे

बलवत्तम, हमारे रक्षक, त्राता और अमर इन्द्र, किसी भी रथ पर चढ़कर आओ। शत्रुनाशक इन्द्र, हमें छोड़कर सबको बाधा दो। शत्रु-भक्षक, अतीव कुकर्मों शत्रु को बाधा दो।

पाहि॑न॒इन्द्र॑सु॒ष्टुता॑स्त्रि॒धोव॑या॒तास॑द॒मिदु॑र्म॒तीना॑दे॒वःस॑न्दु॒र्मती॑नाम् ।

ह॒न्तापा॑प॒स्यर॑क्ष॒संस्त्रा॑तावि॒प्रस्य॑मा॒वतः॑ ।

अथा॒हि॒त्वाज॑नि॒ताजी॑ज॒नद्व॑सो॒रक्षो॑ह॒णंत्वा॑जी॒ज॒नद्व॑सो ॥ ११ ॥ १७ ॥

पा॒हि । नः॑ । इन्द्र॑ । सु॒स्तुत॑ । स्त्रि॒धः । अ॒व॒श्या॑ता । स॒दम् । इत् ।

दुः॒श्म॒ती॒नाम् । दे॒वः । सन् । दुः॒श्म॒ती॒नाम् । ह॒न्ता । पा॒प॒स्य॑ ।

र॒क्ष॒सः । त्रा॒ता । वि॒प्र॒स्य । मा॒व॒तः । अ॒ध॑ । हि॒ । त्वा॒ ।

ज॒नि॒ता । जी॒ज॒नत् । व॒सो॒ इति॑ । र॒क्षः॑ह॒नम् । त्वा॒ । जी॒ज॒नत् ।

व॒सो॒ इति॑ ॥ ११ ॥ १७ ॥

हेइन्द्र सुष्टुत शोभनस्तुत त्वंस्त्रिधः दुःखात् तदुत्पादकात्पापाद्वा नोऽस्मान्पाहिरक्ष यत्स्त्वं दुर्मतीनां दुर्मनस्कानां रक्षःप्रभृतीनां नामन्यतरस्यामिति नाम उदात्तत्वं सदमित् सर्वदैवअवयाता अधोयापयिता प्रापयितासि अतःपाहि अतएवहेइन्द्र देवोऽस्मत्स्तुत्याहृष्टःसन् दुर्मतीनां दुष्टमननवतां यागविघातकानां अवयातासि तथारक्षसोरक्षणनिमित्तभूतस्य रक्षोरक्षिततव्यमस्मादितियार्स्कः। तादृशस्यपापस्य फलप्रतिबन्धरूपस्य हन्ताघातकोसि यद्वा पापस्य पापिनोरक्षसोराक्षसादेर्हन्तासि तथाभावतोमत्सदृशस्यविप्रस्य मेधाविनोयजमानस्य त्राता रक्षितासि अध अतोहेतोः हेइन्द्र वसो सर्वेषां निवासभूत त्वात्वांजनिता सर्वस्यजनयिता आदिकर्तापरमेश्वरोजीजनत् अजनयत् उत्पादितवान् तथा हेवसो वासयितः त्वा त्वां रक्षोहणं जीजनत् रक्षोहननायोत्पादितवान् जनयतेर्लुङिचडिरूपं यज्ञादिविघातिनारक्षःप्रभृतीनां विघातायहीन्द्रस्यावतारः तमिन्द्रं देवानव्यसृज्यन्तेत्यादिप्रसिद्धिद्योतनार्थोहिशब्दः ॥ ११ ॥

११. शोभन स्तुति से युक्त. इन्द्र, दुःख से हमें बचाओ; क्योंकि तुम सदा वृष्टों को नीचा दिखाते हो। हमारी स्तुति से प्रसन्न होकर यज्ञ-विघ्नकारियों को वमन करो। तुम पाप-राक्षस के हन्ता और हमारे समान बुद्धिमानों के रक्षक हो। जगन्निवास इन्द्र, इसी लिए परमेश्वर ने तुम्हें उत्पन्न किया है। निवास-प्रब इन्द्र, राक्षसों के विनाश के लिए तुम्हारी उत्पत्ति हुई है।

एन्द्रयाक्षुपनइतिदशर्चचतुर्थसूक्तम् पारुच्छेपमैन्द्रं अन्त्यासनोनव्येभिरित्येषात्रिष्टुप् शिष्टाअत्यष्टयः अत्रत्रिष्टुबन्तपरिभाषानाश्रीयते सर्वमात्यष्टमिति विशेषेणप्रतिज्ञातत्वात् एन्द्रया-हिदशान्त्यात्रिष्टुबित्यनुक्रमणिका पृष्ठचषडहस्यषष्ठेहनिनिष्केवल्यमेतत्सूक्तं षष्ठस्येतिखण्डेसू-

त्रितम्—एन्द्रयाह्युपनःप्रधान्वस्येति महाव्रतेमाध्यन्दिनसवने ब्राह्मणाच्छंसिनोऽनुरूपतृचे प्र-
थमाएन्द्रयाहीत्येषा महाव्रतस्यपञ्चविंशतिमित्तिखण्डेशौनकेनसूत्रितम्—एन्द्रयाह्युपनःपरावतइ-
न्द्रायहिद्यौरसुरोअनन्नतेति ।

सैषासूक्तेप्रथमा—

एन्द्रयाह्युपनःपरावतोनायमच्छाविदथानीवसत्पतिरस्तंराजेवसत्पतिः ।
हवामहेत्वावयंप्रयस्वन्तःसुतेसचा ।
पुत्रासोनपितरंवाजसातयेमंहिष्ठंवाजसातये १ ॥

आ । इन्द्र । याहि । उप । नः । परावतः । न । अयम् । अच्छ ।
विदथानीइव । सत्पतिः । अस्तम् । राजाइव । सत्पतिः ।
हवामहे । त्वा । वयम् । प्रयस्वन्तः । सुते । सचा । पुत्रासः । न ।
पितरम् । वाजसातये । मंहिष्ठम् । वाजसातये ॥ १ ॥

हेइन्द्र परावतः दूरदेशात्स्वर्गलक्षणान्नोऽस्मानुपयाहि अस्मत्समीपंमत्यागच्छ तत्रदृष्टा-
न्तः—अयंनपुरोवर्ती अग्निरभिषुतः सोमोवाप्रस्तुतत्वाच्चिर्दिश्यते सइवयद्यपि पुरस्तादुपचारान्नि-
षेधार्थीयोनकारःसर्वत्र तथाप्यत्रौचित्येनोपमार्थीयोगृह्यते यद्वा परावतो न दूरदेशादिव यद्यपि
यज्ञेसर्वदासंनिहितस्तथापि स्वर्गाख्यादूरदेशादिव अस्मिन्यज्ञे अयमिति विभक्तिव्यत्ययः अ-
मुंदेवयजनदेशं अच्छाभिप्राप्तुं आयाहीतिशेषः तत्रदृष्टान्तः—सत्पतिः सतांसर्वदा वर्तमानाना-
मृत्विजां पालकोयजमानइव पत्यावैश्वर्येइतिपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं सयथा विदथानि वेदनानि
अनुष्ठेयज्ञानानि यद्वा सतां विद्यमानानां फलानां पालकोऽग्निः सयथा विदथानि यज्ञगृहा-
ण्यागच्छति तद्वत् त्वमपि यज्ञगृहाण्यागच्छ यद्वा सतां नक्षत्राणां पतिश्चन्द्रमाः राजा राजमा-
नःसन्अस्तमिव सयथा स्वधामस्थानमागच्छति तद्वत् किंच प्रयस्वन्तोर्हावलक्षणाच्चवन्तो-
वयं यजमानाः त्वा त्वां हवामहे आह्वयामः किमर्थं सुते अभिषुतेसोमेनिमित्तभूतेसति कीदृशाव-
यं सचा ऋत्विग्भिःसहिताः सचासहेत्यर्थइतियास्कः । आह्वाने दृष्टान्तः—पुत्रासः पुत्राः पितरं

न पालकंजनकमिव तं यथावाजसातये अन्नस्य संभजनाय आह्वयन्ति तथा वयमपि त्वांतदर्थ-
माह्वयामः किंच मंहिष्ठं मंहनीयं त्वां वाजसातये संग्रामप्राप्तये तज्जयाय हविः स्वीकाराय वा-
आह्वयामः ॥ १ ॥

१. जैसे यज्ञशाला में ऋत्विकों के पति यजमान हैं और जैसे नक्षत्रों
के पति चन्द्र अस्ताचल जाते हैं, वैसे ही तुम भी, पुरोवर्त्ती सोम की
तरह, स्वर्ग से हमारे पास आओ। जैसे पुत्र लोग अन्न-भक्षण के लिए
पिता को बुलाते हैं, वैसे ही तुम्हें हम सोमाभिषव में बुलाते हैं। ऋत्विकों
के साथ हव्य ग्रहण के लिए महान् इन्द्र को हम बुलाते हैं।

षष्ठेहनिमाध्यंदिनसवने प्रस्थितया ज्यानां पुरस्तादन्याऋचः प्रक्षेपणीयाः तत्र होतुः पुरस्ता-
त्पिबासोममिन्द्रेयेषा षष्ठस्य प्रातः सवन इति खण्डे सूत्रितम्—पिबासोममिन्द्रसुवानमद्रिभिरिन्द्राय-
ह्यैरसुरोऽनन्नतेति । सैषा सूक्ते द्वितीया—

पिबासोममिन्द्रसुवानमद्रिभिः कोशेन सिक्तमवतं वंसगस्तातृषाणो न वंसगः ।
मदाय हर्यताय ते तु विष्टमाय धायसे ।
आत्वायच्छन्तु हरितो न सूर्यमहा विश्वे वंसूर्यम् ॥ २ ॥

पिब । सोमम् । इन्द्र । सुवानम् । अद्रिभिः । कोशेन । सिक्तम् ।
अवतम् । न । वंसगः । तृषाणः । न । वंसगः । मदाय । हर्यताय । ते
तु विष्टमाय । धायसे । आ । त्वा । यच्छन्तु । हरितः । न ।
सूर्यम् । अहा । विश्वा इव । सूर्यम् ॥ २ ॥

हे इन्द्र वंसगः वननीयगमनस्त्वं सोमं पिब द्योतस्तिङ् इति दीर्घः कीदृशं तं अद्रिभिर-
भिषवसाधनैर्ग्रावभिः सुवानं सूयमानं कर्मणि कर्तृप्रत्ययः कोशेन सिक्तं कोशस्थानीयेन द-
शापवित्रेण शोधितं यद्वा अवतमित्यनेन सहसंबन्धः कोशेन इति मेघलक्षणोदकेन सिक्तं स्वो-
चितजलेन पूरितं अवतं आहावलक्षणमवटमिव तं यथा वंसगो वननीयगमनः तृषा शीघ्रगा-
मी वृषभः पिबति तद्वत् किंच तृषाणो न वंसगः यथा अत्यन्तं तृषितो वंसगो वननीयगमनः शी-
घ्रगामी पुरुषः आहावादिकमागत्य पिबति तद्वत् किमर्थं पानमिति तत्राह—तेतव मदाय तृषये ह-
र्यताय विक्रान्तिहेतवे कान्त्यर्थे वा हर्यगतिकान्त्योः भृष्टदृशीत्यादिना तत् तु विष्टमाय महत्त्वाय
प्रवृद्धत्वाय धायसे यदर्थं मदुपजायते तदर्थाय धाजो वहिहा धाज्य इत्यसुनि णिदित्यनुवृत्ते-
रावोयुगितियुक् यद्वा तेतव तु विष्टमाय धायसे अतिप्रभूताय पानाय त्वां आ-
आ-

भिमुख्येनगमयन्तु अश्वाइतिशेषः तत्रदृष्टान्तः—हरितोनसूर्य हरितवर्णविशिष्टाएतन्नामकाअ-
श्वाःसूर्यमिव तयथा अतित्वरया अभिमतदेशे अभिप्रेरितावहन्ति तद्वत् किंच अहाविश्वा स-
र्वाण्यहानिसूर्यमिव तयथातएवप्रतिदिनंवहन्ति तथा अस्मद्यागदिवसेषुप्रतिदिनमावहन्तु॥ २ ॥

२. जैसे शोभनगति वृषभ पिपासित होकर कूप-जल का पान करता
है, हे रमणीयगति इन्द्र, वैसे ही तुम्हि, पराक्रम, महत्त्व और आनन्दो-
त्पत्ति के लिए प्रस्तर-द्वारा अभिषुत और जल-सिक्त अथवा दशापवित्र-
द्वारा शोधित सोमरस पान करो। जैसे हरि नामक अश्व सूर्य को लाते
हैं, वैसे ही तुम्हारे अश्वगण प्रतिदिन तुम्हें लायें।

अविन्ददिवोनिर्हितं गुहानिर्धिमेर्नगर्भपरिवीतमश्मन्यनन्ते अन्तरश्मनि।

व्रजं वज्रीगवामिवसिषासन्नङ्गिरस्तमः।

अपावृणोदिषइन्द्रः परीवृताद्वारिषः परीवृताः ॥ ३ ॥

अविन्दत् । दिवः । निर्हितम् । गुहां । निर्धिम् । वेः । न । गर्भम् ।

परिवीतम् । अश्मनि । अनन्ते । अन्तः । अश्मनि । व्रजम् । वज्री ।

गवाम् इव । सिषासन् । अङ्गिरःस्तमः । अप । अपावृणोत् । इषः ।

इन्द्रः । परिवृताः । द्वारः । इषः । परिवृताः ॥ ३ ॥

अयमिन्द्रः दिवोद्युलोकात् आनीतं सोमं अविन्दत् अलभत लब्धवान् द्युलोकाद्वाय-
न्या पक्षिरूपयापहतं भूमावानीतं स्वीकृतवानित्यर्थः द्युलोकादानयनंतैत्तिरीये—तृतीयस्यामि-
तोदिविसोमआसीत्तंगायन्याहरदित्यादिषुप्रसिद्धं सएवविशेष्यते गुहानिहितं अतिगोप्ये-
देशे पर्वतादौ स्थापितं अतएव निर्धिनिधिस्थानीयं अनाशमित्यर्थः आनयनेदृष्टान्तः—वेः
पक्षिणोगर्भं शिशुमिव यथा कपोतादिस्रीपक्षी स्वशिशुं व्याधादिभयात् कस्मिंश्चिद्गर्भे
स्थापयित्वा तत्स्थानमजानती परिभ्रम्यविन्दते तद्वदित्यर्थः पुनःकीदृशं अश्मनि पाषाणे
अतिमहति विस्तृते अनन्ते अश्मनि अपरिमितपाषाणे पर्वतादौ अन्तर्मध्ये परिवीतं लताकंट-
कादिनापरितोवेष्टितं सत्स्वपीतरेषु देवेषु कोऽस्यातिशयइति तत्राह—अयमिन्द्रोवज्री वज्रवान्
अङ्गिरस्तमः अतिशयेनाङ्गारवद्दीप्यमानः गवांव्रजमिव पणिनासुरेणापहतं भूमौ खनित्वा पाषाणे-
नपिहितद्वारं गवांव्रजं यथा तमसुरं जित्वा द्वारमुद्धाट्यलब्धवान् तद्वत्सोमं सिषासन्संभकुमिच्छन्
सनीवन्तर्धेतिविकल्पनादिङ्भावे जनसनखनेत्यात्वं अविन्दत् अयमर्थः पणिनेवगावइत्यादिश्रु-
तिषुर्प्रसिद्धः । तथायमिन्द्रः परीवृताः परितोमेघेनावृत्ताः इषः अजहेतुभूतस्योदकस्यद्वारः द्वा-

राणि अपावृणोत् अपवृतान्यकरोत् उद्धाटितवानित्यर्थः तथाकृत्वा इषः इष्यमाणानि व्रीह्या-
द्यन्तानि परिवृताः भूमौ परितो व्याप्तान्यकरोत् वज्रेण मेघं भित्त्वा जलवर्षणेन सस्यादिसमृद्धिकृत्वा
व्रीह्यादिकं भूमौ व्याप्तनकरोदित्यर्थः यतो यमेवंकृतवान् अतोऽस्य सोमस्वीकारो युक्तः ॥ ३ ॥

३. जैसे चिड़ियां दुर्गम स्थान में अपने बच्चों की रक्षा करके उन्हें
प्राप्त करती या बच्चोंवाली होती हैं, वैसे ही इन्द्र ने भी अत्यन्त गोपनीय
स्थान में स्थापित और अनन्त तथा महान् प्रस्तर-राशि में परिवेष्टित
सोमरस को स्वर्ग से प्राप्त किया। अङ्गिरा लोगों में अप्रगण्य वज्रधारी
इन्द्र ने जैसे पहले, सोमपान की इच्छा से, गोशाला को प्राप्त किया था,
वैसे ही सोमरस को भी पाया। इन्द्र ने चारों ओर मेघावृत और अन्न
के कारण जल के द्वारों को खोलते हुए पृथिवी में चारों ओर अन्न
विस्तार किया।

द॒दृ॒हा॒णो॒व॒ज्र॒मिन्द्रो॒ग॒भ॒स्त्योः॒क्ष॒द्वे॒व॒ति॒ग्म॒म॒स॒ना॒य॒सं॒श्य॒द॒हि॒ह॒त्या॒य॒सं॒श्य॒त्॥

सं॒वि॒व्या॒न॒ओ॒ज॒सा॒श॒वो॒भि॒रिन्द्र॒म॒ज्म॒ना॑ ।

त॒ष्टे॒व॒वृ॒क्षं॒व॒नि॒नो॒नि॒वृ॒श्च॒सि॒पर॒श्वे॒व॒नि॒वृ॒श्च॒सि ॥ ४॥

द॒दृ॒हा॒णः । व॒ज्रम् । इन्द्रः । ग॒भ॒स्त्योः । क्ष॒द्वे॒व॒ इव । ति॒ग्मम् ।

अ॒स॒ना॒य । स॒म् । श्य॒त् । अ॒हि॒ह॒त्या॒य । स॒म् । श्य॒त् ।

स॒म्॒ वि॒व्या॒नः । ओ॒ज॒सा । श॒वः॒भिः । इन्द्र । म॒ज्म॒ना । त॒ष्टा॒ इव ।

वृ॒क्षम् । व॒नि॒नः । नि । वृ॒श्च॒सि । प॒र॒श्वा॒ इव । नि । वृ॒श्च॒सि ॥ ४ ॥

अयमिन्द्रः गभस्त्योर्बाह्वोः वज्रं ददृहाणः ददृगृह्णन् दृहदृहिवृद्धौ लिटः कानच् गभस्ती-
इति बाहुनाम् गभस्ती बाहू इति तन्नामसुपाठात् किमर्थं असनाय शत्रोरुपरिक्षेपणाय तिग्मं अ-
त्यन्ततीक्ष्णं वज्रं संश्यत् सम्यक्तीक्ष्णीकरोति शोतनूकरणे ओतः श्यनीत्योकारलोपः छान्दसो-
डभावः यद्वा लेटीतश्चलोप इतीकारलोपः तत्र दृष्टान्तः—क्षद्वेव उदकमिव उदकं यथा शत्रूणां निर-
सनाय अभिमन्त्रणादिसंस्कारेण तीक्ष्णीक्रियते तद्वत् क्षद्वेत्युदकनाम् क्षद्वन्नभ इति तन्नामसुपाठा-
त् पुनरपि तदेव विशेष्यते अहिहत्याय अहेर्वृत्रस्य मेघस्य वाहननाय हन्तेर्हन्तस्तेति क्यप् तका-
रान्तादेशश्च संश्यत् पूर्वमेव तीक्ष्णं सत् पुनरपि वधाय तीक्ष्णयति हेइन्द्र ओजसा बलेन पराभि-
भवनसामर्थ्येन शवोभिः सेनालक्षणैर्बलैः मज्मना शरीरेण च बलेन संविव्यानः सम्यग्युक्तः
सत् विव्यान इति लिटः कानच् ग्रहिज्यावयीतिसंपसारणं तष्टावृक्षमिव यथा कश्चित्तष्टावृक्षाणां
तक्षणस्य साधुकर्ता वनिनो वनसंबन्धिनो वृक्षं निवृश्चति स्वोपयोगाय नितरां छिनत्ति तक्षणे-
न तनूकरोति तथा त्वमप्यस्मात्सुवक्रमाचरन्तं शत्रुं निवृश्चसि किंच परश्वेव निवृश्चसि यथा परशुना
कश्चिच्छिनत्ति वृक्षं तथा त्वमप्युक्तैस्त्रिविधैर्बलैः नितरामस्मद्वेषिणं वृश्चसि ॥ ४ ॥

४. इन्द्र दोनों हाथों में अच्छी तरह वज्र धारण करके, जैसे मंत्रों-द्वारा जल को तीक्ष्ण किया जाता है, वैसे ही शत्रु के प्रति फेंकने के लिए वज्र के तीक्ष्ण होने पर भी, उसे और भी तीक्ष्ण करते हैं; वृत्र-विनाश के लिए और भी तीक्ष्ण करते हैं। इन्द्र, जैसे वृक्ष काटने-वाले वृक्ष को काटते हैं, वैसे ही तुम अपनी शक्ति, तेज और शरीर-बल से वर्द्धित होकर हमारे शत्रुओं का छेदन करते हो, मानों उन्हें कुठार से काटते हो।

त्वं वृथा न द्यं इन्द्र स त्वेच्छां समुद्रमसृजो रथान् इव वाजयतो रथान् इव ।

इत ऊतीरयुञ्जत समानमर्थमक्षितम् ।

धेनूरिव मनवे विश्वदोहसो जनाय विश्वदोहसः ॥ ५ ॥ १८ ॥

त्वम् । वृथा । न द्यः । इन्द्र । स त्वे । अच्छ । समुद्रम् । असृजः ।

रथान् इव । वाजयतः । रथान् इव । इतः । ऊतीः । अयुञ्जत ।

समानम् । अर्थम् । अक्षितम् । धेनूः इव । मनवे । विश्वदोहसः ।

जनाय । विश्वदोहसः ॥ ५ ॥ १८ ॥

हे इन्द्र त्वं वृथा अप्रयत्नेनैव नद्यः नदीः समुद्रमच्छाभिमुख्येन स त्वे प्राप्नुं असृजः मेघनिर्भिद्योत्पादितवानसि तत्र दृष्टान्तः—रथानिव यथा त्वं रथानस्मद्यागं प्रति अच्छ स त्वे आभिमुख्येन प्राप्नुं असृजः सृष्टवानसि तद्वत् किंच वाजयतो रथानिव संग्राममन्त्रं वा इच्छन्तो राजादयः रथानिव ते यथा संग्रामं प्रत्योषध्यादिकं वाभिसर्तुं रथान् सृजन्ति तद्वत् क्यजन्ताच्छतुरनुमदिति विभक्तेरुदात्तत्वं किंच इतः अस्मत्संनिविदेशं द्वितीयार्थे तसि अस्मान् प्रति ऊतीः ऊत्यः गमनवत्योरक्षणवत्यो वानद्यः समानमर्थं समानप्रयोजनवदक्षितमुदकं अयुञ्जत योजितवत्यः त्वत्प्रसादादिति भावः अर्थशब्द उदकविशेषणः सन् नपुंसकलिंगः अक्षितमित्युदकनाम अक्षितं बहिरिति तन्नामसुपाठात् तत्र दृष्टान्तः—मनवे मनोरथान् धेनूरिव धेनवो यथा विश्वदोहसः सर्वार्थदोग्ध्यो भवन् यथा वा जनाय यस्मै कस्मै चित् समर्थाय तदर्थं विश्वदोहसो भवन्ति सर्वक्षीरप्रदा भवन्ति यद्वा जनाय सर्वजनार्थं सस्यादीनभिलक्ष्य नद्यः विश्वदोहसः संपूर्णदोग्ध्यो भवन्ति सर्वत्र प्रवहन्ति अत्र नद्यः प्रीणनात् दोहस इति उपचर्यते ईदृज्जगदुपकारिवृष्टिप्रद इतीन्द्रस्यैव स्तुतिः ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुमने, समुद्र की ओर गमन करने के लिए, रथ की तरह, नदियों को अनायास बनाया है। जैसे योद्धा रथ को बनाते हैं, वैसे ही तुमने भी बनाया है। जैसे मनु के लिये गायें सर्वार्थवाता हैं और जैसे समर्थ मनुष्य के लिये गायें सर्वदुग्धप्रव हैं, वैसे ही हमारी अभिमुखिनी नदियाँ एक ही प्रयोजन से जल-संग्रह करती हैं।

इ॒मां॑ते॒वाचं॑वसू॒यन्त॑आ॒यवो॑रथं॒नधी॑रः॒स्वपा॑अत॒क्षिषुः॑सु॒म्नाय॑त्वाम॒तक्षि॑षुः ।

शु॒म्भन्तो॑जे॒न्यंय॑था॒वाजे॑षुविप्र॒वाजि॑नम् ।

अ॒त्यमि॑व॒शर्व॑सेसा॒तये॑धना॒विश्वा॑धना॒निसा॑तये ॥ ६ ॥

इ॒माम् । ते । वाचं॑म् । वसू॒यन्तः । आ॒यवः । रथं॑म् । न । धी॑रः ।

सु॒अपाः । अ॒त॒क्षिषुः । सु॒म्नाय॑ । त्वाम् । अ॒त॒क्षिषुः ।

शु॒म्भन्तः । जे॒न्यम् । य॒था । वाजे॑षु । वि॒प्र । वा॒जि॑नम् ।

अ॒त्यम् इ॒व । शर्व॑से । सा॒तये॑ । धना॑ । वि॒श्वा । धना॑नि । सा॒तये॑ ॥ ६ ॥

हेइन्द्र तेत्वदर्थं वसूयन्तो धनमात्मन इच्छन्तः आयवः दातव्यहवीरूपान्नवन्तः ऋत्विजः आयव इति मनुष्यनाम आयवः अनव इति तन्नाम सुपाठात् ते इमां क्रियमाणां स्तुतिरूपां वाचं अतक्षिषुः संपादितवन्तः तत्र दृष्टान्तः—स्वपाः शोभनकर्मवान् कुशली वा बहुव्रीहौ सोर्मनसी इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् धीरः धीमान् रथं न रथमिव तं यथा प्रयत्नेन साधु करोति तद्वत् एवं कृत्वा त्वां सुम्नाय सुखाय अतक्षिषुः अनुकूलमुत्पादयन्ति सुम्नमिति सुखनाम सुम्नं सुगम्यमिति तन्नाम सुपाठात् किंच हे विप्र मेधाविजिन्द्र वाजेषु संग्रामेषु वाजिनं वेगवन्तं त्वां शृभंतः गुणैर्दीपयन्तः अतक्षिषुः स्तुत्या प्रीणयन्ति तत्र दृष्टान्तः—जेन्यं यथा जयशीलं शूरं यथा भटाः स्तुवन्ति तद्वत् यद्वा जेन्यं जयशीलं वाजिनं वेगवन्तम् श्वं वाजेषु संग्रामेषु यथोत्साहयन्ति तद्वत् किंच शर्वसे बलाय धनां धनानां सातये लाभाय च स्तुम इति शेषः ऊतियूतिजूति सातीत्यादिना किन उदात्तत्वं न केवलं धनमात्रं किंतु विश्वाधनानि सातये कृत्स्नानि प्रीणनसाधनानि गवादिधनानि षष्ठ्यर्थे द्वितीया तेषां लाभाय तत्र दृष्टान्तः—धना धने संग्रामेशवसे वैरिजयसाधनबलाय सातये तेषामेव धनानां प्राप्तये च अत्यमिव सततगामिनमश्वमिव तं यथा स्तुवन्ति तद्वत् ॥ ६ ॥

६. जैसे कर्म-कुशल और धीर मनुष्य रथ बनाता है, वैसे ही धना-भिलाषी मनुष्यों ने तुम्हारी यह स्तुति की है। उन्होंने अपने कल्याण के लिए तुम्हें प्रसन्न किया है। जैसे संसार में दिग्विजयी की प्रशंसा की जाती है, वैसे ही हे मेधावी और बुद्धिमान इन्द्र, उन्होंने तुम्हारी प्रशंसा की है। जैसे संग्राम में अश्व की प्रशंसा होती है, वैसे ही बल, धनरक्षण और सारे मंगलों की प्राप्ति के लिए तुम्हारी प्रशंसा होती है।

भि॒नत्पु॑रो॒नव॑तिमिन्द्र॒पूर॑वे॒दिवो॑दासा॒यम॑हि॒दाशु॑र्षे॒नृतो॑वज्रै॒णदा॑शुर्षे॒नृतो॑ ।

अ॒तिथि॑गवा॒यशं॑वरं॒गिरे॑रु॒ग्रोअ॑वा॒भरत् ।

म॒हो॒धना॑नि॒दय॑मान॒ओज॑सा॒विश्वा॑धना॒न्यो॒जसा॑ ॥ ७ ॥

भिन्नत् । पुरः । नृवातेम् । इन्द्र । पूरव । दिवः६दासाय । माह ।

दाशुषे । नृतो इति । वज्रेण । दाशुषे । नृतो इति ।

अतिथिः६ग्वार्य । शम्बरम् । गिरेः । उग्रः । अव । अभरत् । महः ।

धनानि । दयमानः । ओजसा । विश्वा । धनानि । ओजसा ॥ ७ ॥

हेइन्द्र नृतो रणेनर्तनशील त्वं दाशुषे हविर्दत्तवते पूरवे अभिमतपूरकायमनुष्याय मनुष्यनामैतव महि महते दिवोदासायएतन्नामकायराज्ञे दिवोदासे षष्ठ्याअलुगित्यलुक् दिवोदासादीनांछन्दसीतिपूर्वपदाद्युदात्तत्वं नवति एतत्संख्याकानि पुरः शत्रूणांपुराणिभिन्नत् भिन्नवानसितथा हेनृतो गात्रविक्षेपणकुशल हस्तपादादिप्रक्षेपेणशत्रूणांहिसक वज्रेणक्षेपणसमर्थेनायुषेनदाशुषेहविर्दत्तवते दिवोदासायान्यस्मै वाभिन्नत् तमपिशत्रुंभिन्नवानसि इदानींपरोक्षेणाह—अतिथिग्वार्यपूजार्थमतिथिगच्छते दिवोदासायतदर्थं गमेरौणादिकोद्वपत्ययः उग्रः उद्वूर्णबलइन्द्रः पूर्वपुरभेदनसमये विद्धमपि अन्नियमाणं गिरिमारूढंशंबरं एतन्नामानमसुरं गिरेः दुर्गमात्पर्वतादेःसकाशात् ओजसास्वकीयेनबलेनअवाभरत् अवाङ्मुखमवलुप्य प्राणंत्तवान् किंकुर्वन् महः महांतिधनानि तदीयगवाश्वादीनि दयमानः दिवोदासायराज्ञेसाधयन् दयदानगतिर्हिसादानेषु शपःपित्वादनुदात्तत्वेशानचोलसार्वधातुकस्वरेणधातुस्वरः नकेवलमल्पंधनं किंतु विश्वाधनानि सर्वाण्यपिपिषां मणिमक्तादीनि ओजसास्वकीयेनबलेन दयमानः साधयन्अवाभरत् ॥ ७ ॥

७. संग्राम-काल में नृत्यकर्त्ता इन्द्र, तुमने हविःप्रव और अभीष्ट-वाता दिवोदास राजा के लिए नब्बे नगरों को नष्ट किया था । नृत्यशील इन्द्र, तुमने वज्र द्वारा नष्ट किया था । उग्र इन्द्र, तुमने अतिथि-सेवक दिवोदास राजा के लिए पर्वत से शम्बर असुर को नीचे पटका था और दिवोदास राजा के लिए अपनी शक्ति से अगाध धन दिया था—और क्या, समस्त धन दिया था ।

इन्द्रः६समत्सुयजमानमार्यंप्रावद्विश्वेषुशतमूतिराजिषुस्वर्मीह्लेष्वजिषु ।

मनविशासदव्रतान्त्वचं६कृष्णामरन्धयत् ।

दक्षन्निविश्वंततृषाणमौषतिन्यर्शसानमौषति ॥ ८ ॥

इन्द्रः । समत्६सु । यजमानम् । आर्यम् । प्र । आवत् । विश्वेषु ।

शतम्६ऊतिः । आजिषु । स्वः६मीह्लेषु । आजिषु । मनवे । शासत् ।

अव्रतान् । त्वचम् । कृष्णाम् । अरन्धयत् । धक्षत् । न । विश्वम् ।

ततृषाणम् । औषति । नि । अर्शसानम् । औषति ॥ ८ ॥

अयमिन्द्रःसमत्सुसमरणेषु प्रहारनिमित्तेषुयजमानंयष्टारंआर्यैरअणीयं सर्वैर्गन्तव्यंप्राग्वत् प्रकर्षेणरक्षति समत्स्वितिसंग्रामनाम समत्सुसमरणइतितन्नाममुपाठात् किंच शतमूतिः स्वभक्तेष्वपरिमितरक्षणइन्द्रः विश्वेषु लिंगव्यत्ययः सर्वेषुआजिषु स्पर्धानिमित्तेषुसंग्रामेषुयजमानं प्राव-

य तथा स्वर्मीह्येषु स्वर्गदेशेषु सुखस्य सेचयत्सुवा आजिषु महासंग्रामेषु प्रावत् स्वर्गप्रदानेन-
क्षति रणे अभिमुख्येन हतानां वीराणां रविमार्गः पराशरेण स्मर्यते—द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्ड-
लभेदिनौ । परित्राद्योगयुक्तश्चरणे योऽभिमुखो हत इति । अत्रेति हासमाचक्षते—अंशुमती नाम नदी
तस्यास्तीरे कृष्णनामासुरः वर्णतश्च कृष्णो दशसहस्रैरनुचरैरुपेतः तद्देशवार्तिनः प्राणिनः पीडय-
न्नास्ते तत्रेन्द्रो बृहस्पतिना प्रेरितः सन् मरुद्भिः सहितः कृष्णांतदीयत्वचमुत्कृत्य सानुचरमवधीत्
अयमर्थः अंबद्वज्जसो अंशुमतीमतिष्ठदित्यादिनोपरिष्ठाद्वक्ष्यते तदत्रोच्यते अयमिन्द्रो मनवे मनुष्या-
य विभक्तिव्यत्ययः मनुष्याणामर्थाय अत्रतान् व्रतमितिकर्मनाम तद्रहितान्यागविद्वेषिणः शा-
सवश्चित्तवान् हिंसितवान् शासेल्लेच्यडागमः तथा कृष्णां त्वचं कृष्णनाम्नोसुरस्य कृष्णवर्णां
त्वचं उत्कृत्यारन्धयत् हिंसितवान् रधहिंसायां रधिजभोरचीतिनुम् केन प्रकारेणेति तदुच्यते—ध-
क्षत्न भस्मीकरोति इव लेच्यडागमः सिद्धहुलमिति सिप् तथा विश्वंतृषाणमोषति सर्व-
मपि हिंसकं तदनुचरसंबंदहति यत्किंचिदवशिष्टमिति नेत्याह—अर्शसानं हिंसारुचिं हतावशिष्टं
सर्वमपिन्योषति निःशेषेण दहति ॥ ८ ॥

८. युद्ध में इन्द्र आर्य यजमान की रक्षा करते हैं। असंख्य बार
रक्षा करनेवाले इन्द्र सारे युद्धों में उसकी रक्षा करते हैं। सुखकारी युद्ध
में उसकी रक्षा करते हैं। इन्द्र मनुष्य के लिए व्रत-शून्य व्यक्तियों का
शासन करते हैं। इन्द्र ने कृष्ण नाम के असुर की काली त्वचा उखाड़कर
उसका (अंशुमती नदी के तट पर) वध किया। इन्द्र ने उसे जला
डाला। इन्द्र ने सारे हिंसकों को जला डाला। उन्होंने समस्त निष्ठुर
व्यक्तियों को भस्मसात् किया।

सूरश्चक्रं प्रवृहत् जात आजसा प्रपित्वेवाचं मरुणो मुषायती शान आमुषायति ।

उशानायत्परावतो जगन्नुतये कवे ।

सुम्नानि विश्वा मनुषेव तुर्वणि रहा विश्वेव तुर्वणिः ॥ ९ ॥

सूरः । चक्रम् । प्र । वृहत् । जातः । ओजसा । प्रपित्वे । वाचम् ।

अरुणः । मुषायति । ईशानः । आ । मुषायति । उशाना । यत् ।

परावतः । अजगन् । उतये । कवे । सुम्नानि । विश्वा । मनुषा इव ।

तुर्वणिः । अहा । विश्वा इव । तुर्वणिः ॥ ९ ॥

अत्रापि तिहासमाचक्षते—केचनासुराः पूर्वेन्द्रवज्रेण वधोमाभूदिति ब्रह्मणो वरं लब्ध्वा इन्द्र-
मगणयित्वा हता आसन् तान्हुन्तुमिन्द्रः सूर्यरथस्य चक्रमादाय अवधीदिति तदिदमुच्यते—अयमि-
न्द्रः सूरः सूर्यस्य षष्ठ्यर्थे प्रथमा चक्रं रथस्य चक्रमादाय ओजसा शारीरेण बलेन जातः समृद्धः
सन् प्रवृहत् प्रक्षिप्तवान् वृहद्बलमने तौदादिकः किंच अरुणः अरुणवर्णः अत्यन्त तेजोयुक्तः स-
न् यद्वा गमनशीलः सन् प्रपित्वे तेषां समीपे तत्समीपमागत्य वाचं वागुपलक्षितं प्राणं मुषायति मु-

मोष मुष्णातिवा प्रपित्वइत्यासज्जनाम यद्वा वाचंतेषांप्रहारध्वनिं मुषायति तेषुहतेषुध्वनिःस्वय-
मेवविश्रांतोभवति अवधीदित्यर्थः अथवा इन्द्रएव द्युस्थानःसन् आदित्यात्मनास्तूयते सूर्यः
सूर्यः जातउदितःसन् ओजसास्वकीयेनतेजसायुक्तः चक्रंमवृहत् तमोनिवारणार्थं असुरजया-
यवाचक्रोपलक्षितंरथं प्रकर्षेणोद्यतंकरोति पूर्वंअरुणः तद्रथयन्ता प्रपित्वेमेदेहाद्यसुराणांसमीपे
वाचंतेषांजहिभिर्भीध्यादिध्वनिंमुषायति मुष्णाति मुषेरुत्तरस्यश्वः अहावपिछन्दसिशायजपीति
शायजादेशः तदनन्तरंसूर्यः ईशानः सर्वाणितमांस्यसुरान्वानिराकर्तुंसमर्थःसन् आमुषायति
समन्तान्मुष्णाति अथप्रत्यक्षरुतः हेकवेक्रान्तदर्शिन यदयस्त्वंउशनाउशनसः एतन्नाम्नोमहर्षे-
रूतयेरक्षणायपरावतोदूरात् स्वर्गस्थानात् अजगन् गतवानसि प्राप्तवानसि गमेःसिपि छान्दसः
शपःश्लुः हलङ्छादिलोपेमोनोधातोरिति नत्वं यद्वा उशना उशनसायुक्तःसन् अजगन् आ-
गच्छ आगत्यचविश्वविश्वानिसुन्नानिसुखसाधनानि नान्यादायास्माकं तुर्वणिस्तूर्णवनिः
क्षिप्रंसंभवेतिशेषः तुर्वणिस्तूर्णवनिरिति निरुक्तं । तत्रदृष्टान्तः—मनुषेवमनुष्येणेव यथाचतेनपरि-
वृढाय देशान्तरादभिमतंधनमानीयते तद्वत् यद्वा मनुषेवमनुष्याणामिव इतरेषामृत्विजां विश्वा-
सुन्नानि सर्वाणिधनान्यादाय तुर्वणिर्भवसि तद्वदस्माकमपि नकेवलमेकस्मिन्नेवयागदिनेकि-
न्तु अहाविश्वेव विश्वान्यप्यहानि सर्वेष्वप्यहःसुतुर्वणिर्भव यद्वा तुर्वणिस्त्वं अहाविश्वेव वि-
श्वान्यहान्यतिदीर्घमायुष्यंयथाददासि तथासुन्नान्यपि उभयमपिदेहीत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. सूर्य का रथ-चक्र ग्रहण करने पर इन्द्र के शरीर में बल की वृद्धि हुई । इन्द्र ने उस चक्र को फेंका और अरुणवर्ण-रूप धारण करके, शत्रुओं के पास जाते हुए, उनके वाक्य का हरण कर लिया । तमोनिवारक इन्द्र ने उनके वाक्य का हरण कर लिया । वीरकर्मा इन्द्र, उशना की रक्षा के लिए, जैसे तुम दूरस्थित स्वर्ग से आये थे, वैसे ही हमारे समस्त सुख-साधन धन के साथ हमारे पास शीघ्र आओ । दूसरों के पास भी तुम इसी प्रकार आते हो । हमारे पास प्रतिदिन आते हो ।

सनानव्यैभिर्वृषकर्मन्नुक्थैःपुरांदर्तःपायुभिःपाहिशग्मैः ।

दिवोदासेभिरिन्द्रस्तवानोवावृधीथाअहोभिरिवद्यौः ॥ १० ॥ ११ ॥

सः । नः । नव्यैभिः । वृषकर्मन् । उक्थैः । पुराम् । दर्तरिति दर्तः ।

पायुभिः । पाहि । शग्मैः । दिवः । दासेभिः । इन्द्र । स्तवानः ।

वृधीथाः । अहोभिः । इव । द्यौः ॥ १० ॥ ११ ॥

हेइन्द्र वृषकर्मन् अभिमतवर्षणव्यापारवन् पुरांदर्तः असुरपुराणांदारयितः सुवामन्त्रि-
तेइतिषष्ठ्याःपराङ्मवद्भावात् षष्ठ्यामन्त्रितसमुदायस्य पादादित्वादाष्टमिकमाद्युदात्तत्वं सताह-
शोमहानुभावस्त्वं नोऽस्मत्संबन्धिभिः नव्यैभिः नूतनैः उक्थैः इदानींप्रतिपादितप्रकारैः

स्तोत्रैस्तुष्टः सन् पायुभिः पालनप्रकारैः शग्मैः सुखैश्चैहिकामुष्मिकरूपैः पाहिपालय किंच हेइन्द्र दिवोदासेभिः दिवोदासगोत्रोत्पन्नैः अर्शआदित्वादच् अस्माभिः परुच्छेपैः यद्वा पूजार्थं बहुवचनं स्तवानः स्तूयमानः कर्मणिकर्तृप्रत्ययः प्रवृद्धीयाः प्रवृद्धोभव वृधेर्लिङि छान्दसः शपः श्लुः किमिव अहोभिरिव द्यौः द्योतनशीलआदित्यः अहोभिः प्रसिद्धैर्यथा प्रवृद्धोभवति तथास्मत्स्तुत्या अत्यन्तं प्रवृद्धोभवेत्यर्थः ॥ १० ॥

१०. जल-वर्षक और नगर-विदारक इन्द्र, हमारे नये मन्त्र से संतुष्ट होकर विविध प्रकार की रक्षा और सुख देते हुए हमें प्रतिपालित करो । हम दिवोदास के गोत्रज हैं; 'तुम्हारी स्तुति करते हैं। तुम दिन में सूर्य की तरह, हमारी स्तुति से प्रवृद्ध हो जाओ ।

इन्द्रायहीतिसप्तर्चपंचमंसूक्तम् इन्द्रायसप्तैत्यनुक्रमणिका परुच्छेपऋषिः अत्यष्टिछन्दः इन्द्रोदेवता पृष्ठचस्यषष्ठेहनि माध्यन्दिनसवनेहोत्रकाः स्वस्वशस्त्रेणतत्सूक्तं तृचत्रयंकृत्वा आरंभणीयाभ्य ऊर्ध्वमावपेयुः अत्रायंविभागः—आद्यास्तिस्रोमैत्रावरुणस्य तृतीयाद्यास्तिस्रोब्राह्मणाच्छंसिनः पंचम्याद्यास्तिस्रोच्छावाकस्य एतच्चतुर्थेहनीतिखण्डेसूत्रितम्—षष्ठेहनीन्द्रायहिद्यौरसुरोअनन्नतेत्येवमेवेति तत्रैवाहनि तस्मिन्नेवसवनेप्रशास्त्रादीनां प्रस्थितयाज्याभ्यःपुरस्तादादितः षष्ठ्यः एकैकशःप्रक्षेपणीयाः षष्ठस्येतिखण्डेसूत्रितं—इन्द्रायहिद्यौरसुरोअनन्नतेतिषल्लिति महाव्रतेनिष्केवल्ये इन्द्रायहीतितृचोवैकल्पिकानुरूपद्वितीयः महाव्रतस्येतिखण्डेसूत्रितं—एन्द्रयासुपनःपरावतइन्द्रायहिद्यौरसुरोअनन्नतेति ।

तत्रेयंप्रथमा—

इन्द्राय हिद्यौरसुरोअनन्नतेन्द्रायमहीपृथिवीवरीमभिर्युम्नसातावरीमभिः ।

इन्द्रं विश्वे सजोषसो देवासो दधिरे पुरः ।

इन्द्राय विश्वा सर्वानि मानुषा रातानि सन्तु मानुषा ॥ १ ॥

इन्द्राय । हि । द्यौः । असुरः । अनन्नत । इन्द्राय । मही । पृथिवी । वरीमभिः । युम्नसाता । वरीमभिः । इन्द्रम् । विश्वे । सजोषसः । देवासः । दधिरे । पुरः । इन्द्राय । विश्वा । सर्वानि । मानुषा । रातानि । सन्तु । मानुषा ॥ १ ॥

द्यौः द्योतनशीलोद्युलोकः तन्निवासीदेवसंघोवा सचासुरोनिरसनशीलः शत्रूणामपुण्य-
कृतमेव तन्निवासात् इन्द्रायहि इन्द्रायैव अनघ्नतस्वयमेवप्रहोभवति नमेश्छान्दसेलङ्घि कर्म-
कर्तर्यान्मनेपदं नदुहस्रुनमामितियगभावः छान्दसःशपःश्लुःहलादिशेषाभावश्च अनुनासिक-
लोपः हिशब्दःप्रसिद्ध्यर्थोवा तथा इन्द्रायेन्द्रार्थं महीमहतोपृथिवीभूमिः तत्रत्यः सर्वोजनो-
वा अनघ्नतउभयत्राश्रयवाचिशब्देनाश्रयीलक्ष्यते ग्रामआगच्छति इतिवत्केनसाधनेनेतितदु-
च्यते—वरीमभिर्वरणीयैःस्तोत्रैर्हविर्भिर्वा किंच द्युन्नसाताद्युन्नसातौ अन्नस्ययशसोवा लाभनिमित्ते
सति वरीमभिःवरणीयैर्हविर्भिर्युक्तायजमानाः प्रह्वाभवन्ति किंच इन्द्रमेवविश्वे सर्वदेवासोदेवाः
सजोषसः समानप्रीतियुक्ताः ऐकमत्यभाजः पूर्वेअसुरजयार्थं पुरोदधिरे पुरतःस्थापितवन्तः
इन्द्रमुखेनैवासुराञ्जितवन्तइत्यर्थःतथा विश्वा विश्वानिसर्वाणिमनुषा सवनानिमनुष्याणां संब-
न्धीन्यभिषवयुक्तानिप्रातरादिसवनानि इन्द्राय सन्तु इन्द्रायैवभवन्तु तथा मानुषा मनुष्याणां संब-
न्धिविजां संबन्धीनि रातानि दातव्यानिपुरोडाशादीनि इन्द्रायहि इन्द्रायैव सन्तु इन्द्रं प्रीणयि-
तुंसमर्थानिभवनन्वित्यर्थः ॥ १ ॥

१. विशाल द्युलोक स्वयं इन्द्र के पास नत हुआ है। विस्तृता पृथिवी
घरणीय या स्वीकरणीय स्तुति-द्वारा इन्द्र के पास नत हुई है। अन्न
के लिए यजमान लोग वरणीय हव्य-द्वारा नत हुए हैं। सारे देवों ने
एक मत से इन्द्र को अग्रणी किया है। मनुष्यों के सारे यज्ञ और
मनुष्यों के सारे वान आदि इन्द्र के सुख के निमित्त हैं।

विश्वेषु हित्वा सर्वनेपुतुञ्जते समानमेकं वृषमण्यवः पृथक्स्वः सनिष्यवः पृथक् ।
तत्त्वानां न पृषणिं शूषस्य धुरिधीमहि ।
इन्द्रं न यज्ञैश्चितयन्त आयवः स्तोमैभिरिन्द्रं मायवः ॥ २ ॥

'विश्वेषु । हि । त्वा । सर्वनेषु । तुञ्जते । समानम् । एकम् ।
वृषमण्यवः । पृथक् । स्वः । सनिष्यवः । पृथक् । तम् ।
त्वा । नावम् । न । पृषणिम् । शूषस्य । धुरि । धीमहि । इन्द्रम् ।
न । यज्ञैः । चितयन्तः । आयवः । स्तोमैभिः । इन्द्रम् । आयवः ॥ २ ॥

हे इन्द्र त्वा त्वां एकं एकमेव सन्तं विश्वेषु सर्वेषु सवनेषु तद्वत्सु एकाहाहीनसत्ररूपेषु सर्वे-
षु सोमयागेषु यजमानाः तुञ्जते त्वरयन्ति हविरादीनि ददते कीदृशं त्वां समानं सर्वेषामेकरूपं
कीदृशायजमानाः वृषमण्यवः अभिमतवर्षणाय त्वामेव मन्यमानाः पृथग्विविच्य स्वस्वयागे कि-
मिच्छन्तः स्वः स्वर्गसुखविशेषं वा सनिष्यवः संभक्तुकामाः पृथक् तुञ्जते पृथगेव त्वरयन्ति तु-

अतिर्दानार्थः शिक्षति तुञ्जते इति तन्नामसुपाठात् तन्तादृशं त्वा त्वां शूषस्य सेनारूपस्य बल-
स्यधुरिवहनेतज्जयाय धीमहि स्थापयामः यद्वा शूषस्य अस्मदीयशारीरबलस्य धुरिधीमहि
शूषमितिबलनाम शूषं सहइतितन्नामसुपाठात् तत्रदृष्टान्तः—पर्षणि नावंन पारस्यसंभक्त्रीं पूरयि-
त्रींवाफलस्य नावमिव तांयथाभारवहने स्थापयन्तितद्वत् पारतीरकर्मसमाप्तौ छन्दसि वनसने-
तिसनेरित्यत्ययः पृषोदरादिः पिपतेरौणादिकःसनिप्रत्ययोवा कीदृशावयं आयवोमनुष्याः
यजमानाः यज्ञैःसाधनैः इन्द्रंनचितयन्तःपरमेश्वरमिवत्वांचेतयन्तःपरमेश्वरबुद्ध्याभावयन्तइत्यर्थः
यद्वा नशब्दः एवकारार्थः इन्द्रमेवत्वां जानन्तः तथा स्तोमेभिः स्तोत्रैः इन्द्रं इन्द्रमेव आयवोग-
च्छन्तोवयंधीमहि दधातेर्लिङ्छिछान्दसःशपोलुक् ॥ २ ॥

२. इन्द्र, तुम्हारे पास अभिमत फल की प्राप्ति की आशा में प्रत्येक
सवन में यजमान लोग तुम्हें हव्य प्रदान करते हैं। तुम सबके लिए समान
हो। स्वर्ग-प्राप्ति के लिए केवल तुम्हें ही हव्य दिया जाता है। जैसे
नदी पार होने के समय नौका खड़ी की जाती है, वैसे ही हम सेना के
आगे तुम्हें खड़ा करते हैं। यज्ञ-द्वारा मनुष्य इन्द्र की ही चिन्ता करते
हैं। मनुष्य स्तुति-द्वारा इन्द्र की चिन्ता करता है

वित्वाततस्त्रेमिथुनाअवस्यवोव्रजस्यसातागव्यस्यनिःसृजःसक्षन्तइन्द्रनिः

सृजः। यद्व्यन्ताद्वाजनास्व१र्यन्तासमूहसि ।

आविष्करिर्ऋषणंसचाभुवंवज्रमिन्द्रसचाभुवम् ॥ ३ ॥

वि । त्वा । तत्तस्त्रे । मिथुनाः । अवस्यवः । व्रजस्य । साता । गव्यस्य ।

निःसृजः । सक्षन्तः । इन्द्र । निःसृजः । यत् । गव्यन्ता । द्वा ।

जना । स्वः । यन्ता । समूहसि । आविः । करिर्ऋत् । ऋषणम् ।

सचाभुवम् । वज्रम् । इन्द्र । सचाभुवम् ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वात्वामुद्दिश्य मिथुनाः पत्नीसहितायजमानाः विततस्त्रे यज्ञवितन्वते यद्वा यज्ञेपयो-
व्रतादिनात्मानमुपक्षयन्ति तमुपपक्षये छान्दसेलिङ्गि इरयोरेइतिरेभावः किमर्थंगव्यस्यव्रजस्य
साता गवांसंबन्धिनःयूथस्यलाभेनिमित्तभूतेसति नचसर्वत्राग्निहोत्रादिनित्यवाक्येषु कारीरीचि-
त्रादिकाम्यवाक्येषु यस्योदयंस्यगृहानित्यादिनैमित्तिकवाक्येषु पुरुषस्यैवार्थित्वादेःसद्भावा-
त्तस्यैवाधिकारः स्त्रियास्तु सत्यप्यर्थित्वेऽध्ययनाभावेनविद्वत्तायाअभावात् अतएवसामर्थ्याभा-
वाच्चनास्त्यधिकारइतिवाच्यम् यद्यपिस्त्रियानास्तिपृथग्धिकारः तथापिपूर्वमीमांसायांपष्ठेअधि-
काराध्याये तृतीयचतुर्थांशयामधिकरणांश्यांसत्येवस्त्रियाअधिकारः सचपत्यासहेतिप्रपंचित-
त्वाद् जायापतीअग्निमादधोयातामित्याधानविधानात् स्मृतिषुचनास्तिस्त्रोणांपृथग्यज्ञोनव्रतमि-

तिपृथगधिकारस्यैवनिवारितत्वात् अस्त्येवस्त्रियाःपत्यासहाधिकारः अध्ययनाभावेऽपिवेदंप-
त्यैप्रदायवाचयेदितिसूत्रकारवचनात् पत्यन्वास्तेइत्यादिविधिषु सुप्रजसस्त्वावयमित्यादिमन्त्र-
विधानाच्च यत्रवचनमस्ति तत्रास्त्येवमन्त्रेधिकारः किं हि वचनेन कुर्यान्नास्ति वचनस्यातिभारइति
न्यायात् तस्मान्मिथुनायज्ञतत्सइत्येतद्युक्तम् कीदृशास्ते अवस्यवः इन्द्रायात्मनेतृप्तिमिच्छन्तः
निःसृजः निःशेषेण हविस्त्यजन्तः सक्षन्तः सक्षतिर्गत्यर्थः त्वासंभजमानाः पुनस्तएव विशेष्यन्ते
निःसृजः फलप्रतिबन्धकं पापं निर्गमयन्तः कस्तत्रविशेषइतितदुच्यते यद्यस्मात्कारणात् गव्यन्ता
गामात्मनश्छन्तौ गोशब्दात्सुपआत्मनःक्यच् वान्तोयिप्रत्ययेइत्यवादेशः स्वर्यन्ता स्वर्ग्यन्तौ
गन्तुमुद्युक्तौ द्वाजना द्वौजायापतिरूपौजनौसमूहसि संयुक्तयोरेवाभिमतंस्वर्गादिकंप्रापयसि यद्वा
सम्यगनुष्ठितवन्तावित्यूहसिनिश्चिनोषिअतः पत्नीसहिताअनुतिष्ठन्तीत्यर्थः किंच हेइन्द्र त्वंवृष-
णंवर्षकंकामानांसचाभुवं सहैवोत्पन्नं त्वयाविनाभूतं तथा सचाभुवं शत्रुवधादिव्यापारसामर्थ्ये-
न सहैवोत्पन्नं वज्रं आविष्करिक्तं आविष्कुर्वन्प्रकटयन्वर्तसइतिशेषः ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुम्हारे सेवक और निष्पाप यजमान सस्त्रीक तुम्हारी
तृप्ति की इच्छा से, बहुसंख्यक गोघन की प्राप्ति के लिए, बहुत हव्य
दान करते हुए तुम्हारे उद्देश्य से यज्ञ-विस्तार करते हैं। वे गोघन चाहते
हैं और स्वर्ग-गमन के लिए उत्सुक हैं। तुम उनको अभीष्ट प्रदान करो।
इन्द्र, तुम अभीष्ट-वर्धक हो। तुमने अपने सहजन्मा और चिर-सहचर
वज्र का आविष्कार किया है।

विदुष्टेअस्यवीर्यस्यपूरवःपुरोयदिन्द्रशारदीरवातिरःसासहानोअवातिरः ।

शासस्तमिन्द्रमर्त्यमयज्युंशवसस्पते ।

महीममुष्णाःपृथिवीमिमाअपोमन्दसानइमाअपः ॥ ४ ॥

विदुः । ते । अस्य । वीर्यस्य । पूरवः । पुरः । यत् । इन्द्र । शारदीः ।

अवऽअतिरः । ससहानः । अवऽअतिरः । शासः । तम् । इन्द्र ।

मर्त्यम् । अयज्युम् । शवसः । पते । महीम् । अमुष्णाः । पृथिवीम् ।

इमाः । अपः । मन्दसानः । इमाः । अपः ॥ ४ ॥

हेइन्द्र तेवीर्यस्य तवसंबन्धिनःअस्यवीर्यस्य कर्मणिषष्ठी वक्ष्यमाणमेतद्वीर्यंविदुः येपूर-
वोमनुष्णाः यजमानास्तवमहत्त्वंजानानास्त्वामेवयजन्ति तेविदुः यद्वा अस्यवीर्यस्य मा-
हात्म्यमितिशेषः विदुष्टइत्यत्रयुष्मत्तत्तत्क्षुब्धितिविसर्जनीयस्यसत्त्वं वीर्यमेवविशेष्यते हेइन्द्र
यद्यस्मात्कारणात् शारदीः संवत्सरसंबन्धिनीः वत्सरपर्यंतंप्राकारपरिखादिभिःदृढीकृताःपुरः
शत्रूणांपुरीः अवातिरोऽनाशयः अवपूर्वस्तिरतिर्नाशनार्थः किं कुर्वन् ससहानः तन्नयानभि-
भवन् धनाद्यपहारेणपीडयन् सहतेर्यङ्मुगन्तात्ताच्छीलिकश्चानश् अवतिरः किंच हेइन्द्र

तंमर्त्यमरणधर्माणंअयज्युं अयष्टारंयज्ञविधातिनं राक्षसादि शासः निगृहीतवानसि हेशवस-
स्पते बलस्यपालकेन्द्र त्वं महीं महतीं पृथिवीं इमाअपश्च समुद्रनद्यात्मकान्युदकानिच अमुष्णाः
बलादपहतवानसि असुरैरन्यैर्वा यज्ञविद्वेषिभिराक्रान्तांभूमिं तत्संबन्धिनीरपश्च तेषांपुराणि
भित्त्वा अपहतवानसीत्यर्थः किंदुःखेननेत्याह—मन्दसानः हृष्यन्नेव इमाःअपःइमानिअपकार्या-
णित्रीक्षाद्यन्तानिअमुष्णाः लब्धवानसि ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, मनुष्य तुम्हारी महिमा जानते हैं। तुमने जिन शत्रुओं
की संवत्सर पर्यन्त खाई या परिखा आदि से दृढ़ीकृत नगरियों को
नष्ट किया था, उन्हें पराजित कर विनष्ट किया था—वह कथा मनुष्य
जानते हैं। दलपति इन्द्र, तुमने यज्ञ-विघातक मनुष्य का शासन किया
था। तुमने असुरों की विशाल पृथ्वी और जलराशि को सरलता से
जीता था। और अन्नादि को प्राप्त किया था।

आदितैअस्यवीर्यस्यचर्किरन्मदेपुष्टपन्नुशिजोयदाविथसखीयतोयदाविथ।

चकर्थकारमेभ्यःपृतनासुप्रवन्तवे ।

तेअन्यामन्यांनद्यंसनिष्णतःश्रवस्यन्तःसनिष्णत ॥ ५ ॥

आत् । इत् । ते । अस्य । वीर्यस्य । चर्किरन् । मदेषु । दृष्टन् ।

उशिजः । यत् । आविथ । सखिद्यतः । यत् । आविथ । चकर्थ ।

कारम् । एभ्यः । पृतनासु । प्रवन्तवे । ते । अन्याम् । अन्याम् ।

नद्यम् । सनिष्णत । श्रवस्यन्तः । सनिष्णत ॥ ५ ॥

हेइन्द्र आदित अतएव हेतोस्तेवीर्यस्य तवसंबन्धिनेवीर्याय तदभिवृद्धयेचर्किरन् पुनः
पुनः सोमंविकिरन्ति किरतेर्यङ्मुगन्ताद्यत्ययेनशः सर्वेषु सवनेषु वितरन्ति यजमानाः अतइत्युक्तं
कुतइत्याह—मदेषु वृष्टन् सोमजनितमदेषुसत्सु हेकामानां वर्षितः उशिजस्त्वां कामयमानान्यज-
मानान् यद्यतःकारणात् आविथ रक्षसि किंच सखीयतस्तव सखित्वमात्मनइच्छतोऽस्मान्
यद्यस्मादाविथ तर्पयसि अभिमतेनप्रीणयसि अतश्चर्किरन् किंच हेइन्द्र एभ्योयजमानेभ्यः
कारंशब्दसिंहनादलक्षणं चकर्थ करोषि करोतेःकर्मणिघञ् कर्षात्वतइत्यन्तोदात्तत्वम् कुत्रेतितदु-
च्यते—पृतनासु संग्रामेषु किमर्थं प्रवन्तवे प्रकर्षेणवनिर्तुं संभक्तुं युद्धायहिधीराःसंभजन्ते
वनतेस्तुमर्थेतवेन्यत्ययः तादौचेतिगतेःप्रकृतिस्वरत्वम् किंच तेतव संग्रामवासिनः त्वय्यन्या-
मन्यां अन्यांश्चान्यांश्च अन्यमन्यंप्रति कर्मव्यतिहारेसर्वेनात्रोद्विर्वचनम् नद्यंनदिं संतोषस-
द्यद्धिं दुनदिसप्तद्वौ पूर्वरूपत्वंबाधित्वाछान्दसोयणादेशः सनिष्णत संभजन्ते सनेर्लेटि सिद्ध-
इलमिति सिए इद् व्यत्ययेनपुनःश्रापत्ययः आत्मनेपदेष्वनतइत्यादेशो श्राभ्यस्तयोरान्तइत्या-
कारलोपश्छान्दसः टरेत्वाभावः तथाश्रवस्यन्तोऽन्मिच्छन्तः जयालब्धमन्नंकाक्षन्तः स-
निष्णत संभजन्ते ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, सोमपान कर प्रसन्न होने पर मनोरथ-दाता बनो।
सुम यजमानों की रक्षा किया करते हो; अपने बन्धुताकामी यजमानों
की रक्षा किया करते हो; इसलिए वे, तुम्हारी वृद्धि के निमित्त अपने
यज्ञों में बार-बार सोम प्रदान करते हैं। युद्ध-सुख के भोग के लिए तुमने
सिंहनाश किया था। यजमान लोग तुमसे नाना प्रकार की भोग्य वस्तु
पाते हैं; धिजय-द्वारा प्राप्त अन्न की इच्छा करते हुए तुम्हारे पास
आते हैं।

उतो नो अस्या उषसो जुषेत ह्य १ कंस्य बोधि ह विषो हवी मभिः स्वर्षाता हवी
मभिः। यदिन्द्र हन्त वे मृधो वृषा वज्रि चिकेतसि।

आमे अस्य वेधसो नवीयसो मन्म श्रुधि नवीयसः ॥ ६ ॥

उतो इति । नः । अस्याः । उषसः । जुषेत । हि । अर्कस्य । बोधि ।
हविषः । हवी मभिः । स्वः साता । हवी मभिः । यत् । इन्द्र ।
हन्त वे । मृधः । वृषा । वज्रिन् । चिकेतसि । आ । मे । अस्य ।

वेधसः । नवीयसः । मन्म । श्रुधि । नवीयसः ॥ ६ ॥

अयमिन्द्रो नोऽस्माकं संबन्धिनी अस्या उषसः कर्मणिषष्ठी एतामुषसं सुत्याहः संबन्धिन-
मुषः कालं उतो जुषेत अपिनामसेवेत उषस्येवास्माकं अयमिन्द्रो यज्ञं गच्छेदित्यर्थः हिः पूरणार्थः
गत्वा च अर्कस्य हविषः पूर्ववत् कर्मणिषष्ठी अर्चनसाधनं हविः हवी मभिः हवनप्रकारविशेषैः दत्तं
हविः उतो बोधि अपिनामजानीहि किंच स्वर्षाता स्वर्गस्यान्यस्य सुखविशेषस्य वासं भजनस्था-
ने यज्ञे हवी मभिराह्वानैराहूतो भवेति शेषः अस्माभिराहूतः स न उषस्येवागत्य हविः स्वीकरोतीत्यर्थः
कस्मादिदमुच्यते यद्यस्मात्कारणात् हेवज्रिन् वज्रयुक्तेन्द्र मृधः हिंसकान् शत्रून् हन्त वे हन्तुं वृषा
वर्षिता स न कामानां चिकेतसि अवबुध्यसे कितज्ञाने जौहोत्यादिकः लेट्य डागमः नाभ्यस्तस्याचि-
पितीत्यत्र छन्दसि बहुलमिति वचनाल्लघूपधगुणप्रतिषेधाभावः अभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वम्
तस्माद्भूमः हेइन्द्र मेमम मन्म मननीयं स्तोत्रं आश्रुधिसर्वतः शृणु कीदृशस्य मे वेधसः मेधाविनः नवी-
यसो न वतरस्य दीक्षितसंस्कारैः संस्कृतत्वाच्च नवीयस्त्वं पुनर्विशेष्यते नवीयसः अतिशयेन न वनवतः
असाधारणस्तुतिमतः अत्र यजमानविशेषणैस्तत्कर्तृकं स्तोत्रमेव विशिष्टं भवति ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, तुम हमारे प्रातःकालीन यज्ञ को आश्रित करोगे क्या ?

इन्द्र, आह्वान-मंत्र-द्वारा प्रवृत्त, पूजा के लिए, हव्य को जानो। आह्वान
मंत्र-द्वारा आहूत होकर सुख-भोग के स्थान पर उपस्थित हो जाओ।
वज्रयुक्त इन्द्र, निन्दकों के विनाश के लिए अभीष्टवर्षा होकर जाओ।
इन्द्र, मैं मेधावी और नया मनुष्य हूँ; मैं असाधारण स्तुतिवाला हूँ;
मेरा मनोहर स्तोत्र सुनो।

त्वं तमिन्द्रावृधानो अस्मयुरमित्रयन्तं तु विजातमर्त्यवज्रेण शूरमर्त्यम् ।

जहियो नो अघायति शृणुष्व सुश्रवंस्तमः ।

रिष्टं नयामन्नपभूतु दुर्मतिर्विश्वापभूतु दुर्मतिः ॥ ७ ॥ २० ॥

त्वम् । तम् । इन्द्र । वृधानः । अस्मद्युः । अमित्रयन्तम् ।

तुविज्जात । मर्त्यम् । वज्रेण । शूर । मर्त्यम् । जहि । यः । नः ।

अघायति । शृणुष्व । सुश्रवंस्तमः । रिष्टम् । न । यामन् । अप ।

भूतु । दुःमतिः । विश्वा । अप । भूतु । दुःमतिः ॥ ७ ॥ २० ॥

हे इन्द्र तु विजात अस्मत्स्तुत्यावहुभावमापन्न शूरविक्रान्त त्वंवृधानः अत्यर्थवर्धमानः
अस्मयुः अस्मान्वद्भक्तान्कामयमानः तं अमित्रयन्तं अस्मासु शत्रुत्वमाचरन्तं मर्त्यमरणस्व-
भावं वज्रेण जहि हन्तेर्जइति जादेशः तस्य असिद्धवदत्राभादित्यसिद्धत्वाद्धेलुगभावः तमित्युक्तं क-
मित्याह—यो मर्त्यमर्त्यो नोऽस्माकं अघायति अघं पापदुःखं वा इच्छति तं जहि अश्वाघस्यादित्या-
त्वम् किंच हे सुश्रवंस्तम अतिशयेन शोभनश्रवणस्त्वं शृणुष्व श्रावयास्मद्वाक्यम् कीदृशं तदिति
तदुच्यते—हे इन्द्र त्वत्पसादा दुर्मतिः अस्मज्जिघांसा विषया दुष्टा बुद्धिः अपभूतु अपगता भवतु छान्दसः
शपो लुक् भूसुवोस्तिङीति गुणप्रतिषेधः न केवलं हिंसारूपा अपितु विश्वासव्यापि क्रोधपरिवादा-
दिरूपा अपभूतु तत्र दृष्टान्तः—यामन् यामनि अध्वनि रिष्टं अध्वनः श्रेमेण हिंसितं परिश्रांतं
यथा दुर्मतिः चौरादिविषया बाधते तद्वदस्मान्बाधमाना दुर्मतिः अपगच्छतु यद्वा यामनि मार्गेय-
ज्ञादिरूपे रिष्टं असुरकृत हिंसादिरूपं विघ्नं परिहरसितद्वय दुर्मतिः परिहर्तव्येत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. अनेक गुण-विशिष्ट इन्द्र, हे शूर, तुमने हमारी स्तुति से
बुद्धि पाई है और हमारे प्रति संतुष्ट हो। जो व्यक्ति हमारे प्रति
शत्रुता का आचरण करता है और जो हमें दुःख पहुँचाना चाहता है,
उसे वज्र-द्वारा विनष्ट करो। हे सुनने के लिए उत्कण्ठित इन्द्र, सुनो।
मार्ग में यके-माँदे व्यक्ति को जो दुर्बुद्धि मनुष्य पीड़ा पहुँचाते हैं, उस
प्रकार के सारे दुर्मति मनुष्य हमारे पास से दूर हो जायें।
कस्मादिदमुच्यते यद्यस्मात्कारणात् हेवज्रिन् वज्रयुक्तेन्द्र मृधः हिंसकाश्शत्रून् हन्तवेहन्तुं वृषा
वर्षितासन्नकामानां चिकेतसि अबबुध्यसे कितज्ञाने जौहोत्यादिकः लेट्यडागमः नाभ्यस्तस्याचि-
त्वया वयं मधवन् पूर्व्ये धन इन्द्र त्वोताः सासह्यामपृतन्यतो वनुयाम वनुष्यतः ।

नेदिष्ठे अस्मिन्नहन्त्यधिवोचानुसुन्वते ।

अस्मिन्यज्ञे विचये माभरे कृतं वा जयन्तो भरे कृतम् ॥ १ ॥

त्वया । वयम् । मघवन् । पूर्व्ये । धने । इन्द्र त्वाऽकृताः । ससह्याम् ।

पृतन्यतः । वनुयाम । वनुष्यतः । नेदिष्ठे । अस्मिन् । अहनि ।

अधि । वोच । नु । सुन्वते । अस्मिन् । यज्ञे । वि । चयेम् ।

भरे । कृतम् । वाजयन्तः । भरे । कृतम् ॥ १ ॥

हेमघवन् मघःसौख्यंतद्वन्निन्द्र त्वया साधनेनयुक्तावयं अतएवेन्द्रत्वोता अतिप्रबलेने-
न्द्रेण त्वयारक्षिताःसन्तः प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेतिवादेशः छान्दसमात्वं पृतन्यतः पृतनामा-
न्मनइच्छतः प्रबलसेनायुक्तानशत्रून् ससह्याम अभिभवेम तथा वनुष्यतः अस्मत्प्रहारायाग-
च्छतः शत्रून्नुयाम तेषामागमनात्पूर्वमेववयंसंभजेम किंच पूर्व्यधनेऽस्मिन्यज्ञे नेदिष्ठे
अत्यन्तसंनिहिते अस्मिन्नहनिअभिषवयुक्ते अद्यतनेहनिस्सुन्वते यजमानाय तदर्थं अधिवो-
चतं हविःप्रदंयजमानंयज्ञंवा नुक्षिप्रं अधिकंब्रूहि लोटिव्यत्ययेनाङ् वचउम् किंच हेइन्द्र वयं
यजमानाः भरे संग्रामे कृतं जयस्यकर्तारंत्वामुद्दिश्य तज्जयार्थं वाजयन्तः हविर्लक्षणान्मुपाचर-
न्तः विचयेम स्तोत्रादिकं हविरादिकंवा विचिनुयाम चिनोतेर्व्यत्ययेनशष् पुनःकीदृशंत्वां भरे
देवानां संग्रामे असुरजये देवानां सम्यग्भरणेवा कृतंकर्तारं भरइतिसंग्रामनाम भरतेर्वाहर-
तेर्वेतियास्कः ॥ १ ॥

१. -हे सुख-संयुक्त इन्द्र, तुम्हारे द्वारा रक्षित होकर हम प्रबल
बाहिनी से सम्पन्न शत्रुओं को परास्त करेंगे । प्रहार के लिए प्रस्तुत
शत्रु पर प्रहार करेंगे । इन्द्र, पूर्व-धन-संयुक्त यह यज्ञ निकटवर्ती है;
इसलिए आज हविर्वाता यजमान के उत्साह के लिए क्या कहो । इन्द्र,
तुम युद्ध-जयी हो । तुम्हारे उद्देश्य से हम हव्य लाते हैं । तुम युद्ध-
विजेता हो ।

स्वर्जेभेभरआप्रस्यवक्मन्युषर्बुधःस्वस्मिन्नअसिक्काणस्यस्वस्मिन्नअसि ।

अहन्निन्द्रोयथाविदेशीर्णाशीर्णोपवाच्यः ।

अस्मन्त्रातेसर्ध्यक्सन्तुरातयोभद्राभद्रस्यरातयः ॥ २ ॥

स्वःऽज्ञे । भरे । आप्रस्य । वक्मनि । उषःऽबुधः । स्वस्मिन् । अअसि ।

क्काणस्य । स्वस्मिन् । अअसि । अहन् । इन्द्रः । यथा । विदे ।

शीर्णाऽशीर्णा । उपऽवाच्यः । अस्मन्त्रा । ते । सर्ध्यक् । सन्तु ।

रातयः । भद्राः । भद्रस्य । रातयः ॥ २ ॥

अयमिन्द्रः स्वर्जेभेस्वर्गगमनसाधने भरे संग्रामे युद्धे आभिमुख्येनहतस्यस्वर्गः द्वा-
विमौपुरुषौलोकेसूर्यमण्डलभेदिनावित्यादिस्मृतिषुप्रसिद्धः आप्रस्य आपनशीलस्य शत्रुवधा-
य इतस्ततोव्याप्तस्य औणादिकोरेः शूरस्य वक्मनि मार्गभूते स्वस्मिन् स्वभूते अअसि अभि-
व्यक्तिमति कपटादिरहिते पुनःसएवविशेष्यते स्वस्मिन्नअसि स्वकीये अअसि मुखे महतिसं-
ग्रामे यद्वा स्वस्मिन्नअसि शत्रौ स्वयमेव अप्रच्छन्नत्वेन आगतेसति अहन् शत्रून्हिनस्ति क-
स्यसंग्रामइतितदुच्यते—आप्रस्य आपनशीलस्य आसमन्तादिन्द्रस्य प्रीणयितुर्वा उषर्बुधः उ-
षःकाले अनुष्ठानाय प्रबुध्यमानस्य क्काणस्ययाङ्कुर्वाणस्य करोतेःशतरि छान्दसःशापोलुक्

अस्ययजमानस्य शत्रून् हन् हिंस्ति अतः कारणात् अयमिन्द्रः शीर्ष्णां शीर्ष्णोपवाच्यः सर्वेषां शिरसाप्रणम्यः स्तुत्यः शीर्षं छन्दसीति उदात्तनिवृत्तिस्वरेण विभक्तेरुदात्तत्वं नित्यवीप्स्योरिति द्विर्भावः तत्र दृष्टान्तः—यथाविदे सर्वज्ञाय शिरसाप्रणामादिक्रियतेस्तूयते च तथैनमित्यर्थः यद्वा यथाविदे येन प्रकारेण हन्तव्यं शत्रुं जानासि तंतं प्रहंसि वेत्तेर्व्यत्ययेनात्मनेपदं पुरुषव्यत्ययः लोपस्त आत्मनेपदेष्वितितलोपः अथवा यथाविदे यंयं विन्दसे लभसे शत्रुं तंतं मारयसि अतः कारणात् स्तुत्य इत्यर्थः अस्मिन्पक्षे छान्दसो विकरणस्य लुक् पूर्ववत्तलोपः किंच हेइन्द्र तेरातयः तव संबन्धीनि धनानि दानानि अस्मत्ता अस्मास्वेव सध्यक् सह एकोद्योगेन सन्तु भवन्तु सहपूर्वादश्च तेऋत्विगित्यादिनाक्विन् सहस्यसधिरितिसध्यादेशः अद्रिसध्योरन्तोदात्तनिपातनंकृत्स्वरनिवृत्त्यर्थमिति सचान्तोदात्तः उदात्तस्वरितयोर्यण इति स्वरितः किंच भद्रस्य स्तुत्यस्य तवरातयः अस्मा सुदत्तानि दानानि भद्रा अतिस्थिराणि सन्तु ॥ २ ॥

२. शत्रु वध के लिए इधर-उधर दौड़नेवाले वीर पुरुषों के स्वर्ग-साधन तथा कपटादि-रहित मार्ग-स्वरूप संग्राम के आगे इन्द्र, प्रातःकाल में जागे हुए याज्ञिकों के, शत्रुओं का नाश करते हैं। सर्वज्ञ की तरह इन्द्र की अवनत-मस्तक होकर स्तुति करना सबका कर्त्तव्य है। इन्द्र, तुम्हारा दिया धन केवल हमारे ही लिए हो। तुम भद्र हो, तुम्हारा दिया धन स्थिर हो।

तत्तु प्रयः प्रत्नथा तं शुशुक्नं यस्मिन् यज्ञं वारं मरुणवत् क्षयं मृतस्य वारं सिक्षयम् ।

वितद्वोचे रधद्विता तः पश्यन्ति रश्मिभिः ।

सधा विदे अन्विन्द्रो गवेषणो बन्धुक्षिद्रो गवेषणः ॥ ३ ॥

तत् । तु । प्रयः । प्रत्नथा । ते । शुशुक्नम् । यस्मिन् । यज्ञे ।
वारम् । अरुणवत् । क्षयम् । कृतस्य । वाः । असि । क्षयम् । वि ।
तत् । वोचेः । अध । द्विता । अन्नरिति । पश्यन्ति । रश्मिभिः ।
सः । घ । विदे । अनु । इन्द्रः । गोऽएषणः । बन्धुक्षित्भ्यः ।
गोऽएषणः ॥ ३ ॥

हेइन्द्र तत्तु खलु मसिद्धं प्रयः हविलक्षणमब्जं शुशुक्नं आज्यादिसंयोगेन भृशं दीप्तं शुचे-
र्दीप्तिकर्मण एतद्रूपं तेतवस्वभूतं प्रत्नथा पुरातनं यथा तेतवस्वं भवति तथाद्यतनमपि सर्वदा त्वा-
मेव यजन्त इति भावः प्रत्नपूर्व विश्वेत्यादिना इवार्थे थाल् लिट्स्वरः कीदृशं तदिति उच्यते यज्ञेयागे
यस्मिन् हविषि दातव्ये सति वारं वरणीयं क्षयं स्थानं वेदिलक्षणं अरुणवत् कुर्वन्ति ऋत्विजः कस्त-
वविशेष इति चेदुच्यते—कृतस्य सत्यफलस्य यज्ञस्य वारसि क्षयं निवासस्थानं संभक्तोऽसि यद्वा

ऋतमित्युदकनाम तस्यक्षयं स्थानंप्राप्नोति वृष्टिप्रदोसीत्यर्थः अथवाऋतस्यादित्यस्य क्षयं स्थानंद्युलोकाख्यं वारसि यजमानं गमयितासि तत्तादृशंवक्ष्यमाणंकर्मविवांचेर्विब्रूमहे अध अ- तःकारणात्तद्वितान्तः द्वित्वोपेतयोर्द्यावापृथिव्योर्मध्ये अन्तरिक्षे रश्मिभिरादित्यकिरणैः पश्यन्ति मेघं निर्भिद्य रश्मिद्वाराप्रवर्षणरूपंकर्म सर्वेजनाःप्रत्यक्षतःपश्यन्ति अस्मद्वत्तंहविरादित्यंप्रा- पयित्वा तद्रश्मिद्वारावृष्टिंजनयसीत्येतत्सर्वैर्दृश्यतइत्यर्थः इदानींपरोक्षतयास्तौति सद्य सखत्वि- न्द्रः गवेषणः उदकस्यान्वेषणशीलः तथाबन्धुक्षिद्रः हविःप्रदानादिनावन्धुभावंप्राप्तवज्रोय- जमानेभ्यः गवेषणः गवांप्रसिद्धानांप्रवर्षणकर्ता इषेर्बाहुलकात्कर्तृरित्युद् यद्वा गवेषमार्गणे पूर्व- वल्ल्युद् यजमानफलस्यमृगयितेत्यर्थः अनु उक्तक्रमेणैवकर्तासन् विदेविन्दते उदकप्राप्तिप्रकाशं जानाति॥ ३ ॥

३. इन्द्र, पूर्व की तरह इस समय भी अतीव दीप्त और प्रसिद्ध हव्य-रूप अन्न तुम्हारा ही है। तुम यज्ञ के निवास-स्थान-स्वरूप हो। जिस अन्न द्वारा ऋत्विक् लोग स्थान सुशोभित करते हैं, वह अन्न तुम्हारा ही है। तुम जल की वृष्टि करते हो जिसे संसार आकाश और पृथ्वी के बीच सूर्य-किरण-द्वारा देख सकता है। इन्द्र जल की गवेषणा में तत्पर हैं। वे अपने बन्धु यजमानों के लिए फल देते हैं। वे जलवर्षण के प्रकार को जानते हैं।

नू॒इ॒त्था॒ते॒पूर्व॒था॒च॒प्र॒वा॒च्यं॒यद॒ङ्गि॒रो॒भ्यो॒ऽवृ॒णो॒रप॑व॒जमिन्द्र॑शि॒क्षन्प॑व॒जम् ।

ऐ॒भ्यः॒समा॒न्यादि॒शास्म॒भ्यंजे॒षि॒योत्सि॑च ।

सु॒न्व॒ज्यो॒रन्ध॒याकंचि॑द॒व्रतं॑हृ॒णाय॑न्तंचि॒दव्र॑तम् ॥ ४ ॥

नु । इ॒त्था । ते । पूर्व॒इ॒था । च । प्र॒वा॒च्यम् । यत् । अ॒ङ्गि॒रः॒भ्यः ।

अ॒वृ॒णोः । अप॑ । व्र॒जम् । इन्द्र॑ । शि॒क्षन् । अप॑ । व्र॒जम् । आ ।

ए॒भ्यः । समा॒न्या । दि॒शा । अ॒स्म॒भ्यम् । जे॒षि । योत्सि॑ । च ।

सु॒न्व॒त॒भ्यः । रन्ध॒य । कम् । चि॒त् । अ॒व्र॒तम् । हृ॒णाय॑न्तम् ।

चि॒त् । अ॒व्र॒तम् ॥ ४ ॥

हेइन्द्र तेतवसंबन्धिकर्म इत्याइत्थंउक्तप्रकारं वक्ष्यमाणरूपंवा पूर्वथापूर्वमिव पूर्वय- थानुक्षिप्रं प्रवाच्यंसर्वैःस्तोतव्यंतद्वदिदानींनमपिस्तुत्यं नूइत्येत्यत्रइषाअक्षादित्वात्मकृतिभावः कीदृशंतदितितदुच्यते—यत्तत्त्वमंगिरोभ्यः एतद्वोत्रोत्पन्नेभ्योमहर्षिभ्यः तेषामर्थाय व्रजं अन्त- रिक्षेगच्छन्तंमेघंप्रावृणोः अपवृतवानसि मेघमुद्धाट्यवृष्टिमुत्पादितवानसि व्रजइतिमेघनाम व्रजः वराहइतितन्नामसुपाठात् किंच हेइन्द्र व्रजंगवांसमूहं अप अयङ्भ्योऽपहत्यतेभ्यएवां- गिरोभ्यः शिक्षन्वितरन्रक्षितवानसि यद्वा पणिभिरपहतं बिलेस्थितंगवांव्रजमपहर्तुमप्रावृणोः

अपवृतद्वारमकरोः किंच हेइन्द्र एभ्यउक्तेभ्यऋषिभ्यः समान्यादिशासमानयारीत्यातेभ्योय-
थाआआनीयददासि तद्वत् अस्मभ्यमपिजेविधनंसंग्रामंवाजय तदर्थंयोत्सियुञ्जस्वच छान्दसो-
विकरणस्यलुक् व्यत्ययेनपरस्मैपदम् किंच त्वंसुन्वद्भ्यः त्वदर्थमभिषवंकुर्वद्भ्योऽस्मभ्यं कंचि-
दव्रतं सर्वमपियज्वानं यागविरोधिनरन्धयबाधय मदधीनंकुर्वित्यर्थः नकेवलमयज्वा-
नं किंतु ह्णायन्तंचिदव्रतं चिदित्यवकुत्सिते अस्मासुरोषंकुर्वन्तं तमेवायष्टारं स्वयंरोषवन्तंवा
यद्वा ह्णायन्तं चित् रोषंकुर्वन्तमपि अव्रतंअकर्माणं पुनर्हननासमर्थंकुर्वन्रन्धय ह्णीङ्रोषे क-
ण्वादिः व्यत्ययेनाकारः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, पूर्व काल की तरह तुम्हारा कर्म इस समय भी सबकी प्रशंसा के योग्य है। तुमने अङ्गिरा लोगों के लिए वृष्टि की थी। तुमने अपहृत गो-धन का उद्धार करके उन लोगों को दिया था। इन्द्र, तुम उक्त ऋषियों की तरह आयों के लिए युद्ध करते और विजयी बनते हो। जो अभिषव करते हैं, उनके लिए यज्ञ-विघ्नकारियों को अवनत करते हो। जो यज्ञ-विघ्नकारी रोष प्रकाशित करते हैं, उन्हें अवनत करो।

संयज्जानान्क्रतुभिःशूरैर्इक्षयद्धनेहितैरुषन्तश्रवस्यवःप्रयक्षन्तश्रवस्यवः ।

तस्माआयुःप्रजावदिद्वाधेअर्चन्त्योजसा ।

इन्द्रोअोक्यंदिधिषन्तधीतयोदेवाँअच्छानधीतयः ॥ ५ ॥

सम् । यत् । जनान् । क्रतुभिः । शूरैः । इक्षयत् । धने । हिते ।

तरुषन्त । श्रवस्यवः । प्र । यक्षन्त । श्रवस्यवः । तस्मै । आयुः ।

प्रजाऽवत् । इत् । बाधे । अर्चन्ति । ओजसा । इन्द्रे । ओक्यम् ।

दिधिषन्त । धीतयः । देवान् । अच्छ । न । धीतयः ॥ ५ ॥

यत् यइन्द्रः शूरः विक्रान्तःसन् जनान्सर्वान्याणिनः क्रतुभिः प्रज्ञाभिः समीक्षयत् स-
म्यगीक्षयति तत्तद्विषयान् नान्तर्यामिरूपेण सर्वेषांबुद्धिपुस्थित्वा तैर्विषयानुल्लेखयतीत्यर्थः य-
द्वा क्रतुभिः कर्मभिः सुकृतदुष्कृतरूपैर्निमित्तभूतैस्तत्तत्फलैर्योजयति एवंपेरयतिसति श्रवस्य-
वोचमिच्छन्तोयजमानाः धनेगवादिरूपेहिते अभिमतेसति यद्वा हिते धने अभिप्रेतेसति तरुष-
न्तार्हिसन्तिशत्रून् तरुष्यतिर्वधकर्मा छान्दसेलुङिव्यत्ययेनचुरङ् तरतेर्वाल्ङिउकारशिप्रशपस्त्र-
योविकरणाः तरन्तीत्यर्थः अतःकारणात् श्रवस्यवोचंहविल्क्षणं इन्द्रायात्मनेवा इच्छन्तःस-
न्तः प्रयक्षन्त प्रकर्षेणयजन्ते छान्दसेलुङिव्यत्ययेनक्त्सः किंच तस्माइत् तस्मै प्रसिद्धायेन्द्रायै-
व आयुर्हविल्क्षणमञ्जं प्रजावत् पुत्रादिसहितंभवति तैःसहितैर्दीयतेइत्यर्थः किंच यजमानाः
ओजसा स्वकीयेनबलेनयुक्ताः बाधे शत्रूणांबाधेनेनिमित्तभूतेसति बाधितुंवा कृत्यार्थेतवैकेके-
न्यत्वनइतिकेन्यत्ययः अर्चन्ति पूजयन्ति यद्वा तस्माइत्यजमानायैव बाधेबलेनिमित्तभूतेसति

बाधइतिबलनाम बाधःतविषीतितन्नामसुपाठात् प्रजावत् पुत्राद्युपेतमायुः अन्नं लब्धुं ओजसा बलेनयुक्ताः अर्चन्ति इन्द्रं पूजयन्ति ऋत्विजइतिशेषः किंच धीतयः कर्मवन्तोयजमानाः इन्द्रे इन्द्र-समीपे गंगार्याघोषइतिवत् तत्सामीप्यंलक्ष्यते इन्द्रलोकेइत्यर्थः तत्रओक्तं ओकः निवास-स्थानं स्वार्थेयत् दिधिषन्त धारयन्ति धिषशब्दे अत्रधारणार्थः जौहोत्यादिकः व्यत्यये-नान्तादेशः तएवपुनर्विशेष्यन्ते धीतयः स्वर्गसाधनकर्मवन्तः सन्तोदेवाँअच्छान देवाना-भिमुख्येनप्राप्तुमिवओक्तंदिधिषन्तेत्यन्वयः ॥ ५ ॥

५. शूर इन्द्र, कर्म-द्वारा मनुष्यों के विषय में यथार्थ विचार करते हैं; इसलिए अन्नाभिलाषी यजमानगण अभिमत धन प्राप्त करके शत्रुओं का विनाश करते हैं। वे अन्नाभिलाषी होकर विशेष रूप से यज्ञ करते हैं। इन्द्र के उद्देश्य से प्रवृत्त अन्न पुत्रादि प्राप्ति का कारण है। अपनी शक्ति से शत्रु के निवारण के लिए ल ग इन्द्र की पूजा करते हैं। यज्ञकारी लोग इन्द्र के पास वास-स्थान प्राप्त करते हैं, मानों याज्ञिक लोग देवों के पास ही रहते हैं।

अविवाक्येहनि मानसग्रहभक्षणानन्तरं नक्षत्रेषुदृश्यमानेषु अध्वर्युप्रमुखाः सर्वेयुवन्तमि-त्येतांजपेयुः गार्हपत्येजुह्वतीतिखण्डेसूत्रितम्—युवन्तमिन्द्रापर्वतापुरोयुधेतिजपन्तइति ।

युवन्तमिन्द्रापर्वतापुरोयुधायोनः पृतन्यादपतन्तमिद्धन्तं वज्रेण तन्तमिद्धन्तम् ।

दूरे चत्तार्यच्छन्तसद्गहनं यद्विनक्षत् ।

अस्माकं शत्रून्परिशूरविश्वतोदर्मादर्षीष्टविश्वतः ॥ ६ ॥ २१ ॥

युवम् । तम् । इन्द्रापर्वता । पुरःऽयुधा । यः । नः । पृतन्यात् ।

अप । तम्ऽतम् । इत् । हृतम् । वज्रेण । तम्ऽतम् । इत् । हृतम् ।

दूरे । चत्तार्य । छन्तसत् । गहनम् । यत् । इनक्षत् । अस्माकम् ।

शत्रून् । परि । शूर । विश्वतः । दर्मा । दर्षीष्ट । विश्वतः ॥ ६ ॥ २१ ॥

हेइन्द्रापर्वता इन्द्रः प्रसिद्धः पर्वतः पर्ववान्मेघः तदभिमानीडेवः तौयुवां पुरोयुधा सं-ग्रामेपुरतोयोद्धारौ नोऽस्माकं यःशत्रुः पृतन्यात् अस्मान्हन्तुं पृतनामात्मनइच्छति तन्तमिव स-र्वमपिशत्रुंअपहतं नाशयतं हन्तेर्लेट्यनुदात्तोपदेशेत्यनुनासिकलोपः केनसाधनेनेतितदुच्यते—तन्तमिव सर्वमाप शत्रुं हन्तुं वज्रेणसाधनेनप्राप्तुं ईदृक्सामर्थ्यमस्तीतिदर्शयति यत् योवज्रः लि-ङ्गव्यत्ययः दूरेचत्तार्य अत्यन्तदूरदेशेगतायचातयतेर्वानाशकर्मणः नष्टायादर्शनमापचायेत्यर्थः प्रसितस्कभितेत्यादौनिपातनादिङ्भावः तादृशंशत्रुंछन्तसत् छन्दयति कामयतेहन्तुं छन्दतेः कान्तिकर्मणइदंरूपं किंच गहनं दुरवगाहं स्थानं अतिकठिनं हृदयं शत्रुसमीपंवाइनक्षत् व्या-

मोति नक्षगतौ छान्दसइकारोपजनः इनक्षतिर्वाप्रकृत्यन्तरं इदानीमिन्द्रएवस्तूयते हेशूर शौ-
र्भोपेतेन्द्र अस्माकं विरोधिनःशत्रून् विश्वतोविश्वान् सार्वविभक्तिकस्तसिल् परि परितः
विश्वतोविश्वैरुपायैर्दर्षीष्ट दारयसि किंच दर्मा शत्रूणांदारकः दारयतेरन्येभ्योऽपिदृश्यन्तइति
मनिन् णिलोपेउदात्तनिवृत्तिस्वरेणमनिनउदात्तत्वम् ह्रस्वश्छान्दसः यद्वा हृभये घटादित्वा-
न्मिताह्रस्वइतिह्रस्वत्वं तवपूर्वोकोवज्रः विश्वतःसर्वान्शत्रून्सर्वैरुपायैर्वा दर्षीष्ट दारयति य-
द्वा दर्मा शत्रूणांदारकः इन्द्रोदर्षीष्ट कात्स्न्येनदारयतिशत्रून् ॥ ६ ॥

६. हे इन्द्र और पर्वत या मेघ के अभिमानी देव, तुम दोनों अप्रगामी
होकर, जो शत्रु हमारे विरोध में सेना-संग्रह करते हैं, उन सबको धिनष्ट
करो। वज्र-प्रहार-द्वारा उन सबको धिनष्ट करो। यह वज्र अत्यन्त
धूरगामी शत्रु का भी विनाश करने की इच्छा करता और अति गहन-
स्थान पर भी व्याप्त होता है। शूर इन्द्र, तुम हमारे सारे शत्रुओं को
त्रिविध उपायों-द्वारा विदीर्ण करते हो। शत्रु-विदारक वज्र विविध
उपायों से शत्रुओं को विदीर्ण करता है।

उभेपुनामीतिसप्तर्चसप्तमंसूक्तम् पारुच्छेपमैन्द्रं आद्यात्रिष्टुप् अभिवुग्येत्याद्यास्तिस्रोनुष्टुभः
पिशंगभृष्टमित्येषागायत्री अवर्महइत्येषाधृतिः वनोतिहीत्यनभिधानादत्यष्टिः अत्रानुक्रमणि-
का—उभेसप्तादौत्रिष्टुप्त्रिस्रोऽनुष्टुभोगायत्रीधृतिरिति। अस्यसूक्तस्यविनियोगमाहशौनकः—उभे-
पुनामीतिपुरारिपुध्यस्तुप्रकीर्तिताः। ताजपन्ययतो नित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते। ताजपन्हन्तिरक्षां-
सिसपत्न्यांश्चनिरुन्तति।

उभेपुनामिरोदसी ऋतेनद्रुहोदहामिसंमहीरनिन्द्राः।

अभिबुग्ययत्रहताअमित्रावैलस्थानंपरितृह्णाअशैरन् ॥ १ ॥

उभे इति। पुनामि। रोदसी इति। ऋतेन। द्रुहः। दहामि।

सम। महीः। अनिन्द्राः। अभिबुग्य। यत्र। हताः। अमित्राः।

वैलस्थानम्। परि। तृह्णाः। अशैरन् ॥ १ ॥

हेन्द्र ऋतेनत्वद्रुह्येनयज्ञेन बलेनोभेरोदसीद्यावापृथिव्यौपुनामिलोकद्वयं हिंसकानां-
वायष्टृणांवा अपगमनेन पावयामि किंच भूलोके अनिन्द्राः इन्द्रविरहितानामाश्रयभूतामहीः
उर्वीः अतएवद्रुहः द्रोहिणामाधारभूतत्वाद् स्वयमपिद्रोघ्नीः संदहामिसंभूयैकहेलयादहामि पुन-
स्ताएवविशेष्यन्ते यत्रयासुभूमिषु अमित्राः शत्रवः अभिवुग्य अभितोगत्वा हताः सर्वतःप्राप्ताः
अस्माभिर्घातितावा वुगतिर्गतिकर्मा छान्दसोधातुः तेसर्वेपरितृह्णाः हिंसिताः तृह्नींसार्थः ऊ-
दित्वाद्यस्यविभाषेतीदृमतिषेधः हिंसिताःसन्तः अशैरन् शयनंप्राप्ताः शेतेर्व्यत्ययेनपरस्मैपदं शी-
ङ्गोरुद् शीङ्गःसार्वधातुकेगुणः वैलस्थानं विलशब्दोर्गत्वसमानार्थः सचगर्तः श्मशानवचनः

अतोऽयमपिशमशानवाची अथवाबिलसंबन्धिस्थानंनागलोकः तत्रवाअशेरन् यद्वा बिलक्षेपेइति धातुः घञर्थेकः स्वार्थिकोण् तत्रशवाःक्षिप्यन्तेइतिवैलस्थानंशमशानं तत्रत्वयाहताः भूमिं श्म-
शानवत्कृत्वासर्वत्रशेरते तान्दहामीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. में आकाश और पृथिवी, दोनों को, यज्ञ-द्वारा पवित्र करता हूँ। में इन्द्र के विरोधियों की पृथिवी को अच्छी तरह दग्ध करता हूँ। जिस-किसी स्थान पर शत्रुगण एकत्र हुए, वहीं मारे गये। अच्छी तरह विनष्ट होकर वे श्मशान में चारों ओर पड़ गये।

अ॒भि॒वृ॒ग्या॒चिद॒द्रि॒वः॒शी॒र्षा॒यातु॒मती॑नाम् ।
छि॒न्धि॒वटू॒रिणा॑प॒दाम॒हाव॑टू॒रिणा॑प॒दा ॥ २ ॥

अ॒भि॒ऽवृ॒ग्य॑ । चि॒त् । अ॒द्रि॒ऽवः॑ । शी॒र्षा॑ । या॒तु॒ऽमती॑नाम् । छि॒न्धि॑ ।
वटू॒रिणा॑ । प॒दा । म॒हा॒ऽवटू॒रिणा॑ । प॒दा ॥ २ ॥

अद्रिवः वैरिणांभक्षक यद्वा अद्रेर्मेघस्यादर्तरिन्द्र त्वंयातुमतीनां हिंसावतीनांसेनानां यद्वा यातनासाधनान्यायुधानियातूनिद्वतीनां अथवा यातवोरक्षांसितद्वतीनांसेनानां कर्मणि षष्ठी शत्रूणांसेनाः तासांशीर्षा शीर्षाणिअभिबृग्याचिदअभितःप्राप्यैव छिन्धिचूर्णय यद्वा तासांसंबन्धीनिरथादीनिछिन्धि केनसाधनेनेतितदुच्यते—वटूरिणापदा वेष्टनशीलेनसर्वव्याप्तेनत्वदीयपादेनअतिविस्तृतेनेत्यर्थः यद्वा वटूरिणापदा वेष्टनशीलेनहस्तिनःसंबन्धिनापादेनपेरावतपादेनेत्यर्थः नकेवलेनयेनकेनपादेनेत्याह—महावटूरिणापदा महावेष्टनवता स्वीयेनैरावतसंबन्धिनावापादेनछिन्धि चूर्णय वटवेष्टने खर्जिपिज्यादिभ्यऊरोलचावित्यूरच्प्रत्ययः अतश्च निठनावितीनिः ॥ २ ॥

२. शत्रु-भक्षक इन्द्र, शत्रुओं की सेना के सिर ऐरावत के पैरों से कुचल दो। उसके पद महा विस्तीर्ण हों।

अथतृतीया—

अ॒वा॒सां॒मघ॑वज्रहि॒शर्धो॑यातु॒मती॑नाम् ।
वै॒ल॒ऽस्था॒नके॑अ॒र्मके॑म॒हावै॑ल॒स्थेअ॒र्मके॑ ॥ ३ ॥

अ॒व । आ॒साम् । म॒घ॒ऽवन् । ज॒हि॒ । श॒र्धः॑ । या॒तु॒ऽमती॑नाम् ।
वै॒ल॒ऽस्था॒नके॑ । अ॒र्मके॑ । म॒हा॒ऽवै॑ल॒स्थे । अ॒र्मके॑ ॥ ३ ॥

हेइन्द्र मघवन् धनवन् आसांयातुमतीनांयातनासाधनान्यायुधानियातूनि तद्वतीनां यातु-
धानवतांवासेनानां शर्धोबलंअवजहिचूर्णय तथाकृत्वाच अर्मके कुत्सितेशवैररणीये वैलस्था-

नकेकुत्सितेपूर्वोक्तलक्षणेशमशानेक्षपयेतिशेषः यद्वा बैलस्थानके बिलसंबन्धिनिकुत्सितेस्थाने
अन्धकारावृतेअधोलोकेस्थापयेतिशेषः ननुयत्रक्वचित्क्षुद्रे नेत्याह महाबैलस्थे सर्वैर्गन्तव्येम-
हाशमशानेनागलोकेवा पुनःकीदृशे अर्मके कुत्सिते गतासुभिररणीये ॥ ३ ॥

३. मघवन् इन्द्र, इस हिंसावती सेना का बल चूर्ण कर दो और
उसे कुत्सित अथवा महान् श्मशान में फेंक दो ।

यासांतिस्त्रःपञ्चाशतोभिःकुङ्कैरपावपः। तत्सुतेमनायतितत्कत्सुतेमनायति॥४

यासाम् । तिस्रः । पञ्चाशतः । अभिःकुङ्कैः । अपःअवपः । तत् ।
सु । ते । मनायति । तत्कत् । सु । ते । मनायति ॥ ४ ॥

हेइन्द्र यासां पूर्वमघोक्तलक्षणानां सेनानांतिस्त्रःपञ्चाशतः त्रिगुणितपञ्चाशत्संख्यांसाध-
शतं अभिङ्कैः अभिगमनैः वृगतिर्गतिकर्मैत्युक्तम् अभिगम्य अपावपः नाशितवानसि हेइन्द्र
तच्चादृशसेनावधादिरूपंकर्मसुमनायति सुष्ठुसंभावयतीत्यर्थः किंच हेइन्द्र तेतव अर्धशतशत्रु-
सेनाजयरूपमहदपि तदिति सुमनायति अत्यल्पमिदमितिसुष्ठुमन्यते॥ ४ ॥

४. इन्द्र, इस तरह तुमने त्रिगुणित पचास सेनाओं का नाश किया है ।
तुम्हारे इस कार्य को लोग बहुत पसन्द करते हैं । तुम्हारे लिए यह कार्य
सामान्य है ।

पिशङ्गभृष्टिमंभृणंपिशार्चिमिन्द्रसंमृण । सर्वैरक्षोनिबर्हय ॥ ५ ॥

पिशङ्गभृष्टिम् । अंभृणम् । पिशार्चिम् । इन्द्र । सम् ।
मृण । सर्वम् । रक्षः । नि । बर्हय ॥ ५ ॥

हेइन्द्र पिशङ्गभृष्टिं ईषद्रक्तवर्णं अंभृणं अतिभयंकरं शब्दायमानं भ्रणशब्दे यद्भ्रुगन्ता-
त्यचाद्यचिछान्दसोमलोपश्च यद्वा महान्तं अतिप्रवृद्धमित्यर्थःअंभृणइतिमहन्नाम अंभृणःमाहिन-
इतितत्रपाठात् उक्तविधिपिशार्चिं पिशार्चविशेषंजरामित्येके संमृण सम्यक्हिसय नकेवलंतमे-
कं किंतु सर्वैरक्षः रक्षणनिमित्तभूतं राक्षसादिकं निबर्हय निषूदय बृहर्हिसायां चौरादिकः ना-
मय वधकर्मैतत् नितोशयति निबर्हयतीतितत्रोक्तत्वात् ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, कुछ रक्तवर्ण, अति भयंकर और शब्दकारी पिशार्चों या
अनायों का विनाश करो और समस्त राक्षसों या अनायों को समाप्त करो ।
दशरात्रस्यषष्ठेहनि प्रउगशस्त्रे ऐन्द्रवृचस्यावर्महइन्द्रेत्यादिके प्रथमाद्वितीये षष्ठस्येतिस्त्र-
ण्डेसूत्रितम्—अवर्महइन्द्रवृषजिन्द्रेति ।

अवमहइन्द्रदादृहिश्रुधीनःशुशोचहिद्यौःक्षानभीषाँअद्रिवोघृणांनभीषाँ
अद्रिवः । शुष्मिन्तमोहिशुष्मिभिर्वधैरुग्रेभिरीयसे ।

अपूरुषघ्नोअप्रतीतशूरसत्त्वभिस्त्रिसप्तैःशूरसत्त्वभिः ॥ ६ ॥

अवः । महः । इन्द्र । ददृहि । श्रुधि । नः । शुशोच । हि । द्यौः ।

क्षाः । न । भीषा । अद्रिः । घृणात् । न । भीषा । अद्रिः ।

शुष्मिन्तमः । हि । शुष्मिभिः । वधैः । उग्रेभिः । ईयसे ।

अपूरुषघ्नः । अप्रतिः । शूर । सत्त्वभिः । त्रिसप्तैः ।

शूर । सत्त्वभिः ॥ ६ ॥

हेइन्द्र महःमहतोमेघस्य कर्मणिषष्ठी महान्तंजलधारिणं मेघं महान्तं वृत्रंवा
अवः अवस्ताव अवाङ्मुखं पूर्वाधरेत्यादिनाअसिप्रत्ययोवादेशश्च अन्नरुधरवरित्युभयथा
छन्दसीतिरेफः ददृहिविदारय किंच नः अस्मद्वाक्यं श्रुधि शृणु हे अद्रिवः अद्रिर्मेघः तद्वज्रि-
न्द्र हियस्मात्कारणात् द्यौः द्युलोकआश्रयभूतः शुशोचशोचतिवृष्ट्यभावेनहविराद्यभावादि-
तिभावः किंवद् क्षान क्षेतिभूनाम क्षायन्ति निवसन्त्यस्यामितिक्षाः क्षैजैषैक्षये अधिकरणेक्लिप्
क्षान सर्वनिवासाश्रयभूमिरिव सायथाभीषावृष्ट्यभावात् सस्यादिशोषभीत्याशोचति तद्वत्लो-
कद्वयमपिवृष्ट्यभावेनशोचतइत्यर्थः असुरपक्षं लोकद्वयमावर्त्यप्रवर्धमानं धर्तुमसहमानेद्यावापृ-
थिव्यौशोचतइत्यर्थः तस्मात् श्रुधीतिपूर्वत्रान्वयः भीतौदृष्टान्तः—हेअद्रिवः शत्रूणांभक्षक यद्वा
अद्रिर्वज्रः तेनतद्वद् हेइन्द्र घृणात् भीषान दीप्तादअग्नेर्मूर्तिवरात्त्वष्टुर्भीत्येव त्वष्टुर्भीत्या पूर्वयथा
द्यावापृथिव्यौ शोचतस्तद्वत् अत्रेतिहासमाहुः—पूर्वजगतिमहान्धकारेणावृतेसति देवाविचि-
न्त्याभिप्रार्थितवन्तः सचत्वरूपेणद्यावापृथिवीभ्यांसकाशात्तमोविदस्यन्नुदपद्यत तद्वद्वाद्या-
वापृथिव्यौ विभ्यतुरिति सचोभेत्वंष्टुर्विभ्यतुरित्यादिश्रुतितोवगन्तव्यः यद्वा घृणः केवलोग्निः त-
स्माद्यथाविभीतस्तद्वत् साचभीतिरेजेतांरोदैसीइत्यादिश्रुतितोवगन्तव्या तादृशभीतिं वृष्टिप-
दानेनपरिहरेत्यर्थः हेइन्द्र त्वंशुष्मिभिर्वधैः शुष्मिन्तमोहि अतिशयेनबलवान्बलु अतःकारणा-
त्उग्रेभिः उदूणैःअतिक्रूरैःवधैस्तदुपायैः सहितस्त्वं ईयसे शत्रून्मेघान्वागच्छसि ईङ्गतौ दैवा-
दिकत्वावश्यम् यद्वा शुष्मिभिर्वधैरितिसंबन्धः हेशूरविक्रान्त सत्वभिरप्रतीत अवसन्नैरक्षःम-
धृतिभिरप्रतिगत युद्धेशत्रुभिरनाक्रान्त यद्वा सत्वभिः प्राणिभिरसंस्कृतमनस्कैरनधिगत अ-
पुरुषघ्नः पौरुषोपेतानां यजनसमर्थानामहननस्त्वं त्रिसप्तैःसत्वभिः त्रिभिःसप्तभिर्वा सत्वभि-
रनुचरैरुपेतःसन् ईयसइत्यन्वयः ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, तुम विशाल मेघ को, निम्न मुख करके, विनीत करो ।

हमारी बात सुनो ! मेघ-युक्त इन्द्र, जैसे धान्य न होने से डर के मारे

पृथिवी शोक करती है, वैसे ही स्वर्ग भी शोक करता है । मेघ-संपन्न इन्द्र, पृथिवी और स्वर्ग का भय दीप्त अग्नि की मूर्ति की तरह है । इन्द्र, तुम महाबली हो; इसलिए तुम अत्यन्त क्रूर बधोपाय का आश्रय करते आ रहे हो । यजमानों का विनाश नहीं कर सकते । तुम शूर हो । जीवगण तुम्हारे ऊपर आक्रमण नहीं कर सकते । तुम इक्कीस अनुचरों से युक्त हो ।

प्रातःसवनेब्राह्मणाच्छंसिनःप्रस्थितयाज्यायाःपुरस्ताद्वनोतिहीत्येषाप्रक्षेपणीया तत्रैव-
खण्डेसूत्रितम्—वनोतिहिसुन्वन्क्षयंपरीणसोमोषवोअस्मदभितानिपौंस्थेति ।
वनोतिहिसुन्वन्क्षयंपरीणसःसुन्वानोहिष्मायजत्यवद्विषोदेवानामवद्विषः ।

सुन्वानइत्सिषासतिसहस्रावाज्यवृत्तः ।

सुन्वानायेन्द्रोददात्याभुवंरयिंददात्याभुवंम् ॥ ७ ॥ २२ ॥

वनोति । हि । सुन्वन् । क्षयम् । परीणसः । सुन्वानः । हि । स्म ।

यजन्ति । अव । द्विषः । देवानाम् । अव । द्विषः । सुन्वानः । इत् ।

सिसासति । सहस्रा । वाजी । अवृत्तः । सुन्वानाय । इन्द्रः ।

ददाति । आभुवंम् । रयिम् । ददाति । आभुवंम् ॥ ७ ॥ २२ ॥

हेइन्द्र सुन्वन् त्वामुद्दिश्याभिषवंकुर्वन्यजमानः क्षयंसर्वैर्वस्तव्यं गन्तव्यंवा गृहंवनोति
हि त्वत्प्रसादात्संभजते हिःप्रसिद्ध्यर्थः किंच सुन्वानोहि सोमयागंकुर्वाणएव परीणसः परितो-
नद्धान् संबद्धान्द्विषोद्वेष्टूनवयजति नाशयति नकेवलंयागद्वेषिणः देवानांद्विषोप्यवयजति किं-
च सुन्वानइदं अभिषवोपलक्षितंयागंकुर्वाणः हेइन्द्रत्वत्प्रसादादवाजी वाजवान् अचवान् अवृतः
परैरनाक्रान्तःसन् सहस्रा सहस्राण्यपरिमितानि गवादिधनानि सिषासति साधयितुं संभक्तुं इ-
च्छति सनेःसनि सनीवन्तर्धेतिविकल्पनादिदृभावेजनसनखनेत्यात्वं केनेदंलभ्यंतइतितत्राह—सु-
न्वानाय इन्द्रमुद्दिश्यसोमयागंकुर्वाणाययजमानायवा अयमिन्द्रः आभुवंसमन्तान्द्रवन्शीलं त-
था आभुवं पुनर्भवनशीलं अतिसमृद्धंरयिगवादिरूपंधनंददातिप्रयच्छति तस्मात्सुन्वानः सि-
षासतीत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, अभिषव करनेवाला यजमान गृह प्राप्त करता है । सोम-यज्ञ करनेवाला चारों ओर के शत्रुओं का विनाश करता है । देव-शत्रुओं का भी विनाश करता है । अन्नवाला और शत्रु के आक्रमण से शून्य अभिषवकर्त्ता अपरिमित धन प्राप्त करता है । इन्द्र, सोमयाजक यजमान चतुर्विक् उत्पन्न और अति समृद्ध धन प्रदान करता है ।

॥ इतिद्वितीयस्यप्रथमेद्वाविंशोवगेः ॥ २२ ॥

॥ इतिप्रथमेमण्डलेएकोनविंशोनुवाकः ॥ १९ ॥

विंशेनुवाकैषट्सूक्तानि तत्रात्वाजुवइतिषल्लचंप्रथमंसूक्तम् पारुच्छेपमात्यष्टं त्वनोवाय-
वित्यन्याष्टिःचतुःषष्ट्यक्षरा वायव्यंवित्युच्यमानत्वादिदमुत्तरंचवायुदेवत्यं अत्रानुक्रमणिका
आत्वापद्वायव्यंवत्प्राष्टिरिति विनियोगोलैंगिकः ।

आत्वाजुवोराहराणाअभिप्रयोवायोवहन्तिवहपूर्वपीतयेसोमस्यपूर्वपीतये।

ऊर्ध्वानेअनुसूततागनस्तिष्ठतुजानती ।

नियुत्वतारथेनायाहिदावनेवायोमखस्यदावने ॥ १ ॥

आ । त्वा । जुवः । ररहाणाः । अभि । प्रयः । वायो इति ।

वहन्तु । इह । पूर्वपीतये । सोमस्य । पूर्वपीतये । ऊर्ध्वा ।

ते । अनु । सूतता । मनः । तिष्ठतु । जानती । नियुत्वता । रथेन ।

आ । याहि । दावने । वायो इति । मखस्य । दावने ॥ १ ॥

हेवायो त्वात्वाजुवः गमनशीलाः ररहाणाः शीघ्रगामिनः बलवन्तोवा सामर्थ्यान्नियुत्संज्ञ-
काअश्वाः रहिगतौ लिटःकानच् छान्दसोऽनुनासिकलोपः इहअस्मिन्यज्ञेप्रयः हविर्लक्षणमन्त्रं
अभिअभिलक्ष्यआवहन्तु प्रापयन्तु किमर्थं सोमस्य पूर्वपीतये पूर्ववत्पानाय पुनःकिमर्थं पूर्वपी-
तये इतरदेवेभ्यःपुरापानाय मरुद्ब्रधादित्वापूर्वपदान्तोदात्तत्वं किंच हेवायो तेतवसंबन्धिमनः
अनुसूतता प्रियसत्यात्मिकास्तुतिरूपा अस्मदीयावाकृतिष्ठतु आश्रित्यसर्वदावर्ततां हर्षयत्वि-
त्यर्थः सूनुतेतिवाङ्माम सूनुताब्रह्मेतितन्नामसूक्तत्वात् ऊर्ध्वाञ्जता तथा जानतीतवगुणान् विशेषे-
षेणअवगच्छंती सोमपानार्थंस्तुत्यर्थंच हेवायो मखस्ययज्ञस्य दावने दातव्यायहविषेतत्स्वीका-
राय पुनःकिमर्थं दावनेअस्मभ्यंअभिमतदानाय उभयत्रददातेःकर्मणिभावेचक्रमेणौणा-
दिकोवनिः छान्दसउपधालोपः नियुत्वतारथेननियुद्भिर्युक्तेनरथेनायाहिआगच्छ ॥ १ ॥

१. वायुदेव, शीघ्रगामी और बलवान् अश्व तुम्हें, अन्न के उद्देश्य
से और देवों के बीच प्रथम, सोमपान के लिए, इस यज्ञ में ले आये।
हमारी प्रिय, सत्य और उच्च स्तुति अच्छी तरह तुम्हारे गुण की
व्याख्या करती है। वह तुम्हें अभिमत हो। यज्ञ के हव्य की स्वीकृति
और हमें अभीष्ट देने के लिए नियुत नामक अश्वों से युक्त रथ पर
आओ।

मन्दन्तुत्वामन्दिनोवायविन्दवोस्मत्क्राणासःसुकृताअभिद्यवोगोभिःक्रा

णाअभिद्यवः । यद्धक्राणाइरध्यैदक्षंसचन्तऊतयः ।

सर्धाचीनानियुतोदावनेधियउपब्रुवंतईधियः ॥ २ ॥

मन्दन्तु । त्वा । मन्दिनः । वायो इति । इन्द्रवः । अस्मत् । क्राणासः ।
 सुष्टुताः । अभिद्यवः । गोभिः । क्राणाः । अभिद्यवः । यत् ।
 ह । क्राणाः । इरध्यै । दक्षम् । सचन्ते । ऊतयः । सध्रीचीनाः ।
 निद्युतः । दावने । धियः । उप । ब्रुवते । ईम् । धियः ॥ २ ॥

हेवायो त्वात्वां अस्मत् अस्माकंसंबन्धिनः इन्द्रवः क्लेदयितारः सोमाः मन्दन्तुमादयन्तु
 व्यत्ययेनपरस्मैपदं कीदृशाः सोमाः मन्दिनोमादयितारः क्राणासः कुर्वाणाः स्वकार्यं हर्षा-
 दिकं सुष्टुताअभिषवः दशापवित्रशोधनग्रहणादिभिः सुष्टुताः अभिद्यवः अभितोद्योतयन्तः
 गोभिर्वाग्भिर्मन्त्ररूपाभिः क्राणाः क्रियमाणाः हूयमानाः यद्वा गोभिर्गन्तुभिः आहवनीयं
 प्रत्यानेतुभिः क्राणाः हूयमानाः करोतेः शानच् छान्दसः शपोलुक् तथा अभिद्यवः अ-
 भिगन्तारः हेवायो यद्यस्मात्कारणात् ह्रस्वः प्रसिद्धौ दक्षं अस्मद्यागदेशं प्रतिगन्तुमुत्साह-
 वन्तं समर्धयितारंवा ईत्वां नियुतः एतत्संज्ञकास्तवाश्वाः दावने दानाय हविः स्वीकारनिमि-
 त्तं धियः कर्मण्युद्दिश्य सचन्ते त्वां संगच्छन्ते यागदेशंवा किमर्थं इरध्यै प्रापयितुं परिचरितुं
 वा ईरगतौ तुमर्थे कथ्येप्रत्ययः ह्रस्वश्छान्दसः इरध्यतिः परिचरणकर्मा इरध्यति विधेमेति
 तन्नामसूक्तत्वात् कीदृशास्ताः क्राणाः स्वव्यापारं रथवाहनादिकं कुर्वाणाः क्राणाः कुर्वाणा-
 इतियास्कः । ऊतयः रक्षणवन्तः प्रीतियुक्तावासध्रीचीनाः त्वयासहचरन्तः गच्छन्तः सहस्य
 सधिः विभाषांचेरितिस्वार्थेत्वं व्यत्ययेनान्तोदात्तः किंच धियः कर्मवन्तः बुद्धिमन्तोवाक्कृति-
 जोयजमानावा उपब्रुवते उपेत्य ब्रुवन्ति स्तुवन्ति स्वाभिमतं विज्ञापयन्तिवा ॥ २ ॥

२. वायु, मादकतोत्पादक, हर्षजनक, सम्यक् प्रस्तुत, उज्ज्वल और
 मन्त्र-द्वारा हूयमान सोमबिन्दु तुम्हारे सामने जाकर हर्ष उत्पन्न करें;
 क्योंकि कर्म-कुशल, प्रीति-युक्त, निरन्तर सहगामी नियुत, तुम्हारा
 उत्साह देखकर, हव्य ग्रहण के लिए, तुम्हें यज्ञभूमि में लाने के लिए मिलते
 हैं। बुद्धिमान् यजमान लोग तुम्हारे पास आकर मनोगत भाव व्यक्त
 करते हैं।

वायुर्युक्तेरोहितावायुररुणावायूरथैअजिराधुरिवोह्वेवहिष्ठाधुरिवोह्वे ।
 प्रबोधयापुरन्धिजारआसंसतीमिव ।
 प्रचक्षयरोदसीवासयोषसःश्रवसेवासयोषसः ॥ ३ ॥

वा॒युः । यु॒क्ते । रोहि॑ता । वा॒युः । अ॒रु॒णा । वा॒युः । रथे॑ । अ॒जि॒रा । धुरि॑ ।
 वो॒ह्वे । वहि॑ष्ठा । धुरि॑ । वो॒ह्वे । प्र । वो॒ध॒य॒ । पु॒रं॒म॒ध॒मि॒ । जा॒रः ।
 आ । स॒स॒ती॒म॒इ॒व । प्र । च॒क्ष॒य॒ । रो॒द॒सी॒ इति॑ । वा॒स॒य॒ ।
 उ॒ष॒सः । श्र॒व॒से । वा॒स॒य॒ । उ॒ष॒सः ॥ ३ ॥

अयं वायुः रोहितारोहितवर्णावश्वौ धुरिधारणप्रदेशे रथस्याग्रभागे यद्वा भारवहने युक्ते क्वचिद्योजयति तथा क्वचिदरुणाअरुणवर्णौ धुरियुक्ते तथा अजिरा अजिरौगमनशीलौ वर्णविशेषयुक्तौवा कदाचिद्युक्ते यद्वैतदुभयत्रसंबध्यते किमर्थंयुक्तइतितदाह—वोह्वेधुरंवो-
 हुंभारवहनाय किंच वहिष्ठा वहिष्ठौ अतिशयेनवोढारावश्वौ वोढुशब्दादिष्ठनि तुरिष्ठेमेयः
 स्वितितृलोपः ढत्वादिकमसिद्धत्वान्निवर्तते द्विवचनस्याकारः धुरिवोह्वेमहन्धारंवोहुं महति
 भारेवोढव्येसति पुनःपुनर्वायुग्रहणं अतोयोजनवचनंच अतिशीघ्रमागच्छतीतिज्ञापनार्थं इदा-
 नींप्रत्यक्षेणाह—हेवायो पुरंधिं बहुप्रज्ञं सामर्थ्याद्यजमानमितिगम्यते पुरंधिर्बहुधीरितियास्कः
 तंप्रबोधयत्येनशीघ्रमागत्य प्रज्ञापय हविःस्वीकारायेतिभावः तत्रदृष्टान्तः—जारःपारदारिकः
 आससतीं उपपत्त्या गमनध्यानेन ईषत्स्वपन्तीं पुरन्धिमिव प्रकृष्टशरीरधारिणींयोषितमिव तां
 यथा स्वसंकेतेन सप्रबोधयति तद्वत् त्वमपि कर्मव्यग्रेण ईषत्स्वपन्तं यजमानं प्रबोधय किंच
 तदर्थं रोदसी द्यावापृथिव्यौ प्रचक्षय प्रकर्षेणप्रख्यापय प्रकाशयेत्यर्थः तत्प्रकाशार्थं उषसोवा-
 सयउषःकालानपि यथावत्स्थापय प्रभातंकुर्वित्यर्थः पुनस्तदेवप्रार्थ्यते श्रवसे श्रवइत्यन्नाम
 तवहवीरूपान्नस्वीकारायउषसोवासय ॥ ३ ॥

३. भारवहन के लिए वायु लोहितवर्ण अश्व योजित करते हैं ।

वायु अरुणवर्ण अश्व योजित करते हैं । वायु अजिरवर्ण या गमनशील अश्व योजित करते हैं; क्योंकि, ये भारवहन में अत्यन्त समर्थ हैं । जैसे थोड़ी निद्रा में आई स्त्री को उसका प्रेमी जगा बेता है, उसी तरह तुम भी बहुयत्न-प्रबोधित यजमान को जगाते हो । तुम आकाश और पृथ्वी को प्रकाशित करते हो । उषा को स्थापित करते हो । हव्य ग्रहण के लिए उषा को स्थापित करते हो ।

तुभ्यमु॒पासः॑ शु॒च॒यः॑ प॒रा॒व॒ति॑ भ॒द्रा॒व॒त्ता॒त॒न्व॒ते॒दं॒सु॒र॒श्मिषु॑ चि॒त्रा॒न॒व्येषु॑ र॒श्मिषु॑ । तुभ्यं॒धे॒नुः॑ स॒ब॒र्दु॒घा॒वि॒श्वा॒व॒सू॒नि॒दो॒ह॒ते॑ ।

अ॒र्ज॒न॒यो॒म॒रु॒तौ॒व॒क्षणा॑भ्यो॒दिव॑आ॒व॒क्षणा॑भ्यः ॥ ४ ॥

तुभ्य॑म् । उ॒ष॒सः । शु॒च॒यः । प॒रा॒व॒ति॑ । भ॒द्रा॒ । व॒त्ता॒ । त॒न्व॒ते॒ ।

द॒म॒ऽसु॑ । र॒श्मिषु॑ । चि॒त्रा॒ । न॒व्येषु॑ । र॒श्मिषु॑ । तुभ्य॑म् । धे॒नुः ।

स॒ब॒ऽदु॒घा॑ । वि॒श्वा॑ । व॒सू॒नि॒ । दो॒ह॒ते॒ । अ॒र्ज॒न॒यः॑ । म॒रु॒तः॑ ।

व॒क्षणा॑भ्यः । दि॒वः । आ॒ । व॒क्षणा॑भ्यः ॥ ४ ॥

हेवायो तुभ्यंत्वदर्थं उषासःउषसः पूर्वोक्तीत्यात्वयाप्रकाशिताः शुचयः शुद्धादीमावा परावति अत्यन्तदूरदेशे अन्तरिक्षे दंसुदंसेषु कर्मवत्सु यद्वा गृहनामैतत् अन्यलोपश्छान्दसः गृहवदाच्छादकेषु रश्मिषु स्वकीयेषु तैः भद्राभंदनीयानि कल्याणानि वस्त्राआच्छादनयोग्यानि वस्त्राणितन्वते विस्तारयन्ति यद्वा उषसः दंसुयागगृहेषु देवयजनेषु रश्मिषु होमायप्रदीप्ताग्निज्वालावत्सु आगतायतुभ्यंभद्रावस्त्रातन्वते अग्निज्वालाएव वस्त्राणि विस्तारयन्तीत्यर्थः उषःकाले अग्नीनांप्रज्वाल्यमानत्वात् ताएववस्त्राणीत्युपचर्यते ननुकेवलंसाधारणानिवस्त्राणि नेत्याह—नव्येषुनूतनेषु स्तूयमानेषु गुस्तुतौ अचोयत् वान्तोयिप्रत्ययेइत्यवादेशः यतोनावइत्याद्युदात्तत्वम् रश्मिषुचित्राचित्राणि नानावर्णयुक्तानि आश्चर्यभूतानितन्वते उषःकाले रश्मीनां नानावर्णत्वादिति भावः अग्निज्वालेतिपक्षे ज्वालानां कालीकरालीत्यादिरूपेणनानावर्णत्वाच्चित्रत्वं किंच हेवायो तुभ्यंत्वदर्थं त्वद्यागार्थमेवधेनुः घृतादिनाप्रीणयित्रीगौःजातावेकवचनं सबर्दुधा सबरित्यमृतनाम तस्यदोग्धी दुहःकवृषश्चेतिकप् सती विश्वावसूनि सर्वाणिधनान्याज्यादिरूपाणि दाहतेस्वयमेवदुग्धे प्रीणयतीत्यर्थः कर्मकर्तरि नदुहस्त्रुनमामितियगभावश्छान्दसः शपोलुगभावः कस्तत्रविशेषइतिचेत् उच्यते—हेवायो दिवः दीप्तादन्तरिक्षात् मरुतः एतन्नामकान् मेघंविशीर्यं वृष्ट्युत्पादकान् त्वदंशभूतान्देवान् आ आभिमुख्येन अजनयः जनयसि उत्पादयसि किमर्थमितितदुच्यते वक्षणाभ्यः प्रवहणशीलाभ्योऽद्भ्यः वृष्टिलक्षणाभ्यः तथा वक्षणाभ्यः नदीनामैतत् वक्षणाः रुजानाइतितन्नामसुपाठात् तासामर्थाय ॥ ४ ॥

४. दीप्तिमुक्त उषायें, सूर वेश में, तुम्हारे ही लिए, घरों को छकनेवाली किरणों से कल्याणकर वस्त्र का विस्तार करती हैं; नई किरणों से विचित्र वस्त्र का विस्तार करती हैं। अमृत बरसानेवाली गायें तुम्हारे ही लिए समस्त धन-वान करती हैं। तुमने वर्षा और नदियों के उत्पादन के लिए अन्तरिक्ष से मरुतों को उत्पादित किया है।

तुभ्यंशुक्रासःशुचंयस्तुरण्यवोमदेपूग्राइपणन्तभुर्वण्यपामिषन्तभुर्वणि । त्वांत्सारीदसमानोभगमीद्वेतक्वीये ।

त्वंविश्वस्माद्भुवनात्पासिधर्मणासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ ५ ॥

तुभ्यम् । शुक्रासः । शुचंयः । तुरण्यवः । मदेषु । उग्राः । इपणन्त ।

भुर्वणि । अपाम् । इषन्त । भुर्वणि । त्वाम् । त्सारी । दसमानः ।

भगम् । इद्वे । तक्वीये । त्वम् । विश्वस्मात् । भुवनात् । पासि ।

धर्मणा । असुर्यात् । पासि । धर्मणा ॥ ५ ॥

हेवायो तुभ्यंत्वदर्थं शुक्रासोदीप्ताः शुचयः शुद्धाः सोमस्यपातारोत्यन्तं शुद्धाभवन्ति कि-
मुक्तव्यं तेषां शुद्धत्वे तुरण्यवः त्वरणयुक्ताः त्वांप्राप्तुं उग्राः उदूर्णतेजसः सोमाः मर्देषु तवमदे-
षु निमित्तभूतेषु भुवर्णिभरणवति यागे इषणन्त आहवनीयं प्रतिगच्छन्ति इच्छन्ति वा व्यत्ययेना-
त्मनेपदं शश्रमौ द्वौ विकरणौ किंचापां भुवर्णि मेघे इषन्त उदकं इच्छन्त्युत्पादयितुं अग्नौ हूयमान-
स्याहुतेरादित्यद्वारा वृष्ट्युत्पादकत्वात् यद्वा यजमानास्वामुद्दिश्या जुह्वानाः अपां वर्षणमिषन्त इच्छ-
न्ति किंच हेवायो भगं भजनीयं त्वां त्सारी त्सरणवान् अत्यन्तभीतः दसमान उपक्षीणो यज्ञवि-
घातकैः पयोव्रतादिनियमैर्वा यजमानः तद्वीथे तस्कराणां यज्ञविघातिनां अन्यत्र गमनाय ईद्रे
स्तौति ईडस्तुतौ अदादित्वाच्छपो लुक् यतस्त्वं विश्वस्मान्द्रुवनात्सर्वस्मादलोकाद्भूतजाताद्वा लो-
कत्रयसंबन्धिनो भयात् धर्मणा अस्मदीयहविषां धारणेन पाप्मि पालयसि किंच असुर्याव अ-
सुरसंबन्धिनो भयात् विशेषेण पाप्मि धर्मणा अस्मद्धारणेन पोषणेन वा युक्तः सन् यतएवं करोषि
अतः स्तौमीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. क्षीप्त, शुद्ध, उग्र और प्रवाहशाली सोम, तुम्हारे आनन्द के
लिए आहवनीय अग्नि के पास जाता है और जलभारवाहक मेघ की
आकांक्षा करता है। वायु, यजमान लोग, अत्यन्त भीत और क्षीणकाय
होकर चोखों के हटाने के लिए तुम्हारी पूजा करते हैं। हमारे धार्मिक
होने से हमारी सारे महाभूतों से रक्षा करो। हमारी, धर्म-संयुक्त होने के
कारण, असुरों से रक्षा करो।

त्वं नो वाघवेषामपूर्य्यः सोमानां प्रथमः पीतिमर्हसि सुतानां पीतिमर्ह-
सि । उतो विद्रुत्मतीनां विशां ववर्जुषीणाम् ।

विश्वा इत्ते धेनवो दुहन्त आशिरं घृतं दुहन्त आशिरम् ॥ ६ ॥ २३ ॥

त्वम् । नः । वायो इति । एषाम् । अपूर्य्यः । सोमानाम् । प्रथमः ।

पीतिम् । अर्हसि । सुतानाम् । पीतिम् । अर्हसि । उतो इति ।

विद्रुत्मतीनाम् । विशाम् । ववर्जुषीणाम् । विश्वाः । इत् । ते ।

धेनवः । दुहन्ते । आशिरम् । घृतम् । दुहन्ते । आशिरम् ॥ ६ ॥ २३ ॥

हेवायो त्वं अपूर्य्यः न विद्यते पूर्वयस्मात्तत्पानमपूर्वं तदर्हतीत्यपूर्व्यः वादशः अतएव प्रथमः
इतरदेवेभ्यः पूर्वभूतः सन् सोमानां पीतिपानमर्हसि प्रामोषि सुतानामभिषवकृतानां सोमानां
पीतिपानमर्हसि यत्र यत्राभिषवोऽस्ति तत्र सर्वत्र नियमेन पिबसीत्यर्थः पूर्वप्राथम्याभिप्रायेण
इदानीं तु सर्वत्र सोमवतियागे अस्य पानमस्तीति ज्ञापयितुं पृथगभिधानं न केवलं सोमपानमात्रं
उतोऽपि तु विद्रुत्मतीनां विशेषेण होमवतीनां आह्वानवतीनां वा जुहोतेः संपदादि लक्षणोभावे-
किम् ततो मतुब्जीपौ ववर्जुषीणां अनभिमतपापवर्जयन्तीनां वर्जयतेर्लिटः कसुब्जीप्सं-

प्रसारणत्वानि विशांऋत्विग्यजमानरूपाणां प्रजानांसंवन्धिहविः स्वीकरोषीतिशेषः किंच तेषांयष्टूणां विश्वाइन्द्रधेनवः सर्वाअपिगावः तेन्यदर्थआशिरं आश्रयणद्रव्यं क्षीरं दुहे दुहन्ति स्वयमेव कर्त्तरि नदुहन्तुमामिनियगभावः लोपन्आन्मनेपदेऽप्यितितलोपः बहुलंछन्दसीतिरुद्ध तथा आशिरं घृतं उपस्तरणाभिवाग्णाद्याश्रयणाय योग्यंकरणंद्रव्यंदुहते ॥ ६ ॥

६. वायु, तुमसे पहले किसी ने सोमपान नहीं किया है। तुम्हीं पहले हमारे इस सोमपान को करने के योग्य हो; अभिपुत सोमपान करने योग्य हो। तुम हवनकर्त्ता और निष्पाप लोगों का हव्य स्वीकार करते हो। सारी गायें तुम्हारे लिए दूध देती हैं और तुम्हारे लिए घी भी बेती हैं। ॥ इति द्वितीयम्यप्रथमे त्रयोविंशोवर्गः ॥ २३ ॥

स्तीर्णवर्हिर्गितिनवर्चद्वितीयं सूक्तम् पारुच्छेपमान्यष्टं पूर्वव्रतुशब्दाद्वायुदेवत्यं आवांरथ-
इत्यादिक्रमपंचकमैन्द्रं सप्तम्यष्टम्यावष्टी अत्रानुक्रमणिका—स्तीर्णनवचतुर्थ्याद्याः पंचैन्द्राश्चो-
पान्येअष्टीइति । सूक्तस्यविशेषविनियोगोर्लौकिकः दशरात्रस्यपष्ठहनिप्रउगशस्त्रे आद्यौतृ-
चौ प्राकृतयोर्वायव्यैन्द्रवायव्ययोः स्थानेविनियुक्तौ पष्ठस्यप्रातःसवनइतिखण्डेसूत्रितम्—
स्तीर्णवर्हिरितितृचाविति ।

तत्रप्रथमा—

स्तीर्णवर्हिरुपनोयाहिर्वीतयेसहस्रेणनियुतानियुत्वतेशतिनीभिर्नियुत्वते ।

तुभ्यं हि पूर्वपीतये देवा देवाय येमिरे ।

प्रतेसुतासो मधुमन्तो अस्थिरन्मदाय क्रत्वे अस्थिरन् ॥ १ ॥

स्तीर्णम् । वर्हिः । उप । नः । याहि । वीतये । सहस्रेण । नियुता ।

नियुत्वते । शतिनीभिः । नियुत्वते । तुभ्यम् । हि । पूर्वपीतये ।

देवाः । देवाय । येमिरे । प्र । ते । सुतासः । मधुमन्तः ।

अस्थिरन् । मदाय । क्रत्वे । अस्थिरन् ॥ १ ॥

हेवायो नोऽस्मद्यज्ञार्थं स्तीर्णं आस्तृतं वर्हिरभिलक्ष्य उपयाहि आगच्छ किमर्थं वीतयेह-
विषांभक्षणाय केनसाधनेनेवितदुद्यते—सहस्रेणसहस्रसंख्याकेननियुता जातावेकवचनमनि-
युतइतिवायोरश्वानानामधेयं नियुतोवायोरितिनिरुक्तत्वात् तथाशतिनीभिः शतसंख्योपेता-
भिर्नियुद्भिः आगच्छेतिशेषः यद्वा सहस्रेणनियुताशतिनीभिश्च नियुद्भिर्नियुत्वते तद्वतेदेवायह-
विर्दीयतेइतिशेषः यद्वा तुभ्यमित्यनेनसंबन्धः उक्तसंख्याकाभिर्नियुद्भिस्तद्वतेदेवायद्योतमानाय
तुभ्यं इयिचेत्याद्युदात्तत्वम् पूर्वपीतये इतरदेवेभ्यः पूर्वपानाय देवाः येमिरेयमितवन्तः यद्वा देवाः
स्तोतारऋत्विजः देवायतुभ्ययेमिरे आहवनीयंप्रतिसोमंनियमितवन्तः अग्रं पिबामधूनांसुतं वायो-

इत्यादिमन्त्रान्तरप्रसिद्धिद्योतनार्थो हि शब्दः किंच एते त्वदर्थं स्मृताः अभिषुताः मधुमन्तो माधुर्योपेताः सोमाः मदायतवमोदाय प्र प्रकर्षेणास्थिरन् तिष्ठन्ति किंच क्रत्वे कर्मणे तत्सिद्ध्यर्थं अस्थिरन् ऋत्विग्भिर्भृतास्तिष्ठन्ति अतस्त्वं पिबेति शेषः तिष्ठतेऽश्वाङ्दसेलुङ्गिव्यत्ययेन झस्यरन् स्थाध्वोरिच्चेति सित्तः किञ्च धातोरित्वञ्च ह्रस्वादङ्गादितिसिलोपः ॥ १ ॥

१. नियुत अश्ववाले वायु, तुम कितने ही नियुतों पर चढ़कर, अपने लिए प्रस्तुत हव्य के भक्षण के लिए, हमारे बिछाये कुशों पर आओ। असंख्य नियुतों पर चढ़कर आओ। तुम नियुतवाले हो। तुम्हारे पहले पान करने के लिये अन्य देवता चुप हैं। अभिषुत मधुर सोम तुम्हारे आनन्द के लिए है, यज्ञ-सिद्धि के लिए है।

तुभ्यायं सोमः परिपूतो अद्रिभिः स्पर्हा वसानः परिकोशं अर्षति शुक्रा वसानो अर्षति । तवायं भाग आयुषु सोमो देवेषु हूयते ।

वहवायो नियुतो याह्यस्मयुर्जुषाणो याह्यस्मयुः ॥ २ ॥

तुभ्यं । अयम् । सोमः । परिपूतः । अद्रिभिः । स्पर्हा । वसानः ।

परि । कोशम् । अर्षति । शुक्रा । वसानः । अर्षति । तव । अयम् ।

भागः । आयुषु । सोमः । देवेषु । हूयते । वह । वायो इति ।

निःस्युतः । याहि । अस्मयुः । जुषाणः । याहि । अस्मयुः ॥ २ ॥

हेवायो तुभ्यतुभ्यं त्वदर्थं सुपांसुलुगिति चतुर्थ्यालुक् अयं सोमः हूयमानः कोशं कोशस्थानीयं गृहं अर्षति गच्छति प्रामोति कीदृशः सोमः अद्रिभिः परिपूतः अभिषवसाधनैः अपगतः ऋजीषत्वेन शोधितः यद्वा अद्रिभिरभिषुतः दशापवित्रशोधनेन ग्रहणेन वा शोधितः तथा स्पर्हा स्पृहणीयानि तेजांसि वसानः पिधानः किंच शुक्रा निर्मलानि दीप्तानि वा तेजांसि वसानः सोमः अर्षति त्वां प्रामोति ऋषीगतौ व्यत्ययेन शण्हेवायो आयुषु मनुष्येषु यष्टव्यत्वेन स्थितो भागो भजनीयः अयं सोमः तव त्वदर्थं देवेषु मध्ये हूयते सत्त्वपीतरेषु देवेषु यतस्तव भागः अतः प्रथमतः तुभ्यं हूयत इत्यर्थः किंच हेवायो एवं तं सोमं अस्मयुः अस्माभिस्तद्वान् मत्वर्थीयो युः त्वं नियुतो वह नियुत्संज्ञकान् श्वान् वहनाय मापय ततः परं याहि दिवं प्रति गच्छ तथा कुर्वन् अस्मयुः अस्माभिर्युक्तः सन्नस्मानु गृह्णन् अस्मान्कामयमानो वा क्यचिच्छां दसेत्यलोपेक्या च्छन्दसीत्युः जुषाणाः प्रीयमाणो याहि ॥ २ ॥

१. वायु, तुम्हारे लिए, पत्थर से परिशोधित और आकांक्षणीय तथा तेजः-सम्पन्न सोम अपने पात्र में जाता है; शुक्र तेज से संयुक्त होकर तुम्हारे पास जाता है। मनुष्य लोग देवों के मध्य तुम्हारे लिए यही सुन्दर सोम प्रदान करते हैं। वायु, तुम हमारे लिए नियुत अश्वों को जोतो और प्रस्थान करो। हमारे ऊपर अनुग्रह कर और प्रसन्न होकर प्रस्थान करो।

अथतृतीया—

आनोनि॒युद्धिः॑ श॒तिनी॑भि॒रध्व॑रं स॒हस्रि॑णीभि॒रुप॑याहि॒वीत॑ये॒वायो॑
ह॒व्यानि॑वी॒तये॑ । तवा॒यंभा॒गऋ॒त्वियः॑ सर॒श्मिः सूर्ये॑ सचा ।
अ॒ध्वर्यु॑भि॒र्भर॑माणा अयं स त॒वायो॑ शु॒क्रा अयं॑ सत ॥ ३ ॥

आ । नः । नि॒युत्तु॑भिः । श॒तिनी॑भिः । अ॒ध्वर॑म् । स॒हस्रि॑णीभिः ।
उप॑ । या॒हि । वी॒तये॑ । वा॒यो इति॑ । ह॒व्यानि॑ । वी॒तये॑ । तव॑ । अ॒यम् ।
भा॒गः । ऋ॒त्वियः॑ । स॒रश्मिः॑ । सूर्ये॑ । सचा॑ । अ॒ध्वर्यु॑भिः ।
भर॑माणाः । अ॒यं स॒त । वा॒यो इति॑ । शु॒क्राः । अ॒यं स॒त ॥ ३ ॥

हेवायो त्वनःअध्वरं अस्मत्संबन्धिनं यज्ञं शतिनीभिर्नियुद्धिः सहस्रिणीभिश्चताभिः
त्वदीयैरश्वैर्नोस्मद्यज्ञमुपयाहि उपागच्छ किमर्थं वीतये त्वदभिमतकामाय तत्पूतये आगत्य च
हव्यानि वीतये सोमादिहविलक्षणाया अध्वरं हव्यानि चोपलक्ष्यतेषामेव भक्षणाय शतसहस्रै-
रश्वैरतिशीघ्रमागच्छेत्यर्थः किंचायं तव भागः भजनीयः सोमः ऋत्वियः प्राप्तकालः प्रदानावसरं
प्राप्तः ऋतुशब्देन प्रदानकालो लक्ष्यते छन्दसि घस् सिति चेति पदसंज्ञाया भसंज्ञाया बाधाद् ओर्गुणाभावे
यण् किंच सोमः सूर्ये उदिते सति तस्य रश्मिभिः सचा सहसरश्मिर्भवति समानदीप्तिर्भवति यद्वा तैः
सहितो भवति यतः सूर्ये उदिते सति रश्मिर्भवति अतः प्राप्तकाल इत्यर्थः किंच सोमाः अध्वर्युभिः
चमसाध्वर्युभिः तेषां दशत्वाद्बहुवचनं तैर्भरमाणाः भ्रियमाणाः अयं सत नियता अभवन् किं-
च हेवायो ते सोमाः शुक्राः अयं सत अत्यन्तदीप्ता उद्यताः अतस्तेषां भक्षणाय आयाहीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. वायु, तुम सैकड़ों और हजारों नियुक्तों पर सवार होकर
अभिमत-सिद्धि और हव्य भक्षण के लिए हमारे यज्ञ में उपस्थित हो ।
यही तुम्हारा भाग है; यह सूर्य के तेज से तेजस्वी है । ऋत्विक के
हाथ का सोम तैयार है । वायु, पवित्र सोम तैयार है ।

अथचतुर्थी—

आवा॒रथो॑ नि॒युत्वा॑ न्वक्ष॒दव॑से॒भिप्र॑यांसि सु॒धितानि॑ वी॒तये॒वायो॑ ह॒
व्यानि॑ वी॒तये॑ । पिब॑तं म॒ध्वो अ॒न्धसः॑ पूर्वे॒पेयं॑ हिवा॒हितम्॑ ।
वा॒यवा॑ च॒न्द्रेण॑ रा॒धसा॑ग॒तमिन्द्र॑श्च रा॒धसा॑ग॒तम् ॥ ४ ॥

आ । वा॒म् । रथः । नि॒यु॒त्वा॒न् । व॒क्ष॒त् । अ॒व॒से । अ॒ग्नि॒ । प्र॒यांसि॒ ।
 सु॒ध॒त्ता॒नि । वी॒तये॑ । वा॒यो इति॑ । ह॒व्या॒नि । वी॒तये॑ । पि॒ब॒तम् ।
 म॒ध्वः । अ॒न्ध॒सः । पूर्॒व॒पे॒यम् । हि । वा॒म् । हि॒तम् । वा॒यो इति॑ ।
 आ । च॒न्द्रेण॑ । रा॒ध॒सा । आ । ग॒तम् । इ॒न्द्रः । च॒ । रा॒ध॒सा ।
 आ । ग॒तम् ॥ ४ ॥

केवलं वायुं स्तुत्वा व्यासक्तयेन्द्रवायूस्तौति हेवायोत्वांश्च वायुवांश्च अभिलक्ष्य
 रथः युवयोः संबन्धीरथः नियुत्वान् नियुद्भिरश्वैस्तद्वान्सन् आवक्षत् देवयजनं प्रतियुष्माना-
 वहतु वहेर्लेट्यडागमः सिद्धहुलमिति सिप् यद्यपि नियुतो वायो रेवरथस्योचिताः तथापि व्यास-
 क्तदेवतात्वात् सहैवागमनादिन्द्रार्थमपि वहन्ति किमर्थं अवसे गमनाय रक्षणाय वा पुनश्च कि-
 मर्थं प्रयांसि अन्नानि सोमलक्षणानि सुधितानि सुष्ठु गृहीतानि वीतये तेषां भक्षणाय तथा हव्या-
 नि वीतये इतरेषां सवनो यपुरोडाशादीनां स्वादनाय वेतेः किन् मन्त्रे वृषेत्यादिना तस्योदात्तत्वं किंच
 मध्वः मधुररसस्य अन्धसः अन्नस्य सोमरूपस्य कर्मणि षष्ठी मधुरं सोमं पिबतं हि यतः पूर्वपेयं इतरदे-
 वेभ्यः पूर्वपानं वायुवयोर्हितं पातेरचो यत् इति यत् ईदृशी तीतीकारः अभिमतं अतः प्रथमं पिबतमित्य-
 र्थः यद्यपीन्द्रादपि वायोः पूर्वपानं त्वंहि पूर्वपा असि देवदधिषे पूर्वपेयमित्यादिषु सर्वत्र प्रसिद्धं तथा-
 पीन्द्रस्येतरदेवेभ्यः पूर्ववायुना सह पानं च इन्द्रतुरीयार्थवादनब्राह्मणे—देवा वै सोमस्य राज्ञो ग्रपेयेन स-
 मपादयन्तियत्र प्रतिपादितं । किंचागमनसमये हेवायो त्वमिन्द्रश्च चन्द्रेण अस्मदाह्लादकेन हि-
 रण्येन राधसागवादिरूपेण धनेन च सहागतमागच्छतं राधसा रत्नेन धनेन सहागतम् गमेर्लेटि
 छान्दसः शपोलुक् अनुदात्तोपदेशेत्यनुनासिकलोपः लुङि च मन्त्रे घसेति चैर्लुक् ॥ ४ ॥

४. हमारी रक्षा के लिए, हमारे सुगृहीत अन्न-भक्षण के निमित्त
 और हमारे हव्य की सेवा के लिए, हे वायु, नियुत से युक्त रथ तुम दोनों
 (इन्द्र और वायु) को ले आये । तुम दोनों मधुर सोमरस पान करो ।
 पहले पान करना ही तुम लोगों के लिए ठीक है । वायु, मनोहर धन के
 साथ आओ । इन्द्र भी धन के साथ आये ।

अथ पञ्चमी—

आवा॒धि॒यो॒व॒वृ॒त्युर॒ध्व॒राँ॒उ॒पे॒ममि॒न्द्रु॒म॒मृ॒जन्त॒वा॒जि॒न॒मा॒शु॒म॒त्य॒न॒वा॒जि॒न॒म्
 तेषा॑ं पि॒ब॒त॒म॒स्म॒यू॒आ॒नौ॒गन्त॒मि॒हो॒त्या ।
 इ॒न्द्र॒वा॒यू॒सु॒ता॒ना॒म॒द्रि॒भिर्यु॒वं॒मदा॑य॒वा॒ज॒दा॒यु॒वम् ॥ ५ ॥ २४ ॥

आ । वा॒म् । धि॒यः । व॒वृत्युः । अ॒ध्व॒रान् । उप । इ॒मम् । इ॒न्द्रम् ।
 म॒मृजन्त॒ । वा॒जिन॑म् । आ॒शुम् । अत्य॑म् । न । वा॒जिन॑म् ।
 तेषा॑म् । पि॒बन्त॑म् । अ॒स्मयू॒ इत्य॑स्म॒यू । आ । नः । ग॒न्त॑म् । इ॒ह ।
 ऊ॒त्या । इ॒न्द्र॒वायू॒ इति॑ । सु॒ताना॑म् । अ॒द्रि॒भ्यः । यु॒वम् । म॒दाय॑ ।
 वा॒ज॒इ॒दा । यु॒वम् ॥ ५ ॥ २४ ॥

हेइन्द्रवायू वांयुवांधियः कर्माणिस्तोत्रादिलक्षणानि अध्वरानुप अस्मदीयान्यज्ञान्
 लक्षीकृत्य ववृत्युः अतिशयेनवर्तयन्ति प्रवर्तयन्ति किंच युष्मदर्थं वाजिनं ग्रहणाय द्रोण-
 कलशाद्गृहान् प्रतिगमनवन्तं आमिक्षावन्तं वाइमंइन्द्रं पुरतोवर्तमानंसोमं ममृजन्त अध्वर्यवो-
 दशापवित्रेणसंमार्जयन्ति मार्जनेदृष्टान्तः—आशुंअतिशीघ्रगामिनं अत्यं सततगन्तारंवाजिनं
 वेजनवन्तमश्वमिव यथा स्वेदाद्यपनयनेनसंमार्जयन्तितद्वत् किंच हेइन्द्रवायू तेषामध्वर्यूणांसंब-
 न्धिनः शोधितान्सोमान्पिबन्तं पानंकुरुतंतदर्थंनोऽस्माकंयज्ञं प्रतिइहइदानींऊत्यास्मद्रक्षणेन
 सहआगतं आगच्छतं किंच हेइन्द्रवायू अस्मयू अस्मद्यज्ञमिच्छन्तौ युवंयुवांअद्रिभिर्ग्रावभिः
 सुतानामभिषुतानां पूर्ववत्कर्मणिषष्टी तान्पिबन्तमितिशेषःकिमर्थं मदायवृत्तये मोदायवा यतोयु-
 वंयुवां वाजदावाजस्यान्त्यस्य दातारौ अतःपिबन्तमित्यन्वयः ॥ ५ ॥

५. हे इन्द्र और वायु, हमारे स्तोत्र आदि तुम लोगों के यज्ञ में
 आने के लिए प्रेरित करते हैं । जैसे शीघ्रगामी अश्व को परिमार्जित
 किया जाता है, वैसे ही कलस से लाये हुए सोम को ऋत्विक् लोग
 परिमार्जित करते हैं । अध्वर्युओं का सोमपान करो । हमारी रक्षा के
 लिए यज्ञ में आओ । तुम दोनों अन्नवाता हो; इसलिए हमारे प्रति
 प्रसन्न होकर, आनन्द के लिए, पत्थर के टुकड़े से अभिषुत सोमपान
 करो ।

इ॒मेवा॑सोमा॒अप्स्वा॑सुता॒इहा॑ध्व॒र्युभि॑र्भर॒माणा॑अयंस॒त॒वायो॑शु॒क्राअ॑यंस॒त ।

ए॒तेवा॑म॒भ्यसृ॑क्षत॒तिरः॑प॒वित्रं॑मा॒शवः॑ ।

यु॒वा॒यवो॑ति॒रोमा॑ण्य॒व्यया॑सोमा॒सोअ॒त्य॒व्यया॑ ॥ ६ ॥

इ॒मे । वा॒म् । सोमाः॑ । अ॒प्सु । आ । सु॒ताः । इ॒ह । अ॒ध्व॒र्यु॒भ्यः ।

भर॒माणाः । अ॒यंस॑त॒ । वायो॑, इति॑ । शु॒क्राः । अ॒यंस॑त॒ । ए॒ते । वा॒म् ।

अ॒भि । अ॒सृ॒क्षत॑ । ति॒रः । प॒वित्रं॑म् । आ॒शवः॑ । यु॒वा॒इ॒यवः॑ ।

अ॒ति । रोमा॑णि । अ॒व्यया॑ । सोमा॑सः । अ॒ति । अ॒व्यया॑ ॥ ६ ॥

हेवायो वांयुवयोः तवचेन्द्रस्यचस्वभूताः इमेसोमाः अप्सुअस्मदीयेषुकर्मसु ऊडिद-
 मित्यादिनाविभक्तेरुदात्तत्वं इहअस्मिन्नेभिषवस्थाने सुताःअभिषुताः अध्वर्युभिः भरमाणा-

स्तैर्ध्रियमाणा गृहीता होतुं वाहियमाणाः कर्मणिकर्तृप्रत्ययः सन्तः आयंसत आगच्छन्त यु-
वयोर्नियता भवन्ति किंच तएव सोमाः शुक्राः शुभ्राः दीप्ताः अयंसत नियता भवन्ति किंच
एते आशवः व्यापकाः सोमाः वांयुवांपीणयितुमिति शेषः तिरः पवित्रं तिर्यग्भूतं सोमान्तर्धायकं वा
ऊर्णमयं पवित्रं अभ्यसृक्षत अभिलक्ष्या सृज्यन्त सृष्टा भवन्ति सृजेः कर्मणि लुङि लिङ्सिचावा-
त्मनेपदेष्विति सिचः कित्वाद्गुणाभावः अमागमाभावश्च किंच युवायवः युवांकामयमानाः
सोमासः सोमाः अव्यया अव्ययान्यच्छिन्नानि रोमाणि पवित्रसंबन्धीन्यविरोमाणि यद्वा अव्यया
अविमयानि मकारो लुप्यते तादृशानि रोमाणि अति अतिक्रम्य पात्राद्गच्छन्तीति शेषः पुनस्तएव
विशेष्यन्ते अति अतिशयेन अव्यया व्ययरहिताः सोमासः सोमा असृक्षतेति शेषः ॥ ६ ॥

६. हमारे इस यज्ञ-कार्य में अभिषुत और अध्वर्युओं-द्वारा गृहीत
सोम निश्चय ही तुम्हीं दोनों का है। यह बीज सोम निश्चय ही तुम
लोगों का है। यह यथेष्ट सोम निश्चय ही तुम्हारे लिए देवें सोनाधार
कृश में परिष्कृत हुआ है। तुम्हारा सोम अछिन्न लोगों को लांघकर
प्रचुर परिमाण में जाता है।

अतिवायो ससतो याहि शश्वतो यत्र ग्रावा वदन्ति तत्र गच्छतं गृहमिन्द्रश्चग-
च्छतम् । विसूनुता ददृशे रीयते घृतमा पूर्णया नियुता याथो अध्वर-
मिन्द्रश्च याथो अध्वरम् ॥ ७ ॥
अति । वायो इति । ससतः । याहि । शश्वतः । यत्र । ग्रावा ।
वदन्ति । तत्र । गच्छतम् । गृहम् । इन्द्रः । च । गच्छतम् । वि ।
सूनुता । ददृशे । रीयते । घृतम् । आ । पूर्णया । नियुता । याथः ।
अध्वरम् । इन्द्रः । च । याथः । अध्वरम् ॥ ७ ॥

हेवायो त्वंससतः आलस्यादिनानि द्रां कुर्वतः शश्वतः बहून्यजमानान् शश्वदिति बहुना-
म शश्वत् विश्वमितितन्नामसुपाठात् अति अतिक्रम्य उपेक्ष्य अस्मद्यज्ञं याहि गच्छ इन्द्रश्च तथा-
करोतु कंदेशमितितमाह—यत्र ग्रावा वदति यस्मिन्देशे अभिषवार्थः पाषाणध्वनिः श्रूयते तत्र ग-
च्छतं तं देशं प्रत्यागच्छतं गृहं यज्ञगृहं गच्छतं पुनः स्थानमेव विशेष्यते सूनुता प्रियतथ्यात्मिका
स्तुतिरूपा वाक् यत्र विददृशे विशेषेण दृश्यते इत्यर्थः तत्र गच्छतं यत्र च घृतं अत्यन्तं दीप्तमाज्यं
होमार्थं गृहीतं रीयते गच्छति आहवनीयं प्रतिनीयते रीङ्श्रवणे दिवादिवाक्श्रवणं तत्र गच्छतं
गमनप्रकार एव विशेष्यते पूर्णयासं पूर्णया पुष्टांगया नियुता जातावेकवचनं नियुज्जात्या अध्वरं
अस्मदीयं यज्ञं आयाथः आभिमुख्येन प्रयाथः किंच हेवायो त्वं इन्द्रश्च युवां अध्वरं अस्मदीयं
यागं याथः आयाथः सहैवागच्छतं तथास्माभिरपि सहैव गच्छतमित्यर्थः ॥ ७ ॥

७. वायु, तुम नित्रालु यजमानों को अतिक्रम करके उस गृह में जाओ,
जिस गृह में प्रस्तर का शश्व होता है। इन्द्र भी उसी गृह में जायें।

जिस गृह में प्रिय और सत्य स्तुति का उच्चारण होता है, जिस घर में घृत जाता है, उसी यज्ञस्थान में मोटे नियुत घोड़ों के साथ जाओ। इन्द्र, वहीं जाओ।

अत्राह॒तद्दे॒हे॒थेम॒ध्व॒आहु॒ति॒यम॑श्व॒त्थमु॑प॒तिष्ठ॑न्त॒जा॒यवो॒स्मेते॑सन्तु॒जा॒यवः॑।
सा॒कं गा॒वः सु॒वते॑प॒च्यते॑यवो॒नते॑वा॒य॒उप॑दस्यन्ति॒धेन॒वो ना॒
प॒दस्य॑न्ति॒धेन॒वः ॥ ८ ॥

अत्र॑ । अह॑ । तत् । व॒हे॒थे इति॑ । म॒ध्वः । आ॒हु॒तिम् । यम् ।
अ॒श्व॒त्थम् । उ॒प॒तिष्ठ॑न्त । जा॒यवः । अ॒स्मे इति॑ । ते । स॒न्तु । जा॒यवः ।
सा॒कम् । गा॒वः । सु॒वते । प॒च्यते । यवः । न । ते । वा॒यो इति॑ ।
उप॑ । द॒स्य॒न्ति । धे॒नवः । न । अप॑ । द॒स्य॒न्ति । धे॒नवः ॥ ८ ॥

हे इन्द्र वायू अत्राह अस्मिन्नेव यज्ञे अहेति विनिग्रहार्थीयः मध्वो मधुरस्य मधुसदृशस्य वा तत् तस्य आहुतिं प्रदेयद्रव्यं वहेथे धारयतं यंसोमं अश्वत्थं पर्वतादिव्याप्तिप्रदेशे स्थितं जायवो-
जेतारो यजमानाः उपतिष्ठन्ति उपेत्य तिष्ठन्ति क्रयाद्यर्थं किंच अस्मे अस्माकं संबन्धिनो जायवः
जेतारः कर्मनिर्वहितारस्ते ऋत्विजः सन्तु समर्था भवन्तु यज्ञं निर्वहन्ति वत्यर्थः यद्वा ते प्रसिद्धाः प्रयो-
गकुशला जायवः जेतार ऋत्विजः अस्मे सन्तु नान्यस्य अत्र वहेथे इत्युक्तं कोत्र विशेष इति तत्राह—हे-
इन्द्र वायू अस्मिन् यज्ञे गावः धेनवः साकं सहैव सुवते युष्मदर्थमेव क्षीरमुत्पादयन्ति दोग्ध्यो भवन्ती-
त्यर्थः यद्वा गावः साकं सहैव सुवते अपत्यमुत्पादयन्ति त्वद्दोहनार्थं आदादिकः छित्वात्ता-
स्यनुदात्ते दितिलसार्वधातुकानुदात्तत्वे धातुस्वरः किंच यवः जातावेकवचनं उपलक्षणमेतत् यवा-
दिभिः पुरोडाशादिकं पच्यते इत्यर्थः किंच हे वायो इन्द्र च यतो गाव एव सुवते अतस्ते त्वदर्थं धेनवः
नोपदस्यन्ति नोपक्षीणा भवन्ति रोगादिना कृशान भवन्ति न केवलमनुपक्षीणाः किंतु धेनवः युष्म-
त्प्रीणयिष्यो गावः नापदस्यन्ति चौराद्युपहारैरुपक्षीणान् गान् भवन्ति ॥ ८ ॥

८. हे इन्द्र और वायु, तुम इस यज्ञ में मधु के समान उस आहुति को धारण करो, जिसके लिए विजेता यजमान पर्वत आदि प्रदेशों में जाते हैं। हमारे विजेता लोग यज्ञ के निर्वाह के लिए समर्थ हों। इन्द्र और वायु, गाएँ एक साथ दूध बेती हैं और यव से बनाया हव्य तैयार होता है। ये गाएँ न तो कम हों, न गूठ हों।

इ॒मे ये॒ते सु॒वा॒यो बा॒हो ज॒सो॒न्तर्न॒दी ते॒प॒त॒य॒न्त्यु॒क्ष॒णो॒महि॒त्रा ध॑न्त
उ॒क्ष॒णः । ध॒न्वा॒श्चि॒द्ये अ॒ना॒श॒वो जी॒राश्चि॒दगि॒रौ क॑सः ।

सूर्य॑स्ये॒वर॒श्मयो॑दु॒र्निय॑न्त॒वो ह॒स्तयो॑दु॒र्निय॑न्त॒वः ॥ ९ ॥ २५ ॥

इमे । ये । ते । सु । वायो इति । बाहुः औजसः । अन्तः । नदी इति ।
ते । पतयन्ति । उक्षणः । महि । ब्राधन्तः । उक्षणः । धन्वन् । चित् ।
ये । अनाशवः । जीराः । चित् । अगिराः ओकसः । सूर्यस्य इव ।
रश्मयः । दुःनियन्तवः । हस्तयोः । दुःनियन्तवः ॥ ९ ॥ २५ ॥

हे सुवायो शोभनफलप्रदवायुदेवते तवस्वभूताइमेपुरतो दृश्यमानायेश्वाः सन्ति तेनदी नंदने
द्यावापृथिव्यौ अन्तः तयोरन्तराले तत्वापतयन्ति पातयन्ति गमयन्ति यद्वा ते तव संबन्धिनोऽश्वाः
पतयन्ति पतन्ति यज्ञदेशं गच्छन्ति पतगतौ चौरादिरदन्तः कीदृशास्ते बाह्वो जसः बाहुषु परुषवल्-
वन्तः उपलक्षणमेतत् सर्वांगवलादित्यर्थः किंच उक्षणः सेकारः युवानित्यर्थः महिमहत् अतिप्र-
भूतं ब्राधन्तः वर्धमानाः तथा उक्षणः उक्षाणः तत्सदृशा इत्यर्थः वाषपूर्वस्य निगमे इति दीर्घाभावः
किंच धन्वन् चित् धन्वनि उदकनिर्गमनापादानभूते अन्तरिक्षेऽपि निरालम्बे अनाशवः नाशरहि-
ताः अव्याप्ता आकाशे विलंबमकुर्वाणा इत्यर्थः अतएव जीराश्चिद् चिच्छब्दः पूजायां अत्यन्तं
क्षिप्रगतयः यद्वा अनाशव इत्यनेन सह समुच्चयार्थश्चिच्छब्दः आकाशमार्गे अक्षीणाः शीघ्रगतयश्चे-
त्यर्थः किंच अगिरौ कसः गिरा ओकः स्थानं येषां नास्ति ते तादृशाः भर्त्सनादिना स्थितिमलभमा-
ना इत्यर्थः छान्दसस्तृतीयाया अलुक् तदेव स्पष्टयति—सूर्यस्य रश्मय इव दुर्नियन्तवः दुःखेन निय-
न्तव्याः ते यथाक्षणेन दशदिशो व्यापुवन्ति बहवश्च तद्देवे अपीत्यर्थः पूर्वगिरा अनिर्ग्राह्यत्वमुक्तं
इदानीं हस्तेनाप्यनिर्ग्राह्यत्वमाह—हस्तयोर्दुर्नियन्तवः उभाभ्यामपि हस्ताभ्यां दुःखेन नियन्तव्याः
देवयजनगमनाय शीघ्रगामिन इत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. वायु, ये जो तुम्हारे बलशाली, जवान बलों के समान और
अत्यन्त हृष्ट-पुष्ट घोड़े हैं, वे तुम्हें स्वर्ग और पृथ्वी में ले जाते हैं;
ये अन्तरिक्ष में भी डेर नहीं करते; ये बहुत शीघ्रगामी हैं; इनकी
गति नहीं रुकती । सूर्य-किरणों की तरह इनकी गति का रोकना
कठिन है ।

प्रसुज्येष्ठमिति सप्तर्चतृतीयं सूक्तं ऋषिश्चान्यस्मादिति परिभाषया परुच्छेपः ऋषिः अत्यष्टिश्छन्दः
ऊती देवानामित्यन्त्यात्रिष्टुप् अत्र त्रिष्टुबन्तपरिभाषानाश्रीयते सर्वमात्यष्टमिति विशेषपरिभाषया बा-
धितत्वात् मित्रावरुणौ देवता अन्त्ययोस्तु तन्मन्त्रलिङ्गोक्तदेवता तथा चानुक्रान्तं—प्रसुसप्तमैत्रावरुणं त्वं-
त्ये लिङ्गोक्तदेवते अन्त्यात्रिष्टुप् तु शब्दप्रयोगादिदमादिके द्वे सूक्ते मैत्रावरुणदेवताके विनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्र प्रथमा—

प्रसुज्येष्ठं निचिराभ्यां बृहन्नमो हव्यं मतिं भरतामृच्यभ्यां स्वादिष्टं मृच्य
भ्याम् । तासु ग्राजां घृतासु तीयज्ञेयं उपस्तुता ।
अथैनोः क्षत्रं न कुतश्च नाघृषे देवत्वं नूचि दाघृषे ॥ १ ॥

प्र । सु । ज्येष्ठम् । निःचिराभ्याम् । बृहत् । नमः । हव्यम् ।
 मतिम् । भरत । मृळयत्सुभ्याम् । स्वादिष्ठम् । मृळयत्सुभ्याम् ।
 ता । समःराजा । घृतासुती इति घृतसुआसुती । यज्ञेयज्ञे ।
 उपसुता । अथ । एनोः । क्षत्रम् । न । कुतः । चन । आऽधृषे ।
 देवसुत्वम् । नु । चित् । आऽधृषे ॥ १ ॥

हेऋत्विजः मित्रावरुणाभ्यां ज्येष्ठप्रशस्यं बृहत्तमहत् अतिप्रबृद्धं नमः नमस्कारोपलक्षि-
 तंस्तोत्रंतदुपलक्षितं हविर्लक्षणमन्नं वा प्रभरतसंपादयत नमइत्यन्ननाम नमः आयुरितितन्नाम सुपा-
 ठात् किंच हव्यं हव्यामर्तितत्प्रदानविषयांबुद्धिं भरत यद्वा मर्तिपूज्यं हव्यं हविर्भरत पूर्वत्रपुरो-
 डाशाद्यदनीयमन्नं इदानीं तु सोमाज्यादिरूपं निपेयं हविरिति विवेकः कीदृशाभ्यां ताभ्यां निचि-
 राभ्यां नितरांचिरकालाभ्यां नित्याभ्यामित्यर्थः प्रवाहरूपेणेति भावः किंच मृळयद्भ्यां स्तुत्या-
 हविःस्वीकारेण स्वयं मृडित्वा यजमानमपि सुखयद्भ्यां तथा स्वादिष्ठं स्वादुतरं मृडयद्भ्यां हविः सुख-
 यद्भ्यां भक्षयद्भ्यामित्यर्थः कस्तयोर्विशेषइति तत्राह—ता तौ मित्रावरुणौ सन्नाजा सम्यग्राजमानौ
 राजतेः क्रिप् मोराजिसमः क्वावितिसमो मकारस्य मकारः घृतासुती घृतमासूयते आदीयते याभ्यां
 तौ तादृशौ यद्वा घृतमुदकं वृष्टिलक्षणं प्रसूयते सर्वत्रानुज्ञायते याभ्यां तौ एतयोरहोरात्राभिमानि-
 देवत्वादहोरात्रिद्वारा वृष्ट्युत्पादकत्वात् अहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षती-
 ति श्रुतेः । वृष्ट्यनुज्ञाप्रदत्वं प्रसिद्धं किंच एतौ यज्ञेयज्ञे सर्वेष्वपि यज्ञेषु उपस्तुता सर्वैर्ऋत्विग्भिः स्तू-
 यमानौ गतिरन्तरइति गतेः प्रकृतिस्वरत्वं अथ अपि च एनोः एनयोः संज्ञापूर्वकस्य विधेरनित्य-
 त्वादोसिचेति गुणाभावे अतो गुणे इति पररूपत्वं क्षत्रं बलं कुतश्चन कस्मादपि च शत्रोः राक्षसादेः
 सकाशात् कस्मादप्युपायाद्वा नाधृषे आधर्षितुं नाम शक्यं न भवति कृत्यार्थतवैकेनितिकेन प्रत्ययः
 किंच तयोर्देवत्वं नूचिद् देवभावोऽपि नाधृषे आधर्षणायोग्यः यद्वा पूर्वमिवेदानीमपि नूचिदिति
 निपातः पुराणनवयोरितियास्केनोक्तत्वात् आधृषे न केनाप्यधर्षणीयो भवति एतयोर्बलनाधृष्यं
 किमुत देवत्वमिति भावः ॥ १ ॥

१. ऋत्विक्गण, चिरन्तन मित्रावरुण को लक्ष्य कर प्रशंसनीय
 और प्रबुद्ध सेवा करो। उन्हें हव्य देने में कृत-निश्चय बनो। मित्रा-
 वरुण यजमानों को सुख देने में कारण हैं। वे स्वादिष्ठ हव्य का भक्षण
 करते हैं। वे सन्नाद् हैं। उनके लिए घृत गृहीत होता है। प्रतियज्ञ में
 उनकी स्तुति होती है। उनकी शक्ति का कोई उल्लंघन नहीं कर
 सकता। उनके देवत्व में किसी को सन्देह नहीं होता।

अदर्शिगातुरुवेवरीयसीपन्थाः कृतस्य समयं स्तरश्मिभिश्चक्षुर्भ
 गस्यरश्मिभिः । द्युक्षं मित्रस्य सादनमर्यम्णो वरुणस्य च ।
 अथादधाते बृहदुक्थ्यं वयं उपस्तुत्यं बृहद्वयः ॥ २ ॥

अदंशि । गातुः । उरवे । वरीयसी । पन्थाः । ऋतस्य । सम ।
अयंस्त । रश्मिभिः । चक्षुः । भगस्य । रश्मिभिः । द्युक्षम् ।
मित्रस्य । सदनम् । अर्यम्णाः । वरुणस्य । च । अथ । दधाते
इति । बृहत् । उक्थ्यम् । वयः । उपस्तुत्यम् । बृहत् । वयः ॥ २ ॥

गातुर्गमनशीला वरीयसीउरुतरा उषाः उरवेविस्तीर्णाययागायगमनादिव्यापाराय अद-
शिसर्वैष्टाभूत् तथा ऋतस्यगमनशीलस्यादित्यस्यपन्थामार्गः आकाशलक्षणः रश्मिभिः सम-
यंस्त प्रकाशैःसंगतोऽभूत् भगस्य सर्वैर्भजनीयस्यएतन्नामकस्यदेवस्य रश्मिभिः चक्षुः सर्व-
प्राणिनालोचनं समयंस्त संगतमभूत् सर्वैस्वस्वद्रव्यदर्शनायसमर्थाअभवन्नित्यर्थः तदेवस्पष्टीक्रि-
यते—मित्रस्य प्रकाशकारित्वात्सर्वजनमित्रस्यसदनंगृहं अंतरिक्षं द्युक्षं दीप्तानानिवासस्थानं
अंतरिक्षंरश्मिभिः समयंस्त संगतमभूत् तथार्यम्णाः एतन्नामकस्यदेवस्य उदात्तनिवृत्तिस्वरेण
विभक्तेरुदात्तत्वं द्युक्षं सदनंरश्मिभिः समयंस्त किंच वरुणस्यतमोनिवारकस्य एतन्नामकस्य
देवस्यसदनं तथाभूत् यद्यपिसूर्यस्यैकत्वंतथापि उपाधिभेदेनभेदात्पृथक्स्तुतिः तथा यद्यपि
त्रिभिरपिप्रकाशमप्यन्तरिक्षमेकं तथापि प्रकाशकानांभेदात् त्रिधास्तुयते उदयानन्तरंकर्मा-
नुष्ठानायप्रकाशोभवदित्यर्थः अथअतःकारणात् उदितत्वादेवउक्थ्यंस्तुत्यंबृहत्प्रभूतंवयः
हविलक्षणमनंचदधाते धारयतः किंच उपस्तुत्यंउपेत्यस्तोतव्यंएतिस्तुशास्वित्यादिनाक्यप् बृह-
त्तोमादिनामहस्तोत्रंवयः हविलक्षणमनंचदधाते ॥ २ ॥

२. श्रेष्ठ उषा विस्तृत यज्ञ की ओर जाती है—ऐसा देखा गया ।

शीघ्रगामी सूर्य का पथ व्याप्त हुआ । सूर्य-किरणों में मनुष्य की आँखें
खुलीं । मित्र, अर्यमा और वरुण के उज्ज्वल गृह प्रकाश से परिपूर्ण
हुए; इसलिए तुम दोनों प्रशंसनीय और बहुत अन्न धारण करो ।
प्रशंसनीय और प्रभूत अन्न धारण करो ।

ज्योतिष्मतीमदितिधारयत्क्षितिस्वर्वतीमासंचेतेदिवेदिवेजागृवांसां
दिवेदिवे । ज्योतिष्मत्क्षत्रमांशातेआदित्यादानुनस्पती ।
मित्रस्तयोर्वरुणोयातयज्जनोर्यमायातयज्जनः ॥ ३ ॥

ज्योतिष्मतीम् । अदितिम् । धारयत्क्षितिम् । स्वःऽवतीम् । आ ।
संचेते इति । दिवेऽदिवे । जागृऽवांसां । दिवेऽदिवे । ज्योतिष्मत् ।
क्षत्रम् । आशाते इति । आदित्या । दानुनः । पती इति । मित्रः ।
तयोः । वरुणः । यातयत्क्षजनः । अर्यमा । यातयत्क्षजनः ॥ ३ ॥

अयंयजमानः ज्योतिष्मतीं आहवनीयाग्नेस्तेजोयुक्तां अदितिं अदीनांसंपूर्णलक्षणां
क्षितिं अग्नेर्निवासयोग्यांभूमिउत्तरवेदिलक्षणांधारयत् धारयति स्वयंकृतवानित्यर्थः एताव-

तीवैपृथिवीयावतीवेदिरिति श्रुतेः । तथास्वर्वतीं यज्ञनिष्पत्तिद्वारास्वर्गवतीं ईदृशीं तां आसचेते मि-
त्रावरुणौ संगतौ भवतः न केवलमेतस्मिन्नेवाहनि किंतु दिवेदिवेसर्वेष्वप्यहस्तु कीदृशौ तौ दिवे-
दिवे प्रतिदिनं जागृवांसा प्रबोधं कुर्वाणौ यज्ञं गंतुं अनलसावित्यर्थः किंच वेदिमागत्य ज्योतिष्म-
त् आज्यादिस्वीकारेणातिशयेन तेजोयुक्तं क्षत्रं बलं आशाते अश्रुवाते प्रामुतः अश्रोतेऽछान्दसे
लिटि अनित्यमागमशासनमितिवचनाच्छुद्भावः लटिवाछान्दसः शपः श्लुः कीदृशावितितावा-
ह—अदित्यादितेः पुत्रौ दानुनस्पती दानस्य आज्यादिप्रदानस्य स्वामिनौ अभिमतदानस्य पा-
लयितारौ वा षष्ठ्याः पतिपुत्रेति संहितायां सत्त्वं मित्रश्च वरुणश्च तावुभौ देवौ अर्यमाख्यस्तु देवस्तयोः
मित्रावरुणयोः यातयज्जनः तयोरेव संबन्धात् उभयोर्मध्ये स्थितः यातयज्जनः स्वस्वव्यापारनि-
योजितसर्वजनः मित्रावरुणौ अहोरात्रदेवौ अर्यमा तु तयोरेव सामर्थ्यात् सर्वप्राणिनः प्रेरयतीत्य-
र्थः किंच यातयज्जनः यातयन्ति लोकं यदीयाजनाः प्रेष्याः सतादृशः यद्वा यात्यमानानरके निपात्य-
मानाजनाः प्राणिनः अयष्टारो येन सतादृशः कर्मसाक्षित्वात् स्वस्वकर्मानुरोधेन प्राणिनः सुकृते-
यातयतीत्यर्थः तादृशः अर्यमा मित्रावरुणयोरधीनो वर्तत इति शेषः ॥ ३ ॥

३. यजमान ने ज्योतिष्मती, सम्पूर्ण-लक्षणा और स्वर्ग-प्रदायिनी
देवी तैयार की। तुम लोग सदा जागरूक रहकर और प्रतिदिन वहां
उपस्थित होकर तेज और बल प्राप्त करो। तुम लोग अदिति के पुत्र और
सर्व-प्रकार दान के कर्त्ता हो। मित्र और वरुण लोगों को अच्छे
व्यापार में लगाते हैं। अर्यमा भी ऐसा करते हैं।

अयं मित्राय वरुणाय शंतमः सोमो भूत्व वपानेष्वभाभगो देवो देवेष्वभा-
भगः । तं देवासौ जुषेरत विश्वे अद्य सजोषसः ।

तथाराजानाकरथो यदीमहं ऋतावानायदीमहे ॥ ४ ॥

अयम् । मित्राय । वरुणाय । शमस्तमः । सोमः । भूतु । अवपानेषु ।
आभगः । देवः । देवेषु । आभगः । तम् । देवासः । जुषेरत । विश्वे ।
अद्य । सजोषसः । तथा । राजाना । करथः । यत् । ईमहे ।
ऋतवाना । यत् । ईमहे ॥ ४ ॥

अयमस्माभिर्हूयमानः सोमः मित्राय वरुणाय च शंतमः पीयमानः सत् सुखतमो भूतु भवतु
छान्दसः शपोलुक् भूमुखोस्तिङ्गीतिगुणाभावः अवपानेषु अवाङ्मुखमसपानेषु विषयेषु आसर्व-
तः भगो भजनीयः ताभ्यां किंच देवः दीप्यमानः देवेषु मित्रावरुणानुचरेष्वितरदेवेषु तैः आभगः
आभजनीयः यद्वा देवेषु स्तोत्रेषु यजमानेषु मध्ये देवः दीप्यमानः तथा आभगः तैरेवासर्वतो-
भजनीयः किंच तंसोमं विश्वे सर्वे देवासो देवाः अद्यास्मिन्नेवाहनि जुषेरत संवन्ते छान्दसोऽज्ञस्य
रक्षादेशाभावः बहुलं छन्दसीति रुद्रागमः कीदृशास्तं सजोषसः समानप्रीतियुक्ताः तथा हे राजाना
राजमाना मित्रावरुणौ युवां करथः कुरुतं सेवेथ इत्यर्थः व्यत्ययेन शप् यद्यस्मात्कारणात् यदीमहे

यत्पामुमस्तद्देवान्याचामहे ईङ्गितौ देवादिकः छान्दसो विकरणस्य लुक् तस्माज्जुषेरत तथा कृतावाना
कृतवन्तौ सत्यवन्तौ यज्ञवन्तौ वा मित्रावरुणौ ईमहे अभिमतफलंतयोः पानवायाचामहे ॥४॥

४. मित्र और वरुण के लिए यह सोम प्रसन्नता-दायक हो। वे दोनों

नीचे मुंह करके इसे पान करें। दीप्यमान सोम देवों की सेवा के उपयुक्त

हैं। सारे देवगण अतीव प्रसन्न होकर इसे पियें। प्रकाशशाली

मित्र और वरुण, हम जैसी प्रार्थना करते हैं, वैसा ही करो। तुम

लोग सत्यवादी हो; हम जिसके लिए प्रार्थना करते हैं, उसे करो।

यो मित्राय वरुणाय अविध्वज्जनानवाणं तं परिपातो अंहसा दाश्वांसं मर्तमंहसः ।

तमर्यमाभिरक्षत्युज्यन्तमनुव्रतम् ।

उक्थैर्येनोः परिभूषति व्रतं स्तोमैराभूषति व्रतम् ॥ ५ ॥

यः । मित्राय । वरुणाय । अविधत् । जनः । अनुवर्णम् । तम् ।

परि । पातः । अंहसः । दाश्वांसम् । मर्तम् । अंहसः । तम् ।

अर्यमा । अभि । रक्षति । ऋजुयन्तम् । अनु । व्रतम् । उक्थैः ।

यः । एनोः । एरिभूषति । व्रतम् । स्तोमैः । आभूषति । व्रतम् ॥ ५ ॥

योजनः यजमानो मित्राय वरुणाय च कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी मित्रवरुणच अविधत् परि-
चरति तं जनं युष्मत्परिचारकं अनुवर्णं अद्वेषिणं भ्रातृव्यावा अवैति श्रुतेः । अनल्पं वा अनन्यसेवितं
परिपाथः परितोरक्षतं कस्मादितितदुच्यते—अंहसः न्यूनातिरेकजनितात्पापात् न केवलं सामान्यं
जनं अपितु दाश्वांसं हविर्दत्तवन्तं मर्तमरणधर्माणं अंहसः सर्वस्मादपि पापात् न केवलं भवंतावेव अ-
पितु अर्यमा सर्वेषां नियन्ता देवः ऋजुयन्तं देवेष्वार्जवमाचरन्तं यजमानं व्रतमनु तदीयं कर्मानुलक्ष्य
अभिरक्षति अभितोरक्षति कोस्य जनस्य विशेष इति तत्राह—यो यजमानः उक्थैः शस्त्रैः एनो एनयो-
र्मित्रावरुणयोर्व्रतं कर्म परिभूषति परिगृह्णाति तथा यजमानः युष्मदीयं व्रतं कर्म स्तोमैः स्तोत्रैर्गानयुक्त-
मन्त्रसाध्यैः आभूषति सर्वतः अलं करोति भूष अलङ्कारे भौवादिकः तमभिरक्षन्तीत्यन्वयः ॥ ५ ॥

५. जो व्यक्ति मित्र और वरुण की सेवा करता है, उसे तुम पाप से
बचाओ। द्वेष-शून्य और हव्यदाता मनुष्य को सारे पापों से बचाओ।

उस सरल-स्वभाव व्यक्ति की, उसके व्रत को लक्ष्यकर, अर्यमा रक्षा
करते हैं। वह यजमान मन्त्र-द्वारा मित्रावरुण का व्रत ग्रहण करता

और स्तोत्र-द्वारा उसकी रक्षा करता है।

नमो दिवे बृहते रोदसीभ्यामित्राय वोचं वरुणाय मीळुषे सुमृळीकाय मीळुषे ।

इन्द्रं अग्निमुपस्तुहि द्युक्षमर्यमणं भगम् ।

ज्योग्जीवन्तः प्रजयांस चेमहि सोमस्योतीस चेमहि ॥ ६ ॥

नमः । दिवे । बृहते । रोदसीभ्याम् । मित्राय । वोचम् । वरुणाय ।

मीळुषे । सुमृळीकाय । मीळुषे । इन्द्रम् । अग्निम् । उप । स्तुहि ।

द्युक्षम् । अर्यमणम् । भगम् । ज्योक् । जीवन्तः । प्रहज्या । सचेमहि ।
सोमस्य । ऊती । सचेमहि ॥ ६ ॥

दिवे द्योतमानाय सूर्याय नमोवोचं नमस्कारोपलक्षितं स्तोत्रं वोचं ब्रवीमि स्तौमीत्यर्थः
कीदृशाय तस्मै बृहते महते बृहन्महोरुपसंख्यानमिति विभक्तिरुदात्ता स्तुत्याय तथारोदसीभ्यां
द्यावापृथिवीभ्यां तदभिमानिदेवाभ्यां नमोवोचं तथा मित्राय सर्वजनहिताय अहरभिमानिदेवाय
नमोवोचं तद्वद्वरुणाय आवरकाय रात्र्यभिमानिदेवाय तथा मीळुषे अभिमतफलस्य सेक्रे रुद्राय
कीदृशाय तस्मै सुमृष्टीकाय शोभनसुखयित्रे पुनः स एव विशेष्यते मीळुषे सुमृष्टीकायेति द्वे प्रत्ये-
कविशेषणभूते इदानीं यजमानः ऋत्विजं स्वात्मानं वा प्रतिब्रवीति हे होतः हे आत्मन्वा इन्द्रमग्निं
द्युक्षं दीप्तिमन्तमर्यमणं भगंच उपउपेत्य बुद्ध्या प्राप्य स्तुहि स्तुतिं कुरु अस्मदनुग्रहात् ज्योक् चि-
रकालं जीवन्तो जीवनोपेता वयं प्रजया पुत्रभृत्यादिना सचेमहि संगता भूयास्म किंच सोमस्य इन्द्रो-
रुत्तीकृत्या सचेमहि तमपि स्तुत्वा तत्कारितेन रक्षणेन सहिता भूयास्मेत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. मैं प्रकाशशाली और महान् सूर्य को नमस्कार करता हूँ ।
पृथ्वी, आकाश, मित्र, वरुण और रुद्र को भी नमस्कार करता हूँ ।
ये सब अभीष्ट फल और सुख के दाता हैं । इन्द्र, अग्नि, दीप्तिमान् अर्यमा
और भग की स्तुति करो । हम बहुत दिनों जीकर निश्चयात्मिका बुद्धि
से घिरे रहेंगे । इसी प्रकार सोम-द्वारा हम रक्षित होंगे ।

ऊती देवानां वयमिन्द्रवन्तो मंसीमहि स्वयं शसो मरुद्भिः ।

अग्निमित्रवरुणः शर्मयंसन्त दश्याम मघवानो वयंच ॥ ७ ॥ २६ ॥

ऊती । देवानाम् । वयम् । इन्द्रवन्तः । मंसीमहि । स्वयं शसः ।

मरुद्भिः । अग्निः । मित्रः । वरुणः । शर्म । यंसन् । तत् ।

अश्याम । मघवानः । वयम् । च ॥ ७ ॥ २६ ॥

इन्द्रवन्तः प्रीतेनेन्द्रेण तद्वन्तो वयं देवानां देवान् कर्मणि षष्ठी ऊती कृत्या तर्पणेन हविरादिना मं-
सोमहि मन्येमहि कीदृशा वयं स्वयं शसः स्वायत्तकीर्तयः मरुद्भिः स्तुत्या हष्टैर्मरुद्देवैः अनुगृहीताः
यद्वा देवानामृत्या रक्षणेन रक्षिता मंसीमहि मन्तारो भवेम सामर्थ्यात्तेषामेव महत्त्वस्य किंचाग्नि-
मित्रवरुणा देवाः शर्मयंसन् अस्माकं सुखं प्रायच्छन् तंतं वरं मघवानो वयंच तैर्दत्ता च वन्तः सन्तस्त-
त्सुखं अश्याम व्याप्नुयाम अश्रोते राशिषिलिङ्गि छन्दस्युभयथेति सार्वधातुकत्वात्सलोपः ॥ ७ ॥

७. हमने इन्द्र को प्राप्त किया है । हमारे ऊपर मरुद्गण कृपा
करते हैं । बेवता लोग हमें बचायें । इन्द्र, अग्नि, मित्र और वरुण हमारे
लिए सुखदाता हों । हम अन्न से संयुक्त होकर उसी सुख का भोग
करें वेदार्थस्य प्रकाशेन तमोहादं निवारयन् । पुमर्थोऽथ तुरो देयाद्विधातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥
इति श्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेण साय-
णामात्येन विरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे ऋक्संहिताभाष्ये द्वितीयाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ॥ निर्ममेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

अथ द्वितीयाध्याय आरभ्यते सुषुमायातमितितृचात्मकं चतुर्थं सूक्तम् पारुच्छेपमतिशाकरं षष्ठ्यक्षरोपेतत्वात् पूर्वत्र तु शब्दप्रयोगान्नैत्रावरुणं अत्रात्यष्टिपरिभाषानाश्रीयते अतिशाकर-
मितिविशेषितत्वात् अत्रानुक्रमणिका—सुषुमत्तृचमतिशाकरमिति । दशरात्रस्य षष्ठेह निपातः सवने
प्रउगशब्दे इदं सूक्तं मित्रावरुणदेवत्वं तृतीयं तृचम् सूत्रितं च—स्तीर्णं बार्हिरितितृचौ सुषुमायातमद्विभि-
रिति तथास्मिन्नेव नैत्रावरुणस्य प्रस्थितयाज्यायाः पुरस्तादाद्याप्रक्षेपणीया षष्ठस्य पातः
सवन इति खण्डे सूत्रितम्—सुषुमायातमद्विभिरिति ।

सैषा सूक्ते प्रथमा—

ॐ सुषुमायातमद्विभिर्गोश्रीतामत्सरा इमे सोमांसो मत्सरा इमे ।
आराजानादिविस्पृशास्मन्त्रागन्तमुपनः ।
इमे वा मित्रावरुणा गवाशिरः सोमाः शुक्रा गवाशिरः ॥ १ ॥

सुसुम । आ । यातम् । अद्विभिः । गोऽश्रीताः । मत्सराः ।
इमे । सोमांसः । मत्सराः । इमे । आ । राजाना । दिविस्पृशा ।
अस्मन्त्रा । गन्तम् । उप । नः । इमे । वाम् । मित्रावरुणा ।
गोऽआशिरः । सोमाः । शुक्राः । गोऽआशिरः ॥ १ ॥

हे मित्रावरुणौ आयातं अस्मद्यज्ञं प्रत्यागच्छतं आगमनाय किमस्तीति चेत्तत्राह—अ-
द्विभिः अभिषवसाधनैर्ग्रावभिः सुषुम सोमं सुतवन्तो वयं सुनोतेर्लिट् रूपं अतो गोश्रीताः
विकारे प्रकृतिशब्दः पयोभिर्मिश्रिताः तस्मान्नैत्रावरुणं पयसा श्रीणातीति हि ब्राह्मणं । मत्सराः
तृप्तिहेतवः सोमाः मत्सरः सोमो मन्दते स्तृप्तिकर्मण इति यास्कः । इमे पुरतो गृहीता वर्तते अत आ-
यातं पुनस्त एव विशेष्यन्ते इमे सोमा सोमत्सराः मदहेतवः मादने मात्सर्यवन्तो वा इतरयज्ञगतसो-

मेभ्यः सोमाः कीदृशौयुवां राजानाराजनशीलौ दिविस्पृशाद्युलोकवासिनौ ह्युभ्यांङेरुपसंख्या-
नमित्यलुक् ईदृशौ युवां अस्मन्नास्मासुमध्ये अस्मत्पालकौवा युवानोऽस्मत्संबन्धिनं यज्ञं
उपागतं समीपे आगच्छतं किंच हेमित्रावरुणा एतन्नामानौदेवौ वांयुवयोरर्थाय इमे सोमाः
गवाशिरः पूर्ववद्विकारेप्रकृतिशब्दः गोभिः क्षीरैः आशिरोमिश्रिताः संजाताः किंच गवाशिरः
गोभिः उदकैर्मिश्रिताः संजाताः यद्वा गोभिः स्तुतिलक्षणैर्मन्त्रैर्मिश्रिताः अतएव शुक्रादीनां सं-
जाताः आशिरमवनयतिशुक्रत्वायेति श्रुतेः ॥ १ ॥

१. हम पत्थर के टुकड़े से सोम चुआते हैं। मित्रावरुण, आओ।
दूध-मिला और तृप्ति करनेवाला सोम तैयार है। यह सोम तृप्ति
देनेवाला है। तुम राजा, स्वर्गवासी और हमारे रक्षक हो। हमारे यज्ञ
में आओ। तुम्हारे ही लिए यह सोम दूध के साथ मिलाया गया
है। दूध-मिलाया सोम विशुद्ध होता है।

इमआयातमिन्दवः सोमासोदध्याशिरः सुतासोदध्याशिरः ।
उतवामुषसोबुधिसाकंसूर्यस्यरश्मिभिः ।
सुतोमित्रायवरुणायपीतये चारुः क्रतायपीतये ॥ २ ॥

इमे । आ । यातम् । इन्दवः । सोमासः । दधिऽआशिरः । सुतासः ।
दधिऽआशिरः । उत । वाम् । उषसः । बुधि । साकम् । सूर्यस्य ।
रश्मिभिः । सुतः । मित्राय । वरुणाय । पीतये । चारुः । क्रताय ।
पीतये ॥ २ ॥

हेमित्रावरुणौ आयातं आगच्छतं यतोयुष्मदर्थं इन्दवः क्लेदनसमर्थाः सोमासः सोमाः द-
ध्याशिरः दध्नाश्रयणवन्तः सन्तः इमे पुरतो ग्रहेण गृहीतावर्तन्ते अत आयातं किंच दध्याशिरः धी-
यमानाशिरः सोमाः सुतासः मन्त्रेण ग्रावभिरभिषुताः संपन्नाः अत आयातमिति शेषः आदित्यग्र-
हे दध्यवनयसद्भावात् तदपेक्षया दध्याशिर इत्युक्तं उत अपि च वांयुवयोः प्रीतये पालनाय उषसो-
बुधि उषसः संबन्धिनिबोधे सति संपदादिलक्षणो भावेऽपि सावेकाच इति विभक्तेरुदात्तत्वं प्रका-
शे संजाते सति न केवलं मुषस एव बोधः अपितु सूर्यस्य रश्मिभिः साकं सूर्यकिरणैः सह प्रकाशे हविः-
प्रदानाय संजाते सति सुतः सोमोऽभिषुतः इदानीं वियुज्योच्यते मित्राय सर्वहिताय एतन्नाम का-
य अहरभिमानि देवाय तथा वरुणाय आवरकाय रात्र्यभिमानि देवाय च तदर्थं सोमः सुत इति शे-
षः किंच क्रताय यज्ञाय तन्निर्वाहकाय तदर्थं पीतये पानाय यज्ञसिद्ध्यर्थं हि देवानां सोमपानं यद्वा क-

तैरिक्किच् पीतयेपात्रेऋत्विगादयेऋताययज्ञायतन्निर्वाहकायवा चारुःचरणीयः भक्षणीयः सोमः सुतः अभिषुतः ॥ २ ॥

२. मित्रावरुण, आओ। यह तरल सोमरस दही के साथ मिलाया हुआ है। अभिषुत सोमरस दही के साथ मिलाया गया है। उषा के उदय-काल में ही हो अथवा सूर्य-किरणों के साथ ही हो—तुम्हारे लिए सोम अभिषुत है। यह सुन्दर सोमरस मित्र और वरुण के पान के लिए है—यज्ञ-स्थल में उनके पीने के लिए है।

तांवां धेनुं न वासरीमं शुं दुहन्त्यद्रिभिः सोमं दुहन्त्यद्रिभिः ।

अस्मन्नागन्तमुपनोर्वाञ्चा सोमपीतये ।

अयं वां मित्रावरुणा नृभिः सुतः सोम आपीतये सुतः ॥ ३ ॥ १ ॥

ताम् । वाम् । धेनुम् । न । वासरीम् । अंशुम् । दुहन्ति । अद्रिभिः ।

सोमम् । दुहन्ति । अद्रिभिः । अस्मन्ना । गन्तम् । उप । नः ।

अर्वाञ्चा । सोमपीतये । अयम् । वाम् । मित्रावरुणा । नृभिः ।

सुतः । सोमः । आ । पीतये । सुतः ॥ ३ ॥ १ ॥

मित्रावरुणा हे मित्रावरुणौ वायुवयोः संबन्धिनमंशुवल्लीरूपं सोमं दुहन्ति संपादयन्ति अश्व-
र्यवः किमिव तांप्रसिद्धां अग्निहोत्रार्थावासरीं सर्वागाच्छादितपयस्कांबुक्षीरामित्यर्थः यद्वा
पयआदिना आच्छादयित्रीं वस आच्छादने औणादिक अरिप्रत्ययः छदिकारादकिन इति ङीष्
यद्वा केवल औणादिकः अरप्रत्ययः स्वार्थिकोऽण् धेनुं प्रीणयित्रीं गामिव केन साधनेनेति तदा-
ह—अद्रिभिः अभिषवसाधनैर्ग्रावभिः किंच अद्रिभिः तैरेव साधनैः सोमं युष्मदर्थमेव दुहन्ति
वल्लीरूपं सोमं युष्मदर्थमेवोदकेनाश्राव्यरसं दुहन्ति किंच अर्वाञ्चा अस्मदभिमुखौ सन्तौ सोमपी-
तये सोमपानाय अस्मन्ना अस्मन्नातारौ युवानोऽस्मदीयं यज्ञं उपगन्तं उपागच्छतं किंच वायुष्म-
दर्थं अयं सोमः नृभिर्नैतृभिर्यज्ञनिर्वाहकैः ऋत्विग्भिः सुतः अभिषुतः किंच आपीतये संपूर्णपानाय
सुतः अत आगच्छतमित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. तुम्हारे लिए बहुत रसवाले सोम को, दुग्धवती गाय की तरह, पत्थर के टुकड़ों से वे दुहते हैं। वे प्रस्तर-खण्ड-द्वारा सोम को दुहते हैं। तुम हमारे रक्षक हो। सोम-पान के लिए हमारे सामने हमारे पास तुम आओ। मित्र और वरुण, नेताओं ने तुम्हारे लिए सोम चुआया है—अच्छी तरह पीने के लिए अभिषव किया है।

प्रप्रपूष्ण इति चतुर्कचंपंचमं सूक्तं पारुच्छेपमात्पष्टं पूषदेवताकं प्रपचतुष्कंपौष्णमित्यनुक्रान्तं विनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रप्रथमा—

प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्यशस्यतेमहित्वमस्यतवसोनतन्दतेस्तोत्रमस्य
नतन्दते । अर्चामिसुम्रयन्नहमन्यूतिमयोभुवम् ।
विश्वस्ययोमनआयुयुवेमखोदेवआयुयुवेमखः ॥ १ ॥

प्र॒प्र । पू॒ष्णः । तु॒वि॒जा॒तस्य॑ । श॒स्य॒ते । म॒हि॒त्त्वम् । अ॒स्य ।
त॒वसः॑ । न । त॒न्दते॑ । स्तो॒त्रम् । अ॒स्य । न । त॒न्दते॑ । अ॒र्चा॒मि ।
सु॒म्र॒यन् । अ॒हम् । अ॒न्ति॒ऊ॒तिम् । म॒यः॑भुवम् । विश्व॑स्य ।
यः । म॒नः । आ॒यु॒युवे॑ । म॒खः । दे॒वः । आ॒यु॒युवे॑ । म॒खः ॥ १ ॥

तुविजातस्यबहुयजमानार्थमुत्पन्नस्यास्यपूष्णः पोषकस्यैतन्नामकस्यदेवस्य तवसोमहित्वं बलस्यमहत्त्वंप्रशस्यते प्रस्तूयतेसर्वैः वीप्तापादपूरणे नतन्दते नहिनस्तिकश्चित् तदपि किंचास्यपूष्णः स्तोत्रंनतन्दते नहिनस्तिनविरमति सर्वोपिजनः एनंस्तौतीत्यर्थः जगत्पोषकत्वादितिभावः अतःकारणात् अहं अहमपि यजमानः सुम्रयत् सुखमिच्छन् अर्चामिस्तौमि कीदृशतं अंत्युतिं आसन्नरक्षणं कादिछोपोबहुलमितिकलोपः स्तुत्यनन्तरमेववरप्रदमित्यर्थः मयोभुवंसुखस्योत्पादकं भावयितारंवा यःपूषा मखःयज्ञवान् मत्वर्थोलुप्यते विश्वस्यसर्वस्य स्तोतुः ऋत्विजोमनः आयुयुवे समन्तावमिश्रयति शीघ्रवरप्रदानादितिभावः किंच देवोदीप्यमानः पूषाइतिशेषः मखः मखंयज्ञंआयुयुवेसंपूर्तिपर्यंतमिश्रयति यद्वा विश्वस्यमनोमिश्रयणेयजमाने किमायातमितिचेत् उच्यते—मखः यज्ञनिर्वाहकोयंपूषादेवः यजमानस्यमनः आयुयुवे समन्तान्मिश्रयति सामर्थ्याद्यजमानस्यमनइतिलभ्यते यौतैश्छान्दसोल्लिङ्गः ॥ १ ॥

१. अनेक मनुष्यों—द्वारा पूजित पूषा (सूर्य) देव की शक्ति की महिमा सर्वत्र प्रशंसा प्राप्त करती है। कोई उसे मारना नहीं चाहता। पूषा के स्तोत्र की विभ्रान्ति नहीं है। मैं सुख पाने की इच्छा से पूषा की पूजा करता हूँ। वह तुरन्त सहारा देते और उत्पन्न करते हैं। पूषा यज्ञवाले हैं। वे सारे मनुष्यों के मन के साथ मिल जाते हैं।

प्रहित्वापूषन्नजिरंनयामनिस्तोमैभिःऋणवऋणवोयथा॒मृध॒उ॒ष्ट्रो॒नपी॒
परो॒मृधः॑ । हुवेयत्त्वामयोभुवदेवंसख्यायमर्त्यः ।
अस्माकमांगूषान्द्युम्निनस्क्रधिवाजेषुद्युम्निनस्क्रधि ॥ २ ॥

प्र । हि । त्वा । पूषन् । अजिरम् । न । यामनि । स्तोमेभिः ।
 कृण्वे । ऋणवः । यथा । मृधः । उष्ट्रः । न । पीपरः । मृधः ।
 हुवे । यत् । त्वा । मयः ऽभुवम् । देवम् । सख्याय । मर्त्यः ॥
 अस्माकम् । आंगूषान् । द्युम्निनः । कृधि । वाजेषु । द्युम्निनः ।
 कृधि ॥ २ ॥

हेपूषन् अजिरं यज्ञदेशंप्रति गमनवन्तं त्वात्वांयामनि गमने निमित्तभूतेसति स्तोमेभिः स्तोत्रैः प्रकृण्वे प्रकृष्टंकरोमि तत्रदृष्टान्तः—यामनिशीघ्रगमने अजिरं शीघ्रगामिनमश्वमिव स- यथा प्रस्तूयते तद्वत् किंच यथामृधः संग्रामान् उद्दिश्यऋणवःगच्छेः तथा प्रकृण्वे यद्वा यथा ऋणवः अस्मद्यज्ञंप्रतिगच्छेः ऋणुगतौ तानादिकः लेट्यडागमः तथात्वांकृण्वे किंच मृधो हिंस- कान्योद्धृन् संग्रामे पीपरः पारंनयसि पारयतेर्लुङिचङि रूपं तत्रदृष्टान्तः—उष्ट्रोऽन उष्ट्रोयथाभारं बोद्धापारयति तद्वत् मृधः संग्रामात् पीपरः पारंनयसि यत् यतः अतःकारणात् त्वात्वांमयोभु- वं सुखस्यभावयितारदेवं देवनशीलंपूषणं मर्त्योर्मरणधर्मानुष्योहं हुवेआह्वयामि किमर्थं स- ख्यायसमानख्यानाय प्रियकरणायएवमाहूतःसन्नस्माकं आंगूषान् आघोषान्स्तोमान् आंगू- षस्तोमआघोषइतियास्कः । द्युम्निनस्कृधि द्योतनवतः कुरु यद्वा स्तोमान् यशोवतः अन्नवतो- वा कृधिअस्मत्स्तुत्याप्रीतः त्वमेवंकुर्वित्यर्थः किंच वाजेषु संग्रामेषुद्युम्निनः अन्नवतः कृधि अ- स्मद्वैरिणोजित्वातेषामन्नंकृधिकुर्वित्यर्थः ॥ २ ॥

२. जैसे शीघ्रगामी घोड़े की प्रशंसा होती है, वैसे ही, हे पूषन्, मंत्रों-द्वारा मैं तुम्हारी प्रशंसा करता हूँ । युद्ध में जाने के लिए तुम्हारी प्रशंसा करता हूँ । ऊँट की तरह तुम हमें युद्ध में पार करते हो । तुम सुख उत्पन्न करनेवाले देवता हो और मैं मनुष्य हूँ; मंत्री पाने के लिए मैं तुम्हें बुलाता हूँ । मेरे बुलावे को शक्तिमान् करो और संग्राम में मुझे विजयी बनाओ ।

यस्यतेपूषन्सख्येविपन्यवःक्रत्वाचित्सन्तोवसाबुभुजिरइतिक्रत्वा
 बुभुजिरे । तामनुत्वानवीयसीनियुतंरायईमहे ।
 अहैळमानउरुशंससरींभववाजेवाजेसरींभव ॥ ३ ॥

यस्य । ते । पूषन् । सख्ये । विपन्यवः । क्रत्वा । चित् । सन्तः ।
 अवसा । बुभुजिरे । इति । क्रत्वा । बुभुजिरे । ताम् । अनु । त्वा ।
 नवीयसीम् । निऽयुतम् । रायः । ईमहे । अहैळमानः । उरुशंस ।
 सरी । भव । वाजैऽवाजे । सरी । भव ॥ ३ ॥

हेपूषन्देव यस्यते रक्षकत्वेनप्रसिद्धस्यतवसख्ये सखित्वेहितकरणेसति कृत्वाचित् क्रतु-
नाप्रकृतेनकर्मणैव जसादिषुछन्दसिवावचनमितिनाभावाभावः संतः भवन्तंप्रीणयितारःसन्तः वि-
पन्यवः विशेषेणस्तोत्रशीलाः यद्वा मेधाविनामैतत् मेधाविनोयजमानाः अवसा त्वत्कृतेनरक्षणे-
नरक्षिताःसन्तः बुभुजिरेभुञ्जते भोगान्इति एवमेवसर्वदाकृत्वाकर्मणाबुभुजिरे भुञ्जते सर्वेपाल्य-
न्तइतिवा भुजेश्छन्दसिलिटिवहुलंछन्दसीतिरुट् तांतादृशीं नवीयसीं नवतरां स्तुत्यांवारक्षां अ-
नुअनुसृत्य रक्षायाअनन्तरंत्वानियुतं रायः एतत्संख्याकान् धनानि ईमहे याचामहे किंच हे उ-
रुशंस बहुधास्तुत्य त्वं अहेळमानःअक्रुध्यन् अस्मासुसुमनाःसन् सरीभव अस्माभिर्गतव्योभव
सर्वैरौणादिकइतिप्रत्ययः आद्युदात्तत्वं किंच त्वंवाजेवाजे सर्वेष्वपिसंग्रामेषु सरीभवगमनशीलो-
भव पुरतोगन्ताभवेत्यर्थः ॥ ३॥

३. पूषन्, तुम्हारी मित्रता प्राप्त करके विशेष यज्ञ-द्वारा
तुम्हें प्रसन्न करते हुए स्तोत्र-परायण यजमान तुम्हारे द्वारा रक्षित
होकर नाना प्रकार के भोग भोगते हैं। नया सहारा पाकर तुम्हारे
पास असंख्य धन चाहते हैं। बहुतों के द्वारा स्तवनीय पूषा, हमारा
अनावर न करके हमारे सामने आओ और युद्ध-काल में हमारे
अग्रगामी बनो।

अस्याऊषणुपसातयेभुवोहैळमानोररिवाँअजाश्वश्रवस्यतामजाश्व।

ओषुत्वावृतीमहिस्तोमेभिर्दस्मसाधुभिः।

नहित्वापूषन्तिमन्यआघृणेनतेसख्यमपह्नुवे ॥ ४ ॥ २ ॥

अस्याः। ऊम् इति। सु। नः। उप। सातये। भुवः। अहेळमानः।

रारिःवान्। अजःअश्व। श्रवस्यताम्। अजःअश्व। ओ इति।

सु। त्वा। वृतीमहि। स्तोमेभिः। दस्म। साधुभिः। नहि। त्वा।

पूषन्। अतिमन्ये। आघृणे। न। ते। सख्यम्। अपह्नुवे ॥ ४ ॥ २ ॥

हे अजाश्व पूषन् अजाश्वेतिपूषणमाहेतियास्कः। नोऽस्माकं अस्याः अस्यैचतुर्थ्य-
र्थेण्ठी सातयेलाभाय अहेळमानः अक्रुध्यन् अनादरमकुर्वन् ररिवान् दाताचसन् सुसुष्टुउप-
भुवः समीपस्थोभव रातेश्छान्दसस्यलिटःकसुः पदसंज्ञायाअभावेपिपिपांसांतस्थिवांसमि-
त्यादौ छान्दसोवग्रहोदश्यते उइतिपादपूरणः किंच श्रवस्यतां अन्नमिच्छतामस्माकं हेअजाश्व
अजाएवाश्वस्थानीयायस्यतादृशत्वं पूषनामेदं ररिवाँश्चसन् उपभुवः ओइति निपातद्वयसमुदा-
यात्मकएकोनिपातः हेदस्म शत्रूणां उपक्षपयितः पूषन् त्वात्वां ओषु वृतीमहि सर्वतएवसुत-
रांवर्तयेमहि वृतेरन्तर्भावितण्यथाल्लिङ्गिबहुलंछन्दसीतिशपःश्लुः यज्ञान्तरगमनान्निवर्तयामः

इत्यर्थः केनसाधनेनेतितदुच्यते—साधुभिःस्तोमेभिः त्वांपीणयितुंसमर्थैःस्तोत्रैः किंच हे पूषन् आवृणं सर्वतोवृष्टेःक्षारयितः यद्वा आवृणे हविषामाहर्तः स्वीकर्तः त्वां नह्यतिमन्ये अवमर्तिनैवकरांमि नंकवलमनतिक्रममात्रं किंतु ते सख्यं तवसखित्वंहितकर्तृत्वं नसपद्भुवे नै-
वापनयामि नत्यजामि सर्वतःप्रख्यापयामोत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. अज बाहनवाले पूषन्, हमारे लाभ के सम्बन्ध में अनादर न कर और दानशोल होकर हमारे पास आओ। अजाश्व पूषन्, हम अन्न चाहते हैं। हमारे पास आओ। शत्रु-हन्ता पूषा, मंत्र-पाठ करते हुए हम तुम्हारे चारों ओर रहें। वृष्टिदाता पूषा, हम कभी न तो तुम्हारा अपमान करते और न तुम्हारी मित्रता का कभी अपलाप करते हैं।

अस्तुश्रौषळित्येकादशर्चपष्ठसूक्तम् अत्रानुक्रमणिका अस्तुश्रौषळेकादशैवैश्वदेवीमैत्रावरुण्याश्विन्यस्तिस्रऐन्द्राग्नेयीमारुत्यैन्द्राग्नीबार्हस्पत्यावैश्वदेव्यत्यात्रिष्टुप् पंचमीबृहती वैश्वदेवमेतदेवमन्यासामपिसूक्तप्रयोगेवैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगेयल्लिङ्गंसादेवतेति परुच्छेपःकविः अन्यात्रिष्टुप् पंचमीबृहती अन्याअत्यष्टयः विशेषाभावात्सूक्तंवैश्वदेवं तत्रआद्यायाविश्वेदेवादेवता द्वितीयायामित्रावरुणौ अथतिस्रोऽश्विदेवताकाः ऐन्द्रीषष्ठी सप्तम्याग्नेयी अष्टमीमारुतीनवमीऐन्द्राग्नीदशमीबार्हस्पत्या एकादशीवैश्वदेवी सूक्तविनियोगोलैङ्गिकः दशरात्रस्यषष्ठेहनिप्रउगशस्त्रेआद्या वैश्वदेवतृचेप्रथमा षष्ठस्येतिखण्डेसूत्रितम्—अस्तुश्रौषळोषूणो-
अग्नइति ।

सैषासूक्तेप्रथमा—

अस्तुश्रौषट्पुरोअग्निधियादधेआनुतच्छर्धोदिव्यंवृणीमह
इन्द्रवायूवृणीमहे । यद्धक्काणाविवस्वतिनाभासंदायिनव्यसी।
अधप्रसूनउपयन्तुधीतयोदेवाँअच्छानधीतयः ॥ १ ॥

अस्तु । श्रौषट् । पुरः । अग्निम् । धिया । दधे । आ । नु । तत् ।
शर्धः । दिव्यम् । वृणीमहे । इन्द्रवायू इति । वृणीमहे । यत् । ह ।
क्काणा । विवस्वति । नाभा । समुदायि । नव्यसी । अध । प्र ।
सु । नः । उप । यन्तु । धीतयः । देवान् । अच्छ । न । धीतयः ॥ १ ॥

अहंपुरः पुरतः उत्तरवेद्यां अग्निं आहवनीयाख्यं धिया प्रज्ञायाप्रणयनादिकर्मणादधे धारितवानस्मि तच्छर्धः तादृशंबलवंतंवाग्निं यद्वा तच्छर्धः तादृशं मरुतां स्वरूपं बलंदिव्यं दिविभवं

नु क्षिप्रं आवृणीमहे आभिमुख्येन संभजामहे किंच इन्द्रवायू वृणीमहे यद्यस्मात्कारणात् वि-
वस्वति दीक्षिमति नाभानाभौ भूम्यानाभिस्थाने देवयजनेवेदिरूपे यद्वा नाभौ सर्वफलस्यसंब-
न्धके यज्ञे यज्ञमाहुर्भुवनस्यनाभिमिति श्रुतेः । ऋणा कुर्वाणा स्वार्थप्रकाशनं नव्यसीनवतरा
स्तुतिरूपावाक्संदायि संबध्यते छान्दसः कर्मणिलुङ् अस्माभिः प्रयुज्यत इत्यर्थः यस्मात्स्तु-
तिः क्रियते तस्मात् अस्तु श्रौषट् अस्याः स्तुतेः श्रवणं भवतु श्रोता भवतु वामरुतांगणोऽग्निर्वा इ-
न्द्रवायुपक्षे प्रत्येकोपेक्षयैकवचनं अध अनन्तरं नोधीतयः अस्मदीयानि कर्माणि स्तुत्यादिरूपा-
णि प्रसूयन्तु प्रकर्षेण सुष्ठु युष्मानुपगच्छन्तु किंच देवाँ अच्छान अग्न्यादिदेवान् आभिमुख्येन
प्राप्नुमिव धीतयः अस्मदीयानि कर्माणि उपयन्तु तेषां समीपं प्राप्नुवन्तु ॥ १ ॥

१. मैंने भक्ति के साथ, सामने अग्नि की स्थापना की है ।
अग्नि की स्वर्गीय शक्ति की मैं प्रशंसा करता हूँ । इन्द्र और वायु
की प्रशंसा करता हूँ । चूँकि पृथिवी की दीप्तिमान् नाभि या यज्ञ-
स्थान को लक्ष्य कर नई अर्थकरी स्तुति बनाई गई है, इसलिए
अग्नि उसे सुनें । पश्चात् जैसे हमारे क्रिया-कर्म अन्यान्य देवों के
पास जाते हैं, वैसे ही इन्द्र और वायु के पास भी जायें ।

यद्वात्यन्मित्रावरुणाऋतादध्याददाथे अनृतं स्वेन मन्युना दक्षस्य स्वेन मन्युना ।

युवो रित्थाधिसद्मस्वपश्याम हिरण्ययम् ।

धीमिश्च न मनसा स्वेमिरक्षमिः सोमस्य स्वेमिरक्षमिः ॥ २ ॥

यत् । । ह । त्यत् । मित्रावरुणौ । ऋतात् । अधि । आददाथे

इत्याददाथे । अनृतम् । स्वेन । मन्युना । दक्षस्य । स्वेन ।

मन्युना । युवोः । इत्या । अधि । सद्मसु । अपश्याम ।

हिरण्ययम् । धीमिः । च । न । मनसा । स्वेमिः । अक्षमिः । सोमस्य ।

स्वेमिः । अक्षमिः ॥ २ ॥

हे मित्रावरुणौ ऋतात् आदित्यात् त्यत् तदुदकं यद्यस्मात्कारणात् अधि अधिकं आददाथे
सर्वतो ददथः ह्यसिद्धं कीदृशमुदकं अनृतं श्वरं शोषणस्वभावं केन साधनेन स्वेन मन्युना स्वकीये-
न तेजसा अहोरात्राभिमानिदेवौ मित्रावरुणौ खलु वृष्टिं मोचयतः अहोरात्रे वा इत्यादि श्रुतिः पूर्वमे-
वोदाहृता मन्युर्विशोष्यते दक्षस्य समर्थस्य स्वेन मन्युना आत्मभूतेन मननीयेन सामर्थ्येन किंच हे-
मित्रावरुणौ युवोः अन्यलोपश्छान्दसः युवयोः संबन्धिनं हिरण्ययं हिरण्ययं रूपं कल्प्यवास्तव्य-
वास्त्वेत्यादौ मयटोमशब्दलोपो निपात्यते इत्या इत्थं वक्ष्यमाणप्रकारेण सद्मसु यज्ञसदनेषु अधि
अपश्याम पश्येम केन साधनेनेति तदुच्यते—धीमिः तदुद्देश्यैः कर्मभिर्यज्ञादिरूपैर्मनसा च न त्व-

दासकेनचेतसाच स्वेभिरक्षभिः आत्मीयैरनन्यैश्चक्षुरादीन्द्रियैः किंच सोमस्यसोमंस्वेभिरक्ष-
भिः अस्मदीयैरिन्द्रियैः पश्येमेतिशेषः नासाद्यपेक्षयाबहुवचनम् ॥ २ ॥

२. कर्म-कुशल मित्र और वरुण, अपनी शक्ति-द्वारा सूर्य के पास से जो विनाशी जल पाते हो, वह हमें यथेष्ट परिमाण में देते हो; इसलिए हम क्रिया, कर्म, ज्ञान और सोमरस में आसक्त इन्द्रियों की सहायता से, यज्ञशाला में, तुम लोगों का ज्योतिर्मय रूप देखें।

पृष्ठचस्यषष्ठेहनिप्रउगशस्त्रे युवांस्तोमेभिरित्याश्विनस्तुचःषष्ठस्येतिखण्डेसूत्रितम्—युवां-
स्तोमेभिर्देवयन्तोअश्विनावर्महइन्द्रेति ।

सैषातृतीया—

युवांस्तोमेभिर्देवयन्तोअश्विनाश्रावयन्तइवश्लोकमायवोयुवां
हव्याभ्यइयवः । युवोर्विश्वाअधिश्रियःपृक्षश्चविश्ववेदसा ।
प्रुषायन्तेवापवयोहिरण्ययेरथेदस्नाहिरण्यये ॥ ३ ॥

युवाम् । स्तोमेभिः । देवयन्तः । अश्विना । आश्रावयन्तःइव ।
श्लोकम् । आयवः । युवाम् । हव्या । अभि । आयवः । युवोः ।
विश्वाः । अधि । श्रियः । पृक्षः । च । विश्वइवेदसा । प्रुषायन्ते ।
वाम् । पवयः । हिरण्यये । रथे । दस्ना । हिरण्यये ॥ ३ ॥

हेअश्विना अश्विदेवौ युवांस्तोमेभिःस्तोत्रैः देवयन्तः युवामात्मनइच्छन्तः आयवः मनु-
ष्यनामैतत् यजमानाः श्लोकंयुष्मदीयस्तुतिरूपांवाचं आश्रावयन्तइव सर्वतःश्रवणविषयांकुर्व-
न्तइव स्तुवन्ति श्लोकइतिवाङ्माम श्लोकः धाराइतितन्नामसूक्तत्वात् कीदृशास्ते युवांहव्याह-
विषाआज्यादिना अभ्यायवः आभिमुख्येनगन्तारः प्रीणयितुमितिशेषः हवींषि आभिमुख्येनप्रा-
पयन्तोवा किंच हेविश्ववेदसा सर्वधनौ युवोर्युवयोः संबन्धिन्योविश्वाःश्रियः सेवनीयाः सर्वा-
लक्ष्मीः धनकनकादिरूपाः अधिअधिकंभजन्तइतिशेषः किंच पृक्षश्च अन्नमपि युष्मत्प्रसादाद-
धि अधिकंलभन्ते किंच हेदस्ना शत्रूणामुपक्षपयितारौ वां हिरण्ययेरथेहिरण्ययेमधुपूर्णं रथे
पवयस्तन्नेमयः प्रुषायन्ते क्षरन्ति स्रवन्ति प्रुषपुषस्त्रेहनसेचनपूरणेषु छन्दसिशायजपीत्यहाव-
पिश्रःशायजादेशः मधुपूर्णपात्रोपेतत्वादशीघ्रगमनेनचक्रेषु मधूनिस्त्रवन्तीतिभावः पवीरथने-
मिर्भवतियद्विपुनातिभूमिमितिनिर्मुक्तं । अश्विनोरथस्यमधुपूर्णत्वं त्रयःपवयोमधुवाहनेर-

यहत्यादिषुप्रसिद्धं किंच तादृशे हिरण्ययेहिरण्ययेहृदयरमणेरथेमधुरं हविर्वहतमितिशे-
षः ॥ ३ ॥ ३. अश्विनीकुमारो, स्तुति-द्वारा तुम्हें अपना देवता बनाने की
इच्छा से यजमान लोग इलोक सुनाते तथा हृदय लेकर तुम्हारे सामने
जाते हैं। सर्वधन-सम्पन्न अश्विद्वय, वे लोग तुम्हारी कृपा से सब
तरह के धनधान्य और अन्न प्राप्त करते हैं। तुम्हारे सोने के रथ
की नेमियां मधु गिराती हैं। उसी रथ पर हृदय ग्रहण करो।

अचेतिदस्त्रान्व्यूनाकंमृण्वथोयुञ्जतेवारथयुजोदिविष्टिष्वध्व
स्मानोदिविष्टिषु। अधिवांस्थामवन्धुरे रथेदस्त्राहिरण्यये।

पथेवयन्तावनुशासन्तारजोअंसाशासन्तारजः ॥ ४ ॥

अचेति। दस्त्रा। वि। ऊम् इति। नाकम्। ऋण्वथः। युञ्जते।

वाम्। रथःयुजः। दिविष्टिषु। अध्वस्मानः। दिविष्टिषु। अधि।

वाम्। स्थाम्। वन्धुरे। रथे। दस्त्रा। हिरण्यये। पथाइव।

यन्तौ। अनुशासन्ता। रजः। अंसा। शासन्ता। रजः ॥ ४ ॥

हेदस्त्रादस्त्रौअश्विनौ अचेति वक्ष्यमाणंयुष्मच्चेष्टितंज्ञायतेसर्वैः किंतदितितदुच्यते—नाकं
स्वर्गं व्युण्वथोविशेषेणगच्छथः ऋणुगतौ तानादिकः लेट्यडागमः यज्ञसंपूर्त्यनन्तरमितिया-
वत् उशब्दोवधारणे यद्वा नाकं अकंदुःखंतद्रहितंयज्ञमृण्वथः विशेषेणगच्छथएव तदर्थंवां रथ-
युजः युष्मत्संबन्धिनोरथस्ययोजयितारः सारथयः दिविष्टिषु स्वर्गस्यएषणेषु द्योतनात्मकस्य
यज्ञस्यैषणेषु गमनेषुवा निमित्तभूतेषुयुञ्जते अश्वाम्योजयन्ति रथे युक्तेरथेवायुष्मान्तएवविशे-
ष्यन्ते दिविष्टिषु दिवोगमनेषुनिरालंबआकाशगमनेषु अध्वस्मानः रथस्य तदाश्रितस्यचध्वंस-
मकुर्वाणाः किंच हेदस्त्राअश्विनौ वांयुवयोः बंधुरे बंधुरत्रययुक्ते युगबन्धनाधारःकाष्ठविशेषो-
बन्धुरंतादृशत्रययुक्तत्वं रथोयोवांत्रिवंधुरेइत्यादिषुप्रसिद्धं। हिरण्ययेहिरण्ययेरथे अधि तादृश-
स्परथस्योपरि स्थामअस्थापयाम छान्दसेलङ्घि बहुलछन्दसीत्यडभावः आद्युदात्तश्छान्दसः
कीदृशौ पथेवसुपथेनेवमार्गेण निरालंबआकाशे रजः रंजनात्मकं स्वर्गंप्रतिपत्तौगच्छन्तौ लो-
कारजांस्युच्यन्तइत्युक्तत्वात्। अनुशासता अननुकूलानशत्रून् अनुशासतौ विधेयीकुर्वन्तौ शा-
सेः शतरिजक्षित्यादयइत्यभ्यस्तत्वादभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वं किंच अंजसामुख्यत्वेन प्र-
कृष्टरजः उदकं वृष्टिलक्षणंशासता शासतौ बलाद्विधेयीकुर्वन्तौ ॥ ४ ॥

४. दस्त्रद्वय, तुम्हारे मन की बात सब जानते हैं। तुम स्वर्ग में
जाना चाहते हो। तुम्हारे सारथि लोग स्वर्ग-पथ में रथ योजित करते
हैं। निरालम्ब होते हुए भी अश्वगण रथ को नष्ट नहीं करते।
अश्विद्वय, बन्धुर या बन्धनाधारभूत वस्तु से युक्त हिरण्यमय रथ पर
हम तुम्हें बैठाते हैं। तुम लोग सरल मार्ग से स्वर्ग को जाते हो।
तुम लोग शत्रुओं को परास्त करते और विशेषरूप से वृष्टि की
व्यवस्था करते हो।

अथपंचमी-

शचीभिर्नः शचीवसू दिवानक्तं दशस्यतम् ।

मावां रातिरुपदसत्कदाचन अस्मद्रातिः कदाचन ॥ ५ ॥ ३ ॥

शचीभिः । नः । शचीवसू इति शचीवसू । दिवा । नक्तम् ।

दशस्यतम् । मा । वाम् । रातिः । उप । दसत् । कदा ।

चन । अस्मत् । रातिः । कदा । चन ॥ ५ ॥ ३ ॥

हेशचीवसू शचीतिकर्मनाम अस्मदनुष्ठितज्योतिष्टोमादिकर्मधनौ युवांशचीभिः अस्मदी-
यैः कर्मभिर्यागादिभिर्निमित्तभूतैः दिवानक्तं अह्निरात्रौ च दशस्यतं अभिमतं ददेथां दाशुदाने
इत्यस्येदं छान्दसं रूपं यद्वा दशस्यतिर्दानार्थः कंड्वादिषु द्रष्टव्यः वायुवयोः रातिर्दानं कदाचन सर्व-
दायागकाले अयागकालेपि मोपदसत् मोपक्षीणं भूत् दसु उपक्षये लुङ्गिषुषादिद्युतादीतिचुरङ्
न केवलं युष्मदीयं अपितु अस्मत् अस्माकमपि रातिर्दानं हविरादिप्रदानं सर्वविषयदानं वार्थि-
भ्यः कदाचन सर्वावस्थायामपि मोपदसत् उपक्षीणं मा भूत् सर्वदा वर्ततां अहमपि सर्वदा युष्मानु-
द्दिश्य दद्यां युवामपि मदभिमतं सर्वदा दत्तमित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हमारे क्रिया-कर्म ही तुम्हारा घन हैं । हमारे क्रिया-कर्म के
लिए दिन-रात अभीष्ट प्रदान करो । न तो तुम्हारा दान बन्द हो
और न हमारा ।

॥ इति द्वितीयस्य द्वितीये तृतीयो वर्गः ॥ ३ ॥

पृष्ठस्य षष्ठे हनिप्रउगशस्त्रस्यैन्द्रे तृते तृतीया वृषन्निन्द्रेत्येषा सूत्रितं च-वृषन्निन्द्रवृषपाणास-
इन्द्रवः सुषुमाया तमद्रिभिरिति तत्रैव सवने प्रस्थितया ज्यानां पुरस्तात् अन्याऋचः प्रक्षिप्योभयी-
भिर्यष्टव्यं तत्र होतुः प्रस्थितया ज्यायाः पुरस्तात् एषा प्रक्षेपणीया सूत्रितं च-षष्ठस्य प्रातः सवने
प्रस्थितया ज्यानां पुरस्तादन्याः ऋत्वोभाभ्यामनवानन्तो यजन्तीति ।

सैषा सूक्तेष्वष्टी-

वृषन्निन्द्रवृषपाणास इन्द्रव इमे सुता अद्रिषुतास उद्भिदस्तुभ्यं सु

तासं उद्भिदः । ते त्वामन्दन्तु दावनेमहे चित्राय राधसे ।

गीर्भिर्गिर्वाहः स्तवं मान आगं हि सुमृळीको न आगं हि ॥ ६ ॥

वृषन् । इन्द्र । वृषपानासः । इन्द्रवः । इमे । सुताः । अद्रिंसुतासः ।
 उत्सृजिदः । तुभ्यम् । सुतासः । उत्सृजिदः । ते । त्वा । मन्दन्तु ।
 दावने । महे । चित्राय । राधसे । गीःभिः । गिर्वाहः । स्तवमानः ।
 आ । गृहि । सुष्टुमृलीकः । नः । आ । गृहि ॥ ६ ॥

हेइन्द्र वृषन् वर्षितःकामानां इमेपुरतोदृश्यमानाइन्द्रवःसोमाः सुताः त्वदर्थमभिषुताः
 कीदृशास्तेवृषपानासः अभिमतवर्षकेणत्वयापातव्याः अद्रिसुतासः अद्रिभिर्दृढैः पाषाणैः अ-
 भिषवसाधनैः सुताः उद्भिदः उद्भेदकाः वर्षस्य तएवपुनर्विशेष्यन्ते उद्भिदः बलस्योद्भेदकाः
 उद्भिन्नावापर्वतादौ तादृशाः सोमाः तुभ्यंसुतासः त्वदर्थमेवाभिषुताः किंच तेतादृशाः सोमाः त्वा-
 त्वांमन्दन्तु तर्पयन्तु कुत्रेतितदुच्यते—दावनेदानवतियागे अभिमतदानायवा तथामहे महते चि-
 त्रायचायमानाय विचित्रायनानाविधायवा राधसे धनाय किंच हेगिर्वाहः गिरांस्तुतीनांअस्मदी-
 यानांबोढः वहिहाधाज्ज्यइत्यसुन् गीर्भिः अस्मत्स्तुतिभिः स्तवमानःसन् आगृहिआगच्छ नो-
 स्मान्सुमृलीकः सुष्टुमृडयितासन् आगृहिआगच्छ ॥ ६ ॥

६. अभीष्ट-वर्षक इन्द्र, अभीष्ट-वर्षों के पान के लिए यह सोम
 अभिषुत हुआ है। यह प्रस्तर-खण्ड द्वारा अभिषुत हुआ है। सोम
 पर्वत पर उत्पन्न हुआ है। वह तुम्हारे लिए अभिषुत हुआ है। विविध
 विचित्र लाभों के लिए यथास्थान प्रवृत्त सोम तुम्हारी तृप्ति का
 साधन करे। स्तुति-योग्य, हम तुम्हारी स्तुति करते हैं। आओ,
 हमारे ऊपर प्रसन्न होकर आओ।

दशरात्रस्यषष्ठेहनिपातःसवनेनेष्टुःप्रस्थितयाज्यायाःपुरस्तादोषूणोअग्नइत्येषावपनीयाए-
 कीकृत्योभाभ्यांयागः षष्ठ्येतिखण्डेसूत्रितं—ओषूणोअग्नेशृणुहित्वमीळितोभिर्होतारमिति त-
 स्मिन्नेवसवने प्रउगशस्त्रेद्वितीया सूत्रितं—अस्तुश्रौषळोषूणोअग्नइति ।

ओषूणोअग्नेशृणुहित्वमीळितोदेवेभ्योब्रवसियज्ञियेभ्यो
 राजभ्योयज्ञियेभ्यः । यद्धत्यामङ्गिरोभ्योधेनुदेवाअदत्तन ।
 वितांदुहेअर्यमाकर्तरीसचाँएषतावेदमेसचाँ ॥ ७ ॥

ओ इति । सु । नः । अग्ने । शृणुहि । त्वम् । ईळितः । देवेभ्यः ।
 ब्रवसि । यज्ञियेभ्यः । राजभ्यः । यज्ञियेभ्यः । यत् । ह । त्याम् ।
 अङ्गिरःभ्यः । धेनुम् । देवाः । अदत्तन । वि । ताम् । दुहे ।
 अर्यमा । कर्तरी । सचाँ । एषः । ताम् । वेद । मे । सचाँ ॥ ७ ॥

हेअग्ने त्वंनोऽस्मदीयं आवाहनं स्तुतिंवा ईळितः अस्माभिः स्तुतःसन् ओषुशृणुहि ओइति निपातद्वयसमुदायात्मकएकोनिपातः आभिमुख्येनैवसुष्ठुशृणु उतश्चप्रत्ययादितिछन्दसिवावचन-मितिहेलुगभावः श्रुत्वाचदेवेभ्योदेवनशीलेभ्योयज्ञियेभ्योयज्ञार्हेभ्यः हविर्भाग्यः स्तुतिभाग्य-श्चेत्यर्थः यज्ञांस्त्विग्यामितिषः तेभ्यः यज्ञियेभ्योयज्ञार्हेभ्योयजमानेभ्यः संबन्धिकर्मब्रवत्सब्रूहि ब्रवीतेर्लेट्यडागमः कीदृशेभ्यः राजभ्योराजमानेभ्यः इदानींदिवाः प्रत्यक्षेणोच्यन्ते अत्रेतिहा-समाहुः—अङ्गिरसोनाममहर्षयः पूर्वयज्ञार्थंदेवान्स्तुत्याप्रीणयित्वागाः अयाचन्त तेप्रीताः कामदु-ष्वांप्रादुः लब्ध्वाचतांधेनुंक्षीरंदोग्धुमशक्नुवानाः अर्यमणंदेवंप्रार्थयन् सचप्रार्थितोऽग्निहोत्राद्यर्थं क्षीरंदुदोहेति तदिदमत्रोच्यते—यत्तं यां त्यां तां हप्रसिद्धांधेनुंक्षीरादिनाप्रीणयित्रीं गांहेदेवाः अं-गिरोभ्यः तदर्थंअदत्तन् दत्तवन्तः तप्तनप्तनथनाश्चेतितनादेशः तांधेनुंअर्यमासर्वस्यनियमितादेवः कर्तृरिसर्वस्योत्पादकेत्वय्यग्नौसचाइतरदेवेभ्यःसाकं विदुहे विविधंदुग्धवान् दुहेर्लिटिबहुलंछ-न्दसीतिरुट् छन्दसिवेतिवचनात्तद्विर्वचनाभावः लट्चेववाल्लोपस्तइतितलोपः एषः एषवार्य-मा तांधेनुंमेसचामत्समवायेनवेदजानाति अर्यमाहमपिजानामीत्यर्थः ईदृशीधेनुस्त्वदर्थमेवदुस-तइत्यग्नेःस्तुतिः ॥ ७ ॥

७. अग्नि, हम तुम्हारी स्तुति करते हैं। हमारी स्तुति सुनो। दीप्यमान और यज्ञ-योग्य देवों के पास यजमान की बात कहना; क्योंकि देवों ने अङ्गिरा लोगों को प्रसिद्ध धेनु दी थी। अर्यमा देवों के साथ, सर्वोत्पावक अग्नि के लिए, उस धेनु का बोहन करते हैं और वह जानते हैं कि, वह धेनु हमारे साथ सम्बन्धित है।

मोषुवोअस्मदितिप्रस्थितयाज्या सूत्रितंच—मोषुवोअस्मदभितानिपौंस्यौषूणोअग्नइति।

मोषुवोअस्मदभितानिपौंस्यासनाभूवंच्युम्नानिमोतजारिषुरस्मत्पूरोतजारिषुः। यद्वश्चित्रंयुगेयुगेनव्यंघोषादमर्त्यम्।

अस्मासुतन्मरुतोयच्चदुष्टरंदिधृतायच्चदुष्टरम् ॥ ८ ॥

मो इति। सु। वः। अस्मत्। अग्नि। तानि। पौंस्यां। सनां। भूवन्।

द्युम्नानि। मा। उत। जारिषुः। अस्मत्। पुरा। उत। जारिषुः।

यत्। वः। चित्रम्। युगेयुगे। नव्यम्। घोषात्। अमर्त्यम्।

अस्मासु। तत्। मरुतः। यत्। च। दुस्तरम्। दिधृत। यत्।

च। दुस्तरम् ॥ ८ ॥

हेमरुतःवः युष्मत्संबन्धीनितानि प्रसिद्धानि पौंस्यापौंस्यानिबेलानि सनासदातनानि नित्यानि द्युम्नानि प्रकाशयुक्तानि यद्वा सना संभजनीयानि द्युम्नानि धनवन्ति यशोवन्तिवा मत्वर्थीयोलु-

प्यते मोइति निपातद्वयसमुदायः उशब्दोवधारणे अस्मत् अस्मात् मोष्वभिभूवन् सुष्ठुमैवाभिभ-
वन् यद्वा अस्मत्तोपगतानि माभूवन् उत अपिच यद्वा द्युन्नानीत्येतदुत्तरत्रसंबध्यते द्युन्नानि ध-
नानि यशांसिवाअस्मदीयानि माजारिषुः क्षीणानिमाभूवन् उत अपिचअस्मत्पुरापुराणिलक्षण-
यातत्रस्थाप्राणिनोमाजारिषुः जीर्णानष्टामाभूवन् किंच वोयुष्मत्संबन्धि चित्रं चायनीयंनाना-
विधंनव्यं नूतनं स्तोतव्यंवा अमर्त्यं अमरणधर्मकं मर्त्येषुदुर्लभं वा यदस्तिघोषात् घोषाः व्य-
त्ययेनपंचमी शब्दोपेतागवादयः घोषोपलक्षिताग्रामनगरादयोवायेसन्ति तत्सर्वं युगेयुगे युग-
शब्दोपलक्षिते तत्तत्काले अस्मासु अस्मास्वेवभवत्वितिशेषः नान्यस्य किंच हेमरुतः यच्चदु-
स्तरं दुःखेनतरणीयं संपादनीयं धनं दिधृत धारयत तदस्मासु किंच दुस्तरं शत्रुभिराहिंसितं
तत्सर्वमपि विशेषेणास्मासु स्थापयत ॥ ८ ॥

८. हे मरुतो, तुम्हारा नित्य और प्रसिद्ध बल हमें पराभूत न
करे। हमारा धन कम न हो। हमारा नगर क्षीण न हो। तुम्हारा
जो कुछ नूतन, विचित्र, मनुष्य-दुर्लभ और शब्द करनेवाला है, वह
युग-युग में हमारा हो। जो धन शत्रु लोग नष्ट नहीं कर सकते,
वह हमारा हो। तुम जो दुर्लभ धन को धारण करते हो, वह हमारा
हो। जिस धन को शत्रु नहीं नष्ट कर पाते, वह हमारा ही हो।
पृष्ठचस्पषष्ठेहनि अच्छावाकस्यप्रस्थितयाज्यायाः पुरस्तादध्यङ्महमइत्येषा सूत्रितंच-
दध्यङ्महेजनुषंपूर्वोअङ्गिराएवमेवमाध्यन्दिनइति ।

सैषानवमी-

दध्यङ्महेजनुषंपूर्वोअङ्गिराःप्रियमैधःकण्वोअत्रिर्मनुर्विदुस्तेमेपू-
र्वेमनुर्विदुः । तेषांदेवेष्वायतिरस्माकंतेषुनाभयः ।
तेषांपदेनमह्यानमेगिरिन्द्राग्रीआनमेगिरा ॥ ९ ॥

दध्यङ् । ह । मे । जनुषम् । पूर्वः । अङ्गिराः । प्रियमैधः । कण्वः ।
अत्रिः । मनुः । विदुः । ते । मे । पूर्व । मनुः । विदुः । तेषाम् ।
देवेषु । आद्यतिः । अस्माकम् । तेषु । नाभयः । तेषाम् ।
पदेन । महि । आ । नमे । गिरा । इन्द्राग्री इति । आ नमे । गिरा ॥ ९ ॥

दध्यङ्अथर्वगोत्रोत्पन्नएतन्नामकोमहर्षिः सचपूर्वःपूरकः सर्वस्यपुरातनोवाअङ्गिराः अङ्गा-
रः तद्वत्तेजस्वीइत्यर्थः यद्वा अंगाराएवांगिरसोभवन् येऽङ्गाराआसंस्तेऽङ्गिरसोभवन्चितिश्रुतेः ।
अङ्गिराअङ्गाराअङ्गनाअञ्चनाइतिनिरुक्तम् । एतन्नामामहर्षिश्चप्रियमेधः मेधाप्रियः प्रियमेधः

प्रिया अस्य मेधा इति यास्कः । कण्वः मेधावी स च अत्रिः दुःखत्रयरहितः अत्रिर्नत्रय इति निरुक्तम् ।
मनुः मननवान् एतन्नामामहर्षिः एते सर्वे महात्मानो महर्षयः भेजनुषं दिवोदासपुत्रस्य परुच्छेपस्य
जन्मविदुः जानन्ति वेत्तेर्विदो लोवेति श्लोकादेशः किंच तेषां पूर्वोक्ताः पूर्वपूर्वकालीनाः मे अस्मत्पि-
त्रादीन् जानन्त इत्यर्थः मनुः मनवः ज्ञानवन्तः यतस्ते पूर्वमनवश्च अतो विदुरिति भावः सुपांसु लुगि-
ति जसोलुक् तेषां ज्ञाने उपपत्तिमाह—तेषां दध्यङ्गादीनां देवेषु इतरेषु देव नशीलेषु महर्षिषु मध्ये आ-
यतिः दीर्घकालसंबन्धोऽस्ति अतो विदुरित्यर्थः ततश्च किमित्याह—अस्माकं नाभयः जीवेन सह-
संबन्धवन्तः प्राणाः फलेन सह संबद्धा यागावः तेषु तेष्वेव वर्तन्ते असौ विशिष्टजन्मा बोयज्ञयोग्य इति
तैर्वक्तव्यत्वेन तदधीनत्वं तेषां दध्यङ्गादीनां पदेन आस्पदेन महत्त्वेन निमित्तेन गिरास्तुतिरूपया वा-
चामहिमहत् अत्यधिकं आनमे नमामि सर्वो जनः किंच तेषामनुग्रहात् यज्ञयोग्यः सन् इन्द्राग्नी
गिरास्तुतिरूपया वाचा युक्तः स ज्ञानमे आभिमुख्येन नमामि तौ भिनमामि चेत्यर्थः न मे व्यत्ययेना-
त्मनेपदं यद्वा कर्मकर्तारिन्दुहस्तुनमामिति यकः प्रतिषेधः स्वयमेव न तोऽस्मि ह पूरणः ॥ ९ ॥

९. प्राचीन-दधीचि, अङ्गिरा, गिरमेघ कण्व, अत्रि और मनु मेरे
जन्म की बात जानते हैं । ये पूर्व काल के ऋषि और मनु मेरे
पूर्व-पुरुषों को जानते हैं; क्योंकि, महर्षियों में वे दीर्घायु हैं और मेरे
जीवन के साथ उनका सम्बन्ध है । वे महान् हैं; इसलिए उनकी
स्तुति तथा नमस्कार करता हूँ ।

होतायश्नहन्निनो वन्त वार्यम् बृहस्पतिर्यजति वेन उक्षभिः पुरुवारैभिरुक्षभिः ।

जगृभ्मादूर आदिशं श्लोकमद्रेरधत्मना ।

अधारयदरिन्दानि सुक्रतुः पुरुसद्मानि सुक्रतुः ॥ १० ॥

होता । यश्नत् । वनिनः । वन्त । वार्यम् । बृहस्पतिः । यजति ।

वेनः । उक्षभिः । पुरुवारैभिः । उक्षभिः । जगृभ्म ।

दूर आदिशम् । श्लोकम् । अद्रेः । अध । त्मना । आधारयत् ।

अरिन्दानि । सुक्रतुः । पुरु । सद्मानि । सुक्रतुः ॥ १० ॥

अयं होता दैव्योऽग्निर्मानुषो वा देवानामाह्वाताय क्षत्वा याज्यां पठतु यजेत्सेत्तच्छागमः सिद्धहुस-
मितिसिप् वनिनो वननवन्तः हविः कामयमाना वा देवा वार्यवरणीयं सोमं वन्त भजन्तां वनतेऽष्टा-
न्दसेलङ्घ्यत्ययेनात्मनेपदं बहु उल्लन्दसीति शपोलुक् छान्दसोऽस्य लोपः तदर्थं बृहस्पतिः बृह-
तोमन्त्रस्य हविषो वापालकोऽध्वर्युः दैव्यो बृहस्पतिर्वा स्वयमेव यजति यागं करोति कीदृशः स वेनः

कामयमानः केनसाधनेनेतितदुच्यते—उक्षभिः सेचकैः सोमैः पुरुवारैभिः बहुभिर्वरणीयैः तथा-
 उक्षभिः सेचनसमर्थैरुदकैः तन्निमित्तभूतैर्हयमानैराहुतिभिरादित्यद्वारा वृष्ट्युत्पन्नैः वयं यज-
 मानाः दूरे आदिशं दूरदेशे आदिगादेशोयस्य तादृशं हलदन्तात्सप्तम्याइत्यलुक् अद्रेः जाता-
 वेकवचनं अभिषवसाधनस्यग्राव्णः श्लोकंवाचं ध्वनिजगृह्ण गृह्णीमःश्रोत्राभ्यां पूजार्थंबहुव-
 चनं इदानींपरोक्षलुतः सुक्रतुः शोभनकर्माअयं यजमानः अधअथयागसंपूर्त्यनन्तरं अररिंदा-
 नि उदकनामैतत् अररिंदानिध्वस्मन्वदितितन्नामसुपाठात् वृष्टिलक्षणान्युदकानि त्मनाआत्म-
 नाअधारयत् धारयति ररिंदाता नास्तिअन्योररिरस्यपिपासोपशमनस्य तादृशंपिपासोपशमनं
 ददतीत्यररिन्दानि यद्वा अररिः इतश्चेतश्चगमनं औणादिकोअरिप्रत्ययः आतोनुपसर्गेकः पृषो-
 दरादित्वादभिमतरूपस्वरसिद्धिः तद्दतीतिअररिन्दान्युदकानि चेष्टाप्रदानीत्यर्थः आपोम-
 यःप्राणइतिश्रुतेः । यद्वा ररिंदानं नविद्यते तादृशंदानमितरभूतेषुतदररि तद्दतीत्यररिन्दानि
 अन्यैरदेयंलोकोपकारिभोगंददतीत्यर्थः तादृशान्युदकानि यागेनोत्पादितवानित्यर्थः किंच सु-
 क्रतुः शोभनकर्मायंपुरुषुरूणि बहूनि सद्मानि सदनानिसुखनिवासयोग्यानिगृहाणिअधारयत्
 यद्वा बृहस्पतिः सुक्रतुश्चायमध्वर्युः अररिंदान्युक्तलक्षणानिअभिषवसाधनान्युदकानि अधार-
 यत् धारितवान् तथा सुक्रतुः शोभनप्रज्ञः पुरुसद्मानिसदनानि हविरासादनान्यधारयत्॥ १०॥

१०. होता लोग यज्ञ करें, हव्य की इच्छा करनेवाले देवता रमणीय
 सोम ग्रहण करें । स्वयं इच्छा करके बृहस्पति प्रभूत और रमणीय सोम-
 द्वारा योग करते हैं । हमने सुदूर देश में प्रस्तर-खण्ड की ध्वनि सुनी ।
 सुक्रतु यजमान स्वयं जल धारण करते हैं । वह बहु निवास-योग्य घर
 धारण करते हैं ।

दशरात्रेषष्ठेहनिप्रउगशस्त्रैवैश्वदेवतृचस्यद्वितीया येदेवासइत्येषा सूत्रितंच—येदेवासोदि-
 व्येकादशस्थेयमददात्तमिति । सैषैकादशी—

येदेवासोदिव्येकादशस्थपृथिव्यामध्येकादशस्थ ।

अप्सुक्षितौमहिनाैकादशस्थतेदेवासोयज्ञमिमंजुषध्वम् ॥ ११॥ १॥ १॥

ये । दे॒वा॒सः । दि॒वि । ए॒का॒द॒श । स्थ । पृ॒थि॒व्याम् । अ॒धि ।

ए॒का॒द॒श । स्थ । अ॒प्सु॒क्षि॒तः । म॒हि॒ना । ए॒का॒द॒श । स्थ ।

ते । दे॒वा॒सः । य॒ज्ञम् । इ॒मम् । जु॒ष॒ध्वम् ॥ ११ ॥ १॥

हेदेवासोदेवाः द्योतनशीलायेयूयंदिविद्युलोकेएकादशस्थ एकंचदशचेत्येतत्संख्याकाः भ-
 वथ तथापृथिव्यामधि उपरिएकादशस्थ एतत्संख्याकाभवथ किंच अप्सुक्षितः तद्धेतुत्वात्ता-
 च्छब्दं अप्स्वंतरिक्षेक्षयन्तिनिवसन्तीत्यप्सुक्षितः क्षियतेःकिं तत्पुरुषेष्ठतीत्यलुक् अन्तरि-

क्षवासिनो देवाः एकादशस्थत त्संख्याका भवथ यद्वा अन्तरिक्षस्येयं संज्ञा आपः पृथिवी इत्यन्त-
रिक्षनाम सुपाठात् यद्यपि तिस्र एव देवता इत्युक्तत्वात् क्षित्याद्यभिमानिन्यो देवतास्ति स एव तथापि
महिनाम हत्त्वेन स्वस्वविभूत्या त्रयस्त्रिंशत्संख्याका भवन्ति तत्तत्स्थाने अन्यास्तद्विभूतय इत्युक्त-
त्वात् महिना देवासः इत्येते सर्वत्र संबध्यन्ते ते यूयं हे देवासः मिलित्वोक्तसंख्याका देवाः इम-
मस्मदीयं यज्ञं जुषध्वं संभजध्वं तत्संबधिहविर्वासे वित्वा पीणयध्वं एकं च दशच एकादश प्रागेका-
दशभ्य इति निपातनादीर्घः संख्येति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं ॥ ११ ॥

११. जो देवता स्वर्ग में ११ हैं, पृथिवी के ऊपर ११ हैं—जब
अन्तरिक्ष में रहते हैं, तब भी ११ रहते हैं, वे अपनी महिमा से, यज्ञ की
सेवा करते हैं ।

॥ इति द्वितीयस्य द्वितीये चतुर्थो वर्गः ॥ ४ ॥

॥ इति प्रथमे मण्डले विंशोऽनुवाकः ॥ २० ॥

एकविंशेनुवाके सप्तसूक्तानि तत्र वेदिषद इति प्रथमं सूक्तं त्रयोदशर्चं उच्यथ पुत्रस्य दीर्घतम-
स आर्ष आग्नेयं अन्त्ये निष्ठुभौ शिष्टास्त्रिष्टुबन्त परिभाषया जगत्यः दशमी त्रिष्टुपजगती वा अत्यष्टि-
परिभाषा निवृत्ता अत्रानुक्रमणिका—वेदिषदे सप्तोना दीर्घतमा औचथ्य आग्नेयं तु द्वित्रिष्टुबन्तं तु
त्रिष्टुपदशमो वेति प्रातरनुवाकस्याग्नेये क्रतौ जागते छन्दसीदमादीनि तृतीयवर्जितानि षट्सूक्तानि
विनियुक्तानि तथा आश्विनशस्त्रेषणां तृतीयवर्जितानां सूक्तानां विनियोगः सूत्रितं च—वेदिषद-
इति षणां तृतीयमुद्धरेदिति ।

तत्रेयं प्रथमा—

वेदिषदे प्रियधामाय सुद्युते धासि मि व प्रभरं योनिं मग्नये ।

वस्त्रेणैव वासया मन्मना शुचिं ज्योतीरथं शुक्रवर्णं तमोहनम् ॥ १ ॥

वेदिऽसदे । प्रियऽधामाय । सुद्युते । धासिम् इव । प्र । भर ।

योनिम् । अग्नये । वस्त्रेण इव । वासय । मन्मना । शुचिम् ।

ज्योतिः इरथम् । शुक्रवर्णम् । तमः इहनम् ॥ १ ॥

हे अध्वर्यो वेदिषदे वेद्यां सीदते नित्यं प्रियधामाय प्रियवाग्ने प्रियस्थानाय उत्तरवेदिल-
क्षणप्रियस्थानाय सुद्युते शोभनद्योतनाय अग्नये अग्रनयनादिगुणविशिष्टाय योनिं स्थानं
वेद्याख्यं धासिमिव हवीरूपमन्नमिव प्रभर प्रहर प्रकर्षेण संपादयेत्यर्थः तच्च स्थानं वस्त्रेणैव

तेनयथामार्दवायास्तृणाति तद्वत् मन्मनामननीयेनसंभारेण बर्हिषावा वेदिस्थानं वासय आच्छा-
दय कीदृशंतत्स्थानमितितदुच्ये—शुचिउत्पवनप्रोक्षणादिना अमेध्यासुरादीनामपगतत्वाच्छुद्ध-
म् ज्योतीरथंज्योतिषआज्यादेरग्नेर्वारथस्थानीयं आधारभूतत्वात् शुक्रवर्णंअभ्युपेतत्वात् दी-
प्तवर्णं अतएव तमोहनं तमसोऽन्धकारस्यहन्तारं अज्ञानस्यवा अग्निसाध्ययज्ञादिवाराज्ञानवि-
चारकत्वादितिभावः यद्वा तस्यांयोनौ स्थाने वस्त्रेण यथागोपनीयंवस्तुगोपयन्ति तद्वत् तमग्निं
वासय निवासय स्थापय मन्मना मननीयेन हृद्येन वस्त्रसदृशेन मृदुकाष्ठादिना आच्छाद-
यवा कीदृशं ज्योतीरथं दीप्तरथोपेतं शेषंपूर्ववत् ॥ १ ॥

१. अध्वर्यु, वेदी पर बैठे हुए, अपने प्रिय धाम उत्तर वेदी
पर, प्रीति-सम्पन्न और प्रकाशशील अग्नि के लिए तुम अन्नवान् स्थान
या वेदी तैयार करो। उस पवित्र ज्योति से संयुक्त, दीप्त-वर्ण और
अन्धकार-विनाशी स्थान के ऊपर, वस्त्र की तरह, मनोहर कुश को
बिछाओ।

अभिद्विजन्मात्रिवृदन्नमृज्यतेसंवत्सरेवावृधेजग्धमीपुनः।

अन्यस्यासाजिह्वयाजेन्योवृषान्यन्येनवनिनोमृष्टवारणः ॥२॥

अग्नि। द्विजन्मा। त्रिवृत्। अन्नम्। ऋज्यते। संवत्सरे।

ववृधे। जग्धम्। ईमिति। पुनरिति अन्यस्य। आसा। जिह्वया।

जेन्यः। वृषा। नि। अन्येन। वनिनः। मृष्ट। वारणः ॥ २ ॥

द्विजन्मा द्वाभ्यामरणीभ्यांजायमानत्वात् यद्वा मथनेनाधानसंस्कारेणचोत्पन्नत्वात् द्वि-
जन्मत्वं अन्येभ्योऽपिदृश्यन्तइतिमनिन् अयमग्निः त्रिवृदन्नं आज्यपुरोडाशसोमरूपेण त्रिप्र-
कारमन्नं अदनीयं अभिऋज्यते प्राप्नोति अभितआभिमुख्येननयति भक्षयति ऋजगति-
स्थानार्जनेनोपार्जनेषु व्यत्ययेनश्यन् यद्वा भ्रज्यते भ्रस्जपाके पक्कं करोतिवा किंच ई इदं ईमित्यत्र
सांहितिकोमलोपश्छान्दसः जग्धं भक्षितं संवत्सरेपूर्णे पुनर्ववृधे अग्निर्वर्धयति जीर्णस्यपुनर्वृ-
ध्यभावात् यजमानं हविर्वृध्याप्रतिसंवत्सरं यागसमर्थं करोतीत्यर्थः यद्वा एकवारं भक्षितं ह-
विः पुनःसंवत्सरेपूर्णेसंवत्सरज्ज्ज्दरस्थंवर्धतेवर्धयतिवाभक्षितारं किंचायमग्निर्वृषावर्षकःसन्
अन्यस्यहविषः आसा आस्येन जिह्वयागृह्णन् जेन्यःप्रभूतोभवतीतिशेषः यद्वा वर्षितासम् ए-
केनरूपेण अन्यस्ययज्ञे होत्रादेः जिह्वयातदुपलक्षितयासुचाजेन्यःप्रवृद्धोभवति तथाअन्येन
दावाग्निरूपेणवारणः सर्वेषांवारकःसन् वनिनोवनसंबन्धिनोवृक्षान् निमृष्ट निमार्ष्टि दहतीत्यर्थः
मृजेश्छान्दसेलङ्घित्ययेनात्मनेपदम् ॥ २ ॥

२. द्विजन्मा या दो काष्ठों के मन्थन-द्वारा उत्पन्न अग्नि आज्य,
पुरोडाश और सोम नाम के तीन अन्नों को सम्मुख लाकर खाते
हैं। अग्नि के द्वारा भक्षित धन-धान्यादि, संवत्सर के बीच, फिर बढ़

जाते हैं। अभीष्टवर्षा अग्नि, एक ही रूप धारण कर, मुख और जिह्वा की सहायता से बढ़ते हैं। अग्नि दूसरे प्रकार का रूप धारण करके, सबको दूर करके, वन-वृक्षों को जलाते हैं।

कृष्णप्रुतौवेविजेअस्यसक्षिताउभातरेतेअभिमातराशिशुम् ।

प्राचाजिह्वध्वसयन्तंतृषुच्युतमासाच्यंकुपयंवर्धनंपितुः ॥ ३ ॥

कृष्णऽप्रुतौ । वेविजे इति । अस्य । सऽक्षितौ । उभा । तरेते इति ।

अभि । मातरा । शिशुम् । प्राचाऽजिह्वम् । ध्वसयन्तम् ।

तृषुऽच्युतम् । आ । साच्यम् । कुपयम् । वर्धनम् । पितुः ॥ ३ ॥

अस्याग्नेः मातरा मातृस्थानीये उत्पादयिष्यौ उभा उभे अरण्याख्येमातरौ वेविजेचलतः ओविजीभयचलनयोः अस्माद्यङ्गुलगन्ताव्यत्ययेनात्मनेपदं एकवचनंच लोपस्तआत्मनेपदेष्वितितलोपः चादिलोपेविभाषेतिनिघाताभावः कीदृशेमातरौ मथनोपक्रमेकृष्णप्रुतौ अग्निसंपर्कात्कृष्णवर्णतांप्रामुवत्यौ प्रापयन्त्यौवाभूमिं तथासक्षितौ समानकार्यमग्न्युत्पादनंगच्छन्त्यौ एवंभूतेमातरौ शिशुं शिशुवदुत्पत्तिसमये अत्यल्पमग्निं अभितरेते आभिमुख्येनप्रामुतश्च कीदृशंशिशुं प्राचाजिह्वं प्रादेशस्थितजिह्वास्थानीयज्वालं ध्वसयन्तं तमोनाशयन्तं तृषुच्युतं अरणीभ्यां क्षिप्रंनिर्गच्छन्तंअक्लेशेनयोनेःसकाशाच्छीघ्रमुत्पद्यमानं आईषत् साच्यं समवेतव्यं मृदुकाष्ठचूर्णादिना कुपयंगोपनीयं पितुःपालकस्य यजमानस्य वर्धनं प्रवर्धनं प्रवर्धयितारं उक्तमकारैर्लौकिकशिशुसाधारणैरुपेतंशिशुमग्निं मातरावुत्पादयतइत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. अग्नि के दोनों काष्ठ चलते हैं। कृष्णवर्ण होकर दोनों ही एक ही कार्य करते हैं और शिशु अग्नि को प्राप्त होते हैं। शिशु की शिखारूपिणी जिह्वा पूर्वाभिमुखिनी है। यह अन्धकार को दूर करते हैं। शीघ्र उत्पन्न होते हैं। धीरे-धीरे काष्ठ-चूर्णों में मिलते हैं। बहुत प्रयत्न से इनकी रक्षा करनी होती है। यह रक्षक को समृद्धि देते हैं।

मुमुक्ष्वोऽमनवेमानवस्यतेरघुद्रुवःकृष्णसीतासऊजुवः ।

असमनाअजिरासोरघुष्यदोवातजूताउपयुज्यन्तआशवः ॥ ४ ॥

मुमुक्ष्वः । मनवे । मानवस्यते । रघुऽद्रुवः । कृष्णऽसीतासः ।

ऊम् इति । जुवः । असमनाः । अजिरासः । रघुऽस्यदः ।

वातऽजूताः । उप । युज्यन्ते । आशवः ॥ ४ ॥

मनवे मननवते मानवस्यते मानवानृत्विजः कर्मार्थं इच्छते यजमानाय तदर्थमध्वर्षादिभिरग्नेर्ज्वालाः उपयुज्यन्ते प्रकटीक्रियन्ते यज्ञेषु सूक्तस्याग्नेयत्वादौचित्यात्ज्वाला इतिगम्यते कीदृश्यस्ताः मुमुक्ष्वः मुमुक्षवः आहुतिद्वारायजमानंमोक्षमिच्छन्त्यःब्रह्मलोकंप्रापयन्त्यः जसादिषु-

छन्दसिवावचनमितिगुणाभावः ज्वालानामाहुतिद्वाराब्रह्मलोकप्राप्तिसाधनत्वं कालीकरालीत्यु-
पक्रम्यश्रूयते—एतेषुयश्चरतेभ्राजमानेषुयथाकालंचाहुतयोह्याददायन् । तन्नयन्त्येताःसूर्यस्यर-
श्मयोयत्रदेवानांपतिरेकोऽधिवासइति। रघुद्रुवः क्षिप्रंगच्छन्त्यः कृष्णसीतासः कृष्णमार्गाः उकारः
समुच्चयार्थः जुवः जवनशीलाः शीघ्रकारिण्यः स्वव्यापारेषुअसमनाःअसमानमनस्काः काश्चन
प्राङ्मुख्योगच्छन्ति काश्चनप्रत्यङ्मुख्यइति विविधमनस्काः व्यत्ययेनैकवचनं यद्वा असमनाः
भिन्नवर्णाःभिन्नवर्णत्वंचतत्रैवश्रूयते—कालीकरालीचमनोजवाचसुलोहितायाचसुधूम्रवर्णा। स्फु-
लिङ्गिनीविश्वभुवीचदेवीलेलायमानाइतिसप्तजिह्वाइति। अजिरासः गमनशीलाः रघुस्यदः शीघ्रं
स्यन्दमानाः वातजूताः वातप्रेरिताः तृतीयाकर्मणीतिपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं आशवः व्यापनशीलाः ॥४॥

४. अग्नि की शिखाएँ लघुगति, कृष्णमार्गी या शीघ्रकारिणी,
अस्थिर-चित्ता, गमनशीला, कम्पन-शीला, वायुचालिता, व्याप्ति-
संयुक्ता, मोक्षप्रदा और मनस्वी यजमान की उपयोगिनी हैं।

आदस्यतेध्वसयन्तोवृथैरतेकृष्णमभ्वमहिर्वर्षःकरिक्तः ।

यत्सीमहीमवर्निप्राभिममृशदभिश्चसन्स्तनयन्नेतिनानदत् ॥५॥५॥

आत् । अस्य । ते । ध्वसयन्तः । वृथा । इरते । कृष्णम् । अभ्वम् ।

महि । वर्षः । करिक्तः । यत् । सीम् । महीम् । अवर्निम् । प्र ।

अभि । ममृशत् । अभिऽश्वसन् । स्तनयन् । एति । नानदत् ॥ ५॥५॥

आदनन्तरं अस्यस्तूयमानस्याग्नेस्तेप्रसिद्धाः विस्फुलिङ्गाः वृथासहैवईरते सर्वतोगच्छन्ति
कीदृशास्तेध्वसयन्तः तमांसिध्वसयन्तः तथाकृष्णंकृष्णवर्णं अभ्वमहान्तं अभिभवद्गमनमार्गं
महिमहव वर्षः रूपं प्रकाशंकरिक्तः अत्यर्थंकुर्वन्तः कस्मिन्कालइतितदुच्यते—यद्ययदामहीं
महतीं अवर्निभूमिंसींसर्वतोममृशत् पुनःपुनरावृशत् मृशेयंङ्गुलुगन्ताच्छतरि अभ्यस्तानामा-
दिरित्याद्युदात्तत्वं अभिश्चसन् सर्वतश्चेष्टमानः स्तनयन् शब्दंकुर्वन् नानदत् अत्यर्थंशब्दयत्
पूर्ववत्प्रत्ययस्वरौअभिप्र अभितः प्रकर्षेणैतिगच्छति यदा इतस्ततोजिह्वाभिल्लिलिहानोभुगुभुगु-
ध्वनिंकुर्वन्ज्वलति तदैवविस्फुलिङ्गाउद्भवन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. जिस समय अग्नि गर्जन करके इवास फेंककर बार-बार विस्तीर्ण,
पृथिवी को छूकर, शब्द करते हैं, उस समय अग्नि के सारे स्फुल्लिङ्ग,
एक साथ, चारों ओर जाते हैं। वे अन्धकार का विनाश कर चारों
ओर जाते और कृष्णवर्ण मार्ग में उज्ज्वल रूप प्रकाशित करते हैं।

अथषष्ठा—

भूषन्नयोधिबभ्रूषुनम्रतेवृषेवपत्नीरभ्येतिरोरुवत् ।

ओजायमानस्तन्वश्शुभतेभीमोनशृङ्गादविधावदुर्गभिः ॥ ६ ॥

भूषन् । न । यः । अधि । बभूषु । नम्रते । वृषाऽइव । पत्नीः ।
अभि । एति । रोरुवत् । ओजायमानः । तन्वः । च । शुम्भते ।
भीमः । न । शृङ्गा । द्विधाव । दुःसृग्भिः ॥ ६ ॥

योऽग्निर्बभूषुवभ्रुवर्णास्वोषधीषुभरणकुशलासुवाजगतांअधि अधिकंनम्रते नमति का-
ष्ठानिप्रविशति नमतेर्लेटचडागमः व्यत्ययेनश्चा यद्वा लङिछान्दसःशपःश्लुः व्यत्ययेनहला-
दिशेषाभावः भूषन्नभूतान्येवस्वतेजसाभूषयन्निव किंच अयंप्रविशन् वृषेवसेकावृषभइवपत्नीः
तमेवपालयित्रीः समर्धयित्रीरोषधीः रोरुवत् रौतेर्यङ्लुगन्ताच्छतरिअभ्यस्तानामादिरित्याद्युदा-
त्तत्वं अत्यर्थशब्दयन्अयेति अभितोगच्छति प्रथममोषधीःप्रविश्यपश्चात्प्रबुद्धःसन् तानेवद-
हतीत्यर्थः किंच एवंकृत्वा ओजायमानः ओजइतिबलनाम स्वयंबलमिवाचरन् कर्तुःक्यङ्स-
लोपश्चेतिक्यङ्सलोपौ धूमादिभिर्विनाकेवलंतेजोरूपएवसन् तन्वश्चशुंभते स्वशरीरभूताज्वा-
लाअपि दीपयति पोषयतीत्यर्थः किंच प्रबुद्धज्वालः दुर्गभिः केनचिदपिगृहीतुमशक्यःसन्
भीमो न भयंकरोमृगइव सयथादुर्ग्रहःसन् शृंगंचालयति तद्वत् अयमपि शृंगाणि शृंगवदुन्ना-
ज्वालाद्विधावअत्यर्थंचालयति धुनोतेर्यङ्लुगन्ताङ्गिरिरूपं अस्यचदाधर्त्यादावितिशब्देन
संग्रहोद्गष्टव्यः ॥ ६ ॥

६. अग्नि पीले ओषधों को भूषित करके, उनके बीच, उतरते हैं ।
जैसे वृषभ गायों की ओर बीड़ता है, वैसे ही, शब्द करते हुए, अग्नि
बीड़ते हैं । क्रमशः अधिक तेजस्वी होकर अपने शरीर को प्रकाशित
करते हैं । युद्धर्ष रूप धारण करके भयंकर पशु की तरह साँग
घुमाते हैं ।

असंस्तिरौविष्टिरःसंगृभायतिजानन्नेवजानतीनित्यआशये ।
पुनर्वर्धन्तेअपियन्तिदेव्यमन्यद्वर्षःपित्रोःकृण्वतेसचा ॥ ७ ॥

सः । सम्इस्तिरः । विइस्तिरः । सम् । गृभायति । जानन् । एव ।
जानतीः । नित्यः । आ । शये । पुनः । वर्धन्ते । अपि । यन्ति ।
देव्यम् । अन्यत् । वर्षः । पित्रोः । कृण्वते । सचा ॥ ७ ॥

सोऽग्निः संस्तिरः आच्छन्नः संपूर्वावस्तृणान्तेर्मूलविभुजादित्वात्कप्रत्ययः परादिश्छन्द-
सिबहुलमित्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् तथा विस्तिरः कदाचिद्विस्तीर्णःसन् संगृभायति संगृह्णाति
ओषधीः किंच अयंजानन्नेवयजमानार्थं प्रवृद्धेनभवितव्यं अतोज्वालाभिः संयोज्यइत्यधिग-
च्छन्नेवजानतीः यजमानार्थंप्रवृद्धाभिर्भवितव्यमित्यवगच्छन्तीःज्वालाः नित्यः अविच्छिन्नः

सन् आशये आशेते आश्रयतीत्यर्थः लोपस्तआत्मनेपदेष्वतितलोपः एवंभूतज्वालाः पुनः पूर्वप्रवृद्धाएवपुनरपियागयोग्यायथाभवन्ति तथा वर्धते देव्यं यागादिव्यवहारयोग्यं स्तुत्यवाग्निमपियन्ति प्राप्नुवन्ति यद्यप्यग्निज्वालयोरेकत्वं तथापि राहोःशिरइतिवदौपचारिकोगन्तुगन्तव्यभावः किंच एवंप्रवृद्धाज्वालाओषधयोवा सचा अग्निनासह पित्रोर्जगत्पालयित्रोः ताभ्यां संभूयद्यावापृथिव्योरन्यत्पूर्वमविद्यमानं तेजोमयंवर्षः रूपंरुणवते कुर्वन्ति लोकद्वयंस्पृशन्तीत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. अग्नि कभी छिपकर, कभी विराट् होकर औषधों को ध्याप्त करते हैं, मानों यजमान का अभिप्राय जानकर ही अपनी अभिप्राय जाननेवाली शिखा को आश्रित करते हैं। शिखायें, फिर बढ़कर, याग-योग्य अग्नि को ध्याप्त करती हैं एवं सब मिलकर पृथिवी और स्वर्ग का अपूर्व रूप विस्तृत करती हैं।

तमग्रुवःकेशिनीःसंहिरैभिरऊर्ध्वास्तस्थुर्मन्त्रुषीःप्रायवेपुनः ।

तासांजरांप्रमुञ्चन्नेतिनानंददसुंपरंजनयंजीवमस्तृतम् ॥ ८ ॥

तम् । अग्रुवः । केशिनीः । सम् । हि । रेभिरे । ऊर्ध्वाः । तस्थुः ।

मन्त्रुषीः । प्र । आयवे । पुनरिति । तासाम् । जराम् । प्रमुञ्चन् ।

एति । नानंदत् । असुम् । परम् । जनयन् । जीवम् । अस्तृतम् ॥ ८ ॥

तमग्निअग्रुवः अग्रतःस्थिताः यद्वा अङ्गुलिनामैतद् अङ्गुलयइवाकुटिलाः केशिनीः केशस्थानीयोर्ध्वभाविकाष्ण्योपेताज्वालाः संरेभिरेहि परिरंभंकुर्वन्तिखलु आलिंगन्ति किंच एवंकुर्वन्त्यः मन्त्रुषीः मृताः अंगारभावमापन्नाअपि क्रियतेः कसुप्रत्ययान्ताद् डीपिरूपं आयवे आगच्छते अग्नये भर्त्रे पुनः स्वोपद्रवमजानत्यः ऊर्ध्वाः प्रतस्थुः ऊर्ध्वमुखाः उन्नताः प्रतस्थिरे मृतप्रायाअपि प्रत्युत्थानं कृतवत्यइत्यर्थः इवंकृतवतीषु सतीषु सभर्ताग्निः तासां ज्वालानांजरांवयोहानिंप्रमुंचन् प्रकर्षेणमोचयन् नानदत् जरापरिहारायमन्त्रयन्निवात्यर्थंशब्दयन् नकेवलं जराहानिरेव अपितु परनिरतिशयं असुं प्राणं अस्तृतं काष्ठोदकादिप्रक्षेपेणाप्याहंसितं जीवं प्राणधारणसामर्थ्यं जनयन्नुत्पादयन्नेति गच्छति तासांज्वालानां सन्निधिं प्राप्नोति यथालोकेकाश्चन रमण्योरमणेनसहनिर्भरंकीडित्वापश्चात्पोषितेतस्मिन्विरहेणजीर्णांघ्रियमाणाः पश्चात्तस्मिन्नागतेसति स्वदैर्बल्यमगणयित्वा संतोषेणपरिध्वंगायचेष्टन्ते सभर्ता मन्त्रोच्चारणेनशरामंपनीयोचितप्रदानेन प्राणयन्त्रक्षतीत्ययंभावोऽज्ञानसंधेयः ॥ ८ ॥

८. शीर्षस्थानीय और आगे स्थित शिखायें अग्नि का आलिङ्गन करती हैं; मृतप्राय होने पर भी अग्नि का आगमन जानकर ऊर्ध्वमुख होकर, ऊपर उठती हैं। अग्नि, शिखाओं का बुढ़ापा छड़ाकर उन्हें उत्कृष्ट सामर्थ्य और अखण्ड जीवन प्रदान करते हुए गर्जन करते आते हैं।

अथनवमी-

अधीवासंपरिमातूरिहन्नुविग्रेभिः सत्वभिर्यातिविज्रयः ।

वयोदधत्पद्वतेरेरिहत्सदानुश्येनीसचतेवर्तनीरह ॥ ९ ॥

अधीवासम् । परि । मातुः । रिहन् । अह । तुविग्रेभिः । सत्वभिः ।

याति । वि । ज्रयः । वयः । दधत् । पद्वते । रेरिहत् । सदा ।

अनु । श्येनी । सचते । वर्तनिः । अह ॥ ९ ॥

दावाग्निस्तूयते अयमग्निः मातुः भूतानां निर्मातुर्भूमेः अधीवासं उपर्याच्छादनस्थानीयं
तृणगुल्मोषध्यादिकं परिपरितः रिहन् लिहन् अहेति प्रसिद्धैः । यद्वा मातुर्भूमेः अधीवासं उपरिधार्यमा-
णं वस्त्रं परिपरितः रिहन् संपादयन् तुविग्रेभिः प्रभूतं शब्दयद्भिः प्रभूतगमनैर्वासत्वभिः प्राणिभिः
सहितः ज्रयः ज्रयसा जवेन वियाति विविधंगच्छति किंच पद्वते पादवते द्विपदे च तुष्पदे च वयः अ-
न्नं तत्तदुचितं दधत् ददत् विवने दावानले भीत्या पलायमानान् प्राणिनो व्याघ्रादयो भक्षयन्तीति प्र-
सिद्धं किं कुर्वन् सदा सर्वदा तृणादिकं रेरिहत् दहन् किंच श्येनी श्यामवर्णो वर्तनिः मार्गः वि-
यान्तं अग्निं अनु अनुक्रमेण सचते सेवते यत्र याग्निर्गच्छति तत्र तत्र मार्गोऽपि कृष्णो भवति अहे-
ति प्रसिद्धौ ॥ ९ ॥

९. पृथिवी माता के ऊपर के ढक्कम या तृण-गुल्म आदि को चाटते-
चाटते अग्नि प्रभूत शब्द-कर्त्ता प्राणियों के साथ वेग से गमन करते
हैं। पाद-ग्रिष्ण पशुओं को आहार देते हैं। अग्नि सदा चाटते हैं
और क्रमशः जिस मार्ग से जाते हैं, उसे काला करते जाते हैं।

अस्माकं मग्ने मघवत्सु दीदिह्यध्वसीवान्वृषभो दमूनाः ।

अवास्या शिशुमती रदीर्देवर्मवयुत्सु परिजर्भुराणः ॥ १० ॥ ६ ॥

अस्माकम् । अग्ने । मघवत्सु । दीदिहि । अध । श्वसीवान् ।

वृषभः । दमूनाः । अवस्य । शिशुमतीः । अदीदेः । वर्मव ।

युत्सु । परिजर्भुराणः ॥ १० ॥ ६ ॥

हे अग्ने अस्माकं मघवत्सु अस्मत्संबन्धिष्वन्वत्सु यागेषु गृहेषु वा दीदिहि दीप्यस्व
अध अथानन्तरं श्वसीवान् श्वसनवान् ज्वालाभिश्चेष्टावान् अस्मत्पाणनवान् वा वृषभो वर्षिता
अभिमतानां दमूनाः दममनाः दान्तमनावा सर्वत्र भवेति शेषः सज्जलक्षणस्त्वं शिशुमती-
रवास्य शिशुशब्देन तदवस्थालक्ष्यते शैशवतीर्ज्वाला अपक्षेप्य विहाय अदीदेः भ्रंशं

दीप्यस्व कीदृशस्त्वं युत्सु संग्रामेषु वर्मेवकवचमिव परिजर्भुराणः अस्मद्वेष्टृन्पुनःपुनः परिह-
रन् यद्वा युत्सु संग्रामेषु वर्मेव परिजर्भुराणोभव हरतेर्यङ्गुलुगन्ताद्भ्यत्ययेनशानच् अभ्यस्ताना-
मादिरित्याद्युदात्तत्वं उक्तगुणकोभवान् मघवत्सु यज्ञेषु दीप्यस्व ॥ १० ॥

१०. अग्नि, तुम अभीष्टवर्षों और दानशील होकर इवास फेंकते
हुए हमारे धनाढ्य गृह में दीप्त हो। शिशु-बुद्धि छोड़कर, युद्ध-
समय में वर्म की तरह, बार-बार शत्रुओं को दूर करके जल उठो।

इदमग्ने सुधितं दुर्धिता दधिप्रिया दुचिन्मन्मनः प्रेयो अस्तु ते ।

यत्तेशुक्रं तन्वो उरोचते शुचितेनास्मभ्यं वनसे रत्नमात्वम् ॥ ११ ॥

इदम् । अग्ने । सुधितम् । दुःधितात् । अधि । प्रियात् । ऊम् इति ।

चित् । मन्मनः । प्रेयः । अस्तु । ते । यत् । ते । शुक्रम् । तन्वः । रोचते ।

शुचि । तेन । अस्मभ्यम् । वनसे । रत्नम् । आ । त्वम् ॥ ११ ॥

हे अग्ने इदमस्मदीयं सोमादिरूपं हविः कीदृशं तव दुर्धितात् दुष्टं स्थापितात् कठिनात्का-
ष्ठादेरधिउपरि सुधितं सुहितं सुष्ठुदत्तं मन्मनोमननीयात्प्रियादुचित् तव हृद्यादपि उशब्देव-
धारणे चिच्छब्दोऽपिशब्दार्थः ते तव प्रेयः अतिप्रियतमः अस्तु तर्हि इत्याह हे अग्ने ते तव
मन्मनः शरीरस्य घृतेनोज्ज्वलितायाः ज्वालायाः शुचिर्निर्मलं शुक्रं दीप्तं यत्तेजोरोचते तेन सह रत्नं
रमणीयं मणिमुक्तादिकं वितरन् त्वं अस्मभ्यं आवनसे अस्मान् संभजस्व वनतेर्व्यत्ययेनात्म-
नेपदम् ॥ ११ ॥

११. अग्नि, यह जो काठ के ऊपर सावधानी से हृदय रखा गया
है, वह तुम्हारी मनोऽनुकूल प्रिय वस्तु से भी प्रिय हो। तुम्हारे शरीर
की शिखा से जो निर्मल और दीप्त तेज निकलता है, उसके साथ तुम
हमें रत्न प्रदान करो।

अथ द्वादशी-

रथाय नावमुत नो गृहाय नित्यारित्रां पृथ्वीं रास्यग्ने ।

अस्माकं वीरां उत नो मघो नो जनींश्च या पारयाच्छर्मया च ॥ १२ ॥

रथाय । नावम् । उत । नः । गृहाय । नित्यं । अरित्राम् ।

पृथ्वीम् । रासि । अग्ने । अस्माकम् । वीरान् । उत । नः ।

मघोनः । जनान् । च । या । पारयात् । शर्म । या । च ॥ १२ ॥

हे अग्ने उत अपिच रथाय रंहणाय गृहाय सर्वस्यायतनभूताय नोऽस्माकं यजमाना-
य नावं संसारोत्तारिकां सोमयागात्मिकानां यज्ञोवैसुतर्मानौरित्यादिषुभ्रुतिषुनौरूपत्वेनस्तु-
तत्वाद् कीदृशीतां नित्यारित्रां नियतऋत्विग्रूपोदकाकर्षणकाष्ठसाधनोपेतां पद्वतीं ह्रस्वनुङ्ग्या-
मितिमतुषउदात्तत्वं द्रव्यदेवतामन्त्रादिरूपपादोपेतां ईदृशीं यज्ञात्मिकानां रासि देहि संपाद-
य रातिर्दानकर्मा दासति रातीतितन्नामसुपाठात् सैवविशेष्यते उतअपिच यानौः अस्माकं वी-
रान् अस्मत्संबन्धिनः पुत्रादीन् मघोनः हविल्लक्षणान्नवतः करोतिजनांश्च यजमानानस्मानपि
यानौः पारयात्पारयेत् उत्तारयेत् पारयतेर्लेट्याडागमः जननमरणादिबहुदुःखात्मकस्यपारंनिर-
तिशयसुखास्पदं ब्रह्मलोकं प्रापयेत् एषवः पुण्यः सुकृतो ब्रह्मलोक इति यागाद्यनुष्ठानवतां श्रूयमाण-
त्वात् एवं प्राप्य च यानौः शर्म सुखं निरतिशयं ब्रह्मप्रापयेत् परस्यान्तेकृतात्मानः प्रविशन्ति परं
पदमित्युक्तत्वात् चित्तशुद्ध्युत्पादनद्वारा वा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेनेति श्रुतेः ॥ १२ ॥

१२. अग्नि, हमारे घर या यजमान और रथ के लिए सुवृद्ध डाँड़
या ऋत्विक् और पाद या मंत्र से संयुक्त नौका या यज्ञ प्रदान करो।
वह हमारे वीरों, धनवाहकों और अन्य लोगों की रक्षा करेगा और
हमें सुख से रखेगा।

अथत्रयोदशी—

अ॒भी॒नो॒अ॒ग्न॒उ॒क्थ॒मि॒ज्जु॒गु॒र्या॒द्या॒वा॒क्षा॒मा॒सि॒न्ध॒वश्च॒स्व॒गूर्ताः ।
ग॒व्यं॒य॒व्यं॒यन्तो॒दी॒र्घा॒हे॒षं॒वरं॒म॒रु॒ण्यो॒वरन्त ॥ १३ ॥ ७ ॥

अ॒ग्नि । नः । अ॒ग्ने । उ॒क्थम् । इत् । जु॒गु॒र्याः । द्या॒वा॒क्षा॒मा ।
सि॒न्ध॒वः । च । स्व॒गूर्ताः । ग॒व्यम् । य॒व्यम् । यन्तः । दी॒र्घा ।
अ॒हा । इ॒षम् । वरंम् । अ॒रु॒ण्यः । व॒रन्त ॥ १३ ॥ ७ ॥

हेअग्ने नःउक्थंशस्त्रंअभिजुगुर्याः आभिमुख्येनस्तुहि प्रोत्साहय सम्यक्शस्तमित्यंगी-
कुरु गृशब्दे लिङ्बहुलंछन्दसीतिविकरणस्यल्लुः बहुलंछन्दसीत्युत्वं तथाद्यावाक्षामाद्यावा-
पृथिव्यावपियज्ञसाधनसंपादनेन प्रोत्साहयतां तथा सिन्धवः स्यन्दनशीलाः नद्यश्च स्वगूर्ताः
स्वयमेवगामिन्यः गव्यंगोसंभवंक्षीरादिकं गवांघृणाद्युत्पादनद्वारा यव्यं उपलक्षणमेतत् यवव्री-
हादिजन्यं पुरोडाशादिकं यन्तःप्रापयन्तः प्रोत्साहयन्तु तथाअरुण्यः अरुणवर्णगोयुक्ताः म-
त्वर्थीयोलुप्यते आरुण्यसाधनभूताउषसः तद्धेतुत्वात्ताच्छब्दं दीर्घा सर्वाण्यहानि सर्वकालं
इषंइष्यमाणं अन्नरसादिकं वरं वरणीयंश्रेष्ठं अन्यदपि यागसाधनं वरं प्रापयन्तु वृहत्संभक्तौ

अन्तर्भावितव्यार्थाच्छान्दसोलङ् व्यत्ययेनशप् साधयन्तु एतत्सर्वमग्नेःप्रसादादित्यग्नेरेवस्तु-
तित्वादाग्नेयत्वमविरुद्धम् ॥ १३ ॥

१३. अग्नि, हमारे ऋङ् मंत्रों के लिए उत्साह बढ़ाओ। द्यावा-
पृथिवी और स्वयंगामिनी नदियाँ हमें गौ और शस्य प्रदान करके
उत्साह वर्द्धित करें। अरणवर्ण उषायें सदा पाने योग्य सुन्दर अन्न
आदि दें। ॥ इतिद्वितीयस्यद्वितीयेसप्तमोवर्गः ॥ ७ ॥

बळित्थेतित्रयोदशार्चद्वितीयंस्कृतं दैर्घतमसंजागतं अन्येन्निष्ठुभौ अग्निर्देवताअमुकम्य-
तेच—बळित्थेति प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुकोविनियोगः ।

बळित्थातद्वपुषेधाधिदर्शतं देवस्य भर्गः सहसो यतो जनि ।

यदीमुप ह्वरते साधते मतिर्ऋतस्य धेना अनयन्त सस्रुतः ॥ १ ॥

बट् । इत्था । तत् । वपुषे । धायि । दर्शतम् । देवस्य । भर्गः ।

सहसः । यतः । जनि । यत् । ईम् । उप । ह्वरते । साधते । मतिः ।

ऋतस्य । धेनाः । अनयन्त । सस्रुतः ॥ १ ॥

देवस्यद्योतनशीलस्यादित्यस्यदर्शतं सर्वैर्दर्शनीयं तत्प्रसिद्धंभर्गस्तेजः इत्थाइत्थं सर्वैर्दे-
श्यमानप्रकारेण वपुषेशरीरव्यवहारायदाढ्यायधाधिधार्यतेसर्वैः बळित्थेत्युभे अपिसत्यनामनी
बट् श्रव सत्रा इत्थेति तन्नाममुपाठात् जाठराग्निनाभुक्तानांजरणेनशरीरधारणंप्रसिद्धम् तत्रो-
पपत्तिमाह—यतःसहसोजनि यतःकारणात् मथनकालेबलेनोत्पन्नः अतोबलायधार्यतइत्यर्थः
यदीं यदेतत्प्रसिद्धम् लोकोपकार्यग्नेस्तेजः मतिर्मदीयाबुद्धिः उपह्वरते उपगच्छति उपगम्य
वर्ततेवा ह्यकौटिल्ये साधतेच तेनैवतेजसा साधयति स्वाभीष्टं किंच ऋतस्य यज्ञसाधकस्याग्नेस्ते-
जसाधेनाः सर्वप्राणिनांवाचः सस्रुतः समानंगच्छन्त्यः सहैवप्रवर्तमानाः स्रवतेःकर्तरिक्विप्
अनयन्त नयन्ति निर्वहन्तिजगद्व्यवहारं व्यत्ययेनात्मनेपदम् यद्वा ऋतस्यधेनाः यज्ञस्यसंब-
न्धिन्योमन्त्ररूपावाचः सस्रुतः होत्रादिमुखेनसहैवप्रवर्तमानाः अनयन्त नयन्ति अग्नेःस्तोत्रं
निर्वहन्ति अग्नेस्तेजसावायज्ञंनिर्वहन्ति तेजोमयीवागिति श्रुतेः । अतःकारणान्मतिरुपह्वरतइ-
त्यर्थः धेनेतिवाङ्नाम धेनाग्राइतितन्नाममुपाठात् ॥ १ ॥

१. प्रकाशमान अग्नि का दर्शनीय तेज, सचमुच, इसी प्रकार
लोग शरीर के लिए धारण करते हैं। वह तेज शरीर बल या
अरणि-मन्यन से उत्पन्न हुआ है। अग्नि के तेज का आश्रय करके
मेरा ज्ञान अपनी अभीष्ट-सिद्धि कर सकता है; इसलिए अग्नि के
लिए स्तुति और हव्य अर्पण किया जाता है।

अथद्वितीया—

पृक्षोवपुःपितुमान्नित्यआशयेद्वितीयमाससशिवासुमातृषु ।
तृतीयमस्यवृषभस्यदोहसेदशप्रमतिजनयन्तयोषणः ॥ २ ॥

पृक्षः । वपुः । पितुश्मान् । । नित्यः । आ । शये । द्वितीयम् ।
आ । सप्तशशिवासु । मातृषु । तृतीयम् । अस्य । वृषभस्य ।
दोहसे । दशप्रमतिम् । जनयन्त । योषणः ॥ २ ॥

अयमग्निः पृक्षः अन्नसाधकः पाकादिना वपुः वपुष्मान् शरीराभिवृद्धिहेतुः पितुमान् ह-
विलक्षणान्नयुक्तः नित्यःशाश्वतः ईदृशःसन्प्रथमं पृथिवीस्थानःसन् आशयेआशेते दाहपा-
कादिलौकिककर्मयज्ञादिवैदिककर्मच निवर्तयन् ध्रुवोभूमौवर्ततइत्यर्थः तथा सप्तशिवासुमातृ-
षुसप्तलोकशिवकरीषु मातृस्थानोयासुहितकरीषुवृष्टिषु द्वितीयमाशेते मध्यमस्थानोविद्युद्रूपो-
वर्तते अस्यवृषभस्य वर्षितुरस्यैववैद्युताग्नेः सहायत्वेनसंबन्धिने दोहसेदोग्ने आदित्यस्योद-
कस्यवर्षयित्रेआदित्यरश्मये दुहेःकर्तव्यसुप्रत्ययः तत्प्रवृत्तये तृतीयमाशेते द्युस्थानोवर्तते यद्वा
अस्यवृषभस्यवर्षितुः प्रसिद्धस्यादित्यस्यसंबन्धिनेदोग्नेरश्मये तत्प्रवृत्त्यर्थं आदित्यरश्मयोधर्म-
कालेभूमिस्थमुदकमालृष्यसूर्यप्रापय्यतत्रचिरकालंघृत्वा पुनरन्तरिक्षंप्राप्यमेघेषुस्थित्वावर्षाका-
ले प्रवर्षन्तीतिप्रसिद्धं अतोरश्मेर्दोग्धृत्वं ईदृशं त्रिस्थानमग्निमहाभागं योषणोमिश्रणशीलाः स-
र्वादिशः जनयन्त उत्पादयन्ति सर्वासुदिक्षुप्रसृतइत्यर्थः कीदृशंतं दशप्रमतिं दशसुदिक्षुप्रकृष्टम-
ननवन्तं पूज्यत्वाय यद्वा मथनकाले दशभिरङ्गुलीभिरुत्पन्नं लोकत्रयेदशदिक्षुचव्याप्तमित्यर्थः॥२॥

२. प्रथम अन्न-साधक शरीरी और नित्य अग्नि रहते हैं, द्वितीय
कल्याणवाहिनी सप्त-मातृकाओं में रहते हैं, तृतीय इस अभीष्ट-
वर्षों के दोहन के लिए रहते हैं। परस्पर संश्लिष्ट बस दिशायेँ दसों
दिशाओं में पूजनीय अग्नि को उत्पन्न करती हैं।

निर्यदीबुध्नान्महिषस्यवर्षसईशानासःशर्वसाक्रन्तसूरयः ।
यदीमनुप्रदिवोमध्वंआधवेगुहासन्तमातरिश्वांमथायति ॥ ३ ॥

निः । यत् । ईम् । बुध्नात् । महिषस्य । वर्षसः । ईशानासः ।
शर्वसा । क्रन्त । सूरयः । यत् । ईम् । अनु । प्रदिवः । मध्वः ।
आधवे । गुहा । सन्तम् । मातरिश्वा । मथायति ॥ ३ ॥

ई एनमग्निं यद्यस्मात्कारणात् महिषस्य महन्नामैतत् महिषः अश्वः ऋभुक्षा इति तन्नामसु पाठात् महतो यज्ञस्य बुध्नात् मूलात् आधानादारभ्य वर्षसः रूपनामैतत् रूपस्य उपक्रमोपसंहारात्मकस्य सिद्धये ईशानासः स्वकीयव्यापारसमर्थाः सूरयो मेधाविनः ऋविजः शवसावलेन मन्त्रादिरूपेण शरीरेण वानिष्क्रन्त निष्कुर्वन्तिसाधयन्ति उत्पादयन्ति काष्ठात् यद्वा एनमग्निं बुध्नात् आदितः मथनादारभ्य महिषस्य वर्षसः महतोरूपस्य आहुतिस्वीकारसमर्थस्य सिद्धये निष्कुर्वन्ति करोतेऽच्छान्दसे लुङि मन्त्रेष्वेति चेलुक् व्यत्ययेनान्तादेशः किंच यत् यं ई एनमेवाग्निं प्रदिवः पुराणात् अनादिकालमारभ्य न केवलमिदानीमेवेत्यर्थः पूर्ववदिदानीं मध्वो मधुनः मधुसदृशस्य हविषः आधवे आधवने प्रक्षेपे निमित्ते सति गुहासन्तं गुहायां विद्यां काष्ठेषु निगूढं संतं मातरि श्वा अन्तरिक्षे चेष्टमानो वायुः अनु अनुक्रमेण मथायति चालयति उद्धोधयतीत्यर्थः यद्वा मातरि फलस्य मातरियागेश्वसति चेष्टत इति मातरि श्वायजमानो गुहासन्तं अरण्योर्निगूढं संतं प्रादुर्भावाय अनुक्रमेण मथायति मन्नाति उत्पादयतीत्यर्थः यस्मादेवं रूपं तस्मात्स्तोतव्य इत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. चूँकि महायज्ञ के मूल से सिद्धि करनेवाले ऋत्विक् बल-प्रयोग या अरणि-मन्थन-द्वारा अग्नि को उत्पन्न करते हैं, अनादि काल से अच्छी तरह फैलाने के लिए गुहास्थित अग्नि को वायु चालन करते हैं,—

प्रयात्पितुः परमाग्नीयते पर्यापृक्षुधो वीरुधो दंसु रोहति ।

उभायदस्य जनुषं यदि न्वन्त आदिद्य विष्टो अभव हृणा शुचिः ॥ ४ ॥

प्र । यत् । पितुः । परमात् । नीयते । परि । आ । पृक्षुधः ।

वीरुधः । दंसु । रोहति । उभा । यत् । अस्य । जनुषम् ।

यत् । इन्वन्तः । आत् । इत् । यविष्ठः । अभवत् । घृणा । शुचिः ॥ ४ ॥

यद्यस्मात्पितुः अन्नस्य पशुलक्षणस्य पृष्ठीस्थाने प्रथमा तस्य परमात्परमत्वाद्धेतोः उत्कृष्टत्वायेत्यर्थः तदर्थं प्रपरिणीयते प्रकर्षेण परितोनीयते पर्यग्निक्रियत इत्यर्थः यद्वा पितुः उत्पादकात् परमात् उत्कृष्टात् गार्हपत्यलक्षणस्याग्नेः सकाशादाहवनीयं प्रति प्रपरिणीयते प्रकर्षेण नीयते पर्यनर्थकः किंच पृक्षुधः पशुपुरोडाशादिषु दाहमध्ये धीयमानाः यद्वा प्रशब्दस्य संप्रसारणं क्षुध-बुभुक्षायां किं प्रक्षोभ्याः प्रकर्षेण बुभुक्षिताः भोक्तुमिष्यमाणा वीरुधः दंसुदंतेषु मध्ये आरोहन्ति आरोहन्ति प्रविशन्तीत्यर्थः यद्यस्मात् उभा उभौ अध्वर्युयजमानौ उभे अरणीवा अस्याग्नेर्जनुषं जन्म उत्पत्तिं इन्वन्तः व्यामुतः स्वीकुरुत इत्यर्थः इवि व्याप्तौ इदित्वा चान्मु आदित् अतएव कारणात् शुचिः शुद्धो यमग्निः घृणायजमानेष्वनुग्रहेण यद्वा घृणाघृणः दीप्तिमान् मत्वर्थो लुप्यते दीप्त्या वा यविष्ठो युवतमो भवत् संपन्नः स्वीकारसमर्थो भवदित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. अग्नि की उत्कृष्टता की प्राप्ति के लिए अग्नि का निर्माण किया जाता है, आहार के लिए वाञ्छित लतायें अग्नि की शिखाओं

(दांतों) पर चढ़ जाती हैं और अध्वर्यु तथा यजमान दोनों ही अग्नि की उत्पत्ति के लिए चेष्टा करते हैं; इसलिए पवित्र अग्निदेव, यजमानों के लिए अनुग्रह करते हुए, युवा हुए।

आदिन्मातृराविशद्यास्वाशुचिरहिंस्यमानउर्वियाविवृधे।

अनुयत्पूर्वाअरुहत्सनाजुवोनिनव्यसीष्ववरासुधावते ॥ ५ ॥ ८ ॥

आत् । इत् । मातृः । आ । अविशत् । यासु । आ ।

शुचिः । अहिंस्यमानः । उर्विया । वि । वृधे । अनु । यत् ।

पूर्वा । अरुहत् । सनाजुवः । नि । नव्यसीषु । अवरासु ।

धावते ॥ ५ ॥ ८ ॥

अयमग्निः आशुचिर्दीप्तः आदितपूर्वमन्त्रेयविष्ठोभवदित्युक्त्वा तदनन्तरमेव मातृरूपादयित्रीः मातृस्थानीयादशदिशः आअविशत् सर्वतः प्रविशति पूर्वत्रदशप्रमर्तिजनयन्तयोषणित्युक्त्वा तदिशामातृत्वं दिक्षुप्रकाशेनव्याप्तइत्यर्थः मातरोविशेष्यन्ते यासुमातृषु अहिंस्यमानः परैरपीड्यमानः उर्वियाउरुअतिप्रभूतंविवावृधे विविधंप्रवृद्धोभवत् तास्वाविशत् यथालोकेकश्चित्तेजस्वी जनन्यास्तनपानपरपीडापरिहारादिभिः सम्यक्पोषितोलोकेप्रकाश्यपुनरागत्यमातरमालिंगति तद्वदितिभावः कस्मिन्कालेइतितत्राह—यद्यदासनाजुवः दीर्घकालवियोगिन्यः स्थापनकालएवप्रक्षिप्ताः अतएवपूर्वाः प्रथमभाविनीरोषधीः अनुक्रमेणअरुहत् आरोहति रुहेच्छान्दसोलुङ् कष्टदरुहिभ्यश्छन्दसीतिचेरुडादेशः उपरिप्रज्वलति तथानव्यसीषु नवतरासुअतएवावरासुपूर्वापेक्षयानिरुष्टासु पश्चाद्भाविनीष्वोषधीषु निधावते नितरानीचैर्वागच्छति अन्तः प्रविशतीत्यर्थः यदाकाष्ठानामधस्तादुपरिष्ठाच्चप्रविश्यज्वलति तदादिक्षुप्रकाशितोभवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. मातृरूपिणी दिशाओं के बीच अग्नि, हिंसा-रहित होकर, बढ़े हैं; इस समय प्रवीप्त होकर उन्हीं के मध्य बैठते हैं। स्थापन-समय में, पहले, जो सब औषधें प्रक्षिप्त हुए थे, उनके ऊपर अग्नि चढ़ गये थे। इस समय अभिन्न और निरुद्ध औषधों के प्रति बीड़ते हैं।

अथषष्ठी—

आदिद्धोतारंरुणतेदिविष्टिषुभगमिवपपृचानासकञ्जते ।

देवान्यत्क्रत्वामज्मनापुरुष्टुतोमर्तेशंसंविश्वधावेतिधायसे ॥ ६ ॥

आत् । इत् । होतारम् । वृणते । दिविष्टिषु । भगम् इव ।
 पृचानासः । ऋञ्जते । देवान् । यत् । ऋत्वा । मज्मना ।
 पुरुस्तुतः । मर्तम् । शंसम् । विश्वधा । वेति । धायसे ॥ ६ ॥

होतारं होमनिष्पादकं आह्वातारं वा देवानां ईदृशमग्निदिविष्टिषु दिवएषणेषु निमित्तभूतेषु वृण-
 ते संभ्रजते आदिद अनन्तरमेव तथा पृचानासः हविषा स्तुत्याचसंपृचानाऋत्विजो यजमानाः
 पृचेच्छान्दसस्य लिटः कानच् क्रंजते प्रसाधयन्ति किमिव भगमिव तं यथाजनाः प्रसाधयन्ति तद्वत्
 यद्वा महान्तं राजानमिव सूर्यदीप्तिवत् पूज्यमित्यर्थः क्रंजतिः प्रसाधनकर्मेति यास्कः । यद्यस्माद-
 यमग्निः पुरुष्टुतः बहुभिर्बहुधा वास्तूयमानः ऋत्वा ऋतुना कर्मणा यागादिरूपेण मज्मना शारीरेण
 बलेन च युक्तान् देवान् व्यवहर्तुम् ऋत्विजः यज्ञभुजो देवान्वा ऋत्वा मज्मना च योजयितुं तथा मर्तं यज-
 मानं शंसं स्तुति च स्तुत्यं वातं विश्वधा विश्वधनः यद्वा विश्वात्मको यं वेति पूर्वोक्तान् कामयते किम-
 र्थं धायसे हविर्लक्षणान्नाय तस्मात् होतारमग्निं वृणते क्रंजते च ॥ ६ ॥

६. हवि का सम्पर्क करनेवाले यजमान, द्युलोक-निवासियों की प्रसन्नता के लिए, होम-सम्पादक अग्नि का वरण करते और राजा की तरह उनका आराधन करते हैं। अग्नि बहुतों के स्तुति-योग्य और विश्व-रूप हैं। वे यज्ञ-सम्पन्न और बलशाली हैं। वे देवों और स्तुति-योग्य मर्त्य यजमानों—दोनों के लिए अन्न की कामना करते हैं।

वियदस्थाद्यजतो वातचोदितो ह्यारो न वक्ता जरणा अनाकृतः ।

तस्य पत्नं न दक्षुषः कृष्णजं हंस शुचिं जन्मनो रज आव्यध्वनः ॥ ७ ॥

वि । यत् । अस्थात् । यजतः । वातश्चोदितः । ह्यारः । न ।

वक्ता । जरणाः । अनाकृतः । तस्य । पत्नम् । दक्षुषः ।

कृष्णजं हंसः । शुचिं जन्मनः । रजः । आ । वि अध्वनः ॥ ७ ॥

यद्यदायमग्निर्वातचोदितः वायुना प्रेरितः तृतीया कर्मणीति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं यजतः
 सर्वैर्यद्व्ययः यष्टुयोग्यः सन् व्यस्थात् वितिष्ठते सर्वतो व्याप्तो भवति तत्र दृष्टान्तः—अनाकृतः अनि-
 वारितः अप्रतिहतः प्रसरः वक्ता बहुवक्ता वचन्येभ्योऽपि दृश्यन्त इति विनिष्पृष्ट शिग्रहणात्कुत्वं ह्यारो-
 नो न कुटिल इव विदूषकादिरिव ह्यारोऽप्यन्तात्पचाद्यच् स यथा जरणाः स्तुतीर्वितिष्ठते विविधं कुर्व-
 न्त्वर्तते तद्वदयमप्यनाकृतः प्रतिबद्धप्रसरो व्यवस्थितः तदा तस्याग्नेः पत्नम् पतने मार्गे यज्ञरूपे
 रजो रजनात्मको लोक आस्थात् आतिष्ठति सर्वत आश्रयति अग्नौ बहुधा यजतीत्यर्थः कीदृशस्य

तस्यधक्षुषः दहतः दहेर्लिटः कसुः कृष्णजहंसः कृष्णमार्गस्य पुनः पुनर्गम्यत इति जहामार्गः हं-
तेर्यङ्लुगन्तात्कर्मण्यसुन् कुत्वाभावश्छान्दसः शुविजन्मनः मन्त्रसहितारण्योरुत्पन्नत्वाद् व्य-
ध्वनः विविधज्वालस्य अनियतमार्गस्य ॥ ७ ॥

७. जैसे बकवादी विदूषक आदि बड़ी सरलता से हँसा देते हैं, वैसे
ही वायु-द्वारा परिचालित यजनीय अग्नि चारों ओर व्याप्त होते
हैं। अग्नि दहन-कर्त्ता हैं, उनका जन्म पवित्र है, उनका मार्ग कृष्णवर्ण
है और उनके मार्ग में कुछ भी स्थिरता नहीं है। इसी लिए उनके
मार्ग में अन्तरिक्ष स्थित है।

रथोनयातः शिक्नेभिः कृतोद्यामङ्गेभिररूपेभिरीयते ।

आदस्यते कृष्णासो दक्षिः सूरयः शूरस्येव त्वेषथा दीषते वयः ॥ ८ ॥

रथः । न । यातः । शिक्नेभिः । कृतः । द्याम् । अङ्गेभिः । अरूपेभिः ।

ईयते । आत् । अस्य । ते । कृष्णासः । दक्षि । सूरयः । शूरस्य इव ।

त्वेषथात् । ईषते ॥ वयः ॥ ८ ॥

अयमग्निः शिक्नेभिरङ्गुभिः कृतः बद्धोरथोन रथ इव स यथा स्वीयैश्चक्रादिभिरङ्गेरी-
यते तद्वत् यातः स्थापितः सन् अरूपेभिर्गमनशीलैरङ्गेभिः ज्वालादिरूपैरवयवैर्द्यामन्तरिक्षं
आज्येन हृष्टः सन् ईयते गच्छति ईङ्गतौ आत् प्रवृद्धनन्तरं अस्याग्नेस्ते सूरयः सरणयो
मार्गाः कृष्णासः कृष्णवर्णा भवन्ति यत एव भवन्ति तदर्थं धक्षि दहतिकाष्ठान् पुरुषव्यत्ययः
छान्दसः शपोलुक् किञ्च ज्वलितस्याग्नेः त्वेषथात् दीप्तात्तेजसः सकाशात् वयः गमनवन्तः प-
क्षिभृगादयः ईषते गच्छन्ति ईषगत्यादौ बहुलं छन्दसीति शपोलुक् पलायन्ते तत्र दृष्टान्तः—शूर-
स्येव त्वेषथा इव कस्यचिद्विक्रान्तस्य दीप्तात्तेजसः सकाशात् भीत्या पलायमाना इव एवमन्त-
रिक्षं स्पृशन् सर्वतो दहतीति सर्वदा दावाग्निरूपेण स्तूयते ॥ ८ ॥

८. रस्सी में बंधे रथ की तरह अपने चञ्चल अंग की सहायता
से अग्नि स्वर्ग को जाते हैं। उनका मार्ग एक बारगी ही कृष्णवर्ण है, वे
काठ जलाते हैं। वीर की तरह अग्नि के उद्दीप्त तेज के सामने से
चिड़ियाँ भाग जाती हैं।

त्वया ह्यग्ने वरुणो धृतव्रतो मित्रः शशद्रे अर्यमा सुदानवः ।

यत्सीमनु क्रतुना विश्वथा विभुराचनेमिः परिभूरजायथा ॥ ९ ॥

त्वया । हि । अग्ने । वरुणः । धृतव्रतः । मित्रः । शशद्रे । अर्यमा ।

सुदानवः । यत् । सीम् । अनु । क्रतुना । विश्वथा । विभुः ।

अराम् । न । नेमिः । परिभूः । अजायथा ॥ ९ ॥

हेअग्ने त्वयाखलु वरुणोरात्र्यभिमानीदेवोभृतव्रतःस्वीकृतवर्षणादिकर्माभवति तथाभि-
त्रोहरभिमानीदेवः शाशद्रेशातयतितमः शदृशातने छान्दसोलिङ् बहुलंछन्दसीतिरुद् तुजादि-
त्वादस्यासदीर्घः तथार्यमाउभयोर्मध्यवर्तीदेवः सुदानवःशोभनदानोभवति व्यत्ययेनबहुवच-
नं यद्वा एतेवरुणादयः सुदानवःशोभनदानाः स्वस्वकार्यकर्तारः त्वयाहि शाशद्रे तीक्ष्णीक्रिय-
न्ते हिशब्दोमघान्तरप्रसिद्धिद्योतनार्थः त्वमग्नेवरुणोजायसइतिहिमन्त्रान्तरं । शदेःकर्मणिछान्द-
सोलिङ् इरयोरेइतिरेभावः हिचेतिनिघाताभावः वरुणादीनामश्यायत्तत्वेउपपत्तिमाह—यद्य-
स्मात्कारणात् हेअग्ने सीं सर्वतः क्रतुनाकर्मणाविश्वथाविश्वइवविश्वत्मात्मकइवविभुः मित्रार्यमा-
त्मनासर्वव्यापीपरिभूःस्वतेजसासर्वतःपरिभावितासन् अनुअनुक्रमेणअजायथाः जायसेमा-
दुर्भवसि तत्रदृष्टान्तः—अरान् रथस्यचक्रान् नेमिर्न बाह्यवल्यइव सयथाव्याप्यतिष्ठति तद्व-
द्यमग्निर्वरुणादीन्व्याप्यतिष्ठति ॥ ९ ॥

९. अग्निदेव तुम्हारी सहायता से वरुण अपना व्रत धारण करते,
मित्र अन्धकार नाश करते और अर्यमा दानशील होते हैं। जैसे रथ
का पहिया डोंडों को व्याप्त करके रहता है, उसी प्रकार अग्नि ने यज्ञ-
कार्य-द्वारा विश्वात्मक, सर्वव्यापी और सबके पराभवकारी होकर
जन्म ग्रहण किया है ।

त्वमग्नेशशमानाय सुन्वते रत्नं यविष्ठ देवतातिमिन्वसि ।

तं त्वानु नव्यं सहसो युवन्वयं भगं न करे म हिरत्नधीमहि ॥ १० ॥

त्वम् । अग्ने । शशमानाय । सुन्वते । रत्नम् । यविष्ठ । देवतातिम् ।

इन्वसि । तम् । त्वा । नु । नव्यम् । सद्भसः । युवन् । वयम् ।

भगम् । न । करे । महिर्हत्न । धीमहि ॥ १० ॥

हेअग्नेयविष्ठ युवतम त्वं शशमानायत्वां स्तुवते शशमानःशंसमानइतियास्कः । सुन्वते
तदर्थमभिषवंकुर्वते यजमानाय तद्यागार्थं रत्नंरमणीयंहविः देवतातिं देवेषुतायमानं विस्तार्य-
माणं इन्वसिव्यामोषि अस्मत्प्रत्तंहविः देवान्प्रापयसीत्यर्थः इन्वतिव्याप्तिकर्मा इन्वतिनक्षतीति
तन्नामसुपाठात् हेसहसोयुवन् युवशब्देनोत्पत्तिर्लक्ष्यते मथनकालेबलेनोत्पन्नबलस्यमिश्रयितः
वा यद्वा सहसस्पुत्र युवन् नित्यतरुण महिरत्न अस्मत्प्रदेयमहद्रमणीयधन नव्यं नवतरं स्तु-
त्यंवा तंतादृशं हविर्भुजं त्वात्वां वयं यजमानाः कारेशब्देस्तोत्रलक्षणे नुक्षिप्रंधीमहि स्थापया-
मः हविःप्रदानसमये क्षिप्रमेवस्तुमइत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—भगंन आदित्यमिव यद्वा महान्तं रा-
जानमिव तंयथास्तुवन्तितद्वत् ॥ १० ॥

१०. युवा अग्नि, जो तुम्हारी स्तुति करते और तुम्हारे लिए
अभिषव करते हैं, तुम उनका रमणीय हव्य लेकर देवों के पास
विस्तार करते हो। हे तरुण, महाधन और बल-पुत्र, तुम स्तवनीय और

हविर्भोक्ता हो। स्तुति-काल में हम राजा को तरह तुम्हें स्थापित करते हैं।

अस्मे रयिनस्वर्थं दमूनसं भगं दक्षं न पृचासि धर्णसिम् ।

रश्मी रिव यो यमति जन्मनी उभे देवानां शंसं मृत आच सुक्रतुः ॥ ११ ॥

अस्मे इति । रयिम् । न । सुऽअर्थम् । दमूनसम् । भगम् । दक्षम् । न ।

पृचासि । धर्णसिम् । रश्मीन् इव । यः । यमति । जन्मनी इति ।

उभे इति । देवानाम् । शंसम् । ऋते । आ । च । सुऽक्रतुः ॥ ११ ॥

हे अग्ने त्वं अस्मे अस्मास्तु स्वर्थं सुष्ठु अरणीयं दमूनसं दमनीयं उपास्यं दमेरुनसिरित्यू-
नसिप्रत्ययः रयिन पृचासि धनं यथासंपृणक्षि तथा भगं सर्वैर्भजनीयं दक्षं उत्साहवन्तं प्र-
वृद्धं वा धर्णसिं विद्यादिधारणकुशलं पुत्रं यथा पृचासि संपृणक्षि उभयमपि ददासीत्यर्थः पृचीसं-
पर्के छेदद्याडागमः बहुलं छन्दसीति विकरणस्य श्लुः इदानीं परोक्षेणाह—योऽग्निः रश्मी रिव स्व-
कीयान् रश्मीन् यथा यमति नियमयति विस्तारयति तद्वत् स उभे जन्मनी जननाधारभूता बुभौलौ कौ-
यमति नियच्छति तथा सुक्रतुः शोभनकर्मायं ऋते अस्मदीययज्ञे देवानां देवसंबन्धिनं शं-
संस्तवं च आयमति आयच्छति सर्वदा ददाति यद्वा पूर्वार्धे पृचासीत्यपि परोक्षत्वाय प्रथम-
पुरुषतया योज्यम् ॥ ११ ॥

११. अग्नि, तुम जैसे हमें अत्यन्त प्रयोजनीय और उपास्य धन देते हो, वैसे ही उत्साही, जन-प्रिय और विद्याध्ययन में चतुर पुत्र वो। जैसे अग्नि अपनी किरणों को विस्तृत करते हैं, वैसे ही अपने जन्माधार (आकाश और पृथिवी) का विस्तार करते हैं। हमारे यज्ञ में यज्ञ-कर्त्ता अग्नि देवों की स्तुति का विस्तार करते हैं।

अथ द्वादशी—

उत नः सुद्योत्मा जीराश्वो होता मन्द्रः शृणवच्चन्द्ररथः ।

सनो नेषत् नैषतमैरमूरोग्निर्वा मंसु वितं वस्यो अच्छ ॥ १२ ॥

उत । नः । सुद्योत्मा । जीरऽअश्वः । होता । मन्द्रः । शृणवत् ।

चन्द्ररथः । सः । नः । नेषत् । नैषतमैः । अमूरः । अग्निः । वामम् ।

सुवितम् । वस्यः । अच्छ ॥ १२ ॥

उतशब्दोप्यर्थः सचसंभावनायां सोऽग्निः नोऽस्मदीयमाह्वानंउतशृणवत् अपिनामशृणु-
यात् यद्वा नोऽस्मान्श्रावयेत् देवेषुमध्येप्रख्यापयेत् शृणोतेर्लेट्यडागमः कीदृशोऽयं सुद्योत्मा सु-
द्योतमानः द्युतदीप्तौ अन्येभ्योऽपिदृश्यन्तइतिमनिन्जीराश्वः शीघ्रगमनाश्वः होतादेवानामाह्वाता
मन्द्रः मदनशीलः चन्द्ररथः सुवर्णमयरथोपेतः किंचायं अमूरःअमूढबलः वस्यः वसनीयः
सप्रसिद्धोऽग्निर्नेषतमैः अत्यर्थनेतृभिःकर्मभिःस्तौत्रैर्वानोऽस्मान् उतनेषत् अपिनामनयेत्
यज्ञस्यपारंप्रापयेत् नयतेर्लेट्यडागमः सिद्धहुलमितिसिप् किमर्थं वामंवननीयं सुवितं सुष्टुप्राप्यं
सर्वैःकांक्षणीयं स्वर्गंअच्छाभिमुख्येनप्राप्तुंनेषत् ॥ १२ ॥

१२. अग्निदेव प्रकाशशील, वृत्तगामी अइव से संयुक्त, होता, आनन्द-
मय, सोने के रथवाले, अप्रतिहतशक्ति और प्रसन्न-स्वभाव हैं। क्या
वे हमारा बुलाना सुनेंगे ? वे क्या हमें सिद्धिदाता कर्मद्वारा अनायास
लभ्य और अभिवांछित स्वर्ग की ओर ले जायेंगे ?

अस्ताव्युग्निःशिमीवद्भिरकैःसाम्राज्यायप्रतरंदधानः ।

अमीचयेमघवानोवयंचमिहंसूरोअतिनिष्ठतन्युः ॥ १३ ॥ ९ ॥

अस्तावि । अग्निः । शिमीवत्भृष्टिः । अकैः । साम्राज्याय ।

प्रतरंरम् । दधानः । अमी इति । च । ये । मघवानः । वयम् । च ।

मिहम् । न । सूरैः । अति । निः । ततन्युः ॥ १३ ॥ ९ ॥

अयमग्निः शिमीवद्भिः हविःप्रदानादिकर्मवद्भिरकैरर्चनसाधनैर्मन्त्रैः अस्तावि स्तुतो-
स्माभिर्यजमानैः शिमीतिकर्मनाम शिमीशक्तिरितितचामसुपाठात् कीदृशोयं साम्राज्याय
साम्राज्यस्येतिकर्मणिषष्ठीस्थानेचतुर्थी सम्यग्राजमानत्वं प्रतरंप्रकृष्टतरं अत्यर्थंदधानः अमुच-
च्छन्दसीत्यमुप्रत्ययः किंचेममग्निंअमीचपुरोवर्तमानाऋत्विजः पुत्रादयोवा येवयंचपूर्वैरतोवृत्त्वेन
प्रसिद्धावयमपि अतिअत्यर्थं निष्ठतन्युः शब्दयन्तु निष्पूर्वस्तनतिःशब्दकर्मा इतःपरमप्यस्मत्
पुत्रपौत्रादयोवयंचार्तिस्तुमइत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—मिहंसूरः मिहं मेहनशीलं मेघं यथासूरः
सूर्योवृष्ट्यर्थं शब्दयति तद्वत् लिङ्छिछान्दसोविकरणस्यश्रुः अभिनिसस्तनःशब्दसंज्ञायामि-
तिषत्वम् ॥ १३ ॥

१३. हव्य-प्रदान आदि कर्म और पूजा-साधक मन्त्र-द्वारा हमने
अग्नि की स्तुति की है। अग्नि-अच्छी तरह दीप्ति से युक्त हुए हैं।
सारे उपस्थित लोग और हम, जैसे सूर्य मेघ का शब्द उत्पन्न करते हैं।
वैसे ही अग्नि को लक्ष्य कर स्तुति करते हैं।

॥ इतिद्वितीयस्यद्वितीयेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

समिद्ध इति त्रयोदशर्चतृतीयं सूक्तम् आनुष्टुभं प्रथमायाः समिन्नामकोऽग्निर्देवता समिद्धो-
ग्निः द्वितीयादीनां तनूनपाचराशंसदलोर्बर्हिर्देवीद्वारजषासानकौ देव्यौ होतारौ प्रचेतसौ तिस्रो दे-
व्यः सरस्वतीलाभारत्यः त्वष्टावनस्पतिः स्वाहाकृतिरित्येताः क्रमेण देवताः अंत्याया इन्द्रः तिस्रो-
देव्य इत्यस्य विवरणं सरस्वतीलाभारत्य इति अत्रानुक्रमणिका—समिद्ध आग्नि आनुष्टुभमन्यै-
न्दीति अत्रेभ्यस्तनूनपादादिभिर्यज्ञावयववाचिभिर्यज्ञ एवोच्यते अतः स एव देवतेति कात्थक्यस्य मतं
अग्निरेव समिदादिभिरुच्यते अतः स एव देवतेति शाकपूणे मतं निरुक्तेर्किं देवताः प्रयाजानुयाजा इति
छन्दो देवता इत्यादिपक्षान्तरं बहुधा प्रदर्श्य तदर्थे ब्राह्मणादिचोदाहृत्य इतरेपक्षा अर्थवादाः आग्नेया-
एवेति सिद्धान्तितं । अथ किं देवताः प्रयाजानुयाजा इत्यादिना पशावं गिरो गोत्रोत्पन्नानां एतदापी सूक्तं
एकादश प्रयाजा इति खण्डे सूत्रितम्—समिद्धो अद्येति सर्वेषां यथर्कषित्यत्र यथर्कषिग्रहणात् आपी
सूक्तानि त्रिविधानि तत्र वासिष्ठे त्रैयवाध्यश्वगात्सर्मदानि च त्वारिनराशंसवन्ति मैधातिथिर्दैर्घतमसं-
पैषिकानि नराशंसतनूनपादुभयवन्ति इतराणि तनूनपात्वंतीति तत्रैतत्सूक्तं दैर्घतमसत्वात् उभयवत् ।

तत्र प्रथमा—

समिद्धो अग्र आवह देवाँ अद्य यत्सुचे ।

तन्तुं तनुष्व पूर्व्यं सुतसो मायदा शुषे ॥ १ ॥

समृद्धः । अग्ने । आ । वह । देवान् अद्य । यत्सुचे ।

तन्तुम् । तनुष्व । पूर्व्यम् । सुतसो माय । दा शुषे ॥ १ ॥

हे अग्ने समिद्धः सम्यग्दीपितः एतन्नामकस्त्वं अद्यास्मिन्यागदिने देवान् हविषां भोक्तृन् गन्त्या-
दीनावह अस्मद्यज्ञं प्रतिप्रापय यत्सुचे यागा योद्यत्सुचे यजमानाय तदर्थं आवाह्य च सुतसो मा-
ययागार्थं मभिषुतसो माय दा शुषे हविर्दत्तवते यद्यपीदानीमेवाहूयन्ते देवाः तथापि पूर्वानुष्ठाना-
पेक्षया भाव्यपेक्षया वा दा शुष इत्युच्यते हविर्दाने वा यजमानाय तदर्थं पूर्व्यं पूर्वेभ्यो देवेभ्यो हितं पूर्व-
कालीनं वा तन्तुं यज्ञं तनुष्व विस्तारय ॥ १ ॥

१. हे समिद्ध नाम के अग्नि, जो यजमान सुक् ऊँचा किये हुए है,
उसके लिए आज तुम देवों को बुलाओ । जिस हव्यदाता यजमान ने
होम का अभिषव किया है, उसकी भलाई के लिए पूर्वकालीन यज्ञ
विस्तार करो ।

अथ द्वितीया—

धृतवन्तमुपमासि मधुमन्तं तनूनपात् ।

यज्ञं विप्रस्य मावतः शशमानस्य दा शुषे ॥ २ ॥

घृतश्चन्तम् । उप । मासि । मधुमन्तम् । तनून्पात् ।
यज्ञम् । विप्रस्य । माश्वतः । शशमानस्य । दाशुषः ॥ २ ॥

हेतनूनपात् तनूनपादाज्यमितिकात्थक्यपक्षे तन्वोगावः भोगानां तासु जायमानत्वात्ता-
ज्यजत्पन्नक्षीरं क्षीरात्सर्पिरिति आज्यस्य नमृत्वं तद्वान्यज्ञः अग्निपक्षे आपस्तन्वउच्यन्ते ताज्यओ-
षधिवनस्पतयः तेज्योऽग्निरिति नमृत्वं अरणीज्यामिति भावः एतन्नामक हेअग्ने विप्रस्य मेधा-
विनः शशमानस्य शंसमानस्य त्वांस्तुवतः दाशुषो हविर्दत्तवतो मावतो मत्सदृशस्य यजमानस्य
युष्मदस्मद्भ्यां छन्दसिसादृश्य इति वतुप् आसर्वनाम्न इत्यात्वं घृतवन्तं क्षरदाज्योपेतं मधुमन्तं माधुर्यो-
पेतं सोमादिमधुरद्रव्येण तद्वन्तं यज्ञं उपउपेत्य मासि निर्मिमीषे मितो भवसि वा संपूर्तिपर्यन्तं
तिष्ठसीत्यर्थः मामाने आदादिकः ॥ २ ॥

२. तनूनपात् नाम के अग्नि, मेरे समान जो हृष्यदाता और मेधावी
यजमान तुम्हारी स्तुति करता है, उसके घृत और मधु से संयुक्त
यज्ञ में आकर यज्ञ-समाप्ति-पर्यन्त रहो ।

शुचिः पावको अद्भुतो मध्वा यज्ञं मिमिक्षति ।

नराशंसस्त्रिरादिवो देवेषु यज्ञियः ॥ ३ ॥

शुचिः । पावकः । अद्भुतः । मध्वा । यज्ञम् । मिमिक्षति ।

नराशंसः । त्रिः । आ । दिवः । देवः । देवेषु । यज्ञियः ॥ ३ ॥

देवेषु मध्ये शुचिः शुद्धो दीप्तो वा पावकः अन्नस्यापूतस्य शोधयिता अद्भुतः अभूत इव अद्यक्ष-
णे भविता आश्चर्यभूत इत्यर्थः देवोद्योतनशीलः यज्ञियो यज्ञसंपादनार्हः ईदृशो नराशंसः नरैः कर्म-
नेदृभिः कृत्विभिः शंसनीयोऽग्निः दिवोद्युलोकादागत्य मध्वामधुरेण रसेन यज्ञमस्मदीयं त्रिरामिमि-
क्षति त्रिवारं समन्तात् सिंचति स्वादयतीत्यर्थः यद्वा मधुरेण फलेन त्रिरामिमिक्षति योजयतीत्यर्थः
नराशंसो यज्ञ इति कात्थक्यपक्षे यज्ञाभिमानो देवोद्योतमानः द्युलोकादागत्यानुष्ठीयमानः यज्ञं
त्रिरामिमिक्षति अयं नराशंसो देवः त्रिराउपसर्गवशाद्योग्यक्रियाध्याहारः त्रिवारमागच्छति त्रिरा-
हरति वा फलं अवशिष्टं पूर्ववच्चेयम् ॥ ३ ॥

३. देवों में स्वच्छ, पवित्र, अद्भुत, द्युतिमान् और यज्ञ-सम्पादक
नाराशंस नामक अग्नि द्युलोक से आकर हमारे यज्ञ को मधु
से मिश्रित करें ।

अथ चतुर्थी—

ईक्षितो अग्र आवहेन्द्रं चित्रमिह प्रियम् ।

इयंहित्वा मतिर्ममाच्छासु जिह्वच्यते ॥ ४ ॥

ईळितः । अग्ने । आ । वह । इन्द्रम् । चित्रम् । इह । प्रियम् ।
इयम् । हि । त्वा । मतिः । मम । अच्छ । सुजिह्व । वच्यते ॥ ४ ॥

हेअग्ने ईळितः सर्वैःस्तुत्यः इण्नामकस्त्वं इहास्मिन्यज्ञे चित्रं चायनीयं प्रियं प्रीणयितारमस्मानहविःस्वीकर्तुं वापीतियुक्तमिन्द्रं आवहआह्वय हेसुजिह्व घृतपानेनशोभनज्वाल इयं मममतिर्मननसाधनास्तुतिरूपावाक् त्वात्वांअच्छआभिमुख्येनप्राप्तुंवच्यते मतिरेवास्मदीयोच्यते हिःपूरणार्थः वचेर्यकि संप्रसारणाच्चेतिपूर्वरूपस्य वाछन्दसीतिविकल्पितत्वादभावेयण् अत्र पुरोडाशादीडभिमानियज्ञपरतयावाव्याख्येयम् एवमुत्तरत्र यज्ञांगैर्यज्ञसंबन्धितेदेवताभिश्चयज्ञएवोच्यतइतितत्परत्वेनव्याख्येयम् ॥ ४ ॥

४. अग्नि, तुम्हारा नाम ईलित है । तुम विचित्र और प्रिय इन्द्र को यहां ले आओ । सुजिह्व, तुम्हारे लिए मैं स्तोत्र-पाठ करता हूँ ।

स्तृणानासोयतसुचोबर्हियज्ञेस्वध्वरे ।
वृजेदेवव्यचस्तममिन्द्रायशर्मसप्रथः ॥ ५ ॥

स्तृणानासः । यतःसुचः । बर्हिः । यज्ञे । सुअध्वरे । वृजे ।
देवव्यचःस्तमम् । इन्द्राय । शर्म । सप्रथः ॥ ५ ॥

स्वध्वरेशोभनप्रापणीयाद्यवान्तरयागवतियज्ञेसोमयागे बर्हिर्दर्भान्स्तृणानासः आस्तरन्तः यतसुचः नियमितजुह्वादिपात्राः ऋत्विजोदेवव्यचस्तमं अतिशयेनदेवगामिनं सप्रथः सर्वतोविस्तीर्णशर्मसुखसाधनगृहं इन्द्रायवृजेविवर्जयन्ति संपादयन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. सुक् धारण करनेवाले ऋत्विक् लोग इस यज्ञ में अग्नि-रूप कुश को फैलाते हुए इन्द्र के लिए विस्तीर्ण और सुख-साधक गृह बनाते हैं । इस घर में देवता लोग सदा गमनागमन करेंगे ।
अथषष्ठी—

विश्रयन्तामृतावृधःप्रयैदेवेभ्योमहीः ।
पावकासःपुरुस्पृहोद्वारोदेवीरसश्वतः ॥ ६ ॥ १० ॥

वि । श्रयन्ताम् । ऋतवृधः । प्रयै । देवेभ्यः । महीः । पावकासः ।
पुरुस्पृहः । द्वारः । देवीः । असश्वतः ॥ ६ ॥ १० ॥

द्वारोदेवीः यज्ञस्यद्वाराभिमानिन्योदेवताविश्रयन्तां विविधंश्रयन्तु विवृताभवन्तु किमर्थं देवेभ्यः प्रयैप्रयातुं देवानांप्रापणाय प्रयैरौहिष्यै अव्यथिष्यै इति निपातितः कीदृश्यस्ताः ऋतावृषः यज्ञस्यवर्धयिष्यः महीः महत्यः पूज्याः पावकासः शोधयिष्यः पुरुस्पृहः बहुस्पृहणीयाः असश्वतः असज्यमानाः परस्परविप्रकृष्टा इत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. अग्निरूप, यज्ञ का द्वार खोल दो। देवों के आने के लिए यज्ञ-द्वार खोल दो। ये द्वार यज्ञ-वर्धक, यज्ञ-शोधक बहुत लोगों के लिए इलाध्य और परस्पर असंलग्न हैं।

॥ इति द्वितीयस्य द्वितीये दशमो वर्गः ॥ १० ॥

अथ सप्तमी—

आभन्दमाने उपाके नक्तोषासा सुपेशासा ।

यह्नी ऋतस्य मातरा सीदता बर्हिः सुमत् ॥ ७ ॥

आ । भन्दमाने इति । उपाके इति । नक्तोषसा । सुपेशासा ।

यह्नी इति । ऋतस्य । मातरा । सीदताम् । बर्हिः । आ । सुमत् ॥ ७ ॥

भन्दमाने सर्वैः स्तूयमाने उपाके परस्परसंनिहिते सुपेशसा शोभनरूपे पेश इति रूपनाम यह्नी महत्यौ अपत्यरूपे वा प्रतिदिनं जायमानत्वात् यदुरित्यपत्यनाम यदुःस्मरितितन्नाम सुपाठा-त् ऋतस्य मातरा यज्ञस्य निर्मात्र्यौ ताभ्यां आगमनाद्यज्ञस्य संपूर्तैर्यज्ञमावृत्वमुपचर्यते यद्वा अतिरा-त्रादीनामहोरात्रसाध्यत्वात् तन्मावृत्वं नक्तोषासा उक्तगुणविशिष्टे अहोरात्रदेवते सुमत् स्वयमेव अस्माभिरप्रार्थिते इत्यर्थः यद्वा सुमत् शोभनमनस्के बर्हिःरास्तृतदर्भे आसमन्तात्सीदतां उप-विशतां यद्वा ऋतस्येतिकर्मणि षष्ठी यज्ञमासीदतां आसाद्य च बर्हिःरास्तृतदर्भस्वयमेवादत्ताम् ॥ ७ ॥

७. सबके स्तुति-मात्र, परस्पर सन्निहित, सुन्दर, महान्, यज्ञ-निर्माता और अग्निरूप रात और उषा स्वयं आकर विस्तृत कुशों के ऊपर बैठें ।

अथाष्टमी—

मन्द्रजिह्वा जुगुर्वणी होता रादैव्या कवी ।

यज्ञानो यक्षता मिमं सिधमद्य दिविस्पृशम् ॥ ८ ॥

मन्द्रजिह्वा । जुगुर्वणी इति । होता । रा । दैव्या । कवी इति । यज्ञम् । नः । यक्षताम् । इमम् । सिधम् । अद्य । दिविस्पृशम् ॥ ८ ॥

मन्द्रजिह्वादेवानां मादनज्वालौ जुगुर्वणीभृशंगृणतां स्तुवतां यजमानानां संभकारौ यद्भु-
गन्तात्किपिछान्दसीरूपसिद्धिः तस्मिन्नुपपदे वनतेभ्यश्छन्दसिवनसनरक्षिमथामितीत्ययः कवी
मेधाविनौ क्रान्तदर्शिनौ दैव्याहोतारा देवसंबन्धिनौहोतारौ अयंचमध्यमस्थानश्चेत्युभौ सिध्दंफ-
लसाधनभूतं सिधेःस्फायितं चीत्यादिनारक् दिविस्पृशं द्युलोकवासिदेवान्स्पृशन्तं तैर्हविषः स्वी-
क्रियमाणत्वादिति भावः ईदृशं नोऽस्मदीयमिमं यज्ञं अद्य यक्षतां अनुतिष्ठतां पूजयतां वा सम्यङ्निर्वा-
हयतामित्यर्थः ॥ ८ ॥

८. देवों की उन्मादक शिक्षा से युक्त, सदा स्तुतिशील यजमानों
के मित्र, अग्निरूप दिव्य दोनों होता हमारे इस सिद्धिप्रव और
स्वर्गस्पर्शी यज्ञ का अनुष्ठान करें।

अथनवमी—

शुचिर्देवेष्वर्पिता होत्रा मरुत्सु भारती ।

इळा सरस्वती मही बर्हिः सीदन्तु यज्ञियाः ॥ ९ ॥

शुचिः । देवेषु । अर्पिता । होत्रा । मरुत्सु । भारती । इळा ।

सरस्वती । मही । बर्हिः । सीदन्तु । यज्ञियाः ॥ ९ ॥

शुचिः शुद्धा मरुत्सु विरुद्धलक्षणया अमरणेषु देवेषु द्योतनशीलषु स्तोत्रेषु मरुत्सु ऋत्विक्षु-
वा अर्पिता नियता होत्रा होमनिष्पादिका भारती भरतस्यादित्यस्य संबन्धिनी द्युस्थानावाक्
तथा इला पार्थिवी पैषादिरूपामही महती सरस्वती सरइत्युदकनाम तद्वती स्तनितादिरूपामाध्य-
मिका च वाक् एतास्ति सः त्रिस्थानवाग्भिमानि देवताः यज्ञिया यज्ञार्हाः सत्यः बर्हिः स्तीर्णसीदन्तु
उपविशन्तु तिस्र इत्यत्र तिस्रभ्यो जस इति जस उदात्तत्वम् ॥ ९ ॥

९. शुद्ध, देवों की मध्यस्था, होम-सम्पादिका भारती (स्वर्गस्थ
वाक्), इला (पृथिवीस्थ वाक्) और सरस्वती (अन्तरिक्षस्थ वाक्)—
ये अग्नि की तीनों मूर्तियाँ यज्ञ के उपयुक्त होकर कुशों पर बैठें।

तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरुवारं पुरुत्मना ।

त्वष्टा पोषाय विष्यंतुरायेनाभानो अस्मद्युः ॥ १० ॥

तत् । नः । तुरीपम् । अद्भुतम् । पुरु । वा । अरम् । पुरु । त्मना ।

त्वष्टा । पोषाय । वि । स्यन्तु । राये । नाभानां । नः । अस्मद्युः ॥ १० ॥

नः अस्मदर्थं तत् तादृशंतुरीयं तूर्णव्यापि अद्भुतं सद्यः आविर्भवत् अभूतमिव सत् यद्वा महन्नामैतत् सारतो महत् पुरुवारं बहूनांप्राणिनां अर्थायैव अरं अलंसमर्थं यद्वा पुरुवारं बहुपभूतं च वाशब्दश्चार्थे अरं अलं त्मना आत्मना पुरुबहु क्रियाविशेषणमेतत् ईदृशमुदकं त्वष्टा वृष्ट्यादेःकर्ता त्वष्टाशब्दोऽयास्केनैवं व्याख्यातः—त्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्विषेर्वास्याद्दीप्ति-
कर्मणस्त्वक्षतेर्वास्यात्करोतिकर्मणइति । एतन्नामकोवैद्युतोऽग्निः अस्मयुरस्मान्कामयमानः दे-
वोनःपोषायअस्मत्पुष्ट्यैराये समृद्धयेच नाभानाभौ वृष्टेर्बन्धकेमेघस्यनाभिस्थानेवस्थितंउक्त-
लक्षणमुदकं विष्यतु विविधंगमयतु षोऽन्तकर्मणि ओतःशयनीत्योकारलोपः उपसर्गात्सुनोती-
तिषत्वं यद्वा नोनाभा अस्मत्संबन्धियज्ञनाभावुत्तरवेद्यांराये षष्ठ्यर्थेचतुर्थी रायोगवादिधनस्य
पोषायपुष्टये स्यतिरुपसृष्टोविमोचनार्थः उक्तलक्षणांवृष्टिमुंचतु ॥ १० ॥

१०. त्वष्टा हमारे मित्र हैं। वे स्वयं, अच्छी तरह, हमारी पुष्टि और समृद्धि के लिए, मेघ के नाभिस्थित, व्याप्त अब्भुत और असंख्य प्राणियों की भलाई करनेवाला जल बरसायें।

अवसृजन्नुपत्मनादेवान्यक्षिवनस्पते ।

अग्निर्हव्यासुसूदतिदेवोदेवेषुमेधिरः ॥ ११ ॥

अवसृजन् । उप । त्मना । देवान् । यक्षि । वनस्पते । अग्निः ।

हव्या । सुसूदति । देवः । देवेषु । मेधिरः ॥ ११ ॥

हेवनस्पते वनानांपालक यूपाभिमानिदेवाग्ने अवसृजन् स्वैरंवर्तयन् ऋत्विजः स्वस्वकर्म-
सुव्यापारयन् त्मनाआत्मनादेवान् हविर्भुजः उपयक्षि उपेत्ययज बहुलंछन्दसीतिशपोलुक् देवो-
द्योतमानः मेधिरोमेधावान् अग्निराहवनीयोदेवेषूभयेषांमध्येहव्याहवींषि सुसूदति प्रेरयतिस्वी-
करोति सूदक्षरणे बहुलंछन्दसीतिशपःशुः लेटोडाटावित्यडागमः यद्वा यूपाग्निरेवपरोक्षेणोच्य-
ते सोऽग्निर्हवींषिसुष्टुस्वीकरोति ॥ ११ ॥

११. हे अग्निरूप वनस्पति, इच्छानुसार ऋत्विकों को भोजकर, स्वयं देवों का यज्ञ करो। द्युतिमान् और मेधावान् अग्नि देवों के बीच हव्य भेजें।

अथद्वादशी—

पूषण्वतेमरुत्वतेविश्वदैवायवायवे ।

स्वाहागायत्रवेपसेहव्यमिन्द्रायकर्तन ॥ १२ ॥

पूषण्वते । मरुत्वते । विश्वदेवाय । वायवे । स्वाहा ।
गायत्रवेपसे । हव्यम् । इन्द्राय । कर्तन ॥ १२ ॥

पूषण्वते पूष्णातद्वते अनोनुडितिनुद् हस्वनुङ्ग्यामनुबितिमतुपउदात्तत्वं मरुत्वते मरुद्भिस्त-
द्वते विश्वदेवाय सर्वदेवसंघाय वायवे गमनशीलाय वायुदेवायच तथा गायत्रवेपसे वेपइतिरू-
पनाम गायत्रशब्दइतरसामोपलक्षणः गायत्रं वेपःरूपयस्य तादृशायेन्द्राय हव्यंहविःप्रदातुं
स्वाहाकर्तन स्वाहाकारंकुरुत ऋत्विजः करोतेर्लोति तप्तनप्तनथनाश्चेतितनबादेशः ॥ १२ ॥

१२. उषा और मरुतों से युक्त विश्वदेवगण, वायु और गायत्री-
शरीर इन्द्र को लक्ष्य कर, हव्य देने के लिए, अग्निरूप स्वाहा शब्द का
उच्चारण करो ।

अथत्रयोदशी—

स्वाहाकृतान्यागद्युपहव्यानिवीतये ।
इन्द्रागहिश्रुधीहवत्वांहवन्तेअध्वरे ॥ १३ ॥ ११ ॥

स्वाहाकृतानि । आ । गहि । उप । हव्यानि । वीतये । इन्द्र ।
आ । गहि । श्रुधि । हवम् । त्वाम् । हवन्ते । अध्वरे ॥ १३ ॥ ११ ॥

हेइन्द्र स्वाहाकृतानि स्वाहेत्येवंपूर्वाकृतिःकरणमुच्चारणं यक्ष्यमाणदेवतानांताःस्वाहा-
कृतयः तद्वन्तिहव्यानि हवींषि अत्रप्रयाजेषुवषट्कारप्रदानात्स्वाहाकृतं हविरित्यर्थः तद्धविः
उपउपेत्य वीतयेभक्षणाय आगहि आगच्छ गमेच्छान्दसःशपोलुक् अनुदाचोपदेशेत्यादि-
नानुनासिकलोपः तथा हेइन्द्र आगहि स्तोत्राण्यभिलक्ष्यागच्छ आगत्यहवंअस्मदीयमाह्वानं
श्रुधिश्रुणु यतस्त्वां अध्वरे अहिंसात्मकेयागेहवन्ते आह्वयन्तिऋत्विजः अतः श्रुधि ह्वयतेर्व-
हुलंछन्दसीतिसंप्रसारणम् ॥ १३ ॥

१३. इन्द्र, हमारा स्वाहाकार-युक्त हव्य खाने के लिए आओ ।
ऋत्विक् लोग यज्ञ में तुम्हें बुलाते हैं ।

॥ इतिद्वितीयस्यद्वितीयेएकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

प्रतव्यसीमित्यष्टचतुर्थसूक्तदैर्घतमसं तथाचानुक्रान्तम् प्रतव्यसीमष्टावाग्नेयंतुतश्चिष्टवन्त-
मिति तुतदित्युक्तत्वात् इदमादिसूक्ताष्टकस्याग्निर्देवता अन्त्यात्रिष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुबन्तपरिभाषयाज-
गत्यः प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुक्तोविनियोगः अग्निष्टोमेआग्निमारुतेशस्त्रे इदंसूक्तंजातवेदस्य
निविद्धानीयं अथयथेतमितिवण्डेसूत्रितम्—प्रतव्यसीनव्यसीमापोहिष्ठेतिविसृति । दशरात्र-

स्यप्रथमेप्यहनि जातवेदस्यनिविद्धानम् आश्वमेधिकेमध्यमेहनिचनिविद्धानं तथाचाचार्योऽ-
तिदेशेकाहान्युपसंशस्य तेषुनिविदोदध्यादेवमेवाग्निमारुतइति ।

तत्रप्रथमा—

प्रतव्यसीं नव्यसीं धीतिमग्रयेवाचोमृत्तिं सहसः सूनवे भरे ।

अपांनपाद्योवसुभिः सह प्रियो होता पृथिव्यां न्यसीददृत्वियः ॥ १ ॥

प्र । तव्यसीम् । नव्यसीम् । धीतिम् । अग्रये । वाचः । मृत्तिम् ।

सहसः । सूनवे । भरे । अपाम् । नपात् । यः । वसुभिः । सह ।

प्रियः । होता । पृथिव्याम् । नि । असीदत् । ऋत्वियः ॥ १ ॥

अहंअग्रये प्रतव्यसीं तवीयसीं अतिशयेनवर्धयित्रीं तवतिर्वृद्धार्थः सौत्रोधातुः अ-
स्मानृजन्ताच्छन्दसीतीयमुनं तुरिष्ठमेयः स्वतितृलोपः छान्दसईकारलोपः नव्यसीं नवतरां अपू-
र्वीधीति यागलक्षणां उक्तगुणकं कर्मभरे प्रकर्षेण करोमि तथोक्तलक्षणां वाचोमृत्तिं स्तुतिरूपक-
र्मभरे कीदृशायाग्रये सहसो बलस्य सूनवे पुत्राय किंच योऽग्निरपांनपात् तासां नप्ता अद्भ्यओष-
धयः ओषधीभ्योऽग्निरित्यग्नेर्नमृत्वं अथवा अपांनपातयितावैद्युताग्निरूपेण प्रवर्षकत्वादिति भावः
तथा प्रियो यजमानस्य प्रीणयिता प्रियतमो वा तस्य होता होमनिष्पादकः सोऽग्निः ऋत्वियः प्राप्त-
कालः प्राप्तप्रदानसमयः सन् पृथिव्यां वेदिलक्षणायां वसुभिः निवासयोग्यैर्गवादिधनैः सह-
सहिवोन्यसीदत् नितरां सीदति ॥ १ ॥

१. अग्नि बल के पुत्र, जल के नप्ता, यजमान के प्रियतम और होम के सम्पादक हैं। वे यथासमय, धन के साथ घेदी पर बैठते हैं। उनके लिए मैं यह नया और शुभफलवर्द्धक यज्ञ आरम्भ करता और स्तुति-पाठ करता हूँ।

अथद्वितीया—

सजायमानः परमेव्योमन्थाविर्गिरेभवन्मातरि श्वने ।

अस्य कत्वा समिधानस्य मज्जना प्रद्यावांशोचिः पृथिवी अरोचयत् ॥ २ ॥

सः । जायमानः । परमे । विऽओमनि । आविः । अग्निः । अभवत् ।

मातरि श्वने । अस्य । कत्वा । समऽइधानस्य । मज्जना । प्र ।

द्यावा । शोचिः । पृथिवी इति । अरोचयत् ॥ २ ॥

सपूर्वोक्तोऽग्निः जायमानः अरणीभ्यामुत्पद्यमानः काष्ठेषुवाप्रादुर्भूतः स च तदानीमेव परमे उत्कृष्टे व्योमनि विविधरक्षणवति वेदिदेशे मातरि श्वने अंतरिक्षसंचारिणे वायवे प्रथममाविरभवत् प्रत्यक्षो भूत् त्वमग्ने प्रथमो मातरि श्वन आविर्भवेत्यादि श्रुत्यंतरप्रसिद्धेः । वायुसंयोगात्पुज्यलित इत्यर्थः अथवा मातरि फलस्य निर्मातरि यज्ञे श्वसिति चेष्ट इति मातरि श्वा यजमानः तदर्थं किंच समिधानस्य इंधनैः सम्यग्वर्धमानस्यास्याग्नेः मज्जना बलनामैतत् बलवता कृत्वा क्रतुना कर्मणा ज्वालनादिव्यापारेण शोचिः द्यावापृथिवी द्यांच पृथिवींच प्रारोचयत् प्रकर्षेणादीपयत् मध्ये शोचिः शब्दश्छान्दसः मज्जना कृत्वा समिधानस्येति वायोज्यं प्रबलेन समिधनादिव्यापारेण सप्तमिधमानस्येत्यर्थः ॥ २ ॥

२. परम आकाश-देश में उत्पन्न होकर अग्नि सबसे पहले मातरि श्वा या वायु के पास प्रकट हुए । अनन्तर इन्धन-द्वारा अग्नि बढ़े और प्रबल कर्म-द्वारा उनकी दीप्ति से द्यावापृथिवी प्रदीप्त हुई ।

अस्य त्वेषा अजरा अस्य भानवः सुसंदृशः सुप्रतीकस्य सुद्युतः ।
भात्वक्षसो अत्यक्तुर्न सिन्धवो अग्ने रेजन्ते असंसन्तो अजराः ॥ ३ ॥

अस्य । त्वेषाः । अजराः । अस्य । भानवः । सुसंदृशः ।
सुप्रतीकस्य । सुद्युतः । भात्वक्षसः । अति । अक्तुः । न ।
सिन्धवः । अग्नेः । रेजन्ते । असंसन्तः । अजराः ॥ ३ ॥

अस्यस्तु यमानस्याग्नेः त्वेषाः दीप्तयः अजराः जरारहिताः अजीर्णाः अविरता इत्यर्थः नजो जरमरेत्यादिनोत्तरपदाद्युदात्तत्वं तथा सुप्रतीकस्य शोभनमुखस्याग्नेर्भानवोरश्मयः दीप्तेरुक्त्वाद्ब्रविस्फुलिङ्गावगन्तव्याः ते च सुसंदृशः सुष्ठु सम्यक् दृष्टारः सर्वतो व्याप्ता इत्यर्थः सुद्युतः सुष्ठु सर्वतोद्योतमानाः तथा अस्याग्नेः भात्वक्षसः त्वक्ष इति बलनाम त्वक्षः शर्ध इति बलनाम सुपाठात् भासमानबलाः अकुरितिरात्रिनामैतत् अक्तुः ऊर्म्येतितन्नाम सूक्तत्वात् द्वितीयार्थे प्रथमा अकुंजगर्दजकनैशतमः अति अतिक्रम्य सिन्धवः स्यन्दमानाः सर्वत्र व्यामुवन्तः असंसन्तः स्वव्यापारेण स्वपन्तः अविरताः अतएवाजराः रश्मयः नरेजन्ते न कंपन्ते दाहपाकादिषु न चलन्ति न चाल्पन्ते वा न्यैः बद्धा न शब्दोद्दृष्टान्तवचनः भात्वक्षसः भाएव त्वक्षो बलं यस्य तादृशस्यादित्यस्य सिन्धवो न रश्मय इव ते यथा स्यन्दनशीलाः व्याप्तिमन्तः अकुरिति अंजकंतमः अतिक्रम्य यथा असंसन्तो रेजन्ते तद्ब्रूतात्वक्षसोऽस्याग्नेरुक्कलक्षणादीप्तयोपि सर्वत्र रेजन्ते कंपन्ते व्यामुवन्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. अग्नि की दीप्ति से सबका नाश नहीं होता । सुवृक्ष अग्नि के सारे स्फुलिङ्ग चारों ओर प्रकाशमान और विलक्षण बलशाली हैं । रात्रि का अन्धकार नष्ट करके सब जाग्रत् और अजर, अग्नि-शिखायें कभी नहीं काँपती ।

अथचतुर्थी-

यमेरिरेभृगवोविश्ववेदसंनाभापृथिव्याभुवनस्यमज्मना ।
अग्निं तं गीभिर्हिनुहिस्व आदमेय एको वस्वो वरुणो न राजति ॥ ४ ॥

यम् । आऽईरिरे । भृगवः । विश्वऽवेदसम् । नाभा । पृथिव्याः ।
भुवनस्य । मज्मना । अग्निम् । तम् । गीऽभिः । हिनुहि । स्वे ।
आ । दमे । यः । एकः । वस्वः । वरुणः । न । राजति ॥ ४ ॥

विश्ववेदसं सर्वधनं वेदइति धननाम वेदः वरिवइतितन्नामसुपाठात् तादृशं यमग्निं भृगवः
भृगुगोत्रोत्पन्नाः पापस्य भर्जकाः पृथिव्यावेद्याः एकदेशे कृत्स्नशब्दः यद्वा एतावती वै पृथिवीत्यादि-
भृतेः वेद्याः पृथिवीत्वं तस्यानाभानाभौ उत्तरवेद्यां भुवनस्य भूतजातस्य मज्मना बलेन निमित्ते-
न आभाभिमुख्येन ईरिरे ईरितवन्तः स्थापितवन्तः तमग्निस्वेऽस्वकीये दमे गृहे उत्तरवेद्यां गीभिः
स्तुतिभिः आहिनुहि प्रामुहि हि गतौ वृद्धौ च उत्तश्च प्रत्ययाच्छन्दसि वावचनमिति हेर्लुगभावः योऽ-
ग्निः एकः मुख्यः सन् एक एव वा वस्वो वसुनः गवादि धनस्य राजति ईश्वरो भवति प्रदातुमिति शेषः
राजतीत्यैश्वर्यकर्मा क्षियति राजतीति तन्नामसुपाठात् तत्र दृष्टान्तः—वरुणो न वारक आदित्य इव
स यथा सर्वस्य दृष्टे तद्वत् ॥ ४ ॥

४. भृगुवंशोत्पन्न यजमानों ने अपने सामने जीवों के बल के
लिए उत्तर वेदी पर जिन संवर्धनशाली अग्नि को स्थापित किया है,
अपने घर में ले जाकर उनकी स्तुति करो। अग्नि प्रधान हैं और
वरुण की तरह सारे धनों के ईश्वर हैं।

अथपञ्चमी-

नयो वराय मरुतामिव स्वनः सेने वसृष्टा दिव्या यथा शनिः ।
अग्निर्जम्भैस्तिगितैरत्ति भवति यो धोन शत्रून् तस वना न्युजते ॥ ५ ॥

न । यः । वराय । मरुताम् इव । स्वनः । सेना इव । सृष्टा । दिव्या ।
यथा । अशनिः । अग्निः । जम्भैः । तिगितैः । अत्ति । भवति ।
यो धः । न । शत्रून् । सः । वना । नि । ऊजते ॥ ५ ॥

योऽग्निर्वराय वरणायनिग्रहायशकोनभवति तत्रदृष्टान्तत्रयमुच्यते—मरुतांस्वनइव स-
यथाग्राह्यस्तद्वत् तथासृष्टवैरक्षयार्थंभवलेनाभिसृष्टासेनेवसायथान्यैरनिरोध्यातद्वत् तथा दि-
व्यादिविभवाअशनिर्यथा पतत्येवननिवार्यते तद्वत् ईदृक्सामर्थ्यमस्तीतिदर्शयति अयमग्निस्ति
गितैर्निशितैः तीक्ष्णोभूतैः अन्यविकारश्छान्दसः जंभैःदनैः दन्तस्थानीयाभिर्ज्वालाभिः
अत्तिअस्मद्विरोधिनोभक्षयति तथाभर्वति हिनस्ति भर्वहिंसायां यास्कस्त्वाह—भर्वतिरत्तिक-
मेति । यद्यपि अत्तिभर्वत्योरदनमेवार्थः तथापितदवान्तरभेदोवगन्तव्यः तत्रदृष्टान्तः—योधो-
न संप्रहर्ताशूरइव सयथा शत्रून् भर्वतिभक्षयति तद्वत् किंच सोऽग्निः वना वनानि वृक्षादिसमू-
हान्न्यृजते नितरां प्रसाधयति दहतीत्यर्थः ऋजतिःप्रसाधनकर्मेतियांस्कः ॥ ५ ॥

५. जैसे वायु के शब्द, पराक्रमी राजा की सेना और द्युलोक में
उत्पन्न वज्र का कोई निवारण नहीं कर सकता, उसी प्रकार जिन
अग्नि का कोई निवारण नहीं कर सकता, वे ही अग्नि, वीरों की तरह,
तीखे दांतों से शत्रुओं का भक्षण और विनाश तथा वनों का दहन
करते हैं।

कुविन्नोअग्निरुचथस्यवीरसदसुष्कुविदसुभिःकाममावरत् ।
चोदःकुवित्तुतुज्यात्सातयेधियःशुचिप्रतीकंतमयाधियागृणे ॥६॥
कुवित् । नः । अग्निः । उचथस्य । वोः । असत् । वसुः । कुवित् । वसुः ।
कामम् । आऽवरत् । चोदः । कुवित् । तुतुज्यात् । सातये । धियः ।
शुचिप्रतीकम् । तम् । अया । धिया । गृणे ॥ ६ ॥

अयमग्निर्नोऽस्माकं उचथस्य उचथस्य स्तोत्रस्य कुविद बहुवारंवीः कामयिताअसत्
भवतु अस्तेर्लेट्यडागमः यद्वा उचथस्य एतन्नामकस्यमहर्षेः गोत्रप्रभवस्यनइतिसंबन्धः तथा
वसुर्वासयितासर्वेषांवसुस्थानीयोवा वसुभिर्वासयितृभिः धनैःकामंअत्यर्थंअभिमतंवाकुविद
अतिप्रभूतं आवरत् आवृणोतु अभिमतप्रदानेनकामंनिवर्तयत्वित्यर्थः वृणोतेर्लेट्यडागमः छान्द-
सोविकरणस्यलुक् अयमग्निःचोदः अस्माकंकर्मसुप्रेरकःसन् धियःकर्माणिसातयेलाभाय
कुविद बहुतुतुज्यात् त्वरयतु प्रेरयत्वित्यर्थः तुजिःप्रेरणार्थः छान्दसःशपःश्लुः शुचिप्रतीकं शो-
भनावयवं शोभनज्वालंतमग्निं अयाधिया अनयास्तुतिरूपयामज्ञयागृणे उच्चारयामि स्तौ-
मीत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. अग्निदेव बार-बार हमारे उक्त स्तोत्र को सुनने की इच्छा करें।
घनशाली अग्नि, घन-द्वारा बार-बार हमारी इच्छा पूरी करें। यज्ञ-
प्रवर्त्तक अग्नि, यज्ञ-लाभ के लिए, हमें बार-बार प्रेरित करें—मैं ऐसी
स्तुति-द्वारा सुबुद्ध अग्नि की स्तुति करता हूँ।

अथसप्तमी—

घृतप्रतीकं वक्तृतस्य धूर्षदं मग्निमित्रं नसंमिधानं क्रञ्जते ।

इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यच्छुक्रवर्णामुदुनो यंसते धियम् ॥ ७ ॥

घृतः मतीकम् । वः । क्रतस्य । धूः सदम् । अग्निम् । मित्रम् । न ।

समः इन्धानः । क्रञ्जते । इन्धानः । अक्रः । विदथेषु । दीद्यत् ।

शुक्रवर्णाम् । उत् । ऊम् इति । नः । यंसते । धियम् ॥ ७ ॥

घृतप्रतीकं घृतोपक्रमं प्रयाजादिष्वज्यैर्हूयमानत्वात् यद्वा प्रतीकमङ्गदीप्तज्वालमित्यर्थः किंभूतं वोयुष्मत्संवन्धिनः क्रतस्य यज्ञस्य धूर्षदं धुरिनिर्वहणे सीदन्तं यज्ञनिर्वाहकमग्निमित्रं न मित्रमिव समिधानः इत्यैर्दीप्यमानः यजमानः क्रञ्जते प्रसाधयति क्रञ्जतिः प्रसाधनकर्मा किंच इन्धानः सम्यक् दीप्यमानः अक्रः ज्वालासमिदादिभिराक्रान्तः अन्यैरनुक्रान्तो वा क्रमेश्चान्दसोऽहः विदथेषु यज्ञेषु वेदयत्यु स्तोत्रेषु निमित्तभूतेषु दीद्यत् स्वयं दीप्यमानोऽस्मदीयां धियं प्रज्ञायागादिविषयां शुक्रवर्णा निर्मलां ज्योतिष्टोमादिकर्मवाजदुयंसते उद्योतयत्येव यमेर्लेट्यडागमः सिप् उशब्दो-
वधारणे धीरितिकर्मनाम धीः शमीतितन्नाम सुपाठात् ॥ ७ ॥

७. तुम्हारे यज्ञ-निर्वाहक और प्रदीप्त अग्नि को, मित्र की तरह, जलाकर विभूषित किया जाता है । अच्छी तरह चमकती ज्वालावाले अग्नि यज्ञस्थल में प्रदीप्त होकर हमारी विशुद्ध यज्ञ-विषयक बुद्धि को प्रबुद्ध करते हैं ।

अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्ने शिवेभिर्नः पायुभिः पाहि शग्मैः ।

अदग्धेभिरदपितेभिरिष्टेभिर्मिषद्भिः परिपाहि नो जाः ॥ ८ ॥ १२ ॥

अग्रं युच्छन् । अप्रयुच्छत् इति । अग्ने । शिवेभिः । नः । पायुशर्भैः । पाहि । शग्मैः । अदग्धेभिः । अदपितेभिः । इष्टे । अनिमिषत् इति । परि । पाहि । नः । जाः ॥ ८ ॥ १२ ॥

हे जज्ञे अप्रयुच्छन् अस्मास्वप्रमाद्यन् युच्छप्रमादे अविच्छिन्नमवृत्तिः सन् अप्रयुच्छ-
द्भिः अप्रमाद्यद्भिः अनवधानरहितैः शिवेभिः मध्वकल्याणैः शग्मैः सुखकरैः पायुभीस्सृण-
कारैर्नोऽस्मान्वाहिरक्ष किंच हे इष्टे सर्वैः एषणीय अग्ने जाः जायमानः अस्माभिर्दीप्यमानः सन् अ-
दग्धेभिरिष्टितैः अदपितेभिः केनचिदप्यपरिभूतैः द्रव्यपञ्चकेशो तौदादिकः अनिमिषद्भिः नि

मेषरहितैः अनलसस्वभावैः ईदृशैर्लक्षणैर्नोऽस्मान्परि परितः पाहिपालय यद्वा उपर्युपरि जायन्तइ-
ति जाः नोजाः अस्मत्संबन्धिनीः पुत्रपौत्रादिरूपाः प्रजाः परिपाहि परितोरक्ष न केवलमस्मान्
किंतु अस्मत्पुत्रपौत्रादीनपिरक्ष ॥ ८ ॥

८. अग्निदेव, हमारे ऊपर अनुग्रह करके सदा अवहित, माङ्गलिक
और सुखकर आश्रय देकर, हमारी रक्षा करो। सर्वजलवाञ्छनीय
अग्नि, उत्पन्न होकर तुम हिंसा-रहित अजेय और एकनिष्ठ भाव से
हमारी रक्षा भली भाँति करो।

एतिप्रहोतेतिसप्तर्चंपंचमसूक्तं दैर्घतमसंजागतं पूर्वत्राग्नेयंतुतदित्युक्तत्वाद् इदमप्याग्नेयं त-
थाचानुक्रमणिका—एतिप्रसप्तजागतमिति प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोर्विनियोगउक्तः।

एतिप्रहोताव्रतमस्यमाययोर्ध्वादधानः शुचिपेशसंधियम् ।

अभिस्रुचः क्रमते दक्षिणावृतो या अस्य धामप्रथमं हर्निसंते ॥ १ ॥

एति । प्र । होता । व्रतम् । अस्य । मायया । ऊर्ध्वम् । दधानः ।

शुचिपेशसम् । धियम् । अभि । स्रुचः । क्रमते । दक्षिणावृतः ।

याः । अस्य । धाम । प्रथमम् । ह । निसंते ॥ १ ॥

अयं होता होमनिष्पादकोऽध्वर्युरस्याग्नेर्वतं हविःप्रदानादिरूपं कर्मकर्तुमायया कर्त-
व्यविशेषप्रज्ञया युक्तः सन्नैति प्रकर्षेण गच्छति होतुं मायेति प्रज्ञानाम मायावयुनमितितन्नाम-
स्तुपाठाद् कीदृशोऽयं ऊर्ध्वो उपर्यारूढां शुचिपेशसं शोभनरूपोपेतां पेशइतिरूपनाम धि-
यं प्रज्ञादधानः धारयमाणः आचतुर्थात्कर्मणोभिसमीक्ष्येतेदं करिष्यतीत्युक्तत्वाद् आगत्य च
दक्षिणावृतः प्रादक्षिण्येन वर्तमानाः स्रुचः जुह्वादीः क्रमते गृह्णाति कीदृश्यः स्रुचः याः प्रथमं पात्रा-
सादनकाले अस्याग्नेर्धामस्थानं निसंते निसंचुवने इति धातुः चुंबन्ति भजन्त इत्यर्थः प्रथममनुष्ठेयकर्म
बुद्ध्यामैति पश्चात्स्रुचः क्रमते इत्यर्थः हशब्दः प्रसिद्धौ यद्वा होतादेवानामाह्वातायमग्निः अस्य यजमा-
नस्य व्रतं कर्मज्योतिष्टोमादिप्रज्ञाविशेषेण युक्तः सन्न एति यज्ञदेशं प्रत्यागच्छति कीदृशोऽयं ऊर्ध्वो
ऊर्ध्ववर्तिशुचिपेशसं शोभनरूपोपेतां धियं ज्वालाचलनादिरूपं कर्मदधानो धारयमाणः अगमत्य च
दक्षिणावृतः उक्तलक्षणाः स्रुचः घृतपूर्णाः जुहूपभृदादिकाः अभिक्रमते आक्रमते घृतं स्वीक-
र्तुं ज्वालाः प्रसर्जन्तीत्यर्थः याः स्रुचः प्रथमं पूर्वहविरासादनकाले अस्याग्नेर्धामस्थानं वेदित-
क्षाप्रतिप्राप्ते चुंबन्ति प्राप्ताः हशब्दः प्रसिद्धौ णिसिचुवने अदादित्वाच्छपोलुक् इदित्वाचुम् ॥ १५ ॥

१. बहुवर्षी होता, अपनी उच्च और शोभन बुद्धि के बल से अग्नि
की सेवा करने के लिए जा रहे हैं और प्रदक्षिणा करके स्रुक् धारण
कर रहे हैं। ये स्रुक् अग्नि में प्रथम आहुति देते हैं।

अथद्वितीया—

अ॒भी॒मृत॒स्य॒दो॒हना॑ अ॒नू॒षत॒यो॒नै॒दिव॒स्य॒सद॒ने॒परी॒वृताः ।

अ॒पामु॒प॒स्थे॒बिभृ॑तो॒यदा॒वस॒दध॑स्व॒धाअ॒धय॑द्याभि॒रीय॑ते ॥ २ ॥

अ॒ग्नि । ई॒म् । ऋ॒तस्य॑ । दो॒हनाः । अ॒नू॒षत॒ । यो॒नौ । दे॒वस्य॑ ।

सद॒ने । परि॒वृताः । अ॒पाम् । उ॒प॒स्थे । वि॒भृ॒तः । यत् । आ ।

अव॑सत् । अध॑ । स्व॒धाः । अ॒धय॑त् । या॒ग्निः । ई॒यते ॥ २ ॥

ऋतस्योदकस्यदोहनाः धारायोनौ उत्पत्तिस्थाने देवस्यसदने द्योतमानस्यादित्यस्यस्थाने परीवृताः तद्गमिभिः परितो व्याप्ताः सत्यः ईमेनमग्निं अम्यनूषत अभिनवाभवन्ति आभ-
वन्त्येवस्तुयन्तेवा कदेत्यत आह—यत् यदा अपामुपस्थे उदकानामुत्सङ्गे अन्तः विभृतः विशेषेण
ताभिर्धार्यमाणः सन् आवसत् आक्रम्य निवसति अयमग्निः तदानीमित्यर्थः अध अधुना स्व-
धाः अमृतोपमाः अपः अधयत् पिबति सर्वोलोकः ताविशेष्यन्ते याभिः सह ईयते अयमग्निः
संगच्छते वा भूमिता अधयत् विद्युदात्मना उदकानि जगत्पाययत इत्यग्नेः स्तुतिः ॥ २ ॥

२. सूर्यकिरणों में चारों ओर फैली जल-धारा, उनकी उत्पत्ति के स्थान सूर्य-लोक में फिर तई होकर उत्पन्न होती है। जिस समय जिसकी गोद में आवर के साथ अग्नि रहते हैं उसी समय लोग अमृत-मय जल पीते एवं अग्नि, विद्युत् अग्नि के रूप में, मिलते हैं।

यु॒यू॒षतः॒सव॑यसा॒तदि॒द्वपुः॒समा॒नम॑र्थ॒वितरि॑त्रता॒मिथः॑ ।

आदी॑र्भगो॒नह॒व्यः॒सम॒स्मदा॒वो॒ह्नुर्न॒र॒श्मीन्सम॑यंस्तु॒सार॑थिः ॥ ३ ॥

यु॒षू॒षतः । स॒व॒यसा॑ । तत् । इत् । वपुः । स॒मा॒नम् । अ॒र्थम् ।

वि॒त॒रि॒त्रता॑ । मि॒थः । आत् । ई॒म् । भ॒गः । न । ह॒व्यः । स॒म् ।

अ॒स्मत् । आ । वो॒ह्नुः । न । र॒श्मीन् । स॒म् । अ॒यंस्तु॑ । सा॒र॑थिः ॥ ३ ॥

सवयसासमानवयस्कौ वयःशब्देन सामर्थ्यं लक्ष्यते समानसामर्थ्यौ तदित् तदानीमेव यदापवृद्धो भवति तदानीमेव समानमर्थं समानप्रयोजननिष्पत्तिं मिथः प्रत्येकं वितरित्रताभ्रं तरन्तौ होत्रध्वयू वपुः अग्नेः शरीरं युयूषतः स्वस्वव्यापारेण मिश्रयितुमिच्छतः प्रेषानन्तरं या-
ग्यादिपाठो होतुं व्यापारः वषट्कारानन्तरं होमोऽध्वर्योरिति विभागः अन्वेदमनुसंधेयं—सवयसा समा-
नवयस्कौ मिथः प्रत्येकं समानं प्रयोजनं सुखप्राप्तिं वितरित्रता विशेषेण तरितुमिच्छन्तौ तरते-
यद्भृगुन्ताच्छतरिदाधर्त्यादौ निपात्यते द्विवचनस्याकारः जायापतीतद्वपुः तदेव परस्परं शरीरं

युयूषतः मिश्रयितुमिच्छतः परस्परमालिङ्गन्तः तद्वदग्निं साकं होत्रध्वर्यूयुयूषतः आदीं अनन्त-
रमेव हव्यः आहवनीयोऽग्निः सारथिः सरणशीलः सारथिवद्यज्ञात्मकस्य रथस्य निर्वाहको वा
सन् अस्मत् अस्माकं संबन्धिनोरश्मिन् रश्मिवदायताघृतधाराः आसर्वतः समयंस्त सम्य-
कस्वीकरोति तत्र दृष्टान्तद्वयमुच्यते—भगोन सर्वैः सेवनीय आदित्य इव स यथा सर्वतः पूजा-
मादत्ते तद्वत् सारथिः रथस्य यन्ता वोढुर्वाहकस्याश्वादेः रश्मोज्ज्वलप्रग्रहानिव तान्यथास्वीक-
रोति तद्वदयमग्निरपि हवींषि समयंस्ता ॥ ३ ॥

३. समान अवस्थावाले होता और अध्वर्यु, एक ही प्रयोजन की
सिद्धि के लिए, परस्पर सहायता देकर अग्नि के शरीर में अपना-अपना
कार्य सम्पादित करते हैं। अनन्तर जैसे सूर्य अपनी किरणें फैलाते
हैं अथवा सारथि लगाम ग्रहण करता है, वैसे ही आहवनीय अग्नि
हमारी वी हुई घृत-धारा ग्रहण करते हैं।

यमीं द्वासवयसा सपर्यतः समाने योना मिथुना समोकसा ।

दिवान नक्तं पलितो युवाजनि पुरुचरं अजरो मानुषायुगा ॥ ४ ॥

यम् । इम् । द्वा । सवयसा । सपर्यतः । समाने । योना । मिथुना ।
समऽओकसा । दिवा । न । नक्तम् । पलितः । युवा । अजनि ।
पुरु । चरन् । अजरः । मानुषा । युगा ॥ ४ ॥

यैर्ऽएनमग्निं द्वा द्वौ सवयसा समानवयस्कौ समानसामर्थ्यौ वा समाने योना योनौ फ-
लस्योत्पत्तिस्थाने यज्ञे वर्तमानौ मिथुनादंपतो इव एककार्योद्युक्तौ समोकसा समाननिवासौ
देवयजनस्थानौ ईदृशौ होत्रध्वर्यु सपर्यतः पूजयतः स्तुत्याहविःप्रदानेन च प्रीणयतः कदेत्याह—
दिवान अहनीव नक्तं रात्रावपि सर्वदेत्यर्थः एवं पूज्यमानोऽग्निः पलितः पूर्वमंगारावस्थायां जी-
र्णोऽपि समिन्धनानन्तरं युवातरुणः तेजसा सर्वस्य मिश्रयितावा अजनि जायते एवं जातोयं
मानुषा युगा मनोःसंबन्धीनियुगानि जायापतिरूपाणि होत्रध्वर्युरूपाणि बोद्धव्यानि पुरुचरम्
ब्रह्माज्यादिकं भक्षयन् अजरः अजीर्णः जरारहितो वर्तते ॥ ४ ॥

४. समान अवस्थावाले, एक यज्ञ में वर्त्तमान और एक कार्य में
नियुक्त दोनों मनुष्य जिन अग्नि की, दिन-रात, पूजा करते हैं, वे
अग्नि चाहे बूढ़े हों, चाहे युवा, उन दोनों मनुष्यों का हव्य भक्षण करते
हुए अजर हुए हैं।

तमीं हि न्वन्ति धीतयो दशत्रिंशो देवं मतीं सकृत्तये हवामहे ।

धनोरधिप्रवत आसक्तं पवत्यभि व्रजं द्विर्वयुना नवाधित ॥ ५ ॥

तम् । इम् । हिन्वन्ति । धीतयः । दश । त्रिशः । देवम् । मर्तासः ।
 ऊतये । हवामहे । धनोः । अधि । प्रवतः । आ । सः । ऋण्वति ।
 अभिव्रजत्क्षितिः । वयुना । नवा । अधित ॥ ५ ॥

देवं द्योतमानं तमीमेनमग्निं दशधीतयः दशसंख्याका अंगुलयः त्रिशः त्रिशः परस्परवि-
 श्लिष्टाः हिन्वन्ति प्रीणयन्ति मथनकाले तथा मर्तासो मनुष्यावयं यजमानाः ऊतयेरक्ष-
 णाय हवामहे आह्वयामः कोऽस्य विशेष इति उच्यते अयमग्निः धनोर्धनुषः स काशात् प्र-
 वतः आ प्रकर्षेण गच्छतो बाणानिव तान्यथा शत्रोरुपरि मुंचति आ इत्युपमार्थे तद्वत् सोऽग्निः ध-
 नुः स्थानीयान्निजशरीरसकाशात् प्रवतः प्रकृष्टवेगवतोरश्मीन् ऋण्वति गमयति रिविर्गत्यर्थः
 अत्रान्तर्भावितण्यर्थोऽयं इदित्वान्नुम् छान्दसेरेफस्य संप्रसारणं अधिशब्देनार्थकोधात्वर्थमा-
 मात्रानुवादी किंच एवं प्रवृद्धोऽग्निः अभिव्रजद्भिरनुष्ठानार्थं अभितः संचरद्भिः ज्ञेयमर्थमभि-
 गच्छद्भिर्वा तदर्थे नवानवानि नूतनानि वयुना वयुनानि प्रज्ञानानि अनुष्ठानविषयाणि अधि-
 तधारयति ज्ञापयतीत्यर्थः यद्वा अधिव्रजद्भिः आभिमुख्येन गच्छद्भिः होत्रादिभिः क्रियमाणा-
 नि नवा नवानि वयुनानि प्रज्ञाविशिष्टानि स्तोत्रादीनि अधित धत्ते धात्रश्छान्दसे लुङिस्थाघो-
 रिच्चेतीत्वं उत्तरस्य सित्तः कित्त्वं ह्रस्वाङ्गादितिसलोपः ॥ ५ ॥

५. दसों अंगुलियाँ, आपस में अलग होकर, उन प्रकाशशाली
 अग्नि को प्रसन्न करती हैं। हम मनुष्य हैं; अपनी रक्षा के लिए
 अग्नि को बुलाते हैं। जैसे धनुष से बाण निकलता है, वैसे ही
 अग्नि भी स्फुलिङ्ग भेजते हैं। चारों ओर अवस्थित यजमानों की नई
 स्तुति को अग्निदेव धारण करते हैं।

त्वं ह्यग्ने दिव्यस्य राजसित्वं पार्थिवस्य पशुपाइव त्मना ।

एनीत एते बृहती अभिश्रिया हिरण्ययी वक्करी बर्हिः आशाते ॥ ६ ॥

त्वम् । हि । अग्ने । दिव्यस्य । राजसि । त्वम् । पार्थिवस्य । पशुपाः इव ।
 त्मना । एनी इति । ते । एते इति । बृहती इति । अभिश्रिया ।
 हिरण्ययी इति । वक्करी इति । बर्हिः । आशाते इति ॥ ६ ॥

हे अग्ने त्वं दिव्यस्य दिवि भवस्य देवादेर्विद्युदात्मना वृष्ट्या देवा राजसि ईशिषे ऐश्वर्यनामैतत् त-
 था पार्थिवस्य पृथिवीसंबन्धिनः मनुष्यादेः राजसि ईश्वरो भवसि किमन्यतंत्रत्वेन नेत्याह—त्मना आ-
 त्मनैव स्वसामर्थ्येनैव तत्र दृष्टान्तः—पशुपाइव पशुपालको यथा स्वसामर्थ्येनैव पशूनां निरोधनिर्गम-

नादिव्यापारेषु समर्थो भवति तद्वत् एतदृष्टान्तेन अत्यन्तस्वातन्त्र्यमुक्तं भवति किंच यस्मादेवं तस्मात्ते तव बर्हिर्यज्ञं एते प्रसिद्धे एनी एतवर्णेशुभ्रे द्यावापृथिव्यौ आशाते अश्रुवांते व्यामुतः वर्णादनुदात्ता-
दिति ङीप् तकारस्य नः कीदृश्यौ ते बृहती महत्यौ अतिविस्तृते अभिभ्रियाप्राप्तैश्वर्ये अभितः सर्व-
तो वा हिरण्ययी हितरमणीये वक्करी अतिकुशलं शब्दयन्त्यौ वचेर्वनिपि वनोरचेति ङीनेफौ छ-
न्दसंकुत्वं वकिकौटिल्ये इत्यस्माच्छान्दसोऽनुमभावः ईदृश्यौ द्यावापृथिव्यौ बर्हिर्श्रुवाते ॥ ६ ॥

६. अग्नि, पशु-रक्षकों की तरह, तुम अपनी शक्ति से स्वर्गीय और पृथिवीस्थ लोगों के ईश्वर हो; इसलिए महती ऐश्वर्यवती, हिरण्ययी मंगल-शब्द-कारिणी शुभवर्णा और प्रसन्ना द्यावापृथिवी तुम्हारे यज्ञ में आती हैं।

अग्ने जुषस्व प्रतिहर्यत द्वचो मन्द्रस्वधा वक्तृजातसुक्रतो ।

यो विश्वतः प्रत्यङ्मुसि दर्शतोरण्वः संदृष्टौ पितुर्मा ईव क्षयः ॥ ७ ॥ १३ ॥

अग्ने । जुषस्व । प्रति । हर्य । तत् । वचः । मन्द्र । स्वधाऽवः ।

क्तृजात । सुक्रतो इति सुऽक्रतो । यः । विश्वतः । प्रत्यङ् ।

असि । दर्शतः । रण्वः । समऽदृष्टौ । पितुर्मान् ईव । क्षयः ॥ ७ ॥ १३ ॥

हे अग्ने जुषस्व सेवस्व हविः प्रीतो भव वास्तुत्या किंच तत्तादृशं प्रियकरं वचः वाग्रूपं स्त्वोत्रं प्रतिहर्यपुनः कामयस्व हे मन्द्र मादनशील स्तुत्यवा हे स्वधावः हविर्लक्षणाच्च वक्तृजात यज्ञार्थमुत्पन्न हे सुक्रतो शोभन कर्मन् शोभन प्रज्ञवा य ईदृशस्त्वं विश्वतः सर्वस्य स्थावरजंगमस्य जगतः प्रत्यङ्मुसि अभिमतः अनुकूलोसि न पराङ्मुख इत्यर्थः तथा दर्शतः दर्शनीयः सर्वैः किंच संदृष्टौ सम्यग्दर्शने रण्वः रमणशीलः रमयितावाभवसि सर्वस्य यद्वा तव संदृष्टौ सत्यां सर्वो जनः क्षयो निवासवान् भवति तत्र दृष्टान्तः—पितुर्मानिव अतिप्रभूतान् स्वामी यथा सर्वैर्वस्तव्योगन्तव्यश्च भवति तद्वत् ॥ ७ ॥

७. अग्नि, तुम हव्य का उपभोग करो; अपना स्तोत्र सुनने की इच्छा करो । हे स्तुत्य, अन्नवान् और यज्ञ के लिए उत्पन्न तथा यज्ञशाली अग्नि, तुम सारे जगत् के अनुकूल, सबके वर्शनीय, आनन्दोत्पादक और यथेष्ट-अन्न-शाली व्यवृत्ति की भांति सबके आश्रयस्थान हो ।

तं पृच्छतेति पंचर्चपंचमं सूक्तम् अत्रानुक्रमणिका—तं पृच्छतपंचांत्यात्रिष्टुति दीर्घतमाक्ष-
पिः पूर्वत्राग्नेयंतु तदित्युक्तत्वादिदमप्याग्नेयं अन्त्यात्रिष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुप् पण्यपरिभाषया जगत्पः प्रा-
तरनुवाकाश्चिनशस्त्रयोरस्य विनियोग उक्तः ।

तत्रप्रथमा—

तंपृच्छतासजंगामासर्वेदसचिकित्वाँईयतेसान्वीयते ।

तस्मिन्सन्तिप्रशिषस्तस्मिन्निष्टयःसवाजस्यशर्वसःशुष्मिणस्पतिः॥ १॥

तम् । पृच्छत । सः । जंगाम । सः । वेद । सः । चिकित्वान् । ईयते ।
 सः । नु । ईयते । तस्मिन् । सन्ति । प्रशिषः । तस्मिन् । निष्टयः । सः ।
 वाजस्य । शर्वसः । शुष्मिणः । पतिः ॥ १ ॥

हेयजमानाः तमग्निं पृच्छत यत् स्वर्गादिविषयंप्रष्टव्यमस्ति तत्तस्यैव प्रष्टव्यमस्ति तस्यैव प्रष्टव्यत्वेति शयमाह—सजंगामससर्वत्रगच्छति अतएव सवेदसचप्रष्टव्यं जानाति किमितरसाधार-
 ण्येन नेत्याह—सचिकित्वान् स एव चेतनावान् सविशेषज्ञ इत्यर्थः स एव ईयते ज्ञेयसकाशंगच्छति
 पुनर्गतिरेव विशेष्यते सः सोऽग्निरेव नु क्षिप्रं ईयते यद्यजमानस्य ज्ञेयमस्ति तमर्थं ज्ञातुं शीघ्रमे-
 व गच्छतीत्यर्थः यद्वा ज्ञानार्थं ईयते सेव्यते तथा शीघ्रं अनुसेव्यते यस्मादयमुक्तरूपः तस्मात्तमेव
 पृच्छतेत्यर्थः तत्रापेक्षिताः कामाः सन्तीत्याह तस्मिन् नग्नौ प्रशिषः प्रशासनानि नियमनसाम-
 ध्यानि संति असाध्यं नियम्यापि साधयितुं शक्नोतीत्यर्थः किंच तस्मिन्नेवाग्नौ इष्टय एष्टव्या भो-
 गाः सर्वफलसाधका यागावा संति किंच सोऽग्निर्वाजस्य अन्नस्य शवसो बलस्य च पतिः पालयि-
 ता दाता किंच शुष्मिणो बलवतो राजादेरपि पतिः स्वामी यस्मादयं महानुभावः तस्मात्तमेव पृ-
 ष्ठापुरुषार्थं साधयतेति ॥ १ ॥

१. अग्नि से पूछो । वे ही ज्ञाता हैं, वे ही गये हैं, उन्हीं को चैतन्य
 है, वे ही यान हैं, वे ही शीघ्रगन्ता हैं, उन्हीं के पास शासन-योग्यता है,
 अभीष्ट वस्तु भी उन्हीं के पास है । वे ही अन्न, बल और बलवान् के
 पालक हैं ।

अथद्वितीया—

तमितृच्छन्ति न सिमो विपृच्छति स्वेनैव धीरो मनसा यदग्रं भीत् ।
 न मृष्यते प्रथमं नापरं वचोस्य क्रत्वा स च ते अप्रदृपितः ॥ २ ॥

तम् । इत् । पृच्छन्ति । न । सिमः । वि । पृच्छति । स्वेनैव ।
 धीरः । मनसा । यत् । अग्रं भीत् । न । मृष्यते । प्रथमम् । न ।
 अपरम् । वचः । अस्य । क्रत्वा । स च ते । अप्रदृपितः ॥ २ ॥

पूर्वमग्निं पृच्छतेत्युक्तं अत्रतुसो नुनयेन पृष्ठव्य इत्याह—तमिद तमेवाग्निं पृच्छन्ति सतुना-
न्यं पृच्छति प्रश्नसमयेऽपि सिमः सर्वजनोनविपृच्छति विपरीतं न पृच्छति पृष्ठोऽपि धीरो धीमा-
नयं स्वेनेव मनसा इव शब्द एवार्थे स्वकीयैव बुद्ध्या यद्यत्कार्यं अग्रभीत वदामीत्यादत्ते तदे-
व प्रतिब्रूते न तु प्रश्नानुकूलं स्वतंत्रेश्वर इत्युक्तं भवति यद्वा प्रष्टा धीरो धीमानस्वेनेव स्वेन मनसा वाचा
वाच्यं विचार्य यदग्रभीत यद्वा कथं वक्तव्यत्वेन स्वीकुर्यात् तदेवाग्निं पृच्छति न तु बहुभाषत इत्य-
र्थः परवाक्या स ह्यत्वमाह—अयमग्निः प्रथमं वचः स्ववाक्यात् पूर्वभावि वचनं न मृष्यते न सहते तथा
अपरं वचः स्वोक्त्यनन्तरभावि प्रतिवचनं न मृष्यते यस्मादयमेवं विधः तस्मादप्रदृष्टः अप्रदृष्टः
यद्वा तेन शिक्षितः अनुदण्डः सर्वलोकः अस्य महानुभावस्याग्नेः कृत्वा क्रतुनारक्षणादिकर्मणा स-
हसचते संगच्छते जीवतीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. अग्नि को ही सारा संसार जानना चाहता है; यह जिज्ञासा
अन्याय-पूर्ण नहीं है। धीर व्यक्ति अपने मन में जो स्थिर करता
है, उसके पूर्व और पर की बात नहीं सह सकता। इसी लिए दम्भ-विहीन
मनुष्य अग्नि का आश्रय प्राप्त करता है।

अथ तृतीया—

तमिदं च्छन्ति जुह्वं १ स्तमर्वती विश्वान्येकः शृणवद्वाचांसि मे ।
पुरुषैस्ततुरिर्यज्ञसाधनोच्छिद्रोतिः शिशुरादत्तं संरभः ॥ ३ ॥

तम् । इत् । गच्छन्ति । जुह्वः । तम् । अर्वतीः । विश्वानि । एकः ।
शृणवत् । वचांसि । मे । पुरुषैः । ततुरिः । यज्ञसाधनः ।
अच्छिद्रोतिः । शिशुः । आ । अदत्त । सम् । रभः ॥ ३ ॥

जुह्वः अस्मदीया जुहूपभृदादयः तमिदं तमेवोद्दिश्य आज्यपूर्णाः सत्यो गच्छन्ति प्रीणयि-
तुं यद्वा हूयन्त इति जुह्वः आहुतयः सोमादिरूपाः अथवा जुह्वादिषु स्थितान्याज्यान्यपि आश्रया-
श्रयिणो रभेदेन जुह्व इत्युच्यन्ते मंचाः क्रोशन्तीति वत् ता अपि तमेव गच्छन्ति अस्य सर्वदेवतात्मक-
त्वात् अत्रैवेतरदेवतार्थमपि हूयमानं चेति भावः किंच अर्वतीः प्राप्तिमत्यः स्तुतयः तमिदं तमेवा-
ग्निं गच्छन्ति सर्वदेवतात्मकत्वादेव स एव एकोयमग्निः विश्वानि मे मदीयानिवचांसि स्तोत्ररूपा-
णि शृणवद् शृणोति अग्नेः सर्वदेवतात्मकत्वं तैत्तिरीया आहुः—ते देवा विभ्यतोऽग्निं प्राविशन् त-
स्मादाहुरग्निः सर्वदेवतेति । तथात्रैव परस्तादाग्रास्यते—त्वमग्ने वरुणो जायसे यत्त्वं मित्रं इत्यादिको-
ऽस्य विशेष इत्युच्यते पुरुषैः बहुषैश्चाक् यद्वा बहुषेणः सर्वस्याज्ञापयितेत्यर्थः ततुरिः तारयि-

ता तस्तेरन्तर्ण्यथादादगमहनइतिकिन्प्रत्ययः बहुलंछन्दसीत्युत्वं यज्ञसाधनः यज्ञसाधकः अग्न्य-
धीनत्वाद्यज्ञस्य अच्छिद्रोतिः अविच्छिन्नरक्षणः शिशुः शिशुवत्प्रियकारी शोचयितावाशश्रूणां
एवंभूतोऽग्निः संरभः यज्ञादिसंरभवान्सन् आदत्तआदत्ते हविरादिकंस्वीकरोति ॥ ३ ॥

३. सब जुहू अग्नि को लक्ष्य कर जाते हैं। स्तुतियाँ भी अग्नि
के लिए ही हैं। अग्नि मेरी समस्त स्तुतियाँ सुनते हैं। वह बहुतों
के प्रवर्तक, तारयिता और यज्ञ के साधन हैं। उनकी रक्षा-शक्ति
छिद्रशून्य है। वह शिशु की तरह शान्त और यज्ञ के अनुष्ठाता हैं।

उपस्थायं चरति यत्समारतसद्योजातस्तत्सारयुज्येभिः ।

अभिश्चान्तं मृशते नान्द्ये मुदेयदीं गच्छन्त्युशतीरपिष्ठितम् ॥ ४ ॥

उपस्थायम् । चरति । यत् । समारतम् । सद्यः । जातः ।

तत्सार । युज्येभिः । अभि । श्वान्तम् । मृशते । नान्द्ये । मुदे । यत् ।

ईम् । गच्छन्ति । उशतीः । अपिष्ठितम् ॥ ४ ॥

यद्यदा अर्घ्यरूपस्थायं चरति उपस्थायोपस्थायानुतिष्ठति उत्पत्त्यनुकूलव्यापारं करोति
कदेत्याह यत्समारत समगच्छत मथेनाविरभवत् समोगम्युच्छीत्यर्तेरात्मनेपदम् सद्यस्तदानीमे-
वजात उत्पन्नः सन् युज्येभिर्योक्तुं संबद्धं समर्थैः फलैर्मिश्रयितुमर्हं स्तेजोभिर्वायुक्तः सन् तत्सार
अरण्योर्गूढः सन् चचार यद्वा युज्येभिरश्वैः जातमात्र एव सर्वत्र संचचार तत्सरच्छद्मगतौ लि-
टिणलिरूपं एवं प्रवृद्धो यं श्वान्तं शान्तं वायजमानं नान्द्येन नन्दीये कर्मणि निमित्तभूते सति मु-
दे तस्य संतोषाय अभिमृशते अभिमर्शनं करोति फलप्रदानेनेति भावः यथालोके गुर्वादिः श्वान्तं
शिष्यादिकं स्पृशति तद्वत् कदेति चेत् उच्यते यद्यदा अपिष्ठितं व्याप्य वर्तमानं ईषन्मग्निं उशतीः
कामयमानाः आज्यधाराः स्तुतयो वा गच्छन्ति प्राप्नुवन्ति तदा अभिमृशते ॥ ४ ॥

४. जभी यजमान अग्नि को उत्पन्न करने की चेष्टा करता है, तभी
अग्नि प्रकट होते हैं। उत्पन्न होकर ही तुरंत योजनीय वस्तु के साथ
मिल जाते हैं। अग्नि का आनन्द-वर्द्धक कर्म श्वान्त यजमान के सन्तोष
के लिए अभीष्ट फल देता है।

स ईमृगो अप्यो वनर्गुरुपत्वच्युपमस्यां निधायि ।

व्यंब्रवीद्वयुना मर्त्येभ्यो भिर्विद्वौ कृतचिद्विसृत्यः ॥ ५ ॥ १४ ॥

सः । ईम् । मृगः । अप्यः । वनर्गुः । उप । त्वचि । उपमस्याम् ।

नि । धायि । वि । अब्रवीत् । वयुना । मर्त्येभ्यः । अग्निः । विद्वान् ।
कृतचित् । हि । सृत्यः ॥ ५ ॥ १४ ॥

सईसएवाग्निः उपमस्यां उपमायां उपमास्पदायां त्वचि ओषध्यादिभिराच्छादितायां वेद्यां उपनिधायि उपस्थाप्यते उत्तरत्रोपभोगाय कीदृशः सप्तगोमार्जयिता अन्वेपणशीलोवा ऋगोमार्ष्टेर्गतिकर्मण इति यास्कः । अप्यः आप्योगन्तव्यः अपः कर्मतत्रसाधुर्वा वनगुः वनगामी ऋच्छतेर्गमेश्चेदं रूपं यद्वा गमेरेव उपपदस्य रुडागमश्छान्दसः एवं भूतोऽग्निर्मर्त्येभ्यो मरणधर्मेभ्यो योजमानादिरूपेभ्यो वयुना वयुनानि प्रज्ञानानि अनुष्ठेयज्ञानानि व्यवब्रवीत् विशेषेण ब्रवीति उपदिशति वयुनमिति प्रज्ञानाम वयुनमभिरुपेत्येति तन्नाम सुपाठात् ईदृक् सामर्थ्यमस्तीति दर्शयति अयमग्निर्विद्वान्सर्वज्ञः ऋतचिद् यज्ञस्योदकस्य वाचेति ताज्ञाता सत्यः सक्रियमाणं कर्म तत्र साधुः सत्सु भवो वा सत्फलं तदर्हतीति वासम्यक् फलप्रद इत्यर्थः यस्मादयमुक्तसामर्थ्योपेतः तस्मात्प्रज्ञोपदेशो युक्तः हि शब्दः प्रसिद्धौ ॥ ५ ॥

५. अन्वेपण-परायण और प्राप्तव्य वन के गामी अग्नि त्वचा की तरह इन्धन के बीच स्थापित हुए हैं। विद्वान्, यज्ञ ज्ञाता और यथार्थवादी अग्नि ने मनुष्यों को विशेष करके यज्ञानुष्ठान के समय, ज्ञान प्रदान किया है।

॥ इति द्वितीयस्य द्वितीये चतुर्दशो वर्गः ॥ १४ ॥

त्रिमूर्धानमिति पञ्चैषष्ठसूक्तं दैर्घतमसं आग्नेयं पूर्वत्राग्नेयंतु तदित्युक्तत्वात् त्रिमूर्धानमित्यनुक्रमणिका प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोः त्रैष्टुभे छन्दसि इदमादिसूक्तत्रयस्य विनियोगः अथैतस्या इति खण्डे सूत्रितम्—त्रिमूर्धानमिति त्रीणीति ।

तत्र प्रथमा—

त्रिमूर्धानं सप्तर्षिं गृणीषे नूनमग्निं पित्रो रूपस्थे ।

निषत्तमस्य चरतो ध्रुवस्य विश्वा दिवो रोचनापि प्रिवांसम् ॥ १ ॥

त्रिऽमूर्धानम् । सप्तर्षिं शिमम् । गृणीषे । अनूनम् । अग्निम् । पित्रोः ।

उपऽस्थे । निऽसत्तम् । अस्य । चरतः । ध्रुवस्य । विश्वा । दिवः ।

रोचना । आपऽप्रिवांसम् ॥ १ ॥

अनयाग्निर्यज्ञरूपेण स्तूयते त्रिमूर्धानं सप्तमत्रयरूपमूर्ध्वत्रयोपेतं द्वित्रिभ्यां पादमूर्ध्वस्तुव-
हुव्रीहावित्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् किंच सप्तर्षिं नियामकसप्तच्छन्दोयुक्तं अनूनं अविकलं संपूर्णफलं अग्निं अग्निसाध्यं अङ्गनादिगुणयुक्तं वा पित्रोरुपस्थे द्वाषापृथिव्योरुत्तंगे निषत्तं निषण्णं

मध्येवर्तमानमित्यर्थः भूमिस्थद्रव्येण द्युलोकस्थदेवताभिश्च साध्यत्वादितियावत् किंच ध्रुवस्य निश्चलस्य चरतः हविर्भक्षयतोऽस्याग्नेः संबन्धिनं यज्ञं दिवः द्युलोकादागतानि विश्वानि रोचनानि देवविमानानि आपप्रिवांसं सर्वतः पूरयितारं गृणीषे गृणीहि स्तुहि यद्वा अयमग्निरेवोच्यते त्रिमूर्धानं मूर्धवदन्नक्षित्यन्तरिक्षद्युलोकाख्यस्थानत्रयोपेतं लोकत्रयव्याप्तमित्यर्थः गार्हपत्यादिस्थानत्रयवर्तिनं वा सप्तार्षिं सप्तज्वालं अनूनं अन्यूनं पित्रोर्घ्याव्यापृथिव्योरुपस्थे उत्संगे निषत्तं न सत्त निषत्तेति निपातनाभिधानत्वाभावः निषण्णं आपप्रिवांसं सर्वतः पूरयन्तं कामानां उक्कलक्षणविशिष्टमग्निं गृणीषे गृणीहि स्तुहि किंच चरतः सर्वत्रज्वालाभिर्गच्छतः ध्रुवस्य धृतत्वादविचलितस्य दिवोद्योतमानस्यास्याग्नेर्विश्वासर्वाणि रोचनारोचमानानितेजांसि सर्वत्र व्याप्नुवन्तीति शेषः ईदृशमग्निं स्तुहीत्यन्तरात्मनः प्रैषः ॥ १ ॥

१. पिता-माता की गोद में अवस्थित, सवन-त्रय-रूप मस्तक-त्रय से युक्त, सप्त छन्दोरूप सप्त रश्मियों से युक्त और विकलता-शून्य अग्नि की स्तुति करो। सर्वत्रगामी, अविचलित, प्रकाशमान और अभीष्टवर्षक अग्नि का तेज चारों ओर व्याप्त हो रहा है।

उक्षा म॒हान् अ॒भिर्ववक्ष॑ ए॒ने अ॒जरं॑ स्त॒स्थावि॑ त॒ ऊ॒तिः ऋ॒ष्वः ।

उ॒र्व्याः प॒दो नि॑ द॒धाति॒ सानौ॑ रि॒हन्त्य॑ धो॒ अरु॑ पा॒सो अ॒स्य ॥ २ ॥

उ॒क्षा । म॒हान् । अ॒भि । व॒वक्षे॑ । ए॒ने इति॑ । अ॒जरः॑ । त॒स्थौ ।

इ॒तः ऊ॒तिः । ऋ॒ष्वः । उ॒र्व्याः । प॒दः । नि॑ । द॒धाति॑ । सानौ॑ । रि॒हन्ति॑ ।

ऊ॒धः । अ॒रुपा॑सः । अ॒स्य ॥ २ ॥

उक्षासेका फलप्रदइत्यर्थः अतएव महान् महिम्ना स्वरूपेण उद्धृतवृषभसदृशो यमग्निः ए-
नेद्यावापृथिव्यौ अभिअभिक्रम्यव्याप्यववक्षे वहति व्याप्नोतीत्यर्थः वहतेर्लेटिछान्दसः शपः श्लुः
लोपस्तआत्मनेपदेष्वितिलोपः सिद्धहुलमिति सिप् वृष्ट्यादिप्रदानेन हविर्वहनेन च लोकद्वय-
वासिनो देवान्मनुष्यांश्च रक्षतीत्यर्थः किंचायं अजरः जरारहितः ऋष्वः महान् पूज्यः महन्नामैतत्
ऋष्वः उक्षा इति तन्नामसुपाठात् तथा इत ऊतिः प्राप्त रक्षणः सन् तस्थौ स्थितः वर्तते यद्वा उक्तगुणोयं
इत ऊतिः इतएव गमनवान् अस्मद्देवयजनाभिमुखगमनवान् तस्थौ वर्तते तदनन्तरं उर्व्याः विस्तृ-
तायाः भूम्याः सानौ सप्तुच्छित्ते प्रदेशे वेदिलक्षणे पदो निदधाति पदानि स्थापयति करोति किं-
चास्याग्नेः अरुपासः अरुपाआरोचनाज्वालाः ऊधः स्थानीयमन्तरिक्षं रिहन्ति लिहन्ति यद्वा
अस्योधः ऊधः स्थानीयं यज्ञं अरुपासः आरोचनाः ब्रह्मवर्चसेन यजमानाः रिहन्ति अभिमत-
स्वर्गादीनि लिहन्ति ॥ २ ॥

२. फल-दाता अग्नि, अपनी महिमा से, द्यावा-पृथिवी को व्याप्त किये हुए हैं। अजर और पूज्य अग्निदेव हमारी रक्षा करके अवस्थित हैं। वह व्यापक पृथिवी के सानुप्रवेश या वेदी पर अपने पैर फैलाते हैं। उनकी उज्ज्वल ज्योति अन्तरिक्ष को चाटती है।

अथतृतीया—

स॒मा॒नं॒ व॒त्स॒म॒भि॒सं॒चर॑न्ती॒ वि॒ष्व॒ग्धे॒नू॒वि॒चर॑तः॒ सु॒मे॒के ।

अ॒न॒प॒वृ॒ज्याँ॑ अ॒ध्व॒नो॒मि॒मा॒ने॒वि॒श्व॒ान्के॒ताँ॑ अ॒धि॒म॒हो॒द॒धा॒ने ॥ ३ ॥

स॒मा॒नम् । व॒त्सम् । अ॒भि । स॒ञ्चर॑न्ती इति॒ सम॑ऽचरन्ती । वि॒ष्वक् ।

धे॒नू इति॒ । वि । च॒रतः॒ । सु॒मे॒के इति॒ सु॒मे॒के । अ॒न॒प॒वृ॒ज्यान् ।

अ॒ध्व॒नः । मि॒मा॒ने इति॒ । वि॒श्वान् । के॒तान् । अ॒धि । म॒हः ।

द॒धाने॒ इति॒ ॥ ३ ॥

समानं एकमेव वत्सं वत्सस्थानीयं पुत्रवद्धर्षहेतुमग्निमभि अभिमुखं संचरन्ती संचरन्त्यौ द्वे धेनू अग्निहितकरणेन प्रीणयिष्यौ पत्नीयजमानलक्षणे धेनू विष्वग्विचरतः संचरतः स्तनपा-
नादिसदृशेन प्रक्षेपसंमार्जनादिना सम्यक् वर्धयत इत्यर्थः कीदृश्यौ ते सुमेके शोभनकर्माणौ शोभ-
नमेहनेवापरिचरणकुशले इत्यर्थः किंच अनपवृज्यान् अपवर्जनीयरहितान् नञ्सुष्ठ्यामित्युत्तरप-
दान्तोदात्तत्वम् अध्वनः मार्गान् अग्नेः प्रान्तप्रदेशान् केशाद्यमेध्यरहितान् मिमाने संपादयिष्यौ
किंच विश्वान् केतान् सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रवर्धनविषयाणि महोमहान्ति अधि अधिकं दधाने धार-
यन्त्यौ ईदृश्यावध्वर्युयजमानरूपे जायापतिरूपे वा धेनू विष्वग्विचरतः ॥ ३ ॥

३. सेवा-कार्यं मे चतुर दो (यजमान और उसकी पत्नी के स्वरूप)
गायें एक बछड़े (अग्नि) के सामने जाती हैं। वह निन्दनीय विषय
से शून्य मार्ग का निर्माण और सब तरह की बुद्धि या प्रज्ञा, अधिक
मात्रा में, धारण करती हैं।

अथचतुर्थी—

धी॒रा॒सः॒ प॒दं॒ क॒वयो॑ न॒यन्ति॒ नाना॑ ह॒दा॒ रक्ष॑माणा अ॒जु॒र्यम् ।

सि॒षा॑सन्तः॒ पर्य॑पश्यन्तः॒ सि॒न्धु॑मा॒ विरै॑भ्यो अ॒भ॒वत्सूर्यो॑ नृ॒न् ॥ ४ ॥

धी॒रा॒सः । प॒दम् । क॒वयः॑ । न॒यन्ति॒ । नाना॑ । ह॒दा । रक्ष॑माणाः ।

अ॒जु॒र्यम् । सि॒षा॑सन्तः । परि॑ । अ॒प॒श्यन्तः॒ । सि॒न्धु॑म् । आ॒विः ।

ए॒भ्यः॒ । अ॒भ॒वत् । सूर्यः॑ । नृ॒न् ॥ ४ ॥

धीरासोधीराः धीमन्तः प्रयोगज्ञाः अध्वर्यादयः अजुर्यं अजर्यं अजीर्णं एनमग्निं पदं
स्थानं वेदिलक्षणं नयन्ति प्रापयन्ति मथ न देशाद्वार्हपत्याद्वा अथवा वक्ष्यमाणलक्षणाय जमानाद-
यः पदं आस्पदं सर्वकामानामास्पदमेनंगमयन्ति कीदृशाः ते कवयः क्रान्तदर्शिनो मेधाविनः अ-

नूचानावा येवाभनूचानास्तेवाकवयइतिश्रुतेः । किंच नानाहृदावहुप्रकारयाबुद्ध्या रक्षमाणाः
धारयमाणाः किंचैवंरूपास्ते सिंधुस्यंदमानं यज्ञद्वाराफलानि स्रवंतमग्निं सिषासन्तः संभक्तुमिच्छ-
न्तः सनितेः सनि सनीवंतर्धेति विकल्पनादिदभावः जनसनस्वनामित्यात्वं पर्यपश्यन्त परितः प-
श्यन्ति शुश्रूषन्त इत्यर्थः किंच सूर्यः सर्वस्य प्रसवितायमग्निः एभ्यः एवंकुर्वद्भ्योनृभ्यः नेतृभ्यः
आविरभवत् तेषामनुग्रहेण प्रत्यक्षो भवत् नृनित्यत्र विभक्तिव्यत्ययः नृन्प्राणिनोऽनुग्रहीतुमिति
वायोम्यम् ॥ ४ ॥

४. विद्वान् और मेधावी लोग अज्ञेय अग्नि को अपने स्थान पर
स्थापित करते हैं; बुद्धि-बल से, नाना उपायों से, उनकी रक्षा करते हैं ।
यज्ञ-फल का भोग करने की इच्छा से फलदाता अग्नि की शुश्रूषा
करते हैं । उनके पास, सूर्यरूप में, अग्नि प्रकट होते हैं ।

दिदृक्षेण्यः परिकाष्ठासु जेन्य ईळेन्यो महो अर्भाय जीवसे ।

पुरुत्राय दभंवत्सूरैह भ्योगर्भेभ्यो मघवा विश्वदर्शतः ॥ ५ ॥ १५ ॥

दिदृक्षेण्यः । परि । काष्ठासु । जेन्यः । ईळेन्यः । महः । अर्भाय ।
जीवसे । पुरुत्रा । यत् । अभवत् । सूः । अहं । एभ्यः । गर्भेभ्यः ।
मघवा । विश्वदर्शतः ॥ ५ ॥ १५ ॥

अयमग्निः काष्ठासु परस्परव्यावर्तमानासु दशदिक्षु दिदृक्षेण्यः अनुग्रहदृष्ट्या दर्शनयुक्तो-
भवति यद्वा द्रष्टुमेष्टव्यः दर्शनेच्छाविषयभूतः दृशेः सञ्चन्तात्कृत्यार्थे तवैकेकेन्येतिकेन्यप्रत्ययः
अतएव जेन्यः सर्वत्र प्रादुर्भवनशीलो भवति जयशीलो वा किंच प्रदानसमये ईळेन्यः स्तुत्यो भवति
किमर्थमेवं महो महतो देवादेः अर्भाय अर्भकस्याल्पस्य यजमाना देवा जीवसे जीवनाय हविर्वहनेन प्र-
धनप्रदानेनेति विवेकः तत्रोपपत्तिमाह—यदहं यस्मात्खलु पुरुत्रा बहुषु देशेषु देवमनुष्येत्यादिना
त्राप्रत्ययः मघवा हविर्लक्षणान्नवान् विश्वदर्शतः सर्वद्रष्टव्यविषयवानयमग्निः एभ्योगर्भेभ्यः प-
ठ्यर्थे चतुर्थी एषामृत्विजां गर्भवच्छिशुवदत्यन्तरक्षणीयानां सूरभवत् प्रसविता उत्पादयिता भव-
त्भवति तस्मान्नानाहृदारक्षमाणाः कवयः पदं नयन्तीति पूर्वत्र संबन्धः ॥ ५ ॥

५. अग्नि चाहते हैं कि उन्हें सब विशाओं के निवासी देख सकें ।
वे सवा जयशील और स्तुति-योग्य हैं । वे शुद्ध और महान्—सबके
जीवन-स्वरूप हैं । घनवान् और सबके दर्शनीय अग्नि, अनेक स्थानों में,
शिशु-समान यजमानों के लिए पिता के समान रक्षक और पालनकर्त्ता हैं ।
कथावृत्तिपंचर्चसमसूक्तैर्दधतमसामग्नेयं त्रैष्टुभं कथेत्यनुक्रमणिका प्रातरनुवाकाश्विनश-
स्योरस्यसूक्तस्य विनियोगः त्रिमूर्धानमिति त्रीणीत्यनेनोक्तः ।

तत्रप्रथमा—

क॒थाते॑अग्ने॒शुच॑र्यन्तआ॒योर्द॑दाशु॒र्वाजे॑भिराशुषा॒णाः ।

उ॒भेय॑त्त॒केत॑न॒येद॑धानाऋ॒तस्य॑सामन्त्र॒णय॑न्तदे॒वाः ॥ १ ॥

क॒था । ते । अ॒ग्ने । शु॒च॒र्य॒न्तः । आ॒योः । द॒दाशुः । वा॒र्जै॒भिः ।

आ॒शुषा॒णाः । उ॒भे इति॑ । यत् । त॒ोके इति॑ । तन॒ये । द॑धानाः ।

ऋ॒तस्य॑ । साम॒न् । र॒णय॑न्त । दे॒वाः ॥ १ ॥

हेअग्ने तेतवसंबन्धिनोरश्मयः शुचयन्तः दीर्घिसर्वत्रचक्षाणाः प्रकटयन्तः आशुषाणाः आ-
शुशीघ्रसंभक्ताः आशून्संभक्तारोवाय्वादेरपिशिघ्रसंभक्ता इत्यर्थः यद्वा समन्ताच्छोषयितारः
यद्वा सर्वव्याप्नुवन्तः अश्रोतेर्लिटः कानच् व्यत्ययेनोपत्ययः सिञ्चेतिद्विविकरणता आङ्-
पूर्वादन्तर्भावितण्यर्थाच्छुषेः शानचि छान्दसः शपोलुक् आशुशब्दात्सनोतेः कर्मण्यण् ईदृशा-
श्मयोवाजेभिरनैः सहितं आयोः आयुः आयुष्यं कर्मणिषष्ठी कथाकेनोपायेन ददाशुः ददति
दाशुदाने छान्दसो लिट् तमुपायमगृह्णाणेत्यर्थः रश्मीनां वरप्रदानं कुत्रदृष्टमिति चेत् उच्यते यद्यस्मात्
उभेउक्ते अन्नायुषीतोकेषु तनये अनवच्छेदेन कुटुंबस्य विस्तारके यद्वा तोकेषु तनये तत्पुत्रादौ च
दधानाः धारयन्तो देवाः व्यवहर्तारो यजमानाः ऋतस्य यज्ञस्य संबन्धिनिसामन्त्रसान्निध्यन्तरादौ
रणयन्त रमन्ते रमयन्ति शब्दयन्त्येव वा यस्मादन्नायुः पुत्रादिसहिताः सोमेनेष्ट्वासान्निध्यमन्ते
तस्माद्रश्मयोददतीत्यवगम्यत इत्यर्थः तादृशान्त्वदीयान्न रश्मीन्मामप्यनुगृह्णाणेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. अग्नि, तुम्हारी उज्ज्वल और शोषक शिखायें कैसे अन्न के साथ आयु प्रदान करती हैं, जिससे पुत्र, पौत्र आदि के लिए अन्न और आयु प्राप्त कर यजमान लोग याज्ञिक साम-गायन कर सकते हैं ?

अथद्वितीया—

बो॒धामे॑अ॒स्यव॑च॒सोय॑विष्ट॒मंहि॑ष्ठस्य॒प्रभृ॑तस्यस्वधावः ।

पी॒र्य॑ति॒त्वोअ॒नु॒त्वो॒गृणा॑ति॒व॒न्दारु॑स्ते॒तन्व॑वन्देअग्ने ॥ २

बो॒ध । मे । अ॒स्य । व॒च॒सः । य॒वि॒ष्ट । म॒हि॒ष्ठस्य॑ । प्र॒भृ॒तस्य॑ ।

स्व॒धा॒वः । पी॒र्य॑ति । त्वः । अ॒नु॒ । त्वः । गृ॒णा॒ति । व॒न्दारुः॑ ।

ते । त॒न्व॑म् । व॒न्दे । अ॒ग्ने ॥ २ ॥

हेयविष्ठ युवतम हेस्वधावः हविलक्षणान्नेन तद्वन्नग्ने मेमदीयस्यमंहिष्ठस्य अतिशयेन पूजनीयस्य प्रभृतस्य प्रकर्षेण संपादितस्यास्येदानीं क्रियमाणस्य वचसः स्तुतिरूपस्य वचनस्य कर्म-

णिषष्टी उक्तलक्षणवचः बोधबुध्यस्व स्तुतोभवेत्यर्थः हेअग्ने लोके त्वः अत्रयास्कः—त्वोनेर्मइत्य-
धंस्येत्युक्तैतदेवोदाजहार । एकोजनः पीयति वधकर्मैतव हिनस्ति यज्ञादिनानपूजयतीत्यर्थः
त्वः एकः अनुगृणाति अनुकूलं उच्चारयति तयोर्मध्ये हेअग्ने वंदारुर्वन्दनशीलोहं तेतवतन्वं तनुंतव-
मूर्तिं वन्देस्तौमि ॥ २ ॥

२. हे युवा और अन्नवान् अग्नि, मेरी अत्यन्त पूज्य और अच्छी
तरह सम्पादित स्तुति ग्रहण करो । कोई तुम्हारी हिंसा करता और
कोई तुम्हारी पूजा करता है । मैं तो तुम्हारा उपासक हूँ । मैं तुम्हारी
पूजा करता हूँ ।

येपायवोमामतेयन्तेअग्नेपश्यन्तोअन्धंदुरितादरक्षन् ।

ररक्षतान्सुक्रतोविश्ववेदादिप्सन्तइद्रिपवोनाहदेभुः ॥ ३ ॥

ये । पायवः । मामतेयम् । ते । अग्ने । पश्यन्तः । अन्धम् ।

दुःइतात् । अरक्षन् । ररक्ष । तान् । सुःकृतः । विश्ववेदाः ।

दिप्सन्तः । इत् । रिपवः । न । अहं । देभुः ॥ ३ ॥

अत्रेतिहासमाचक्षते—उच्यते बृहस्पतिनामानौद्वावृषीआस्तां तत्रोच्यते यस्य ममतानां भ्रा-
यासाचर्गभिणी तांबृहस्पतिर्गृहीत्वारमयत् शुक्रनिर्गमनावसरे प्राप्ते गर्भस्थरेतः प्रावादीत् हेमुने
रेतोमात्याक्षीः पूर्वमहंवसामि रेतः संकरं माकर्षीरिति एवमुक्तो बृहस्पतिर्बलात्पतिरुद्धरेतस्कः
सन्शशाप हेगर्भं त्वं यतोरेतो निरोधमकरोः अतस्त्वं दीर्घतमः प्रामुहि जात्यन्धो भवेति
एवंशमोममतायां दीर्घतमा अजायत सचोत्पन्नः तमोव्यथया अग्निमस्तौषीत् सचस्तुत्याप्रीतः
आन्ध्यं पर्यहरदिति तदिदमत्रोच्यते—हेअग्ने तेतवसंबन्धिनोयेपायवः प्रसिद्धाः पालयितारो-
रश्मयः मामतेयं ममतायाः पुत्रं दीर्घतमं अन्धं पश्यन्तः अन्धोऽयं अतोऽस्माभिरक्षणी-
य इत्यवगच्छतः दुरितात् दुष्टं प्राप्तात् दुःखात् अरक्षन् तान्सुक्रतः सुखकर्तृन् विश्ववेदाः विश्व-
पन्नः ररक्ष रक्षति अस्मत्पालनायेति भावः तैरस्मान्पिरक्षिष्यतीत्यर्थः एवं रक्षितान्स्मान्दिप्सन्तो-
दंभितुमिच्छन्तोरिपवः कामादयो नाहदेभुः अहेति विनिग्रहार्थीयः नखलु दंभितुं शक्नुवन्ति दंभु
दंभे श्रंथिग्रंथिदंभिस्वजीनामितिवक्तव्यमिति लिटः किच्चादनिदितामिति नलोपः तस्यासिद्धत्वा-
देवाभ्यासलोपयोरप्राप्तौ दंभेति वक्तव्यमिति तौ विधीयेते यद्वा सूक्तद्रष्टा दीर्घतमाः स्वयमेवा-
त्मानं परोक्षतया ब्रवीति ॥ ३ ॥

३. अग्नि, तुम्हारी जिन प्रसिद्ध और पालक रश्मियों ने (ममता
के पुत्र और अन्धे दीर्घतमा को) अन्धत्व से बचाया था, उन सुख-
कर शिखाओं की सर्वप्रज्ञायुक्त तुम रक्षा करो । विनाशेच्छु शत्रुगण
हिंसा न करने पायें ।

अथचतुर्थी—

यो नो अग्ने अररिवाँ अघायुरराती वामर्चयति द्वयेन ।

मन्त्रो गुरुः पुनरस्तु सो अस्मा अनुमृक्षीष्ट तन्वन्दुरुक्तैः ॥ ४ ॥

यः । नः । अग्ने । अररिऽवान् । अघऽयुः । अरातिऽवा ।

मर्चयति । द्वयेन । मन्त्रः । गुरुः । पुनः । अस्तु । सः । अस्मै ।

अनु । मृक्षीष्ट । तन्वम् । दुःऽउक्तैः ॥ ४ ॥

हे अग्ने नोऽस्मान् युष्मद्रक्षितान्यः अघायुः मारणादिरूपपापेच्छावान् अररिः अदाता अ-
स्मद्दानप्रतिबन्धक इत्यर्थः रातेऽछान्दसस्य लिटः कसुः अराती वास्वयमदानवान् छन्दसिवनिष्
तदिच्छतीति मत्वर्थी यो वनिष् शत्रुत्वमाचरन्त्यः शत्रुः द्वयेन मानसवाचिकभेदेन द्विविधेन नददामो-
तिमानसोमन्त्रः निन्दाधारोपेण दाननिवारणं वाचिकोमन्त्रः यद्वा मायाहेतुकेन विरुद्धरूपेण द्विवि-
धेन मन्त्रेण यो विरुद्धमाचरति तन्न संकीर्तयति यच्च प्रियं ब्रूते तन्न करोति अन्यद्वदतीत्येवं मन्त्रस्वरूप-
द्वैविध्यम् पूर्वमानसवाचिकभेदेन इदानीं वाचिककायिकभेदेनेति विवेकः ईदृशेन मन्त्रेण यः शत्रु-
मर्चयति भर्त्सयति विधेयीकरोति वास्मान्समन्त्रैकदेशो मानसरूपः अस्मै पुनर्गुरुस्तु षष्ठ्यर्थे
चतुर्थी प्रयोक्तुरेव पुनर्गृहितास्तु तथादुरुक्तैर्दुर्वाक्यैः निन्दारूपैर्वाचिकैः तन्वं स्वकीयां तनुं अनुमृ-
क्षीष्ट अनुमार्ष्टुं अनुक्रमेण लुपतु यद्वा सद्विविधोमन्त्रः अस्मै प्रयोक्तुरेव गुरुर्गृहितास्तु अन्यान्यप्य-
स्मन्त्यक्काराय प्रयुक्तानि निष्ठुरभाषणानि सन्ति तैर्दुरुक्तैः सोरातिः तनुमेवावलुपतु स्वात्मानमेवा-
वृत्पदहत्वित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. अग्निदेव, जो हमारे लिए पाप चाहते हैं, स्वयं वान नहीं करते,
मानसिक और वाचनिक दो प्रकार के मन्त्रों-द्वारा हमारी निन्दा करते
हैं, उन्हें एक मानस मन्त्र गुरुभार हो और वे दुर्वाक्य-द्वारा अपना ही
शरीर नष्ट करें।

अथपञ्चमी—

उत वायः सहस्य प्रविद्वान्मर्तोर्मर्तमर्चयति द्वयेन ।

अतः पाहिस्तवमानस्तुवन्तमग्ने मार्किर्नोदुरिताय धायीः ॥ ५ ॥ १६ ॥

उत । वा । यः । सहस्य । प्रऽविद्वान् । मर्तः । मर्तम् । मर्चयति ।

द्वयेन । अतः । पाहि । स्तवमान् । स्तुवन्तम् । अग्ने । मार्किः ।

नः । दुःऽइताय । धायीः ॥ ५ ॥ १६ ॥

पूर्वमघेद्विविधकुटिलमन्त्रेणकर्तातन्मन्त्रणंप्राप्नोतु मास्मानित्युक्तम् अत्रतुतन्मन्त्रेणास्मान्माही-
त्यग्निःप्रार्थ्यते उतवा हेसहस्य सहइतिबलनाम तत्रभवाग्ने योमर्तोमरणधर्माभनुष्यः प्रविद्वा-
न्मायामन्त्रेणप्रकर्षेणजानन् द्वयेनपूर्वोक्तरीत्याद्विविधमन्त्रेणमर्तं मनुष्यं मर्चयति विधेयीकरोति
भर्त्सयतिवा अवस्तादृशाद्भर्त्सनात्तत्कर्तुःसकाशाद्वा हे स्तवमान स्तूयमानाग्ने स्तुवन्तं स्तुतिं
कुर्वन्तं मांपाहिरक्ष किंच नोऽस्मान्दुरिताय तत्कृतायदुर्मन्त्रणप्रयुक्तदुःखाय समर्थं माकिर्धायीः
मास्थापय दुरितभाजनंमाकार्षीरित्यर्थः धिधारणे व्यत्ययेनेद् सिचिवृद्धिः नमाड्योगइत्यडभा-
वः ॥ ५ ॥

५. बल के पुत्र अग्नि, जो मनुष्य जान-बूझकर दोनों तरह के
मंत्रों से मनुष्य की निन्दा करता है, मैं विनय करता हूँ, हे स्तूयमान
अग्नि, उसके हाथ से मेरी रक्षा करो । हमें पाप में मत फँको ।

॥ इतिद्वितीयस्यद्वितीयेषोडशोवर्गः ॥ १६ ॥

मथीद्यदितिपंचमष्टमं सूक्तम् दैर्घतमसंवैष्टुभमाग्नेयं मथीद्यदित्यनुक्रमणिका सूक्तत्र-
यमध्यस्यतृतीयत्वेनपूर्वविनियोगउक्तः ।

तत्रप्रथमा—

मथीद्यदींविष्टोमातरिश्वाहोतारंविश्वाप्सुंविश्वदेव्यम् ।
नियदधुर्मनुष्यासुविक्षुस्वर्णचित्रं वपुषेविभावम् ॥ १ ॥

मथीत् । यत् । ईम् । विष्टः । मातरिश्वा । होतारम् ।
विश्वःअप्सुम् । विश्वःदेव्यम् । नि । यम् । दधुः । मनुष्यासु ।
विक्षु । स्वः । न । चित्रम् । वपुषे । विभावम् ॥ १ ॥

होतारं देवानामाहोतारं विश्वाप्सुं अप्सवितिरूपनाम नानारूपं पार्थिववैद्युतजाठरा-
दिभेदेनआहवनीयादिभेदेनवा यद्वा कालीकराल्यादिरूपेण ज्वालानांवैरूप्याद्विश्वरूपत्वं
विश्वदेव्यं सर्वदेवयोग्यक्रियासाधुं यदीयमेनमग्निं मातरिश्वा वृष्ट्यादिनिर्मात्रन्तरिक्षश्व-
सनोवायुः विष्टः कोष्ठेष्वन्तःप्रविष्टःसन् मथीत् अमभ्रात्मावर्धयदित्यर्थः मथेविलोडने ह्यन्त-
क्षणेतिवृद्धिप्रतिषेधः पुनः सएवविशेष्यते यमग्निं मनुष्यासु मत्वाकर्मकुर्वतीषु विक्षु ऋविश्रूपा-
सुमजासु पूर्वं वपुषे यज्ञसिद्धये निदधुर्धारयन्तियजमानाः मनुष्यशब्दोनिरुक्तेबहुधानिरु-
क्तः—मनुष्याःकस्मान्मत्वाकर्माणिसीव्यन्तिमनस्यमानेनसृष्टामनोरपत्यंमनुषोवेति । यद्वा पूर्वं

देवाः मनुष्यास्तु मनोरपत्यभूतास्तु विश्वं प्रजासुप्राणिषु वपुषे स्वरूपाययागादिस्वरूपप्रकाशाय शरीरधारणायवा जाठराग्निरूपेण निदधुः स्थापितवन्तः तत्रदृष्टान्तः—स्वः न स्वरणं स्वीरणं वा आदित्यमिव चित्रं चायनीयं विभावं विविधप्रकाशवन्तं यथाप्रकाशादिसाधनायधारयन्ति तद्वत् स्वः शब्दं यास्कएवं निरुवाच—स्वरादित्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्वृतोरसान् स्वृतोभासं ज्योतिषां स्वृतोभासेति वेति । ईदृशं यं निदधुः तं मथीदिति पूर्वत्रान्वयः ॥ १ ॥

१. वायु ने काठ के भीतर घुसकर विविधरूपशाली, सारे देवों के कार्य में निपुण और देवों को बुलानेवाले अग्नि को बढ़ाया । पहले देवों ने अग्नि को विलक्षण प्रकाशवाले सूर्य की तरह मनुष्यों और ऋषिओं की यज्ञ-सिद्धि के लिए स्थापित किया था ।

ददानमिन्नददभन्तमन्माग्निर्वरूथं ममतस्य चाकन् ।

जुषन्त विश्वान्यस्य कर्मोपस्तुतिं भरमाणस्य कारोः ॥ २ ॥

ददानम् । इत् । न । ददभन्त । मन्म । अग्निः । वरूथम् । मम ।

तस्य । चाकन् । जुषन्त । विश्वानि । अस्य । कर्म ।

उपस्तुतिम् । भरमाणस्य । कारोः ॥ २ ॥

मन्ममनीयंस्तोत्रं हविरादिकं वा ददानमिव अग्नये कुर्वाणमेव मां दंभितारो वैरिणो न ददभन्त दंभितुं हिंसितुं न प्रभवन्ति दंभेर्बहुलं छन्दसीति विकरणस्य श्लुः व्यत्ययेनान्तादेशः ममकोऽतिशय इति उच्यते तस्य प्रदातुर्ममवरूथं वरणीयं स्तोत्रादिकं अयमग्निश्चाकन् अन्त्यर्थं कामयते कनतिः कांतिकर्मा अस्माद्यङ्गुलुगन्ताल्लङ्घि छान्दसोऽभावः बहुलादेव वा छान्दसस्तुजादित्वाद्भ्यासदीर्घः यस्मादेवं तस्मान्न ददभन्वन्तीत्यर्थः न केवलमग्निरेव कामयते किंतु सर्वे देवाः कामयन्त इत्याह—उपस्तुतिं तं देवमुपेत्य क्रियमाणां स्तुतिं भरमाणस्य कुर्वाणस्य कारोः स्तोतुः अस्य यजमानस्य मम विश्वानि सर्वाणि हविः प्रदानादिरूपाणि कर्माणि जुषन्त सेवन्ते सर्वे देवाः अतो न ददभन्तेत्यर्थः ॥ २ ॥

२. अग्नि को सन्तोषदायक हव्य देने से ही शत्रु लोग मुझे नष्ट नहीं कर सकेंगे । अग्नि मेरे-द्वारा प्रदत्त स्तोत्र आदि के अभिलाषी हैं । जिस समय स्तोता अग्नि की स्तुति करते हैं, उस समय सारे देवता उनके विये हुए हव्य को ग्रहण करते हैं ।
अथ तृतीया—

नित्ये चिन्नुयंसदनेजगृध्रे प्रशस्तिभिर्दधिरेयज्ञियांसः ।

प्रसूनयन्तगृभयन्त इष्टावश्वासो नरथ्यो रारहाणाः ॥ ३ ॥

नित्ये । चित् । नु । यम् । सद्ने । जगृभे । प्रशस्तिभिः ।
 दधिरे । यज्ञियासः । प्र । सु । नयन्त । गृभयन्त । इष्टौ ।
 अश्वासः । न । रथ्यः । ररहाणाः ॥ ३ ॥

यज्ञियासोयज्ञयोग्यायजमानाऋत्विजोवा यं मथनेनोत्तममग्निं नित्येचिद् सद्ने नित्येवगार्हपत्यलक्षणे अग्न्यासादनस्थाने नु क्षिप्रं जगृभे गृह्णन्ति ग्रहेर्लिटिइरयोरेइतिरे भावः इग्रहोर्भइतिभत्वं नित्यंगतश्रियोधियते नित्यंगार्हपत्यमितिस्त्राद्गार्हपत्योनित्यः तदाश्रयत्वात्सदनमपिनित्यमुच्यते गृहीत्वाप्रशस्तिभिः प्रशंसाभिः स्तुतिभिः दधिरे धारयन्त्याहवनीयार्थं धृत्वाच इष्टौ एषणेसाधनेयज्ञेनिमित्तभूतेसति गृभयन्तः गृह्णन्तः ऋत्विजः प्रसूनयन्त सुष्ठुमणयन्ति तत्रदृष्टान्तः—ररहाणाः रंहसागच्छन्तः रहिगतौ छान्दसस्यलिटःकानच् अनित्यमागमशासनमितिनुमभावः रथ्योरथवन्तः तत्रनियुक्ताः छन्दसीवनिपावितिरथशब्दान्मत्वर्थीयईकारः अश्वासोन अश्वाइव तेयथाधृत्वा रथस्वामिनमभिमतदेशंनयन्तितद्वत् ॥ ३ ॥

३. याज्ञिक लोग जिन अग्नि को नित्य अग्नि-गृह में ले जाते और स्तुति के साथ स्थापित करते हैं, उन्हीं अग्नि को ऋत्विकों ने शीघ्र-गामी और रथ-निबद्ध अश्व की तरह यज्ञ के लिए बनाया ।

पुरूणिदस्मोनिरिणातिजम्भैराद्रोचतेवनआविभावा ।

आदस्यवातोअनुवातिशोचिरस्तुर्नशर्यामसनामनुद्यून् ॥ ४ ॥

पुरूणि । दस्मः । नि । रिणाति । जम्भैः । आत् । रोचते । वने ।

आ । विभावा । आत् । अस्य । वातः । अनु । वाति । शोचिः ।

अस्तुः । न । शर्याम् । असनाम् । अनु । द्यून् ॥ ४ ॥

अत्रदावाग्निरूपेणार्थं स्तूयते दस्मउपक्षपयितायमग्निः पुरूणिवहूनिवृक्षादीनिनिरिणा-
 तिनितरांहिनस्ति रीगतिरेषणयोः प्वादित्वाङ्गस्वः केनसाधनेनेतितदुच्यते—जम्भैर्दन्तस्थानीया-
 भिर्ज्वालाभिः आत् दाहानन्तरं वनेवृक्षादिसमूहात्मके विभावाविविधप्रकाशयुक्तः सन् आसर्व-
 तः रोचते दीप्तोभवति आत् अनन्तरं अस्यशोचिर्ज्वाला अनु अनुकूलोवातः अग्निसखिभूतौ-
 वायुः अनुद्यून् अन्वितिवीप्सार्थं प्रतिदिनं वाति ज्वालाआदायगच्छति तत्रदृष्टान्तः—अस्तुः
 क्षेपुःसकाशात् असनां गच्छन्तीं शर्यां शरोनाम हिंसासाधनलोहमयमिषुमुखं तत्पचुरां यद्वा
 शरोनामवंशावान्तरजातीयःकाष्ठविशेषः तद्विकारां इषुमिव शर्याइषवःशरमध्यइतियास्कः ।
 यद्वा शरएवशर्या अथवा शरोर्हिंसा तत्करोतीतिशर्याइषुः तांयथावायुर्नोदकजन्योवेगोवाअ-
 नुकूलंघेरयति तद्वत् ॥ ४ ॥

४. विनाशक अग्नि सब प्रकार के वृक्षों को अपनी शिखाओं या वातों से नष्ट करके विपिन में चित्र-विचित्र शोभा प्राप्त करते

हैं। इसके अनन्तर जैसे धनुर्द्वारी के पास से वेग के साथ तीर जाता है, वैसे ही प्रतिदिन वायु शिखा के अनुकूल होकर बहते हैं।

नयंरिपवोनरिषण्यवोगर्भेसन्तरेषणारेषयन्ति ।

अन्धाअपश्यानदमन्नभिख्यानित्यासईप्रेतारोअरक्षन् ॥ ५ ॥ १७ ॥

न । यम् । रिपवः । न । रिषण्यवः । गर्भे । सन्तम् । रेषणाः ।

रेषयन्ति । अन्धाः । अपश्याः । न । दमन् । अभिख्या ।

नित्यासः । ईम् । प्रेतारः । अरक्षन् ॥ ५ ॥ १७ ॥

यमग्निगर्भेगर्भवद्रक्षकेअरणिमध्येसन्तवर्तमानंरिपवोनराः नरेषयन्ति नदुःखयन्ति तथा रिषण्यवोऽन्येहिंसकाः दुरस्युर्द्विणस्युर्द्विण्यतिरिषण्यतीतिक्यचिनिपात्यते क्याच्छन्दसीत्युः नहिंसन्ति कीदृशास्ते रेषणाः हिंसनस्वभावाः यद्वा तैः क्रियमाणा हिंसनप्रकारानि हिंसन्ति किंचास्याभिख्या अभितः ख्यातिमाहात्म्यं अंधाः ज्ञानशक्तिरहिताः अविद्वांसः अतएव अपश्याः अदृष्टारः यद्वा विद्वांसोप्यभावयितारः अनुपासका इत्यर्थः ईदृशूपाभ्येऽपिनदभन नदभ्नुवन्ति नहिंसन्ति लौकिकोपकारेणापिप्रयोजकत्वादितिभावः तदस्यपारमार्थिकंरूपकेजानन्तीतिचंच उच्यतेनित्यासोनित्याः अविचलितभक्तयः अग्निहोत्रादिनित्यकर्मरतावाअग्न्यनुग्रहात् स्वयमपि नित्याभविष्यन्तीतिभाविनित्यत्वमाश्रित्यनित्याउपचर्यन्तेतादृशायजमानाःप्रेतारःयज्ञादिनातमेवतर्पयितारःसन्तः ईंएनमरक्षन् रक्षन्ति यज्ञादिरूपेणभजन्तइत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. अरणि के गर्भ में अवस्थित जिन अग्नि को शत्रु या अन्य हिंसक दुःख नहीं वे सकते, अन्धा भी जिनका माहात्म्य ही नष्ट कर सकता, उन्हीं की अविचल भक्तिवाले यजमान विशेष रूप से तृप्ति दे करके रक्षा करते हैं।

महःसइति पंचर्वनवमं सूक्तम् दैर्घतमसंवैराजमाग्नेयं दशकास्त्रयोविराळेकादशकावेत्युक्कलक्षणसद्भावात् तथाचानुक्रान्तं—महःसवैराजमिति विनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रप्रथमा—

महःसरायएषतेपतिर्दन्निनइनस्यवसुनःपदआ ।

उपध्रजन्तमद्रयोविधन्नित् ॥ १ ॥

महः । सः । रायः । आ । ईषते । पतिः । दन् । इनः । इनस्य ।

वसुनः । पदे । आ । उप । ध्रजन्तम् । अद्रयः । विधन् । इत् ॥ १ ॥

महः महतः पूज्यस्य रायः गवादिरूपस्य धनस्य पतिः पालकः स्वामी सोऽग्निः दन्तदत्त
अभिमतंप्रयच्छन् ददातेः शतरिछान्दसः शपोलुक् तस्य छन्दस्युभयथेत्यार्धधातुकत्वादातो लो-
पट्ठित्वाकारलोपः आआभिमुख्येन अस्मद्देवयजनं प्रति ईषते गच्छति किंच इनस्य स्वामि-
नोऽपि इनः स्वामोऽसर्वस्य पतिरित्यर्थः ईदृशोऽयं वसुनो धनस्य पदे आस्पदभूते वेदिस्थाने आआ-
श्रयति उपसर्गवशाद्योग्यक्रियाध्याहारः यद्वा वसुनो निवासयोग्यस्य धनस्यापि इन इति संबन्धः
यद्वा वसुप्राप्तिः प्रसिद्धा किंच उपध्रजंतं उपगच्छन्तमेनं अभिषवार्थं अद्रयः ग्राववन्तो यजमानाः
विधन्ति परिचरन्त्येव विधविधाने तौ दादिकः लङि बहुलं छन्दसीत्यडभावः निघाताभावश्छा-
न्दसः यद्वा पूर्वत्र तच्छब्दश्रुतेः अत्रयच्छब्दाध्याहारेणास्य संबन्धादनिघातः यद्वा अद्रयोभि-
षवग्रावाणः स्वशब्दैः उपउपेत्य विधन्ति पूजयन्त्येव आह्लादं जनयन्तीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. महाधन के स्वामी अग्नि अभीष्ट प्रदान करते हुए हमारे
देव-पूजन के सामने जा रहे हैं। प्रभुओं के भी प्रभु अग्नि देव
का आश्रय करते हैं। प्रस्तर-हस्त यजमान लोग आगत अग्नि की
सेवा करते हैं।

अथ द्वितीया—

स यो वृषा नृरां नरोदस्योः श्रवो भिरस्ति जीवपीतसर्गः ।

प्रयः सस्त्राणः शिश्रीत योनौ ॥ २ ॥

सः । यः । वृषा । नृराम् । न । रोदस्योः । श्रवः । जितः । अस्ति ।

जीवपीतसर्गः । प्र । यः । सस्त्राणः । शिश्रीत । योनौ ॥ २ ॥

सतादृशो योऽग्निः नरां ननुष्याणामिव रोदस्योः द्यावापृथिव्योरपि वृषा सेकाउत्पाद-
क इत्यर्थः एवं सर्वोत्पादकः श्रवोभिः सर्वत्र श्रूयमाणैर्यशोभिर्युक्तः सन् अस्ति वर्तते सर्वोत्पादक-
इत्युक्तं तत्रोपपत्तिमाह—यतो यं जीवपीतसर्गः जीवैर्नानाविधैः पीत आस्वादितः सर्गः सृष्टिक्रमो य-
स्य सतथोक्तः तृतीया कर्मणीति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः पुनर्वहुवोहौ स एव स्वरः अत्रायं सृष्टिक्रमः अय-
मग्निः स्वदत्तं हविरादित्यं प्रापय्य तद्रश्मिभिः सह वैद्युतरूपेण मेघद्वारोदकेन प्रवर्ष्य सर्वान्प्राणिनः
प्रापयतीत्यतो वृष्ट्युत्पादनद्वारोत्पादयिता इदानीं साक्षादुत्पादकत्वमाह—योऽग्निर्योनौ गर्भाशये
सस्त्राणः प्रविष्टः सन् शिश्रीत निषिकरेतः पारयति नृपश्वादिदेहाकारेण परिणमयतीत्यर्थः यद्य-
ग्निरनपचेत्तूरये देवोत्पद्येत तस्मादयं साक्षादेवोत्पादकः सतादृशोऽग्निः यश्च स्वीवर्तत इत्यर्थः यद्वा
योऽग्निरनराणां कर्मसूत्राह युक्तानां यजमानानामिव नरामनुष्या नृत्यन्तिकर्मस्वितियास्कः ।

तेषां यथा स्वर्गाद्यभिमतवर्षकः तद्वदोदस्योरपि आश्रयवाचिनाशब्देनाश्रयिणो लक्ष्यन्ते भूलो-
कवर्तिनां वृष्टिप्रदानेन द्युलोकवर्तिनां हविःप्रापणेनेति भावः सतादृशोऽग्निः श्रवोभिः हविर्लक्षणैः
सोमाज्यादिभिरनैः निमित्तभूतैः जीवपीतसर्गः जीवविशेषैर्यजमानैः अविशेषेण सर्वैर्वा
आस्वादितस्वभावः सन् अस्ति प्रकृष्टो वर्तते अमुमग्निं हविर्भिः प्रीणयित्वा स्वाभिमतान् भोगान् भुं-
जत इत्यर्थः किंच योऽग्निः योनौ स्वकीयस्थाने वेदिलक्षणे सत्साणः प्रविष्टः सन् शिश्रीत
स्वस्मिन्मातृपुरोडाशादिकं पचति सोऽयमग्निरस्ति महानुभावो वर्तते ॥ २ ॥

२. मनुष्यों की तरह जो अग्नि छाया पृथिवी के भी उत्पादक हैं,
वे यज्ञःशाली होकर वर्त्तमान हैं एवं उन्हीं से जीव लोग सृष्टि
का आस्वादन प्राप्त करते हैं। उन्हींने गर्भाशय में पंठकर सारे जीवों
की सृष्टि की है।

आयः पुरं नार्मिणीमदीदेत्यः कविर्न भन्योऽर्वा ।

सूरोनरुरुक्काञ्छतात्मा ॥ ३ ॥

आ । यः । पुरम् । नार्मिणीम् । अदीदेत् । अत्यः । कविः ।

न भन्यः । न । अर्वा । सूरः । न । रुरुक्कान् । शतऽआत्मा ॥ ३ ॥

योऽग्निर्नार्मिणीं नर्मवर्तीयजमानानां संबंधिनीं उत्तरवेदिं यद्वा नृणामनसि स्थितां यजमा-
नानां यज्ञार्थं यान् भूमिप्रत्यग्यागमनमनीषाविद्यते तां पुरं तत्स्थानं आदीदेत् दीपयति कीदृशोऽयं
अत्यः अपेक्षितदेशं प्रत्यतनशीलः कविः क्रान्तदर्शी तत्र दृष्टान्तः—अर्वा अरणकुशलो न भन्यो न
नभस्याकाशे भवः न भस्वान्वायुरिव किंच शतात्मा नानारूपः शतं सहस्रमित्यपरिमितवचनः त-
त्तद्यजमानगृहापेक्षया आहवनीयगार्हपत्याद्यपेक्षयावानानारूपत्वं अथवा मित्रवरुणभेदेन अग्ने-
र्मित्रादिरूपत्वं त्वमग्नेवरुणो जायसे य इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरित्यादि श्रुतिषु प्रसिद्धम् अग्नेरेव
इन्द्राद्यात्मकत्वमाहुरिति द्वितीयमन्त्रस्यार्थः तादृशोऽयं सूरोन सूर्य इव रुरुक्कान् दीप्यमानः रुच-
दीप्तौ छान्दसस्य लिटः कसुः अतः सतादृशोऽग्निरस्ति उत्कृष्टं वर्तत इति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३ ॥

३. अग्निदेव मेघादी हैं, वे अन्तरिक्ष-विहारी वायु की तरह
विभिन्न स्थानों में जाते हैं। उन्हींने वस सुन्दर देवियों को प्रदीप्त
किया है। नानारूप अग्नि सूर्य की तरह सुशोभित होते हैं।

अथचतुर्थी—

अभिहिजन्मात्रीरोचनानि विश्वारजां शिशुशुचानो अस्थात् ।
होतायजिष्ठो अपांसुधस्थे ॥ ४ ॥

अग्नि । द्विजन्मा । त्री । रोचनानि । विश्वा । रजांसि ।

शुशुचानः । अस्थात् । होता । यजिष्ठः । अपाम् । सधस्थे ॥ ४ ॥

अयमग्निर्द्विजन्मा द्वाभ्यामरणीभ्यां जायमानः यद्वा मथनात्मथमंजन्म उत्पत्त्यनंतरं पवमानेष्ट्यादिसंस्काररूपं द्वितीयं जन्म इव एवं द्विजन्मत्वं अथवा द्यापृथिवीभ्यामुत्पन्नत्वात् तादृशोऽग्निः त्रीरोचनानि क्षित्यादिस्थानानि त्रीणरोचनानि गार्हपत्यादीनि वा अभिशुशुचानः अभितः प्रकाशयन् न केवलं त्रीण्येव किंतु विश्वारजांसि सर्वाण्यपिरंजनात्मकानि क्षित्यादिलोकान् शुशुचानः अभितः प्रकाशयन् दीपयन् होतादेवानामाह्वाता यजिष्ठो यष्टतमः सन् अपां प्रोक्षण्याद्युदकानां सधस्थे सहस्थाने यागदेशे अस्थात् तिष्ठति ॥ ४ ॥

४. द्विजन्मा अग्नि दीप्यमान लोकत्रय का प्रकाश करते और सारे रज्जनात्मक संसार का भी प्रकाश करते हैं। वे देवों के आह्वान-कर्त्ता हैं। जहाँ जल संगृहीत होता है, वहाँ अग्नि वर्त्तमान हैं।

अयंसहोता यो द्विजन्मा विश्वा दधे वार्याणि श्रवस्या ।

मर्तो यो अस्मै सुतुको ददाश ॥ ५ ॥ १८ ॥

अयम् । सः । होता । यः । द्विजन्मा । विश्वा । दधे । वार्याणि ।

श्रवस्या । मर्तः । यः । अस्मै । सुतुकः । ददाश ॥ ५ ॥ १८ ॥

यो द्विजन्मा स एव होता होमनिष्पादकः अरणीभ्यामुत्पन्नस्यैव गार्हपत्यद्वारा आहवनीयत्वात् आह्वातावादेवानां सोऽयं विश्वा विश्वानि वार्याणि वरणीयानि ईडवंदवृशंसदुहाण्यत इत्याद्युदात्तत्वं श्रवस्या श्रवस्यया श्रवोऽहं विर्लक्षणं तदिच्छया श्रवः शब्दात्क्यजन्तादप्रत्ययादिति भावेऽप्रत्ययः दधे धारयति अस्मै उक्तस्वरूपायाग्नये यो मर्तः ददाश ददाति सुतुकः शोभनपुत्रो भवति ॥ ५ ॥

५. जो अग्नि द्विजन्मा हैं, वे ही होता हैं; वे ही हव्य-प्राप्ति की अभिलाषा से सारा वरणीय धन धारण करते हैं। जो मनुष्य अग्नि को हव्य देता है, वह उत्तम पुत्र प्राप्त करता है।

॥ इति द्वितीयस्य द्वितीयेष्टादशोवर्गः ॥ १८ ॥

पुरुत्वेति वृत्तात्मकं दशमं सूक्तम् दैर्घतसमाग्नेयमौष्णिहं पुरुत्चमौष्णिहमित्यनुक्रमणिका प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरौष्णिहे छन्दस्यस्य विनियोगः अथैतस्या इति खण्डे सूत्रितम्—पुरुत्वात्वामग्न इति ।

तत्रप्रथमा—

पुरुत्वादाश्वान्वोचेरिरिग्नेतवस्विदा ।

तोदस्येवशरणआमहस्य ॥ १ ॥

पुरु । त्वा । दाश्वान् । वोचे । अरिः । अग्ने । तव । स्विद् । आ ।

तोदस्येऽइव । शरणे । आ । महस्य ॥ १ ॥

हेअग्ने त्वात्वापुरुवहुवोचे यद्वा बहुदाश्वानितिसंबन्धः पुत्रदेहिवित्तेदेहि इत्याद्याशासना-
निब्रवीमीत्यर्थः किंतूष्णींनेत्याह—यतोदाश्वान् अभिमतंहविर्दत्तवानस्मि अतोवोचे इतरसाधा-
रण्येनब्रुवतः कथंदातव्यमिति नमन्तव्यं यतोऽहं हेअग्नेतवस्विद् तवैवआआभिमुख्येन अरिः
अर्ताहविरादिप्रापणेनसेवकोहं तत्र दृष्टान्तः—महस्यमहतः तोदस्येव शिक्षकस्य स्वामिनः श-
रणेऽस्यगृहे यथागर्भदासादिरासमन्तान्जियतोवर्तते तद्वदहमपि यस्मादेवंतस्मादभिमतं बहुवो-
चे त्वमपितत्सर्वदेहीत्यर्थः अत्रनिरुक्तं—बहुदाश्वान्स्वामेवाभिह्वयाम्यरिरिमित्रंछतेरीश्व-
रोऽप्यरिरितस्मादेवयदन्यदेवत्याअग्नावाहुतयोहूयन्तइत्येतद्वैवमवक्ष्यततोदस्येवशरणआमहस्य
तोदस्येवशरणेऽधिमहतइति ॥ १ ॥

१. हे अग्निबेव, मैं हव्य वान करता हूँ, इसलिए तुम्हारे पास बहु-
विध प्रार्थनायें करता हूँ । अग्निबेव, मैं तुम्हारा ही सेवक हूँ । अग्नि-
बेव, महान् स्वामी के घर में जैसे सेवक हूँ, वैसे ही तुम्हारे पास
मैं हूँ ।

अथद्वितीया—

व्यनिनस्यधनिनःप्रहोषेचिदररुषः ।

कदाचनप्रजिगतोअदैवयोः ॥ २ ॥

वि । अनिनस्य । धनिनः । प्रहोषे । चिद् । अररुषः । कदा ।

चन । प्रजिगतः । अदैवयोः ॥ २ ॥

पूर्वमन्त्रेस्वाभीष्टंबहुविज्ञापयामीत्युक्तं अत्रतुस्वविलक्षणेभ्योदानादिरहितेभ्योदानंनदातव्य-
मितिप्रार्थयते हेअग्ने त्वांविशेषेनब्रवीमि उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः अथवा सन्निहितत्वाद्भो-
चेइत्यनुषज्यते अस्मदर्थं यद्वाजिज्ञपन् तद्विरुद्धंवोचेवक्ष्यमाणस्वरूपस्यनदातव्यमितिब्रवीमीत्य-

र्थः तेषांस्वरूपमाह—अग्निनस्य अस्वामिनः त्वांअस्वामिनंकुर्वाणस्य तथा धनिनः समग्रधन-
वतः पूर्वमेव धनवतोदानस्य निरर्थकत्वान्ननिवार्यते यद्वा यागाद्यनुपयोगिधनवतइत्यर्थः किंच
प्रहोषेपकर्षेणहोतुंअरुरुषः अददतोदक्षिणारूपेण यद्वा प्रहोषेअग्निनस्येतिसंबंधः प्रकर्षेणहोतुं
असमर्थस्येत्यर्थः अत्रइनशब्देनतत्स्थंसामर्थ्यलक्ष्यते चिच्छब्दःसमुच्चयार्थः किंच कदाचनप्र-
जिगतः कदाचिदपिप्रकर्षेणदेवानस्तुवतः अत्र चनेतिनिपातद्वयसमुदायः तत्र चशब्दःसमुच्चये
नशब्दोनिषेधे किंच अदेवयोः देवानात्मनोनिच्छतः एतेषांनदातव्यमितिबिबोचइत्यर्थः निन्दि-
तानांस्वरूपनिरूपणेनस्वस्यातादृशत्वात् बहुवोचइत्येतद्युक्तमेवेत्युक्तंभवति यद्वा चनेतिचिच्छ-
ब्दपर्यायः उक्तप्रकारेणदुष्टस्यापिकदाचित्प्रजिगतः यदाकदाचित्त्वांस्तुवतः बिबोचे तादृशस्य
दातव्यमितिविशेषेणब्रवीमि किमुवक्तव्यमस्मदर्थमितिभावः ॥ २ ॥

२. अग्निदेव, जो धनी मनुष्य तुम्हें स्वामी नहीं मानता,
उत्तमरूप हवन के लिए दक्षिणा नहीं देता एवं जो व्यक्ति देवों
की स्तुति नहीं करता, उन देवगून्य दोनों व्यक्तियों को धन नहीं देना ।

सचन्द्रोर्विप्रमर्त्योमहोब्राधन्तमोदिवि । प्रप्रेत्तैअग्नेवनुषःस्याम ॥ ३ ॥ १९ ॥

सः । चन्द्रः । विप्रः । मर्त्यः । महः । ब्राधन्तमः । दिवि ।

प्रप्रेत् । इत् । ते । अग्ने । वनुषः । स्याम ॥ ३ ॥ १९ ॥

हेअग्ने विप्र मेधाविन् योमर्त्यःत्वांयजते समर्त्योयजमानोदिविद्युलोकेचन्द्रःसर्वेषामाह्ला-
दकचन्द्रसदृशोभवति यद्वा चन्द्रएवभवति यजमानानां चन्द्रत्वप्राप्तिंछन्दोगाआमनन्ति—पितृ-
लोकादाकाशमाकाशाच्चन्द्रमसमेषसोमोराजेति । ससोमलोकेविभूतिमनुभूयेतिच । तथामुण्ड-
केऽपि द्युलोकप्राप्तिराप्रायते—एहोहीतितमाहुतयःसुवर्चसःसूर्यरश्मिभिर्यजमानंवहन्ति तन्नयं-
त्येताः सूर्यस्यरश्मयोयत्रदेवानांपतिरेकोधिवासइति एषवःपुण्यःसुष्ठुतोब्रह्मलोकइतिच । पुनः
सएवविशेष्यते महोमहतोऽपि ब्राधन्तमःप्रवृद्धतमः इतरदेवानामपिश्रेष्ठइत्यर्थः अतःअग्ने तेतव
प्रप्रेत् प्रकर्षेणैव वनुषःसंभकारःस्याम यद्वा प्रीणयित्वा प्रप्रेत् स्याम प्रकृष्टाएवभवेम ॥ ३ ॥

३. हे मेधावी अग्नि, जो मनुष्य तुम्हारा यज्ञ करता है, वह
स्वर्ग में चन्द्रमा की तरह सबका आनन्ददाता होता है; प्रधानों
में भी प्रधान होता है । इसलिए हम विशेषतः तुम्हारे ही सेवक होंगे ।

॥ इतिद्वितीयस्यद्वितीयेएकोनविंशोवर्गः ॥ १९ ॥

मित्रंनयमितिनवर्चमेकादशंसूक्तं दैर्घतमसंजागतमैत्रावरुणंआद्यामैत्र्येव अत्रानुक्रम-
णिका—मित्रंनवमैत्रावरुणंहिजागतमैत्र्याद्येति विनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रपथमा—

मित्रं नयं शिष्या गोषु गव्यवः स्वाध्यायं विदथे अप्सु जीजनन् ।
अरेजेता रोदसी पाजसा गिरा प्रतिप्रियं यजतं जनुषामवः ॥ १ ॥

मित्रम् । न । यम् । शिष्या । गोषु । गव्यवः । सुऽआध्यः ।
विदथे । अप्सु । जीजनन् । अरेजेताम् । रोदसी इति । पाजसा ।
गिरा । प्रति । प्रियम् । यजतम् । जनुषाम् । अवः ॥ १ ॥

यमग्निशिष्या कर्मनामैतत् शिमीशक्तिरितितन्नामसुपाठात् प्रकाशवृष्ट्युत्पादनादिकर्मणा मित्रं मित्रमिव स्थितं यद्वा शिष्येत्येतत्क्रियया सह संबध्यते गोषु बह्वीषु निमित्तभूतासु गव्यवः गा आत्मन इच्छन्तः अत्र यद्यपि गव्यव इत्येवालं न गोष्विति तथापि गव्यव इत्यत्र गोस्वामित्वं प्रतिपाद्यते तच्चैकपादित्वादपि स्यात् अतः स्पृहणीया बह्वच इत्यवगमयितुं गोष्विति पदं यथा गर्वामसि गोपतिः । गणानां त्वंगणपतिः । तथा स्वाध्यः सुष्ठु आध्यातारः फलस्योत्पादयितारः शोभनध्यानावा विदथे यागे अप्सु अन्तरिक्षे वैद्युतरूपेण वर्तमानं आप इत्यन्तरिक्षनाम आपः पृथिवी तितन्नाम सूक्तत्वात् अग्नेरन्तरिक्षोत्पत्तिः यद्ग्रेदिविजा अस्य प्सु जावा अप्सवग्नेसधिष्ठव इत्यादि मन्त्रान्तरेषु प्रसिद्धा प्रियं सर्वेषां प्रियतमं प्रोणयितारं वा यजतं यष्टव्यं अग्निं जनुषां जन्मवतां प्राणिनां अवः प्रति रक्षणं निमित्तीकृत्य शिष्यामथनादिकर्मणा जीजनन् जनयन्ति यजमानाः यद्वा अप्सु निमित्तभूतासु जीजनन् सर्वप्राणिनामुपकाराय वृष्ट्यर्थं चेत्यर्थः एवमुत्पन्नस्याग्नेः पाजसा बलेन गिरा भयंकरशब्देन च रोदसी द्वावापृथिव्यावरेजेतां अकंपेतां अग्नेः सकाशात् कंपनं अरेजेतां रोदसी होतृवूर्य इत्यादि श्रुतिषु प्रसिद्धं । न च सर्वरक्षणार्थमुत्पादितोऽग्निलोकं द्वयस्य भीतिमजनयत् किमेतदिति वाच्यं निंदास्तुतिवात् यथालोकौ विभीतः तथा प्रवृद्धो भवदिति स्तुतौ पर्यवसानात् यद्यप्यत्राग्निरेव प्रतिपाद्यते मित्रस्तु परं दृष्टान्तित एव तथापि द्युस्थानस्याग्नेरेव मित्रत्वान्मन्त्रस्यैव त्वमविरुद्धम् यद्वा मित्रं सखायमिव स्थितं मित्रनामकं देवं यज्ञेऽन्तरिक्षे वा ऋत्विजः प्रादुर्भावयन्ति शिष्टमेतद्विशेषेण तथैव योजनीयम् ॥ १ ॥

१. गोधनाभिलाषी और स्वाध्याय-सम्पन्न यजमानों ने गोधन की प्राप्ति और मनुष्यों की रक्षा के लिए मित्र की तरह प्रिय और यजनीय जिन अग्नि की अन्तरिक्ष-भव जल के मध्य में कर्म-द्वारा उत्पन्न किया है, उनके बल और शब्द से द्वावा-पृथिवी कम्पित होती है ।

१ ऋ० सं० ५. ६. २३. । २ ऋ० सं० २. ६. २९. । ३ ऋ० सं० ६. ३. ३४. ।

४ ऋ० सं० ६. ३. ३०. । ५ ऋ० सं० १. २. ३२. ।

अथद्वितीया—

यद्दत्त्यद्वापुरुमीह्लस्यसोमिनःप्रमित्रासोनदधिरेस्वाभुवः ।
अधःक्रतुंविदतंगातुमर्चतउतश्रुतंवृषणापस्त्यावतः ॥ २ ॥

यत् । ह । त्यत् । वाम् । पुरुमीह्लस्य । सोमिनः । प्र ।
मित्रासः । न । दधिरे । सुहआभुवः । अध । क्रतुम् । विदतम् ।
गातुम् । अर्चते । उत । श्रुतम् । वृषणा । पस्त्यवतः ॥ २ ॥

हेमित्रावरुणौ यद्यस्मात्कारणाद्वायुवां पुरुमीह्लस्यबहुलाभीष्टसंचनस्य सोमिनः
स्वाभुवः सोमवतः स्वाभवनशीलस्य कर्मणिषष्ठी त्यत् उक्तलक्षणकर्म मित्रासोन मित्राणीव
मित्रभूताः ऋत्विजः प्रदधिरे प्रकर्षेणधारयन्ति हेतिपूरणः अध अतःकारणात् गातुं युष्मद्गमनं
अर्चते षष्ठ्यर्थेचतुर्थी अर्चतःपूजयतोयजमानस्य क्रतुकर्म विदतंजानीतम् विदेर्लोष्टिव्यत्य-
येनशः उत अपिच हेवृषणा कामानांविभितारौ युवांपस्त्यावतः पस्त्येतिगृहनाम पस्त्यादुरोणइ-
तितन्नामसूक्तत्वात् सदः प्राचीनवंशादिगृहवतोयजमानस्य आह्वानं स्तोत्रं वाश्रुतंश्रुणुतं छा-
न्दसोविकरणस्यलुक् यद्वा यद्यस्मात्सोमिनः सोमवतः पुरुमीह्लस्य एतन्नामकस्पर्शाज्ञोमि-
त्रासोन मित्राणीवस्थिताः स्वाभुवः स्वाभवनशीलाः स्वस्वव्यापारसमर्थाः दधिरे अधअतः
कारणात् तस्यार्चते अर्चतः क्रतुंविदतमित्यादिपूर्ववत् ॥ २ ॥

२. चूँकि मित्रवत् ऋत्विकों ने तुम्हारे लिए अभीष्टवायी और
अपने कर्म में समर्थ सोमरस धारण किया है, इसलिए पूजक के घर
आओ । तुम अभीष्टवर्षी हो । तुम गृहपति का आह्वान सुनो ।

अथतृतीया—

आवांभूषक्षितयोजन्मरोदस्योःप्रवाच्यंवृषणादक्षसेमहे ।
यदीमृतायभरथोयदर्वतेप्रहोत्रयाशिम्यावीथोअध्वरम् ॥ ३ ॥

आ । वाम् । भूषन् । क्षितयः । जन्म । रोदस्योः । प्रवाच्यम् ।
वृषणा । दक्षसे । महे । यत् । ईम् । क्रताय । भरथः । यत् ।
अर्वते । प्र । होत्रया । शिम्या । वीथः । अध्वरम् ॥ ३ ॥

हेवृषणा कामानां वर्षितारौ हेमित्रावरुणौ वां युवयोः संवन्धिजन्मजननं उत्पत्तिं रोदस्योः
द्यावापृथिव्योः सकाशात् द्यावापृथिवीभ्यामेव सर्वेषामुत्पत्तेः यद्वा मित्रइतिसर्वोपकार्यं गिरुच्य-
ते वरुणइतितमो निवारक आदित्यः उभयोः पृथिवीद्युस्थानत्वात् ततः पूर्वमन्ने मित्रदृष्टान्त-
त्वेनाग्निः स्तुतः अत इदमधिगम्यते अग्निरेव मित्रइति तथान्यत्रापि अग्निमित्रं नक्षितिषु प्रशंस्यं
मित्रं वयं सुधितं भृगवो दधुरिति च । प्रवाच्यं स्तुत्यं तादृग्युवयोर्जन्ममहेमहते दक्षसे सर्वविषयबलाय
क्षितयो मनुष्या यजमानाः आभूषन् सर्वतो लंकुर्वन्ति श्लाघन्त इत्यर्थः जन्मनः प्रवाच्यत्वमाह—य-
दीं यस्मादेव कारणात् अथवा ईमित्यनर्थकः मिताक्षरेष्वनर्थकाः कृमीमिद्वितीयुक्तत्वात् । कृताय
यज्ञाय भरथः सामर्थ्यं यत् यस्माच्च कारणात् अर्चते युष्मान् प्राप्तवते यजमानाय च भरथो भिमत्
फलं अथवा उभयत्र कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी यज्ञं यजमानं च भरथ इत्यर्थः तथाच होत्रया स्तुति-
रूपया वाचा शिष्या हविः प्रदानादिकर्मणा च प्रवीथः प्रकर्षेण प्रामुथः तस्मात्तत्प्रवाच्यं जन्मभूष-
यन्तीत्यर्थः होत्रेति वाङ्माम होत्रागीरितितन्नाम सुपाठात् ॥ ३ ॥

३. अभीष्ट-वर्षक मित्रावरुण, मनुष्य लोग महाबल की प्राप्ति के
लिए द्यावा-पृथिवी से तुम्हारे प्रशंसनीय जन्म का कीर्तन करते
हैं; क्योंकि तुम यजमान के यज्ञफलरूप मनोरथ को देते हो तथा स्तुति
और हव्ययुक्त यज्ञ ग्रहण करते हो ।

अथचतुर्थी—

प्रसाक्षितिरसुरयामहिप्रियऋतावानावृतमाघोषथोबृहत् ।

युवंदिवोबृहतोदक्षं माभुवंगानधुरिपयुजाथेअपः ॥ ४ ॥

प्र । सा । क्षितिः । असुर । या । महि । प्रिया । ऋतवानौ ।

ऋतम् । आ । घोषथः । बृहत् । युवम् । दिवः । बृहतः । दक्षम् ।

आभुवम् । गाम् । न । धुरि । उप । युजाथे इति । अपः ॥ ४ ॥

हे असुरा असुरौ बलवन्तौ मित्रावरुणौ युवयोः याक्षितिः देवयजनरूपा महि महती
अत्यधिका प्रिया प्रियतरा प्रीणयित्रो वासाक्षितिः प्रकर्षेण संपादिता उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रिया-
ध्याहारः तामासीदतमिति शेषः यागभूमिर्देवानां प्रियेति प्रसिद्धम् आसाद्य च हे ऋतावानौ ऋत-
वन्तौ युवां बृहत्पृष्ठं ऋतमस्मदीयं यज्ञं आघोषथः अवैकल्येन संपादित इति स्तुतमित्यर्थः यतो-
युवं युवां बृहतो महतो दिवोद्युलोकस्य धुरि दक्षं तर्पणवहने समर्थं अथवा बृहतो दिवः म-

हतोद्युलोकस्थदेवान् दक्षं प्रीणयितुमिति शेषः यद्वा कर्मणि षष्ठी दिवोद्योतनात्मकं बृहत्तमः प्रभूतं दक्षं अभिमतसाधनसमर्थं आभुवं सर्वतो भवनशीलं अपः कर्म सोमयागरूपं उपयुंजाथे सेवेथे तत्रत्यं हविः स्वीकुरुथ इत्यर्थः उपयोगे दृष्टान्तः—धुरिशारीरबलस्य निर्वाहे तदर्थं गानं धेनुमिव तां मथा उपयुंजेत तद्वत् यद्वा विकारे प्रकृतिशब्दः क्षीरादिकमिव तस्माद्वत्तमाघोषथः ॥ ४ ॥

४. हे पर्याप्त-बलशाली मित्रावरुण, जो यज्ञभूमि तुम्हारे लिए प्रियतर है, वह उत्तम रूप से सजाई गई है । हे सत्यवादी मित्रावरुण, तुम हमारे महान् यज्ञ की प्रशंसा करो । दुग्ध आदि के द्वारा शरीर में बलवान् के लिए समर्थ धेनु की तरह तुम दोनों विशाल द्युलोक के अग्र-भाग में देवों के आनन्दोत्पादन में समर्थ हो और विविध स्थानों में आरम्भ किये कर्म का उपभोग करते हो ।

मही अत्र महिना वारं मृण्वथोरेण वस्तुज आसन्नधेनवः ।

स्वरन्ति ता उपरताति सूर्यमानि भुच उषसस्तक्वीरिव ॥ ५ ॥ २० ॥

मही इति । अत्र । महिना । वारं । ऋण्वथः । अरेणवः ।

तुजः । आ । सन्नधेनवः । स्वरन्ति । ताः । उपरताति ।

सूर्यम् । आ । निभुचः । उषसः । तक्वीरिव ॥ ५ ॥ २० ॥

हे मित्रावरुणौ युवां महीमहत्यां सप्तम्येकवचने पूर्वसवर्णदीर्घः ईदूतौ च सप्तम्यर्थे इति प्रगृह्यता अत्रास्यां पृथिव्यां महिनामहत्त्वेन याधेनूः वारं वरणीयं प्रदेशमृण्वथः संपादयथः अंतर्भावितपण्यर्थोयं गमनादिव्यवहारस्य तयोरधीनत्वात् द्यावापृथिव्योरभिमानिदेवत्वाच्च मित्रावरुणयोः ता एताधेनवो गावः सायंकाले युष्मन्महत्त्वेन अरेणवः अनवद्याः तस्कराद्यनपहारेणानष्टावा तुजः क्षीराणां प्रदाय्यः तुजतिर्दानकर्मा सन्नधेनवः सन्ननिगोष्ठे आआश्रिताः आगच्छन्ति वा उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः ता एव कारिताधेनवः उपरताति उपरतातौ सप्तम्यालुक् मेघानां विस्तारवत्यन्तरिक्षे मेघाच्छन्नेसति सूर्यं सर्वस्य प्रसवितारं सुवीर्यं शोभनसामर्थ्यं वा सुवीर्योर्मया यथा गोपायत इति तत्सूर्यस्य सूर्यत्वमिति श्रुत्यन्तरात् । आदित्यमभिलक्ष्य स्वरन्ति स्वर्गविमुखसंचाराय स्वशब्दोपतापयोः भौवादिकः कस्मिन्काले इति तदुच्यते—निभुचः उषसः सर्वेष्वपिसायंकालेषुषःकालेषुच तत्र दृष्टान्तः—तक्वीरिव तक्वास्तेनः तस्य वेतागन्ताय नुष्यः सप्तमाक्रोशति तद्वत् एवं निरुद्धानां गवांसुखसंचारो युष्मदाय च इति तयोः स्तुतिः ॥ ५ ॥

५. मित्रावरुण, तुम अपनी महिमा से जिन गायों को वरणीय प्रदेश में ले जाते हो, उन्हें कोई नष्ट नहीं कर सकता । वे दूध देती और गोशाला में लौट आती हैं । चौरघारी मनुष्यों की तरह वे गायें प्रातःकाल और सायंकाल को उपरिस्थित सूर्य की ओर देखकर चीत्कार करती हैं ।

अथषष्ठी—

आवा॑मृ॒ताय॑के॒शिनी॑र॒नूष॑त॒मित्र॑य॒त्रवरु॑णगा॒तुम॑र्चयः ।

अव॒त्मना॑सृ॒जतं॑पि॒न्वतं॑धि॒योयु॑वंवि॒प्रस्य॑म॒न्मना॑मिरज्यथः ॥ ६ ॥

आ । वा॒म् । ऋ॒ताय॑ । के॒शिनीः॑ । अ॒नूष॑त । मि॒त्र । य॒त्र ।

वरु॑ण । गा॒तुम् । अ॒र्चयः॑ । अव॑ । त्मना॑ । सृ॒ज॒तम् । पि॒न्व॒तम् ।

धि॒यः । यु॒वम् । वि॒प्र॒स्य । म॒न्म॒नाम् । इ॒र॒ज्य॒थः ॥ ६ ॥

हेमित्रावरुणौ केशिनीः केशवत्योग्रेज्वालाः वांयुवयोः ऋताय यज्ञार्थं आनूषत हविः समर्पणेनाभिपूजयन्तीत्यर्थः कुत्रेतितदुच्यते—हेमित्र हेवरुण युवामुभौ यत्रयागे गातुं गमनं देवयजनदेशंवा गातुरिति पृथिवीनाम गातुः पूषेत्युक्तत्वात् अर्चयः पूजयथः स्वीकुरुथ इत्यर्थः आगत्यच त्मना आत्मनैव अवसृजतं वृष्टिमवाङ्मुखं विसृजतं तथाकृत्वा धियोऽस्मदीयानिकर्माणि पिन्वतं वर्धयतमित्यर्थः एवं कृत्वा विप्रस्य मेधाविनः यजमानस्य मन्मनां मननवतीनां स्तुतीनां युवं युवां इरज्यथः ईश्वरौ स्वामिनौ भवथः इरज्यति रैश्वर्यकर्म इरज्यति पत्यत इति तन्नामसूक्तत्वात् ॥ ६ ॥

६. मित्रावरुण, तुम जिस यज्ञ में यज्ञभूमि को सम्मान-युक्त करते हो, उसमें केश की तरह अग्नि की शिखा यज्ञ के लिए तुम्हारी पूजा करती है। तुम निम्न-मुख से वृष्टि प्रदान करो और हमारे कर्म की सम्पन्न करो। तुम्हीं मेधावी यजमान की मनोहर स्तुति के स्वामी हो।

अथसप्तमी—

योवा॑य॒ज्ञैःश॑श॒मानो॒हदा॑श॒तिक॒विर्हो॑ता॒यज॑ति॒मन्म॑सा॒र्धनः॑ ।

उपा॑ह॒तंग॑च्छ॒थोवी॒थोअ॑ध्व॒रम॑च्छा॒गिरः॑सु॒मतिं॑गन्त॒मस्म॑यू ॥ ७ ॥

यः । वा॒म् । य॒ज्ञैः । श॒श॒मानः॑ । ह॒ । दा॑श॒ति । क॒विः । हो॒ता ।

यज॑ति । म॒न्म॒सा॒र्धनः॑ । उ॒प॑ । अ॒ह॑ । तम् । ग॒च्छ॒थः । वी॒थः ।

अ॒ध्व॒रम् । अ॒च्छ॑ । गि॒रः । सु॒म॒तिम् । ग॒न्त॒म् । अ॒स्म॒यू॒ इत्य॑स्म॒यू ॥ ७ ॥

योह यः खलु यजमानोवां युवामुद्दिश्य युवाभ्यांवा यज्ञैर्यागैर्निमित्तभूतैः शशमानः शंसमानो दाशतिहविरादिकं स्वस्वत्वं निवर्त्य युष्मत्स्वत्वापादनं करोति य एव कविः अनूचानः येवा- अनूचानास्ते कवय इति श्रुतेः । अथवा कविर्मेधावी होता सम्यक् हो मनिष्पादको यजमानो मन्म-

साधनः मननीयद्रव्यदक्षिणादिसाधनोपेतः सन् यजति सोमयागादिकं करोति तमेव यजमानं सुमतिं शोभनप्रज्ञं उपलक्ष्य गच्छथः अहं प्रामुथः सलुप्राप्य च अध्वरं तदीयं यज्ञं वीथः कामयेथे किंच अस्मयू अस्मान्कामयमानौ युवांगिरः स्तुतीः अच्छ अभिलक्ष्य गन्तं गच्छतं तादृशं मां प्राप्य स्तुतीः स्वीकुरुतमित्यर्थः अत्र यद्यपि तमितिसामान्यनिर्देशः प्रतिभाति तथापि अस्मयू इत्युक्तत्वादीर्घतमाः स्वात्मानमेव परोक्षतयोक्तवानिति गम्यते यद्वा योदाशति यश्च यजेत तमुपेत्य तदीयं यज्ञं कामयेथे अतोस्मयू युवां सुमतिं मां मदीयागिरः स्तुतीः अच्छ अभिलक्ष्य गच्छतम् ॥ ७ ॥

७. जो मेधावी, होमनिष्पादक और मनोहर यज्ञों के साधन से संयुक्त यजमान यज्ञ के लिए तुम्हारे उद्देश्य से स्तुति करते हुए, हव्य प्रदान करता है, उसी बुद्धिशाली यजमान के लिए गमन करो। यज्ञ की कामना करो। हमारे ऊपर अनुग्रह करने की अभिलाषा से हमारी स्तुति स्वीकार करो।

युवां यज्ञैः प्रथमागोभि रञ्जत ऋतावाना मनसो न प्रयुक्तिषु ।

भरन्ति वां मन्मना संयता गिरो दृप्यता मनसा रेवदाशाथे ॥ ८ ॥

युवाम् । यज्ञैः । प्रथमा । गोभिः । अञ्जते । ऋतवाना । मनसः ।

न । प्रयुक्तिषु । भरन्ति । वाम् । मन्मना । सम्ययतां । गिरां ।

अदृप्यता । मनसा । रेवत् । आशाथे इति ॥ ८ ॥

हे ऋतावाना यज्ञवन्तौ वृष्ट्युदकवन्तौ वा मित्रावरुणौ युवां प्रथमाप्रथमौ यज्ञैर्यजमानसाधनैर्गोभिः गोविकारैः पयआदिभिः अञ्जते व्यजयन्ति यजमानाः देवभाग्यागेषु क्षीरादिभिर्यजन्त इत्यर्थः यद्वा गोभिर्वाग्भि रञ्जते स्तुवन्ति तत्र दृष्टान्तः—प्रयुक्तिषु प्रयोगेषु मनसो न कर्मणिष्वपी मन इव तद्यथा प्रथमं व्यञ्जयन्ति मुख्यं कुर्वन्ति तत्पूर्वकत्वात् सर्वव्यवहारस्य किंच वां युवां मन्मना मननवता संयता युवामेव सम्यगगच्छता चित्तेन गिरः स्तुती भरन्ति संपादयन्ति यस्मादेवं तस्मात् अदृप्यता अनभिभवता मनसा प्रकृष्टेन चेतसा युक्तौ सन्तौ रेवत् धनवत्कर्मार्मदीयमाशाथे अश्रुवाथे व्यामुथः ददाथे इत्यर्थः अश्रोतेर्लिटि अनित्यमागमशासनमितिवचनादिङभावः ॥ ८ ॥

८. हे सत्यवादी मित्रावरुण, जैसे इन्द्रिय का प्रयोग करने के लिए पहले मन का प्रयोग करना होता है, वैसे ही यजमान लोग अन्य देवों के पहले गव्य-द्वारा तुम्हारा पूजन करते हैं। आसक्त चित्त से यजमान लोग तुम्हारी स्तुति करते हैं। तुम मन में वषं न करके हमारे समृद्ध कार्य में उपस्थित होओ।

रेवदयो दधाथे रेवदाशाथे नरां मायाभिरित ऊतिमाहि नम् ।

नवां द्यावोर्हभिर्नोत सिन्धवो न देवत्वं पुण्यो नानशुर्मषम् ॥ ९ ॥ २ १ ॥

रेवत् । वयः । दधाथे इति । रेवत् । आशाथे इति । नरा ।
 मायाभिः । इतः इति । माहिनम् । न । वाम् । द्यावः ।
 अहंभिः । न । उत । सिन्धवः । न । देवत्वम् । पणयः । न ।
 आनशुः । मघम् ॥ ९ ॥ २१ ॥

हेमित्रावरुणौ युवारेवत् धनवत् वयोऽन्नं दधाथे उभयंच धारयथः यस्मादेवंतस्मादे-
 वत् धनवत् सहदृष्टत्वात् वय इति गम्यते धनविशिष्टमन्नं हेनरानेतारौ युवां आशाथे अश्रुवा-
 थे अस्मभ्यं ददाथे इत्यर्थः कीदृशं मायाभिः युवयोः प्रज्ञाभिः इत इति इतः अस्मदभिमुखं
 गमनवत् इतोरक्षणवद्वा माहिनं महन्नामैतत् अतिमहत् ईदृशोरावयोरेतादृशं सामर्थ्यं कुत इत्य-
 त आह—वां युवयोर्देवत्वं अहभिरहोभिः रात्रिभिः अत्राहः शब्देन रात्रिरभिधीयते द्योशब्देनाहः
 पृथग्भिधानात् ताभिः सहिताद्यावोदिवसानानशुः न प्रामुवन्ति अहश्च रात्रिश्चोभेनतरत इत्यर्थः
 उत अपि च सिन्धवः स्यन्दनशीलानद्योनचैवानशुः तथा युवयोर्देवत्वं पणयोऽसुरा अपि नानशुः
 मघं धनं च नानशिरे लोकत्रये युवयोः पराभिवितारो न केपि सन्तीत्यर्थः ॥ ९ ॥

१. मित्रावरुण, तुम धन-विशिष्ट अन्न धारण करो, हमें धनयुक्त
 अन्न प्रदान करो । वह बहुत है और तुम्हारे बुद्धि-बल से रक्षित है ।
 दिन एवं रात्रि को तुम्हारा देवत्व नहीं मिला है । नदियों ने भी तुम्हारा
 देवत्व नहीं प्राप्त किया, और न पणियों ने ही । पणियों ने तुम्हारा
 दान भी नहीं पाया

७-५-६३/२९९

युवंवस्त्राणीतिसप्तर्चं द्वादशं सूक्तं दैर्घतमसं अनादेशपरिभाषयान्नैष्टुभं मैत्रावरुणं पूर्वत्रमै-
 त्रावरुणं हीत्युक्तत्वात् सूक्तविनियोगोलैंगिकः मैत्रावरुणे पशावाद्यावपायायाज्या प्रदानाना-
 मिति खण्डे सूत्रितम्—युवंवस्त्राणि पीवसावसाथे मवाहवासि सृतं जीवसेन इति सैव समावर्तने नव-
 वस्त्रधारणे विनियुक्ता सूत्रितं च—युवंवस्त्राणि पीवसावसाथे इत्यहतेवाससी आच्छाद्येति ।

सैषामथमा—

युवंवस्त्राणि पीवसावसाथे युवोरच्छिद्रा मन्तवो ह सर्गाः ।
 अवातिरतम नृतानि विश्वं ऋतेन मित्रावरुणा सचेथे ॥ १ ॥

युवम् । वस्त्राणि । पीवसा । वसाथे इति । युवोः । अच्छिद्राः ।
 मन्तवः । ह । सर्गाः । अव । अतिरतम् । अनृतानि । विश्वा ।
 ऋतेन । मित्रावरुणा । सचेथे इति ॥ १ ॥

हेमित्रावरुणौ पीवसा पीनौ युवंयुवां यद्वा पीवसा पीनान्यच्छिन्नानिवस्त्राण्याच्छादनयो-
ग्यानि वासांसि वसाथे आच्छादयथः यद्वा पीवसा स्थूलेन प्रभूतेन तेजसा वस्त्राणिदधाथे
अविच्छिन्नानि वस्त्रस्थानीयानितेजांसि धारयथइत्यर्थः किंच युवयोः सर्गाः सृष्टयः अच्छिद्राः
अच्छिन्नाः मन्तवोह मननीयाश्च ईदृशौ युवां विश्वा विश्वानि सर्वाणि अनृतानि असत्यानि
अमियाणि पापान्यवातिरतं नाशयतम् विश्वेत्यत्रसंहितायां ऋत्यकइतिप्रकृतिभावोह्रस्वत्वं च
ऋतेनफलेन तत्साधनेनयज्ञेनवासचेथे संगच्छेथे अस्मभ्यं योजयथइत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे स्थूल मित्र और वरुण, तुम तेजोरूप वस्त्र धारण करो ।
तुम्हारी सृष्टि सुन्दर और बोधशून्य है । तुम सारे असत्य का विनाश
करो और सत्य के साथ युक्त होओ ।

एतच्चनत्वोविचिकेतदेषांसत्योमन्त्रः कविशस्तऋषावान् ।

त्रिरश्रिहन्तिचतुरश्रिरुग्रोदेवनिदोहप्रथमाअजूर्यन् ॥ २ ॥

एतत् । चन । त्वः । वि । चिकेतत् । एषाम् । सत्यः । मन्त्रः ।

कविःशस्तः । ऋषावान् । त्रिःअश्रिम् । हन्ति । चतुःअश्रिः ।

उग्रः । देवनिदः । ह । प्रथमाः । अजूर्यन् ॥ २ ॥

एषांप्रत्ययोर्मध्ये बहुवचनंपूजार्थं यद्वा तदनुचरापेक्षयावहुवचनं एतयोर्मध्ये त्वःचन ए-
कएवएतत् वक्ष्यमाणंसामर्थ्यरूपकर्म विचिकेतत् विशेषणचेतति अनुतिष्ठतीत्यर्थः सविशेष्यते
सएकःसत्योवाध्यः सत्सुभवोवामन्त्रोमननवान् कविशस्तः कविभिर्मेधाविभिः शंसनीयः ऋषावान्
हिंसावान् अनेन वक्ष्यमाणस्यसामर्थ्यस्यसंभाविताप्रतिपादिताभवदित्युक्तम् किंतुदित्याशंक्या-
ह त्रिरश्रि अश्रित्रयोपेतमायुधंत्रिरश्रि तद्वतं मत्वर्थोलुप्यते उपलक्षणमेतत् सर्वायुधसंप-
न्नमित्यर्थः एतन्नामानवाचतुरश्रिः ततोप्यधिकायुधवान् न केवलमायुधसामर्थ्यं किंतु उग्रः स्वय-
मुद्गूर्णबलः हन्तिहिनस्ति अतिबलंशत्रुं किंच युवयोरेकस्यैव सामर्थ्येन देवनिदोह देवनिन्दका-
स्तुप्रथमाःसमर्थाःसन्तोऽपि अजूर्यन्स्वयमेवजीर्णाभवन्ति जीर्यतेऽभ्यनि बहुलंछन्दसीत्युत्वं
युवयोर्मध्येएकोऽपिमहाबलः मिलितयोस्तुसामर्थ्येकिमुक्तव्यमितिभावः अथवा एषांयुवयो-
रेतत् उत्तरत्रवक्ष्यमाणं सामर्थ्येकःसत्यादिलक्षणोविचिकेतत् विशेषणजानाति शेषं
पूर्ववत् ॥ २ ॥

२. मित्र और वरुण—दोनों ही कर्म का अनुष्ठान करते हैं ।
दोनों सत्यवादी मंत्रित्व-निपुण, कवियों के स्तवनीय और शत्रु-हिंसक
हैं । वे प्रचण्ड रूप से, चतुर्गुण अस्त्रों से संयुक्त होकर त्रिगुण अस्त्रों से
युक्तों का विनाश करते हैं । उनके प्रभाव से देव-निन्दक पहले ही जीर्ण
हो जाते हैं ।

अथतृतीया—

अपादेतिप्रथमापद्वतीनांकस्तद्गमित्रावरुणाचिकेत ।
गर्भोभारंभरत्याचिदस्यऋतंपिपत्यन्तंनितारीत् ॥ ३ ॥

अपात् । एति । प्रथमा । पद्वतीनाम् । कः । तत् । वाम् ।
मित्रावरुणा । आ । चिकेत । गर्भः । भारम् । भरति । आ ।
चित् । अस्य । ऋतम् । पिपति । अन्तम् । नि । तारीत् ॥ ३ ॥

हेमित्रावरुणा मित्रावरुणौ पद्वतीनां मनुष्यादीनां प्रजानां प्रथमाप्रथमभाविनी अपाद-
पादरहितोषाः प्रतिदिनं सूर्यचन्द्रादिवत् स्वस्याः परिभ्रमणाभावात् सूर्यगमनेनैव स्वगमनाद-
पादितिचण्टीतिचोपचर्यते तत् तादृशं वा युवयोः प्रसिद्धं कर्म कः आचिकेत कः आभिमुख्येन जा-
नाति कितज्ञाने अतःस्तुत्यमित्यर्थः मित्रावरुणयोरहोरात्रदेवत्वादहोरात्रयोरन्तरालस्यैवोष-
स्त्वादेतत्कर्मत्वं किंचास्यलोकस्यभारंनिर्वाहं गर्भः युवयोः गर्भस्थानीयः शिशुरादित्यः अहो-
रात्रयोर्मध्यकालउत्पत्तेस्ताज्यामेव मित्रावरुणत्वात् अहोरात्रेवैमित्रावरुणाविति श्रुतेः । स आ-
भरतिचिद समन्तान्निर्वहत्येवहरतिवास्यभारंजाड्यं चिदित्यवधारणे तत्कथमितितदुच्यते—
ऋतंसत्यंजगतः प्रकाशगमनादिरूपं पिपति पूरयति अन्तं उक्तविलक्षणं अन्धकारं गमनादि
निरोधं च नितारीत् नितरति निमज्जयति नाशयतीत्यर्थः शिशोर्जगद्भारवहनरूपं कर्मयुष्मत्सा-
मर्थ्यादिति ॥ ३ ॥

३. मित्रावरुण, पद-संयुक्त मनुष्यों के आगे पदशून्या उषा आती
हैं—यह जो तुम्हारा ही कर्म है, यह कौन जानता है ? तुम्हारे या
विद्यारात्रि के पुत्र सूर्य सत्य की पूर्ति और असत्य का विनाश
करके सारे संसार का भार वहन करते हैं ।

अथचतुर्थी—

प्रयन्तमित्परिंजारंकनीनांपश्यामसिनोपनिपद्यमानम् ।
अनेवपृग्णावितंतावसानंप्रियंभिन्नस्यवरुणस्यधाम ॥ ४ ॥

प्रयन्तम् । इत् । परिं । जारम् । कनीनाम् । पश्यामसि । न ।
उत्पद्यमानम् । अनेवपृग्णा । वितंता । वसानम् । प्रियम् ।
भिन्नस्य । वरुणस्य । धाम ॥ ४ ॥

कनीनां कमनीयानां दीप्तानांकन्यकास्थानीयानां उषसांकनतेःकांतिकर्मणइज् छदि-
कारादकिनइतिडोष् आमि कन्याशब्दस्यवाछान्दसंसंप्रसारणं तासांजारमादित्यंप्रयन्तमिव
प्रगच्छन्तमेवपरिपश्यामसिवयंपरिपश्यामः उपनिपद्यमानंक्षणमात्रमपिनिषीदन्तं नपश्यामः एत-
दपितयोःसामर्थ्यं पुनस्तदेवविशेष्यते अनवपृग्णा अनवपृग्णानि असंपृक्तानिअतएवविततानि
तेजांसिवसानंआच्छादयन्तं प्रियंसर्वेषांप्रियभूतंमित्रस्यवरुणस्यचधामतेजःस्थानभूतं यद्वा पि-
यंधामेतिसंबध्यते तयोःप्रेमस्थानं ईदृशमादित्यं युष्मदनुज्ञयासंचरन्तंपश्यामसि ॥ ४ ॥

४. हम देखते हैं कि, उषा के जारं सूर्य क्रमागत चलते ही हैं—
कभी भी बैठते नहीं। विस्तृत तेज से आच्छादित सूर्य मित्रावरुण के
प्रियपात्र हैं।

अनश्वोजातोअनभीशुर्वाकनिऋदत्पतयदूर्ध्वसानुः ।

अचित्तंब्रह्मजुजुषुर्युवानःप्रमित्रेधामवरुणेगृणन्तः ॥ ५ ॥

अनश्वः । जातः । अनभीशुः । अर्वा । कनिऋदत् । पतयत् ।

ऊर्ध्वसानुः । अचित्तम् । ब्रह्म । जुजुषुः । युवानः । प्र ।

मित्रे । धाम । वरुणे । गृणन्तः ॥ ५ ॥

सएवादित्यः अनश्वः यद्यपिशीघ्रगाम्यश्वरहितः तथाअनभीशुः आलंबनाधारप्रग्रह-
स्थानीयरश्मिरहितः तथाप्यर्वाजातः शीघ्रगमनवान्संपन्नः तथाविधोयमादित्यः कनिऋदत्
अत्यर्थंकन्दयन् क्रन्देर्धङ्लुगन्ताच्छतरिदाधर्त्यादौनिपात्यते ऊर्ध्वसानुः उपर्युपरिसमुच्छ्रयणः
सन् पतयदगच्छति अचित्तंचित्ताविषयं ब्रह्मपरिवृढंउक्तरूपंकर्ममित्रेवरुणेचउभयोर्धामतेजः
स्थानंयुवानः मिश्रयन्तः तयोर्धाम्निआरोपयन्तः तथाप्रगृणन्तः युवयोस्तेजःप्रभावमतिप्रकर्षे-
णस्तुवन्तः जुजुषुः सेवन्तेमनुष्याः सूर्यस्यनिरालंबांतरिक्षसंचारात्मकंकर्मवरुणमित्रयोरधीन-
मितिस्तुवन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. आदित्य के न तो अश्व हैं न लगाम; परन्तु वे शीघ्र-गमन-
शील और अतीव-शब्दकर्ता हैं। वे क्रमशः ही ऊपर चढ़ते हैं।
संसार इन सब अचिन्तनीय और विशाल कर्मों को मित्र और वरुण
के मानकर उनकी स्तुति और सेवा करता है।

आधेनवोमामतेयमवन्तीर्ब्रह्मप्रियंपीपयन्तस्मिन्नुधन् ।

पित्वोभिक्षेतव्युनानिविद्वानासांविवांसन्नदितिमुरुष्येत् ॥ ६ ॥

आ । धेनवः । मामतेयम् । अवन्तीः । ब्रह्मप्रियम् । पीपयन् ।

सस्मिन् । ऊधन् । पित्वः । भिक्षेत् । व्युनानि । विद्वान् ।

आसा । आश्विवासन् । अदितिम् । उरुष्येत् ॥ ६ ॥

मामतेयंममतायाःपुत्रंदीर्घतमसंमां ब्रह्मप्रियंपरिवृढस्यकर्मणःप्रियतमं परिवृढस्याग्नेःप्री-
णयितारंवा अवन्तोः अवन्त्यःप्रोगयन्त्यः धेनवोगावःस्वस्मिन्स्वकोपेऊवन् ऊवसिआपोप-
यन् सर्वतआप्याययन्तु प्यायतेर्णिचिछान्दसःपोभावः ऊवोगतेनक्षोरेणयुवाभ्यामदत्तेननो-
ऽस्मान्नक्षंत्वित्यर्थः मित्रावरुणाभ्यांपयस्येतिश्रुतेः । एवंप्रदत्तहविः वयुनानि अनुष्ठानविषय-
ज्ञानानि विद्वान्ज्ञानं हुतशेषोभक्षणीयइत्यवगच्छन् दीर्घतमाः पित्वः पितोः हुतशिष्टस्या-
न्नस्यतादृगन्नंआसाआस्येन भक्षयितुंभिक्षेत याचेत युष्मान् किंच आविवासन् युवांसमन्तात्
परिचरन् अदितिं अखण्डितंअन्यूनमेतत्कर्मउरुष्येत् रक्षेत् यथाशिष्टंभिक्षेत यथाचकर्मसमाप-
नेनरक्षेत् तथापोपयन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. प्रीति-प्रदायक गायें विशाल कर्म-प्रिय ममता के पुत्र को
(भुञ्जे) अपने स्तन से उत्पन्न दूध से प्रसन्न करें । वे यज्ञानुष्ठानों
को जानकर यज्ञ में बचे अन्न को मुख-द्वारा खाने के लिए मांगें
और मित्रावरुण की सेवा करके यज्ञ को अखण्डित रूप से
सम्पूर्ण करें ।

मित्रावरुणपशौवपायाःएषानुवाक्या सूत्रितंच-आवांमित्रावरुणाहव्यजुष्टिमायातंमित्रा-
वरुणेति ।

आवांमित्रावरुणाहव्यजुष्टिनमसादेवाववसावृत्याम् ।

अस्माकंब्रह्मपृतनासुसखाअस्माकंवृष्टिर्दिव्यासुपारा ॥७॥२१॥

आ । वा॒म् । मि॒त्रा॒व॒रु॒णा । ह॒व्य॒ऽजु॒ष्टिम् । न॒म॒सा । दे॒वौ ।

अ॒व॒सा । व॒रु॒त्याम् । अ॒स्माक॑म् । ब्र॒ह्म । पृ॒त॒ना॒सु । स॒खाः ।

अ॒स्माक॑म् । वृ॒ष्टिः । दि॒व्या । सु॒प॒रा ॥ ७ ॥ २२ ॥

हेदेवौदेवनशीलौ मित्रावरुणा मित्रावरुणौ वायुवां हव्यजुष्टिं हविःसेवां नमसानमस्कारो-
पलक्षितेनस्तोत्रेण अवसारक्षणेननिमित्तभूतेन आवृत्यां आवर्तयेयं यद्वा नमस्कारेणअवसा
अन्नेनच आवृत्यां किंच हेमित्रावरुणौ अस्माकंसंबन्धिब्रह्मेदानींक्रियमाणं परिवृढकर्म पृतना-
सुसंग्रामेषु सखाः सखात् शत्रूनभिभूयात् अनेनकर्मणाशत्रूनभिभवेयमित्यर्थः किंच अस्माकं
दिव्यादिविभवावृष्टिः सुपारासुष्टुपारयित्रीभवत्वितिशेषः वृष्टौसत्यांवीक्षादिद्वाराकर्मसमाप्तेरिति
भावः ॥ ७ ॥

७. देव मित्रावरुण, मैं रक्षा के लिए नमस्कार और स्तोत्र करते
हुए तुम्हारे हव्य-सेवन के लिए उद्योग करूँगा । हमारा महान् कर्म
युद्ध के समय शत्रुओं को परास्त कर सके । स्वर्गीय वृष्टि हमारा
उद्धार करे ।

यजामहेवामितिचतुर्ऋचंचतुर्दशंसूक्तं दैर्घतमसंनैष्टुभं मित्रावरुणं यजामहेचतुष्कमित्यनुक्क-
मणिका विनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रप्रथमा—

यजामहेवामहःसजोषाहव्येभिर्मित्रावरुणानमोभिः ।
घृतैर्यृतस्मूअधयद्दामस्मेअध्वर्यवोनधीतिभिर्भरन्ति ॥ १ ॥

यजामहे । वाम् । महः । सजोषाः । हव्येभिः । मित्रावरुणा ।
नमःभिः । घृतैः । घृतस्मू इति घृतस्मू । अध । यत् । वाम् ।
अस्मे इति । अध्वर्यवः । न । धीतिभिः । भरन्ति ॥ १ ॥

हेघृतस्मू घृतस्यस्त्रावयितारौ मित्रावरुणौ महोमहान्तौ वां यजामहे पूजयामः यजमानाऋ-
त्विजश्च कीदृशाः सजोषाः समानप्रोतियुक्ताः केनसाधनेनेतितदुच्यते—हव्येभिः पुरोडाशादि-
भिः घृतैश्चनमोभिः नमस्कारोपलक्षितैः अधापिच यद्यस्मात्कारणादवांयुवां अस्मेअस्मदीया-
ध्वर्यवोन अध्वर्यवोऽपि अन्नशब्दोप्यर्थे तेषिधीतिभिः स्वकीयैःकर्मभिः भरन्ति पोषयन्ति
तस्माद्यजामहे ॥ १ ॥

१. हे घृतस्त्रावी (जलघर्षक) और महान् मित्रावरुण, चूंकि
हमारे अध्वर्यु लोग अपने कार्य से तुम्हारा पोषण करते हैं; इसलिए
हम समान-प्रोति-युक्त होकर हव्य, घृत और नमस्कार-द्वारा तुम्हारी
पूजा करते हैं ;

अथद्वितीया—

प्रस्तुतिर्वाधामनप्रयुक्तिरयामिमित्रावरुणासुवृक्तिः ।
अनक्तियद्वाविदथेषुहोतासुभ्रवांसूरिर्वृषणावियक्षन् ॥ १ ॥

प्रस्तुतिः । वाम् । धाम् । न । प्रयुक्तिः । अयामि । मित्रावरुणा ।
सुवृक्तिः । अनक्ति । यत् । वाम् । विदथेषु । होता । सुभ्रम् ।
वाम् । सूरिः । वृषणौ । इयक्षन् ॥ २ ॥

हेमित्रावरुणौ वांयुवयोः संबन्धिनोः यागस्यप्रस्तुतिः प्रस्तावना करोमीतिसंकल्पएव नप्रयु-
क्तिः कृत्स्नप्रयोगोनसंपन्नः तावदेव युवयोर्धामतेजःस्थानमयामि प्रामोमिसुवृक्तिः युवयोः शोभ-

नावर्जकश्चयुष्मत्परिग्रहादस्मि यत् यदा तु विदथेषु यज्ञेषु वांयुवां होता होमनिष्पादको यमध्वर्युः
अनकिं हविर्भागच्छति होमं करोतीत्यर्थः यद्वा होता देवानामाह्वाता एतन्नामकऋत्विक् शस्त्रा-
दिनावां अनक्तिव्यं जयति तदा सूरियुष्मन्माहात्म्यवित् इयक्षन्यागं कर्तुमिच्छन् अहं हे वृषणौ
कामानां वरिषितारौ वांयुवयोः सुम्रंयुष्मत्संबन्धिसुखं देवत्वलक्षणं अयामीति शेषः ॥ २ ॥

२. हे मित्रावरुण, तुम्हारे उद्देश्य से केवल यज्ञ का प्रस्ताव या
यज्ञ ही नहीं है; किन्तु उसके द्वारा मैं तुम्हारा तेज प्राप्त करता हूँ।
जिस समय सुधी होता तुम्हारे उद्देश्य से यज्ञ करने के लिए आते
हैं, उस समय, हे अभीष्टवर्षक, वे सुख प्राप्त करते हैं।

पीपायधेनुरदिति ऋतायजनाय मित्रावरुणा हविर्दे ।

हिनोति यद्वा विदथे सपर्यन्त रातहव्यो मानुषो न होता ॥ ३ ॥

पीपाय । धेनुः । अदितिः । ऋताय । जनाय । मित्रावरुणा ।

हविः । दे । हिनोति । यत् । वाम् । विदथे । सपर्यन् । सः । रातहव्यः ।

मानुषः । न । होता ॥ ३ ॥

हे मित्रावरुणामित्रावरुणौ ऋतायुष्मत्संबन्धियज्ञाय हविर्दे हविषोदात्रे आतोमनिन्निति विच्
टेर्भत्वे आतोधातो रित्याकारलोपः जनाय यजमानाय च धेनुः प्रीणयित्री गौः अदितिः अदीना बह्वक्षी-
रासती पीपायक्षीरेण पुनः पुनः आप्यायतां प्यायते श्छान्दसः प्रार्थनायां लिट् लिङ् चङोश्चेति पी-
भावः पयस्यादि हविर्कंयज्ञं पयोव्रतादिषु यजमानं चेत्यर्थः कस्मिन्काल इति चेत् रात्राह—यद्य-
दा सः प्रसिद्धो रातहव्यः एतन्नामाराजा सपर्यन्तं स्तुत्या पूजयन्मानुषो होतान् मनुष्यस्य यजमानस्य
संबन्धी एतन्नामकऋत्विगिव विदथे यज्ञेषां हिनोति हविरादिना प्रीणयति तदा पीपायेत्याह ॥ ३ ॥

३. मित्रावरुण, रातहव्य नाम के राजा के मनुष्य यजमान के
होता की तरह यज्ञ में सेवा-द्वारा तुम्हें प्रसन्न करने पर राजा की
धेनु जैसे दुग्धवती हुई थी, वैसे ही तुम्हारे यज्ञ में जो यजमान हव्य
बेता है, उसकी गायें भी बहुत दूधवाली होकर आनन्द बढ़ायें।

उतवां विक्षुमद्यास्वन्धोगाव आपश्च पीपयन्त देवीः ।

उनोनो अस्य पूर्यः पतिर्दन्वी तं पातं पर्यस उस्त्रियायाः ॥ ४ ॥ १३ ॥

उत । वाम् । विक्षु । मद्यासु । अन्धः । गावः । आपः । च ।

पीपयन्त । देवीः । उतो इति । नः । अस्य । पूर्यः । पतिः ।

दन् । वीतम् । पातम् । पर्यसः । उस्त्रियायाः ॥ ४ ॥

उतअपिच हेमित्रावरुणौ वांयुवांअंधः अदनीयमचंपयोरूपंपुरोडाशादिरूपंवा देवीर्घो-
तनशीलागावः आपश्चत्रीह्लादिप्रवर्धकान्युदकानिचमद्यासुयुष्माभिर्मदनीयासु विश्वप्रजासु य-
जमानलक्षणासु तासामभिवृद्धार्थपीपयन्त आप्याययन्तु उतोअपिच नोऽस्मात्संन्धि नोऽस्य
यजमानस्य पूर्व्यः पूर्वकालीनः पतिः पालकोऽग्निः दन्दाताभवत्वितिशेषः अग्नौहूयमानत्वात्स-
र्वेषामपिहविषां यस्मादेवंतस्मात् हेमित्रावरुणौ वीतंभक्षयतं पुरोडाशादिकं उल्लियायाः क्षीरा-
द्यस्त्राविण्याः गोः पयसः पयः पातं यद्वा घनीभूतंपयस्यायाः वीतंसवद्रूपंपातम् ॥ ४ ॥

४. मित्र और वरुण, दिव्य धेनुएँ, अन्न और जल तुम्हारे भक्त
यजमानों के लिए तुम्हें प्रसन्न करें। हमारे यजमान के पूर्व-पालक
अग्नि दानशील हों और तुम क्षीरवर्षिणी धेनु का दूध पीओ।

विष्णोर्नुकमितिषल्लचंपंचदशंसूक्तं दैर्घतमसंत्रैष्टुभंवैष्णवं अत्रानुक्रमणिका—विष्णोःष-
ट्वैष्णवंहीति आभिष्ववषडहेषूकथ्येषु तृतीयसवने स्तोमवृद्धावच्छावाकस्यस्तोमातिशंसनार्थं
इदमादिसूक्तद्वयंविनियुक्तं स्तोमेवर्धमानइतिखण्डेसूत्रितम्—विष्णोर्नुकमितिसूक्तेपरोमात्रयेत्य-
च्छावाकइति तथातृतीयसवनेसोमातिरेकेउत्तरसंस्थोपगन्तव्याआतिरात्रात्ततोप्यतिरिक्ते तद-
र्थमेवशस्त्रमुपजनयितव्यं तत्रैतदेवसूक्तं सोमातिरेकइतिखण्डेसूत्रितम्—महाइन्द्रो नृवद्विष्णोर्नुक-
मिति आग्निमारुतशस्त्रेआद्याविनियुक्ता अथयथेतमितिखण्डेसूत्रितम्—विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवो-
चंतंतुतन्वन्नजसोभानुमन्विहीति ।

सैषापथमा—

विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचंयःपार्थिवानिविममेरजांसि ।

योअस्कंभायदुत्तरंसधस्थंविचक्रमाणस्त्रेधोरुंगायः ॥ १ ॥

विष्णोः । नु । कम् । वीर्याणि । प्र । वोचम् । यः । पार्थिवानि ।

विऽममे । रजांसि । यः । अस्कंभायत् । उत्तरम् । सधस्थम् ।

विऽचक्रमाणः । त्रेधा । उरुंगायः ॥ १ ॥

हेनराः विष्णोर्व्यापनशीलस्य देवस्यवीर्याणिवीरकर्माणि नुकंअतिशीघ्रंप्रवोचं प्रब्रवी-
मि अत्रयद्यपिनुकमितिषद्वयं तथापियास्केननवोत्तराणिपदानीत्युक्तत्वाद् शास्त्रान्तरेपकत्वे-

नपाठाच्चनुइत्येतस्मिन्नेवार्थेनुकमितिपदद्वयं कानितानीतितत्राह—योविष्णुः पार्थिवानिपृथिवी-
संबन्धीनिरजांसि रंजनात्मकानि क्षित्यादिलोकत्रयाभिमानानिअग्निवाय्वादित्यरूपाणि रजां-
सि विममे विशेषेण निर्ममे अत्रत्रयोलोकाअपि पृथिवीशब्दवाच्याः तथाचमन्त्रान्तरं—यदिद्वा-
ग्नीअवमस्यांपृथिव्यामध्यमस्यांपरमस्यामुतस्थइति । तैत्तिरीयेऽपि—योस्यांपृथिव्यांअस्यायु-
षेत्युपक्रम्य योद्वितीयस्यांतृतीयस्यांपृथिव्यामिति । तस्माल्लोकत्रयस्यपृथिवीशब्दवाच्य-
त्वम् किंच यश्च विष्णुरुत्तरं उद्गततरं अतिविस्तीर्णसधस्थं सहस्थानं लोकत्रयाश्रयभूतं
अन्तरिक्षं अस्कभायत् तेषामाधारत्वेनस्कंभितवान् निर्मितवानित्यर्थः अनेनान्तरिक्षाश्रि-
तलोकत्रयमपिसृष्टवानित्युक्तंभवति यद्वा योविष्णुः पार्थिवानि पृथिवीसंबन्धीनिरजांसिपृथि-
व्याअधस्तनसप्तलोकान् विममे विविधं निर्मितवान् रजः शब्दोलोकवाची लोकारजांस्युच्यन्त-
इतियास्केनोक्तत्वात् किंच यश्चउत्तरं उद्गततरंउत्तरभाविनं सधस्थं सहस्थानं पुण्यकृतां सह-
निवासयोग्यं भूरादिलोकसप्तकं अस्कभायत् स्कंभितवान् सृष्टवानित्यर्थः स्कंभेः स्तंभुस्तु-
भितिविहितस्यश्रः छन्दसिशायजपीतिव्यत्ययेनशायजादेशः अथवापार्थिवानि पृथिवी-
निमित्तकानिरजांसि लोकान्विममे भूरादिलोकत्रयमित्यर्थः भूम्यामुपार्जितकर्मभोगार्थत्वादि-
वरलोकानां तत्कारणत्वं किंच यश्चोत्तरमुत्कृष्टतरं सर्वेषांलोकानामुपरिभूतं अपुनरावृत्तेस्त-
स्योत्कृष्टत्वं सधस्थं उपासकानांसहस्थानं सत्यलोकं अस्कभायत् स्कंभितवान् ध्रुवंस्थापित-
वानित्यर्थः किं कुर्वन् त्रेधाविचक्रमाणः त्रिप्रकारं स्वसृष्टान् लोकान् विविधंक्रममाणः विष्णो-
स्त्रेधाक्रमणं इदंविष्णुर्विचक्रमेइत्यादिश्रुतिषुप्रसिद्धं अतएवोरुगायः उरुभिर्महद्भिर्गीयमानः
अतिप्रभूतं गीयमानोवा यएवंकृतवान्तादृशस्यविष्णोर्वीर्याणिप्रबोचं ॥ १ ॥

१. मैं विष्णु के वीर-कार्य का शीघ्र ही कीर्तन करूँगा । उन्होंने
वामनावतार में तीनों लोकों को मापा था । उन्होंने ऊपर के सत्य-
लोक को स्तम्भित किया था । उन्होंने तीन बार पाद-क्षेप किया था ।
संसार उनकी बहुत स्तुति करता है ।

तृतीयसवनेसोमातिरेकएवशस्त्रमुपजनयितव्यं तत्रप्रतदित्ययमनुरूपस्तृचः सोमातिरेक-
इतिखंडेस्तृत्रितम्—प्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणेतिस्तोनियानुरूपाविति वाजपेयेनाधिपत्यकामइतिस-
ण्डेस्तृत्रितम्—प्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामप्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणेति ।

तत्रप्रथमासूकेद्वितीयैषा—

प्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणमृगोनभीमःकुंचरोगिरिष्ठाः ।

यस्योरुषुत्रिषुविक्रमणेष्वधिक्षियन्तिभुवनानिबिश्वा ॥ २ ॥

प्र । तत् । विष्णुः । स्तुवते । वीर्येण । मृगः । न । भीमः । कुचरः ।
गिरिस्थाः । यस्य । उरुषु । त्रिषु । विष्क्रमणेषु । अधिदक्षियन्ति ।
भुवनानि । विश्वा ॥ २ ॥

यस्येति वक्ष्यमाणत्वात्स इत्यवगम्यते समहानुभावो विष्णुः वीर्येण स्वकीयेन वीरकर्म-
णा पूर्वोक्तरूपेण प्रस्तवते प्रकर्षेण स्तूयते सर्वैः कर्मणि व्यव्ययेन शप् वीर्येण स्तूयमानत्वे दृष्टा-
न्तः—मृगो न सिंह इति यथा स्वविरोधिनो मृगयिता सिंहो भीमो भीतिजनकः कुचरः कुत्सिताहि-
सादिकर्ता दुर्गमप्रदेशगतावा गिरिष्ठाः पर्वताद्युन्नतप्रदेशस्थायी सर्वैः स्तूयते अस्मिन्नर्थे
निरुक्तं—मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः मृग इव भीमः कुचरो गिरिष्ठा मृगो माष्टेर्गति कर्मणो भीमो विभ्यत्य-
स्माद्भीष्मोप्येतस्मादेव कुचर इति चरति कर्म कुत्सितमथ चेद्देवताभिधानं कायं न चरतीति गिरिष्ठा गि-
रिस्थायो गिरिः पर्वतः समुद्रोर्णो भवति पर्ववान्पर्वतः पर्वपुनः पृणातेः प्रीणातेर्वेति । तद्वदयमपि
मृगः अन्वेष्टा शत्रूणां भीमः भयानकः सर्वेषां भीत्यपादानभूतः परमेश्वराद्भीतिः भीषास्माद्वातः
पवते इत्यादि श्रुतिषु प्रसिद्धा किंच कुचरः शत्रुवधादिकुत्सितकर्मकर्ता कुपुसर्वासुभूमिषु लोकत्रये-
षु संचारीवा तथा गिरिष्ठाः गिरिवदुच्छ्रितलोकस्थायी यद्वा गिरि मन्त्रादिरूपायां वाचि सर्वदा
वर्तमानः ईदृशो यं स्वमहिम्ना स्तूयते किंच यस्य विष्णोरुरुषु विस्तीर्णेषु त्रिषु त्रिसंख्याकेषु विक्रम-
णेषु पादप्रक्षेपेषु विश्वासवाणि भुवनानि भूतजातानि आश्रित्य निवसन्ति स विष्णुः स्तूयते ॥ २ ॥

२. चूँकि विष्णु के तीन पाद-क्षेप में सारा संसार रहता है इसलिए
भयंकर, हिंस्र, गिरिशायी और वन्य जानवर की तरह संसार विष्णु
के विक्रम की प्रशंसा करता है ।

अथ तृतीया—

प्रविष्णवेशूषमेतुमन्मगिरिक्षितं उरुगायायवृष्णै ।
यद्वदं दीर्घप्रयतं सधस्थमेकौविममेत्रिभिरित्यदेभिः ॥ ३ ॥

प्र । विष्णवे । शूषम् । एतु । मन्म । गिरिदक्षिते । उरुगायाय ।
वृष्णै । यः । इदम् । दीर्घम् । प्रयतम् । सधस्थम् । एकः । विममे ।
त्रिभिः । इत् । पदेभिः ॥ ३ ॥

विष्णवे सर्वव्यापकाय शूषं अस्मत्कृत्यादिजन्यं महत् बलत्वं मन्ममननं स्तोत्रं मननीयं
शूषं बलं वा विष्णुनेतु प्रामोतु कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी कोटिशाय गिरिदक्षिते वाचि गिरिवदुन्न-

तपदेशेवातिष्ठते उरुगायाय बहुभिर्गीयमानाय वृष्णेवर्षित्रे कामानां एवंमहानुभावं शूषंप्रामोतु कोऽस्यविशेषइतिउच्यते—योविष्णुरिदंप्रसिद्धं दृश्यमानं दीर्घंअतिविस्तृतं प्रयतंनियतं सधस्थं सहस्थानंलोकत्रयं एकइव एकएवअद्वितीयः सन् त्रिभिः पदेभिः पादैर्विममे विशेषेणमितवान्॥३॥

३. उन्मत्त प्रवेश में रहनेवाले, अभीष्टवर्षक और सब लोकों में प्रशंसित विष्णु को महाबल और स्तोत्र आश्रित करें। उन्होंने अकेले ही एकत्र अवस्थित और अति विस्तीर्ण नियत लोक-त्रय को तीन बार के पद-क्रमण-द्वारा मापा था।

यस्य त्रीपूर्णा मधुना पदान्यक्षीयमाणा स्वधया मदन्ति ।

यउ त्रिधातु पृथिवीमुत द्यामेको दाधार भुवनानि विश्वा ॥ ४ ॥

यस्य । त्री । पूर्णा । मधुना । पदानि । अक्षीयमाणा । स्वधया ।

मदन्ति । यः । उम् इति । त्रिधातु । पृथिवीम् । उत । द्याम् ।

एकः । दाधार । भुवनानि । विश्वा ॥ ४ ॥

यस्यविष्णोः मधुना मधुरेण दिव्येनामृतेन पूर्णा पूर्णानि त्री त्रीणि पदानि पादप्रक्षेपणानि अक्षीयमाणा अक्षीयमाणानि स्वधया अग्नेन मदन्ति मादयन्ति तदाश्रितजनान् यउ यएव पृथिवीं प्रख्यातां भूमिं द्यामुत द्योतनात्मकमन्तरिक्षं च विश्वा भुवनानि सर्वाणि भूतजातानि चतुर्दशल्लोकांश्च यद्वा पृथिवीशब्देन अधोवर्तीनि अतलवितलादिसप्तभुवनान्युपात्तानि द्युशब्देन तदवान्तररूपाणि भुवआदिसप्तभुवनानि एवं चतुर्दशल्लोकान् विश्वा भुवनानि सर्वाण्यपितत्रत्यानि भूतजातानि त्रिधातु त्रयाणां धातूनां समाहारः त्रिधातु पृथिव्यग्नेजोरूपधातु त्रयविशिष्टं यथा भवति तथा दाधार धृतवान् तुजादित्वादभ्यासस्य दीर्घत्वं उत्पादितवानित्यर्थः छन्दोगारण्यके—तत्तेजोऽसृजत तदपोऽसृजत ता आप ऐक्षन्त ता अन्नमसृजन्तेति भूतत्रयसृष्टिमुक्त्वा हंताहमिमास्ति-स्रोदेवतास्तासां त्रिवृतं त्रिवृतमेकैकांकरवाणीत्यादिना त्रिवृत्करणसृष्टिरुपपादिता यद्वा त्रिधातु कालत्रयं गुणत्रयं वा दाधारेत्यन्वयः ॥ ४ ॥

४. जिन विष्णु का ह्लास-हीन; अमृतपूर्ण और त्रिसंख्यक पद-क्षेप अन्न-द्वारा मनुष्यों को हर्ष देता है, जिन विष्णु ने अकेले ही धातु-त्रय, पृथिवी, द्युलोक और समस्त भुवनों को धारण कर रखा है।

आतिथ्यायां तदस्येत्येषा प्रधानस्य याज्या अथातिथ्येति खण्डे सूत्रितम्—इदं विष्णुर्विच-क्रमेत तदस्य प्रियमभिपाथो अश्यामिति ।

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्यां नरो यत्र देव यवो मदन्ति ।

उरुक्रमस्य सहिबन्धुरित्था विष्णोः पदपरमेमध्वउत्सः ॥ ५ ॥

तत् । अ॒स्य । प्रि॒यम् । अ॒भि । पा॒थः । अ॒श्याम् । नरः । यत्र ।
 दे॒व॒इ॒यवः । म॒द॒न्ति । उ॒रु॒इ॒क्रम॒स्य । सः । हि । ब॒न्धुः । इ॒त्था ।
 वि॒ष्णोः । प॒दे । प॒र॒मे । म॒ध्वः । उ॒त्सः ॥ ५ ॥

अस्यमहतोविष्णोः प्रियं प्रियभूतं तत्सर्वैः सेव्यत्वेन प्रसिद्धं पाथः अन्तरिक्षनामैतत् पाथोन्तरिक्षं पथाव्याख्यातं इति यास्केनोक्तत्वात् । अन्तरिक्षलोकाख्यं स्थानं अविनश्वरं ब्रह्मलोकमित्यर्थः अभिअश्यां व्याप्नुयां तदेव विशेष्यते यत्र स्थाने देवयवः देवं द्योतनस्वभावं विष्णुं आत्मनश्छन्तः यज्ञदानादिभिः प्राप्तुमिच्छन्तो नरः मदन्ति तृप्तिमनुभवन्ति तदश्यामित्यन्वयः पुनरपि तदेव विशेष्यते उरुक्रमस्य अत्यधिकं सर्वजगदाक्रममाणस्य तत्तदात्मना अतएव विष्णोर्व्यापकस्य परमेश्वरस्य परमे उत्कृष्टे निरतिशये केवलसुखात्मके पदे स्थाने मध्वः मधुरस्य उत्सः निष्पन्दो वर्तते तदश्यां यत्र क्षुत्तृष्णाः जरामरणपुनरावृत्त्यादिभयनास्ति संकल्पमात्रेणाभूतकुल्यादिभोगाः प्राप्यन्ते तादृशमित्यर्थः ततो धिकं नास्तीत्याह इत्था इत्थं उक्तप्रकारेण सहि बन्धुः सखलु सर्वेषां सुकृतिनां बन्धुभूतः हितकरो वा तस्य पदं प्राप्तवतः न पुनरावृत्तिः न स पुनरावर्तत इति श्रुतेस्तस्य बन्धुत्वं हि शब्दः सर्वश्रुतिस्मृतिपुराणादिप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ ५ ॥

५. देवाकांक्षी मनुष्य जिस प्रिय मार्ग को प्राप्त करके दृष्ट होते हैं, मैं भी उसी को प्राप्त करूँ। उस पराक्रमी विष्णु के परम पद में मधुर (अमृत आदि का) क्षरण है। विष्णु वस्तुतः बन्धु हैं।

अथ षष्ठी—

ता॒वा॒वा॒स्तू॒न्यु॒श्म॒सि॒ग॒म॒ध्वै॒य॒त्र॒गा॒वो॒भू॒रि॒श्र॒द्धा॒अ॒या॒सः ।
 अ॒त्रा॒ह॒त॒दु॒रु॒गा॒य॒स्य॒वृ॒ष्णः॒प॒र॒मं॒प॒द॒म॒व॒भा॒ति॒भू॒रि ॥ ६ ॥ २४ ॥

ता । वा॒म् । वा॒स्तू॒नि । उ॒श्म॒सि । ग॒म॒ध्वै । यत्र । गा॒वः । भू॒रि॒श्र॒द्धाः ।
 अ॒या॒सः । अ॒त्र । अ॒ह । तत् । उ॒रु॒इ॒गा॒य॒स्य । वृ॒ष्णः । प॒र॒मम् ।
 प॒दम् । अ॒व । भा॒ति । भू॒रि ॥ ६ ॥ २४ ॥

हे षष्ठीयजमानौ वां युष्मदर्थं तातानि गंतव्यत्वेन प्रसिद्धानि वास्तूनि सुखनिवासयोग्यानि स्थानानि गमध्वै युवयोर्गमनाय उश्मसिकामयामहे तदर्थं विष्णुं प्रार्थयाम इत्यर्थः तानीत्युक्तं का-

प्रीणनवतां पूरणवतांवा पर्वतशब्दोयास्केनैवंनिरुक्तः—पर्ववान्पर्वतःपर्वपुनःपृष्ठातेःप्रीणा-
तेर्वेति' । उक्लक्षणां लोकानां सानुनि समुच्छ्रितप्रदेशे सर्वलोकेइत्यर्थः अथवा मेघानां
समुच्छ्रितप्रदेशे पर्वतशब्दोमेघनामसूक्तत्वात् तत्रतस्थतुःतिष्ठतः कीदृशौतौ अदाभ्या अदंभनी-
यौ परैरनभिभाव्यौ अतएवमहः महान्तौ यद्वा महोमहसिस्वतेजसि सानुनीत्यनेनसंबन्धः तत्र
दृष्टान्तः—साधुना अभिमतदेशप्रापणसमर्थेन अर्वता वेगवता अश्वेनेव तेन यथा अत्युच्छ्रि-
तं प्रदेशमारोहति तद्वदुच्चंपदमारूढौ तस्मात्ताभ्यामर्चत ॥ १ ॥

१. अध्यय्युगण, तुम स्तुतिप्रिय और महावीर इन्द्र और विष्णु
के लिए पीने योग्य सोमरस तैयार करो । वे दोनों दुर्द्धम और
महिमावाले हैं । वे मेघ के ऊपर इस तरह भ्रमण करते हैं, मानों
सुशिक्षित अश्व के ऊपर भ्रमण करते हैं ।

सोमातिरेकेतृतीयसवने एषावैकल्पिकीयाज्या तथाचसूत्रितम्—त्वेषमित्थासमरणंशि-
मीवतोरितिवायाज्येति ।

त्वेषमित्थासमरणंशिमीवतोऽरिन्द्राविष्णुसुतपावामुरुष्यति ।

यामर्त्यायप्रतिधीयमानमिच्छानोरस्तुःसनामुरुष्यथः ॥ २ ॥

त्वेषम् । इत्था । समुऽअरणम् । शिमीऽवतोः । इन्द्राविष्णु इति ।

सुतपाः । वाम् । उरुष्यति । या । मर्त्याय । प्रतिऽधीयमानम् ।

इत् । कृशानोः । अस्तुः । असनाम् । उरुष्यथः ॥ २ ॥

हेइन्द्राविष्णु शिमीवतोः इष्टप्रदानादिकर्मवतोः वांयुवयोः इत्था इत्थंत्वेषं प्रदीप्तं समर-
णं सम्यग्यागदेशगमनं सुतपाः हुतशिष्टसोमपीतयजमानउरुष्यति रक्षति यागेनपूजयति य-
द्वा शिमीवतोः प्रहरणादिकर्मवतोः वांयुवयोः त्वेषंदीप्तशौर्योपेतं समरणंसम्यक्परस्परगमनो-
पेतंवृष्टिप्रदानायमेघविदारणरूपं कर्म यजमानः उरुष्यति रक्षति स्तौतोत्यर्थः कस्तयोरतिश-
यइत्युच्यते—या याविन्द्राविष्णु युवामर्त्यायमनुष्यायहविर्दानेयजमानायप्रतिधीयमानमित् प्र-
तिधातव्यं फलरूपं असनां असनंचलनशीलं प्रदानशीलमन्नादिकं अस्तुः अभिमतक्षेपुः नि-
रसितुर्वाशत्रूणां कृशानोरग्नेःसकाशात् उरुष्यथः अविच्छेदेनप्रवर्तयथः बह्वौहुतंहविः स्वी-
कृत्यतन्मुखादेवफलमपिदास्यथइत्यर्थः ॥ २ ॥

२. इन्द्र और विष्णु, तुम लोग वृष्ट-पव हो, इसलिए यज्ञ में
बचे हुए सोम पीनेवाले यजमान तुम्हारे दीप्तिपूर्ण आगमन की
प्रशंसा करते हैं । तुम लोग मनुष्यों के लिए, शत्रु-विमर्दक अग्नि से
प्रवातव्य अन्न सदा प्रेरित करते हो ।

अथतृतीया—

ताईवर्धन्तिमद्यस्यपौंस्यंनिमातरानयतिरेतसेभुजे ।
दधातिपुत्रोवरंपरंपितुर्नामंतृतीयमधिरोचनेदिवः ॥ ३ ॥

ताः । ईम् । वर्धन्ति । महि । अस्य । पौंस्यम् । नि । मातरां ।
नयति । रेतसे । भुजे । दधाति । पुत्रः । अवरम् । परम् । पितुः ।
नामं । तृतीयम् । अधि । रोचने । दिवः ॥ ३ ॥

ताः सोमरूपाः प्रसिद्धाआहुतयोयजमानेनहुताः ईषतदस्येन्द्रस्य महिमहवपौंस्यंपुंसः
कर्मवक्ष्यमाणरूपंवलंबन्ति वर्धयन्ति ईमित्यनर्थकोवा सचेन्द्रः सोमपानजनितं सामर्थ्यं मात-
राद्यावापृथिव्यौनियति नितरांप्रापयति किमर्थं रेतसेप्राणिनांपुत्राद्युत्पादनसामर्थ्याय भुजे तेषां
भोगाय रक्षणायवा कुत्रेतितदुच्यते—दिवोद्योतमानस्यादित्यस्यअधिअधिकंरोचनेरोचमानेम-
ण्डले नाम नमनं द्यावापृथिव्योः स्थापितंसामर्थ्यं पुत्रःपुरुत्रातासर्वोजनः पितुः पालकाद्विष्णो-
रनुग्रहात् यद्वा पितुः स्वोत्पादकात्स्वयमुत्पन्नंसत् अवरंनिकृष्टंनामपौत्रसंज्ञंपरंतवत्कृष्टं पुत्रइ-
तिनामतदुभयापेक्षयातृतीयं पितेतिनामदधाति धारयति । त्रीणिवावरेतांसिपितापुत्रःपौत्रइ-
तिश्रुतेः । अस्यायमर्थः अग्नौहुताःसोमाहुतयः आदित्यमण्डलंप्राप्यद्वादशात्मनःसवितुर्मूर्त्य-
न्तराविन्द्राविष्णूपोषयन्ति तुष्टौतौमेघद्वारावर्षतः तयावृष्ट्यासस्यादिद्वारामजाःपुत्रपौत्रादिरू-
पेणवर्धयतइत्येवंमहानुभावाविन्द्राविष्णूइति ॥ ३ ॥

३. सारी प्रसिद्ध आहुतियां इन्द्र के महान् पौरुष को बढ़ाती हैं ।
इन्द्र सबकी मातृभूता द्यावा-पृथिवी के रेत, तेज और उपभोग
के लिए यही शक्ति प्रदान करते हैं । पुत्र का नाम निकृष्ट या निम्न है
और पिता का नाम उत्कृष्ट या उच्च है । द्युलोक के वीप्तिमान् प्रवेश
में तृतीय नाम या पौत्र का नाम है अथवा वह द्युलोक में रहनेवाले
इन्द्र और विष्णु के अधीन हैं ।

तत्तदिदस्यपौंस्यंगृणीमसीनस्यत्रातुरवृकस्यमीह्लुषः ।
यःपार्थिवानित्रीभिरिद्विगामभिरुरुक्रमिष्टोरुगायायजीवसे ॥४॥

तत्तत्तत् । इत् । अस्य । पौंस्यम् । गृणीमसि । इनस्य । त्रातुः ।
अवृकस्य । मीह्लुषः । यः । पार्थिवानि । त्रीभिरुः । इत् । विगामः ।
उरु । क्रमिष्ट । उरुङगायाय । जीवसे ॥४॥

अस्यमहानुभावस्य तत्तत्पौंस्यं पुंस्त्वं पराक्रमातिशयं गृणीमसि गृणीमः स्तुमः कीदृ-
शस्यास्य इनस्य सर्वस्य स्वामिनः ज्ञातुः पालकस्य अवृकस्य वृकोर्हिसकः शत्र्वादिः तद्रहितस्य
मीळुषः सेकुः नित्यतरुणस्यस्तुत्येषु पराक्रमेषु मध्यमेकमुदाहरति योविष्णुः पार्थिवानि पृथिव्या-
दीनि मथनवन्ति वासामथर्याव रजांसीति गम्यते लोकत्रयस्यापि पृथिवीशब्दवाच्यत्वं पूर्वमुदाहृतम्
तानि त्रिभिरिद्विगामभिः त्रिभिरेव विविधगमनैः उरुविस्तीर्णं यथाभवति तथा क्रमिष्टक्रांतवान्
विचक्रमइत्यर्थः उरुगायाय उरुगातव्याय जीवसे लोकत्रयलक्षणाय यद्वा उरुगायाय षष्ठ्यर्थे
चतुर्थी उरुगायस्य विष्णोरीदृशं पराक्रमं गृणीमसि किमर्थं जीवसे जीवनाय रक्षणाय ॥ ४ ॥

४. हम सबके स्वामी, पालक, शत्रु-रहित और तरुण विष्णु के पौरुष की स्तुति करते हैं। विष्णु ने प्रशंसनीय लोक की रक्षा के लिए तीन बार पाद-विक्षेप-द्वारा सारे पार्थिव लोकों की विस्तृत रूप से प्रदक्षिणा की है।

द्वेइदस्यक्रमणेस्वदृशोभिख्यायमर्त्योभुरण्यति ।

तृतीयमस्यनकिरादधर्षतिवयश्चनपतयन्तःपतत्रिणः ॥ ५ ॥

द्वे इति । इत् । अस्य । क्रमणे इति । स्वःइदृशः । अभिख्याय ।
मर्त्यः । भुरण्यति । तृतीयम् । अस्य । नकिः । आ । दधर्षति ।
वयः । चन । पतयन्तः । । पतत्रिणः ॥ ५ ॥

अस्यस्वदृशः स्वर्गस्य सर्वस्य वा द्रष्टुर्विष्णोः द्वेइदक्रमणे द्वेएवपदे मर्त्योमनुष्यः अभि-
ख्यायसर्वभूत्यादिना प्रख्याय भुरण्यति गच्छति भजते भुरण्यतिः कण्ठादिर्गतिकर्मा भुरण्य-
तिशवतीति तत्कर्मसुपाठात् प्रसिद्धत्वाद्भूलोकं वृष्ट्यागमनादन्तरिक्षं चेत्युभेक्रमणे जानाति अ-
स्यविष्णोस्तृतीयंक्रमणं द्युलोकाख्यं कोऽपि मर्त्यो न किः नैवादधर्षति बुद्धानाभिभवति ज्ञा-
तुं न शक्नोतीत्यर्थः न केवलं मनुष्यएव अपितु वयश्चन वेत्तारो मरुतोऽपि कीदृशास्ते पतयन्तः
सर्वत्रगमनसमर्थाः तथा पतत्रिणः पतनशीलागरुडादयो वायवो वा नकिरादधर्षति नैव शक्नुवन्ति
धृषेर्लेट्यडागमः सत्यलोकस्यात्यंतविप्रकृष्टत्वेन सर्वेषामविषयत्वादिति भावः ॥ ५ ॥

५. मनुष्यगण कीर्त्तन करते हुए स्वर्गदर्शी विष्णु के दो पाद-
क्षेप प्राप्त करते हैं। उनके तीसरे पाद-क्षेप को मनुष्य नहीं पा सकते;
आकाश में उड़नेवाले पक्षी या मरुत् भी नहीं प्राप्त कर सकते।

चतुर्भिः साकं न वति च नामभिश्चक्रं न वृत्तं व्यतीरवी विपत् ।

बृहच्छरीरो विमिमान् ऋक्भिर्धुवाकुमारः प्रत्येत्याहवम् ॥ ६ ॥ २५ ॥

चतुःशभिः । साकम् । नवतिम् । च । नामशभिः । चक्रम् । न ।
वृत्तम् । व्यतीन् । अवीविपत् । बृहत्शरीरः । विमिमानः ।
ऋक्शभिः । युवा । अकुमारः । प्रति । एति । आहवम् ॥ ६ ॥ २५ ॥

अयमादित्यात्माविष्णुः चतुर्भिःसाकंसहितां नवतिं सचतुर्नवतिमित्यर्थः एतत्संख्याका-
न्कालावयवान् नामभिः स्वकीयेनमनप्रकारैः प्रेरणविशेषैः वृत्तंयथाभवतितथाव्यतीन् विवि-
धानेव स्वभावान् वृत्तंचक्रं बह्वरोपेतंचक्रमिव तद्यथा शत्रोरुपरिप्रक्षेपेणभ्रमयति तद्वदुक्त-
संख्याकान् कालावयवान् अवीविपत् कंपयति भ्रमयति दुवेपृकंपने ण्यन्तालुङ्किचङ्किरूपं केपु-
नस्तउच्यन्ते—संवत्सरएकः अयनेद्वे पंचर्तवः द्वादशमासाः चतुर्विंशत्यर्धमासाः त्रिंशदहोरात्राः
अष्टौयामाः एकस्मिन्दिने पर्यावर्तमानानि मेषादीनिद्वादशलघ्नानीति मिलित्वाचतुरधिकनवतिसं-
ख्याकान् अवीविपत् ननु आदित्यःस्वयमपि इतरवत्परिभ्रमतिकथंभ्रमयतीत्युच्यते नैषदोषः
एतेषांभ्रामकस्यध्रुवस्य विष्णोर्मूर्त्यन्तरत्वात् अथवास्वभ्रमणाधीनत्वादितरेषांपरिभ्रमणस्य अतः
स्वयंभ्रमयतीत्युच्यते एवंकालात्मकोविष्णुः बृहच्छरीरः विराडात्मनासर्वदेवमनुष्यादिशरी-
राणांस्वशरीरत्वात् बृहच्छरीरत्वमेवोपपादयति विमिमानः विविधमात्मानं मिमानः देवति-
र्यगात्मनाविभज्यस्थापयन् यद्वा ऋक्भिः स्तुतिमद्भिर्मन्त्रवद्भिर्वाविमिमानः यद्यपिविभुः तथापि
भक्त्यधीनत्वात्स्तुत्यामीयते युवा सर्वत्रमिश्रणशोलः नित्यतरुणोवा अतएवाकुमारः अनल्पः
एवंभूतोमहाविष्णुराहवमाह्वानंप्रतिएतिगच्छति यज्ञदेशम् ॥ ६ ॥

६. विष्णु ने गति-विशेष द्वारा विविध स्वभावशाली काल के
९४ अंशों को चक्र की तरह वृत्ताकार परिचालित कर रखा है । विष्णु
विशाल स्तुति से युक्त और स्तुति-द्वारा जानने योग्य हैं । वे
नित्य, तरुण और अकुमार हैं । वे युद्ध में या आह्वान पर जाते हैं ।

भवामित्रइतिपंचर्चसप्तदशंसूक्तं दैर्घ्यतमसंजागतंत्वित्युक्तत्वादिदमपिजागतं वैष्णवंहीत्युक्त-
त्वाद्वैष्णवं भवपंचेत्यनुक्रान्तं उक्थ्येतृतीयसवने अच्छावाकशस्त्रे एतत्सूक्तम् उक्थ्येतुहोत्रका-
णामितिखण्डेसूत्रितम्—भवामित्रःसंवाकर्मणेति सौम्यचरोरुभयत्वोघृतेनयष्टव्यं तत्रोपरितने
घृतयागे उरुविष्णोविक्रमस्वेति प्राकृतायाज्या दशमेहनितुतस्याः स्थानेभवामित्रइत्येषाप्रयोक्त-
व्या दशमेहनीतिखण्डेसूत्रितम्—उरुविष्णोविक्रमस्वेतिघृतयाज्यास्थानेभवामित्रइति ।

सैषासूक्तेप्रथमा—

भवामित्रो न शेषो घृतास्तुतिर्विभूतधुम्रा एव या उ स प्रथाः ।
अधाते विष्णो विदुषा चिदर्थः स्तोमो यज्ञश्च राध्यो हविष्मता ॥ १ ॥

भव । मित्रः । न । शेव्यः । घृतऽआसुतिः । विभूतऽद्युम्नः । एवऽयाः ।
ऊम् इति । सऽप्रथाः । अध । ते । विष्णो इति । विदुषा । चित् ।
अर्घ्यः । स्तोमः । यज्ञः । च । राध्यः । हविष्मता ॥ १ ॥

हेविष्णो मित्रो न मितेर्दुःखावत्राता सखा आदित्योवा मित्रः प्रमीतेस्त्रायते इति निरुक्तम् ।
शेव्यः साधुः सुखकर्ता घृतासुतिः घृतमुदकमासूयते येन सतादशः यद्वा घृतमाज्यमाभिमुख्येन
नीयते यस्मै सतादशः विभूतद्युम्नः प्रभूतयशाः प्रभूतान्नोवा एवयाः रक्षणस्य मिश्रयिता प्रपयिता
सप्रथाः सर्वतः पृथुः प्रतिविशेषणानो भवेति संबन्धः द्योततस्तिङ् इति दीर्घः उइति पादपूरणः हे-
विष्णो त्वं यस्मादीदृशो भवसि अधास्मात् ते तव स्तोमः स्तोत्रविशेषः विदुषा त्वन्माहात्म्यवेदित्रा
यजमानेन अर्घ्यः पुनः पुनः प्रवर्धनार्हः चित् एव एकवारकरणेन संपूर्यत इत्यर्थः तथा ते यज्ञश्च
हविष्मता तेन यजमानेन राध्यः समाराधनीयः यद्वा विदुषा होत्रा सोमो राध्यः हविष्मता यज्ञ-
श्च राध्यः ॥ १ ॥

१. विष्णुदेव, मित्र की तरह तुम हमारे सुखदाता, घृतासुति-
भाजन, प्रकृत अन्नवान्, रक्षाशील और पृथुव्यापी बनो । विद्वान्
यजमान-द्वारा तुम्हारा स्तोत्र बार-बार कहने योग्य है और तुम्हारा
यज्ञ हविष्याले यजमान का आराधनीय है ।

अथ द्वितीया-

यः पूर्याय वेधसे नवीयसे सुमज्जानये विष्णवे ददाशति ।
योजातमस्य महतो महि ब्रवत्सेदुश्रवोभिर्युज्यं चिदभ्यसत् ॥ २ ॥
यः । पूर्याय । वेधसे । नवीयसे । सुमत् । ज्ञानये । विष्णवे । ददाशति ।
यः । जातम् । अस्य । महतः । महि । ब्रवत् । सः । इत् । ऊम् इति ।
श्रवः । श्रुतिः । युज्यम् । चित् । अग्नि । असत् ॥ २ ॥

यः योमर्त्यः पूर्याय पूर्वकालीनाय नित्यायेत्यर्थः वेधसे विविधजगत्कर्त्रे नवीयसे नित्यनूत-
नाय अत्यन्तरमणीयायेत्यर्थः स्तुत्याय वा सुमज्जानये स्वयमेवोत्पत्ताय जनेरौणादिकं इण् सुम-
त्स्वयमित्यर्थ इति यास्कः । यद्वा सुतरां मादयतीति सुमत् तादृशी जायायस्य सतथोक्तः तस्मै सर्व-
जगन्मादनशीलश्रीपतयेत्यर्थः बहुव्रीहौ जायायानिङिति निङादेशः समासान्तः वलिलोपः उक्त-
गुणकायविष्णवे व्यापकाय ददाशति हविरादिकं ददाति किंच अस्य विष्णोर्महतो महानुभावस्य
महि महत् पूज्यं जातं जन्म उत्पत्तिं हिरण्यगर्भादिरूपं जन्म ब्रवत् ब्रूयात् ब्रवीतेर्लेट्यङागमः

संकीर्तयेत् सेदु उशब्दोपिशब्दार्थः सोऽपिदाता स्तोताच श्रवोभिरनैः कीर्तिभिर्वायुक्तः सन् युज्यंचित् सर्वैर्नन्तव्यमेव तत्पदं अभिआभिमुख्येन असदगच्छति प्राप्नोति ॥ २ ॥

२. जो व्यक्ति प्राचीन मेधावी, नित्य नवीन और स्वयं उत्पन्न या जगन्मादनशीला स्त्रीवाले विष्णु को हृद्य प्रदान करता है; जो महानुभाव विष्णु की पूजनीय आवि कथा कहते हैं; वे ही समीप स्थान पाते हैं।

तमुस्तोतारः पूर्व्यं यथा विद ऋतस्य गर्भं जनुषां पिपर्तन ।

आस्यं जानन्तो नाम चिद्विवक्तनमहस्ते विष्णो सुमतिं भजामहे ॥ ३ ॥

तम् । ऊम् इति । स्तोतारः । पूर्व्यम् । यथा । विद । ऋतस्य । गर्भम् । जनुषां । पिपर्तन । आ । अस्य । जानन्तः । नाम । चित् । विवक्तनम् । महः । ते । विष्णो इति । सुमतिम् । भजामहे ॥ ३ ॥

हेस्तोतारः तमुतमेव विष्णुं पूर्व्यं पूर्वाह्णं अनादिसंसिद्धं ऋतस्य गर्भं यज्ञस्य गर्भभूतं यज्ञात्मना उत्पन्नमित्यर्थः यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः । यद्वा ऋतस्योदकस्य गर्भं गर्भकारणं उदकोत्पादकमित्यर्थः अपएव ससर्जादाविति स्मृतेः । एवंभूतं विष्णुं यथा विद जानीथ तथा जनुषा जन्मना स्वतएव केनचिद्ब्रह्मादिना पिपर्तन स्तोत्रादिना प्रीणयत यावदस्य माहात्म्यं जानीथ तावदित्यर्थः विदेर्लटि मध्यमबहुवचनं विद ऋतस्येत्यत्र संहिताया मृत्यक इति प्रकृतिभावः किंच अस्य महानुभावस्य विष्णोर्नाम चित् सर्वैर्न मनीयमभिधानं सार्वार्थ्यप्रतिपादकं विष्णुरित्येतन्नाम जानन्तः पुरुषार्थप्रदमित्यधिगच्छन्त आसमन्तात् विवक्तनं वदत संकीर्तयत यद्वा नाम यज्ञनामनमनं विष्णोरेव सर्वेषां स्वर्गापवर्गसाधनाय इष्ट्याद्यात्मना द्रव्यदेवतात्मना वा परिणाममाजानन्तो यूयं विवक्तनं ब्रूत स्तुत वचेर्लोटि छान्दसः शपः श्लुः बहुलं छन्दसीत्यभ्यासत्येत्वम् पूर्ववत्तनादेशः इदानीं साक्षात्कृत्याह—हे विष्णो सर्वात्मकदेव महो महस्ते तव सुमतिं सुष्ठुमतिं शोभात्मिकां बुद्धिं वा आभजामहे सेवामहेवयं यजमानाः ॥ ३ ॥

३. स्तोताओ, प्राचीन यज्ञ के गर्भभूत विष्णु को जैसा जानते हो, वैसे ही स्तोत्र आवि के द्वारा उनको प्रसन्न करो । विष्णु का नाम जानकर कीर्तन करो । विष्णु, तुम महानुभाव हो, तुम्हारी बुद्धि की हम उपासना करते हैं ।

अग्नीषोमप्रणयनेतमस्य राजेत्येषा प्रयोक्तव्या अग्नीषोमौ प्रणेष्यत्स्वित्स्वण्डे सूत्रितम्—तमस्य राजा वरुणस्तमश्चिनेत्यर्धर्च आरमेदिति ।

सैषाचतुर्थी—

तमस्य राजा वरुणस्तमश्विनाऋतुंसचन्तमारुतस्य वेधसः ।
दाधारदक्षमुत्तममहर्विदं व्रजं च विष्णुः सखिवान् अपोर्णुते ॥ ४ ॥

तम् । अस्य । राजा । वरुणः । तम् । अश्विना । ऋतुम् । सचन्त ।
मारुतस्य । वेधसः । दाधार । दक्षम् । उत्तमम् । अहः । विदम् ।
व्रजम् । च । विष्णुः । सखिवान् । अपोऽर्णुते ॥ ४ ॥

मारुतस्य मरुतां ऋत्विजां संधातो मारुतं तद्वतः मत्वर्थोलुप्यते मरुतां देवानां संबन्धिनो-
वावेधसः मेधाविनोऽस्य यजमानस्य तंप्रसिद्धं ऋतुं यागं यज्ञात्मकं विष्णुं यज्ञो वै विष्णुरिति-
श्रुतेः । राजाराजमानो वरुणः सचन्तसेवते तमेव ऋतुं यागं अश्विना अश्विनौ सचेते अन्ये-
पि देवाः सचन्ते सेवन्ते किंच विष्णुः सवनत्रयात्मना व्याप्तो विष्णुः सखिवान् यजमानादिसखि-
भिर्युक्तः सन् उत्तमं उत्कृष्टतमं अहर्विदं अहर्वेत्तारं स्वर्गोत्पादकमित्यर्थः दक्षं बलं फलप्रदानसामर्थ्य-
रूपं दाधार धृतवान् किंच व्रजं च मेघं च व्रज इति मेघनाम व्रजः चरुरितितन्नाम सुपाठात् तंवृष्ट्युद-
काय अपोर्णुते अपगतावरणं करोति आहुतिद्वारा यज्ञस्यैव वृष्ट्युत्पादकत्वात् यद्वा मारुतस्य मरु-
त्संधातस्य देवगणस्य वेधसः विधातुः स्रष्टुर्विष्णोः ऋतुं कर्मपालनादिरूपं वरुणादयः सचन्ते
तदधीनत्वात् पालनस्य सच सखिवान् इन्द्रमरुदादिसहायोपेतः सन् उत्कलक्षणं दक्षं वृष्ट्युत्पाद-
नादिसामर्थ्यरूपं बलं दाधार तथा व्रजं चापोर्णुते ॥ ४ ॥

४. राजा वरुण और अश्विनीकुमार ऋत्विक् युक्त यजमान के
यज्ञ-रूप विष्णु की सेवा करते हैं । अश्विनीकुमार और विष्णु मित्र
होकर उत्तम और दिनज्ञ बल धारण करते और मेघ का आच्छादन
हटाते हैं ।

अथ पञ्चमी—

आयो विवायं स चथाय दैव्य इन्द्राय विष्णुः सुकृते सुकृतरः ।
वेधा अजिन्व त्रिषधस्थ आर्यमृतस्य भागे यजमानमाभजत् ॥ ५ ॥ २६ ॥

आ । यः । विवायं । सचथाय । दैव्यः । इन्द्राय । विष्णुः । सुकृते ।
सुकृतरः । वेधाः । अजिन्वत् । त्रिषधस्थः । आर्यम् । ऋतस्य ।
भागे । यजमानम् । आ । अभजत् ॥ ५ ॥ २६ ॥

योविष्णुः दैव्यःदिविभवः स्रक्तुरः शोभनफलप्रदानांमध्येश्रेष्ठः आविवायआगच्छ-
ति वेतेर्लिटिरूपं किमर्थं सचथाय सचनाय यागसहायकरणाय कस्मैइन्द्रायइरांहविर्लक्षणानं
द्रावयतीतीन्द्रोयजमानः इन्द्रइरांदृणातीतिइदंकरणादित्याग्रायणईतियास्केनोक्तनिर्वचनस्या-
त्रापिसद्भावात् तस्माउत्तरूपाययजमानाय स्रुते शोभनस्तुतिकर्त्रे आगत्यचवेधाअभिमत-
फलविधातात्रिषधस्थः त्रिसंख्योपेतसहस्थानवान् सवनत्रयस्थानः क्षित्यादिस्थानत्रयोवावि-
ष्णुः आर्यैआगन्तव्यं यजमानं अजिन्वत् प्रीणयति जिविप्रीणनार्थः इदित्वान्नुम् तदर्थक-
तस्ययज्ञस्यभागेहुतशेषरूपे तंयजमानंआभजत्भजति समीपयतीत्यर्थः यद्वा ऋतस्ययज्ञस्य
भागेफलेयजमानं आभजत् स्वामित्वेनस्थापयति ॥ ५ ॥

५. जो स्वर्गीय और अतिशय शोभनकर्मा विष्णु शोभनकर्मा इन्द्र
के साथ मिलकर आते हैं, उन्हीं मेधावी तीनों लोकों में पराक्रमशाली
विष्णु ने आनेवाले यजमान को प्रसन्न किया है और यजमान को
यज्ञ-भाग दिया है ।

॥ इतिद्वितीयस्यद्वितीयेषद्विंशोवर्गः ॥ २६ ॥

॥ इतिप्रथमेमण्डलेएकविंशोनुवाकः ॥ २१ ॥

द्वाविंशेनुवाकेष्टौसूक्तानि तत्राबोध्यग्निर्जमइतिप्रथमंसूक्तंषल्लचंदैर्घतमसं आश्विनं पूर्वत्र
जागतंत्वितितुशब्दादिदमपिजागतं अन्त्येद्वेन्निष्टुभौ अबोधिषडाश्विनंतंत्येन्निष्टुभौ इत्यनुक्रमणि-
का प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोर्जागतेछन्दस्युक्तोविनियोगः अथाश्विनइतिखण्डेसूत्रितम्—अबो-
ध्यग्निर्जमस्यभानुरिति । तत्रप्रथमा—

अबोध्यग्निर्जमउदेति॒सूर्यो॑व्यू॒षाश्चन्द्रा॑म॒त्थावो॑अ॒र्चिषा॑ ।

आयु॑क्षाताम॒श्विना॒यात॑वे॒रथं॑प्रासा॒वीदे॒वःस॑वि॒ताज॒गत्पृथ॑क् ॥१॥

अबो॑धि । अ॒ग्निः । ज॒मः । उ॒त् । ए॒ति । सूर्यः॑ । वि । उ॒षाः । च॒न्द्रा ।

म॒ही । आ॒वः । अ॒र्चिषा॑ । अ॒युक्षा॑ताम् । अ॒श्विना॑ । या॒तवे॑ ।

रथं॑ । प्र । अ॒सा॒वीत् । दे॒वः । स॒वि॒ता । ज॒गत् । पृथ॑क् ॥ १ ॥

अयमग्निर्विहितःसन् जमः ज्मायाः पृथिव्यावेदिलक्षणायाःसंबन्धीसन् अबोधि प्र-
तिबोधितः ज्येतिपृथिवीनाम ग्माज्मेतितन्नामसूक्तत्वात् किंच सूर्यउदेति तथा महीमहती उ-
षाः अर्चिषा प्रकृष्टेनतेजसा चन्द्रा प्राणिनामाह्लादिनीसतीव्यावः तमांसिवासायति वसेर्लु-
ङिछान्दसश्चेर्लुक् छन्दस्यपिदृश्यतइत्याडागमः यतइयमुषाःउदेति यतश्चसूर्यः यतश्चायम-
ग्निःप्रवृद्धोभवति अतःकारणात् हेअश्विना अश्विनौ युष्मत्संबन्धिनरथं यातवे देवः देवय-

जनगमनायरासभाभ्यामयुक्षातां अभिमुख्येन युंजाथां तथा सविता सर्वकर्मणो नुज्ञाता देवोजगत्
जंगमं प्राणिजातं पृथक् स्वस्वकर्मानुरोधेन प्रासावीत् प्रसौतु अनुजानातु ॥ १ ॥

१. भूमि के ऊपर अग्नि जागे, सूर्य उगे । विराट् उपा तेज-द्वारा
सबको आह्लादित करके अन्धकार को दूर करती हैं । हे अश्विनीकुमारो,
आने के लिए अपना रथ तैयार करो । सारे संसार को अपने-अपने कर्मों
में सविता देवता नियुक्त करें ।

यद्युजाथे वृषणमश्विनारथं घृतेन नो मधुना क्षत्रमुक्षतम् ।

अस्माकं ब्रह्मपृतनासु जिन्वतं वयं धना शूरसाता भजेमहि ॥ २ ॥

यत् । युजाथे इति । वृषणम् । अश्विना । रथम् । घृतेन । नः ।

मधुना । क्षत्रम् । उक्षतम् । अस्माकम् । ब्रह्म । पृतनासु । जिन्वतम् ।

वयम् । धना । शूरसाता । भजेमहि ॥ २ ॥

हे अश्विना अश्विनौ यद् यदा वृषं वृष्ट्या दिवर्षकं रथं युंजाथे योजयथः तदानः क्षत्रं अस्मदी-
यं बलं क्षत्रियजातं वा घृतेनोदकेन मधुना मधुरेण उक्षतं सिंचतं प्रवर्धयतमित्यर्थः यद्वा घृतेन क्ष-
रणरूपेण मधुना मधुरेण अश्वेतेन उक्षतं युष्मद्व्यथस्थेन मधुना अस्मदीयं बलं प्रवर्धयतमित्यर्थः अ-
श्विनोरथस्य मधुपूर्णत्वं मधुवाहनोरथ इत्यादिषु प्रसिद्धम् किंच अस्माकं पृतनासु अस्मदीयासु पु-
त्रभृत्यादिमनुष्यरूपासु प्रजासु ब्रह्मब्राह्मन्तेजो जिन्वतं प्रीणयतं पृतना इति मनुष्यनाम विवस्व-
न्तः पृतना इति तन्नाम सूक्तत्वाद् यद्वा पृतनासु परकीयासु प्रजासु ब्रह्मतासां परिवृढमन्मस्माकं
जिन्वतं प्रीणयतं ब्रह्मेत्यन्नाम ब्रह्म वर्च इति तन्नाम सूक्तत्वाद् वयं च शूरसाता शूरसातौ शूरा-
णां महारादिनायुक्तसंग्रामे धनातदीयानि धनानि बहुविधानि भजेमहि लभेमहि ॥ २ ॥

२. अश्विद्वय, जिस समय तुम लोग वृष्टिदाता रथ को तैयार
करते हो, उस समय मधुर जल-द्वारा हमारा बल बढ़ाओ । हमारे
आदमियों को अन्न-द्वारा प्रसन्न करो । हम वीर संग्राम में धन प्राप्त
करें अर्वाङ्ग त्रिचक्रो मधुवाहनोरथो जीराश्वो अश्विनोर्यातु सुष्टुतः ।

त्रिवन्धुरो मघवा विश्वसौ भगः शंन आवक्षद्विपदे चतुष्पदे ॥ ३ ॥

अर्वाङ् । त्रिचक्रः । मधुवाहनः । रथः । जीरः अश्वः । अश्विनोः ।

यातु । सुष्टुतः । त्रिवन्धुरः । मघवा । विश्वसौ भगः । शम् ।

नः । आ । वक्षतु । द्विपदे । चतुःस्पदे ॥ ३ ॥

अश्विनोरथः अर्वाङ् अस्मदभिमुखो यातु गच्छतु कीदृशः त्रिचक्रः चक्रत्रययुक्तः मधुवा-
हनः मधुवोढा जीराश्वः शीघ्रगाम्यश्वोपेतः सुष्टुतः अतएव अस्माभिः स्तूयमानः त्रिवन्धुरः

निम्नोन्नतकाष्ठत्रयोपेतः सारथ्याश्रयस्थानं वंधुरं मघवाधनवान् अतएव विश्वसौभगः सर्वसौ-
भाग्योपेतः ईदृशः अश्विनोरथः नोऽस्माकं द्विपदे पुत्रादिप्रजायै चतुष्पदे पशवे च शंसुस्वं आवक्ष-
व आवहतु वहेल्लैट्यडागमः सिप् ॥ ३ ॥

३. अश्विनीकुमारों का तीन पहियोंवाला, मधुयुवत, तेज घोड़ों
से संयुक्त, प्रशंसित, तीन बन्धनोंवाला धन-पूर्ण और सर्व-सौभाग्य-
सम्पन्न रथ हमारे सामने आये और हमारे द्विपद (पुत्र आदि) तथा
चतुष्पद (गौ आदि) को सुख दे।

आन॒ऊर्ज्व॑हतमश्विनायु॒वंमधु॑मत्या॒नःक॑श॒यामि॑मिक्षतम् ।

प्रायु॑स्तारि॒ष्ट॒नीरपांसि॑मृक्ष॒तंसेध॑त॒द्वेषो॑भ॒वंत॑स॒चाभु॑वा ॥ ४ ॥

आ । नः । ऊर्जम् । वहतम् । अश्विना । युवम् । मधुमत्या । नः ।

कशया । मिमिक्षतम् । प्र । आयुः । तारिष्टम् । निः । रपांसि ।

मृक्षतम् । सेधतम् । द्वेषः । भवंतम् । सचाभुवा ॥ ४ ॥

हे अश्विना अश्विनौ युवयुवानोऽस्माकं ऊर्ज्वलप्राणनसमर्थं अत्रमावहतं प्रापयतं किंच
नोऽस्मान् मधुमत्या माधुर्योपेतया कशया वाचा इष्टप्रदानरूपया मिमिक्षतं सिंचतं प्रीणयतं कशेति
वाङ्मा कशाधिषणेतितचामसूक्तत्वात् यद्वा मधुमत्या माधुर्यवृष्टिमत्या माधुर्योपेतया कशया प्र-
तोदन्या नोऽस्मान्मिमिक्षतं मध्वित्युदकनाम मधु पुरीषमितितचामसूक्तत्वात् कशया अश्वता-
ङ्गेन शीघ्रमागत्य वृष्टिरूपं फलं दास्यत इति कशायामधुमत्त्वम् किंच आयुरायुष्यं प्रतारिष्टं प्रव-
र्धयतं प्रपूर्वस्तिरतिवर्धनार्थः तथारपांसि मृक्षतं पापानि निःशेषेण शोधयतं रपोरिप्रमितिपापना-
मनी भवत इति यास्कः । किंच द्वेषः द्वेष्यं अमित्रादिकं सेधतं नाशयतं इदं च भाव्यं सचाभुवासहभुवौ
अस्मात्कार्येषु सहभवनवन्तौ भवतं भवन्तौ ऐकमत्यं भजत इत्यर्थः वाक्यभेदादनिघातः ॥ ४ ॥

४. अश्विनीकुमारो, तुम दोनों हमें बल प्रदान करो। अपनी
मधुमती कषा-द्वारा हमें प्रसन्न करो। हमारी आयु बढ़ाओ, पाप दूर
करो, द्वेषियों का विनाश करो और सारे कर्मों में हमारे साथी बनो।

यु॒वंह॒गर्भ॑जग॒तीषु॒धत्थो॑यु॒वंविश्वे॑षु॒भुव॑नेष्वन्तः ।

यु॒वम॒ग्नि॑च॒वृष॑णाव॒पश्व॑व॒नस्प॑ती॒रिश्वि॑ना॒वैर॑येथाम् ॥ ५ ॥

युवम् । ह । गर्भम् । जगतीषु । धत्थः । युवम् । विश्वेषु । भुवनेषु ।

अन्तरिति । युवम् । अग्निम् । च । वृषणौ । अपः । च । वनस्पतीन् ।

अश्विनौ । ऐरयेथाम् ॥ ५ ॥

हेअश्विनाअश्विनौ युवंह युवांखलु जगतीष्वन्तः गमनशीलासुगोषुमध्येगर्भधत्थः धार-
यथः नकेवलंगोष्वेव अपितुयुवंयुवां विश्वेषुसर्वेषुभुवनेषुभूतजातेषु अन्तर्मध्येगर्भधत्थः वृष्टि-
द्वारामिषरूपत्वेनगर्भस्थरेतसःपोषकत्वात् किंच हेवृषणौकामानांर्वितारौ युवंयुवांअग्निचपश्व
वनस्पतींश्चऐरयेथांप्रवर्तयेथां आहुतिभोगायाग्निं स्वीकृत्यचवृष्ट्युदकानि उदकैरोषधिवनस्पत्या-
दिकंपतान्यस्मदर्थमैरयेथाम् ॥ ५ ॥

५. अश्विद्वय, तुम दोनों गमनशील गोओं और सारे संसार के प्राणियों में अन्तःस्थित गर्भों की रक्षा करो। अभीष्टवर्षकद्वय, अग्नि, जल और वनस्पतियों को प्रवर्तित करो।

युवंहस्थोभिषजाभेषजेभिरथोहस्थोरथ्याउराथ्येभिः ।

अथोहक्षत्रमधिधत्थउग्रायोवांहविष्मान्मनसाददाशं ॥ ६ ॥ २७ ॥

युवम् । ह । स्थः । भिषजा । भेषजेभिः । अथो इति । ह । स्थः ।

रथ्या । रथ्येभिरिति रथ्येभिः । अथो इति । ह । क्षत्रम् । अधि ।

धत्थः । उग्रा । यः । वाम् । हविष्मान् । मनसा । ददाशं ॥ ६ ॥ २७ ॥

हेअश्विनौ युवंयुवां हखलु भेषजेभिः भेषजैरौषधैः भेषजौषधभेषज्यान्यगदोजायुरगदं तत्रौषधमितिचाभिधानात् तैर्भिषजाभिषजौस्थः हशब्दः अश्विनौहिदेवानांभिषजावित्यादिप्रसिद्धिद्योतनार्थः अथो अपिच रथ्येभिः रथवोद्गभिरश्वैः रथ्यारथ्वन्तौस्थः आंवांरथो-
अश्विनेत्यादिप्रसिद्धिद्योतनार्थोहशब्दः अनयोरथेनविशेषसंबन्धः युंवोर्हिपूर्वसवितोषसोरथ-
मृतायचित्रंघृतवन्तमिष्यतीत्यादिमन्त्रान्तरेषुप्रसिद्धः अथोअपिच युवयोः क्षत्रंवलं अधिहअधि-
कंखलु हशब्दःप्रसिद्धौ यस्मादेवंतस्मात् हेउग्रा उदूर्णसामर्थ्यौ अश्विनौवांयुवाभ्यां योह-
विष्मान् आज्यपुरोडाशादिहविर्युक्तोयजमानः मनसायुष्मदायत्तेनचेतसा ददाश ददाति तस्यह-
विरादिकंधत्थः धारयथः अत्यधिकमनुगृह्णीथइत्यर्थः प्रभूतबलौयुवांरथमारुह्य अस्मद्देवय-
जनमागत्य हविःप्रदंमांघृत्वाअस्मद्यज्ञं अस्मान्विचिकित्सतमितितात्पर्यार्थः ॥ ६ ॥

६. अश्विद्वय, तुम दोनों औषध-ज्ञान-द्वारा वंश और रथवाहक अश्वों-द्वारा रथवान् हुए हो। तुम्हारा बल बहुत अधिक है; इसलिए हे उग्र अश्विद्वय, तुम्हें जो आसप्त चित्त से हव्य प्रदान करता है, उसकी रक्षा करो।

॥ इतिद्वितीयस्यद्वितीयेसप्तविंशोवर्गः ॥ २७ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् । पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरेणसायणाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येद्वितीयाष्टकेद्वितीयोऽध्यायःसमाप्तः ॥ २ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितवेदायोवेदेभ्योऽखिलंजगत् । निर्ममेतमहंवन्देविद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

अथतृतीयाध्यायआरभ्यते वसूरुद्रेत्येतदनुवाकापेक्षयाद्वितीयंसूक्तं षड्भूतचर्चैर्धर्मसं पूर्व-
नाश्विनंत्वित्युक्तत्वादिदमप्याश्विनं अनादेशपरिभाषयान्नैष्ठुभं दीर्घतमामामतेयइत्यन्यानुष्टुप्
तथाचानुक्रान्तं—वसूअन्त्यानुष्टुबिति अस्यविशेषविनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रप्रथमा—

अम् वसूरुद्रापुरुमन्तूवृधन्तादशस्यतंनोवृषणावभिष्टौ ।

दस्नाहयद्रेक्वाञ्चथ्योवांप्रयत्सस्त्राथेअकंवाभिरूती ॥ १ ॥

वसू इति । रुद्रा । पुरुमन्तू इति पुरुमन्तू । वृधन्ता । दशस्यतम् ।

नः । वृषणौ । अभिष्टौ । दस्ना । ह । यत् । रेक्वाः । औचथ्यः ।

वाम् । प्र । यत् । सस्त्राथे इति । अकंवाभिः । ऊती ॥ १ ॥

हेवृषणौ कामानांवर्षितारौ दस्ना अस्मद्विरोध्युपक्षपयितारौ हेअश्विनौ युवां नोऽस्मभ्यं
दशस्यतं दत्तं दित्सितंफलं कीदृशौवां युवां वसू वासयितारौ प्रजानांवसुनाधनेनतद्वन्तौवा मत्वं
थोलुप्यते रुद्रा रुद्रौ रुद दुःखंतज्जेतुभूतंपापंवा तस्यद्रावयितारौ संग्रामेभयंकंरंशब्दयन्तौवा रु-
द्रोरौतीतिसतइतियास्कः । पुरुमन्तू बहूनांज्ञातारौ मनोरौणादिकस्तुन्मत्ययः वृधन्तावर्धमानौ
स्तोत्रादिना अभिष्टौआभिमुख्येनपूजितौ अभीष्टसाधकौवा हशब्दउक्तगुणप्रसिद्धिद्योतनाथः
किमर्थदीयतइतिचेत् यद्यस्मावऔचथ्यः उचथस्यपुत्रोदीर्घतमाः वांयुवारंक्वः धनंस्तुतिव्या-
जेनप्रार्थयते तदर्थं यद्वा अयंयजमानोयद्यस्माद्रेक्वाञ्चथ्योहर्विलक्षणमन्नं वांयुवांददातीतिशेषः य-
स्माच्च अकवाभिः अकुत्सितैः ऊती ऊतिभिः रक्षणैः सुपांसुलुगितितृतीयायाःपूर्वसवर्णदी-
र्घः प्रसस्त्राथे प्रसारयथः प्रकर्षेणदत्तः तस्मादशस्यतं यस्मादभिमतप्रदोयस्माच्चायंप्रार्थयते
ददातिवाहविः तस्मादशस्यतमित्यर्थः ॥ १ ॥

१. हे अभीष्टवर्षक, निवासदाता, पापहन्ता, बहुज्ञानी, स्तुति-द्वारा
बद्धमान और पूजित अश्विनीकुमारो, हमें अभीष्ट फल दो; क्योंकि
उचथपुत्र दीर्घतमा तुम्हारी प्रार्थना करता है और तुम प्रशंसनीय रीति
से आश्रय प्रदान करते हो ।

अथद्वितीया—

कोवांदाशत्सुम॒तये॑चिद॒स्थैव॑सू॒यद्धे॒थेन॑म॒साप॒देगोः ।

जि॒गृ॒तम॒स्मेरे॑वतीः॒पुर॑न्धीः॒काम॒प्रेणे॑व॒मन॑सा॒चर॑न्ता ॥ २ ॥

कः । वा॒म् । दा॒शत् । सु॒ऽम॒तये॑ । चि॒त् । अ॒स्थै । वसू॑ इति । यत् ।

धे॒थे इति॑ । न॒म॒सा । प॒दे । गोः । जि॒गृ॒तम् । अ॒स्मे इति॑ । रे॒वतीः ।

पुर॑म॒न्धीः । का॒म॒प्रेण॑ऽइव । म॒न॒सा । च॒र॑न्ता ॥ २ ॥

हेवसू वासयितारावश्विनौ वां युवयोः संबन्धिन्यैवस्थैवक्ष्यमाणरूपायै सुमतयेचिद शोभनबुद्धौ चितपूजायामप्यर्थेवा स्वल्पेनैवहविषामहत्फलप्रदानरूपायै ईदृश्याअपिबुद्धेःप्रीणनायकोदाशत् कोदद्यात् दातुंशक्त्यात् युवयोःप्रभावस्यातिमहत्त्वादितिभावः दाशतेर्लेट्यडागमः कथंमतेःसौष्ठवमितितदुच्यते यद्यस्मात्कारणात् गोःपदे भूम्याः सर्वैर्गन्तव्यायाःस्तुत्यायावा वेदिरूपायाःस्थाने एतावतीवैपृथिवीयावतीवेदिरितिश्रुतेः । गौरितिभूमिनाम तथाचनिरुक्तं— गौरितिपृथिव्यानामधेयंयद्वरंगताभवतियच्चास्यांभूतानिगच्छन्तिगातेर्वौकारोनामकरणइति । तादृशेस्थाने अस्माभिःप्रार्थितौसन्तौ नमसा हविलक्षणेनयवमात्रप्रकारेणअन्नेन धेथे धारयथः बहुप्रदानविषयांबुद्धिं दधातेर्लेटिबहुलंछन्दसीतिविकरणस्यलुक् धातोर्ह्रस्वत्वं आतोडितइति इयादेशः यस्मादेवंतस्मात् अस्मे अस्मभ्यं रेवतीः क्षीरादिधनवतीः पुरन्धीः शरीरधारकाः शरीराभिवृद्धिहेतुर्गाः जिगृत्तंशब्दयतं ददतमित्यर्थः गृशब्दे छान्दसःशपःभ्लुः अफ्यासस्येत्वंह्रस्वत्वंच पुनस्तावेवविशेष्येते कामप्रेणेव इवशब्दएवकारार्थः कामपूरकेणैव मनसासहचरन्ता चरन्तौयजमानस्यकामाःपूरणीयाइतिरुतसंकल्पावित्यर्थः प्रापूरणे कामंप्रीणातोतिकामप्रः आतोनुपसर्गेकः ॥ २ ॥

२. निवासप्रव अश्विनीकुमारो, तुम्हारे इस अनुग्रह के सामने कौन तुम्हें हृद्य प्रदान कर सकता है ? अपने यज्ञीय स्थान पर हमारी स्तुति सुनकर अन्न के साथ तुम लोग बहुत धन देना चाहते हो । शरीर-पुष्टिकरी, शब्दायमाना और बहुत दूधवाली गायें प्रदान करो । यजमानों की अभिलाषा पूर्ण करने के लिए तुम लोग कृत-संकल्प होकर विचरण करते हो ।

यु॒क्तो॒ह्यद्वा॑तौ॒ग्याय॑पे॒रुर्वि॑म॒ध्येअ॒र्णसो॑धा॒यिप॑ञ्चः ।

उ॒प॒वा॒मवः॑श॒रणं॑मे॒यंशू॒रोना॑ज्म॒पत॑य॒द्भिरे॑वैः ॥ ३ ॥

युक्तः । ह । यत् । वाम् । तौघ्याय । पेरुः । वि । मध्ये । अर्णसः ।
 धायि । पञ्चः । उप । वाम् । अवः । शरणम् । गमेयम् । शूरः । न ।
 अज्म । पतयत्तुभिः । एवैः ॥ ३ ॥

अत्रेतिहासमाहुः—तौघ्यनामकराजानं युद्धेशत्रवःपराभाव्यपाशैर्दृढबद्धासमुद्रमध्येमचि-
 क्षिपुः सचोत्तरीतुमशक्तःसन् अश्विनौतुष्टाव तौचतुष्टौशौघ्रमेवरथमश्वैर्योजयित्वासमुद्रमागत्य
 तमुत्तार्यअपालयतामिति अयमर्थः—अजोहवीदश्विनातौघ्यइत्यादिमन्त्रान्तरेप्रसिद्धः । सोऽत्रो-
 च्यते—हेअश्विनौ वां युवयोःसंबन्धी पेरुः पारणकुशलोऽरथः युक्तोह अश्वैर्युक्तःखलु हशब्दोमन्त्रा-
 तरप्रसिद्धिद्योतनार्थः सचोदाहृतः कस्मैतौघ्याय एतच्चाघ्रेराज्ञे तद्वंधमोचनार्थं कुत्रेतिदुच्यते—
 अर्णसः अंभसोमध्येसमुद्रस्यमध्ये सचपञ्चः पाजसाबलेनतीर्णःसन् विधायि धारितःस्थापितः
 यस्मादेवंतस्माद्वां युवयोः अवः रक्षणं शरणंउपगमेयं संप्रामुयां ऐहिकदुःखाद्विमुक्तोयुष्म-
 त्स्थानंसंभजेयं गतौदृष्टान्तः—पतयद्भिरेवैरश्वैः शूरोन शूरइव सयथाअज्मजित्वानिर्भयंस्वगृ-
 हंप्रामोतितद्वत् ॥ ३ ॥

३. अश्विनीकुमारो, तुम्हारे उद्धार-कुशल और अश्वयुक्त रथ के,
 तुमपुत्र भुज्यु के लिए बल-प्रयोग द्वारा उत्तीर्ण होने पर वह समुद्र
 में स्थित हुआ था । अतएव जंसे युद्धजेता धीर व्रतगामी अश्व-द्वारा
 अपने घर में आता है, वैसे ही हम तुम्हारे आश्रय के लिए शरणागत
 हुए हैं ।

अथचतुर्थी—

उपस्तुतिरौचथ्यमुरुष्येन्मामामिमेपतत्रिणीविदुग्धाम् ।
 मामामेधोदशंतयश्चितोधाक्प्रयद्वांबद्धस्मनिखादतिक्षाम् ॥४॥

उपस्तुतिः । औचथ्यम् । उरुष्येत् । मा । माम् । इमे इति ।
 पतत्रिणी इति । वि । दुग्धाम् । मा । माम् । एधः । दशंतयः । चितः ।
 धाक् । प्र । यत् । वाम् । बद्धः । त्मनि । खादति । क्षाम् ॥ ४ ॥

अत्राख्यानमाहुः—जराजरितगात्रजात्यन्धदीर्घतमसंमामतेयंवरिवसितुमशक्नुवानाः स्वग-
 र्भदासाः अग्नौप्रदाहायप्रचिक्षिपुः तत्रक्षिप्तःअश्विनावस्तावीत् तौचैनमरक्षतां ततोप्यन्निय-
 माणमुदकेषुपापातयन् तत्रनिमग्नःपुनरश्विनौतुष्टाव तुष्टौसन्तौतौजलादुद्दहार्हा एवमवध्यं तं त्रैत-
 नोनामकःकश्चिद्दासोस्यशिरोवक्षश्चाविध्यत् ततोऽप्यपालयतामिति तदिदंऋग्वेदोच्यते—
 हेअश्विनौ उपस्तुतिः युवांबुद्ध्याउपेत्यक्रियमाणास्तुतिः औचथ्यंउचथस्यपुत्रंदीर्घतमसंमांड-

रुष्येव रक्षेत् दाहाद्युपद्रवात् उरुष्यतीरक्षाकर्मेति यास्कः । एवं सामान्येनोक्त्वा विशेषणप्रत्यु-
पद्रवपरिहारप्रार्थयते इमे प्रसिद्धे पतत्रिणी पतनशीले पुनरावर्तनशीले अहोरात्रे मांमाविदुग्धाम्
विशेषेण दोहगतसारं माकाष्ठं प्राणनिर्गमनानुकूल्यं माकुरुतामित्यर्थः किंच मां दशतयो दश-
वारः चितः संचितः संपादितः एधः प्रज्वालितेन्धनसंगो माधाक् माधाक्षीत् दहतेर्लुङिसिचिह-
लन्तलक्षणावृद्धिः बहुलं छन्दसीतीडभावः हल्ङ्यादिसंयोगान्तलोपौ दुःसहदुःखप्रार्थिदर्शयति
यद्यस्माद्वायुवयोः संबंधी अयं जनो बद्धः पाशैर्दृढं वेष्टितः सन् त्वनि आत्मनि आत्मनाक्षां भूमिं स्वा-
दति भक्षयति गन्तुमशक्तः सन् भूमिं परिलुठतीत्यर्थः तस्मादुपस्तुतिरौच्यमुरुष्येदिति ॥ ४ ॥

अस्याः पंचम्याविनियोगमाह शौनकः—आततायिनमायान्तं दृष्ट्वा व्याघ्रमथो वृकम् । न-
मागरञ्चितजिजपस्तेभ्य एव प्रमुच्यते ॥ १ ॥ त्रिरात्रोपोषितो रात्रौ जपेदासूर्यदर्शनात् । आपुत्य प्रयतः
सूर्यमुपतिष्ठेद्वाकरम् ॥ २ ॥ पश्यंति तत्स्करानेन तन्थान्ये पापबुद्धयः । एकः शतानि त्रायेत तत्स्करे-
भ्यश्चरन्त्यथीति ॥ ३ ॥

४. अश्विनीकुमारो, तुम्हारी स्तुति दीर्घतमा की रक्षा करे ।
प्रतिदिन घूमनेवाले अहोरात्र हमें शीर्ण न करें । दस बार प्रज्वलित
अग्नि मुझे जला न सके; क्योंकि तुम्हारे आश्रित यह व्यक्ति पाशबद्ध
होकर पृथिवी पर लेट रहा है ।

न मां गरञ्च्यो मा तृत्तमा दासाय दीप्तु संमुब्धमवाधुः ।

शिरो यदस्य त्रैतनो वितक्षत्स्वयं दास उरो अंसावपि गध ॥ ५ ॥

न । मा । गरन् । नद्यः । मा तृत्तमाः । दासाः । यत् । ईम् ।

सुप्तं मुब्धम् । अवृत्तं अधुः । शिरः । यत् । अस्य । त्रैतनः ।

विस्तक्षत् । स्वयम् । दासः । उरः । अंसौ । अपि । गधेति गध ॥ ५ ॥

नद्यो नद शीलाः मातृत्तमाः मातृवज्जगतांहितकारिण्यः आपः मामां दीर्घतमसं नगरन् न-
गिरेयुः निमग्नमाकुर्युः गृनिगरणे लेटिव्यत्ययेन शप् गिरणप्रार्थिदर्शयति यद्यस्माद्दासा अस्मदुप-
क्षपयितारो मदीयगर्भं दासाः ईं एनं दीर्घतमसं मां सुप्तमुब्धं सुप्तसंकुचितसर्वांगं स्वती पूजयामिति
प्रादिसमासे अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् अवाधुः अवाङ्मुखमपातयन् किंच अस्य मम शिरः स-
त्रैतनः एतन्नामको दासः अत्यन्तनिर्घृणः सन् यद्यस्माद्वितक्षत् विविधं तद्वान् तस्मात्सदासः स्व-
यं स्वकीयमेव शिरः तक्षतु न केवलं शिर एव अपितु मदीयमुरः वक्षःस्थलं अंसौ च गध हतवान् विदा-
रितवानित्यर्थः हंतेर्लुङि छान्दसमेतद्रूपम् ततः स्वकीयमुरः अंसावपि स्वशस्त्रेणैव तथालुतवा-
न् तद्युवयोर्माहात्म्यमिति भावः ॥ ५ ॥

५. मातृरूप नदी-जल मुझे डुबो न दे । गर्भदासी या अनायी ने इन
संकुलिताङ्ग बृद्ध को नीचे मुंह कर फेंक दिया है । त्रैतन ने इनका
शिर काटा था । दास ने स्वयं हृदय-वेश और अंश-द्वय पर आघात
किया था ।

अथषष्ठी—

दीर्घतमामामतेयोजुजुर्वान्दशमेयुगे ।

अपामर्थयतीनां ब्रह्मा भवति सारथिः ॥ ६ ॥ १ ॥

दीर्घतमाः । मामतेयः । जुजुर्वान् । दशमे । युगे । अपाम् । अर्थम् ।
यतीनाम् । ब्रह्मा । भवति । सारथिः ॥ ६ ॥ १ ॥

दीर्घतमाः एतन्नामामहर्षिः सचमामतेयः ममतायाः पुत्रः दशमेयुगे दशयुगपर्यन्तं महानु-
भावयोरश्विनोः प्रभावात्पूर्वोक्ताहुः स्वादिमुक्तः अत्यंतसुखी स्वपुत्रभार्यादिभिः सहितोजीवित-
वान् दशमेयुगेतीते सति जुजुर्वान् जीर्णो वलीपलितगात्रो बभूव एवंभूतः सन् अर्थं पुरुषैरर्थ्यमा-
नं कर्मफलं स्वर्गादिकं यतीनां प्राप्नुवन्तीनां अपां अपांकार्याणां प्रजानां यद्वा अपां अपासां कर्मणां अ-
र्थं प्रयोजनं यतीनां तासां प्रजानां ब्रह्मा ब्रह्मसदृशः परिवृढो भवति किंच सारथिः तद्वन्निर्वाहको-
भवति देवो भवतीत्यर्थः एवमस्य वृत्तांतं मन्त्रो नो वदति स्वयं वा स्वात्मानं पारोक्ष्येण अश्विनोर्महानु-
भावत्वं प्रकटयितुं ब्रवीति ॥ ६ ॥

६. ममता के पुत्र दीर्घतमा दसवें काल के बीतने पर जीर्ण
हुए थे । जो सब लोग कर्म-फल पाने की इच्छा करते हैं, वे अपने
नेता और सारथि हैं ।

॥ इति द्वितीयस्य तृतीये प्रथमो वर्गः ॥ १ ॥

प्रद्यावेति पंचर्चतृतीयं सूक्तं दैर्घतमसं जागतं द्यावापृथिव्यं अनुक्रान्तं च—प्रद्यावापंच द्यावापृ-
थिव्यं तु जागतं त्विति अग्निष्टोमे पृष्ठयस्य षष्ठे हनि च द्यावापृथिव्यं निविज्जानमेतत्सूक्तम् तथा च सू-
त्रं—प्रद्यावेति दैर्घतमसमिति आद्या द्यावापृथिव्ये पशौ हविषो याज्या तथा च सूत्रितम्—प्रद्यावायज्ञैः
पृथिवीकृता वृधा मृत्तानो रुद्रो तनो मयस्कुधीति द्वे इति ।

सैषा सूक्ते प्रथमा—

प्रद्यावायज्ञैः पृथिवीकृता वृधा मही स्तुषे विदथेषु प्रचैतसा ।

देवेभिर्देवपुत्रे सुदंसं सत्था धिया वार्याणि प्रभूषतः ॥ १ ॥

प्र । द्यावा । यज्ञैः । पृथिवी इति । ऋतुः वृधा । मही इति । स्तुषे ।

विदथेषु । प्रचैतसा । देवेभिः । ये इति । देवपुत्रे इति देवपुत्रे ।

सुदंसंसा । इत्था । धिया । वार्याणि । प्रभूषतः ॥ १ ॥

द्यावापृथिवीद्यावापृथिव्यौ दिवोद्यावेतिद्यावादेशआद्युदात्तः पृथिवीशब्दोडीषन्तोतोदा-
त्तः देवताद्वेचेत्युभयपदप्रकृतिस्वरत्वं समासमध्येपदान्तरपाठश्छान्दसः अहंयजमानः यज्ञैर्या-
गैः तत्प्रदानैर्निमित्तभूतैः हविःप्रदानार्थं प्रस्तुषे प्रकर्षेणस्तौमि पुरुषव्यत्ययः कीदृश्यैते कृतावृधा
यज्ञस्यवर्धयिष्यौमहीमहत्यौ विदथेषुयागेषुप्रचेतसाप्रकर्षेणास्मान्चेतयिष्यौ अस्माभिश्चेतयितव्ये
वा ईदृश्यैस्तुषे अनयोःकोऽतिशयइतिउच्यते—येद्यावापृथिव्यौ देवेभिःयजमानैः देवपुत्रे देवा-
यजमानाःपुत्रस्थानीयाः शुश्रूषकाययोस्तेतादृश्यौ यद्वा देवेभिर्विशिष्टे सुदंससा दंसइतिकर्मना-
म शोभनकर्मेपेते इत्था सत्यं इत्थेति सत्यनाम सत्राद्विहितेति चामसुपाठात् सत्यधिया अस्मदनु-
ग्रहबुद्ध्या वार्याणिवरणीयानि धनानि अस्मभ्यं प्रभूषतः अलंकुरुतः दत्तइत्यर्थः यद्वा वार्याणि
हवींषिधिया कर्मणानि मितेन कर्मसमाप्त्यर्थं भूषतः प्रकर्षेण स्वीकुरुतः ॥ १ ॥

१. यज्ञ-वद्धक, महान् और यज्ञकाय में चैतन्यकारी द्यावा-पृथिवी
की में, विशेष रूप से स्तुति करता है। यजमान उनके पुत्र-स्वरूप हैं।
उनके कर्म सुन्दर हैं। अनुग्रह करते हुए वे यजमानों को वरणीय
धन प्रदान करते हैं।

उतमन्येपितुरद्रुहो मनोमातुर्महिस्वतवस्तद्धवीमभिः ।

सुरेतसापितराभूमचक्रतुरुप्रजाया अमृतं वरीमभिः ॥ २ ॥

उत । मन्ये । पितुः । अद्रुहः । मनः । मातुः । महि । स्वतवः । तत् ।

हवीमभिः । सुरेतसा । पितरा । भूम । चक्रतुः । उरु ।

प्रजायाः । अमृतम् । वरीमभिः ॥ २ ॥

उतअपिच पितुः पितृस्थानीयायाः धान्याअद्रुहः अद्रोग्धुः नहिकदाचित्पिता स्वपु-
त्रादये द्रुहति तादृश्याः पृथिव्याः स्वतवः स्वायत्तबलं स्वयमेवास्मदनुग्रहायत्वरमाणं अतए-
वमहि महत् तत्तादृशं अनुग्रहयुक्तमनश्चित्तं हवीमभिः हवमानैराह्वनैर्मन्ये जानामि प्रसादया-
मीत्यर्थः यद्वा तत्तादृशमुक्तलक्षणमनः हवीमभिः हवनैः महिमन्ये अतिमहत् प्रवृद्धं मन्ये तथा
मातुः सर्वस्योत्पादयितुरन्तरिक्षस्य द्युलोकस्य मातान्तरिक्षं निर्मीयन्तेऽस्मिन्भूतानीति निरुक्तं-
म् । यद्वा पितुर्द्युलोकस्य मातुर्भूम्याः द्यौर्वःपितापृथिवीमातेति श्रुतेः । तत्तादृशमुक्तलक्षणं मनो-
मन्ये द्यावापृथिव्योर्मनोऽस्मदाह्वनैः प्रीणयामीत्यर्थः किंच पितरा माताचपिताचपितरौ द्या-
वापृथिव्यौ सुरेतसा शोभनसामर्थ्येन प्रजायाः यजमानादिरूपायाः वरीमभिः वरिष्ठैः रक्षणवि-
शेषैः भूमवद्भुतरं उरुविस्तीर्णं अमृतं अमरणभूतं अभिलषितंचक्रतुः कुरुतः ॥ २ ॥

२. मैंने आह्वान-मंत्र-द्वारा निर्द्रोह और पितृस्थानीय द्युलोक
के उदार और सदाय मन को जाना है। मातृस्थानीय पृथिवी के मन
को भी जाना है। पिता-माता (द्यावा-पृथिवी) अपनी शक्ति से पुत्रों
की भली भाँति रक्षा करते हुए बहुत और विस्तीर्ण अमृत देते हैं।

अथतृतीया—

तेसूनवःस्वपसःसुदंससोमहीजङ्गुमातरापूर्वचित्तये ।

स्थातुश्चसत्यंजगतश्चधर्मणिपुत्रस्यपाथःपदमद्वयाविनः ॥ ३ ॥

ते । सूनवः । सुऽअपसः । सुऽदंससः । मही इति । जङ्गुः । मातरा ।
पूर्वचित्तये । स्थातुः । च । सत्यम् । जगतः । च । धर्मणि । पुत्रस्य ।
पाथः । पदम् । अद्वयाविनः ॥ ३ ॥

तेप्रसिद्धाःसूनवः युवाभ्यामुत्पन्नाः पुत्रस्थानीयाःप्रजाः स्वपसः शोभनकर्माणः सुदंस-
सःशोभनदर्शनाः युवांमहीमहत्यौ मातरा मातृवद्धितकारिण्यौजङ्गुः जानन्ति महानुभावतामव-
गच्छन्ति किमर्थं पूर्वचित्तये प्रथमनुद्भये अनुग्रहरूपायै किंच तेद्यावापृथिव्यौ स्थातुः स्थावर-
स्य जगतोजंगमस्य पुत्रस्य पुत्रस्थानीयस्योभयैविधस्यजगतः अद्वयाविनः नविद्यतेद्वयंस्य
तादृशस्यस्वजीवनाय युष्मद्भ्यतिरिक्तंअजानतइत्यर्थः ईदृशस्यधर्मणि धारणे रक्षणेनिमित्तभूते
सति पदंस्थानंसत्यं अबाध्यं पाथः रक्षथः दत्तइत्यर्थः यद्वा तेप्रसिद्धाः सूनवः उत्पाद्यमानाः
स्वपसः शोभनप्रकाशादिकर्माणः सुदंससः शोभनदर्शनाः सुष्ठूपक्षयन्तोवा आत्मानं स्वव्यापारा-
य ईदृशारम्भयः महीमहत्यौद्यावापृथिव्यौ पूर्वचित्तये प्राणिनां पूर्वज्ञानायजङ्गुः ज्ञातवन्तः द्या-
वापृथिव्योरन्तरालेव्याप्ताइत्यर्थः किंच स्थातुर्जगतश्च धर्मणिधारणे तदर्थं अद्वयाविनः मार्गद्व-
यरहितस्य बहुलंछन्दसीतिद्वयशब्दान्मत्वर्थीयोचिनिः अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घः पुत्रस्ययुष्म-
त्पुत्रस्थानीयस्यादित्यस्यपदंमार्गंसत्यंपाथः अवश्यंरक्षेथः ॥ ३ ॥

३. तुम्हारी सन्तान, सुकर्मा और सुवर्शन प्रजायें तुम्हारे पहले के
अनुग्रह को स्मरण करके तुम्हें महान् और माता कहकर जानते हैं । पुत्र-
स्वरूप स्थावर और जंगम पदार्थ द्यावा-पृथिवी के अतिरिक्त और किसी
को नहीं जानते । तुम उनकी रक्षा का अबाध स्थान प्रदान करते हो ।
अथचतुर्थी—

तेमायिनोममिरेसुप्रचेतसोजामीसयौनीमिथुनासमौकसा ।

नव्येनव्यंतन्तुमातन्वतेदिविसमुद्रेअन्तःकवयःसुदीतयः ॥ ४ ॥

ते । मायिनः । ममिरे । सुऽप्रचेतसः । जामी इति । सयौनी इति सऽयौनी ।
मिथुना । समऽओकसा । नव्यम्ऽनव्यम् । तन्तुम् । आ । तन्वते ।
दिवि । समुद्रे । अन्तरिति । कवयः । सुऽदीतयः ॥ ४ ॥

तेअत्रप्रसिद्धेद्यावापृथिव्यौ मायिनः मायाःप्रज्ञाः स्वविषयप्रज्ञावन्तः प्रज्ञोपलक्षितकर्म-
वन्तोवा सुप्रचेतसः सुष्ठुप्रकर्षेणचेतितुंशक्ताः रश्मयः ममिरे मिमते प्रमाणेनपरिच्छिन्दन्ति कीदृ-
श्यौते जामी परस्परंभगिनीएतत्कुतइतिचेत् उच्यते—सयोनी समानोत्पत्तिस्थाने मिथुनाप्रा-
ण्युत्पत्तयेमिथुनभूतेपरस्परमवियुक्तेइत्यर्थः समोक्ता समानस्थाने द्युपृथिव्योरेकस्मिन्नेवाव-
काशरूपेअवस्थानात् समीचीनस्थानेवा किंच कवयः मेधाविनः स्वव्यापारविषयज्ञानवन्तः
सुदीतयः सुष्ठुद्योतनारश्मयोदिविद्योतमानेसमुद्वेन्तरिक्षेर्तर्मध्ये समुद्रशब्दोत्तरिक्षनामसुपाठात्
तद्वचनः सचैवंयास्केननिरुक्तः—समुद्रःकस्मात्समुद्रवंत्यस्मादापःसमभिद्रवंत्येनमापःसंमोदन्ते-
स्मिन्भूतानिसमुद्रकोभवतिसमुनत्तीतिवेति । नव्यंनव्यं तंतुंतननीयंविस्तारणीयंजात्येकवच-
नं रश्मीन् आतन्वते समन्ताद्विस्तारयन्ति ॥ ४ ॥

४. द्यावा-पृथिवी सहोदरा भगिनी और एक स्थान पर रहनेवाले
जोड़े हैं। वे प्रज्ञा-युक्त और चंतन्यकारी हैं। किरणें उनका विभाग
करती हैं। अपने कार्य में निरत और सुप्रकाशित रश्मियां द्योतमान
अन्तरिक्ष के बीच नये-नये सूत फैलाती हैं।

तद्राधोअद्यसवितुर्वरेण्यंवयंदेवस्यप्रसवेमनामहे।

अस्मभ्यंद्यावापृथिवीसुचेतुनारयिधत्तंवसुमन्तंशतग्विनम् ॥५॥२॥

तत् । राधः । अद्य । सवितुः । वरेण्यम् । वयम् । देवस्य । प्रसवे ।
मनामहे । अस्मभ्यम् । द्यावापृथिवी इति । सुचेतुना । रयिम् ।
धत्तम् । वसुमन्तम् । शतग्विनम् ॥ ५ ॥ २ ॥

वर्ययजमानाः सवितुः सर्वस्यप्रसवितुः देवस्यादित्यस्यांतर्यामिरूपिणः प्रसवेअनुज्ञा-
यांसत्यां तत्तादृशंवरेण्यंवरणीयंराधः पुरुषार्थसाधनसमर्थं गवादिधनंमनामहे याचामहे मन्य-
तिर्याज्याकर्मा छान्दसःशप् यद्वा पुनःपुनरभ्यस्यामः लप्सीमहीतियावत् आअभ्यासे व्यत्य-
येनात्मनेपदं शपि पाष्ठादिनामनादेशः किंच अस्मभ्यंद्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौसुचेतुना शो-
भनचेतनेनअस्मदनुग्रहबुद्ध्या रयिधनं धत्तं दत्तं कीदृशंवसुमन्तंनिवासयोग्यगृहादिविशिष्टं शत-
ग्विनं शतसंख्याकगवादिविशिष्टम् ॥ ५ ॥

५. आज हम सविता देवता की अनुमति के अनुसार उस वरणीय
धन को चाहते हैं। हमारे ऊपर द्यावा-पृथिवी अनुग्रह करके गृह आदि
और शत-शत गीओं से युक्त धन दें।

तेहीतिपंचचैचतुर्थसूक्तं दैर्घतमसंजागतंघावापृथिव्यं तेहीत्यनुक्रांतं चतुर्विंशेहनिवैश्वदे-
वशस्त्रेघावापृथिव्यनिविद्धानमेतत्सूक्तं तेहिघावापृथिवीयज्ञस्यवोरथ्यमितिवैश्वदेवमितिसूत्रि-
तत्वात् तथा पृष्ठ्याभिप्लवषडहयोर्द्वितीयेहनिवैश्वदेवेघावापृथिव्यनिविद्धानीयं चातुर्विंशकंरु-
तीयसवनमित्याभिप्लविकेद्वितीयेहन्यतिदिष्टत्वात् आभिप्लविकाद्वितीयादहः पृष्ठ्यस्यद्वितीये-
हनिपतत्सूक्तमतिदेशतःप्राप्तं पृष्ठ्यस्याभिप्लवेनोक्तेअहनीआद्येआद्याभ्यामितिसूत्रितत्वात् प्र-
थमाआश्विनशस्त्रेविनियुक्ता संस्थितेष्वश्विनायेतिसूत्रितम्—तेहिघावापृथिवीविश्वशंभुवावि-
श्वस्यदेवीमृचयस्येति ।

सैषासूक्तेप्रथमा—

तेहिघावापृथिवीविश्वशंभुवऋतावरीरजंसोधारयत्कवी ।
सुजन्मनीधिषणेअन्तरीयतेदेवोदेवीधर्मणासूर्यःशुचिः ॥ १ ॥

ते इति । हि । घावापृथिवी इति । विश्वशंभुवा ।
ऋतावरी इत्यृतःवरी । रजंसः । धारयत्कवी इति धारयत्कवी ।
सुजन्मनी इति सुजन्मनी । धिषणे इति । अन्तः । ईयते ।
देवः । देवी इति । धर्मणा । सूर्यः । शुचिः ॥ १ ॥

तेहि तेखलुप्रसिद्धे घावापृथिवीअन्तः तयोरंतराले शुचिःशुद्धः विश्वस्यशोचयिता
वा देवोदीप्यमानः सूर्योर्धर्मणाप्रकाशोदकदानादिधारणेनयुक्तःसन् ईयते सर्वदागच्छति ई-
ङ्गतौ दैवादिकः तादृशंकर्मयुवयोरनुग्रहादितिस्तुतिः कीदृश्यौते विश्वशंभुवा विश्वंसुखंभा-
वयितृययोस्तेविश्वशंभुवा विश्वस्यसुखयिन्यावित्यर्थः ऋतावरीऋतवत्यौउदकवत्यौ ऋतश-
ब्दाच्छन्दसीवनिपावितिवनिप् वनोरचेतिडीब्रिफौ रजसःउदकस्य उदकोत्पत्तौ उदकंरजउ-
च्यतेइतिनिरुक्तम् । धारयत्कवी अरुच्छ्रेणधारकंकवित्वंययोस्तेतादृश्यौ उदकोत्पादनायाप्र-
यत्नवत्यौइत्यर्थः यद्वा धारयत्कविर्मनीषीआदित्योययोस्तेतादृश्यौ वृष्ट्युदकधारणवित्सूर्योपेते-
इत्यर्थः सुजन्मनीशोभनजन्मवत्यौ धिषणेधर्मणोपेते स्वव्यापारेषुप्रगल्भेइत्यर्थः देवीद्योत-

माने अत्रयद्यपि धिषणे इत्येतद्धिषणे रोदसी इति तन्नाम सूक्तत्वात् द्यावापृथिवीनाम तथापि द्यावापृथिवी इत्यस्य विद्यमानत्वाद्यौगिकं द्रष्टव्यम् ॥ १ ॥

१. द्यावा-पृथिवी संसार के लिए सुखदायिनी, यज्ञवती, जल उत्पन्न करने के लिए चेष्टा-सम्पन्ना, सुजाता और अपने कार्य में निपुणा हैं। द्योतमान और शुचि सूर्य द्यावा-पृथिवी के बीच, अपने कार्य से, सब गमन करते हैं।

उरुव्यचं सामहिनी असश्चता पिता माता च भुवनानिरक्षतः ।
सुधृष्टमेव पुष्ये न रोदसी पिता यत्सीमभिरूपैरवासयत् ॥ २ ॥

उरुव्यचंसा । महिनी इति । असश्चता । पिता । माता । च ।
भुवनानि । रक्षतः । सुधृष्टमे इति सुधृष्टमे । वपुष्ये इति ।
न । रोदसी इति । पिता । यत् । सीम् । अभि । रूपैः ।
अवासयत् ॥ २ ॥

उरुव्यचसा प्रभूतवचनवत्यौ अतिविस्तीर्णे महिनी अतएव महत्यौ असश्चता असज्यमाने परस्परवियुक्ते इत्यर्थः पिता पालयित्रीद्यौः मातानिर्मात्रीपृथिवीचेत्युभे भुवनानि भूतजातानि रक्षतः पालयतः द्यौःपितःपृथिवीमातरित्यादिश्रुतेर्मातापितृरूपत्वं किंच सुधृष्टमे अतिशयेन धृष्टे छान्दसस्तकारलोपः प्रगल्भे रोदसी द्यावापृथिव्यौ वपुष्येन वपुषोहिते इव प्राणिनां पितराविव शरीररक्षके इत्यर्थः तदेवोपपादयति यद्यस्मात्सीं सर्वतः पिता पितृस्थानीया द्यौः रूपैः निरूपणसाधनैः प्रकाशैः निरूप्यमाणैर्वृष्ट्यादिभिर्वा अभ्यवासयत् अभिवासयति अधितिष्ठति तस्मात्पितामाताचभुवनानिरक्षतः ॥ २ ॥

२. विशाल, विस्तीर्ण और परस्पर-वियुक्त माता-पिता (द्यावा-पृथिवी) प्राणियों की रक्षा करते हैं। शरीरियों के मंगल के लिए ही द्यावा-पृथिवी मातों सचेष्ट हैं; क्योंकि पिता सारे पदार्थों को रूप प्रदान करते हैं।

सवर्हिः पुत्रः पित्रोः पवित्रवान् पुनाति धीरो भुवनानि मायया ।
धेनुं च पृश्निं वृषं सुरेतं सं विश्वाहा शुक्रं पयो अस्य दुक्षत ॥ ३ ॥

सः । वर्हिः । पुत्रः । पित्रोः । पवित्रवान् । पुनाति । धीरः ।
भुवनानि । मायया । धेनुम् । च । पृश्निम् । वृषभम् ।
सुदुरेतसम् । विश्वाहा । शुक्रम् । पयः । अस्य । दुक्षत ॥ ३ ॥

पित्रोः मातापित्रोर्द्यावापृथिव्योः पितामात्रेतिपिताशिष्यते उदात्तयणइतिपितुर्विभक्ति-
रुदात्ता पुत्रः पुरुत्राता पुत्रस्थानीयआदित्यः पवित्रवान्पावनरश्मियुक्तः धीरः धीमान् सर्वाङ्गः
फलस्यवोढाधारकःसन् मायया प्रज्ञयास्वकीयया भुवनानिभूतजातानि पुनातिपावयति प्रका-
शयतीत्यर्थः किंच सएवपुत्रः पृथ्विशुक्लवर्णाधेनुं प्रीणयित्रीभूमिं सुरेतसं शोभनसामर्थ्यं शो-
भनोदकंवा वृषभं सेत्कारंद्युलोकं च मायया पुनाति पावयति प्रकाशयतीत्यर्थः कदा विश्वाहा
सर्वाण्यप्यहानि सर्वकालमित्यर्थः किंच अस्यद्युलोकस्य कर्मणिषष्ठी इमंद्युलोकं शुक्रं पयः दी-
प्तं पयःसदृशमुदकं धुक्षत दोग्धि दुहेश्छान्दसेलुङि शलङ्गुपधादनिटःक्साइतिच्चेःक्सादेशः ईदृ-
शोमहानुभावआदित्यस्तयोःपुत्रइतिद्यावापृथिव्योःस्तुतिः ॥ ३ ॥

३. पिता-माता (द्यावा-पृथिवी) के पुत्र सूर्य हैं । वे धीर और
फलदाता हैं । अपनी बुद्धि से वे सारे भूतों को प्रकाशित करते हैं ।
वे शुक्लवर्ण धेनु (पृथिवी) और सेचन-कार्य में समर्थ वृष (द्युलोक)
को भी प्रकाशित करते हैं । वे द्युलोक से निर्मल बूध ब्रुहते हैं ।

अयं देवानां मपसामपस्तमो योजजानरोदसी विश्वशंभुवा ।
वियोममेरजसी सुक्रतूयया जरेभिः स्कम्भनेभिः समानृचे ॥ ४ ॥
अयम् । देवानाम् । अपसाम् । अपःस्तमः । यः । जजान ।
रोदसी इति । विश्वशंभुवा । वि । यः । ममे । रजसी इति ।
सुक्रतूयया । अजरेभिः । स्कम्भनेभिः । सम् । आनृचे ॥ ४ ॥

पूर्वपुत्रमाहात्म्येनैतेप्रशस्येदानींस्वोत्पादकंस्तुत्यं प्रशंसति—अयं देवानां मध्ये देवतमः अप-
सां अपस्तमः अपइतिकर्मनाम तेनतद्वानलक्ष्यते कर्मवतां मध्ये प्रकृष्टकर्मा अयमित्युक्तं
कइत्याह—यो देवो विश्वशंभुवा सर्वप्रकारेण भूतानां सुखस्य भावयिष्यौ रोदसी द्यावापृथिव्यौ म-
हानुभावे जजान उत्पादितवान् न केवलमुत्पादनमात्रं अपितु यो देवो रजसी रंजनात्मिके द्यावापृथि-
व्यौ रजसी इति द्यावापृथिव्योर्नाम रजसी सदसी इति तन्नाम सुपाठात् उक्तरूपे विममे विशेषेण
परिछिनन्ति किंस्वोपभोगाय नेत्याह—सुक्रतूयया शोभनकर्मच्छया येन कर्मणा प्राणिनां सुखं भ-
वति तादृकर्मच्छया अथ वै तदुत्तरत्र संबध्यते सुक्रतूयया उक्तेन निमित्ते नेने द्यावापृथिव्या जरेभिः
अजीर्णैर्दृढतरैः स्कम्भनेभिः गतिप्रतिबंधनैः शंकुभिः समानृचे सम्यक्सर्वतः पूजितवान् स्थापि-
तवानित्यर्थः ऋचस्तुतौ छिटिरेफ सामान्या द्विहलत्वमस्तीति तस्मान्नुद् द्विहल इत्यभ्यासस्य नुद् य-
स्मादेवं तस्मादयमेव देवः अयमेवायस्तम इति एवमहानुभावेन परमेश्वरेणोत्पत्ते इति स्तुतिः ॥ ४ ॥

४. वे देवों में देवतम और कमियों में कमंभेष्ठ हैं । उन्होंने
सर्व-सुखदाता द्यावा-पृथिवी को प्रकट किया है और प्राणियों के सुख
के लिए द्यावा-पृथिवी को विभक्त करते हैं । उन्होंने सुषुप्त शङ्कु या खूँटे
में इन्हें स्थिर कर रखा है ।

अथपंचमी-

तेनो॒गुणा॒नेम॒हिनी॒महि॒श्रवः॒क्षत्रं॒द्यावा॒पृथि॒वीधा॒सथो॒बृहत् ।
येना॒भि॒रु॒ष्टीस्त॒तना॒मवि॒श्वहा॒पना॒य्यमो॒जोअ॒स्मेसमि॒न्वतम् ॥ ५ ॥ ३ ॥

ते इति । नः । गुणा॒ने इति । म॒हिनी॒ इति । महि । श्रवः । क्षत्रम् ।
द्यावा॒पृथि॒वी इति । धा॒सथः । बृहत् । येन । अ॒भि । रु॒ष्टीः । त॒तना॒म ।
वि॒श्वहा॒ । प॒नाय्य॑म् । ओजः । अ॒स्मे इति । सम् । इ॒न्वत॑म् ॥ ५ ॥ ३ ॥

तेप्रसिद्धे हेद्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ गुणानेअस्माभिः स्तूयमानेसत्यौकर्मणिकर्तृप्रत्य-
यः महिमहव अतिप्रभूतंश्रवः सर्वत्रप्रसिद्धमचंसर्वत्रश्रूयमाणां कीर्तिवानोऽस्मभ्यं धासथः ध-
त्तं दधातेर्लेट्यडागमः सिद्धहुलमितिस्प् तथा बृहव अतिप्रभूतंक्षत्रं बलं धासथः तदेवविशेष्य-
ते येनबलेन विश्वहा सर्वेष्वप्यहःसु रुष्टीः पुत्रादिरूपाःप्रजाः अभिततनाम अभितोविस्तार-
याम तनोतेर्लोष्टि छान्दसोविकरणस्यश्लुः आडुत्तमस्येत्याडागमः तस्य छन्दस्युभयथेति आर्ध-
धातुकत्वात् अज्यस्ताद्युदात्तत्वाभावेधातुस्वरः रुष्टयइतिमनुष्यनाम रुष्टयः चर्षणयइतितच्चा-
मसुपाठात् किंच पनाय्यं स्तुत्यं ओजः शरीरबलं अस्मेअस्मासुसम्यगिन्वतं प्रवर्धयतमित्यर्थः
इन्वतिर्व्याप्तिवचनः इन्वतिननक्षेइतितच्चासुपाठात् ॥ ५ ॥

५. द्यावा-पृथिवी, हम तुम्हारी स्तुति करते हैं । तुम महान् हो,
हमें प्रभूत अन्न और बल प्रदान करो, जिससे हम सदा पुत्र आवि प्रजा
का विस्तार करें । हमारे शरीर में प्रशंसनीय बल की वृद्धि
कर दो ।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेतृतीयोवर्गः ॥ ३ ॥

किमुश्रेष्ठइतिचतुर्दशचैपंचमं सूक्तं दैर्घतमसमार्भवं अंत्यात्रिष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुबन्तपरिभाषया
जगत्यः अनुक्रांतंच-किमुश्रेष्ठःषळूनार्भवंत्रिष्टुबन्तमिति । व्यूह्लेदशरात्रेष्टेहनैवैश्वदेवशस्त्रेआ-
र्भवंनिविद्धानंद्विप्रतीकं तत्रकिमुश्रेष्ठइत्येतदंत्यवर्ज्यप्रतीकंव्यूह्लेथेतिस्रण्डेसूत्रितम्-किमुश्रेष्ठ-
उपनोवाजाइतित्रयोदशार्भवंचतस्रथेति ।

तत्रप्रथमा-

किमुश्रेष्ठःकिंयविष्टो॒नआज॒गन्कि॒मीय॒तैदू॒त्यं॑ क॒द्यदू॒चिम
न॒निन्दि॒मच॒मसं॒योम॒हाकु॒लोभे॒भ्रात॒र्द्रु॒णइ॒द्रुति॒मूदि॒म ॥ १ ॥

किम् । ऊम् इति । श्रेष्ठः । किम् । यविष्ठः । नः । आ । अजगन् ।
किम् । ईयते । दूर्यम् । कत् । यत् । ऊचिम । न । निन्दिम । चमसम् ।
यः । महाकुलः । अग्रे । भ्रातः । दृणः । इत् । भूतिम् । ऊदिम ॥ १ ॥

ऋभवोनामसुधन्वनक्षयःपुत्राः ऋभुर्विश्वावाजइति तेचमनुष्याःसन्तः सुकर्मणादे-
वत्वंप्राप्य कदाचित्कर्मकाले सोमपानायप्रवृत्ताः तान्प्रति देवैःपेरितोऽग्निः परस्परसमानरूपा-
न्द्वा स्वयमपितदाकारं धृत्वा तेषुमध्ये स्वयंचतुर्थःसन्पातुं प्रवृत्तः तेचऋभवः आगतंतंसमान-
रूपं अवलोक्य विवेकुं असमर्थाः परस्परमेवंसंदिहते—अयं किमुश्रेष्ठः किंनुखलुअस्मत्तोऽयंप-
शस्यतमः वयसाश्रेष्ठः सोऽस्मानाजगत् आगमन्प्राप्तः गमेल्लिङ्छान्दसःशपःश्लुः हल्ङ्छादि-
लोपेभोनोधातोरितित्वं अजगन्चितिगतिकर्मा अगन्जगन्चितितन्नामसुपाठात् कियविष्ठः किं-
वा नःअस्माकं युवतमः अस्मत्तःकनीयान् आजगन्प्राप्तः किंवा दूर्यं दूतकर्मदेवसंबन्धिईयते
गच्छति देवैःपेरितोदूतोऽस्मानागतोवा दूतस्यभागकर्मणीइतियत् यदूचिम यदेतद्भूमः तत्कथंनि-
श्चेतव्यमित्यर्थः वयं तावन्नयएव इदानींचत्वारःसमानरूपावर्तामहे तस्मादयमधिकः किमुश्रेष्ठ-
इति विचिकित्सा एवंसंदिह्य कथंचित्स्वतोऽन्यं निश्चित्यतंप्रत्यपरोक्षेणब्रुवते—हेअग्रेभ्रातः भ्रा-
तृवद् भागार्हं भ्रातायथाबलात् स्वकीयंभागंस्वीकरोति तद्वत्समानरूपमाश्रित्य बलाच्चमस-
पानायप्रवृत्तइतिभ्रातरित्युक्तं हेतादृशाग्रे चमसंनर्निदिम अधिकःसमागतइतिपानमकृत्वाचम-
संनदूषयामः णिदिकुत्सायां छंदसिवेतिवक्तव्यमितिद्विर्वचनाभावः अदूष्यत्वेकारणमाह—यश्च-
मसोमहाकुलः महाकुलोत्पन्नः त्वष्ट्रानिर्मितत्वात् वक्ष्यतिच—त्वष्ट्राग्नास्वंतन्यानिजईति । अतः
कारणाद्गुणः विकारेप्रकृतिशब्दः ततश्चतस्थे तच्छब्दः इदवधारणे दारुविकारचमसस्यभूतिं
प्रापि ऊदिम भूमः विदेश्छान्दसेलिटि वचिस्वपीतिसंप्रसारणं ऋादिनियमादिट् ॥ १ ॥

१. जो हमारे पास आये हैं, वे क्या हमसे ज्येष्ठ हैं या छोटे ?
ये क्या देवों के दूत-कार्य के लिए आये हैं । इन्हें क्या कहना होगा ?
इन्हें कैसे पहचानेंगे ? माता अग्नि, हम चमस की निन्दा नहीं करेंगे;
क्योंकि वह महाकुल में उत्पन्न है । उस काष्ठमय चमस की स्मृति
की हम ध्याख्या करेंगे ।

अथद्वितीया—

एकंचमसंचतुरःरुणोतनयद्वौदेवाअब्रुवन्तद्वआगमम् ।

सौधन्वनायद्येवाकर्ष्यथसाकंदैवैर्यज्ञियांसोभविष्यथ ॥ २ ॥

एकम् । चमसम् । चतुरः । कृणोतन् । तत् । वः । देवाः । अब्रुवन् ।
तत् । वः । आ । अगमम् । सौधन्वनाः । यदि । एव । करिष्यथ ।
साकम् । देवैः । यज्ञियांसः । भविष्यथ ॥ २ ॥

एवंपृष्ठोऽग्निः तान्मत्युवाच—हेसौधन्वनाः सुधन्वनःपुत्राः यूयंएकंचमसं त्वष्ट्रासंपादितंपूर्वमेकमेवसंतंचमसं चतुरःकृणोतन् चतुःसंख्याकान्कुरुत चतुरःशसीत्यन्तोदात्तत्वं पूर्ववत्तन-
प् यथाउपरितने ज्येष्ठआहचमसाद्वांकरेतीत्युपक्रम्य कनिष्ठआहचतुरस्करेतौति चतुष्टुनिर्धारि-
तं नकेवलमहमेवब्रवीमि किंतुवोयुष्मान्प्रति तदुक्तंचतुर्धाकरणरूपंकर्मउत्तरत्रवक्ष्यमाणं अश्वर-
थादिकरणरूपंचकर्म देवाइन्द्रादयः अब्रुवन् देवत्वप्राप्त्युपायत्वेनतत्तादृशंकर्मवोयुष्माकंवक्तुमह-
मागमं प्राप्तोऽस्मि यस्मादेवंतस्माद्यूयंयद्येवाकरिष्यथ यद्येवंमदुक्तप्रकारेणकर्तुंशक्नुथ तथाचेद्देवैः
साकंसह यज्ञियासोभविष्यथइतितैरुक्तमित्यर्थः ॥ २ ॥

२. अग्नि ने कहा—सुधन्वा के पुत्र, एक चमस को चार बनाओ—देवों ने यह बात कहकर मुझे भेजा है। मैं तुम्हें कहने आया हूं। तुम लोग यह कार्य कर सकते हो और ऐसा करने पर तुम लोग देवों के साथ यज्ञांशभागी बनोगे।

अथतृतीया—

अग्निंदूतंप्रतियदब्रवीतनाश्वःकर्त्वरथउतेहकर्त्तव्यः ।
धेनुःकर्त्वायुवशाकर्त्वाद्वातानिभ्रातरनुवःकृत्येमंसि ॥ ३ ॥

अग्निम् । दूतम् । प्रति । यत् । अब्रवीतन् । अश्वः । कर्त्तव्यः । रथः ।
उत । इह । कर्त्तव्यः । धेनुः । कर्त्वा । युवशा । कर्त्वा । द्वा । तानि ।
भ्रातः । अनु । वः । कृत्वी । आ । इमंसि ॥ ३ ॥

हेआगतदेव अग्निंअंगनादिगुणविशिष्टंदूतं दूतकर्मप्राप्तवन्तं त्वांप्रतियद्यत्कार्यं अब्रवीतन् अब्रु-
वन्व्यत्ययेनमध्यमः पूर्ववत्तनप् किमिति अश्वः कर्त्तव्यः एकस्मादश्वत्वात् अश्वान्तरंकर्तव्यमित्यर्थः
अश्वदश्वमतक्षतेतिवक्ष्यमाणत्वात् कृत्यार्थेतवैकेनितित्वन्मत्पयः उत अपिच रथः कर्त्तव्यः कर्त-
व्यः धेनुः कर्त्वाचर्मरहितागौः नित्यदोग्धीपुनर्नूतनाकार्या तदुत्तरत्र निश्चर्मणोगामरिणीतधीति-
भिरितिर्वक्ष्यमाणत्वात् तथा द्वा द्वौपितरौजीर्णौसंतौ पुनर्युवशा युवानौ शयानौ प्रकृष्टयौवनोपे-
तौ कर्त्वा कर्तव्यौ हेभ्रातरग्ने तानि वः युष्माकंदेवानां तैरुक्तानिकर्माणि कृत्वा अनु पश्चात् क-

त्वी कृत्वाकर्मणा एमसि एमः आभिमुख्येन प्रामुमः इण्गतौ इदन्तोमसिः यद्वा ऋषेरिदं वाक्यं हे ऋभवो यूयं आगतं अग्निदूतं प्रतियदब्रवीत न यत्कार्यं वक्ष्यमाणरूपं कर्तव्यत्वेन वदथ अङ्गीकुरुथ तानि सर्वाणि संपाद्य हे भ्रातर मे कृत्वा कर्मणा एमसीति ब्रूथेति ऋषिराह ॥ ३ ॥

३. अग्निदेव, देवों ने अपने दूत अग्नि के प्रति जो-जो कार्य बताये हैं, उनमें से अद्य बनाना होगा, रथ का निर्माण करना होगा, गौ का सृजन करना होगा अथवा माता-पिता को फिर तरुण करना होगा ? भ्रातृवर, तुम्हारे उन सब कार्यों की करके अन्त में कर्म-फल के लिए तुम्हारे पास आयेंगे।

च॒रु॒वांसं॑ ऋ॒भ॒व॒स्तद॑पृ॒च्छत॒केद॑भू॒द्यः॒स्य॒दू॒तो॒न॒आज॑गन् ।

य॒दावा॒ख्य॑च॒म॒साश्च॒तुरः॑ कृ॒ताना॑दि॒त्वष्टा॒ग्रास्व॑न्त॒न्यी॒नजे॑ ॥ ४ ॥

च॒रु॒श्वांसः॑ । ऋ॒भ॒वः । तत् । अ॒पृ॒च्छत॒ । के॒ । इत् । अ॒भू॒त् । यः ।

स्यः । दू॒तः । नः । आ । अ॒ज॒गन् । य॒दा । अ॒व॒ऽअ॒ख्य॑त् । च॒म॒सान् ।

च॒तुरः॑ । कृ॒तान् । आत् । इत् । त्वष्टा॑ । ग्रा॒सु॒ । अ॒न्तः । नि ।

अ॒न॒जे ॥ ४ ॥

हे ऋभवः तत्कार्यं यथा च रुवांसः कृतवन्तो यूयं अपृच्छत प्रश्नं कुरुत करोतेर्लिटः कसुः अत्रयद्यपि ऋभुरिति त्रयाणां मध्ये एकस्य नाम तथापि तस्य प्राथम्याच्छत्रिणो गच्छन्तीति वत्सर्वे-
प्यृभव उच्यन्ते किमिति स्यः सदूतः केदभूत् कुत्रगतः स इत्युक्तं क इत्याह—यः यो दूतो नो-
ऽस्मानाजगन् आगतत्प्राप्तः एवंभूते सति यदायं त्वष्टा चतुरः कृतान् चमसान् अवाख्यत्
अभिपश्यति ख्यातेर्लुङि अस्यतिवक्तिख्यातीति चुरेङादेशः आदित् अनन्तरमेव त्वष्टा तस्य च-
मसस्योत्पादक एतच्चा मको देवः ग्रासु स्त्रीषु मेनाग्रा इति स्त्रीणामिति निरुक्तं अंतर्मध्ये न्यानजे न्य-
कोभूत् स्त्रियमात्मानमन्यतेत्यर्थः अंजेर्लिटि तस्मान्चुट् छान्दसोऽनुनासिकलोपः ॥ ४ ॥

४. ऋभुगण, वह कार्य करके तुमने पूछा कि जो दूत हमारे पास आया था, वह कहाँ गया ? जिस समय त्वष्टा या ब्रह्मा ने चमस के चार टुकड़े बेल्ले, उसी समय वह स्त्रियों में छिप गया।

ह॒नामि॑ना॒इति॑ त्वष्टा॒यद॑ब्रवीच्च॒म॒सं॒येदे॑व॒पान॑म॒नि॒न्दिषुः॑ ।

अ॒न्याना॑मा॒नि॒कृ॒ण्व॒ते॒सु॒ते॒स॒चाँ॑ अ॒न्यैरे॑ना॒न्क॒न्या॒ऽनाम॑भिः॒स्पर्त्त॑ ॥ ५ ॥ ४

ह॒ना॒म॒ । ए॒ना॒न् । इति॑ । त्वष्टा॑ । यत् । अ॒ब्र॒वीत् । च॒म॒सम् । ये ।

दे॒व॒ऽपा॒नम् । अ॒नि॒न्दिषुः॑ । अ॒न्या॒ । ना॒मा॒नि॒ । कृ॒ण्व॒ते॒ । सु॒ते॒ । स॒चाँ॑ ।

अ॒न्यैः । ए॒ना॒न् । क॒न्या॑ । ना॒म॒ऽभिः॑ । स्पर्त्त॑ ॥ ५ ॥ ४ ॥

एनान्वक्ष्यमाणान्हनामेति यद्यदाब्रवीत् त्वष्टा पूजार्थं बहुवचनं एतच्छब्दस्य प्रकृतपराम-
र्शकत्वात् ऋभूणां प्रकृतत्वात् तेषां हननप्रसक्तिर्दर्शयति ये देवपानं देवैः पातव्यं च मसं ये ऋभवोऽ-
निन्दिषुः निन्दां अकुर्वन् देवयोग्यत्वाद् ऋचमसं मनुष्याः ऋभवः स्वीकृत्य चतुर्धा व्यभजन् तान् हना-
मेति यदा ब्रवीदित्यर्थः तदा प्रभृतिमनुष्याः सुते अभिषुते सोमपानाय प्रस्तुते सति सचासह परस्पर-
रन्यानामानि अन्यानि होत्रध्वर्यूनादीनि कृण्वते कुर्वन्ति पूर्वेनाम प्रच्छाद्योपहवकाले अध्वर्य-
उपह्वयः स्वहोतरूपह्वयस्वेत्येव मन्यैरेव नामभिः आत्मानं त्वष्ट्रवधभीत्या प्रख्यापयन्तीत्यर्थः पूर्व-
मन्यानि नामानि कथं प्रसक्तानीत्यत आह—एनान्नरां कन्यास्वोत्पादयित्रीमाता अन्यैरेव नामभिः
स्पर्तप्रीणयति स्पृप्रीतिपालनयोः लेट्यडागमः ॥ ५ ॥

५. जिस समय त्वष्टा ने कहा कि जिन्होंने देवों के पानपात्र
चमस का अपमान किया है, उनका वध करना होगा, उस समय से
ऋभुगण ने सोम तैयार होने पर दूसरा नाम ग्रहण किया और
कन्या या उनकी माता ने उसी नाम से पुकारकर उन्हें प्रसन्न किया।

इन्द्रो हरीयुयुजे अश्विनारथं बृहस्पतिर्विश्वरूपामुपाजत ।

ऋभुर्विश्वावाजो देवा अगच्छतस्वपसो यज्ञियं भागमैतन ॥ ६ ॥

इन्द्रः । हरी इति । युयुजे । अश्विना । रथम् । बृहस्पतिः ।

विश्वरूपाम् । उप । आजत । ऋभुः । विश्वा । वाजः । देवान् ।

अगच्छत । सुपसः । यज्ञियम् । भागम् । ऐतन् ॥ ६ ॥

पूर्वसृष्टानां क्रमेण विनियोगमाह—इन्द्रो हरीयुयुजे एतन्नामानावश्वौरथे योजितवान् तथा
अश्विना अश्विनौ रथं योजितवन्तौ तथा बृहस्पतिः बृहतो मन्त्रस्य पालयिता एतन्नामको देवो
विश्वरूपां नानारूपोपेतां ग्रांउपाजत उपागमत् स्वीकृतवानित्यर्थः यद्यप्यत्र गौरिति विशेषो न श्रु-
तः तथापि पूर्वं धेनुः कर्त्वेत्युक्तत्वात् परस्ताच्च ये धेनुं विश्वजुवं विश्वरूपामिति वक्ष्यमाणत्वाच्च वि-
श्वरूपा गौरित्येवाध्यवसीयते अतएव विश्वरूपामिति च तस्याश्वपंक्तिमितिकेचन व्याचक्षते त-
तदसत् युष्मत्संपादितानि रथादीनीन्द्रादयः स्वभागत्वेनाकल्पयन् तस्माद् ऋभुर्विश्वावाजश्च यूयं
देवानिन्द्रादीनगच्छत गत्वा च हेस्वपसः शोभनाश्वरथादिकर्मवन्तो यूयं यज्ञियं यज्ञार्हं यज्ञसं-
बन्धिनं भागं सोमरूपं देवत्वं प्राप्तैः सेवनीयं ऐतन् प्राप्तुं कर्मसामर्थ्येन हविर्भुजो भवतेत्यर्थः
इत्येवमपि राह ॥ ६ ॥

६. इन्द्र ने अपने अश्वों को सजाया, अश्विनी कुमारों ने रथ
तैयार किया और बृहस्पति ने विश्वरूपा गौ को स्वीकार किया। इसलिए
हे ऋभु, विभु और वाज, तुम देवों के पास गमन करो। हे पुण्यकर्ता
लोग, तुम यज्ञ-भाग ग्रहण करो।

अथसप्तमी-

निश्चर्मणो गामरिणीतधीतिभिर्याजरन्तायुवशातारुणोतन ।
सौधन्वना अश्वादश्वमतक्षतयुक्त्वारथमुपदेवाँ अयातन ॥ ७ ॥

निः । चर्मणः । गाम् । अरिणीत । धीतिः । यः । जरन्ता ।
युवशा । ता । अरुणोतन । सौधन्वनाः । अश्वात् । अश्वम् ।
अतक्षत । युक्त्वा । रथम् । उप । देवान् । अयातन ॥ ७ ॥

हेसौधन्वनाः यूयं निश्चर्मणा मृतायागोः सकाशादुत्तुताच्चर्मणः गांनूतनां निररिणीत निरगमयत उत्पादितवन्तः तेनैवचर्मणासंवीतांतसदृशीमन्याधेनुंरुतवन्तइत्यर्थः यद्यपिपूर्वमेवाश्वादीनां विनियोगउक्तः तथापितेषामत्यन्तदुःखसंपादत्वज्ञापनाय पुनराह—नकेवलं गोकरणमेव अपिच याजरन्ता यौजीर्णौ पितरौ तातौ युवशा युवानौ रुणोतन अकुरुत किंच अश्वादश्वं एकेनविद्यमानेनाश्वेनाश्वान्तरमतक्षत प्रयत्नेनसंपादितवन्तः यस्मादेवं रुतवंतस्तस्माद्रथं युष्मदीयंयुक्त्वाश्वैर्योजयित्वादेवानिन्द्रादीनुपायातन देवसमीपंप्राप्तुत ॥ ७ ॥

७. हे सुधन्वा के पुत्रो, तुमने आश्चर्यजनक कौशल से मृत घेनु के शरीर से चमड़ा लेकर उससे घेनु उत्पन्न की, जो पिता-माता बूढ़े थे, उन्हें फिर युवा किया और एक अश्व से अन्य अश्व उत्पन्न किया इसलिए रथ तैयार करके देवों के सामने जाओ ।

इदमुदकं पिबतेत्यब्रवीतनेदंवाघापिबतामुञ्जनेजनम् ।
सौधन्वना यदि तत्रेव हर्यथतृतीयैघासवनेमादयाध्वै ॥ ८ ॥

इदम् । उदकम् । पिबत । इति । अब्रवीतन । इदम् । वा । घ्र ।
पिबत । मुञ्जनेजनम् । सौधन्वनाः । यदि । तत् । नइव । हर्यथ ।
तृतीयै । घ । सवने । मादयाध्वै ॥ ८ ॥

इदानीमृषिर्देवैरुक्तमर्थतान्संबोध्य यूयंऋभूनेवमुक्तवन्तःस्थेत्यनुवाचयति हेसौधन्वनाः सुधन्वनःपुत्राः यूयं इदमुदकं सोमलक्षणं पिबत इत्यब्रवीतन इत्युक्तवन्तः ब्रवीतेर्लङिभ्यमबहुवचनस्यतत्स्यतर्नबादेशे पित्वाद्भुवईट् एतत्प्रातःसवनिकाभिप्रायं वा अथवा धेत्यनर्थकः प्रसिद्धार्थोवा इदमुंजनेजनं मुंजवाचामपर्वतः सोमोत्पत्तिस्थानं ततआहतत्वात्तेनमुंजतृणेनशोधितं अपगततृणमित्यर्थः इदंसोमरसरूपमुदकं पिबतेत्यब्रवीतन एतन्माध्यंदिनसवनाभिप्रायं हेऋभवः यूयंतत् उभयसवनसंबन्धि सोमपानकार्यं नेवहर्यथ नैवकामयथ हर्यतिःकान्तिकर्माह-

र्यतिउशिगितितत्कर्मसुपाठात् तृतीयसवनेतु मादयाध्वै अत्यर्थं तृप्ताभवथ ऋभवोदेवाःसोमस्य मत्सन्नितितृतीयसवने तेषांसोमपानसद्भावात् एवंयूयमृभूनुक्तवन्तः अथवा ऋभून्मति तस्यैवेदं वाक्यं हेसौधन्वनाः यूयंदेवत्वंप्राप्य देवयजनंप्रतिसोमपानायरथेनागत्य श्रान्तानश्वान् प्रातःसवनेइदमुदकं सोमलक्षणं पिबतेत्यब्रवीतन तत्रयदिनेच्छथ इदंवा मुंजेनेजनं मुंजेनदूषितं वाजिनं पिबतेत्यब्रवीतन पश्चात्तद्वयंदिनेवहर्यथ हेअश्वाः यूयं तृतीयसवने मादयाध्वै तत्रापिवाजिनमचारात् ॥ ८ ॥

८. दंबो, तुमने कहा था, “हे सुधन्वा के पुत्रो, तुम लोग यही सोमरस पान करो अथवा मुञ्ज-तृण से शोधित सोमरस पान करो। यदि इन दोनों में तुम्हारी इच्छा न हो, तो तीसरे (सायं) सवन में सोमरस पीकर अत्यन्त तृप्त हो जाओ।”

आपोभूयिष्ठाइत्येकोअब्रवीदग्निर्भूयिष्ठइत्यन्योअब्रवीत् ।
वधर्यन्तीवधुभ्यःप्रैकोअब्रवीदृतावदन्तश्चमसाँअपिशत ॥ ९ ॥

आपः । भूयिष्ठाः । इति । एकः । अब्रवीत् । अग्निः । भूयिष्ठः ।
इति । अन्यः । अब्रवीत् । वधःइत्यन्तीम् । वधुभ्यः । प्र । एकः ।
अब्रवीत् । ऋता । वदन्तः । चमसान् । अपिशत ॥ ९ ॥

चमसचतुर्धाकरणकालेकिमितिसत्यमदन्तोव्यभजन्नितितदाह—एकस्त्रयाणामन्यतमः आपोभूयिष्ठाइत्यब्रवीत् नस्युदकात्पशस्तंलोकोपकारकंतत्वान्तरमस्यतआपोभूयिष्ठाइत्येवमवादीत् अपामेवश्रेष्ठत्वमपएवससर्जादावित्यादिशास्त्रात् तथान्योऽग्निर्भूयिष्ठइत्यब्रवीत् आंतरंबाह्यं चदाहपाकभुक्जरणादिव्यापारेणाग्नेरेवजगन्निर्वाहकत्वात् अग्नेरेवभूयिष्ठत्वमित्येवमन्यते तथा वधर्यन्तीवधरितिरिफान्तोऽपिवज्रनाम वधःअर्कइतितन्नामसुपाठात् तदिच्छतिवृष्ट्युदकायेति वधर्यन्तीमेघपंकिरुच्यते यद्यपीयंस्ववधायवज्रंस्वयमेवनापेक्षतेतथापि वृष्ट्यर्थंवज्रेणहन्यमानत्वात् तदिच्छतीत्युपचर्यते यद्वा बहुभ्यस्तेषामर्थाय वधर्यन्तीवधमात्मनइच्छन्तीभूमिं छान्दसोरेफोपजनः तामेवैकःबहुभ्यः संवादिभ्यः श्रेष्ठतमामब्रवीत् उदकस्यापिमेवकारणत्वात् एवमृता ऋतानिउक्तरूपाणि यथार्थानिवाक्यानिवदन्तः परस्परंब्रुवन्तः चमसान् अपिशतअवयविनोऽकुरुत चतुर्धाव्यभजतेत्यर्थः पिशिवयवे शेमुचादीनामितिनुम इदमेवऋतवदनंअपेक्ष्यऋभुशब्दव्याचक्षाणोयास्कः—ऋभवउरुभान्तीतिवर्तेनभान्तीतिवर्तेनभवन्तीत्युक्तवान् ॥ ९ ॥

९. ऋभुओं में से एक ने कहा, “जल ही सबसे श्रेष्ठ है,” एक ने अग्नि को श्रेष्ठ बताया और तीसरे ने पृथ्वी को। राक्षसी बात कहकर ही उन्होंने चारों चमसों को तैयार किया।

अथदशमी—

श्रोणामेकउदकंगामवाजतिमांसमेकःपिशतिसूनयाभृतम् ।
आनिम्रुचःशरुदेकोअपाभरत्किंस्वित्पुत्रेभ्यःपितराउपावतुः॥ १०॥ ५॥

श्रोणाम् । एकः । उदकम् । गाम् । अव । अजति । मांसम् । एकः ।
पिशति । सूनया । आभृतम् । आ । निम्रुचः । शरुत् । एकः ।
अप । अभरत् । किम् । स्वित् । पुत्रेभ्यः । पितरौ । उप ।
आवतुः ॥ १० ॥ ५ ॥

अत्र ऋभवएव ऋत्विग्रूपेण स्थित्वा सर्वत्र यज्ञं निर्वहंतीत्याह श्रोणां शोणं वा छन्दसीति परस्मै-
पाभावः शोणवर्णमुदकरुधिरं एकः ऋभुषु मध्ये ऋत्विग्गामवाजति वाह्यभूमिं प्रतिगमयति रक्षो-
भागत्वेन स्थापयति तथा एको मांसं सूनया छेदनसाधनेन स्वधितिना आभृतं संपादितं पिशति
हृदयजिह्वावक्षआद्याकारेण आहतं संपादितं मांसं पिशति अवयवी करोति स्वधितिना तत्तदवयवा-
न्विभजतीत्यर्थः अथैको निम्रुचः निःशेषेण छिन्नान्मांसात् शरुत् कुक्षिस्थं जरतृणं ऊवध्यनाम-
कं अपाभरत् अपाहरत् निरसनाय एवं ऋत्विग्रूपेण स्थितेभ्यः पुत्रेभ्यः पुरुत्रादृभ्यः पुत्रस्था-
नीयेभ्यः ऋभुभ्यः सर्वेष्वनुष्ठितेषु पितरायज्ञस्यपालयितारौ जायापती किंस्विदुपावतुः किंनु
खलु प्रामुतः अवतेः प्राप्स्यर्थाच्छान्दसोलिद् सर्वैरेवानुष्ठितमिति तयोर्न किंचित्कृत्यमस्तीत्यर्थः
अथवायमर्थः एकस्तेषामन्यतमः श्रोणां पंगुकांगां उदकं प्रत्यवगमयति अपरः सूनयामां-
सविक्रियण्याभृतं संपादितं मांसं पिशति पित्रोरर्थे अपर आनिम्रुचः अस्तमयादवागेव शरुद्रोपुरी-
षं हरति एवमृभुभिरनुष्ठिते सति किंस्वित् एतस्मात्परिचरणादन्यत् पुत्रेभ्यः पितरौ उपावतुः उप-
गच्छेतामिति ॥ १० ॥

१०. एक लोहितवर्णं जल या रक्त बाहर भूमि पर रखते हैं, दूसरे
छूरे से कटे मांस को रखते हैं और तीसरे मांस से मल आदि अलग करते
हैं। किस प्रकार पिता-माता (यजमान-दम्पती) पुत्रों (ऋभुओं)
का उपकार कर सकते हैं?

॥ इति द्वितीयस्य तृतीये पंचमो वर्गः ॥ ५ ॥

अथैकादशी—

उद्धत्स्वस्मा अरुणो तना तृणं निवत्स्वपः स्वपस्य यानरः ।
अगो ह्यस्य यदसंस्तना गृहेतव्येदमृभवो नानुगच्छथ ॥ ११ ॥

उद्वत्सु । अस्मै । अकृणोतन । तृणम् । निवत्सु । अपः ।
 सुअपस्यया । नरः । अगोह्यस्य । यत् । असस्तन । गृहे । तत् ।
 अद्य । इदम् । ऋभवः । न । अनु । गच्छथ ॥ ११ ॥

पुराणप्रसिद्धान्मुधन्वनः पुत्रान्कर्मणा देवत्वं प्राप्तवतो ऋभून्स्तुत्वावेदप्रसिद्ध्या सूर्यरश्मि-
 रूपाभूनिदानींस्तौति तथा च यास्कोनिरुक्ते पुराणप्रक्रियासिद्धानृभून्बहुधानिरुच्यतदुदाहर-
 णत्वेन विष्टीशमीत्येतामुदाहृत्यादित्यरश्मयोऽप्यृभवउच्यन्त इत्युक्त्वा तस्मिन्नेतामृचमुदाज-
 हार-हेऋभवः उरुप्रभृतं भासमानाः ऋतेनादित्येन भासमानावाऋतेनोदकेन उदकार्थमुत्पन्ना-
 वारश्मीनामुरुभासमानत्वं प्रसिद्धम् तथा आदित्यादुत्पत्तिरपि उदकार्थं भवनम् पिरश्मीनां घर्मका-
 ले भूमिगतं सारमादाय पुनर्वर्षकाले प्रवर्षतीति प्रसिद्धम् आदित्याज्जायते वृष्टिरिति शास्त्रात् तथा-
 विधानरः प्रकाशवृष्ट्युदकादेर्नैतारोयूयं उद्वत्सु उच्यतेषु प्रदेशेषु मेवादिषु तृणं ग्रीहियवादिरूपं
 अस्मै प्राणिजाताय उपकारार्थं अकृणोतन कृतवन्तः स्थ उपसर्गाच्छन्दसिधात्वर्थे इति वतिः तथा
 निवत्सु प्रवणदेशेषु अस्मा एव अपउदकान्यकृणोतन अकुर्वत किं स्वभोगार्थं नेत्याह स्वपस्यया शौ-
 भनकर्मैच्छया शोभनकर्मैभिः कृतमितियजमानाः स्तुवन्ति तदिच्छयेत्यर्थः किंच यूयं अगोह्यस्या-
 ग्राह्यस्यादित्यस्य गृहे मण्डले यत् यावत्कालं असस्तनमुत्तवन्तः स्थ रात्रौ निर्व्यापारास्तिष्ठथ षस-
 स्वमे अस्मा लङ्घिपूर्ववत्स्यतनवादेशः अदादित्वाच्छपो लुक् तत्तावन्तं कालं अद्याहनि इदं इदानीं
 नानुगच्छथ अनुसृत्य न गच्छथ यावन्तं कालं रात्रौ सूर्ये निगूढावर्तध्वे तावन्तमेव कालमहन्यपि नानु-
 गच्छथेत्यर्थः यद्वा अगोपनीयस्य तस्य गृहे अन्तरिक्षे यत्तावन्तं कालं असस्तन वृष्टिमदत्त्वा स्वा-
 पमकुरुत तत्तावन्तं कालं अद्येदानीं वर्षसमये इदं सस्याभिवर्धनवृष्टिप्रवाहरूपं कर्म नानुगच्छथ अ-
 नुसृत्य न प्राप्नुथ यावन्तं कालं विवर्षथ तावन्तमेव कालं प्रवर्षथेत्यर्थः ॥ ११ ॥

११. प्रभूत दीप्तिशाली ऋभुओ, तुम नेता हो। प्राणियों के भले
 के लिए तुम ऊँचे स्थान पर ग्रीहि, यव आदि तृण उत्पन्न करते और
 सत्कर्म करने की इच्छा से नीचे के प्रदेश में जल उत्पन्न करते हो।
 सूर्यमंडल में अब तक तुम निहित थे; इस समय वैसा नहीं करना।
 अपना कार्य सिद्ध करो? अथ द्वादशी-

समील्य यद्भुवनापर्यसर्पत कं स्वित्तात्यापितराव आसतुः ।

अशपतयः करस्त्रव आददेयः प्राब्रवीत्प्रोतस्मा अब्रवीतन ॥ १२ ॥

समुमील्य । यत् । भुवना । परिऽअसर्पत । कं । स्वित् । तात्या ।

पितरा । वः । आसतुः । अशपत । यः । करस्त्रम् । वः । आऽददे ।

यः । प्र । अब्रवीत् । प्रो इति । तस्मै । अब्रवीतन ॥ १२ ॥

हे ऋभवोरश्मयोयूयं यदा यदा भुवनाभूतजः तानि संमील्य संमीलनं कृत्वा जलधरपटलैराच्छा-
द्य पर्यसर्पतः परितः सर्पणं कुरुथ वर्षथेत्यर्थः तदा तात्या ता तौ ता यमाने वृष्ट्युदके यद्वा तात्या तासु
वर्षासु छान्दसस्त्यप्रत्ययोदकारस्यात्वं अथवा पितृविशेषणं तात्या तत्कालीनौ पितरा पितरौ ज-
गतः पालकौ सूर्याचन्द्रमसौ कस्विदासतुः कुत्र खलु तिष्ठतः अस्तेर्लिटि व्यत्ययेन भूभावाभावः यद्वा
असतेर्गत्यर्थस्य लिट्चेतद्रूपं अहोरात्राविभागेन प्रवर्षथेत्यर्थः किंच ईदृशान्वो युष्मान्यः कोऽपि
वृष्टिप्रतिबंधकारी राक्षसादिः करस्त्रं बाहुना भैतव करस्त्रौ बाहू इत्युक्तत्वात् अत्रत्वकारान्तं युष्मदी-
यंहस्तं आददेष्टुं प्रतिरोधं करोति तमशपत नाशयथ यश्च प्राब्रवीत् प्रकर्षेण वाचानिरुधे
तस्मै प्रो प्रैवाब्रवीतन प्रकर्षेण भर्त्सनादिशब्दं कुरुथ यद्वा योनूनं स्तौति तं प्रकर्षेण स्तुतेत्यर्थः
॥ १२ ॥

१२. ऋभुओ, जिस समय तुम जलधर में भूतों को मिलाकर चारों
ओर जाते हो, उस समय संसार के पिता-माता कहां रहते हैं ? जो
लोग तुम्हारा हाथ पकड़कर रोकते हैं, उन्हें नीचा दिखाओ। जो वचन-
द्वारा तुम्हें रोकता है, उसकी भर्त्सना करो।

सुषुप्वांसं ऋभवस्तदपृच्छता गौह्यक इदं नो अबूबुधत् ।

श्वानं वस्तो बोधयितारं मब्रवीत् संवत्सर इदमद्या व्यख्यत ॥ १३ ॥

सुषुप्वांसः । ऋभवः । तत् । अपृच्छत् । अगौह्य । कः । इदम् । नः ।

अबूबुधत् । श्वानम् । वस्तः । बोधयितारम् । अब्रवीत् । संवत्सरे ।

इदम् । अद्य । वि । अख्यत ॥ १३ ॥

हे ऋभवः रश्म्यात्मकायूयं सुषुप्वांसः आदित्यमण्डले स्वपन्तो वर्षणाय स्वपेलिटः क्रसुः
सत् तमादित्यं तद्वाक्यमपृच्छथ प्रश्नं कुरुथ किंतु दिति चेदुच्यते हे गौह्य केनचिद्गोपनीयादित्य-
स्वामिन् नोऽस्मदीयमिदं कर्म वर्षणरूपं कः अबूबुधत् बोधयति प्रेरयति साहाय्यं करोति बुधेर्ण्य-
न्ताल्लुङि चङि रूपं वस्तः सर्वस्य वासयिता आदित्यः वसैरौणादिकस्तप्रत्ययः वयोरभेदात् ब-
त्वं बोधयितारं प्रेरयितारं श्वानमब्रवीत् अंतरिक्षे श्वसंतं वायुं प्रावादीत् असौ युष्मान् प्रेरयतीति अ-
थवा वायुसाहाय्येन वर्षन्तो यूयं संवत्सरे पूर्णे अद्येदानीं ईदं जगत् व्यख्यत विविधं प्रकाशितवन्तः
पूर्वसूर्याचन्द्रमसौ यथानदृश्येते तथा वर्षिष्वेदानीं वर्षकालेतीति विश्वं जगद्भक्तं कुरुथेत्यर्थः ख्या-
तेर्लुङ्यस्यतिवक्तिख्यातीत्यङ् ॥ १३ ॥

१३. ऋभुओ, तुम सूर्य-मंडल में सोकर सूर्य से पूछते हो कि "हे
सूर्य, किसने हमारे कर्म को जगाया।" सूर्य कहते हैं, "वायु ने तुम्हें
जगाया।" वर्ष बीत चला, इस समय फिर तुम लोग संसार को
प्रकाशित करो।

अथचतुर्दशी-

दिवायान्तिमरुतोभूम्याग्निरयंवातोअन्तरिक्षेणयाति ।

अद्भिर्यातिवरुणःसमुद्रैर्युष्मोइच्छन्तःशवसोनपातः ॥ १४ ॥ ६ ॥

दिवा । या॒न्ति । म॒रुतः । भू॒म्या । अ॒ग्निः । अ॒यम् । वा॒तः ।

अ॒न्तरि॒क्षेण । या॒ति । अ॒तृ॒भिः । या॒ति । वरु॑णः । स॒मु॒द्रैः । यु॒ष्मान् ।

इ॒च्छन्तः । श॒व॒सः । न॒पातः ॥ १४ ॥ ६ ॥

हेशवसोवृष्टिकार्यस्यबलस्य नपातो नपातयितारः ऋभवः युष्मानइच्छन्तःवृष्ट्यनुकूल-
चिकीर्षया युष्मानेवेच्छन्तः सर्वदेवाः आयाति कस्मादितितदुच्यते मरुतः वृष्ट्यनुकूलदेवाः दि-
वा द्युलोकादन्तरिक्षादयान्ति आगच्छन्ति सावेकाचइतितृतीया विभक्तेरुदात्तत्वं भूम्याः भूमेः स-
काशादग्निर्याति आगच्छति अयंवातः सर्वदासंचारीवायुः अन्तरिक्षेणयातिअन्तरिक्षादायाति
तथावरुणः आवरकोजलाभिमानीडेवः समुद्रैः समुन्दनस्वभावैरद्भिः ताभ्य आयाति यद्वा पूर्वं
वृष्टिसाहाय्यायागताः एतेदेवाः कृतकार्याः संतः पुनर्युष्मान्कामयमानाः स्वस्वदेशंप्रतियान्तीत्य
र्थः ॥ १४ ॥

१४. बल के नप्ता ऋभुओ, तुम्हारे वशंन की इच्छा से मरुत्
द्युलोक से आ रहे हैं; अग्नि पृथ्वी से आते हैं; वायु, आकाश से
आते हैं; और वरुण समुद्र-जल के साथ आते हैं ।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेषष्ठोवर्गः ॥ ६ ॥

मानोमित्रइतिद्वारिंशत्यृचंपंचमसूक्तं दैर्घतमसं तृतीयाषष्ठ्यौजगत्याँ शिष्टास्त्रिष्टुभः अश्व-
स्यस्तूयमानत्वाधातेनोच्यतेसादेवतेतिन्यायेनाश्वोदेवता अत्रानुक्रमणिका—मानोद्वधिकाश्वस्तु-
तिस्तु तृतीयाषष्ठ्यौजगत्याविति । अश्वमेधस्यमध्यमेहन्यध्रिगुपैवे अध्रिगोशमीध्वमितिशिष्टाष-
ड्विंशतिरस्यवंक्रयइतिअस्मात्पुरस्ताद्वैतत्सूक्तमावपेद त्रीणिस्तुत्यानिभवन्तीतिखण्डेस्तत्रितम्—अ-
ध्रिगोशमीध्वमितिशिष्टाषड्विंशतिरस्यवंक्रयइतिवामानोमित्रइत्यावपेतेति ।

तत्रमथमा—

मानोमित्रोवरुणोअर्यमायुरिन्द्रक्रमुक्षामरुतःपरिख्यन् ।

यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि ॥ १ ॥

मा । नः । मित्रः । वरुणः । अर्यमा । आयुः । इन्द्रः । ऋभुक्षाः ।
मरुतः । परि । ख्यन् । यत् । वाजिनः । देवजातस्य । सप्ते ।
प्रवक्ष्यामः । विदथे । वीर्याणि ॥ १ ॥

नोऽस्मान्श्वंस्तोतुं प्रवृत्तान्मित्रादयो देवाः मापरिख्यन् परिख्यानं माकुर्वन्तु परिख्यानं
नामनिंदा महानुभावे देवजातमश्वं तुच्छानरास्तुवंतीति माकुर्वन्तु ख्यातेर्माङ्कितुङ्ङि अस्यति-
वक्तीत्यादिनाच्चेरङ् अहरभिमानी देवो मित्रः रात्र्यभिमानी वरुणः अर्यमा तयोरन्तरालाभिमानी
आदित्यः आयुः सततगन्ता वायुः वकारलोपो वा इन्द्रः प्रसिद्धः ऋभुक्षाः देवानां निवासभूतः प्र-
जापतिः यद्वैतन्महन्नामैन्द्रविशेषणं ऋभुक्षा उक्षा इति तन्नाम सुपाठात् मरुतः इन्द्रभ्रातरः निन्दायाः
प्रसक्तिं दर्शयति यद्यस्माद्वाजिनो वेजनवतो बह्वन्वतो वा देवजातस्य बहुदेवतास्वरूपेणोत्पन्न-
स्य उषादीनामस्य शिरआद्यवयवत्वादिति भावः उषावा अश्वस्य मेध्यस्य शिर इत्यादि श्रुतेः । य-
द्वा देवेष्यो जातस्य गंधर्वकुले उत्पन्नत्वात् । सप्तेः सर्पणशीलस्य अश्वनामैतत् एवं विधस्याश्व-
स्य महानुभावस्य वीर्याणि वीरकर्माणि सामर्थ्यानि विदधे वेदनसाधने यज्ञे प्रवक्ष्यामः प्रकर्षेण ब्रूमः
अतो मापरिख्यन् प्रत्युतानुगृह्णन्तित्यर्थः ॥ १ ॥

१. चूंकि हम यज्ञ में देवजात और द्रुतगति अश्व के वीर कर्म
का कीर्तन करते हैं, इसलिए मित्र, वरुण, अर्यमा, आयु, इन्द्र, ऋभुक्षा
और वायु हमारी निन्दा न करें।

अथ द्वितीया-

यन्निर्णिजा रेक्णसा प्रावृतस्य रातिगृभीतां मुखतो नयन्ति ।
सुप्राङ्जो मेम्यद्विश्वरूप इन्द्रा पूष्णोः प्रियमप्येति पार्थः ॥ २ ॥
यत् । निः । निजा । रेक्णसा । प्रावृतस्य । रातिम् । गृभीताम् ।
मुखतः । नयन्ति । सुप्राङ् । अजः । मेम्यत् । विश्वरूपः ।
इन्द्रा पूष्णोः । प्रियम् । अपि । एति । पार्थः ॥ २ ॥

यत् यस्मात् निर्निजा निर्निगितिरूपनाम निर्णिक् अविरिति रूपनाम सुपाठात् रेक्णसा
रेक्ण इति धनञ्जयः रेक्णः रिक्थमिति तन्नाम सूक्तत्वात् उभयत्र मतवर्थोलुप्यते रूपवता हिरण्य-
वता आभरणेन प्रावृतस्य सर्वतो वेष्टितस्याश्वस्य मुखतः पुरस्ताद्गृभीतां गृहीतां रातिं दातव्यां
दातव्यत्वेन गृहीतामजां नयन्ति ऋत्विजः सतादृशोजः सुप्राङ् सुष्टुप्रशस्य गमनः मेम्यत् हन्यमानः
मीर्हीसायां अस्माद्यङ्गुलगन्तात् कर्मणि व्यत्ययेन शब्दो यद्वा तस्य शब्दानुकरणं भेषशब्दं कुर्वन्
विश्वरूपः बहुवर्णोपेतः कृष्णग्रीवः कृष्णललाट इत्येवमनेकवर्ण इत्यर्थः एवं रूपोयः इन्द्रा पूष्णोः

इन्द्रःप्रसिद्धः पूषापोषकोदेवोऽग्निः तयोःप्रियं आग्नेयःकृष्णग्रीवइत्युक्तत्वात् अग्नेःप्रियत्वं सर्वेर्पीदस्येतीदमियत्वं एवरूपं पाथो नमप्येति प्रामोतु ॥ २ ॥

२. सुन्दर स्वर्णभिरण से विभूषित अश्व के सामने ऋत्विक् लोग उरसर्ग के लिए छाग पकड़कर ले जाते हैं। विविध वर्ण के छाग शब्द करते हुए सामने जाते हैं। वह इन्द्र और पूषा का प्रिय अन्न हो।

एषच्छागःपुरोअश्वेनवाजिनापूष्णोभागोनीयतेविश्वदैव्यः।

अभिप्रियंयत्पुरोळाशमर्वतात्वष्टेदेनसौश्रवसायजिन्वति ॥ ३ ॥

एषः। छागः। पुरः। अश्वेन। वाजिना। पूष्णः। भागः। नीयते।

विश्वदैव्यः। अभिप्रियम्। यत्। पुरोळाशम्। अर्वता।

त्वष्टा। इत्। एनम्। सौश्रवसाय। जिन्वति ॥ ३ ॥

एषःछागः शृंगरहितोऽजः अश्वेन वाजिनाशीघ्रव्यापकेनाश्वेनसहपूष्णः पोषकस्याग्ने-
र्भागोभजनीयः विश्वदैव्यः सर्वदेवार्हः अग्नेःसर्वदेवात्मकत्वात् तदर्हत्वेनसर्वदेवप्रियत्वं एवंवि-
धोऽजः पुरः पुरस्तात्नीयतेप्राप्यते यत् यस्मादेवंक्रियते तस्मात्प्रियं प्रीणयितारं पुरोडाशंपुरस्ता-
द्वातव्यमेनमजं त्वष्टासर्वस्योत्पादकोदेवः त्वष्टारूपाणिविकरोतीति श्रुतेः। तूर्णव्यापकोऽग्निर्वाज-
भेत्वष्टुर्विभ्यतुरित्युक्तत्वात् अहोरात्रेइतिवारणीइतिवेतियास्केनारणीविभ्यतुरित्युक्तत्वात् अर-
णिंसंबन्धोऽग्नेरेवेतिगम्यते अर्वताअरणवताश्वेनसहसौश्रवसाय देवानांशोभनाच्चायतन्निमित्तं
अभिजिन्वति प्रीतिहेतुकंकरोति ॥ ३ ॥

३. सब देवों के लिए उपयुक्त छाग पूषा के ही अंश में पड़ता है। उसे शीघ्रगामी अश्व के साथ सामने लाया जाता है। अतएव त्वष्टा देवता के सुन्दर भोजन के लिए अश्व के साथ इस छाग से सुखाद्य पुरोडाश तैयार किया जाय।

यद्धविष्यमृतुशोदेवयानंत्रिर्मानुषाःपर्यश्वंनयन्ति।

अत्रापूष्णःप्रथमोभागएतियज्ञंदेवेभ्यःप्रतिवेदयन्नजः ॥ ४ ॥

यत्। हविष्यम्। ऋतुःशः। देवयानम्। त्रिः। मानुषाः।

परि। अश्वम्। नयन्ति। अत्र। पूष्णः। प्रथमः। भागः। एति।

यज्ञम्। देवेभ्यः। प्रतिवेदयन्। अजः ॥ ४ ॥

हविषांहविर्योग्यदेवयानंदेवानांप्रापणीयमश्वंयत् यदामानुषाः ऋत्विजः ऋतुशः ऋतावृ-
तौ कालेकाले त्रिःपरिणयन्ति पर्यग्निकुर्वन्तीत्यर्थः अत्रास्मिन्समये ऋचितुनुधेतिदीर्घः पूष्णः पो-
षकस्याग्नेर्भागोऽजःप्रथमः एतिपुरोगामीसन् गच्छति किंकुर्वन् यज्ञदेवेभ्यःप्रतिवेदयन् प्रख्या-
पयन् ॥ ४ ॥

४. जब ऋत्विक् लोग देवों के लिए प्राप्त करने योग्य अश्व
को समय-समय पर तीन बार अग्नि के पास ले जाते हैं तब पूषा
के प्रथम भाग का छाग देवों के यज्ञ की बात का प्रचार करके आगे
जाता है ।

होताध्वर्युरावयाअग्निमिन्धोग्रावग्राभउतशंस्तासुविप्रः ।

तेनयज्ञेनस्वरंकृतेनस्विष्टेनवक्षणाआपृणध्वम् ॥ ५ ॥ ७ ॥

होता । अध्वर्युः । आवयाः । अग्निमिन्धुः । ग्रावग्राभः । उत ।
शंस्ता । सुविप्रः । तेन । यज्ञेन । सुअरंकृतेन । सुइष्टेन ।

वक्षणाः । आ । पृणध्वम् ॥ ५ ॥ ७ ॥

होता देवानामाह्वाता एतन्नामकऋत्विक् अध्वर्युरध्वरयुः अध्वरस्यनेता सोऽपिआवयाः
आभिमुख्येनहविषांगमयिताअध्वर्योर्विशेषणमेतत् आङ्पूर्वाद्धितेरसुन् पूर्वपदमकृतिस्वरत्वंच य-
द्वा आभिमुख्येनावयष्टाप्रतिप्रस्थातोच्यते अवेयजइतिषिवन् अवाप्योरुपसर्गयोरित्यल्लोपः अ-
ग्निमिन्धोऽग्नीव भाष्ट्राभ्योरिन्धेइतिमुम् ग्रावग्राभःग्राव्यःस्तुत्यागृह्णातीति ग्रावस्तुत् कर्मण्यण् उत
अपिच शंस्ताप्रशास्ता सुविप्रइतिमेधाविनाम शोभनमेधोपेतोब्रह्मोच्यते ब्रह्मात्वोवदतिजार्तविद्यामि-
त्यत्र ब्रह्मैकोजातेजातेविद्यावदतिब्रह्मासर्वविद्यःसर्ववेदितुमर्हतीत्युक्तत्वाद्ब्रह्मैवसुविप्रशब्देनाभिधे-
यः सचानुकऋत्विगुपलक्षकः एतेसर्वेयूयतेनप्रसिद्धेनस्वरंकृतेनसुष्टुअरणीयंकृतेनस्वलंकृतेनवा
उच्चारसौष्ठवादिनासुष्टुसंपादितेनस्विष्टेनसुष्टुइष्टेनयज्ञेनवक्षणाः अभितोषृतकुल्यादीन्प्रवहणस्व-
भावाः प्रसिद्धानदीर्वा आपृणध्वं सर्वतःपूरयत् यज्ञसम्यक्निवर्त्यफलंसाधयतेत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. होता (देवों को बुलानेवाले), अध्वर्यु (यज्ञ-नेता),
आवया (हव्यदाता), अग्निसिद्ध (अग्नि-प्रज्वलन-कर्त्ता), ग्रावग्राभ
(प्रस्तर-द्वारा सोमरस निकालनेवाले), शंस्ता (नियमानुसार कर्म का
अनुष्ठान करनेवाले) और ब्रह्मा (सब यज्ञ-कार्यों के प्रधान सम्पादक)
प्रसिद्ध, अलंकृत और सुन्वर यज्ञ-द्वारा नवियों को पूर्ण करें ।

यूपत्रस्काउतयेयूपवाहाश्रपालंयेअश्वयूपायतक्षेति ।

येचार्वतिपचनंसंभरन्त्युतोतेषामभिगूर्तिर्नइन्वतु ॥ ६ ॥

यूपवस्काः । उत । ये । यूपववाहाः । चषालम् । ये ।

अश्वयूपाय । तक्षति । ये । च । अर्वते । पचनम् । समभरन्ति ।

उतो इति । तेषाम् । अभिगूर्तिः । नः । इन्वतु ॥ ६ ॥

यूपवस्काः यूपार्हवृक्षस्यवश्चनकर्तारः छेत्तारः उत येच यूपवाहाः छिन्नस्यवोढारः ये-
च चषालं यूपस्योपरिस्थाप्ययूपाग्रभागंचषालमाहुः अश्वयूपाय अश्वबंधनयूपायतक्षतीति
वचनव्यत्ययः तक्षणेनतनूकुर्वति येचार्वते अरणवतेऽश्वायपचनं पाकसाधनं काष्ठभांडादिकं
संभरन्ति साधुसंपादयन्ति उतो अपिच नोऽस्मत्संबंधिनां तेषामृत्विजामभिगूर्तिः संकल्पः सर्व-
थाकरणीयमितिबुद्धिरिन्वतुव्याप्नोतु इन्वतिर्व्याप्तिवचनः इन्वति ननक्ष इतितद्वचनेषुपाठात् यद्वा
तेषामभिगूर्तिर्नोऽस्मानिन्वतु यागं साधुपारं प्राप्य्यफलेनयोजयत्वित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. जो यूप के योग्य वृक्ष काटते हैं, जो यूप वृक्ष ढोते हैं, जो
अश्व को बांधने के यूप के लिए काष्ठ-मण्डप आदि तैयार करते
हैं, जो अश्व के लिए पाक-पात्र का संग्रह करते हैं, हमारा संकल्प भी
उन्हीं का हो ।

उपप्रागात्सुमन्मेधायिमन्मदेवानामाशा उपवीतपृष्ठः ।

अन्वेनंविप्राऋषयोमदन्तिदेवानांपुष्टेचक्रमसुबन्धुम् ॥ ७ ॥

उप । प्र । अगात् । सुमत् । मे । अधायि । मन्म । देवानाम् ।

आशाः । उप । वीतपृष्ठः । अनु । एनम् । विप्राः । ऋषयः ।

मदन्ति । देवानाम् । पुष्टे । चक्रम । सुबन्धुम् ॥ ७ ॥

मन्मननीयफलंसुमद उपप्रागात् उपप्राेतु सुमदस्वयमित्यर्थइतिर्यास्कः । यद्वा स्वयमेव
मादयितुमे मयि अधायि धीत्येते फलभूतोऽश्वआगतःसचमयाधृतइत्यर्थः किमर्थवीतपृ-
ष्ठः साधुपोषणेनप्राप्तपार्श्वभागः कांतपृष्ठोवा अत्यंतदृढइत्यर्थः तादृशोयं देवानामाशाः पूरयि-
तुंउपगच्छतु यागार्थमागतमेनं सुबंधुं शोभनबंधनमश्वं देवानामाशास्यमानानां पुष्टे पोषणा-
यचक्रम कुर्मः तंच विप्रामेधाविनऋत्विजः ऋषयोर्वीन्द्रियद्रष्टारःअन्येवाविप्राऋषयश्चानुमदंति
अनुमोदन्तां सम्यक्कृतमिति परितुष्यन्तु ॥ ७ ॥

७. हमारा मनोरथ स्वयं सिद्ध हो । मनोहर-पृष्ठ-विशिष्ट अश्व,
देवों की आशा-पूर्ति के लिए, आवे । देवों की पुष्टि के लिए हम
उसे अच्छी तरह बांधेंगे । मेधावी ऋत्विक् लोग आनन्दित हों ।

यद्वाजिनोदामसंदानमर्वतोयार्शीर्षण्यांशानारज्जुरस्य ।

यद्वाधास्यप्रभृतमास्येऽतृणंसर्वात्तातेअपिदेवेष्वस्तु ॥ ८ ॥

यत् । वाजिनः । दाम । समुदानम् । अर्वतः । या । शीर्षण्या ।
रशना । रज्जुः । अस्य । यत् । वा । घ । अस्य । प्रभृतम् ।
आस्ये । तृणम् । सर्वा । ता । ते । अपि । देवेषु । अस्तु ॥ ८ ॥

वाजिनोवेगवतः अर्वतः अरणवतः गमनवतोऽश्वस्ययद्दामग्रीवावद्धारज्जुः यच्चसंदानं सम्यगवच्छेदकं बंधकंपादबंधनंदामास्ति याचास्य शीर्षण्याशिरसि बद्धारशनामेखलाइवखली-
नरज्जुरस्ति शिरःशब्दाद्भवेच्छन्दसीतियत् येचतद्धितेतिशीर्षन्भावः तित्स्वरितः यद्वाघास्याश्व-
स्यास्ये मुखे प्रभृतं प्रहतं प्रक्षिप्तं तृणमस्ति घशब्दोहार्ये सचप्रसिद्ध्यर्थः सर्वा सर्वाणि ता तानि
सर्वाण्यपि हेअश्व तेतव संबन्धीनि देवेष्वस्तुसंतु देवेषुमध्येभवंतु देवत्वंप्राप्नुवंतुवा वचनव्य-
त्ययः अत्रोपयुक्तानांसर्वेषां देवत्वंकिल अश्वस्यतत्प्राप्तिर्नाशासनीया ॥ ८ ॥

८. जिस रस्सी से घोड़े की गर्दन बांधी जाती है, जिससे उसके पैर बांधे जाते हैं, जिस रस्सी से उसका सिर बांधा जाता है, वे सब रस्सियाँ और अश्व के मुख में डाली जानेवाली घासों देवों के पास आवें ।

यदश्वस्यक्रविषोमक्षिकाशयद्वास्वरौस्वधितौरिसमस्ति ।
यद्धस्तयोःशमितुर्यन्त्रखेषुसर्वातातेअपिदेवेष्वस्तु ॥ ९ ॥

यत् । अश्वस्य । क्रविषः । मक्षिका । आश । यत् । वा । स्वरौ ।
स्वधितौ । रिप्तम् । अस्ति । यत् । हस्तयोः । शमितुः । यत् ।
नखेषु । सर्वा । ता । ते । अपि । देवेषु । अस्तु ॥ ९ ॥

अश्वस्य तदवयवभूतस्य क्रविषः आममांसस्य यत् यदंगं मक्षिका आशाभक्षयत्
अशभोजने यद्वा कर्मणिषष्ठी अश्वस्ययन्मांसं भक्षयति वा अथवा स्वरौ पश्वंजनकाले यत्
रिप्तंलिप्तमस्ति स्वरुणापशुमनक्तीतिश्रुतेः । अथवा स्वधितौछेदनकाले अवदानकाले
यद्रिप्तमस्ति शमितुर्हस्तयोर्लिप्तमस्ति विशसनकालेयच्चनखेषु लिप्तं तासर्वा तानिसर्वाणि हेअश्व
तेतवसंबन्धीनिदेवेष्वस्तु देवेषुसंतोषार्थायभवन्तु ॥ ९ ॥

९. अश्व का जो कच्चा ही मांस मक्खी खाती है, काटने या साफ करने के समय हथियार में जो लग जाता है और छेदक के हाथों तथा नखों में जो लग जाता है, वह सब देवों के पास जाय ।

यद्वृद्धयमुदरस्यापवातियआमस्यक्रविषोगन्धोअस्ति ।

सुकृतातच्छमितारःकृण्वन्तूतमेधंशृतपाकंपचन्तु ॥ १० ॥ ८ ॥

यत् । ऊर्वध्यम् । उदरस्य । अप॒ऽवार्ति । यः । आ॒मस्य । ऋ॒विषः ।
ग॒न्धः । अ॒स्ति । सु॒कृता । तत् । श॒मितारः । कृ॒ण्वन्तु ।
उ॒त । मे॒धम् । श्रु॒त॒ऽपाकम् । प॒चन्तु ॥ १० ॥ ८ ॥

उदरस्य संबंधियद्वध्यं ईषज्जीर्णतृणं पुरीषमपवाति अपगच्छति यश्चामस्यापक्वस्य ऋवि-
षो मांसस्य गंधोऽस्ति लेशोऽस्ति पाकस्य समये यत्किंचिद्वध्यं अपक्वस्य च लेशोऽस्ति आमगंधोऽस्ति
तत्सर्वं शमितारो विशसनकर्तारः सुकृता कृण्वन्तु सुकृतं उक्तदोषरहितं कुर्वंतु उत अपि च मेधं मेध्यं
यज्ञार्हं पश्ववयवं श्रुतपाकं देवयोग्यपाकोपेतं यथा भवति तथा पचंतु पितृमनुष्यादियोग्यम-
तिपक्वमीषत्पक्वं च माकुर्वन्त्वित्यर्थः ॥ १० ॥

१०. उदर का जो अजीर्ण अंश बाहर हो जाता है और अपक्व
मांस का जो लेशमात्र रहता है, उसे छेदक निर्दोष करे और पवित्र
मांस देवों के लिए उपयोगी करके पकावे ।

यत्ते॒गात्रा॑द॒ग्निना॑प॒च्यमा॑नाद॒भि॒शूलं॑नि॒हंत॑स्याव॒धाव॑ति ।
मा॒त॒द्भूम्या॑मा॒श्रिष॑न्मा॒तृ॒णेषु॑दे॒वेभ्य॑स्तदु॒श॒श्र्यो॒रा॒तम॑स्तु ॥ ११ ॥

यत् । ते । गात्रात् । अ॒ग्निना॑ । प॒च्यमा॑नात् । अ॒भि । शूलं॑म् ।
नि॒हंत॑स्य । अ॒व॒धाव॑ति । मा । तत् । भू॒म्याम् । आ । श्रि॒षत् ।
मा । तृ॒णेषु॑ । दे॒वेभ्यः॑ । तत् । उ॒श॒त्तु॑भ्यः । रा॒तम् । अ॒स्तु ॥ ११ ॥

हेअश्व तेतवाग्निनापच्यमानाद्गात्राद्यदूष्मरूपं रसोवायत्किंचिदवधावति तथानिहतस्य
निःशेषेण हतस्य तव यदंगं सरूपं शूलमभिलक्ष्यावधावति निर्गच्छति तत्तदंगं भूम्यामाश्रिषत्
आश्रिष्टं मा भूत् श्रिषेः पुषादित्वादङ् पाकसमये तथा मा तृणेषु विशसनसमये दर्भेषु मापगच्छतु
वर्हितत्पतितं कुत्र गच्छत्विति चेत् उच्यते—तत्तादृशं उशश्र्यः कृत्स्नं हविः कामयमानेभ्यो देवेभ्यो-
रातं दत्तमस्तु ॥ ११ ॥

११. अश्व, आग में पकाते समय तुम्हारे शरीर से जो रस
निकलता और जो अंश शूल में आबद्ध रहता है, वह मिट्टी में गिरकर
तिनकों में मिल न जाय । देवता लोग लालायित हुए हैं, उन्हें सारा
हवि प्रदान किया जाय ।

येवा॒जिनं॑परि॒पश्य॑न्तिप॒क्वंय॑ई॒माहुः॑सु॒रभि॑र्नि॒हरे॑ति ।

येचा॒र्वतो॑मांसमि॒क्षामु॑पास॑तउ॒तोतेषा॑मभि॒र्गूर्ति॑र्नइ॒न्वतु॑ ॥ १२ ॥

ये । वाजिनम् । परिपश्यन्ति । पक्कम् । ये । ईम् । आहुः । सुरभिः ।
निः । हर । इति । ये । च । अर्वतः । मांसभिक्षाम् । उपआसते ।
उतो इति । तेषाम् । अभिगूर्तिः । नः । इन्वतु ॥ १२ ॥

येपक्कंवाजिनमश्वंअश्ववयवंपरिपश्यन्ति परितःपावनबुद्धेक्षते यई येचैनंसुरभिः शो-
भनगंधःअतोनिर्हर किंचिदप्यस्मज्यंदेहीत्याहुः यद्वा निःशेषेणदेवेश्योहरेत्याहुः यतः सुरभिः
अतोदेवयोग्यमिति किंच येचार्वतोमांसभिक्षामुपासते येनराः अस्यार्वतोऽश्वस्य इतशिष्टमांस-
याचनानुपासते कांक्षन्ते उतोअपिच तेषामुक्तविधानामभिगूर्तिः अभितः उद्यमननोऽस्मानि-
न्वतु व्यामोतु यथास्माभिरश्वउपालब्धः एवंस्पृहयन्ति तथायज्ञोनिर्वाहयत्वित्यर्थः यद्वा मंत्रोदे-
वपरोव्याख्येयः येदेवाः वाजिनंपक्कंपरिपश्यन्तिकदाहोष्यतीतिविलंबंद्ष्ट्वा येच सुरभिः ईमेननि-
र्हर निःशेषेणास्मज्यंदेहीत्याहुः येचार्वतः अश्वस्यमांसभिक्षामुपासतेतेषामभिगूर्तिर्नः इन्वतु ते-
षांउद्यमःसफलोभवत्वित्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. जो लोग चारों ओर से अश्व का पकना देखते हैं, जो कहते हैं
कि गन्ध मनोहर है, देवों को दो; तथा जो मांस-भिक्षा की अपेक्षा
करते हैं, उनका संकल्प हमारा ही हो।

यन्त्रीक्षणंमांसपचन्याउखायायापात्राणियूष्णआसेचनानि ।
ऊष्मण्यापिधानाचरूणामङ्गाःसूनाःपरिभूषन्त्यश्वम् ॥ १३ ॥
यत् । निईक्षणम् । मांसपचन्याः । उखायाः । या । पात्राणि ।
यूष्णः । आसेचनानि । ऊष्मण्या । अपिधाना । चरूणाम् ।
अङ्गाः । सूनाः । परि । भूषन्ति । अश्वम् ॥ १३ ॥

मांसपचन्याः मांसपचन्याः पचतेरधिकरणेत्युद् मांसस्यपचियुद्धघञोरित्यंतलोपः उखा-
याः स्थाल्यायत् न्रीक्षणंपाकपरीक्षासाधनं काष्ठं तथा या यानि पात्राणि यूष्णोरसस्यक्थितस्य
आसेचनानि आसेचनसाधनानि तथाऊष्मण्या ऊष्मनिवारणार्हाणिपात्राणि तथाचरूणांपा-
त्राणां मांसपूर्णानां अपिधाना पिधानानितत्साधनानि तथा अङ्काः हृदयाद्यवयवांकनसाधनाः
वेतसशाखाः सूनाः अवदानसाधनाः स्वधित्यादयः एतमश्वंअश्ववयवं परिभूषेति परितोभूष-
यन्ति स्वस्वव्यापारेणसाधयन्तीत्यर्थः भूषअलंकारे श्रौवादिकः ॥ १३ ॥

१३. मांस-पाचन की परीक्षा के लिए जो काष्ठभानु लगाया
जाता है, जिन पात्रों में रस रक्षित होता है, जिन आच्छादनों से गर्मी
रहती है, जिस वेतस-शाखा से अश्व का अवयव पहले चिह्नित किया
जाता है और जिस क्षुरिका से, चिह्नानुसार अवयव काटे जाते हैं,
सो सब अश्व का मांस प्रस्तुत करते हैं।

अथचतुर्दशी—

नि॒क्रम॑णं नि॒षद॑नं वि॒वर्त॑नं यच्च प॒ड्मी॑श॒मर्व॑तः ।

यच्च प॒पौ॑ यच्च घा॒सि॒ज॒घास॑ सर्वा॒ताते॑ अपि॒दे॒वेष्व॑स्तु ॥ १४ ॥

नि॒ऽक्रम॑णम् । नि॒ऽसद॑नम् । वि॒ऽवर्त॑नम् । यत् । च । प॒ड्मी॑शम् ।

अ॒र्वतः । यत् । च । प॒पौ । यत् । च । घा॒सिम् । ज॒घास॑ । सर्वा ।

ता । ते । अपि॑ । दे॒वेषु॑ । अ॒स्तु ॥ १४ ॥

यत् नि॒क्रम॑णं नितरांक्रमते यत्र तच्चि॒क्रम॑णं स्थानं नितरांसीदत्यत्रेति निषद॑नं वि॒वर्त॑नं वि॒धिव॑र्तनं इतस्ततोऽलुंठनं यत्र तत् सर्वत्राधिकरणे ल्युट् यच्चा॒र्वतो॑ऽश्वस्य प॒ड्मी॑शं पादबन्धनं यद्वा बन्धनं पट् तद्वाङ्मदेशः अत्र सर्वत्र देवार्थस्याश्वस्य रोमादीनामपि निरर्थकत्वाभावाय तत्स्थानमपि स्वीक्रियते यद्वा क्रियापरावगंतव्या आलंभसमये निग्रहेण यानि क्रमणादयश्चेष्टाः संति ता इत्यर्थः यच्च प॒पौ यदुदकमपि बत् तच्च घा॒सि॒अदनी॑यंतुणादिकं जघास अ॒भक्ष॑यत् हे॒अश्व॑ ते तव तातानि सर्वाणि नि॒क्रम॑णादीनि दे॒वेष्व॑स्तु संतु दे॒वेषु॑ व्याप्नोतु तान्यपि निरर्थकानि मा भूवन्नित्यर्थः ॥ १४ ॥

१४. जहाँ अश्व गया था, जहाँ बैठा था, जहाँ लेटा था, जिससे उसके पैर बांधे गये थे, जो उसने पिया था तथा जो घास उसने खाई थी, सो सब देवों के पास जाय ।

अथपंचदशी—

मा॒त्वा॒ग्नि॒ध्व॒नयी॑ धू॒मग॑न्धि॒मो॒खा॒भ्राज॑न्त्य॒भिवि॑क्त॒जग्निः॑ ।

इ॒ष्टं॒वी॒तम॑भि॒गूर्त॑वर्ष॒ट्कृतं॑ तं दे॒वासः॑ प्र॒ति॒गृ॒भ्ण॑न्त्य॒श्वम् ॥ १५ ॥ १॥

मा । त्वा । अ॒ग्निः । ध्व॒नयी॑त् । धू॒मऽग॑न्धिः । मा । उ॒खा । भ्राज॑न्ती ।

अ॒ग्नि । वि॒क्त । जग्निः । इ॒ष्टम् । वी॒तम् । अ॒भि॒गूर्त॑म् । वर्ष॒ट्कृत॑म् ।

तम् । दे॒वासः॑ । प्र॒ति । गृ॒भ्ण॑न्ति । अ॒श्वम् ॥ १५ ॥ १ ॥

हे॒अश्व॑त्वात्वां धूमगंधिः धूमेन व्याप्नोऽग्निः मा ध्वनयीत् मा ध्वनयतु धूमं दृष्ट्वा शब्दं मा कुर्वित्यर्थः अश्वस्य शब्देन प्रायश्चित्तविधानात् यद्वा हे पच्यमानाश्वावयव त्वात्वां धूमगंधिरग्निर्मा ध्वनयीत् ध्वनौ सति भांडभंगः स्यात् नोनयतीत्यादिना चङ्प्रतिषेधः ह्यंतक्षणेति वृद्धाभावः किंच भ्राजंती अत्यंताग्निं संयोगेन दीप्ता उखास्थाली मा अभिविक्त अभितोमाची च लट् तापातिशयेन मानीनशदित्यर्थः ओविजीभयचलनयोः छांदसो विकरणस्य लुक् लुङ्निवा सलोऽल्लीति सलोपः स्था-

लीविशेष्यते जघ्निःजिघ्रसीतापेन घ्रागंधोपादाने आदृगमहनइतिकिन्त्ययः तंतादृशमश्वं इष्टं हो-
तुमिषितं वीतंहोमायानीतं अभिगूर्तं आभिमुख्येन प्रदाना योद्यतं यद्वा इष्टं प्रयाजैरापीतं वीतं पर्य-
ग्निकृतं अभिगूर्तं येयजामहे इत्यागूरित्योक्तम् वषट्कृतं वषट्कारेण देवसंस्कृतं एवंभूतं तदेवासेदेवाः
प्रतिगृह्णांति प्रतिगृह्णन्ति ॥ १५ ॥

१५. अश्वगण, धूमगन्ध अग्नि तुमसे शब्द न करा सकें, अतीव
अग्नि-संयोग से प्रतप्त सुगन्धित मांड कम्पित न हो। यज्ञ के लिए
अभिप्रेत और हवन के लिए लाया हुआ, सम्मुख में प्रदत्त और वषट्कार-
द्वारा शोभित अश्व देवता ग्रहण करें।

यदश्वाय वास उपस्तृणन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै ।

संदानमर्वन्तं पट्टीशं प्रिया देवेष्वायामयन्ति ॥ १६ ॥

यत् । अश्वाय । वासः । उपस्तृणन्ति । अधीवासम् । या ।

हिरण्यानि । अस्मै । सम्सदानम् । अर्वन्तम् । पट्टीशम् । प्रिया ।

देवेषु । आ । यमयन्ति ॥ १६ ॥

अश्वायसंज्ञप्यमानाय अधीवासं उपर्याच्छादनयोग्यं यत् वास उपस्तृणन्ति सर्वत आ-
च्छादयन्ति स्तृञ् आच्छादने क्रियादिकः तथास्मै अश्वाय या यानि हिरण्यानि सौवर्णराजतकां-
स्यानि पात्राणि कल्पयन्ति तथा अर्वन्तं षष्ठ्यर्थे द्वितीया अर्वतोऽश्वस्य संदानं शिरोबंधनं पट्टीशं पादे-
षु प्रविष्टं पादबंधनं एतानि प्रिया देवानां प्रियतराणि चात्वालेबद्धा स्थापितानि देवेष्वायामयन्ति
प्रापयन्ति ॥ १६ ॥

१६. जिस आच्छादन योग्य वस्त्र से अश्व को आच्छादित किया
जाता है, उसको जो सोने के गहने दिये जाते हैं, जिससे उसका
सिर और पैर बांधे जाते हैं, सो सब देवों के लिए प्रिय है। ऋत्विक्
लोग देवों को यह सब प्रदान करते हैं।

यत्ते सा देमहं सा शूकृतस्य पाण्यं वा कशं या वा तुतोद ।

सुचेव ता हविषो अध्वरेषु सर्वा ताते ब्रह्मणा सूदयामि ॥ १७ ॥

यत् । ते । सादे । महंसा । शूकृतस्य । पाण्यं । वा । कशं या ।

वा । तुतोद । सुचाइव । ता । हविषः । अध्वरेषु । सर्वा ।

ता । ते । ब्रह्मणा । सूदयामि ॥ १७ ॥

महंसाबलेन शूकृतस्य शब्दानुकरणमेतत् शूकारं कुर्वतः ते तव सादे सदने गमने निमित्तभूते
सति सदेर्भावे घञ् कर्षात् तद्व्यन्तोदात्तत्वं अर्थतो गमनं कुर्वन् शूकारं कुर्वतस्ते त्वां पाण्यं वा

कशयावातुतोद व्यथयति यद्यस्मात्तस्मात्तेतव ता तानि सर्वा सर्वाणि अध्वरेषु यागेषु ब्रह्मणामं-
त्रेण सूदयामि क्षरामि आहुतिवेन कल्पयामीत्यर्थः तत्र दृष्टान्तः—अध्वरेषु यागेषु हविषः
हविराज्यादिकं सुचेव सुचायथा सूदयन्ति तद्वत् ॥ १७ ॥

१७. अश्व, जोर से नासाध्वनि करते हुए गमन करने पर चावुक
के आघात अथवा ऎड़ के आघात से जो व्यथा उत्पन्न हुई थी, सो
सब व्यथा में उसी प्रकार मंत्र-द्वारा आहुति में देता हूँ, जैसे
सुक-द्वारा हृद्य दिया जाता है ।

चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धोर्वंकीरश्वस्य स्वधितिः समेति ।

अच्छिद्रा गात्रा वयुना कृणोत परुष्परुनुघुष्य विशस्त ॥ १८ ॥

चतुःत्रिंशत् । वाजिनः । देवबन्धोः । वंकीः । अश्वस्य ।

स्वधितिः । सम् । एति । अच्छिद्रा । गात्रा । वयुना । कृणोत ।

परुःपरुः । अनुघुष्य । वि । शस्त ॥ १८ ॥

वाजिनोऽश्वस्य देवबन्धोः देवानां पियस्य चतुस्त्रिंशद्वंकीः एतत्संख्यान्युभयपार्श्वास्थी-
नि स्वधितिः छेदनसाधनोऽसिः समेति सम्पगच्छति छेदनाय इतरेषां अजादीनां षड्विंशति-
रेव षड्विंशतिरस्य वंक्रय इति प्रैषाद् हे विशसनकर्तः अस्याश्वस्य गात्राणि शरीरावयवान् अच्छि-
द्राण्यथा भवन्ति तथा वयुना वयुनानि प्रज्ञानानि वयुनमिति प्रज्ञानाम् वयुनं अभिख्येति तन्ना-
मसूक्तत्वाद् कृणोत कुरुत तप्तनप्तनथनाश्चेति तद्वादेशः हृदयजिह्वावक्षःप्रभृतीनि प्रज्ञायमध्ये छि-
न्नानि माकुरुतेत्यर्थः तदर्थं परुःपरुः प्रतिपर्वप्रतिहृदयाद्यवयवं अनुघुष्य इदमवयवमिति संश-
ब्धैव विशस्त विशसनं कुरुत शसुर्हिंसायां छांदसः शपोलुक् गात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतादिति प्रैषा-
त् ॥ १८ ॥

१८. देवों के बन्धु-स्वरूप अश्व की जो बगल की टेढ़ी चौंतीस
हड्डी हैं, उन्हें काटने के लिए खड़्ग जाता है । हे अश्वच्छेदक, ऐसा
करना, जिससे अंग विच्छन्न न हो जायें । शब्द करके और देख-देखकर
एक-एक हिस्सा काटो ।

एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वायन्तारां भवतस्तथ ऋतुः ।

याते गात्राणामृतुथा कृणोमिताता पिण्डानां प्रजुहोम्यग्नौ ॥ १९ ॥

एकः । त्वष्टुः । अश्वस्य । विशस्ता । द्वा । यन्तारां । भवतः ।

तथा । ऋतुः । या । ते । गात्राणाम् । ऋतुथा । कृणोमि ।

तास्ता । पिण्डानाम् । प्र । जुहोमि । अग्नौ ॥ १९ ॥

तद्विष्टरस्यदीप्तस्याश्वस्य विशस्ताविशसनस्यकर्ता एकएव सकः ऋतुः एतदुपलक्षितः का-
लात्मा तस्यैवसर्वेषामपिपर्यवसितृत्वाद् यद्वा ऋतुः निःशंकंविशसनायगताशमिता तथा द्वा द्वौ
यंतारा नियमयितारौअहोरात्रेदेवौ द्वावापृथिव्यौवा ऋत्विक्षुभवतः तथाऋतुरित्यत्र ऋत्यकइ-
तिप्रकृतिभावोह्रस्वत्वंच हेअश्व तेतवगात्राणांमध्येयायानि हृदयाद्यवयवजातानि ऋतुथा
कोलेकणोमिच्छिनन्निस्पदायामि पिण्डानांमध्ये ताता तानितानि प्रज्ञाना नुरोधेनाशौजुहोमि
प्रकर्षेणहुतंकरोमि॥ १९ ॥

१९. ऋतु ही तेजःपुञ्ज अश्व का एकमात्र विकाशक हैं। उन्हें दो
दिन-रात धारण करते हैं। अश्व, तुम्हारे शरीर के जिन अवयवों को,
यथासमय काटता है, उनका पिण्ड बनाकर अग्नि को प्रदान
करता है।

मात्वा॑नपत्प्रि॒यआ॒त्मापि॒यन्त॑मा॒स्वार्धिति॑स्तन्व॒ऽआ॒र्ति॑ष्ठिपत्ते ।
माते॑गृध्रु॒रवि॒शस्ता॑ति॒हाय॑छि॒द्रागा॑त्रा॒ण्य॒सिना॑मिथू॒कः ॥ २० ॥
मा । त्वा । त॒पत् । प्रि॒यः । आ॒त्मा । अ॒पि॒द्यन्त॑म् । मा ।
स्व॒र्धितिः॑ । त॒न्वः । आ । ति॒स्थि॒पत् । ते । मा । ते । गृ॒ध्रुः ।
अ॒वि॒शस्ता॑ । अ॒ति॒हाय॑ । छि॒द्रा । गा॒त्राणि॑ । अ॒सिना॑ ।
मिथु॑ । क॒रिति॑ कः ॥ २० ॥

हेअश्वत्वात्वां अपियंतं देवान्यति गच्छन्तं प्रियआत्माभोगायतनत्वाद् तवप्रियतरोदेहो-
मातपद् तसंमाकर्षाद् वियोगजनिताव्यथामाभूदित्यर्थः स्वर्धितिःशस्त्रं तेतव तन्वः तनुःअंगानि
मातिष्ठिपद् त्वयिचिरमास्थितानिमाकर्षाद् स्थापयतेर्लुङि तिष्ठतेरिदितीत्वं तथा तेतवगात्राणि
गृध्रुः केवलमांसग्रहणेप्सुः अविशस्ता विशसने अकुशलः शमिता अतिहाय न्यूनातिरेकभा-
वेन तत्तदंगमतिक्रम्य मध्ये मिथु मिथ्याव्यर्थं असिनाछिद्रा छिद्राणि तिर्यक् छिन्नानिमाकः
माकर्षाद् करोतेर्लुङि मंत्रेषसेतिचैर्लुक् गुणः ह्रस्व्याव्ययइतिवलोपः ॥ २० ॥

२०. अश्व, तुम जिस समय देवों के पास जाते हो, उस समय
तुम्हारी प्रिय देह तुम्हें क्लेश न दे। तुम्हारे शरीर में खड्ग अधिक क्षत
न करे। मांस-लोलुप और अनभिज्ञ छेदक अस्त्र-द्वारा विभिन्न अंगों
को छोड़कर तुम्हारा गात्र वृथा न काटे।

नवा॑उ॒तन्त्रि॒यसे॒नरि॒ष्यसि॒देवाँ॑इ॒देषि॒पथि॑भिःसु॒गेभिः॑ ।
ह्री॒ति॒यु॒आ॒पृष॑तीअ॒भूता॑मु॒पा॒स्था॒हा॒जीधु॑रिरासंभस्य ॥ २१ ॥

न । वै । ऊम् इति । एतत् । म्रियसे । न । रिष्यसि । देवान् । इत् ।
एषि । पथिऽभिः । सु॒ग्गेभिः । हरी इति । ते । युक्ता । पृषती इति ।
अभूताम् । उप । अस्थात् । वाजी । धुरि । रासभस्य ॥ २१ ॥

नवाउ नैवखलु एतन्म्रियसे वाशब्दएवकारार्थः उइत्यवधारणे नैवेदानीं इतराश्ववन्धतो-
भवसि देवत्वप्राप्तेर्वक्ष्यमाणत्वात् अतएवनरिष्यसि नहिंस्यसे व्यर्थं हिंसायाअभावात् ननुप्रत्य-
क्षतोमृतिरवयवनाशश्चदृश्यते कथमेवमुच्यतइति उच्यते सुग्गेभिः शोभनगमनसाधनैः पथि-
भिः मार्गैः देवयानलक्षणैः देवानिदेषि देवानेवप्रामोषि अतोयुक्तैषोक्तिः कैःसाधनैरितितत्रा-
ह—तेत्वावोदुं हरीएतन्नामानाविंद्रस्याश्वौ तेतवयुंजा रथेयुक्तावभूतां भविष्यतः आशंसारु-
पत्वात् भूतार्थनिर्देशः हरीइंद्रस्येतिनिरुक्तं । तथापृषती पृषत्योमरुतांवाहनभूतौ युंजाअभूतां
युक्तौभविष्यतः पृषत्योमरुतामितिचनिरुक्तं । युजेऽर्त्विगित्यादिनाक्किन् युजेरसमासेइतिनुम्
सुपांसुलुगित्याकारः तथारासभस्यअश्विवाहनस्य एतन्नामकस्याश्वस्य धुरिस्थानेवर्तमानः
कश्चिद्वाजीउपास्थात् उपस्थास्यति वहतीत्यर्थः यद्वा रासभस्यभानोर्धुरिवर्त्तनियुक्तोवाजी अ-
श्वःउपस्थास्यति देवत्वंगच्छतस्तवगमनाय इन्द्रादयः स्वस्ववाहनानि प्रेषयन्तीत्यर्थः यद्वा त-
त्तदेवभावमापन्नं त्वांतानितानिवाहनानिवहंति ॥ २१ ॥

२१. अश्व, तुम न तो मरते हो और न संसार तुम्हारी हिंसा
करता है । तुम उत्तम मार्ग से देवों के पास जाते हो । इन्द्र के हरि
नाग के दोनों घोड़े और मरुतों के पूषती नाम के दोनों वाहन तुम्हारे
रथ में जोते जायेंगे । अश्विनीकुमारों के वाहन रासभ के बबले, तुम्हारे
रथ में, कोई शीघ्रगामी अश्व जोता जायगा ।

उपाकरणकाले अवघ्राणावर्तने यद्यश्वोनकुर्यात् तदैषानैमित्तिकीयजमानवाचनार्थाभ-
वति तथाचसूत्रितम्—सुगव्यंनोवाजीस्वश्व्यमितियजमानंवाचयेदिति ।

सैषासूक्तेर्द्वाविंशी—

सुगव्यंनोवाजीस्वश्व्यंपुंसःपुत्राँउतविश्वापुषंरयिम् ।
अनागास्त्वंनोअदितिःकृणोतुक्षत्रंनोअश्वौवनतांहविष्मान् ॥ २२ ॥ १० ॥

सु॒ग्गव्यम् । नः । वा॒जी । सु॒ऽअश्व्यम् । पुंसः । पु॒त्रान् । उ॒त् ।
वि॒श्वऽपुषम् । र॒यिम् । अ॒ना॒गाःऽत्वम् । नः । अ॒दितिः । कृ॒णोतु ।
क्ष॒त्रम् । नः । अ॒श्वः । व॒न॒ताम् । ह॒विष्मान् ॥ २२ ॥ १० ॥

वाजीअश्वआलभ्यमानोऽस्माकं सुगव्यंशोभनेनगोसमूहेनयुक्तंविश्वापुंरारिं विश्वस्य पोषकंधनंरुणोतुकरोतु खलगोरथादितिसमूहार्थेयत् छान्दसमुत्तरपदाद्युदात्तत्वं यद्वा सामूहिकस्याणःप्रसंगेसर्वत्रगोरजादिप्रत्ययप्रसंगेइतियत् तदंतस्याद्युदात्तंछान्दसीत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वं तथास्वश्व्यं शोभनाश्वसमूहयुक्तं तथा पुंसः पुत्रान् पुत्रशब्दःस्त्रीपुमपत्यसाधारणः अतः पुमपत्यानीत्यर्थः यद्वापुंसोर्बन्धादीन् पुत्रान्पुरुषक्षकानात्मजान् रूपपत्यानिपुमपत्यानिचेत्यर्थः उत अपिच विश्वापुंरारिंविश्वपोषणसमर्थंधनं किंचनोऽस्मानदितिः अदीनोश्वः अनागास्त्वं रुणोतु सर्वतोनिष्पापत्वंकरोतु उक्तानांफलानान्यूनान्तिरेकजनितपापक्षयाभावे असंभवादपापत्वंप्राथ्येते किंच हविष्मानहविर्भूतावयवोपेतोऽश्वोनोऽस्माकंक्षत्रंबलंक्षान्त्रतेजोवनतां संभजतांकुरुताम्॥२२॥

२२. यह अश्व, हमें गी और अश्व से युक्त तथा संसार-रक्षक धन प्रदान करे; हमें पुत्र प्रदान करे। तेजस्वी अश्व, हमें पाप से बचाओ। हविर्भूत अश्व, हमें शारीरिक बल प्रदान करो।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेदशमोवर्गः ॥ १० ॥

यदक्रंदइतित्रयोदशर्चसप्तमंस्मृकंदैर्धतमसंनैष्ठुभं अश्वस्यस्तुयमानत्वात्तदेवत्यं यदक्रंदः सप्तेनेत्यनुक्रमणिका । आश्वमेधिकेमध्येहनिउपाकरणायावस्थितमश्वमाद्याभिरेकादशभिः स्तौति तथाच त्रीणिसुत्यानीतिखण्डेस्त्रितम्—तमवस्थितमुपाकरणायायदक्रंदइत्येकादशभिः स्तौत्यप्रणुवञ्जिति ।

तत्रप्रथमा—

यदक्रन्दःप्रथमंजायमानउच्यन्तस्मुद्रादुतवापुरीषात् ।

श्येनस्यपक्षाहरिणस्यबाहूउपस्तुत्यमहिजाततेअर्वन् ॥ १ ॥

यत् । अक्रन्दः । प्रथमम् । जायमानः । उतइयन् । समुद्रात् । उत । वा । पुरीषात् । श्येनस्य । पक्षा । हरिणस्य । बाहू इति । उपस्तुत्यम् । महि । जातम् । ते । अर्वन् ॥ १ ॥

हेअर्वन् अरणकुशलाश्व तेतवमहिमहत् जातंजन्मजननं उपस्तुत्यंउपेत्यसर्वैःस्तोतव्यं स्तौतेरेतिस्तुशास्वितिक्यप् ततस्तुक् कथंस्तुत्यत्वमित्युच्यते यद्यस्मात्समुद्रात् अंतरिक्षनामैतत् उदकसमुदनापादानाद्यक्षगंधर्वादिसंमोदनाधिकरणाद्वांतरिक्षात् प्रथमपूर्वजायमानः उत्पन्नः यद्वा समुद्रआदित्यः समुदनाद्वाष्ट्यातस्माद्वाजायमानः सूर्यादश्वंसवोनिरतष्टेतिवक्ष्यमाणत्वात् उतवा अथवापुरीषात् सर्वकामानांपूरकात् उदकात्प्रथममुद्यन् उद्गच्छन्ततादृशस्त्वं यद्यस्मात् अक्रन्दः महाशब्दमकरोः यजमानमनुग्रहीतुं किंच ते पक्षा पतनसाधनौ पक्षौ श्येनस्वपक्षाविव

तौयथाशीघ्रपतनसाधनौ तादृशावित्यर्थः तवबाहू हरिणस्यबाहूइव तौयथावेगवंतौतादृशा-
वित्यर्थः यस्मादेवंतस्मात्तेजन्मस्तुत्यमित्यर्थः ॥ १ ॥

१. अश्व, तुम्हारा महान् जन्म सबकी स्तुति के योग्य है । अन्तरिक्ष
या जल से प्रथम उत्पन्न होकर, यजमान के अनुग्रह के लिए, महान्
शब्द करते हो । इयेन पक्षी के पक्ष की तरह तुम्हें पक्ष हैं तथा हरिण
के पद की तरह तुम्हें पैर हैं ।

यमेनदत्तत्रितएनमायुनगिन्द्रएणंप्रथमोअध्यतिष्ठत् ॥
गन्धर्वोअस्यरशनामगृभ्णात्सूरादश्वंवसवोनिरतष्ट ॥ २ ॥

यमेन । दत्तम् । त्रितः । एनम् । अयुनक् । इन्द्रः । एनम् ।
प्रथमः । अधि । अतिष्ठत् । गन्धर्वः । अस्य । रशनाम् ।
अगृभ्णात् । सूरात् । अश्वम् । वसवः । निः । अतष्ट ॥ २ ॥

यमेननियामकेनाग्निनादत्तमेनमश्वं त्रितः पृथिव्यादिषु त्रिषु स्थानेषु वर्तमानस्तीर्णतमोवावायुः
अयुनक् रथेयोजितवान् किंचैनमश्वं इन्द्रः प्रथमः प्रतमः प्रकृष्टतमः प्रथमइतिमुख्यनाम अ-
ध्यतिष्ठत् अधिष्ठितवान् अस्यगंधर्वः सोमः सोमेनसमयाविपृक्तइतिवक्ष्यमाणत्वात् सचास्या-
श्वस्यरशनानियमनरज्जुमगृभ्णात् अग्रहीत् ईदृशोश्वः कुतःसमुत्पन्नइतिचेद उच्यते—हेवसवः
रश्मयोयूयंसूरादादित्यादश्वं एवमहानुभावं निरतष्ट निःशेषेणसाधुसंपादितवन्तः यद्वा वसुश-
ब्देनोक्ताएवयमादयः परासृश्यन्ते हेवसवः स्वस्वव्यापारेणसर्वस्याच्छादयितारोयूयं सूरादादि-
त्यादश्वमेननिरतष्ट अतक्षतनिरित्येषसमित्येतस्यस्थाने तक्षतिःकरोतिकर्मा सचक्रियासामान्य-
वचनः अत्रौचित्याद्धारणेवर्तते सम्यग्धारितवन्तइत्यर्थः तक्षेर्लङिछान्दसःशपोलुक् स्कोःसंयो-
गाद्योरितिक्रोषः ॥ २ ॥

२. यम या अग्नि ने अश्व दिया था, त्रित या वायु ने उसे रथ
में जोड़ा । रथ पर, पहले इन्द्र चढ़े और गन्धर्वों या सोमों ने उसकी
लगाम को धारण किया । वसुओं ने सूर्य से अश्व को बनाया ।

असियमोअस्यादित्योअर्वन्नसित्रितोगुक्षेनव्रतेन ।
असिसोमेनसमयाविपृक्तआहुस्तेत्रीणिदिविबन्धनानि ॥ ३ ॥

असि । यमः । असि । आदित्यः । अर्वन् । असि । त्रितः ।
गुक्षेन । व्रतेन । असि । सोमेन । समया । विपृक्तः । आहुः ।
ते । त्रीणि । दिवि । बन्धनानि ॥ ३ ॥

हेअर्वन् त्वंयमोसि नियमिताग्निरसि तेनदत्तत्वात्तच्छब्दव्यपदेशः तथा आदित्योसि सूर-
राक्षिततष्टेत्युक्तत्वात् तथागुह्येन व्रतेन गोपनीयेनदुर्दिनरूपेणवा कर्मणा सर्वत्रव्याप्तिरूपेणेत्य-
र्थः तेनत्रितः त्रिषुस्थानेषु तायमानोवायुरसि त्रितएनमायुनगित्युक्तत्वात् तद्रूपत्वं अथवागुह्ये-
नव्रतेन गोपनीयेनकर्मणा योगादिसाधनरूपेण त्रितः एतन्नामकऋषिरसि किंच हेअश्व त्वं सो-
मेनसमयासहविपृक्तः वीत्येषसमित्येतस्मिन्नर्थे संपृक्तोसि तेनगृहीतत्वात् हेअश्वैवंरूपं तेतव
दिवि द्युलोके आदित्येवावर्तमानस्य त्रीणिबंधनानि उत्पत्तिकारणान्याहुःपुराविदः वसवआ-
दित्योद्युस्थानंचेतित्रीणि ॥ ३ ॥

३. अश्व, तुम यम, आदित्य और गोपनीय व्रतधारी त्रित हो।
तुम सोम के साथ मिलित हो। पुरोहित लोग कहते हैं कि द्युलोक में
तुम्हारे तीन बन्धन-स्थान हैं।

त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे ।

उतेव मे वरुण छन्तस्यर्वन् यत्रा त आहुः परमं जनित्रम् ॥ ४ ॥

त्रीणि । ते । आहुः । दिवि । बन्धनानि । त्रीणि । अप्सु ।

त्रीणि । अन्तरिति । समुद्रे । उत इव । मे । वरुणः । छन्ति ।

अर्वन् । यत्र । ते । आहुः । परमम् । जनित्रम् ॥ ४ ॥

पूर्वदिवि त्रीणि बंधनानीत्युक्तं इदानीं स्थानत्रयेष्वपि त्रीणि बंधनानीत्याह—हेअर्वन् तेतव
दिवि बंधनानि त्रीणि आहुः तानि पूर्वमुक्तानि अप्सु अबुपजीवितत्वाद्भूलोकोप्यप्शब्देनाभिधीय-
ते पृथिव्या त्रीणि बंधनान्याहुः अन्नस्थानं बीजमिति त्रीणि तथा समुद्रे अन्तः समुद्रमध्ये स-
मुद्रवणादपामपादानात्समुद्रमंतरिक्षं तस्मिन् त्रीणि वृष्ट्युत्पत्तिनिमित्तानि मेघो विद्युस्तनितमिति
उतेव इव शब्दश्चार्थे अपि च हेअर्वन् अश्व वरुणः पापस्य वारकः फलस्यावर्जयितावा त्वमेमहं
छन्ति कथयसि किं कथयसीति चेदुच्यते तेतव परमं जनित्रं निरतिशयं जन्म जनेरौणादिक इत्र-
प्रत्ययः यत्र येषु त्रिषूक्तेषु स्थानेष्वहुः कथयन्ति यद्वा यत्र यस्मिन्नादित्ये परमं जनित्रमाहुः सूर-
दश्वं वसवो निरतष्टेत्युक्तत्वात् तादृशं प्रशस्यं जन्म यज्ञसाधनभावेन कथयसीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. अश्व, द्युलोक में तुम्हारे तीन बन्धन (वसुगण, सूर्य और
द्युस्थान) हैं। जल या पृथिवी में तुम्हारे तीन बन्धन (अन्न, स्थान
और बीज) हैं। अन्तरिक्ष में तुम्हारे तीन बन्धन (मेघ, विद्युत् और
स्तनित) हैं। तुम्हीं वरुण हो। पुरातत्त्वविदों ने जिन सब स्थानों में
तुम्हारे परम जन्म का निर्देश किया है, वह तुम हमें बताते हो।

इमा ते वाजिन्नावमार्जनानीमाशफानांसनितुर्निधाना ।

अत्रातिभद्रारशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति गोपाः ॥ ५ ॥ ११ ॥

इ॒मा । ते । वा॒जिन् । अ॒व॒इ॒मार्ज॑नानि । इ॒मा । श॒फाना॑म् ।
 स॒नि॒तुः । नि॒धाना॑ । अ॒त्र । ते । भ॒द्राः । र॒शनाः । अ॒प॒श्यम् ।
 ऋ॒तस्य॑ । याः । अ॒भि॒रक्ष॑न्ति । गो॒पाः ॥ ५ ॥ ११ ॥

हेवाजिन्श्व तेसंबंधीन्यवमार्जनान्यंगसंशोधकानि स्थानानीमाइमानिउक्तानिद्युलोका-
 दीनि किंच सनिर्यातु यागसंभक्तुस्तवेमा इमानिशफानानिधाना निधानानि स्थानानि संचारप्र-
 देशादित्यर्थः किंचात्रैवतेतवभद्राः भंदनीयाः कल्याणीः रशनाग्नीवादिषुसंयुक्ताःरज्जूरन्नापश्यं
 एषूक्तेषुस्थानेष्वपश्यं रशनाविशेष्यन्ते यागोपाः गोपयिष्योरशनाः ऋतस्यसत्यभूतस्य यज्ञसा-
 धनस्यवाश्वस्य कर्मणिषष्ठी ऋतमभिरक्षन्ति अभितःपालयन्ति ताअपश्यं दृष्टवानस्मि यद्वा
 इमातेतवावमार्जनानि अङ्गप्रक्षालनसाधनान्युदकानि इमानि सनितुस्तव शफानानिधानानि
 देवयजनभूमयः संचारप्रदेशावा अत्रास्मिन्देवयजनस्थाने यारशनाःगोपास्तवपालयितारोरा-
 जपुरुषाः ऋत्विजोवाऋतस्यसंबंधिनः अभिरक्षन्ति ताअपश्यम् ॥ ५ ॥

५. अश्व, मेने देखा हूं ये सब स्थान तुम्हारे अंग-शोधक हैं ।
 जिस समय तुम यज्ञांश का भोजन करते हो, उस समय तुम्हारा पद-
 चिह्न यहाँ पड़ता है । तुम्हारी जो फलप्रद चल्गा (लगाम) सत्यभूत यज्ञ
 की रक्षा करती है, उसे भी यहाँ देखा है ।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

अथषष्ठी—

आ॒त्मानं॑ते॒मन॑सा॒राद॑जानाम॒वोदि॑वाप॒तय॑न्तं॒पत॑ङ्गम् ।
 शिरो॑अ॒पश्य॑प॒थिभिः॑सु॒गेभि॑र॒रेणु॑भिर्जे॒ह्मानं॑प॒तत्रि॑ ॥ ६ ॥

आ॒त्मानम् । ते । मन॑सा । आ॒रात् । अ॒जाना॑म् । अ॒वः । दि॒वा ।
 प॒तय॑न्तम् । प॒तङ्गम् । शिरोः । अ॒प॒श्यम् । प॒थि॒भिः । सु॒गे॒भिः ।
 अ॒रेणु॑भिः । जे॒ह्मानम् । प॒त॒त्रि ॥ ६ ॥

हेअश्व तेतवआत्मानंशरीरं मनसाअस्मदीयेनमरुष्टमननवताचेतसा आरात् अतिदूरे
 स्थितंअजानांजानामि अतिव्याप्तंभावयामीत्यर्थः कथं अवः अवस्तावसामर्थ्याद्भूमेःभूमि-
 मारभ्य दिवा अंतरिक्षेणमार्गेणपतंगमादित्यंपतयंतं गच्छन्तंव्यामुवन्तं यद्वा यतोदिवा अंतरि-
 क्षेणमार्गेणदिविवापतयंतंगच्छन्तं पतंगमादित्यंअवः व्यामोषि अतोव्याप्तंजानामि किंच शिरो-
 पश्यं तवशिरएवंपश्यामि कथंसुगेभिः शोभनगमनसाधनैः अरेणुभिः अपापैः पथिभिर्मार्गैः आ-

दित्यमण्डलादप्युपरिभूतैः सत्यलोकमार्गैरित्यर्थः तत्रप्रतिबंधाभावात्मार्गाणामुक्तरूपत्वं तथा-
विधैस्तैर्जेहमानं उपर्युपरिव्यामुवद पतत्रिपतनवद शिरोअपश्यंभावयामि एवंलोकत्रयव्याप्तं
भावयामीत्यर्थः यद्वा तेआत्मानमेवंभावयामि मनसाधिया द्योतनात्मकेनांतरिक्षमार्गेण दिवः
सकाशाद्वा अवः अवस्ताव अवाङ्मुखं पतयन्तं यागदेशंप्रतिव्यामुवद अतएवपतंगंपतनशीलंअधः
पतदादित्यसदृशंवा एवंतवशिरोभावयामीत्यर्थः शिरश्चैवमपश्यं उक्तरूपैर्देवयजनमार्गैर्जेहमा-
नंयज्ञदेशंव्यामुवद पतत्रिशीघ्रगामिशिरः पश्यामि यद्यपिआत्मशब्देनसशिरस्कंशरीरमुक्तं तथा-
पिदेहात्पूर्वशिरसोदृश्यमानत्वात्पृथगभिधीयते ॥ ६ ॥

६. अश्व, दूर से ही मन के द्वारा मंने तुम्हारे शरीर को पहचाना
है। तुम नीचे से, अन्तरिक्ष-मार्ग में सूर्य में जाते हो। मंने देखा है,
तुम्हारा सिर धूलि-झूल्य, सुखकर, मार्ग से शीघ्र गति से क्रमशः ऊपर
उठता है।

अत्रातिरूपमुत्तममपश्यंजिगीषमाणमिषापदेगोः ।

यदातेमर्तोअनुभोगमानळादिद्वसिष्ठओषधीरजीगः ॥७॥

अत्र । ते । रूपम् । उत्तमम् । अपश्यम् । जिगीषमाणम् ।

इषः । आ । पदे । गोः । यदा । ते । मर्तः । अनु । भोगम् । आनन्द ।

आत् । इत् । यसिष्ठः । ओषधीः । अजीगरिति ॥ ७ ॥

एवंगमनानंतरं हेअश्व तेतवोत्तमं उक्तरूपेणोत्कृष्टतमंरूपं अत्रास्मिन्यागदेशे अपश्यंपश्या-
मि कीदृशंगोःभूम्याःपदेस्थानेदेवस्थाने देवयजनप्रदेशेआजिधावनस्थानेवा इषः कर्मणिषष्ठी
इषंइष्यमाणमन्नं अन्नानिवा आसर्वतोजिगीषमाणंगंतुमिच्छन्तं हेअश्व तेतवयदामर्तोमनुष्यो-
भोगंभोक्तव्यमन्नंअन्नानि नशतिर्गतिकर्मा अनुक्रमेणसमीपंगमयति आदित् अनंतरंतदानीमेव
तदनुग्रहात् विलंबमकृत्वाग्रसिष्ठः महावृष्णएव ग्रसितवृत्तमोभक्षयितव्यमसन् ओषधीरन्नान्य-
जीगः गिरसिभक्षयसि महानुभावोपित्वंलौकिकाश्ववत्तुच्छेनपुरुषेणदीयमानंस्वल्पंभक्षंअनुग्रहा-
त्स्वीकरोषीत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. मैं देखता हूँ, तुम्हारा उत्कृष्ट रूप पृथिवी पर चारों ओर
अन्न के लिए आता है। अश्व, जिस समय मनुष्य भोग लेकर तुम्हारे
पास जाता है, उस समय तुम ग्रास-यंत्रण तृण आदि का भक्षण करते हो।

अनुत्वारथोअनुमर्योअर्वन्ननुगावोनुभगःकनीनाम् ।

अनुवातासस्तवसरव्यमीयुरनुदेवाममिरेवीर्यते ॥ ८

अनु । त्वा । रथः । अनु । मर्यः । अर्वन् । अनु । गावः । अनु ।
 भगः । कनीनाम् । अनु । व्रातासः । तव । सख्यम् । ईयुः । अनु ।
 देवाः । ममिरे । वीर्यम् । ते ॥ ८ ॥

इदानीं कृत्स्नस्य लोकस्यापि मुख्य इति प्रतिपादयति हे अर्वन् गमनशीलाश्व त्वात्वामनु
 अनुसृत्य रथोगच्छति ततः पुरतोऽश्वस्य गमनात् तथामर्यो मर्यः त्वात्वामनुगच्छति जात्येकव-
 चनं अनुगावः गावोऽपि त्वात्वामनुगच्छन्ति तथा कनीनां कन्यकानां स्त्रीणां भगो भाग्यं सौंदर्यं त्व-
 न्नगमनु तथा व्रातासो व्राताः संघात्मकाः अन्ये अश्वसमूहाः वस्वादिदेवगणा त्वात्वामनु अनु-
 सृत्य तव सख्यमीयुः सखि भावंगच्छन्ति देवाः कृत्विजः द्योतमाना देवा त्वात्वामनुसृत्य ते वीर्यं वीर-
 कर्म ममिरे स्तुत्यामांति अतः सर्वोऽपि त्वात्वामनुसरः त्वंतु सर्वस्य श्रेष्ठ इत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. अश्व, तुम्हारे पीछे-पीछे अश्व जाता है, मनुष्य तुम्हारे पीछे
 जाता है, स्त्रियों का सौभाग्य तुम्हारे पीछे जाता है। दूसरे अश्वों ने
 तुम्हारा अनुगमन करके मेरी प्राप्ति की है। देव लोग तुम्हारे वीर-कर्म
 की प्रशंसा करते हैं।

हिरण्यशृङ्गो यो अस्य पादामनोजवा अवर इन्द्र आसीत् ।

देवा इदं स्य हविरद्यमायन्यो अर्वन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत् ॥ ९ ॥

हिरण्यशृङ्गः । अयः । अस्य । पादाः । मनः । जवाः ।

अवरः । इन्द्रः । आसीत् । देवाः । इत् । अस्य । हविः । अद्यम् ।

आयन् । यः । अर्वन्तम् । प्रथमः । अधिः । अतिष्ठत् ॥ ९ ॥

अयमश्वो हिरण्यशृङ्गः हितरमणीयशृङ्ग उन्नतशिरस्कः हृदयरमणशृङ्गस्थानीयशिरोरु-
 होवा अस्य पादा अयः अयोमयाः अयः पिंडसदृशा इत्यर्थः तथामनोजवाः मनोवेगाः अथवै-
 तर्दिद्रविशेषणं ईदृशस्याश्वस्य सामर्थ्यं प्रति मनोवेगः इन्द्रोऽप्यवरो निरुद्ध आसीत् किंच अ-
 स्याश्वस्य हविरद्यं हविषः अदनं भक्षणं स्वार्थिको यत् अदनयोग्यं हविर्वा अपेक्ष्य देवाः इत्
 सर्वेऽपि देवाः आयन् प्राप्ताः य इन्द्रः अर्वन्तं प्रथमः प्रथमभावी सन् अध्यतिष्ठत् अधिष्ठितवा-
 न् सह विष्टेन स्वकीयत्वेन वा श्रितवानित्यर्थः इन्द्र एव प्रथमो अध्यतिष्ठति इत्युक्तम् ॥ ९ ॥

९. अश्व का सिर सोने का है और उसके पैर लोहे के तथा वेग-
 वाली हैं। वेग के सम्बन्ध में तो इन्द्र भी निरुद्ध हैं। देवगण अश्व के
 हृदय-भक्षण के लिए आते हैं। पहले इन्द्र ही यहाँ बैठे हैं।

अथदशमी-

ईर्मान्तासःसिलिकमध्यमासःसंशूरणासोदिव्यासोअत्याः ।

हंसाइवश्रेणिशोयतन्तेयदाक्षिपुर्दिव्यमज्ममश्वाः ॥ १० ॥ १२ ॥

ईर्मइअन्तासः । सिलिकमध्यमासः । सम् । शूरणासः ।

दिव्यासः । अत्याः । हंसाःइव । श्रेणिःशः । यतन्ते । यत् ।

आक्षिपुः । दिव्यम् । अज्मम् । अश्वाः ॥ १० ॥ १२ ॥

अत्राश्वसमूहस्तुतिद्वारेणायंस्तूयते ईर्मातासःईरिताः प्रेरिताः अंतायेषांतेतथोक्ताः विरलान्ता-
इत्यर्थः सिलिकमध्यमासः संसृताः संगतामध्यप्रदेशायेषांतेतथोक्ताः मध्येनिविडाइत्यर्थः अ-
थवा शरीरस्यैतेविशेषणे ईर्म ईरितः पुरोभागेउन्नतइत्यर्थः तादृशःपृथुरन्तो जघनप्रदेशोयेषांतेता-
दृशाः तथा सिलिकमध्यमासः संसृतः संगतः संलग्नोमध्यभागोयेषांतेतादृशाः पुष्टत्वात्पृष्ठपृ-
ष्ठाः संलग्नमध्याश्वेत्यर्थः जघनपुरोभागावपेक्ष्य सिलिकमध्यमाइत्युक्तम् समित्ययमुपसर्गोयतन्त-
इत्याख्यानेनसंबंधयितव्यः शूरणासः विक्रमशीलाः दिव्यासोदिविभवाः अत्याः अतनशीलाः
यद्यप्ययमश्वनाम तथाप्यश्वशब्दस्यवक्ष्यमाणत्वात् अयंयौगिकोवगन्तव्यः ईदृशाअश्वाः श्रे-
णिशः एकव्यापाराणांवहूनांसमूहःश्रेणिरित्युच्यते शीघ्रधावनायश्रेणिशः पंक्तीभूयसंयतंते
सम्यक् यत्नंकुर्वन्ति तत्रदृष्टान्तः—हंसाइव तेयथाश्रेणीभूताईर्मान्तासइत्याद्युक्तरूपाःसन्तः अ-
न्तरिक्षेगमनाययतंतेतद्वत् कदाउच्यते यत् यदा अश्वाः दिव्यं अज्मंगमनं गंतव्यंवामार्गंआक्षि-
पुः व्याप्नुवन्ति तदा । अयंमंत्रोयास्केनैवव्याख्यातः—ईर्मान्ताःसमीरितान्ताःपृथ्व्यन्तावासिलि-
कमध्यमाःसंसृतमध्यमाःशीर्षमध्यमावापिवाशिरआदित्योभवतियदनुशेतेसर्वाणिभूतानिमध्ये-
चैषांतिष्ठतीदमपीतरच्छिरएतस्मादेवसमाश्रितान्येतर्दिन्द्रियाणिभवन्तिसंशूरणासोदिव्यासोअत्याः
शूरःशवतेर्गतिकर्मणोदिव्यादिविजाअत्याअतनाः हंसाइवश्रेणिशोयतन्तेहंसाहन्तेर्धृत्यध्वानंश्रे-
णिशइतिश्रेणिश्रयतेः समाश्रिताभवन्तियदाक्षिपुर्दिव्यमज्ममजनिमाजिमश्वावति ॥ १० ॥

१०. जिस समय अश्व स्वर्गाय पथ से जाता है, उस समय वह निविड़-जघन-विशिष्ट होता है । पतली कमरवाले, विक्रमशाली और स्वर्गाय अश्वगण दल के दल हंसों की तरह पंक्ति-बद्ध होकर उसके साथ जाते हैं ।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेद्वादशोवर्गः ॥ १२ ॥

अथैकादशी—

तव॒शरीरं॑पत॒यिष्णुर्व॑न्तव॒चित्तं॑वात॒इव॒ध॒र्जीमा॑न् ।

तव॒शृङ्गा॑णि॒विष्ठिता॑पु॒रु॒त्रा॒र॒ण्येषु॑ज॒र्भुरा॑णाचरन्ति॥ ११ ॥

तव । शरीरम् । प॒त॒यि॒ष्णु । अ॒र्वन् । तव । चि॒त्तम् । वा॒तः॒इ॒व ।

ध॒र्जीमा॑न् । तव । शृ॒ङ्गा॑णि । वि॒स्थिता । पु॒रु॒त्रा । अ॒रण्येषु॑ ।

ज॒र्भुरा॑णा । च॒र॒न्ति ॥ ११ ॥

हेअर्वन् तवशरीरंपतयिष्णुपतनशीलंव्याप्तमित्यर्थः तथा तवचित्तंमनोवातइवधर्जीमान् शीघ्रगमनवान्वायुरिवतद्वत् शीघ्रगमनानुकूलमित्यर्थः किंच तवशृङ्गाणिशिरसोनिर्गताः शृङ्गस्थानीयाःकेशाः पुरुत्रापुरुषबहुषुप्रदेशेषुविष्ठिता विष्ठितानि विविधंस्थितानि किंच तेएवारण्येषु जर्भुराणामनोहराणिपूर्यमाणानिवा एवंभूताः केशाश्चरन्ति यद्वा अत्राश्वस्यशृङ्गाभावात् तद्वदुच्यतानितेजांसिपरिगृह्यन्ते ॥ ११ ॥

११. अश्व, तुम्हारा शरीर शीघ्रगामी है, तुम्हारा चित्त भी वायु की तरह शीघ्रगन्ता है। तुम्हारे केसर नाना स्थानों में नाना भावों में अवस्थित तथा जंगल में विविध स्थानों में भ्रमण करते हैं।

आश्वमेधिकेमध्यमेहनि अधिगुपैवे मानोमित्रइतिसूक्तानंतरमुपप्रागाच्छसनमितिद्वेक्ष-चौशंसनीये सूत्रितंच—उपप्रागाच्छसनमितिद्वेइति ।

सैषासूक्तेद्वादशी—

उ॒प॒प्रा॒गा॒च्छ॒स॒नं॑वा॒ज्य॒र्वा॒दे॒व॒द्री॒चा॒म॒न॒सा॒दी॒ध्या॑नः ।

अ॒जः॒पु॒रो॒नी॒य॒ते॒नाभि॑र॒स्यानु॑प॒श्वात्क॒व॒यौ॒य॒न्ति॒रे॒भाः ॥ १२ ॥

उ॒प । प्र । अ॒गा॒त् । श॒स॒नम् । वा॒जी । अ॒र्वा । दे॒व॒द्री॒चा ।

म॒न॒सा । दी॒ध्या॑नः । अ॒जः । पु॒रः । नी॒य॒ते । नाभिः । अ॒स्य ।

अ॒नु । प॒श्वा॒त् । क॒व॒यः । य॒न्ति । रे॒भाः ॥ १२ ॥

अयमर्वा अरणकुशलोवाजी अश्वः शसनं विशसनस्थानं उपप्रागात् उपपैति उपगच्छति किंकुर्वन् देवद्रीचामनसा देवान्गच्छतामनसादीध्यानोध्यायन् कदादेवानस्मदवयवेनार्चा-

मि देवत्वंप्रामोमीतिवामनसिध्यायन् किंचास्यपुरः पुरस्तान्नाभिर्नहनंबंधुभूतइत्यर्थः यद्वास्यवं-
धनस्थानीयः अविमुक्तत्वात् एवंभूतोऽजः पुरोनीयते पुरतःप्राप्यते अनु अनुसृत्यपश्चात् अनं-
तरं अत्रयद्यप्युभयोः पर्यवसितोर्थे एकएव तथाप्यजाश्वोभयानंतर्यत्वप्रकटनायपदद्वयं यद्वा
अन्वितिक्रिययासंबध्यते कवयः अनूचानाः रेभाः स्तोतारः ऋत्विजोयन्ति गच्छन्ति येवाअ-
नूचानास्तेकवयइतिश्रुतेः । यद्वा कवयइतिमेधाविनाम कविर्मनीषीतितन्नामसुपठितत्वात् रेभइ-
तिस्तोतृनाम रेभः जरितेतितत्रपाठात् ॥ १२ ॥

१२. वह द्रुतगामी अश्व आसक्त चित्त से देवों का ध्यान करते हुए वध-स्थान में जाता है । उसके मित्र छाग को उसके आगे-आगे ले जाया जाता है । कवि स्तोता पीछे-पीछे जाते हैं ।

उपप्रागात्परमंयत्सधस्थमर्वाअच्छापितरंमातरंच ।
अद्यादेवाजुष्टतमोहिगम्याअथाशास्तेदाशुषेवार्याणि ॥ १३ ॥ १३ ॥

उप । प्र । अगात् । परमम् । यत् । सधस्थम् । अर्वा ।
अच्छ । पितरम् । मातरम् । च । अद्य । देवान् । जुष्टतमः ।
हि । गम्याः । अर्थ । आ । शास्ते । दाशुषे । वार्याणि ॥ १३ ॥ १३ ॥

अर्वा अरणकुशलोयमश्वः उपप्रागात् उपगच्छति किं यत्परमंउत्कृष्टं सधस्थं सह-
स्थानं सुकृतिभिरेकत्रनिवासयोग्यंस्वर्गाख्यंयदस्ति तव किमर्थंपितरंमातरंच अच्छ आभिमु-
ख्येनप्राप्तुं हेअश्वाद्यास्मिन्काले जुष्टतमः प्रीततमः स्वर्गंप्रामोमीतिहर्षयुक्तइत्यर्थः एवंभूतोदे-
वान्गम्याः गच्छेः हिशब्दः यज्ञेउपयुक्तस्यपशोःस्वर्गप्राप्तेः सगर्भ्योनुसखासयूथ्यइत्यादिमंत्रा-
न्तरप्रसिद्धिद्योतनार्थः अथानन्तरं यजमानः आशास्ते कस्मै दाशुषे हविर्दत्तवते त्वस्मै कानि
वार्याणि वरणीयानिधनानि यद्वा पुरुषस्यव्यत्ययः आशास्ते प्रार्थये यजमानार्थम् ॥ १३ ॥

१३. द्रुतगामी अश्व, पिता और माता को प्राप्त करने के लिए उत्कृष्ट और एक निवास-योग्य स्थान पर गमन करता है । अश्व, आज खूब प्रसन्न होकर देवों के पास जाओ, ताकि हव्यदाता वरणीय धन प्राप्त करे ।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेत्रयोदशोवर्गः ॥ १३ ॥

अस्यवामस्येतिद्विपंचाशत्यृचमष्टमं सूक्तैर्घतमसम् अत्रेयमनुक्रमणिका अस्यद्विपंचाशद-
त्यस्तवंत्वेतत्संशयोत्थापनप्रश्नप्रतिवाक्यान्यत्रप्रायेणज्ञानमोक्षाक्षरप्रशंसाच पंचपादंसांक्षा-
नांयद्वायत्रेयंसंशिक्षेत्सप्तार्धगर्भागौरिरितिजगत्यः एतदेतंतुवैश्वदेवं तस्याःसमुद्राश्चिवाचः
समुद्राआपोक्षरंसाप्रस्तारपङ्क्तिः शकमयमितिशकधूमः उक्षाणंपृथिवीमिति सौमन्त्रयः केशिनइत्यग्निः

सूर्योवायुश्चकेशिनश्चत्वारिवागवाचइन्द्रं मित्रं सौर्यौ द्वादशेति संवत्सरसंस्थं कालचक्रवर्णनं यस्ते-
 सरस्वत्यै यज्ञेन साध्येभ्यः परानुष्टुप्सौरिपर्जन्याग्निदेवतावान्यासरस्वते सूर्याय वेति । अत्र स्तु-
 त्याबहुत्वेन स्तुतिभागस्याल्पीयस्त्वादिदं सूक्तमल्पस्तवनं न सूक्तान्तरबहुस्तवनं इदमेव वैल-
 क्षण्यं तु शब्देन द्योत्यते अस्मिन् सूक्ते प्रायेण संशयोत्थापनादयो बहवो र्थाः प्रतिपाद्यन्ते । अ-
 चिकित्वांश्चिकितुष इत्यनया संशय उत्थाप्यते पृच्छामित्वेत्यत्र प्रश्नः प्रतीयते इयं वेदिरित्यत्र प्र-
 तिवचनं यद्वै चकारेत्यादिना ज्ञानप्रशंसा प्रतिपाद्यते अपश्यं गोपामित्यादिना ब्रह्मसाक्षा-
 त्काररूपमोक्षस्य प्रशंसा नक्षरतीत्यक्षरं ब्रह्म द्वाष्टुपर्णेत्यादिना तस्य प्रशंसा पंचपादं पितरं साकं जा-
 नानां सप्तमं यद्वायवे अधिभ्यं सार्शिके सप्तार्धगर्भा गौरीर्मिमायेति षड्जगत्यः समानमेतदित्यनुष्टुप् त-
 स्याः समुद्रा इति प्रस्तारपंक्तिः तल्लक्षणं छन्दोग्रंथे सूत्रितं—प्रस्तारपंक्तिः पुरत इति । पुरतः पूर्वार्धे द्वा-
 दशाक्षरौ जागतौ पादौ ततो द्वावष्टाक्षरौ गायत्रौ सा प्रस्तारपंक्तिरिति सूत्रार्थः । अनुक्रमण्यामप्युक्तम्—
 आद्यौ चेत्प्रस्तारपंक्तिरिति । शिष्टा अनादेशपरिभाषया त्रिष्टुभः गौरीर्मिमायेत्येतदन्तानां विश्वे-
 देवा देवता तस्याः समुद्रा इत्यस्याः पूर्वार्धस्य वाग्देवता उत्तरार्धस्य आपः शकमयमित्यस्याः
 पूर्वार्धस्य शकधूमः उक्षाणं पृश्नमित्युत्तरार्धस्य सोमो देवता त्रयः केशिन इत्यस्याः अग्नि सूर्य वायवः
 चत्वारिवागित्येषा वाग्देवताका इन्द्रं मित्रं वरुणं कृष्णं नित्यानमित्येते सूर्यदेवते द्वादशपदय इत्यस्याः
 संवत्सरात्मा कालो देवता यस्ते स्तन इत्यस्याः सरस्वती यज्ञेनेत्यस्याः साध्या देवता समानमेतदित्य-
 स्याः सूर्यः पर्जन्यो वायव्यो वा देवता दिव्यं सुपर्णमित्यस्याः सरस्वान् सूर्यो वा देवता कृत्स्नसूक्त-
 स्य विनियोगं शौनकाह—स्तेयं कृत्वा द्विजो मोहात्त्रिरात्रोपोषितः शुचिः । सूक्तं जम्बास्य वामीयं
 क्षिप्रं मुच्येत किल्बिषादिति । महाव्रते वैश्वदेवशस्त्रे वैश्वदेवनिविद्धान् द्विप्रतीकं तत्रास्य वामस्येत्या-
 दिकमेकचत्वारिंशत्युच्चं प्रथमं प्रतीकं पंचमारण्यके सूत्रितम्—अस्य वामस्य पलितस्य होतुरिति
 सलिलस्य दैर्घतमसः एकचत्वारिंशतमिति ।

तत्र प्रथमा—

अस्य वा मस्य पलितस्य होतुस्तस्य भ्राता मध्यमो अस्त्यश्वः ।
 तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्यात्रापश्यं विश्वर्तिं सप्तपुत्रम् ॥ १ ॥
 अस्य । वामस्य । पलितस्य । होतुः । तस्य । भ्राता । मध्यमः ।
 अस्ति । अश्वः । तृतीयः । भ्राता । घृतपृष्ठः । अस्य । अत्र ।
 अपश्यम् । विपतिम् । सप्तपुत्रम् ॥ १ ॥

अत्रद्वितीयपादेतच्छब्दश्रुतेः प्रथमपादेप्रतिविशेषणंयोग्यक्रियार्थसंबन्धोयच्छब्दोऽ-
 ध्याहार्यः योयंदिविद्योतते तस्यास्यवामस्य वननीयस्यसंभजनीयस्य आरोग्यार्थिभिःसर्वैः
 सेवनीयस्य पलितस्यपालयितुः प्रकाशवृष्ट्यादिप्रदानेन पालकस्य तथायोयंदिविद्योतते तस्या-
 स्यहोतुः ह्वातव्यस्य आह्वानार्हस्यादित्यस्यमध्यमोमध्यमस्थानोमध्येभवोवायुरुच्यते आदित्या-
 ग्रीअपेक्षयास्यमध्यमत्वं सचाश्रः सर्वत्रव्याप्तः नहिवायुरहितःकश्चित्प्रदेशोऽस्ति तादृशोभ्रातास्ति
 भ्रातृस्थानीयोभवति यथालोकेभ्रातापितृधनस्यभागंहरति तद्वन्मध्यस्थानमन्तरिक्षलोकंहरती-
 तिवा वृष्ट्यर्थैरग्निभिराहतानांभौमानांरसानांहरणाद्वाभ्रातेत्युच्यते पित्र्येणधनेनस्वार्जितेनवाभ-
 र्तव्योभवतीतिभ्राता मध्यमोवायुरपिवृष्ट्यर्थैरसैर्भक्तव्योभवति किञ्च घृतपृष्ठः घृतमाहुतिलक्ष-
 णंपृष्ठेयस्यतादृशोभ्रातातस्यतृतीयोस्तिभवति त्रयाणांपूरणस्तृतीयः उक्तोभयापेक्षयातृतीयत्वं
 भ्रातृत्वंप्रतिपादितप्रकारेणात्रापिदृष्टव्यं रात्रौसवितुस्तेजोभागस्यहरणादिवारस्वकीयतेजसोभाग-
 स्यतदर्थमेवभक्तव्यत्वाद्वाभ्रातृत्वं अत्रएषुभ्रातृषुमध्येपुरोदेशेवाविशपतिं विशांप्रजानांपालयिता-
 रं सप्तपुत्रं सर्पणरश्मिपुत्रोपेतं ऐतिहासिकपक्षे अदितिः पुत्रकमेतिप्रस्तुते मित्रवरुणादिष्वदि-
 तिपुत्रेष्वस्यादित्यस्यसप्तमपुत्रत्वं ईदृशमहानुभावमादित्यमपश्यं अद्राक्षं भावनयात्मत्वेनसा-
 क्षात्करोमीत्यर्थः तद्योहंसोसौयोसौतोहमितिश्रुतिः । एवंवाअस्यवामस्य विश्वस्योद्गरितुः स्र-
 ष्टुरित्यर्थः पलितस्यपालयितुः स्वसृष्टजगत्पालनशीलस्य होतुरादातुः स्वस्मिन्संहर्तुरित्य-
 र्थः परमेश्वरस्यसृष्ट्यादिकर्तृत्वं श्रुतिस्मृतिपुराणादिषुप्रसिद्धं तस्यतादृशस्यपरमेश्वरस्यभ्रा-
 तातद्गाहारीतदंशभूतसूत्रात्मा मध्यमः सर्वत्रमध्येवर्तमानोऽस्तिजगद्धारकत्वेनवर्तते सचाश्रः
 व्यापनशीलः वायुनावैगोतमसूत्रेणायंचलोकःपरश्चलोकःसर्वाणिचभूतानिसंरन्धानीतिश्रुतेः ।
 वक्ष्यमाणविराडपेक्षयावामध्यमत्वं किञ्च अस्यपरमेश्वरस्य तृतीयः घृतपृष्ठः घृतमित्यु-
 दकनाम तेनतत्कार्यंशरीरमुच्यते तदेवपृष्ठं स्पर्शनीयंसर्वस्यस्पर्शकंवायस्यसतादृशः पृष्ठं-
 स्पृशतेरितिनिर्मुक्तं । यद्वा प्रदीप्तपृष्ठः पृष्ठशब्दःकृत्स्नशरीरोपलक्षकः प्रकाशितशरीराभिमानि-
 त्यर्थः नत्वयंसूक्ष्मशरीराभिमानिसूत्रात्मवत्स्पर्शनाविषयोभवति अत्रएषुमध्येविशपतिं विशां
 प्रजानांपतिंउपलक्षणमेतत् सर्वस्यपतिमित्यर्थः सर्वस्यपतिःसर्वस्येशानइतिश्रुतेः सप्तपुत्रं
 सप्तलोकाः पुत्रायस्यतादृशं स्वमाययासृष्टसर्वलोकमित्यर्थः अपश्यं पश्येयं साक्षात्करोमी-
 त्यर्थः । अयमर्थः—स्वाधीनमायोजगत्कारणभूतःपरमेश्वरएकः ततउत्पन्नौ स्थूलसूक्ष्मशरी-

राभिमानीनौद्वौविरादसूत्रात्मानौ तेषुमध्ये द्वयोःसाक्षात्कारेणमोक्षाभावात् सृष्ट्यादिकार-
णंपरमेश्वरंज्ञेयत्वेनप्रसिद्धम् श्रवणमननादिसाधनेनसाक्षात्करोमीत्यर्थः एवमुत्तरत्राप्यध्यात्म-
परतयायोजयितुंशक्यं तथापिस्वरसत्त्वाभावाद्ब्रह्मविस्तरभयाच्चनलिख्यते यत्रद्वामुपार्णेत्यादौ
स्फुटमाध्यात्मिकोऽप्यर्थःप्रतीयते तत्रतत्रप्रतिपादयामः अयंमन्त्रोयास्केनव्याख्यातः—अस्य-
वामस्यवननीयस्यपलितस्यपालयितुरित्यादिना तच्चव्याख्यानमन्त्रानुसन्धेयम् ॥ १ ॥

१. सबके सेवनीय और जगत्पालक होता या सूर्य के मध्यम भ्राता
या वायु सर्वत्र व्याप्त हैं। उनके तीसरे भ्राता या अग्नि आहुति धारण
करते हैं। भाइयों के बीच सात किरणों से युक्त विष्पति को देखा गया।

अथद्वितीया—

सप्तयुञ्जन्तिरथमेकचक्रमेकोअश्वोवहति सप्तनामा ।

त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वाभुवनाधितस्थुः ॥ २ ॥

सप्त । युञ्जन्ति । रथम् । एकश्चक्रम् । एकः । अश्वः ।

वहति । सप्तनामा । त्रिनाभि । चक्रम् । अजरम् । अनर्वम् ।

यत्र । इमा । विश्वा । भुवना । अधि । तस्थुः ॥ २ ॥

एकचक्रंएकरथाङ्गोपेतं यद्यपित्रिणिचक्राणितथापि तेषामेकरूपत्वात् एकचक्रमित्युच्य-
ते रथंरहणस्वभावं सूर्यस्यसंबन्धिनं सप्त एतत्संख्याकाअश्वायुञ्जन्ति अनुबध्नन्ति वहन्त्यहो-
रात्रनिर्वाहाय किंवस्तुतःसप्त नेत्याह—एकोऽश्वः सप्तनामा एकएवसप्ताभिधानः सप्तधानमनप्र-
कारोवा एकएववायुः सप्तरूपाणि भूत्वावहतीत्यर्थः वाय्वधीनत्वादन्तरिक्षसंचारस्य एकचक्र
मित्युक्तम् कीदृशंतदित्यतआह—त्रिनाभिवलयत्रयमध्यस्थितनाभिस्थानीयच्छिद्रत्रयोपेतं
अजरंअमरणधर्मकं अनर्वंअशिथिलं पुनस्तदेवंविशेष्यते यत्रयस्मिन्चक्रे इमाविश्वाभुवना इ-
मानिप्रसिद्धानिसर्वाणिभूतजातानि अधि आश्रित्य तस्थुः तिष्ठन्ति यद्वा एकचक्रं एकचारिणं
असहाय्येनसंचरन्तंरथं आदित्यमण्डलं सप्तयुञ्जन्ति सर्पणस्वभावाःसप्तसंख्यावारश्मयः सप्त-
प्रकास्कार्याःअसाधारणाः परस्परविलक्षणाः षड्भूतवः एकःसाधारणइत्येवं अथवा मासद्वया-
त्मकाःअद्द अपरोधिकमासात्मकइत्येवं सप्तर्तवोयुञ्जन्ति एतस्यकार्यनिर्वहन्तीत्यर्थः सचैकः
असहायः अश्वोव्यापनशीलआदित्यः सप्तनामा सप्तरसानां संनमयितारोरश्मयोयस्यतादृशः

सप्तऋषिभिः स्तूयमानोवा आदित्योवहति धारयति भ्रमयतीत्यर्थः किंविनाभिचक्रं तिस्रो-
नाभयः नाभिस्थानीयाः संबद्धावात्रयऋतवोयस्यतत्तादृशं केते ग्रीष्मवर्षाहेमन्ताख्याः यद्वा
भूतभविष्यवर्तमानाख्यास्त्रयःकालास्त्रिनाभयः तद्विशिष्टं चक्रं चक्रवत्पुनःपुनःपरिभ्रममाणं
संवत्सराख्यं चक्रं नानाकालावयवोपेतं अयमादित्यः पुनःपुनरावर्तयति संवत्सरादर्वाचीनानां
तत्रैवान्तर्भावात् ततोयुगादीनांतदावृत्तिसाध्यत्वात्संवत्सरस्यचक्रत्वेननिरूपणं पुनःकीदृशं
तद् यत्रयस्मिन्चक्रे इमाविश्वाभुवना इमानिसर्वाणिभूतान्यधितस्थुः आश्रित्यतिष्ठन्ति का-
लाधीनत्वात्सर्वस्यस्थितेः ईदृशस्यकालस्यकारणभूतपरमेश्वरज्ञानेनमोक्षसद्भावात् ज्ञानमो-
क्षाक्षरप्रशंसाचेत्यनुक्रमण्यामुक्तं अयमपिमन्त्रोयास्केन—संप्रयुञ्जन्तिरथमेकचक्रमेकचारिण-
मित्यादिनाव्याख्यातः तदत्राप्यनुसन्धेयम् ॥ २ ॥

२. सूर्य के एकचक्र रथ में सात घोड़े जोते गये हैं। एक ही अश्व
सात नामों से रथ ढोता है। चक्र की तीन नाभियाँ हैं। वे न तो कभी
शिथिल होती हैं न जीर्ण। सारा संसार उनका आश्रय करता है।

अथतृतीया—

इमंरथमधि॒येस॒प्तत॒स्थुःस॒प्तच॑क्रं॒सप्त॑व॒हन्त्य॑श्वाः ।

स॒प्तस्व॑सारोअ॒भिसं॑न॒वन्ते॒यत्र॑ग॒वांनि॒हिता॑स॒प्तना॑म ॥ ३ ॥

इमम् । रथम् । अधि । ये । सप्त । तस्थुः । सप्तचक्रम् ।

सप्त । वहन्ति । अश्वाः । सप्त । स्वसारः । अभि । सम् । नवन्ते ।

यत्र । गवांम् । निहिता । सप्त । नाम ॥ ३ ॥

इममुक्तस्वरूपमादित्यं मण्डलाख्यं संवत्सराख्यं वा रथं ये सप्त रश्मयोऽधितस्थुरधिहिताः
संवत्सरपक्षे अयनऋतुमासपक्षदिवसरात्रिमुहूर्ताख्याः सप्तावयवा अधितिष्ठन्ति कीदृशं रथं सप्तच-
क्रं चक्रनाच्चरणात्क्रमणाद्वाचक्राणिरश्मयः ते सप्त रश्मयस्तथस्य तादृशमुभयविधं रथं पूर्वोक्ताभ-
धिहिताः अश्वान्यापनशीलाः सप्त वहन्ति निर्वहन्ति च तादृशं रथं सप्तस्वसारः स्वयं सरणाः स्व-
रादित्यस्तेन सास्ताः परस्परं स्वसृभूतावा सप्त संख्याकारश्मयऋतवश्च अभिसंनवन्ते आभिमु-
ख्येन संगच्छन्ते असाधारणाः परस्परविलक्षणकार्याः बल्लतवः सर्वसाधारणएकइति सप्तत्वम्
यद्वा उक्तरूपमासद्वयात्मकाः षट् त्रयोदशमासात्मकः सप्तमइति सप्तत्वं कीदृशोरथइति तदुच्यते—

यत्रयस्मिन्नथे उभयविधेगवांवाचां स्तुतिरूपाणां सप्त सप्तविधानिनाम नमनानि रासस्वरूपा-
णिनिहिता निहितानि सप्तस्वरोपेतैःसामभिःस्तुत्यंरथमित्यर्थः यद्वा गवांउदकानां सप्त सर्प-
णस्वभावानि नाम नमनानि यत्र यासुस्वसृषुनिहितानि ताः स्वसारः परस्परस्वसृभूतादेवनद्यः
अभिसंनवन्ते ॥ ३ ॥

३. जो सात, सप्त-चक्र रथ का, अधिष्ठान करते हैं, वे ही सात
अश्व हैं; वे ही इस रथ को ढोते हैं। सात भगिनियां (किरणें) इस रथ
के सामने आती हैं। इसमें सात गायें (किरणें या स्वर) हैं।

अथचतुर्थी—

कोददर्शप्रथमंजायमानमस्थन्वन्तंयदनस्थाविभर्ति ।
भूम्याअसुरसृगात्माक्स्वित्कोविद्वांसमुपगात्प्रष्टुमेतत् ॥ ४ ॥

कः । ददर्श । प्रथमम् । जायमानम् । अस्थन्वन्तम् । यत् ।
अनस्था । विभर्ति । भूम्याः । असुः । अस्तृक् । आत्मा । क्व ।
स्वित् । कः । विद्वांसम् । उप । गात् । प्रष्टुम् । एतत् ॥ ४ ॥

एवंप्रपञ्चस्यकालायत्ततांप्रतिपाद्य तस्यकारणभूतस्यपरमेश्वरस्याविषयत्वमाह—कोददर्श
कोद्वृंशक्रुयात् कदा प्रथमंसृष्टेःपूर्वं अव्याकृतावस्थायामित्यर्थः किंजायमानं प्रथमभाववि-
कारमापन्नं उत्पद्यमानंप्रपञ्चमित्यर्थः दुर्ज्ञेयत्वेहेतुमाह—यद्यस्मात् अस्थन्वन्तंअस्थिमन्तंशरीरं
उपलक्षणमेतत् कार्यभावमापन्नमित्यर्थः अनस्था अस्थिरहिता अशरीरा सांख्यप्रसिद्धाप्रकृतिः
वेदान्तप्रसिद्धा ईश्वरायत्तामायाविभर्ति गर्भवदन्तर्धारयति अव्याकृतावस्थायां अनस्थो-
ऽशरीरः परमेश्वरोविभर्ति यदाकेवलःपरमेश्वरोमायाशवलितःसन् इदंजगन्निर्मितवान्
उत्पत्तिसमयेदेहादिसंहितस्यकस्यचिदभावात् कोददर्श तदानींमनोनित्यं आत्माचनित्यः
तत्संयोगात्कश्चिदात्माजानातीतिचेत्सोपिनसंभवतीत्यतआह—भूम्याःसंबन्धिपार्थिवंस्थूलशरी-
रं असुःप्राणः तदुपलक्षितंसूक्ष्मशरीरं असृक्शोणितंसप्तधातूपलक्षकं यद्यपि शरीरं
पञ्चभूतात्मकं तथापिभूतद्वयप्रत्यक्षत्वात्तदपेक्षयोक्तम् आत्मा तैःसंबद्धःचेतनः कस्वि-
त्कुत्रास्ते नकश्चिदस्तीत्यर्थः नान्यत्किंचनमिषदितिश्रुतेः । विद्वांसंजगत्कारणविषयज्ञानवन्तं
अन्यं गुर्वादिकंप्रत्येककारणंप्रष्टुं कः शिष्यः अल्पमतिरुपगात् उपगच्छति तादृशोदेहेन्द्रियसं-
घातरूपआत्मातस्मिन्समयेकुत्रास्ति प्रष्टाप्रतिवक्ताचोभावपिनस्तइत्यर्थः नतुतद्वितीयमस्ति

ततोऽन्यद्विभक्तं यत्पश्येदिति श्रुतेः । यद्वा प्रथमं प्रथमभाविनं जगतः कारणभूतं कोददर्शकः साक्षात्करोति जायमानमस्थन्वन्तमानुषं अनस्थिकः परमेश्वरः शरीरं अशरीरः यद्यस्माद्विभर्ति द्रष्टुं पितृकार्यत्वादिति भावः शिष्टं समानम् ॥ ४ ॥

४. प्रथम उत्पन्न को किसने देखा था—जिस समय अस्थि-रहिता (प्रकृति) ने अस्थि-युक्त (संसार) को धारण किया ? पृथिवी से प्राण और रक्त उत्पन्न हुए; परन्तु आत्मा कहाँ से उत्पन्न हुई ? विद्वान् के पास कौन इस विषय की जिज्ञासा करने जायगा ?

पाकः पृच्छामि मनसा विजानन् देवानामेनानिहिता पदानि ।

वत्से वृष्ये धिसप्ततन्तून् वितन्ति रेकवय ओतवै ॥ ५ ॥ १४ ॥

पाकः । पृच्छामि । मनसा । अविजानन् । देवानाम् । एना ।

निहिता । पदानि । वत्से । वृष्ये । अधि । सप्त । तन्तून् ।

वि । तन्तिरे । कवयः । ओतवै । ऊँ इति ॥ ५ ॥ १४ ॥

पाकः पक्षव्योपक्रमति रहं मनसा संस्कृतेन अविजानन् अतिगहनं तत्त्वं विशेषेण ज्ञातुमशक्नुवन् पृच्छामि प्रश्नं करोमि अज्ञाने कारणमाह—एना एनानि पदानि संदेहास्पदानि तत्त्वानि देवानानिहिता निहितानि तानि देवानामपि गूढानीत्यर्थः यद्वा देवानां पदानि तत्त्वानि निधिवद्गोपयित्वा स्थापितानि अतः पृच्छामि तत्त्वज्ञानोपयोगायेति शेषः तानि कानीत्युच्यते—वत्से सर्वस्य निवासभूते वृष्ये बटितिसत्यनाम तत्कषतीति वृष्ये आदित्यः यद्वा वृष्यो नामैकहायनो वत्सः पुनरपि वत्सशब्दस्य पृथङ्निर्देशात् वृष्यशब्देन तत्कालमात्रं लक्ष्यते तस्मिन्नादित्ये अधि अधिकं सप्ततन्तून् तायमानांसप्तसोमसंस्थान् कवयो मेधाविनो यजमाना ओतवै जगद्रूपतिर्यक्तन्तून् वेतुं वितन्तिरे वितन्वन्ति यद्वा सप्ततन्तवः सप्तच्छन्दांसि तानि वितन्वन्ति किमर्थं ओतवै सप्तसोमसंस्थारूपतिर्यक्तन्तुसन्तानाय यज्ञनिर्माणायेत्यर्थः यज्ञानां स्थितेः सूर्याधीनत्वादिति भावः ईदृशं तत्त्वं पृच्छामीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. मैं अनाड़ी हूँ; कुछ समझ में न आने से पूछ रहा हूँ। ये सब संदिग्ध बातें देवों के पास भी रहस्यमयी हैं। एक वर्ष के गोवत्स या सूर्य के वेष्टन के लिए मेधावियों ने जो सात सूत या सात सोम-यज्ञ प्रस्तुत किये, वे क्या हैं ?

अचिकित्वाश्चिकितुषश्चिदन्न कवीन् पृच्छामि विद्वानेन विद्वान् ।

वियस्तस्तम्भषल्लिमारजांस्यजस्यरूपे किमपि स्विदेकम् ॥ ६ ॥

अचि॒कित्वा॒न् । चि॒कितु॑षः । चि॒त् । अ॒त्र । क॒वीन् । पृ॒च्छामि॑ ।
वि॒द्वन्ने॑ । न । वि॒द्वान् । वि । यः । त॒स्तम्भ॑ । षट् । इ॒मा । रजा॑ंसि ।
अ॒जस्य॑ । रू॒पे । किम् । अ॒पि । स्वि॒त् । एक॑म् ॥ ६ ॥

अचिकित्वा॒न् देव॑ता॒तत्त्व॑म॒जान॑न् न हं चि॒कितु॑षः विशेषेण॒तत्त्वं॑ जान॒तः क॒वीन् कान्त॑दर्शि-
नः अधि॒गत॑परमार्थान् अत्र अस्मि॒स्तत्त्व॑विषये पृच्छामि किमर्थं वि॒द्वन्ने वेद॑नाय॒परमार्थ॑ज्ञाना-
य किं॒जान॑न्नेव॒परा॑भवाद्यर्थं नेत्याह विद्वान् पृच्छामि अपितु अज्ञानादेव यः परमे॒श्वरः वित॑स्तंभ
स्तंभितवान् नियमितवान् अथय आत्मासेतुर्विधृतिरेषां लोकानामसंभेदायेति श्रुतेः । किं इ॒मा इ-
मानि षट् रजा॑ंसि लोकान् लोकारजा॑स्युच्यन्त इति निरुक्तम् यद्यपि लोकाः सप्त तथापि सत्य-
लोकस्य कर्मिणां सर्वेषां साधारणत्वाभावात् षडित्युक्तम् ननु षडेवोकाः सप्तमः किमिति निर्दिष्ट-
ति उच्यते—अजस्य जननादिरहितस्य चतुर्मुखस्य ब्रह्मणः रूपेस्वरूपे एकं सत्यलोकस्य पुनरावृत्ति-
रहितं स्थानं किमपि स्वि॒त् किंस्वि॒देव तज्जे॒नाप्यधि॑गन्तुं शक्यमित्यर्थः कैश्चिदेवोपासकैरर्चि॒रा-
दिमार्गेण गन्तव्यत्वादिति भावः यद्वा षट् रजा॑ंसि विलक्षणाः षड्भूतवः तानि यः स्तंभयत्तत्त्वं अज-
स्य गमनशीलस्य जन्मरहितस्य वादित्यस्य रूपे रूप्यमाणे दृश्यमाने मण्डले एकमद्वितीयं किमपि
स्वि॒त् किंस्वि॒त् यत्किंचि॒दवाङ्म॑नसगम्यं तत्त्वमस्ति तत् पृच्छामि य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरु-
षो दृश्यत इत्यादि श्रुतिप्रतिपादितं तत्त्वमित्यर्थः अथवा षडि॒मानि॒रजा॑ंसि त्रिविधान् भूलोकांश्च य-
स्तस्तंभ तिस्रो भूमीर्धारयन् त्रीरुतयोरिति निर्गमः । तस्याजस्य परब्रह्मणः रूपेनानाविकारभा-
जिजगति किमपि स्वि॒देकमे॒कात्म॑कमस्तीति प्रश्नः अविशेषमस्ति नाममात्रमेकरूपमस्तीत्युत्तर-
विवक्षया प्रश्नः अस्तीत्येवोपलब्धव्यमिति श्रुतेः ॥ ६ ॥

६. में अज्ञानी हूँ । कुछ न जानकर ही ज्ञानियों के पास जानने की
इच्छा से पूछता हूँ । जिन्होंने इन छः लोकों को रोक रक्खा है, जो
जन्म-रहित रूप से निवास करते हैं, वे क्या एक हैं ?

अथ सप्तमी—

इ॒ह ब्र॑वीतु॒य ई॒म॒द्वेदा॑स्य॒वा॒मस्य॑ नि॒हितं॑ प॒दं वेः ।

शी॒र्ष्णः क्षी॑रं दु॒हते॒ गावो॑ अ॒स्य व॒व्रि॒वसा॑ना उ॒दकं॑ प॒दापुः॑ ॥ ७ ॥

इ॒ह । ब्र॑वीतु । यः । ई॒म॒ । अ॒द्व । वे॒द । अ॒स्य । वा॒मस्य॑ ।

नि॒हि॒तम् । प॒दम् । वे॒रिति॑ वेः । शी॒र्ष्णः । क्षी॑रम् । दु॒हते॒ । गावः॑ ।

अ॒स्य । व॒व्रि॒म् । वसा॑नाः । उ॒दकम् । प॒दा । अ॒पुः ॥ ७ ॥

इहेदानीं ईमेतद्वक्ष्यमाणंतत्त्वं अंगक्षिप्रंअविचारेण ब्रवीतु कः योवेद सः कीदृशंतद अ-
स्यपुरतोदृश्यमानस्य वामस्यवननीयस्य वेगन्तुरादित्यस्यपदं सर्वैर्गन्तव्यंस्वरूपंनिहितंगूढंवर्तते
किंचास्यादित्यस्यशीर्ष्णःशिरोवदुन्नतस्यसर्वेषामुत्कृष्टस्यवागावः केचनवर्षकाजीनारश्मयःक्षी-
रमुदकंदुहते क्षरन्ति वारिरूपनामैतत् रूपंवसानाः आच्छादयन्तः अतिविस्तरेणतेजसातपन्तः
केचनास्यगावोरश्मयः उदकंस्वसृष्टंपदासृष्टेनैवमार्गेण अपुः पिबन्ति भूमिंनिरुदकांकुर्वन्तीत्य-
र्थः तस्यस्वरूपंब्रवीत्वित्यन्वयः ॥ ७ ॥

७. गमनशील और सुन्दर आवृत्य का स्वरूप अतीव निगूढ़ है ।
वे सबके मस्तक-स्वरूप हैं । उनकी किरणें दूध दुहतीं तथा अति विशाल
तेज से युक्त होकर उसी प्रकार पुनः जलपान करती हैं । जो यह सब
कथायें जानते हैं, वे कहें ।

मातापितरमृतआबभाजधीत्यग्रेमनसासंहिजग्मे ।

साबीभत्सुर्गर्भरसानिबिद्धानमस्वन्तइदुपवाकमीयुः ॥ ८ ॥

माता । पितरम् । ऋते । आ । बभाज । धीती । अग्रे । मनसा । सत् ।

हि । जग्मे । सा । बीभत्सुः । गर्भरसा । निबिद्धा । नमस्वन्तः ।

इत् । उपवाकम् । ईयुः ॥ ८ ॥

मातासर्वस्यनिर्मात्रीपृथिवी पितरंपालकंद्युलोकंतत्तथंद्युलोकस्थमादित्यमित्यर्थः तमाव-
भाजआभजते किमर्थंऋते उदकेयज्ञेवानिमित्तभूतेसति केनद्वारेण धीती धीत्याकर्मणायागादि-
रूपेणस्वकीयेनाज्यसोमादिहविषातर्पयतीत्यर्थः अग्रे ततःपूर्वं पिताचमनसाअस्यामभिप्रायवता
चेतसासंजग्मेहि संश्लिष्टोवर्ततेखलु वृष्टिमकरोदित्यर्थः अनन्तरंसामाताबीभत्सुः गर्भवन्धने-
च्छावती गर्भरसा गर्भरसेनगर्भोत्पत्तिनिमित्तेनरसेननिबिद्धानितरांविद्धासीद यद्वा गर्भरसः
ओषध्याद्युत्पादनसमर्थउदकंयस्याः सा तादृशी उदकेनात्यन्तंक्लिन्ना निबिद्धाछपीवलेहल-
मुत्सेननितरांविदारिताभवति बीजावापार्थं अत्रायंसमाधिर्याकाचनयोषिदपत्यार्थंस्वप-
त्तिर्युवानयौसि सचतस्यावपुराणयुक्तःसंगतोभवति सात्वान्तर्वन्नीसतीपुत्रान्जनयतीति तद्दृष्टा-
वि अनन्तरंनमस्वन्तइदं भाविषीहिमियंग्वायचवन्तएव उपवाकंउपेत्यवचनं परस्परंसम्बन्ध-
प्रियुद्धानि सस्यानीतिवचनमीयुः प्राप्नुवन्ति यद्वा हवित्संज्ञाचवन्तउपेत्यवचनं प्रैषादित्य-
धीयुः शृष्टोसत्यांसस्याद्विद्वराधागमबुविष्ठेगुरित्यर्थः ॥ ८ ॥

८. माता (पृथिवी) वृष्टि के लिए पिता या द्युलोक में स्थित
आदित्य को अनुष्ठान-द्वारा पूजती हैं । इसके पहले ही पिता भीतर-ही-
भीतर, उसके साथ संगत हुए थे ! गर्भ-धारण की इच्छा से माता गर्भ-
रस से निबिद्ध हुई थी । अनेक प्रकार के शस्य उत्पन्न करने के लिए
आपस में बातचीत भी की थी ।

अथनवमी-

युक्तामातासीद्दुरिदक्षिणाया अतिष्ठद्गर्भो वृजनीष्वन्तः ।
अमीमेद्वत्सोऽनुगामपश्यद्विश्वरूप्यं त्रिषु योजनेषु ॥ ९ ॥

युक्ता । माता । आसीत् । धुरि । दक्षिणायाः । अतिष्ठत् । गर्भः ।
वृजनीषु । अन्तरिति । अमीमेत् । वत्सः । अनु । गाम् ।
अपश्यत् । विश्वरूप्यम् । त्रिषु । योजनेषु ॥ ९ ॥

मातानिर्मयन्तेऽस्मिन्भूतानीतिमाताद्यौः दक्षिणायाः अभिमतपूरणसमर्थायाः पृथिव्याः
धुरिनिर्वहणे युक्तासीत् वर्षणायसमर्थाभूदित्यर्थः कथमितितदुच्यते—गर्भो गर्भस्थानीय उदकसं-
घो वृजनीषु उदकवत्सु मेघपङ्क्तिष्वन्तर्मध्ये अतिष्ठत्तिष्ठति अनन्तरं वत्सः पुत्रस्थानीयः
उदकसंघः त्रिषु योजनेषु मेघरश्मिवायुषु संयुक्तेषु सत्सु अमीमेत् वर्षणसमयेशब्दयति अनन्त-
रं विश्वरूप्यं विश्वरूपवर्ती गामन्वपश्यत् अनुक्रमेण पश्यति वर्षतीत्यर्थः यद्वा त्रिषु योजनेषु सत्सु
वत्सो मेघो वर्षणाय गामभूमिं प्रत्यमीमेत् अनन्तरं सर्वो जनोऽनुक्रमेण विश्वरूप्यं सस्यादिभिर्नाना-
रूपवर्ती भूमिं पश्यत् पश्यति ॥ ९ ॥

९. पिता (द्युलोक) अभिलाष-पूरण में समर्थ पृथिवी का भार
बहन करने में नियुक्त थे । गर्भभूत जलराशि मेघमाला के बीच थी ।
वत्स या वृष्टि जल ने शब्द किया और तीन (मेघ, वायु और फिरण)
के योग से विश्व-रूपिणी गौ (पृथिवी) हुई अर्थात् पृथिवी शस्याच्छा-
यिता हुई ।

अथ दशमी-

तिस्रो मातृस्त्रीन्पितृन्विभ्रदेकं ऊर्ध्वस्तस्थौ नेमवंग्लापयन्ति ।
मन्त्रयन्ते दिवो अमुष्यं पृष्ठे विश्वविदं वाचमविश्वमिन्वाम् ॥ १० ॥ १५

तिस्रः । मातृः । स्त्रीन् । पितृन् । विभ्रत् । एकः । ऊर्ध्वः । तस्थौ ।
न । ईम् । अव । ग्लपयन्ति । मन्त्रयन्ते । दिवः । अमुष्यं । पृष्ठे ।
विश्वविदम् । वाचम् । अविश्वमिन्वाम् ॥ १० ॥ १५ ॥

एकः प्रधानभूतः असहायो वा पुत्रस्थानीय आदित्यः संवत्सराख्यः कालो वा तिस्रो मातृः स-
श्ववृष्ट्याद्युत्पादयित्रीः क्षित्यादिलोकत्रयानित्यर्थः तथा स्त्रीन् पितृन् जगतां पालयितुं लोकत्रया-
भिमानिनोऽग्निवायुसूर्याख्यान् विभ्रत्सन् ऊर्ध्वस्तस्थौ उच्यते अत्यन्तदीर्घस्तिष्ठति भूतभवि-
ष्यदाद्यात्मना सूर्यपक्षे सर्वेभ्य उच्यते ईमेन नावंग्लापयन्ति ग्लानिर्नैव कुर्वन्ति नहिकालादि-

त्योवान्येनपराभूयते दिवः पृष्ठेद्युलोकस्योपरिअन्तरिक्षेमन्त्रयन्ते गुप्तं परस्परं भाषन्ते देवाः किं विश्वविदं विश्ववेदनसमर्थं विश्वैर्वेदनीयां वा अविश्वमिन्वां असर्वव्यापिनीं वाचं गर्जितलक्षणां अमुष्य आदित्यसंबन्धिनीं मन्त्रयन्त इत्यर्थः ॥ १० ॥

१०. एकमात्र आदित्य तीन माता (पृथिवी, अन्तरिक्ष और आकाश) और तीन पिता (अग्नि, वायु और सूर्य) को धारण करते हुए ऊपर अवस्थित हैं, उन्हें थकावट नहीं आती। द्युलोक की पीठ पर देवता लोग सूर्य के सम्बन्ध में बातचीत करते हैं। उस बातचीत को कोई नहीं जानता; परन्तु उसमें सबकी बातें रहती हैं।

द्वादशारं न हितज्जरायुर्वर्तिचक्रं परिद्यामृतस्य ।

आपुत्रा अग्ने मिथुनासो अत्र सप्तशतानि विंशतिश्च तस्थुः ॥ ११ ॥

द्वादश अरम् । न हि । तत् । जरायु । वर्वर्ति । चक्रम् । परि ।

द्याम् । ऋतस्य । आ । पुत्राः । अग्ने । मिथुनासः । अत्र । सप्त ।

शतानि । विंशतिः । च । तस्थुः ॥ ११ ॥

ऋतस्योदकस्य सत्यात्मकस्य वा आदित्यस्य चक्रं पुनः पुनः क्रमणशीलं मण्डलाख्यं रथचक्रं वा वर्वर्ति पुनः पुनर्वर्तते संचरति कुत्र चापि द्युलोकस्यांतरिक्षस्य परितः कीदृशंतत् द्वादशारं द्वादशसंख्याकमासात्मकैर्मेषादि राश्यात्मकैर्वा अरैः रथाङ्गावयवैर्युक्तं तच्चक्रं न हि जरायु नैव खलु जरायु भवति हे अग्ने सर्वदा गमनयुक्तादित्य यद्वा अग्नेरेव स्थानत्रये तत्तदात्मनावर्तमानत्वादसावप्यग्निरित्युच्यते अत्रास्मिन्त्वदीये चक्रे मिथुनासः स्त्रीपुंसरूपेण परस्परं मिथुनीभूताः सप्तशतानि विंशतिश्च विंशत्युत्तरसप्तशतसंख्याकाः पुत्राः पुत्रवदुत्पद्यमानाः प्राणिनां दुःखात्रारोवा अहोरात्ररूपास्तस्थुः तिष्ठन्ति निष्पद्यन्ते षष्ठ्यधिकशतत्रयसंख्याकान्यहानि तावत्येव रात्रय इत्येवं तद्विभागः । सप्तचवैशतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्राः सप्तषोडशसमान इत्यारण्यकम् ॥ ११ ॥

११. सत्यात्मक आदित्य का, बारह अरों (राशियों) से युक्त चक्र स्वर्ग के चारों ओर बार-बार भ्रमण करता और कभी पुराना नहीं होता है। अग्नि, इस चक्र में पुत्र-स्वरूप सात सौ बीस (३६० दिन और ३६० रात्रियाँ) निवास करते हैं।

पञ्चपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम् ।

अथेमे अन्य उपरे विचक्षणं सप्तचक्रेष्वर्वाहुरर्पितम् ॥ १२ ॥

पञ्च॑ऽपादम् । पि॒तरम् । द्वा॒दश॑ऽआकृतिम् । दि॒वः । आ॒हुः । पे॒रै ।
अ॒र्धे । पु॒री॒षिण॑म् । अथ । इ॒मे । अ॒न्ये । उ॒परे॑ । वि॒च॒क्ष॒णम् ।
स॒प्त॑ऽच॒क्रे । षट्॑ऽअरे । आ॒हुः । अ॒र्पित॑म् ॥ १२ ॥

पञ्चपादं पञ्चसंख्याकऋत्वात्मकपादोपेतं एतत् हेमन्तशिशिरयोरेकत्वाभिप्रायं पितरं स-
र्वस्यप्रीणयितारं द्वादशार्कतिं द्वादशमासाएवाकृतयोयस्यतादृशंपुरीषिणं वृष्ट्युदकेन तद्वन्तं
प्रीणयितारंवा पुरीषमित्युदकनाम उक्तलक्षणं संवत्सरचक्रं दिवोद्युलोकस्यपरेअर्धे तात्स्थ्या-
त्ताच्छब्दं परस्मिन्अर्धेन्तरिक्षलक्षणेवस्थितआदित्यइत्यर्थः तस्मिन्नर्पितमाहुः एतदुत्तरस्थितम-
त्राप्यनुषज्यते यद्यत्रार्पितं तत्तदधीनं अतः संवत्सरं परायत्तमाहुरित्यर्थः अथअपिच इमे अ-
न्येकेचनवेदवादिनएवमाहुः किमिति उपरे उपरमन्तेऽस्मिन्नुपरताः प्राणिनोऽत्रेतिवोपरःसं-
वत्सरः तस्मिन् कीदृशेसप्तचक्रे सप्तादित्यरश्मयस्तद्वारेणचक्रस्थानीयायस्य सतथोक्तः यद्वा
अयनर्तुमासपक्षाहोरात्रिमुहूर्तानिसप्त सप्तचक्राणि पुनःपुनःक्रममाणानियस्य तादृशे षळरे षळत-
वएवअराः नाभौप्रत्यृताः संवद्धायस्य तथोक्तलक्षणे संवत्सरे रथे विचक्षणं विविधदर्शनकरमा-
दित्यं अर्पितमाहुः एतदुक्तं भवति—अमुमादित्यं दक्षिणोत्तररूपभिन्नगतेस्तीव्रमन्दादिभावस्यच
कालाधीनत्वात्तदधीनमाहुः अन्येतुसंवत्सराद्यात्मकस्यकालस्य सूर्यगमनागमनसाध्यत्वात्त-
दायत्तत्वमाहुरिति ॥ १२ ॥

१२. पाँच पैरों (ऋतुओं) और बारह रूपों (महीनों) से संयुक्त
आदित्य जिस समय ध्रुलोक के पूर्वार्द्ध में रहते हैं, उस समय उन्हें
कोई-कोई पुरीषी या जलदाता कहते हैं। दूसरे कोई-कोई छः अरों
(ऋतुओं) और सात चक्रों (रश्मियों) से संयुक्त रथ पर द्योतमान
सूर्य को 'अर्पित' कहते हैं—जब कि, वे ध्रुलोक के दूसरे आधे में
रहते हैं।

पञ्च॑रि॒च॒क्रेप॑रि॒वर्त॑माने॒तस्मि॒न्ना॒त॒स्थुर्भु॑व॒नानि॒विश्वा॑ ।

तस्य॑नाक्षस्तप्यते॒भूरि॑भारः॒स॒नादे॒वनशी॑र्यते॒सना॑भिः ॥ १३ ॥

पञ्च॑ऽअरे । च॒क्रे । प॒रि॒वर्त॑माने । तस्मि॑न् । आ । त॒स्थुः । भु॒व॒नानि॑ ।
विश्वा॑ । तस्य॑ । न । अक्षः॑ । त॒प्य॒ते । भूरि॑ऽभारः । स॒नात् ।
ए॒व । न । शी॑र्य॒ते । स॒ना॒भिः ॥ १३ ॥

पञ्चारेपञ्चर्तुल्लैरैः युकेचक्रे संवत्सरात्मकेपरिवर्तमाने संवत्सरपरिवत्सरादिरूपेणपुनः
पुनरावर्तमानेसति तस्मिन्कालचक्रे विश्वाभुवनानि सर्वाणिभूतजातानि आतस्थुः तिष्ठन्ति वर्त-
न्तइत्यर्थः किञ्च वस्यचक्रस्यमध्येवर्तमानः अक्षोभूरिभारः सकलभुवनवहनेन प्रभूतभारोऽपि

नतप्यते नपीड्यते किञ्च सनादेव सनातनएवसनाभिः समाननाभिकः सर्वदैकरूपनाभिरसौ नशीर्यते नभिद्यते यथालौकिकरथाक्षः भारेणभग्नोभवति अक्षघातेनचनाभिर्विवृताभवति तद्व-
द्वजनास्तीत्यर्थः ॥ १३ ॥

१३. नियत परिवर्त्तमान पांच ऋतुओं या अरों (खूंढों) से युक्त चक्र पर सारे भुवन विलीन हैं। उसका अक्ष प्रभूत भार-यहन में नहीं थकता। उसकी नाभि सदा समान रहती है--कभी शीर्ण नहीं होती।

सनेमिचक्रमजरंविवावृतउत्तानायादशयुक्तावहन्ति ।

सूर्यस्यचक्षुरजसैत्यावृतंतस्मिन्नापिताभुवनानिविश्वा ॥ १४ ॥

सनेमि । चक्रम् । अजरम् । वि । ववृते । उत्तानायां । दश ।

युक्ताः । वहन्ति । सूर्यस्य । चक्षुः । रजसा । एति । आवृतम् ।

तस्मिन् । आपिता । भुवनानि । विश्वा ॥ १४ ॥

सनेमि समाननेमि एकप्रकारबहिर्वलयं अक्षीणनेमिचक्रं संवत्सराख्यंअजरं सदातनम-
पि जरारहितं विववृते पुनःपुनर्विशेषेणवर्तते उत्तानायांऊर्ध्वतनायांईषायांउपरिविस्तृतभूम्यांवा
दशइन्द्रादयः पञ्चलोकपालाः निषादपञ्चमाश्वत्वारोब्राह्मणादयोवर्णाः मिलित्वादशसंख्याकाः
युक्ताः स्वस्वव्यापारयुक्तावहन्ति निर्वहन्ति कृत्स्नं जगन्निर्वहन्तीत्यर्थः तन्निर्वाहार्थत्वात्काल-
स्य किञ्च सूर्यस्यादित्यस्यचक्षुः ख्यातस्वभावंसर्वस्यचक्षुःस्थानीयं वा मण्डलं चक्षुःख्यातेर्वा-
चष्टेर्वेतिनिरुक्तम् । रजसावृष्ट्युदकेन आवृतं व्याप्तं एतिगच्छति उदकंरजउच्यतेइतियास्कः ।
तादृशे मण्डले विश्वाभुवनानि सर्वाणिभूतजातानिआर्पिता आर्पितानि तदधीनत्वात्तेषाम् ॥ १४ ॥

१४. समान नेमि से संयुक्त और अजीर्ण काल-चक्र निरन्तर घूम रहा है। एक साथ दस (पंच लोक-पाल और निषाद, ब्राह्मण आदि पंच वर्ण) ऊपर मिलकर पृथिवी को धारण करते हैं। सूर्य का नेत्र-रूप मण्डल वृष्टि-जल से छिप गया--सारे प्राणी और जगत् भी उसमें विलीन हुए।

साकंजानांसमथमाहुरेकजंपल्लिद्यमाकर्षयोदेवजाइति ।

तेषामिष्टानिविहितानिधामशःस्थात्रेरेजन्तेविहंतानिरूपशः॥ १५॥ १६॥

साकम्इजानां । समथम् । आहुः । एकइजम् । षट् । इत् । यमाः ।

कर्षयः । देवइजाः । इति । तेषाम् । इष्टानि । विहंतानि । धामइशः ।

स्थात्रे । रेजन्ते । विहंतानि । रूपइशः ॥ १५ ॥ १६ ॥

साकंजानां एकस्मादादित्यात्सहोत्पन्नानां सप्तानामृतूनां मध्ये सप्तमं सप्तममृतुं धृच्छन्दसी-
तिथिर् एकजं एकेनोत्पन्नमाहुः कालतत्त्वविदः चैवादीनां द्वादशानां मासानां द्वयद्वयमेलनेन वसं-
ताद्याः षड्वतवो भवंति अधिकमासेनैक उत्पद्यते सप्तमर्तुः न च तादृशो मास एव नास्तीति मन्तव्यं अ-
स्ति त्रयोदशो मास इत्याहु रिति श्रुतेः । तदेवोच्यते षष्ठिद्यमाः इच्छन्द एवकारार्थः षडेव ऋतवो मा-
स द्वयरूपाः ऋषयोगन्तारः ते च देवजाः देवादादित्याज्जाताः इत्येवमाहुः सप्तमाधारस्य त्रयोदश-
स्य मासस्य देवाभावः निःसूर्योधिकमासः मण्डलन्तपतेरवेरित्यादि स्मृतेः । तस्मात् षडेव देवजाः अदे-
वज एकः तेषामृतूनां स्वरूपाणि इष्टानि सर्वलोकाभिमत्तानि धामशः तत्तत्स्थाने विहितानि पृथ-
क्पृथक्स्थापितानि रूपशः रूपभेदेन विरुतानि विविधाकृतियुक्तानि सचरूपभेदस्तैत्तिरीयै-
राज्ञातः—सरसमहवसन्ताय प्रायच्छद्यवंग्रीष्मायेत्यादि । स्थात्रे अधिष्ठात्रे तदर्थो यरेजन्ते चल-
न्ति जगद्व्यवहाराय पुनः पुनरावर्तन्त इत्यर्थः ॥ १५ ॥

१५. आदित्य की सहजात ऋतुओं में सातवीं (अधिक मासवाली)
ऋतु अकेली है । अन्य छः ऋतुएँ जोड़ी हैं, गमनशील हैं और देवों से
उत्पन्न हैं । ये ऋतुएँ सबकी इष्ट, स्थान-भेद से पृथक्-पृथक् स्थापित
और रूप-भेद से विविध आकृतियों से संयुक्त हैं । वे अपने अधिष्ठाता
के लिए बार-बार घूमती हैं ।

॥ इति द्वितीयस्य तृतीये षोडशो वर्गः ॥ १६ ॥

अथ षोडशी—

स्त्रियः सतीस्ताँ उमे पुंस आहुः पश्यदक्षं वान्रविचेतदन्धः ।
कविर्यः पुत्रः स ईमाचिकेत यस्ता विजानात्स पितुष्पितासत् ॥ १६ ॥
स्त्रियः । सतीः । तान् । ऊम् इति । मे । पुंसः । आहुः । पश्यत् ।
अक्षण्वान् । न । वि । चेतत् । अन्धः । कविः । यः । पुत्रः । सः ।
ईम् । आ । चिकेत । यः । ता । विजानात् । सः । पितुः पिता ।
असत् ॥ १६ ॥

मेमदीयाः यादीधितयः स्त्रियः संस्त्यानवन्योयोषितः सतीः सत्यः योषिद्वदुदकरूपगर्भ-
धारणात् स्त्रीत्वं एषां रश्मीनां आविष्टलिङ्गत्वात् स्त्रीलिङ्गता तान् उ तान् रश्मीनेव पुंस आहुः प्रभू-
तवृष्ट्युदकसेकं पुरुषानाहुः प्रतिनिर्देशापेक्षया पुलिङ्गता अमुमर्थमत्यन्तनिगूढं अक्षण्वान् ज्ञा-
नदृष्ट्युपेतः कश्चिन्महान् पश्यत जानाति अन्धः अतथारूपः स्थूलदृष्टिः न विचेतत् न विचेतयति
न जानाति किञ्च यः कविः क्रान्तदर्शी पुत्रः स्त्रीपुरुषरूपाणां रश्मीनां पुत्रस्थानीयः पुरुषगतां वा-

ता वृष्ट्युदकलक्षणोऽस्ति सईसएवपुत्रः यद्वा ईएनमर्थं स्त्रीणांसतीनांपश्चात्पुरुषभावं आचिकेत स-
र्वतो जानाति पित्रोः स्थितिं पुत्रएवजानाति नान्योयः कश्चित् तातानि विजानात्स्त्रीपुरुषपुत्ररूपाणि जा-
नीयात् सपितुः पितासत् पिता वृष्ट्या जगत्पालको रश्मिसमूहः तस्यापि पिता आदित्यः स भवति
आदित्यएव भवतीत्यर्थः यद्वा लौकिकोक्तिरियं यस्तानि जानाति स एव भवति स्वयंपितुः पुत्रः स-
न्नपि स्वपुत्रापेक्षया पिता च भवति पुत्रपौत्रादिसहितः चिरकालं जीवति इत्यधिदैवतम् । अथा-
ध्यात्मं याइदानीं स्त्रियः सतीः स्त्रीत्वं प्राप्ता आहुर्लौकिकाः ताँउ तानेव मेमहं पुंसः पुरुषानाहुः प्र-
तिपादयन्ति तत्त्वज्ञाः कथमन्यस्यान्यभावं उच्यते एकस्यैव निरस्तसमस्तोपाधिकस्यात्मनस्तद्दे-
हावस्थानमात्रेण तत्तद्व्यपदेशोपपत्तेः श्रूयते हि त्वं स्त्रीत्वं पुमानसित्वं कुमारउतवाकुमारीत्यादि स्त्री-
त्वं पुंस्त्वं चोभयमपि वस्तुतो नास्तीत्युक्तं भवति स्मृतिरपि तदभावं बोधयति—नैव स्त्री न पुमानेव नैव चा-
यं न पुंसकः । यद्यच्छरीरमादत्ते तेन तेन स चोद्यत इति । द्वितीयः पादः पूर्ववत् किञ्च पुत्रः वयसा
अल्पोऽपि यः कविः क्रान्तप्रज्ञो ज्ञानी स्यात् ईमिममर्थं सविचिकेत जानाति एवमुक्तलक्षणस्य परमा-
त्मनः ता तानि स्त्रीत्वपुंस्त्वादीनि यो विजानात् औपाधिकानि जानीयात् सपितुः स्वोत्पादकस्या-
पि ज्ञानरहितस्य पिता सत् पितृवत्पूज्यो भवति उक्तमर्थमभिप्रेत्य ताण्डकब्राह्मणम्—शिशुर्वगिरसो-
मन्नरुतांमन्नरुदासीत् सपितृन्पुत्रका इत्यामन्नयतेत्युपक्रम्य तं पितरो ब्रुवन् च धर्मकरोषियो नः पितृ-
न्सतः पुत्रका इत्यामन्नयत इति सो ब्रवीदहं वाव पितास्मियो मन्नरुदिति देवानपृच्छन्त ते देवा अब्रुवन्
एष वाव पिता यो मन्नरुदिति तद्वै स उदजयदिति । मन्नद्रष्टुरेव किं लपितृत्वं तत्त्ववित् पितुः पितासदि-
तिकिमाश्चर्यमित्यभिप्रायः ॥ १६ ॥

१६. किरणं स्त्री होकर भी पुरुष है । जिनके आँखें हैं, वे ही यह
देख सकते हैं; जिनकी दृष्टि मोटी है, वे नहीं । जो पुत्र मेधावी हैं,
वे ही यह समझ सकते हैं । जो ये सब बातें समझ सकते हैं; वे ही
पिता के पिता हैं ।

अथ सप्तदशी—

अवः परेण पर एना वरेण पदा वत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात् ।

सा कद्रीची कंस्विदर्थं परां गात्कंस्वित्सूते न हियूथे अन्तः ॥ १७ ॥

अवः । परेण । परः । एना । अवरेण । पदा । वत्सम् । बिभ्रती ।

गौः । उत् । अस्थात् । सा । कद्रीची । कम् । स्वित् । अर्धम् ।

परा । अगात् । कं । स्वित् । सूते । नहि । यूथे । अन्तरिति ॥ १७ ॥

अत्राग्नौ हूयमानाहुतिर्गौरूपेण स्तूयते गौः गोरूपा गमनशीलैषा आहुतिः आहुतिसंधेन पोष्यं
वत्सं वत्सस्थानीयमग्निं अवः अवस्तात् अधोदेशे परेण पदापादद्वयेन स्वावयवेनाकृष्य बिभ्रती धा-

रयन्ती तथा परः परस्तादुपरिदेशे एना अनेनावरेणचपदापादद्वयेनाकृष्य तमेववत्संविभ्रती उदस्थात्सूर्यप्रत्युत्तिष्ठति अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठतइतिस्मृतेः । अथैवंकृतवतीसा-
आहुतिः कद्मीचोक्तागतेत्यनिश्चयगमना आदित्यंप्राप्तवतीत्यर्थः कंस्विदकंफलभाजंपुरुषंप्रति
अर्धमर्धमार्गमागत्य यद्वा अर्धंक्रद्धंपरागात् परागच्छतिआगत्यचक्रस्वित्सूते कुत्रप्रदेशेफल-
मुत्पादयति नहीतरगोवदियं यूथेअन्तः सजातीयगोमध्ये सूतेसाधारण्येन यत्रक्रस्विचसूते
अपितुकस्मिंश्चिदनुष्ठातरि अतःसमहान्कोनुखत्विति यद्वा आदित्यरश्मिसमूहएवगोरूपेण
स्तूयते गौः उक्तलक्षणारश्मिरूपागौर्वत्संवत्सवद्रक्षणीयंयजमानंउक्तक्रमेणविभ्रतीउदस्थात्
अथतथाकृत्वा साकद्मीची अदृश्यगमनासती कंस्विदर्धंक्रद्धं अर्धस्थानभाजंवा कंस्वित्पु-
रुषमादित्यंपरागात् अप्रतिनिवृत्तागती—तन्नयन्त्येताःसूर्यस्यरश्मयोयत्रदेवानांपतिरेकोधिवा-
सइतिश्रुतेः । तथाकृत्वाच क्रस्वित्सूते कस्मिन्निन्द्रादिलोकेजनयति नसर्वत्र शिष्टंसमानम्॥१७॥

१७. वत्स, यजमान या अग्नि का पिछला भाग सामने के पंर से
और सम्मुख-भाग पीछे के पंर से धारण करते हुए गौ, आदित्य-रश्मि
या आहुति ऊपर की ओर जाती है । वह कहाँ जाती है ? किसके लिए
आधे रास्ते से लौट आये ? कहाँ प्रसव करती है ? दल के बीच प्रसव
नहीं करती ।

अवःपरेणपितरंयोअस्यानुवेदंपरएनावरेण ।

कवीयमानःकइहप्रवोचद्देवमनःकृतोअधिप्रजातम् ॥ १८ ॥

अवः । परेण । पितरम् । यः । अस्य । अनुवेदं । परः । एन ।

अवरेण । कविश्यमानः । कः । इह । प्र । वोचत् । देवम् । मनः ।

कृतः । अधि । प्रजातम् ॥ १८ ॥

अवः अवस्तास्थितं अस्यपितरंएतल्लोकपालकमग्निपरेणादित्येनसहयोनुवेद अनुक-
मेणजानाति तथापरः परस्तास्थितमादित्यमस्यपितरंपालकंसोपीममेवलोकं वृष्ट्यादिनापा-
लयति तादृशमादित्यं एनाअनेनावरेणाग्निनासहयोनुवेद अग्न्यादित्यौव्यतिहारेणोपास्ते य-
द्वा अभिभूतरजस्तमस्कौ उद्बुद्धसत्वौ अतएवस्वाधीनमायावेतौएकत्वेनयोऽधिगच्छति सतादृ-
शःपुरुषः कवीयमानः कविवदाचरन्क्रान्तदर्शित्वमात्मनःख्यापयन् कइहास्मिँल्लोकेप्रवोचत्
प्रब्रवीति किंच देवंध्योतमानंदेवविषयमलौकिकंवामनः कुतः कस्माददृष्टविशेषादधि आधिक्ये-
नप्रजातंउत्पन्नं उभयमपिदुर्लभमित्यर्थः ॥ १८ ॥

१८. जो अधःस्थित (अग्नि) लोक-पालक की ऊर्ध्वस्थित (सूर्य)

के साथ और ऊर्ध्वस्थित की अधःस्थित के साथ उपासना करते हैं,
वे ही मेधावी की तरह आचरण करते हैं । किसने ये सब बातें
कही हैं ? कहाँ से यह अलौकिक मन उत्पन्न हुआ है ?

अथैकोनविंशी—

येअर्वाश्चस्तौउपराचआहुर्येपराश्चस्तौउअर्वाचआहुः ।
इन्द्रश्चयाचक्रथुःसोमतानिधुरानयुक्तारजसोवहन्ति ॥ १९ ॥

ये । अर्वाश्चः । तान् । ऊम् इति । पराचः । आहुः । ये । पराश्चः ।
तान् । ऊम् इति । अर्वाचः । आहुः । इन्द्रः । च । या । चक्रथुः ।
सोम । तानि । धुरा । न । युक्ताः । रजसः । वहन्ति ॥ १९ ॥

येसूर्यसोमयोश्चक्रे वर्तमानारश्मयोग्रहादयश्च तत्परिभ्रमणवशेनअर्वाश्चः अर्वागंचनाः
अधोमुखाःसन्ति ताँउ तानेवपराचआहुः पुराङ्गुखांचनानूर्ध्वानाहुःकालविदः तथा प्रथमं
येपराश्चः परागश्चनाः ताँउ तानेवअर्वाचआहुः हेसोम त्वंइन्द्रः परमेश्वरः इरांभूमिवृष्ट्याधा-
रकआदित्यः यद्वा द्वादशादित्यानांमध्येइन्द्रोप्येकःविवस्वदिन्द्रयुताइत्युक्तत्वादयमपीन्द्रःसचयु-
वां या यानिमण्डलपरिभ्रमणानिचक्रथुः कृतवन्तौ तानिरजसोरंजनात्मकस्यलोकस्य कर्मणिषष्ठी
लोकंवहन्ति निर्वहन्ति तत्रदृष्टान्तः—धुरान शकटादौधुरियुक्ताःसंबद्धाअश्वादयोयथाधुरंवह-
न्तितद्वत् यद्वा एतत्पूर्वार्धेदृष्टान्तितं धुरायुक्ताः धुरिस्थितंचक्रमपिधुरशब्देनोच्यते तत्रयुक्ताः स-
मर्षिताःपुरुषाः तत्परिभ्रमणवशेनार्वाश्चः पराश्चोभवन्ति पराश्चोप्यर्वाश्चोभवन्तितद्वत् ॥१९॥

१९. जिन्हें विद्वान् लोग अधोमुख कहते हैं, उन्हीं को ऊर्ध्वमुख
भी कहते हैं और जिन्हें ऊर्ध्वमुख कहते हैं, उन्हें अधोमुख भी कहते
हैं। सोम, तुमने और इन्द्र ने जो मण्डलद्वय बनाया है, वह युग-युक्त
अश्व आदि की तरह विश्व का भार वहन करता है।

अथविंशी—

द्वासुपर्णासयुजासखायासमानंवृक्षंपरिषस्वजाते ।
तयोरन्यःपिप्पलंस्वाद्वन्यनश्नन्योअभिचाकशीति॥२०॥१७॥

द्वा । सुपर्णा । सयुजा । सखाया । समानम् । वृक्षम् । परि ।
सस्वजाते इति । तयोः । अन्यः । पिप्पलम् । स्वादु । अत्ति ।
अनश्नम् । अन्यः । अभि । चाकशीति ॥ २० ॥ १७ ॥

अत्रलौकिकपक्षद्वयदृष्टान्तेनजीवपरमात्मानौस्तूयेते यथालोकेद्वौसुपर्णौ सुपतनौशोभन-
गमनौ सयुजासमानयोगौ सखायौ समानख्यानौ समानं वृक्षं परिष्वजाते एकमेववृक्षंपरि-

षस्वजाते आश्रयतः तयोरन्यः एकः पिप्पलंपक्कंफलं स्वाद्वत्ति स्वादुतरमत्ति अपरः अनश्नन्न-
 भिचाकशीति अभिपश्यति तद्वत् द्वौ सुपर्णस्थानीयौ क्षेत्रज्ञपरमात्मानौ सयुजासमानयोगौ यो-
 गोनामसंबन्धः सचतादात्म्यलक्षणः स एवात्मा परमात्मनः स्वरूपं यस्य जीवात्मनः एवमेकस्वरू-
 पावित्यर्थः अनेन भास्करमतानुसारिणोऽतिरेकनाम्नो जीवात्मा परमात्मनो नान्यः सच परमात्मा
 जीवादन्यो जीवाश्रयणादिति मतं निरस्तं भवति । ननु संबन्धो द्विष्टः सचपक्षिणो रेव भेदमपेक्षते
 अतः कथमैकात्म्यमिति न औपाधिकभेदं वास्तवाभेदं चापेक्ष्य प्रवृत्तः अतएव सखायौ समान-
 ख्यानौ नान्यख्यानौ नन्वेकस्य यादृशं ख्यानं तादृशमेवान्यस्येति व्युत्पत्त्या भेदः स्फुटं प्रति-
 भाति कथं तादात्म्यमुच्यत इति न वक्तव्यं नात्र परस्परदृष्टान्तदार्ष्टान्तिकभावः अपितु यस्य यादृ-
 शं ख्यानं स्फुरणं परमात्मनः तदेव ख्यानमितरस्यापि जीवात्मन इति सखायावित्युच्यते एक-
 रूपप्रकाशावित्यर्थः अत उपपन्नमैकात्म्यं अनेन वास्तवभेदोपि निरस्तः समानं वृक्षं परिष्वज-
 ते इत्यत्र यथाश्रयान्तराभावाद्भयोरैकाश्रयत्वमभ्युपगन्तव्यम् तद्वत् सयुजासखायावित्युभयत्रा-
 प्येकयोगख्याने आश्रयणीये वृक्ष्यत इति वृक्षोदेहः सचोभयोः समान एक एव जीवस्य भोगार्थ-
 त्वाद् परमात्मना सृष्टैर्महाभूतैरारब्धत्वात् तस्योपलब्धिस्थानत्वाच्चोभयोरपि समानः तादृशं समानं
 वृक्षं परिष्वजते परिष्वजतः आश्रयतः न च जीवस्य वस्तुतर्ह्यश्वरत्वे कथं जीवबुद्ध्या संसारशो-
 काविति वाच्यं तयोर्मोहकृतत्वाद् तथा चार्थवर्णिका अनुमन्त्रमात्राय अस्य संदेहनिवर्तकमुत्त-
 रं मन्त्रमेव मामनन्ति—समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नोऽनीशया शोचति मुह्यमानः । जुष्टं यदा पश्यत्यन्य-
 मीशमस्य महिमानमिति वीतशोक इति । अस्यायमर्थः—एक एव शरीरे पूर्णः पुरुषः परमात्मा निम-
 ग्नो निगूढः सन् स्वयमपीश्वरोऽप्यनीशत्वबुद्ध्या मुह्यमानो मूढः सन् शोचति संसारे अहं कर्ता सुखी दुः-
 खीति जननमरणे नु भवति यदा तु जुष्टं नित्यदृष्टं अन्यं संसारशोकातीतं ईशं परमेश्वरं पश्यति
 स्वानन्यतया साक्षात्करोति तदा वीतशोकः देहादतिरिक्तः स्वस्वरूपसाक्षात्कारेण गतताप-
 त्रयः सन् अस्य महिमानमिति निरस्तसमस्तौपाधिकस्य परमेश्वरस्य महिमानं सार्वार्थ्यसर्वज्ञ-
 त्वादि महिमानमिति एति प्राप्नोति न च तद्भावादन्यत्र तन्महिमा प्राप्यते अतस्तद्रूपो भवतीत्यर्थः त-
 स्माद्वस्तुत एक एव भेदस्तु मोहकृत इति प्रसिद्धम् । अनुभवदशायां लौकिकबुद्ध्या भेदमभ्युपे-
 त्योच्यते तयोरन्यो जीवात्मा पिप्पलंपक्कं फलं स्वादु स्वादु भूतमत्ति भुंक्ते यस्य यदुपार्जितं तत्तस्य
 स्वादु भवति अन्यः परमात्मा अनश्नन्न आप्तकामत्वेनाभुंजानः स्पृहाया अभावाद् आप्तकाम-
 स्य कास्पृहेति स्पृष्टेः । तस्मादवास्तवभेदमुपजीव्य तयोरन्य इत्युक्तम् वस्तुतस्तव नीशया शोचति-
 मुह्यमान इत्युक्तत्वाद् भेद एव तादृशः परमात्मा अभिचाकशीति स्वात्मन्यध्यस्तं जगत्साक्षित्वेनेक्षते

अत्रद्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारवित्यादिनिर्हंकेगतं अस्य मन्त्रस्य व्याख्यानमनुसंधे-
यम् ॥ २० ॥

२०. दो पक्षी (जीवात्मा और परमात्मा) मित्रता के साथ एक
वृक्ष या शरीर में रहते हैं। उनमें एक (जीवात्मा) स्वादु पिप्पल का
भक्षण करता और दूसरा (परमात्मा) कुछ भी भक्षण (भोग) नहीं
करता, केवल द्रष्टा है।

॥ इति द्वितीयस्य तृतीये सप्तदशो वर्गः ॥ १७ ॥

अथैकविंशी-

यत्रासुप॒र्णाअ॒मृत॑स्यभा॒गम॑निमेषंवि॒दथाभि॑स्वर॒न्ति ।

इ॒नोवि॑श्वस्यभु॒व॒नस्य॑गो॒पाःस॒मा॒धी॒रःपा॒क॒मत्रा॑विवेश ॥ २१ ॥

यत्र । सु॒प॒र्णाः । अ॒मृत॑स्य । भा॒गम् । अ॒नि॒मेष॑म् । वि॒दथा॑ ।

अ॒भि॒स्वर॑न्ति । इ॒नः । वि॑श्वस्य । भु॒व॒नस्य॑ । गो॒पाः । सः ।

मा । धी॒रः । पा॒क॒म् । अत्र॑ । आ । वि॒वेश॑ ॥ २१ ॥

यत्रादित्यमण्डले सुपर्णाः सुपतनाः शोभनगमनारम्भयः अमृतस्योदकस्य भागं भजनीय-
मंशं आदाय अनिमेषं अनवरतं विदथावेदनेन ज्ञानेन अस्माभिरेवं कर्तव्यमिति बुद्ध्या अभिस्वरन्ति
अभिप्रापयन्ति यश्च विश्वस्य भुवनस्य भूतजातस्य इन्द्रः स्वामी तथा तस्यैव गोपाः गोपायिता र-
क्षितायमादित्यः सः परमेश्वरः धीरो धीमान् प्राण्यनुग्रहबुद्धियुक्तः सन् मामांपाकं पक्कव्यं अप-
क्कप्रज्ञं अत्रास्मिन् स्वकीयमण्डले आविवेश प्रवेशयति अत्रास्मदीये देहे वानियामकतया प्रविष्ट-
इत्यधिदैवतपक्षे । अथाध्यात्मपक्षे यत्र यस्मिन् आत्मनि सुपर्णाः शोभनपतनानि स्वस्वविषयग्रह-
णाय गमनकुशलानीन्द्रियाणि चक्षुरादीनि अमृतस्य भागं अत्र विषयावच्छिन्नचैतन्यममृतमि-
त्युच्यते तस्य भागं भजनीयं स्वत्वांशं अनिमेषं निमेषरहितं अनारतं विदथा वेदनेन वृत्त्यवच्छि-
न्नचैतन्येनावरुद्धानि अभिस्वरन्ति अभिप्रयन्ति आवरणापगमनेन स्फोरयन्ति किञ्च यस्त्वि-
न्द्रः स्वाम्यस्य देहस्य विश्वस्य भुवनस्य गोपाः गोपायिता रक्षिता यद्वा विश्वस्य भुवनस्य भूतजा-
तस्य स्वामी अस्य देहस्य गोपाः अनेन तत्त्वंपदार्थयोरेकत्वं प्रतिपादितं भवति स परमेश्वरो धीरः
समाधिनिष्ठः सर्वदा अविक्रियः मामांपाकं परिपक्कमनस्कं यागदानादिना अपगतरजस्तमस्क-
त्वेन दर्पणवदति निर्मलसत्त्वोद्भक्तमनस्कं मां आविवेश उक्तरूपे चित्ते तादृशं वस्तु स्फुरतीत्यर्थः

यद्वा परिपक्वमनाहं पूर्वमज्ञानदशायां मदन्त्यईश्वरोस्तीत्यविद्वान् ततः परमस्तिकश्चित्सर्वज्ञः सर्व-
श्वरः सत्यज्ञानादिलक्षणइति निश्चित्य पश्चात् गुरुशास्त्राभ्यासां एवाहमस्मीति मत्वा एवं पारंपर्येणा-
वगत्या संभावनाविपरीतभावेन व्युदस्य भावनया साक्षात्कृत्य परिपूर्णः परमात्मा भूवमित्यर्थः अ-
यमेव समाधीरः पाकमत्राविवेशेत्यनेनोच्यते नन्वनवच्छिन्नस्य परमात्मनः सर्वत्र व्याप्तत्वात्प्राप्तिरे-
वनोपपद्यते संप्रत्यत्र प्राप्तिर्द्विविधा प्राप्तप्राप्तिरप्राप्तप्राप्तिश्चेति प्राप्तस्यापिकंठे चामीकरन्यायेनावर-
णाज्ञानहानद्वारेण प्राप्तिरुपपद्यते अस्य मन्त्रस्य यच्चिरुक्तं यत्र सुपर्णाः सुपतना आदित्यरश्मय इ-
त्यादिकंतदत्र दृष्टव्यम् ॥ २१ ॥

२१. जिनमें (सूर्यरूप मण्डल में) सुन्दर गति रश्मियाँ, कर्त्तव्य-
ज्ञान से अमृत का अंश लेकर सब जाती हैं और जो धीर भाव से सारे
भुवनों की रक्षा करते हैं, मेरी अपरिपक्व बुद्धि होने पर भी मुझे
उन्होंने, स्थापित किया ।

अथ द्वाविंशी-

यस्मिन् वृक्षे मध्वदः सुपर्णा निविशन्ते सुवते चाधिविश्वे ।

तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्व्रेतन्नोन्नशद्यः पितरं न वेद ॥ २२ ॥

यस्मिन् । वृक्षे । मध्वदः । सुपर्णाः । निविशन्ते । सुवते ।

च । अधि । विश्वे । तस्य । इत् । आहुः । पिप्पलम् । स्वादु ।

अये । तत् । न । उत् । नशत् । यः । पितरम् । न । वेद ॥ २२ ॥

अत्र वृक्षत्वरूपककल्पना अधिदैवते आदित्यं अध्यात्ममात्मानं च प्रशंसति यस्मिन् चादि-
त्येव वृक्षे वृक्षवत्सर्वफलाश्रयभूते मध्वदः मध्वित्युदकनाम तददन्तीति मध्वदः उदकस्यात्तारः सु-
पर्णाः सुपतनारश्मयो निविशन्ते प्रविशन्ति रात्रौ सुवते च पुनरुदयकाले प्रकाशं जनयन्ति च यस्मा-
दादित्याः कुत्र अधिविश्वे विश्वस्योपरितस्त्यादित्यवृक्षस्य पिप्पलं पालकं फलं स्वादुरसवत् अ-
ग्रे उपरि उपासनानन्तरं आहुः कथयन्ति तत्त्वविदः यद्वा सर्वरमादुपरिवर्तमानमाहुः ईदृशं पितरं
जगतः पालयितारं योनिरोनवेद नोपास्ते सतन्नोन्नशत् नशतिर्गतिकर्मा तत्फलं न प्राप्नोति वेदितुस्तु
अग्रे पिप्पलमाहुरित्यर्थः इत्पूरणः इत्यधिदैवपक्षे । अथाध्यात्मपक्षे यस्मिन् परमात्मनि वृक्षे वृक्ष-
वद्गमनादिरहिते अविक्रिये सुपर्णाः शोभनगमनानीन्द्रियाणि मध्वदः मधुनो ज्ञानस्य अत्रीणितव
ज्ञानेन ज्ञानभांजोत्यर्थः निविशन्ते स्वापकाले स्वस्वविषयेभ्यः प्रतिनिवृत्तानि आत्मनि वृत्त्याली-
यन्ते पुनः प्रबोधकाले अधिविश्वे विश्वस्योपरि सुवते च उद्यन्ति स्वस्वविषयान् लभन्त इत्यर्थः त-
स्य परमात्मनः पिप्पलं पालकं संसारतउद्धारकं स्वादु आस्वादनीयं अमृतत्वलक्षणं ज्ञानं यत्फला-

स्वाद्नेपुनः क्षुत्तृष्णाशोकमोहजरामरणादयोनभवन्तितद्विस्वादुतमं इतरस्वर्गादिफलानिपुन-
जर्ननाद्यापादकत्वादापातस्वादूनि तत्फलं अग्रेस्वरूपज्ञानोत्तरकालमाहुः यःपुमान् पितरंपाल-
कंज्ञानफलं तत्फलाधारमात्मानंवानवेद नजानाति गुरुशास्त्राव सतत्फलंनोचशव नप्राप्नो-
ति अतआत्मानंयोवेदसएवतन्मोक्षफलंप्राप्नोतीत्यर्थः यद्वा चर्मवदाकाशमित्यादिश्रुतेर्ज्ञाना-
व अन्योपायस्यामृतत्वप्राप्तिनिवारयति ब्रह्मवेदब्रह्मैवंभवतीत्यादिकानुज्ञाप्राप्तिमाह तस्मादी-
दृशंपरमेश्वरंविदित्वामुक्तोभूयासमित्यर्थः ॥ २२ ॥

२२. जिस (आदित्य) वृक्ष पर जलप्राही किरणें रात को बैठतीं
और संसार के ऊपर प्रातःकाल दीप्ति प्रकट करती हैं; विद्वान्
लोग उनका फल प्रापणीय बताते हैं। जो व्यक्ति पिता (सूर्य या पर-
मात्मा) को नहीं जानता, वह इस फल को नहीं प्राप्त करता।

यद्वायत्रेअधिगायत्रमाहितंत्रैष्टुभाद्वात्रैष्टुभंनिरतक्षत ।

यद्वाजगज्जगत्याहितंपदंयइत्तद्विदुस्तेअमृतत्वमानशुः ॥ २३ ॥

यत् । गा॒य॒त्रे । अधि॑ । गा॒य॒त्रम् । आ॒हि॒तम् । त्रै॒स्तु॒भात् ।

वा । त्रै॒स्तु॒भम् । निः॒ऽअ॒त॒क्ष॒त । यत् । वा । जग॑त् । जग॑ति ।

आ॒हि॒तम् । प॒दम् । ये । इत् । तत् । वि॒दुः । ते । अ॒मृ॒त॒त्व॒म् ।

आ॒न॒शुः ॥ २३ ॥

गायत्रेअधिगायत्रमाहितं प्राथम्यात्सर्वैःस्तुत्यत्वाच्च गायत्रीभूः तदीयंस्थानंगायत्रंअधि
उपरि तत्रगायत्रमाग्नेयंपदंआहितं प्रथमसृष्टत्वाच्च गायतित्रायतेचेतिव्युत्पत्त्याचप्रजापतेर्मुखा-
द्गायत्र्यासहोत्पन्नत्वाद्भक्त्याग्निरपिगायत्रःगायत्रोग्निरितिश्रुतेः । भूम्यामग्निःस्थापितइति यदस्ति
तथा त्रैष्टुभा द्वितीयत्वाच्चृष्टिपर्जन्यविद्युद्रूपत्रिस्तोभयुक्तादन्तरिक्षात्त्रैष्टुभंत्रिस्तोभयुक्तं ऊर्ध्वाध-
स्तिर्यग्लक्षणस्तोभत्रयोपेतंवायुं निरतक्षत साधुसंपादितवन्तोदेवाइतियदस्ति वा अथवा जगति
सर्वैर्गन्तव्ये उद्धततमेवातृतीयभूते द्युलोकेच जगत् गमनशीलंआदित्याख्यंपदमाहितमितियदस्ति
तदिदंत्रिषुस्थानेषुत्रयाणामभ्यादोनांपदाधानं यइत् येएवनराविदुर्जानन्ति तएवामृतत्वमानशुःअ-
मरणरूपंपदमामुवन्ति इत्यधिलोकम् । अथाधियज्ञं गायत्रेप्रातःसवनेअधिउपरिगायत्रंछन्दः प-
दमाहितमितियत् तथा त्रैष्टुभाच्च माध्यंदिनात्सवनाच्च त्रैष्टुभंछन्दोनिरतक्षत तत्रआहितमितियत्
वा किंचेत्यर्थः जगति तृतीयसवने जगत् जागतंपदमाहितमितियत् तच्चादृशंसवनत्रयेषुछन्दस्त्रय-
संस्थापनं येनराविदुः यजमानाविदुर्जानन्ति तेअमृतत्वंज्ञानानुष्ठानद्वारेण मोक्षमानशुःआमुवन्ति
अथवागायत्रेप्रातःसवने त्रिषुसवनेषुछन्दस्त्रयंपरिमाणाच्च सवनान्यपितत्तच्छन्दःशब्देनोच्यन्ते

गायत्रंप्रातःसवनं त्रैष्टुभं माध्यंदिनं सवनं जागतंतृतीयसवनमिति श्रुतेः । तादृशे प्रातःसवने अधिउपरि गायत्रं अष्टाक्षरात्मकं आहावप्रतिगरूपं गायत्रपदमाहितं तद्यथा होता शोसावोमिति त्र्यक्षरेण आह्वयते तथा शोसामोदैवोमिति पञ्चाक्षरेणाध्वर्युः प्रतिगृणाति तन्मिलित्वा ऽष्टाक्षरसंपद्यते तच्चाष्टाक्षरं गायत्री सदृशं तस्या अपि पादस्याष्टाक्षरत्वात् इदमेकं प्रातःसवनरूपेण गायत्रेण गायत्रपदप्रतिष्ठापनं तथा सवनान्ते ऽपिशंसनानन्तरमुक्थं वाचीति चतुरक्षरमाह होता ओमुक्थशा इति चतुरक्षरमध्वर्युः तदष्टाक्षरसंपद्यते एतदपरं गायत्रेण गायत्रस्थापनं । तथा त्रैष्टुभं माध्यंदिनसवनात् त्रैष्टुभं आहावप्रतिगरणरूपं पदं निरतक्षतऋविजः तद्यथा—माध्यंदिनसवने होताध्वर्यो शोसावोमित्याह्वयते षडक्षरेण अध्वर्युश्च शंसामोदैवोमिति पञ्चाक्षरेण प्रतिगृणाति तन्मिलित्वैकादशाक्षरसंपद्यते इदमेकं माध्यंदिनसवनादौ त्रैष्टुभे त्रैष्टुभाधानं । तथा सवनान्तेपि शंसनानन्तरं उक्थं वाचिन्द्रायेति सप्ताक्षरमाह होता अध्वर्युश्च ओमुक्थशा इति चतुरक्षरेण प्रतिगृणाति तन्मिलित्वैकादशाक्षरसंपद्यते इदमपरं त्रैष्टुभे त्रैष्टुभस्थापनं । तथा तृतीयसवने होताध्वर्यो शोसावोमितिसप्ताक्षरेणाह्वयते शंसामोदैवोमिति पञ्चाक्षरेणाध्वर्युः प्रतिगृणाति तत् द्वादशाक्षरं भवति तदिदं प्रथमं जागते जागतोत्पादनं तथा पश्चादपिशंसनानन्तरमाह—उक्थं वाचीन्द्राय देवेभ्य इति एतदेकादशाक्षरं भवति तमिदं त्र्यंशं तन्मिन्द्राया चक्षत इति श्रुतेः संख्यापूर्तिः ओमित्यध्वर्युरेकाक्षरेण प्रतिगृणाति तन्मिलित्वा द्वादशाक्षरं संपद्यते तदिदमपरं जागते जागतपदस्थापनं । एवं त्रिषु छन्दस्सु त्रिषु गायत्र्यादि सवनेषु गायत्रादि-च्छन्दस्त्रयः पदप्रतिष्ठापनं एतत्सर्वमैतरेयब्राह्मणे—देवविंशः कल्पयितव्या इति खण्डे विस्पष्टमात्रात्मम् । तत्तादृशं छन्दसि छन्दःस्थापनं य इत्तद्विदुः ये एव जानन्ति त एवा मृतत्वमानशुः प्राप्नुवन्त्यनुष्ठानद्वारा एवमजानन्ते नुष्ठानेनापि न फलं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः तस्य साकल्याभावादिति भावः ॥ २३ ॥

२३. जो पृथिवी पर अग्नि का स्थान जानते हैं, जो जानते हैं कि, देवों ने, अन्तरिक्ष से, वायु को उत्पन्न किया है तथा जो ऊर्ध्वतन प्रवेश में आवित्य का स्थान जानते हैं, वे अमृतत्व पाते हैं ।

अथ चतुर्विंशी—

गायत्रेण प्रतिमिमीते अर्कमर्केण साम त्रैष्टुभेन वाकम् ।

वाकेन वाकं द्विपदा चतुष्पदाक्षरेण मिमते सप्तवाणीः ॥ २४ ॥

गायत्रेण । प्रति । मिमीते । अर्कम् । अर्केण । साम । त्रैष्टुभेन ।

वाकम् । वाकेन । वाकम् । द्विपदा । चतुष्पदा । अक्षरेण ।

मिमते । सप्त । वाणीः ॥ २४ ॥

गायत्रेण गायत्रच्छन्दसार्क अर्चनसाधनमन्त्रप्रतिमिमीते प्रत्येकं परिच्छिनत्ति अर्कोमन्त्रो-
भवतियदनेनार्चन्तीति निर्दुक्तं । प्रतिमन्त्रं गायत्रेण च्छन्दसोपनिबद्धं करोति उपलक्षणमेतदन्येषां
छन्दसां यद्वेदरेषां छन्दसामस्यैव चतुश्चतुरक्षराधिक्येन तत्तच्छन्दो निष्पत्तेरस्य प्रकृतित्वाद् प्रा-
धान्येनेदमुक्तम् अर्कशब्दो जात्यभिप्रायः सर्वान्मन्त्रान् गायत्र्यादिभिश्छन्दोभिः प्रतिमिमीत-
इत्यर्थः यद्वा प्रतिशब्दः समित्येतस्मिन्नर्थे छन्दोभिर्मन्त्रान्संमितं करोतीत्यर्थः अर्केण साम उक्त-
लक्षणेन मन्त्रेण साम गायत्ररथंतरसंज्ञकं साम प्रतिमिमीते नन्वेकं साम दृष्टे क्रियत इति तिसृष्वेकं सा-
मविहितं अतोर्केः सामेति वक्तव्यम् कथमुच्यते अर्केणेति न वस्तुत एकं सामैकस्यामृच्यारूढं
पश्चादन्योन्यां तदुत्तरयोगायतीत्यतिदेशतः प्राप्तं तिसृषु गानं अत एकवचनमविरुद्धम् त्रैष्टुभेन वा-
कं अत्र त्रिष्टुबुपादानमितरच्छन्दः प्रदर्शनार्थं अथवा अनादेशे सर्वत्र त्रिष्टुभो ग्रहणाद् प्राचुर्याभि-
प्रायेणेदमुक्तं त्रैष्टुभेन द्विवारत्रिवारवृत्तेन दृष्टव्यं चतुश्चतुर्वर्णं एकैकं छन्दः प्रतिमिमीते अथ-
वा वाकं सूक्तं एतावद्भिस्त्रिष्टुभिरुपनिबद्धमिदं सूक्तमिति तादृशेन वाकेन वाकं वाकवर्गं अनुवाकं वा
मिमीते कीदृशेन वाकेनेति विशोष्यते द्विपदा चतुष्पदा पादद्वयबद्धविराडादिछन्दोनिबद्धमन्त्ररूपेण
चतुष्पदापादचतुष्टयोपेतेन अनुष्टुपादिमन्त्ररूपेणेति इयतीभिर्द्विपदाभिर्वर्गः इयतीभिश्चतुष्पदाभि-
रुपेतो वर्गः इयद्विपदरूपैर्वाकैः इयच्चतुष्पदरूपैर्वाकैश्च परिमितो नुवाक इति । सूक्तपक्षे एतावद्भिः
सूक्तैरयमनुवाक इति किञ्चाक्षरेण अक्षरेणैव सप्तवाणीः वागधिष्ठितानि सप्तच्छन्दांसि मिमीते नि-
र्माणं कुर्वन्ति अष्टाक्षरा गायत्री एकादशाक्षरा त्रिष्टुप् द्वादशाक्षरा जगतीति अक्षरैः पादाः परिमी-
यन्ते परिमितैः पादैश्छन्दांसि ततः पादानां छन्दसां अक्षरं मूलमिति तथा ऋग्वर्गसूक्तानुवाका-
दीनां चाक्षरं मूलमित्यक्षरप्रशंसा ॥ २४ ॥

२४. उन्होंने गायत्री छन्द-द्वारा पूजन-मन्त्र की सृष्टि की, अर्चना-
मन्त्र-द्वारा साम को बनाया, त्रिष्टुप्-द्वारा दृष्ट-तृच-रूप वाक् का निर्माण
किया, द्विपाद और चतुष्पाद वचन के द्वारा अनुवाक-रचना की तथा
अक्षर-योजना-द्वारा सातों छन्दों की रचना की ।

अथपञ्चविंशी-

जगता सिन्धुं दिव्यस्तभायद्गन्तरे सूर्यं पर्यपश्यत् ।

गायत्रस्य समिधं स्तिस्र आहुस्ततो मह्ना प्ररिचि महित्वा ॥ २५ ॥ १८

जगता । सिन्धुम् । दिवि । अस्तभायत् । रथमस्तरे । सूर्यम् ।

परि । अपश्यत् । गायत्रस्य । समिधः । तिस्रः । आहुः ।

ततः । मह्ना । प्र । रिरिचे । महित्वा ॥ २५ ॥ १८ ॥

जगतीछन्दस्कायामृच्युत्पन्नंसाम जगत् तेन ब्रह्मासृष्टिकाले सिन्धुस्यन्दनशीलं उदकस्य
स्यन्दकंवादित्यं दिवि द्युलोकेअस्तभायत् स्तंभितवान् जागतोवा एषयएषतपतीतिश्रुतेः । र-
थन्तरे एतन्नामके सान्नि स्तंभितं सूर्यं पर्यपश्यत् परिदृष्टवान्मजापतिः तदाधारभूतायामृचि
स्वर्दशमिति सूर्यप्रतिपादकशब्ददर्शनात् असौवावस्वर्दगितिहिश्रुतिः । अतएवतत्रसूर्यदर्श-
नं विधीयते रथन्तरे प्रस्तूयमाने संमीलयेत् स्वर्दशं प्रतिवीक्षेतेति साम ब्राह्मणेन गायत्रस्य गा-
यत्र्यामुत्पन्नस्यसान्नः समिधः समिन्धनास्तिस्त्रोविभक्तीराहुः पादत्रयमाहुरित्यर्थः अथवा ति-
स्रक्चआहुःततोहेतोः मह्ना बलेन महित्वामहत्त्वेनप्ररिरिचे प्ररिच्यतेअन्यानि सामानि पृथक्पृथ-
ङ्निर्मितवान् यद्वा गायत्रशब्दः छन्दोवाची तस्यतिस्रोमूर्तीराहुः क्रमेणाष्टाक्षरैकादशाक्षरद्वादशाक्ष-
रैर्गायत्रीविष्टुजगत्यात्मिकाः यस्मादेवंततस्तस्माद्गायत्रीछन्दसांकनिष्ठासती मह्ना बलेन महत्त्वेन
प्ररिरिचे सर्वाणिछन्दांस्यतिक्रामति येनैवबलेनसोममाहृतवती तादृशेनैवंभवति ॥ २५ ॥

२५. जगती छन्द-द्वारा उन्होंने द्युलोक में घुण्डित को स्तम्भित कर
रखा है, रथन्तर साम या सूर्य-सम्बन्धीय मंत्र में सूर्य को देखा है।
पण्डित लोग कहते हैं कि गायत्री के तीन चरण हैं; इसलिए गायत्री
माहात्म्य और ओजस्विता में अन्य सबको लांघ जाती है।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेऽष्टादशोवर्गः ॥ १८ ॥

प्रवर्ग्येधर्मदुघाह्वानकाले उपह्वयइत्यादिकेद्वेकचौ उपह्वयेसुदुघाधेनुमेतामितिद्वेइति
सूत्रितत्वात् ।

सैषाषाड्विंशी-

उपह्वयेसुदुघाधेनुमेतांसुहस्तोगोधुगुतदोहदेनाम् ।

श्रेष्ठंसवंसवितासाविषन्नोभीद्धोघर्मस्तदुषुप्रवोचम् ॥ २६ ॥

उप । ह्वये । सुऽदुघाम् । धेनुम् । एताम् । सुऽहस्तः । गोऽधुक् ।

उत । दोहत् । एनाम् । श्रेष्ठम् । सवम् । सविता । साविषत् ।

नः । अग्निऽईद्धः । घर्मः । तत् । ऊम् इति । सु । प्र । वोचम् ॥ २६ ॥

अहंहेताउपह्वये उपेत्याह्वयामि किंएतां धेनुं आगच्छन्तीं क्षीरेणप्रीणयित्रींगां प्रवर्ग्या-
र्थां पुनःकीदृशीं सुदुघां सुदुदोघीं उत अपिच एनां उक्तलक्षणां गां सुहस्तः शोभनहस्तः दो-
हनकुशलः गोधुक् गोदोघा अध्वर्युः दोहत्दोग्धि यस्मादेवं तस्मादुपह्वयइत्यर्थः तदर्थंसवितासर्व-
स्यानुज्ञातापरमेश्वरोऽस्मदीयं श्रेष्ठंप्रशंस्यं सवं सोमयागं क्षीरंवा साविषत् अनुजानातु कथ-

मेवं तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः यद्यस्मात् धर्मः प्रवर्ग्यः यद्धर्मइत्यतः यत्तद्धर्मस्य धर्मत्व-
मितितैत्तिरीयकम् । तत्तादृशोभीदः अभिदीप्तः तदु उशब्दएवकारार्थः तस्मादेवकारणात्
सुप्रवोचं सुष्ठुब्रवीमिउपह्वयइति । यद्वा एतांपुरतोदृश्यमानांधेनूं वृष्ट्यामोणयित्रीमेघलक्षणांधेनूं
उपह्वये आह्वयामि वर्षदोहाय किंचैनांधेनूं सुहस्तः शोभनदोहनकुशलहस्तोपेतोगोधुक् गोदो-
ग्धा आदित्योवावायुर्दोहदोधि तदधीनत्वाद्वर्षणस्य किंच तदर्थं सविताप्रेरकः परमेश्वरो-
स्मदर्थं अस्मदुपभोगादृष्टमपेक्ष्यसाविषद अनुजानातु प्रतिबन्धंमाकरोत्वित्यर्थः किमितीदमुच्य-
तइत्युच्यते—धर्मः ग्रीष्मःअवर्षणजनितः सस्यशोषः अभीदः प्रवृद्धःतदुपुप्रवोचं तस्मादेवकार-
णात्तन्वीमि ब्रवीतेर्लुङिच्चादेशे अस्यतिवक्तीत्यादिनाचुरेङ् छान्दसोडभावः ॥ २६ ॥

२६. मैं इस दुग्धवती गौ को बुलाता हूँ । दूध ब्रूहने में निपुण व्यक्ति
उसे ब्रूहता है । हमारे सोम के श्रेष्ठ भाग को सविता ग्रहण करें;
क्योंकि उससे उनका तेज प्रवृद्ध होगा । इसलिए मैं उन्हें बुलाता हूँ ।

हिङ्कृण्वतीवसुपत्नीवसूनांवत्समिच्छन्तीमनसाभ्यागात् ।
दुहामश्विभ्यांपयोअभ्येयंसावर्धतामहतेसौभगाय ॥ २७ ॥

हिङ्कृण्वती । वसुपत्नी । वसूनाम् । वत्सम् । इच्छन्ती । मनसा ।
अभि । आ । अगात् । दुहाम् । अश्विभ्याम् । पयः । अभ्येयम् ।
इयम् । सा । वर्धताम् । महते । सौभगाय ॥ २७ ॥

यथाहूतागौः हिङ्कृण्वती वत्संप्रतिहिङ्कारंकुर्वती वसूनांवसुपत्नीक्षीरदध्याज्यादिवहु-
धनानांसर्वदापालयित्री वृच्यवृत्तिभ्यांवसुनःपालयित्रीत्वं तस्यैवाधिक्यंचप्रतिपाद्यते पुनःकी-
दृशी मनसावत्समिच्छन्ती ईदृशीसाभ्यागात् अभ्यागमत् इयंआगता अभ्यागोनामैत-
त् अहननीयागौः अश्विभ्यांताभ्यामर्थापयःक्षीरंदुहांदुग्धां सातादृशीमहतेसौभगाय प्रवृ-
द्धायसौभाग्याय वर्धतां प्रवृद्धाभवतु यद्वास्मैसौभगायक्षीरंवर्धयतां अत्रापिवृष्टिपरत्वेनयथा-
योग्ययोग्यं हिङ्कृण्वतीवर्षणायशब्दयन्ती वसूनां गोसस्यादिधनानां बहूनांवसुपत्नी तेषामे-
वपालयित्री वत्संलोकं वत्सवत्पोषणीयंमनसाइच्छन्तीप्रीणयितुंअभ्यागात् अभिगच्छती मेघ-
रूपासाचाभ्या अहन्तव्याप्रस्तुत्येत्यर्थः पयउदकंअश्विभ्यां व्याप्ताभ्यां स्थावरजंगमा-
भ्यांअर्थाय यद्वा अश्विनौवाय्वादित्यौताभ्यांसकाशावदुहांदुग्धां तौहि वृष्टेमौंचयितारौ शिष्ट-
मविशिष्टम् ॥ २७ ॥

२७. घनशाली घेनु वत्स के लिए मन ही मन व्यग्र होकर “हम्बा”
करती हुई आती है । यह अश्विनीकुमारों के लिए दूध दे और महा-
सौभाग्य-लाभ के लिए प्रवृद्ध हो ।

प्रवर्ग्यैअभिष्टवेदोहनसमयेवत्सेमातुःसकाशादपनीयमानेगौरमीमेदित्येषा सूत्रितंच—गौ-
रमीमेदनुवत्समिषन्तंनमसेदुपसोदतेति ।

सैषाष्टाविंशी—

गौरमीमेदनुवत्समिषन्तंमूर्धानंहिङ्कृणोन्मातवाडं ।

सृक्काणंघर्ममभिवावशानामिमातिमायुंपर्यतेपयोभिः ॥ २८ ॥

गौः । अमीमेत् । अनु । वत्सम् । मिषन्तम् । मूर्धानम् । हिङ् ।

अकृणोत् । मातवै । ऊम् इति । सृक्काणम् । घर्मम् । अभि ।

वावशाना । मिमाति । मायुम् । पर्यते । पर्यःइभिः ॥ २८ ॥

गौर्धेनुः मिषन्तंनिमीलिताक्षंवत्समनुप्राप्यअमीमेद शब्दंकरोति मीमयतिःशब्दकर्मा य-
द्वा उक्तंवत्समनुआत्मानंप्रक्षिपति किञ्च तस्यवत्सस्यमूर्धानंमातवैमातुं निर्मातुंलेहनेनशोधयितुं
उशब्दोवधारणे हिङ्कृणोत् हिंकारमकरोत् करोति किञ्च सृक्काणंवत्सस्यशब्दवदनप्रान्तंफेन-
स्यस्रष्टारं घर्मक्षीरस्यक्षरणशीलं वत्संअभिअभिलक्ष्य वावशानाभृशंकामयमानामायुंशब्दमिमा-
ति निर्मातिकरोति तादृशीसतीपयोभिः प्रभूतैःक्षीरैः पयते प्यायते आप्यायनंकरोतिवत्सम् । अ-
त्रापि मेषपरतयायोजनीयं एवमाहूता मेषरूपा गौर्धेनुः मिषन्तं वृष्टिरूपक्षीराभावेन निमीलि-
ताक्षलोकार्ख्यंपुत्रंअनुअनुसृत्यामीमेद गर्जनशब्दंवर्षणचिह्नरूपं करोति मूर्धस्थानीयांभूर्मि मात-
वाडं निर्मातुमेव सस्यादियुक्तांकर्तुं हिङ्कृणोत् हिंकाररूपंशब्दमकरोत् प्रतिपादनभेदादपुनरु-
क्तिः किञ्च सृक्काणंफलस्यस्रष्टारंघर्मदोषंपुत्रमभिवावशाना आभिमुख्येनकामयमाना पयोभि-
रुदकैः पयते प्यायते आप्यायनंकरोति ॥ २८ ॥

२८. धेनु नेत्र बन्द किये बछड़े के लिए “हम्बा” शब्द करती है ।
बछड़े का मस्तक चाटने के लिए “हम्बा” रव करती है । बछड़े के
ओठों पर गाज या फेन देखकर धेनु “हम्बा” रव करती तथा यथेष्ट
दूध पिलाकर उसे परिपुष्ट करती है ।

अयंसशिङ्गेयेनगौरमीवृतामिमातिमायुंध्वसनावधिश्रिता ।

साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्यविद्युद्भवन्तीप्रतिवब्रिमौहत ॥ २९ ॥

अयम् । सः । शिङ्गे । येन । गौः । अभिष्टवृता । मिमाति । मायुम् ।

ध्वसनौ । अधि । श्रिता । सा । चित्तिभिः । नि । हि । चकार ।

मर्त्यम् । विद्युत् । भवन्ती । प्रति । वब्रिम् । औहत ॥ २९ ॥

सोयंवत्सः शिंके अव्यक्तध्वनिकरोति येनवत्सेनगौर्माताअभिवृता आगत्याभितोवेष्टि-
ताभवति किञ्च सागौर्मायुंशब्दं मिमाति निर्मिमाति कुत्रस्थिता ध्वसनावधिश्चिता ध्वसन-
स्थाने गवानिवासाश्रयेधिष्ठिता सातादृशी चित्तिभिः ज्ञानैस्तत्पूर्वकैः कर्मभिर्वा मर्त्यनिचकार
हि नीचैः करोति ज्ञानविशिष्टामनुष्याः यथाबालकस्यादनस्तनपानादिस्नेहं कुर्वन्ति ततोऽप्यति-
शयमियं करोतीत्यर्थः किञ्च विद्युद्भवन्ती बहुक्षीरतयाविद्योतमाना वन्निस्वकीयरूपं वन्निरिति
रूपनाम प्रत्यौहत् प्रकाशयति यद्वा वत्सस्नेहातिशयस्वरूपं विद्युद्भवन्ती विद्युदिवशीघ्रदर्शना-
औहत् अयमेकोर्थः । अर्थान्तरं च शाकपूणिर्नाम निरुक्ताचार्यः सकलमन्त्रदेवताजानामीत्य-
भिमानितवान् दुर्ज्ञेयस्य तत्त्वस्य स्वरूपमसौ जानाति किलैवं व्यामोहयामीति मनसि कृत्वा सन्दिग्धो-
भयलिंगादेवताप्रादुरासीदथ तस्य पुरतः सच तान्बुबुधे बुभुत्सयाचतां स्वरूपं प्रदर्शयेति
पप्रच्छ साचायं सशिक्षइत्येषामदेवता तत्र प्रतीयमानं तत्स्वरूपमित्युपदिदेश कथमत्रोभयलिंगत्वं
वस्तुतः उभयलिङ्गत्वे कथं देवतैक्यमिति उच्यते—अत्रोभयलिङ्गत्वमुभयथा संभवति स्त्रीपुंलिङ्गद्वयेन
मध्यमोत्तमलिंगद्वयेन च तत्कथं अयं सयेनेति पुंलिङ्गवाचिनाशब्दत्रयेण मेघः प्रतीयते अधिश्चिता-
सेत्यादिना स्त्रीलिंगवाचकेन माध्यमिकावाक् अत उभयलिंगत्वं तथा विद्युद्भवन्तीत्यन्तं मध्यमलि-
ङ्गं तत्र मेघस्तनितयोर्माध्यमिकयोः प्रतीतेः तथा सति वन्निमौहत् इत्यत्र वर्षेण पृथिवीं प्रच्छाद्य
तस्यारसं प्रत्यादत्तइत्ययमर्थो विवक्षितः सचादित्यव्यापारइत्युत्तमलिंगत्वं तर्हि वस्तुत उभयलिंग-
त्वप्रतीतेः उभे अपि देवते यलिङ्गं सादेवतेति न्यायात् अतः कथमेकदेवतासिद्धिरिति अयं सये-
नेत्येतेषां व्यत्ययाश्रयेण सर्वदेवतानामधिष्ठानात्मिकायाः एकत्वश्रवणेन वा सर्वफलदात्रात्म-
न एकत्वाश्रयेण देवतैक्योपपत्तेः अनेन मध्यमोत्तमभेदेनोभयलिंगत्वपक्षेपि देवतैक्यमुक्तं
भवति अत एकैव वामहानात्मा देवतेत्युक्त्वा द्वस्तुतो देवतैक्यं अधिष्ठात्राधिष्ठानभेदेन भेदश्च न वि-
रुध्यते अयं सशिक्षे इयं सामाध्यमिकाया वाचोधिष्ठात्री देवता शिंके अव्यक्तध्वनिकरोति ये-
न गौरभिवृता गौरिति वाङ्माम माध्यमिकावाक् यया भिवृता अभितो व्याप्ता अधिष्ठितेत्यर्थः सेयं
शिंके । अथवा अयं सशिक्षे इति नैव माध्यमिकावाक् निर्दिश्यते अपितु मेघः तस्यां वाचि शिंजानायां
स एव शिंक्ष इत्युपचर्यते मंचाः क्रोशन्तीति वत् अयं स मेघः शब्दं करोति येन माध्यमिकावाङ्मिभ्या-
मा शब्दने प्रकार एवोच्यते—मिमाति मायुंस्तनितलक्षणं शब्दं करोति अथवेयं लुप्तोपमा मिनोति स्व-
तेजः सर्वत्र प्रक्षिपतीति मायुरादित्यः तमिवाति दीप्तं करोतीत्यर्थः अथवा सामर्थ्यादात्मानमादित्य-
सदृशं निर्मिमीते कुत्रस्थिता ध्वसनावधिश्चिता ध्वंसने मेघे अधिश्चिता सा ईदृशी चित्तिभिः कर्मना-
मैतन्न स्वकर्मभिवृष्टिरूपैर्मर्त्यमरणधर्माणं स्थावरजंगमरूपं कृत्स्नं जगत् निहिचकार नीचैः करोति

मनुष्यान्प्रणतान्करोति ओषध्यादिकंफलेनावनतंकरोति अथवा चित्तिभिर्द्योतनलक्षणैः कर्मभिः विद्युतिविद्योतमानायां भीत्यासर्वेशिरांसिनतानिकुर्वन्ति कथंभूतानिनीचैःकरोतीतिउच्यते—विद्युद्भवन्तीविद्युद्रूपतामापद्यमानाप्रतिवन्निमौहत वन्निरितिरूपनाम ऊहतिरत्रसामर्थ्यादुपसंहारवाची प्रत्युपसंहरति उदकलक्षणरूपं पुनरादत्ते रश्मिद्वारावृष्टमुदकं पुनर्घाले आदत्ते एकस्यैवज्योतिषस्त्रेधाकरणाद्विद्युतः सूर्यरश्मिभावउपपद्यते तमूअकृण्वच्चेधाभुवेकमितिवक्ष्यमाणत्वात् स्तनितस्यविद्युद्भावोमेघविद्युत्स्तनितानामभेदाभिप्रायेण ॥ २९ ॥

२९. बछड़ा धेनु के चारों ओर घूमकर अव्यक्त शब्द करता है और गोचर-भूमि पर गाय "हम्बा" करती है। धेनु पशु-ज्ञान-द्वारा मनुष्यों को लज्जित करती है और द्योतमान होकर अपना रूप प्रकट करती है।

अनच्छयंतुरगांतुजीवमेजंद्भुवंमध्यआपस्त्यानाम् ।

जीवोमृतस्यचरतिस्वधाभिरमर्त्योमर्त्येनास्योनिः ॥ ३० ॥ १९ ॥

अनत् । शये । तुरगांतु । जीवम् । एजत् । ध्रुवम् । मध्ये । आ ।

पस्त्यानाम् । जीवः । मृतस्य । चरति । स्वधाभिः । अमर्त्यः ।

मर्त्येन । स्योनिः ॥ ३० ॥ १९ ॥

अनेनदेहस्यासारताजीवस्यनित्यत्वंचप्रतिपाद्यते इदंशरीरंजीवावस्थायां अनत् प्राणं कुर्वत्जीवंजीवनवत्तुरगातुस्वव्यापारायतूर्णगमनंसत् एजत् कंमानंसत् शयेशेतेवर्तते पश्चात्पाणापगमनानन्तरं उक्तविलक्षणंसत् ध्रुवमविचलितंसत् पस्त्यानां गृहाणामध्ये अथैतेष्वाशेतेच स्थानुवत्तिष्ठति आकारः पूरणोवा जीवस्यैवलक्षण्यमाह—मृतस्यशरीरस्य संबन्धीजीवः मर्त्येनमरणधर्मकेन शरीरेणस्योनिः पूर्वसमानोत्पत्तिस्थानः यद्यपिजीवस्यनजन्मास्ति तथापिवपुषस्तत्सद्भावात् तत्संबन्धेनोपचर्यते तदेवाह—अमर्त्यः अमरणस्वभावः जीवापेतंवावकिलेदंभ्रियतेइतिश्रुतेः । उक्तस्वभावोजीवः स्वधाभिश्चरति पुत्रैःस्वधाकारपूर्वकदत्तैरनैश्चरति वर्तत-इत्यर्थः ॥ ३० ॥

३०. छञ्चल, इवास-प्रदवासशील और अपनी कार्य-सिद्धि में व्यग्र जीव सोकर घर में अविचल भाव से अवस्थित हुआ। मर्त्य के साथ उत्पन्न मर्त्य का अमर जीव स्वधा भक्षण करता हुआ सदा घिहरण करता है।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेएकोनविंशोवर्गः ॥ १९ ॥

प्रवर्ग्येभिष्टवे अपश्यंगोपामित्येकाविनियुक्ता सूत्रितंच—अपश्यंगोपामनिपद्यमानं स-केद्रप्स्येति ।

सैषासूक्ते एकविंशी—

अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरन्तम् ।
ससध्रीचीःसविषूचीर्वसानावरीवर्तिभुवनेष्वन्तः ॥ ३१ ॥

अपश्यम् । गोपाम् । अनिपद्यमानम् । आ । च । परा । च ।
पथिभिः । चरन्तम् । सः । सध्रीचीः । सः । विषूचीः । वसानः ।
आ । वरीवर्ति । भुवनेषु । अन्तरिति ॥ ३१ ॥

अहंगोपां सर्वस्यलोकस्य वृष्टिप्रकाशादिनागोपायितारं अनिपद्यमानं कदाचिदप्यवि-
षणं तथापथिभिः विचित्रैः मार्गैरन्तरिक्षरूपैराचरन्तंच पराचरन्तंच उदयप्रभृत्यामध्याह्ना-
गच्छन्तं मध्याह्नप्रभृत्यासायंपराङ्मुखं गच्छन्तं एवं महानुभावमादित्यं अपश्यं याथात्म्येन पश्ये-
यं किञ्च स आदित्यः सध्रीचीः सहाश्र्वतीः विषूचीः विष्वगश्र्वतीः रात्रावपि चन्द्रभौमादित्यानां
प्रकाशयित्रीः त्विषोवसानः आच्छादयन् भुवनेषु भुवनैकदेशेषु लंकादिप्रदेशेषु अन्तर्मध्ये आ-
वरीवर्ति उदयास्तमयंकुर्वन् पुनः पुनरावर्तते तमपश्यमित्यर्थः एषवै गोपा एषहीदंसर्वगोपायती-
त्याद्यस्मद्वाङ्मणम् । अपश्यंगोपामित्याह असौवा आदित्यो गोपाः सहीमाः प्रजागोपायतीत्या-
दितैत्तिरीयकं वादृष्टव्यम् ॥ ३१ ॥

३१. मैं इन रक्षक और प्रसन्न आदित्य को अन्तरिक्ष में आते-जाते
देखता हूँ । सर्वत्रगामिनी और सहगामिनी किरण-माला से आच्छा-
दित होकर भुवनों में बार-बार आते-जाते हैं ।

अथद्वाविंशी—

यईचकारनसोअस्यवेदयईददर्शहिरुगिन्नुतस्मात् ।
समातुर्योनापरिवीतोअन्तर्बहुप्रजानिर्कृतिमाविवेश ॥ ३२ ॥

यः । ईम् । चकार । न । सः । अस्य । वेद । यः । ईम् । ददर्श । हिरुक् ।
इत् । नु । तस्मात् । सः । मातुः । योना । परिवीतः । अन्तः ।
बहुप्रजाः । निःकृतिम् । आ । विवेश ॥ ३२ ॥

अत्रगर्भवासक्लेशपूर्वकजननप्रतिपादनेनतत्परिहारायात्माज्ञातव्यइत्यर्थात्मतिपाद्यते यः पुमान् पुत्रार्थी ईं एनं गर्भं चकार करोति विक्षिपति वा तत्कारणभूतस्ये तसो विक्षेपद्वारेण न स पुमानस्य तत्त्वं वेद कर्मणि षष्ठी वा एनं गर्भं न जानाति कथं भूतः कथं वा केन प्रयोजनेनेति सर्वात्मनानजानातीत्यर्थः यश्च मातुरुदरस्थं ददर्श उदरवृद्धचन्यथानुत्पत्त्यानुमानेन वा दर्शयति स तस्माद्ब्रह्मः सकाशात् सहिरुगिन्नुहि रुगित्यन्तर्हितनाम इच्छब्दएवकारार्थः नुनिश्चये अत्यन्तमन्तर्हितएव खलु यद्वा यः संसारावस्थायां ईं एनं रुषिवाणिज्यवेदाध्ययनादिकंचकार सोऽस्य एतच्च वेद लोकान्तरे जन्मान्तरे वा तथा य ईं एनं ददर्श गिरि नदी समुद्र बन्धादिकं ददर्श जीवसमये तस्माद्दृष्टाद्विरुगिन्नुपृथगेव अत्रानुभूतं सर्वं न जन्मान्तरे लोकान्तरे वा अनुभवतीत्यर्थः सतादृशो मातुर्जनन्याः योना योनौ अन्तःपरिवीतः उल्बजरायुभ्यां परितो वेष्टितः सन् बहु प्रजाः बहु जन्मभाक् अथवा उत्पन्नः सन् स्वयमप्यपत्योत्पादनेन बहु प्रजाः निर्कृतिमाविवेश एवं गर्भदुःखमनुभवन् निर्कृत्यभिधानं प्रदुःखमनुभवति यावत्स्वरूपभूतात्मज्ञानं अतस्तत्परिहारायात्माज्ञातव्यइत्युक्तं भवति एवमात्मविदामभिप्रेतोऽर्थः । नैरुक्तानां तु मते—य ईं चकार मध्यस्थानो वायुर्मेघो वा एतद्ब्रह्मच्युदकं करोति सोऽस्य तत्त्वमिति शेषः । अथवा एतत्कर्म न जानाति तयोरचेतनत्वादिति भावः यस्तु ईं एतद्दर्श पश्यति तस्मादपि हिरुक् अन्तर्हितः प्राणिकर्मवशेन काले वर्षिता परमेश्वर आदित्यात्मनि गूढ इत्यर्थः य ईं हिरुक् अन्तर्हित ईं मेतद्दर्श पश्यति स वृष्टिलक्षणः पुत्रो मातुर्ममातुरन्तरिक्षस्य योनौ योनिवदुत्पत्त्याधारभूतेन्तरिक्षे उभयोरप्यन्तरिक्षनामत्वात् सामान्यविशेषभावोद्गष्टव्यः अन्तरिक्षैकदेशे योन्यामन्तर्मध्ये बहु प्रजाः बहु प्रजातान्नः बहु प्राण्युपकारी अथवा जनिरत्रान्तर्भावित इत्यर्थः बहूनां धाराणां सस्य निष्पादनद्वारेण प्राणिनां प्रजनयित्वा सन् निर्कृतिं निरमणसाधनां भूमिमाविवेश प्रविशति प्रामोतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥

३२. जिसने गर्भ किया है, वह भी उसको तत्त्व नहीं जानता । जिसने उसको देखा है, वह उसके पास भी लुप्त है । मातृ-योनि के बीच वेष्टित होकर वह गर्भ बहुत सन्तानवान् होता और पाप-लिप्त होता है ।

अथ ययसिंशी—

द्यौर्मैपिता जनिता नाभिः अत्र बन्धुर्ममाता पृथिवी महीयम् ।

उत्तानयोश्चम्बोऽयौ निरन्तरत्रापिता दुहितुर्गर्भमाधात् ॥ ३३ ॥

द्यौः । मे । पिता । जनिता । नाभिः । अत्र । बन्धुः । मे । माता ।

पृथिवी । मही । इयम् । उत्तानयोः । चम्बोः । योनिः । अन्तः ।

अत्र । पिता । दुहितुः । गर्भम् । आ । अधात् ॥ ३३ ॥

दीर्घतमाब्रवीति मेममद्यौर्ध्वलोकः पितापालकः नकेवलंपालकत्वमात्रं अपितुजनिताजनयिता उत्पादयिता तत्रोपपत्तिमाह—नाभिरत्रनाभिभूतोभौमोरसोऽत्रतिष्ठतीतिशेषः ततश्चान्नजायते अन्नाद्देतः रेतसोमनुष्यइत्येवंपारंपर्येणजननसंबन्धिनोहेतोरसस्यात्रसद्भावात् अनेनैवाभिपायेणजनितेत्युच्यते अतएवबन्धुः बन्धिका तथेयं मही महतीपृथिवीमेमाता मातृस्थानीयास्वोद्भूतौषध्यादिनिर्मात्रीत्यर्थः किञ्च उत्तानयोः ऊर्ध्वतानयोः चम्बोः सर्वस्यअच्योर्भोगसाधनयोर्द्यावापृथिव्योरन्तर्मध्ये योनिः सर्वभूतनिर्माणाश्रयमन्तरिक्षंवर्ततइतिशेषः अत्रास्मिन्नन्तरिक्षेपिताद्युलोकःअधिष्ठात्रधिष्ठानयोरभेदेनादित्यौद्यौरुच्यते सस्वरश्मिभिः अथवाइन्द्रः पर्जन्योवाद्युहितुः दूरेनिहितायाः भूम्याः गर्भसर्वोत्पादनसमर्थंवृष्ट्युदकलक्षणंआधात् सर्वतःकरोति॥ ३३ ॥

३३. स्वर्ग मेरा पालक और जनक है, पृथिवी की नाभि मेरा मित्र है और यह विस्तृत पृथिवी मेरी माता है। उच्च पात्र-द्वय (आकाश और पृथिवी) के बीच योनि (अन्तरिक्ष) है। वहाँ पिता (द्यु) दूरस्थिता (पृथिवी) का गर्भ उत्पादन करता है।

आश्वमेधिकेमध्यमेहनिब्रह्मोद्येहोत्रादयःपृच्छामित्वेत्यनयायजमानंपृच्छेयुः तथाचसूत्रितम्—एकैकशोयजमानंपृच्छन्ति पृच्छामित्वापरमन्तंपृथिव्याइति।

पृच्छामित्वापरमन्तंपृथिव्याःपृच्छामियत्रभुवनस्यनाभिः ।
पृच्छामित्वावृष्णोअश्वस्यरेतःपृच्छामिवाचःपरमंव्योम ॥ ३४ ॥

पृच्छामि । त्वा । परम् । अन्तम् । पृथिव्याः । पृच्छामि । यत्र ।
भुवनस्य । नाभिः । पृच्छामि । त्वा । वृष्णाः । अश्वस्य । रेतः ।
पृच्छामि । वाचः । परमम् । वि० व्योम ॥ ३४ ॥

हेयजमान त्वात्वांपृच्छामि प्रश्नं करोमि किं पृथिव्याः परमन्तं उत्कृष्टांकाष्ठांयत्रसर्वापृथिवी समाप्यतेतत्पृच्छामि तथात्वांअन्यत्पृच्छामि किंतदितिउच्यते—यत्रभुवनस्यभूतजातस्य नाभिः संनाहोबन्धनंयत्रसर्वसंनद्धंभवति तमित्यर्थः किञ्च त्वात्वांवृष्णोवर्षकस्याश्वस्यव्याप्तस्यआदित्यस्य असौर्वाआदित्योवृषाश्वइतिचैत्तिरीयकम्। तस्यरेतः रेतोवत्कारणं तत्किमितिपृच्छामि तथा वाचः सर्वस्यवाग्जातस्य परमंनिरतिशयंव्योमस्थानंसर्वस्यवचसःकारणं एतत्प्रश्नचतुष्टयंपृच्छामि॥ ३४ ॥

३४. मैं तुमसे पूछता हूँ, पृथिवी का अन्त कहाँ है ? मैं तुमसे पूछता हूँ, संसार की नाभि (उत्पत्ति-स्थान) कहाँ है ? मैं तुमसे पूछता हूँ, सेचन-समर्थ अश्व का रेत क्या है ? मैं तुमसे पूछता हूँ, समस्त वाक्यों का परम स्थान कहाँ है ?

अथैवंपृष्ठोयजमानइयंवेदिरित्यनयाप्रतिब्रूयात् इयंवेदिःपरोअन्तःपृथिव्याइतिप्रत्या-
हेतिसूत्रितत्वात् ।

सैषापंचविंशी—

इयंवेदिःपरोअन्तःपृथिव्याअयंयज्ञोभुवनस्यनाभिः ।

अयंसोमोवृष्णोअश्वस्यरेतोब्रह्मायंवाचःपरमंव्योम ॥ ३५ ॥ २० ॥

इयम् । वेदिः । परः । अन्तः । पृथिव्याः । अयम् । यज्ञः ।

भुवनस्य । नाभिः । अयम् । सोमः । वृष्णः । अश्वस्य । रेतः ।

ब्रह्मा । अयम् । वाचः । परम् । वि० व्योम ॥ ३५ ॥ २० ॥

पृथिव्याः प्रथमवत्याभूम्याः परोअन्तः परमन्तंपर्यवसानमियंवेदिः नहिवेद्यतिरिक्ताभूमि-
रस्ति एतावतीवैपृथिवीयावतीवेदिरितिश्रुतेः । तथा अयंयज्ञोभुवनस्य भूतजातस्यनाभिः संनहनं
तत्रैववृष्ट्यादिसर्वफलोत्पत्तेः सर्वप्राणिनांबन्धकत्वात् अथवृष्णोवर्षकस्यादित्यस्यरेतोऽयंसोमो-
रसात्मकः अग्नौहुतः सोमरसः आदित्यंप्राप्यवृष्ट्यादिफलंजनयति अयंब्रह्माप्रजापतिरेव वाचो-
मन्त्रादिरूपायाः परमंव्योमउत्कृष्टरक्षकंस्थानंतत्रैवोत्पत्तेस्तत्रैवपर्यवसानाच्च ॥ ३५ ॥

३५. यह वेद ही पृथिवी का अन्त है, यह यज्ञ ही संसार की नाभि
है, यह सोम ही सेचन-समर्थ अश्व का रेत है और यह ब्रह्मा या ऋत्विक्
वाक्य का परम स्थान है ।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेर्विशोवर्गः ॥ २० ॥

अथषट्त्रिंशी—

सप्तार्धगर्भाभुवनस्परेतोविष्णोस्तिष्ठन्तिप्रदिशाविधर्मणि ।

तेधीतिभिर्मनसातेविपश्चितःपरिभुवःपरिभवन्तिविश्वतः ॥ ३६ ॥

सप्त । अर्ध० गर्भाः । भुवनस्य । रेतः । विष्णोः । तिष्ठन्ति । प्र० दिशा ।

वि० धर्मणि । ते । धीति० भिः । मनसा । ते । वि० पश्चितः ।

परि० भुवः । परि । भवन्ति । विश्वतः ॥ ३६ ॥

सप्त सर्पणस्वभावाः सप्तसंख्यावारश्मयः अर्धगर्भाः संवत्सरस्यार्धे गर्भगर्भस्थानीयमुद-
कं धारयमाणाः यद्वा ब्रह्माण्डस्यार्धेमध्येन्तरिक्षे गर्भवद्वर्तमानाः भुवनस्यलोकस्यरेतः सारंवृष्टि-
प्रदत्वेनरेतोभूताः तादृशारश्मयोविष्णोर्व्यापकस्यादित्यस्य विधर्मणिजगद्धारणव्यापारे प्रदिशा
प्रदेशेन तिष्ठन्तिवर्तन्ते किञ्च तेधीतिभिः प्रज्ञाभिः मनसाजगदुपकारःकर्तव्यइतिबुद्ध्यच वि-
श्वतः सर्वतः द्वितीयार्थेतसिः विश्वंपरिभवन्ति परितोभावयन्ति कृत्स्नजगद्भामुवन्तीत्यर्थः य-
स्मादेवंतस्मात् तेतएवविपश्चितोबुद्धियुक्ताः परिभुवःसर्वत्रव्याप्ताश्च यद्वा सप्तार्धगर्भाः सप्तमहद-
हंकारौपश्चतन्मात्राणीतिमिलित्वा सप्तसंख्यानितत्त्वानि अर्धगर्भाः अविकृतिरूपाः विकाराश्र-
यायाः मूलप्रकृतेःप्रकृतिविकृतेरुदासीनस्यात्मनश्चोत्पन्नत्वादधोऽंशेनप्रपञ्चाकारेणपरिणामादधर्म-
गर्भाः पुरुषांशस्याविक्रियत्वादित्यभिप्रायः अतएवतेषांप्रकृतिविकृतित्वं यस्मादेवंतस्मान्द्रुवस्य
रेतः कारणकारणभूतानि तान्येव विष्णोर्व्याप्तस्यपुरुषस्यविधर्मणिप्रदिशाप्रदेशेनतिष्ठन्ति इत-
रत्समानम् ॥ ३६ ॥

३६. सात किरणें आवे वर्ष तक गर्भ धारण या वृष्टि को उत्पन्न
करके तथा संसार में रेतः-स्वरूप या वृष्टि-दान द्वारा जगत् का सार-
भूत होकर विष्णु या आदित्य के कार्य में नियुक्त हैं। वे ज्ञाता और
सर्वतोगामी हैं। वे प्रज्ञा-द्वारा भीतर-ही-भीतर सारे जगत् को
व्याप्त किये हुए हैं।

नविजानामियदिवेदमस्मिनिण्यःसंनद्धोमनसाचरामि ।

यदामागन्प्रथमजाऋतस्यादिद्वाचोअश्रुवेभागमस्याः ॥ ३७ ॥

न । वि । जा॒ना॒मि । यत्इ॒व । इ॒दम् । अ॒स्मि । नि॒ण्यः । स॒म॒न॒द्धः ।

म॒न॒सा । च॒रा॒मि । य॒दा । मा॒ । आ॒गन् । प्र॒थ॒म॒जाः । ऋ॒त॒स्य॒ ।

आ॒त् । इ॒त् । वा॒चः । अ॒श्रु॒वे । भा॒गम् । अ॒स्याः ॥ ३७ ॥

अहंयदिवेदं यदपीदंविश्वं अस्मि कृत्स्नःप्रपञ्चोप्यहमेवास्मि नामरूपांशमपरमार्थैत्य-
क्त्वासर्वत्रानुगतोस्मि योयंसच्चिदानन्दाकारोऽस्ति सोहमस्मीतिनविजानामि विविच्यनाज्ञा-
सिधं परंशास्त्रजनितमिदमहमस्मीतिविज्ञानंनजातं अविवेकीअहमित्यर्थः कार्यकारणयोरभे-
दात् कृत्स्नप्रपञ्चस्यापिब्रह्मानन्यत्वेन ब्रह्मैकत्वावगमे प्रपञ्चजातमपि स्वस्वरूपमेवभवति इदं
सर्वं यदयमात्मा ब्रह्मैवेदंसर्वं आत्मैवेदंसर्वं सईक्षतबहुस्यांप्रजायेयेत्यादिश्रुतिभ्यः एकविज्ञा-
नेन सर्वविज्ञानप्रतिज्ञानात् तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यइत्याद्युपपत्तिभिश्च प्रपञ्चस्यब्रह्मानन्य-
त्वंसिद्धं यदा इवशब्दउपमार्थः यदिव यत्परोक्षज्ञानं सर्वैकात्म्यरूपमानुभविक्कमस्ति तदि-

वतद्वेवाहमस्मि इदं सर्वमहमस्मीति ज्ञानं मे जातं अपित्वे तद्दार्ष्टान्तिकभूतमानुभविकं सार्वान्तर्यं यदस्ति तच्च विजानामि न प्राप्तोऽस्मि शास्त्रजनितं सार्वान्तर्यं जातं न त्वानुभविकमित्यर्थः तत्र कारणमाह—यतोऽहं निणयः अन्तर्हितनामैतत् अन्तर्हितः मूढचित्तः चित्तप्रत्यक्षप्रवणाभावेन परिच्छिन्न इत्यर्थः तत्रोपपत्तिमाह—सन्नद्धः अविद्याकामकर्मभिः सम्यग्बद्धो वेष्टितः अतएव मनसा युक्तः भावनासहिष्णुनावहिर्मुखेन विक्षिप्तेन चेतसा युक्तः संचरामि संसारे अथवा मनसा सन्नद्धः चरामि इन्द्रियपरवश एव सन् संसारे दुःखमनुभवामि न सार्वान्तर्यं जानामीति परिदेवते यास्कोपीमं परिदेवनार्थत्वेनोदाजहार—अथापि परिदेवनाकस्माच्चिद्भावात् न विजानामि यदि वेदमस्मीति बहिर्मुखचेतसः स्वरूपा परिज्ञानजनितं दुःखमन्यत्र श्रूयते पराक् विश्वानिव्यवृणत स्वयंभूस्तस्मात्पराक् प्रथयति नान्तरात्मनिति । तर्हि कदैतद्भवतीत्याह—यदा मा आगन् आगमिष्यति तदार्कितदिति उच्यते ऋतस्य परमार्थस्य परस्य ब्रह्मणः प्रथमजाः प्रथमोत्पन्नः चित्तप्रत्यक्षप्रवणजनितो नुभावः स यदा मामां प्राप्नोति आदित् अनन्तरमेव अव्यवधानेन अस्यावाचः ऐकात्म्यप्रतिपादिकाया उपनिषद्वाचः यदि वेदमस्मीत्युक्ताया भागं भजनीयं शब्दब्रह्मणा व्याप्तव्यं परं ब्रह्म पदं अश्रुवे प्राप्नोमि चित्तस्य बहिर्मुखतां परित्यज्यान्तर्मुखतैव दुःसंपादा सायदा स्यात् तदानीमेव स्वरूपं ब्रह्म सुशकं भवति पश्चाद्विलंबाभावात् यथा गिरिश्चिखरात्पतन् पाषाणोऽविलंबेन पतति तद्वच्चित्तप्रत्यक्षस्वरूपस्य दुःशक्यत्वमिति तत्रैव श्रूयते कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैच्छदा वृतचक्षुरमृतत्वमिच्छन्निति ॥ ३७ ॥

३७. में यह हूँ कि नहीं—में नहीं जानता; क्योंकि मैं मूढ़-चित्त हूँ, अच्छी तरह आबद्ध होकर विक्षिप्तचित्त रहता हूँ। जिस समय ज्ञान का प्रथम उन्मेष होता है उसी समय मैं वाक्य का अर्थ समझ सकता हूँ।

अथाष्टविंशी—

अपाङ् प्राडैति स्वधया गृभीतो मर्त्यो मर्त्येनास्योनिः ।

ता शश्वन्ता विषूचीना विद्यन्ता अन्य न्यंचिक्युर्न निचिक्युरन्यम् ॥ ३८ ॥

अपाङ् । प्राङ् । एति । स्वधया । गृभीतः । अमर्त्यः । मर्त्येन ।

सस्योनिः । ता । शश्वन्ता । विषूचीना । विद्यन्ता । नि । अन्यम् ।

चिक्युः । न । नि । चिक्युः । अन्यम् ॥ ३८ ॥

अमर्त्यः अमरणधर्मायमात्मा मर्त्येनमरणधर्मणाभूतात्मनादेहेनसयोनिः समानस्थानत्र-
यपरिच्छेदकोदेहोऽस्ति तत्रसर्वत्रसोयमपितिष्ठन्नित्यर्थः यद्वा ससमानोत्पत्तिः सहवासेनस्वस्मि-
न्नुत्पत्तिरुपचर्यते एवंभूतःसन् स्वधयाअचोपलक्षिततत्तद्भोगेनगृहीतः यद्वा स्वधाशब्देनात्मयं
शरोरलक्ष्यते तेनगृहीतःसन्नपाडेति अशुक्लं कर्मकृत्वाधोगच्छति प्राडेति ऊर्ध्वंस्वर्गादिलोकंप्रामोति
परमात्मैवसूक्ष्मशरीरोपाधिकःसन्नानाविधं कर्मकृत्वातद्भोगायजीवसंज्ञालब्धाशरीरत्रयेणसंब-
द्धोलोकान्तरेषुसंचरति स्थूलसूक्ष्मोभयशरीरपरिग्रहेण लोकेगुणत्रयान्वितःसन् परिभ्रमति तथा-
चश्रूयते—गुणान्वयोयःफलकर्मकतार्कितस्यतस्यैवसचोपभोक्ता । सविश्वरूपस्त्रिगुणस्त्रिवर्त्मा-
प्राणाधिपःसंचरतिस्वकर्मभिरिति । इदानीमुभयप्राधान्येनाह ते तौभूतात्मकर्त्तात्मानौ शश्वन्ता
अविभागेनसर्वदावर्त्तमानौ यद्वा सूक्ष्मशरीरपक्षेसर्वदासहवासउपपद्यते स्थूलशरीरपक्षेपि सात्त्वि-
कजातेः तत्कारणानांभूतसूक्ष्माणामसंज्ञावात् तत्रशरीरसंबन्धउपपद्यते विषूचीनाइहलोके सर्वत्र
गमनौ वियन्ता तत्तत्फलोपभोगायसर्वत्रलोकान्तरेषुगच्छन्तौवर्तेते तन्नराः अन्यंभूतात्मानं नि-
चिक्युः नितरांविशेषेणपश्यन्तिजानन्ति अन्यमपरंदेहवच्छायातिरिक्तं ननिचिक्युः नजानन्ति के-
चनपामरादेहव्यतिरिक्तंनजानन्ति केचनविवेकिनः कर्तृभोक्तृत्वोपेतोदेहातिरिक्तःकश्चिदस्ती-
त्यनुमिमते नकेपिदेहत्रयव्यतिरिक्तमात्मानंजानन्ति अतोदुर्लभमात्मज्ञानमित्यर्थः ॥ ३८ ॥

३८. नित्य अनित्य के साथ एक स्थान पर रहता है; अन्नमय
शरीर प्राप्त कर वह कभी अघोवेश और कभी ऊर्ध्ववेश में जाता है ।
वे सदा एक साथ रहते हैं, इस संसार में सर्वत्र एक साथ जाते हैं;
परलोक में भी सब स्थानों पर एक साथ जाते हैं। संसार इनमें एक
को (अनित्य को) पहचान सकता है—बूसरे (आत्मा) को नहीं ।

ऋचोअक्षरेपरमेव्योमन्यस्मिन्देवाअधिविश्वेनिषेदुः ।

यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतियइत्तद्विदुस्तइमेसमांसते ॥ ३९ ॥

ऋचः । अक्षरे । परमे । विऽओमन् । यस्मिन् । देवाः । अधि ।

विश्वे । निऽसेदुः । यः । तत् । न । वेदं । किम् । ऋचा । करिष्यति ।

ये । इत् । तत् । विदुः । ते । इमे । सम् । आसते ॥ ३९ ॥

पूर्वमन्त्रेदेहात्मजीवात्मानावुक्तौ तयोरन्यस्यजीवात्मनःपारमार्थिकंरूपंयदस्ति तदत्रोच्यते—ऋ-
चोअक्षरेअत्रऋकशब्देन ऋक्प्रधानभूताः सांगापरविद्यात्मकाश्चत्वारोवेदाउच्यन्ते ऋगादोनाम-
परविद्यात्वंमुण्डकेश्रूयते—द्वेविद्येवेदितव्येइतिप्रतिज्ञाय तत्रापरा ऋग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदइत्या-
दिना तस्याःसंबन्धिन्यक्षरे अदृश्यादिगुणके क्षरणरहिते अनश्वरे नित्येसर्वत्रव्याप्तेब्रह्मणिअक्ष-

रशब्दस्य ब्रह्मवाचकत्वं एतद्वैतदक्षरस्य प्रशासने गार्ग्यया तदक्षरमधिगम्यते येनाक्षरं पुरुषवे-
 दसत्यमित्यादि श्रुतिषु पसिद्धं ऋगक्षरयोः प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः संबन्धः सर्वैः वेदैः खलु ब्रह्मा-
 धिगम्यते तत्त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामि इत्यादि श्रुतेः । न नूपनिषद्भागानां तथास्तु इतरेषां तु कथं
 ब्रह्मविषयत्वमिति उच्यते—यद्यपीतरभागानां यागादिविषयत्वं तथापि बुद्धिशुद्ध्युत्पादनद्वारा वे-
 दनसाधनत्वेन ब्रह्मविषया भाविष्यन्ति तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषन्तीत्यादि श्रुतेः । तदे-
 व विशेष्यते परमे उत्कृष्टे निरतिशये व्योमन् व्योमनि व्योमसदृशे अलेपत्वनीरूपत्वव्यापित्वादि-
 सादृश्येन व्योमेत्युक्तं यद्वा विशेषेण सर्वस्य रक्षके निरधिष्ठानः भ्रमः कस्यचिदस्ति साध्यस्तस्य स-
 र्वस्याधिष्ठानत्वेनाक्षकत्वात्तादृशेतत्त्वे सर्वमध्यस्तमित्यर्थः पुनस्तदेव विशेष्यते यस्मिन् परमात्म-
 नि विश्वे सर्वदेवा अधिनिषेदुः निषीदन्ति आश्रित्य तिष्ठन्ति तस्मिन् यद्वा उक्तलक्षणे वस्तुनि ऋ-
 गुपलक्षिताः सर्वे सांगा वेदाः पर्यवसिता इत्यर्थः यः योमर्त्यः तत्तादृशं देवादीनां स्वरूपलाभास्पदं
 कृत्स्नं वेदैस्तात्पर्यं प्रतिपाद्यं यद्वस्तुन वेद न जानाति समर्त्यः ऋचापूर्वोक्तेन ऋगादिशब्दजालेन किं क-
 रिष्यति वेदनसाधनेन वेदेन वेद्यमविदित्वा किं साध्यतीत्यर्थः प्रयोजनाभावात् सर्वस्यापि वेदस्य वै-
 फल्यादिति भावः अथवा योऽक्षरमविदित्वा कर्मणां कर्ता भवति यागादीननु तिष्ठति तेन किंचिदपि
 कर्मकृतं न भवतीत्यर्थः येऽतये एव तत्त्वं विदुर्जानन्ति तद्वै समासते तएव मे ज्ञातारः समासते सम्य-
 क्तिष्ठन्ति अपुनरावृत्त्या स्वस्वरूपे वस्थानं समासनं यद्वा ये विदुरित् ये जानन्त्येव नानु तिष्ठन्ति इच्छ-
 द्भो वधारणे तद्वै तएव समासते गवामयनादिसहस्रसं वत्सरसत्रपर्यन्तानि सहोपयन्ति सहार्थे सम-
 शब्दः तत्रादिकानां यागानामभावात् तेषामपि फलमेतज्ज्ञानैव प्राप्तं भवतीत्यर्थः कर्तृणां बहुत्वा-
 द्बहुवचननिर्देशः अन्येतन्वथावर्णयन्ति ऋचः ऋगर्चनीय आदित्यः आदित्यमण्डलं ऋगादिमयं वा
 ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देवः आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ताः ऋच इत्यादि श्रुतेः । तस्य संबन्धि-
 नि अक्षरे परमे व्योमन्निति उक्तलक्षणे ब्रह्मणि य एषोन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यत इत्यादि श्रुत्यु-
 क्तस्वरूपे यस्मिन् सर्वे देवाद्योतमाना रश्मयो निषेदुः वर्तन्ते य एतन्न वेद स केवलया ऋचा किं करिष्यति
 ये जानन्ति भावयन्ति तएव विद्वांसः समासते भूम्यां सुखेन रोगादिरहिताः भोगिनः सन्तः चिरकालं
 जीवन्ति । अपरे प्रकारान्तरेण प्रतिपादयन्ति ऋचो अक्षरे ऋगुपलक्षितसर्ववेदसंबन्धिन्यक्षरे प्रण-
 वरूपे ओंकारे अविनाशिनिसर्ववेदेषु व्याप्ते वा प्रणवस्य सर्ववेदसारत्वं ब्राह्मणे श्रूयते—तान्वेदान्मन्य-
 तपत्तेभ्यो भित्तमेभ्यस्त्रयोवर्णा अजायन्ता कारउकारो मकार इति तानेकधा समभरत् तदेतदो ३ मि-
 तीति । परमे निरतिशये न हि प्रणवादधिकं किंचिन्मन्त्रजातमस्ति त्रिकालातीतस्य ब्रह्मणः प्रतिपा-

दकत्वात् यच्चान्यत्रिकालातीततदप्योकारएव ओमितिब्रह्मेत्यादिश्रुतेः । वेदानांप्रणवस्यस्थान-
प्रतिनिधिभावःसंबन्धः यक्चोधीतेइत्याद्युपक्रम्य यःप्रणवमधीते ससर्वमधीते ओमितिप्रतिपद्य-
ते एतद्वैयजुस्त्रयीविद्यांप्रत्येषावागेतत्परममक्षरमित्यादिश्रुतेः । यस्मिन्विश्वेसर्वेदेवाअधिनिषेदुः
प्रणवस्यसर्वमन्त्रात्मकत्वात् मन्त्रेषुसर्वदेवतानांनिवासात् सर्वदेवनिवासत्वं ब्रह्माधिष्ठानत्वाद्वाब्रह्मणि
सर्वदेवानांनिवासात् शिष्टमवशिष्टम् । अयमन्त्रो निरुक्तेव्याख्यातैः—अपरेत्वन्यथावर्णयन्ति ऋ-
चः ऋगर्चनीयोजीवः तस्यसंबन्धिनिअक्षरेअविनाशेव्याप्तेवापरमात्मनीत्यर्थः अतएवजीवा-
पेक्षयापरमेउत्कृष्टेनिरुपाधिकेव्योमन्विशेषेणसर्वाधिष्ठानत्वेनरक्षकेव्योमसदृशेवायस्मिन्परमात्म-
नि देवागमनवन्तोव्यवहरन्तोवाइन्द्रियसंज्ञकाविश्वेसर्वेपि अधिनिषेदुः निषीदन्ति आश्रित्यवर्त-
न्ते यस्तन्नवेदनजानाति उपाध्यंशपरित्यागेनतदेवस्वरूपमितिनपश्यतिस्थूलोजनः किमृचा
करिष्यति केवलेनजीवेन जीवभावेन किंफलंप्राप्स्यति जननमरणादिक्लेशस्यात्यागादितिभावः
यइव तद्विदुस्तइत्यादिसिद्धम् ॥ ३९ ॥

३९. सारे देवता महाकाश के समान मन्त्राक्षरों पर उपवेशन किये
हुए हैं—इस बात को जो नहीं जानता, वह ऋचा से क्या करेगा ?
इस बात को जो जानता है, वह सुख से रहता है ।

अग्निहोत्रार्थाधेनुर्यदिकुत्सितंशब्दंकुर्यात् तदानींसूयवसादित्यनयायवसादिकंप्रयच्छेत्
तथाचसूत्रितम्—वाश्यमानायैयवसंप्रयच्छेत्तत्सूयवसाद्भगवतीहिभूयाइति । प्रवर्ग्येभिष्टवेएवै-
वपरिधानीया सूत्रितंच—सूयवसाद्भगवतीहिभूयाइतिपरिदध्यादिति ।

सैषाचत्वारिंशी—

सूयवसाद्भगवतीहिभूयाअथोवयंभगवन्तःस्याम ।

अद्वितृणमद्भ्येविश्वदानींपिबंशुद्धमुदकमाचरन्ती ॥ ४० ॥ २१ ॥

सूयवसऽअत् । भगवती । हि । भूयाः । अथो इति । वयम् ।

भगवन्तः । स्याम । अद्भि । तृणम् । अद्भ्ये । विश्वदानीम् । पिबं ।

शुद्धम् । उदकम् । आचरन्ती ॥ ४० ॥ २१ ॥

हेअद्भ्ये गोनामैतत् अहननीयेहेगौस्त्वं सूयवसात् शोभनयवसस्यतृणादिकस्यात्रीसती
भगवती भगइतिधननाम सर्वैर्भजनीयप्रभूतक्षीरादिधनवती भूयाः भव हिःपूरणःप्रसिद्धौवा लो-
केयवसादिभक्षणेन क्षीरादिसमृद्धिःप्रसिद्धा अथोअनन्तरमेव वयं यजमानाअपिभगवन्तः प्रभू-

तेन धनेन तद्वन्तः स्याम अथैकवारं पूर्वमुक्तं इदानीं सर्वदाकर्तव्यमिति प्रार्थयते विश्वदानीं विश्व-
कालं सर्वदा तृणमद्धि भक्षय आचरन्ती सर्वतो निर्गच्छन्ती शुद्धं निर्मलमुदकं पिब । अयं मन्त्रो यास्के-
नैवं व्याख्यातः—सुयवसादिनी भगवती हि भवाथेदानीं वयं भगवन्तः स्यामाद्धि तृणमद्ध्ये सर्वदा पिब-
च शुद्धमुदकमाचरन्तीति ॥ ४० ॥

४०. अहननीया गौ ! शोभन शस्य, तृण आदि का भक्षण करो और
यथेष्ट दुग्धवती बनो । ऐसा करने पर हम भी प्रभूत धनवाले हो जायेंगे ।
सदा तृण चरो और सर्वत्र घूमते हुए निर्मल जल का पान करो ।

॥ इति द्वितीयस्य तृतीये एकविंशो वर्गः ॥ २१ ॥

अथैकचत्वारिंशी—

गौरी मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
अष्टापदी नवपदी बभ्रुवुषी सहस्राक्षरा परमेव्योमन् ॥ ४१ ॥

गौरीः । मिमाय । सलिलानि । तक्षती । एकपदी । द्विपदी ।
सा । चतुष्पदी । अष्टापदी । नवपदी । बभ्रुवुषी । सहस्रः अक्षरा ।
परमे । विः ओमन् ॥ ४१ ॥

गौरीः गरणशीलामाध्यमिकावाक् सुलोपाभावश्छान्दसः मिमायशब्दयति किं कुर्वती
सलिलानि वृष्ट्युदकानि तक्षती संपादयन्ती एकपदी एकपादोपेता एकाधिष्ठाना मेघवर्त-
माना गमनसाधनेन वायुना एकपदी वा द्विपदी मेघान्तरिक्षाख्ये द्विधिष्ठाना आदित्यो वा
द्वितीयः तथा सा चतुष्पदी पादचतुष्टयोपेता दिक्चतुष्टयाधिष्ठाना अथाष्टापदी अवान्तरदिग-
पेक्षयाष्टपादोपेता अष्टाधिष्ठाना नवपदी उपरिदिगपेक्षया सूर्येण वा नवदिगधिष्ठाना बभ्रुवुषी एवं-
भूता भवतेऽछान्दसः क्रसुः ततोऽङ्गीपिवसोः संप्रसारणं किमनया परिगणनया सहस्राक्षरा अपरि-
मितवचनोऽयं अपरिमितव्याप्तिर्युक्ता बहुव्यापनशीलोदकवतीत्यर्थः कुत्रेति तदुच्यते—परमे-
व्योमन् उदकाश्रयत्वेनोत्कृष्टेन्तरिक्षे केचिदवमाहुः गौरीः गरणशीलाशब्दब्रह्मात्मिकावाक्
मिमाय मिमितिः प्रतिष्ठार्थे धातुः प्रतिष्ठितानि घटादिद्रव्याणि तक्षती तत्तद्वाचकत्वेन निष्पादयन्ती
एकपदी अव्याकृतत्वेनैकप्रतिष्ठाना एकरूपा वा प्रणवान्मना द्विपदी सृष्टिभेदेन पादद्वयवती
चतुष्पदी नामाख्यातोपसर्गनिपातभेदेन । अष्टापदी आमन्त्रितसंहिताष्टविभक्तिभेदेनाष्टापदी नवपदी
बभ्रुवुषी साव्यैरुक्तेरष्टभिर्नवपदी अथवा सनाभिकेपूरः कण्ठादिपुनवसुपदेषु भवन्ती पश्चाद्बहु-

विधाभिव्यक्तिमुपेयुषी परमेव्योमन् उत्कृष्टहृदयाकाशे मूलाधारेवासहस्राक्षरा अनेकाकारेण व्याप्ता अनेकध्वनिप्रकाराभवतीत्यर्थः। अयंमन्त्रः आचार्यैर्गैर्व्याख्यातः—गौरीर्मिमायसलिलानितक्षतीकुर्वत्येकपदीमध्यमेनद्विपदीमध्यमेनचादित्येनचचतुष्पदीदिग्भिरष्टापदीदिग्भिश्चावान्तरदिग्भिश्चनवपदीदिग्भिश्चावान्तरदिग्भिश्चादित्येनचसहस्राक्षराबहूदकापरमेव्यवनेइति॥ ४१॥

४१. मेघनिनाद-रूपिणी और अन्तरिक्ष-विहारिणी वाक्, वृष्टि-जल की सृष्टि करते हुए, शब्द करती है। वह कभी एकपदी, कभी द्विपदी, कभी चतुष्पदी, कभी अष्टपदी और कभी नवपदी होती है। कभी-कभी तो सहस्राक्षर-परिमिता होकर, अन्तरिक्ष के ऊपर स्थित होकर शब्द करती है।

तस्याःसमुद्राअधिविक्षरन्तितेनजीवन्तिप्रदिशश्चतस्रः।

ततःक्षरत्यक्षरंतद्विश्वमुपजीवति ॥ ४२ ॥

तस्याः। समुद्राः। अधि। वि। क्षरन्ति। तेन। जीवन्ति।

प्रदिशः। चतस्रः। ततः। क्षरति। अक्षरम्। तत्। विश्वम्।

उप। जीवति ॥ ४२ ॥

तस्याः उक्तायाः गोः सकाशात्समुद्राः वृष्ट्युदकसमुन्दनाधिकरणभूतामेघाअधिअधिकं प्रभूतमुदकंविक्षरन्ति विविधंक्षरन्ति तेनोदकेनप्रदिशश्चतस्रः प्रशब्दोवीत्यर्थे विदिशश्चतस्रोदिशश्चाथवा प्रकृष्टादिशोमुख्याश्चतस्रः तत्स्थेषुताच्छब्दं तत्स्थाः पुरुषाजीवन्ति ततः पश्चात्तदक्षरमुदकंक्षरति तस्यादिकमुत्पादयतीत्यर्थः तत्तस्यादिकंविश्वंजगदुपजीवति। अयमपियास्केन व्याख्यातः—तस्याःसमुद्राअधिविक्षरन्तिवर्षन्तिमेघास्तेनजीवन्तिदिगाश्रयाणिभूतानिततःक्षरत्यक्षरमुदकंतत्सर्वाणिभूतान्युपजीवन्तीति ॥ ४२ ॥

४२. उसके पास से सारे मेघ वर्षा करते हैं, उसी से चारों दिशाओं में आश्रित भूतों की रक्षा होती है। उसी से जल उत्पन्न होता और जल से सारे जीव प्राण धारण करते हैं।

शकमयधूममारादपश्यंविषुवतापरएनावरेण।

उक्षाणंपृश्निमपचन्तवीरास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् ॥ ४३ ॥

शकमयम्। धूमम्। आरात्। अपश्यम्। विषुवता। परः।

एना। अवरेण। उक्षाणम्। पृश्निम्। अपचन्त। वीराः। तानि।

धर्माणि। प्रथमानि। आसन् ॥ ४३ ॥

शकमयंशकृन्मयंशुष्कगोमयसंभूतधूमंआरात् नातिदूरेअपश्यंदृष्टवानस्मि दिवाधूमस्य दूरेदृश्यमानत्वात् सएवदर्शनविषयतयोक्तः विषुवताव्याप्तिमताएनाअनेनअवरेणनिकृष्टेनधूमेन परः परस्तात् तत्कारणभूतमयमग्निमपश्यं अहंयजमानइत्यर्थः किञ्च उक्षाणंफलस्यसेत्कारं पृ-
श्निशुक्लवर्णं प्राश्रुतेतेनफलमितिस्वयंप्राश्रुतइतिवापृश्निर्वल्लीरूपःसोमः तंवीराः विविधेरणकुश-
लाक्रत्विजः अपचन्त अत्रधात्वर्थानादरेणतिङ्प्रत्ययःकरोत्यर्थः सचक्रियासामान्यवचनःअत्रौ-
चित्यादभिषवेणसंपादितवन्तइत्यर्थः तानितत्साधनानिधर्मान्यनुष्ठानानि प्रथमानिप्रतमानि प्रकृ-
ष्टानि फलपर्यवसानीयानि आसन् संपादितान्यभवन् यद्वा सोमउक्षाऽभवत्पूर्वतंदेवाःशकृताप-
चन् । यज्ञार्थतद्भवोधूमोमेघआसीत्तदुच्यते । तत्परत्वेनवामञ्चोव्याख्येयोयंविचक्षणैः ॥ ४३ ॥

४३. मैंने पास ही सूखे गोबर से उत्पन्न धूम को देखा । चारों
दिशाओं में व्याप्त निकृष्ट धूम के बाव अग्नि को देखा । वीर या
ऋत्विक् लोग शुक्ल-वर्ण वृष या फलदाता सोम का पाक करते हैं ।
उनका यही प्रथम अनुष्ठान है ।

त्रयःकेशिनःऋतुथाविचक्षतेसंवत्सरेवपतएकएषाम् ।

विश्वमेकोअभिचष्टेशचीभिर्ध्राजिरेकस्यददृशेनरूपम् ॥४४॥

त्रयः । केशिनः । ऋतुऽथा । वि । चक्षते । संवत्सरे । वपते ।

एकः । एषाम् । विश्वम् । एकः । अभि । चष्टे । शचीभिः ।

ध्राजिः । एकस्य । ददृशे । न । रूपम् ॥ ४४ ॥

केशस्थानीयप्रकृष्टरश्मियुक्तास्त्रयोऽग्न्यादित्यवायवः तेच ऋतुथाऋतुकालेविचक्षते विवि-
धलक्षणांभूमिंपश्यन्ति तेषांपृथक्पृथक्कार्यमाह एषांमध्येएकोऽग्निःसंवत्सरेतीतेसति वपते दाहेन
केशस्थानीयौषधिवनस्पत्यादिकच्छेदनेननापितत्कार्यंकरोति एकःअन्यआदित्योविश्वंसर्वजग-
त् शचीभिः स्वकीयैःप्रकाशवृष्ट्यादिकर्मभिरभिचष्टेसर्वतःपश्यति एकस्यवायोः ध्राजिर्गतिर्द-
दृशेदृश्यतेसर्वैः नरूपं अप्रत्यक्षत्वात्स्पर्शशब्दधृतिकंपल्लिगैर्गम्यतइतिहिन्यायविदोवदन्ति अ-
यमपिमञ्चोयास्केनैवव्याख्यातः—त्रयःकेशिनःऋतुथाविचक्षतेकालेकालेभिर्विपश्यन्ति संवत्सरेव-
पतएकएषामित्यग्निःपृथिवीर्दहतिसर्वमेकोभिर्विपश्यतिकर्मभिरादित्योगतिरेकस्यदृश्यतेनरूप-
मिति ॥ ४४ ॥

४४. केश-युक्त तीन व्यक्ति (अग्नि, आदित्य, वायु) वर्ष के बीच,
यथासमय भूमि का परिदर्शन करते हैं । उनमें एक जन पृथिवी का
और कर्म करते हैं, दूसरे अपने कार्य-द्वारा परिदर्शन करते हैं और
तीसरे का रूप नहीं देखा जाता, केवल गति देखी जाती है ।

वाग्वैवतेपशौचत्वारिवागितिहविषोऽनुवाक्या चत्वारिवाक्परिमितापदानियज्ञेनवाचःपद-
वीयमायन्नितिसूत्रितत्वात् ।

सैषापञ्चत्वारिंशी-

चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।
गुहात्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥ ४५ ॥

चत्वारि । वाक् । परिमिता । पदानि । तानि । विदुः । ब्राह्मणाः ।
ये । मनीषिणः । गुहा । त्रीणि । निहिता । न । इङ्गयन्ति ।
तुरीयम् । वाचः । मनुष्याः । वदन्ति ॥ ४५ ॥

वाक्वाचःकृत्स्नायाःपदानि चत्वारिपरिमिता परिमितानि लोकेयावागस्तिसाचतुर्धावि-
भक्तेत्यर्थः तानिपदानिब्राह्मणावेदविदः मनीषिणोमनसईषिणोमेधाविनोविदुर्जानन्ति तेषाम-
ध्येत्रीणिगुहागुहायानिहितास्थापितानिनेङ्गयन्तिनचेष्टन्ते नप्रकाशन्तइत्यर्थः वाचस्तुरीयं
पदमनुष्याअज्ञास्तज्ज्ञाश्चवदन्ति व्यक्तमुच्चारयन्ति व्यवहरन्ति कानितानिचत्वारितीति अत्रबह-
वः स्वस्वमतानुरोधेनबहुधावर्णयन्ति सर्ववैदिकवाग्जालस्यसंग्रहरूपाभूरादयस्तिस्त्रोव्याहृतयः
प्रणवएकइति वेदत्रयसारत्वात्तासांव्याहतीनामेवसारसंग्रहभूतत्वादकाराद्यात्मकस्यप्रणवस्य इ-
तिसप्रणवासुव्याहृतिषु सर्वावाक्परिमितेतिकेचनवेदवादिनोवदन्ति । अपरेव्याकरणमतानुसारि-
णोनामाख्यातोपसर्गनिपातभेदेन क्रियाप्रधानमाख्यातं द्रव्यप्रधानं नाम प्रागुपसृज्यतेआख्यातप-
दस्येत्युपसर्गः प्रादिः उच्चावचेष्वर्थेषु निपतनान्निपातः अपितुचेत्यादिः एतेष्वेवसर्वावाक्परिमिते-
ति अखण्डायाःकृत्स्नायावाचः चतुर्धाव्याकृतत्वात् वाग्वैपराच्यव्याकृतावदत्तामिन्द्रोमध्य-
तोवक्रम्यव्याकरोत्तस्मादियंव्याकृतावागुद्यतइतिश्रुतेः । अन्येतुयाज्ञिकाः मन्त्रःकल्पोब्राह्मणंच-
तुर्धालौकिकीति याज्ञिकैःसामानातोनुष्ठेयार्थप्रकाशकोवेदभागोमन्त्रविधानप्रतिपादकोवेदभागइ-
तिमन्त्राः । कल्पोतर्कधर्मित्यादिनोक्तःकल्पः । मन्त्रतात्पर्यार्थप्रकाशकोवेदभागोब्राह्मणं । भोगविष-
यागामानयेत्यादिरूपाव्यावहारिकी एष्वेवसर्वावाङ्मयमितेतियाज्ञिकाः । ऋग्यजुःसामानिचतु-
र्थीव्यावहारिकीतिनैरुक्ताः । सर्पाणांवाग्वयसांशुद्रस्यसरीसृपस्यचचतुर्थीव्यावहारिकीत्यैति-
हासिकाः । पशुषुतृणवेषुमृगेष्व्यात्मनिचेत्यात्मवादिनः अपरेमात्रिकाः प्रकारान्तरेणप्रतिपादय-
न्ति परापश्यन्तीमध्यमावैखरीतिचत्वारितीति एकैवनादात्मिकावाक्मूलाधारात् उदितासतीपरेत्यु-
च्यते नादस्यचसूक्ष्मत्वेनदुर्निरूपत्वात्सैः दयगामिनीपश्यन्तीत्युच्यते योगिभिर्द्रष्टुंशक्यत्वात्

सैवबुद्धिगताविवक्षाप्राप्तमध्यमेत्युच्यते मध्येहृदयाख्येऽदीयमानत्वान्मध्यमा अथयदासैवव-
 क्केस्थितातात्वोष्ठादिव्यापारेणबहिर्निगच्छतितदवैखरीत्युच्यते एवंचत्वारिवाचःपदानिपरिमिता-
 नि मनीषिणोमनसःस्वामिनःस्वाधीनमनस्काब्राह्मणावाच्यस्यशब्दब्रह्मणःअधिगंतारोयोगिनः
 परादिचत्वारिपदानिविदुर्जानन्ति तेषुमध्येत्रीणिपरादीनि गुहागुहायांनिहिता निहितानि हृदये-
 हृदयान्तर्वर्तित्वात् तुरीयंतुपदंवैखरीसंज्ञकंमनुष्याःसर्वेवदन्ति व्याकरणप्रसिद्धानामाख्या-
 तादिपक्षेमनीषिणोब्राह्मणाः प्रकृतिप्रत्ययादिविभागज्ञावाग्योगविदस्तानिपदानिजानन्ति अ-
 वाग्योगविदः पामराः वाचोवाङ्मयस्यतुरीयंचतुर्थभागंवदन्तिव्यवहरन्ति अर्थप्रकाशनायप्रयु-
 ज्यते अयंमन्त्रो निरुक्तेव्याख्यातःसोत्राप्यनुसन्धेयः । अथापिब्राह्मणंभवति—सावैवाक्सृष्टाचतु-
 र्धाव्यभवदेष्वेवलोकेषुत्रीणिपशुषुतुरोयंयापृथिव्यांसाग्नौसारथ्यन्तरेयान्तरिक्षेसावायौसावामदे-
 व्येयादिविसादित्येसाबृहतीसास्तनयित्वावथपशुषुततोयावागत्यरिच्यततांब्राह्मणेष्वादधुस्तस्मा-
 द्ब्राह्मणाउभयींवाचंवदन्तियाचदेवानांयाचमनुष्याणामिति ॥ ४५ ॥

४५. वाक् चार प्रकार की हैं । मेधावी योगी उसे जानते हैं । उसमें
 तीन गुहा में निहित हैं, प्रकट नहीं हैं । चौथे प्रकार की वाक् मनुष्य
 बोलते हैं ।

अथषट्चत्वारिंशी-

इन्द्रमित्रवरुणमग्निमाहुरथोदिव्यःससुपर्णो गरुत्मान् ।

एकंसद्विप्रो बहुधावदन्त्यग्निं यममातरिश्वा नमाहुः ॥ ४६ ॥ २२ ॥

इन्द्रम् । मित्रम् । वरुणम् । अग्निम् । आहुः । अथो इति । दिव्यः ।

सः । सु६पर्णः । गरुत्मान् । एकम् । सत् । विप्राः । बहुधा ।

वदन्ति । अग्निम् । यमम् । मातरिश्वानम् । आहुः ॥ ४६ ॥ २२ ॥

अमुमादित्यमैश्वर्यविशिष्टमिन्द्रमाहुः तथा मित्रं प्रमीतेर्मरणाच्चातारं अहरभिमानिनमेत-
 न्नामकंदेवाःआहुः वरुणं पापस्य निवारकं राज्यभिमानिनंदेवमाहुः तथाग्निं अङ्गनादिगुणविशिष्टमे-
 तन्नामकमाहुः अथो अपि चायमेव दिव्यो दिवि भवः सुपर्णः सुपतनो गरुत्मान् गरणवान् पक्षवा-
 न्चैतन्नामकोयःपक्ष्यस्ति सोऽप्ययमेव कथमेकस्य नानात्वमिति उच्यते—अमुमेवादित्यमेकमेव
 वस्तुतः सन्तं विप्रामेधाविनः देवता तत्त्वविदो बहुधा वदन्ति तत्तत्कारणेनेन्द्राद्यात्मानं वदन्ति एकै-
 व वामहानात्मा देवता स सूर्य इत्याचक्षते इत्युक्तत्वात् किञ्च तमेव वृष्ट्यादिकारणं वैद्युताग्निं यमं
 नियन्तारं मातरिश्वानं अन्तरिक्षे श्वसन्तं वायुमाहुः सूर्यस्य ब्रह्मणो न्यत्वेन सार्वान्म्यमुक्तं भवति

अत्रयेकेचिदग्निःसर्वादेवताइत्यादिश्रुतितः अयमेवाग्निरुत्तरे अपिज्योतिषीइतिमत्वाग्नेरेवसा-
र्वात्म्यप्रतिपादकोयमब्रूइतिवदन्ति तत्पक्षेप्रथमोऽग्निशब्दः उद्देश्यः तमग्निमुद्दिश्येन्द्राद्यात्मकत्वं
कथयन्ति अयमब्रूनिरुक्तेएवंव्याख्यातः—इममेवाग्निमहान्तमात्मानमेकमात्मानंवहुधामेधावि-
नोवदन्तिइन्द्रंमित्रंवरुणमग्निंदिव्यंचगरुत्तमन्तंदिव्योदिविजोगरुत्मान् गरणवान्गुर्वात्मागहात्मे-
तिवेति ॥ ४६ ॥

४६. मेधावी लोग इन आदित्य को इन्द्र, मित्र, वरुण और अग्नि
कहा करते हैं। ये स्वर्गीय, पक्षवाले (गरुड़) और सुन्दर गमनवाले
हैं। ये एक हैं, तो भी इन्हें अनेक कहा गया है। इन्हें अग्नि, यम
और मातरिश्वा कहा जाता है।

वर्षकामेष्ट्यांतिस्त्रिपिंड्योहोतव्याः तत्रकृष्णंनियानमितितृतीयस्यानुवाक्या कृष्णंनि-
यानंहरयःसुपर्णानियुत्वन्तोग्रामजितोयथानरइति ।

सैपासप्तचत्वारिंशी—

कृष्णंनियानंहरयःसुपर्णाअपोवसानादिवमुत्पतन्ति ।
तआवत्त्रन्त्सदनादृतस्यादिद्वृतेनपृथिवीव्युद्यते ॥ ४७ ॥

कृष्णम् । नियानम् । हरयः । सुपर्णाः । अपः । वसानाः । दिवम् ।
उत् । पतन्ति । ते । आ । अवत्त्रन् । सदनात् । कृतस्य ।
आत् । इत् । घृतेन । पृथिवी । वि । उद्यते ॥ ४७ ॥

कृष्णंकृष्णवर्णनियानं नियमेनगच्छन्तंमेघं हरयः उदकस्यहर्तारः सुपर्णाः शोभनपत-
नारश्मयः अपोवसानाः उदकानिवासयन्तःमेघेषु अन्निर्मेधान्पूरयन्तइत्यर्थः अन्तर्भावितण्य-
र्थाद्विकर्मकत्वं यद्वा कृष्णंनियानंनियमनंरानिः देवानांहिरात्रिर्दक्षिणायनं तत्प्रवितस्मिन्वर्षका-
लइत्यर्थः एवंकुर्वन्तोदिवंच्युलोकंतदाश्रितमादित्यंबोद्दिश्योत्पतन्ति ऊर्ध्वंगच्छन्ति तेरश्मयःकृत-
स्यसदनात् उदकस्यस्थानादादित्यमण्डलादाववृत्रन् आवर्तन्तेअर्वाञ्चआगच्छन्ति आदित् अ-
नन्तरमेव यदार्वागागच्छन्ति तदानोमेवघृतेनोदकेन पृथिवीव्युद्यते विविधंक्लिद्यते कृष्णंनिरय-
णंरानिरादित्यस्य हरयः सुपर्णाहरणाआदित्यरश्मयइत्यादिनिरुक्तंद्रष्टव्यम् ॥ ४७ ॥

४७. सुन्दर गतिवाली और जल-हारिणी सूर्यकिरणों कृष्णवर्ण और
नियत-गति मेघ को जलपूर्ण करते हुए चुलोक में गमन करती हैं। वह
वृष्टि के स्थान से नीचे आती हैं और पृथिवी को जल से अच्छी तरह
भिगोती हैं।

अथाष्टाचत्वारिंशी-

द्वादशप्रधयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि कउतच्चिकेत ।

तस्मिन्त्साकं त्रिशतानशङ्कुवोर्पिताः षष्टिर्नचलाचलासः ॥ ४८ ॥

द्वादश । प्रधयः । चक्रम् । एकम् । त्रीणि । नभ्यानि । कः ।

ऊम् इति । तत् । चिकेत । तस्मिन् । साकम् । त्रिंशताः । न ।

शङ्कुवः । अर्पिताः । षष्टिः । न । चलाचलासः ॥ ४८ ॥

द्वादश एतत्संख्याकाः प्रधयः परिधयः प्रहितावर्तन्ते तत्स्थानीयाः द्वादशमासा एकं अद्वितीयं चक्रं क्रमणस्वभावं संवत्सराख्यं चक्रं आश्रिताः तथा त्रीणि त्रिसंख्याकानि नभ्यानि नाभ्याश्रयाणि फलकानि तत्स्थानीयानि ग्रीष्मवर्षाहेमन्ताख्यानि आश्रितानि यथा सूर्यरथचक्रस्य द्वादशपरिधयो नाभ्याश्रयाणि त्रीणि फलकानि सन्ति तद्वत्कालचक्रस्यापि कउ कोपिमहान् तच्चक्रं चिकेत जानाति तस्मिन् चक्रे साकं सह शंकवोन शंकवइव अत्र पुरस्तादुपाचारोऽपि नशब्दः सामर्थ्यादुपमार्थीयः तस्मिन् अपि संवत्सरचक्रे त्रिशताः एतत्संख्याकाः षष्टिर्न नशब्दश्चार्थे षष्टिश्चारा अरस्थानीयान्यहानि अर्पिताः अर्पितानि कीदृशानितानि चलाचलासः एकश्चलशब्दो द्विर्भावप्राप्तः चलाः चलनस्वभावानीत्यर्थः चरिचलिपतिपदीनामच्याक्चाभ्यासस्येति द्विर्वचनमागागमश्च ततोऽमुक् षष्टिश्चहवै त्रीणि च शतानि संवत्सरस्याहानीति ब्राह्मणं । द्वादशप्रधयश्चक्रमेकमिति मासानां मासामानादित्यादि निरुक्तम् ॥ ४८ ॥

४८. बारह परिधियाँ (राशियाँ), एक चन्द्र (वर्ष) और तीन नाभियाँ हैं। यह बात कौन जानता है? इस चन्द्र (वर्ष) में तीन सौ साठ अर या खूँटे हैं।

प्रवर्ग्येभिष्टेयस्तेस्तन इत्येका सूत्रितं च—यस्तेस्तनः शशयो योमयो भूर्गौ रभीमेदनुवत्संमिषन्तमिति । एषैव सारस्वते पशौ हविषो याज्या सूत्रितं च—यस्तेस्तनः शशयो योमयो भूर्स्त्वं सोममचिकितो मनीषेति द्वे इति ।

सैषैकोनपञ्चाशी-

यस्तेस्तनः शशयो योमयो भूर्धनं विश्वापुष्यसि वार्याणि ।

यो रत्नधावसुविद्यः सुदत्रः सरस्वति तमिह धातवेकः ॥ ४९ ॥

यः । ते । स्तनः । शशयः । यः । मयःऽभूः । येन । विश्वा ।
पुष्यसि । वार्याणि । यः । रत्नधाः । वसुद्वित् । यः । सुदन्नः ।
सरस्वति । तम् । इह । धातवे । कुरिति कः ॥ ४९ ॥

हेसरस्वति तेतवसंबन्धीयःस्तनःस्तनवच्छिशुस्थानीयानां प्राणिनामाप्यायनकारी लौ-
किकवैदिकसुशब्दरूपः स्तनःशशयःशयानःतवदेहेवर्तमानःयश्चस्तनःमयोभूःरसास्वादिनां सुख-
स्यभावयिता येनस्तनेन विश्वासर्वाणिवार्याणिवरणीयानिअभिमतरूपाणिधनानिपुष्यसि
भोक्तृभ्यः यश्चस्तनोरत्नधाः बहुविधरमणीयरत्नानां धारयिता वसुवित् वसूनांवासयितृणां
धनानां वेत्तालब्धावेदयितावा किञ्च यःस्तनः सुदन्नः शोभनदानः सुदन्नःकल्याणदानइतिनि-
रुक्तम् । अत्रासकृद्यच्छब्दश्रवणं स्तनस्यातिप्रशस्तत्वज्ञापनार्थं हेदेवि तंतादृशंसर्वप्राण्युपका-
रकंसूक्तमयंस्तनं इहस्मिन्कर्मणि इदानींवा धातवे अस्माभिर्धातुंपातुं पानाय कः कुरु ॥४९॥

४९. सरस्वती, तुम्हारे शरीर में रहनेवाला जो गुण संसार के सुख
का कारण है, जिससे सारे वरणीय धनी की रक्षा करती हो, जो
गुण बहुरत्नों का आधार है, जो समस्त धन प्राप्त किये हुए है
और जो कल्याणवाही है, इस समय हमारे पान के लिए उसे
प्रकट करो ।

अग्निमन्थने यज्ञेनयज्ञमित्येषापरिधानीया यज्ञेनयज्ञमयजन्तदेवाइतिपरिदध्यादितिसू-
त्रितत्वात् ।

सैषापञ्चाशी-

यज्ञेनयज्ञमयजन्तदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् ।
तेहनाकंमहिमानःसचन्तयत्रपूर्वसाध्याःसन्तिदेवाः ॥ ५० ॥
यज्ञेन । यज्ञम् । अयजन्त । देवाः । तानि । धर्माणि । प्रथमानि ।
आसन् । ते । ह । नाकम् । महिमानः । सचन्त । यत्र । पूर्वे ।
साध्याः । सन्ति । देवाः ॥ ५० ॥

देवाव्यवहर्तारोयजमानायज्ञेननिर्मथ्याग्निनायज्ञंहोमसाधनमाहवनीयं अयजन्त पूजितवन्तः
अनुष्ठानायसंयोजितवन्तइत्यर्थः अग्निमथित्वाप्रहरति तेनैवाग्नयआतिथ्यंकियतइतिहि-
तैत्तिरीयकम् । तानिधर्माणिअग्निसाधनानिकर्माणिप्रथमानि प्रथमइतिमुख्यनाम प्रथमानिप्रकृ-
ष्टतमान्यासन् फलप्रसवसमर्थान्यभवन्नित्यर्थः तेह तेचयजमानाः नाकं नास्मिन्नकमस्तीति

नाकःस्वर्गः तंमहिमानःमाहात्म्ययुक्ताः सचन्तसंगताः कीदृशंनाकं यत्रयस्मिन्नाके पूर्वेपूर्वत-
नाः साध्याःसाधनाः यज्ञादिसाधनवन्तः कर्मदेवाइत्यर्थः तेसन्तिनिवसन्ति तं सचन्त तस्मादि-
दानीमपिमनुष्यैरेवंकर्तव्यमित्यर्थः यद्वा देवाइदानींदेवभावमापन्नाः पूर्वयज्ञेनअग्निनापशुभूतेन
यज्ञंयष्टव्यमग्निंअयजन्तपूजितवन्तः अग्नेरेवमूर्तिभेदेनदेवत्वंचपशुत्वंचदृष्टव्यं अग्निःपशुरासीत्त-
मालभन्ततेनायजन्तेतिश्रुतेः। शिष्टंपूर्ववत्। यत्रयस्मिन्स्वर्गेनिमित्तभूतेसतिपूर्वेपूर्वतनाः साध्याःदेवाः
साधनाः छन्दोभिमानिनः आदित्याअंगिरसश्चसाध्यादेवाउच्यन्ते छन्दांसिषैसाध्यादेवास्तेग्रेग्नि-
मयजन्तस्तेस्वर्गलोकमायन्नादित्याश्चैवैहासन्नंगिरसश्चतेग्रेग्निनाग्निमयजन्तस्तेस्वर्गलोकमायन्ति
ब्राह्मणम् । एतेदेवाः स्वर्गेसन्तिभवन्ति स्वर्गप्राप्ताइत्यर्थः यद्वा येयज्ञेन ज्ञानादियज्ञेन यज्ञं वि-
ष्णुंअयजन्त पूजयन्ति तेनाकंविष्णुलोकंमहानुभावाः सचन्तसंगच्छन्ते यत्रपूर्वसाध्यादयोदेवाः
सन्तितत्स्थानं अग्निनाग्निमयजन्तदेवाइत्यादिनिरुक्तमनुसन्धेयम् ॥ ५० ॥

५०. देवों वा यजमानों ने यज्ञ या अग्नि-द्वारा यज्ञ किया है;
क्योंकि वही प्रथम धर्म है। वह माहात्म्य आकाश में एकत्र है, जहाँ
पहले से ही साधनीय देवता हैं।

समानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः।

भूमिंपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयः ॥ ५१ ॥

समानम् । एतत् । उदकम् । उत् । च । एति । अव । च । अहंभिः ।
भूमिम् । पर्जन्याः । जिन्वन्ति । दिवम् । जिन्वन्ति । अग्नयः ॥ ५१ ॥

एतत्प्रसिद्धमुदकंसमानं एकरूपमित्यर्थः अहभिः कैश्चिदहोभिः ग्रीष्मकालीनैरुच्चैति ऊ-
र्ध्वगच्छति तथाअहभिः वर्षकालीनैरहोभिः तदुदकंअवचैति अवाङ्मुखंचगच्छति चवायोगेप्रथ-
मेतिप्रथमाविभक्तिर्ननिहन्त्यते रश्मिनाइत्यैवभूमिंप्रामोति तदेवोच्यते पर्जन्याः प्रीणयितारोमेघाः
भूमिंजिन्वन्ति उदकसंस्त्यायेनसस्याद्युत्पादनद्वाराभूमिष्ठाग्नीणयन्ति तथाअग्नयआहवनीयाद्याः
स्वेहुते दिवमादित्यादिद्युलोकस्थान्देवाजिन्वन्ति प्रीणयन्ति ॥ ५१ ॥

५१. जल एक ही तरह का है; कभी ऊपर और कभी नीचे जाता-
आता है। प्रसन्नता-वाता मेघ भूमि को प्रसन्न करते हैं। अग्नि
द्युलोक को प्रसन्न करते हैं।

सरस्वदेवताकेपशौ दिव्यंसुपर्णमिति वपायाज्या दिव्यंसुपर्णवायसंबृहन्तंसवावृधेनर्योयोष-
णास्वितिसूत्रितत्वात् । अन्वारंभणीयायांसरस्वद्यागेऽपैवयाज्या सूत्रितंच—दिव्यंसुपर्णवायसंबृ-
हन्तमासवंसवितुर्यथेति ।

सैषाद्विपञ्चाशी-

दिव्यं सुपुर्णं वायुसंहन्तं मपांगर्भं दर्शितमोषधीनाम् ।

अभीपतो वृष्टिभिस्तर्पयन्तं सरस्वन्तमवसेजो हवीमि ॥ ५२ ॥ २३ ॥

दिव्यम् । सुपुर्णम् । वायुसम् । बृहन्तम् । अपाम् । गर्भम् ।

दर्शितम् । ओषधीनाम् । अभीपतः । वृष्टिभिः । तर्पयन्तम् ।

सरस्वन्तम् । अवसे । जोहवीमि ॥ ५२ ॥ २३ ॥

दिव्यं दिवि भवं सुपुर्णं शोभनगमनं वायुसंगमनशीलं बृहन्तं महान्तं अपांगर्भं वृष्ट्युदकानांगर्भ-
वदुत्पादकं ओषधीनां ओषधीर्दर्शितं दर्शनाय दर्शयन्तमित्यर्थः यद्वा ओषधीनांगर्भं दर्शित-
मिति पृथग्विशेषणं किञ्च अभीपतः आनुकूल्येन वृष्टिभिस्तर्पयन्तं जगत्प्रीणयन्तं यद्वा अभी-
पतः अभिगमनवतः सलिलाधारान्तडागादीन् तर्पयन्तं अथवा अभिगन्ताहं सरस्वन्तं उदकवन्तं
सरइत्युदकनाम कं देवं सूर्यं वा अवसे रक्षणाय जोहवीमि पुनः पुनराह्वयामि ॥ ५२ ॥

५२. सूर्यदेव स्वर्गीय सुन्दर गतिवाले, गमनशील, प्रकाण्ड, जल के
गर्भोत्पादक और ओषधियों के प्रकाशक हैं। वे वृष्टि-द्वारा जलाशय
को तृप्त और नदी को पालित करते हैं। रक्षा के लिए उन्हें बुलाता
हूँ।

॥ इति द्वितीयस्य तृतीये त्रयोविंशो वर्गः ॥ २३ ॥

॥ इति प्रथमे मण्डले द्वाविंशो नुवाकः ॥ २२ ॥

त्रयोविंशानुवाके पञ्चदश सूक्तानि तत्र कयाशुभेति पञ्चदश च प्रथमं सूक्तं त्रैष्टुभं अत्रानु-
क्रमणिका—कयापञ्चो नासंवादस्तृतीयाद्ययुजो मरुतां वाक्यं अन्त्यस्तृचोगस्त्यस्य च शिष्टा इ-
न्द्रस्यैकादशी च मरुतां स्विन्द्रो देवतेति । अत्रैन्द्रागस्त्यमरुतां संवादः प्रतिपाद्यते तत्र तृतीयाप-
ञ्चमी सप्तमी नवमीनां मरुद्वाक्यरूपत्वात् एवर्षयः यस्य वाक्यं रात्रि रिति न्यायात् अन्त्यस्तृच-
स्यागस्त्यवाक्यत्वात् स एवर्षिः शिष्टायुजः आद्या चैकादशी चेन्द्रस्य वाक्यं अतः स एवर्षिः अत्र या-
तेनोच्यते सा देवतेति सामान्यापवादेन कृत्स्नस्य मरुत्वद्वुणक इन्द्रो देवता संसवचातुर्विंशकयोर्म-
रुत्वतीयशस्त्रे निविद्धानीयात् पूर्वं एतत्सूक्तं यदि पर्यायान्मरुत्वतीय इति खण्डयोः सूत्रितम्—क-
याशुभेति च मरुत्वतीये पुरस्तात्सूक्तस्य शंसेदिति । आभिष्टविके पञ्चमे हनिमरुत्वतीये एतदेव सूक्तं
पञ्चमस्य कयाशुभाय स्तिग्मभृगे इति माध्यंदिने इति सूत्रितत्वात् । महाव्रते मरुत्वतीयशस्त्रे एत-
त्सूक्तं पञ्चमारण्यके कयाशुभासवयसः सनीळापरुतां इन्द्रवृषभोरणायेत्युक्तत्वात् । विषुवति
मरुत्वतीये एतदेव निविद्धानीयं त्र्यंशुमेषं कयाशुभेति च मरुत्वतीयमिति सूत्रितत्वात् । अस्य

विनियोगंशौनकाह—ज्ञातिपुत्रसुहृन्मित्रैर्यश्चराज्यंचिकीर्षति । नित्यंसनियतोभूत्वासूक्तं तु मन-
साजपेद । कयाशुभेतिपैशुन्यंकृत्वाचार्यनृपद्विजैः । श्रुत्वापररहस्यंतुगुरोरप्याहशौनकइति ।

तत्रप्रथमा—

कयाशुभासवयसःसनीळाःसमान्यामरुतःसंमिमिक्षुः ।

कयामतीकुतएतासएतेर्चन्तिशुष्मंवृषणोवसूया ॥ १ ॥

कया । शुभा । सवयसः । सनीळाः । समान्या । मरुतः ।

सम् । मिमिक्षुः । कया । मती । कुतः । आइतासः । एते ।

अर्चन्ति । शुष्मम् । वृषणः । वसूया ॥ १ ॥

इन्द्रवाक्यं सवयसः समानवयस्काः सनीळाः समानस्थानाएतेमरुतः कयाशुभाकैरपि
दुर्ज्ञेययाशोभयासमान्या सर्वेषामेकरूपयामहत्यायुक्ताः यद्वा शुबित्युदकनाम उक्तरूपयाशुभा
उदकेनसंमिमिक्षुः लोकंसम्यक्सिञ्चन्ति मिहिसमानार्थोमिमिक्षतिधातुः यद्वा मांयुद्धादिषु प्र
वर्तमानं संमिमिक्षुः तदर्थं एतेमरुतः कयाअनिश्चयेया मती मत्या कुतोदेशादेतासः आगताः
आगत्यच एतेवृषणोवर्षितारोवसूया वसूयया सुपांसुलुगितिपूर्वसवर्णदीर्घः धनेच्छया यद्वा
वसवोवासयितारोवा तैनेवजसोयाजादेशः शुष्मं बलं वृष्टिप्रदानजनितं लोकेअर्चन्ति पूजयन्ति
जगतिकुर्वन्ति यद्वा ममबलंवर्धयन्तीत्यर्थः मरुतोहैनंनाजहुरितिश्रुतेः अत्रेन्द्रमरुत्संवादरूपं
सर्वत्रप्राणजीवात्मपरतयापियोजनीयम् । अत्रद्वितीययापीन्द्रोब्रूते ॥ १ ॥

१. (इन्द्र) समानवयस्क और एक स्थान-निवासी मरुत् लोग
सर्वसाधारण की दुर्ज्ञेय शोभा से युक्त होकर पृथिवी पर सिञ्चन करते
हैं । मन में क्या सोचकर वे किस देश से आये हैं ? आकर जलवर्षीय-
गण धन-लाभ की इच्छा से क्या बल की अर्चना करते हैं ?

अथद्वितीया—

कस्यब्रह्माणिजुजुषुर्युवानःकोअध्वरेमरुतआववर्त ।

श्येनाइवधजंतोअन्तरिक्षेकेनमहामनसारीरमाम ॥ २ ॥

कस्य । ब्रह्माणि । जुजुषुः । युवानः । कः । अध्वरे । मरुतः ।

आ । अवर्त । श्येनाइव । धजंतः । अन्तरिक्षे । केन ।

महा । मनसा । रीरमाम ॥ २ ॥

युवानोनित्यतरुणाः महानुभावामरुतः कस्यमहाभागस्य ब्रह्माणिपरिवृढानि हवींषिजु-
जुषुः सेवन्ते कश्चमहानध्वरे स्वकीये यागेमरुतएतानाववर्त यागान्तरेभ्योतिवर्तयन्ति दुर्निग्रह-
त्वेदृष्टान्तमाह—अन्तरिक्षे ध्रजतोगच्छतः श्येनान् इव शंसनीयगमनानेतन्नामकान्पक्षिणइव के-
नतत्पीतिसाधनेन महा महतामनसा मननवता स्तोत्रेण रीरमाम रमेमहि अथमरुतइन्द्रेणो-
क्ताः तृतीययाऽनयाप्रतिब्रुवते ॥ २ ॥

२. तरुणवयस्क मरुद्गण किसका हव्य ग्रहण करते हैं ? वे अन्त-
रिक्षचारी इयेन पक्षी की तरह हैं । यज्ञ में उन्हें कौन हटा सकता है ?
कैसे महा-स्तोत्र-द्वारा हम उन्हें आनन्दित करें ?

कुतस्त्वमिन्द्रमाहि॑नःसन्ने॒कोया॑सिसत्पते॒किन्त॑इ॒त्था ।
संपृ॑च्छसेसमरा॒णःशु॒भानै॒र्वो॒चेस्तन्नो॑हरि॒वोय॑त्तै॒अस्मे ॥ ३ ॥

कुतः । त्वम् । इन्द्र । माहि॑नः । सन् । एकः । या॑सि । सत्प॑ते ।
किम् । ते । इ॒त्था । सम् । पृ॑च्छसे । सम्॑अ॒रा॒णः । शु॒भानैः ।
वो॒चेः । तत् । नः । हरि॑वः । यत् । ते । अ॒स्मे इति ॥ ३ ॥

हेइन्द्रसत्पते सतांपालक त्वं माहि॑नोमहनीयः पूजनीयः अनुचरैरनुगन्तव्यइत्यर्थः तथा-
भूतःसन्नपि॑एकोऽसहायःसन् कुतोया॑सि कुतःकारणाद्यासि यद्वा कुत्रया॑सि तेतव इत्याइत्यर्थं किंत्वं
एवमेवकिंनकोऽप्यनुचरोऽस्ति किंच त्वंसमरा॑णः अस्माभिःसंगच्छ॑मानः संपृ॑च्छसे समीची-
नंपृ॑च्छसि हेहरि॑वः हरिभ्यांतद्वन्निन्द्र तेतव अस्मे अस्मास्तु यद्दकुमिष्टतममस्तितन्नो॑स्मभ्यं
शु॒भानैःशोभ॑मानैर्वचनैः वोचेः ब्रूहि ॥ ३॥

३. (मरुद्गण) हे साधुपालक और पूज्य इन्द्र, तुम अकेले कहाँ
जा रहे हो ? तुम क्या ऐसे ही हो ? हमारे साथ मिलकर तुमने ठीक
ही पूछा है । हरि-वाहन, हमारे लिए जो वक्तव्य है वह मीठे वचनों
से कहो ।

ब्रह्मा॑णिमे॒मन॑यःशंसु॒तासःशु॒ष्मंइ॒यर्ति॑प्रभृ॒तोमे॒अद्रिः ।
आशा॑सते॒प्रति॑हर्यन्त्यु॒कथे॑मा॒हरी॑व॒हत॒स्तानो॒अच्छ ॥ ४ ॥

ब्रह्मा॑णि । मे । म॒न॒यः । शम् । सु॒तासः । शु॒ष्मः । इ॒य॒र्ति॒ । प्र॑भृ॒तः ।
मे । अ॒द्रिः । आ । शा॒स॒ते । प्र॒ति । ह॒र्य॒न्ति॒ । उ॒क॒था । इ॒मा ।
हरी॑ इति । व॒हतः । ता । नः । अ॒च्छ ॥ ४ ॥

अथैवंतैः पृष्टः अनयाचतुर्थ्येन्द्रः प्रत्याह—हेमरुतः ब्रह्माणि सर्वाणिकर्माणि हवींषि वा मेम-
मस्वभूतानि तथा मत्तयश्च मेममशंसुखकार्याः यद्वा मेमतयो बुद्धयः तेषु वर्त-
न्त इति शेषः तथा सुतासोभिषुताः सोमाः मेमदीयाः मदर्थ एव अतो यज्ञं प्रति गन्तव्यमित्यर्थः कि-
ञ्च मध्ये राक्षसादिबाधपरिहाराय शुष्मः बलवान् मेमदीयो द्विः शत्रूणां भक्षको वज्रः प्रभृतः सजि-
यति गच्छत्येव लक्ष्यं प्रति न च निवर्तते न केवलं हविरादीनां मदीयत्वमेव अपितु यजमाना आशा-
सते मामेव प्रार्थयन्ते किञ्चोक्ता उक्थानि शस्त्राणि मां प्रति हर्यन्ति कामयन्ते मामेव शंसन्तीत्य-
र्थः किञ्च नोऽस्मदीया विमाहरो इमावश्वौ ता तानि गन्तव्यानि हविरादीनि अच्छ अभिप्राप्तुं मां
बहतः अभिमतदेशं प्रापयतः अतएव शीघ्रं गच्छामि युष्माभिरपितत्प्राप्तुं गन्तव्यमित्यर्थः अतो-
सहाय इति मन्तव्यमिति भावः ॥ ४ ॥

४. (इन्द्र) सारा हव्य मेरा है; सारी स्तुतियां मेरे लिए सुखकर
हैं; प्रस्तुत सोम मेरा है। मेरा मज्जवूत वज्र फेंके जाने पर अव्यर्थ
होता है। यजमान लोग मेरी ही प्रार्थना करते हैं, ऋङ्-मंत्र मुझे ही
चाहते हैं। ये हरि नाम के दोनों घोड़े हव्य-लाभ के लिए मुझे ढोते हैं।

अतो वयमन्त मेभिर्युजानाः स्वक्षत्रेभिस्तन्वः शुभ्रमाणाः ।

महोभिरेता उपयुज्महे न्विन्द्रस्वधामनुहि नो बभूथ ॥ ५ ॥ २४ ॥

अतः । वयम् । अन्त मेभिः । युजानाः । स्वक्षत्रेभिः ।

तन्वः । शुभ्रमाणाः । महः इभिः । एतान् । उप । युज्महे ।

नु । इन्द्र । स्वधाम् । अनु । हि । नः । बभूथ ॥ ५ ॥ २४ ॥

एवमुक्ता मरुतस्तमेवं ब्रुवते—हे इन्द्र त्वं स्मादेवं करोषि अतः कारणाद्वयमपि अन्त मेभिः अ-
न्तिकतमैरभिर्युजानाः युक्ताः सन्तः कीदृशैः स्वक्षत्रेभिः स्वायत्तबलैः किञ्च महोभिस्तेजोभिः
तन्वः आत्मशरीराणि शुभ्रमाणाः दीपयन्तः हर्षप्राप्तुवाना इत्यर्थः यद्वा महोभिः स्वमहत्त्वेन युक्ता व-
यं एतान् गन्तुं ननु क्षिप्रमुपयुज्महे तव साकं हविरादिस्वीकुर्म इत्यर्थः हे इन्द्र त्वमपिनोऽस्मत्संबन्धिस्व-
धा उदकं बलं वा अनुबभूथ हि अस्मत्सृष्टोदकजन्यं हविरनुभवसि खलु हि शब्दः परस्परोपकार्यो-
पकारिभावप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ ५ ॥

५. (मरुद्गण) इसी लिए हम महातेज से अपने शरीर को अलंकृत
करके, निकटवर्ती और बली अश्वों से युक्त होकर, यज्ञस्थान में जाने
के लिए शीघ्र ही तैयार हुए हैं। तुम रेत या बल के साथ हमारे
साथ ही रहो।

क^१ स्यावो मरुतः स्वधासीद्यन्मामेकं समधत्ता हि हत्ये ।

अहं ह्यु^१ ग्रस्तविषस्तु विष्मान्विश्वस्य शत्रोरनमं वधस्त्रैः ॥ ६ ॥

कं । स्या । वः । मरुतः । स्वधा । आसीत् । यत् । माम् । एकम् ।
सम्ऽअर्धत्त । अहिऽहत्ये । अहम् । हि । उयः । तविषः ।
तुविष्मान् । विश्वस्य । शत्रोः । अनमम् । वधऽस्रैः ॥ ६ ॥

हेमरुतः स्या सा स्वधा तदुदकंबलं वा वोयुष्माकंसंबन्धि क्वासीत् नैवासीदित्यर्थः अस्माक-
मुदकंत्वमनुभवसीतिब्रूथ यत् या स्वधा एकमसहायं मां अहिहत्ये वृष्ट्यर्थमेघहननकर्मणि वृत्रवधे वा
समघत्त सहितमभूत् समासीदितिसंबन्धः असहायस्य कथमेतत्सेत्स्यतीत्यत आह—अहं हि अहं
खलु उग्रः उदूर्णबलस्तविषो बलवान् तुविष्मान्महत्त्वोपेतोऽस्मि यस्मादतिबलोहं तस्माद्विश्वस्य
कृत्स्नस्य शत्रोर्मेषस्य शत्रोरितीयं कर्मणि षष्ठी सर्वशत्रुसंघं वधस्रैः वधरूपैः शोधनैः वधकुशलैरि-
त्यर्थः यद्वा वधइतिवज्रनाम वधस्रैर्वज्रस्यास्रैः क्षेपणप्रकारैरनमं अनमयं अन्तर्भावितण्यर्थो-
यं वशीकरोमीत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. (इन्द्र) मरुतो, अहि या वृत्रासुर के वध के समय मेरे साथ
रहने का तुम्हारा ढंग कहां था ? मैं उग्र बलिष्ठ महात्म्यवाला हूँ;
इसलिए मैंने सारे शत्रुओं को वध-द्वारा परास्त किया है ।

भूरिचक्रथ्युज्येभिरस्मेसमानेभिर्वृषभपौंस्येभिः ।
भूरीणिहि कृणवामाशविष्टेन्द्रक्रत्वामरुतोयद्वशाम ॥ ७ ॥
भूरि । चक्रथ्यु । युज्येभिः । अस्मे इति । समानेभिः । वृषभ ।
पौंस्येभिः । भूरीणि । हि । कृणवाम । शविष्ट ।
इन्द्र । क्रत्वा । मरुतः । यत् । वशाम ॥ ७ ॥

अथैवमुक्तवन्तं इन्द्रं पुनराहुः हेइन्द्र वृषभ वर्षितस्त्वं भूरिचक्रथ्यु प्रभूतं कृतवानसि सत्यमेव
तथापि अस्मे अस्माकंसमानेभिः समानैः युज्येभिः अस्माभिर्युक्तैः पौंस्येभिः पुंसः कर्मभिः
सामर्थ्यैरेवचक्रथ्यु नत्वं एकएवेत्यर्थः देशविष्ट शवइतिबलनाम हेइन्द्र बलवत्तम वयं भूरीणिहित्व-
कृतादपि प्रभूतानि कर्माणि कृणवाम कृतवन्तः स्म हेइन्द्र क्रत्वा क्रतुना कर्मणायद्यदृष्ट्यादिकं व-
शाम कामयामहे तानित्वत्तोप्यधिकानीत्यर्थः यतो वयं मरुतः छान्दसमनुदात्तत्वं एतेन स्वमह-
त्त्वं स्थापितं भवति स्वरोव्यस्तः अथवा इन्द्रस्येदं वाक्यं हेमरुतोयद्यस्यैव तत्तस्यैव भवतु तर्ह्यहं च
यूयंचसहैव क्रत्वा कर्मणायद्वशाम यद्वष्टिकर्म कामयामहे तस्मादुदकंसमानमेवेत्यर्थः एवमरुत-
इति निघातस्वरस्य व्याख्यानम् ॥ ७ ॥

७. (मरुद्गण) अभीष्ट-वर्षी इन्द्र, हम समान पौरुषवाले हैं ।
हमारे साथ मिलकर तुमने बहुत कुछ किया है । बलवत्तम इन्द्र, हमने
भी बहुत काम किया है । हम मरुत हैं; इसलिए कार्य-द्वारा हम वृष्टि
आदि की कामना करते हैं ।

अथाष्टमी—

वधीं वृत्रं मरुत इन्द्रियेण स्वेन भामेन त विषो बभूवान् ।

अहमेतामनवे विश्वश्चन्द्राः सुगा अपश्चकर वज्रबाहुः ॥ ८ ॥

वधीम् । वृत्रम् । मरुतः । इन्द्रियेण । स्वेन । भामेन । त विषः ।

बभूवान् । अहम् । एताः । मनवे । विश्वश्चन्द्राः । सुगाः । अपः ।

चकर । वज्रबाहुः ॥ ८ ॥

इदानीमिन्द्रआह—हेमरुतः अहमिन्द्रः इन्द्रियेण वीर्येण स्वेन भामेन स्वसमानकोपेन तविषो बलवान् बभूवान् भूतः संपन्नः सन्वृत्रं वधीं हतवानस्मि कस्मैतदुच्यते—मनवे मनोरथादैताः विश्वश्चन्द्राः सर्वाह्लादकाः सुगाः सुगमनाः सर्वत्र सस्यादिषु गमनशीलाः अपो वृष्ट्युदकानि चकर चकार कृतवानस्मि यतो हं वज्रबाहुः अनेन सहायनैरेषेक्ष्यमुक्तं भवति ॥ ८ ॥

८. (इन्द्र) मरुतो, मैंने क्रोध के समय विशाल पराक्रमी बनकर अपने बाहुबल से वृत्र को पराजित किया है। मैं वज्रबाहु हूँ। मैं मनुष्य के लिए सबकी प्रसन्नता-दायक सुन्दर दृष्टि किया करता हूँ।

अनुत्तमातेमघवञ्चकिर्नुनत्वावाँ अस्ति देवता विदानः ।

न जायमानो न शतेन जातो यानि करिष्या कृणुहि प्रवृद्ध ॥ ९ ॥

अनुत्तम् । आ । ते । मघवन् । नकिः । नु । न । त्वावान् ।

अस्ति । देवता । विदानः । न । जायमानः । न शतेन । न । जातः ।

यानि । करिष्या । कृणुहि । प्रवृद्ध ॥ ९ ॥

इदानीं ते मरुतो हर्षेण प्रत्याहुः आइति स्मरणे स्मृतवन्तो वयमिदानीं हेमघवन् ते त्वया अनुत्तमप्रेरितं न किर्नु नैवास्ति नुनिश्चये त्वया यदुक्तं तत्सत्यमित्यर्थः हे देव त्वावान् त्वत्सदृशो विदानः विद्वान् व्यत्ययेन शानच् जयोपायवेदिता देवता देवो नास्ति किञ्च हेमघवन् अतिबल जायमानो जातो वा कश्चिद्देवो मर्त्यो वा नास्ति त्वं यानि वृत्रवधादीनि करिष्या कर्तव्यानि कृणुहि कुरुषे तानि न न शते नव्यामोति न शतिर्व्याप्तिकर्मा नान्यस्त्वच्चेष्टितानुकार्येवेत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. (मरुद्गण) इन्द्र, तुम्हारा सभी कुछ उत्तम है। तुम्हारे समान कोई देवता विद्वान् नहीं है। अतीव बलशाली इन्द्र, तुमने जो कर्तव्य-कर्मों को किया है, उन्हें न तो कोई पहले कर सका, न आगे कर सकता है।

अथदशमी—

एकस्यचिन्मेविभ्व१स्त्वोजोयानुदधृष्वान्कृणवैमनीषा ।
अहंष्टु१ग्रोमरुतोविदानोयानिच्यवमिन्द्रइदीशएषाम् ॥ १० ॥ २५॥

एकस्य । चित् । मे । विभु । अस्तु । ओजः । या । नु ।
दधृष्वान् । कृणवै । मनीषा । अहम् । हि । उग्रः । मरुतः । विदानः ।
यानि । च्यवम् । इन्द्रः । इत् । ईशे । एषाम् ॥ १० ॥ २५॥

इदानीमिन्द्रआह मेममएकस्यचित् एकस्येव विभु सर्वत्रगमनशीलमोजोबलमस्तु यद्वा ब-
लमेकस्यैवास्तु किमर्थमितिचेद उच्यते—या यानिकर्माणि मनीषामनीषयामनसईषयादधृष्वान्ध-
र्षितवानहंतानिनुक्षिप्रंकृणवै कर्तुंशक्नवानि हेमरुतः अहंहिअहंखलु उग्रः उदूर्णबलः विदानः
वेदनावान् यानियानिवसूनिच्यवं अवगच्छामि एषामहमेवेन्द्रइतईश्वरएवसन् ईशे ईश्वरोभवामि
अथवा विदानोहंयानिच्यवं यान्युद्दिश्यगच्छेयं एषामीशे यतोहमिन्द्रः अतःशक्तइत्यर्थः॥ १०॥

१०. (इन्द्र) मैं अकेला हूँ । मेरा ही बल सर्वत्र व्याप्त हो; मैं
जो चाहूँ, तुरन्त कर डालूँ; क्योंकि, मरुतो, मैं उग्र और विद्वान् हूँ
एवं जिन धनों का मुझे पता है, उनका मैं ही अधीश्वर हूँ ।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेपञ्चविंशोवर्गः ॥ २५ ॥

अथैकादशी—

अमन्दन्मामरुतःस्तोमोअत्रयन्मेनरःश्रुत्यंब्रह्मचक्र ।
इन्द्रायवृष्णेसुमर्खायमस्येसरखायस्तन्वैतनूभिः ॥ ११ ॥

अमन्दत् । मा । मरुतः । स्तोमः । अत्र । यत् । मे । नरः । श्रुत्यम् ।
ब्रह्म । चक्र । इन्द्राय । वृष्णे । सुमर्खाय । मस्ये । सरख्ये ।
सरखायः । तन्वै । तनूभिः ॥ ११ ॥

इदमपीन्द्रवाक्यं हेमरुतः मामां अज्ञास्मिन्नुदकोत्पादनविषये स्तोमः स्तोत्रं अमन्दत् मा-
दयति मोदयतेवा हेनरःसखायः यूयं मेमम यत् श्रुत्यं सर्वैःश्रोतव्यं ब्रह्मपरिवृढेभेघधारणादिरू-
पंकर्म चक्र कृतवन्तःस्थ प्रभूतं स्तोत्रंवा अनुत्तमातइत्यादिकं इन्द्राय परमैश्वर्यगुणकायवृष्णे
अभिमतवर्षिणे सुमर्खायशोभनयागाय सरख्ये युष्माभिःसमानख्यानाय तनूभिरनेकशरीरैरु-

पेताय महं ममतन्वे मदीयशरीरपोषाय भवतु यद्वा तनुभिः अस्मच्छरीरभूतैः युष्माभिः कृतं
मह्यमेवास्त्वित्यर्थः ॥ ११ ॥

११. मरुतो, इस सम्बन्ध में तुमने मेरा जो प्रसिद्ध स्तोत्र किया
है, वह मुझे आनन्वित करता है। मैं अभीष्ट फलदाता, ऐश्वर्यशाली,
विभिन्न रूपोंवाला और तुम्हारा योग्य मित्र हूँ।

एवेदेतेप्रतिमारोचमानाअनेद्यःश्रवणेषोदधानाः।

संचक्ष्यामरुतश्चन्द्रवर्णाअच्छान्तमेछदयाथाचनूनम् ॥ १२ ॥

एव । इत् । एते । प्रति । मा । रोचमानाः । अनेद्यः । श्रवः ।

आ । इषः । दधानाः । सम्चक्ष्य । मरुतः । चन्द्रवर्णाः ।

अच्छान्त । मे । छदयाथ । च । नूनम् ॥ १२ ॥

हेमरुतः एवेत् एवमेव एतेयूयंमामांप्रतिरोचमानाः मद्विषये संप्रीयमाणाः मांख्यापयन्तो-
वाअनेद्यः अनन्तिकस्थं श्रवः कीर्तिं इषश्च अज्ञानिदधानाः आइतिचार्यं यद्वा अनेद्यइतिप्र-
शस्यनाम प्रशस्यं यशोस्मत्तोदधानाः अस्माभिर्वाधारयमाणाः चन्द्रवर्णाः चन्द्रमितिहिरण्यना-
मसुवर्णवर्णाः यूयं मेमां संचक्ष्य सम्यक्प्रकाश्य नूनंनिश्चयं अच्छान्त यशोभिराच्छादितवन्तः
छदयाथ आच्छादयथच मांप्रतिसर्वदारोचमानाः मय्येवकीर्तिंअनञ्चदधानाः मरुतैः कर्म-
भिः मामेवस्तुतेत्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. मरुतो, तुम सोने के रंग के हो। मेरे लिए प्रसन्न होकर दूरस्थ
कीर्ति और अन्न धारण करते हुए मुझे अच्छी तरह से प्रकाश और तेज-
द्वारा आच्छादित किया है। मुझे आच्छादित करो।
अथत्रयोदशी—

कोन्वत्रमरुतोमामहेवःप्रयातनसखीरच्छासखायः।

मन्मानिचित्राअपिवातयन्तएषांभूतनवेदामक्रतानाम् ॥ १३ ॥

कः । नु । अत्र । मरुतः । ममहे । वः । प्र । यातन । सखीन् ।

अच्छ । सखायः । मन्मानि । चित्राः । अपिवातयन्तः । एषाम् ।

भूत । नवेदाः । मे । क्रतानाम् ॥ १३ ॥

हेमरुतोवःयुष्मान् अत्रलोकेकोनुखलुमर्त्यःममहे पूजयति हेसखायः सर्वस्यसखिवत्पि-
यकारिणःसन्तःसखीन्हविःप्रदानेन सखिभूतान् यजमानान् अच्छ आभिमुख्येनप्राप्तुं प्रयातन

गच्छत हेचित्राः चायनीयाः यूयं मन्मानिमननीयानि धनानि अपि वातयन्तः संपूर्णं प्रापय-
न्तोभूतभवत किञ्च मे मदीयानां एषां ऋतानां अवितथानां धनानां वेदाः भूत ज्ञातारो-
भवत ॥ १३ ॥

१३. (अगस्त्य) मरुतो, कौन मनुष्य तुम्हारी पूजा करता है ? तुम सबके मित्र हो। तुम यजमान के सामने आओ। मरुतो, तुम मनोहर धन की प्राप्ति के उपाय-भूत बनो और सत्य कर्म को जानो।

आयदुवस्यादुवसेनकारुस्माश्चक्रेमान्यस्यमेधा।

ओषुवर्तमरुतोविप्रमच्छेमाब्रह्माणिजरितावोअर्चत् ॥ १४ ॥

आ । यत् । दुवस्यात् । दुवसे । न । कारुः । अस्मान् । चक्रे ।
मान्यस्य । मेधा । ओ इति । सु । वर्त । मरुतः । विप्रम् । अच्छ ।
इमा । ब्रह्माणि । जरिता । वः । अर्चत् ॥ १४ ॥

हेमरुतः यद्दुवस्यात् युष्मत्परिचरणार्हावस्तोत्रात् तेनस्तोत्रेणदुवसे परिचरणापयर्पा-
ता कारुः कर्त्रीस्तुतिकुशलामान्यस्यमाननीयस्यविदुषोमेधाबुद्धिः अस्मान् नेतिसंप्रत्यर्थे इ-
दानींतनानाचक्रे आभिमुख्येनकरोति प्राप्नोतीत्यर्थः यद्वा षष्ठीबहुवचनं इदंस्मृत्तुदुवस्यानां
परिचरणार्हाणां दुवसेपरिचरणायेत्यर्थः अतोहेमरुतोयूयंविप्रमेधाविनंयजमानंमामगस्त्यमच्छ
आभिमुख्येनप्राप्तुं सु सुष्ठु ओवर्त ओइतिनिपातद्वयसमुदायरूपएकोनिपातः आडित्याभिमुख्ये
उकारोवधारणे आवर्तध्वमेव किमर्थमेवमिति उच्यते—इमाब्रह्माणि इमानिपरिवृढानिकर्माण्यु-
द्दिश्य जरितागरिता स्तोतावोयुष्मान्अर्चत् अर्चति यस्मादेवंतस्मादावर्तध्वमित्यर्थः ॥ १४ ॥

१४. मरुतो, स्तोत्र-द्वारा परिचरण-समर्थ, स्तुति-कुशल और मान्य ऋत्विक् की बुद्धि, तुम्हारी सेवा के लिए हमारे सामने आती है। मरुतो, मैं मेधावी हूँ। मेरे सामने आओ। तुम्हारे प्रसिद्ध कर्म को लक्ष्य कर स्तोता तुम्हारा पूजन करता है।

अथपञ्चदश्यां सूकोपक्रममारभ्यकृतांस्तुतिमरुद्भ्योनिवेद्याभिमतमाशास्ते ।

एषवःस्तोमोमरुतइयंगीर्मान्दार्थस्यमान्यस्यंकारोः ।

एषायासीष्टतन्वैवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् ॥ १५ ॥ २६ ॥

एषः । वः । स्तोमः । मरुतः । इयम् । गीः । मान्दार्थस्य ।

मान्यस्य । कारोः । आ । इषा । यासीष्ट । तन्वै । वयाम् ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ १५ ॥ २६ ॥

हेमरुतः एषःस्तोमः इदानींक्रियमाणप्रकारंस्तोत्रं वोयुष्मदर्थंयुष्मत्प्रीणनायभवत्वित्यर्थः तथेयंगीः स्तुतिरूपावागपिवोयुष्मदर्थाय यस्मादेवंतस्मान्मांदार्यस्य स्तुतिविशेषैःमन्दयितुः स्तुतिभिर्मदस्यप्रेरयितुर्वा मान्यस्यवरप्रदानादिनामाननीयस्यकारोः स्तोतुः इषाइच्छया आयासीष्ट आगच्छत किमर्थं तन्वेशरीरायतपोषायेत्यर्थः वयां वयमपि इषं अन्नंवृजनं बलंजीरदानं जयशीलदानं एतत्सर्वं विद्याम युष्मास्वागतेषुयज्ञसंपूर्त्यैष्ट्यादिद्वारालभेमहि ॥ १५ ॥

१५. मरुतो, यह स्तोत्र और यह स्तुति माननीय और प्रसन्नता-वायक है अथवा मान्य मान्दर्य कवि की है। यह शरीर-पुष्टि के लिए तुम्हारे पास जाती है। हम अन्न, बल और दीर्घ आयु अथवा जय, शील और दान पायें।

॥ इतिद्वितीयस्यतृतीयेषड्विंशोवर्गः ॥ २६ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन्। पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेणसायणाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येद्वितीयाष्टकेतृतीयोऽध्यायःसमाप्तः॥ ३॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितंवेदायोवेदेभ्योखिलंजगत् । निर्मेतमहंवन्देविद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १॥
 इत्थंद्वितीयाष्टकगस्तृतीयोध्यायआदरात् । व्याख्यातःसायणार्येणपुरुषार्थप्रदर्शकः॥२॥
 अथचतुर्थोध्यायआरभ्यते—कयाशुभेत्यस्मिन्स्रयोविंशेनुवाकेपञ्चदशसूक्तानितत्रतच्चि-
 त्येतत्तद्वितीयंसूक्तंपञ्चदशर्चं अत्रानुक्रमणिका—तच्चगस्त्योमारुतंहिद्वित्रिष्टुबन्तं मित्रावरुणयोर्दी-
 क्षितयोरुर्वशीमप्सरसंदृष्ट्वावासतीवरेकुम्भेरेतोपतत्तोगस्त्यवसिष्ठावजायेतामिति । सूक्तसंख्यानु-
 वर्ततआन्यस्याःसूक्तसंख्यायाःइतिपरिभाषितत्वात्पञ्चदशर्चं उक्तलक्षणेनागस्त्येनदृष्टत्वात्तस्या-
 र्चं मारुतंहीत्युक्तत्वात् तुसादिपरिभाषयेदमादिसूक्तत्रयंमरुदेवताकं अन्येद्वेनिष्टुभौ शिष्टासि-
 ष्टुबन्तपरिभाषयाजगत्पः विनियोगोलैङ्गिकः ।

ॐ तच्चुवोचामरभसायजन्मनेपूर्वमहित्वंष्टुभस्यकेतवे ।
 ऐधेवयामन्मरुतस्तुविष्वणोयुधेवशक्रास्तविषाणिकर्तन ॥ १ ॥

तत् । नु । वोचाम् । रभसाय । जन्मने । पूर्वम् । महित्वम् ।
 ष्टुभस्य । केतवे । ऐधाइव । यामन् । मरुतः । तुविस्वनः ।
 युधाइव । शक्राः । तविषाणि । कर्तन ॥ १ ॥

हेमरुतः वयंयुष्मदीयंतत्तादृशंप्रसिद्धंपूर्वंपूरकंपूर्वतनंवा महित्वंमाहात्म्यंनुक्षिपंवोचाम ब्रूमः
 किमर्थं रभसायराभस्ययुक्ताय जन्मनेवेद्यां प्रादुर्भावाय वेद्यांसन्निधानायेत्यर्थः तदपि किमर्थमित्य-
 तआह—ष्टुभस्यफलस्यवर्षितुर्गजस्यकेतवेप्रज्ञानाय वायुप्रेरणेनभेदागमनंप्रसिद्धं हे तुविस्वनः ग-
 मनसंरंभेणप्रभूतध्वनियुक्ताः हेशक्राः सर्वमपिकर्तुंशक्राः यूयं यामन् यामनियागगमनेप्रस्तुतेस-
 तिऐधेव ऐधानि एधःसंबन्धीनितेजांसीव प्राप्येनमहत्त्वेनतविषाणिबलानिसामर्थ्यानिकर्तनं कुरु
 तवस्तुमइत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—युधेव युद्धेनतत्तद्युद्धनिमित्तंयथातविषाणिकुरुथतद्वत् ॥ १ ॥

१. फलवषंक यज्ञ के सुसम्पादन के लिए, मरुतों के शीघ्र आकर
 उपस्थित होने के लिए, उनके प्रसिद्ध पूर्वतन महात्म्य को कहता
 हूँ । हे विशाल ध्वनि से युक्त और सब कार्यों में समर्थ मरुद्गण, तुम्हारे
 यक्षस्थल में जाने के लिए प्रस्तुत होने पर जैसे समिधा तेज से
 आवृत होती है, वैसे ही तुम लोग युद्ध में जाने के लिए प्रभूत बल
 धारण करो ।

नित्यं नसूनुं मधुबिभ्रत उपक्रीळन्ति क्रीळाविदथेषु घृष्वयः ।
नक्षन्ति रुद्रा अवसानमस्विनं नमर्धन्ति स्वतवसो हविष्कृतम् ॥ २ ॥

नित्यम् । न । सूनुम् । मधु । बिभ्रतः । उप । क्रीळन्ति । क्रीळाः ।
विदथेषु । घृष्वयः । नक्षन्ति । रुद्राः । अवसा । नमस्विनम् ।
न । मर्धन्ति । स्वतवसः । हविःकृतम् ॥ २ ॥

नित्यं नसूनुं औरसं प्रियं पुत्रमिव मधुमधुरं हविर्बिभ्रतः धारयंतो मरुतः विदथेषु यागेषु
घृष्वयः रक्षःप्रभृतीनां घर्षकाः सन्तः क्रीळाः क्रीडनशीलाः उप उपेत्य क्रीळन्ति विहरन्ति किञ्च
रुद्राः रुद्रपुत्राः मरुतोऽपि रुद्रा उच्यन्ते जन्यजनकयोरभेदात् मरुतारुद्रपुत्रत्वं पुराणेषु तपसा तु-
ष्टौ पार्वती परमेश्वरौ मरुतः पुत्रत्वेन स्वीचक्रतुरिति प्रसिद्धम् नमस्विनं नमस्कारोपलक्षितस्तोत्रोपेतं
हविष्कृतं हविषःकर्तारं प्रदातारं यजमानं अवसारक्षणेन तर्पणेन वानिमित्तभूतेन नक्षन्ति व्याप्नुवन्ति
किञ्च स्वतवसः स्वायत्तबलामरुतः यजमानं नमर्धन्ति न सङ्ग्रामयन्ति न क्लेशयन्तीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. औरस पुत्र की तरह प्रिय—मधुर हृद्य धारण करके घर्षणकारी
मरुद्गण, प्रसन्न हित से, यज्ञ में क्रीड़ा करते हैं। विनीत यजमान
की रक्षा के लिए रुद्रगण मिलते हैं। उनके बल उनके अधीन हैं;
वे कभी यजमान को बलेश नहीं देते।

यस्मा ऊमासो अमृता अरासतरायस्पोषं च हविषा ददाशुषे ।
उक्षत्यस्मै मरुतो हिता इव पुरुरजांसि पयसाम यो भुवः ॥ ३ ॥
यस्मै । ऊमासः । अमृताः । अरासत । रायः । पोषम् । च ।
हविषा । ददाशुषे । उक्षन्ति । अस्मै । मरुतः । हिताः इव ।
पुरु । रजांसि । पयसा । मयः भुवः ॥ ३ ॥

यस्मै यजमानाय हविषा ददाशुषे सोमादिहविर्दत्तवते हविषा प्रीतः ऊमासः अवितारः अमृ-
ताः अमरणधर्माणो मरुतो रायस्पोषं धनस्य पुष्टिं च शब्दात्पश्वादिपुष्टिं अरासत प्रायच्छन् रासतिर्दा-
नार्थः अस्मै यजमानाय हिता इव हिता चरणाः सखा इव सन्तो मयो भुवः सुखस्य भावयितारो मरु-
तो रजांसि लोकान् पुरुषभूतं तथा भवति तथा पयसा उदकेन सस्याद्युत्पत्त्यर्थं उक्षन्ति सिञ्चन्ति ॥ ३ ॥

३. जिस हविर्दाता यजमान की आहुति से प्रसन्न होकर सर्व-रक्षक,
अमर और सुखोत्पादक मरुद्गण यथेष्ट धन देते हैं, उसी यजमान के
हितकारी सखा की तरह तुम लोग समस्त संसार को अच्छी तरह
सींचते हो।

अथचतुर्थी—

आयेरजांसितविषीभिरव्यंतप्रवएवासःस्वयतासोअधजन् ।
भयन्तेविश्वाभुवनानिहर्म्याचित्रोवोयामःप्रयतासृष्टिषु ॥ ४ ॥

आ । ये । रजांसि । तविषीभिः । अव्यंत । प्र । वः । एवासः ।
स्वइयतासः । अधजन् । भयन्ते । विश्वा । भुवनानि । हर्म्या ।
चित्रः । वः । यामः । प्रइयतासु । ऋष्टिषु ॥ ४ ॥

हेमरुतःयुष्मत्संबन्धिनःयेएवासः एवाअश्वविशेषाः तविषीभिः स्वकीयैर्बलैःवृष्टिप्रदाना-
दिरूपैः रजांसिलोकान्आअव्यत सर्वतः आवृण्वन्ति ते वोयुष्माकं एवासोश्वाः स्वयतासःस्व-
यमेवसारथिनाविनैवयुक्ताः प्राधजन् प्रकर्षेणागच्छन्तिव्यामुवन्ति किञ्च युष्मदागमनावविश्वा
भुवनानिसर्वाणिभूतजातानि विश्वाहर्म्यासर्वाणिहर्म्याणिचभयन्तेविश्र्यतिपतनात् यस्मादेवं
तस्माद्वोयामः चित्रश्चायनीयः आश्चर्यभूतइत्यर्थः प्रीतिःकारणमाह—ऋष्टिषुयुद्धस्थासुहेतिषु
प्रयतासुप्रकर्षेणोद्यतासुसतीषु अथवानीतौदृष्टान्तः—ऋष्टिषुप्रयतासुसतीषु लुप्तोपमेयंआयुषेषूद्य-
तेषुयथाजनाविश्यतितद्वद्युष्मदागमनावविश्यतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

.४. मरुतो, तुम्हारे अश्वगण अपने बल से सारे संसार का भ्रमण
करते हैं; वे अपने ही रथ से युक्त होकर जाते हैं । तुम्हारी यात्रा अत्यन्त
आश्चर्यमयी है । हथियार उठाने पर जैसे लोग संसार में डरते हैं,
वैसे ही सारे भुवन और अट्टालिकायें, तुम्हारे यात्रा-काल में,
डरती हैं ।

अथपञ्चमी—

यत्त्वेषयामानदयन्तपर्वतान्दिवोवापृष्ठनर्याअचुच्यवुः ।
विश्वोवोअज्मन्भयतेवनस्पतीरथीयन्तीवप्रजिहीतओषधिः ॥ ५ ॥ १ ॥

यत् । त्वेषयामाः । नदयन्त । पर्वतान् । दिवः । वा । पृष्ठम् ।
नर्याः । अचुच्यवुः । विश्वः । वः । अज्मन् । भयते । वनस्पतिः ।
रथीयन्तीइव । प्र । जिहीते । ओषधिः ॥ ५ ॥ १ ॥

मरुतः त्वेषयामाः प्रदीप्तगमनाः यद्यदापर्वतान् पर्ववतो गिरेर्गङ्गराणि पूरकान् मेघान्वा
नदयन्तनादयन्तिवा अथवा दिवोविद्योतनात्मकस्यान्तरिक्षस्यपृष्ठं उपरिभागंनर्यान्रेभ्यो-
हिताःअचुच्यवुः गच्छन्ति तथावोयुष्मत्संबन्धिनि अज्मन् गमनेनिमित्तभूतेसति विश्वोव-
नस्पतिः वनस्पतिपालयितावृक्षसमूहोभयतेविभेति तथौषधिः प्रियङ्गुनीहादिः प्रजिहीते प्रकर्षेण

गच्छतिस्वस्थानाद् इतस्ततश्चलतीत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—रथीयन्तीव रथमात्मनःइच्छन्तीस्त्रीर-
थारूढेत्यर्थः तादृशीस्त्रीव सायथाचलतितद्वद् ॥ ५ ॥

५. मरुतों का गमन अत्यन्त प्रदीप्त है । वे जिस समय गिरि-गह्वरों
को ध्वनित करते हैं अथवा मनुष्यों के हित के लिए अन्तरिक्ष के
ऊपरी भाग में चढ़ते हैं, उस समय उनके पथ के सारे वीरुध,
डर के मारे व्याकुल हो जाते और रथारूढ़ा स्त्री की तरह ओषधिप्रां
एक स्थान से दूसरे स्थान पर चली जाती हैं ।

यूयंनउग्रामरुतःसुचेतुनारिष्टग्रामाःसुमतिपिपर्तन ।

यत्रावोद्विद्युद्रदतिक्विर्विदतीरिणातिपश्वःसुधितेवबर्हणा ॥ ६ ॥

यूयम् । नः । उग्रामः । मरुतः । सुचेतुना । अरिष्टग्रामाः ।

सुमतिम् । पिपर्तन । यत्र । वः । दिव्युत् । रदति । क्विर्विः रदती ।

रिणाति । पश्वः । सुधिता इव । बर्हणा ॥ ६ ॥

हेउग्राः उद्गूर्णबलामरुतोयूयं सुचेतुनाशोभनचेतसा अरिष्टग्रामाः अहिंसितसंघाःसन्तो-
नोस्माकं सुमतिशोभनांबुद्धिं पिपर्तनपूरयत कस्मिन्कालेइतितदुच्यते—यत्रयस्मिन्कालेवोयुष्म-
त्सबन्धिनीक्विर्विदतीविक्षेपणशीलदन्तीदिव्युत्हेतिरदति विलिखति मेघसंस्त्यायंपश्वःपशूंश्च
रिणातिरेषतिहिनस्ति वायौवातिसतिपशवःशीर्यन्तइतिप्रसिद्धम् हिंसायांदृष्टान्तः—सुधिताइव
सुहितासुष्ठुप्रेरिताबर्हणा हतिस्तत्साधनाहेतिर्वायथारिणातितद्वद् ॥ ६ ॥

६. उग्र मरुतो, सुबुद्धि के साथ, तुम लोग अहिंसक होकर हमें
सुबुद्धि प्रदान करो । जिस समय तुम्हारी क्षेपणशील और दन्त-विशिष्ट
विव्युत् वशंन करती है, उस समय सुलक्षित हेति(अस्त्र-विशेष) की
तरह, पशुओं को नष्ट करती है ।

प्रस्कम्भदेष्णाअनवभ्राधसोलातृणासोविदथेषुसुष्टुताः ।

अर्चन्त्यर्कमदिरस्यपीतयेविदुर्वीरस्यप्रथमानिपौस्या ॥ ७ ॥

प्र । स्कम्भदेष्णाः । अनवभ्राधसः । अलातृणासः । विदथेषु ।

सुष्टुताः । अर्चन्ति । अर्कम् । मदिरस्य । पीतये । विदुः ।

वीरस्य । प्रथमानि । पौस्या ॥ ७ ॥

प्रस्कम्भदेष्णाः प्रकर्षेणस्तंभितदानाः अविरतदानाइत्यर्थः अनवभ्राधसःअभ्रष्टहविरादि-
धनाःराघइतिधननामअलातृणासः नकारस्यस्थानेनकारःअनातृणासःआतर्दनरहिताःअथवा

अलं पर्याप्तं आतर्दनाः शत्रूणां यद्वा अन्तमत्यर्थं दातारः फलानां सुष्ठुताः ऋत्विग्भिः सम्यक्स्तुताः एवंरूपामरुतः विदथेषुयोगेषु अर्कमर्चनीयमिन्द्रं स्वसस्वीभूतं अर्चन्ति पूजयन्ति स्तुत्यादिनासं-
भावयन्तीत्यर्थः किमर्थं मदिरस्यमादनसाधनस्यसोमस्यपीतये पानाय तस्येन्द्रस्यमहत्त्वं कथं
जानन्तीत्यत आह—हेमरुतः वीरस्यविविधं शत्रूणामीरकस्येन्द्रस्य प्रथमानिप्रतमानिमुख्यानिपौ
स्यापुंस्त्वानि वृत्रवधादिरूपाणि विदुर्जानन्ति ॥ ७ ॥

७. जिनका दान अविरत है, जिनका धन भ्रंश-रहित है, जिनका
शत्रु-वध पर्याप्त है और जिनकी स्तुति सुगीत है, वे मरुद्गण, सोम
के पाने के लिए, स्तुति गाते हैं; क्योंकि वे ही लोग इन्द्र की प्रथम
वीर-कीर्ति जानते हैं।

शतभुजिभिस्तमभिहृतेरघात्पूभिर्रक्षतामरुतोयमावत ।

जनंयमुग्रास्तवसोविरप्तिनःपाथनाशंसात्तनयस्यपुष्टिषु ॥ ८ ॥

शतभुजिभिः । तम् । अभिहृतेः । अघात् । पूःभिः । रक्षत ।

मरुतः । यम् । आवत । जनम् । यम् । उग्राः । तवसः । विरप्तिनः ।

पाथनं । शंसात् । तनयस्य । पुष्टिषु ॥ ८ ॥

हेमरुतःयूयंशतभुजिभिः शतमित्यपरिमितनाम असंख्यातभोगवद्भिःपूभिःपालनैःजेतव्यैः
शत्रूणांनगरैर्वा तं रक्षतपालयत तमित्युक्तंकमित्याह—यंजनंअभिहृतेः अभिभवकारणावकुटिल-
स्वभावादघावपापाव आवतअरक्षत किञ्च हेउग्राः उदूर्णतेजसः हेतवसः बलवन्तोवेगवन्तो-
वा हेविरप्तिनःमहत्त्वमैतत् महान्तःयद्वा रपणीयाःशब्दारपाःतेषांयेविरप्तिनः विविधारप्तिनः
स्तोतारोयेषां तेयथोक्ताः हेतादृशायूयं यंचजनंपाथनपाथरक्षथ कस्मान्निमित्तादितिउच्यते त-
नयस्यउपलक्षणमेतत् पुत्रादीनांपुष्टिषुपोषेषुनिमित्तभूतेषुशंसादभिषंसनादयमेवंकुरुथ तंरक्षथेति
शेषः पापक्षयाद्यनिष्ठपरिहारेणपुत्रादिपोषरूपेष्टप्राप्त्याचरक्षथेत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. मरुतो, तुमने जिस व्यक्ति को कुटिल-स्वभाव पाप से बचाया
है, हे उग्र और बलवान् मरुद्गण, तुमने जिस मनुष्य को पुत्रादि-
पुष्टि-साधन-द्वारा निन्दा से बचाया है, उसे असंख्य योग्य वस्तुओं-
द्वारा प्रतिपालित करो।

विश्वानिभद्रामरुतोरथेषुवोमिथस्पृध्यैवतविषाण्याहिता ।

अंसेष्वावःप्रपथेषुखादयोक्षौवश्चक्रासमयाविवावृते ॥ ९ ॥

विश्वानि । भद्रा । मरुतः । रथेषु । वः । मिथस्पृध्याइव ।

तविषाणि । आहिता । अंसेषु । आ । वः । प्रपथेषु । खादयः ।

अक्षः । वः । चक्रा । समया । वि । वृते ॥ ९ ॥

हेमरुतः वोरथेषु युष्मत्संबन्धिरथेषुरंहणसाधनेषु विश्वानि भद्रा सर्वाणिकल्याणानि भोग-
योग्यानि द्रव्याणि अस्मभ्यं प्रदेयानि फलानि वा आहिता आहितानि तथावः अंसेष्ववः तदुपल-
क्षितभुजेष्वपि आकारोप्यर्थे मिथस्पृध्येव बलाधिक्यात् परस्परस्पर्धाविषयाणितविषाणि बला-
नि अंसेषूक्तलक्षणान्यायुधानि वा आहितानि किञ्च वः प्रपथेषु प्रगताः पन्थाने येषु विश्रामस्थाने-
षु तानि प्रपथानि तेषु स्वादयः स्वाद्यानि भक्ष्याणि आहितानि यद्वा प्रगतः पन्थायैस्तेषु पादग्रेषु स्वा-
दयः स्थिरा आभरणविशेषा आहिताः किञ्च वः अक्षः युष्मत्संबन्धीरथाक्षः चक्रा तत्रोपनिब-
द्धानि चक्राणि समयासमीपे तेषां परिसरे विववृते विशेषेण वर्तते न कदाचिदपि चक्रेषु संलग्नो भवती-
त्यर्थः यस्मादेवं देवयजनगमनसाधनानि सन्ति तस्मात्तृतीयमागच्छध्वमित्यभिप्रायः ॥ ९ ॥

९. मरुतो, सारे कल्याणवाही पदार्थ तुम्हारे रथ पर स्थापित हैं।
तुम्हारे स्कन्धदेश में परस्पर स्पर्द्धावाले आयुध हैं। तुम्हारे लिए
विश्राम-स्थान पर खाद्य तैयार है। तुम्हारे सारे चक्र अक्ष के पास
घूमते हैं।

भूरीणि भद्रानर्येषु बाहुषु वक्षःसुरुक्मरभसासौ अञ्जयः ।

अंसेष्वेताः पविषु क्षुरा अधिवयो न पक्षान्व्यनुश्रियो धिरे ॥ १० ॥ २ ॥

भूरीणि । भद्रा । नर्येषु । बाहुषु । वक्षःसु । रुक्माः । रभसासः ।

अञ्जयः । अंसेषु । एताः । पविषु । क्षुराः । अधि । वयः । न ।

पक्षान् । वि । अनु । श्रियः । धिरे ॥ १० ॥ २ ॥

तेमरुतः नर्येषु नरेभ्यो हितेषु बाहुषु भुजेषु भूरीणि प्रभूतानि भद्रा भद्राणि कल्याणानि धनानि
स्तोतृभ्यो दातुं धिरे दधिरे धारयन्ति तथा वक्षःसु उरःस्थलेषु रुक्माः सुवर्णरत्नादिनिर्मितान्याभर-
णानि धारयन्ति कीदृशानि रभसासः राभस्य युक्तानि कान्तिमन्ति वा अंसेषु भुजमूलेषु एताः शुक्लव-
र्णाः मालाः पविषु वज्रसदृशेषु आयुधेषु क्षुराः क्षुरधाराः अधिसप्तम्यर्थानुवादी एवमेतेमरुतः सर्वा-
णेषु श्रियो लक्ष्मीः अनु अनुक्रमेण विधिरे विविधं धारयन्ति तत्र दृष्टान्तः—वयोनपक्षान् पक्षिणः
पक्षानिव ॥ १० ॥

१०. मनुष्यों की हितकारिणी भुजाओं पर मरुद्गण अनन्त कल्याण-
साधक द्रव्य धारण करते हैं, वक्षःस्थल में कान्तियुक्त और सुन्दर-
रूप-संयुक्त सोने के आभूषण धारण करते हैं। स्कन्धदेश में श्वेत-वर्ण
की माला धारण करते हैं। वज्र-सदृश आयुध पर क्षुर धारण करते
हैं। जैसे पक्षी पक्ष धारण करते हैं, वैसे ही मरुत्लोग श्री धारण
करते हैं।

महान्तो महाविभ्वो विभूतयो दूरे दृशो ये दिव्या इव स्तृभिः ।

मन्द्राः मुजिहाः खरितार आसभिः संमिश्रा इन्द्रैर्मरुतः परिष्ठुभिः ॥ ११ ॥

महान्तः । म॒ह्ना । वि॒ध्वः । वि॒भूत॑यः । दूरे॒ऽदृशः॑ । ये । दि॒व्याः॒ऽइव॑
स्तृ॒भिः । म॒न्द्राः । सु॒जि॒ह्वाः । स्वरि॑तारः । आ॒स॒भिः ।
सम॒भि॒श्लाः । इ॒न्द्रैः । म॒रुतः॑ । प॒रि॒स्तुभिः॑ ॥ ११ ॥

येमरुतोमहान्तः माहात्म्योपेताः केन मह्यमहत्त्वेनप्रभावातिशयेन तथाविश्वविभवः व्या-
प्ताः तथाविभूतयः विविधैश्वर्यवन्तः दूरेदृशः दूरेदृश्यमानाः प्रकाशमानाः दूरदर्शनेदृष्टान्तः—दि-
व्याःस्तृभिरिव स्तृभिरितिनक्षत्रनाम ऋक्षाःस्तृभिरितिनक्षत्राणामिति निर्गुक्त्वात् दिविभवाः
देवास्तृभिः स्वपुष्पकभूतैस्तेजःपुंजैर्नक्षत्रैर्यथादूरेदृश्यमानाभवन्ति तद्वत् किञ्च मन्द्राः मादनाः
सुजिह्वाः शोभनजिह्वाः आसभिरास्यैः स्वरितारः शब्दयितारः प्रियवचनाइत्यर्थः अतएवसुजि-
ह्वाइत्युक्तं किञ्च इन्द्रेसंमिश्राः सम्यक्मिश्रयितारः इन्द्रसहायिनइत्यर्थः मरुतोहैनंनाजहुरि-
तिश्रुतेः । तथापरिष्टुभः परिस्तोभयुक्ताः स्तुतिभिर्युक्ताः एवमहाभागायेमरुतःसन्तितेस्मद्यज्ञ-
मागच्छन्तीतिशेषः ॥ ११ ॥

११. जो मरुद्गण महान्, महिमान्वित, विभूतिमान् और आकाशस्य
नक्षत्रों की तरह दूर में प्रकाशित हैं, जो प्रसन्न हैं, जिनकी जीभ सुन्दर
है, जिनके मुख से शब्द होता है, जो इन्द्र के सहायक हैं और जो
स्तुति-युक्त हैं, वे हमारे यज्ञ-स्थल में आयें।

अथद्वादशी—

तद्दे॒ःसु॒जाता॑म॒रुतो॑म॒हित्व॑न॒दीर्घ॑वो॒दात्र॑म॒दिते॑रिव॒व्रत॑म् ।
इ॒न्द्रश्च॑न॒त्यज॑सा॒विहु॑णाति॒तज्जना॑य॒यस्मै॑सु॒कृते॒अरा॑ध्वम् ॥ १२ ॥

तत् । वः । सु॒जा॒ताः । म॒रुतः॑ । म॒हि॒ऽत्वन॑म् । दी॒र्घम् । वः ।
दा॒त्रम् । अ॒दितेः॑ऽइव । व्र॒तम् । इ॒न्द्रः । च॒न । त॒यज॑सा । वि ।
हु॒णा॒ति । तत् । ज॒नाय॑ । यस्मै॑ । सु॒कृते॑ । अ॒राध्व॑म् ॥ १२ ॥

हेसुजाताः शोभनजननाः हेमरुतः वोयुष्मदीयं महित्वनमहत्त्वंतवतादृक् खलु तदित्यु-
क्तं किमित्याह—वोयुष्माकं दात्रंदानंवृष्ट्यादिरूपं दीर्घं अत्यायतं अविच्छिन्नं प्रकृष्टोपकारीत्यर्थः
दीर्घत्वेदृष्टान्तः—अदितेर्व्रतमिव अदीनायादेवमातुर्भूम्यावा व्रतमितिकर्मनाम तद्यथादीर्घअ-
तिविस्तृतं तद्वत् अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमित्यादिमन्त्रवर्णात् । किञ्च हेमरुतोयूयंयस्मैसुकृते
शोभनयागादिकर्त्रेयजमानाययदभिमतंधनमराध्वं ददध्वं तेदिन्द्रश्च इन्द्रोपित्यजसात्यागेननवि-

ह्युणाति नविह्वरति कौटिल्यं न करोति चनेत्ययं यद्यपि निपातद्वयसमुदायरूप एको निपातितः तथा-
प्यवयवविभागेन च शब्दः समुच्चये न शब्दो निषेधे धिगन्तव्यः युष्मद्धनादित्यागमिन्द्रत्यागो-
पिनातिक्रामतीत्यर्थः यद्वा यस्मै तद्धनमराध्वंतमिन्द्रोपिन कुटलयति न निषेधयति किं त्वनुमो-
दयतीत्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. सुजात मरुद्गण, तुम्हारा माहात्म्य प्रसिद्ध है और तुम्हारा
दान अदिति के व्रत की तरह अविच्छिन्न है। तुम जिस पुण्यात्मा यज-
मान को दान देते हो, उसके प्रति इन्द्र कुटिलता नहीं करते।

तद्वैजामित्वं मरुतः परे युगे पुरुषच्छंसममृतास आवत ।

अयाधियामनवेश्रुष्टिमाव्यासाकं नरोदंसनैराचिकित्रिरे ॥ १३ ॥

तत् । वः । जामित्वम् । मरुतः । परे । युगे । पुरु । यत् ।

शंसम् । अमृतासः । आवत । अया । धिया । मनवे । श्रुष्टिम् ।

आव्य । साकम् । नरः । दंसनैः । आ । चिकित्रिरे ॥ १३ ॥

हेमरुतः यद्वैजामित्वं बंधुत्वं अस्मद्विषयमेवाधिक्यं तद्वत्पुंसिद्धमित्यर्थः कियत्पर्यन्त-
मितितदुच्यते—परे युगे युगशब्दः कालोपलक्षकः उत्कृष्टे महतीकाले तीतेपिवर्तत इति शेषः तत्कथम-
धिगतमित्यत आह अमृतासोऽमरणधर्माणो हेमरुतो यूयं यद्यस्माच्छंसमस्माभिः क्रियमाणां स्तु-
तिं पुरुषभूतं यथाभवति तथा आवतरक्षथ तस्माद्युष्मत्कृतं जामित्वमविनाशीत्यर्थः किंच यूयं अ-
याधिया अनया अनुग्रहात्मिकयानुद्धामनवेमनुष्यायस्तोत्रेयष्टेवा अस्मदादये श्रुष्टिमाव्यकी-
र्तिस्तुतिवारक्षित्वासाकं संभूय नरः नेतारः सन्तोदंसनैः कर्मभिरित्थं भूता आचिकित्रिरे सर्वतो-
जानीथ ॥ १३ ॥

१३. मरुद्गण, तुम्हारी मित्रता प्रसिद्ध और चिरस्थायिनी है।
अमर होकर तुम लोग हमारी स्तुति की भली भाँति रक्षा करते हो।
अनुग्रह-पूर्वक, मनुष्यों की स्तुति की रक्षा करते हुए, उनके साथ
मिलकर तथा उनका नेतृत्व स्वीकार कर कर्म-द्वारा सब जान
जाते हो।

येन दीर्घमरुतः शूशवाम युष्माकेन परीणसा तुरासः ।

आयत्ततनं वृजने जनास एभिर् यज्ञेभिस्तदभीष्टमश्याम् ॥ १४ ॥

येन । दीर्घम् । मरुतः । शूशवाम । युष्माकेन । परीणसा । तुरासः ।

आ । यत् । ततनम् । वृजने । जनासः । एभिः । यज्ञेभिः ।

तत् । अभि । इष्टिम् । अश्याम् ॥ १४ ॥

हेतुरासः वेगवन्तोमरुतोः युष्माकेन युष्मत्संबन्धिना येन परीणसायद्यप्येतद्बहुनामसुपठितम्
तथापियद्बहुतमहदपि भवतीत्यत्र महदित्यर्थे गृह्यते महता युष्मदभिगमनेनैषणेन वा दीर्घमायतंस-
त्रादिरूपं कर्मशूश्रवाम प्रवर्धयामः किञ्च यत्वेन चाभिगमनेनैषणेन वा जनासोजनाः अस्मदीयाः
वृजने सङ्ग्रामे आततनन् सर्वतो विस्तारयन्ति स्वसामर्थ्यैः सङ्ग्रामं जयन्तीत्यर्थः तदिष्टिमेषणं गमनं ए-
भिर्यज्ञेभिः इदानीं क्रियमाणैः स्तोत्रादिरूपैः पूजनैः अभिआभिमुख्येन अश्यामव्यामुयाम् ॥ १४ ॥

१४. वेगवान् मरुतो, तुम्हारे महान् आगमन पर हम दीर्घ कर्म-
यज्ञ को वर्द्धित करते हैं। उसके द्वारा युद्ध में मनुष्य विजयी होता है।
इन सब यज्ञों-द्वारा में तुम्हारा शुभागमन प्राप्त कर सकूँ।

एषवः स्तोमो मरुत इयं गीमन्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।

एषायासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १५ ॥ ३ ॥

एषः । वः । स्तोमः । मरुतः । इयम् । गीः । मान्दार्यस्य । मान्यस्य ।
कारोः । आ । इषा । यासीष्ट । तन्वे । वयाम् । विद्याम् । इषम् ।
वृजनम् । जीरदानुम् ॥ १५ ॥ ३ ॥

अयं मन्त्रस्तृतीयाध्यायान्ते व्याख्यातः सूक्तोपक्रमप्रभृति क्रियमाणां स्तुतिं मरुद्भ्यः सम्-
र्प्य स्वाभीष्टमाशास्ते हेमरुतः एषः स्तोमः इदानीं कृतं स्तोत्रं वो युष्माकं युष्मदर्थमित्यर्थः तथेयं गीः
स्तुतिरूपा वागपि वो युष्माकं कस्य संबन्धीदमितितदुच्यते—मान्दार्यस्य मन्दतेरीयते अमान्दार्यः
स्तुतिं प्रेरयतः मान्यस्य माननार्हस्य कारोः स्तोतृनामैतद् स्तोतुः संबन्धि यद्वैतत्पदत्रयमुत्तरत्र सं-
बन्धते उक्तलक्षणस्तोतुः इषा इच्छया कामनया तन्वे युष्मच्छरीरवृद्धौ स्तुत्या हि शरीरं वर्धते आ-
यासीष्ट अभिगच्छतु स्तुतिः वयां वयं चेषमन् वृजनं बलं जीरदानुं चिरकालजीवनं च विद्यामलभे-
महि ॥ १५ ॥

१५. मरुतो, कवि मान्य मान्दर्य का यह स्तोम तुम्हारे लिए है;
यह स्तुति तुम्हारे लिए है; इच्छानुसार उसकी शरीर-पुष्टि के लिए
तुम्हारे पास आती है। हम भी अन्न, बल और दीर्घायु प्राप्त करें।
॥ इति द्वितीयस्य चतुर्थस्तोत्रो वर्गः ॥ ३ ॥

सहस्रं तद्व्येकादश चैतृतीयं सूक्तं आंगस्त्यत्रैष्टुभं आद्यैन्दी शिष्टामरुदेवताकाः पूर्वत्र हि श-
ब्दात् सहस्रेकादशाद्यैन्दीत्यनुक्रमणिका विशेषविनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्र प्रथमा—

सहस्रं तद्व्येकादश चैतृतीयं सूक्तं आंगस्त्यत्रैष्टुभं आद्यैन्दी शिष्टामरुदेवताकाः पूर्वत्र हि श-

सहस्रं रायो माद्व्यै सहस्रं लिण उपनोयन्तु वाजाः ॥ १ ॥

सहस्रम् । ते । इन्द्र । ऊतयः । नः । सहस्रम् । इषः । हरिश्चवः ।
 गूर्तस्तमाः । सहस्रम् । रायः । मादयध्वै । सहस्रिणः । उप । नः ।
 यन्तु । वाजाः ॥ १ ॥

हेइन्द्र तेतवऊतयोरक्षाप्रकाराः सहस्रमपरिमिताइत्यर्थः नोस्मभ्यंउपयन्त्वितिसर्वत्रयोज्यं
 तथा हेहरिवःहरीइन्द्रस्याश्वौ ताभ्यां तद्वन्निन्द्र गूर्ततमाःअत्यन्तंगूर्णानि इषःइषणीयाःअन्ना-
 निसहस्रंवहूनिवदीयानि तथासहस्रंरायः अपरिमितानिधनानिमणिमुक्तादीनिमादयध्वै अस्मा-
 द्यस्मादयितुंयानिसन्तितान्यस्मानुपयन्तु तथासहस्रिणोवाजाः गमनवन्तश्चतुष्पाद्रूपाः पशवो-
 षिनोस्मानुपयन्तु समीपंप्राप्नुवन्तु ॥ १ ॥

१. इन्द्र, तुम हज़ारों तरह से रक्षा करो। तुम्हारी रक्षायें हमारे पास आयें। हरि नामक अश्ववाले इन्द्र, तुम्हारे पास हज़ार तरह के प्रशंसनीय अन्न हैं; वे हमें प्राप्त हों। इन्द्र, तुम्हारे पास हज़ार तरह का धन है। हमारी तृप्ति के लिए वे हमें प्राप्त हों। हज़ार चौपाये हमें प्राप्त हों।

आनोवोभिर्मरुतोयान्त्वच्छाज्येष्ठेभिर्वाबृहद्वैःसुमायाः।

अधयदैषानियुतःपरमाःसमुद्रस्यचित्धनयन्तपारे ॥ २ ॥

आ । नः । अवःऽभिः । मरुतः । यान्तु । अच्छ । ज्येष्ठेभिः । वा ।

बृहद्द्वैः । सुमायाः । अध । यत् । एषाम् । निऽयुतः । परमाः ।

समुद्रस्य । चित् । धनयन्त । पारे ॥ २ ॥

तेमरुतः अवोभीरक्षणैःसहितानोस्मानच्छ आभिमुख्येनायान्तु आगच्छन्तु सुमायाः मा-
 येतिप्रज्ञानाम शोभनप्रज्ञाः एवंमरुतोज्येष्ठेभिःबृहद्वैःवा ज्येष्ठैः प्रशस्यतमैर्मणिमुक्तादिधनैश्चस-
 हिताआयान्तु वाशब्दःसमुच्चये आगमने कथमेषांसामर्थ्यमित्यतआह—अधअथैषांमरुतांय-
 द्यस्मान्नियुतः एतन्नामकाः परमाःउत्कृष्टाःअश्वाः समुद्रस्यचित् चित्छब्दोप्यर्थे समुद्रस्यापिपा-
 रेपरस्मिन्तीरे धनयन्त धनधारणंभहनंकुर्वन्ति तस्माद्रक्षणैर्धनैश्चायान्त्वित्यर्थः ॥ २ ॥

२. आश्रय देने के लिए मरुद्गण हमारे पास आयें। सुबुद्धि मरुद्गण प्रशस्यतम और महादीप्ति-संयुक्त धन के साथ हमारे पास आयें; क्योंकि उनके नियुत् नाम के उत्कृष्ट अश्व समुद्र के उस पार भी धन धारण करते हैं।

मिम्यक्षयेषुसुधिताघृताचीहिरण्यनिर्णिगुपरांनऋष्टिः ।

गुहाचरन्तीमनुषो नयोषासभावंतीविदध्वैवसंवाक् ॥ ३ ॥

मिम्यक्षं । येषु । सुधृतिता । घृताची । हिरण्यनिर्णिक् । उपरा ।
न । ऋष्टिः । गुहा । चरन्ती । मनुषः । न । योषा । सभाध्वती ।
विदध्याऽइव । सम् । वाक् ॥ ३ ॥

सुधृतिता सुधृतिहिता सुधृतितावा लोकेषुताचीघृतंक्षरणशीलमुदकंअञ्चन्ती हिरण्यनिर्णिक्
क् हितरमणीयरूपा निर्णिगितिरूपनाम एवं रूपाऋष्टिः विद्युदाख्यायुधविशेषोवा उपरान
मेघमालेव येषुमरुतसुसंमिम्यक्ष म्यक्षतिर्गतिकर्मा सङ्गताभूत् मेघपङ्क्तिविद्युताविमे अपि सङ्गते
इत्यर्थः मेघपङ्क्तिर्विद्युच्चोभेदद्वष्टान्तेनविशेष्येते गुहानिगूढागुहायां वान्तरिक्षेचरन्ती तत्रदृष्टान्तः—
मानुषोनयोषा मनुष्यस्य परिवृढादेर्महिषीवत् सायथासुवेषान्तःपुरएवमध्येचरतितद्वत् किंसर्व-
दैवमिति नेत्याह—सभावती सभाजनसङ्घस्तद्वतीवर्षकाले आविर्भवन्तीत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—विद-
ध्यावागिव विदथोयज्ञः तदर्हतीतिविदध्या प्रैषस्तोत्रादिरूपावाक् सायथायज्ञसभांप्राप्यावि-
र्भवतितद्वत् यद्वा विदध्यावेदनार्हाविवदमानयोर्वाक् सायथाभवति तद्वत् सैवंरूपायेषुमिम्यक्ष
तेमरुतो देवयजनमागच्छन्वित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. सुध्यवस्थित, जल-वर्षक और सुवर्ण-वर्ण विद्युत् मेघमाला की
तरह अथवा निगूढ़ स्थान में अवस्थित मनुष्य की भार्या की तरह
अथवा कहीं गई यज्ञीय वाणी की तरह इन मरुतों के साथ मिलती है ।

अथचतुर्थी—

पराशुभ्राअयासोयव्यासाधारण्येवमरुतोंमिमिक्षुः ।
नरोदसीअपनुदन्तघोराजुषन्तवृधंसख्यायदेवाः ॥ ४ ॥
परा । शुभाः । अयासः । यव्या । साधारण्याऽइव । मरुतः ।
मिमिक्षुः । न । रोदसी इति । अप । नुदन्त । घोराः ।
जुषन्त । वृधम् । सख्याय । देवाः ॥ ४ ॥

शुभ्राःशोभनालङ्काराअयासोभिगन्तारोमरुतः यव्यामिश्रणशीलयाविद्युतापरामिमिक्षुः
प्रकर्षेणसिञ्चन्तिउदकसंस्त्यायं साधारण्येव यथालोकेसाधारण्यास्त्रियासङ्गतायुवानोरेतोमुञ्च-
न्तितद्वत् एवंकुर्वन्तोघोराःअतिवृष्टिप्रदानेनभयङ्कराः तेरोदसीद्यावापृथिव्यौनापनुदन्त अपनोद-
नं वर्षणरूपं विरस्कारंनकुर्वन्ति द्यावापृथिवीवचनोरोदसीशब्दःसर्वत्राद्युदात्तः अत्रतुल्यत्यये-
नान्तोदात्तत्वमितिद्वष्टव्यं यद्वा रोदसीशब्देनरोदनस्वभावोरुद्रः तस्यस्त्रीरोदसीतिकेचिदाहुः
अपरेतुमरुतास्त्रियोरोदसीतिनामधेयमित्याहुः अयमेवपक्षोयुक्तः उत्तरत्रैवंव्यवहारात् तत्पक्षेरो-

दसीरोदस्यांङीषन्तात् सप्तम्याईकारोलुगवा ईदूतौचसप्तम्यर्थेइतिप्रगृह्यसंज्ञा तस्यां प्रियंघनंनमु-
ञ्चन्ति किन्तु देवाःमोदयितारोमादयितारोवामरुतःसख्यायवृधंवृद्धिजुषन्तसेवन्ते द्यावापृथिवीपक्षे
सख्यायजगतांसखिभावायतयोर्वृद्धिकुर्वन्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. साधारण स्त्री की तरह आलिंगन-परायण बिजली के साथ
शुभ्रवर्ण, अतिगमनशील और उत्कृष्ट मरुद्गण मिलते हैं। भयंकर
मरुद्गण द्यावा-पृथिवी को नहीं हटाते। देवता लोग मैत्री के कारण
उनकी समृद्धि का साधन करते हैं।

जोषद्यदीमसूर्यासचध्यैविषितस्तुकारोदसीनृमणाः ।

आसूर्यैवविधतोरथंगात्त्वेषप्रतीकानभसोनेत्या ॥ ५ ॥

जोषत् । यत् । ईम् । असूर्या । सचध्यै । विसितस्तुका ।

रोदसी । नृमणाः । आ । सूर्याइव । विधतः । रथम् । गात् ।

त्वेषप्रतीका । नभसः । न । इत्या ॥ ५ ॥ ४ ॥

रोदसीमरुत्पत्नी विद्युद्वा एतन्नामकेयमपि ईमेनंमरुत्संज्ञं जोषत्सेवते जुषेल्लेदद्यडागमः किम-
र्थं सचध्यैसङ्गमनार्थं कीदृशीसा असूर्या असुराःक्षेप्तारोमरुतः तेषांस्वभूताविषितस्तुका विशिष्टके-
शसंघा विप्रकीर्णकेशसंघावा संभोगवशेन तथानृमणाः नृषुनेतृषुमरुत्सुमननवती मनुष्येषुवावृष्टि-
प्रदानमनोयुक्ता त्वेषप्रतीकादीषोपक्रमादीप्तावयवा ईदृशीदेवीविधतः परिचरतोमरुत्संघस्यरथ-
मागात् आगच्छतिव्यामोति यागदेशंगन्तुरथमारुहवायज्ञमागच्छति केव विधतःसूर्यस्यरथत्वे-
षप्रतीकासूर्यैवसूर्यपत्नोव यद्वा सूर्यस्यदुहिताश्विनोरथमिव सायथारोहिततद्वत् आगमनेदृष्टा-
न्तः—नभसइत्यान अन्तरिक्षादित्ययोः साधरणोयंनभःशब्दःनभइतिषट्साधारणानीत्युक्त्वा-
दन्नादित्यवचनः तस्यगतिरिव सायथाशीघ्रातद्वत् ॥ ५ ॥

५. असुर (मरुतों) की अपनी पत्नी रोदसी या बिजली आलुलायित
केश और अनुरक्त मन से मरुतों के संगम के लिए उनकी सेवा करती
है। जैसे सूर्या अश्विनीकुमारों के रथ पर चढ़ती है, वैसे ही प्रदीप्तावयवा
रोदसी चंचल मरुतों के रथ पर चढ़कर शीघ्र आती है।

आस्थापयन्त्युवतिंयुवानःशुभेनिमिश्लांविदथेपुपञ्जाम् ।

अर्कोयद्वौमरुतोहविष्मान्गार्थद्वाथंसुतसोमोदुवस्यन् ॥ ६ ॥

आ । अस्थापयन्त । युवतिम् । युवानः । शुभे । निःमिश्लाम् ।

विदथेषु । पुञ्जाम् । अर्कः । यत् । वः । मरुतः । हविष्मान् ।

गार्थत् । गाथम् । सुतसोमः । दुवस्यन् ॥ ६ ॥

युवाज्ञोमिश्रयन्तः नित्यतरुणावामरुतः युवर्ति मिश्रयन्ती नित्यतरुणी वा विद्युद्रूपा रोदसां स्त्रियमास्थापयन्त आस्थापयन्ति देवतात्वेन रथे धारयन्ति कीदृशीतां निमिश्लां नियमेन मिश्रयन्ती पञ्चापञ्चो बलन्तद्वतीं शुभेशोभते दीप्यत इति शुभुदकं वृष्ट्युदकार्थं शुभेरथ इति वा योज्यं किं निमित्तं विदधेषु यागेषु निमित्तभूतेषु कदायत्तदा हेमरुतो वोयुष्मान् अर्कः मत्वर्थो लुप्यते अर्चनसाधनमन्त्रोपेतः स्तोतावा हविष्मान् प्रदेयाज्यादिह विर्युक्तः सुतसोमः होमायाभिषुतः सोमो यं यजमानो दुवस्पन्परिचरन् गार्थं गतव्यं स्तोत्रं गायत गायति तदेत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. यज्ञ आरम्भ होने पर वृष्टि दान के लिए तरुण वयस्क तरुणी रोदसी को रथ पर बैठाते हैं। बलवती रोदसी नियमानुरूप उनके साथ मिलती हैं। उसी समय अर्चन-मन्त्र-युक्त हव्यदाता और सोमाभिषवकारी यजमान मरुतों की सेवा करते हुए स्तव-पाठ करता है।

प्रतं विवक्मि वक्म्यो य एषां मरुतां महिमा सत्यो अस्ति ।

सचा यदी वृषमणा अहं युः स्थिरा चिज्जनीर्वहते सुभागाः ॥ ७ ॥

प्र । तम् । विवक्मि । वक्म्यः । यः । एषाम् । मरुताम् । महिमा ।

सत्यः । अस्ति । सचा । यत् । ईम् । वृषमनाः । अहम् इयुः ।

स्थिरा । चित् । जनीः । वहते । सुभागाः ॥ ७ ॥

एषां मरुतां यो यो महिमा महत्त्वातिशयः वक्म्यः सर्वैः स्तुत्यः सत्यः अबाध्यः अस्ति तं प्रविक्मि प्रवचि वर्णयामि कथमेषां महिमा प्राप्त इति उच्यते—यद्यस्माद ईं एतेषां सबन्धिनी रोदसी वृषमणा वृष्ट्या दिव वर्षणमनस्का अहं युः अहंकारवती जगदुपकारकर्त्री नमत्तः काचिदस्तीत्यहंकारः स्थिरा चिद्विदिति पूजायां अत्यन्तमविनश्वरा ईं दृशी देवी सुभागाः शोभनभाग्योपेताः जनीः जननशीलाः प्रजाः वृष्ट्युत्पत्तीर्वा वहते धारयति वृष्टौ सत्यां सर्वे प्राणिन उत्पद्यन्ते यस्मादेवं तस्मान्महिमास्ति तं महिमानं स्तौमीत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. मरुतों की महिमा सबकी प्रशंसनीय और असोघ है। मैं उसका वर्णन करता हूँ। उनकी रोदसी वर्णणाभिलाषिणी अहंकारिणी और अविनश्वरा है। यह सौभाग्यशालिनी और उत्पत्तिशील प्रजा को धारण करती है।

पान्ति मित्रावरुणाववद्या च यत ईमर्यमो अप्रशस्तान् ।

उत च्यवन्ते अच्युता ध्रुवाणि वा वृध ईमरुतो दाति वारः ॥ ८ ॥

पान्ति । मित्रावरुणौ । अवद्यात् । चयते । ईम् । अर्यमो इति ।

अप्रशस्तान् । उत । च्यवन्ते । अच्युता । ध्रुवाणि । वृधे ।

ईम् । मरुतः । दाति वारः ॥ ८ ॥

हेमरुतः युष्मत्संबन्धिनो देवाः मित्रावरुणौ अहोरात्र्यभिमानि देवौ अर्यमो अर्यमा उ इ-
ति निपातसमुदायात्मकमेकं पदं उशब्दोपिशब्दार्थे अर्यमापि एते त्रयोपि ईदं अमुं लोकं यज्ञं वा अव-
द्यात्तमर्हान् अयथानुष्ठानात् जगत्पक्षे व्यवहारप्रतिबन्धरूपात्पान्तिरक्षन्ति तथा एतेषां मध्ये
अर्यमोऽप्रशस्तानक्षीणानपि पदार्थान् चयते चायन्ति नाशयन्ति उत अपि च एतैः प्रेरितानि अच्यु-
ता अच्युतानि अस्मावीणि एत एव ध्रुवाणि अविचलानि मेघस्थोदकानि च यवन्ते च्यावयन्ति वा एते अ-
होरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षतीति श्रुतेः । यद्वा अच्युतानि ध्रुवाणि धनानि च्य-
वन्ते कदेति उच्यते हेमरुतो युष्मदीयं ईमयं कालो दातिवारः प्रदेयजलः खण्डितमेघो वायदाववृ-
धेवर्धते तदामित्रादयो देवा युष्मदनुकूलव्यापारेण जगद्रक्षन्तीत्यर्थः यद्वा दातिवारो दत्तवरणीयह-
विलक्षणधनो यजमानः हेमरुतः ईमेनान्युष्मान्ववृधेवर्धयति यदा तदेत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. मित्र, वरुण और अर्यमा इस यज्ञ को निन्दा से बचाते और
उसके अयोग्य पदार्थ का घिनाश करते हैं । मरुतो, तुम्हारे जल देने
का समय जब आता है, तब वे मेघों के बीच संचित जल की
वर्षा करते हैं ।

न॒हीनुवो मरुतो॒ अन्त्यस्मे आ॒रात्ता॑ चि॒च्छव॑सो अन्त॑मा॒पुः ।

ते धृ॒ष्णुना॒ शव॑सा शू॒शुवा॑सोर्णो न॒द्वेषो॑ धृ॒षता॑ परि॒ष्ठुः ॥ ९ ॥

न॒हि । नु । वः । म॒रुतः॑ । अन्ति॑ । अ॒स्मे इति॑ । आ॒रात्ता॑त् ।

चि॒त् । शव॑सः । अन्त॑म् । आ॒पुः । ते । धृ॒ष्णुना॑ । शव॑सा ।

शू॒शुवा॑सः । अ॒र्णोः । न । द्वे॒षः । धृ॒षता॑ । परि॑ । स्थुः ॥ ९ ॥

हेमरुतः वः शवसो युष्माकं संबन्धिनो बलस्य अन्तमवसानं अन्ति अन्तिके आरात्तावचिददूरादपि
यद्वा चिदितिकुत्सायां अत्यन्तदूरात् अस्मे अस्मासु मध्ये एकेपि नुक्षिप्रं नद्यायुः नैव खलु प्रामुवन्ति
सन्निधावसन्निधौ च न प्रामुवन्तीत्यर्थः अथ परोक्षे प्राप्तबलत्वमाह—ते खलु मरुतो धृष्णुना धर्षकेण
शवसा बलेन शूशुवांसो वर्धमानाः अत एव धृषतापराभिभावकेन सामर्थ्येन द्विषो द्वेष्टून् परिष्ठुः परि-
भ्रवन्ति वशीकुर्वन्ति तत्र दृष्टान्तः—अर्णो न उदकमिव यथा उदकं स्वविरोधिरज आदिकमभिभ-
वति तद्वत् यस्मादेवं तस्मात् शवसोऽन्तमापुः ॥ ९ ॥

९. मरुतो, हमारे बीच किसी ने भी, अत्यन्त दूर से भी, तुम्हारे
बल का अन्त नहीं पाया है । दूसरों को परास्त करनेवाले बल के
द्वारा बढ़कर जलराशि की तरह अपनी शक्ति से शत्रुओं को
विजित करते हैं ।

वयमद्येत्यादौ शर्मा अस्तमिते आदित्ये जपेत् तथा च सूत्रम्—वयमद्येन्द्रस्य प्रेष्ठा इत्यस्तं या-
त्यादित्य इति पाठस्तु ।

अथ दशमी—

वयमद्येन्द्रस्य प्रेष्ठा वयं श्वोवो चेमहि समर्थे ।

वयं पुरामहि च नो अनुद्यन्त न्न क्रभुक्षानुरामनुव्यात् ॥ १० ॥

वयम् । अद्य । इन्द्रस्य । प्रेष्ठाः । वयम् । श्वः । वो चेमहि ।

समर्थे । वयम् । पुरा । महि । च । नः । अनु । द्यून् । तत् । नः ।

क्रभुक्षाः । नुराम् । अनु । स्यात् ॥ १० ॥

अद्यास्मिन्दिने वयं यष्टार इन्द्रस्य देवस्य प्रेष्ठाः प्रियतमाः भवेम यद्वा प्रियतमा वयमिन्द्रस्य महत्त्वं वो चेमहि स्तोतुं समर्था भूयास्म किञ्च वयं श्वः परस्मिन्नपि दिने समर्थे सहमर्यामर्त्याः क्रत्वि-
जोयस्मिन्समर्थो यज्ञः तस्मिन्सङ्गमेवा इन्द्रस्य महत्त्वं वो चेमहि किञ्च वयं पुरा पूर्वस्मिन्तीति पिका-
लेमहि महत् बलं नो स्मदर्थं वो चेमहि तथा द्यून् दिवसाननुप्रतिदिवसमित्यर्थः अतीति आगामिनि च
दिवसे सर्वदा वो चेमहि तत्तस्माद्वक्रभुक्षाः महन्नामैतत् क्रभुक्षाः उक्षा इति तन्नामसुपाठात् महानि-
न्द्रो नरान्मनुष्याणां मध्ये नोऽस्माननु स्यात् अनुभवतु अनुकूलमभिमतपदोवाभवतु ॥ १० ॥

१०. आज हम इन्द्र के प्रियतम होंगे, यज्ञ में उनकी महिमा गायेंगे ।
हमने पहले इन्द्र का माहात्म्य गाया था और प्रतिदिन गाते हैं ।
इसलिए महान् इन्द्र हमारे लिए अनुकूल हों ।

एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्थस्य मान्यस्य कारोः ।

एषा यांसीष्ट तन्वै वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ ११ ॥

एषः । वः । स्तोमः । मरुतः । इयम् । गीः । मान्दार्थस्य ।

मान्यस्य । कारोः । आ । इषा । यासीष्ट । तन्वै । वयाम् ।

विद्याम । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ ११ ॥ ५ ॥

एष इत्येकादशी व्याख्याता ॥ ११ ॥

११. मरुतो, कवि मान्दर्थ की यह स्तुति तुम्हारे लिए है । इच्छा-
नुसार उसकी शरीर-पुष्टि के लिए तुम्हारे पास आती है । हम भी अन्न,
बल और धीर्घायु पायें ।

॥ इति द्वितीयस्य चतुर्थेऽपञ्चमो वर्गः ॥ ५ ॥

यज्ञायज्ञेति दशर्चचतुर्थसूक्तं आगस्त्यमारुतं अन्त्यास्ति सस्त्रिष्टुभः शिष्टाः सप्त त्रिष्टुबन्त-
परिभाषया जगत्पः यज्ञायज्ञादशत्रिष्टुबन्तमित्यनुक्रान्तं विशेषविनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रप्रथमा—

यज्ञायज्ञावःसमनातुतुर्वणिधियं धियंवोदेवयाउदधिध्वे ।

आवोर्वाचःसुवितायरोदस्योर्महेवदृत्यामवसेसुवृक्तिभिः ॥ १ ॥

यज्ञाऽयज्ञा । वः । समना । तुतुर्वणिः । धियंमधियम् । वः ।

देव्याः । ऊम् इति । दधिध्वे । आ । वः । अर्वाचः । सुविताय ।

रोदस्योः । महे । वदृत्याम् । अवसे । सुवृक्तिभिः ॥ १ ॥

हेमरुतः वः समनासमीकृतिन्यूनाधिकाभावलक्षणा यज्ञायज्ञा सर्वेष्वप्यिज्ञेषुतुर्वणिः तूर्ण-
वनिः त्वरमाणासंजभमानाभवति तुर्वणिस्तूर्णवनिरितिर्यास्कः । तत्तद्यागावसरेआगत्यहविः स्वी-
कृत्यैवैकल्यपरिहारेणसमंकुरुथेत्यर्थः किञ्च वोयूयं धियं धियं युष्मत्संबन्धिवृष्टिप्रदानादिरूपं
सर्वकर्मदेवयाउ देवानप्रापयितारएवसन्तोदधिध्वे धारयथधारयध्वेवा देवार्थंहविराद्युत्पादनाय
वृष्टिकुरुथेत्यर्थः यस्मादेवंकुरुथ तस्माद्वोयुष्मानर्वाचोस्मदभिमुखान्आववृत्यांआवर्तयामि कि-
मर्थरोदस्योर्वावापृथिव्योर्महेमहेतेअवसेरक्षणायप्रीणनायवा तदपिकिमर्थमितिउच्यते—सुविता-
यसुषुव्यापनाय कैःसाधनैः सुवृक्तिभिः शोभनावर्जनैः स्तोत्रैः ॥ १ ॥

१. मरुतो, सारे यज्ञों में ही तुम्हारा समान आग्रह है । अपने सारे
कर्मों को देवों के पास ले जाने के लिए धारण करते हो; इसलिए
द्यावा-पृथिवी की भली भाँति रक्षा करने के लिए उत्कृष्ट स्तोत्र-
द्वारा तुम्हें अपनी ओर आने के लिए बुलाता हूँ ।

अथद्वितीया—

वव्रासोनयेस्वजाःस्वतवसइषंस्वरभिजायन्तधूतयः ।

सहस्त्रियासोअपानोर्मयआसागावोवन्द्यासोनोक्षणः ॥ २ ॥

वव्रासः । न । ये । स्वजाः । स्वतवसः । इषम् । स्वः ।

अभिजायन्त । धूतयः । सहस्त्रियासः । अपाम् । न । ऊर्मयः ।

आसा । गावः । वन्द्यासः । न । उक्षणः ॥ २ ॥

येमरुतोवव्रासोन वनिरितिरूपनाम रूपवन्तइव तेयथाप्रकृष्टालक्ष्यन्तेतद्वत् यद्वा अरूपा-
अपिसरूपाइव स्वजाः स्वयमेवस्वस्माद्वाजायमानाः अनन्यहेतुकाइत्यर्थः धूतयः कम्पनशीलाः स-
न्तितेइषंअन्नंहविलक्षणं अन्नसाधनं सस्यादिकंवा स्वः स्वर्गं चाभिजायन्त अभिलक्ष्यप्रादुर्भवन्ति

तेदृष्टान्तमुखेनश्रूयन्ते—अपानोर्मयः उदकानामूर्मयइव सहस्रियासः सहस्रसंमिताः तथावंद्यासः बहुक्षीरादिप्रदत्वेनस्तुत्यागावोन गावइव आसा समीपेएवउक्षणः वृष्ट्युदकस्यसेकारः तादृशामरुतः प्रादुर्भवन्तीत्यन्वयः ॥ २ ॥

२. स्वयं उत्पन्न, स्वाधीन बल और कम्पनशील मरुद्गण मानो मूर्तिमान् होकर अन्न और स्वर्ग के लिए प्रकट होते हैं। असंख्य और प्रशंसनीय धेनु जैसे दूध देती हैं, वैसे ही, जल-तरंग के समान वे उपस्थित होकर जल-दान करते हैं।

सोमासोनयेसुनास्तृप्तांशवोहृत्सुपीतासोदुवसोनासते ।

एषामसैषुरम्भिणीवरारभेहृस्तेषुखादिश्चकृतिश्चसंदधे ॥ ३ ॥

सोमासः । न । ये । सुताः । तृप्तांशवः । हृत्सु । पीतासः ।

दुवसः । न । आसते । आ । एषाम् । असैषु । रम्भिणीइव ।

ररभे । हृस्तेषु । खादिः । च । कृतिः । च । सम् । दधे ॥ ३ ॥

येमरुतःसुताः अभिषुताः तृप्तांशवः तर्पितावयवाः सोमासोन सोमाइव यथावलीरूपाः सोमाः अभिषवात्पूर्वं आप्यायनेनतृप्तावयवाःसन्तः पश्चात्सुताःअभिषुताः रसभूताः पीतासःपीताःसन्तोहृत्सुपातृणां हृदयेषुदुवसोनासते परिचरन्तइवासते तद्वद्व येमरुतः यज्ञेआहूतास्तृप्तावयवाभवन्ति ध्यायमानाःसन्तोहृत्सुहृदयेषुदुवसोन परिचरन्तइवासते यद्वा प्राणादिरूपेणशरीरे स्थितादुवसः परिचरन्तइवगमनादिचेष्टाःकुर्वन्तः आसते एषामसैषुरम्भिणीव युवतमांसावलम्बिनीयोषिदिवारारभे आश्लिष्यति अवलम्बते सामर्थ्यात् शक्त्याख्यायुधविशेषोभुजलक्ष्मीर्वा किञ्च हृस्तेषुखादिः हस्तत्राणकश्चकृतिः कर्तनीचखड्गलतावृष्टिश्चसन्दधे सन्धीयते सम्यक्कृताभवति परस्परसमुच्चयार्थाश्चकाराः येमरुतउत्करूपास्तेआविर्भवन्तीत्यर्थः ॥३॥

३. सुसंस्कृत शाखावाली सोमलता, अभिषुत और पीत होकर, जैसे हृदय के बीच परिचारिका की तरह कार्य करती हैं, वैसे ही ध्यान किये जाने पर मरुद्गण भी करते हैं। उनके अंश-वेश में, स्त्री की तरह, आयुध-विशेष आलिंगन करता है। मरुतों के हाथ में हस्तत्राण और कर्तन है।

अवस्वयुक्तादिवआवृथाययुरमर्त्याःकशयाचोदत्तमना ।

अरेणवस्तुविजाताअचुच्यवुर्दृहानिचिन्मरुतोभ्राजतृष्टयः॥४॥

अव । स्वयुक्ताः । दिवः । आ । वृथा । ययुः । अमर्त्याः ।

कशया । चोदत् । तमना । अरेणवः । तुविइजाताः । अचुच्यवुः ।

दृहानि । चित् । मरुतः । भ्राजतृष्टयः ॥ ४ ॥

एतेमरुतः स्वयुक्ताः स्वैर्युक्ताः परस्परसंयुक्ताः स्वेनधनेनवा युक्ताः सन्तोदिवोद्युलोका-
दृथा अनायासेनावाययुः अवाङ्मुखमागच्छन्ति हेअमर्त्यामरुतोयूयंत्मनाआत्मनास्वयमेवकश-
यावाङ्मैतत्वाचास्तुतिरूपया चोदत प्रेरयत स्तोतुमितिशेषः तेचमरुतः अरेणवःअपापाः तु-
विजाताः बहुयज्ञेषु प्रादुर्भूताः भ्राजदृष्टयः दीप्ताः एवंभूताः सन्तोदह्लानिचिद् दृढान्यपिपर्वतादी-
निअचुच्यवुः च्यावयन्तिचालयन्ति ॥ ४ ॥

४. परस्पर मिले हुए मरुद्गण अनायास स्वर्ग से आते हैं। अमर
मरुतो, अपने ही वाक्यों से हमारा उत्साह बढ़ाओ। निष्पाप, अनेक यज्ञों
में प्रादुर्भूत और प्रदीप्त मरुद्गण वृद्ध पर्वतों को भी कम्पित कर देते हैं।

कोवोन्तर्मरुतऋष्टिविद्युतोरेजतित्मनाहन्वेवजिह्वया ।

धन्वच्युतं इषामनियामनिपुरुषैषाअहन्योइनैतशः ॥ ५ ॥ ६ ॥

कः । वः । अन्तः । मरुतः । ऋष्टिविद्युतः । रेजति । त्मना ।

हन्वाइव । जिह्वया । धन्वच्युतः । इषाम् । न । यामनि ।

पुरुषैषाः । अहन्यः । न । एतशः ॥ ५ ॥ ६ ॥

हेमरुतः हेऋष्टिविद्युतः मेघभेदेनायुधविशेषेण विद्योतमानाः वोयुष्माकमन्तः युष्मासुमध्ये
स्थित्वाकः पुमानरेजतिचालयति प्रेरयति तर्हि कथंचालनमिति उच्यते त्मना आत्मनैव चालने दृ-
ष्टान्तः—जिह्वया हन्वेव द्विवचनस्य आकारः हनूइव तौयथारसनया चाल्येते तद्वत् यद्यप्येवंत-
थापि इषां अन्नानां तत्साधनानां सस्यानां यामनि प्राप्नोसमृद्धार्थं धन्वच्युतो न धन्वन्शब्दो-
न्तरिक्षस्य वचनः तेन तत्स्थमुदकं लक्ष्यते उदकस्य विणोमेघा इव ते यथा आकांक्ष्यन्ते तथा युष्मा-
नन्नादिप्राप्तये पुरुषैषाः बहुविधं फलमिच्छन् यजमानः स्तोत्रैः बहुप्रकारमाकारयतीत्यर्थः त-
द्दृष्टान्तः—अहन्यः अह्निभ्यः एतशोन अश्वइव स यथा शिक्षकेणानानाप्रकारं प्राप्यते
तद्वत् ॥ ५ ॥

५. आयुध-विशेष या भुज-लक्ष्मी से सुशोभित मरुद्गण, जैसे जीभ
दोनों जबड़ों को चालित करती हैं, वैसे ही तुम्हारे बीच रहकर कौन
तुम्हें परिचालित करता है। तुम लोग स्वयं परिचालित होते हो। जैसे
जलवर्षी मेघ परिचालित होता है, जैसे दिन में मेघ चालित होता है,
वैसे ही बहुफलेच्छा यजमान, अन्न-प्राप्ति के लिए, तुम्हें परिचालित
करता है।

कस्विदस्परजसोमहस्परं कावरेमरुतो यस्मिन्नायय ।

यज्यावयथविथुरेवसंहितं व्यद्रिणापतत्त्वेषमर्णवम् ॥ ६ ॥

क्व । स्वि॒त् । अ॒स्य । रज॑सः । म॒हः । पर॑म् । क्व । अ॒वर॑म् । म॒रु॒तः ।
यस्मि॑न् । आ॒श्र॒य॒य । यत् । च्य॒व॒य॒थ । वि॒थुरा॑इव । स॒म॒ह॑हितम् ।
वि । अ॒द्रि॒णा । प॒त॒थ । त्वे॒ष॒म् । अ॒र्ण॒व॒म् ॥ ६ ॥

हेमरुतः यूनयस्मिन्नुदकनिमित्तभूते सति आयय आगच्छत अस्य रजसो वृष्ट्युदकस्य लोकस्य
वामहोमहतः परंपारं अन्तं क्वस्वित्कुत्रास्तीति नास्तीत्यर्थः तथा अवरं अवाङ्माग आदिश्च
क्वस्वित्कुत्रास्ति आद्यन्तं न कोपि जानातीत्यर्थः यद्यदायूनं विथुरेव विथुराणि शिथिलानि तृणानी-
व संहितं एकभूतं उदकं च्यावयथ स्वस्थानाञ्चालयथ तदा अद्रिणा वज्रेण त्वेषं दीप्तं अर्णवं उदक-
वन्तं मेघं विपतयथ विशीर्णपातयथ ॥ ६ ॥

६. मरुतो, जिस जल के लिए तुम आते हो, उस विशाल वृष्टि-
जल का आदि और अन्त कहाँ है ? शिथिल तृण की तरह जिस समय
तुम जलराशि को गिराते हो, उस समय वज्र-द्वारा दीप्तिमान् मेघ को
विदीर्ण करते हो ।

सा॒ति॒र्न॒वो॒म॒व॒ती॒स्व॒र्व॒ती॒त्वे॒षा॒वि॒पा॒का॒म॒रु॒तः॒पि॒पि॒ष्व॒ती ।
भ॒द्रा॒वो॒रा॒तिः॒पृ॒ण॒तो॒न॒दक्षि॑णा पृथु॒ज्ययी॑ अ॒सुर्ये॑व ज॒ञ्ज॒ती ॥ ७ ॥
सा॒तिः । न । वः । अ॒म॒इ॒व॒ती । स्वः॑ इ॒व॒ती । त्वे॒षा । वि॒पा॒का ।
म॒रु॒तः । पि॒पि॒ष्व॒ती । भ॒द्रा । वः । रा॒तिः । पृ॒ण॒तः । न । दक्षि॑णा ।
पृथु॑ज्ययी । अ॒सुर्या॑इव । ज॒ञ्ज॒ती ॥ ७ ॥

हेमरुतः वोयुष्माकं सबन्धिनी सातिर्न संभक्तिरिव युष्मदसंभजनं यथा प्रशस्तगुणं तद्वद्वोरा-
तिः वृष्ट्या दिविषया अमवती अमात्यवती इन्द्रादिसहायवती यथाराजे वामवानित्यत्रामशब्दो-
मात्यवचनः तद्वत् यद्वा वः सातिः संविभक्तिर्नामवतीरोगवती न भवति किन्तु स्वर्वती सुखवती त्वे-
षा दीप्ता विपाकापरिपक्वफलापि पिष्वती पेषणवती कृषीवलैः कर्षणवती वृष्टौ सत्यां कर्षन्तीति प्रसिद्धम्
स्वविरोधिपेषणवती वा भद्रा भन्दनी यास्तुत्या किञ्च पृणतो दातुर्धनिकस्य दक्षिणान् दक्षिणेव तद्वत्
समृद्धकरी पृथुज्ययी पृथुजवाशीघ्रगामिनी किञ्च असुर्येव असुरस्य स्वभूता जञ्जती सर्वानभि-
भवन्ती शक्तिरिव सायथान्येभ्योपहत्यान्यस्मै दातुं समर्था तद्वदियमपि मेघस्थमुदकमपहत्य जगतो-
दातुं शक्तेत्यर्थः ईदृशी रातिरस्मभ्यमस्त्विति भावः ॥ ७ ॥

७. मरुतो, जैसा तुम्हारा घन है, वैसा ही वान भी है । वान के
सम्बन्ध में तुम्हारे सहायक इन्द्र हैं । उसमें सुख और दीप्ति है । उसका
फल परिपक्व है । उससे कृषि-कार्य का भी मंगल होता है । वह दाता
की दक्षिणा की तरह शीघ्र फलदाता है । वह असुर्य की जयशील शक्ति
की तरह है ।

अथाष्टमी—

प्रतिष्ठोभन्ति सिन्धवः पविभ्यो यदभ्रियां वाचमुदीरयन्ति ।
अवस्मयन्त विद्युतः पृथिव्यां यदीघृतं मरुतः पुष्णुवन्ति ॥ ८ ॥

प्रति । स्तोभन्ति । सिन्धवः । पविभ्यः । यत् । अभ्रियाम् ।
वाचम् । उत्सृज्यन्ति । अव । स्मयन्त । विद्युतः ।
पृथिव्याम् । यदि । घृतम् । मरुतः । पुष्णुवन्ति ॥ ८ ॥

पविभ्यो मरुतसंबन्धिवज्रेभ्यः सिन्धवः स्यन्दनशीला आपः प्रतिष्ठोभन्ति प्रतिचलन्ति कदा
यद्यदा अभ्रियां अभ्रभावां वाचंशब्दं स्तनितलक्षणं उदीरयन्त्युच्चारयन्ति वज्राणि किञ्च विद्युताः
विद्योतमानाः तडितः पृथिव्यां अन्तरिक्षे पृथिवीत्यन्तरिक्षनाम पृथिवीभूरितितन्नाम सूक्तत्वात् त-
त्रावस्मयन्तस्मयन्ते अवाङ्मुखं प्रकाशन्ते पृथिव्यामित्येतदुत्तरत्रयायोज्यं यदि यदा पृथिव्यां भू-
म्यां घृतं क्षरदुदकं मरुतः पुष्णुवन्ति पुष्णन्ति सिञ्चन्ति पुषेः क्रैयादिकस्य व्यत्ययेन श्रुः यदैवं तदे-
त्यर्थः ॥ ८ ॥

८. जिस समय वर्ष मेघ-सम्भूत शब्द उच्चारित करते हैं, उस समय
उनसे क्षरणशील जल परिचालित होता है । जिस समय मरुद्गण पृथिवी
पर जल सेचन करते हैं, उस समय विद्युत् निम्नमुख पृथिवी पर प्रकट
होती है ।

असूत पृश्निर्महते रणाय त्वेषमयासां मरुतामनीकम् ।

ते सप्सरासो जनयन्ता भवमादित्स्वधामिषिरां पर्यपश्यन् ॥ ९ ॥

असूत । पृश्निः । महते । रणाय । त्वेषम् । अयासाम् । मरुताम् ।

अनीकम् । ते । सप्सरासः । अजनयन्त । अभ्वम् । आत् । इत् ।

स्वधाम् । इषिराम् । परि । अपश्यन् ॥ ९ ॥

पृश्निर्मरुन्माता नानावर्णा पृश्नियैवैषयसो मरुतो जाताः पृश्ने पुत्रा उपमास इति श्रुतेः । ता-
मेवान्तरिक्षदेवतां केचिदाहुः सा देवी त्वेषं दीप्तं अयासां गन्तृणां मरुतामनीकं समूहं एकोनपञ्चाश-
त्संख्याकमसूत उत्पादितवती किमर्थं महते रणाय सङ्ग्रामाय मेघजयायेत्यर्थः ते च मरुतः सप्सरासः
समानरूपाः हिंसका वामेघानां अभ्वं मेघं जनयन्ति उत्पादितवन्तः आदित्व अनन्तरमेव इषिरां स-
र्वैरिष्वयां स्वधामजं सस्यादिसमृद्धिलक्षणं पर्यपश्यन् परिपश्यन्ति सर्वे जनाः ॥ ९ ॥

९. पृश्नि ने महासंग्राम के लिए प्रदीप्त गमन-युक्त मरुद्गण को
प्रसव किया है । समान रूपवाले मरुतों ने जल उत्पन्न किया है । इसके
पश्चात् संसार ने अभिलषित अन्न आदि प्राप्त किया है ।

अथदशमी—

एषवःस्तोमोमरुतइयंगीर्मान्दार्थस्यमान्यस्यकारोः ।

एषायासीष्टतन्वैव्यांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् ॥ १० ॥ ७ ॥

एषः । वः । स्तोमः । मरुतः । इयम् । गीः । मान्दार्थस्य ।

मान्यस्य । कारोः । आ । इषा । यासीष्ट । तन्वै । व्याम् ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ १० ॥ ७ ॥

एषवइतिदशमीव्याख्याता ॥ १० ॥

१०. मरुतो, कवि मान्य मान्वर्य का यह स्तोत्र तुम्हारे लिए है; यह स्तुति तुम्हारे लिए है। अपने शरीर की पुष्टि के लिए तुम्हारे पास आता है। हम भी अन्न, बल और दीर्घायु प्राप्त करें।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेसप्तमोवर्गः ॥ ७ ॥

महश्चित्त्वमित्यष्टर्चपञ्चमसूक्तं ऐन्द्रमागस्त्यत्रैष्टुभं द्वितीयाचतुष्पदाविराट् अथचतुष्पदाविराट् दशकैरित्युक्तत्वात् विराजोदिशइति पिङ्गलनागेनसूत्रितत्वाच्च महोष्टौ द्वितीयाविराट्त्वित्यनुक्रमणिका । समूहोदशरात्रेद्वितीयेछन्दोमरुत्वतीये इदं विश्वजितोऽग्निनरइतिखण्डे-सूत्रितम्—द्वितीयस्यशंसामहामहश्चित्त्वमिन्द्रेति ।

तत्रप्रथमा—

महश्चित्त्वमिन्द्रयतएतान्महश्चिदसित्यजसोवरूता ।

सनोविधोमरुतांचिकित्वान्तसुम्नावंनुष्वतवहिप्रेष्ठा ॥ १ ॥

महः । चित् । त्वम् । इन्द्र । यतः । एतान् । महः । चित् । असि ।

त्यजसः । वरूता । सः । नः । वेधः । मरुताम् । चिकित्वान् ।

सुम्ना । वनुष्व । तव । हि । प्रेष्ठा ॥ १ ॥

हेइन्द्र त्वं यतःकारणात् एतान्मरुतोमहश्चित् महतोपिसामर्थ्यातिशयवत्त्वात् त्वन्निरपेक्षोपिस्नेहान्नत्यजसीतिशेषः अतःकारणात् महश्चिदसि चिदितिपादपूरणः यद्वा महतोपित्यजसः त्यागात् यद्वैतवक्रोधनाम क्रोधाद्वा वरूतावरितारक्षितासिभवसि यद्वा मरुतोपित्यागात् वृष्ट्यादिविषयावधारयितासि यस्मादेवंतस्मात् हेमरुतावेधः विधातः सतादृशस्त्वंचि

कित्वानचेतनावान् अस्मदनुग्रहविषयज्ञानोपेतः सन् नोऽस्मभ्यं सुम्ना सुखानि मरुदायत्ता-
निवृष्ट्यादिरूपाणि वनुष्व देहि तानि सुम्नानितवहिप्रेष्ठा तव खलु प्रियतमानि हि शब्दोयमिन्द्रो-
मरुत्सखेत्यादि श्रुतिषु प्रसिद्ध्यर्थः ॥ १ ॥

१. इन्द्र, तुम निश्चय ही महान् हो; क्योंकि तुम रक्षक और महान्
मरुतों का परित्याग नहीं करते। हे मरुतों के विधाता, तुम हमारे प्रति
कृपा करके हमें सुख प्रदान करो। वह सुख प्रियतम है।

अयुञ्जन्त इन्द्र विश्वकृष्टीर्विदानासो निषिधौ मर्त्यत्रा ।
मरुतां पृत्सुतिर्हासमाना स्वर्मीह्यस्य प्रधनस्य सातौ ॥ २ ॥

अयुञ्जन् । ते । इन्द्र । विश्वः कृष्टीः । विदानासः । निःसिधः ।
मर्त्यत्रा । मरुताम् । पृत्सुतिः । हासमाना । स्वः इमीह्यस्य ।
प्रधनस्य । सातौ ॥ २ ॥

पूर्वमन्त्रे मरुतामिन्द्रसाहाय्यमुक्तं अत्रेन्द्रस्य मरुत्साहाय्यमुच्यते हे इन्द्र ते मरुतो युजन् युज्यन्ते
त्वया युक्ता भवन्तीत्यर्थः कीदृशास्ते विश्वकृष्टीः विश्वकृष्टयः राजत्वेन सर्वजनवन्तः किञ्च मर्त्य-
त्रा मर्त्येषु मर्त्यार्थं निषिधोनिः शेषेणोदकस्य सेक्तृन् मेघान् विदानासः जनानाः किञ्च येषां मरु-
तां पृत्सुतिः सेनास्वर्मीह्यस्य प्रधनस्य सुखसेक्तुः प्रकृष्टधनवतो वृत्रादिसंग्रामस्य सातौ लाभेजये
निमित्तभूते सति सेना हासमाना हासं कुर्वन्ती हर्षयुक्ता भवति यद्वा सुखेन मिह्यते जलं यस्मिन्
तादृशस्य प्रधनस्य प्रकृष्टोदकाख्यधनसाधनस्य संग्रामस्य सातौ मेघभेदनायेति यावत् येषामी-
दृशी सेनास्ति ते मरुतो युजन्तिसंबन्धः ॥ २ ॥

२. इन्द्र, सब मनुष्योंवाले, मनुष्यों के लिए जल-सिंचन करनेवाले
और विद्वान् मरुद्गण तुम्हारे साथ मिलें। मरुतों की सेना, सुख के
उपायभूत युद्ध में, जय-प्राप्ति के लिए सदा प्रसन्न हुई है।

अथ तृतीया—

अम्यक्सात इन्द्र ऋष्टिर्स्मे सनेम्यभ्वं मरुतो जुनन्ति ।
अग्निश्चिद्विष्मात्से शुशुक्नानापो न द्वीपं दधति प्रयांसि ॥ ३ ॥

अम्यक् । सा । ते । इन्द्र । ऋष्टिः । अस्मे इति । सनेमि ।
अभ्वम् । मरुतः । जुनन्ति । अग्निः । चित् । हि । स्म ।
अतसे । शुशुक्नान् । आपः । न । द्वीपम् । दधति । प्रयांसि ॥ ३ ॥

हेइन्द्र तेतव साप्रसिद्धाऋष्टिःवज्राख्यायुधविशेषोस्मेस्मद्वष्ट्यर्थं अम्यक् प्राप्नोति मेघस-
मीपे एवञ्च सति मरुतोपि सनेमि अह्नायेति षट्पुराणनामानीत्युक्तत्वात् सनेमीतिपुराणनाम
पुराणंचिरकालं संगृहीतं अश्वं उदकं जुनन्तिक्षिपन्तिवर्षन्तीत्यर्थः वृष्ट्यासस्यादिसृष्ट्यौ सत्यामग्नि
श्चिद्धिस्महि स्मेतिपूरणे अग्निरपि अतसे सन्ततेकर्मणि निमित्तभूतेसति शुशुक्लान् दीप्यमानो
वर्तते पश्चात्प्रयांसि चरुपुरोडाशादिहवींषिदधति धारयन्तिददतिवायजमानाः किमिव आपोन-
द्वीपं द्विपार्श्वस्थोदकवान् पर्वतादिः द्वीपःतं यथा आपोधारयन्तितद्वत् यद्वा आयुधमेवोच्यते
वज्राख्यायुधविशेषः अतसे काष्ठसमूहेशुशुक्लान् दीपयन्मग्निश्चिद्व चिच्छब्दउपमार्थे दधिचि-
दित्युपमार्थेइतियांस्केनोपमार्थस्योक्तत्वात् काष्ठेज्वलन्मग्निरिव तद्वद्दीप्तोवर्तते एतदेवदीप्तत्वमपे-
क्ष्यसेइत्युक्तं एवंचसत्यापोद्वीपमिव वृष्ट्युदकानिप्रयांसि सस्याद्यन्नानिदधतिधारयन्ति एतत्सर्वं
महानुभावस्येन्द्रस्यऋष्टेःसामर्थ्यमितीन्द्रस्यस्तुतिः ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुम्हारा प्रसिद्ध वज्रायुध-विशेष (ऋष्टि) हमारे लिए,
मेघ के पास जाता है। मरुत्गण चिर-सञ्चित जल गिरा रहे हैं।
विस्तृत यज्ञ के लिए अग्नि प्रदीप्त हुए हैं। जैसे जल द्वीप को धारण
करता है, वैसे ही अग्नि हव्य धारण करते हैं।

अथचतुर्थी-

त्वंतून्इन्द्रन्तरंरयिंदाओजिष्ठयादक्षिणयेवरातिम् ।

स्तुतश्चयास्तैचकनन्तवायोःस्तनंनमध्वःपीपयन्तवाजैः ॥ ४ ॥

त्वम् । तु । नः । इन्द्र । तम् । रयिम् । दाः । ओजिष्ठया ।

दक्षिणयाऽइव । रातिम् । स्तुतः । च । याः । ते । चकनन्त । वायोः ।

स्तनम् । न । मध्वः । पीपयन्त । वाजैः ॥ ४ ॥

हेइन्द्र त्वं तु अवधारणे त्वमेव तंरयित्वद्दानयोग्यंगवादिधनंदाः देहि यस्मादितरेभ्योपि
त्वमेवबहुप्रदः अतोतिमहद्धनंदेहीत्यर्थः वयं तु ओजिष्ठयाओजस्वितमयापरिक्रमणार्हयादक्षिण-
यासमृद्धिसाधनयागवादिलक्षणया ऋत्विजमिवरातिंदातारंत्वांभीणयामइतिशेषः यद्वा दक्षिणाश-
ब्दोदेयद्रव्यसामान्यवचनः रातिशब्दोबन्धुवचनः हिरण्यादिसारवद्रव्यप्रदानेनबन्धुंयथावशीकु-
र्वन्ति तद्वत् त्वां वशीकुर्मइत्यर्थः किञ्च वायोःक्षेपिष्ठस्यशीघ्रवरप्रदस्य ते कर्मणिषष्ठी वायुंत्वांस्तुतः
येस्मदीयाः स्तोतारः चकनन्त कामयन्ते स्तुवन् याःस्तुतयः ताअपित्वामेवकामयन्तेतिवायोजना
कनतेर्ण्यन्तालुङिचङिरूपं चङ्यन्यतरस्यामितिचङःपूर्वमक्षरमुदात्तं होत्रादयोवाजैर्हविरिक्षणै-

रनैःपीपयन्त आप्याययन्ति तत्रदृष्टान्तः—मध्वोमधुरस्यस्तन्यस्यलाभाय वाजैःसारवद्भिरन्ववि-
शेषैः स्तनं तंयथाआप्याययन्तितद्वत् वयं त्वां बहुकृतप्रदानाय स्तुत्याहविषाप्याययामः त्वंतु
दातव्यत्वेनप्रसिद्धं धनं सर्वदादेहीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, तुम अपने दान-योग्य धन का दान करो । तुम दाता हो ।
हम लोग प्रचुर दक्षिणा-द्वारा तुम्हें प्रसन्न करेंगे । तुम वायु या शीघ्र
वरदाता हो । स्तोता लोग तुम्हारी स्तुति करना चाहते हैं । मधुर
दूध के लिए जैसे लोग स्त्री के स्तन को पुष्ट करते हैं, वैसे ही हम भी
तुम्हें अन्न आवि के द्वारा पुष्ट करते हैं ।

त्वेरायइन्द्रतोशतमाःप्रणेतारःकस्यचिद्वतायोः ।

तेषुणोमरुतोमृळयन्तुयेस्मापुरागातुयन्तीवदेवाः ॥ ५ ॥ ८ ॥

त्वे इति । रायः । इन्द्र । तोशतमाः । प्रणेतारः । कस्य । चित् ।
ऋतुः । ते । सु । नः । मरुतः । मृळयन्तु । ये । स्म । पुरा ।
गातुयन्ति इव । देवाः ॥ ५ ॥

हेइन्द्र त्वेतव रायोधनविशेषाः तोशतमाः अतिशयेनप्रीणयितारः तुष्यतेस्तोषः छान्दसं
शत्वं यद्वा तेरायोरातयोबन्धवोबन्धुभूताःसखिभूताः मरुतस्तोशतमाःतोशतिर्वधकर्मा नितोशति
निबर्हयतीतितन्नामसुपाठात् तोशतमाः हिंसितमाः अवर्षकाणामेधानां कस्यचिद्वतायोः ऋत-
मितियज्ञनाम कस्यापियज्ञेच्छोः यजमानस्यप्रणेतारः प्रकर्षेणनिर्वोढारः तेमरुतो नोस्मान् सु-
सुधुमृळयन्तु सुखयन्तु केते येस्म येखलु देवाः द्योतनशीलामरुतः पुरापूर्वगातुयन्तीव यज्ञगमन-
मिच्छन्तीव ते आगत्यमृळयन्तु ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुम्हारा धन अत्यन्त प्रीति-दाता और यजमान का यज्ञ-
निर्वाहकारी है । जो मरुद्गण पहले ही यज्ञ में जाने के लिए तैयार हो
जाते हैं, वे ही हमें सुखी करें ।

अथषष्ठी—

प्रतिप्रयाहीन्द्रमीहृषोनृन्महःपार्थिवेसदनेयतस्व ।

अधयदेषापृथुबुध्नासएतास्तीर्थेनार्यःपौस्यानितस्थुः ॥ ६ ॥

प्रति । प्र । याहि । इन्द्र । मीहृषः । नृन् । महः । पार्थिवे । सदने ।
यतस्व । अध । यत् । एषाम् । पृथुबुध्नासः । एताः । तीर्थे । न ।
अर्यः । पौस्यानि । तस्थुः ॥ ६ ॥

हेइन्द्र त्वंमीळुपः उदकसेकृन्नुजगन्नेतृन्नराकारान्वा महोमहतः मेघान्यतिप्रयाहि अ-
भिगच्छ मेघानां वृत्ररूपेण नराकारत्वं युक्तं गत्वा च पार्थिवे स दने पृथिवीत्यन्तरिक्षनाम तत्संबन्धि-
निस्थानेयतस्व प्रयत्नं कुरु तैः सह युध्यस्वेत्यर्थः यद्वा हविः प्रदातुं कर्मनिर्वाहकान् महतो यजमाना-
न्प्रतिगच्छ गत्वा च पार्थिवे स दने देवयजनेयतस्व यत्नं कुरु हविर्भोजनाय अध अपि च यद्यदा एषां
त्वत्सहायकारिणां मरुतां संबन्धिनः पृथुवृद्धा सोविस्तीर्णमूला एताः पृषद्वर्णा गन्तारो वा अश्वाः अ-
र्यैः अरेः शत्रोः पौंस्यानि पुंस्त्वकर्माणि तीर्थे न युद्धमार्गे इव तस्थुः तिष्ठन्ति मेघानां क्रमन्ते यद्वेषां
मरुतां पृथुवृद्धाः बृहन्मूला एताः कृष्णवर्णा मेघाः तिष्ठन्ति तत्र दृष्टान्तः—अर्यैः अरणीयस्य
स्वामिनः पौंस्यानि बलानि तीर्थे न राजवीथ्यां यथा तिष्ठन्ति तद्वत् ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, तুম जल-सेचक हो। पुरुषार्थी और विशाल मेघ के सामने
जाओ। अन्तरिक्ष प्रवेश में रहकर चेष्टा करो। युद्ध-क्षेत्र में शत्रुओं के
पराक्रम की तरह मरुतों के विस्तीर्ण पद—अवधगण—मेघों पर आक्र-
मण करते हैं।

प्रतिघोराणां एतानां अयासां मरुतां शृण्वे आयतामुपबिदिः ।

ये मर्त्यं पृतनायन्त मूमेऋणावानं न पतयन्त सर्गैः ॥ ७ ॥

प्रति । घोराणां । एतानां । अयासां । मरुतां । शृण्वे ।

आइयताम् । । उपबिदिः । ये । मर्त्यम् । पृतनायन्तम् ।

ऊमैः । ऋणवानम् । न । पतयन्त । सर्गैः ॥ ७ ॥

हेइन्द्र ते संबन्धिनां घोराणां भयानकानां शब्दायमानानां वा एतानां एतवर्णानां अयासां अयमा-
नानां गमनशीलानां मरुतां आयतां आगन्तृणां मरुतां उपबिदिः उपगुर्वादिसमीपे गम्यते ज्ञायते उपप-
द्यत इति वा उपबिदिः वाक्प्रतिश्रुण्वे श्रूयते कर्मणिकर्तृप्रत्ययः त एव विशेष्यन्ते—ये मरुतो मर्त्यं मर-
णधर्माण ऊमैः स्वरक्षणैः उदकनिर्गमनसाधनैर्वा पृतनायन्तं पृतना आत्मन इच्छन्त वैरिणं मेघं वा
सर्गैः सृष्टैः स्वकीयप्रहारविशेषैः पतयन्ति तेषामेव ध्वनिः श्रूयत इत्यर्थः पातने दृष्टान्तः—सर्गैः
ऋणवानं छन्दसीव निपावितिवनिष् ऋणवन्तं अधमर्णमिव तं यथा पीडयित्वा तदीयं धनमपहर-
न्ति तद्वत् एवं महानुभावामरुतस्तवानुगाइतीन्द्रस्य स्तुतिः ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, भयंकर, कृष्णवर्ण और गमनशील मरुतों के आने का
शब्द सुनाई देता है। जैसे अधम शत्रु का विनाश किया जाता है, वैसे
ही मनुष्यों की रक्षा के लिए मरुद्गण प्रहरण-द्वारा सेना-बल-संयुक्त
शत्रुओं का विनाश करते हैं।

त्वमानेभ्य इन्द्र विश्वजन्यारदाम रुद्धिः शुरुधोगो अंग्राः ।

स्तवानिभिः स्तवसे देवदेवैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ ८ ॥

त्वम् । मानैभ्यः । इन्द्र । विश्वऽजन्त्या । रद । मरुतऽभिः । शुरुधः ।
 गोऽअंयाः । स्तवानेभिः । स्तवसे । देव । देवैः । विद्याम् । इषम् ।
 वृजनम् । जीरऽदानुम् ॥ ८ ॥

हेइन्द्र त्वमानेभ्योमानार्थंचित्तसमुच्चत्यर्थं तादर्थ्येचतुर्थी विश्वजन्याविश्वजन्यः सोरा-
 कारः विश्वेप्राणिनउत्पादनीयायस्यतादृशस्त्वंसर्वजनहितशक्त्यावा मरुद्भिःसहशुरुधः शोक-
 स्यरोधयित्रीः शोषिकाः गोअग्राःगर्जितमुदकंवाअग्रेपुरतोयासांतामेघपंक्तीः रद विलिख विदा-
 रय हेदेव द्योतमान त्वं स्तवानेभिः स्तूयमानैर्देवैरन्यैर्मरुदादिभिः ऋत्विग्भिर्वास्तवसे स्तूयसे
 उभयत्रकर्मणिकर्तृप्रत्ययः विद्यामेत्ययंव्याख्यातः ॥ ८ ॥

८. इन्द्र, सारे प्राणी तुमसे ही उत्पन्न हुए हैं। मरुतों
 के साथ, अपने सम्मान के लिए, तुम दुःख-नाशिका और
 जल-वारिणी मेघ-पंक्ति को विदीर्ण करो। देव, स्तूयमान देवगण
 तुम्हारी स्तुति करते हैं। तुम हमें अन्न, बल और दीर्घायु
 प्रदान करो।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

ननूनमस्तीतिपञ्चैषष्टिसूक्तं आगस्त्यमैन्द्रं अत्रानुक्रमणिका—ननूनपञ्चागस्त्येनैन्द्रेहवि-
 षिमरुतामुद्यतइन्द्रागस्त्ययोःसंवादऐन्द्रः तत्राद्यातृतीयाचेन्द्रवाक्यं चतुर्थीचादौबृहती ति-
 सोनुष्टुभइतिसूक्तस्येन्द्रागस्त्यसंवादरूपत्वात् आद्यातृतीयाचतुर्थीचेन्द्रवाक्यं अतस्तासांय-
 स्यवाक्यन्यायेनसक्रषिः शिष्टेअगस्त्यवाक्ये अतस्तयोःसएवर्षिः आद्याचबृहती ततस्तिस्त्रोनु-
 ष्टुभः अन्त्याअविशेषात्रिष्टुप् विशेषविनियोगोलैङ्गिकः अत्रसूक्तेयास्कः—अगस्त्यइन्द्रायहवि-
 र्निरुप्यमरुद्भिःसप्रदित्सांचकारसइन्द्रएत्यपरिदेवयाञ्चकइति ।

तत्रप्रथमा—

ननूनमस्तिनोश्वःकस्तद्देदयदद्भुतम् ।

अन्यस्यंचित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतंविनश्यति ॥ १ ॥

न । नूनम् । अस्ति । नो इति । श्वः । कः । तत् । वेद । यत् ।
 अद्भुतम् । अन्यस्य । चित्तम् । अभि । सम् । चरेण्यम् । उत ।
 आऽधीतम् । वि । नश्यति ॥ १ ॥

परिदेवनप्रकारःप्रतिपाद्यते इन्द्रआह—अद्यतनंयदस्ति तन्नूनमद्यनास्ति नूनमत्रविचिकित्सार्थे अत्राद्येतियद्यपिनास्ति तथाप्युत्तरवाक्येश्वइतिदर्शनादत्राद्येतिगम्यते तथाश्वोपिनूनंनो-
उशब्दोऽवधारणे श्वस्तनमपिनैव नास्ति अद्ययथास्मदर्थेनिरुप्तमस्मभ्यंनास्तिकिल श्वःकथंल-
प्स्यतइतिभावः यदद्भुतंअन्यस्मैनिरुप्यान्यस्मैदत्तमितियदस्ति वैपरीत्यंतत्कोवेद यद्वा यदद्भुतं
भाविकार्यंयदस्ति तत्कोवेद अद्यश्वोवालभ्यतइतिआशानकार्येत्युक्तंभवति तदेवाह—अभिसञ्च-
रेण्यंसर्वतःसञ्चारि अन्यस्यचित्तमानसंकोवाजानातीतिशेषः उतअपिच आधीतंआध्यातंचि-
न्तितमपिविनश्यति किमुसकृत्स्मृतंनश्यतीति ॥ १ ॥

१. (इन्द्र) आज या कल कुछ नहीं है। अद्भुत कार्य की
बात कौन कह सकता है ? अन्य मनुष्यों का मन अत्यन्त चञ्चल होता
है—जो अच्छी तरह पढ़ा जाता है, वह भी भूल जाता है।

किंनइन्द्रजिघांससिभ्रातरोरुतस्तव ।

तेभिःकल्पस्वसाधुयामानःसमरणेवधीः ॥ २ ॥

किम् । नः । इन्द्र । जिघांससि । भ्रातरः । मरुतः । तव । तेभिः ।

कल्पस्व । साधुया । मा । नः । समऽअरणे । वधीः ॥ २ ॥

इदमगस्त्यवाक्यं हेइन्द्र नोस्माननपराधिनः किंजिघांससिहन्तुमिच्छसि कथमवध्यत्व-
मित्यतआह—मरुतस्तवभ्रातरः त्वयाभोगप्रदानेनभरणीयाइत्यर्थः अतोवयमवध्याइत्युक्तंभव-
ति मरुतामिन्द्रभ्रातृत्वमेकस्मिन्नेवदितिगर्भेऽत्यन्तत्वात् साचोत्पत्तिःपुराणेषुपसिद्धा सन्तुभ्रा-
तरः ततश्चकिमित्यतआह—तेभिस्तैर्मरुद्भिःसह साधुयासाधुत्वंकल्पस्व कल्पय हविर्भागान्तैः स-
हयुद्धंवानोस्मानसमरणेसङ्ग्रामेमावधीः माहिंसीः यद्वा कृपेऽष्टान्तः—सङ्ग्रामेयथाविरोधिनंहं-
सिनतथास्मानिति॥ २ ॥

२. (अगस्त्य) इन्द्र, तुम क्या मुझे मारना चाहते हो ? मरुद्गण
तुम्हारे भ्राता हैं। उनके साथ अच्छी तरह यज्ञभाग भोगो। युद्ध-
काल में हमें नहीं विनष्ट करना।

अथतृतीया—

किंनोभ्रातरगस्त्यसखासन्नतिमन्यसे ।

विद्वाहितेयथामनोस्मभ्यमिन्नदित्ससि ॥ ३ ॥

किम् । नः । भ्रातः । अगस्त्य । सखा । सन् । अति । मन्यसे ।

विद्वा । हि । ते । यथा । मनः । अस्मभ्यम् । इत् । न । दित्ससि ॥ ३ ॥

इदमिन्द्रवाक्यं हेभ्रातः हेअगस्त्य हविःप्रदानवरप्रदानाभ्यां परस्परौपकारकत्वाद्भातृत्वं तादृशस्त्वं सखासनस्मद्धितकार्यपिसन् नोस्मान्किमतिमन्यसे कस्मादपराधादतिक्रम्यमनुपे अपलपसि नायमपलापः किन्तु तथ्यमेवेति चेदुच्यते मन्व्यंतेतव मनोमानसं यथायथावत् विद्मजानीमः कथंजानीधेति उच्यते अस्मभ्यमिन्द्रित्ससि अस्मदर्थं निरुप्तमस्मभ्यं दातुनेच्छस्येव इदं वार्थं ॥ ३ ॥

३. (इन्द्र) भ्राता अगस्त्य, मित्र होकर तुम क्यों हमें अनादृत कर रहे हो ? हम निश्चय ही तुम्हारे मन की बात जानते हैं। तुम हमें नहीं देना चाहते।

अथ चतुर्थी—

अरं कृण्वन्तु वेदिं सम् अग्निमिन्धतां पुरः ।
तत्रा मृतस्य चेतनं यज्ञं ते तनवावहै ॥ ४ ॥

अरम् । कृण्वन्तु । वेदिम् । सम् । अग्निम् । इन्धताम् । पुरः ।
तत्र । अमृतस्य । चेतनम् । यज्ञम् । ते । तनवावहै ॥ ४ ॥

इदमिन्द्रवाक्यं अपरेण गस्त्यवाक्यमाहुः हेऋत्विजो यूयं अगस्त्योऽङ्गीकृतवान् तस्माद्वेदिमरं कृण्वन्तु कुर्वन्तु संमार्जनपर्युक्षणादिना परिचरन्तु तथा पुरः पुरस्तात् अग्निमाहवनीयादिकं समिन्धतां इध्मप्रक्षेपेण प्रज्वालयन्तु तत्राग्नावमृतस्यामृगलक्षणस्य देवत्वस्य चेतनं प्रज्ञापकं यज्ञं हेअगस्त्य ते त्वदीयं त्वंचाहं च तनवावहै अगस्त्यवाक्यपक्षे शिष्टमविशिष्टं तत्र वेद्याममृतस्य तत्साधनस्य हविषश्चेतनं प्रज्ञापनमासादनं कुरुत किञ्च आवां पन्नीयमानौ अध्वर्युयजमानौ वा हेइन्द्र ते त्वदर्थं यज्ञं तनवावहै ॥ ४ ॥

४. ऋत्विक्प्रण, तुम वेदी को सजाओ और सामने अग्नि को प्रज्वलित करो। अनन्तर उसमें तुम और हम अमृत के सूचक यज्ञ को करेंगे।

त्वमीशिषेवमुपतेवमृतां त्वं मित्राणां मित्रपते धेष्ठः ।
इन्द्र त्वं मरुद्भिः संवदस्वाधप्राशानं क्रतुथा हवींषि ॥ ५ ॥ १० ॥

त्वम् । ईशिषे । वसुऽपते । वसूनाम् । त्वम् । मित्राणाम् । मित्रऽपते ।
धेष्ठः । इन्द्र । त्वम् । मरुद्भिः । सम् । वदस्व । अध । प्र । अशान् ।
क्रतुऽथा । हवींषि ॥ ५ ॥ १० ॥

इदमगस्त्यवाक्यं हेवसूनांवसुपते अतिप्रभूतानांपुरोडाशाज्यादिधनानांस्वामिन् हेइन्द्र त्व-
मीशिषे ईश्वरोभवसि सर्वस्यवृत्त्यवृत्तिभ्यांवहुत्वंनित्यसंवन्धश्चप्रतिपद्यते यद्वा हेवसुपते व-
सूनामीशिषेइतियोजना द्वितीयोवसुशब्दोनुवादोवा तथा हेमित्राणांमित्रपते अस्मदामित्रस्य
नित्यंपालकेन्द्र त्वंधेष्ठः सर्वस्यातिशयेनधारकोसि हेइन्द्र त्वंउक्तमहिमस्त्वंमरुद्भिः संवदस्व तैः
साकंसम्यक्कृतमितिवदस्व अध अपिच त्वंऋतुथा ऋतावृतौ उपलक्षणमेतत्कालस्य तत्तद्याग-
कालेहवींषिआज्यचर्वादीनिप्राशनप्रकर्षेणभुंक्ष्व ॥ ५ ॥

५. (अगस्त्य) हे धन के अधिपति, हे मित्रों के मित्रपति, तुम
ईश्वर हो, तुम सबके आश्रय-स्वरूप हो। तुम मरुतों से कहो कि हमारा
यज्ञ सम्पन्न हुआ है। तुम यथासमय अर्पित हव्य भक्षण करो।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेदशमोवर्गः ॥ १० ॥

प्रतिवइतिषुक्लृचंसप्तमंसूक्तं आगस्त्यं त्रैष्टुभं मारुतं आघेद्वेकेवलमारुते शिष्टाश्चतस्रोमरु-
त्वदिन्द्रदेवताकाः प्रतिवःषण्मारुतंतुचतस्रोन्त्यामारुत्वती याइत्यनुक्रमणिका विशेषविनियो-
गोलैङ्गिकः।

प्रतिवए॒नानम॑सा॒हमे॑मिसू॒क्तेन॑भि॒क्षेसु॑म॒तितु॑राणा॒म् ।

र॒रा॒णता॑म॒रुतो॑वे॒द्याभि॑र्नि॒हेळो॑ध॒त्तवि॑मु॒चध्व॑म॒श्वान् ॥ १ ॥

प्रति॑ । वः । ए॒ना । नम॑सा । अ॒हम् । ए॒मि । सु॒उ॒क्तेन॑ । भि॒क्षे ।

सु॒म॒तिम् । तू॒राणा॑म् । र॒रा॒णता॑ । म॒रुतः॑ । वे॒द्याभिः॑ । नि ।

हे॒ळः । ध॒त्त । वि । मु॒चध्व॑म् । अ॒श्वान् ॥ १ ॥

हेमरुतः वोयुष्मानहंपत्येमि अभिगच्छामि केनसाधनेन नमसानमस्कारेण हविषावा नम-
इत्यन्नाम यथासूक्तेनशोभनवचनेनस्तुतिरूपेणतुराणांत्वरमाणानांशत्रूणांहिसकानांवायुष्माकं
सुमतिंशोभनमतिं अनुग्रहबुद्धिं भिक्षे याचे इन्द्रस्यैवपुनर्हविःप्रदानादिदयाच्यते किञ्च हेमरुतः
यूयंवेद्याभिर्वेदितव्याभिःस्तुतिभीरराणता रममाणेनमनसाइत्थंभूताःसन्तोहेळः क्रोधनामैतत्
क्रोधंयुष्मदभिजनितंनिधत्त निकृष्टंधारयत त्यजतेत्यर्थः तथाऽश्वान्विमुचध्वंरथेभ्योवियोज-
यत क्रोधात्युनर्गमनंमाकुरुतेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. मरुतो, मैं नमस्कार और स्तुति करता हुआ तुम्हारे पास आता
हूँ। हे वेगवान् मरुतो, तुम्हारी दया चाहता हूँ। मरुतो, स्तुति-द्वारा
आनन्दित चित्त से क्रोध छोड़ो और रथ से अश्व छोड़ो अर्थात् ठहरने
की कृपा करो।

ए॒षव॑स्तोमोम॒रुतो॑नम॒स्वान्ह॑दात॒ष्टोम॑नसा॒धायि॑देवाः ।

उपे॒माया॑त॒मन॑साजुषा॒णायू॑यं॒हिष्ठा॑नम॒सइ॒दृधा॑सः ॥ २ ॥

ए॒षः । वः । स्तोमः । म॒रुतः । नम॑म्वान् । ह॒डा । त॒ष्टः । मन॑सा ।
 धा॒यि । दे॒वाः । उप॑ । ई॒म् । आ । या॒न् । मन॑सा । जु॒पा॒णाः ।
 यू॒यम् । हि । स्थ । नम॑सः । इ॒त् । वृ॒धासः ॥ २ ॥

हेमरुतः एषवःस्तोमः इदानींक्रियमाणः प्रकारोवोयुष्माकंयुष्मदर्शइत्यर्थः कीदृशोयं नमस्वान्
 नमइत्यन्नाम हविलेक्षणान्नवान् नकेवलंस्तुनिमात्रं भक्षणायहविरपियुष्माकमित्यर्थः किञ्च
 हृदातष्टःयुष्मन्निवेदनबुद्ध्यासंपादितः तादृशःस्नोमोहोदेवाः देवनशीन्ताः मनसा अनुग्रहवता
 चित्तेनधायि धार्यतां तदर्थमनसाआदरबुद्ध्याजुपाणाः ईमनांस्तुतिं तद्धविश्चसेवमानाः उ-
 पायात उपागच्छतैव माविलंबंकुरुत यूयंनमसोन्नस्यहवीरूपस्यवृधासःस्थहि वर्धयितारोभव-
 थखलु अतआगन्तव्यमेव इत्पूरणः ॥ २ ॥

२. मरुतो, तुम्हारे इस स्तोम में अन्न है । धैवगण, यह स्तोम,
 तुम्हारे उद्देश्य से हृदय से सम्पादित हुआ है; कृपा करके इसे मन में
 रखिए । सादर इसे स्वीकार करते हुए आओ । तुम हव्य-रूप अन्न के
 वर्द्धयिता हो ।

स्तु॒तासो॑नोम॒रुतो॑मृ॒ळय॑न्तु॒तस्तु॑तोम॒घवा॑शंभ॒विष्ठः ।

उ॒र्ध्वा॑नःस॒न्तुको॑म्यावना॒न्यह्ना॑नि॒विश्वा॑म॒रुतो॑जिगी॒षा ॥ ३ ॥

स्तु॒तासः । नः । म॒रुतः । मृ॒ळय॑न्तु । उ॒त । स्तु॒तः । म॒घ॒श्वा ।

शम॑श्भविष्ठः । ऊ॒र्ध्वा । नः । स॒न्तु । को॒म्या । वना॑नि । अ॒ह्ना॑नि ।

विश्वा॑ । म॒रुतः । जिगी॒षा ॥ ३ ॥

तेमरुतः स्तुतासः स्तुताःसन्तो नोस्मान्मृळयन्तु सुखयन्तु उतअपिच मघवा मघमितिध-
 ननाम अस्मद्गतव्यवहुधनेन तद्वानिन्द्रः स्तुतःशंभविष्ठःसुखस्यभावयितृतमःसन् अस्मान्मृळ-
 यन्तु किञ्च हेमरुतो नोस्माकं जिगीषा जिगातेर्गतिकर्मणोजिगीषा जिगीषितव्यानि प्राप्तव्या-
 नि उत्तरत्रानुभूयमानानि विश्वा सर्वाण्यहानि दिवसानि ऊर्ध्वा उन्नतानि उपर्युपरिश्रियाय-
 शसावोक्तानिकोम्याकोम्यानिस्पृहणीयानिवनानिसर्वैः संभजनीयानिसन्तु जिगीषाजेतुमि-
 ष्टानिजेतव्यानिचसन्तिविवायोज्यं एवंकत्वामरुतइन्द्रश्चसुखयन्त्वित्यर्थः ॥ ३ ॥

३. मरुद्गण, स्तुत होकर हमें सुखी करो । इन्द्र, स्तुत होकर हमें
 सवपेक्षा सुखी करें । मरुतो, हम लोग जितने दिन जियें, वे सब दिन
 उत्कृष्ट, स्पृहणीय और भोग-योग्य हों ।

अ॒स्माद॒हंत॑वि॒षादी॑षमाण॒इन्द्रा॑ङ्घ्रि॒याम॑रुतो॒रेज॑मानः ।

यु॒ष्मभ्य॑ह॒व्यानि॑शि॒तान्या॑स॒न्तान्य॑रेच॒रुमा॑मृ॒ळता॑नः ॥ ४ ॥

अस्मात् । अहम् । तविषात् । ईषमाणः । इन्द्रात् । भिया ।
मरुतः । रेजमानः । युष्मभ्यम् । हव्या । निश्शितानि । आसन् ।
तानि । आरे । चक्रम । मृळत । नः ॥ ४ ॥

हेमरुतः शृणुत अहं अस्मान् प्रसिद्धानविषात् बलवतइन्द्रान्तस्काशात् भियाभीत्याई-
षमाणः पलायमानः पुरतःस्थातुमशक्तः तथा रेजमानः वेपमानोभवं ततश्चकिमायातमित्यत-
आह—यानियुष्मभ्यंहव्याहवींपिनिशितानिसंस्कृतान्यासन् तानि तान्येव आरे चक्रम दूरे
कृतवन्तोवयं इन्द्रभयात् अतो नोस्मानपराधिनोमृळत मृळयत सुखयत ॥ ४ ॥

४. मरुतो, हम इस बलवान् इन्द्र के पास से डर के मारे भागते
हुए कांपने लगे । तुम्हारे लिए जिस हव्य को संस्कृत किया था, उसे दूर
कर दिया । हमें सुखी करो ।

यन्मानासांश्चितयन्ते उस्त्राव्युष्टिषु शवंसा शश्वतीनाम् ।
सनो मरुद्भिर्दृषभश्रवोधा उग्र उग्रेभिः स्थविरः सहोदाः ॥ ५ ॥

येन । मानासः । चितयन्ते । उस्त्राः । विष्टुष्टिषु । शवंसा । शश्वतीनाम् ।
सः । नः । मरुद्भिः । दृषभ । श्रवः । धाः । उग्रः । उग्रेभिः ।
स्थविरः । सहोदाः ॥ ५ ॥

हेइन्द्र शवसाबलभूतेन त्वयानुगृहीताः मानासोमान्याः त्वयाभिमानितावा उत्तरश्मयः
शश्वतीनां नित्यानां बह्वीनां उषसां व्युष्टिषु सतीषु प्रकाशेषु सत्सु चितयन्ते चेत्तयन्ते प्राणिनां स्व-
स्वव्यवहाराय प्रज्ञापयन्ते ऐन्द्वादिशितेनैवानुगृहीता उषसोरश्मय उद्वच्छन्तीति प्रसिद्धं हेवृषभ
वर्षितरिन्द्र सतादृशस्त्वं मरुद्भिः सहितः नः अस्माकं श्रवोधाः सर्वत्र श्रूयमाणमजं घेहि स्थाप-
य देहीत्यर्थः कीदृशस्त्वं उग्रः उदूर्णबलः सहोदाः पराभिभवसमर्थबलं सहस्तस्य दाता स्थविरः
पुरातनः कीदृशैर्मरुद्भिः उग्रेभिः क्रूरबलैः एवं महानुभावो न देहि ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुम बल-स्वरूप हो । तुम्हारे माननीय अनुग्रह से किरणें,
प्रतिदिन उषा के उदयकाल में प्राणियों को चैतन्य देती हैं । अभीष्ट-
वर्षी, उग्र बल-प्रवायी और पुरातन इन्द्र, तुम उग्र मरुतों के साथ
अन्न धारण करो । अथषष्ठी—

त्वं पाहीन्द्र सहीयसो नृन्भवां मरुद्भिर्व्यातहेळाः ।
सुप्रक्रेतेभिः सासहिर्धानो विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ ६ ॥ ११ ॥

त्वम् । पाहि । इन्द्र । सहीयसः । नृन् । भव । मरुतुः ।
 अवयातहेळाः । सुप्रकेतेभिः । ससहिः । दधानः । विद्याम् ।
 इषम् । वृजनम् । जीरिदानुम् ॥ ६ ॥ ११ ॥

हेइन्द्र त्वं पाहिरक्षकान् सहीयसो नृन् सहस्वितमान् अनुग्रहेणातिप्रवृद्धबलान् नेतृन् मनु-
 प्यान्स्मान्मरुतोवा किञ्च मरुद्भिः साकं अस्मास्ववयातहेळाभव अपगतमन्युर्भव मरुतुस्वात-
 थाभव किञ्च सुप्रकेतेभिः शोभनप्रज्ञानैर्मरुद्भिः सह सासहिः शत्रूणामभिभवितासन् दधानः
 अस्मदभिमतस्यधारयिताभवेतिशेषः शिष्टोव्याख्यातः ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, प्रभूत बलशाली मरुतों की रक्षा करो । उनके प्रति निष्क्रोव
 बनो । मरुद्गण उत्तम प्रजावाले हैं । उनके साथ शत्रुओं के विनाशक
 बनो और हमारी रक्षा करो । हम अन्न, बल और दीर्घायु प्राप्त करें ।

॥ इति द्वितीयस्य चतुर्थेऽंकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

चित्रोवइति तृचात्मकमष्टमं सूक्तमागस्त्यं मारुतं गायत्रं चित्रस्तृचं गायत्रमित्यनुक्रमणिका
 लैङ्गिको विशेषविनियोगः ।

तत्र प्रथमा—

चित्रोवोस्तु यामश्चित्र ऊती सुदानवः । मरुतो अहिभानवः ॥ १ ॥

चित्रः । वः । अस्तु । यामः । चित्रः । ऊती । सुदानवः ।
 मरुतः । अहिभानवः ॥ १ ॥

हेमरुतः वोयुष्मार्कयामोस्मद्यज्ञागमश्चित्रश्चायनीयः पूज्य आश्चर्यं भूतोवास्तु भवतु न केवल-
 मागमनमेव चित्रं किन्तु हेसुदानवः शोभनदानाः हेअहिभानवः अहीयमानप्रकाशाः युष्मार्कं
 संबन्धीचित्रः स आगमः ऊती ऊत्यैरक्षणाय इष्टतर्पणाय वा युक्तश्च भवतु भवदागमनं शीघ्रमस्तु
 अभिमतप्रदं चास्त्वित्यर्थः ॥ १ ॥

१. मरुतो, यज्ञ में तुम्हारा आगमन विचित्र हो । दानशील और
 उत्कृष्ट दीप्तिवाले मरुतो, तुम्हारा आगमन हमारी रक्षा करे ।

आरेसार्वः सुदानवो मरुत ऊती शरुः । आरे अश्मायमस्यथ ॥ २ ॥

आरे । सा । वः । सुदानवः । मरुतः । ऊती । शरुः ।
 आरे । अश्मा । यम् । अस्यथ ॥ २ ॥

हेसुदानवः शोभनदानामरुतः वोयुष्माकंसंवन्धिनीऋअतीप्रसाधयन्ती स्वतेजसास्वात्मानमलंकुर्वतीप्रसिद्धिंप्राप्नुवानावा साप्रसिद्धाशरुः हिंसका ऋष्टिः आरेदूरेभवतु तथाऽयमस्यथ क्षिपथ सोऽश्माऽस्मासुव्यापकआयुधविशेषः आरेदूरनामैतददूरेभवतु मानंप्राप्नोतु यद्वा आरेशब्द-आराच्छब्दपर्यायः सचदूरेसमीपेचवर्तते अत्रसमीपवचनः यमस्मत्तोऽन्यमस्यथ तंवैरिणमस्माकं अश्मा उपलोपमः कठिनःआयुधविशेषः आरेसमीपंप्राप्नोतु ॥ २ ॥

२. दानशील मरुतो, तुम्हारे वीर्यमान और प्राणिवधकुशल अस्त्र हमारे पास से दूर हों। तुम जिस अश्म नाम के रथ को फेंकते हो, वह भी हमारे पास से दूर हो।

अथतृतीया—

तृणस्कन्दस्यनुविशःपरिवृङ्क्तसुदानवः। ऊर्ध्वान्नःकर्नजीवसे॥३॥१२॥

तृणऽस्कन्दस्य॥ नु। विशः। परि। वृङ्क्त। सुदानवः। ऊर्ध्वान्।
नः। कर्त॥ जीवसे॥ ३ ॥ १२ ॥

हेमरुतः सुदानवः शोभनदानायूयं तृणस्कन्दस्य तृणवच्चलनस्वभावस्य शुष्यमाणस्यवा मम विशःपुत्रभृत्यादिरूपाःप्रजाः नुक्षिपं परिवृङ्क्त परिवर्जयत बाधापरिहारेणरक्षत यद्वोकलक्षण-कालस्यासुरविशेषस्यवा प्रजाः परिवर्जयत किञ्च नोस्मानूर्ध्वान्कर्त कुरुत जीवसेचिरजीवनाय ॥ ३ ॥

३. दाता मरुतो, तिनके के समान नीच होने पर भी मेरी प्रजाओं को बचाना। हमें उन्नत करो, ताकि हम बच जायें।
॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेद्वादशोवर्गः ॥ १२ ॥

गायत्सामेतित्रयोदशर्चनवमंसूक्तंआगस्त्यंत्रैष्टुभमैन्द्रं गायत्सामेनेत्यनुकान्तं समूहेदशरा-त्रेऽतीयेछन्दोमेमरुत्वतीयशस्त्रेऽतत्सूक्तं विश्वजितोऽग्निंरइतिखण्डेऽनुवितम्—तृतीयस्येन्द्रः स्वाहागायत्सामेति।

तत्रप्रथमा—

गायत्सामंनभ्न्यं१यथावेरर्चामितद्वावृधानंस्वर्वत्।

गावो॑धेनवो॑र्बर्हिष्यद॑ब्धा॒आयत्स॑द्भानं॒दिव्यं॑विवा॒सान् ॥ १ ॥

गायत्। सामं। नभ्न्यम्। यथा। वेः। अर्चामि। तत्। वृधानम्।
स्वःऽवत्। गावः। धेनवः। बर्हिषि। अदब्धाः। आ। यत्।
सद्भानम्। दिव्यम्। विवासान् ॥ १ ॥

हेहन्द्र नभन्यनभस्यनभसिभवनंभोव्यापिनं हिंसकंवाराक्षसादिकस्य नभतिर्वधकर्मा न-
भतिअर्दतीतिवधकर्मसुगणनात् तादृशंसाम हेइन्द्र यथावेः येनप्रकारेणवेत्ति तथा गायत् गाय-
ति उद्गतात्तस्मादयतःस्तौति ततःकारणात् ववृधानंवर्धमानंस्वर्वदफलभूतेनस्वर्गेणतद्वत्शस्त्रंय-
थावेस्तथार्चामपूजयाम शंसामेत्यर्थः स्तुतमनुशंसतीतिन्यायात् यद्वा तत् उक्तलक्षणंसाम ववृधानं
सर्वत्रयथाभवतितथार्चाम किञ्च बर्हिषियज्ञेधेनवोदोग्ध्यः अदब्धाः अर्हिसिताः गावः यत्
सद्मानं सीदन्तं दिव्यं दिविभवमिन्द्रं त्वां आविवासान् विवासतिः परिचरणकर्मा आगत्य परिचर-
न्ति क्षीरंदुहन्ति तथार्चाम ॥ १ ॥

१. इन्द्र, उद्गाता सामवेद का इस प्रकार आकाशव्यापी गान
गाता है कि तुम समझ सको। हम उस वर्द्धमान और स्वर्ग-प्रदाता
स्तोत्र की पूजा करते हैं। स्वर्गीय इन्द्र, दुग्धवती और हिंसा-शून्या
गायें जैसे कुशासन पर बैठने के समय तुम्हारी सेवा करती हैं, वैसे ही
मैं भी पूजा करता हूँ।

अर्चद्दृषादृषभिः स्वेदुहव्यैर्मृगोनाश्रोअतियजुगुर्यात् ।

प्रमन्दयुर्मनांगूर्तहोताभरतेमर्योमिथुनायजत्रः ॥ २ ॥

अर्चत् । दृषा । दृषभिः । स्वइदुहव्यैः । मृगः । नाश्रः । अति
यत् । जुगुर्यात् । प्र । मन्दयुः । मनाम् । गूर्त । होता । भरते । मर्यः ।
मिथुना । यजत्रः ॥ २ ॥

वृषा हविषां वर्षितायं यजमानः स्वेदुहव्यैः स्वायत्तहविष्कैः यद्वा स्वयंप्राप्तं इदु उदकंहव्यं
येषां तादृशैः वृषभिर्वर्षकैः हविःप्रदादृभिः अध्वर्यादिभिः विशिष्टः सन् अर्चत् अर्चयति इन्द्रं
यद्वा वृषाफलस्य वर्षितायः इन्द्रः उक्तलक्षणैरध्वर्यादिभिरर्चयते यद्यस्मादश्रोव्यापकः पानाद्य-
र्थं धावन्मृगो हरिणादिरिव अयमिन्द्रः अश्रः अशनशीलः सन् अतिजुगुर्यात् अत्यर्थमुद्यु-
क्तेहविर्भक्षणाय यथा मृगः क्षुत्पिपासादितः शीघ्रमुद्युक्ते तथा यमिन्द्रोपि यस्मादेवं तस्मादर्चति यद्वा
यमिन्द्रो यत् यथा अश्रोमृगइवातिजुगुर्यात् वभक्षयेत् तथार्चतीत्यर्थः किञ्च हेगूर्त उद्गूर्णेन्द्रमनां मननं
स्तोत्रमिच्छतां देवानां मन्दयुः स्तुतियुक्तो मर्यो होतामानुषएतन्नामकक्रत्विक् यजत्रो यागनिष्पादकः
सन् मिथुनामिथुनानि युग्मरूपाणि याज्यापुरोनुवाक्यादीनि मिथुनौवा जायापतिरूपः सन् प्रभर-
ते प्रकर्षेण संपादयति तस्मादर्चयतीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. हव्यदाता यजमान, हव्य-प्रदाता अध्वर्यु आदि के साथ अपने
द्विये हव्य-द्वारा इन्द्र की पूजा करते हैं। पिपासित मृग की तरह
इन्द्र, द्रुत वेग से यज्ञ-स्थल में उपस्थित होंगे। उप इन्द्र, स्तोत्राभिलाषी
देवों की स्तुति करते हुए मर्त्य होता, स्त्री-पुरुष, यज्ञ-सम्पादन करते हैं।

नक्षद्दोतापरिस्रमितायन्भरद्गर्भमाशरदःपृथिव्याः ।

क्रन्ददश्वोनयमानोरुवद्गौरन्तदूतोनरोदसीचरद्वाक् ॥ ३ ॥

नक्षत् । होता । परि । स्रम । मिता । यन् । भरत् । गर्भम् । आ ।

शरदः । पृथिव्याः । क्रन्दत् । अश्वः । नयमानः । रुवत् । गौः ।

अन्तः । दूतः । न । रोदसी इति । चरत् । वाक् ॥ ३ ॥

होताहोमनिष्पादकोयमग्निर्मितापरिमितानिसन्नसदनानिगार्हपत्यादिस्थानानिपरियन्परि-
तोगच्छन्नक्षद्व्यामोति व्याप्यचशरदःसंवत्सरसंबन्धिनंपृथिव्याभूम्याश्वसंबन्धिनंगर्भगर्भस्था-
नीयमचंहविलक्षणमाभरत् आहरति स्वीकरोति संभरन्तिवासंवत्सरपर्यन्तंवर्धितंभूम्यामुत्पन्न-
मित्यर्थः यद्वा संवत्सरसंबन्धिनंवसन्तादिकालेज्योतिष्टोमादिषुदीयमानंपार्थिवंहविर्भरत् वसन्ते-
वसन्तेज्योतिषायजेतेतिश्रुतेः । तथाकृत्वाक्रन्ददश्वः लुप्तोपममेतत् अश्वइव क्रन्दतिहर्षातिश-
यात्किं कुर्वन् नयमानः नयतइन्द्रायहविर्भरं किञ्च गौर्गन्तोद्वृषइवरुवत् रौतिशब्दायते किं-
कुर्वन् दूतोन वार्ताहरोदूतइव रोदसीरोदस्योर्द्यावापृथिव्योरन्तर्मध्येरोदस्योरन्तरावाक् स्तूय-
मानःस्तुवन्वादेवान् चरदचरतिगच्छति हविःस्वीकारायपृथिवीतत्पापणायद्युलोकंचपरिभ्रमती-
त्यर्थः वक्तेःकर्तृरिक्मणिवाक्किञ्चितीत्यादिनाक्किञ्चीर्वौ संप्रसारणाभावश्च ॥ ३ ॥

३. होम-सम्पादक अग्नि परिमित गार्हपत्यादि स्थान में चारों
ओर व्याप्त हैं तथा शरत्काल के ओर पृथिवी के गर्भस्थानीय अन्न
को ग्रहण करते हैं । अश्व की तरह शब्द करके, वृषभ की तरह शब्द
करके, अन्न लेकर, आकाश और पृथिवी के बीच दूत-स्वरूप बात-
चीत करते हैं ।

ताकर्मापतरास्मैप्रच्यौत्नानिदेवयन्तांभरन्ते ।

जुजोपदिन्द्रोदस्मवर्चानासत्येवमुगम्योरथेष्ठाः ॥ ४ ॥

ता । कर्म । अपतरा । अस्मै । प्र । च्यौत्नानि । देवयन्तः ।

भरन्ते । जुजोपत् । इन्द्रः । दस्मवर्चाः । नासत्याइव ।

मुगम्यः । रथेऽस्थाः ॥ ४ ॥

ता तानि अपतरा अर्पतराणिव्याप्ततराणिवाहवींषि अस्माइन्द्रायतदर्थंकर्मकुर्मःसंपादया-
मः कृञ्छान्दसेवर्तमानार्थेलुङि मन्त्रेवसेनिचुर्लुक् छन्दस्युभयथेत्यार्थधातुकत्वेनङित्वाभा-
वादुणः च्यौत्नानिच्यवयितृणिट्ठानिस्तोत्राणिकर्माणिस्वकीयानिसामर्थ्यानिवा देवयन्तोदे-
वानात्मनइच्छन्तोयजमानाःप्रभरन्ति प्रकर्षेणसंपादयन्ति तद्वद्वयमपिसंपादयामइत्यर्थः दस्मव-
र्चाःदर्शनीयतेजाः शत्रूपक्षपणबलवानासत्येवनासत्याविवाश्विनाविवतौहिद्यावापृथिव्यात्मानौ

ताविवसुगम्यः सुगम्यः सुखेन गन्तुं शक्यः रथेष्ठाः रथे वर्तमानः एवं भूतः सन् इन्द्रः जुजोषत् अस्माक-
तं स्तोत्रादिकर्म सेवताम् ॥ ४ ॥

४. हम इन्द्र के उद्देश्य से अत्यन्त व्यापक हृष्य प्रदान करेंगे ।
देवाभिलाषी यजमान दृढ़ स्तोत्र करते हैं । दर्शनीय तेजवाले अश्विनी-
कुमारों की तरह जानने योग्य और रथ पर अवस्थित इन्द्र हमारे
स्तोत्र का सेवन करें ।

तमु॑ष्टु॒हीन्द्रं॒ यो॒ह॒सत्वा॒यः॒ शूरो॑म॒घवा॒यो र॑थे॒ष्ठाः ॥

प्र॒ती॒च॒श्चि॒द्यो॒धीया॒न् वृष॑ण्वान्व॒व॒वृष॑श्चि॒त्तम॑सो वि॒हन्ता ॥ ५ ॥ १३ ॥

तम् । ऊँ इति । स्तुहि । इन्द्रम् । यः । ह । सत्वा । यः । शूरः ।

म॒घवा॑ । यः । र॒थे॒ऽस्थाः । प्र॒ती॒चः । चि॒त् । यो॒धीया॑न् ।

वृष॑ण्वान् । व॒व॒वृष॑ः । चि॒त् । तम॑सः । वि॒हन्ता ॥ ५ ॥ १३ ॥

तमु तमेवेन्द्रं स्तुहि हे होतः स्तुतिकुरु किमस्याधिक्यमिति उच्यते यो ह यः खलु सत्वा अ-
तिप्रभूतबलः यद्वा सत्वा सादकः शत्रूणां यश्च शूरः शौर्योपेतः मघवा बलवान् जवान्वा यश्च रथेष्ठाः
रथे वर्तमानः किञ्च प्रतीचश्चिद्यो धीयान् योद्धुः पियो धीयान् योद्धुतमः प्रतिपूर्वादश्च तेः किञ्च-
ताव लुप्तनकाराच्छसि अच इत्यकारलोपे चाविति दीर्घः अश्चेच्छन्दस्य सर्वनामस्थानमिति वि-
भक्तिरुदात्ता वृषण्वान् वृषाणो वार्षितारो वज्रादयः तद्वान् वृषाते वज्र उत ते वृषारथ इति हि निर्गमः ।
तथा वववृषश्चिद् आवरकस्यापितमसो मेघादिर्विहन्ता विशेषेण घातकः यस्मादेवं हानुभावः त-
स्मात्स्तुहि ॥ ५ ॥

५. हे होता, जो इन्द्र अनन्त बलवाले, शौर्यवान्, बलवान् रथ पर
स्थित, सामने के योद्धाओं में श्रेष्ठ योद्धा, वज्र आदिवाले और मेघ
आदि के विनाशक हैं, उनकी स्तुति करो ।

॥ इति द्वितीयस्य चतुर्थे त्रयोदशो वर्गः ॥ १३ ॥

अथ षष्ठी-

प्र॒यद्वि॒त्थाम॑हि॒नानृ॒भ्यो॒ अस्त्य॑रं॒ रोद॑सी॒ कक्ष्ये॒ उ॒नास्मै॑ ।

सं॒वि॒व्य॒इन्द्रो॑ वृ॒ज॒नं॒ नभू॒मा॒ भर्ति॑स्व॒धावा॑ ओ॒प॒शमि॑व॒द्याम् ॥ ६ ॥

प्र । यत् । इत्था । म॒हि॒ना । नृ॒भ्यः । अ॒स्ति । अ॒रम् । रो॒द॒सी॒ इति॑ ।

क॒क्ष्ये॒ उ॒ इति॑ । न । अ॒स्मै । स॒म् । वि॒व्ये । इन्द्रः । वृ॒ज॒नम् ।

न । भू॒म् । भर्ति॑ । स्व॒धा॒वान् । ओ॒प॒श॒म॒इव॑ । द्याम् ॥ ६ ॥

यत् यइन्द्रोमहिनामहत्त्वेनस्वैश्वर्येणनृभ्योनेतृभ्यः कर्मनिर्वाहकेभ्योयजमानेभ्यः प्राप्ति-
प्रभवति ईष्टेस्वर्गादिप्रदानेनरक्षितुं अस्मैरक्षकायेन्द्रायरोदसीद्यावापृथिव्यौकक्ष्येकक्षयायतेसती-
सञ्चारायनारंनलंनपर्याप्तिजगतोधीशस्थेन्द्रस्यसञ्चारायाल्पत्वात् द्यावापृथिव्यौनपर्याप्तिइत्यर्थः
सृज्यादपि सप्तर्षिर्भिक्षोधिकत्वादितिभावः अयमिन्द्रोवृजनंनभूम भूमिभूतानिवावृजनंन ब्रह्मिव
वृजतेःकर्तनार्थस्येदंरूपं तदिव तद्यथा आवृणोति तथायमपिस्वतेजसांसंविध्ये सम्यगावृणोतिलो-
कत्रयं किंचायंस्वधावानन्नवान्वृष्टिलक्षणोदकवान्वा द्यादिवंभर्तिविभर्ति धारणेदृष्टान्तः—ओ-
पशमिव ईषदुपशेतेइत्योपशंशृङ्गं तत् वृषभइव यद्वा परस्परंसमीपेवर्तमानंक्षित्यन्तरिक्षाख्यं
लोकद्वयमोपशं तदिव द्याविभर्ति लोकत्रयमपि विभर्तीत्यर्थः भृजोलदिल्लान्दसःशपोलुक् ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, अपनी महिमा से कर्म-निष्ठ यजमानों को स्वर्ग आवि-
फल देने में समर्थ हैं। द्यावा-पृथिवी उनकी कक्षा की पूर्ति के लिए
पर्याप्त नहीं हैं। जैसे अन्तरिक्ष पृथिवी को वेष्टित कर रहता है,
वैसे ही वे भी अपनी प्रतिभा से तीनों लोकों को व्याप्त करते हैं। जैसे
वृषभ अनायास शृंग धारण करता है, वैसे ही अन्नवान् इन्द्र भी स्वर्ग
को अनायास धारण करते हैं।

समत्सुत्वाशूरसतामुराणंप्रपथितमंपरितंसयध्यै ।

सजोषसइन्द्रमदैक्षोणीःसूरिचिद्येअनुमदन्तिवाजैः ॥ ७ ॥

समत्सु । त्वा । शूर । सताम् । उराणम् । प्रपथिन्सतमम् ।

परिसृतंसयध्यै । सजोषसः । इन्द्रम् । मदै । क्षोणीः । सूरिम् ।

चित् । ये । अनुमदन्ति । वाजैः ॥ ७ ॥

हेशूर शौर्योपेतेन्द्र समत्सुसंग्रामेषु सतांत्वामेवाश्रित्यवर्तमानानांप्राणिनामुराणं उरूणि
अतिप्रभूतानिबलादीनिकुर्वाणंप्रपथितमंप्रकृष्टमार्गतमंसुकृतिनामुत्तममार्गभूतंइन्द्रंशत्रूणांदारकं
त्वात्वां परितंसयध्यै अवतंसीकर्तुंभूषणीकर्तुंमदेतवमदार्थं च सजोषसःसहसेवमानाः समान-
प्रीतयोवा क्षोणीः क्षोण्योविशःपरिजनाःमरुतःप्रयतन्ते कीदृशास्ते येवाजैर्बलैःअनुमदन्तिअनुकू-
लमादयन्ति संग्रामेमरुतः त्वामेवस्वामिनंरुत्वामादयन्तिहर्षयन्तीत्यर्थः यद्वा येयजमानाः वा-
जैर्हविर्भिर्मादयन्ति तेसमानप्रीतियुक्तास्तब्रमनुष्यभूताःक्रत्विजःयजमानभूताः प्रजाः समत्सुसहमा-
दनस्थानेषुयागेषूक्तलक्षणविशिष्टत्वामेवपूजयितुं तवमदायचप्रयतन्ते ॥ ७ ॥

७. शूर इन्द्र, युद्ध-भूमि में साधुओं के बलप्रद और उत्तम-मार्ग-रूप
हो। मरुद्गण तुम्हें स्वामी कहकर आनन्दित होते हैं। वे तुम्हारे परिजन
हैं। तुम्हारे आनन्द के लिए सब लोग समान आनन्दित होकर तुम्हें
अलंकृत करने की चेष्टा कर रहे हैं।

एवाहितेशंसर्वनासमुद्रआपोयत्तआसुमदन्तिदेवीः ।

विश्वातेअनुजोष्याभूद्वौःसूरीश्चिद्यदिधिषावेपिजनान् ॥ ८ ॥

ए॒व । हि । ते । शम् । सर्व॑ना । स॒मु॒द्रे । आपः । यत् । ते । आ॒सु ।
मद॑न्ति । दे॒वीः । विश्वा॑ । ते । अनु॑ । जो॒प्या । भू॒त् । गौः ।
सू॒रीन् । चि॒त् । यदि॑ । धि॒षा । वे॒षि । जना॑न् ॥ ८ ॥

हेइन्द्र एवाहि एवं हिसति ते तव संबन्धीनि सवना सवनानि सूर्यते सोमोत्रेति सवनानि सोमयागाः ते शंसुस्वकरा भवन्ति कथं सति यत्र यदि देवीः देव्योद्योतमाना आपः समुद्रे उदक समुद्रवणापादानभूतेन रिक्षे आसुप्रजासुनिमित्तभूता सुते त्वामदन्ति मादयन्ति अन्तर्भावितपयर्थोयं यदा प्राण्युपकारार्थं वर्षणा यत्वा प्रेरयन्ति वृष्ट्युदकानि तदा खलु तव सोमयागाः सुस्वकरा भवन्ति यज्ञसाधकवृष्टिप्रदानेन यागान्निवर्तयेत्यर्थः किञ्च हेइन्द्र ते त्वां विश्वागौः सर्वापि स्तोत्राश्च स्वरूपा वाक्ते त्वः अनुक्रमेण जोष्या जोषणार्हं प्रीणयित्री भूत भवति कदा यदि सूर्याश्च तस्तोत्रादि प्रेरयितृन् स्तोत्रजनानपि धिषाधिषणया प्रज्ञया वृष्टिप्रदानरूपेण कर्मणा वा वेषिकामयसे तदा सर्वापि स्तुतिस्त्वर्थो भवति ॥ ८ ॥

८. यदि अन्तारिक्ष-स्थित और प्रकाशमान जल प्रजाओं के लिए तुम्हें सृष्टी करे, यदि सारे स्तोत्र आदि तुम्हें प्रसन्न करें और यदि तुम वृष्टि-प्रदान आदि कर्म-द्वारा स्तोत्राओं की कामना करो, तो तुम्हारा सवन सुखकर हो ।

असामयथासुषखायएनस्वभिष्टयोनरांनशंसैः ।

असद्यथानइन्द्रोवन्दनेष्ठास्तुरोनकर्मनयमानउक्था ॥ ९ ॥

असांम । यथा । सु॒ऽस॒खायः । ए॒न॒ । सु॒ऽअ॒भि॒ष्टयः । न॒राम् ।

न । शंसैः । असत् । यथा । नः । इन्द्रः । वन्दनेऽस्थाः । तुरः ।

न । कर्म । नयमानः । उक्था ॥ ९ ॥

हेएन इनःईश्वरेन्द्र यथासुसखायः शोभनत्वद्रूपसहायवन्तोऽसामभूयास्म किञ्च स्व-
भिष्टयः शोभनाभ्येषणाःशोभनाभीष्टाश्चासाम किमिव नरांनशंसैः नराणांराजादीनांशंसैःशं-
सनैरिवस्तुतिभिर्यथामनुष्याःशोभनाभीष्टाभवन्ति तद्वत् इदानींपरोक्षेणाह नोस्मभ्यमिन्द्रोव-
न्दनेष्टाःअस्मत्स्तुतौवर्तमानःसन् तुरो न त्वरमाण इव नोस्माकंकर्मउक्थाउक्थैः शस्त्रैर्नयमानः
फलंप्रापयन्स्तुत्यातुष्टःसन् अस्मदीयेनकर्मणाफलप्रापयितातथासत्तत्तवेव हेऋत्विजस्तथाकुरु-
तेतिशेषः ॥ ९ ॥

९. प्रभु इन्द्र, जैसे हम तुम्हारे मित्र हो सकें और स्तुति-द्वारा राजाओं की तरह तुम्हारे पास से अभीष्ट प्राप्त कर सकें, वैसा करो। इन्द्रदेव, हमारे स्तुति-काल में उपस्थित होकर शीघ्रता के साथ हमारा यज्ञ उक्त स्तुति के साथ ले जाओ।

अथदशमी—

विष्पर्धसो नरां न शंसै रस्माका सदिन्द्रो वज्रहस्तः ।

मित्रायुवो न पूर्पति सुशिष्टौ मध्यायुव उपशिक्षन्ति यज्ञैः ॥ १० ॥ १४ ॥

विऽस्पर्धसः । नराम् । न । शंसैः । अस्माकं । असत् । इन्द्रः ।

वज्रहस्तः । मित्रायुवः । न । पूऽर्पतिम् । सुशिष्टौ ।

मध्ययुवः । उप । शिक्षन्ति । यज्ञैः ॥ १० ॥ १४ ॥

नरां नेतृणां मध्ये सस्पर्धां नरान्यथा विस्पर्धसः कुर्वन्ति सखिभूताः तद्वद्वयमपीन्द्रं शंसैः स्तुतिभिः सखायो वयं तथा कुर्मः सच वज्रहस्तो वीरशिक्षणाय सर्वदा वज्रधारीन्द्रः अस्माकं अस्माकमसत् विस्पर्धमनुकूलो भवतु किञ्च मित्रायुवो न मित्रेच्छवः हितैषिण इव सुशिष्टौ सुशासनेवर्तमानं पूर्पतिं पुरस्वामिनं यथा भिमतदानेन पूजयन्ति तथा मध्यायुवः अस्माकं श्रियां यशसां च मध्येव स्थितिकामयमाना अध्वर्यादयो यज्ञैर्यज्ञसाधनैर्हविःस्तोत्रादिभिरुपशिक्षन्ति उपेत्य यजन्ते शिक्षतिर्दानकर्मा ॥ १० ॥

१०. जैसे मनुष्यों में प्रतिस्पर्द्धी व्यक्तियों को स्तुति द्वारा सबय किया जाता है वैसे ही हम भी इन्द्र को करेंगे। इन्द्र केवल हमारे ही होंगे। जैसे योग्य शासक नगरपति की हितैषी लोग पूजा करते हैं, वैसे ही हमारे बीच अवस्थानाभिलाषी अध्वर्यु लोग, हव्य आदि द्वारा, इन्द्र की पूजा करते हैं।

॥ इति द्वितीयस्य चतुर्थे चतुर्दशो वर्गः ॥ १४ ॥

अथैकादशी—

यज्ञो हिष्मेन्द्रं कश्चिद्वन्धुं जुहुराणश्चिन्मनसा परियन् ।

तीर्थेनाच्छाता तृषाणमोको दीर्घो न सिध्मार्कणोत्यध्वा ॥ ११ ॥

यज्ञः । हि । स्म । इन्द्रम् । कः । चित् । ऋन्धन् । जुहुराणः ।

चित् । मनसा । परिऽयन् । तीर्थे । न । अच्छ । तृषाणम् ।

ओकः । दीर्घः । न । सिध्म् । आ । ऋणोति । अध्वा ॥ ११ ॥

कश्चित् यज्ञो यज्ञवान् यज्ञानुष्ठायी इन्द्रं ऋन्धन्वर्धयन् हिस्म भवति इन्द्रं यज्ञेन वर्धयतीत्यर्थः जुहुराणश्चित्कुटिलगतिस्तुकश्चित्मनसा केवलेन परियन् परितोगच्छन् लौकिकविषयादिकं ध्यायन् वर्तते यद्वा परिवर्जनार्थः वर्जयित्वा गच्छन्नेदं प्राप्नोति तत्र दृष्टान्तः—तीर्थे प्रसिद्धे मार्गे अच्छा-भिमुख्येन समीपे वर्तमानमोकः पानीयादिकं सवनं तृषाणां पिपासायुक्तं यथा अविलम्बेन पीणाति-

यथातत्सवनआगच्छतीत्यर्थः तद्वद्यज्ञेनकश्चित्पुमानिन्द्रमभिगच्छतीति कुटिलस्यदृष्टान्तः—दी-
र्घो न वक्रत्वेनातिदूरोध्वामार्गइव सयथासिध्रंफलंपानीयादिरूपंफलार्थिनंवापुरुषंआकृणोति अर्वा-
करोति नीचैःकरोति वर्जयतीत्यर्थः तस्माद्यज्ञमार्गमजानानोवक्रोदूरेपरिभ्रमतिनेन्द्रंतर्पयतितद्वि-
लक्षणस्तुवर्जयत्येव ॥ ११ ॥

११. उसी प्रकार यज्ञपरायण व्याक्त यज्ञ-द्वारा इन्द्र की वृद्धि करता है और कुटिलगति ध्यक्षित मन ही मन सदा चिन्ता-परायण रहता है, जिस प्रकार तीर्थ-मार्ग में सम्मुखस्थित जल तुरत लोगों को प्रसन्न करता और दीर्घ-पथ का जल तृषार्त ध्यक्षित को निराश करता है ।

मोषूणइन्द्रात्रपृत्सुदेवैरस्तिहिष्मतेशुष्मिन्नवयाः ।

महश्चिद्यस्यमीक्षुषोयव्याहविष्मतोमरुतोवन्दतेगीः ॥ १२ ॥

मो इति । सु । नः । इन्द्र । अत्र । पृत्सु । देवैः । अस्ति ।

हि । स्म । ते । शुष्मिन् । अवयाः । महः । चित् । यस्य ।

मीक्षुषः । यव्या । हविष्मतः । मरुतः । वन्दते । गीः ॥ १२ ॥

हेइन्द्र अत्रपृत्सु एषुपस्थितेषुसङ्ग्रामेषुवृष्ट्यर्थमेघजयेषुदेवैर्मरुदादिभिः सहनोस्मान्मोषुमै-
वात्याक्षीरितिशेषः मरुत्सहितोयुध्यस्वेत्यर्थः हेशुष्मिन्बलवन्निन्द्र अस्तिहिस्मते अस्तिहिस्मत-
वस्त्वत् तवकिमस्तीतिउच्यते अवयाः अवयजनं अवयुज्यपृथक्कृत्ययजनंहविर्भागोस्तिमरुद्भ्यः
पृथगप्यस्तिहविर्भागः केवलंमरुद्भ्यएवदीयतेनास्मभ्यं अतः कथंयोत्स्यामीतिनमन्त्यमित्यर्थः
यद्वा अवयाः शत्रूणांवर्जनायगन्तावज्जोस्तिते किञ्च हविष्मतः प्रदेयहविर्युक्तस्यमीक्षुषोहविः
प्रदातुः यद्वैतत्पदद्वयंमरुतांविशेषणं यस्यममयव्याफलेनेन्द्रेणवासहमिश्रयन्तीगीः स्तुतिशस्त्रा-
दित्पवावाक् महश्चिद महतोपिमीक्षुषःसेकृन् हविष्मतोस्मदत्तहविषातद्वतोमरुतोवन्दतेस्तौति
॥ १२ ॥

१२. इन्द्र, युद्ध-वेला में मरुतों के साथ तुम हमें नहीं छोड़ना; क्योंकि हे बलवान् इन्द्र, तुम्हारे लिए यज्ञ का भाग स्वतंत्र है । हमारी फल-समन्वित स्तुति महान्, हविष्मान् और जलघाता मरुतों की वन्दना करती है ।

एषःस्तोमइन्द्रतुभ्यमस्मेएतेनगातुंहरिवोविदोनः ।

आनोववत्याःसुवितायदेवविद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् ॥ १३ ॥ १५ ॥

एषः । स्तोमः । इन्द्र । तुभ्यम् । अस्मे इति । एतेन । गातुम् ।

हरिः । विदः । नः । आ । नः । ववत्याः । सुविताय । देव ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ १३ ॥ १५ ॥

अथत्रयोदश्यासूक्तादिमारभ्यरुतांस्तुतिनिगमय्यफलंप्रार्थयते—हेइन्द्र अस्मेअस्मत्संबन्धीएषस्तोमः इदानींकारितप्रकारः स्तोत्रविशेषः तुभ्यंत्वदर्थं हेहरिवः हरिभ्यांवद्वन्निन्द्र एतेनस्तोत्रेणगमनेनवानोस्मदीयंगतुंदेवयजनमार्गंविदः विदस्व विदिंवाच हेदेव सुविताय सुहितायशोभनगमनायवा नोस्मान् आववृत्त्याः आवर्तस्व अस्मद्यागंप्रत्यागच्छ विद्यामेत्यादिव्याख्यातम् ॥ १३ ॥

१३. इन्द्र, यह स्तोम तुम्हारा ही है। हरिवाहन, इस स्तुति-द्वारा तुम हमारा देव-पूजन-मार्ग जान लो और अनायास आने के लिए हमारे पास पधारो।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेपञ्चदशोवर्गः ॥ १५ ॥

त्वंराजेतिदशर्चदशमंसूक्तंआगस्त्यमैन्द्रंनैष्ठुभं त्वंराजादशेत्यनुक्रान्तं पृष्ठचषळहेस्तोम-वृद्धौस्तोमातिप्रशंसनार्थंहोत्रकैरेतच्छस्तव्यं ऐन्द्राणित्रैष्ठुभान्यमरुच्छब्दान्यावपेरन्तितिसूत्रम्।

त्वंराजेन्द्रयेचदेवारक्षानृन्पाह्यसुरत्वमुस्मान्।

त्वंसत्पतिर्मघवान्स्तरुत्रस्त्वंसत्योवसवानःसहोदाः ॥ १ ॥

त्वम् । राजा । इन्द्र । ये । च । देवाः । रक्ष । नृन् । पाहि । असुर ।
त्वम् । अस्मान् । त्वम् । सत्पतिः । मघवा । नः । तरुत्रः । त्वम् ।
सत्यः । वसवानः । सहोदाः ॥ १ ॥

हेइन्द्र त्वंराजा अधिपतिः सर्वस्यजगतः किञ्च येदेवाः मरुदादयःसन्तितेषामपिविशेषेण अतोहेअसुर शत्रूणांनिरसितस्त्वंनृनस्मान् कर्मनेतृन्यजमानान्रक्षपालय विशेषतोस्मानपिपाहिरक्ष त्वंच सत्पतिः सतांसतःकर्मफलस्यवापातामघवाधनवान् नोस्माकंतरुत्रः तारयितापापाक् किञ्च त्वंसत्यः अबाध्यः सत्यफलोवा वसवानः स्वतेजसासर्वंछादयन्वसूनिवाकुर्वन् स्तोतृभ्यः सहोदाः सहसोबलस्यदाताभवेतिशेषः ॥ १ ॥

१. इन्द्र, तुम संसार और सारे देवों के राजा हो। तुम मनुष्यों की रक्षा करो। असुर, तुम हमारी रक्षा करो। असुर, तुम हमारी रक्षा करो। तुम साधुओं के पालक, धनवान् और हमारे उद्धार-कर्त्ता हो। तुम सत्य और बल-प्रदाता हो। तुमने अपने तेज से सबको ढक लिया है।

दनोविशेइन्द्रमृधवाचःसत्यत्पुरःशर्मशारदीर्दत्त ।

ऋणोर्पोअनवद्याणीयूनेष्ट्रंपुरुकुत्सायरन्धीः ॥ २ ॥

दनः । विशः । इन्द्र । मृध्रवाचः । सप्त । यत् । पुरः । शर्म ।
 शारदीः । दत् । ऋणोः । अपः । अनवद्य । अर्णाः । यूने । वृत्रम् ।
 पुरुकुत्साय । रन्धीः ॥ २ ॥

हेइन्द्र त्वंवृत्रसंबन्धसुराणां पुरभेदनसमये मृध्रवाचः मर्षणवचनाः विशस्तदीयाः प्रजाः शर्म
 सुखं यथा भवति तथा दनः अदमयः दमेरिदं रूपं यद्वा वर्णव्यत्ययः नदः अनदः अशब्दयः असुरप्र-
 जाः अतिभयंकरशब्दमकरोः कदेत्याह यद्यदा शारदीः प्रत्यग्राः यद्वै तत्संवत्सरः लक्षकः संवत्स-
 रपर्यन्तं दृढीकृता अपिसप्तपुरः एतत्संख्याकाः पुरीर्दत् अदारयः पुरुषव्यत्ययः दृणातेर्लङि छा-
 न्दसो विकरणस्य लृक् रात्स्येति नियमात्तलोपाभावः तथा कृत्वा हे अनवद्य अकातर यद्वा अ-
 निद्य हेइन्द्र अर्णा अरणशीलाः अपः तदीयदुर्गस्थान्युदकाश्रयाणि तटाकादीनि ऋणोः अगमयः
 प्रावर्तयः भग्नान्यकरोः एवमुपद्रुत्य पुरुकुत्साय एतच्चाग्नेराज्ञे यूने नित्यतरुणाय तदर्थं वृत्रमेतच्चाम-
 कमसुरं रन्धीः असाधयः अहनः अयमैति हासिकपक्षः निरुक्तरूढ्या तु हेइन्द्र मृध्रवाचो विशः मर्ष-
 णध्वनियुक्ताः वृष्टिरूपाः प्रजाः दनः अदमयः अशब्दयोवा अवर्षय इत्यर्थः कदा यद्यदा सप्तपुरः शा-
 रदीर्दत् सर्पणस्वभावान् प्रत्यग्रान् वृष्ट्या जगत्पूरकान् मेघानदारयः तदेत्यर्थः तथा कृत्वा हे अन-
 वद्य अर्णा अरणस्वभावा अपः ऋणोः अगमयः प्रावर्तयः कुल्यादिरूपेण अनन्तरं यूने, पुरुकुत्सा-
 य वृत्रं मुख्यमेघं रन्धीः असाधयः अहनः अयमर्थः त्वंहत्यदिन्द्र सप्तयुध्यन्त्यादि मर्त्रान्तरेषु प्रसि-
 द्धः । यास्कस्त्वेवं व्याख्यातवान्—दनो दानमनसो मनुष्यानिन्द्रमृध्रवाचः कुर्विति^१ ॥ २ ॥

२. इन्द्र, जिस समय तुमने संवत्सर-पर्यन्त दृढीकृत सात पुरियों
 को भिन्न किया था, उस समय प्रजाओं को संयत-वाक्य करके अनायास
 वमन किया था । अनवद्य इन्द्र, तुमने गतिशील जल दिया था । तुमने
 तरुण-वयस्क पुरुकुत्स राजा के लिए वृत्र का वध किया था ।

अथ तृतीया—

अजा॒वृ॒त॒इन्द्र॒शूर॑प॒त्नी॒द्या॑च॒येभिः॑ पुरु॒हू॒त॒नू॒नम् ।
 रक्षो॑ अ॒ग्नि॒म॒शुष॑न्तूर्व॒याण॑सिंहो॒न॒दमे॑ अपा॑सि॒वस्तोः॑ ॥ ३ ॥

अज । वृतः । इन्द्र । शूरपत्नीः । द्याम् । च । येभिः । पुरुहूत ।
 नूनम् । रक्षो इति । अग्निम् । अशुषम् । तूर्वयाणम् ।
 सिंहः । न । दमे । अपांसि । वस्तोः ॥ ३ ॥

हेइन्द्र शूरपत्नीः शूरैरक्षोभिः पालिताः वृतः वर्तन्त आस्वितिवृतः असुरपुरीः यद्वा शूराय-
जमानास्तैः पालिताः वृतोवेदिभूमीः अज गच्छ जेतुं तथा कृत्वाद्यांचनूनमवश्यमज किन्त्वमेक-
एव न हेपुरुहूत बहुभिर्वधुधावा आहूतेन्द्र येभिर्मरुदादिभिरनुगतोसितैः सहितः सन् तथा कृत्वा-
अशुषं आशोषयितारं अशान्तं वा तूर्वपाणंतूर्णगमनमग्निवैद्युतं होमाधारं वाग्निं रक्षोरक्षस्वैव किमर्थं
रक्षणमित्युच्यते दमेगृहे अपांसिकर्माणिकुर्वन्वस्तोः वस्तुं यद्वा वासयितुं कारयितुमित्यर्थः यज्ञ-
द्विद्वि हतेष्वग्नीसुस्थिरे सति यागाद्यनुष्ठानपरः स्थास्यामीत्यर्थः रक्षणे दृष्टान्तः—सिंहो न सिंह इव
स यथा स्वाश्रयभूतं वनं गजाद्युपद्रवपरिहारेण रक्षति तद्वत् असुरपुरभङ्गगमने वा दृष्टान्तः सिंहो य-
थानिर्भयो विरोधिष्ठगान् हन्तुं धावति तद्वत् ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुम राक्षसों की सारी नगरियों को जाते और वहाँ
से, हे पुरुहूत, अनुचरों के साथ स्वर्ग में जाते हो। वहाँ अशोषक
और शीघ्रकारी अग्नि को सिंह की तरह बचाते हो जिससे वह अपने
गृह में अपना कर्तव्य पूरा कर सके।

शेषन्तुतइन्द्रसस्मिन्योनौप्रशस्तयेपवीरवस्यमह्ना ।

सृजदणीस्यवयद्युधागास्तिष्ठद्वरीधृषतामृष्टवाजान् ॥ ४ ॥

शेषन् । नु । ते । इन्द्र । सस्मिन् । योनौ । प्रशस्तये । पवीरवस्य ।
मह्ना । सृजत् । अणीसि । अव । यत् । युधा । गाः ।
तिष्ठत् । हरी इति । धृषता । मृष्ट । वाजान् ॥ ४ ॥

हेइन्द्र तेशत्रवः सस्मिन्सर्वस्मिन्समानेवायोनौस्वकीयेस्थानेअन्तरिक्षेवा योनिरन्तरिक्षं
नुक्षिप्रं शेषन् शेरतां शीङ्गोलेट्यडागमः व्यत्ययेन परस्मैपदं सिद्धहुलमितिसिप् किमर्थं प्रशस्तये
प्रशंसनाय त्वस्तुतये त्वन्महिमाख्यापनायेत्यर्थः किंसेवनादिसाधनेन नेत्याह पवीरवस्यकुलिश-
स्यकुलिशशब्दस्य वामह्नामहिन्ना त्वद्वज्रप्रहारेण हतामेघाः शत्रवो वा तत्रैव शेरते निपतन्ति नपलाय-
न्तइत्यर्थः किञ्च यद्ययदा युधाप्रहरणसाधनेनायुधेन युद्धेन वा गाः गच्छति तदाणीं स्युदकाणि
सृजः अवसृजः अवाङ्मुखमपातयः पुरुषव्यत्ययः तदर्थं हरीअश्वौतिष्ठत् अध्यतिष्ठः अत्रापिपुरु-
षव्यत्ययः यद्वा यदाहरीअधितिष्ठसितदाअवसृजः अथैवं कृत्वा वाजान् चानि सस्यादिलक्षणा-
नि धृषताधर्षकेण सामर्थ्येन मृष्टशोधय प्रवर्धयेत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, तुम्हारे शत्रु या मेघ वज्र की महिमा से तुम्हारी प्रशंसा
करते हुए अपने जन्मस्थान में शीघ्र हायन करें। जब तुम अस्त्र लेकर
जाते हो, तब नीच जल गिराते और हरियों के ऊपर चढ़ते हो।
अपनी शक्ति से तुम शस्य आदि बढ़ाते हो।

वहकुत्समिन्द्रयस्मिन्त्राकन्त्स्यूमन्यूक्रावातस्याश्वा ।

प्रसूरश्चक्रं हतादभीकेभिस्पृधौयासिषद्वज्रबाहुः ॥ ५ ॥ १६ ॥

वह । कुत्सम् । इन्द्र । यस्मिन् । चाकन् । स्यूमन्यू इति ।
 ऋजा । वारस्य । अश्वा । प्र । सूरः । चक्रम् । वृहतात् । अभीके ।
 अग्नि । स्पृधः । यासिषत् । वज्रश्वाहुः ॥ ५ ॥ ३६ ॥

हेइन्द्र कुत्संएतन्नामानमृषिंप्राप्तंस्यूमन्यू स्यूमकमितिसुखनाम तदिच्छन्तौसततगामि-
 नौवाक्क्रजाक्क्रजुगामिनौवातस्यवायोः समानवेगौ अश्वा तदीयावश्वौवहप्रस्थापय यस्मिन्हविषि
 निमित्तभूतेसतिकुत्संचाकन्कामयसेतर्पयसेवाहविरादिकंतदर्थंसूरः प्रेरकः सूर्यः चक्रंस्वमण्ड-
 लंस्वरथचक्रंवाअभीकेआसन्नदेशेप्रवृहतात् ऊर्ध्वगमयतु प्रकाशयतु अथपरोक्षेणाह—वज्रबा-
 हुरयमिन्द्रः स्पृधः सङ्ग्रामंकुर्वतः शत्रूनभियासिषत्अभियातु ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तूम् जिस यज्ञ में कुत्स ऋषि की कामना करते हो,
 उसमें अपने वशीभूत, सरलगामी और वायु के समान वेगशाली अश्वों
 को परिचालित करते हो । उसके लिए सूर्य रथचक्र को पास ले आये और
 वज्र वाहु इन्द्र संग्रामकर्त्ता शत्रुओं के सामने आये ।

जघन्वाँइन्द्रमित्रेऋक्षोदप्रवृद्धोहरिवोअदाशून् ।

प्रयेपश्यन्नर्यमणंसचायोस्त्वयाशूर्तावहमानाअपत्यम् ॥ ६ ॥

जघन्वान् । इन्द्र । मित्रेऋन् । चोदप्रवृद्धः । हरिः । अदाशून् ।

प्र । ये । पश्यन् । अर्यमणम् । सचा । आयोः । त्वया । शूर्ताः ।

वहमानाः । अपत्यम् ॥ ६ ॥

हेइन्द्र हरिवः हरिभ्यांतद्वत्त्वंचोदप्रवृद्धःचोदनैःस्तोत्रैःप्रवृद्धःसन् अदाशून् अदातून् मि-
 त्रेऋन्मित्राणांयजमानानांईरयितृन्वाधकान्तद्वैरिणांमित्रत्वंगच्छतोवाजघन्वानहतवानसि किञ्च
 येअर्यमणंदातारंत्वात्वांप्रपश्यन्पश्यन्ति तेनराः आयोर्मनुष्यस्याध्वर्यादेः हविलक्षणाच्चस्यवा
 सचासहशूर्ताः क्षिप्राः हविःप्रदानेत्वरमाणाः त्वयाअपत्यंकुलस्यपालयितारंपुत्रंवहमानायेसन्ति
 तेप्रपश्यन् यद्वा येअर्यमणंत्वांपश्यन्तितेण्वंभवन्ति यद्वा येनराअर्यमणंयंकिंचिद्दातारं पश्यन्
 पश्यन्तः त्वामयजन्त अयोर्मनुष्यस्यसचासहायभूताः त्वयाशूर्ताः क्षिप्रावर्जिताः अपत्यंपुत्रंवह-
 मानायेसन्ति तानजघन्वानभवेत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हरिवाहन इन्द्र, तुमने, स्तोत्र-द्वारा प्रवृद्ध होकर, दान-रहित
 और यजमानों के विघ्नकारी लोगों का विनाश किया है । जिन्होंने
 तुम्हें आश्रयदाता रूप से देखा है और जो हव्य प्रदान के लिए मिलित
 हुए हैं, वे तुमसे संतान प्राप्त करते हैं ।

अथसप्तमी—

रपत्कविर्इन्द्रार्कसातौक्षांदासायोपवर्हणीकः ।

करत्तिस्त्रोमघवादानुचित्रानिदुर्योणेकृयवाचमृधिश्रेत ॥ ७ ॥

रपत् । कविः । इन्द्र । अर्कः । सातौ । क्षाम् । दासाय । उपवर्हणीम् ।

करत्तिकः । करत् । तिस्रः । मघश्वा । दातुश्चित्राः । नि ।

दुर्योणे । कृयवाचम् । मृधि । श्रेत् ॥ ७ ॥

हेइन्द्र त्वांकविःकान्तदर्शनूचानोवाहोतार्कसातौ अर्चनीयस्यान्नस्यलाभेनिमिनभूतेसति
रपत्सौति यद्वा एतन्नामाऋषिःरपन्अस्तौन अन्नार्थतस्यातिप्रभूतमन्नं प्रादाइत्यर्थः तथाच दासा-
यप्राण्युपक्षपयित्रेअमुराय क्षांभूमिंउपवर्हणींशय्यांकःअकरोः हत्वाभूमावपातयइत्यर्थः करो-
तेर्लुङि मघेघसेतिच्चेर्लुक् अथपरोक्षकृतः मघवाधनवानयमिन्द्रःतिस्रोभूमीः दार्शिकपाशुक-
सोमिकरूपाभूमीःक्षित्यन्तरिक्षद्युरूपावाभूमीर्दानुचित्राः दानेनदेयैर्धनैर्वाचायनीयाःकरत्करो-
ति यद्वा तिस्रःअयोरजतहिरण्यमयाःपुरीर्दानुचित्राः खण्डनेनचित्राअकरोत् तथादुर्योणेदुष्टयो-
नौस्थानेएतन्नामकस्यराज्ञःप्रीत्यर्थंवाकृयवाचंकुत्सितंशब्दयन्तं एतन्नामानमसुरंघृधिसङ्क्रामेनिः
श्रेतर्हिसितवान् ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, पूजनीय अन्न की प्राप्ति के लिए कवि तुम्हारी स्तुति
करते हैं। तुमने पृथिवी को वास की शय्या बना दिया है। इन्द्र ने
तीन भूमियों के बान-द्वारा विचित्र कार्य किया है। एवं दुर्योणि राजा
के लिए कृयवाच का वध किया है।

अथाष्टमी—

सनातातइन्द्रनव्याआगुःसहोनभोविरणायपूर्वीः ।

भिनत्पुरो नभिदोअदेवीर्ननमोवधरदेवस्यपीयोः ॥ ८ ॥

सना । ता । ते । इन्द्र । नव्याः । आ । अगुः । सहः । नभः ।

अविर्हरणाय । पूर्वीः । भिनत् । पुरः । न । भिदः ।

अदेवीः । ननमः । वधः । अदेवस्य । पीयोः ॥ ८ ॥

हेइन्द्र तेतवसंबन्धीनि सना सदातनानिनित्यानि ता तानि शौर्याग्निनव्याःनवतराःइदा-
नीतनाऋषयः आगुःआगच्छन्ति स्तुतिव्याजेनप्राप्नुवन्तीत्यर्थः कानितानीतिउच्यते—पूर्वीर्बिही-
र्नभोर्हिंसाः नभोर्हिंसार्थात्किपूतदन्तस्येदंरूपंताहिंसाः अविरणायअविगतरणायसङ्क्रामनाशनाय

सहः अभ्यभवः तदर्थंभिदः भेत्रीर्घातिकाअदेवीः आसुरीः पुरोन पुरीःअपि भिनवविदारितवा-
नसि पुरुषव्यत्ययः नशब्दश्चार्थे तथा अदेवस्यअस्तुत्यस्यपीयोः हिंसकस्यासुरस्यवधः वज्रं
ननमः अनमयः अनुकूलमकरोः यद्वा हेइन्द्र सनानित्यंतत्तत्कालेतेतवसवन्धिन्यः तातानि लि-
ङ्गव्यत्ययः ताःपूर्वीःपुरातन्यः आपः नव्याः नूत्नाः स्तुत्याः सत्यःआगुः आगच्छन्ति किमर्थं
अविरणाय अविरमणायप्राणिनामविनाशायतदर्थंनभः हिंसकान्वन्धकान्वामेघान्सहःमर्षणंअ-
करोः किञ्च अदेवीः पुरःअवर्षणेनादेवनशीलानउदकपुटवन्धानभिनन भिन्नानकरोः तथाअदे-
वस्यअदेवनशीलस्यपीयोः प्रतिकूलस्यवृत्रस्यवधवर्जननमः अनमयः ॥ ८ ॥

८. इन्द्र, मये आंजगण तुम्हारे सनातन प्रसिद्ध वीर कर्म की स्तुति
करते हैं। तुमने अनेक हिंसकों को, संग्राम-निवारण के लिए, धिगुष्ट
किया है। तुमने देवशून्य विपक्ष नगरों को भिन्न किया है और वेवरहित
शत्रु का अस्त्र नष्ट किया है।

त्वंधुनिरिन्द्रधुनिमतीऋणोरपःसीरानस्रवन्तीः ।

प्रयत्समुद्रमतिशूरपार्यानुर्वशंयदुंस्वस्ति ॥ ९ ॥

त्वम् । धुनिः । इन्द्र । धुनिमतीः । ऋणोः । अपः । सीराः ।

न । स्रवन्तीः । प्र । यत् । समुद्रम् । अति । शूर । पार्य ।

तुर्वशम् । यदुम् । स्वस्ति ॥ ९ ॥

हेइन्द्र त्वंधुनिः कम्पयिताशत्रुणामसि अतोधुनिमतीः कम्पनोपेततरङ्गवतीः अथवा
धुनिर्नामजलप्रतिरोधकार्यसुरः सएवप्रतिवन्धकतयायासां तादृशीरपःऋणोः अगमयःभूमाव-
पातयः तत्रदृष्टान्तः—स्रवन्तीःप्रवहन्तीःसीराःन नदीनामैतत् सरणवतीर्नदीरिव तद्वत्सन्तताइत्यर्थः
एवंकृत्वा हेशूर यत् यदासमुद्रमतिपारि अतिक्रम्यपूरयस्युदकं तदानीं तुर्वशंयदुं उभावपिराजर्षी
स्वस्ति अविनाशंपारय अपालयःसंपूर्णजलवर्षणेन तथाचमन्त्रान्तरं—त्वमपोयदवेतुर्वशायारम-
यइति ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुम शत्रुओं में हड़कम्प पैदा करनेवाले हो। इसी लिए
तुम प्रवहमाना सीरा नाम की नदी की तरह तरंग-युक्त जल पृथिवी
पर गिराते हो। हे शूर, जिस समय तुम समुद्र को परिपूर्ण करते
हो, उस समय तुमने तुर्वसु और यदु के संगल के लिए उनका पालन
किया है।

त्वमस्माकमिन्द्रविश्वधस्याअवृकतमोनुरांनृपाता ।

सनोविश्वासांसृष्टांसहोदाविद्यामेवंवृजनंजीरदानुम् ॥ १० ॥ १७ ॥

त्वम् । अस्माकम् । इन्द्र । विश्वध । स्याः । अष्टकस्तमः ।

नुराम् । नृपाता । सः । नः । विश्वांसाम् । स्पृधाम् । सहः६दाः ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरद्वानुम् ॥ १० ॥ १७ ॥

हेइन्द्र त्वमस्माकंविश्वध विश्वस्मिन्नपिकालेविश्वप्रकारैर्वाअवृकतमः अहिंसकतमः य-
द्वा दातुतमइत्यर्थः स्याः भव तथानरानृपाताअस्मदीयानांपुत्रभृत्यादिरूपाणांवहूनांमनुष्याणां
सर्वदारक्षकोभव अपरोनृशब्दोनुवादः किञ्च सत्वंविश्वासांस्पृधांसर्वासांस्पर्धानिमित्तानांअस्म-
त्सेनानांसहोदाः तासामर्थ्याबलस्यदाताभव विद्यामेतिगतम् ॥ १० ॥

१०. इन्द्र, तुम सदा हमारे रक्षक-श्रेष्ठ बनो और प्रजाओं का पालन
करो। हमारे तैय्यों को बल दो, जिससे हम अन्न, बल और दीर्घ
आयु प्राप्त कर सकें।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेसप्तदशोवर्गः ॥ १७ ॥

मत्स्यपायीतिषल्लूचमेकादशंस्कृतांगस्त्यमैन्द्रं आद्यास्कन्धोग्रीवीवृहती द्वितीयपादस्य
द्वादशाक्षरत्वात् इतरेषांत्रयाणामष्टाक्षरत्वाच्च द्वितीयश्चेन्न्यंकुसारिण्युरोवृहतीवास्कन्धोग्रीवी-
वेत्युक्लक्षणसद्भावात् अन्त्यात्रिष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुबन्तपरिभाषया आनुष्टुभन्त्विति विशेषवचनेना-
पोहितत्वादनष्टुभः मत्सिषल्लानुष्टुबन्तुत्रिष्टुबन्तत्वाद्यास्कन्धोग्रीवीत्यनुक्रान्तम् । द्वितीयेस्वरसाम्नि
आद्यस्तुचःस्तोत्रियः अभिजिह्वहृष्टृष्टइतिखण्डेस्तुत्रितम्—मत्स्यपायितेमहर्षमेनंप्रत्येतनेति ।

मत्स्यपायितेमहःपात्रस्येवहरिवोमत्सरोमदः ।

वृषातेवृष्णइन्दुर्वाजीसहस्रसातमः ॥ १ ॥

मत्सि । अपायि । ते । महः । पात्रस्यइव । हरिइव । मत्सरः ।

मदः । वृषा । ते । वृष्णे । इन्दुः । वाजी । सहस्रइसातमः ॥ १ ॥

हेहरिवः हरिभ्यांतद्वन्निन्द्र महोमहान्पूज्योयंसोमः पात्रस्येवतत्पात्रेणोवसोमपात्रेणयथाधा-
र्यते सोमः तत्सदृशेनतेत्वया तृतीयार्थेषष्ठी यद्वा पात्रस्येवतेतवस्वभूतोमहोमहान्सोमइतिवायो-
जना अपायि पीयते आशंसायाविवक्षितत्वाद्भूतवत्प्रयोगः यतः पिबसिअतोमत्सि माद्यसिमा-
दयस्ववापात्रेयथासोमःपूर्यतेतथात्यधिकंपिब पीत्वाचमादयस्वेत्यर्थः किञ्च वृष्णतेअभिमतव-
र्षित्रेतुभ्यं चतुर्थ्यर्थेषष्ठीमत्सरोमदसाधनःमदस्तर्पयिता वृषावर्षिता इन्दुःक्लेदयिता आह्लादकारी-
त्यर्थः वाजी अन्नवान् अन्नवत्तृप्तिस्त्रिष्टुबन्तत्वाद्यास्कन्धोग्रीवीत्यनुक्रान्तम् । अपरिमितदातुतमः
सहस्रपुरुषसंभजनपर्याप्तशक्त्यतिशयोवा एवंमहानुभावः सोमः संपादितः तंपिबेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. हरिवाहन इन्द्र, हर्षकर, अभीष्टवर्षी, आह्लादकारी, अन्न-
वान्, असीम दानवाले और महानुभाव सोम जिस प्रकार पात्र में
स्थापित किया जाता है, उसी प्रकार तुम भी होकर और पान कर
धारण करो और अतीव प्रसन्न बनो।

अथद्वितीया—

आनस्तेगन्तुमत्सरोवृषामदोवरेण्यः ।

सहवोइन्द्रसानसिःपृतनापाळमर्त्यः ॥ २ ॥

आ । नः । ते । गन्तु । मत्सरः । वृषा । मदः । वरेण्यः ।

सहवो । इन्द्र । सानसिः । पृतनापाट् । अमर्त्यः ॥ २ ॥

हेइन्द्र तेवानोस्मदीयः मत्सरोमर्षणसाधनः सोमआगन्तु आगच्छतु कीदृशोयं वृषावर्ष-
कः मदस्तर्पयितावरेण्योवरणीयः सहावानसहायवानसहसावलेनतद्वानवा सानसिः संभजनीयः
पृतनापाट्शत्रुसेनायाअभिभविता अमर्त्यः अविनाशी ईदृशःसोमस्वामागच्छतु यद्वा उत्तरा-
र्धइन्द्रपरतयाव्याख्येयः हेइन्द्र सहवानअस्मदत्तसोमसहायवानसन्वलवान्वा सानसिःअस्मा-
भिः संभजनीयः पृतनापाट् अमर्त्यश्चभवसि ॥ २ ॥

२. इन्द्र, हर्षकर, अभीष्टवर्षी, तर्पयिता, वरणीय, सहायवान्,
शत्रु-सैन्य-विनाशक और अविनाशी सोम तुम्हें प्राप्त हो ।

अथतृतीया—

त्वंहिशूरःसनिताचोदयोमनुषोरथम् ।

सहावान्दस्युमव्रतमोषःपात्रंनशोचिषां ॥ ३ ॥

त्वम् । हि । शूरः । सनिता । चोदयः । मनुषः । रथम् । सहवो ।

दस्युम् । अव्रतम् । ओषः । पात्रम् । न । शोचिषां ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वंहित्वंखलुशूरः शौर्योपेतः सनितादातासि अतोमनुषोमनुष्यस्यमेरथंरंहणस्वभावस्य
न्दनमनोरथंवास्वर्गगमनसाधनंयज्ञाख्यंरथंवाचोदयः प्रेरय किञ्च त्वंसहावानसोमसहायवान्वा-
लवात्वाभूत्वादस्युमुपक्षपयितारमव्रतं अकर्माणं अननुष्ठायिनंओषः दह किमिव शोचिषादीत्या
ज्वाल्याग्निः पात्रंन स्वाधारंपात्रविशेषमिव यागाधिकारीसन्धोनयजतेतदहेत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुम शूर और दाता हो, मैं मनुष्य हूँ । मेरा मनोरथ पूर्ण
करो । तुम सहायवान् हो । जैसे अग्नि अपनी ज्वाला से पात्र को
जलाता है, वैसे ही तुम व्रत-रहित दस्यु को जलाओ ।

मुषायसूर्यकवेचक्रमीशानओजसा ।

वहशुष्णायवधंकुत्संवातस्याश्वैः ॥ ४ ॥

मुषाय । सूर्यम् । कवे । चक्रम् । ईशानः । ओजसा । वह ।
शुष्णाय । वधम् । कुत्सम् । वातस्य । अश्वैः ॥ ४ ॥

हेकवे क्रान्तदर्शिन्निन्द्र ईशानःसमर्थःसन्सूर्यसूर्यस्य सुपांसुपोभवन्तीतिषष्ठचेकवच-
नस्यद्वितीयैकवचनादेशः तत्संबन्धिचक्रमेकं ओजसाबलेनसामर्थ्यातिशयेनमुषाय अमुष्णाः
छन्दसिशायजपीतिशायजादेशः पूर्वसूर्यरथस्यचक्रद्वयमासीत् एकमिन्द्रोमुमोषेतीतिहासः ।
तथाचमन्त्रान्तरं—प्रान्यच्चक्रमवृहः सूर्यस्यकुत्सायान्यदिति । किञ्च शुष्णायएतन्नाम-
कायासुरायतद्वधार्थं द्वितीयार्थेवाचतुर्थी शुष्णाहन्तुमित्यर्थः कुत्संकर्तनसाधनंवधंवज्रं वातस्य
वायोरश्वैः वायुवेगैर्वाश्वैर्युक्तःसन् वह अवहः शुष्णाहन्तुंवज्रमधारयः यद्वा शुष्णवधायव-
ज्रमवहः तंचहत्वा तदीयैर्वायुवेगैरश्वैः तदुपलक्षितैः तदीयैर्धनैः कुत्संमहर्षिअगमः शुष्णासुर-
धनंकुत्सायादाइत्यर्थः तथाचान्यत्र त्वंकुत्संशुष्णहत्येष्वाविथ कुत्सायशुष्णमशुषमित्यादीनि॥४॥

४. मेधावी इन्द्र, तुम ईश्वर हो । अपनी सामर्थ्य से तुमने सूर्य
के दो चक्रों में से एक का हरण कर लिया । शुष्ण का वध करने के लिए
कर्तन-साधन वज्र लेकर वायु के समान वेगवाले अश्व के साथ आओ ।

अथपञ्चमी—

शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युम्निन्तमउतक्रतुः ।
वृत्रघ्नावरिवोविदामंसीष्ठाअश्वसातमः ॥ ५ ॥

शुष्मिन्तमः । हि । ते । मदः । द्युम्निन्तमः । उत । क्रतुः ।
वृत्रघ्ना । वरिवः । विदा । मंसीष्ठाः । अश्वसातमः ॥ ५ ॥

हेइन्द्र तेतवमदः सोमपानजनितः शुष्मिन्तमः बलवत्तमः हिपसिद्धम् उतअपिचतेक्रतुः
कर्मव्यापारोस्मदर्थोद्युम्निन्तमः अतिशयेनाजवान् यशोवान्वाउभयत्रायस्मयादीनिछन्दसीति
भसंज्ञायाबाधितत्वात् नलोपः हेइन्द्र अश्वसातमः अश्वोपलक्षितबहुधनदाः त्वंवृत्रघ्ना वृत्रघा-
तिनोवरिवोविदाधनस्यपरिचरणस्यवावेदयितारौलंभयितारौतवमदक्रतुर्मंसीष्ठाः अनुज्ञातवान-
सि शत्रुघातिनौधनदातारौचस्यातामित्यनुग्रहमकरोरित्यर्थः ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुम्हारी प्रसन्नता सर्वापेक्षा बल-संयुक्त है । तुम्हारा यत्न
सर्वापेक्षा अन्नवान् है । हे अनेक-अश्व-दाता इन्द्र, अपने वृत्रघाती और
धनदायी तथा क्रतु का समर्थन करो ।

अथषष्ठी—

यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यइन्द्रमयइवापोनतृष्यतेवभूथ ।

तामनुत्वानिविदंजोहवीमिविद्यामेपंजृजनंजीरदानुम् ॥ ६ ॥ १८ ॥

यथा । पूर्वेभ्यः । जरितृभ्यः । इन्द्र । मयः इव । आपः । न ।

तृष्यते । वभूथ । ताम् । अनु । त्वा । निविदम् । जोहवीमि ।

विद्याम् । इपम् । जृजनम् । जीरदानुम् ॥ ६ ॥ १८ ॥

हेइन्द्र पूर्वेभ्योजरितृभ्यः पुरातनेभ्यः स्तोतृभ्योमयइववभूथ मयः सुखंसुखस्वरूपमि-
वाभवः तद्वत्स्तोतृभ्योस्मभ्यं सुखस्वरूपोभव तत्रदृष्टान्तः—तृष्यतेआपोनतृषार्तस्योदकानिय-
थासुखकराणीतितद्वत् तस्मात् तांनिविदंत्वत्पीतिकरींप्रसिद्धां स्तुतिंत्वातुभ्यंअनुजोहवीमिपुनः
पुनःकरोमि यद्वा तांनिविदंअनु तृतीयार्थेइत्यनोःकर्मप्रवचनीयत्वं तथास्तुत्यात्वांजोहवीमिपु-
नःपुनराह्वयामि विद्यामेतिव्याख्यातम् ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, तुम पुराने स्तोताओं के प्रति, तृषार्त के पास जल की तरह
हुए थे; इसलिए हम बार-बार तुम्हारी स्तुति करते हैं, जिससे
अन्न, बल और दीर्घायु प्राप्त करें।

मत्सिनइतिषल्लचंद्वादशंसूक्तं आगस्त्यमैन्द्रमानुष्टुभं पूर्वत्रतुशब्दात्तृष्यन्तंवित्युक्तत्वात्
अन्यात्रिष्टुप् मत्सिनइत्यनुक्रान्तम् विशेषविनियोगोलैङ्गिकः ।

मत्सिनोवस्यइष्टयइन्द्रमिन्दोवृषाविश ।

ऋघायमाणइन्वसिशत्रुमन्तिनविन्दसि ॥ १ ॥

मत्सि । नः । वस्यः इष्टये । इन्द्रम् । इन्दो इति । वृषा । आ । विश ।

ऋघायमाणः । इन्वसि । शत्रुम् । अन्ति । न । विन्दसि ॥ १ ॥

हेइन्दो क्लेदयितः सोम त्वंनोवस्यइष्टये वसीयसोधनस्यप्राप्तयेउक्षणाययागायवाइन्द्रंम-
त्सिमादयस्व तदर्थंवृषावर्षिताकामानां त्वमिन्द्रं आविश अथतथापीतःसन्ऋघायमाणः शत्रून्हिं-
सयन्इन्वसिव्यामोषि अतः अन्तिअन्तिकेशत्रुंनविन्दसिनलभसे यतः शत्रवः त्वत्सामर्थ्येनप-
लायिताः अतः नविन्दसि यद्वा उत्तरार्धेइन्द्रपरतयाव्याख्येयः हेइन्द्र त्वंतं सोमपीत्वाऋघाय-
माणःसन् इन्वसि अन्तिकेशत्रुंनविन्दसि ॥ १ ॥

१. हे सोम, धन-लाभ के लिए इन्द्र को आनन्दित करो । अभीष्ट-
वर्षा इन्द्र के बीच प्रवेश करो । प्रसन्न होकर शत्रुओं का विनाश करते
हुए क्रमशः व्याप्त होते हो; इसलिए किसी शत्रु को पास में नहीं
माने देते ।

अथद्वितीया—

तस्मिन्नावेशयगिरोयएकं चर्षणीनाम् ।
अनुस्वधायमुप्यतेयवंनचर्कषट्पट्पा ॥ २ ॥

तस्मिन् । आ । वेशय । गिरः । यः । एकः । चर्षणीनाम् ।
अनु । स्वधा । यम् । उप्यते । यवम् । न । चर्कषट् । पट्पा ॥ २ ॥

हेअन्तरात्मन् होतवां तस्मिन्प्रसिद्धे इन्द्रे गिरः स्तुतिरूपावाचः आवेशयस्थापय तंस्तुही-
त्यर्थः यइन्द्रश्चर्षणीनां ज्ञानवतामनुष्याणां एकः एकएवस्थानीयः यमनुयमेवेन्द्रमनु स्वधाह-
विलक्षणमन्मप्यते दीयतइत्यर्थः सचेन्द्रोवृषावर्षकः सन् यवंन यवमिव पक्कंयवंयथाचर्कषट्
क्रमेणाददतेकर्षकाः तद्वदादत्ते यद्वायंअनुस्वधाअन्नसाधनं व्रीह्यादिकं उप्यतेभूमौ यस्येन्द्रस्यवृ-
ष्टिरूपमनुग्रहमपेक्ष्योप्यतइत्यर्थः सचवृषावृष्टेर्वर्षितासइन्द्रोयवंन यवमिव सर्वबीजमपिचर्कषट्
पुनःपुनःकरोतिअङ्कुरयति हविःसाधनत्वप्राशस्त्यमपेक्षयवशब्दः प्रयुक्तः एवमहानुभावेइन्द्रे
गिरआवेशयेति ॥ २ ॥

२. इन्द्र, मनुष्यों के अद्वितीय अधीश्वर हैं। वे यथारीति यव
(जी) की तरह हमारा अभीष्ट सार्थक करते हैं।

अथतृतीया—

यस्यविश्वानिहस्तयोः पञ्चक्षितीनां वसु ।
स्पाशयस्त्रयोऽस्मधुगिद्व्येवाशानिर्जहि ॥ ३ ॥

यस्य । विश्वानि । हस्तयोः । पञ्च । क्षितीनाम् । वसु । स्पाशयस्व ।
यः । अस्मधुक् । दिव्याइव । अशानिः । जहि ॥ ३ ॥

यस्येन्द्रस्यहस्तयोः पञ्चक्षितीनां क्षियन्तिनिवसन्तिगच्छन्तिवाक्षितयोमनुष्याः पञ्चानां
मनुष्याणां प्रीणयितृणिविश्वानि सर्वाणि वसूवसूनि धनानि धृतानि भवन्ति देवामनुष्याः
पितरः पशवः पक्षिणश्चेति पञ्चजनाः चत्वारो वर्णानि षाडपञ्चमाः पञ्चजना इत्यन्ये हेतादृशेन्द्र
त्वं स्पाशयस्व बाधयस्व योऽस्मधुक् अस्मभ्यं दुहति तं केन प्रकारेणेति स उच्यते दिव्यादिविभवा
अशानिरिव अशानिर्भूत्वास्मद्वेष्टनजहि ॥ ३ ॥

३. जिन इन्द्र के हाथों में पंच क्षिति अर्थात् ब्राह्मणादि चार
वर्ण और निषाद का सर्वप्रकार अन्न है, वही इन्द्र, जो हमारा ब्रह्म
करता है, उसे दिव्य वज्र की तरह विनष्ट करे।

अथचतुर्थी—

असुन्वन्तंसमंजहिदूणाशंयोनतेमयः ।

अस्मभ्यमस्यवेदनंदद्धिसूरिश्रिदोहते ॥ ४ ॥

असुन्वन्तम् । समम् । जहि । दुःशनशाम् । यः । न । ते । मयः ।

अस्मभ्यम् । अस्य । वेदनम् । दद्धि । सूरिः । चित् । ओहते ॥ ४ ॥

हेइन्द्र असुन्वन्तं सोमाभिषवमकुर्वाणत्वामयजन्तमित्यर्थः दूणाशंदुःखेननाशनीयंसमं अ-
यंसर्वानुदात्तःसर्वशब्दपर्यायः अयष्टुन्सर्वान् यद्वा समंएकोद्योगेन अविशेषेणवाजहि तेनकि-
मपराद्धमित्यतआह यस्तेतवमयः मयइतिसुखनाम तवसुखहेतुर्नभवति योहोमेनस्तुत्यावानप्री-
णातितंजहि किञ्चास्यवेदनंधनमस्मभ्यंदद्धिदेहि दददानेइत्यस्माद्व्यत्ययेनपरस्मैपदम् छान्दसः
शपोलुक् सूरिश्रिदोहते चिदेवार्थे सूरिस्तवस्तोतैव ओहते वहतिप्रामोतिधनम्॥४॥

४. इन्द्र, जो लोग सोम का अभिषव नहीं करते और जिनका
विनाश करना दुःसाध्य है, उनका वध करो; क्योंकि वे तुम्हारे सुख
के कारण नहीं हैं। उनका धन हमें दो। तुम्हारा स्तोता ही धन प्राप्त
करता है।

आवोयस्यद्विबर्हसोर्केषुसानुषगसत् ।

आजाविन्द्रस्येन्द्रोप्रावोवाजेषुवाजिनम् ॥ ५ ॥

आवः । यस्य । द्विबर्हसः । अर्केषु । सानुषक् । असत् ।

आजौ । इन्द्रस्य । इन्द्रो इति । प्र । आवः । वाजेषु । वाजिनम्॥५॥

हेइन्द्रो सोम तवयस्यद्विबर्हसःस्तोत्रहवीरूपद्विविधपरिवृढकर्मवतोयजमानस्य अर्केषु
मन्त्रेषुसानुषक्सानुषङ्गः सातत्यमसद्भवेव तमावः तंयजमानंरक्षसितर्पयसिवा यद्वा कर्मणिषष्ठीर्यं
द्वयोः स्थानयोः परिवृढंयमिन्द्रं हेइन्द्रो यदाअर्केषुसानुषक् असवभवेःतदा आवः अरक्षः अत-
र्पयोवा तस्यैवेन्द्रस्यआजौसङ्ग्रामे हेसोम वाजिनंतथाचवन्तंमिन्द्रंवाजेषु बलेषुअज्ञेषुवानि-
मित्तभूतेषुप्रावः प्रकर्षेणारक्षयः पानसमयेतर्पयित्वासङ्ग्रामसमयेबलवर्धनेनजयप्राप्तंशत्रुधनत-
र्पणेनवाअरक्षइत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. हे सोम, जिन स्तोत्र और हवि के द्विविध कर्म करनेवाले यजमान
के पूजा-साधक मंत्र में तुम सदा अवस्थिति करते हो, उसकी तुम
रक्षा करो। हे सोम, इन्द्र के युद्ध में अन्न के लिए अन्नवान् इन्द्र की
रक्षा करो।

अथषष्ठी—

यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यइन्द्रमयइवापोनतृष्यतेबभूथ ।

तामनुत्वानि विदंजोहवीमिविद्यामेपंजंजीरदानुम् ॥ ६ ॥ १९ ॥

यथा । पूर्वेभ्यः । जरितृभ्यः । इन्द्र । मयःइव । आपः । न ।

तृष्यते । बभूथ । ताम । अनु । त्वा । निःविदम् । जोहवीमि ।

विद्याम् । इपम् । जंजम् । जीरदानुम् ॥ ६ ॥ १९ ॥

यथापूर्वेभ्यइतिषष्ठीव्याख्याता ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, तुम प्राचीन स्तोताओं के प्रति, तृपात्त के पास जल की तरह कृपालु हुए थे; इसलिए हम बार-बार तुम्हारी सुखकर और प्रसिद्ध स्तुति करते हैं, ताकि हम अन्न, वल और वीर्यायु प्राप्त करें।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेएकोनविंशोवर्गः ॥ १९ ॥

आचर्षणिप्राइतिपञ्चचत्रयोदशसूक्तं आगस्त्यमैन्द्रं त्रैष्टुभं आचर्षणिप्राः पञ्चेत्यनुक्रमणिका । होत्रकशस्त्रेषुस्तोमवृद्धावस्यविशेषविनियोगः ऐन्द्राणि त्रैष्टुभान्यमरुच्छब्दान्यावपेरन्ति स्तुतिवत्त्वात् ।

आचर्षणिप्रावृषभोजनानाराजाकृष्टीनांपुरुहूतइन्द्रः ।

स्तुतःश्रवस्यन्वसोपमद्रिग्युक्त्वाहरीवृषणायाहर्वाङ् ॥ १ ॥

आ । चर्षणिःप्राः । वृषभः । जनानाम् । राजा । कृष्टीनाम् ।

पुरुहूतः । इन्द्रः । स्तुतः । श्रवस्यन् । अवसा । उप । मद्रिक् ।

युक्त्वा । हरी इति । वृषणा । आ । याहि । अर्वाङ् ॥ १ ॥

अयमिन्द्रः चर्षणिप्राः चर्षणयोमनुष्याः तेषां धनादिना प्रीणयिता जनानां सर्वेषां वृषभः कामानां वार्षिता तथा कृष्टीनां मनुष्यनामैतवमनुष्याणां राजा स्वामी पुरुहूतः बहुभिराहूत ईदृश इन्द्रोऽस्मानाजानात्वा गच्छतु वा उत्तरार्धः परोक्षवादः हे इन्द्र स्तुतोऽस्माभिः श्रवस्यन् हविर्लक्षणान्मिच्छन् अवसा अस्मद्रक्षणेन तर्पणेन वा युक्तः सन् मद्रिक् मदभिमुखमश्नन् वृषणावर्षकौ युवानौ हरी अश्वौ युक्त्वा रथे योजयित्वा अर्वाङ् अस्मदभिमुखमायाहि आगच्छ ॥ १ ॥

१. मनुष्यों के प्रीति-दायक, सबके इच्छित-वर्षक, मनुष्यों के स्वामी और बहुतों के द्वारा आहूत इन्द्र हमारे पास आयें। इन्द्र, हमारी स्तुति ग्रहण कर दोनों तरुण अश्वों को रथ में जोतकर, हव्य ग्रहण करने और रक्षा के लिए हमारे सामने आओ।

अथद्वितीया—

येतेवृषणोवृषभासइन्द्रब्रह्मयुजोवृषरथासोअत्याः ।

ताँआतिष्ठतेभिरायाँस्यर्वाङ्हवामहेत्वासुतइन्द्रसोमे ॥ २ ॥

ये । ते । वृषणः । वृषभासः । इन्द्र । ब्रह्मयुजः । वृषरथासः ।

अत्याः । तान् । आ । तिष्ठ । तोर्भिः । आ । याहि । अर्वाङ् ।

हवामहे । त्वा । सुते । इन्द्र । सोमे ॥ २ ॥

हेइन्द्र तेतवसबन्धिनोवृषणोवर्षकायुवानः वर्षणवन्तोवा वृषभासः श्रेष्ठाः ब्रह्मयुजः परिवृष्टेनमन्त्रेणयुज्यमानाः वृषरथासः वर्षणरथवन्तः तन्ननियुक्ताइत्यर्थः ईदृशाःअत्याः अश्वाः येसन्तिनानातिष्ठ आश्रय आरोह तेभिस्तैःअर्वाङ् अस्मदभिमुखमायाहि आगच्छ वयंच हेइन्द्र सोमेसुतेसति त्वात्वाँहवामहे आह्वयामः ॥ २ ॥

२. इन्द्र, तुम्हारे जो तरुण, उत्तम, मंत्र-द्वारा रथ में योजनीय, वर्षक और रथ से युक्त घोड़े हैं, उन पर चढ़ो और उनके साथ हमारे सामने आओ ।

आतिष्ठरथंवृषणंवृषातेसुतःसोमःपरिषिक्तमधूनि ।

युक्त्वावृषभ्यांवृषभक्षितीनाँहरिभ्यांयाहिप्रवतोपमद्रिक् ॥ ३ ॥

आ । तिष्ठ । रथम् । वृषणम् । वृषाँ । ते । सुतः । सोमः ।

परिषिक्ता । मधूनि । युक्त्वा । वृषभ्याम् । वृषभ् । क्षितीनाम् ।

हरिभ्याम् । याहि । प्रवताँ । उप । मद्रिक् ॥ ३ ॥

हेइन्द्र त्वरथमातिष्ठ आश्रय यज्ञगमनार्थं कीदृशंरथं वृषणंवर्षकंकामानां किमर्थमिति चेदुच्यते—तेत्वदर्थंवृषावर्षकः सोमः सुतोभिषुतः तथामधूनिमधुराणिघृतक्षीरादीनिपरिषिक्तापरितः सिक्तानिसंपादितानि यद्वा मधूनिमधुराः सोमरसाः चमसेषुपूरिताः आगमनप्रकारउच्यते हेवृषभवर्षकेन्द्र वृषभ्यांवर्षकाभ्याँहरिभ्याँयुक्त्वारथंयोजयित्वाक्षितीनांकर्मसुनिवसतांयजमानानामस्माकमनुग्रहाय क्षितीनांवृषभेतिवायोज्यं प्रवतावेगवतारथेनमद्रिक्मदभिमुखमश्नन् मदाभिमुख्येनोपयाहि॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुम अभीष्टवर्षक रथ पर चढ़ो; क्योंकि तुम्हारे लिए मनोरथ दाता सोम तैयार हैं—मधुर घृत आदि भी तैयार है । अभीष्टवर्षक इन्द्र, अभीष्टदाता दोनों हरि नाम के घोड़ों को जोतकर यजमानों के ऊपर ऋषा करने के लिए वेगवान् रथ से हमारे सामने आओ ।

अयंयज्ञइत्येषाचतुर्थीअहर्गणेषुमध्येष्वहस्सुहारियोजनग्रहस्ययाज्या अग्निष्टोमोत्पग्निष्टोमइतिखण्डेसूत्रितम्—अयंयज्ञोदेवयाअयंमियेषइतीतरेष्विति ।

अयं यज्ञो देवया अयं मियेध इमा ब्रह्माण्ययमिन्द्र सोमः ।

स्तीर्णं बहिरा तु शक्र प्रयाहि पिबानिषद्य विमुचा हरी इह ॥ ४ ॥

अयम् । यज्ञः । देवस्याः । अयम् । मियेधः । इमा । ब्रह्माणि

अयम् । इन्द्र । सोमः । स्तीर्णम् । बहिः । आ । तु । शक्र ।

प्र । याहि । पिब । निषद्य । वि । मुच । हरी इति । इह ॥ ४ ॥

हे इन्द्र अयं यज्ञो देवयाः देवान गच्छन्नवतितथायं यज्ञो मियेधः मेधः पशुः पशुर्वै मेध इति हि-
श्रुतेः । इमा इमानि ब्रह्माणि मन्त्राः अयं स्तुतः सोमः स्तीर्णं बहिः आसनायास्तृतादर्भाः एते पदार्था-
स्त्वदुचिता एवं संपादिताः देशक्रशकेन्द्र तु पुनः किमित्युक्ते आप्रयाहि प्रकर्षेण शीघ्रमागच्छ आ-
गत्य च निषद्य बर्हिष्युपविश्य पिब सोमं तदर्थं इहास्मिन् देवयजने हरी अश्वौ विमुच वियोजय छा-
न्दसो नुमभावः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, देवों के उद्देश्य से यह यज्ञ जाता है । यह यज्ञीय पशु,
ये मंत्र, यह प्रस्तुत सोम और यह बिछाया हुआ कुश तुम्हारे लिए
तैयार हैं । तुम जल्दी आओ, बैठो, सोम पियो और यज्ञ-स्थल में हरि
घोड़ों को छोड़ो ।

ओ सुष्टुत इन्द्र याद्यर्वाङ् पृथ्वाणि मान्यस्य कारोः ।

विद्यामवस्तोरवसा गृणन्तो विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ ५ ॥ २० ॥

ओ इति । सुष्टुतः । इन्द्र । याहि । अर्वाङ् । उप । ब्रह्माणिः ।

मान्यस्य । कारोः । विद्याम् । वस्तोः । अवसा । गृणन्तः ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ ५ ॥ २० ॥

हे इन्द्र सुष्टुतः अस्माभिः सम्यक्स्तुतः सन् अर्वाङ् अस्मदभिमुखमायाहि आगच्छैव मा-
विलंबय किमुद्दिश्य मान्यस्य माननीयस्य कारोः स्तोतुः होतुः कर्तुर्यजमानस्य वा ब्रह्माणि मन्त्रान् उप-
उपलक्ष्य गृणन्तः स्तुवन्तः अभिमतं शब्दयन्तो वा वयं अवसात् वद्रक्षणे न रक्षिताः सन्तो वस्तोर्वस्तुं सु-
खेन संस्थातुं अहनि वा सर्वेष्वहस्सु अन्नादिकं विद्याम् लभेम हि विद्यामेत्यादिव्याख्यातम् ॥ ५ ॥

५. इन्द्र हमारे द्वारा अच्छी तरह स्तुत होकर माननीय स्तोता के
मंत्र को उपलक्ष्य करके हमारे सामने आओ । हम, स्तुति करते हुए,
तुम्हारा आश्रय प्राप्त कर अनायास दास-स्थान प्राप्त करेंगे । साथ
ही अन्न, बल और दीर्घ आयु भी लाभ करेंगे ।

यद्यस्येति पञ्चर्चचतुर्दशं सूक्तं आगत्य मैन्द्रवैष्टुभं यद्यस्येत्यनुक्रमणिका विशेषविनियोगः
पूर्ववत् ।

तत्रप्रथमा—

यद्भस्यातइन्द्रश्रुष्टिरस्ति यया बभूथ जरितृभ्य ऊती ।

मानः कामं मह्यन्त माध्विश्वाति अश्यां पर्याप आयोः ॥ १ ॥

यत् । हु । स्या । ते । इन्द्र । श्रुष्टिः । अस्ति । यया । बभूथ ।

जरितृभ्यः । ऊती । मा । नः । कामम् । मह्यन्तम् । आ ।

धक् । विश्वा । ते । अश्याम् । परि । आपः । आयोः ॥ १ ॥

हेइन्द्र यद्य या स्या सा ह्यसिद्धाश्रुष्टिः सर्वत्रश्रूयमाणासमृद्धिस्तेतवास्ति यया जरितृ-
भ्यः स्तोतृभ्यः ऊती ऊत्यैरक्षणा यवभूथसमर्थो भवसि नोस्माकं मह्यन्तं अस्मान्महतः कुर्वाणं का-
मं अभीष्टं मा आधक् मा धाक्षीः तेतवसंबन्धीनि विश्वासर्वाणि भोगजातानि आपः आपव्यानि य-
द्वा विश्वासर्वा आपः आपाश्रुष्टीः समृद्धीः आयोर्मनुष्यस्योचिताः पर्यश्यां परितो व्यामुयाम् ॥ १ ॥

१. इन्द्र, जिस समृद्धि के द्वारा तुम स्तोताओं की रक्षा करते हो, वह सर्वत्र प्रसिद्ध हो। तुम हमें महान् करने की अभिलाषा को नष्ट न करो। तुम्हारे लिए जो वस्तु प्राप्तव्य और भोग्य है, वह सब हम प्राप्त करें।

नघाराजेन्द्र आदभन्नो यानुस्वसारा कृणवन्त योनौ ।

आपश्चिदस्मै सुतुका अवेषन्गमन् इन्द्रः सख्या वयश्च ॥ २ ॥

न । घ । राजा । इन्द्रः । आ । दभत् । नः । या । नु ।

स्वसारा । कृणवन्त । योनौ । आपः । चित् । अस्मै । सुतुकाः ।

अवेषन् । गमत् । नः । इन्द्रः । सख्या । वयः । च ॥ २ ॥

अयं राजा राजमान ईश्वरो वा इन्द्रः नोऽस्मदीयानि कर्माणि नादभत् सर्वतो न हिंस्यात् घपूरणः
कानीति उच्यते या यानि कर्माणि वृष्ट्यादिरूपाणि स्वसारा परस्परं स्वसृभूते स्वयं सरणभूते अहो
रात्रे नुपूरणः योनौ स्वकीये स्थाने कृणवन्त द्विवचनस्थाने बहुवचनं कुरुतः कृविहिंसाकरणयोश्च
धिवि कृणव्योरचेत्युपत्ययः बहुलग्रहणाच्छप् तानीन्द्रोऽप्यनुजानात्वित्यर्थः स्वसृभूतावध्वर्युय-
जमानौ वा कुरुतः यद्वा स्वसारोऽनुचो योनौ फलोत्पादनस्थाने यज्ञे यानि कृतवत्यस्तानीति यो-
न्यं किञ्च अस्मा इन्द्राय सुतुकाः शोभनबलहेतून् यापः अपकार्याणि हवींषि अवेषन् व्यामुवन्ति नो-
स्मभ्यमिन्द्रः सख्या सख्यानि वयश्च प्रभूतमन्नं च गमदगमयतु ॥ २ ॥

२. परस्पर भगिनी-स्वरूप अहोरात्र अपने जन्मस्थान में जो वृष्टि-
रूप कर्म करते हैं, राजा इन्द्र वह हमारा कर्म नष्ट न करें। बल का
कारण हव्य इन्द्र के लिए ब्याप्त होता है। इन्द्र हमें मंत्री और अन्न
प्रदान करें।

अथतृतीया-

जेता॒नृभि॒रिन्द्रः॑ पृ॒त्सुशूरः॑ श्रोता॒हव॑नाध॒मानस्य॑ क॒रोः ।
प्रभ॑र्तार॒थं द्वा॒शुष॑ उपा॒क उद्य॑न्ता॒गिरो॒ यदि॑ च॒ त्मना॒ भूत् ॥ ३ ॥
जेता । नृभिः । इन्द्रः । पृत्सु । शूरः । श्रोता । हवम् ।
नाधमानस्य । क॒रोः । प्रभ॑र्ता । रथम् । द्वा॒शुषः । उपा॒के ।
उत्त॑द्यन्ता । गिरः । यदि । च । त्मना । भूत् ॥ ३ ॥

अयमिन्द्रः शूरो विक्रान्तः सन् नृभिः सङ्ग्रामनेतृभिर्मरुद्भिः सहितः सन् पृत्सु सङ्ग्रामेषु जेता जयशीलः शत्रूणां तथा नाधमानस्य त्वदनुग्रहं याचमानस्य कारोः स्तोतुः हवमाह्वानं श्रोता भवति किञ्च यदि च यदा च त्मना आत्मना अन्यप्रेरितः एवं गिरः स्तुतिरूपाणि वचांसि स्तोतृन्वा उद्यन्ता उच्छ्रयिता भूत् भवेत् तदा दाशुषो हविर्दत्तवतो यजमानस्य उपाके समीपनामैतत् समीप एव यागदेशे रथं प्रभर्ता सम्यक् प्रभरन् भवति जेतेत्यादिषु तृचन्तेषु नलोकाव्ययेत्यादिना कर्मणि षष्ठीप्रतिषेधः यदा स्तुतिं श्रोतुमिच्छति तदा स्वयमेव शीघ्रं रथं धावयित्वा यागं ग्रामोतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. विक्रमशाली इन्द्र, युद्ध-नेता मरुतों के साथ युद्ध में जय-लाभ करते हुए अनुग्रहार्थी स्तोता का आह्वान सुनते हैं। जिस समय स्वयं स्तुति-वाक्य को वरण करने की इच्छा करते हैं, उस समय हृष्टदाता यजमान के पास रथ ले जाते हैं।
अथचतुर्थी-

ए॒वानृ॒भि॒रिन्द्रः॑ सु॒श्रव॒स्या प्र॒खादः॑ पृ॒क्षो अ॒भि॒मि॒त्रिणो॑ भूत् ।
स॒म॒र्य॒ इष॑ स्त॒वते॒ विवा॑चि॒ सत्रा॑क॒रो यज॑मानस्य॒ शंसः॑ ॥ ४ ॥
ए॒व । नृ॒भिः । इन्द्रः॑ । सु॒श्रव॒स्या । प्र॒खादः॑ । पृ॒क्षः । अ॒भि ।
मि॒त्रिणः॑ । भूत् । स॒म॒र्ये । इ॒षः । स्त॒वते॒ । वि॒वाचि॒ । स॒त्रा॒क॒रः ।
यज॑मानस्य । शंसः ॥ ४ ॥

अयमिन्द्रो नृभिः कर्मनिर्वाहकैर्यजमानैर्दत्तं पृक्षो हविर्लक्षणमन्नं सुश्रवस्याशोभनाच्चेच्छया अन्नेच्छुर्वापखादः प्रकर्षेण खादित एव एवमेव पूर्वैयथा तथैव मित्रिणः सहायवतोऽपि यजमानस्य शत्रून् नृभिर्भूत् अभिभवति यद्वा नृभिर्वृष्टिनेतृभिर्मरुद्भिः सहितो यमिन्द्रः सुश्रवस्यापखादः सन्नेवमेव मित्रिणः कृत्विग्रूपमित्रवतो यजमानस्यार्थं तदभिमतया अभिभूत् अभीत्यनर्थकः भवति आभिमुख्येन वा भवति तस्य हविः स्वीकृत्य तदभिमतया भवतीत्यर्थः अथ तथा भूतः सन् विवाचि विविधपरस्पर आह्वानाद्वनियुक्तैः समर्थैः संग्रामे विविधस्तोत्रशस्त्राद्वनियुक्तैः समर्थैः मर्त्ययुक्तैः यज्ञे वा

तन्निमित्तं यजमानस्य शंसः शंसकः सन् सत्राकरः फलानां सत्यकार्ययमिन्द्र इषो हविल्लक्षणमञ्जस्त-
वते स्तौति ॥ ४ ॥

४. उत्तम धन के लाभ की इच्छा से यजमान-द्वारा दिया हुआ
अन्न, प्रचुर परिमाण में, भक्षण करते तथा सहायतावाले यजमान के
शत्रुओं को पराजित करते हैं। विभिन्न आत्मानों की ध्वनियों से युक्त युद्ध
में सत्यपालक इन्द्र यजमान के कर्म की प्रसिद्धि करते हुए हृष्य को
स्वीकार करते हैं।

त्वया वयं मघवन्निन्द्र शत्रून् भिष्याममहृतो मन्यमानान् ।

त्वं त्राता त्वमुनो वृधे भूर्विद्यामेवं वृजनं जीरदानुम् ॥ ५ ॥ २१ ॥

त्वया । वयम् । मघवन् । इन्द्र । शत्रून् । अभि । स्याम् ।

महृतः । मन्यमानान् । त्वम् । त्राता । त्वम् । ॐ इति ।

नः । वृधे । भूः । विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ ५ ॥ २१ ॥

हेमघवन् धनवन्निन्द्र त्वया सहायेन वयं यजमानाः महृतो मन्यमानान् अतिबलानवध्यान्
मन्यमानान् शत्रूनाभिष्याम अभिभवितारो भवेम हेइन्द्र त्वं त्राता त्वमेवास्माकं रक्षकः अतस्त्वमु-
त्वेमेवोस्माकं वृधे धनादिवर्धनाय भूर्भुव विद्यामेत्यादिगतम् ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुम्हारी सहायता लेकर हम, जिन शत्रुओं का वध करेंगे,
जो अपने को अवश्य, समझते हैं। तुम हमारे भ्राता हो। तुम हमारे
धन के वर्द्धक बनो, ताकि हम अन्न, बल और दीर्घ आयु प्राप्त करें।

॥ इति द्वितीयस्य चतुर्थे एकविंशो वर्गः ॥ २१ ॥

पूर्वीरहमिति षष्ठ्यं च पञ्चदशं सूक्तं त्रैष्टुभं उपान्था बृहती अत्र त्रयाणां द्विचानां लोपामुद्राग-
स्त्यतच्छिष्यैर्दृष्टत्वात्त एवर्षयः सूक्तप्रतिपाद्योर्थो रतिर्देवता अत्रानुक्रमणिका—पूर्वीः षट् जायाप-
त्योर्लोपामुद्राया अगस्त्यस्य च द्विचान्ते वासी ब्रह्मचार्येत्येव बृहत्यादी अपश्यदि-
ति विशेषविनियोगोऽत्रैकिकः ।

पूर्वीरहं शरदः शश्रमाणा दोषावस्तो रुषसो जरयन्तीः ।

मिनाति श्रियं जरिमा तनूनामप्यनुपत्नीर्दृषणो जगम्युः ॥ १ ॥

पूर्वीः । अहम् । शरदः । शश्रमाणा । दोषाः । वस्तोः । उषसः ।

जरयन्तीः । मिनाति । श्रियम् । जरिमा । तनूनाम् । अपि ।

ॐ इति । नु । पत्नीः । वृषणः । जगम्युः ॥ १ ॥

लोपामुद्रा आह हेअगस्त्य अहंलोपामुद्रापूर्वीः शरदः पुरातनानसंख्यातान् संवत्सरान् दोषारात्रीः वस्तोरहानितथादेहंजरयन्तीरुपसः उषःकालाश्च सर्वत्रात्यन्तसंयोगेद्वितीया अद्यतन-कालपर्यन्तंबहुसंवत्सरंकात्स्न्येनत्वच्छुश्रूषयाशश्रमाणाश्रान्ताभूवं इदानींतुजरिमाजरानूनाम-ङ्गानांश्रियंसौन्दर्यमिनातिहिनस्ति एवमपिनानुगृह्णासीत्यर्थः अप्यूनु अपिः संभावनायांउड्य-वधारणे नुइतिवितर्के इदानीमपिकिसंभावनीयं लोकेहिपत्नीः स्त्रियः वृषणः सेकारःपुरुषाः ज-गम्युः गच्छेयुः संभोगंकुर्युः अतोमांकिमित्यवमन्यसे इदानीमपिवासंभावयेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. (लोपामुद्रा) अगस्त्य, अनेक वर्षों से मैं दिन-रात बुढ़ापा खानेवाली उषाओं में तुम्हारी सेवा करके श्रान्त हुई हूँ। जरा शरीर के सौन्दर्य का नाश करता है। इस समय पुरुष स्त्री के पास गया गमन करे !

येचिद्विपूर्वकृतसापआसन्त्साकंदेवेभिर्वदन्तुतानि ।
तेचिदवांसुर्नह्यन्तमापुःसमूनुपत्नीर्षभिर्जगम्युः ॥ २ ॥

ये । चित् । हि । पूर्वे । ऋतुःसापः । आसन् । साकम् । देवेभिः ।
अवदन् । ऋतानि । ते । चित् । अव । असुः । नहि । अन्तम् ।
आपुः । सम् । ऊँ इति । नु । पत्नीः । षभिः । जगम्युः ॥ २ ॥

सातमेवाह हेपते अगस्त्य येचिद्वियेपितु पूर्वेपुरातनाकृतसापः सत्यस्यापवितारः व्या-मुवानामहर्षयः आसन्तेदेवेभिर्देवैःसाकंसह ऋतानिसत्यवाक्यान्यवदन्वदन्ति येमहत्तपोयज्ञवा-अनुतिष्ठन्तियेचदेववाक्यानिदेवस्पृतिरूपाणिवदन्ति तेचिदचिदप्यर्थे तेषि अवाप्तुः अवक्षिप-न्तिरेतः स्यतिरुपसृष्टोविमोचनेवर्तते तेनह्यन्तमापुः नहिब्रह्मचर्यादेरन्तंप्रामुख्यं ब्रह्मचारिणोप्यनि-षिद्धकृतुकालगमनमपिकुर्वन्तीत्यर्थः तथापत्नीः पत्न्यश्चतपस्यमानाः वृषभिर्भोगवर्षकैःपतिभिः सहसमूनुजगम्युः उचितिपूरणौ सङ्गच्छेरन् अतस्त्वंकथंमानानुभवसीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. अगस्त्य, जो प्राचीन और सत्य-रक्षक ऋषि लोग देवताओं के साथ सच्ची बात कहते थे, उन्होंने भी रेत का खलन किया है; परन्तु उन्हें भी अन्त नहीं मिला। पुरुष स्त्री के साथ गमन करे।
अथतृतीया—

नमृषाश्रान्तंयदवन्तिदेवाविश्वाइत्स्पृधौअभ्यश्रवाव ।
जयावेदत्रंशतनीथमाजियत्सम्यञ्चामिथुनावभ्यजाव ॥ ३ ॥

न । मृषा । श्रान्तम् । यत् । अवन्ति । देवाः । विश्वाः । इत् ।
 स्पृथः । अ॒जि । अ॒श्रवा॒व । जया॒व । इत् । अत्र । श॒त॒ऽनी॒थम् ।
 आ॒जिम् । यत् । स॒म्यश्वा । मि॒थुनौ । अ॒जि । अजा॒व ॥ ३ ॥

अगस्त्यस्तामाह भोःपत्नि त्वया मयाचनमृषाश्रान्तं व्यर्थं नैवस्विन्नमावाभ्यां यत् यस्मा-
 द्देवावन्तिरक्षन्ति तपोभिः प्रीताः आवां विश्वा इत् सर्वा अपि स्पृथः स्पर्धमानाः सेनाः अभ्य-
 श्रवाव अभितो व्यामुवाव अत्रास्मिन् संसारे शतनीथं अपरिमितभोगप्राप्तिसाधनमार्जिप्राप्तिपर-
 स्परं जयाव जयलक्षणं सुरतसङ्गमं वा जयाव यत् यस्मात् सम्यश्वासम्यक्परस्परं गच्छन्तौ पूजय-
 न्तौवामिथुना मिथुनौ स्त्रीपुरुषरूपौ सन्तौ अभ्यजाव त्वंचाहमपि परस्परमभिजयावेत्येवंतयो
 कंसंभोगं संभावयामास ॥ ३ ॥

३. (अगस्त्य) हम लोग वृथा नहीं श्रान्त हुए; क्योंकि देवता
 लोग रक्षा करते हैं। हम सारे भोगों का उपभोग कर सकते हैं। यदि
 हम दोनों चाहें, तो इक्ष संसार में हम सैकड़ों भोगों के साधन प्राप्त
 कर सकते हैं।

न॒दस्य॑मारु॒धतः॑ काम॒आग॑न्ति॒तआजा॑तो॒अ॒मुतः॑ कु॒तश्चि॑त् ।

लोपा॑मु॒द्रावृष॑णं नी॒रिणा॑ति॒धीर॑म॒धीरा॑धयति॒श्वस॑न्तम् ॥ ४ ॥

न॒दस्य॑ । मा । रु॒धतः॑ । काम॑म् । आ । अ॒गन् । इतः॑ । आ॒ऽजा॑तः ।

अ॒मुतः॑ । कु॒तः । चि॒त् । लोपा॑मु॒द्रा । वृष॑णम् । निः । रि॒णा॒ति ।

धी॒रम् । अधी॑रा । ध॒यति॑ । श्व॒सन्त॑म् ॥ ४ ॥

हेजाये नदस्य नदनस्य जपशब्दयितुः जपाध्ययनकर्तुः रुधतोरेतो निरोद्धुः ब्रह्मचर्यमास्थि-
 तस्य उभे कर्मणिषष्ठ्यौ उक्तलक्षणं मामां काम आगन् आगमत् नदस्यमारुधतः काम आगम-
 दिति निरुक्तम् । कस्य हेतोरिति उच्यते इतः त्वत्सङ्गमनिमित्तात् तथा अमुतोवसन्तादिकालात्
 कुतश्चित्कारणादाजातः सर्वत उत्पन्नः यद्वा इत एतल्लोकजनितादमुतोलोकान्तरजनिताद्वा कु-
 तश्चिन्निमित्तात्कामात्कथमिति उच्यते इयं लोपा मुद्रा वृषणं रेतसः प्रवर्तकं मां नीरिणातिनितरां ग-
 च्छति किञ्च अधीरं धीमन्तं नियमादविचालिनं श्वसन्तं महाप्राणं महाबलं अधीराकातरैषा योषिद-
 धयति उपभुङ्काम् ॥ ४ ॥

४. यद्यपि मैं जय और संयम में नियुक्त हूँ; तथापि इसी कारण
 या किसी भी कारण, मुझे काम-भाव हो गया है। सेचन करनेवाली
 लोपामुद्रा पति के साथ संगत हो। अधीरा स्त्री धीर और महाप्राण
 पुरुष का उपभोग करे।

अथानयोर्दम्पत्योः संभोगसंज्ञापंश्रुत्वातत्पायश्चित्तचिकीर्षुरुत्तराभ्यामाह—अनयोर्विनि-
योगःशौनकेनोक्तः—इमंनुसोममित्येतेद्वेऋचौप्रयतो जपन् । सर्वान्कामानवामोतिपापेभ्यश्चप-
मुच्यतइति ।

तयोर्मध्येप्रथमासूक्तेपञ्चमी—

इमंनुसोममन्तितोहृत्सुपीतमुपब्रुवे । यत्सीमार्गश्चरुमातत्सुमृ-
ळतुपुलुकामोहिमर्त्यः ॥ ५ ॥

इमम् । नु । सोमम् । अन्तितः । हृत्सु । पीतम् । उप । ब्रुवे ।

यत् । सीम् । आर्गः । चरुम् । तत् । सु । मृळतु ।

पुलुङ्कामः । हि । मर्त्यः ॥ ५ ॥

अन्तितः समीपेवर्तमानं पीतं पीयमानं हृत्सु हृदयप्रदेशेषु स्थितं इमं सोमं सीं सर्वतः नुक्षिपं उपब्रुवे
उपेत्य मनसा प्राप्य प्रार्थयते किं ब्रवीषि उच्यते यदागः गुर्वोः कामप्रलापः श्रवणविषयं पापं चरुमकृ-
तवन्तो वयं तत्तस्मादागसः ससोमः सुसम्यक् मृळतु सुखयतु पापजनितदुःखं माकरोत्वित्यर्थः म-
हत्पापमनुभुज्यमानं प्रार्थनया कथं लुप्यते इत्यत आह—हियस्मान्मर्त्यो मनुष्यः पुलुकामो बहुकामना-
वान् अल्पेनैव कर्मणा बहुकामानां कलयति यस्मादेवं तस्मात्परिहरेत्यर्थः यद्वा पापमपवर्जनीयत-
या प्राप्य तद्वेत्याह पुलुकामो हि खलु मर्त्यः कामहतः सत्कामेन निरुद्ध एव वर्तते अतस्तयोरुत्सेको यु-
क्तः तच्छब्दश्च श्रवणदोषोऽपि प्रामादिकोस्माकं प्राप्नोनेन सोमेन परिहर्तव्य इत्यर्थः यद्वा यमन्त्रः चन्द्रप-
रो व्याख्येयः मनसोभिमानित्वाच्च तस्य पापस्यापि मनस्येव संभावितत्वात् अस्मिन्पक्षे हृत्सु पीतं ह-
ृदयस्थितमित्यर्थः शिष्टं स्पष्टम् ॥ ५ ॥

५. (शिष्य) हृदय में पीत इस सोम से मैं आन्तरिक प्रार्थना
करता हूँ कि सोम मुझे सुखी करे । मनुष्य बहुत कामनावाला होता है ।

अथविनियुक्तयोर्मध्येद्वितीययासूक्तेषष्ठ्यान्तेवास्येवाह—

अगस्त्यः खनमानः खनित्रैः प्रजामपत्यं बलमिच्छमानः ।

उभौ वर्णावृषिरुग्रः पुपोष सत्यादेवेष्वाशिषौ जगाम ॥ ६ ॥ २२ ॥

अगस्त्यः । खनमानः । खनित्रैः । प्रजाम् । अपत्यम् । बलम् ।

इच्छमानः । उभौ । वर्णौ । ऋषिः । उग्रः । पुपोष । सत्याः ।

देवेषु । आशिषः । जगाम ॥ ६ ॥ २२ ॥

अयमगस्त्योमदुरुः खनित्रैः फलस्योत्पादनसाधनैः यज्ञस्तोत्रादिभिः खनमानः फलमभिमतमुत्पादयन्प्रजांप्रकर्षेण पुनः पुनर्जायमानमपत्यं कुलस्यापतनसाधनंपुत्रादिकंबलंचेच्छमानः सनयद्वा प्रजांभृत्यादिरूपांचेच्छन् ऋषिः अतीन्द्रियद्रष्टामहानुभावः उग्रः उदूर्णः संसारेसञ्चरन् जप्यपापः सन्नुभौवर्णावर्णौवर्णनीयाकारौकामंचतपश्चपुषोष सत्याआशिषोदेवेषुदेवेभ्योजगाम प्राप्तवान् यतोयमहानुभावः तस्मादस्मान्पातीत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. उग्र ऋषि अगस्त्य ने अनेक उपोषों का उद्भावन करके, बहुत पुत्रों और बल की इच्छा करके, काम और तप, दोनों वरणीय वस्तुओं का पालन किया था। अगस्त्य ने देवों के पास सत्य आशीर्वाद प्राप्त किया था।

॥ इतिप्रथमेमण्डलेत्रयोविंशोनुवाकः ॥ २३ ॥

अथचतुर्विंशोनुवाकेद्वादशसूक्तानि तत्रयुवोरजांसीतिदशर्चप्रथमंसूक्तंआगस्त्यंत्रैष्टुभं तुहादिपरिभाषयेदमादिसूक्तपञ्चकमाश्विनं युवोर्देशाश्विनंवाइत्यनुक्रमणिका एतदादीनि तृतीयवर्जितानिपञ्चसूक्तानिप्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोस्त्रैष्टुभेछन्दसिविनियुक्तानि अथाश्विनइतिखण्डे सूत्रितम्—युवोरजांसीतिपञ्चानांतृतीयमुद्धरेदिति ।

युवोरजांसिसुयमांसोअश्वारथोयद्वांपर्यर्णसिदीयत् ।

हिरण्ययावांपवयःपुषायन्मध्वःपिबन्ताउषसःसचेथे ॥ १ ॥

युवोः । रजांसि । सुयमांसः । अश्वाः । रथः । यत् । वाम् । परि ।

अर्णसि । दीयत् । हिरण्ययाः । वाम् । पवयः । पुषायन् ।

मध्वः । पिबन्तौ । उषसः । सचेथे इति ॥ १ ॥

हेअश्विनौ युवोः युवयोरश्वाः रथवोढारोरजांसिरंजकान्लोकान् सुयमांसः शोभननियमाः लोकत्रयसञ्चारिणइत्यर्थः कदेत्याह यत्पदावारंरथः अर्णसि अरणीयानभिमतदेशान्परिदीयत्परिगच्छेत् परितो गच्छतिवा तदेत्यर्थः दीयतिर्गतिकर्मा तदतिदीयतीति तत्कर्मसुपाठात् किञ्च त्वदागमनकालेयुवांयुवयोः पवयः वज्रारथनेमयोवाहिरण्याः हिरण्मयाः पुषायन्पुष्पान्तिअभिमतं यद्वाहिरण्मयानिपवयोमधुपात्राणिवांयुवाभ्यामर्थाययस्मादेवंतस्मात्पुषांमध्वोमधुनोमधुसदृशस्यसोमरसस्य कर्मणिषष्ठी सोमरसंपिबन्तावास्वादयन्तौउषसः उषःसबन्धिनिकाले सचेथे यज्ञसङ्गच्छेथे अत्रक्रमोनविवक्षितः उषःकालएवागत्यमधुरंसोमरसंपिबन्तमित्यर्थः ॥१॥

१. अश्विनौकुमारो, जिस समय तुम्हारे शोभनगति छोड़े तुम्हें लेकर अभिमत प्रदेश में जाते हैं, उस समय तुम्हारे हिरण्यमय रथ की नेमि अभिमत प्रदान करती हैं; इसलिए तुम उषाकाल में सोमपान करते हुए यज्ञ में आ मिलो।

अथद्वितीया-

युवमत्यस्यावनक्षथोयद्विपत्मनोनर्यस्यप्रयज्योः ।
स्वसायद्वाविश्वगूर्तीभरातिवाजायेद्वैमधुपाविषेच ॥ २ ॥

युवम् । अत्यस्य । अव । नक्षथः । यत् । विपत्मनः । नर्यस्य ।
प्रयज्योः । स्वसा । यत् । वाम् । विश्वगूर्तीइति विश्वगूर्ती ।
भराति । वाजाय । ईद्वै । मधुपौ । इषे । च ॥ २ ॥

हेअश्विनौ युवंयुवांयदयदा अत्यस्यातनशीलस्यसततसञ्चारिणोविपत्मनः विविधगमन-
स्यविचित्रगमनस्यवानर्यस्यमनुष्याणांहितस्य प्रयज्योःप्रकर्षेणपूज्यस्यएतानिकर्मणिषष्ठ्यन्ता-
नि उक्तरूपंरथं अव अवस्तात् तदुदयात्पूर्वनक्षथोव्यामुथोदेवयजनंगन्तुं किञ्च यदयदाहे-
विश्वगूर्तीसर्वस्तुत्यौसर्वदोद्वर्णौवावांयुवयोः स्वसास्वसृस्थानीयाः स्वयंसारिणीवोषाः भराति
पोषते त्वदागमनायप्रभातं करोति यदाहेमधुपौ मधुरस्यसोमरसस्यपातारौ युवांयजमानोवाजाय
बलायगमनायवा इषेप्रभूतान्नायईद्वैस्तौति तदारथंप्रामुथइत्यर्थः ॥ २ ॥

२. सर्वस्तुत्य अश्विद्वय, जिस समय तुम्हारी भगिनी-स्थानीय उषा
प्रस्तुत होती हैं, हे मधुपायी अश्विद्वय, जिस समय अन्न और बल के
लिए यजमान तुम्हारी स्तुति करता है, उस समय तुम्हारा सतत-गन्ता,
विचित्र गति-शील, मनुष्य-हितपी और विशिष्ट रूप से पूजनीय रथ
निम्नाभिमुख जाता है । अथद्वितीया-

युवंपयउस्त्रियायामधत्तंपक्वमायामवपूर्व्यगोः ।
अन्तर्यद्वनिनोवामृतप्सूह्वारोश्चुचिर्यजतेहविष्मान् ॥ ३ ॥

युवम् । पयः । उस्त्रियायाम् । अधत्तम् । पक्वम् । आमायाम् ।
अव । पूर्व्यम् । गोः । अन्तः । यत् । वनिनः । वाम् ।
ऋतप्सूइत्यृतप्सू । ह्वारः । न । शुचिः । यजते । हविष्मान् ॥ ३ ॥

हेअश्विनौ युवंयुवांउस्त्रियायां गोनामैतत् भोगोत्साविण्यांगवि पयः अधत्तं आधारयत्
स्थापितवन्तौ तथाआमायां अपक्वायांपक्वपरिपक्वभोगयोग्यंगोसंबन्धिदुग्धपूर्व्यपूर्वभवंतत्रैवोत्स-
न्नं अव अवस्तादधारयत् गविक्षीरमुत्पाद्यपुनर्भोगायपृथक्कृतवन्तावित्यर्थः यवयस्मादहेऋतप्सू
सत्यस्वरूपौयज्ञियहविर्भक्षयितारौवा हेअश्विनौ वांवनिनः उदकवतः उदकोपलक्षितहविष्मतो-

यज्ञस्य अन्तर्मध्येहविष्मान् प्रदेयहविषातद्वाङ्शुचिः शुद्धोयजमानोयजते पूजयतियुवां तस्मादे-
वमकुरुतं यद्वा यदैवंयजमानः करोति तदेत्यर्थः तत्र दृष्टान्तः—वनिनोवनसंबन्धिवृक्षसमूहस्यान्त-
र्मध्ये ह्यारोहो चोर इव स यथा जागरूको वर्तते तथा यजमानो पीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. अश्विद्वय, तुमने गायों में दुग्ध स्थापित किया है। तुमने गायों
के अधोदेश में पूर्ववर्ती पशु दुग्ध स्थापित किया है। सत्यरूप अश्विद्वय,
वन-वृक्षावली के बीच चोर की तरह सब जागरूक विशुद्ध-स्वभाव
और हविवाला यजमान हविवाले यज्ञ में तुम्हारी स्तुति करता है।

युवं हं धर्ममधुमन्तमब्रूयेपो न क्षोदो वृणीत मे पे ।

तद्वा न रावश्विना पश्वं इष्टीरथ्येव चक्राप्रतियन्ति मध्वः ॥ ४ ॥

युवम् । ह । धर्मम् । मधुमन्तम् । अब्रूये । अपः । न । क्षोदः ।

अवृणीतम् । एपे । तत् । वाम् । नरौ । अश्विना । पश्वः इष्टिः ।

रथ्या इव । चक्रा । प्रति । यन्ति । मध्वः ॥ ४ ॥

अत्रेतिहासमाहुः—प्रवर्ग्येण प्रचरन्तमग्निं राक्षसास्तेष्वर्धमेपातयन् सच तप्यमानोऽश्विनौ तुष्टाव
तौ चस्तुत्याहृष्टमनसा वरक्षतामिति अपरेऽग्नौ क्षिप्तमपालयतमित्याहुरिति हे अश्विनौ युवं युवां धु-
मन्तं पयो घृतं रूपान्ध्यां पशुभ्यां तद्वन्तं धर्मदीप्तं प्रवर्ग्ये एपे सौख्यमिच्छते अत्र ये एतच्चाग्नेमहर्षये क्षोदः
क्षोदांसि क्षोद्यमानानि अपो न उदकानीव अवृणीतं अवारयतं औष्ण्ये शैत्यसुखं कृतवन्तौ तप्तधर्म-
सकाशाद्रक्षितवन्तावित्यर्थः यद्वा अत्र ये क्षोदः उदकनामैतत् तेन तत्स्थं शैत्यं लक्ष्यते अपः क्षोदो-
न अप इति षष्ठ्यर्थे द्वितीया उदकानां शैत्यं यथा भवति तद्वत् पक्षान्तरे तु धर्मदीप्तमग्निमधुमन्तं कृत्वा
वृणीतं सुखयतमित्यर्थः तथा च मन्त्रान्तरं—तप्तं धर्ममोभ्यावन्तमब्रूय इति । तत्तस्मात्तस्मादेवं तस्मात्
हे नरौ नेतारौ नराकारौ वा अश्विना अश्विनौ वां युवाभ्यां पश्वं इष्टिः पशुरित्यग्नेनां अग्निः पशु-
रासीदित्यादि श्रुतेः । यद्वा पशुमियत्वात् पशुरित्युच्यते तस्याग्नेरिष्टिर्भवति अग्नौ यागः सर्वो युष्म-
दर्थं प्रवर्तत इत्यर्थः यद्वा पशुसाध्यो यागो युवाभ्यां प्रवर्तत इति शेषः आश्विनं धूम्रललामालभेत
यो दुर्ग्राहणः सोमं पिपासेदित्यादिनाप्यश्विभ्यां पशुर्विहितः । तथामध्वमधुसदृशाः सोमरसा अ-
पि युवाभ्यां प्रतियन्ति अभिगच्छन्ति तत्र दृष्टान्तः—रथ्येव चक्रा रथसंबन्धीनि चक्राचक्राणीव
तानि यथा प्रवणदेशमभिगच्छन्ति तद्वत् ॥ ४ ॥

४. अश्विद्वय, तुमने सहायता की इच्छावाले अग्नि मुनि के लिए
बीज दुग्ध और घृत को जल-प्रवाह की तरह किया था; इसलिए हे
नराकार अश्विद्वय, तुम्हारे लिए अग्नि में यज्ञ किया जाता है। निम्न-
वेश में रथ-चक्र की तरह सोमरस तुम्हारे लिए आता है।

अथपञ्चमी-

आवां॑दा॒नाय॑वृ॒त्तीय॑द॒स्नागो॑रोहे॒णतौ॑ग्योनजि॒त्रिः ।

अ॒पःक्षो॒णीस॑च॒तेमा॑हि॒नावां॑जू॒र्णोवा॑मक्षु॒रंह॑सोयजत्रा ॥ ५ ॥ २३ ॥

आ । वा॒म् । दा॒नाय॑ । वृ॒त्तीय॑ । द॒स्ना । गोः । ओहे॒न । तौ॑ग्यः ।

न । जि॒त्रिः । अ॒पः । क्षो॒णी इति॑ । स॒च॒ते । मा॑हि॒ना । वा॒म् ।

जू॒र्णः । वा॒म् । अक्षुः॑ । अंह॑सः । य॒ज॒त्रा ॥ ५ ॥ २३ ॥

हेदस्नाशत्रूणामुपक्षपयितारावश्विनौ वांयुवयोर्दानाय अस्मदभिमताययुवाभ्यां वाहयितुं आववृत्तीय आवर्तयामियागदेशं वृतेरन्तर्भावितण्यर्थस्येदं केनसाधनेनेतितदुच्यते गोःस्तुतिरूपायावाचः ओहेनवहनेनसाधनेन यद्वा आवर्तनकालउच्यते गोर्गत्याउषसोवहनेनजिनिःजीर्णोजयशीलोवातौग्योन तुग्राख्यस्यराज्ञःपुत्रोभुज्युरिव सयथाशत्रुभिःसंताड्यसमुद्ग्रेपातितोयुवांपरितोष्यस्वोद्धारायस्वसमीपमानयततद्वदित्यर्थः इयमाख्यायिकातुग्रोर्हभुज्युर्मंहसःपिपृथोनासत्याभुज्युमित्यादिषुप्रसिद्धाच किमाश्चर्यमहमावर्तयामीति किन्तु अपः क्षोणी अपइत्यन्तरिक्षनाम क्षोणी क्षोणीतिपृथिवीनाम द्यावापृथिव्यावपिवांयुवयोर्माहिनामाहात्म्येनयुवयोः प्रसादेनसर्वोपकारिण्यावितिख्यातिं सर्वप्रदेशव्यापित्वं वा सचते सेवतेप्रत्येकं यद्वा वांमाहिनायोयजमानोद्यावापृथिव्यौसचते किञ्च हेयजत्रायष्टव्यौवांयुवयोः प्रसादादयष्टभिः जूर्णः जरयाजीर्णाङ्गःसन्हंसःपापाद्य जराक्षणात्ममुच्य अक्षुः चिरकालव्याप्तोदीर्घजीवीभूयाद्यद्वा हेयजत्रा वांप्रसादाद्य जूर्णो जीर्णोयजमानः अंहसोदुरितस्यहन्त्रीरपः उक्लक्षणानिसोमरसरूपाण्युदकानिक्षोणीक्षोण्यां सप्तम्यर्थेप्रगृह्यन् भूम्यांचिरकालं अक्षुर्व्याप्तःसन् महिनामाहात्म्येनसचते द्वितीयोवामित्ययमादरार्थः ॥ ५ ॥

५. अश्विनीकुमारो, बूढ़े तुग्र राजा के पुत्र की तरह मैं स्तुति-द्वारा अभिमत लाभ के लिए तुम्हें यज्ञ-देश में ले आऊंगा । तुम्हारी महिमा से द्यावा-पृथिवी परस्पर मिली हैं । यजनीय अश्विद्वय, यह जराजीर्ण ऋषि पापमुक्त होकर दीर्घ जीवन लाभ करें ।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेत्रयोर्विशोवर्गः ॥ २३ ॥

अथषष्ठी-

निय॒युवे॒थेनि॒युतः॑सु॒दानु॑प॒स्त्रधा॑भिःसृ॒जथः॑पु॒रंवि॑म् ।

प्रेष॒द्वेष॒द्दातो॑नसू॒रिराम॑हे॒ददे॑सु॒व्रतो॑नवा॒जम् ॥ ६ ॥

नि । यत् । युवेथे इति । निःस्युतः । सुदानू इति सुदानू । उप ।
 स्वधाभिः । सृजथः । पुरंमधिम् । प्रेषत् । वेषत् । वातः । न । सूरिः ।
 आ । महे । ददे । सुव्रतः । न । वाजम् ॥ ६ ॥

हेसुदानू शोभनदानावश्विनौ यत्पदानियुतोश्वान् नियुवेथेनियुञ्जाथेनियोजयथःताभिर-
 स्मद्यज्ञगमनायसंयुक्तोभवथः तदास्वधाभिरनैस्तत्कारणैरुदैकैर्वापुरन्धिवहूनांधार्त्तापृथिवीउप-
 सृजथःउपसृष्टांकुरुतः एवंसति सूरिःस्तोतायोयजमानोवातो न वायुरिव तद्वत्क्षिप्रंयुवांपेषत्
 तर्पयतु वेषत् व्यामोतु कामयतांवा प्रीणातेर्वैतेश्वलेटिरूपे अनन्तरंसुव्रतो न अतिप्रशस्तकृष्या-
 दिकर्मवानिव वाजमन्त्रंहेमहत्त्वायअयंयजमानआददे आदत्तेस्वीकरोति आडोदोनास्यविहरणे
 इत्यात्मनेपदं लोपस्तआत्मनेपदेष्वितितलोपःयद्वा छान्दसेलिटिरूपम् स्वीकृत्यस्वमहत्त्वाययुवा-
 मेवतर्पयत्वित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. शोभन दानवाले अग्निद्वय, जिस समय तुम नियुत नाम के घोड़ों
 को जोतते हो, उस समय अन्न से पृथिवी को भर देते हो; इसलिए
 वायु की तरह स्तोता शीघ्र तुम दोनों को तृप्त और व्रप्ता करे । उत्तम
 कर्मवाले व्यक्ति की तरह स्तोता अपने महत्त्व के लिए अन्न स्वीकार
 करते हैं ।

वयंचिद्धिवांजरितारःसत्याविपन्यामहेविपणिर्हितावान् ।

अथाचिद्धिष्माश्विनावनिन्ध्यापाथोहिष्मावृषणावन्तिदेवम् ॥७॥

वयम् । चित् । हि । वाम् । जरितारः । सत्याः । विपन्यामहे ।

वि । पणिः । हितवान् । अध । चित् । हि । स्म । अश्विनौ ।

अनिन्ध्या । पाथः । हि । स्म । वृषणौ । अन्तिदेवम् ॥ ७ ॥

वयंचिद्धि वयमपिजरितारः तवस्तोतारःसत्याःसत्यफलाःसन्तोविपन्यामहेविविधंस्तुमः
 पणिःपणाधारोद्रोणकलशोविहितवान् स्थापितरसवानासीव यद्वा पणिर्वणिकुलुब्धकःअयष्टा-
 हितवान्नियतधनोघनाढ्योप्ययष्टा वि वियुज्यतां उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः अध
 अपिच चिद्धिष्मएतेत्रयःपूरणाः हेअश्विनौ अनिन्ध्याप्रशस्यनामैतव हेप्रशस्यौवृषणौ हेका-
 मानांवर्षितारौ युवां अन्तिदेवंदेवानामन्तिके पाथः सोमंपिबथःयद्वा अन्तिकेवर्तमानं देवानामु-
 वानं सोममितियोज्यम् ॥ ७ ॥

७. हम भी तुम्हारे स्तोता और सत्यव्रतिज्ञ होकर विभिन्न स्तव
 करते हैं । द्रोण-कलश स्थापित हुआ है । हे स्तुतिपात्र और अभीष्टवर्षी
 अश्विनीकुमारो, देवों के पास सोमपान करो ।

अथाष्टमी—

युवांचिद्विष्मांश्चिनावनुद्युन्विहद्रस्यप्रस्रवणस्यसातौ ।
अगस्त्यो नरां नृपुप्रशस्तः काराधुनीवचितयत्सहस्रैः ॥ ८॥

युवाम् । चित् । हि । स्म । अश्विनौ । अनु । द्यून् । विहद्रस्य ।
प्रस्रवणस्य । सातौ । अगस्त्यः । नराम् । नृषु । प्रशस्तः ।
काराधुनी इव । चितयत् । सहस्रैः ॥ ८ ॥

हेअश्विनौ युवां चिद्विष्मेतित्रयः पूरणाः अनुद्युन् प्रतिदिनं विरुद्रस्य विशिष्टोष्णरूपदुःख-
द्रावणस्य विविधोक्त्यमाणद्रवणवतो वा प्रस्रवणस्य वृष्ट्युदकसंस्त्यायस्य सातौलाभेनिमित्त-
भूते सति अगस्त्य एतन्नामामहर्षिः नरां नृणां कर्मनिर्वाहकानां मनुष्याणां नृषु येषु तादृशमनुष्याः
सन्ति तेषु प्रशस्तः प्रशस्यतरोयं सहस्रैः अपरिमितैः स्तोत्रैः चितयत्चेतयति स्तुत्या प्रबोधयति तत्र
दृष्टान्तः—काराधुनीव काराशब्दस्तस्य धूनयिता उत्पादयिता शंखादिः स इव यद्वैतदप्यगस्त्यवि-
विशेषणं कारः शब्दयिता होत्रादिः तस्य धुनिः कंपयिता प्रेरक इव इवेति संप्रत्यर्थे अस्त्युपमा-
र्थस्य संप्रत्यर्थे प्रयोग इति निरुक्तम् ॥ ८ ॥

८. अश्विनीकुमारो, कर्मनिर्वाहक लोगों में श्रेष्ठ अगस्त्य ऋषि प्रीप्सु
के दुःख निवारक स्त्रोत की प्राप्ति के लिए, शब्द उत्पन्न करनेवाले
शङ्ख आदि की तरह, हजार स्तुतियों-द्वारा तुम्हें प्रतिदिन जगाते हैं ।

अथनवमी—

प्रयद्वहेथेमहि नारथस्य प्रस्पन्द्रायाथो मनुषो न होता ।
धत्तं सूरिभ्य उत वा स्वश्व्यं नासत्या रयिषाचः स्याम ॥ ९ ॥

प्र । यत् । वहैथे इति । महिना । रथस्य । प्र । स्पन्द्र । याथः ।
मनुषः । न । होता । धत्तम् । सूरिभ्यः । उत । वा । सुश्व्यम् ।
नासत्या । रयिषाचः । स्याम ॥ ९ ॥

हेअश्विनौ युवां रथस्य गमनसाधनस्य महिनामहत्त्वेन यत् यस्मात्प्रयद्वहेथे धारयेथे यज्ञं यद्वा
रथस्य स्वर्गगमनसाधनस्य यागस्य धुरं वहतः तथा हेस्पन्द्रा स्पन्दनशीलौ युवां याथोगच्छथः स्व-

स्थानं यज्ञारंभे आगच्छथः यज्ञसमाप्तौ पुनर्गच्छथश्च तत्र दृष्टान्तः—मनुषो होतान् मनुष्यस्य यज-
मानस्य होतायथा यज्ञपारंभे आगच्छति कर्मण्यपवृत्ते पुनर्निर्गच्छति तद्वत् आगमनसमये स्म-
रिष्यः स्तोतृष्यः धत्तं धारयत् फलं उतवा स्वध्वंशो भनाश्वसमूहं धत्तं नासत्या सत्सु भवौ
सत्यौ नसत्यौ असत्यौ न असत्यौ नासत्यौ हेतादृशौ त्वदनुग्रहाद्रयि साचो धनसमवायिनः स्या-
मभवेम ॥ ९ ॥

९. अश्विनीकुमारो, तुम रथ की महिमा से यज्ञ धारण करो। गति-
शील अश्विनीकुमारो, यजमान के होता की तरह तुम गमनागमन
करो। स्तोताओं को बल दो, उत्तम घोड़े दो। फलतः हे नासत्यद्वय,
हम धन प्राप्त करेंगे।

तं वा रथं वयमद्याहुवेमस्तोमैरश्विना सुविताय नव्यम् ।

अरिष्टनेमिं परिद्यामियानं विद्यामेपं वृजनं जीरदानुम् ॥ १० ॥ २४ ॥

तम् । वाम् । रथम् । वयम् । अद्य । हुवेम । स्तोमैः । अश्विना ।

सुविताय । नव्यम् । अरिष्टनेमिम् । परि । द्याम् । इयानम् ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ १० ॥ २४ ॥

हे अश्विना अश्विनौ वायुवयोः सवन्धिनं तं शोघ्रगमनेन स्तुत्यं रथं वयमगस्त्या अद्यास्मिन् सु-
त्येह निहुवेम आह्वयेम केन साधनेनेति उच्यते स्तोमैः स्तोत्रैः किमर्थं सुविताय सुष्ठु प्राप्तये कीदृशं नव्यं
स्तुत्यं नूतनं वा तथा अरिष्टनेमिं अहिंसितचक्रवलयं द्यां परीयानं द्युलोकस्य परितो गच्छन्तं विद्या-
मेत्यादि गतम् ॥ १० ॥

१०. अश्विद्वय, तुम्हारे स्तुतिपात्र, नये आकाशविहारी अभग्न
वक्रवाले रथ की प्राप्ति के लिए स्तोत्र-द्वारा उसे बुलाते हैं, जिससे हम
अन्न, बल और दीर्घायु प्राप्त कर सकें।

कदुप्रेष्ठाविति नवर्चद्वितीयं सूक्तं आगस्त्यं त्रैष्टुभमाश्विनं कदुनवेत्यनुक्रान्तं प्रातरनुवाका-
श्विनशस्त्रयोर्विनियोगः पूर्वसूक्तपवोक्तः ॥

तत्र प्रथमा—

कदुप्रेष्ठाविषारं यिणामध्वर्यन्ताय दुञ्जिनीथो अपाम् ।

अयं वां यज्ञो अकृतप्रशंस्ति वसुधितो अविता राजनानाम् ॥ १ ॥

कत् । ऊँ इति । प्रेष्ठौ । इषाम् । रयीणाम् । अध्वर्यन्ता । यत् ।

उत्तुङ्गिनीथः । अपाम् । अयम् । वाम् । यज्ञः । अकृत ।

प्रशंस्तिम् । वसुधितो इति वसुधितो । अविता । जनानाम् ॥ १ ॥

हेअश्विनौ प्रेष्ठौप्रियतमौवांयुवांकदुकदा इषां इष्यन्तेइतिइषः तेषांइष्यमाणानामचानार-
यीणां कर्मणिषष्ठ्यौ अचानिधनानिचउन्निनीथः ऊर्ध्वप्रापयथः अध्वर्यताअध्वरंपारयि-
तुमिच्छन्तौयुवां अपांवृष्ट्युदकानांवृष्ट्युदकानिचोन्निनीथः उत्कृष्टं अधःप्रापयथइतियत तत्क-
दाकस्मादेवमुच्यतइतिउच्यते अयंयज्ञोम्माभिरनुष्ठीयमानोवांयुवयोरेवप्रशस्तिप्रशंसांस्तुति-
मल्लतकरोति यज्ञेशंसनीयानिशस्त्राणियुवामेवप्रशंसन्तीत्यर्थः यस्मादेवंतस्मात् हेवसुधिवी व-
सुनोधनस्यधातारौ वस्तव्यकर्माणौ तथा हेजनानामवितारावुकलक्षणौयुवांकदाचानांध-
नानांचदातारौभवथइति ॥ १ ॥

१. प्रियतम अश्विद्वय, तुम कब अन्न और धन को ऊपर के देश
में ले जाओगे कि यज्ञ समाप्त करने की इच्छा करते हुए जल को
नीचे गिराया जा सकेगा ? हे धनधारी के और मनुष्यों के आश्रयदाता
अश्विद्वय, इस यज्ञ में तुम्हारी ही प्रशंसा की जाती है।

आवा॒मश्वा॑सः॒ शुच॑यः॒ पय॑स्पावा॒तर्ह॑सो॒ दिव्या॑सो॒ अत्याः॑ ।

म॒नो॒जुवो॑वृष॒णोवी॒तपृ॑ष्ठा॒ एह॑स्व॒राजो॑ अ॒श्विना॑व॒हन्तु॑ ॥ २ ॥

आ । वा॒म् । अश्वा॑सः । शुच॑यः । प॒यः॒ऽपाः । वा॒तर्ह॑सः ।

दि॒व्यासः॑ । अ॒त्याः । म॒नः॒ऽजुवः॑ । वृष॒णः । वी॒तपृ॑ष्ठाः । आ । इह ।

स्व॒ऽराजः॑ । अ॒श्विना॑ । व॒हन्तु॑ ॥ २ ॥

अश्विना अश्विनौशोभनाश्वयुक्तौ वांयुवां अश्वासः युष्मदीयाइहास्मिन्यज्ञेआवहन्तु
प्रापयन्तु अवशिष्टान्यश्वविशेषणानि कीदृशास्ते शुचयः शुद्धादीभावा पयस्याः वृष्ट्युदकस्य
पातारःवातर्हसः वायुवेगाः दिव्याः दिविभवाः अत्याःअतनशीलाः मनोजुवःमनोजवाः वृषणो-
वर्षकायुवानइत्यर्थः वीतपृष्ठाःकान्तपृष्ठाः वपुष्मन्तइत्यर्थः स्वराजः स्वयमेवराजमानाः ईदृशाः
वहन्तु ॥ २ ॥

२. अश्विद्वय, तुम्हारे दीप्तिशाली, दृष्टिमान करनेवाले, वायु की
तरह वेगवाले, स्वर्गीय गतिशील, मन की तरह वेगवान् युवा और शोभन
पृष्ठवाले अब तुम्हें इस यज्ञ में ले आये।

आवा॒रथो॒वनि॑र्न॒प्रव॑त्वान्सृ॒प्रव॑न्धुरः॒ सुवि॑ताय॒गम्याः॑ ।

वृ॒ष्णाः॒ स्था॒तारा॒मन॑सो॒जवी॑यान॒हंपूर्वो॑य॒जतो॑धि॒ष्ण्यायः॑ ॥ ३ ॥

आ । वा॒म् । रथः॑ । अ॒वनिः॑ । न । प्र॒वत्वान् । सृ॒प्रव॑न्धुरः ।

सु॒वि॒ताय॑ । ग॒म्याः । वृ॒ष्णाः । स्था॒तारा॑ । मन॑सः । जवी॑यान् ।

अ॒हम्पूर्वः॑ । य॒जतः॑ । धि॒ष्ण्या॑ । यः ॥ ३ ॥

पूर्वमन्त्रेश्वव्याजेनाश्विनोरागमनमुक्तं अनेनरथव्याजेनोच्यते हेधिष्ण्याउच्चतस्थानाहौ
स्थावारास्वरथाधिष्ठानौ वांयुवयोर्योरोस्तिससुवितायशोभनफलायागम्याः अस्मद्यज्ञमागच्छ
तु पुरुषव्यत्ययः कीदृशोरथइतिसविशेष्यते अवनिर्नप्रवत्वान् भूमिरिवात्यन्तविस्तारवान्सुप्रवन्धुरः
विस्तीर्णपुरोभागः वृष्णः वर्षकस्याश्वस्य मनसोपिजवीयान् मनोवेगवानित्यर्थः अहंपूर्वः अहं-
कारपूर्वः मनस्वीवात्युदारः यजतोयष्टव्यः ईदृशोरथआगच्छतु ॥ ३ ॥

३. हे ऊँचे स्थान के योग्य और रथासीन अश्विद्वय, भूमि की
तरह अत्यन्त विस्तृत, उत्तम बन्धुरवाले, वर्षणतमर्थ, मन की तरह
वेगवाले, अहंकारी और यजनीय रथ को यज्ञ में ले आइए ।

इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वाइनामभिःस्वैः ।

जिष्णुर्वामन्यःसुमखस्यसूरिर्दिवोअन्यःसुभगःपुत्रऊहे ॥ ४ ॥

इहइह । जा॒ता । सम् । अ॒वा॒व॒शी॒ताम् । अ॒रे॒प॒सा । त॒न्वा ।

नाम॑भिः । स्वैः । जि॒ष्णुः । वा॒म् । अ॒न्यः । सु॒म॒ख॒स्य । सू॒रिः ।

दि॒वः । अ॒न्यः । सु॒भ॒गः । पु॒त्रः । ऊ॒हे ॥ ४ ॥

हेअश्विनौ युवांसमवावशीतांसहसम्यग्वा पुनःपुनः सूयेथेकामयेथांवायज्ञं पुरुषव्यत्यय
कीदृशौयुवां इहेहजाता उभाभ्यामिहशब्दाभ्यामध्यमोत्तमस्थानेउच्येते तयोःसंभूतौसूर्याचन्द्र-
मसावितियावद सूर्याचन्द्रमसावित्येकइतिनिरुक्तम् । अरेपसाअपापौ आथर्वणस्यगुरोःशिर-
श्छेदनादिनापापलेपहितावितिभावः आथर्वणायाश्विनादधीचेभ्यंशिरःप्रत्यैरयतमित्यादि
मैत्रवर्णाव । केनहेतुनेतिउच्यते-तन्वाशरीरेणशरीरसौन्दर्येणनिमित्तेन स्वैर्नामभिः स्वीयैर्माहा-
त्म्यविशिष्टैः अश्विनौ नासत्यावित्यादिभिरपरिमणीयशरीरवत्त्वान्महिमोपेतनामवत्त्वाच्चेहेतोः सं-
स्तूयेथेइत्यर्थः यद्वा अरेपसातन्वेतियोज्यं उक्तप्रकारेणगुरुशिरश्छेदादप्यपापेनशरीरेण तादृक्-
महत्त्वख्यापनेनेतियावद किञ्च वांयुवयोरन्यएकोमध्यमस्यान्तरिक्षस्यपुत्रः पुत्रस्थानीयः सोमः
जिष्णुर्जयशीलः सुमखस्यशोभनस्ययज्ञस्य सूरिःप्रेरयितासन् ऊहे वहति विश्वंजगद्धारयति
चन्द्रात्मनस्तस्योदयेसतिहोषधिवनस्पत्यादयोवर्धन्ते अन्यः अपरः उत्तमस्थानोदिवोद्युलो-
कस्यपुत्रः पुत्रस्थानीयआदित्यः सुभगः शोभनरश्मिरूपधनः ऊहेवहतिरुत्सं एवंपृथक्जगज्जि-
र्वाहकौमहानुभावावौयुवांसहस्तूयेथे अत्रनिरुक्तम्-इहचेहचजातौसंस्तूयेथेपापेनालिप्यमानयातन्वा
नामभिश्चस्वैर्जिष्णुर्वामन्यःसुमहतोबलस्येरयितामध्यमोदिवोन्यःसुभगःपुत्रऊह्यतआदित्यइति॥४॥

४. अश्विद्वय, तुमने सूर्य और चन्द्र के रूप से जन्म ग्रहण किया
था । तुम पाप-शून्य हो । तुम्हारे शरीर-सौन्दर्य और नाम-महिमा के
कारण मैं बार-बार तुम्हारी स्तुति करता हूँ । तुममें एक यज्ञ-प्रवर्तक
होकर संसार को धारण करते हैं और दूसरे द्युलोक के पुत्र-रूप होकर
विविध रश्मियों को धारण करते हुए संसार को धारण किये हुए हैं ।

अथपञ्चमी-

प्रवा॑निचे॒रुःक॑कुहोवशाँ॑अनु॑पिशङ्ग॑रूपः॒सर्द॑नानिगम्याः ।
हरी॑अ॒न्यस्य॑पी॒पय॑न्त॒वाजैर्म॑ध्रा॒रजाँस्य॑श्विना॒विघोषैः ॥ ५ ॥ २५ ॥

प्र । वा॒म् । नि॒चे॒रुः । क॒कुहः । वशा॑न् । अनु॑ । पि॒शङ्गः॑रूपः ।
सर्द॑नानि । ग॒म्याः । हरी॑ इति॑ । अ॒न्यस्य॑ । पी॒पय॑न्त । वाजैः॑ ।
म॒ध्रा । रजाँ॑सि । अ॒श्विना॑ । वि । घोषैः॑ ॥ ५ ॥ २५ ॥

हेअश्विना अश्विनौ वायुवयोर्मध्येअन्यस्यैकस्यककुहः श्रेष्ठः पिशङ्गरूपः हिरण्यरूपः पीतवर्णोवा बहुभिरक्षाद्यवयवैः निरूप्यमाणोवारथोवशान् अनुकामाननुलक्षयथाकामं अस्मद्यज्ञागमनेच्छयेत्यर्थः यद्वा वशान्स्वाधीनाः ककुहः दिशः दिगन्तरालानुक्रमेणनीचैरुच्चैश्चरन् स्वस्थानाद्देवयजनाभिमुखंगच्छन्सदनानि अस्मद्यागगृहाणिप्रगम्याः प्रकर्षेणगच्छतु पुरुषव्यत्ययः अत्रयद्यप्यन्यस्येतिनोक्तं तथाप्युत्तरवाक्येतथोक्तत्वादत्रापिलभ्यते अन्यस्ययुवयोरन्यतमस्यहरी अश्वौ रजांसिलोकाः अत्रलोकशब्दोजनवाचकः तेयजमानरूपाजनाइत्यर्थः तेचमध्रामथनेनालोडनेननिष्पादितैर्वाजैरनैरामिक्षादिरूपैर्वोषैः स्तुतिभिश्च आह्वानादिशब्दविशिष्टैर्वापीपयन्त आप्याययन्ति॥ ५ ॥

५. अश्विद्वय, तुममें से एक का श्रेष्ठ और पीतवर्ण रथ इच्छानुसार हमारे यज्ञ-गृह में जाय और दूसरे के हरि नाम के अश्वों को मनुष्य लोग मथन-निष्पादित खाद्य और स्तुति से प्रसन्न करें।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेपञ्चविंशोवर्गः ॥ २५ ॥

अथषष्ठी-

प्रवा॑शरद्वा॒न्तृष॑भोननि॒ष्पाट्पूर्वी॑रिष॒श्चरति॑मध्व॒इष्ण॑न् ।
एवैर॑न्यस्य॑पी॒पय॑न्त॒वाजैर्वे॑षन्तीरु॒र्ध्वान॑न॒द्यो॑न॒आगुः॑ ॥ ६ ॥

प्र । वा॒म् । शर॑त्॒र्ध्वान् । तृ॒षभः॑ । न । नि॒ष्पाट् । पूर्वीः॑ । इषः॑ । च॒रति॑ ।
मध्वः॑ । इ॒ष्णन् । एवैः॑ । अ॒न्यस्य॑ । पी॒पय॑न्त । वाजैः॑ । वे॑षन्तीः ।
ऊ॒र्ध्वाः । न॒द्यः । नः॑ । आ । अ॒गुः ॥ ६ ॥

हेअश्विनौ युवांयुवयोरन्यतमोमध्यमस्थानः शरद्वान् शरणवान्मेघः वृक्षपर्णादीनांविश-
रणवान् अथवाबहुसंत्तरः पूर्वतनो नित्यं इत्यर्थः वृषभोनवर्षितैवेन्द्रः सइवशत्रूणानिःपाट्निः सार-
यितासन् पूर्वीर्बह्वीः पुरातनीर्वाइषः अचानिसस्यादीन्युद्दिश्यप्रचरतिप्रकर्षेणगच्छति मध्यमस्था-
नश्चन्द्रइतिपक्षेशरद्वान्शरत्कालवान् तस्मिन्ऋतौहिचन्द्रः सञ्जद्धोभवति तेनचतृणगुल्मौषध्या-
दीनिवर्धन्ते सकिमर्थमेवंकरोतीतिउच्यते मध्वइष्णन् मधुनोमधुसदृशस्यहविषः कर्मणिषष्ठी
हविरिच्छन्तदर्थमेवंकरोति तथान्यस्योत्तमादित्यस्यएवैः कामैः गमनैर्वानिमित्तभूतैः पीपयन्त
आप्याययन्ति हविर्भिर्यजमानाः तुष्टेनतेनप्रेरिताः वेषन्तीः व्यापयन्तीः ऊर्ध्वाञ्जताउत्तीरान-
घोन नदनशीलायथानोस्मदर्थं आगुः आगच्छन्ति ॥ ६ ॥

६. अश्विद्वय, तुम्हारे बीच एक जन मेघों को विशीर्ण करते हैं।
वे इन्द्र की तरह शत्रुओं को निकालते हुए हव्य की अभिलाषा से, बहुत
अन्न-दान के लिए जाते हैं। दूसरे के गमन के लिए यजमान लोग हव्य-
द्वारा उन्हें प्रसन्न करते हैं। उनके द्वारा भेजी हुई व्यापक और तट-
लघिनी नदियां हमारे पास आती हैं।

असर्जिवांस्थविरावेधसागीर्वाह्वेअश्विनात्रेधाक्षरन्तां ।

उपस्तुताववतंनाधमानंयामन्त्रयामञ्छृणुतंहवमे ॥ ७ ॥

असर्जि । वा॒म् । स्थ॒विरा । वे॒ध॒सा । गीः । वा॒ह्वे । अ॒श्विना॒ ।

त्रे॒धा । क्षर॑न्ती । उप॑स्तुतौ । अ॒व॒त॒म् । ना॒ध॒मान॒म् । या॒म॒न् ।

अ॒या॒म॒न् । शृ॒णु॒त॒म् । ह॒व॒म् । मे ॥ ७-॥

हेवेधसा विधातारावश्विनौ वांयुवयोः वाह्वेदृढेरथैर्येनिमित्तभूतेसति गीःस्तुतिरूपावाक्
असर्जिसृज्यते कीदृशीसा स्थविरा अत्यन्तस्थिरा नित्यावेदमयी त्रेधामन्त्रादिभेदेनत्रिप्रकारा
क्षरन्तीयुवां गच्छन्ती इदृशीस्तुतिःकृतेत्यर्थः तथाउपस्तुतौसन्तौनाधमानं अभिमतफलंयाचमा-
नमवतरक्षतंप्रयतंवा किञ्च यामन्त्रयामन् गमनेअगमनेच मे हवमाह्वानंशृणुतम् ॥७॥

७. विधाता अश्विद्वय, तुम्हारी स्थिरता की प्राप्ति के लिए अत्यन्त
स्थिर स्तुतिर्यां बनाई जाती हैं। वह तीन तरह से तुम्हारे पास जाती
हैं। तुम प्रशंसित होकर याचमान यजमान की रक्षा करो। जाकर या
खड़े होकर उसका आह्वान सुनो ।

उ॒तस्या॒वां॒रु॒श॒तो॒व॒प्स॒सो॒गी॒त्रि॒र्वा॒हि॒षि॒स॒द॒सि॒पि॒न्व॒ते॒नृ॒न् ।

वृ॒षा॒वां॒मे॒घो॒वृ॒ष॒णा॒पी॒पा॒य॒गो॒र्न॒से॒के॒म॒नु॒षो॒द॒श॒स्य॒न् ॥ ८ ॥

उ॒त । स्या॑ । वा॒म् । रु॒श॒तः । व॒प्स॒सिः । गीः । त्रि॒र्वा॒हि॒षि॒ । स॒द॒सि॒ ।

पि॒न्व॒ते । नृ॒न् । वृ॒षा॒ । वा॒म् । मे॒घः । वृ॒ष॒णा॒ । पी॒पा॒य॒ । गोः ।

न । से॒कैः । म॒नु॒षः । द॒श॒स्य॒न् ॥ ८ ॥

हेअश्विनौ वांयुवयोरुशतोदीप्तस्यवप्ससोरूपस्यैववपुषोवाख्यापयित्रीगीः स्तुतिवाक्
त्रिर्बर्हिषिर्विधान्वास्तीर्णबर्हिष्केसदसियागसदनेनृन्कर्मनेतृन् अस्मान्पिन्वतेआप्याययति आ-
प्याययतुवोचितप्रदानादिना केनप्रकारेण उच्यते हेवृषणावर्षितारौकामानां वांयुवयोः स्वभूतो-
मेघः सेक्ताजलदः प्रदानविशेषोवा वृषावर्षकः सन् मनुषोमनुष्यान्प्रतिदशस्यन्प्रयच्छन्पीपाय
आप्याययति आप्यायनेदृष्टान्तः—गोर्नसेके उदकसेकइव सात्स्वनात्सेकउदकस्येव तद्यथा आ-
प्याययतितद्वदित्यर्थः यद्वा नेतिसंप्रत्यर्थे गोरुदकस्यसेकेनिमित्तभूतेसतिपीपायेतिसंबन्धः ॥८॥

८. अश्विद्वय, तुम्हारी प्रवीण स्तुति कुशत्रय-युक्त यज्ञ-साधन-
द्वारा यजमानों को प्रसन्न करे। अभीष्ट-वर्षद्वय, तुम्हारा मेघ जल-
वर्षण करते हुए जल-सेचन की तरह मनुष्यों को घन देकर प्रसन्न करे।

युवांपूषेवाश्विनापुरन्धिरग्निमुषानजरतेहविष्मान् ।

हुवेयद्वावरिवस्यागृणानोविद्यामेपंरृजनंजीरदानुम् ॥ ९ ॥ २६॥

युवाम् । पूषाऽइव । अश्विना । पुरम्ऽधिः । अग्निम् । उषाम् । न ।

जरते । हविष्मान् । हुवे । यत् । वाम् । वरिवस्या । गृणानः । विद्याम् ।

इषम् । रृजनम् । जीरऽदानुम् ॥ ९ ॥ २६॥

हेअश्विनौ युवांपुरन्धिर्वहुमज्ञः पूषेवपोषकइव हविष्मान्हविर्युक्तोजरतेस्तौति यद्वापुरन्धिः
बहूनांधारयित्रोपूषेवपृथिवीव द्वितीयार्थेप्रथमा तांयथास्तौतितद्वत् किमिव अग्निमुषानं अग्नि-
मुषसंचयथातथायुवामपिप्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोराश्विनक्रतुवदाग्नेयोषस्ययोरपिसद्भावादि-
तिभावः कदेत्याह यद्यदावरिवस्यावरिवस्ययापरिचर्ययायुक्तोगृणानः स्तोतावांयुवांहुवेस्तौति
तदायजमानोपिजवतइत्यर्थः विद्यामेत्यादिगतम् ॥ ९ ॥

९. अश्विद्वय, पूषा की तरह बहुप्रज्ञाशाली और हविष्मान् यजमान,
अग्नि और उषा की तरह तुम्हारी स्तुति करता है। जिस समय पूजा-
परायण स्तोता स्तुति करता है, उस समय यजमान भी स्तुति करता
है, जिससे हम अन्न, बल और दीर्घ आयु प्राप्त कर सकें।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेर्षद्विशोवर्गः ॥ २६ ॥

अभूदिदमित्यष्टचतृतीयंसूक्तमाश्विनंजागतं अवविद्धमितिषष्ठी तद्वाचरानासत्यावित्यष्ट-
मीचोभेन्निष्ठुभौ अभूदिदमष्टौषठ्यन्तेन्निष्ठुभावित्यनुक्रमणिका प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोग-
तेछन्दस्यस्यविनियोगः—तथाचसूत्रितम् अभूदिदंयोवांपरिज्जेतित्रीणि ।

अभूदिदंवयुनमोषुमूषतारथोरृषण्वान्मदतामनीषिणः ।

धियंजिन्वाधिष्ण्याविशपलावसूदिवोनपातासुरुतेशुचित्रता ॥१॥

अभूत् । इदम् । वयुनम् । ओ इति । सु । भूषत् । रथः । वृषण्डवान् ।
मदत । मनीषिणः । धियम् । जिन्वा । धिष्ण्या । विश्पलावसू इति ।
दिवः । नपाता । सुकृते । शुचिश्चरता ॥ १ ॥

हेमनीषिणः मनस्विनो मेधाविनः ऋत्विजः अस्माकमिदं वयुनं प्रज्ञानमभूत् उत्पन्नं कीदृशं त-
दिति उच्यते वृषणवान् अभिमतवर्षणवान् रथः अश्विनोः संबन्धोगमनसाधनोरथः आगतइ-
तिशेषः तत्स्थावश्विनौ ओषु भूषत् ओइति निपातद्वयसमुदायात्मकैको निपातः सुष्वाभूषत् अभिमु-
खाभवतस्तोतुं तादृशौ महानुभावावश्विनौ मदत अन्तर्भावितण्यर्थोयं मादयत संभावयत अश्वि-
नौ विशेष्येते सुकृते सुष्ठुकृतवते महं धियं जिन्वा कर्मणो बुद्धेर्वाप्रीणयितारौ धिष्ण्या धिषणाहौ स्तु-
त्यौ विश्पलावसू विशांप्रजानां अस्माकं पालयितृधनौ विश्पलाख्यायाः छिन्नजङ्घायाः हिरण्मयजं-
घाप्रदानेन तथाभूतौ सद्योजं वामायसीं विश्पलाया इत्यादिनिगमः । दिवः आदित्यस्य नपाता नक्षारौ
नपातयितारौ वा शुचिचरता दीप्तकर्माणौ ईदृशावश्विनौ मदत ॥ १ ॥

१. मनीषी ऋत्विको, हमारी ऐसी धारणा हो रही है कि अश्विनी-
कुमारों का अभीष्ट वर्षा रथ उपस्थित है । उसके आगे जाकर उनकी
प्रतीक्षा करो । वे पुण्यात्माओं के कर्म को करते हैं । वे स्तुतियोग्य हैं ।
उन्होंने विश्पला का भला किया था । वे स्वर्ग के नप्ता हैं । उनका
कर्म शुचि है ।

इन्द्रतमा हि धिष्ण्या मरुत्तमा दत्ता दंसिष्ठा रथ्या रथितमा ।

पूर्णरथं वहेथे मध्व आचितं तेन दाश्वांसं मुपयाथो अश्विना ॥ २ ॥

इन्द्रतमा । हि । धिष्ण्या । मरुत्तमा । दत्ता । दंसिष्ठा । रथ्या ।

रथितमा । पूर्णम् । रथम् । वहेथे इति । मध्वः । आचितम् । तेन ।

दाश्वांसम् । उप । याथः । अश्विना ॥ २ ॥

हे अश्विनौ युवामिन्द्रतमा हि ईश्वरतमौ खलु एवं प्रतिविशेषणं हिः संबन्धः तथा धिष्ण्या
स्तुत्यहौ मरुत्तमा मरुद्वेगगामिनौ मितरागिणौ मितराविणौ वा दत्ता उपक्षपयितारौ शत्रूणां दंसि-
ष्ठा अतिशयकर्माणौ रथ्यारथाहौ रथवन्तौ यथारथिनो नेतारः तेषां श्रेष्ठैरथीरध्वराणामिति ने-
तृपरतया व्याख्यातत्वात् ईदृशौ युवामध्वो मधुसदृशस्योदकस्यामृतस्य वा पूर्णं पूरितं आचितं सर्वतः
सन्नद्धं रथं वहेथे न यथः तेनोक्तगुणविशिष्टेन रथेन हे अश्विना अश्विनौ उक्तगुणविशिष्टौ सन्तौ
दाश्वांसं उपयाथः यज्ञमभिप्रायः ॥ २ ॥

२. अश्विद्वय, तुम अवश्य ही इन्द्रश्रेष्ठ, स्तुति-योग्य, मरुत्श्रेष्ठ,
शत्रुनाशक, उत्कृष्टकर्मचारी, रथवान् और रथियों में उत्तम हो । तुम
मधुपूर्ण हो । तुम चारों ओर सन्नद्ध रथ को ले जाते हो । उसी रथ
पर कृपा करके हृद्यवाता के पास जाओ ।

किमत्रदस्त्राकणुथःकिमासाथेजनोयःकश्चिदहविर्महीयते ।
अतिक्रमिष्टंजुरतंपणेरसुंज्योतिर्विप्रायकणुतंवचस्यवे ॥ ३ ॥

किम् । अत्र । दस्त्रा । कणुथः । किम् । आसाथे इति । जनः ।
यः । कः । चित् । अहविः । महीयते । अति । क्रमिष्टम् । जुरतम् ।
पणेः । असुम् । ज्योतिः । विप्राय । कणुतम् । वचस्यवे ॥ ३ ॥

हेदस्त्रा उपक्षपयितारौयुवां अत्रास्मिन्मनुष्येकिंकणुथः कुरुथः हविषोभावादितिभावः
तत्रैवकिमासाथे कितिष्ठथः अत्रेत्युक्तंकुत्रेत्याह—यःकश्चिज्जनेजन्मवान् अहविः यज्ञार्थंहवीरहि-
तोमहीयतेपूज्यतेस्वयंनयुष्मान्पूजयति तंजनमतिक्रमिष्टं पराभूयतिष्ठतं नकेवलमतिक्रममात्रं किन्तु
पणेर्वणिगभूतस्यलुब्धकस्यायष्टुः तस्यासुंपाणंजुरतं आर्हिसिष्टं अनीनशतं विप्रायमेधाविनेवचस्य-
वे वचसःस्तोत्ररूपस्ययुवाभ्यामिच्छतेमहंज्योतिःकणुतं युष्मद्यजनविषयज्ञानंकुरुतम् ॥ ३ ॥

३. आश्वद्वय, यहाँ क्या करते हो ? यहाँ क्यों हो ? हव्य-शून्य
जो कोई व्यक्ति पूजनीय हुआ हो, उसे परास्त करो। पणि या अयाज्ञिक
का प्राण नाश करो। मैं मेधावी की ओर तुम्हारी स्तुति का अभिलाषी
हूँ। मुझे ज्योति दो।

जंभयतमभितोरायतःशुनोहृतमृधोविदथुस्तान्यश्विना ।
वाचंवाचंजरितूरत्निनीकृतमुभाशंसंनासत्यावतंमम ॥ ४ ॥

जंभयतम् । अभितः । रायतः । शुनः । हृतम् । मृधः । विदथुः ।
तानि । अश्विना । वाचंमृधवाचम् । जरितुः । रत्निनीम् । कृतम् ।
उभा । शंसम् । नासत्या । अवतम् । मम ॥ ४ ॥

हेअश्विनौ रायतःनिन्दतः शब्दयतोस्मान्हन्तुं आगच्छतोवा शुनः श्वसदृशानभितोजं-
भयतंनाशयतं तथापृथस्तेषांसङ्ग्रामान् सङ्ग्रामंकुर्वतोवा हृतं मारयतं तानिहननोपायान् विद-
थुः जानीथः किञ्च जरितुर्युष्मान् स्तोतुर्वाचंवाचंतांस्तुतिलक्षणांवाचंरत्निनीकृतंसर्वामपिस्तु-
तिरमणीयफलवतीं कुरुतं हेनासत्या सत्यभूतौ युवामुभाउभौ ममदीयांशंसंस्तुतिं अवतं र-
क्षतम् ॥ ४ ॥ ४. अश्विद्वय, जो कुत्ते की तरह जघन्य शब्द करते हुए हमारे
घिनाश के लिए आते हैं, उन्हें नष्ट करो। वे लड़ाई करना चाहते
हैं, उन्हें मार डालो। उन्हें मारने का उपाय तुम जानते हो। जो
तुम्हारी स्तुति करता है, उसकी प्रत्येक कथा को रतनवती करो।
मासत्यद्वय, तुम दोनों मेरी स्तुति की रक्षा करो।

अथपञ्चमी-

युवमेतंचक्रथुःसिन्धुपुल्लवमात्मन्वन्तंपक्षिणंतौग्यायकम् ।

येनदेवत्रामनंसानिरूहथुःसुपसनीपेतथुःक्षोदंसोमहः ॥ ५ ॥ २७ ॥

युवम् । एतम् । चक्रथुः । सिन्धुपु । पुल्लवम् । आत्मन्वन्तम् ।

पक्षिणम् । तौग्याय । कम् । येन । देवत्रा । । मनसा । निःऽरूहथुः ।

सुपसनि । पेतथुः । क्षोदंसः । महः ॥ ५ ॥ २७ ॥

हेअश्विनौ युवयुवांसिन्धुपुसमुद्रोदकेषुपतंल्लवं प्रसिद्धदुतिसाधनं ल्लवंनावं आत्मन्वन्तं दा-
र्ढ्यवन्तं पक्षिणं पक्षवदुतिसाधनरथवन्तं तौग्यायतुग्रनाम्नोराज्ञःपुत्राय भुज्युनाम्नोराज्ञेकंसुखक-
रंचक्रथुः तौग्योभुज्युराजासमुद्रवर्तिससेनः परचक्रंप्रमथितुंप्रस्थितः तंप्रतीपबलान्यागत्यापातय-
न् सचप्रसादफलकराश्विनौस्तुत्वास्वात्मानंचररक्षेत्ययमितिहासोबहुधापूर्वंप्रपञ्चितः यद्वा कमि-
तिपदपूरणः तस्यजलसञ्चारिरथस्य सहायभूतान्वहूनरथादीनकुरुतमित्यर्थः अयमर्थस्तुतमू-
हंथुनौभिःश्वत्सोनावस्त्रिभीरथैरित्यादिमन्त्रान्तरेषुप्रसिद्धः । येनयुष्मद्वेतेनल्लवेनदेवत्रादेवेषुम-
ध्येमनसानुग्रहयुक्त्याबुद्ध्यायेनमनसेतिवायोज्यं निरूहथुः निर्गमनंकुरुथः तथासुपसनिशो-
भनपतनंयथाभवति सुपतनौयुवांमहोमहतःक्षोदंसः उदकनामैतत् उदकात्पेतथुः तदधःपतथ
उत्तरीतुम् ॥ ५ ॥

५. अश्विद्वय, तुग्र राजा के पुत्र के लिए तुमने समुद्र-जल में प्रसिद्ध,
बृह और पक्ष-विशिष्ट नौका बनाई थी। देवों में तुमने ही अनुग्रह
करके नौका-द्वारा उसकी निकाला था। अनायास आकर तुमने महा-
समुद्र से उसका उद्धार किया था।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेसमविंशोवर्गः ॥ २७ ॥

अथषष्ठी-

अर्वविद्वंतौग्यमत्स्वन्तरनारंभणेतमसिप्रविद्वम् ।

चतस्रोनावोजठलस्यजुष्टाउदश्विभ्यामिषिताःपारयन्ति ॥ ६ ॥

अर्वविद्वम् । तौग्यम् । अप्सु । अन्तः । अनारंभणे । तमसि ।

प्रविद्वम् । चतस्रः । नावः । जठलस्य । जुष्टाः । उद् ।

अश्विभ्याम् । इषिताः । पारयन्ति ॥ ६ ॥

अस्त्वन्तर्मध्ये अवविद्धं अवस्ताच्छत्रुभिः पातितं अनारंभणे आलंभनरहिते तमसितमो
वत्तमः दृष्टिश्चासादिप्रतिबन्धके जलमध्ये प्रविद्धं प्रक्षेपणीदित्तौ इयं भुज्युं जलस्य जठरस्य ज-
ठरवदुदकधारकस्य मध्ये जुष्टाः सेविताः यद्वा कर्मणि पृथी जठरं प्राप्ताः अन्तर्जलं प्रविष्टाः अ-
भिव्यामिषिताः चतस्रो नावउत्पारयन्ति ऊर्ध्वं प्रापयन्ति ॥ ६ ॥

६. जल के बीच, निम्नमुख गिराया हुआ तुप्रपुत्र अवलम्बनरहित अन्धकार के बीच अतीव पीड़ित हुआ था। अश्विद्वय की प्रेरित जल के बीच प्रविष्ट चार नौकार्यो उसे मिली थीं।

कःस्विदृक्षोनिष्ठितोमध्येअर्णसोयंतौग्रयोनाधितःपर्यषस्वजत् ।
पर्णामृगस्यपतरौरिवारभउदश्विनाऊहथुःश्रोमंतायकम् ॥ ७ ॥

कः । स्वि॒त् । वृ॒क्षः । निः॒श्चि॒तः । म॒ध्ये । अ॒र्ण॒सः । यम् । तौ॒घ्यः ।
ना॒धि॒तः । प॒रि॒ऽअसं॒स्व॒जत् । प॒र्णा । मृ॒ग॒स्य । प॒त॒रौः॒इव ।
आ॒श्च॒र॒णै । उ॒त् । अ॒श्वि॒नौ । ऊ॒ह॒थुः । श्रो॒म॒ताय । कम् ॥ ७ ॥

कःस्वित् कश्चिदनुग्राहकोवृक्षः वृक्षविकारोरथः विकारेप्रकृतिशब्दः यद्वा संस्तवाभिप्रायमेतत् स्तोत्राख्योवृक्षइत्यर्थः कीदृशोरथः निष्ठितः निश्चलं वर्तमानः कुत्रेति उच्यते अर्णसः उदकस्य मध्ये यं वृक्षं तौ ग्नयः तु ग्रपुत्रो भुज्युर्नाधितो याचमानः पर्यषस्व जट परिष्वक्तमकरोत् आलम्बने दृष्टान्तः—पतरोः पतनशीलस्य षट्पथस्य मार्जयितुः शोधयितुर्हि सकादेरारभे आलंबनाय पर्णानीव तानियथा आलंबनाय प्रभवन्ति तद्वद् हे अश्विनौ श्रोमताय कीर्तिमत्त्वाय उदूहथुः ऊर्ध्वं प्रापयथः स्तुतिपक्षे स्तोत्राख्यं वृक्षमाश्रितवन्तं तं मूहथुरित्यर्थः ॥ ७ ॥

७. तुमपुत्र ने याचमान होकर जल के मध्य जिस निश्चल वृक्ष का आर्लिगन किया था, वह वृक्ष क्या है ? अश्विद्वय, तुमने उसे सुरक्षित उठाकर विपुल कीर्ति प्राप्त की है।

अथाष्टमी—

तद्वांनरानासत्यावनुष्याद्यद्वांमानासउचथमवौचन् ।
अस्माद्यसदसःसोम्यादाविद्यामेषंहृजर्जरीरदानुम् ॥८॥२८॥

तत् । वा॒म् । न॒रा । ना॒स॒त्यौ । अ॒नु । स्या॒त् । यत् । वा॒म् । मा॒ना॒सः ।
उ॒च॒थम् । अ॒वो॒चन् । अ॒स्मात् । अ॒द्य । स॒द॒सः । सो॒म्यात् । आ ।
वि॒द्याम् । इ॒षम् । वृ॒ज॒नम् । जी॒र॒श्दा॒नुम् ॥ ८ ॥ २८ ॥

हेनरा नेतारौकर्मणोनराकारौवा हेनासत्या असत्यरहितौसत्यफलौवा वांयुवांतत्तादृशं
स्तोत्रंअनुस्यात् अनुकूलंभवतु अनुभवतुवावांतदित्युक्तंयदित्याह वांप्रतिमानासः पूजावन्तोस्म-
दीयाहोत्रादयोयत् उचर्थंस्तोत्रमवोचन् अकुर्वन् तद्वामनुष्यात् हेअश्विनौ अद्यास्मिन्प्रधानया-
गदिने अस्मादस्माभिः क्रियमाणात् सदसःसंबन्धिनः सोम्यात्सोमयागसंपादकात् आइत्य-
प्यर्थे अस्माभिर्यजमानैरद्यक्रियमाणादपिस्तोत्रात्प्रीणयतमिति विद्यामेतिगतम् ॥ ८ ॥

८. नराकर अश्विद्वय, तुम्हारे पूजकों ने जो स्तव किया है,
उसे तुम ग्रहण करो। अश्विद्वय, आज यज्ञ के सोम-याग-सम्पादक
स्तोत्र में खती बनो, जिससे हम अन्न, बल और धन प्राप्त करें।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेष्टाविंशोवर्गः ॥ २८ ॥

तंयुजाथामितिषल्लुचंचतुर्थसूक्तंत्रैष्टुभभागस्त्यंआश्विनं अनुक्रमणिका—तंयुजाथांषट् ।

तत्रप्रथमा—

तंयुजाथांमनसोयोजवीयात्रिवन्धुरोवृषणायस्त्रिचक्रः ।

येनोपयाथःसुकृतोदुरोणंत्रिधातुनापतथोविर्नपर्णैः ॥ १ ॥

तम् । युजाथाम् । मनसः । यः । जवीयान् । त्रिवन्धुरः । वृषणा ।

यः । त्रिचक्रः । येन । उपयाथः । सुकृतः । दुरोणम् ।

त्रिधातुना । पतथः । विः । न । पर्णैः ॥ १ ॥

हेवृषणा वर्षकौकामानांयुवांतंवक्ष्यमाणगुणविशिष्टंरथंयुजाथांयोजयतं तमित्युक्तंकमि-
त्याह योरथःत्रिवन्धुरः त्रिप्रकारसारथिस्थानः बन्धुरंरथिनःस्थानमित्याहुः आयास्रवाङ्मुप-
बन्धुरेष्टाइत्यादिमन्त्रान्तरात् । यश्च त्रिचक्रः चक्रत्रितयोपेतः पुनःसएवविशेष्यते येनरथेनोपया-
थःउपागच्छथः किं सुकृतः शोभनसोमाख्यकर्मवतोयजमानस्यदुरोणं गृहनामैतत् यागगृहंयेने-
त्युक्तंकेनेत्याह त्रिधातुनात्रिप्रकारस्थानोपेतेनसुवर्णंरजतताम्रधातुत्रयोपेतेनवारथेन गमनेदृष्टा-
न्तः—विर्नपर्णैः पक्षीपक्षैर्यथाशीघ्रमप्रयत्नेनगच्छति तद्वदुक्लक्षणेनरथेनपतथः गच्छथः ॥ १ ॥

१. अभीष्टवर्षी अश्विद्वय, जो रथ मन की अपक्षा भी वेगशाली
है, जिसमें तीन सारथि-स्थान और तीन चक्र हैं, जो अभीष्टवर्षी और
धातुत्रय-विशिष्ट है, जिस रथ पर चढ़कर जैसे पक्षी पक्षों के
बल जाता है, वैसे ही तुम सुकृतकारी के घर जाते हो, उसी रथ को
तैयार करो ।

सुवृद्धथोवर्ततेयन्नभिक्षायत्तिष्ठथःऋतुमन्तानुपृक्षे ।

वर्पुर्वपुष्यासंचतामियंगीर्दिवोदुहित्रोपसासचेथे ॥ २ ॥

सुष्टुत् । रथः । वर्तते । यन् । अग्नि । क्षाम् । यत् । तिष्ठथः ।
 क्रतुमन्ता । अनु । पृक्षे । वपुः । वपुष्या । सचताम् । इयम् ।
 गीः । दिवः । दुहित्रा । उषसा । सचेथे इति ॥ २ ॥

हेअश्विनौ युवयोरथः सुवृत्तशोभनवर्तनः शोभनचक्रपरिभ्रमणः यन्गच्छन् क्षामभिवर्त-
 ते देवयजनभूमिप्रतिगच्छति यत्पर्यन्तं क्रतुमन्तासंकल्पवन्तौ कर्मवन्तौ वा पृक्षे अजनामैतद् हविषि
 निमित्तभूते सति अनु अधीत्यर्थे अधितिष्ठथः आश्रयथः तादृशोरथो देवयजनप्रत्यागतइत्यर्थः
 अनन्तरं वपुष्या युष्मद्वपुषि हिताशरीरवर्धनीयंगीः इदानीं क्रियमाणप्रकारास्तुतिरूपावाक् वपुः
 सचतां युवांच दिवोद्युलोकस्यादित्यस्य बाहुहित्रा दुहितृस्थानीयया उषसा उषो देवतया सचेथे यज्ञं
 सङ्गच्छेथे उषस्याश्विनयोः समानकालत्वादिति भावः ॥ २ ॥

२. अश्विनीकुमारो, तुम संकल्पवान् होकर हव्य के लिए जिस रथ
 पर चढ़ते हो, वही तुम्हारा भली भाँति आवर्त्तनकारी रथ, देवयजन
 भूमि के सामने, जाता है। तुम्हारे शरीर की हितकारी स्तुति तुम्हारे
 साथ मिले। तुम द्युलोक की पुत्री उषा के साथ मिलो।

आतिष्ठतं सुवृत्तं योरथो वामनुव्रतानि वर्तते हविष्मान् ।
 येन नरानासत्येष यध्यै वर्तिर्याथ स्तनयाय त्मने च ॥ ३ ॥

आ । तिष्ठतम् । सुष्टुतम् । यः । रथः । वाम् । अनु । व्रतानि ।
 वर्तते । हविष्मान् । येन । नरा । नासत्या । इषयध्यै । वर्तिः ।
 याथः । तनयाय । त्मने । च ॥ ३ ॥

हेअश्विनौ वां युवांसुवृत्तं शोभनवर्तनं रथं आतिष्ठतं आश्रयतं योरथो हविष्मान् षष्ठ्यर्थे
 प्रथमा हविष्मन्तो यजमानस्य व्रतानि कर्माण्यनुवर्तते यद्वा यजमानाय दत्तहविषात्तद्वा न्येन चरथे-
 न हेनराने तारौ हेनासत्या असत्यरहितौ युवामिषयध्यै यज्ञं प्राप्नुमिच्छतमिति शेषः तेन रथेन वर्तिः
 गृह्णामैतद् यजमानस्य यज्ञगृहं तनयाय पुत्रलाभाय त्मने आत्महिताय च याथः ॥ ३ ॥

३. अश्विद्वय, जो रथ हविष्याले यजमान के कर्म का लक्ष्य करके
 जाता है, हे नराकार नासत्यद्वय, तुम जिस रथ से यज्ञ-शाला जाने
 की इच्छा करते हो, उसी अच्छी तरह आवर्त्तनकारी रथ पर चढ़कर
 यजमान के पुत्र और अपने हित की प्राप्ति के लिए यज्ञ-गृह में जाओ।

मावां वृको मावृकीरां दधर्षीन्मापरिवर्त्तमुत मातिथक्तम् ।

अयं वां भागो निहित इयंगीर्दसा विभेवां निधयो मधूनाम् ॥ ४ ॥

मा । वा॒म् । वृ॒कः । मा । वृ॒कीः । आ । द॒ध॒र्षी॒त् । मा । परि॑ ।
 व॒र्त्त॒म् । उ॒त । मा । अ॒ति । ध॒क्त॒म् । अ॒यम् । वा॒म् । भा॒गः ।
 नि॒ऽहि॒तः । इ॒यम् । गीः । द॒स्राँ । इ॒मे । वा॒म् । नि॒ऽध॒यः । म धू॒नाम् ॥ ४ ॥

हेदसौशत्रूणामुपक्षपयितारावश्विनौ वांयुवयोरनुग्रहादितिशेषः वृकोर्हिसकोरण्यश्वा-
 दिर्मादधर्षीत् धर्षणंमाकार्पीन्मां तथावृकीः वृकयोर्हिसकाःअन्याअपिमादधर्षीत् वचनव्यत्ययः
 धर्षणंमाकार्षुः युवामेववामादधर्षीदितियोज्यं तथा युवांमापरिवर्त्तं परितोमावर्जयतंमां उ-
 तअपिच मातिधक्तं अस्मानतिक्रम्यान्यस्मैमादत्तं किमर्थमेवमितिउच्यते वांयुवयोरर्थायभागो-
 भजनीयोहविरंशोनिहितः तथेयंचगीः स्तुतिरूपावागपिनिहितेतिशेषः हेदस्रावश्विनौवांयु-
 वाभ्यां इमे इमानिमधूनांसोमरसानानिधयोनिधानानिस्थापितानि ॥ ४ ॥

४. अश्विद्वय, तुम्हारी कृपा से वृक और वृकी मुझे न रगड़ें । मुझे
 छोड़कर दूसरे को दान नहीं करना । अश्विनीकुमारो, यही तुम्हारा
 हव्य-भाग है, यही तुम्हारी स्तुति है, यही तुम्हारे लिए सोमरस का
 पात्र है ।

यु॒वां॒गो॒त॒मः॒पु॒रु॒मी॒हो॒अ॒त्रि॒र्द॒स्रा॒ह॒व॒ते॒व॒से॒ह॒वि॒ष्मा॒न् ।
 दि॒शं॒न॒दि॒ष्टा॒मृ॒जू॒ये॒व॒य॒न्ता॒मे॒ह॒व॒ना॒स॒त्यो॒प॒या॒तम् ॥ ५ ॥
 यु॒वाम् । गो॒त॒मः । पु॒रु॒मी॒हो॒ः । अ॒त्रिः । द॒स्राँ । ह॒व॒ते । अ॒व॒से ।
 ह॒वि॒ष्मा॒न् । दि॒शम् । न । दि॒ष्टाम् । ऋ॒जू॒या॒इ॒व । य॒न्ता । आ ।
 मे । ह॒वम् । ना॒स॒त्या । उ॒प॒ । या॒तम् ॥ ५ ॥

हेदसा दसौ अश्विनौयुवांगोतमश्चपुरुमीहोअत्रिश्चमहर्षयश्चएतेष्वेकैकोहविष्मानसन्
 अवसेयुष्मत्तर्पणाययुष्मद्रक्षणायवाहवते आह्वयति एवमहमपि आह्वयामि फलसाधनाह्वनेद-
 षान्तः—यन्ताउपगन्ता उपगन्तुकामः ऋजूयाइव द्वितीयायांआकारः ऋजुगामिनंमार्गंज्ञमिवदि-
 ष्टांदिशं गन्तव्यांअभिमतंदिशंप्रतियथातथावामपियथाध्वगामीस्वगन्तव्यस्यशीघ्रगमनायमा-
 र्गंज्ञंऋजुगामिनमाह्वयतितद्वत् यद्वा ऋजूयाएव इवशब्दएवार्थे यंतागंताऋजुनैवमार्गेणदिष्टांदिश-
 मिव तथायुष्मत्पीणनेनमार्गेणस्वाभिमतंफलंप्राप्नोति हेनासत्या अश्विनौ मेममहवमाह्वानं आ-
 लक्ष्योपमातं उपगच्छतम् ॥ ५ ॥

५. अश्विद्वय, जैसे मार्ग जानने के लिए, पथिक पथ-प्रदर्शक को
 बुलाता है, वैसे ही गौतम, पुरुमीह और अत्रि हव्य ग्रहण करके तृप्त
 करने के लिए तुम्हें बुलाते हैं । अश्विद्वय, मेरे आह्वान के पास आओ ।

अथषष्ठी-

अतारिष्म॑ तम॑स॒स्पार॑म॒स्यप्रति॑वा॒स्तोमो॑ अ॒श्विना॑वधा॒यि ।
ए॒हया॑तं प॒थिभि॑र्दे॒वयानै॑र्वि॒द्यामे॒षं वृ॒जनं॑ जी॒रदानु॑म् ॥ ६ ॥ २९ ॥

अतारिष्म । तमसः । पारम् । अस्य । प्रति । वाम् । स्तोमः ।
अश्विनौ । अधायि । आ । इह । यातम् । पथिः ।
देवयानैः । विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ ६ ॥ २९ ॥

हेअश्विनौ युवयोःप्रसादादस्यतमसः तमनहेतोः श्रेयःप्रतिबन्धरूपस्यदुःखस्यपारंपर्य-
न्तभूमिं अतारिष्म उत्तीर्णाःस्मः हेअश्विनौ वांप्रतिस्तोमः स्तोत्रं अधायि अकारीत्यर्थः युवादे-
वयानैर्देवगन्तव्यैर्मार्गैरिहास्मद्यज्ञे आयातं आगच्छतं शिष्टेन्याख्यातः ॥ ६ ॥

६. अश्विद्वय, तुम्हारे अनुग्रह से हम अन्धकार के पार चले जायेंगे ।
तुम्हारे उद्देश्य से यह स्तुति बनाई गई है । देवों के गन्तव्य-पथ यज्ञ
में आओ । बँसा होने पर हम अन्न, बल और दीर्घ आयु प्राप्त कर
सकेंगे ।

॥ इतिद्वितीयस्यचतुर्थेएकोनविंशोवर्गः ॥ २९ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् ॥ पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यावीथमहेश्वरः ॥ १ ॥
इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरेणसा-
यणाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेकवसंहिताभाष्येद्वितीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽखिलं जगत् । निर्ममेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥
द्वितीयाष्टकमध्यस्थश्चतुर्थोऽध्याय आदरात् । व्याख्यातः सायणार्थेण पञ्चमो व्याकरिष्यते ॥ २ ॥

तत्र तावामितीदं प्रथममण्डलस्य चतुर्विंशेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् । पूर्वसूक्तेषु लिख्युक्तत्वात् सूक्त-
संख्यानुवर्तते इति परिभाषितत्वात् षष्ठ्यं ऋषिश्चान्यस्मादिति परिभाषागस्त्यं तथा श्विनं वा इत्यु-
क्तत्वात्तुष्टादि परिभाषयेदमप्याश्विनं अनादेशपरिभाषया त्रैष्टुभम् तावामित्यनुक्रान्तम् युवोरजां-
सीत्यादीनां पंचसूक्तानां तृतीयवर्जितानां प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोर्विनियोग उक्तः तत्रेदं पञ्चमं
सूक्तम् ।

ॐ तावामद्य तावंपरं हुवेमोच्छन्त्यामुषसि वह्निरुक्थैः ।

नासंत्या कुहं चित्सन्तावुर्यो दिवो नपाता सुदास्तराय ॥ १ ॥

ॐ ता । वाम् । अद्य । तौ । अपरम् । हुवेम । उच्छन्त्याम् ।

उषसि । वह्निः । उक्थैः । नासंत्या । कुहं । चित् । सन्तौ । अर्यः ।

दिवः । नपाता । सुदास्तराय ॥ १ ॥

ता तारैश्च कत्वेन प्रसिद्धौ वां युवां अद्यास्मिन्यागदिने हुवेम आह्वयाम इत्याशीः तथा अपरं अपरस्मि-
न् अपि दिने तौ युवां हुवेम अपरमित्येतदपरस्मिन्नित्यर्थे समभिव्याहारात् अद्याचनो मृळ्यता परं चेत्या-
दिमन्त्रान्तरे तथा दर्शनाच्च अपरयागं प्रत्यपीति वाकस्मिन्काले उषसि उषो देवतायामुच्छन्त्यां तमो वि-
वासयन्त्यां सत्यां उषःकाले हि प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रे प्रयुज्येते उक्ते काले हे नासत्या असत्यरहितौ
दिवो नपाता द्युलोकस्य नपातयितारौ नमृस्थानीयौ वा कुहं चित्संतौ कुत्रचिद्देशे वर्तमानौ युवां वह्निः
स्तुते वोढा अर्य ईरयितास्तुते ईश्वरो वा ईदृशो हं होता सुदास्तराय अत्यर्थं शोभनहविर्दानं यजमाना
यतदर्थं तौ युवां उक्थैः शस्त्रैः हुवेमेति संबन्धः अत्राख्यातं पदमेकवचनतया नेतव्यं वह्निर्यशब्दौ-
बावहुषचनत्वेन नेतव्यौ अथवा वाक्यद्वयं यस्माद्बह्निर्यो होता उक्तगुणकौ युवां शंसति तस्माद्द्वयं-
यजमानास्तौ युवामाह्वयाम इति ॥ १ ॥

१. अन्वकार का विनाश करने के लिए उषा के आने पर हम आज
के यज्ञ में और दूसरे दिन के यज्ञ में तुम्हें बुलाते हैं । अश्वनी कुमारो,
तुम असत्यशून्य और द्युलोक के नेता हो । तुम जहाँ-कहीं रहो, स्तोता
आर्य ऋग्वेदीय सत्र-द्वारा, विशिष्ट दानशील यजमान के लिए, तुम्हारी
स्तुति करता हूँ ।

अथद्वितीया-

अस्मेऊषुवृषणामादयेथामुत्पणीं हृतमूर्म्यामदन्ता ।
श्रुतं मे अच्छोक्तिभिर्मतीनामेष्टानरानिचेताराचकर्णैः ॥ २ ॥

अस्मे इति । ऊँ इति । सु । वृषणा । मादयेथाम् । उत् । पणीन् ।
हृतम् । ऊर्म्या । मदन्ता । श्रुतम् । मे । अच्छोक्तिभिः । मतीनाम् ।
एष्टा । नरा । निश्चेतारा । च । कर्णैः ॥ २ ॥

हेवृषणा कामानां वर्षकावश्विनौ युवां अस्मेऽ अस्मास्वेवसुमादयेथां सुष्ठुत्प्यतं अस्मभ्यं
तर्पयतमभिमतम् तथापणीन्वणिजोलुब्धकानयष्टून् उक् उन्मूल्यहतं नाशयतम् कीदृशौ युवां ऊ-
र्म्यारात्रिनामैतत् रात्रौ मदन्ता माद्यन्तौ यद्वोर्मिरितिसोमनाम ऊर्मिर्यस्तेपवित्रा इत्यादिषु तथाप-
योगात् अस्मदीयेन सोमेन मदन्तौ तादृशौ युवां मेममाच्छोक्तिभिः रात्रिमुख्यकौर्निर्मलवेदवाक्यैर-
चिताः मतीनां कर्मणिषष्ठी मननसाधनाः स्तुतीः कर्णैराकर्णनसाधनैः श्रोत्रैः श्रुतं शृणुतं हेनरा ने-
तारौ युवां खलु एष्टा अन्वेष्टारावस्मत्स्तुतीनां तथाच निचेतारा लब्धानां तासां सञ्चयकर्तारौ निरि-
त्येष समित्येतस्य स्थाने यस्मादेवं विधौ तस्माच्छृणुतमिति ॥ २ ॥

२. अभीष्टवर्षा अर्घ्यनीकुमारो, सोमरस से बलवान् होकर तुम
हमारी तृप्ति करो और पणियों का समूल नाश करो । हे नेतृद्वय, तुम्हें
सामने लाने के लिए हम जो तृप्ति-प्रद स्तुति करते हैं, उसे सुनो;
क्योंकि तुम लोग स्तुति के अन्वेषक और सञ्चय करनेवाले हो ।

श्रिये पूषन्निपुक्रतां देवानां सत्यावहृतुं सूर्यायाः ।
वच्यन्ते वां ककुहा अप्सु जाता युगा जूर्णैर्वरुणस्य भूरैः ॥ ३ ॥

श्रिये । पूषन् । निपुक्रतां ऽइव । देवा । नासत्या । वहृतुम् । सूर्यायाः ।
वच्यन्ते । वाम् । ककुहाः । अप्सु । जाताः । युगा । जूर्णां ऽइव ।
वरुणस्य । भूरैः ॥ ३ ॥

सवितासूर्यः दुहितरं सूर्याख्यां प्रदातुमनाः देवानां ह्यसामर्थ्यसमीक्षणायाजिपरिकल्प्य
इमां जेष्यति स एतां कन्यकामृक्सहस्रकृपंस्तोत्रं च लभेत् इत्यकल्पयत् तामग्निः प्रथममजयत्

तमन्वश्विनावपिजित्वाग्निप्रधृष्यऋक्सहस्रकन्यकांचालभेतां ततइन्द्रउषाश्चाजयतां तौचतैर-
ग्न्यादिभिः प्रार्थितौस्वशस्त्रस्यकंचिकंचिद्भगतेभ्यःपरिकल्प्य सूर्यांस्वरथेधारयतामिति अय-
मितिहासोब्राह्मणे प्रजापतिर्वैसोमायरंज्ञेइत्यत्रात्रातोस्माभिःप्रथमाष्टके आवांपतित्वंसंख्यायेत्य-
त्रप्रपंचितःतत्राह—हेपूषन्पोषकसूर्य एतच्चन्द्रस्याप्युपलक्षणम् सूर्यांचन्द्रमसोरेवाश्वित्वात्सूर्या-
चन्द्रमसावित्येकइतियास्केनोक्तत्वात् अतःपूषन्नित्युक्तेपोषकावश्विनावित्युक्तंभवति हेपोष-
कौ हेनासत्या असत्परहितौदेवादेवौ युवांश्रियेऽश्रेयसेशस्त्रस्यकन्यायाश्चलाभायेत्यर्थः इषुक्ते-
व इवशब्दएवार्थे आजिधावनानेषुवच्छीघ्रमृजुगामिनौकृतावेवसन्तौ सूर्यायाः एतन्नामिकायाः
सवितुःपुत्र्याः कर्मणिषष्ठी सूर्यांवहतुं रथेधारयितुमाजिमुदजयतामित्यर्थः यस्मादेवंतस्मादप्सु
जाताः कर्मसुसंपादिताः ककुहाःशस्त्ररूपाः स्तुतयः भूरेःअविच्छिन्नप्रवाहस्यवरुणस्यफलप्रति-
बन्धकपापनिवारकस्ययागस्यसिद्ध्यर्थतत्संबन्धिन्योवांप्रतिवच्यन्ते उच्यन्तेहोत्रादिभिः युवामे-
वशस्त्रगतमन्त्रैर्यागकालेचस्तुवन्तीत्यर्थः युगाजूर्णेवजीर्णानियुगानीव इवशब्दःसंप्रत्यर्थे पुरातनाः
यागकालायथातद्वदद्यतनाअपीत्यर्थः पूर्वकालेयथायुवामेवस्तुवन्ति तद्वदिदानीमपीतितात्पर्यम्॥३॥

३. नास्तत्पद्वय, हे सूर्य-चन्द्र-रूपी अश्विनीकुमारो, कल्पाणप्राप्ति
के लिए, तीर की तरह, शीघ्रगामी होकर सूर्यतनया को ले जाओ।
पूर्व युग की तरह यज्ञ-काल में सम्पादित स्तुति महान् वरुण की सुष्टि
के लिए तुम्हें स्तुति करती है।

अस्मेसावांमाध्वीरातिरस्तुस्तोमंहिनोतंमान्यस्यंकारोः ।

अनुयद्वांश्रवस्यासुदानूसुवीर्यायचर्षणयोमदन्ति ॥ ४ ॥

अस्मे इति । सा । वाम् । माध्वी इति । रातिः । अस्तु । स्तोमम् ।

हिनोतम् । मान्यस्यं । कारोः । अनु । यत् । वाम् । श्रवस्या ।

सुदानूइतिसुदानू । सुवीर्याय । चर्षणयः । मदन्ति ॥ ४ ॥

हेमाध्वी मधुपूर्णपात्रयुक्तौअश्विनौ वांयुवयोःसंबन्धिनीसाप्रसिद्धारातिर्दानमस्मेअस्मा-
कमस्तुभवतु तदर्थमान्यस्यमाननीयस्यकारोः स्तोतुरगस्त्यस्तोमंस्तुतिंहिनोतंभीणयतं हेसुदा-
नूशोभनफलदानौ वांयुवांश्रवस्याकीर्तिरक्षस्यवाइच्छयायदयस्मात् सुवीर्याययजमानाय शोभ-
नबलायवा चर्षणयोमनुष्माकृतिग्रूपाः अनुमदन्ति अनुक्रमेणमाद्यन्तियुवाभ्यांसहस्वयंवा॥४॥

४. मधुपात्रवाले अश्विनीकुमारो, तुम कवि मान्य की स्तुति अंगी-
कार करो। तुम्हारा वान हमारे उद्देश्य से प्रवृत्त हो। शुभ-फल-व्रदाता
अश्विनीकुमारो, अन्न की इच्छा से और वीर्यशाली यजमान के हित के
लिए मनुष्य या पुरोहित तुम्हारे साथ हर्षयुक्त हों।

अथपञ्चमी-

ए॒षवां॑स्तोमो॑ अ॒श्विनाव॑का॒रि॒माने॑भिर्म॒घवाना॑सुवृ॒क्तिः ।
या॒तं॒वर्ति॑स्तन॒याय॒त्मने॑चा॒गस्त्ये॑नास॒त्याम॑दन्ता ॥ ५ ॥

ए॒षः । वा॒म् । स्तोमः॑ । अ॒श्विनौ॑ । अ॒का॒रि । माने॑भिः । म॒घ॒इवा॒ना ।
सु॒इवृ॒क्तिः । या॒तम् । वर्तिः॑ । तन॒याय । त्मने॑ । च॒ । अ॒गस्त्ये॑ ।
ना॒स॒त्या । म॑दन्ता ॥ ५ ॥

हेअश्विनौ हेमघवानाहविलक्षणान्नवन्तौ वांयुवाभ्यांएषस्तोमः स्तोत्रसुवृक्तिसुष्ठुपापवर्जनं यथाभवतितथा यद्वासुसमामि अकारिणः कीदृशोयमानेभिर्मानैः हविःप्रदानरूपैः सहितः हे- नासत्याअसत्यरहितौयुवां अगस्त्येएतन्नामिहर्षैर्मयिमदन्तामाद्यन्तौ सन्तौ वर्तितृह्यज्ञसंबन्धि यातंप्रामुतं किमर्थतनयायपुत्रादिलाभाय त्मनेआत्मनेचहिताय ॥ ५ ॥

५. अन्नजान् अश्विनीकुमारो, तुम्हारे लिए हव्य के साथ यह पाप- विनाशी स्तोत्र रचित हुआ है । अश्विनीकुमारो, अगस्त्य के प्रति सन्तुष्ट होकर यज्ञमान के पुत्रादि ओर अपने सुख-भोग के लिए, यज्ञ-भूमि में आगमन करो ।

अ॒तारि॑ष्म॒तम॑स॒स्पा॒रम॑स्यप्रति॒वांस्तोमो॑अ॒श्विनाव॑धायि ॥
ए॒हया॑तं॒पृथि॑भिर्दे॒व्याना॑र्वि॒द्यामे॑षं॒वृज॑नं॒जीर॑दानुम् ॥ ६ ॥ १ ॥

अ॒तारि॑ष्म । तम॑सः । पा॒रम् । अ॒स्य । प्र॒ति । वा॒म् । स्तोमः॑ ।
अ॒श्विनौ॑ । अ॒धायि॑ । आ । इ॒ह । या॒तम् । पृ॒थि॒भिः । दे॒व॒इया॑नैः ।
वि॒द्याम॑ । इ॒षम् । वृ॒जनम् । जी॒र॒इ॒दानुम् ॥ ६ ॥ १ ॥

अतारिष्मेतिषष्ठी व्याख्याता ॥ ६ ॥

६. अश्विनीकुमारो, तुम्हारी कृपा से हम अन्धकार को पार कर जायेंगे । तुम्हारे उद्देश्य से यह स्तव रचित हुआ है । देवों के गन्तव्य पथ से यज्ञ में आओ, ताकि हम अन्न, बल और दीर्घ आयु प्राप्त करें ।

कतरापूर्वेति एकादशर्चषष्ठं सूक्तं यावापृथिवीदेवताकं आगस्त्यं वैष्टुभं कतरैकादश या- वापृथिवीयमित्यनुक्रान्तम् आभिष्टुविकेषष्ठेहनिवैश्वदेवशस्त्रेयावापृथिव्यनिविद्धानमिदं तृतीय- स्येति खण्डेऽस्त्रितमम्—कतरापूर्वोपासानकेति वैश्वदेवमिति महाव्रतेऽपि वैश्वदेवशस्त्रे इदमेव यावापृ- थिव्यनिविद्धानं उत्तमादाभिष्टुविकाचतृतीयसवनमित्यतिदेशात् ।

तत्रप्रथमा—

क॒तरापूर्वा॑क॒तरा॒परा॑योः क॒थाजा॑ते क॒वयः॑ कोवि॒वेद ।

विश्वं॒त्मना॑बिभृ॒तो यद्ध॒नाम॑ वि॒वर्ते॑ते अ॒ह॒नी च॒क्रिये॑व ॥ १ ॥

क॒तरा । पूर्वा॑ । क॒तरा । अप॑रा । अ॒योः । क॒था । जा॑ते इति । क॒वयः ।

कः । वि । वे॒द । विश्व॑म् । त्मना॑ । बिभृ॒तः । यत् । ह । नाम॑ । वि ।

वर्ते॑ते इति । अ॒ह॒नी इति । च॒क्रिया॑इव ॥ १ ॥

अयोरनयोर्द्यावापृथिव्योर्मध्ये कतरापूर्वापूर्वमुत्पन्ना कतरावा अपरापश्चाद्भाविनी एवं पौर्वापर्यप्रश्नः उभयोरविनाभावेनसहैववर्तमानत्वादितिभावः तथाकथाकेनहेतुनाजातेकिमनयोर्मुत्पादकमित्यर्थः हेकवयः क्रान्तदर्शिनः अतीन्द्रियज्ञायूयंवदत कोविदेदपौर्वापर्यं कारणंचविशेषणविविच्यवाजानाति नकेनापिज्ञायतइत्यर्थः अज्ञानेकारणमाह—यद्यस्मात्स्वलुहेतोर्नामप्रसिद्धम् विश्वंलुत्समपिजगदविशेषेण त्मना आत्मनैव अन्यनैरपेक्षेणैवबिभृतोधारयः यद्वायद्धनामयत्किंचित्पदार्थजातमस्ति विश्वंतत्सर्वमात्मनाविभृतः अनेनयत्कारणंभ्रूमः तदप्याभ्यामेवभ्रियतइतिकारणाभावःप्रतिपादितइति उत्तरेणपौर्वापर्याभावउच्यते अहनीअहोरात्रेएतयोः द्यावापृथिव्योः चक्रियेवचक्रयुक्तेइव विवर्तेते अत्रकतरापूर्वाकतरापरेनयोरित्यादिनिरुक्तंद्रष्टव्यम् ॥ १ ॥

१. कविगण, द्यु और पृथिवी में पहले कौन उत्पन्न हुआ है, पीछे कौन उत्पन्न हुआ है, किसलिए उत्पन्न हुए हैं, यह बात कौन जानता है ? वे दूसरे के ऊपर निर्भर होकर सारे संसार को धारण करते हैं और दिन तथा रात्रि की तरह चक्रवत् परिवर्तित होते रहते हैं ।

भूरि॒द्वे अ॒चर॑न्ती चर॒न्तं प॒द्वन्तं॑ गर्भ॒मप॑दी॒दधा॑ते ।

नि॒त्यं न॒सूनुं॑ पि॒त्रो र॒पस्थे॑ द्यावा॒रक्ष॑तं पृथि॒वी नो॒अ॒भ्वात् ॥ २ ॥

भूरि॒म् । द्वे॑ इति । अ॒चर॑न्ती इति । चर॒न्तम् । प॒द्वन्तम् । गर्भ॒म् ।

अ॒पदी॑ इति । द॒धा॒ते इति । नि॒त्यम् । न । सूनु॑म् । पि॒त्रोः । उ॒प॒स्थे ।

द्यावा॑ । रक्ष॑तम् । पृथि॒वी इति । नः । अ॒भ्वात् ॥ २ ॥

अचरन्तीअविचलेद्वेएवैतेद्यावापृथिव्यौ भूरिवहुतरंचरन्तंपद्वन्तंपादयुक्तं गर्भं गर्भवदाश्रितं लुत्सं प्राणिजातं अपदीस्वयंपादरहितेदधातेधारयतः अनयोर्मध्येस्वलुसर्वजगत्क्षेमेणवर्तते धारणे-

दृष्टान्तः—पित्रोर्मातापित्रोरुपस्थे उत्संगे वर्तमानं नित्यं ध्रुवं सन्तु न आत्मजं पुत्रमिव यथा स्नेहेन वर्धय-
न्तौ धारयतो मातापितरौ तद्वत् अथ प्रत्यक्षेणाह—हे द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ इतरेतरापेक्षया-
द्वित्वमुभयोः नोऽस्मान् भ्वात्समहतो भयहेतोः पापाद्रक्षतं पालयतं यद्वा अभ्वात् अश्वं महत् अत्य-
र्थमित्यर्थः अभवेति महत्ताम् द्वन्द्वे कृत्यावादेशस्य द्यावापृथिवीशब्दस्य मध्येरक्षतमिति पदप्रयोग-
श्छान्दसः आमन्त्रितस्याविद्यमानत्वेन निघाताभावः ॥ २ ॥

२. पाद-रहित और अद्विचल द्यावा-पृथिवी पादयुक्त तथा सच्चल
गर्भस्थिता प्राणिजों को. माता-पिता की गोद में पुत्र की तरह, धारण
करते हैं। हे द्यावा-पृथिवी, हमें महापाप से बचाओ।

अनेहो दात्रमदितेरनर्वहुवे स्वर्वदवधनमस्वत् ।

तद्वोदसी जनयतं जरित्रे द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ ३ ॥

अनेहः । दात्रम् । अदितेः । अनर्वम् । हुवे । स्वः इवत् । अवधम् ।

नमस्वत् । तत् । रोदसी इति । जनयतम् । जरित्रे । द्यावा ।

रक्षतम् । पृथिवी इति । नः । अभ्वात् ॥ ३ ॥

अदितेः एतदन्तरिक्षस्याप्युपलक्षणं अखण्डनीयायाः पृथिव्यास्तादृशस्यान्तरिक्षस्य
च संबन्धिदात्रं धनं हुवे आह्वयामि स्पृहयामीत्यर्थः कीदृशं तद्धनं अनेहः अपापदुःखरहितं सु-
खात्मकं अनर्वं अनरणं अक्षीणमित्यर्थः स्वर्ववफलभूतेन स्वर्गेण तद्वत् अवधं अहिंसितं नमस्वत्
अजवदईदृशं धनं हुवे तदस्माभिः कांक्षितं उक्लृप्तं धनं हे रोदसी द्यावापृथिव्यौ जरित्रे स्तोत्रे यज-
मानाय जनयतं उत्पादयतं द्यावेत्यादिव्याख्यातम् ॥ ३ ॥

३. हम अदिति से पापरहित, अक्षीण, हिंसा-रहित, अन्नयुक्त
और स्वर्गतुल्य धन के लिए प्रार्थना करते हैं। द्यावा-पृथिवी, स्तोता
यजमान के लिए, वही धन उत्पन्न करते हो। हे द्यावा-पृथिवी, हमें
महापाप से बचाओ।

अतप्यमाने अवसावन्ती अनुष्याम रोदसी देवपुत्रे ।

उभे देवानामुभयैभिरह्नां द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ ४ ॥

अतप्यमाने इति । अवसा । अवन्ती इति । अनु । स्याम । रोदसी

इति । देवपुत्रे इति देवपुत्रे । उभे इति । देवानाम् । उभयैभिः ।

अह्नाम् । द्यावा । रक्षतम् । पृथिवी इति । नः । अभ्वात् ॥ ४ ॥

अवसास्वतो धिकेन केन चित्कृतेन अवनेन समृद्ध्या अतप्यमाने अनीश्वरे तपश्चर्यकर्म-
णश्चरूपम् यद्वा अतप्यमाने अन्यैरपीड्यमाने अवसा अन्नेन अवन्ती तर्पयन्त्यौ देवपुत्रे देवाः व्य-

वहर्तारोमनुष्याः पुत्रस्थानीयाययोः तादृश्यौलोकद्वयस्थामनुष्यादेवाश्चतदुपजीव्यत्वात्पुत्रादित्यु-
च्यन्ते ईदृश्यौ उभेरोदसीद्यावापृथिव्यौदेवानामह्नां एतद्वात्रेप्युपलक्षणम् द्योतमानानामह्नांरात्री-
णांचसंबन्धिभिः उभयेभिरुभयविधैः शीतोष्णादिरूपैर्विलक्षणैर्धनैर्निमित्तभूतैः तेषांलाभाये-
त्यर्थः तदर्थयुवां अनुष्याम अनुभवेम शिष्टोव्याख्यातः ॥ ४ ॥

४. हम प्रकाशमान दिन और रात्रि के उभयविध धन के लिए
दुःख-रहित और अन्न-द्वारा तृप्तिकारी द्यावा पृथिवी का अनुगमन कर
सकें । हे द्यावापृथिवी, हमें महापाप से बचाओ ।

संगच्छमानेयुवतीसमन्तेस्वसाराजामीपित्रोरुपस्थे ।
अभिजिघ्रन्तीभुवनस्यनाभिंद्यावारक्षतंपृथिवीनोअम्वात् ॥ ५ ॥ २ ॥

सङ्गच्छमाने इति समङ्गच्छमाने । युवती इति । समन्ते इति समङ्ग-
न्ते । स्वसारा । जामी इति । पित्रोः । उपस्थे । अभिजिघ्रन्ती इत्य-
भिजिघ्रन्ती । भुवनस्य । नाभिम् । द्यावा । रक्षतम् । पृथिवी इति ।
नः । अम्वात् ॥ ५ ॥ २ ॥

सङ्गच्छमानेपरस्परमुपकारित्वेनसहयुज्यमाने वृष्टिहविषोश्चपरस्परंउपकार्योपकारकभावः
यद्वा पूर्वसंसृष्टेऽवसत्यौ पश्चाद्वियुज्यवृष्टिहविषी अकुर्वन्त्यौपश्चान्मनुष्यैःप्रार्थितैर्देवैः विवाहिते
सत्यौ संगते अभूतामित्याहुः अयमर्थोद्यावापृथिवीसहास्तामित्यादिब्राह्मणेसमाम्नातःयुवतीनि-
त्यवरुण्यौ मिश्रयन्त्यौवासर्वेषुभावेषु समन्ते समानान्तिके समानपर्यन्तेवा स्वसारापरस्परंस्वसृ-
भूते जामीबन्धुभूते प्रजापतेःसकाशात्सहोत्पन्नत्वात्परस्परंजामित्वम् तथाचनिगमौ—दिवश्च-
पृथिवीचान्तरिक्षमथोर्ध्वः । यतोद्यावापृथिवीनिष्ठतर्क्षुरिति । पित्रोःसर्वस्यपितृस्थानीययोः
पालकयोः तयोरुपस्थे उत्सङ्गेस्थितं भुवनस्य भूतजातस्य नाभिवन्धकमुदकं अभिजिघ्रन्ती
अभिप्राणं कुर्वन्त्यौ स्पृशन्त्यौ समानमेतदुदकमित्यादिमन्त्रवर्णादुभयोरुदकप्रदत्वंप्रसिद्धम् ईदृ-
श्यौनोरक्षतम् ॥ ५ ॥

५. परस्पर संसक्त, सवा तरुण, समान सीमा से संयुक्त, भगिनी-
भूत और बन्धु-सदृश द्यावा-पृथिवी माता-पिता के ऋद्धिस्थित और
प्राणियों के नाभि-स्वरूप, जल का घ्राण करते हुए, हमें महापाप से
बचायें ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेद्वितीयोवर्गः ॥ २ ॥

उर्वीसद्मनीबृहतीऋतेनहुवेदेवानामवसाजनित्री ।
दधातेयेअमृतंसुप्रतीकेद्यावारक्षतंपृथिवीनोअम्वात् ॥ ६ ॥

उर्वी इति । सद्मनी इति । बृहती इति । ऋतेन । हुवे । देवानाम् ।
अवसा । जनित्री इति । दधाते इति । ये इति । अमृतम् । सुप्रतीके-
इतिसुप्रतीके । द्यावा । रक्षतम् । पृथिवी इति । नः । अम्वात् ॥ ६ ॥

उर्वी विस्तीर्णे सद्मनी सदानाधारभूते बृहती बृहत्यौ महानुभावे देवानामुपलक्षणमेतत्
देवमनुष्यादीनां अवसाप्रीत्या निमित्तेनजनित्री वृष्टिसस्ययोजनित्यौ वृष्ट्यादेः देवानामवसा
तर्पणेन निमित्तेन ऋतेनयज्ञेनच निमित्तभूतेन हुवेआह्वयामि देवानांहविरर्थमस्मद्यज्ञायेत्यर्थः
येसुप्रतीकेशोभनरूपे अमृतमुदकं दधाते धारयतम तेयुवामाह्वयामि शिष्टंस्पष्टम् ॥ ६ ॥

६. देवों की प्रसन्नता के लिए मैं विस्तीर्ण निवासभूत, महानुभाव
और शस्यादि-समुत्पादक द्यावा-पृथिवी को यज्ञ के लिए बुलाता हूँ ।
इनका रूप आश्चर्य-जनक है और ये जल धारण करते हैं । द्यावा-
पृथिवी, हमें महापाप से बचाओ ।

उर्वीपृथ्वीबहुलेदूरेअन्तेउपब्रुवेनमसायज्ञेअस्मिन् ।
दधातेयेसुभगेसुप्रतूर्तीद्यावारक्षतंपृथिवीनोअम्वात् ॥ ७ ॥

उर्वी इति । पृथ्वी इति । बहुले इति । दूरेअन्तेइतिदूरेअन्ते ।
उप । ब्रुवे । नमसा । यज्ञे । अस्मिन् । दधाते इति । ये इति ।
सुभगेइतिसुभगे । सुप्रतूर्ती इति सुप्रतूर्ती । द्यावा । रक्षतम् ।
पृथिवी इति । नः । अम्वात् ॥ ७ ॥

उर्वीउर्व्यौ महत्यौपृथ्वी पृथिव्यौ बहुले अनेकप्रकारेणप्रथमाने बाह्याकारे दूरेअन्ते वि-
प्रच्छिन्नान्तदेशेअपारेइत्यर्थः ईदृश्यौ युवामस्मिन्यज्ञे नमसानमःसाधनेनस्तोत्रेणउपब्रुवे उपेत्यब्रवी-
मि स्तौमीत्यर्थः पुनःकीदृश्यौ येसुभगे शोभनभाग्ये सुप्रतूर्ती सुप्रतरणे शोभनदाने दधातेविश्वं
जगत्तेयुवामुपब्रुवेस्तौमि ॥ ७ ॥

७. महान्, पृथु, अनेक आकारों से विशिष्ट और अनन्त द्यावा-
पृथिवी की यज्ञस्थल में मैं नमस्कार मंत्र-द्वारा, स्तुति करता हूँ । हे
सौभाग्यवती और उद्धार-कुशला द्यावा-पृथिवी, तुम संसार को धारण
करो और हमें महापाप से बचाओ ।

अथाष्टमी—

दे॒वान्वा॒यच्च॒क्रुमा॒कच्चि॒दागः॒सखा॑यं॒वा॒सद॒मिजा॑स्पतिं॒वा ।
 इ॒यं॒धीर्भू॒याअ॒व॒यान॑मे॒षां॒द्यावा॒रक्ष॑तं॒पृथि॒वीनो॑अ॒भ्वात् ॥ ८ ॥
 दे॒वान् । वा॒ । यत् । च॒क्रुम॑ । कत् । चि॒त् । आगः॑ । सखा॑यम् ।
 वा॒ । स॒दम् । इत् । जाः॒स्पति॑म् । वा॒ । इ॒यम् । धीः । भू॒याः ।
 अ॒व॒यान॑म् । ए॒षाम् । द्यावा॑ । रक्ष॑तम् । पृथि॒वी इति॑ । नः ।
 अ॒भ्वात् ॥ ८ ॥

हेद्यावापृथिव्यौ वयं देवान् देवान्प्रतियदकच्चिद् आगोपराधंतत्तद्यागकालेतेषांतेषां अयाग-
 लक्षणंसदमित्सर्वदैवचक्रमच कृतवन्तोवयं सखायंवाप्रियमित्रंवाप्रतियच्चक्रम जास्पतिं जाः पुन्य-
 स्तासांपतिंजामातरंवाजायापतिंप्रतिदोषारोपणकलहोत्पादनादिरूपंयत्सर्वदैवचक्रम एषामुक्तरूपा-
 णांपापानां अवयानमपगमंकर्तुमियंधीर्युष्मत्स्तुतिरूपमिदंकर्मभूयाः भूयात्भवतु द्यावेत्यादिग-
 तम् अत्रसर्वत्रप्रकारान्तरेणमन्त्रमन्तरेणरक्षतरक्षतमितिप्रार्थनं तयोरभिन्यादिवहुमननासंभवादु-
 चितमेव तस्मादस्वस्थानेएवस्थिते अनुकूलेभवतमित्येवप्रार्थ्यते ॥ ८ ॥

८. हम देवों के पास जो सदा अपराध करते हैं, बन्धु और जामाता
 के प्रति जो सब अपराध करते हैं, हमारा वह यज्ञ उन सब पापों को
 दूर करे ।

अथनवमी—

उ॒भाशं॑सा॒नर्या॑मा॒मवि॒ष्टामु॒भेमामू॒तीअ॒वसा॑स॒चेता॑म् ।
 भू॒रिचि॑द॒र्यःसु॒दास्त॑रा॒येषाम॑द॒न्त॒इष॑ये॒मदे॒वाः ॥ ९ ॥

उ॒भा । शंसा॑ । नर्या॑ । माम् । अ॒वि॒ष्टाम् । उ॒भे इति॑ । माम् ।
 उ॒ती इति॑ । अ॒वसा॑ । स॒चेता॑म् । भू॒रि । चि॒त् । अ॒र्यः ।
 सु॒दाः॒इतरा॑य । इ॒षा । म॒दन्तः॑ । इ॒षये॑म् । दे॒वाः ॥ ९ ॥

उभाशंसाद्यावापृथिव्योरुभयोर्येषावुभावपिशंसौ नर्यानरेभ्योहितौ ईदृश्यावुभयांश्रयेस्तु-
 तीमामविष्टारक्षतां यद्वा द्यावापृथिव्यभिमानिदेवयोरेवशंसशब्देनाभिधानात्पुँल्लिङ्गता तथाउ-
 भेऊतीरक्षिकेद्यावापृथिव्यौमामवसारक्षणेनसचेतांसेवेतां यद्वा प्राणिभ्योहितकरावुभावैहिकामु-
 ष्मिकविषयौशंसौमामविष्टांपामुतां तथोभेअप्यूतीतयोःसंबन्धिनोःअभिमानिदेवयोरवसास्मत्तर्प-

णेननिमित्तेनसचेतां हेदेवाः द्यावापृथिव्योरन्तर्भूताः सर्वेपिदेवाः अर्यः स्तोतारोवयंसुदास्तराय
अतिशयेनशोभनदातृत्वाय इषाज्जेनसोमलक्षणेनमदन्तः मादयन्तः सन्तोभूरिचिव चित्पूजायाम-
भिपूजितंधनमिषयेमइच्छेम यद्वाअर्यइतिषष्ठ्यारूपं ईश्वरस्यराजादेरपिसुदास्तरायेत्यर्थः शि-
ष्टंसमानम् ॥ ९ ॥

९. स्तुति-योग्य और मनुष्यों के हितकर द्यावा-पृथिवी मुझे, आश्रय-
प्रदान करे। आश्रयदाता द्यावा-पृथिवी आश्रय देने के लिए मेरे साथ
मिलें। देवो, हम तुम्हारे स्तोता हैं; अन्न-द्वारा तुम्हें तृप्त करते हुए
प्रचुर दान के लिए प्रचुर अन्न चाहते हैं।

ऋतंदिवइतिद्वेद्यावापृथिवीयेपशौपुरोडाशहविषोनुवाक्ये अग्नीषोमावितित्वण्डेस्त्रितम्-
ऋतंदिवेतदवोचंपृथिव्याइतिद्वेइति ।

ऋतंदिवेतदवोचंपृथिव्याअग्निश्चावायप्रथमंमुमेधाः ।

पातामंवद्यादुरितादग्नीकैपितामाताचरक्षतामवोभिः ॥ १० ॥

ऋतम् । दिवे । तत् । अवोचम् । पृथिव्यै । अग्निश्चावाय ।

प्रथमम् । सुमेधाः । पाताम् । अवद्यात् । दुःइतात् ।

अग्नीकै । पिता । माता । च । रक्षताम् । अवःइभिः ॥ १० ॥

मुमेधाः शोभनप्रज्ञोहंदिवेद्युदेवतायैपृथिव्यैपृथिवीदेवतायैतत्तत्प्रीतिकरंऋतंस्तोत्रंप्रथमं मु-
ख्यनमैतत् प्रथमंप्रलुप्तमंवोचं ब्रवीमि किमर्थं अग्निश्चावाय अभितःसर्वतःश्रवणाय किञ्च
पितापालकोद्युलोकः मातासस्यादेर्निर्मात्रीपृथिवीचोभेअवद्यान्निन्दितात् दुरितात् दुःखमापका-
दंहसःसकाशात्पातां रक्षतां तथा अग्नीकै अन्तिकनमैतत् समीपेऽवावोभिरभिमततर्पणैः रक्ष-
तांपालयताम् ॥ १० ॥

१०. मैं बुद्धिमान् हूँ। द्यावा-पृथिवी के उद्देश्य से चारों दिशाओं
में प्रकाश के लिए मैंने अत्युत्तम स्तोत्र किया है। माता-पिता निन्दनीय
पाप से हमें बचायें तथा हमें सदा पास में रखकर तृप्तिकर वस्तु-
द्वारा पालित करें।

इदंद्यावापृथिवीसत्यमस्तुपितृमार्तर्यदिहोपब्रुवेवाम् ।

भूतंदेवानामवमेअवोभिर्विद्यामेषंरुजनंजीरदानुम् ॥ ११ ॥ ३ ॥

इदम् । द्यावापृथिवी इति । सत्यम् । अस्तु । पितः । मार्तः । यत् ।

इह । उपब्रुवे । वाम् । भूतम् । देवानाम् । अवमे इति । अवःइभिः ।

विद्याम् । इषम् । रुजनम् । जीरदानुम् ॥ ११ ॥ ३ ॥

हेद्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ इदमस्माभिः क्रियमाणं स्तोत्रं सत्यमस्तु अवितथं भवतु फलव-
द्भवत्वित्यर्थः इदमित्युक्तं किं तदित्याह—हेपितर्योः हेमातः पृथिवि वांयुवांपति इहास्मिन्यज्ञेयस्तो-
त्रमुपब्रुवे उपेत्य ब्रवीमि तत्सत्यमस्तु देवानां स्तोत्रं तृणामस्माकं अवमेअन्तिकनमैतत् नित्यसंनि-
हितेयुवां अवोभिः तर्पणैर्युक्तेभूतं भवतम् अवशिष्टंगतम् ॥ ११ ॥

११. हे माता और हे पिता, तुम्हारे लिए इस यज्ञ में मैंने जो
स्तोत्र पढ़े हैं, उन्हें सार्थक करो। द्यावा-पृथिवी, आश्रय-दान-द्वारा तुम
स्तोताओं के समीपवर्ती बनो, ताकि हम अन्न, दल और दीर्घ आयु
प्राप्त करें।

॥ इति द्वितीयस्य पञ्चमे तृतीयो वर्गः ॥ ३ ॥

आनइळाभिरितिसप्तमं सूक्तमेकादशचर्चं आगस्त्यत्रैष्टुभं वैश्वदेवं आनो वैश्वदेवमित्यनुका-
न्तम् विनियोगोलैङ्गिकः ।

आनइळाभिर्विदथे सुशस्ति विश्वानरः सविता देव एतु ।

अपियथा युवानो मत्संस्थानो विश्वं जगदभिपित्वे मनीषा ॥ १ ॥

आ । नः । इळाभिः । विदथे । सुशस्ति । विश्वानरः ॥ सविता ।
देवः । एतु । अपि । यथा । युवानः । मत्संस्थ । नः । विश्वम् ।
जगत् । अभिपित्वे । मनीषा ॥ १ ॥

नो विदथे स्मदीये यज्ञे सुशस्ति सुपो लुक् सुशस्तिभिः शोभनशंसनैः स्तुतिभिः इळाभिः प्र-
दैरैरलैः सह यद्वा इळाभिः तदाश्रितेषु ताच्छब्दं भूमिस्थानाभिर्देवताभिः सह विश्वानरः सर्वप्रा-
णिहितकार्यभिः सविता मे रक आदित्यश्च देव आ एतु आगच्छतु हे युवानो नित्यतरुणायज्ञस्य मिश्र-
यितारो बायूं नोऽस्मान् अभिपित्वे अभिपतनीये स्मद्यज्ञे मनीषामनीषयामनस ईशित्वे नस्वेच्छये-
त्यर्थः अपिः संभावनायां अप्यस्मान् मत्संस्थ मादयथ तथा विश्वं जगत् एतत्स्थावरस्याप्युपलक्षणं
यद्वा लुक् सप्तमं मत्संस्थ तथाऽस्मानपि यद्वा जगच्छब्दो यजमानरूपमनुष्यवाची सर्वानपि यज-
मानान् यथा मत्संस्थ तथेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. अग्नि और सविता हमारी स्तुतियों के कारण भूस्थानीय देवी
के साथ यज्ञ-स्थल में आयें। युवकगण, हमारे यज्ञ में इच्छापूर्वक आकर
सारे जगत् की तरह हमें भी प्रसन्न करो।

वैश्वदेवपशौ आनो विश्व इत्येषा हविषः पुरोनुवाक्या आनो देवानामुपवेतु शंस आनो विश्व-
आस्कागमनुदेवा इति ।

सैषाद्वितीया—

आनोविश्वआस्कागमन्तुदेवामित्रोअर्यमावरुणःसजोषाः ।
भुवन्यथानोविश्वेवृधासःकरन्त्सुषाहाविथुरंनशवः ॥ २ ॥

आ । नः । विश्वे । आस्काः । गमन्तु । देवाः । मित्रः । अर्यमा ।
वरुणः । सजोषाः । भुवन् । यथा । नः । विश्वे । वृधासः । करन् ।
सुसहा । विथुरम् । न । शवः ॥ २ ॥

नोस्माकंयज्ञंविश्वेसर्वेदेवाःआस्काः शत्रूणामास्कन्दयितारः आक्रमितारोवा आगमन्तु
आगच्छन्तु केते मित्रोअर्यमावरुणश्च त्रयोपिसजोषाः समानमीतयःसन्तः आगच्छन्तु किन्तु विश्वे
देवाः नोस्माकं वृधासोवर्धयितारः यथाभुवन्भवेयुः तथासुषाहा सुष्टु शत्रूणामभिभवेननोस्म-
दीयंशवोचंविथुरंहीनं यथानकरन्नकुर्युः तथाआगच्छन्तु ॥ २ ॥

२. शत्रुओं के आक्रमणकर्त्ता मित्र, वरुण और अर्यमा ये सब समान
प्रीति-युक्त होकर आगमन करें। हमारे सब वर्द्धयिता हों और शत्रुओं
को परास्त करके, जिस प्रकार हम अन्नहीन न हों, ऐसा करें।

अथतृतीया—

प्रेष्ठवोअतिथिगृणीषेभिंशस्तिभिस्तुर्वणिःसजोषाः ।
असद्यथानोवरुणःसुकीर्तिरिषश्चपर्वदरिगूर्तःसूरिः ॥ ३ ॥

प्रेष्ठम् । वः । अतिथिम् । गृणीषे । अग्निम् । शस्तिभिः ।
तुर्वणिः । सजोषाः । असत् । यथा । नः । वरुणः । सुकीर्तिः ।
इषः । च । पर्वत् । अरिगूर्तः । सूरिः ॥ ३ ॥

हेदेवाः वोयुष्माकंप्रेष्ठमियतमंसर्वेषामाह्वातत्वात् हविर्वह्नाच्चाग्निर्देवानां प्रियतमः तमति-
थिगृणीषेगृणेस्तौमि व्यत्ययेनमध्यमः केनसाधनेन शस्तिभिःशंसनैःस्तुतिभिः कीदृशोहंतुर्व-
णिस्तूर्णवनिः शीघ्रंसंभक्ता सजोषाः युष्माभिः सहप्रीयमाणःयद्वैतेअग्निविशेषणे वस्तुर्वणिः शी-
घ्रंयज्ञस्यसंभक्ता सजोषाः युष्माभिः सहप्रीयमाणःतमग्निगृणीषे यथायेनप्रकारेणनोस्माकंवरुणः
एतन्नामकोदेवःसुकीर्तिः शोभनकीर्तिमानसत् सुकीर्तिभिःसेवरुणस्यभूरेरित्यादिमन्त्रवर्णेषुवरु-

णात्सुकीर्तिरेवेषणीया अरिगूर्तः अरिषुअदातृषुसदाशब्दितःअरीणां हननायोद्युक्तोवास्त्रिः प्रेरयितायंवरुणः इषश्चान्नानि पर्वत् पूरयेत् तथातमपिस्तुमइत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. देवगण, मैं क्षिप्रकारी और तुम्हारी तरह प्रीति-युक्त होकर तुम्हारे श्रेष्ठ अतिथि (अग्नि) की स्तुति-मन्त्रों-द्वारा स्तुति करता हूँ। उत्तम कीर्तिवाले सूरि वरुण हमारे ही हों। वरुण शत्रुओं के प्रति हुंकार करते हुए अन्न-द्वारा हमें परिपूर्ण करें।

उपवषेनमसाजिगीषोषानक्तासुदुधेवधेनुः ।

समानेअहन्विमिमानोअर्कविषुरूपेपयसिस्मिन्नुधन् ॥ ४ ॥

उप । वः । आ । ईषे । नमसा । जिगीषा । उषसानक्ता । सुदुधाइव

धेनुः । समाने । अहन् । विमिमानः । अर्कम् । विषुरूपे ।

पयसि । स्मिन् । ऊधन् ॥ ४ ॥

हेदेवाः वीर्युष्माकंनमसाहविषानमस्कोरेणवाउपउपेत्य जिगीषा पापानांजिगीषया आई-वेइच्छामि इषगतावित्यस्यवेषतेर्वागत्याद्यर्थस्यलटिउत्तमैकवचने इदंरूपं भजामि कस्मिन्कालेउषासानक्ताअहनिरात्रौच यद्वा अहोरात्रदेवतेअप्यभिगच्छामि गतौदृष्टान्तः—सुदुधाधेनुरिव सुदोग्रीधेनुर्यथा दोहायदोग्धुर्गृहमागच्छति तद्वत् किंकुर्वन् स्मिन्समानेऊधन्ऊधसि उत्पन्नेविषुरूपेनानारूपेपयसिक्षीरघृतादिके अर्कमर्चनीयमन्नंचरुपुरोडाशादिकंविमिमानः विविधंमिमानः कस्मिन्कालेसमानेअहन् षष्ठेहनिएकस्मिन्नेवाहनिसर्वदैववेत्यर्थः एकस्मिन्नेवाहनिसमानऊधस्युत्पन्ने नानारूपेपयसित्वदर्थंहविर्मिमानः उपगच्छामीत्यर्थः यद्वा स्मिन्सर्वस्मिन्सुधसिफलाख्यक्षीरोत्पादकेयज्ञेनिमित्तभूतेसतिविषुरूपेपयसिनानारूपेसोमलक्षणोदकेअर्कमन्नसाधनंस्तोत्रंविमिमानोहंयुष्मानभिगच्छामि ॥ ४ ॥

४. देवो, दिन-रात नमस्कार करते हुए, पाप-विजय के लिए, दुग्धवती धेनु की तरह तुम्हारे पास उपस्थित होते हैं। हम यथासमय अथः स्थान से एकमात्र उत्पन्न नाना रूप खाद्य द्रव्य मिश्रित करके लाये हैं।

उतनोर्हिबुध्योऽमयस्कःशिशुनपिप्युषीववेतिसिन्धुः ।

येननपातमपांजुनाममनोजुवोवृषणोयंवहन्ति ॥ ५ ॥ ४ ॥

उत । नः । अर्हिः । बुध्यः । मयः । करितिकः । शिशुम् । न ।

पिप्युषीइव । वेति । सिन्धुः । येन । नपातम् । अपाम् । जुनाम् ।

मनःइजुवः । वृषणः । यम् । वहन्ति ॥ ५ ॥ ४ ॥

उतअपिच नोस्माकमहिः अन्तरिक्षगामीअहन्तावाअहीनोवाअहन्यमानोवाएतन्नामको-
देवः सएवबुध्मः बुध्नंबन्धकमन्तरिक्षं तदर्हतीतिबुध्मोन्तरिक्षचारीएतन्नामकोदेवोमयः सुखं
कः करोतु करोतेर्लङ्कितं किञ्च पिप्युषीव इवशब्दएवार्थः पूरणोवा अस्मान् रसेनाप्यायय-
न्तीसिन्धुर्नामनदीवेतिआगच्छतु तत्रदृष्टान्तः—शिशुंन यथाशिशुं प्याययन्तीगौर्गच्छतितद्वत्
अपात्रपातं उदकानामपातयितारं वर्षकमेतन्नामकं यद्वोदकानांनसारंतृतीयंपुत्रंअग्न्यओषधिव-
नस्पतयः तेभ्योऽग्निरिति नमृत्वं तादृशमग्निंयेनजुनामस्तुतिभिःसंगच्छेम जुडतिसौत्रोधातुर्गत्यर्थः
यदेवं मनोजुवोमनोवेगः वृषणः वर्षकामेघाश्चावहन्तिससुखंकरोतु ॥ ५ ॥

५. अहिर्बुध्न नामक अन्तरिक्षचारी देव हमें सुख दें। सिन्धु, वत्स
की तरह, हमें प्रसन्न करें। हम जल के नप्ता अग्निदेव स्तुति करते
हुए प्राप्त हुए हैं। मन की तरह वेगशाली मेघ उन्हें ले जाते हैं।

॥ इति द्वितीयस्य पञ्चमे चतुर्थो वर्गः ॥ ४ ॥

अथ षष्ठी—

उत न ईं त्वष्टा गन्त्वच्छास्मत्सूरिभिरभिपित्वे सजोषाः ।
आ दृत्रे इन्द्रं चर्षणि प्रास्तु विष्टमो नरा न इह गम्याः ॥ ६ ॥

उत । नः । ईम् । त्वष्टा । आ । गन्तु । अच्छ । स्मत् । सूरिभिः ।
अभिपित्वे । सजोषाः । आ । दृत्रे इहा । इन्द्रः । चर्षणि प्राः ।
तुविः शर्मः । नराम् । नः । इह । गम्याः ॥ ६ ॥

उतापि च त्वष्टा देवोपिनोस्मान् अच्छा अभिप्राप्तुं इदानीमेनं यज्ञं वा आगन्तु आगच्छतु आगत्य-
चस्मत् सहार्थे प्राशस्त्येवावर्तते अत्र प्रशंसायां प्रशस्तं यथा तथा अभिपित्वे अभिगन्तव्ये यज्ञे निमि-
त्तभूते सति सूरिभिः स्तोतृभिः ऋत्विग्भिः सजोषाः समानप्रीतिर्भवति विशेषः तथा वृत्रहा वृत्रघा-
ती इन्द्रः चर्षणि प्राः चर्षणयोमनुष्यायजमानाः कामैस्तेषां पूरकः तुविष्टमो बहुवचनमोहत्तमः इहा-
स्मिन्कर्मणि नरा नृणां नोस्माकमुक्तगुणोपेतः सजागम्याः आगच्छतु ॥ ६ ॥

६. त्वष्टा हमारे सामने आयें। यज्ञ के कारण त्वष्टा स्तोताओं
के साथ समान-प्रीति-सम्पन्न हों। अतीव विशाल, वृत्रघातक और
मनुष्यों के अशीष्ट-पूरक इन्द्र हमारे यज्ञस्थल में आयें।

उत न ईं मृतयोश्च योगाः शिशुं नगावस्तरुणं रिहन्ति ।
तमीं गिरो जनयो न पत्नीः सुरभिष्टमं नरा न सन्त ॥ ७ ॥

उ॒त । नः । ई॒म् । म॒तयः । अ॒श्व॑ऽयो॒गाः । शि॒शु॑म् । न । गा॒वः ।
त॒रु॑णम् । रि॒ह॒न्ति॒ । तम् । ई॒म् । गि॒रः । ज॒न॒यः । न । प॒त्नीः ।
सु॒र॒भिः॑ऽत॒मम् । न॒राम् । न॒स॒न्तु ॥ ७ ॥

उतअपिचईएनंतरुणानित्ययुवानमिन्द्रनोस्माकंमतयः बुद्धयोश्वयोगाः अश्वसमानपास-
योरिहन्तिआस्वदयन्ति स्तुवन्तीत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—गावोदोग्ध्योधेनवः शिशुं शिशुमिववत्समिव
तंयथालिहन्तितद्वत् तदेवाह तमीतमेवैनंनरानंराणांयजमानानां सुरभिष्टमंअतिशयेनसुरभिजन-
यः फलस्योत्पादयिष्योगिरः स्तुतयोनसन्तव्यामुवन्ति नसतिर्व्याप्तिकर्मा तत्रदृष्टान्तः—जनयोन
उत्पादयिष्यः पत्नीः पत्न्यः पतिमिव ॥ ७ ॥

७. जैसे गायें बछड़ों को चाटती हैं, वैसे ही अश्वतुल्य हमारा मन
तरुण इन्द्र की स्तुति करता है । जैसे स्त्रियाँ पति को प्राप्त कर सन्तान-
वाली होती हैं, वैसे ही हमारी स्तुति, अतिशय यशोयुक्त इन्द्र को
प्राप्त कर फल उत्पन्न करती है ।

उ॒त न॒ ई॒म॒रु॒तो॒ वृ॒द्ध॒से॒नाः॒ स्म॒द्रो॒द॒सी॒ स॒म॒न॒सः॒ स॒द॒न्तु ।
पृ॒ष॒द॒श्वा॒सो॒ व॒न॒यो॒ न॒र॒था॒ रि॒शा॒द॒सो॒ मि॒त्र॒यु॒जो॒ न॒ दे॒वाः ॥ ८ ॥
उ॒त । नः । ई॒म् । म॒रु॒तः । वृ॒द्ध॒ऽसे॒नाः । स्म॒त् । रो॒द॒सी॒ इति॑ ।
स॒ऽम॒न॒सः । स॒द॒न्तु । पृ॒ष॒द॒श्वा॒सः । अ॒व॒न॒यः । न । र॒थाः ।
रि॒शा॒द॒सः । मि॒त्र॒ऽयु॒जः । न । दे॒वाः ॥ ८ ॥

उतअपिचनोस्मदीर्यईदानीमेनंयागंवा मरुतःस्मदसहसदन्तुगच्छन्तु कुतोदेशावरोदसी
रोदस्योः द्यावापृथिव्योःसकाशाव यद्धारोदस्यावपिगच्छन्ती कीदृशास्तेमरुतः वृद्धसेनाःमवृद्ध-
बलाः समनसः समानमनस्काः पृषदश्वासः पृषद्वर्णाश्वाः पृषत्योमरुतामितिर्यास्कः । अवन-
योन यथैवनमनस्वभावाः रथारंहणस्वभावाः रथवन्तोवा मत्वर्थोलुप्यते यद्वा अवनयोरक्षकार-
थाइवस्थिताः रिशादसः रिशाःशत्रवःतेषामत्तारः मित्रयुजोदेवान मैत्रीयुक्ताव्यवहर्तारःऋत्विजइव
यद्वा मैत्रीयुक्ताअन्येदेवायथागच्छन्ति तद्वत् ॥ ८ ॥

८. अतीव बलशाली, समान-प्रीति-युक्त, पृषत् नाम के अश्व से
सम्पन्न, अवनतस्वभाव और शत्रु-भक्षक मरुद्गण, मैत्रीवाले ऋषियों
की तरह, द्यावा-पृथिवी के पास से एकत्र हमारे इस यज्ञ में आयें ।

प्र॒नु॒य॒दे॒षां॒ म॒हि॒ना॒ चि॒कि॒त्रे॒ प्र॒यु॒ज॒ते॒ प्र॒यु॒ज॒स्ते॒ सु॒वृ॒त्तिः ।

अ॒ध॒य॒दे॒षां॒ सु॒दि॒ने॒ न॒श॒रु॒र्वि॒श्व॒ मे॒रि॒णं॒ प्रु॒षा॒ य॒न्त॒से॒नाः ॥ ९ ॥

प्र । नु । यत् । एषाम् । म॒हिना । चि॒कित्रे । प्र । यु॒ञ्जते ।
प्र॒द्युजः । ते । सु॒ष्टुक्ति । अध । यत् । एषाम् । सु॒दिने ।
न । शरुः । विश्व॑म् । आ । इरि॑णम् । पु॒षायन्त । सेनाः ॥ ९ ॥

एषामरुतामहिनामहिमा वृष्टिलक्षणोयद्यस्मात् प्रचिकित्रेप्रज्ञायते यद्वेषामहत्त्वेनयुक्तानराः चिकित्रेजानन्त्यनुष्ठेयं नुदतिपूरणः ततस्तेज्ञातारः सुवृत्ति सुपोलुक् सुष्टुतीनांप्रयुजः प्रयोगान्प्रयुञ्जते अधअथप्रयोगानन्तरं यद्यस्मात् एषासेनाःवृष्ट्युत्पादकाः विश्वंसर्वभुवनं इरिणं ऊपरप्रदेशं यथातथासर्वतः पुषायन्त उत्पादयन्ति तत्रदृष्टान्तः—सुदिनेमेघावरणादिरहितेदिने शरुर्न अन्धकारार्हिसकःप्रकाशइव सयथासर्वमावृणोति तथामरुत्सेनाअवृष्ट्यासर्वभूषणं करोति यद्वामरुन्महिमावृष्टिर्भवति तदासस्यादिसमृद्धौसत्यांप्रयोगंकुर्वन्तियदायजन्ति तदामरुत्सेनाः सर्वांमहीमुदन्तीत्येवमहानुभावामरुतइतितेषांस्तुतिः ॥ ९ ॥

९. मरुतों की महिमा प्रसिद्ध है; क्योंकि वे स्तुति का प्रयोग जानते हैं। धनन्तर, जैसे प्रकाश संसार को व्याप्त करता है, वैसे ही सुदिन में अन्धकार-विनाशक मरुतों की वृष्टि-प्रव सेना सारे अनुर्वर देशों को उत्पादिका शक्ति से सम्पन्न करती है।

प्रोअ॒श्विना॒वव॑से॒ऋणु॑ध्वं॒प्रपू॑षणं॒स्वत॑वसो॒हिसन्ति॑ ।

अ॒द्वेषो॑विष्णु॒वार्त॑ऋ॒भुक्षा॑अ॒च्छासु॑भ्राय॒ववृ॑तीय॒देवान् ॥ १० ॥

प्रो इति । अ॒श्विनौ । अव॑से । ऋ॒णुध्व॑म् । प्र । पू॒षण॑म् । स्व॒तव॑सः ।

हि । सन्ति । अ॒द्वेषः । विष्णुः । वा॒र्तः । ऋ॒भुक्षाः । अ॒च्छ ।

सु॒भ्राय॑ । व॒वृती॒य । दे॒वान् ॥ १० ॥

हेऋत्विजः अश्विनौएतन्नामकौदेवावुद्दिश्य अवसेस्मद्रक्षणायप्रोऋणुध्वं स्तुतिप्रकर्षेणऋणुध्वं पूषणं हि पोषकमेतन्नामकं देवमप्यवसे प्रकर्षेणस्तुतिं ऋणुध्वं किञ्च येस्वतवसः स्वायत्तबलाः सन्ति तानपि प्रोऋणुध्वं केते अद्वेषः द्वेषरहितो विष्णुर्व्याप्तः एतन्नामको देवः प्रथममनाहूतोपिनकुप्यतीति वक्तुमद्वेषइत्युक्तं तथावातः सर्वत्रसंचारी वायुः ऋभुक्षाः पतिरिन्द्रश्च एतानपि प्रोऋणुध्वं अतोहं स्वायत्तबलान् सर्वानपि देवान् सुभ्राय सुभ्राय अच्छ आभिमुख्येन ववृतीयस्तोत्रैरभिवर्तयेयम् ॥ १० ॥

१०. ऋत्विको, हमारी रक्षा के लिए अश्विनीकुमारों और पूषा की स्तुति करो। द्वेष-शून्य विष्णु, वायु और इन्द्र (ऋभुक्षा) नाम के स्वतंत्र बल-विशिष्ट देवों की स्तुति करो। सुख के लिए मैं सारे देवों को सामने लाऊंगा।

अथैकादशी—

इयंसावौअस्मेदीधितिर्यजत्राअपिप्राणीचसदनीचभूयाः ।

नियादेवेषुयततेवसूयुर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् ॥ ११ ॥ ५ ॥

इयम् । सा । वः । अस्मे इति । दीधितिः । यजत्राः । अपिप्राणी ।

च । सदनी । च । भूयाः । नि । या । देवेषु । यतते । वसुधुः ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ ११ ॥ ५ ॥

हेयजत्राः यष्ट्यादेवाः वोयुष्मत्सबन्धिनीसाइयंप्रसिद्धादीधितिर्दीप्तिरस्मे अस्माकम-
पिप्राणीसर्वदाचेष्टयित्रीसदनीचनिवासवतीचभूयाः भूयावभवतु यादीधितिर्वसूयुः वसुमतीदे-
वेषुनियतते नियमेनप्रयत्नं करोति तानपिप्रकाशितुंसैवभूयाव विद्यामेतिगतः ॥ ११ ॥

११. यजनीय देवो, तुम्हारी प्रसिद्ध ज्योति हमारे लिए प्राणघाता
और निवास-स्थान बने । तुम्हारी अस्रवती ज्योति देवों को प्रकाशित
करे, ताकि हम अन्न, बल और दीर्घ आयु प्राप्त कर सकें ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेष्वमोवर्गः ॥ ५ ॥

पितुंन्वित्येकादशर्चमष्टमसूक्तंआगस्त्यमन्त्रदेवताकंगायत्रंआद्यानुष्टुब्गर्भोष्णिक् आद्यःप-
ञ्चकस्त्रयोष्टकाअनुष्टुब्गर्भाइत्युक्तत्वात् तृतीयापञ्चमीषष्टीसप्तम्येकादशीचेतिपञ्चानुष्टुभः त-
थाचानुक्रमणिका—पितुंन्वन्नस्तुतिर्गायत्रंत्वाद्यानुष्टुब्गर्भा तृतीयान्त्येअन्त्या बृहतीवा पञ्चम्या-
द्याश्चतस्रोनुष्टुभइतिविनियोगंशौनकाह—पितुंन्वित्युपतिष्ठेतनित्यमन्त्रमुपस्थितम् । पूजयेदशनं-
नित्यंभुंजीयादविकृत्तयत् १ नास्यस्यादन्नजोव्याधिर्विषमप्यमृतंभवेत् । विषंचपीत्वैतत्सूक्तंजपे-
त्तविषविनाशनं २ नावाग्यतस्तुभुञ्जीतनाशुचिर्नजुगुप्सितम् । दद्याच्चपूजयेच्चैवजुहुयाच्चहविःस-
दा ३ क्षुद्भयंनास्यकिञ्चित्स्यान्नान्नजंन्याधिमामयात् इति ।

तत्रप्रथमा—

पितुंनुस्तोषमहोधर्माणंतविषीम् ।

यस्यत्रितोव्योजसावृत्रंविषमर्दयत् ॥ १ ॥

पितुम् । नु । स्तोषम् । महः । धर्माणम् । तविषीम् ।

यस्य । त्रितः । वि । ओजसा । वृत्रम् । विषमर्दयत् ॥ १ ॥

हेपितोअन्नसोमरूप तंतादृशंस्तुतंत्वात्वांमहानुभावंचोभिः स्तुतिवाग्भिः वयंसुषूदिम क्षा-
रयामोरसान् तत्रदृष्टान्तः—गावोनहव्या गावोयथाहवींषिउत्पादयन्ति तथा त्वत्सकाशात्सोमंसु-
षूदिम किमर्थकीदृशंचेतिचेदुच्यते—देवेभ्यइन्द्रादिभ्यः तदर्थंत्वात्वासधमादंतेषांसहमादयि-
तारं नकेवलंदेवेभ्यएव किन्तुसधमादं अस्माभिःसहमादयितारं हुतशेषरूपं त्वात्वां अस्मभ्यम-
स्मदर्थमपि ॥ ११ ॥

११. पितु, गायों के पास जैसे हव्य गृहीत होता है, वैसे ही
सुम्हारे पास स्तुति-द्वारा हम रस ग्रहण करते हैं। यह रस देवों को ही
नहीं, हमें भी हृष्ट करता है।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेसप्तमोवर्गः ॥ ७ ॥

समिद्धोअद्येत्येकादशर्चनवमंसूक्तमागस्त्यं पूर्वगायत्रंत्वित्युक्तत्वादिदंगायत्रं समिद्धाग्नित-
नूनपादादयःएकादशप्रत्यृचंदेवताः यास्केनअर्थकिंदेवताःप्रयाजाइत्युपक्रम्याग्नेयाः प्रयाजा-
ऋतुदेवताः छन्दोदेवताः पशुदेवताः प्राणदेवताआत्मदेवताः इत्यादिनाबहून्पक्षानुपन्य-
स्यब्राह्मणानिचप्रदर्श्याग्नेयाएवेतिसिद्धान्तितं समिद्धआमियइत्यनुक्रान्तम्पशावगस्त्यानामेका-
दशप्रयाजरूपमिदमाप्नीसूक्तम्।

तत्रप्रथमा—

समिद्धोअद्यराजसिदेवोदेवैःसहस्रजित् । दूतोहव्याकविर्वह ॥१॥

समृईद्धः । अद्य । राजसि । देवः । देवैः । सहस्रजित् । दूतः ।

हव्या । कविः । वह ॥ १ ॥

हेअग्ने देवैर्व्यवहर्तृभिः ऋत्विग्भिः समिद्धः सम्यग्दीपितोदेवः अतएवदीप्यमानः समि-
द्धैर्वादेवैःसहितः समिद्धःसन् अद्यास्मिन्यागदिनेराजसिईशिषे हेसहस्रजित् सहस्रस्यधन-
स्यैतवसंख्याकानांशत्रूणांवाजेतः ततः दूतः देवानांदूतवय यज्ञादिवाताहरः आह्वातावा अग्नि-
देवानांदूतआसीदितिश्रुतेः । कविः क्रान्तदर्शी ईदृशस्त्वंहव्याअस्मदीयानिहवींषिवह देवेभ्यः
प्रापय ॥ १ ॥

१. अग्नि, ऋत्विकों-द्वारा भली भाँति आज समिद्ध नामक अग्नि
सुशोभित होते हैं। हे सहस्रजित् देव, तুম कवि और दूत हो। तুম
भली भाँति हव्य वहन करो।
अथद्वितीया—

तनूपादृतंयतेमध्वायज्ञःसमंज्यते । दधत्सहस्त्रिणीरिषः ॥ २ ॥

तनून्पात् । ऋतम् । यते । मध्वा । यज्ञः । सम् । अज्यते ।
दधत् । सहस्रिणीः । इषः ॥ २ ॥

तनूनपात् यज्ञशरीरस्थनपातयिता यद्वा आपोत्रतन्वउच्यन्तइत्युक्त्वादपानपातयिता
तासांनपावा अग्न्यओषधयः ओषधीभ्योऽधारेतिनमृत्वं यज्ञःपूज्यः यज्ञनिर्वाहकत्वाद्वायज्ञः
ईदृशोग्निः ऋतंयज्ञंयते गच्छते अनुतिष्ठतेयजमानायतदभिमतार्थं मध्वामधुरेणआज्यसोमा-
दिद्रव्येणसमज्यते सम्यगक्तःक्रियते किंकुर्वचयं सहस्रिणीः एतत्संख्याकानि इषोचानिद-
धत् यजमानेभ्योधारयन् ॥ २ ॥

२. पूजनीय तनूनपात् नामक अग्नि हजार प्रकारों से अन्न धारण
करके यजमान के लिए मधुर रस से युक्त द्रव्य में मिलते हैं ।

आजुह्वानो न ईद्व्यो देवाँ आवक्षि यज्ञियान् ।
अग्ने सहस्रसा असि ॥ ३ ॥

आजुह्वानः । नः । ईद्व्यः । देवान् । आ । वक्षि । यज्ञियान् ।
अग्ने । सहस्रसाः । असि ॥ ३ ॥

हेअग्ने आजुह्वानः अस्माभिराहूयमानःसर्गईद्व्योऽस्माभिःस्तुत्यः इदंनामकः त्वचोस्म-
दर्थंयज्ञियान् यज्ञभाजोदेवान् आवक्षि आवह हेअग्ने त्वं सहस्रसा असि अपरिमितधनस्यदा-
तासि ॥ ३ ॥

३. हे इष्ट्य नामक अग्नि, तुम हमारे द्वारा आहूत होकर हमारे
लिए यज्ञभागी देवों को बुलाओ । अग्नि, तुम असीम अन्न के वाता हो ।

प्राचीनं बर्हिरोजसा सहस्रवीरमस्तृणन् ।
यत्रादित्या विराजथ ॥ ४ ॥

प्राचीनम् । बर्हिः । ओजसा । सहस्रवीरम् । अस्तृणन् । यत्र ।
आदित्याः । विराजथ ॥ ४ ॥

प्राचीनं प्रागग्रं सहस्रवीरं सहस्रसंख्याकावीराः शत्रूणां विशेषेण ईरयितारो देवाय स्यत-
त्तादृक् यद्वा अपरिमितावीराः पुत्रादयो येन तादृक् बर्हिरोजसामन्त्रलक्षणबलेनोपेता ऋत्विजः अ-
स्तृणन् आच्छादयन् यत्रयस्मिन् बर्हिषि आदित्याः अदितेः पुत्रायूयं विराजथ विविधं राजध्वे त-
द्बर्हिस्तृणन् ॥ ४ ॥

४. सहस्र वीरोंवाले और पूर्वाभिमुख में अग्र भाग से युक्त जिस
अग्निरूप कुश पर आदित्य लोग बैठे हैं, उसे ऋत्विक् लोग, मंत्र के
प्रभाव से, आच्छादित करते हैं ।

अथपञ्चमी-

वि॒राट्स॒म्राट्वि॒श्वीःप्र॒श्वीर्ब॒ह्वीश्च॒भूय॑सीश्च॒याः ।
दुरो॑घृ॒तान्य॑क्षरन् ॥ ५ ॥ ८ ॥

वि॒राट् । स॒म्राट् । वि॒श्वीः । प्र॒श्वीः । ब॒ह्वीः । च॒ । भूय॑सीः ।
च॒ । याः । दुरो॑घृ॒तानि॑ । अ॒क्षरन् ॥ ५ ॥ ८ ॥

विराट् विशेषेणराजतइति व्यत्ययेनैकवचनं सम्राट् सम्यगतिपूज्यतरंराजमानाः अत्रा-
पिव्यत्ययेनैकवचनम् विश्वीर्विश्वोविविधंभवित्र्यः प्रश्वीःप्रश्व्यः प्रकर्षेणभवित्र्यः बह्वीर्बह्व्यः
भूयसीः लोकप्रसिद्धसंख्याभिर्भूयस्यश्चयाःदुरोयज्ञगृहद्वारःसन्ति ताघृतान्युदकानिमाण्युप-
कारार्थमक्षरन्क्षरन्ति यद्वा बह्वीर्भूयसीरित्येतेसंख्यावचने शिक्षानितासांनामधेयानि ॥ ५ ॥

५. यज्ञशाला का विराट्, सम्राट्, विभु, प्रभु, बहु और भूयान्
(अग्निरूप) द्वारा जल गिराता है ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेष्टमोवर्गः ॥ ८ ॥

अथषष्ठी-

सुरु॒क्मेहि॒सुपेश॑साधि॒श्रिया॑वि॒राज॑तः ।
उ॒षास॑वे॒हसी॑दताम् ॥ ६ ॥

सुरु॒क्मे इति॑ सु॒रुक्मे । हि । सु॒पेश॑सा । अधि॑ । श्रि॒या ।
वि॒राज॑तः । उ॒षसौ॑ । आ । इ॒ह । सी॒दता॑म् ॥ ६ ॥

सुरुक्मे शोभनदीताभरणे हिप्रसिद्धे सुपेशसाशोभनरूपे ईदृश्यावहोरात्रदेवतेअधिअधिकं
श्रियासौदर्येणविराजतः विशेषेणदीप्येते हियोगादनिघातः तादृश्यावुषसौ एतद्वात्रेरप्युपलक्षणं
उषःशब्दोदिवसस्योपलक्षकः रात्रिरुषाश्चोभे इहास्मिन्दिनेआसीदतां आगत्यतिष्ठतांआगच्छ-
तांवा ॥ ६ ॥

६. वीप्त आभरण से युक्त और सुन्दर-रूप-संयुक्त अग्निरूप
विवा-रात्रि, अतीव शोभाशाली होकर विराजित होते हैं । वे यहाँ बैठें ।

प्र॒थमा॑हि॒सुवाच॑सा॒होता॑रा॒दैव्या॑क॒वी ।
धृ॒ज्ञंनो॑यक्षतामिमम् ॥ ७ ॥

प्रथमा । हि । सु॒वाच॑सा । हो॒तारा । दै॒व्या । क॒वी इति॑ ।

य॒ज्ञम् । नः । य॒क्षता॑म् । इ॒मम् ॥ ७ ॥

प्रथमा मुख्यनामैतत् प्रतमौ प्रकृतमौ हिप्रसिद्धौ सुवाचसाप्रियवचनौ दैव्यादेवाहौ होता-
रादेवानामाह्वातारौ होमनिष्पादकौ वा कवीमेधाविनावेतौ नोऽस्मदीयमिमं यज्ञं यक्षां यजतां गच्छ-
त्वा ॥ ७ ॥

७. यह अत्युत्तम और प्रियभावी अग्निरूप देव होता तथा दिव्य
ऋविन्द्वय हमारे यज्ञ में उपस्थित हों ।

भार॒ती॒ले॒सर॑स्वति॒यावः॑ सर्वा॒ उप॒ब्रु॒वे ।

तान॑श्चोद॒यतः॑ श्रि॒ये ॥ ८ ॥

भार॑ति । इ॒ळे । सर॑स्वति । याः । वः । सर्वाः । उ॒प॒ब्रु॒वे ॥

ताः । नः । चो॒द॒यतः॑ । श्रि॒ये ॥ ८ ॥

हेभारति भरतआदित्यः तस्य संबन्धिनी भारती तादृशिद्युलोकदेवते हेइळेभूदेवि हेसरस्वति
सरोवाउदकं वातद्वत्यन्तरिक्षदेवते तादृशिदेवि एताः क्षित्यादिदेवताः एतास्तिष्ठः आदित्यप्रभा-
वविशेषरूपा इत्याहुः यास्तिष्ठः सर्वावोयुष्मान् उपब्रुवे उपेत्यस्तौमि ताः यूयं नोऽस्मान् श्रिये संपदे
चोदयत प्रेरयत ॥ ८ ॥

८. हे अग्निरूपिणी भारती, सरस्वती और इला, मैं तुम सबको
बुलाता हूँ । जैसे मैं सम्पत्तिशाली हो सकूँ, वैसा करो ।

त्वष्टा॑रूपाणि॒ हि॒प्रभुः॑ प॒शून्वि॒श्वान्त्समा॑न॒जे ।

तेषा॑नः स्फा॒तिमा॑यज ॥ ९ ॥

त्वष्टा॑ । रूपाणि॑ । हि । प्र॒भुः । प॒शून् । वि॒श्वान् । स॒म॒आ॒न॒जे ।

तेषा॑म् । नः । स्फा॒तिम् । आ । य॒ज ॥ ९ ॥

त्वष्टायज्ञसाधनपात्राभिमानी देवोरूपाणि योनौ सृष्टानिरेतांसिरूपाणि कर्तुं प्रभुर्हि हिशब्दः
श्रुत्यन्तरप्रसिद्धियोतनार्थः योनौ वैरेतसः सिकस्य त्वष्टारूपाणि विकरोतीति श्रुतेः । सदेवो वि-
श्वान्सर्वानपि पशून् स्मदीयान् गवादिकान् समानजे सः यगनकि व्यक्तीकरोति संपूर्वादनकेर्लिटि-
स्मानुडिति नुट् अथप्रत्यक्षः तेषामक्तानां पशूनां स्फातिर्वृद्धिनोऽस्मदर्थमायज सर्वतः पूजय कु-
र्वित्यर्थः ॥ ९ ॥

९. अग्निरूप त्वष्टा रूप देने में समर्थ हैं । वह सारे पशुओं का
रूप व्यक्त करते हैं । त्वष्टा, हमें बहुत पशु दो ।

अहमगस्त्यः नुक्षिप्रंपितुंपालकमन्त्रंस्तौमि महोमहान्तंघर्माणंसर्वस्यधारकंवविषीं
बलात्मकं यद्वा महतो लोकस्यधारकंयस्याचस्यौजसाबलेनसामर्थ्येनत्रितोविस्तीर्णतमः प्रख्यात-
कीर्तिस्त्रिषुक्षित्यादिस्थानेषुतायमानोपीन्द्रः वृत्रंविपर्वीविच्छिन्नसन्धिकंयथातथाव्यर्दयद हिं-
सितवान् ॥ १ ॥

१. मैं क्षिप्रकारी होकर विशाल, सबके धारक और बलात्मक
पितु (अग्न) की स्तुति करता हूँ। उनकी ही शक्ति से त्रितदेव या
इन्द्र ने वृत्र की सन्धियाँ काटकर उसका वध किया था।

स्वादोपितोमधोपितोवयंत्वाववृमहे ।

अस्माकमविताभव ॥ २ ॥

स्वादो इति । पितो इति । मधो इति । पितो इति । वयम् । त्वा ।

ववृमहे । अस्माकम् । अविता । भव ॥ २ ॥

हेस्वादो आस्वादनीयपितोपालक मधोमाधुर्येपितपितो हेपानसाधनाच्च वयंत्वात्वाववृमहे
सेवामहे अत्रसर्वज्ञाननुदात्तानांपूर्वस्यासामान्यवचनत्वेनानिघातत्वम् अनुदात्तानांतुविशेषवचन-
त्वाचिघातत्वं असकृत्पितुशब्दश्रवणंतस्यप्राशस्त्यज्ञापनार्थं हेपितो अस्माकमवितातर्पयिता
भव ॥ २ ॥

२. हे स्वादु पितु, हे मधुर पितु, हम तुम्हारी सेवा करते हैं।
तुम हमारी रक्षा करो।

उपनःपितुवाचरशिवःशिवाभिरूतिभिः ।

मयोभुरद्विषेण्यःसखासुशेवोअद्वयाः ॥ ३ ॥

उपं । नः । पितो इति । आ । चर । शिवः । शिवाभिः । ऊतिभिः ।

मयःऽभुः । अद्विषेण्यः । सखा । सुशेवः । अद्वयाः ॥ ३ ॥

हेपितो यतस्त्वंशिवः मङ्गलः अतः शिवाभिः मङ्गलयुक्ताभिःऊतिभीरक्षणैः नोस्मान्उप-
समीपंआचरआगच्छ आगत्यचमयोभुः सुखस्यभावयिता अद्विषेण्यः अद्वेष्यरसः प्रियरसइ-
त्यर्थः सखासखिवमियकारी सुशेवः अतएवसुष्ठुसुखकरः अद्वयाः द्वयरहितः उक्तगुणएव नतु
तद्विपरीतोभवेत्यर्थः अथवादृष्टान्तवादोयं सुशेवः अद्वयाः मनःकर्मविसंवादरहितः सखायथा
मयोभुरद्वेष्यश्चभवति तद्वद त्वमपिभवेत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. हे पितु, तुम मंगलमय हो। कल्याणवाही आश्वयदान-द्वारा
हमारे पास आकर, हमें सुख दो। हमारे लिए तुम्हारा रस अप्रिय न
हो। तुम हमारे लिए मित्र और अद्वितीय सुखकर बनो।

अथचतुर्थी—

तवत्येपितोरसारजांस्यनुविष्टिताः ।

दिविवाताइवश्रिताः ॥ ४ ॥

तव । त्ये । पितो इति । रसाः । रजांसि । अनु । विद्विस्थिताः ।

दिवि । वाताःइव । श्रिताः ॥ ४ ॥

हेपितो तव त्वत्संबन्धिनः त्येतेस्वाद्वम्लादिषड्रसाः रजांसिलोकानलोकस्थानर्थाननुआनु-
कूल्येनविष्टिताः विविधंस्थिताः विविधस्थितौदृष्टान्तः—दिविद्युलोकेन्तरिक्षेश्रितावाताइववायवः
तेयथान्यासास्तद्वत् ॥ ४ ॥

४. पितु, जैसे घायु अन्तरिक्ष का आश्रय किये हुए हैं, वैसे ही
तुम्हारा रस सारे संसार के अनुकूल व्याप्त है ।

अथपञ्चमी—

तवत्येपितोददत्तस्त्वस्वादिष्टुतेपितो ।

प्रस्वाद्भानोरसानांनुविग्रीवाइवेरते ॥ ५ ॥ ६ ॥

तव । त्ये । पितो इति । ददत्तः । तव । स्वादिष्टु । ते । पितो इति ।

प्र । स्वाद्भानः । रसानाम् । तुविग्रीवाःइव । ईरते ॥ ५ ॥ ६ ॥

हेपितो पालकाच्च त्येतेत्वदर्थिनोनरास्तवभोक्तारोभवन्तीतिशेषः केतेनराः हेस्वादिष्टुस्वादुतम
पितोपालक तवत्वदनुग्रहावत्तेत्वाददत्तः प्रयच्छन्तोभवन्ति यद्वातेपितोइत्यादरार्थं अग्न्यासेहिभूयां-
समर्थमन्यन्ते किञ्च तवरसानां स्वाद्वम्लादीनांषण्णांस्वाद्भानः स्वादयितारोभक्षयितारएवतुवि-
ग्रीवाइव तुवीतिबहुनाम प्रवृद्धग्रीवाएवमेरतेप्रकर्षेणगच्छन्ति संचरन्ति इवशब्दएवकारार्थः पूरणो-
वा भूलोकेअन्तारएवदृढाङ्गाभवन्तीतिप्रसिद्धं अनशनेहिग्रीवाअधोलंबते यद्वा तवरसानामन्तारः
असंख्यातग्रीवाइवभवन्ति रसानांबाहुल्यादितिभावः एवंबहुरसोपेतमजमितितस्यस्तुतिः ॥ ५ ॥

५. स्वादुतम पितु, जो लोग तुम्हारी प्रार्थना करते हैं, वे भोक्ता
हैं । पितु, तुम्हारी कृपा से वे तुम्हें वान देते हैं । तुम्हारे रस का
आस्वादन करनेवालों की गर्दन ऊँची या मजबूत होती है ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेषष्ठोवर्गः ॥ ६ ॥

अथषष्ठी—

त्वेपितोमहानांदेवानांमनोहितम् ।

अकारिचारुकेतुनातवाहिमवसावधीत् ॥ ६ ॥

त्वे इति । पितो इति । महानाम् । देवानाम् । मनः । हितम् ।
अकारि । चारु । केतुना । तव । अहिम् । अवसा । अवधीत् ॥ ६ ॥

हेपितो महानांपूज्यानां महतां वा देवानां मिन्द्रादीनां मनस्वेतयिहितं निहितं अकारि कृतं अ-
मृतं विहाय त्वय्येव वर्तते हेपितो तव चारुसमीचीन केतुना त्वत्कृतेन प्रज्ञालक्षणेन अवसारक्षणेन अ-
हिमेवं वृत्रं वा अवधीत् हतवानिन्द्रः अक्षमयं हि सोम्य मन ईति श्रुतेः । अथ वा त्वत्केतुना जगद्रक्षणेन
निमित्तेनेतियोज्यं जगद्रक्षणार्थं हीन्द्रेणाहिर्भिद्यते ॥ ६ ॥

६. पितु, महान् देवों ने तुममें ही मन निहित किया है । पितु,
सुम्हारी चारु बुद्धि और आश्रय-द्वारा ही अहि का वध किया
गया था ।

अथ सप्तमी-

यददोपितो अजगन् विवस्व पर्वतानाम् ।
अत्राचिन्मधोपितो रं भक्षाय गम्याः ॥ ७ ॥

यत् । अदः । पितो इति । अजगन् । विवस्व । पर्वतानाम् । अत्र ।
चित् । नः । मधो इति । पितो इति । अरंम् । भक्षाय । गम्याः ॥ ७ ॥

हेपितो अत्र त्वां यद्यदा विवस्व सुपो लुक् अन्त्यलोपश्छान्दसः विवासनवतां विद्युद्रूपप्रकाश-
नवतां उदकलक्षणधनवतां वा पर्वतानां मिघानां संबन्धि अदः प्रसिद्धं तदुदकं अजगन् अगमत् गच्छे-
त् अत्र चित् अस्मिन्काले हेमधो हेपितो माधुर्योपेता च त्वं नोस्मान् अरं अलं संपूर्णं भक्षाय भक्षणाय ग-
म्याः गच्छ सन्निहितो भव ॥ ७ ॥

७. जिस समय मेघ प्रसिद्ध जल को लाते हैं, उस समय हे
मधुर पितु, हमारे सम्पूर्ण भोजन के लिए पास आना ।
अथाष्टमी-

यदपामोषधीनां परिशमा रिशामहे ।
वातापे पीव इद्धव ॥ ८ ॥

यत् । अपाम् । ओषधीनाम् । परिशम् । आरिशामहे ।
वातापे । पीवः । इत् । भव ॥ ८ ॥

यत्नेन अपामोषधीनां च संबन्धि परिशं परितः लेशं परितः सुखकरमक्षम रिशामहे आस्वा-
दयामः भक्षयामः तेनाच्छोदकसारेण हेवातापे वा तेन प्राणेनामोतिस्व निर्वाहमिति वा तेनाप्यायत-

इतिवावातापिशरीरं हेशरीरं त्वंपीवइत्आप्यायितएवभव अन्नोदकाभ्यांशरीरवृद्धिःप्रसिद्धा य-
द्वा यद्यप्येपामोषधीनांपरिश्लेशमास्वादयामः तथापिहेवातापे वातवत्सर्वव्यापकपितो त्वम-
त्यमपि पीवइत्पीवएवभव ॥ ८ ॥

८. हम ग्रथेष्ट जल और यव आदि ओषधियों को खाते
हैं, इसलिए हे शरीर, तुम स्थूल बनो ।

यत्तेसोमगवाशिरोयवाशिरोभजामहे ।

वातापिपीवइद्भव ॥ ९ ॥

यत् । ते । सोम । गोऽआशिरः । यवऽआशिरः । भजामहे ।

वातापि । पीवः । इत् । भव ॥ ९ ॥

पूर्वमन्नसाम्येनस्तुवेदानींसोमलक्षणमन्नंस्तौति हेसोम तेतवयदयमंशंगवाशिरः गोविका-
रक्षीराद्याश्रपणद्रव्यं यवाशिरःयवविकाराश्रपणद्रव्यंभजामहे सेवामहे तेन हेवातापे शरीरपी-
बोभव ॥ ९ ॥

९. सोम, तुम्हारे यव आदि और द्रुघ आदि से मिश्रित अंश का
हम भक्षण करते हैं । इसलिए हे शरीर, तुम स्थूल बनो ।

अथदशमी-

करम्भओषधेभवपीवोवृक्कउदारथिः ।

वातापिपीवइद्भव ॥ १० ॥

करम्भः । ओषधे । भव । पीवः । वृक्कः । उदारथिः ।

वातापि । पीवः । इत् । भव ॥ १० ॥

करंभः यः करंभादिरूपःसक्तुपिंडोस्ति तदात्मकहेओषधेत्वंपीवः स्थौल्यवान्बृक्कः
व्याधेर्वर्जयिताभव उदारथिः ऊर्ध्वगमनः इन्द्रियाणांउद्दीपयिताभव शिष्टोगतः ॥ १० ॥

१०. हे करम्भ ओषधि या सक्तुपिण्ड, तुम स्थूलता-सम्पादक,
रोग-निवारक और इन्द्रियोद्दीपक बनो । हे शरीर, तुम स्थूल
बनो ।

तंत्वावयंपितोवचोभिर्गावोनहव्यामुषूदिम ।

देवेभ्यस्त्वासधमादस्मभ्यंत्वासधमादम् ॥ ११ ॥ ७ ॥

तम् । त्वा । वयम् । पितो इति । वचःऽभिः । गावः । न । हव्या । सुसूदिम् ।
देवेभ्यः । त्वा । सधऽमादम् । अस्मभ्यम् । त्वा । सधऽमादम् ॥ ११ ॥ ७ ॥

अथदशमी—

उप॒त्मन्या॑वनस्पते॒पाथो॑दे॒वेभ्यः॑सृज ।

अ॒ग्निर्ह॑व्यानि॒सिष्व॑दत् ॥ १० ॥

उप॑ । त्म॒न्या । व॒नस्प॑ते । पा॒थः । दे॒वेभ्यः॑ । सृ॒ज ॥

अ॒ग्निः । ह॒व्यानि॑ । सि॒ष्वद॑त् ॥ १० ॥

हेवनस्पतेयूपाभिमानिदेव त्मन्याआत्मनैवदेवेभ्योऽग्न्यादिभ्यःपाथः पशुरूपमजंउपसृज उत्पादय यूपाभावेपशुनियोजनाभावेनहविषोभावात् त्वय्येवंकृतवतिसतिअग्निर्हव्यानिहवीषि सिष्वदत् स्वादयतु स्वादूकरोतु ॥ १० ॥

१०. हे अग्निरूप वनस्पति, तुम देवों का पशु रूप अन्न उत्पन्न करो । अग्नि सब हव्यों को स्वादिष्ठ करें ।

पुरो॒गाअ॒ग्निर्दे॒वानां॑गा॒य॒त्रेण॑सम॒ज्यते॑ ।

स्वाहा॑कृती॒पुरो॑चते ॥ ११ ॥ १॥

पुरः॑गाः । अ॒ग्निः । दे॒वानां॑ । गा॒य॒त्रेण॑ । सम् । अ॒ज्य॒ते ।

स्वाहा॑कृतीषु । रो॒च॒ते ॥ ११ ॥ १ ॥

अयमग्निर्देवानांपुरोगाः असुरयुद्धंप्रतिपुरोगामी यद्वा देवानांमध्येयज्ञंप्रत्यग्निरेवपुरोगामी अतएवाग्रणीत्वादेवाग्निशब्दोनिष्पन्नः अग्निःकस्मादग्रणीर्भवतीतिनिर्गमम् । तादृशोयंगायत्रेण एतदुपलक्षितमन्त्रेणसमज्यते सम्यक्लक्ष्यते स्वाहाकृतीषुस्वाहाकारेषुसत्सुहविःषुदीयमानेषु रोचते अत्यर्थंदीप्यते एताःप्रयाजदेवताः यज्ञावयवाभिमानिन्यः तद्वारायज्ञएवस्तूयतइतिकेषांचिन्मतं अग्नेरेवनामान्तरमित्यन्ये ॥ ११ ॥

११. देवों के अग्रगामी अग्नि गायत्री छन्द से लक्षित हुआ करते हैं । स्वाहा देने के समय वे प्रदीप्त होते हैं ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

अग्नेनयेतिदशमं सूक्तमष्टर्चमागस्त्यत्रैष्टुभमाग्नेयं अग्नेनयाष्टावाग्नेयमित्यनुक्रमणिका प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोस्त्रैष्टुभेछन्दसिविनियोगः अथैतस्याइत्यत्राग्नेनयाग्नेबृहन्नित्यष्टा-

नामुत्तमादुत्तमास्तिस्त्रज्जरेदितिसूत्रितत्वाद् अत्रशौनकः—उत्पथप्रतिपन्नोयोऽभ्रष्टोवापिपथः
 क्वचिद् । पन्थानं प्रतिपद्येत कृत्वा वा कर्म गार्हितम् ॥ १ ॥ अग्नेन येति सूक्तेन प्रत्यृचं जुहुयाद्धृतम् । ज-
 पेच्चप्रयतो नित्यमुपतिष्ठेतवानलमिति ॥ २ ॥ आद्याश्चतस्रः श्रवणाकर्मणि विनियुक्ताः श्राव-
 ण्यां पौर्णमास्यामित्यत्र सूत्रितम् अग्नेन यमुपथाराये अस्मानिति चतसृभिः प्रत्यृचं हुत्वेति आ-
 ग्नेये पशौ वपापुरोडाशयोराद्ये द्वे अनुवाक्ये तथा च सूत्रितम्—अग्नेन यमुपथाराये अस्मान् पाहि नो-
 अग्ने पायुभिरजस्रैरिति आद्या प्रायणीयेष्टौ आग्नेयस्यानुवाक्यासैवोदयनीये याज्या तदहः प्राय-
 णीयेष्टिरित्यत्र सूत्रितम्—अग्नेन यमुपथाराये अस्माना देवानामपि पन्थामगन्मेति विपरीताश्च याज्या-
 नुवाक्या इति च ।

तत्र सूक्ते प्रथमा—

अग्नेन यमुपथाराये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।

युयोध्यः स्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिविधेम ॥ १ ॥

अग्ने । नय । सुपथा । राये । अस्मान् । विश्वानि । देव । वयुनानि ।

विद्वान् । युयोधि । अस्मत् । जुहुराणम् । एनः । भूयिष्ठाम् । ते ।

नमः उक्तिम् । विधेम ॥ १ ॥

हे अग्ने अङ्गनादिगुणविशिष्ट देवद्योतमान विश्वानि वयुनानि सर्वाणि प्रज्ञानानि अनेनैतद-
 नुष्ठितमिदं प्रायणीयमित्यदेतदज्ञानमस्ति तद्विद्वानित्यर्थः यतो विद्वान् अतस्त्वमस्मान् सुपथा
 शोभनेन मार्गेण राये गन्तव्याय स्वर्गादिधनाय द्वितीयार्थे वाचतुर्थी प्रापणीयं रायं प्रति नय तदर्थं
 जुहुराणं कुटिलकार्येण पापं फलप्रतिबन्धरूपमस्मत् अस्मत्तो युयोधि पृथक्कुरु तेतव वयं भूयि-
 ष्ठां अतिप्रवृद्धानम उक्तिं नमस्कारोक्तिं स्तुतिविधेम परिचरेम कुर्मः ॥ १ ॥

१. दीप्तिविशिष्ट अग्नि, तुम सब प्रकार के ज्ञान जानते हो; इस-
 लिए हमें सुमार्ग पर, धन की ओर ले जाओ । तुम कुटिल पाप को
 हमारे पास से ले जाओ । हम बार-बार तुम्हें प्रणाम करते हैं ।

आयुष्कामेष्ट्यां अग्ने त्वं पारयेति द्वेऽस्विष्टकृतो याज्ये पाहिन इति चतुर्थी अनुवाक्या पाहि नो-
 अग्ने पायुभिरजस्रैरग्ने त्वं पारयानव्यो अस्मानिति संयाज्ये इति सूत्रितम् एते एव स्वस्त्ययन्यामपि संया-
 ज्ये इति सूत्रितत्वाद् ।

सैषा द्वितीया—

अग्ने त्वं पारयानव्यो अस्मान् त्वस्ति भिरतिदुर्गाणि विश्वा ।

पृथ्वी बह्वलान् उर्वी भवातो कायतनया यशं योः ॥ २ ॥

अग्ने । त्वम् । पारय । नव्यः । अस्मान् । स्वस्तिभिः । अति ।
दुःशानि । विश्वा । पूः । च । पृथ्वी । बहुला । नः । उर्वी । भव ।
तोकार्य । तनयाय । शम् । योः ॥ २ ॥

हेअग्ने त्वंनव्योनवतरःस्तुत्योवात्वमस्मानयागानुष्ठातृनृपारय कर्मसमापय्यातिपारय अति
क्रामय केनसाधनेन स्वस्तिभिः अस्तिरभिपूजितःसुशब्दःशोभनवचनः अत्यन्तपूजितैर्यज्ञादि-
साधनैः कानि विश्वासर्वाणिदुर्गाणिदुर्गमनानिपापानिअनतिक्रमणीयानि दुरिताख्यानिअतिपार-
य किञ्च नोस्माकंपृथ्वीपृथुतरापूषपूर्यपिभवत्वितिशेषः चशब्दोवक्ष्यमाणेनसहसमुच्चयार्थः पूरि-
तिजात्येकवचनं पुराण्यपिभवंत्वित्यर्थः तथानोस्माकंउर्वीपृथ्व्यपिबहुलासस्यादिनाबहुतराभवतु
त्वंतुतोकायअपत्याय तनयायपुत्राय तोकशब्दोपत्यसामान्यवचनः तनयशब्दःपुत्रवचनः शंसु-
त्वंयोर्मिश्रयिताभव यद्वारोगाणांशमनंभयानांयावनंचभव कुर्वित्यर्थः ॥ २ ॥

२. अग्नि, तुम नये हो। स्तुति के कारण हमें तुम सारे दुर्गम
पापों से मुक्त करो। हमारा नगर अतीव प्रशस्त हो। हमारी भूमि
प्रशस्त हो। तुम हमारे पुत्रों और अपत्यां को सुख प्रदान करो।

अग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाअनग्नित्राअभ्यमन्तकृष्टीः ।

पुनरस्मभ्यंसुवितायदेवक्षांविश्वेभिरमृतेभिर्यजत्र ॥ ३ ॥

अग्ने । त्वम् । अस्मत् । युयोधि । अमीवाः । अनग्निः । अग्नि ।

अमन्त । कृष्टीः । पुनः । अस्मभ्यम् । सुविताय । देव । क्षाम् ।

विश्वेभिः । अमृतेभिः । यजत्र ॥ ३ ॥

हेअग्ने त्वंअमीवाः रोगान्अस्मदस्मत्तुयुयोधि व्यावर्तय याअनग्नित्राःअग्निनाअपालि-
ताः कृष्टीः प्रजाःअभ्यमन्तअभिमिमते हिंसंतिअस्मान् यच्छब्दाध्याहारादनिघातः तायुयोधियु-
द्धतोवियोजयः यद्वा ताः अनग्नित्राः पापिन्यः कृष्टयः प्रजाः अभ्यमन्त त्वयाभ्यमितुंअभितोरौगैः
प्रापयितुमर्हन्ति वयंतुनतादृशाः अतोस्मत्तोवियोजयेत्यर्थः नकेवलंवियोगमात्रं अपितुपुनःपुनरि-
दंकर्तव्यं अस्मभ्यंअस्मदर्थंसुवितायशोभनफलाय हेयजत्रयष्टव्यदेवद्योतमानाग्ने विश्वेभिरमृते-
भिः सवैरमरणधर्मभिः अन्यैर्यष्टव्यैर्देवैःसह क्षापृथिवीदिवयजनलक्षणामागच्छेतिशेषः ॥ ३ ॥

३. अग्नि, तुम हमारे पास से सब रोग दूर करो। जो अग्निहोत्र
नहीं करते या जो हमारे विद्रोही हैं, उन्हें भी हटाओ। देव, तुम हमें
शोभन फल देने के लिए सारे मरण-रहित देवों के साथ यज्ञशाला में
आओ।

पाहि न इत्यस्याविनियोगद्वयमग्नेत्वंपारयेत्यत्रोक्तं तथाग्नेयपशावैषैवहविषोनुवाक्या तथा-
चसूत्रितं—पाहि नोअग्नेपायुभिरजसैःप्रवःशुक्रायभानवेभरध्वमिति ।

पाहि नो अग्ने पायुभिरजस्रैरुत प्रिये सदन आशु शुक्लान् ।

मा ते भयं जरितारं यविष्ठ नूनं विदन्मा परं सहस्वः ॥ ४ ॥

पाहि । नः । अग्ने । पायुभिः । अजस्रैः । उत । प्रिये । सदने ।

आ । शुशुक्लान् । मा । ते । भयम् । जरितारम् । यविष्ठ । नूनम् ।

विदत् । मा । अपरम् । सहस्वः ॥ ४ ॥

हे अग्ने नोस्मानजस्रैः अनवरतैरविच्छिन्नैः पायुभिः पालनप्रकारैः पाहिपालय उत अपिच प्रिये सदने तव प्रियभूते यागगृहे आसर्वतः शुशुक्लानदीप्यमानो भवेति शेषः किञ्च हे यविष्ठ युवतम ते तव जरितारं गरितारं स्तोतारं मानूनमद्य भयं मा विदत् मालभतां मामोतु हे सहस्वः बलवन् अग्ने अपरमपरस्मिन्काले भयं मा विदत् अपरं मदन्त्यं वामा विदत् ॥ ४ ॥

४. अग्नि, तुम सतत आश्रय-दान-द्वारा हमें पालित करो । हमारे प्रिय यज्ञ-गृह में चारों ओर दीप्ति-युक्त बनो । युवक अग्नि, मैं तुम्हारा स्तोता हूँ । मुझे न आज भय उत्पन्न हो और न कभी पीछे ।

अच्युताय भौमायैककपालपुरोडाश हो मे मानो अग्ने इत्यनया आशयमभिजुहोति तथा च सूत्रितम्—मानो अग्ने वसृजो अघायैत्येनामाशयेनाभिजुहोतीति ।

मानो अग्ने वसृजो अघाय विष्य वै रिपवो दुच्छुनायै ।

मा दत्वते दशते मा दते नो मारी षते सहसा वन परादाः ॥ ५ ॥ १० ॥

मा । नः । अग्ने । अव । सृजः । अघाय । अविष्य वै । रिपवै ।

दुच्छुनायै । मा । दत्वते । दशते । मा । अदते । नः । मा । रिषते ।

सहसा वन परा । दाः ॥ ५ ॥ १० ॥

हे अग्ने नोस्मान् अघाय हिंसकाया विष्य वै अविष्यति रत्तिकर्मा भक्षणेच्छवे दुच्छुनायै पुनंसुखं दुष्टसुखकारिणे दुःखं कारिण इत्यर्थः तस्मै रिपवे मा वसृजः मात्याक्षीः तदधीनं मा कुर्वित्यर्थः तथानोस्मान् दत्वते दंतवते दशते खादते सर्पादयो मा वसृजः तथानोस्मान् अदते अदंतकाय शृङ्गादिभिर्घातिने नावसृजथः तथारिषते हिंसकाय तत्करराक्षसादये हे सहसा वन सहस्विन् मा परादाः पराभूतं मा वेद्मि सर्वथानवेहीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. अग्नि, हमें अन्नप्राप्ति, हिंसक और शुभनाशक शत्रु के हाथ में नहीं समर्पण करना । हमें दन्त-विशिष्ट और दंशक सर्प आदि के हाथ में नहीं सौंपना; दन्त-शून्य शृङ्गादिवाले पशुओं को नहीं सौंपना । बलिष्ठ अग्नि, हिंसक और राक्षस आदि के हाथ भी हमें नहीं सौंपना ।

विघत्वावाँकृतजातयंसद्रुणानोअग्नेतन्वेऽवरूथम् ।

विश्वाद्रिरिक्षोरुतवानिनित्सोरभिहुतामसिहिदेवविष्पट् ॥ ६ ॥

वि । घ । त्वाऽवान् । कृतऽजात । यंसत् । गृणानः । अग्ने ।

तन्वे । वरूथम् । विश्वात् । रिरिक्षोः । उत । वा । निनित्सोः ।

अभिऽहुताम् । असि । हि । देव । विष्पट् ॥ ६ ॥

हेकृतजात यज्ञार्थमुत्पन्नाग्ने वरूथंवरणीयं त्वांतन्वे शरीरपोषायगृणानःस्तुवन् त्वावान् त्वयादेवतयातद्वान् जनोविघयंसव विमोचयतिस्वत्वात्मानं कस्मात्सकाशात् विश्वात्सर्वस्मात् रिरिक्षोर्हिसितुमिच्छोश्चौरादेःसकाशात् उतवाअथवा निनित्सोः निन्दितुमिच्छतः हेदेव अभि- हुतांआभिमुख्येनकुटिलंकुर्वतांद्विषां विष्पट् विशेषेणबाधकोसिहि अतस्त्वदनुग्रहादयंजनो- वियंसव ॥ ६ ॥

६. यज्ञोत्पन्न अग्निदेव, तुम वरणीय हो। शरीर पुष्टि के लिए स्तुति करते हुए लोग तुम्हें प्राप्त करके सारे हिंसक और निन्दक व्यक्तियों के हाथों से अपने को बचाते हैं। अग्नि, जो सामने कुटिल आचरण करते हैं, ऐसे दुष्ट का तुम दमन करो।

त्वंताँअग्नेउभयान्विविद्वान्वेर्षिप्रपित्वेमनुषोयजत्र ।

अभिपित्वेमनवेशास्योभूर्मर्मृजेन्यउशिग्भिर्नाक्रः ॥ ७ ॥

त्वम् । तान् । अग्ने । उभयान् । वि । विद्वान् । वेर्षि । प्रऽपित्वे ।

मनुषः । यजत्र । अभिऽपित्वे । मनवे । शास्यः । भूः ।

मर्मृजेन्यः । उशिक्षिभिः । न । अक्रः ॥ ७ ॥

हेयजत्रयष्टव्याग्ने त्वंतान् यष्टूनयष्टूंश्चोभयान् मनुषोमनुष्यान् विविविच्यविद्वान् जानन् प्रपित्वेसन्निहितएवकालेवेषि कामयसे यष्टून् तथाकुर्वन्अक्रः आक्रमितात्वंमनवे षष्ठ्यर्थेचतुर्थी मनुष्यस्ययजमानस्यअभिपित्वे अभिप्राप्तकालेअभिगमनवतियज्ञेशाशास्योभूः शिक्षणीयोभव इ- दंकुर्विदंकुर्वितिविधेयोभव तत्रदृष्टान्तः—मर्मृजेन्यः शोधयितायजमानः उशिग्भिर्न कामयमानैर्क- त्विग्भिरिव ॥ ७ ॥

७. यजनीय अग्नि, तुम यज्ञ करनेवाले और न करनेवाले लोगों को जानकर यज्ञकर्त्ता की ही कामना करो। आक्रमणकारी अग्नि, पवित्रताभिलाषी यजमान जैसे ऋत्विकों के लिए शिक्षणीय है, उसी प्रकार तुम भी, यथासमय, यजमान के शिक्षणीय हो।

अथाष्टमी-

अवोचामनिवचनान्यस्मिन्मानस्यसूनुःसहसानेअग्नौ ।

वयंसहस्रमृषिभिःसनेमविद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् ॥ ८ ॥ ११ ॥

अवोचाम । निवचनानि । अस्मिन् । मानस्य । सूनुः ।

सहसाने । अग्नौ । वयम् । सहस्रम् । ऋषिभिः । सनेम् ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ ८ ॥ ११ ॥

वयंअस्मिन्नग्नौनिवचनानिनियमपूर्वकाणिवचांसिस्तोत्ररूपाणिअवोचामब्रूमः अग्निर्विशेष्यते मानस्यसूनुः मीयतइतिमानोमन्त्रः तस्यसूनुरग्निः मन्त्रेणोत्पाद्यमानत्वात् सप्तम्यर्थेप्रथमा मानस्यसूनुः सहसानेशत्रूणामभिभवितरिअग्नौअवोचाम वयमेभिर्ऋषिभिरतीन्द्रियार्थप्रकाशकैर्मन्त्रैःसाधनैः सहस्रमपरिमितं धनं सनेम संभजेमहि विद्यामेतिगतम् ॥ ८ ॥

८. मंत्र-पुत्र और शत्रुनाशक इन अग्नि के लिए ये सारे स्तोत्र दनाये गये हैं । हम इन अतीन्द्रिय-प्रकाशक मंत्रों-द्वारा सहस्र धन प्राप्त करेंगे । हम अन्न, बल और दीर्घ आयु प्राप्त कर सकें ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेएकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

अनर्वाणमित्यष्टर्चमेकादशंसूक्तमागस्त्यं बार्हस्पत्यं वैष्टुभं अनर्वाणंबार्हस्पत्यमित्यनुक्रान्तम् श्रौतविनियोगोलैङ्गिकः अत्रशौनकः—स्नात्वाजपेदनर्वाणं नमस्कृत्य बृहस्पतिम् । वीरान् धनं च प्राप्नोति सौश्लोक्यं च नियच्छतीति ।

तत्रप्रथमा-

अनर्वाणंवृषभंमन्द्रजिह्वंबृहस्पतिर्वर्धयानव्यमर्कैः ।

गाथान्यःसुरुचोयस्यदेवाआश्रृण्वन्तिनवमानस्यमर्ताः ॥ १ ॥

अनर्वाणम् । वृषभम् । मन्द्रजिह्वम् । बृहस्पतिम् । वर्धय ।

नव्यम् । अर्कैः । गाथान्यः । सुरुचः । यस्य । देवाः ।

आश्रृण्वन्ति । नवमानस्य । मर्ताः ॥ १ ॥

हेहोतः नव्यंनवतरंस्तुत्यंवा तमनर्वाणं अगन्तारंस्तोत्ररूपाणिअवोचामब्रूमः अग्निर्विशेष्यते मानस्यसूनुः मीयतइतिमानोमन्त्रः तस्यसूनुरग्निः मन्त्रेणोत्पाद्यमानत्वात् सप्तम्यर्थेप्रथमा मानस्यसूनुः सहसानेशत्रूणामभिभवितरिअग्नौअवोचाम वयमेभिर्ऋषिभिरतीन्द्रियार्थप्रकाशकैर्मन्त्रैःसाधनैः सहस्रमपरिमितं धनं सनेम संभजेमहि विद्यामेतिगतम् ॥ ८ ॥

रोमर्तामनुष्याहोत्रादयः यद्वा नवमानस्यस्तुवानस्ययजमानस्यसंबन्धिनस्तेआश्रूण्वन्ति आ-
श्रावयन्तिपुरातंबृहस्पतिर्वर्धय अत्रानवर्णप्रत्युतमन्यस्मिन्नित्यादिनिर्हंकंद्रष्टव्यम् ॥ १ ॥

१. होता, अभीष्टवर्षी मिष्टजिह्व और स्तुतियोग्य बृहस्पति को
पूजा-साधक मंत्रों-द्वारा वर्द्धित करो। वे स्तोता को नहीं त्यागते।
वीक्षित्युक्त और स्तुयमान बृहस्पति को गाय-पाठक देवगण और
मनुष्यगण स्तुति सुनाते हैं।

बार्हस्पत्येषौ तमृत्वियेत्येषावपायाज्या सूत्रितञ्च—बृहस्पतेअतियदर्योअर्हातमृत्व-
याउपवाचःसचन्तइति ।

सैषाद्वितीया—

तमृत्वियाउपवाचःसचन्तेसर्गोनयोदेवयतामसर्जि ।
बृहस्पतिःसह्यओवरांसिविभ्वाभवत्समृतेमातरिश्वा ॥ २ ॥

तम् । ऋत्वियाः । उप । वाचः । सचन्ते । सर्गः । न । यः ।
देवः यताम् । असर्जि । बृहस्पतिः । सः । हि । अञ्जः । वरांसि ।
विश्वा । अभवत् । सम । ऋते । मातरिश्वा ॥ २ ॥

तंबृहस्पतिं ऋत्वियाः वर्षर्तुसंबन्धिन्योवाचोमाध्यमिकाउपसचन्ते समीपेसेवन्ते यःसर्गो-
न उदकस्यस्रष्टापि नशब्दोप्यर्थे देवयतां देवानिच्छतां यजमानानां असर्जिफलं यद्वा देवत्वमि-
च्छतामनुष्याणां असर्जिसृष्टवान् वृष्ट्युदकम् यद्वा ऋत्वियाः प्रासकालीनावाचः होत्रादिप्रेरि-
तावाचः उपसचन्ते तंयःसर्गोन उदकसृष्टिरिव सः सएवबृहस्पतिः अओहि व्यञ्जकःखलु
तस्मिन्वर्षतिसर्वेभवन्ति अतएवविभ्वाविभुर्व्याप्तोमातरिश्वावृष्टिनिर्मातर्यन्तरिक्षेचेष्टमानोवायुः
सदृशोवावरांसिवरणीयानिवृष्ट्यादिफलानिसंपादयन् ऋतेउदकेनिमित्तभूतेसतिसमभवत् संभूतः
अथवा अओयज्ञियानांव्यञ्जकोमातरिश्वाफलस्यनिर्मातरियज्ञेश्वसितावर्तमानः सबृहस्पतिः
ऋतेयज्ञेनिमित्तभूतेसतिवरांसिवरणीयानिहवीषीच्छन् विभ्वाविभुः समभवत् ॥ २ ॥

२. वर्षा ऋतु-सम्बन्धिनी स्तुतियां सृजन-कर्तृ-रूप बृहस्पति के
पास्त्र जाती हैं। वे देवाभिलाषियों को फल देते हैं। वे सारे विश्व
को व्यक्त करते हैं। वे स्वर्गव्यापी मातरिश्वा की तरह वरणीय फल
उत्पन्न करके यज्ञ के लिए सम्भूत हुए हैं।

उपस्तुतिर्नमसउद्यतिंचश्लोकंयंसत्सवितेवप्रबाहू ।

अस्यैकत्वाह्न्यो३योअस्तिमृगोनभीमोअरक्षस्तुविष्मान्॥३॥

उप॑ऽस्तुतिम् । नम॑सः । उत्॑ऽर्ह्यतिम् । च॒ । श्लो॑कम् । यं॒सत् ।

स॒वि॒ताऽइ॒व । प्र । बा॒हू इति॑ । अ॒स्य । ऋ॒त्वा । अ॒ह॒न्यः ।

यः । अ॒स्ति । मृ॒गः । न । भी॒मः अ॒रक्ष॑सः । तुवि॑ष्मान् ॥ ३ ॥

अयंबृहस्पतिरुपस्तुतिं यजमानेनोपेत्य क्रियमाणांस्तुतिं नमसः हविर्लक्षणस्यान्नस्योद्यतिं उ-
द्धारं च श्लोकं अन्योयोमन्त्रविशेषोऽस्ति तं च प्रयंसत् प्रकर्षेण यतते स्वीकर्तुं यजमानो वा तत्सर्वं प्रय-
च्छत्यस्मै तत्र दृष्टान्तः—सवितेव सूर्य इव स यथास्तोत्रादिकं स्वीकरोति तद्वत् यजमानप्रदानपक्षे
सविता सर्वस्य प्रसविता सूर्य इव स यथा बाहुभ्यः प्रकाशादिप्रथच्छतितद्वत् बाहू बाहुभ्यां यजमा-
नोपीत्यर्थः तस्य महत्त्वं माह—अरक्षसः स्वविरोधिरक्षोरहितस्यास्य बृहस्पतेः ऋत्वा कर्मणा साम-
र्थ्येनाहन्यो हि साधुर्यः सूर्योऽस्ति स भीमो मृगो न भयजनकः सिंहादिरिव भीमो भयहेतुस्तु विष्मा-
न्बलवान्परिभ्रमतीति शेषः यस्य माहात्म्येन मन्त्राभिमानिनो बृहस्पतेः सामर्थ्यात् मन्देहाद्यसुरा-
घ्नित्वा तितेजस्वी भवति तादृशो महानुभावो यजमानदत्तं हविरादिकं स्वीकरोतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. जेसे सूर्य किरणें प्रकाशित करने की चेष्टा करते हैं, वैसे ही
बृहस्पति, यजमानों की स्तुति, अन्न, दान और मंत्रों के स्वीकार के
लिए चेष्टा करते हैं। राक्षसों और शत्रुओं से शून्य बृहस्पति की शक्ति
से दिवसकालीन सूर्य भयंकर जन्तु की तरह बलशाली होकर घूमते हैं।

अ॒स्य श्लो॑को॒ दि॒वी॒ य॒ते पृ॒थि॒व्या म॒त्यो न॒यं स॒द्यक्ष॒भृद्भि॒चैताः ।

मृ॒गाणां न॒ हेत॒यो य॒न्ति चे॒मा बृ॒हस्प॒तेरहि॒मायाँ अ॒भि॒द्यून् ॥ ४ ॥

अ॒स्य । श्लो॑कः । दि॒वि । ई॒य॒ते । पृ॒थि॒व्याम् । अ॒त्यः ।

न । यं॒सत् । य॒क्षऽभृ॒त् । वि॒द्यैताः । मृ॒गाणां॑ । न । हे॒तयः॑ ।

य॒न्ति । च॒ । इ॒माः । बृ॒हस्प॒तेः । अहि॑ऽमायान् । अ॒भि॒ । द्यून् ॥ ४ ॥

अस्य बृहस्पतेः श्लोकः स्तुत्यात्मका कीर्तिः गर्जितवाग्वा दिविद्योतमानेद्युल्लोके पृथिव्यां
च ईयते गच्छति व्याप्नोति यो बृहस्पतिरत्योन अतनशील आदित्य इव यक्षभृत् पूजितं हविरादिकं दधा-
मः विचेताः विविधं चेतयिता प्राणिनां विशिष्टपञ्चायुको वायंसत् नियच्छति फलं किञ्च मृगाणां ह-
न्तुमन्विष्यतां हेतयोन आयुधानीवास्य बृहस्पतेरिमा हेतयः हिंसाण्यायुधानियन्ति गच्छन्ति च चवा-
योगे प्रथमेति निघातः अहिमायान् आगत्य हन्त्योऽन्तरिक्षचारिण्यो वामायायेषां वृत्रादीनां ता-
मसुरान् द्यून् दिवसान् कालाध्वनोरिति द्वितीया तान्यायुधान्यभिलक्षयन्ति च उपसर्गश्रुतेर्योग्य-
क्रियाभ्याहारः ॥ ४ ॥

४. भूलोक और द्युलोक में बृहस्पति की कीर्ति व्याप्त होती है।
बृहस्पति सूर्य की तरह पूजित हव्य धारण करते हैं। वे प्राणियों में
चेतन्य प्रदान करते और फल देते हैं। बृहस्पति का आयुध शिकारी

पुरुषों के आयुध की तरह है। उनका आयुध मायावियों के सामने प्रतिदिन दीड़ता है।

येत्वादेवोस्त्रिकं मन्यमानाः पापाभद्रमुपजीवन्ति पञ्चाः ।

नदूढयेद् अनुददासि वामं बृहस्पते चर्यसे इत्पियारुम् ॥ ५ ॥ १२ ॥

ये । त्वा । देव । उस्त्रिकम् । मन्यमानाः । पापाः । भद्रम् ।

उपजीवन्ति । पञ्चाः । न । दुः६६ये । अनु । ददासि ।

वामम् । बृहस्पते । चर्यसे । इत् । पियारुम् ॥ ५ ॥ १२ ॥

हे देव बृहस्पते ये पापाः पापबुद्धयः अल्पाः पञ्चाः हविलक्षणावन्तः पापेन जीर्णान्नराः भद्रं कल्याणं त्वात्वां उस्त्रिकं उस्त्रियेति गोनाम कुत्सितामल्पक्षीरोत्साविणीं गां जीर्णमन्वाहं वामन्यमानाः उपजीवन्ति उपेत्य प्राणंति अल्पं याचन्त इत्यर्थः दूढयेदुर्ध्वे वचनव्यत्ययः दुर्बुद्धिभ्यस्तेभ्यो-
वामं वननीयं धनं नानुददासि अनुकूलं न वितरसि हे बृहस्पते देव पियारुं सोमपानशीलं सोमेन यष्टारं
महाफलं लिप्सुं चर्यसे इत् गच्छस्येव अनुग्रहीतुं चर्यगतावित्यस्येदं रूपं यद्वा हे बृहस्पते पियारुं हिंसकं
पीयतो हिंसाकर्मण इदं रूपं तं प्राणिहिंसकं चर्यसे इत् हंस्येव बृहस्पते यच्चातयसि देव पीयुमिति निर्हं
कम् ॥ ५ ॥

५. बृहस्पति, जो पापी लोग कल्याणवाही बृहस्पति को दूढ़ा बेल जानते हैं, उन्हें तुम वरणीय धन नहीं देना। बृहस्पतिदेव, जो सोम-यज्ञ करता है, उस पर तुम अवश्य कृपा रखते हो।

॥ इति द्वितीयस्य पञ्चमे द्वादशो वर्गः ॥ १२ ॥

अथ षष्ठी—

सुप्रैतुः सुयवसो न पन्था दुर्नियन्तुः परिप्रीतो न मित्रः ।

अनर्वाणो अभिये चक्षते नो पीवता अपोर्णुवन्तो अस्थुः ॥ ६ ॥

सुप्रैतुः । सुयवसः । न । पन्थाः । दुः६६नियन्तुः । परिप्रीतः ।

न । मित्रः । अनर्वाणः । अभि । ये । चक्षते । नः ।

अपिष्टताः । अपोर्णुवन्तः । अस्थुः ॥ ६ ॥

हे बृहस्पते त्वं सुप्रैतुः सुष्ठुगन्तुः मनुष्यस्य सुयवसः शोभनाञ्जस्य पन्थानमार्ग इव सुष्ठुयज्ञ-
मार्गं गामिनोगमने सुयवसः पन्था इव सुखकारी भवेत्यर्थः किञ्च दुर्नियन्तुः दुःखेन नियमितुः राज्ञः

परिप्रीतः सर्वप्रकारेण संतुष्टः द्वेषादिरहितः मित्रेण सुहृन्मन्त्रिव स यथा दुर्नयान्निवर्तयति तद्वत् त्व-
मपि तथास्मभ्यं कुर्वित्यर्थः सखिवदमार्गान्निवर्त्य मार्गे यज्ञादिरूपेण योजयित्वा तत्रापि फलप्रदो भवे-
त्यर्थः किञ्च अनर्वाणः अपापाः येन रानोस्मानभिआभिमुख्येन चक्षते बोधयन्ति ते अपीवृताः
अज्ञानेनावृता अपि अपोर्णवन्तः अपगतावरणवन्तो ज्ञानवन्तोऽस्थुः तिष्ठन्तु यद्वा अनर्वाणः त्वाम
प्राप्नुवन्तो ये स्मद्विरोधिनोऽस्मान् अभिचक्षते अभिवदन्ति निन्दन्ति तेऽपीवृताः आच्छादितारक्षि-
ता अपि अपोर्णवन्तः अपगतरक्षणा भवन्ति ॥ ६ ॥

६. बृहस्पति, तुम सुखगामी और सुखाद्य-विशिष्ट यजमान के मार्ग-
रूप और दुष्टहन्ता राजा के बन्धु हो। जो हमारी निन्दा करते हैं,
उनके सुरक्षित होने पर भी, उन्हें रक्षा-शून्य करो।

संयंस्तु भइत्येषा बार्हस्पत्ये पशौ पुरोडाशस्य याज्या सूत्रितश्च—संयंस्तु भो वनयोनयन्त्येवापित्र-
इति ॥

संयंस्तु भो वनयो नयन्ति समुद्रं न स्रवतो रोधं चक्राः ।

सविद्वाँ उभयं चष्टे अन्तर्बृहस्पतिस्तर आपश्च गृध्रः ॥ ७ ॥

सम् । यम् । स्तुतः । अवर्नयः । न । यन्ति । समुद्रम् । न । स्रवतः ।

रोधं चक्राः । सः । विद्वान् । उभयम् । चष्टे । अन्तः ।

बृहस्पतिः । तरः । आपः । च । गृध्रः ॥ ७ ॥

यं बृहस्पतिस्तुभः स्तोत्राणि अवनयोन सर्वा अवनयो भूमयो मनुष्या यथा स्वामिनं कर्मप्रतिवा-
स्यन्ति सङ्गच्छन्ति तद्वत् यथा समुद्रं रोधचक्राः नदीनामैतत् रोधनशीलानि चक्राणि यासु तास्ता-
दृश्यः कूलं क्रममाणा वा स्रवतो न स्रवन्त्योनघो यथा यन्ति तद्वत् सर्वा अपि स्तुतयः त्वामेव प्राप्नुवन्ति
गृध्रः गर्धनशीलः वृष्टिमाकांक्षमाणः सबृहस्पतिः विद्वान् वक्ष्यमाणाभिज्ञस्तरः तरणं जलाभिर्वृद्धिं
आपः उदकानि चोभयं अन्तर्मध्ये स्थित्वा चष्टे पश्यति करोतीत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. जैसे मनुष्य राजा से मिलता है, तद्वत् सर्वास्तिनी नदी जैसे
समुद्र में मिलती है, वैसे ही सारी स्तुतियां बृहस्पति में मिलती हैं।
वे विद्वान् हैं। आकाशचारी पक्षी की तरह बृहस्पति-रूप से जल और
तट, दोनों को देखते हैं। अथवा वृष्टिकामी अभिज्ञ बृहस्पति, मध्य में
स्थित होकर तट और जल दोनों को उत्पन्न करते हैं।

एवामहस्तु विजातस्तु विष्मान् बृहस्पतिर्दृषभो धायि देवः ।

सनस्तुतो वीरवद्वा तु गोमद्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ ८ ॥ १३ ॥

एव । मूहः । तुविऽजातः । तुविष्मान् । बृहस्पतिः । दृषभः ।

धायि । देवः । सः । नुः । स्तुतः । वीरवत् । धातु । गोमद्वत् ।

विद्याम् । इषम् । वृजनम् । जीरदानुम् ॥ ८ ॥ १३ ॥

महः महान् तुविजातः बह्वर्थमुत्पन्नः तुविष्मान्बलवान् वृषभोपां वर्षितादेवो बृहस्पतिरेव एवं स्तुतिप्रकारेण धायि धीयते स्तूयत इत्यर्थः सस्तुतो देवो नोस्माकं वीरवत्पुत्राद्युपेतं गोमदगोभिर्युक्तं फलं धातुधारयतु करोत्वित्यर्थः विद्यामेतिगतः ॥ ८ ॥

८. इसी रूप से बृहस्पति महान्, बलवान्, अभीष्टवर्षी, दीप्तिमान् होकर और बहुतों के उपकार के लिए उत्पन्न हुए हैं। उनकी स्तुत करने पर वे हमें वीर-विशिष्ट करें, ताकि हम अन्न, बल और दीर्घ आयु प्राप्त कर सकें।

कङ्कत इति षोडशार्चद्वादशं सूक्तं ऋषिरगस्त्यः अमृणसूयांस्त्रयो देवताः त्रिष्टुप्छन्दः सूर्ये विषमित्याद्यास्तिस्त्रोमहापङ्क्तयः अष्टकौ सप्तकः षट्कोदशकोनवकश्चेत्युक्तलक्षणोपेतत्वात् नवानामित्येषात्रयोदशी महाबृहती चत्वारोष्टका जागतश्च महाबृहती इति सूक्तं अत्रयद्यप्यक्षराणि न्यूनानि तथापि व्यूहेन पूरणीयानि अत्रानुक्रमणिका—कङ्कतः षोडशोपनिषदानुष्टुभममृणसौर्ये विषशङ्कावानगस्त्यः प्राब्रवीदशम्याद्यास्तिस्त्रोमहापङ्क्तयो महाबृहती चेति उपनिषदितिरहस्यमित्यर्थः विषशङ्कायुक्तो गस्त्यः तत्परिहारायेदमुक्तवान् श्रौतस्य विशेषविनियोगोलैङ्गिकः अत्र शौनकः कङ्कतो नेति सूक्तं तु विषार्तः प्रयतो जपेत् । विषं न क्रमते चास्य सर्पादृष्टि विषादपि ॥ १ ॥ यत्कीटलूतासु विषं दंष्ट्रिवृश्चिकतश्च यत् । मूलं च कृत्रिमं चैव जपन् सर्वमपोहतीति ॥ २ ॥

कङ्कतो न कङ्कतो यो सती न कङ्कतः ।

द्वाविति षुषी इति न्युदृष्टा अलिप्सत ॥ १ ॥

कङ्कतः । न । कङ्कतः । अथो इति । सती न कङ्कतः ।

द्वौ । इति । षुषी इति । इति । नि । अदृष्टाः । अलिप्सत ॥ १ ॥

कङ्कतः अल्पविषः कश्चिन्नकङ्कतः तद्विपरीतः अनल्पविषो महारोगादिः तत्तेर्गत्यर्थस्य वर्णव्यत्ययेन कङ्कत इति सरन्भवति अथो अपि च सती न कङ्कतः सती नमित्युदकनाम सती नंगहनमितितन्नाम सुपाठात् उदकचारी अल्पविषवान् कश्चित्कुण्डादिः एवं द्वाविति अल्पविषमहाविषभेदेन जलस्थलभेदेन वा द्विप्रकारौ इति षुषी इति षोषणाविति प्रकारद्वैविध्यदाहकत्वयोः प्रतिपादनायेतिकारद्वयं तथा अदृष्टा अदृश्यमानरूपाः एतत्संज्ञकाश्च केचित् विषधरा एव मुक्तप्रकारा ये सन्ति ते नूनं मान्यलिप्सत निःशेषेण लिपन्ति सर्वाण्यङ्गानि विषमावृणोति केनैवं कृतमिति न ज्ञायते इति भावः ॥ १ ॥

१. अल्प विषवाले, महा विषवाले, जलीय अल्प विषवाले, दो प्रकार के, जलचर और स्थलचर, दाहक प्राणी तथा अवृश्य प्राणी मुझे विष-द्वारा अच्छी तरह लिप्त किये हुए हैं।

अथद्वितीया-

अदृष्टान्हन्त्यायत्यथोहन्तिपरायती ।

अथोअवघ्नतीहन्त्यथोपिनष्टिपिषती ॥ २ ॥

अदृष्टान् । हन्ति । आह्यती । अथो इति । हन्ति । पराह्यती ।

अथो इति । अवघ्नती । हन्ति । अथो इति । पिनष्टि । पिषती ॥२॥

अनेनविषधयोषधिःस्तूयते आयतीविषदष्टस्यसकाशमागच्छन्ती विषनिर्हरणसाधनौषधिः अदृष्टान्अदृश्यमानान् विषधरान्हन्तिहिनस्ति अथोअपिच परायतीपरागच्छन्ती संमार्जनसमये वाक्पुवृत्ताहन्तिनाशयतिजलचरविषधरान् अथोअपिच अवघ्नती कर्मणिकर्तृप्रत्ययः अवहन्यमानौषधिः स्वगन्धेनहन्तिबहुविषान् यद्वा काचिदोषधिः दंशकान्मारयत्येव अथोअपिच पिषतीपेणकंर्त्रीदृषदपिष्यमाणावौषधिःपिनष्टि चूर्णीकरोत्यल्पविषान् अथवासर्वेषुवाक्येष्वविशेषेणसर्वविषकारिणानाशउक्तः ॥ २ ॥

२. जो औषध खाता है, वह अदृश्य विषधर प्राणी को विनष्ट करता है और प्रत्यावर्तन काल में उसे विनष्ट करता है । विनाश के समय नाश करता और दिसे जाने के समय पिसता है ।

अथतृतीया-

शरासःकुशरासोदर्भासःसैर्याउत ।

मौञ्जाअदृष्टाबैरिणाःसर्वेसाकंन्यलिप्सत ॥ ३ ॥

शरासः । कुशरासः । दर्भासः । सैर्याः । उत । मौञ्जाः ।

अदृष्टाः । बैरिणाः । सर्वे । साकम् । नि । अलिप्सत ॥ ३ ॥

अन्यांश्चविषहेतूनाह शरासः शरावेणुदण्डसदृशाअन्तश्छिद्रास्तृणविशेषाः कुशरासः कुत्सितशराः अल्पच्छिद्राः शरसदृशाः तृणविशेषाः दर्भासोदर्भाः कुशाः सैर्याः तटाकादिप्रान्तोद्भवाः तृणविशेषाः अश्ववालाइविप्रसिद्धाः उतापिचमौञ्जाः मुञ्जाःप्रसिद्धाः बैरिणाः वीरणप्रकाराः एतेषुवर्तमानाः अदृष्टाः उक्तरूपाः सर्वेविषधराः साकंमिलित्वा न्यलिप्सत निलिप्नित्स्म ॥ ३ ॥

३. शर, कुशर, दर्भ, सैर्य, मुञ्ज, वीरण आदि घासों में छिपे विषधरगण मिलकर मुझे लिप्त करते हैं ।

निगावोगोष्ठेअसदन्निमृगासोअविक्षत ।

निकेतवोजनानान्यदृष्टाअलिप्सत ॥ ४ ॥

नि । गावः । गोऽस्थे । असदन् । नि । मृगासः । अविक्षत ।
नि । केतवः । जनानाम् । नि । अदृष्टाः । अलिप्सत ॥ ४ ॥

गावोगोष्ठेन्यसदन् निषीदन्ति मृगासोमृगाः न्यविक्षत निविष्टाः स्वस्वस्थानउपरताः जनानां प्राणिनां केतवः प्रज्ञानानि उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः नीचान्यभवन् एतस्मिन्समये अदृष्टा अदृश्यमानरूपाः सन्तो न्यलिप्सत निर्लिपन्ति विशेषेण ॥ ४ ॥

४. जिस समय गायें गोष्ठ में बैठो रहती हैं, जिस समय हरिण, अपने-अपने स्थानों पर, विश्राम करते हैं और जिस समय मनुष्य निद्रा में रहता है, उस समय अवृक्ष्य विषधर मुझे लिप्त किये हुए हैं।

एतत्प्रत्येदृशं प्रदोषं तत्स्करा इव ।

अदृष्टा विश्वदृष्टाः प्रतिबुद्धा अभूतन् ॥ ५ ॥ १४ ॥

एते । ऊँ इति । त्ये । प्रति । अदृष्टान् । प्रदोषम् । तत्स्कराः इव ।

अदृष्टाः । विश्वदृष्टाः । प्रतिबुद्धाः । अभूतन् ॥ ५ ॥ १४ ॥

त्येते एते सर्पाः प्रत्येदृशं प्रतिदृश्यन्ते रात्रौ श्वासादिलिङ्गेन उः पूरणः यद्वा ते रात्रौ हन्तारः दिवा एते प्रतिदृश्यन्ते तत्र दृष्टान्तः—प्रदोषं रात्रिर्दोषारात्रिं प्रति तमसाभिभूता सुरात्रिषु तत्स्करा इव हिंसकाश्चोरादृश्यन्ते तथा तद्वत् कीदृशास्ते अदृष्टाः अपरिदृश्यमानाः विश्वदृष्टाः विश्वदृष्ट्यैस्ते तादृशाः प्रतिदृश्यन्ते अतो हेनराः प्रतिबुद्धा अभूतन् भवत ॥ ५ ॥

५. तत्स्कर की तरह उन सबको रात को देखा जाता है। वे, अवृक्ष्य होने पर भी, सारे संसार को देखते हैं; इसलिए मनुष्य सावधान हो जायें।

अथ षष्ठी—

द्यौर्वः पिता पृथिवी माता सोमो भ्राता दितिः स्वसा ।

अदृष्टा विश्वदृष्टा स्तिष्ठते लयता सुकम् ॥ ६ ॥

द्यौः । वः । पिता । पृथिवी । माता । सोमः । भ्राता ।

अदितिः । स्वसा । अदृष्टाः । विश्वदृष्टाः । तिष्ठत ।

इलयंत । सु । कम् ॥ ६ ॥

अतः परं विषचिकित्सा तत्र तावद हे सर्पाः वीर्युष्माकं द्यौः पिता पृथिवी माता सोमो भ्राता
अदि तिर्देवमाता स्वसा एवमहानुभावमहोरगा अदृष्टाः अन्यैरदृश्यमानरूपाः स्वयंतु विश्वदृष्टाः
सर्वस्य दृष्टारो यूयं तिष्ठतस्व स्वस्थाने मां प्रतिमागच्छत सुसुतरां कंसुखं यथा तथा इलयत ईर-
यत गच्छत सोमशब्देन सोमाधारोद्युलोक उच्यते पृथिव्यन्तरिक्षद्युस्थानस्थाः सर्पाः स्वस्व
स्थानं प्राप्नुत अस्मद्वाधां मां कुरुतेत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. स्वर्गं पिता, पृथिवी माता, सोम भ्राता और अदिति भगिनी
हैं। अदृष्ट-समदर्शी लोग, तुम लोग अपने-अपने स्थान पर रहो और
यथासुख गमन करो।

ये अंस्याये अंग्याः सूचीकाये प्रकङ्कताः ।

अदृष्टाः किञ्चने हवः सर्वे साकं निजस्यत ॥ ७ ॥

ये । अंस्याः । ये । अंग्याः । सूचीकाः । ये । प्रकङ्कताः ।

अदृष्टाः । किम् । चन । इह । वः । सर्वे । साकम् ।

नि । जस्यत ॥ ७ ॥

ये अंस्याः अंसाहर्हाः अंसगाः अंसेभवाः अंसाभ्यां स्वादन्तो वा तथा ये अंग्याः अङ्गगाः अ-
ङ्गेन शरीरेण हन्तारो वा लूतिकादयः सूचीकाः सूचीदृशः पृच्छरोमाणो वृश्चिकाद्याः ये च प्रकङ्कताः
प्रकृष्टविषाः प्रकृष्टगामिनो वा महोरगाः अदृष्टाः अदृश्यमानाः किञ्चन यत्किञ्चित्सर्पजातमस्ति
इहास्मिन्तमीपे वीर्युष्माकं किमस्ति अतः यूयं सर्वे साकं सह निजस्यत नितरां जस्यत मुञ्चतास्मान्
जसु मोक्षणे दैवादिकः ॥ ७ ॥

७. जो विषधर स्कन्धवाले हैं, जो अंगवाले (सर्प) हैं, जो सूची-
वाले (वृश्चिकादि) हैं, जो अतीव विषधर हैं, वैसे अदृष्ट विषधरगण
का यहाँ क्या काम है ? तुम सब लोग हमारे पास से चले जाओ।
अथाष्टमी—

उत्पुरस्तात्सूर्य एति विश्वदृष्टो अदृष्टहा ।

अदृष्टान्त सर्वाङ्गं भयन्त सर्वाश्च यातु धान्यः ॥ ८ ॥

उत् । पुरस्तात् । सूर्यः । एति । विश्वदृष्टः । अदृष्टहा ।

अदृष्टान् । सर्वान् । जंभयन् । सर्वाः । च । यातु धान्यः ॥ ८ ॥

असौ सूर्यः पुरस्तात्पूर्वस्यां दिशि जदजदेति कीदृशः सः विश्वदृष्टः विश्वे द्रष्टव्याय स्य सता-
दृशः अदृष्टहा दृष्टा विषविशेषाः विषधरविशेषावा तेषां हन्ता यद्वा अदृष्टदर्शनमज्ञानं अन्धकारस्त-

स्यहन्ता सूर्येऽदितेऽसतिसर्वेविषधराः विषाणिवापलायन्ते किंकुर्वन्नुदेतीति चेदुच्यते—सर्वान्अ-
दृष्टान्अदृष्टव्यान्विषराक्षसादीन्जंभयन्र्हिंसयन् तथासर्वायातुधान्यश्चयातवोयातनाः तीव्रवे-
दनाः तासांघात्रीरुत्पादयित्रीर्महोरगीराक्षसीर्वाजंभयन् पुरस्तादुदेति अतोऽस्मत्तोनिजस्यते-
तिसंबन्धः ॥ ८ ॥

८. पूर्व दिशा में सूर्य उगते हैं, वे सारे संसार को देखते और
अदृष्ट विषधरों का विनाश करते हैं। वे सारे अदृष्टों और यातुधानी
(राक्षसी वा महोरगी) का विनाश करते हैं।

उदपसदसौसूर्यःपुरुविश्वानिजूर्वन् ।

आदित्यःपर्वतेभ्योविश्वदृष्टोअदृष्टहा ॥ ९ ॥

उत् । अपसत् । असौ । सूर्यः । पुरु । विश्वानि । जूर्वन् ।

आदित्यः । पर्वतेभ्यः । विश्वदृष्टः । अदृष्टहा ॥ ९ ॥

असौपुरस्तादृश्यमानःसूर्यः सर्वस्यपेरकआदित्यः उदपसत् ऊर्ध्वगच्छति पततेर्लुङि
पुमागमेरूपं किंकुर्वन् विश्वानिबहूनिविषाणि पुरुप्रभूतजूर्वन्र्हिंसन्कीदृशोसौ पर्वतेभ्यः पर्ववद्भ्यः
प्राणिभ्यः तेषामुपकाराय आदित्यः विषोदकादीनामदनशीलः विश्वदृष्टः विश्वदृष्टयेनतादृशः
अदृष्टहा अदृष्टानांविषविशेषाणांहन्ता एवमहानुभावः सूर्यऊर्ध्वमारोहति अतोविषशङ्कानकायां॥९॥

९. सूर्य, बड़ी संख्या में, विषों का विनाश करते हुए, उदित होते
हैं। सर्वदर्शी और अदृश्यों के विनाशक आदित्य जीवों के मंगल के
लिए उदित होते हैं। अथदशमी—

सूर्येविषमासजामिदृतिंसुरावतोगृहे ।

सोचिन्नुनमरातिनोवयंमरामरेअस्ययोजनंहरिष्ठामधुत्वामधु ।

लाचकार ॥ १० ॥ १५ ॥

सूर्ये । विषम् । आ । सजामि । दृतिम् । सुरावतः । गृहे ।

सः । चित्र । नु । न । मराति । नो इति । वयम् । मराम् । अरे ।

अस्य । योजनम् । हरिःस्थाः । मधु । त्वा । मधुला । चकार ॥ १० ॥ १५ ॥

आदित्यमण्डलेचतुर्थेनाङ्गुलिनाविषमादायमधुकृत्ययोजयित्वानिर्विषोभवेदितियदेतद्वि-
षविद्यायामुक्तं तदिदमत्रोच्यते—अहंविषावृतोगस्त्यः सूर्येसर्वस्यपेरयितरिमधुविद्यारूपेसूर्यम-
ण्डलेविषमावृत्यवर्तमानंसूर्येआसजामिआसकंकरोमि तत्रदृष्टान्तः—सुरावतोगृहेसुरानिर्माद-

सदने दृतिमिव चर्ममयसुरापात्रमिव यथातत्कर्तुर्नदोषायभवति तद्वद्विषमादित्यस्यनबाधकमित्यर्थः सोचिव चित्पूजायां नुःप्रसिद्धौ पूज्यः ससूर्यः खलुनमराति नन्नियते नोवयंमराम तदनुग्रहात्तत्रैवविषस्ययोजितत्वाद्वयमपि न्नियामहै उभयोरमरणेकारणमाह—हरिष्ठाः हरयोश्वाः ते-
षुस्थितआदित्यः आरेदूरेअस्यविषस्ययोजनंप्रापणंचकार तदेवोच्यते हेविष त्वात्वांमधुअमृतं
चकार विषस्यविषभावंदूरेपनोद्यामृतीचकारेति एषैवमधुलामधुदात्रीनिर्विषीकर्त्रीमधुविद्या यदेत-
दादित्यस्यमण्डलेविषयोजनं तेनचामृतीकरणंयदस्ति एषामधुविद्या ॥ १० ॥

१०. शौण्डिक के घर में चर्ममय सुरापात्र की तरह मैं सूर्यमण्डल में विष फेंकता हूँ। जैसे पूजनीय सूर्यदेव प्राण-त्याग नहीं करते, वैसे ही हम भी प्राण-त्याग नहीं करते। अश्व-द्वारा चालित होकर सूर्यदेव दूरस्थित विष को दूर करते हैं। विष, मधुविद्या तुम्हें अमृत में परिणत कर देती है।

इयत्तिकाशंकुन्तिकासकाजघासतेविषम् । सोचिन्नुनम
रातिनोवयंमरामरेअस्ययोजनंहरिष्ठामधुत्वामधुलाचकार ॥ ११ ॥

इयत्तिका । शकुन्तिका । सका । जघास । ते । विषम् ।

सो इति । चित् । नु । न । मराति । नोः इति । वयम् । मराम । आरे ।

अस्य । योजनम् । हरिःस्थाः । मधु । त्वा । मधुला । चकार ॥ ११ ॥

इयत्तिका इयत्तांकुर्वाण इयत्तावतीवावालेत्यर्थः शकुन्तिका शकुन्तः शकुनः तस्यस्त्रीतां-
कपिअलीमाहुः सकासातेतवविषंजघास भक्षितवती साविषहर्त्रीतिप्रसिद्धा सोचिवसाउइतिनिपात
समुदायएकंपदं सापिशकुन्तिकानन्नियते नित्यप्रतिपक्षत्वाद्विषस्य शिष्टंव्याख्यातचरं अनेनविद्या-
यांयदेहावृतंविषंतस्यशकुनेभ्यआदित्यायचप्रदानमस्तीत्युक्तंभवति ॥ ११ ॥

११. जैसे क्षुद्र शकुन्तिका पक्षी ने तुम्हारा विष खाकर उगल दिया है, जैसे उसने प्राण-त्याग नहीं किया, वैसे ही हम भी प्राण-त्याग नहीं करेंगे। अश्व-द्वारा परिचालित होकर सूर्यदेव दूरस्थित विष को दूर करते हैं। विष, मधुविद्या तुम्हें अमृत में परिणत करती है।

त्रिःसप्तविष्पुलिङ्काविषस्यपुष्पमक्षन् ।

ताश्चिन्नुनमरन्तिनोवयंमरामरेअस्ययोजनंहरिष्ठामधु ।

त्वामधुलाचकार ॥ १२ ॥

त्रिः । सप्त । विष्पुलिङ्काः । विषस्य । पुष्पम् । अक्षन् । ताः ।

चित् । नु । न । मरन्ति । नो इति । वयम् । मराम । आरे । अस्य ।

योजनम् । हरिःस्थाः । मधु । त्वा । मधुला । चकार ॥ १२ ॥

त्रिःसप्त त्रिगुणिताःसप्तसंख्याकाविष्णुलिङ्गकाः विविधाः षुलिङ्गकाः सप्तसुजिह्वासुलो-
हितशुक्लकृष्णभेदेनैकविंशतिर्यासांताः यद्वा त्रिःसप्त एकविंशतिभेदाविष्णुलिङ्गकाः सूक्ष्मचटि-
काविषप्रतिपक्षभूताः विषस्यास्मदावरकस्यपुष्पपोषमक्षन् अदन्तु नाशयन्तु ताश्चनमर-
न्तिनवयमपि शिष्टमविशिष्टम् ॥ १२ ॥

१२. अग्नि की सातों जिह्वाओं में से प्रत्येक में श्वेत, लोहित और
कृष्ण आदि तीन वर्ण अथवा २१ प्रकार के पक्षी विष की पुष्टि का
विनाश करते हैं। वे कभी नहीं मरते; वैसे ही हम भी प्राण-त्याग
नहीं करते। अश्व-द्वारा परिचालित होकर सूर्य दूरस्थित विष का अप-
नयन करते हैं। विष, मधुविद्या तुम्हें अमृत में परिणत करती है।

नवानानवतीनांविषस्यरोपुषीणाम् ।

सर्वासामग्रभंनानामरेअस्ययोजनंहरिष्ठामधुत्वामधुलाचकार ॥ १३ ॥

नवानाम् । नवतीनाम् । विषस्य । रोपुषीणाम् ।

सर्वासाम् । अग्रभम् । नाम । अरे । अस्य । योजनम् । हरिःस्थाः ।

मधु । त्वा । मधुला । चकार ॥ १३ ॥

नवानानवतीनानवाधिकानानवतिसंख्याकानानदीनां पुनःकीदृशीनां विषस्यास्मद्व्याप-
कस्यसर्वस्यविषस्यरोपुषीणां लोपयित्रीणांछेत्रीणांसर्वासामुक्तानांगद्वादिनदीनानामाग्रभं गृह्णा-
मि संकीर्तयामि ग्रहेऽन्धान्सेलुङ्घि छान्दसश्चैर्लुक् ह्यग्रहोर्भः अस्ययोजनमित्यादिगतम् ॥ १३ ॥

१३. मैं सारी विष-नाशक नित्यानबे नदियों के नामों का कीर्तन
करता हूँ। अश्व-द्वारा चालित होकर सूर्यदेव दूर-स्थित विष का अपनो-
दन करते हैं। विष, मधुविद्या तुम्हें अमृत बना देगी।

त्रिःसप्तमयूर्यःसप्तस्वसारोअग्रुवः ।

तास्तेविषंविजंभिरउदकंकुंभिनीरिव ॥ १४ ॥

त्रिः । सप्त । मयूर्यः । सप्त । स्वसारः । अग्रुवः ।

ताः । ते । विषम् । वि । जंभिरे । उदकम् । कुंभिनीःइव ॥ १४ ॥

त्रिःसप्त एकविंशतिसंख्याकाः मयूर्योमयूरस्त्रियः ताः विषकारिसर्पद्वेषिण्यइतिप्रसिद्धाः
नागद्वेषिगरुडपक्षादुत्पन्त्वा तथासप्त एतत्संख्याकाः सर्पणस्वभावाःस्वसारः स्वयमेवसरणाः
अग्रुवः नदीनामैतत्त गंगाद्याःप्रसिद्धाःसप्तनद्यःसन्ति तास्ते हेदेह तवविषंविजंभिरे विशेषेणहर-
न्तु तत्रदृष्टान्तः—उदकंकुंभिनीः कुंभिन्त्यःकुंभवत्यः कुंभेनजलहारिण्यइव ताथथातद्धरन्ति
तद्वन्नद्योमयूर्यश्चातिप्रभूतंहरन्तु ॥ १४ ॥ अथपञ्चदशी—

१४. जैसे स्त्रियाँ घड़े में जल ले जाती हैं, हे देह, वैसे ही

२१ मयूरियाँ (पक्षी). और सात नदियाँ तुम्हारा विष दूर करें।

इयत्तकः कुपुंभकस्तकं भिनद्वयश्मना ।

ततो विषं प्रवावृते पराचीरनुसंवतः ॥ १५ ॥

इयत्तकः । कुपुंभकः । तकम् । भिनद्वि । अश्मना ।

ततः । विषम् । प्र । ववृते । पराचीः । अनु । समुवतः ॥ १५ ॥

इयत्तकः कुत्सितेयत्तः अल्पप्रमाणइत्यर्थः कुपुंभकः कुपृथ्वीं सुंभति विलिखतीति स-
पाणांकुत्सितं सुंभयितानि गृहीतावा कुपुंभको न कुलः सते विषं हरत्विति शेषः यद्विनतथा सकरो-
ति तत्कुत्सितं तत्कुलमश्मना भिनद्वि विदारयामि विषनिर्हरणप्रयोगे यावद्विषापगमं तं पाषा-
णानुघातमनुतिष्ठन्ति तद्विदः तदिदमत्रोक्तं ततः एवं प्रयोगे सति विषं प्रवावृते विषावृताद्देहाद्वि-
षं प्रवर्तते निर्गच्छतु काः प्रति उच्यते पराचीः परागश्च न वतीरति दूरगाः संवतः संविभागवतीर्दि-
शः अनु अनुलक्षीकृत्यदिगन्तं प्रतिगच्छतु न मां प्रतिगच्छत्वित्यर्थः ॥ १५ ॥

१५. देह, यह छोटा-सा नकुल तुम्हारा विष दूर करे । यदि न
करे, तो मैं इस कुत्सित जन्तु को लोष्ठ-द्वारा मार डालूँगा । मेरे
शरीर से विष दूर हो और दूर देश में चला जाय ।

अध्यायोपाकरणोत्सर्गयोः कुपुंभकस्तदित्यन्त्याविनियुक्ता दधिसक्नून्जुहोतीत्युपक्रम्य-
कुपुंभकस्तदब्रवीदिति सूत्रितत्वात् ।

कुपुंभकस्तदब्रवीद्गिरेः प्रवर्तमानकः ।

वृश्चिकस्यारसं विषमरसं वृश्चिकते विषम् ॥ १६ ॥ १६ ॥

कुपुंभकः । तत् । अब्रवीत् । गिरेः । प्रवर्तमानकः । वृश्चिकस्य ।

अरसम् । विषम् । अरसम् । वृश्चिक । ते । विषम् ॥ १६ ॥ १६ ॥

॥ इति प्रथममण्डलम् ॥

एवं महानुभावेनागस्त्यमर्हर्षिणोच्यमाने सति गिरेः सकाशात् प्रवर्तमानकः प्रवर्तमानोतिशीघ्र-
मभिगच्छन् कुपुंभको न कुलः तदब्रवीत् तद्वाक्यमाचख्यौ किं तदिति उच्यते—वृश्चिकस्यैतद्विषं अ-
रसं असारं बाधकं न भवतीत्यर्थः तथा लोके पिसर्पदष्टमपि क्रिम्यादिदिंशनमेव अतो न बाधइति हि व-
दन्ति एवमभिवचनेन सोपि निर्विषो भवद अथ तंवृश्चिकं प्रति न कुल आह हे वृश्चिक ते विषमरसं अत-
स्तद्विषं किं करिष्यति तस्मात्परिहरेति यदैवमवादीत् तदा प्रभृति वृश्चिकविषमसारमभवद एषा वि-
षनिर्हरिण्युपनिषत् ॥ १६ ॥

१६. पर्वत से आकर, उस समय, नकुल ने कहा—“वृश्चिक का
विष रस-शून्य है ।” हे वृश्चिक, तुम्हारा विष रसशून्य है ।

॥ इति प्रथमे मण्डले चतुर्विंशोऽनुवाकः ॥ २४ ॥

॥ प्रथममण्डलं समाप्तम् ॥ १ ॥

॥ अथद्वितीयमण्डलम् ॥

शातर्चिनप्रथममण्डलं व्याख्यातम् अथगार्त्तमदं द्वितीयमण्डलं व्याख्यायते त्वमग्नेद्युभिरित्यादिके द्वितीयमण्डले च त्वारोनुवाकाः तेषु प्रथमेनुवाके एकादशसूक्तानि तत्र त्वमग्नेद्युभिरिति षोडशार्चप्रथमसूक्तम् मण्डलद्वष्टागृत्समदऋषिः सच पूर्वमाङ्गिरसकुलेशुनहोत्रस्य पुत्रः स न यज्ञकालेऽसुरैर्गृहीतः इन्द्रेण मोचितः पश्चात्तद्वचनेनैव भृगुकुलेशुनकपुत्रो गृत्समदनामा भूत् तथा चानुक्रमणिकाया आङ्गिरसः शौनहोत्रो भूत्वा भार्गवः शौनको भवत्स गृत्समदो द्वितीयमण्डलमपश्यदिति । तथा तस्यैव शौनकस्य वचनमृष्यनुक्रमणे त्वमग्न इति गृत्समदः शौनको भृगुतांगतः शौनहोत्रः प्रकृत्या तु य आङ्गिरस उच्यत इति । तस्मान्मण्डलद्वष्टा शौनको गृत्समदऋषिः जगतोच्छन्दः मण्डलादि परिभाषयाग्नेयं अत्रानुक्रमणिका—त्वमग्ने जागतं त्विति प्रातरनुवाकांश्चिनशस्त्रयोर्यागते छन्दसीदमादिसूक्तद्वयस्य विनियोगः त्वमग्नेद्युभिरिति सूक्ते इति सूत्रितत्वात् उपाकरणोत्सर्जनयोरप्याद्याविनियुक्ता ।

तत्र प्रथमा—

त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्परि ।

त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणानृपते जायसे शुचिः ॥ १ ॥

त्वम् । अग्ने । द्युर्गर्भिः । त्वम् । आशुशुक्षणिः । त्वम् । अद्भ्यः ।

त्वम् । अश्मनः । परि । त्वम् । वनेभ्यः । त्वम् । ओषधीभ्यः । त्वम् ।

नृणाम् । नृपते । जायसे । शुचिः ॥ १ ॥

हे अग्ने अग्रणीत्वादिगुणविशिष्ट हे नृणानृपते नृणामनुष्याणामध्ये येन रोयष्टारः सन्ति तेषां विशेषेण पालयितः यद्वोभाभ्यां पदाभ्यां बहुत्वं नित्यस्वामित्वं च प्रतिपाद्यते सर्वेषामपिनराणां नित्यपालकेत्यर्थः नृणामित्यस्य निघाताभावश्छान्दसः तादृश हे देव त्वं द्युभिर्यागदिवसैः निमित्तभूतैर्जायसे यागार्थमथनेनोत्पद्यस इत्यर्थः यद्वा तादृशैर्दिवसैः सहितो जायसे तत्तद्यागदिवसेषु प्रसिद्धो भवसीत्यर्थः तथा त्वमाशुशुक्षणिः जायसे आसर्वतो दीप्यमानो भवसि आङ्घ्रिउपपदेशु च दीप्तावित्येतस्य सन्नतस्य छान्दसमिदं रूपं यद्वा आशुशीघ्रं शुचूदीप्तः सन् यतः संसेव्यस इति आशुशुचंशोकं सनोति ददाति शत्रुभ्यो दाहादिनेत्याशुशुक्षणिः तादृशो भवसि एवं सर्वत्र प्रति विशेषणं जायस इति योज्यं हे अग्ने त्वं अद्भ्यो वृष्ट्युदकेभ्यो जायसे वैद्युतरूपेण वा डवरूपेण वा समुद्रोदके-

भ्यः त्वं अश्विनो मेघाव पाषाणाद्वा परिजायसे यो अश्विनो रन्तरिंजिजानेति हिमघ्नान्तरम् । त्वं वने
भ्यः वृक्षादिसमूहेभ्यो दाव रूपेण त्वमोषधीभ्यः वैश्वानररूपेण एवं महानुभावस्त्वं मथनेनोत्पन्नः
सर्वसर्वात्मको भवसीत्यर्थः शुचिरेव जायसे यद्वा शुचिरादित्यरूपो जायस इत्यर्थः अत्र त्वमग्नेद्यु-
भिरहोभिरित्यादि निरुक्तमनुसन्धेयम् ॥ १ ॥

१. सन्तुष्यो के स्वामी अग्निदेव, यज्ञ-दिन में तुम उत्पन्न होओ ।
सर्वतः दीप्तिशाली होकर उत्पन्न होओ । पवित्र होकर उत्पन्न होओ ।
जल से उत्पन्न होओ । पाषाण से उत्पन्न होओ । वन से उत्पन्न
होओ । ओषधि से उत्पन्न होओ ।

तवाग्नेहोत्रं तव पोत्रमृत्विष्यं तव नेष्टृत्वं मग्निदृतायतः ।

तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्माचासि गृहपतिश्च नोदमे ॥ २ ॥

तव । अग्ने । होत्रम् । तव । पोत्रम् । ऋत्विष्यम् । तव । नेष्टृम् ।

त्वम् । अग्निम् । ऋतुऽयतः । तव । प्रशास्त्रम् । त्वम् ।

अध्वरिऽयसि । ब्रह्मा । च । आसि । गृहपतिः । च । नः । दमे ॥ २ ॥

हे अग्ने होत्रं होतुः कर्मशस्त्रया ज्यादिलक्षणं यदस्ति तदपितवैव त्वदर्थमित्यर्थः तथा पोत्रं पोतुः
कर्मयदस्ति तदपितवैव तथा ऋत्विष्यं प्राप्तकालमार्त्विज्यं तवैव नेष्टृं नेष्टुः कर्मप्रस्थितया ज्यादिरूपं
तव हे अग्ने त्वमग्निव आग्नीध्रश्च त्वमेवासि तथा ऋताय तोयज्ञमिच्छतस्तवैव प्रशास्त्रं यत्प्रशास्तुर्मै-
त्रावरुणस्य कर्म तव हे अग्ने त्वमध्वरीयसि अध्वरं यज्ञं कामयसे अध्वर्युर्भवसीत्यर्थः तथा अध्वर्यु-
शब्दव्युत्पत्तेः अध्वर्युरध्वरयुरध्वरं कामयत इति वेति हि निरुक्तम् । तथा ब्रह्मा च ब्राह्मणाच्छंस्यप्यसि
तथानोदमे स्मद्य गृहे गृहपतिश्चासीति ॥ २ ॥

२. अग्निदेव, होता, पोता, ऋत्विक् और नेष्टा आवि का कार्य
तुम्हारा ही कर्म है । तुम अग्नीध्र हो । जिस समय तुम यज्ञ की इच्छा
करते हो, उस समय प्रशास्ता का कर्म भी तुम्हारा ही है । तुम्हीं
अध्वर्यु और ब्रह्मा नाम के ऋषि हो । हमारे घर में तुम ही
गृहपति हो ।

अथ तृतीया—

त्वमग्निन्द्रो वृषभः सतामसि त्वं विष्णुरुगुयो नमस्यः ।

त्वं ब्रह्मरारि विद्वद्ब्रह्मणस्पते त्वं विधर्तः सच सेपु रंध्या ॥ ३ ॥

त्वम् । अग्ने । इन्द्रः । वृषभः । सताम् । असि । त्वम् । विष्णुः ।
 उरुऽगायः । नमस्यः । त्वम् । ब्रह्मा । रयिऽवित । ब्रह्मणः । पते ।
 त्वम् । विधर्तरिति विधर्तः । सचसे । पुरंमृध्या ॥ ३ ॥

हेअग्ने त्वंयतः सतांवृषभोवर्षितासि अतइन्द्रोसि यद्वा सतांसाधूनां इन्द्रोसि कामानांव-
 र्षितासि त्वंविष्णुरसि यतउरुगायः बहुभिर्गीयमानः अतो नमस्यः नमस्कार्यश्चभवसि हेब्रह्मणस्प-
 ते परिवृढस्यकर्मणोमन्त्रस्यवापालयितः त्वं यतः रयिवित्तगवादिधनस्यवेत्ता अतोब्रह्मासि हेविधर्तः
 विविधकारकवैश्वानररूपाग्ने त्वंपुरंमृध्याबहुप्रकारयाबुध्यासचसे सहवर्तसे सर्वदाबुध्यास्तूय-
 सइत्यर्थः ॥ ३ ॥

३. अग्निदेव, तुम साधुओं का मनोरथ पूर्ण करते हो; इसलिए
 तुम्हीं विष्णु हो, तुम बहूंतों के स्तुतिपात्र हो; तुम नमस्कार के योग्य
 हो। घनवान् स्तुति के अधिपति, तुम मन्त्रों के स्वामी हो, तुम विविध
 पदार्थों की सृष्टि करते और विभिन्न बुद्धियों में रहते हो।

त्वमग्नेराजावरुणो धृतव्रतस्त्वं मित्रो भवसि दस्म ईड्यः ।

त्वमर्यमा सत्यतिर्यस्य संभुजं त्वमंशो विदथे देवभाजयुः ॥ ४ ॥

त्वम् । अग्ने । राजा । वरुणः । धृतव्रतः । त्वम् । मित्रः । भवसि ।
 दस्मः । ईड्यः । त्वम् । अर्यमा । सत्सपतिः । यस्य । समृद्भुजम् ।
 त्वम् । अंशः । विदथे । देव । भाजयुः ॥ ४ ॥

हेअग्ने त्वंयतो धृतव्रतः धारितकर्मासि अतोवरुणो राजासि यतो दस्मः शत्रूणामुपक्षपयिता ई-
 ड्यः स्तुत्यश्च अतो त्वं मित्रः एतन्नामको देवोसि यतः त्वं सत्यतिः सतामभिमतपदानेन पालयिता अतः
 अर्यमा भवसि दातृत्वं चार्यम्णो लिङ्गं अर्यमेतितमाहुयों ददातीति यस्यार्यम्णोदानं संभुजं सन्ततभु-
 जं व्यापकं भवति यद्वा यस्य धनं संभुजं सम्यग्भोगाय साधुग्रहीतृणां तथा त्वं अंशः सूर्यमूर्त्यन्तर-
 भूत एतन्नामको देवोसि तादृशहे देव विदथे स्मदीयेयज्ञे भाजयुः फलानां भाजयिता प्रापयितासि ॥ ४ ॥

४. अग्नि, तुम धृतव्रत हो; इसलिए तुम राजा वरुण हो। तुम
 शत्रुओं के विनाशक और स्तुति-योग्य हो; इसलिए तुम मित्र हो। तुम
 साधुओं के रक्षक हो; इसलिए तुम अर्यमा हो। अर्यमा का वान सर्व-
 व्यापी है। तुम अंश (सूर्य) हो। अग्निदेव, तुम हमारे यज्ञ में फल-
 वान करो।

त्वमग्ने त्वष्टा विधते सुवीर्यं तव भावो मित्रमहः सजात्यम् ।

त्वमाशु हेमाररिषे त्वं श्वयं त्वं नरांशरथो असि पुरुवसुः ॥ ५ ॥ १७ ॥

त्वम् । अग्ने । त्वष्टा । विधते । सुवीर्यम् । तव । ग्रावः । मित्रमहः ।
 सजात्यम् । त्वम् । आशुहेमा । ररिषे । सुअश्व्यम् ।
 त्वम् । नराम् । शर्धः । असि । पुरुवसुः ॥ ५ ॥ १७ ॥

हेअग्ने त्वष्टाफलस्यसाधुसंपादयितावं विधतेपरिचरतेजनाय सुवीर्यशोभनवीर्यधनं त-
 खेतुर्भवसि ग्रावः याः स्तुतिवाचःसन्ति तास्तव स्वभूताः हेमित्रमहः हितकारितेजः सजात्यं
 अस्माकंबान्धवंभजसइत्यर्थः हेअग्ने आशुहेमा आशुपेरयितावं स्वश्व्यंशोभनाश्वसमूहोपेतंफलं
 ररिषेददासि हेअग्ने पुरुवसुः प्रभूतधनस्त्वं नरानराणां शर्धोबलस्थानीयोसि ॥ ५ ॥

५. अग्निदेव, तुम त्वष्टा हो । तुम अपने सेवक के वीर्यरूप हो ।
 सारी स्तुतियां तुम्हारी ही हैं । तुम्हारा तेज हितकारी है । तुम हमारे
 बन्धु हो । तुम शीघ्र उत्साहित करते हो और हमें उत्तम अश्वयुक्त
 धन देते हो । तुम्हारे पास बहुत धन है । तुम मनुष्यों के बल हो ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमसप्तदशोवर्गः ॥ १७ ॥

अथषष्ठी—

त्वमग्नेरुद्रोअसुरोमहोदिवस्त्वंशर्धोमारुतंपृक्षईशिषे ।
 त्वानैरुणैर्यासिशंगयस्त्वंपूषाविधतःपासिनुत्मना ॥ ६ ॥

त्वम् । अग्ने । रुद्रः । असुरः । महः । दिवः । त्वम् । शर्धः । मारुतम् ।
 पृक्षः । ईशिषे । त्वम् । वानैः । अरुणैः । यासि । शमङ्गयः ।
 त्वम् । पूषा । विधतः । पासि । नु । त्मना ॥ ६ ॥

हेअग्ने त्वं महोदिवोमहतोद्युलोकात् उपलक्षणमेतत् लोकत्रयात् असुरः शत्रूणांनिरसिता
 रुद्रोसि रुद्रुःखं दुःखहेतुर्वापापादिः तस्यद्रावयिताएतन्नामकोदेवोसि रुद्रोवाएष्यदग्निरित्यादि-
 ष्वग्नेरुद्रशब्देनव्यवहारात् यद्वा त्वंरुद्रः रौति मामनिघ्नानरादुःखेपतिष्यन्तीतिरुद्रः तादृशोसि
 रुद्रोरौतीविसतइतिनिर्लक्षम् । तथामहोमहतोदिवोद्युलोकस्यसंबन्धो असुरोसि असुर्वलंतस्यदा-
 ताआदित्यरूपश्चत्वमसि अग्नेर्युलोकसंबन्ध्यसुरत्वमुतवादिवोअसुरायमन्मेत्यादिषु तथात्वंमा-
 रुतंशर्धः मरुत्समूहरूपंबलमसि वायुरूपश्चत्वमसीत्यर्थः एवमग्न्यादित्यवायुरूपस्त्वंपृक्षोन्नस्य
 हविर्लक्षणस्य ईशिषे ईश्वरोभवसि यस्मादेवं तस्मात्त्वंवानैर्वायुसदृशैररुणैरुणवर्णैरश्वैः शङ्ख्यः
 सुखस्यगृहरूपआवासभूतःसन्न यासिग्रामोषियागृहं यद्वा अरुणैर्गमनशीलैर्वानैर्वायुभिरुत्पन्नः

सन्त्यासिवने तथात्वंपूषासर्वस्यपोषकः सन् नृक्षिपं त्वना आत्मना अनुग्रहरूपयास्वबुद्धयैव विधत्ः परिचरतोयजमानान् पाप्सि ॥ ६ ॥

६. अग्नि, तुम महान् आकाश के असुर रुद्र हो। तुम मरुतों के बलस्वरूप हो। तुम अन्न के ईश्वर हो। तुम सुख के आधार-स्वरूप हो। लोहित-वर्ण और वायु-सदृश अश्व पर जाते हो। तुम पूषा हो, तुम स्वयं कृपा करके परिचालक मनुष्यों की रक्षा करते हो।

त्वमग्नेद्रविणोदाअरंरुतेत्वंदेवःसवितारत्नधाअसि ।

त्वंभगोनृपतेवस्वईशिषेत्वंपायुर्दमेयस्तेविधत् ॥ ७ ॥

त्वम् । अग्ने । द्रविणः । उदाः । अरम् । रुते । त्वम् । देवः । सविता ।
रत्नधाः । असि । त्वम् । भगः । नृपते । वस्वः । ईशिषे । त्वम् ।
पायुः । दमे । यः । ते । अविधत् ॥ ७ ॥

हेअग्ने त्वं अरंरुतेत्वामलंकुर्वतेयजमानायद्रविणोदाः हिरण्यस्यदातासि देवोद्योतमानः स-
वितासर्वस्यसत्कर्मसुपेरकस्त्वंरत्नधारमणीयानांधनानांमणिमुक्तादीनांधारयितासि तथा हेनृपते
नृणांपालकाग्ने त्वंभगोभजनीयःसन् वस्वोवसुनोधनस्य ईशिषे समर्थोभवसिदातुं योजमानोद-
मेयज्ञगृहेतेत्वांअविधत् परिचरति तस्यपायुः पालकस्त्वमसि ॥ ७ ॥

७. अग्नि, अलंकारकारी यजमान के लिए तुम स्वर्गदाता हो।
तुम प्रकाशमान सूर्य और रत्नों के आधार स्वरूप हो। नृपति, तुम
भजनीय धनदाता हो। यज्ञ-गृह में जो यजमान तुम्हारी सेवा करता
है, उसकी तुम रक्षा करते हो।

त्वमग्नेदमआविश्वपतिविशस्त्वांराजानंसुविदत्रमृजते ।

त्वंविश्वानिस्वनीकपत्यसेत्वंसहस्राणिशतादशप्रति ॥ ८ ॥

त्वाम् । अग्ने । दमे । आ । विश्वपतिम् । विशः । त्वाम् । राजानम् ।
सुविदत्रम् । ऋजते । त्वम् । विश्वानि । सुअनीक । पत्यसे ।
त्वम् । सहस्राणि । शता । दश । प्रति ॥ ८ ॥

हेअग्ने विश्वपतियजमानानांपालकं त्वां विशः यजमानादमेस्वकीयेयज्ञगृहे आ आसादयन्ति
उपसर्गवशाद्योग्यक्रियाध्याहारः तथाकृत्वाराजानंदीप्यमानं सुविदत्रंशोभनदानं अस्मदनुकूल-
चेतस्कंसुधनंवात्वांऋजते प्रसाधयन्ति ऋजतिःप्रसाधनकर्मेतियास्कः । यतएवं ततोहेस्वनी-

क शोभनज्वालारूपसेन त्वं विश्वानि सर्वाणि हवींषीति शेषः षष्ठ्यर्थे द्वितीया विश्वेषां हविषामा-
ज्यसोमपुरोडाशादीनां पत्यसे ईश्वरो भवसि ईश्वरनामैतत् इरज्यति पत्यत इति तन्नाम सुपाठात् यद्वा
पतिभावमाचरसि त्वं तु स हस्त्राणि शताशतानि दश एतत्संख्याकानि प्रति एतत्संख्याकानामभिमतसा-
धनानां प्रतिनिधिरित्यर्थः प्रतिः प्रतिनिधिप्रतिदानयोरितिकर्मप्रवचनीयत्वं तैर्यत्फलं भवति त-
त्त्वया लभ्यत इत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. अग्नि, लोग अपने-अपने घर में तुम्हें प्राप्त करते और तुम्हें
विभूषित करते हैं। तुम नन्दुष्ट्रों के पालक, दीप्तिमान् और हमारे
प्रति अनुग्रह-सम्पन्न हो। तुम्हारी सेवा अत्युत्तम है। तुम सारे
हव्यों के ईश्वर हो। तुम हजारों, सैकड़ों और दसों फल देते हो।

त्वामग्ने पितरं मिष्टिभिर्नरस्त्वां भ्रात्राय शम्या तनूरुचम् ।

त्वं पुत्रो भवसि यस्ते विधत्वं सखा सुशेवः पास्य धृषः ॥ ९ ॥

त्वाम् । अग्ने । पितरम् । इष्टिभिः । नरः । त्वाम् । भ्रात्राय । शम्या ।

तनूरुचम् । त्वम् । पुत्रः । भवसि । यः । ते । अविधत् । त्वम् ।

सखा । सुशेवः । पासि । आधृषः ॥ ९ ॥

हे अग्ने पितरं पालकं त्वानरोनेतारो यजमानाः इष्टिभिरेषणसाधनैर्यागैर्यजन्त इति शेषः पितृ-
वदपालनाय यजन्त इत्यर्थः तथा तनूरुचं शरीराणां दीपकं शरीरेषु दीप्यमानं वैश्वानरात्मना त्वां भ्रात्रा-
य भ्रातृत्वाय सौ भ्रात्राय शम्या कर्मनामैतत् कर्मणाय जन्त इति शेषः यद्वा भयत्रवक्ष्यमाणेनाविधदि-
त्यनेन संबन्धः हे अग्ने योनरस्ते त्वां अविधत्परिचरति तस्य त्वं पुत्रो भवसि पुत्रवत्पालयिता भवसि
तथा त्वं सखा सत्मानख्यानः सखिवद्वितकारी सुशेवः शेव इति सुखनाम सुष्ठु सुखकारी सन् आधृषः
आधृषकाल्पा पासि रक्षसि पितृत्वकामाय पितृत्वेन भ्रातृत्वकामाय भ्रातृत्वेन पुत्रत्वकामाय पुत्रस्था-
नीयो भवसि त्रिप्रकारेण रक्षसीत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. अग्नि, यज्ञ-द्वारा लोग तुम्हें तुष्ट करते हैं; क्योंकि तुम पिता
हो। तुम्हारा भ्रातृत्व प्राप्त करने के लिए लोग कर्म-द्वारा तुम्हें तुष्ट
करते हैं। तुम भी उनका शरीर प्रदीप्त कर देते हो। जो तुम्हारी सेवा
करता है, तुम उसके पुत्र हो। तुम सखा, शुभकर्त्ता और शत्रु-निवारक
होकर रक्षा करौ।

अथ दशमी—

त्वमग्ने भ्रातृत्वेन त्वं पुत्रो भवसि यस्ते विधत्वं सखा सुशेवः पास्य धृषः ।

त्वं विभास्य नुदक्षि दावने त्वं विशिष्य रसि यज्ञमातनिः ॥ १० ॥ १८ ॥

त्वम् । अग्ने । ऋभुः । आके । नमस्यः । त्वम् । वाजस्य । क्षुमत्तः ।
 रायः । ईशिषे । त्वम् । वि । भासि । अनु । धक्षि । दावने । त्वम् ।
 विदशिक्षुः । असि । यज्ञम् । आतनिः ॥ १० ॥ १८ ॥

हेअग्ने त्वंऋभुः उरुभासमानोमेधावीवा त्वमाके अन्तिकेसन्निधावेव नमस्योनमस्कार्यः स्तु-
 त्यइत्यर्थः इतरदेवतावन्मन्त्रप्रतिपाद्याकारेणस्तुत्योनभवसि किन्तुप्रत्यक्षइत्यर्थः तथात्वंक्षुमतः
 शब्दवतः सर्वत्रश्रूयमाणस्यवाजस्यान्त्यरायोधनस्य ईशिषेस्वामीभवसि अतस्तद्देहीत्यर्थः हेअ-
 ग्ने त्वंविभासिविशेषेणदीप्यसे तदर्थमनुअनुक्रमेणैव धक्षिदहसिकाष्ठादीन् दहेर्लेटिसिपिरूपं संहि-
 तायांभूभावाभावश्छान्दसः किमर्थमेवं दावनेछेदनायान्धकारस्य यद्वाहविषोदानवतेयजमानाय
 वा किञ्च त्वंयज्ञंविशिक्षुः विशेषेणशिक्षयितासाधयितासि नलोकाव्ययेतिषष्ठ्यानिषेधः तथा
 आतनिः फलस्यसर्वतोविस्तारयिता ॥ १० ॥

१०. अग्नि, तुम ऋभु हो। तुम प्रत्यक्षं स्तुति-योग्य हो। तुम सर्वत्र
 विभूत धन और अन्न के स्वामी हो। तुम अतीव उज्ज्वल हो।
 अंधकार के विनाश के लिए तुम धीरे-धीरे काष्ठ आदि का दहन करते
 हो। तुम भली भाँति यज्ञ का निर्वाह और उसके फल का विस्तार
 करते हो।

त्वमग्ने अदितिर्देवदाशुषे त्वंहोत्रा भारती वर्धसे गिरा ।

त्वमिळा शतहिमा सिदक्षसे त्वं वृत्रहा वसुपते सरस्वती ॥ ११ ॥

त्वम् । अग्ने । अदितिः । देव । दाशुषे । त्वम् । होत्रा । भारती ।

वर्तसे । गिरा । त्वम् । इळा । शतहिमा । असि । दक्षसे । त्वम् ।

वृत्रहा । वसुपते । सरस्वती ॥ ११ ॥

हेअग्ने देव त्वंदाशुषेहविदत्तवतेयजमानायादितिरखण्डयिता परिपालयितासि यद्वाअदी-
 नाभूमिरसि किञ्च त्वंहोत्राहोमनिष्पादिकाभारतीभरतस्यादित्यस्यसंबन्धिनीरश्मिरूपासतीगि-
 रास्तुत्यावर्धसेप्रवृद्धोभवसि किञ्च त्वंशतहिमा हिमशब्दःकालोपलक्षकः अपरिमितकाला नित्या
 इळा भूमिरसि तादृशीसतीदक्षसेदानायसमर्थाभवसि तिङउत्तरत्वादिनिघातः तथाहेवसुपतेध-
 नपालक वृत्रहापापादेहेन्तात्वंसरस्वती सरणवान्यायःतत्संबन्धिनीएतन्नियामकामाध्यमिकावा-
 गसि आदित्याग्निवायूनांसंबन्धिन्योभारतीळासरस्वत्याख्यायास्तिस्त्रोदेव्यःसन्ति ताअपित्व-
 भेवेत्यर्थः ॥ ११ ॥

११. अग्निदेव, तुम हव्यदाता के लिए अदिति हो। तुम होत्रा और
 भारती हो। स्तुति-द्वारा तुम वृद्धि प्राप्त करो। तुम सौ वर्षों की
 भूमि हो। तुम दान में समर्थ हो। हे धन-पालक, तुम वृत्रहन्ता और
 सरस्वती हो।

अथद्वादशी—

त्वमग्ने सुभृत उत्तमं वयस्तव स्पर्हवर्ण आसं दृशि श्रियः ।

त्वाजः प्रतरणो बृहन्नसित्वं रयिर्बहुलो विश्वतः स्पृथुः ॥ १२ ॥

त्वम् । अग्ने । सुभृतः । उत्तमम् । वयः । तव । स्पर्ह । वर्ण ।

आ । समं दृशि । श्रियः । त्वम् । वाजः । प्रतरणः । बृहन् । अस्मि ।

त्वम् । रयिः । बहुलः । विश्वतः । स्पृथुः ॥ १२ ॥

हे अग्ने त्वं सुभृतः सुष्ठु पोषितः सन् उत्तमं निरतिशयं वयः अन्नमायुष्यं वा त्वमसि तत्संपादकोसीत्यर्थः तथा तव स्पर्हं स्पृहणीये वर्णे लोहितशुक्लादिलक्षणे सन्दृशिसम्यग्दर्शनीये श्रियः ऐश्वर्याणिकान्तयोवा आश्रित्य वर्तन्ते उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः किञ्च त्वं वाजः अन्नं तत्साधकत्वात्ताच्छब्दं अन्नसाधक इत्यर्थः प्रतरणः प्रतारयितापापाद अतएव बृहन्महानसि तथा त्वं रयिर्घनरूपोसि बहुलः सर्वविषयबाहुल्योपेतः विश्वतः सर्वतः स्पृथुः विस्तीर्णः प्रख्यात इत्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. अग्निदेव, अच्छी तरह पुष्ट होने पर तुम्हीं उत्तम अन्न हो । तुम्हारे स्पृहणीय और उत्तम वर्ण में ऐश्वर्य रहता है । तुम्हीं अन्न, आता, बृहत्, घन, बहुल और सर्वत्र विस्तीर्ण हो ।

त्वामग्न आदित्यास आस्यं त्वां जिह्वां शुचं चक्रिरेकवे ।

त्वां रातिषाचो अध्वरेषु सश्विरे त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम् ॥ १३ ॥

त्वाम् ॥ अग्ने । आदित्यासः । आस्यम् । त्वाम् । जिह्वाम् । शुचं चक्रिरे ।

चक्रिरे । कवे । त्वाम् । रातिः साचः । अध्वरेषु । सश्विरे । त्वे इति ।

देवाः । हविः । अदन्ति । आहुतम् ॥ १३ ॥

हे अग्ने त्वां आदित्यासः अदितेः पुत्रा इन्द्रादयः आस्यं स्वकीयं मुखं भक्षणपानादिसाधनं चक्रिरे इति वक्ष्यमाणेन संबन्धः तथा हे कवे त्वामेव शुचयः शुद्धादीनां वा देवा जिह्वां स्वकीयजिह्वास्थानीयमास्वादनसाधनं चक्रिरे त्वन्मुखेनैव भक्षयन्ति त्वज्जिह्वयैवास्वादयन्तीत्यर्थः तथा त्वामेव रातिषाचः रातिर्दानं दत्तं हविरादिधनं वा तेन समवेताः देवाः अध्वरेषु यज्ञेषु सश्विरे सेवन्ते त्वामेव प्रतीक्षन्ते विना त्वया स्वेषां हविर्भक्षणायो गाव एवं कृत्वा त्वे त्वयि देवाः सर्वे आहुतं सर्वतो दत्तं हविरदन्ति भक्षयन्ति एवं सर्वदेवोपकारिणं महानुभावं स्तौमीत्यर्थः ॥ १३ ॥

१३. अग्निदेव, आदित्यों ने तुम्हें मुख दिया है । हे कवि, पवित्र देवताओं ने तुम्हें जीभ दी है । दान के समय एकत्र देवतां यज्ञ में तुम्हारी अपेक्षा करते और तुम्हें ही आहुति रूप में दिया हुआ हव्य भक्षण करते हैं ।

त्वेअग्नेविश्वेअमृतासोअद्रुहआसादेवाहविरदन्त्याहुतम् ।

त्वयामर्तासःस्वदन्तआसुतित्वंगर्भोवीरुधांजज्ञिषेशुचिः ॥ १४ ॥

त्वे इति । अग्ने । विश्वे । अमृतासः । अद्रुहः । आसा । देवाः । हविः ।

अदन्ति । आहुतम् । त्वया । मर्तासः । स्वदन्ते । आसुतिम् । त्वम् ।

गर्भः । वीरुधां । जज्ञिषे । शुचिः ॥ १४ ॥

हेअग्ने त्वेत्यपि विश्वेसर्वे अमृतासः अमरणधर्माणःअद्रुहःअद्रोघारोदेवाआसात्वदीयेना-
स्येनाहुतंहविरदन्ति भक्षयन्ति आस्यशब्दस्यतृतीयैकवचनेपद्मोमासित्यादिनाआसन्नादे-
शः ऊडिदंपदादीतिविभक्तेरुदात्तत्वं तथा मर्तासोमनुष्याःअपित्वयासाधनभूतेनासुतिरस-
रूपमन्नादिकं स्वदन्ते आस्वादयन्ति त्वमेववीरुधांलतादीनांगर्भोगर्भस्थानीयः तेषामध्येव-
स्थानात् वसुः सर्वेषांनिवासभूतः शुचिः शुद्धःसन् जज्ञिषे उत्पादयसिसस्याद्यन्म ॥ १४ ॥

१४. अग्निदेव, सारे अमर और दोष-रहित वेवंगण तुम्हारे मुख
से, आहुतिरूप में, प्रदत्त हवि का भक्षण करते हैं। मर्त्यगण भी तुम्हारे
द्वारा अन्नादि का आस्वाद पाते हैं। तुम लता आदि के गर्भ (उत्सर्प)-
रूप हो। पश्चिन्न होकर तुमने जन्म ग्रहण किया है।

त्वंतान्त्सञ्चप्रतिचासिमज्मनाग्नेसुजातप्रचदेवरिच्यसे ।

पृक्षोयदत्रमहिनावितेभुवदनुद्यावापृथिवीरोदसीउभे ॥ १५ ॥

त्वम् । तान् । सम् । च । प्रति । च । असि । मज्मना । अग्ने । सुजात ।

प्र । च । देव । रिच्यसे । पृक्षः । यत् । अत्र । महिना । वि । ते ।

भुवत् । अनु । द्यावापृथिवी इति । रोदसी इति । उभे इति ॥ १५ ॥

हेअग्ने त्वमज्मनाबलेनतान् प्रसिद्धान्देवान् संचासि सङ्गच्छसि तैःसहितोपिभवसि तथा
सामर्थ्येन प्रतिचासि प्रत्येकं तैर्विभिन्नःप्रतिनिधिर्वाभवसि प्रतिस्वीकारसमयेतैःसहितोभवसि
वियुक्तश्चभवसोत्यर्थः हेसुजात शोभनजनन मन्त्रसहितमथनेनोत्पन्नत्वादग्नेःसुजन्मत्वं तादृ-
शाग्ने हेदेव परिच्यसेच तैर्बलेनचाधिकोभवसि आधिक्यकारणमाह यदयस्माद-अत्रास्मिन्य-
ज्ञेपृक्षः सर्वमप्यन्नं व्यत्ययेनबहुवचनं तेतवैवविभुवत् समर्थभवति महिनामाहात्म्येन यतो-
महत्त्वमस्ति अतइत्यर्थः कुत्रेतिदुच्यते रोदसी सर्वनिरोदनस्वभावे उभेद्यावापृथिवीद्यावा-
पृथिव्यावनुतेप्रतितयोर्मध्येव्याप्तइत्यर्थः त्वयिहुतमन्नंत्वन्महत्त्वेनलोकत्रयेव्याप्तमित्यर्थः ॥ १५ ॥

१५. अग्निदेव, बल-द्वारा तुम प्रसिद्ध देवों के साथ मिलो और उनसे
पृथक् होओ। सुजात देव, तुम उनसे बलिष्ठ बनो; क्योंकि तुम्हारी
ही महिमा से यह यज्ञ-स्थित अन्न शब्दायमान द्यावा-पृथिवी के बीच
व्याप्त होता है।

अथषोडशी-

येस्तोतृभ्योगोअग्रामश्वपेशसमग्नेरातिमुपसृजन्तिसूरयः।

अस्माञ्चतौप्रहिनेषिवस्यआबृहद्देमविदथेसुवीराः ॥ १६ ॥ १९

ये । स्तोतृभ्यः । गोऽअग्राम् । अश्वऽपेशसम् । अग्ने । रातिम् ।

उपसृजन्ति । सूरयः । अस्मान् । च । तान् । च । प्र । हि । नेषि ।

वस्यः । आ । बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ १६ ॥ १९ ॥

अनयाहोतास्तुतिनिगमव्याजेनाभिमतमाशास्ते हेअग्ने सूरयोमेधाविनः प्रेरयितारोवाये यजमानाः स्तोतृभ्यःस्तुतिकर्तृभ्योगोअग्रामावोग्रगामिन्योयस्यास्तादृशींगोप्रमुखांअश्वपेशसं पेशइतिरूपनाम अश्वेननिरूपणीयांपतद्वयंप्राधान्याभिप्रायं गौश्चाश्वश्चाजाश्चेतिदक्षिणापरिगण-
नेषुगवाश्वयोःप्राथम्यात् तादृशींरातिंउपसृजन्तिददते तान्यजमानानस्मांश्चर्विजोवस्वोवसी-
यः श्रेष्ठंस्वर्गादिस्थानंआसर्वतः प्रहिणेषि प्रकर्षेणनयसिखलुनेत्यर्थः हिप्रसिद्धौ वयंचसुवी-
राशोभनपुत्रादिसहिताविदथेयज्ञेबृहत्पहवमन्त्रजातंवदेम उच्चारयामः स्तुमइत्यर्थः ॥ १६ ॥

१६. अग्नि, जो मेधावी स्तोताओं को गौ और अश्व आदि दान करते हैं, उन्हें तथा हमें श्रेष्ठ स्थान में ले चलो। हम वीरों से युक्त होकर यज्ञ में विशाल मंत्र पढ़ेंगे।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेएकोनविंशोवर्गः ॥ १९ ॥

यज्ञेनवर्धतेतित्रयोदशर्चद्वितीयसूक्तं मण्डलद्रष्टुर्गुप्तमदस्यार्थं मण्डलादिष्वग्नेयमितिपरिभाषयाग्नेयं तुशब्दानुकर्षादिदमपिजागतम् यज्ञेनसप्तोनेत्यनुक्रान्तम् प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्र-
योर्जागतेछन्दस्यस्यविनियोगः सूत्रंतुपूर्वसूक्तएवोक्तम् तथाचतुर्विंशिकेतृतीयसवनजातवेदस्य
निविद्धानीयमिदं यज्ञेनवर्धतेत्याग्निमारुतमितिसूत्रितत्वात् पृष्ठ्याभिष्टवषडहयोर्द्वितीयेहन्यपि-
जातवेदस्यनिविद्धानमिदम् चातुर्विंशिकंतृतीयसवनमिति चतुर्विंशादितिदिष्टत्वात्।

तत्रप्रथमा-

यज्ञेनवर्धतजातवेदसमग्निंयजध्वंहविषातनागिरा।

समिधानंसुप्रयसंस्वर्णरंद्युक्षंहोतारंवृजनेषुधूर्षदम् ॥ १ ॥

यज्ञेन । वर्धत । जातवेदसम् । अग्निम् । यजध्वम् । हविषा । तना ।

गिरा । समऽहधानम् । सुप्रयसम् । स्वऽनरम् । युक्षम् । होतारम् ।

वृजनेषु । धूऽसदम् ॥ १ ॥

हेयजमानाऋत्विजोवा यूयं जातवेदसंजातानां विदितारं जातधनं जातप्रज्ञं वामिं यज्ञेन यागेन वर्धत प्रवर्धयत सामान्येनोक्त्वा विशेषेणाह—हविषा चरुपुरोडाशादिना तना विस्तृतयागिरास्तुत्या-चयजध्वं पूजयध्वं कीदृशं तं समिधानं समिध्यमानं सुप्रयसं शोभनाच्चं स्वर्नरं स्वर्गेनेतव्या यजमानाय स्यतादृशं यद्वा स्वरतिसर्वपर्यायः स्तुतीनां नेतारः स्तोतारः बहुस्तोतारमित्यर्थः द्युक्षंदीप्तं द्यु-निवासिनं वा होतारं होमसंपादकं वृजनेषु बलेषु धूर्षदंबलस्य कर्तारमित्यर्थः अग्नेः पाटवे सति शरीरं बलवदभवतीति प्रसिद्धम् ॥ १ ॥

१. अग्निदेव दीप्तिमान्, शोभन-अन्न-सम्पन्न, स्वर्गदाता उद्दीप्त, होम-निष्पादक और बलप्रदाता हैं। उन सर्वभूतज्ञ अग्नि को यज्ञ-द्वारा वर्द्धित करो और यज्ञ तथा विस्तृत स्तुति-द्वारा पूजा करो।

अभित्वा नक्तीरुषसो ववाशिरेभे वत्सं न स्वसरेषु धेनवः ।

दिवइवेदरतिर्मानुषायुगाक्षपोभासि पुरुवारसंयतः ॥ २ ॥

अभि । त्वा । नक्तीः । उषसः । ववाशिरे । अग्ने । वत्सम् । न ।
स्वसरेषु । धेनवः । दिवःइव । इत् । अरतिः । मानुषा । युगा ।
आ । क्षपः । भासि । पुरुवार । सम्ययतः ॥ २ ॥

हे अग्ने त्वात्वां अभिप्रतिनक्तीः रात्रीः उषसः अहानि सर्वासुरात्रिषु सर्वेष्वप्यहस्तु यद्वा नक्तशब्दः सायंकालं लक्षयति सायंप्रातरग्निहोत्रस्य सद्भावात् सर्वेषु कालेषु सायंप्रातःकालेषु वा ववाशिरे आकांक्षन्ते यजमाना यष्टुं यद्वा अहानिरात्रयश्च त्वामेव कामयन्ते होतुं काले कर्मणश्चो-दनात् कालानां कामनमुपचर्यते तत्र दृष्टान्तः—स्वसरेषु स्वयंसरणशीलेष्वहस्तु सरणाधिकरणेषु गोष्ठेषु वा धेनवो वत्सं वत्समिव किञ्च हे पुरुवार बहुभिर्वरणीया अग्ने संयतो नियतस्त्वं दिवइव ध्रुलोकस्येव अरतिः व्याप्तो विस्तृतः तत्रत्यानां देवानां हविः प्रदानायैव सर्वत्र व्याप्त इत्यर्थः मानुषा मानुषाणां यजमानानां संबन्धीनि युगायुगानि युगशब्दः कालोपलक्षकः प्रातरादिसवनानि सर्वेषु सवनेषु अत्यन्तसंयोगे द्वितीया क्षपो इव रात्रीः सर्वासुरात्रिष्वपि आभासि समन्ताद्दीप्यते ॥ २ ॥

२. अग्निदेव, जैसे दिन में गायें बछड़े की इच्छा करती हैं, वैसे ही तुम्हें यजमान लोग दिन और रात्रि में चाहते हैं। अनेक के मान-नीय अग्निदेव, तुम संयत होकर ध्रुलोक में व्याप्त हो। मनुष्यों के यज्ञों में सदा रहते हो। रात में प्रवीप्त होते हो।

तं देवा बुभ्रे रजसः मुदंसं दिवस्पृथिव्योररतिं न्येरिरे ।

रथमिव वेद्यं शुक्रशोचिषमग्निमित्रं नक्षितिषु प्रशंस्यम् ॥ ३ ॥

तम् । देवाः । बुध्ने । रजसः । सुदंसंसम् । दिवःपृथिव्योः । अरतिम् ।
नि । एरिरे । रथम्इव । वेद्यम् । शुक्रशोचिषम् । अग्निम् ।
मित्रम् । न । क्षितिषु । प्रशंस्यम् ॥ ३ ॥

तंप्रसिद्धमुक्तगुणविशिष्टमग्निं देवाःप्रसिद्धाव्यवहर्तारऋत्विजोवा रजसोरंजनात्मकस्यलो-
कस्यबुध्नेमूलेपृथिव्यावेद्यामित्यर्थः तन्न्येरिरितराभीरयन्ति व्यापारयन्तिस्वस्वहविलाभाभ-
ऋत्विक्पक्षेस्तोत्रादिनानितरांगच्छन्तिभजन्ते कीदृशमित्याह सुदंसंसंशोभनदर्शनंदिवस्पृथिव्योः
द्यावापृथिव्योः अरतिंईश्वरंगन्तारंव्याप्तंवा वेद्यंवेदोधनं तस्मैहितं रथमिवरथंयथास्वाभिमतला-
भायाश्रयन्तेतद्वत् यद्वा रथमिवप्राप्तिसाधनत्वेनवर्तमानंवेद्यंवेदितव्यंशुक्रशोचिषंदीप्तवर्णंअग्निमि-
त्रंन सखिवत् कार्यसाधकं यद्वा आदित्यमिव क्षितिषुयागभूमिषुमनुष्येषुवाप्रशंस्यंप्रकर्षेणस्तुत्यं
एवंमहानुभावमग्निंन्येरिरइति ॥ ३ ॥

३. अग्नि सुदर्शन, द्यावा-पृथिवी के ईश्वर, धन-पूर्ण रथ के सदृश,
वीप्तवर्ण, ज्वाला-स्वरूप, कार्यसाधक और यज्ञभूमि में प्रशंसित हैं।
देवता लोग उन्हीं अग्नि को संसार के मूल देश में स्थापित करते हैं।

तमुक्षमाणंरजसिस्वआदमेचन्द्रमिवसुरुचंह्वारआदधुः ।

पृश्याःपतरंचितयन्तमक्षभिःपाथोनपायुंजनसीउभेअनु ॥ ४ ॥

तम् । उक्षमाणम् । रजसि । स्वे । आ । दमे । चन्द्रम्इव ।

सुरुचम् । ह्वारे । आ । दधुः । पृश्याः । पतरम् । चितयन्तम् ।

अक्षभिः । पाथः । न । पायुम् । जनसी इति । उभे इति । अनु ॥४॥

तंस्तुत्यतरंरजस्यन्तरिक्षेआउक्षमाणंसर्वतःसिञ्चन्तंवृष्टिजलं रजसिपृथिव्यावेद्याघृतादिनाआ
सिच्यमानंवा स्वेस्वकीयेह्वारेविजनेदमेयागगृहेआदधुःआदधते कीदृशंतं चन्द्रमिवसुरुचं चन्द्र-
मितिहिरण्यनाम हिरण्यमिवशोभनदीप्तिं पश्चात्प्रवृद्धावस्थायांपृश्याःपतरंचुलोकस्यान्तरिक्षस्या-
गन्तारं अक्षभिःस्वकीयेज्वालारूपैःअवयवैःचितयंतं चेतयमानं पाथोनपायुं उदकमिवरक्षकं उभे-
जनसी सर्वस्यजनयित्रीद्यावापृथिव्यावनुव्याप्तंभूम्यांहोमाधारत्वेनस्थित्वाहविःप्रापणायद्युलो-
कगामिनितिभावः एवंरूपमग्निमादधते ॥ ४ ॥

४. अग्निदेव, अन्तरिक्ष वृष्टि-जल-वाता, चन्द्रमा की तरह वीप्ति-
विशिष्ट, अन्तरिक्षगामी ज्वाला-द्वारा लोगों को चैतन्य देनेवाले, जल
की तरह रक्षक और सबकी जनयित्री द्यावा-पृथिवी को व्याप्त करनेवाले
हैं। उन्हीं अग्नि को उस विजन गृह में स्थापित किया गया है।

अथपञ्चमी-

सहोताविश्वंपरिभूत्वध्वरंतमुहव्यैर्मनुषक्रञ्जतेगिरा ।
हिरिशिप्रोवृधसानासुजर्भुरद्यौनस्तृभिश्चितयद्रोदसीअनु॥५॥२०॥

सः । होता । विश्वम् । परि । भूतु । अध्वरम् । तम् । ऊँ इति ।
हव्यैः । मनुषः । क्रञ्जते । गिरा । हिरिशिप्रः । वृधसानासु ।
जर्भुरत् । द्यौः । न । स्तृभिः । चितयत् । रोदसी इति । अनु ॥५॥२०॥

सोमिहोताहोमनिष्पादकः सन् विश्वं सर्वं अध्वरं यागं परिभूतु परितो भवतु तमुतमेवाग्निहव्यैर्हवि-
भिः गिरास्तुत्याच मनुषो मनुष्याक्रञ्जते प्रसाधयन्ति क्रञ्जतिः प्रसाधनकर्मा हिरिशिप्रोहरणशील-
हनुः दीप्तोष्णीषो वा शिप्राः शीर्षसुवितताहिण्ययीरित्यादिमन्त्रान्तरात् । वृधसानासु प्रवर्धमानास्वो-
षधीषु ज्वालासु वा जर्भुरत् पूर्यमाणो यज्ञगन्ता शत्रुतं पदं यद्वा द्वितीयाथैः सप्तमी वर्धमाना ओषधी-
जर्भुरत् पुनः पुनर्दहन्तित्यर्थः द्यौर्द्युलोकोन्तरिक्षं स्तृभिर्नक्षत्रैरिव रोदसी अनुद्यावापृथिव्या वनु-
चितयत् चेतयति ज्वालाभिर्विस्फुल्लिङ्गैश्च भुवमन्तक्षिरंचव्यामोतीत्यर्थः ॥ ५ ॥

५. होम-निष्पादक होकर अग्निदेव सारे यज्ञों को व्याप्त करें ।
मानवों ने हव्य और स्तुति-द्वारा उन्हें अलंकृत किया है । दाहक-शिखा-
युक्त अग्नि वर्द्धमान ओषधियों के बीच जलकर, जैसे नक्षत्र आकाश में
चमकते हैं, वैसे ही, द्यावा-पृथिवी को प्रकाशित करते हैं ।

॥ इति द्वितीयस्य पञ्चमे विशोवर्गः ॥ २० ॥

अथषष्ठी-

सनोरेवत्समिधानःस्वस्तयेसंदस्वान् रयिमस्मासु दीदिहि ।
आनः कृणुष्व सुविताय रोदसी अग्ने हव्यामनुषो देव वीतये ॥ ६ ॥

सः । नः । रेवत् । समऽइधानः । स्वस्तये । समऽदस्वान् । रयिम् ।
अस्मासु । दीदिहि । आ । नः । कृणुष्व । सुविताय । रोदसी इति ।
अग्ने । हव्या । मनुषः । देव । वीतये ॥ ६ ॥

हे अग्ने सतादृशस्त्वं नोस्माकं स्वस्तये स्वस्तीत्यविनाशिनाम क्षेमाय रेवत् रयिमत् रयिधनं उ-
पर्युपरिवृद्धिमत् दानयोग्यं वाहनं अस्मासु संदस्वान् सम्यक्प्रयच्छन् समिधानोस्माभिः सम्यगि-
ध्यमानः सन् दीदिहि दीप्यस्व यद्वा रेवदिति क्रियाविशेषणं राः धनं सवृद्धिमदयथा तथा दीप्य-

स्वेति तथाभूतः सन्नोऽस्मभ्यं सुविताय सुहिताय शोभनफलाय रोदसीद्यावापृथिव्यावारुण्य
सर्वतः कुरुष्व उभौ लोकोभोगप्रदौ कुर्वित्यर्थः किमर्थमिति तदुच्यते हे देवाग्ने मनुषो मनुष्यस्य यज-
मानस्य मम संवन्धीनि हव्या हवींषि वीतये देवेभ्यो भक्षणाय पुनः पुनर्यागाद्यनुष्ठानायेत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. अग्निदेव, हमारे मंगल के लिए क्रमागत और वर्द्धित धन देते
हुए तुम प्रज्वलित होकर प्रकाशित होओ। अग्नि, द्यावा-पृथिवी में हमें
फल दो। मनुष्यों-द्वारा प्रदत्त हव्य देवों के भक्षण के लिए लाया जाय।

दानो अग्ने बृहतो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजं श्रुत्या अपा वृधि ॥

प्राची द्यावा पृथिवी ब्रह्मणा रुधि स्वर्णं शुक्रमुषसो विदिद्युतुः ॥ ७ ॥

दाः । नः । अग्ने । बृहतः । दाः । सहस्रिणः । दुरः । न । वाजंम् ।
श्रुत्यै । अप । वृधि । प्राची इति । द्यावा पृथिवी इति । ब्रह्मणा ।
रुधि । स्वः । न । शुक्रम् । उषसः । वि । दिद्युतुः ॥ ७ ॥

हे अग्ने नोऽस्मभ्यं बृहतो महतः प्रभूतान् गवाश्वादिधनविशेषान् दाः देहि तथा सहस्रिणः
सहस्रसंख्योपेतान् पुत्रभृत्यादीन् दाः देहि ददातेऽछान्दसेऽलुङ्गिरूपम् वाक्यभेदादनिघातः श्रुत्यै-
कीर्त्यै वाजमनं दुरो न तस्य द्वा राण्यपि न शब्दश्चार्थे अपा वृधि अपवृणु प्रेरयेत्यर्थः यद्वा द्वा-
णीव तस्यास्युपायान्विशदयति तदर्थं द्यावा पृथिवी ब्रह्मणा परिवृढेन कर्मणा प्राची प्रकृष्टाश्चने अ-
स्मदनुकूले रुधिकुरु स्वर्णं आदित्य इव यथा जगत्प्रकाशयति तद्वत् शुक्रं दीप्तं त्वामुषसः उषः
काला विदिद्युतुः विद्योतयन्ति उषः काले ह्यग्नयः प्रज्वाल्यन्ते ॥ ७ ॥

७. अग्नि, हमें यथेष्ट गौ, अश्व आदि तथा सहस्र-संख्यक पुत्र,
पौत्र आदि दो। कीर्ति के लिए अन्न दो और अन्न का द्वार खोलो।
उत्कृष्ट यज्ञ-द्वारा द्यावा-पृथिवी को हमारे अनुकूल करो। आदित्य की
तरह उषायेँ तुम्हें प्रकाशित करती हूँ।

स इधान उषसो राम्या अनु स्वर्णं दीदेद रुषेण भानुना ।

होत्राभिर्भिर्मनुषः स्वध्वरो राजा विशामतिथिश्चारुणायवे ॥ ८ ॥

सः । इधानः । उषसः । राम्याः । अनु । स्वः । न । दीदेत् । अरुषेण ।
भानुना । होत्राभिः । अग्निः । मनुषः । सुध्वरः । राजा । विशाम् ।
अतिथिः । चारुः । आयवे ॥ ८ ॥

सोमिःसाम्यारमणहेतुभूताः उपसःअनुअनुलक्ष्यइधानः इध्यमानः दीपितःसन् अरुणे-
णरोचमानेनभानुनातेजसास्वर्णआदित्यइवदीदेत् दीप्यते सोमिर्मनुषोमनुष्यस्यहोतुः होमाभिः
होत्रेतिवाङ्म होमसाधनभूताभिःस्तुतिभिःस्तूयमानः स्वध्वरः शोभनयागोविशामजानी
राजाराजमानः स्वामीआयवे मनुष्याय यजमानायतदर्थं चारुः चरणशीलः अतिथिः अति-
थिवत्पूज्योभवति ॥ ८ ॥

८. रमणीय उषा में अग्नि प्रज्वलित होकर, सूर्य की तरह, उज्ज्वल
किरणों में देदीप्यमान होते हैं । मनुष्यों के होमसाधक, स्तुति-द्वारा
स्तूयमान, उत्तम यज्ञवाले और प्रजाओं के स्वामी अग्नि
यजमान के पास, प्रिय अतिथि की तरह, आते हैं ।

ए॒वानो॑अ॒ग्नेअ॒मृते॑षु॒पूर्व्य॑धी॒ष्पीपा॒यबृ॒हद्वि॑वेषु॒मानु॑षा ।

दु॒हाना॑धे॒नुवृ॒जने॑षु॒कार॑वे॒त्मना॑श॒तिर्न॑पुरु॒रूप॑मिषणि ॥ ९ ॥

ए॒व । नः । अ॒ग्ने । अ॒मृते॑षु । पूर्॒व्य । धीः । पी॒पा॒य । बृ॒हत् । द्वि॑वेषु ।

मा॒नु॒षा । दु॒हाना॑ । धे॒नुः । वृ॒जने॑षु । का॒र॒वे । त्मना॑ । श॒तिर्न॑म् ।

पु॒रु॒रूप॑म् । इ॒षणि॑ ॥ ९ ॥

बृहद्विवेषुभूतद्युतिषुअमृतेषुदेवेषुमध्ये हेपूर्व्य पूर्वभाविचग्ने त्वांमानुषामनुष्याणामध्ये
नोस्मदीयाधीर्बुद्धिःस्तुतिकर्मवा एवएवंपीपायप्याययति यद्वा मानुषामनुष्यान् धीस्त्वदीया
बुद्धिः कर्मवाप्याययतु तथात्वदीयाधीः वृजनेषुयज्ञेषुकारवेस्तोत्रेदुहाना धेनुः दोग्ध्रीधेनुरिव
सुप्तोपममेतत् त्मनाआत्मनैव इषणिषणायां सत्यां शतिर्न अपरिमितसंख्याकं पुरुरूपंवा-
श्वादिरूपेणनानारूपं धनसमूहं दुहानाभवति ॥ ९ ॥

९. अग्नि, तुम यथेष्ट द्युतिवाले हो । देवों के पूर्ववर्ती मनुष्यों
की स्तुति तुम्हें आप्यायित करती है । दूधवाली गाय की तरह यह
स्तुति यज्ञस्थित स्तोता की तरह स्वयं अपरिमित और विविध प्रकार
धन प्रदान करती है ।

व॒यम॑ग्ने॒अर्व॑ता॒वासु॒वीर्य॑ब्र॒ह्मणा॑वा॒चित॑येमा॒जनो॑अ॒ति ।

अ॒स्माकं॑द्यु॒म्नम॑धि॒पञ्च॑रु॒ष्टिषू॑च्चास्व॒र्णशु॑चीत॒दुष्ट॑रम् ॥ १० ॥

व॒यम् । अ॒ग्ने । अ॒र्व॒ता । वा॒ । सु॒वीर्य॑म् । ब्र॒ह्म॒णा । वा॒ । चि॒त॒ये॒म् ।

जना॑न् । अ॒ति । अ॒स्माकं॑ । द्यु॒म्नम् । अ॒धि । पञ्च॑ । रु॒ष्टिषु॑ ।

उ॒च्चा । स्वः । न । शु॒ची॒त॒ । दु॒ष्टर॑म् ॥ १० ॥

हेअग्ने वयंयजमानाः सुवीर्यशोभनसामर्थ्योपेतंयथातथा अर्वतावा अरणकुशलेनाश्वेन वाशब्दश्चार्थे ब्रह्मणावाअनेनचत्वदत्तेनजनानस्मत्समानानतिचितयेम अतिक्रम्यज्ञायेम-
हि कर्मणिकर्तृप्रत्ययः यद्वा त्वदत्तेनानेनचसुवीर्यचितयेम प्रकाशायतदर्थमस्माकंपञ्च पञ्चसुष्ठु-
ष्टिपुजनेपुनिषादपञ्चमेपुचतुर्षुवर्णेपुउच्चाउच्चैःअतिप्रभूतं दुस्तरं अन्येनाप्राप्तंघुन्नधनं स्वर्णं सू-
र्यैव अधि अधिकं शुशुचीतदीप्यतां अधीत्ययमनर्थकोवा ॥ १० ॥

१०. अग्नि, हम तुम्हारे लिए अन्न और अश्व से यथेष्ट सामर्थ्य प्राप्त करके सबको लांघ जायेंगे और इससे, हमारी अनन्त और दूसरों के लिए अप्राप्य धनराशि सूर्य की तरह, पांच वर्णों (चार वर्ण और पंचम निषाद) के ऊपर दीप्तिमान होगी।

सनोबोधिसहस्यप्रशंस्योयस्मिन्सुजाताइषयन्तसूर्यः ।

यमग्नेयज्ञमुपयन्तिवाजिनो नित्येतोके दीदिवांसंस्वेदमे ॥ ११ ॥

सः । नः । बोधि । सहस्य । प्रशंस्यः । यस्मिन् । सुजाताः ।

इषयन्त । सूर्यः । यम् । अग्ने । यज्ञम् । उपयन्ति । वाजिनः ।

नित्ये । तोके । दीदिवांसम् । स्वे । दमे ॥ ११ ॥

हेअग्ने सहस्यशत्रूणामभिभवितः बलप्रभववा प्रशंस्यः स्तुत्यः सत्वंनोस्मदीयंस्तोत्रादिकं बोधिवृध्यस्व सइत्युक्तंकइत्याह—यस्मिन्नग्नौसुजाताः शोभनजननाः सूरयः स्तोतारऋत्विजः इषयन्त गमयन्तिस्तोत्राणि किञ्च हेअग्नेयज्ञयजनीयंयंवाजिनोहविर्लक्षणान्वन्तोयजमानानि-
त्येतोकेऔरसेपुत्रेनिमित्तभूतेसति यद्वा तस्मिन्यथादीप्यतेपुत्रगृहेयथापितादीप्यतेतद्वत् स्वेदमे स्वकीयेयागगृहेसवनीयादिस्थानेदीदिवांसं दीप्यमानमुपयन्ति हविःस्तोत्रादिनासबोधीत्यन्व-
यः ॥ ११ ॥

११. शत्रु-पराजेंता अग्नि, तुम हमारी स्तुति के योग्य हो। हमारा स्तोत्र श्रवण करो। सुजन्मा स्तोता लोग तुम्हारे ही उद्देश्य से स्तुति करते हैं। अग्नि, रस और पुत्र की प्राप्ति के लिए हव्य-विशिष्ट यजमान के यागगृह में दीप्यमान और यजनीय अग्नि की पूजा की जाती है।

उभयासोजातवेदःस्यामनेस्तोतारोअग्रेसूर्यश्चशर्मणि ॥

वस्वोरायःपुरुश्चन्द्रस्यभूर्यसःप्रजावतःस्वपत्यस्यशग्घिनः ॥ १२ ॥

उभयासः । जातवेदः । स्याम । ते । स्तोतारः । अग्ने । सूर्यः ।

च । शर्मणि । वस्वः । रायः । पुरुश्चन्द्रस्य । भूर्यसः । प्रजावतः ।

सुअपत्यस्य । शग्घि । नः ॥ १२ ॥

हेजातवेदः जातानां वेदितरग्ने स्तोतारः त्वांस्तुवन्तः कृत्विजः सूरयो मेधाविनो यजमानाश्चेत्यु-
भयासः उभये वयं शर्मणि सुखे निमित्तभूते सति ते त्वत्संवन्धिनः स्याम भवेम यद्वा तेशर्मणि स्याम
त्वं च नोऽस्माकं वस्वो निवासहेतोर्वसिष्ठस्य रायोगवादि धनस्य पुरुश्चन्द्रस्य अतिशयेनाह्लादकस्य बहु-
हिरण्योपेतस्य वाभूयसः प्रभूतस्य प्रजावतो भृत्याद्युपेतस्य पुत्रादिभोगपर्याप्तस्य वा स्वपत्यस्य शो-
नपुत्रस्य ईदृश्रूपं धनं नोऽस्मभ्यं शग्धि देहि दातुं शक्नो भवसि ॥ १२ ॥

१२. सर्वभूतज्ञ अग्नि, स्तोता और मेधावी यजमान—हम दोनों
सुख-प्राप्ति के लिए तुम्हारे ही होंगे। हमारे निवास-हेतु, अतिशय
आह्लादप्रद, प्रभूत और पुत्र-प्रपौत्र आदि से युक्त धन दो।

ये स्तोतृभ्यो गोअग्रामश्वपेशसमग्रे रातिमुपसृजन्ति सूरयः ।

अस्माञ्च ताँश्च प्रहिनेषिवस्य आबृहद्देम विदथे सुवीराः ॥ १३ ॥ २१ ॥

ये । स्तोतृभ्यः । गोअग्राम । अश्वपेशसम् । अग्रे । रातिम् ।

उपसृजन्ति । सूरयः । अस्मान् । च । तान् । च । प्र । हि ।

नेषि । वस्यः । आ । बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ १३ ॥ २१ ॥

ये स्तोतृभ्य इति त्रयोदशी व्याख्याता ॥ १३ ॥

१३. अग्नि, जो मेधावी लोग स्तोताओं को गो और अश्व आदि
धन प्रदान करते हैं, उन्हें तथा हमें श्रेष्ठ स्थान में ले चलो। वीर-युक्त
होकर हम यज्ञ में बृहत् मंत्र का उच्चारण करेंगे।

समिद्धो अग्निरित्येकादशर्चं तृतीयं सूक्तं गार्त्तमर्दं त्रैष्टुभं सप्तमीजगती समिद्धो अग्निर्नराशंसः
तनूनपादादय एकादशप्रयाजदेवताः समिद्ध एकादशाप्रं सप्तमीजगतीत्यनुक्रमणिका पशौ शुन-
कानामिदमासी सूक्तं गृत्समदस्यापिशुनकत्वात् समिद्धो अग्निरिति शुनकानामिति हिस्त्रवितम् ।

तत्र प्रथमा—

समिद्धो अग्निर्निहितः पृथिव्यां प्रत्यङ् विश्वानि भुवनान्यस्थात् ।

होता पावकः प्रदिवः सुमेधा देवो देवान्यजत्वग्निरर्हन् ॥ १ ॥

सम्यङ् ईद्धः । अग्निः । निहितः । पृथिव्याम् । प्रत्यङ् । विश्वानि ।

भुवनानि । अस्थात् । होता । पावकः । प्रदिवः । सुमेधाः ।

देवः । देवान् । यजतु । अग्निः । अर्हन् ॥ १ ॥

पृथिव्यां विदितक्षणायां समिद्धः सम्यक् दीप्तः एतन्नामकोऽग्निः निहितः स्थापितः सन्न वि-
श्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि प्रत्यङ् अभिमुखः सन्न अस्थात् तिष्ठति यथा सर्वे जनाः प-

श्यन्ति तथा प्रवृद्धोभवदित्यर्थः किञ्च सोमिर्होताहोमनिष्पादकोदेवानामाह्वातावापावकः शोधकः प्रदिवः पुराणः सुमेधाः शोभनप्रज्ञोदेवोद्योतमानः एवंमहानुभावोऽग्निः अर्हन् यागयोग्यः सन् देवान्यजतु अत्रयष्टव्यानिन्द्रादीन्पूजयतु ॥ १ ॥

१. घेदी पर निहित समिद्ध नामक अग्नि सारे गृह के सामने अवस्थित हैं। होम-निष्पादक, विशुद्धताकारी, प्राचीन, प्रजा-संपुक्ता, द्योतमान और पूजा-योग्य अग्नि देवों की पूजा करें।

नराशंसःप्रतिधामान्यञ्जन्तिसोदिवःप्रतिमह्नास्वर्चिः ।

घृतपुषामनसाहव्यमुन्दन्मूर्धन्यज्ञस्यसमनक्तुदेवान् ॥ २ ॥

नराशंसः । प्रति । धामानि । अञ्जन् । तिस्रः । दिवः । प्रति ।

मह्ना । सुह्रुअर्चिः । घृतपुषा । मनसा । हव्यम् । उन्दन् ।

मूर्धन् । यज्ञस्य । सम् । अनक्तु । देवान् ॥ २ ॥

नराशंसः नरैर्नैतृभिर्ऋत्विग्भिः शंसनीयएतन्नामकोऽग्निः स्वर्चिः शोभनज्वालाः सन् धामानिस्थानानिआहुत्यधिकरणानितेजांसिप्रतिप्रत्येकंमह्नास्वमहिम्ना अञ्जनव्यक्तीकुर्वन् तिस्रोदिवः द्योतमानांस्त्रीनभूम्यादिलोकांश्चप्रतिप्रत्येकमञ्जन् स्थित्याभूमिंप्रकाशेनान्तरिक्षंहविःप्रापणेनदिवमित्यभिप्रायः यद्वा लोकानांप्रत्येकंत्रित्वोपेतत्वात् तिस्रोदिवइत्यविरुद्धं तिस्रोदिवः पृथिवीस्तिष्यइत्यादिमन्त्रवर्णात् । त्रयोवाइमेनिवृत्तोलोकाइतिब्राह्मणाञ्च । तथाघृतपुषाघृतंसिञ्चता मनसाहव्यमुन्दन् क्लेदयन् स्निग्धीकुर्वन् यज्ञस्यमूर्धन् मूर्धनिमुखेहोमसमयेदेवान्यष्टव्यान् समनक्तु सम्यक्व्यक्तीकरोतु तर्पयत्वित्यर्थः ॥ २ ॥

२. नराशंस नामक अग्नि, सुन्दर ज्वाला से युक्त होकर, अपनी महिमा से, प्रत्येक आहुति-स्थल और प्रकाशमान तीनों लोकों को व्यक्त करते हुए, घी बरसाने की इच्छा से, हव्य स्निग्ध करके, यज्ञ के सामने देवों की प्रकाशित करें।

अथतृतीया—

ईळितोअग्रेमनसानोअर्हन्देवान्यक्षिमानुषात्पूर्वोअद्य ।

सआवहमरुतांशर्धोअच्युतमिन्द्रंनरोबर्हिषदयजध्वम् ॥ ३ ॥

ईळितः । अग्रे । मनसा । नः । अर्हन् । देवान् । यक्षि । मानुषात् ।

पूर्वः । अद्य । सः । आ । वह । मरुताम् । शर्धः । अच्युतम् ।

इन्द्रम् । नरः । बर्हिषदम् । यजध्वम् ॥ ३ ॥

हेअग्ने ईळितोस्माभिःस्तुतःसन् मनसास्मदनुरक्तेनदेवानांयागबुद्ध्यावाअर्हन् यागयोग्यःसन् मानुषाद्धोतुःपूर्वः पूर्वभावी नोस्मदर्थमद्यास्मिन्दिनेदेवान्यष्टव्यान् यक्षि त्वमेवयजसि सतादृशोयष्टात्वमावहआकारय कान् मरुतांशर्धोगणंअच्युतमक्षीणमिन्द्रंतदर्विनाभूतमिन्द्रमपि यद्वा मरुद्वलोपेतमिन्द्रंअनन्तरं हेनरोनेतारऋत्विजःवर्हिषदंवर्हिषिसीदन्तंतमिन्द्रंयजध्वम् पूजयध्वम् ॥ ३ ॥

३. इलित या इला नामक अग्निदेव, हम पर प्रसन्न चित्त से, यागकर्म के योग्य होकर, आज, हमारे लिए, मनुष्यों के पूर्ववर्ती होकर देवों का यज्ञ करो। मरुतों और अच्युत इन्द्र का सम्बोधन करो। ऋत्विजो, कुश पर बैठे हुए इन्द्र का यज्ञ करो।

देववर्हिर्वर्धमानंसुवीरंस्तीर्णंरायेसुभरंवद्यस्याम् ।

घृतेनाक्तंवसवःसीदतेदंविश्वेदेवाआदित्यायज्ञियासः ॥ ४ ॥

देव । वर्हिः । वर्धमानम् । सुवीरम् । स्तीर्णम् । राये । सुभरम् ।

वेदी इति । अस्याम् । घृतेन । अक्तम् । वसवः । सीदत । इदम् ।

विश्वे । देवाः । आदित्याः । यज्ञियासः ॥ ४ ॥

हेवर्हिःदेव एतदभिमानिन्नग्ने वर्धमानं सुवीरं शोभन वीरसंपादकं सुभरंसुपूर्णस्तीर्णं अस्मदीयैर्ऋत्विगिरास्तृतं भव किमर्थं रायेधनाय अस्यांवेदीवेद्यां सप्तम्यर्थेप्रगृह्यसंज्ञा संहितायां यणादेशश्छान्दसः घृतेनाज्येनाक्तमिदंस्निग्धंवर्हिःसीदत के हेवसवः एतन्नामकाः हेविश्वेसर्वे देवाः हेआदित्याः यज्ञियासोयज्ञार्हास्तेयूयमिदंवर्हिः सीदत अस्मिन्वर्हिषिनिषीदतेत्यर्थः ॥४॥

४. द्योतमान कुश-स्वरूप अग्नि, हमारे धन-लाभ के लिए, इस वेदी पर अच्छी तरह विस्तृत हो जाओ। तुम सदा बढ़तेधाले और वीर-प्रदाता हो। वसुओ, विश्वदेवो, यज्ञ-योग्य आदित्यो, तुम धी-लगाये कुश पर बैठो।

विश्रयन्तामुर्वियाहूयमानाद्वारोदेवीःसुप्रायणानमोभिः ।

व्यचस्वतीर्विप्रथन्तामजुर्यावर्णीपुनानायशसंसुवीरम् ॥ ५ ॥ २२ ॥

वि । श्रयन्ताम् । उर्विया । हूयमानाः । द्वारः । देवीः । सुप्रअयनाः ।

नमः३भिः । व्यचस्वतीः । वि । प्रथन्ताम् । अजुर्याः । वर्णीम् ।

पुनानाः । यशसम् । सुवीरम् ॥ ५ ॥ २२ ॥

द्वारोदेवीः अग्नेर्द्वाराभिमानिन्योदेव्योविश्रयन्तां विविच्यश्रयन्तां विवृतापिधानाभवन्तु कीदृशस्ताः उर्विया उर्व्यःमहत्यः नमोभिर्नमस्कारोपेतैःस्तोत्रैर्हूयमानाः सुप्रायणाः

सुष्टुप्रकर्षेणान्तव्याः ईदृश्योदेव्योविश्रयन्तां किञ्च व्यचस्वतीः व्याप्तिमत्यः अजुर्याः
अहिंस्याः अजननावा सुवीरंशोभनपुत्राद्युपेतं यशसंयशोयुक्तं वर्णं वर्णनीयरूपविशेषं पुनानाः
यजमानायशोधयिष्यः संपादयिष्योदेव्योविप्रथन्तां विशेषेणप्रख्याताभवन्तु ॥ ५ ॥

५. हे द्योतमान, द्वार-रूप अग्नि, तुम खुल जाओ। तुम महान्
हो। लोग नमस्कार करते हुए तुम्हारे लिए हवन करते और सरलता
से तुम्हारे पास जाते हैं। तुम व्यापक, अहिंसनीय, वीर-विशिष्ट,
यशोयुक्त और वर्णनीय रूप के सम्पादक हो। तुम भली भाँति प्रसिद्ध
होओ।

साध्वपांसिसनतानउक्षितेउषासानक्ताव्य्यैवरण्विते ।

तन्तुतंतसंवयन्तीसमीचीयज्ञस्यपेशःसुदुधेपयस्वती ॥ ६ ॥

साधु । अपांसि । सनता । नः । उक्षिते इति । उषसानक्ता ।

व्य्याइव । रण्विते इति । तन्तुम् । तन्तम् । संवयन्ती इति

सम्यवयन्ती । समीची इति सम्यइची । यज्ञस्य । पेशः ।

सुदुधे इति सुदुधे । पयस्वती इति ॥ ६ ॥

साधुसाधूनि नोस्मदीयानि अपांसि कर्माणि उद्दिश्य सनता सनातनेन अविच्छिन्न
प्रवृत्तिकेनस्तोत्रादिना उक्षिते पूजिते यद्वा पुराणवाचीविभक्तयन्तःसनच्छब्दोस्ति तस्यप्रथ-
माद्विवचनस्याकारः सनातने नित्येइत्यर्थः अस्मिन्पक्षे उक्षिते फलस्यसेचयिष्यौ कर्तरिनिष्ठा
उषासानक्ता अहोरात्रदेवते व्य्याइव कुशलेइव रण्विते शब्दितेस्तुते परस्परंगच्छन्त्यौवा ततं
विस्तृतं तन्तुं तन्तुस्थानीयं यज्ञावयवं संवयन्ती सम्यक् चित्रं सहवा वयन्त्यौ उत्पादयिष्यौ
समीची सम्यक्प्रवृत्तिके परस्परानुकूले किमर्थंसंवयन्ती यज्ञस्यानुष्ठीयमानस्यपेशोरूपंनि-
र्मातुमितिशेषः यज्ञनिवर्तयितुं तदवयवानुक्रमेणानुष्ठापयिष्यावित्यर्थः अहोरात्राभ्यांहिय-
ज्ञास्तन्यन्ते सुदुधे सुष्टु फलस्यदोग्ध्यौ पयस्वती उदकवत्यौ अहोरात्राभ्यांखलुवृष्टिर्जायते
एवंमहानुभावे अहोरात्रदेवते अस्मद्यज्ञं निर्वहतामित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. हमें अच्छे कर्म-फल देनेवाली अग्नि-रूप उषायें रात्रि को वयन-
चतुरा दो रमणियों की तरह, सहायता के लिए, परस्पर जाते-आते,
यज्ञ का रूप बनाने के लिए, परस्पर अनुकूल होकर बड़े तन्तु का वयन
करती हैं। वे अतीव फलदाता और जल-युक्त हैं।

देव्याहोतराप्रथमाविदुष्टरऋजुयक्षतःसमृचावपुष्टरा ।

देवान्यजन्तावतुथासमंजतोनाभापृथिव्याअधिसानुषुत्रिषु ॥ ७ ॥

दैव्या । होतारा । प्रथमा । विदुःस्तरा । ऋजु । यक्षतः । सम् ।
 ऋचा । वपुःस्तरा । देवान् । यजन्तौ । ऋतुस्था । सम् ।
 अञ्जतः । नाभा । पृथिव्याः । अधि । सानुषु । त्रिषु ॥ ७ ॥

दैव्या दिविभवोदिव्योभिः तस्मादिव्यादग्नेर्जातौ होताराआह्वातारौ देवानां होमनिष्पाद-
 कौवाग्नी पार्थिवान्तरिक्ष्यौ प्रथमाप्रथमं यष्ट्व्यौ विदुष्टराविद्वत्तमौ वपुष्टरामृष्टवपुषौ देवावृचा
 मष्ट्रेण ऋजुअविकलं यथातथासम्यक्यक्षतः पूजयतः ऋतुथातत्तदौ तत्रतत्रकाले देवान् य-
 ष्टव्यान् यजन्तौ देवौ पृथिव्याः नाभानाभौ उत्तरवेद्यां अधिउपरि त्रिषुसानुषुसमुच्छ्रितेषु प्र-
 देशेषु गार्हपत्यादिषु समञ्जतः समांकां अञ्जतेर्लेट्यडागमः ॥ ७ ॥

७. अग्निरूप दिव्य वो होता पहले ही यज्ञ के योग्य हैं। वे सर्वा-
 पेक्षा विद्वान् और विशाल शरीर से संयुक्त हैं। वे मंत्र-द्वारा अच्छी
 तरह पूजा करते और यथासमय देवों के लिए यज्ञ करते हैं। वे पृथिवी
 की नाभिरूपिणी उत्तर-वेदी के गार्हपत्य आदि तीन अग्नियों के प्रति
 गमन करते हैं।

सरस्वतीसाधयन्तीधियं न इळा देवी भारती विश्वतूर्तिः ।

तिस्रो देवीः स्वधया बर्हिरेदमच्छिद्रं पान्तु शरणं निषद्य ॥ ८ ॥

सरस्वती । साधयन्ती । धियम् । नः । इळा । देवी । भारती ।

विश्वतूर्तिः । तिस्रः । देवीः । स्वधया । बर्हिः । आ । इदम् ।

अच्छिद्रम् । पान्तु । शरणम् । निःसंध्य ॥ ८ ॥

नेस्मदीयां धियं बुद्ध्या गंगासाधयन्ती निर्वर्तयन्ती सरस्वती इळा एतन्नामिका देवी भा-
 रती च विश्वतूर्तिर्विश्वानि तूर्णानियस्याः सा तादृशी सर्वविषयगता वाक् एतदुभयविशेषणं तिस्रो-
 देवीः एतास्ति स्रोदेव्यः स्वधया अस्मदत्तहविषा निमित्तेनेदं बर्हिर्यज्ञं अच्छिद्रं यथा तथा पान्तु
 किञ्चित्वा शरणं यागगृहं आनिषद्य आश्रित्य यद्वा स्वधयेदं बर्हिरिमं यज्ञमागत्यास्मदीयं शरणं
 गृहं निषद्याच्छिद्रं यथा तथा पान्तु ॥ ८ ॥

८. हमारे यज्ञ की निष्पादिका अग्निरूप सरस्वती, इळा और
 सर्वव्यापिका भारती, ये तीनों देवियां यागगृह का आश्रय करके, हव्य-
 लाभ के लिए, निर्दोषरूप से, हमारे यज्ञ का पालन करें।

अथ पिशङ्गरूप इति नवमीत्वाष्ट्रे पशौ पुरोडाशस्य याज्या पिशङ्गरूपः सुभरो वयोधाः प्रथ-
 मभाजं यशसं वयोधामिति सूत्रितत्वात् ।

सैषानवमी-

पि॒शङ्क॑रूपः सु॒भरो॑ वयो॒धाः श्रु॑ष्टी वी॒रो जा॑यते दे॒वका॑मः ।
प्र॒जा॑न्त्वष्टा वि॒ष्यन्तु॑ नाभि॒मस्मे॒ अथा॑दि॒वाना॑मप्य॑न्तु पा॒थः ॥ ९ ॥

पि॒शङ्क॑रूपः । सु॒भरः॑ । व॒यः॑ धाः । श्रु॑ष्टी । वी॒रः । जा॑यते ।
दे॒वका॑मः । प्र॒जाम् । त्वष्टा॑ । वि । स्य॑न्तु । नाभि॑म् । अ॒स्मे इति॑ ।
अथ॑ । दे॒वाना॑म् । अपि॑ । ए॒तु । पा॒थः ॥ ९ ॥

पिशङ्करूपः सुवर्णवर्णः नानारूपो वा सुभरः शोभनयज्ञः शोभनभरणो वा वयोधा वयसो नस्य
धारयिता दाता वा श्रुष्टी क्षिप्रगुणः वीरो विविधमीरयिता देवकामः देवाः काम्यन्ते येन तादृशः पुत्रो-
जायते जायता मुत्पाद्यतां त्वष्टुरनुग्रहात् सत्त्वष्टा एतन्नामको देवोस्मे स्मभ्यं नाभिकुलस्य बन्धिकां प्रजां
पुत्रादिरूपां विष्यन्तु विमुञ्चन्तु वितरत्वित्यर्थः अथ अपि च देवानां संबन्धिपाथो नमप्यस्मानेतु ग-
च्छन्तु अपिः क्रियाया वा संबध्यते गच्छत्वित्यर्थः ॥ ९ ॥

९. अग्नि-स्वरूप त्वष्टा की वया से हमारे पिशङ्ग वर्ण, यज्ञकर्त्ता,
अन्नदाता, क्षिप्रकर्त्ता, देवाभिलाषी और वीर पुत्र उत्पन्न हो ।
त्वष्टा हमें कुल-रक्षक संतान दें । देवों का अन्न हमारे पास आवे ।

अथ दशमी-

वन॒स्पति॑रवसृ॒जन्नुप॑स्थादग्नि॒र्हविः॑ सू॒दया॑ति प्र॒धी॒भिः ।
त्रि॒धा॒सम॑क्तं नयतु प्र॒जान॑न् दे॒वेभ्यो॒ दैव्यः॑ श॒मि॒तोप॑हव्यम् ॥ १० ॥

वन॒स्पतिः॑ । अ॒व॒सृ॒जन् । उ॒प॑ । स्था॒त् । अ॒ग्निः । ह॒विः । सू॒दया॑ति ।
प्र । धी॒भिः । त्रि॒धा । स॒म॒अ॒क्तम् । न॒य॒तु । प्र॒जान॑न् । दे॒वेभ्यः॑ ।
दै॒व्यः । श॒मि॒ता । उ॒प॑ । ह॒व्यम् ॥ १० ॥

वनस्पतिः यूपभिमानी एतन्नामकोऽग्निः अवसृजन् अस्मदीयं कर्मानुजानन् उपास्मत्समीपे
स्थावतिष्ठतु अग्निः पाकाधारोऽग्निश्च हविः पशुरूपं धीभिः कर्मविशेषैः पाकसाधनैः प्रप्रकर्षेण सू-
दयाति क्षारयति अपाकाधिकपाकादिराहित्येन हविः पचतीत्यर्थः किञ्च दैव्यो देवसंबन्धी आहु-
त्यधिकरणभूतोऽग्निः शमिता हविषः संस्कर्त्ता यद्वा दैव्यः शमिता एतन्नामकोऽग्निः अग्निर्वै देवानां श-

मितेतिश्रूयते । त्रिधा त्रिप्रकारं उपस्तरणावदानाभिधारणैः समकंसम्यक्सिक्तं हव्यं हविः प्रजानन्
विद्वाननयनप्रकाराभिज्ञः सन् देवेभ्य उपनयतु समीपं प्रापयतु ॥ १० ॥

१०. वनस्पति-रूप अग्नि हमारे कर्म जानकर हमारे पास हैं । विशेष
कर्म-द्वारा अग्नि भली भाँति हव्य पकाते हैं । दिव्य शमिता नाम के
अग्नि तीन प्रकार से अच्छी तरह सिक्त हव्य को जानकर उसे देवों
के निकट ले जायें ।

घृतामिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतम्वस्य धाम ।

अनुष्वधे मावहमादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम् ॥ ११ ॥ २३ ॥

घृतम् । मिमिक्षे । घृतम् । अस्य । योनिः । घृते । श्रितः । घृतम् ।
ऊँ इति अस्य । धाम । अनुष्वधम् । आ । वह । मादयस्व ।
स्वाहाकृतम् । वृषभ । वक्षि । हव्यम् ॥ ११ ॥ २३ ॥

अस्याग्नेर्घृतमाज्यं मिमिक्षे सिञ्चामि यतोऽस्य घृतं योनिः कारणं उत्पन्नोऽपि घृते श्रितः आश्रितः
तः अस्याग्नेर्घृतमेव धाम तेजः घृतेन ह्ययं दीप्यते इदानीं संबोध्योच्यते—हे अग्ने वृषभ फलस्य वर्षित-
स्त्वं अनुष्वधं प्रति हविः सर्वेष्वपि हविः पुदीयमानेषु आवह देवान् आहूय तान् मादयस्व प्रीणय तत्-
स्त्वं स्वाहाकृतं स्वाहाकारेण दत्तं हव्यं चरुपुरोडाशादि वक्षि वह ॥ ११ ॥

११. मैं अग्नि में घी डालता हूँ । घृत हो उनकी जन्मभूमि, आश्रय-
स्थान और दीप्ति है । अभीष्ट चर्या अग्नि, हव्य देने के समय देवों को
बुलाकर उनकी प्रसन्नता उत्पादन करो और अग्नि-रूप स्वाहाकार
में प्रदत्त हव्य ले जाओ ।

॥ इति द्वितीयस्य पञ्चमे त्रयोविंशोऽवर्गः ॥ २३ ॥

हुवेव इति नवचतुर्थं सूक्तं भार्गवः सोमाहुतिनामकऋषिः अग्निदेवता त्रिष्टुप्छन्दः हुवेन-
वसोमाहुतिर्भार्गवो हेत्यनुक्रमणिका प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोस्त्रैष्टुभेछन्दसीदं सूत्रितञ्च—हुवे-
वः सुद्योत्मानं निहोता होतृषदन इति सूक्ते इति ।

तत्र प्रथमा—

हुवेवः सुद्योत्मानं सुवृत्तिं विशामग्निमतिथिं सुप्रयसम् ।

मित्रइव यो दिधिषाय्यो भूदेव आदेवे जने जातवेदाः ॥ १ ॥

हुवे । वः । सुद्योत्मानम् । सुद्वृत्तिम् । विशाम् । अग्निम् ।
 अतिथिम् । सुप्रयसम् । मित्रः इव । यः । दिधिषाभ्यः । भूत् ।
 देवः । आदेवे । जने । जातदेवाः ॥ १ ॥

हेयमानाः बोधुष्मदर्थं अग्निं हुवे आह्वयामि कीदृशं तं सुद्योत्मानं सुप्रयोजमानं सुद्वृत्तिं सुव-
 र्जितंपापैः शोभनस्तुतिं वा विशां यजमानानां अतिथिं अतिथिवत्सदा पूज्यं सुप्रयसं शोभनहं विरक्ष-
 णानं किञ्च जातवेदाः जातानां वेदितायो देवोऽग्निर्मित्र इव सखेव आदित्य इव वा दिधिषाभ्यः धार-
 यिता भूय भवति कुत्रेति उच्यते आदेवे देवपर्यन्ते जने न मनुष्यप्रभृति देवपर्यन्तेषु तेषां धारको भव-
 दित्यर्थः ॥ १ ॥

१. यजमानो, मैं तुम्हारे लिए अतीव दीप्तियुक्त, निष्पाप, यजमानों
 के अतिथि-स्वरूप और हव्य-युक्त अग्नि को बुलाता हूँ । वे सर्व-भूत-
 ज्ञाता और मनुष्यों से देवों तक के धारणकर्त्ता हैं ।

इमं विधन्तो अपांसधस्थे द्वितादधुर्भृगवो विक्ष्वा अयोः ।
 एष विश्वान्यभ्यस्तु भूमदिवानां अग्निरतिर्जीराश्वः ॥ २ ॥

इमम् । विधन्तः । अपाम् । सधस्थे । द्विता । अदधुः । भृगवः ।
 विक्षु । आयोः । एषः । विश्वानि । अग्नि । अस्तु । भूम ।
 देवानाम् । अग्निः । अरतिः । जीरः अश्वः ॥ २ ॥

इममग्निं विधन्तः परिचरन्तो भृगवोऽस्मत्पूर्वमहर्षयः अपांसधस्थे सहस्थानेन्तरिक्षे आयो-
 र्मनुष्यस्य यजमानस्य स्वभूता सुविक्षुप्रजास्त्विक्षुतेषां मध्ये च द्वितादयोऽस्थानात् अदधुः अधा-
 रयत् दधातेर्लुङ्गि रूपं एषोऽग्निर्भूमभूना अत्यर्थं विश्वानि भूतजातान्यस्मद्विरोधीन्यभ्यस्तु अभिभ-
 वतु सकीदृशः देवानां अरतिरीश्वरः तेषां मध्ये शीघ्रं अरणशीलो वाऽस्मद्यां प्रति तथा जीराश्वः
 क्षिमाश्वः ॥ २ ॥

२. भृगुओं ने अग्नि की सेवा करके उन्हें जल के निवास-स्थान,
 अन्तरिक्ष और मानवों की संतानों के बीच स्थापित किया था ।
 शीघ्रगामी अश्ववाले और देवों के स्वामी अग्नि हमारे समस्त विरोधी
 प्राणियों को पराभूत करें ।

अग्निदेवासो मानुषीषु विक्षुप्रियंधुः क्षेप्यन्तो न मित्रम् ।
 सदीदयदुशतीरुम्या आदक्षाप्यो यो दास्वते दमआ ॥ ३ ॥

अग्निम् । देवासः । मानुषीषु । विश्वे । प्रियम् । धुः । क्षेप्यन्तः ।
न । मित्रम् । सः । दीदयत् । उशतीः । ऊर्म्याः । आ । दक्षाय्यः ।
यः । दास्वते । दमे । आ ॥ ३ ॥

देवासो देवाः क्षेप्यन्तः स्वर्गप्रतिगच्छन्तः सन्तः पूर्वमानुषीषु मनुष्यसंबन्धिनीषु विश्व-
जासु प्रियं देवानां प्रीणयितारमग्निं धुः अधुः स्थापितवन्तः तत्र दृष्टान्तः—क्षेप्यन्तो मित्रं रायं प्र-
तिगच्छन्तो नरामित्रं प्रियं सखायं स्वगृहं रक्षार्थं स्थापयन्ति तद्वत् एवं देवैः स्थापितो योऽग्निर्दास्वते ह-
विर्दत्तवते यजमानाय तदर्थं दमेत दीयेयागगृहे आ आहितः स्थापितः दक्षाय्यः समर्पयिता दाता वा
सोऽग्निः उशतीः कामयमानाः ऊर्म्याः रात्रीः सर्वासुरात्रिषु आदीदयत् दीप्यते सर्वतः सर्व-
रात्रीरादीपयति वा ॥ ३ ॥

३. स्वर्ग जाते समय देवों ने, मित्र की तरह, अग्नि को मनुष्यों
के बीच स्थापित किया था । वे अग्नि हव्यदाता यजमान के लिए, उसके
योग्य गृह में स्थापित होकर, अपनी अभिलाषा करनेवाली रात्रियों
में दीप्त होते हैं ।

अस्पर्णवास्वस्यैव पुष्टिः सन्दृष्टिरस्य हियानस्य दक्षोः ।

वियोभरिभ्रदोषधीषु जिह्वामत्योनरथ्यो दोधवीति वारान् ॥ ४ ॥

अस्य । रणवा । स्वस्यैव । पुष्टिः । समदृष्टिः । अस्य ।

हियानस्य । दक्षोः । वि । यः । भरिभ्रत् । ओषधीषु । जिह्वाम् ।

अत्यः । न । रथ्यः । दोधवीति । वारान् ॥ ४ ॥

अस्याग्नेः पुष्टिः शरीरवृद्धिः रणवारमणीयाशब्दयुक्ता वा तत्र दृष्टान्तः—स्वस्य पुष्टिरिव य-
थालोके स्वकीया पुष्टिः स्वस्मै रमणीया भवति तद्वत् यद्वा स्याग्नेः संबन्धिनी पुष्टिः यथा यजमानवि-
षयारणवा तद्वत् किञ्च हियानस्य सप्तदिग्गच्छतो व्यामुवतो दक्षोः काष्ठान् दिधक्षोः दग्धुमिच्छोर स्या-
ग्नेः सन्दृष्टिः सन्दर्शनाविर्भावोऽपि रणवा योऽग्निरोषधीषु काष्ठेषु जिह्वां ज्वालां जात्येकवचनं ज्वालाः
विभरिभ्रत् अत्यर्थं विहरतिकम्पयतीत्यर्थः हरतेर्यङ्लुगन्तत्वेन दाधत्योऽदिषु निपातिताल्लेख्यडा-
गमः यद्योगादनिघातः तत्र दृष्टान्तः—रथ्योरथार्होऽत्योन वाजीयथा वारान् दंशवारणसाधनान्
बालान् दोधवीति कम्पयति तद्वत् योऽग्निर्ज्वालाः कम्पयति अस्याग्नेः पुष्टिः रणवेति ॥ ४ ॥

४. अपने शरीर की पुष्टि करने के सवृश अग्नि के शरीर की पुष्टि
करना भी रमणीय है । जिस समय अग्नि चारों ओर फैलते और
काष्ठ को भस्म करते हैं, उस समय उनका शरीर अत्यन्त सुन्दर हो
जाता है । जैसे रथ का अश्व बार-बार पूंछ कँपाता है, वैसे ही अग्नि
भी काठों पर अपनी शिखा कँपाते हैं ।

आयन्मे अभवन्नदः पनन्तो शिग्भ्यो नाभिमीतवर्णम् ॥

सचित्रेण चिकित्तेरं सुभासा जुजुर्वायो मुहुरायुवाभूत् ॥ ५ ॥ २४ ॥

आ । यत् । मे । अ॒भ्वम् । व॒नदः । प॒नन्त । उ॒शिक्ऽभ्यः । न ।
 अ॒मि॒मी॒त । व॒र्णम् । सः । चि॒त्रेण॑ । चि॒किते॑ । र॒मऽसु॑ । भा॒सा ।
 जु॒जु॒र्वान् । यः । मु॒हुः । आ । यु॒वा । भू॒त् ॥ ५ ॥ २४ ॥

यद्यस्याभ्वं महत्त्वं मेमसंबन्धिनो वनदः संभकारः यद्वा वनदः अवनदः भृशं शब्दयन्तः
 स्तोतारः अवशब्दो भृशार्थवाची तत्पूर्वाचदेः किप् अवाप्यो रित्यकारलोपः आपनन्त समन्ता-
 वस्तुवन्ति सोमि रूशिग्भ्योऽस्मदीयं रूपं कामयमानेभ्यः ऋत्विग्भ्यो वर्णं स्वसदृशं रूपं नामिमीत न-
 शब्दश्चार्थे निर्मिमीते च रंसु रमणीयेष्वाज्यादिह विष्पुनिमित्तेषु चित्रेण भासाकनकादिनानावर्णया
 दीप्त्या चिकिते विज्ञायते किञ्च योमिः जुजुर्वान् जीर्णः सन् ज्वालोपशमे स एव मुहुः पुनः पुनः आयु-
 बासवैतो मिश्रयिता तत्तृणो वा भूत् भवति पुनराज्यादिसंयोगात् ॥ ५ ॥

५. मेरे सहयोगी स्तोता लोग अग्नि के महत्त्व की स्तुति करते
 हैं, वे आग्रही ऋत्विगों के पास अपना रूप प्रकाशित करते हैं। अग्नि
 रमणीय हव्य के लिए विचित्र किरणमाला से प्रकाशित होते हैं।
 अग्नि वृद्ध होकर भी बार-बार उसी क्षण युवा हो सकते हैं।

आ॒यो॒वना॑ता॒तृषा॑णो॒नभा॑ति॒वार्ण॑प॒थार॑थ्यै॒वस्वानी॑त् ।

कृ॒ष्णा॒ध्वा॒तपू॑र॒णव॑श्चि॒केत॒द्यौरि॑व॒स्मय॑मानो॒नभो॑भिः ॥ ६ ॥

आ । यः । व॒ना । त॒तृषा॑णः । न । भा॒ति । वाः । न । प॒था ।

र॒थ्याऽइ॒व । स्वा॒नी॒त् । कृ॒ष्णाऽअ॒ध्वा । तपुः । र॒णवः । चि॒केत॑ ।

द्यौऽइ॒व । स्मय॑मानः । नभो॑भिः ॥ ६ ॥

योमिर्वनावनानि वृक्षसमूहात् तत्तृषाणोनतृषित इव त्वरमाण इत्यर्थः आभाति आभासयति द-
 दहतीत्यर्थः यद्वा वनावने आभाति किञ्च वार्ण उदकमिव पथाप्रवणेन मार्गेण गच्छति तद्वत् इत-
 स्ततोगच्छति रथ्येवरथस्य बोढाश्व इव स्वानीतशब्दयति यद्वा रथशब्दात् सोऽर्चादेशः यथारथो-
 युद्धमार्गेण गच्छन्स्वनतितद्वत् किञ्च कृष्णाध्वा कृष्णवर्त्मा तपुस्तापकः रणवोरमणीयः एवंभूतः
 सन् चिकेतज्ञायते प्रकाशत इत्यर्थः क इव नभोभिर्नक्षत्रैः स्मयमानः प्रकाशमानो द्यौरिव द्युलोक-
 इव यद्वा नभोभिरन्तरिक्षप्रदेशविशैः स्मयमानः शोभमानो द्यौरादित्य इव नीलवर्णीतरिक्षचार्या-
 दित्यो यथाज्ञायते तद्वत् स्वसंचारेण कृष्णीभूते मार्गे ज्ञायते प्रकाशयत इत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. तृषातुर की तरह जो अग्नि वनों को दग्ध करते हैं, जल की
 तरह इधर-उधर जाते हैं; रथवाहक अइव की तरह शब्द करते हैं,
 वे कृष्ण-मार्ग और तापक होने पर भी नभोमण्डलवाले द्युलोक की
 तरह शोभन हैं।

अथसप्तमी-

सयोव्यस्थादभिदक्षदुर्वोपशुनैतिस्वयुरगोपाः ।

अग्निःशोचिष्मोअतसान्युष्णन्कृष्णव्यथिरस्वदयन्भूमं ॥ ७ ॥

सः । यः । वि । अस्थात् । अग्नि । धक्षत् । उर्वीम् । पशुः । न ।

एति । स्वयुः । अगोपाः । अग्निः । शोचिष्मान् । अतसानि ।

उष्णन् । कृष्णव्यथिः । अस्वदयत् । न । भूमं ॥ ७ ॥

योग्निर्व्यस्थाद विविधंतिष्ठति व्याप्नोतिविश्वं तथा योग्निर्वीविस्तृतं पृथिवीं सर्वां अभिधक्ष-
व अभिमुख्येन प्रवर्धमानो भवति उभे अपि यच्छब्दयोगान्न निहन्येते सोऽग्निः पशुर्न पशुरिव यथा
जातः पशुः स्वच्छन्देन चरति तथा स्वयुः स्वयमेव गच्छन् अगोपाः गोपरहितः नियामकवर्जित-
इत्यर्थः एति गच्छति किं कुर्वन् शोचिष्मान् कृष्टदीप्तिः कृष्णव्यथिः कृष्णवर्णप्राप्तादधव्यथा क-
राः कण्टकादयो येन तादृशः सन् भूममत्यधिकं अस्वदयन् आस्वादयतीव वृक्षगतान्न रसान् अ-
तसानि सततानि नीरसानि वातरुगुल्मादीनि उष्णन् दहन्नेति ॥ ७ ॥

७. जो अग्नि विश्व को व्याप्त करते हैं, जो अग्नि विस्तृत पृथिवी
पर बढ़ते हैं, जो अग्नि रक्षक-रहित पशु की तरह अपनी इच्छा से
गमन कर विचरण करते हैं, धही दीप्तिमान् अग्नि सूखे वृक्ष आदि को
जलाकर, व्यथाकारी कंटक आदि को दूरकर, अच्छी तरह रसास्वादन
करते हैं ।
अथाष्टमी-

नूते पूर्वस्यावसो अधीतौ तृतीये विदथे मन्मशंसि ।

अस्मे अग्ने संयद्वीरं बृहन्तं क्षुमन्तं वाजस्वपत्यं रयिदाः ॥ ८ ॥

नु । ते । पूर्वस्य । अवसः । अधिइतौ । तृतीये । विदथे ।

मन्म । शंसि । अस्मे इति । अग्ने । संयत्सु वीरम् । बृहन्तम् ।

क्षुमन्तम् । वाजम् । सुअपत्यम् । रयिम् । दाः ॥ ८ ॥

हे अग्ने ते तव संबन्धिनः पूर्वस्य पूर्वयागसमये कृतस्यावसोऽभिमततर्पणस्य अधीतौ स्मरणे
सति तत्स्मृत्यानु अद्यापि तृतीये विदथे यागे तृतीयसवने यद्वा प्रातरनुवाकसंबन्धिनः आग्नेयोषस्या-
श्विनानां मध्ये अन्यतमे तृतीयेऽथैव मन्ममननीयं स्तोत्रं शंसि अशंसि शस्यते स्माभिः हे अग्ने त्वं चा-

स्मेअस्मभ्यंसंयद्वीरंसंयतोवीरायस्मिन्तादृशं बृहन्तमहान्तं क्षुमन्तंशब्दवन्तंकीर्तिमन्तंवाजंउक्कल-
क्षणमजं स्वपत्यंरयिचदाःदेहि ॥ ८ ॥

८. अग्निदेव, तुमने पहले, प्रथम सवन में, जो रक्षा की थी, उसे हम आज भी स्मरण करके तृतीय सवन में मनोहर स्तोत्रों का उच्चारण करते हैं। अग्नि, तुम हमें वीर-विशिष्ट करो। तुम हमें महान् कीर्तिमान् करो। हमें सुन्दर अपत्य और घन दो।

त्वयायथागृत्समदासौअग्नेगुहावन्वन्तउपरौअभिष्युः ।

सुवीरासौअभिमातिषाहःस्मत्सूरिभ्योगृणतेतद्वयोधाः ॥९॥२५॥

त्वया । यथा । गृत्समदासः । अग्ने । गुहा । वन्वन्तः । उपरान् ।

अभि । स्युरिति स्युः । सुवीरासः । अभिमातिःसहः । स्मत् ।

सूरिभ्यः । गृणते । तत् । वयः । धाः ॥ ९ ॥ २५ ॥

हेअग्ने त्वयारक्षकेणवन्वन्तः त्वांसंभजंतः गृत्समदाक्षयः आत्मनिपारोक्ष्येणवचनं य-
थागुहागुहायांवर्तमानान् उपरान्उपरमणसाधनान्उपरिउत्कृष्टेवर्तमानान्वाधनविशेषानभिस्युः
अभिभवेयुःस्वाधीनान्कुर्युः यद्वा गूढानुपरान्उपरिअधिकत्वेनवर्तमानान्पापानभिस्युःअभिभ-
वेयुः तथाकुर्वित्यर्थः कीदृशाः सुवीरासः शोभनपुत्राद्युपेताः अभिमातिसहः वैरिणांपापादी-
नांसोढारः किञ्च सूरिभ्योमेधाविभ्योयजमानेभ्योगृणते व्यत्ययेनैकवचनं शब्दयद्वयः स्तोतृभ्यः
यद्वा सूरिभ्योयजमानेभ्योगृणतेस्तोत्रेचस्मत्सुमत्प्रतिप्रभूतंतादृशंप्रसिद्धंवयोचंधाःदेहि॥९॥

९. अग्नि, गृत्समद-वंशीय ऋषि लोग तुम्हें रक्षक पाकर, ह्यव का पाठ करते हुए, गुहा में अवस्थित उत्कृष्ट स्थान पर वर्तमान घन-विशेष प्राप्त करेंगे। वे उत्तम पुत्र आदि को प्राप्त कर शत्रुओं को परास्त करेंगे। मेधावी और स्तुतिकारी यजमानों को बहुत अधिक और प्रसिद्ध घन दो।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेपञ्चविंशोवर्गः ॥ २५ ॥

होताजनिष्टेत्यष्टर्चपञ्चमसूक्तं सोमाहुतेरार्षमाग्नेयमानुषुभं होताष्टवानुषुभमित्यनुक्रान्तम्
मातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोराग्नेयक्रतावस्यविनियोगः सूत्रितञ्च—अग्नयोहोताजनिष्टेतिचतु-
र्विंशेहन्यपीदमेवाज्यंसूत्रितम्—चतुर्विंशेहोताजनिष्टेत्याऽज्यमिति आभिष्विकेद्वितीयेहनीदमे-
वाज्यं द्वितीयस्यचतुर्विंशेनाज्यमित्यतिदिष्टत्वात् ।

होताजनिष्टचेतनःपितापितृभ्य ऊतये ।

प्रयक्षंजेन्यंवसुशकेमवाजिनोयमम् ॥ १ ॥

होता । अजनिष्ट । चेतनः । पिता । पितृभ्यः । ऊतये ।
प्रयक्षन् । जेन्यम् । वसु । शकेम । वाजिनः । यमम् ॥ १ ॥

होताहोमनिष्पादकः चेतनः चेतयितास्मदनुष्ठितस्यपितापालकोस्मद्यज्ञस्यईदृशोभिरज-
निष्ट उत्पन्नः किमर्थंपितृभ्यःपालकेभ्योयजमानेभ्यः षष्ठ्यर्थंचतुर्थी तेषामूतयेरक्षणायच वयं
चवाजिनः हविलक्षणाचवन्तःसन्तः प्रयक्षंप्रकर्षेणपूज्यं जेन्यंजेतव्यं यमंयमयितव्यं वसुधनं
शकेम शक्ताभूयास्म लब्धुमितिशेषः यद्वा वाजिनोन्नस्ययमंयमनंकर्तुंशकेमप्रयक्षंजेन्यंवसुधन-
मित्युपमानंउक्तलक्षणंधनमिवतत् यथावरोद्धुंशकुमस्तद्वत् ॥ १ ॥

१. होता, चैतन्यदाता और पिता अग्नि पितरों की रक्षा के लिए
उत्पन्न हुए । हम भी हव्य-युक्त होकर अतीव पूजनीय, जीतने और
रक्षा करने योग्य धन प्राप्त करने में समर्थ होंगे ।

आयस्मिन्सप्तरश्मयस्ततायज्ञस्यनेतरि ।

मनुष्वदैव्यमष्टमपोताविश्वंतदिन्वति ॥ २ ॥

आ । यस्मिन् । सप्त । रश्मयः । तताः । यज्ञस्य । नेतरि ।

मनुष्वत् । दैव्यम् । अष्टमम् । पोता । विश्वम् । तत् । इन्वति ॥ २ ॥

यज्ञस्यनेतरियागस्यनिर्वाहकेयस्मिन्नग्नौसप्तरश्मयः सप्तसंख्याकारश्मिवद्भाषाहोत्र-
काः आतताः स्वस्वकर्मभिःसर्वतोव्याप्ताभवन्ति सपोतापावकोदेवानांपोत्राख्यऋत्विग्रूपोवा-
ग्निर्मनुष्वत् मनुष्यपोतवत् दैव्यंदेवोयज्ञस्तत्संबन्धिअष्टममष्टत्त्विकसंबन्धितद्विश्वंकर्तव्यजातं
सप्तहोत्रकैःसहस्वयमष्टमःसन्नइन्वति व्याप्नोति यद्वा तदित्यस्यलिङ्गव्यत्ययः सपोतेतिसंबन्धः
सप्तहोत्रकैः सहाष्टमोभूत्वातद्वद्यज्ञंनिर्वहतीत्यर्थः ॥ २ ॥

२. यज्ञ-नेता अग्नि ने सात रश्मियाँ विस्तृत हैं । देवों के पोता के
समान, अग्नि मनुष्यों के पोता की तरह, यज्ञ के अष्टम स्थानीय होकर
व्याप्त होते हैं ।

अथतृतीया-

दधन्वेवायदीमनुवोचद्ब्रह्माणिवेरुतत् ।

परिविश्वानिकाव्यानेमिश्रकर्मिवाभवत् ॥ ३ ॥

दधन्वे । वा । यत् । ईम् । अनु । वोचत् । ब्रह्माणि । वेः । ऊँ
इति । तत् । परि । विश्वानि । काव्या । नेमिः । चक्रमईव ।
अभवत् ॥ ३ ॥

पूर्वमेवेहोत्रादिवत् स्वयमपियज्ञं निर्वहतीत्युक्तं अत्र तु सर्वतत्तदात्मना स्थित्वा स्वयमेव निर्वहतीत्याह—वा अथ वा ईमेन यज्ञं अनुलक्षीकृत्य यद्धविरादिकं दधन्वे धारयत्यध्वर्वादिरूपः यानि ब्रह्माणि शस्त्रादीनि अनुवोचत् अनुवक्ति होत्रादिरूपः अत्र वा इत्येतद्योज्यं तत्सर्वैवेऽवेरेव कामयते जानाति वा स्वयमनुष्ठातुं अयमग्निर्विश्वानि सर्वाणिकाव्याकाव्यानि कवयो मेधाविनऋत्विजस्तत्संबन्धीनिकर्माणि पर्यभवत् परिभवति स्वायत्तानि करोति व्याप्नोतीत्यर्थः व्याप्तौ द्वष्टान्तः—नेभिः बहिर्वेष्टनवलयः चक्रमिव रथाङ्गं यथा कात्स्न्येन व्याप्नोति तद्वत् ॥ ३ ॥

३. अथवा इस यज्ञ में ऋत्विक्गण जो हव्यादि धारण करते, जो मंत्र आदि पढ़ते हैं, सो सब अग्निदेव जानते हैं।

अथचतुर्थी—

साकंहिशुचिनाशुचिः प्रशास्ताऋतुनाजनि ।

विद्वान्स्यव्रताध्रुवावयाइवानुरोहते ॥ ४ ॥

साकम् । हि । शुचिना । शुचिः । प्रशास्ता । ऋतुना । अजनि ।

विद्वान् । अस्य । व्रता । ध्रुवा । वयाः इव । अनु । रोहते ॥ ४ ॥

शुचिः स्वयंशोधकः प्रशास्ता देवानां एतन्नामकऋत्विक्प्रशासितावायज्ञविद्वानां शुचिना ऋतुना शोधकेनाग्निहोत्रादिकर्मणा साकंहिसहैवाजनि उत्पन्नः जातमात्र एव शुद्धः सर्वस्य प्रशास्ता च सचग्निहोत्रादिनिर्वोढाभवदित्यर्थः अस्याग्नेर्ध्रुवा ध्रुवाणि फलपर्यवसायीनि व्रताव्रतानि कर्माणि विद्वान् जानन् यजमानो वयाइव विस्तृताः शाखाइवानुरोहते क्रमेणानुतिष्ठति ॥ ४ ॥

४. पवित्र प्रशास्ता अग्नि पुण्यऋतु के साथ उत्पन्न हुए हैं। जैसे लोग फल तोड़ने के लिए एक डाल से दूसरी डाल पर जाते हैं, वैसे ही यजमान, अग्नि के यज्ञ को अवश्य फलदाता समझकर, एक के अनन्तर दूसरा अनुष्ठान करता है।

अथपञ्चमी—

ता अस्य वर्णमायुवोनेष्टुः सचन्तधेनवः ।

कुवित्सिस्तभ्य आवरंस्वसारोयाइदंययुः ॥ ५ ॥

ताः । अस्य । वर्णम् । आयुवः । नेष्टुः । सचन्त । धेनवः । कुवित् ।

तिस्रस्तभ्यः । आ । वरम् । स्वसारः । याः । इदम् । ययुः ॥ ५ ॥

याः वक्ष्यमाणलक्षणाङ्गुलयः इदमनुष्ठीयमानं कर्मययुः प्राप्नुवन्ति अनुतिष्ठन्ति ता आयुवः गन्त्र्यः व्याप्ताधेनवः प्रीणयिन्त्र्यः स्वसारः स्वयंसारिण्योङ्गुलयोनेष्टुः हविर्याचितुः भक्ष-

यितुः शोधयितुः पोषयितुः नेतुर्वास्याग्नेः यद्वैतन्नामकऋत्विग्रूपस्य तिसृभ्यः आ गार्हपत्यादिमूर्तीनामपिवरंवर्णैकुविद बहुकृत्वः सचन्त सेवन्तेपरिचरन्ति ॥ ५ ॥

५. जो अंगुलियाँ इस कार्य में लगी रहती हैं, वे इन नेष्टा अग्नि के लिए धेनु-स्वरूप हैं और इनकी सेवा करती हैं तथा अग्निरूप होकर इनके गार्हपत्य आदि तीन उत्कृष्ट रूपों की सेवा करती हैं।

यदीमातुरुपस्वसाघृतंभरन्त्यस्थित ।

तासामध्वर्युरागतौयवोवृष्टीवमोदते ॥ ६ ॥

यदि । मातुः । उप । स्वसा । घृतम् । भरन्ती । अस्थित । तासाम् ।

अध्वर्युः । आगतौ । यवः । वृष्टीऽइव । मोदते ॥ ६ ॥

यदियदामातुः सर्वस्यनिर्मातुर्भूम्याः वेदिलक्षणायाः स्वसा स्वसृस्थानीयाजुर्धृतंभरन्ती सती उपास्थित उपतिष्ठेदग्निं एकवचनमविवक्षितं जुहूपभृद्भुवाः घृतंभरन्त्यः तिष्ठन्तीत्यर्थः तदातासां जुह्वादीनामागतौ यागायमासौ सत्यां अध्वर्युः एतन्नामकऋत्विग्रूपः अध्वरं कामयमानोवायमग्निः मोदते हव्यति यवोवृष्टीव वृष्ट्यायथामोदते तद्वत् ॥ ६ ॥

६. जिस समय जुहू मातृ-रूपिणी देवी के पास भगिनी के समान धृत-पूर्ण करके रखला जाता है, उस समय जैसे वृष्टि में यव पुष्ट होता है, वैसे ही अध्वर्युरूप अग्नि भी हृष्ट होते हैं।

स्वःस्वायधायसेकृणुतामृत्विगृत्विजम् ।

स्तोमंयज्ञंचादरंवनेमाररिमावयम् ॥ ७ ॥

स्वः । स्वाय । धायसे । कृणुताम् । ऋत्विक् । ऋत्विजम् । स्तोमम् ।

यज्ञम् । च । आत् । अरम् । वनेम । ररिम । वयम् ॥ ७ ॥

अयमग्निः स्वः स्वयमेवस्वाय स्वकीयाय धायसेकर्मणेहविषांधारणायवा ऋत्विक्होता जनिष्टेत्यादिनोक्तलक्षणोहोतृपोतृप्रशास्राघृत्विग्रूपः सन्ऋत्विजंआर्त्विज्यं भावप्रधानोयंनिर्देशः देवर्त्विग्रूपः सन् ऋत्विजंमानुषमार्त्विज्यंकृणुतां करोतु वयंचतदनुग्रहात् आदनन्तरमेवस्तोत्रं यज्ञं चतदाश्रयं यागमपिअरंअलमत्यर्थवनेम संभजेमहि ररिम ददेमहिचहविः यद्वा स्तोमंवनेमयज्ञं यज्ञयोग्यंहवीररिम ॥ ७ ॥

७. ये ऋत्विक्-रूप अग्नि अपने कर्म के लिए ऋत्विक् का कर्म करते हैं। हम भी, उसके अनन्तर ही, स्तोम, यज्ञ और हव्य प्रदान करेंगे।

यथाविद्वाँअंकरद्विध्वैभ्योयजतेभ्यः ।

अयमग्नेत्वेअपियंयज्ञंचक्रमावयम् ॥ ८ ॥ २६ ॥

यथा । विद्वान् । अरम् । करत् । विश्वेभ्यः । यजतेभ्यः । अयम् ।
अग्ने । त्वे इति । अपि । यम् । यज्ञम् । चक्रम । वयम् ॥ ८ ॥ २६ ॥

हेअग्ने विद्वान् त्वन्माहात्म्याभिज्ञः प्रयोगज्ञोवा यजमानोवा यथाविश्वेभ्योयजतेभ्यः
सर्वेभ्योयजनीयेभ्योदेवेभ्यःअरंपर्याप्तंकरत् कुर्यात् तथात्वमनुगृहाणेत्यर्थः वयमपियंयज्ञंयाग-
विशेषंचक्रमकुर्महेसयागस्त्वेअपि अपिरेवार्थे तवैव त्वत्पीत्यर्थः त्वमेवतस्मात्त्वंसर्वदेवार्थंयागं
तत्तद्वत्विग्रुपःसन् निर्वहेत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. अग्नि, तुम्हारी महिमा जाननेवाला यजमान जैसे सारे देवों
की भली भांति तृप्ति कर सके, वैसा करो । हम जिस यज्ञ को करेंगे,
वह भी, अग्नि, तुम्हारा ही है ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेषर्द्धिशोवर्गः ॥ २६ ॥

इमामित्यष्टर्चैषष्टसूक्तं सोमाहुत्यार्षमाग्नेयंगायत्रं इमामेगायत्रंहीत्यनुक्रान्तम् प्रातर-
नुवाकाश्विनशस्त्रयोर्गायत्रेछन्दस्यस्यविनियोगः सूत्रितञ्च—इमामेअग्नेसमिधमिमामितित्रया-
णामुत्तमामुद्धरेदिति अपराह्णिक्यामुपसदीमामेअग्नेसमिधमितितिस्रऋचस्त्रिरभ्यस्तानवसामि-
धेभ्यः कृत्वाविनियोक्तव्याः अथोपसदितित्वण्डेसूत्रितं—इमामेअग्नेसमिधमिमामितितुसामिधे-
न्यइति ।

तत्रप्रथमा—

इमामेअग्नेसमिधमिमामुपसदंवनेः । इमाउषुश्रुधीगिरः ॥ १ ॥
इमाम् । मे । अग्ने । समऽइधम् । इमाम् । उपऽसदम् । वनेरिति वनेः ।
इमाः । ऊँ इति । सु । श्रुधि । गिरः ॥ १ ॥

हेअग्नेमेमदीयामिमां आधीयमानांसमिधं इमामुपसदंउपसदनसाधनामाहुर्तिउपसद्या-

गेक्रियमाणांवावनेः संभजेथाः तथेमाउ इमाअपिगिरः स्तुतीः सु सुषुश्रुधि शृणु ॥ १ ॥

१. अग्नि, तुम मेरी इस समिधा और आहुति का उपभोग करो;
मेरी यह स्तुति सुनो ।

अथद्वितीया—

अयातेअग्नेविधेमोर्जोनपादश्वमिधे । एनासूक्तेनसुजात ॥ २ ॥

अया । ते । अग्ने । विधेम । ऊर्जः । नपात् । अश्वमऽइधे ।

एना । सुऽउक्तेन । सुऽजात ॥ २ ॥

हेअग्ने तेत्वां अयाअनयाआहुत्याविधेम परिचरेम हेऊर्जोनपाव बलस्यनमः तस्यनपात-
यितर्वा हेअश्वमिष्टेव्यापकयज्ञ यद्वा आशुक्रियमाणंकर्माश्वंतदिच्छतीतिअश्वमिष्टिः संत्वरमा-
णास्तुपसदाचरन्ति तेकर्मभिःसमत्वरन्ततेतिस्रःसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेवताअयजन्तिब्राह्म-
णं । तादृशाग्ने तेत्वांअनयाहुत्याविधेमपरिचरेमतथाहेसुजातशोभनजननएनाएतेनसूक्तेनस्तो-
त्रेणमीणयेमेतिशेषः यद्वा स्तुत्युपबृंहितेनविधेम॥ २ ॥

२. अग्नि, हम इस आहुति के द्वारा तुम्हारी सेवा करेंगे । बलपुत्र,
विस्तीर्ण-यज्ञशाली और सुजन्मा अग्नि, इस स्तुति से तुम्हें हम प्रसन्न
करेंगे ।

तंत्वांगीर्भिर्गिर्वणसंद्रविणस्युंद्रविणोदः । सपर्येमसपर्यवः ॥ ३ ॥
तम् । त्वा । गीः६भिः । गिर्वणसम् । द्रविणस्युम् । द्रविणः६दः ।
सपर्येम । सपर्यवः ॥ ३ ॥

हेद्रविणोदः धनस्यदातः अग्ने तंतादृशंगिर्वणसं गीर्भिः स्तुतिभिर्वननीयंद्रविणस्युंहवि-
लक्षणधनेच्छुंत्वात्वासपर्यवः परिचरणकर्तारोवयंगीर्भिःस्तुतिभिःसपर्येम परिचरेम ॥ ३ ॥

३. धनव अग्नि, तुम स्तुति के योग्य और यज्ञ के अभिलाषी
हो । हम तुम्हारे सेवक हैं । स्तुति-द्वारा तुम्हारी सेवा करेंगे ।

सबोधिसूरिमघवावसुपतेवसुदावन् । युयोध्यस्मद्वेषांसि ॥ ४ ॥
सः । बोधि । सूरिः । मघश्वा । वसु६पते । वसु६दावन् ।
युयोधि । अस्मत् । द्वेषांसि ॥ ४ ॥

वसुपतेधनपते वसुदावन् मघवाअनवानसूरिर्विद्वान्पेरकोवा सउक्लक्षणकस्त्वंबो-
धि बुद्धयस्व अस्मदीयंस्तोत्रं किञ्च हेअग्ने द्वेषांसिद्वेषुनस्मदस्मत्तोयुयोधि पृथक्कुरु ॥ ४ ॥

४. अग्नि, तुम धनवान्, विद्वान् और धनव हो । उठो और
हमारे शत्रुओं को दूर करो ।

अथपञ्चमी-

सनोवृष्टिदिवस्परिसनोवार्जमनर्वाणम् । सनःसहस्रिणीरिषः॥५॥
सः । नः । वृष्टिम् । दिवः । परि । सः । नः । वार्जम् । अनर्वाणम् ।
सः । नः । सहस्रिणीः । रिषः ॥ ५ ॥

तः स एवाग्निः नोऽस्मदर्थं दिवस्परि द्युलोकादन्तरिक्षादपरीतिपञ्चम्यर्थानुवादी वृष्टिकरो-
तीति च शेषः स एव नोऽस्मदर्थं मनर्वाणामविचलमनल्पं वाजं बलं ददातु तथा सहस्रिणीः अपरिमितप्र-
काराणि इषः अन्नानि स एवाग्निर्नोऽस्मभ्यं ददातु ॥ ५ ॥

५. वही अग्नि, हमारे लिए, अन्तरिक्ष से वृष्टि प्रदान करते हैं।
वे हमें महान् बल और अनन्त प्रकार के अन्न दें।

ईळानायावस्यवेयविष्टदूतनोगिरा । यजिष्ठहोतरागंहि ॥ ६ ॥

ईळानाय । अवस्यवे । यविष्ट । दूत । नः । गिरा ।

यजिष्ठ । होतः । आ । गृहि ॥ ६ ॥

हेयविष्ट युवतम दूत देवानां यज्ञादिसूचक यजिष्ठ अतिशयेन यष्टव्य होतः देवानामा-
ह्वातरमे नोगिरा अस्मदीयास्तुत्या ईळानाय पूजयित्रे अवस्यवे स्वरक्षणमिच्छते मदर्थं आग-
हि आगच्छ ॥ ६ ॥

६. तरुणतम देव-दूत, अतिशय यजनीय अग्नि, मैंने तुम्हारी स्तुति
की है; इसलिए आओ। मैं तुम्हारा पूजक हूँ और तुम्हारा प्रश्रय
चाहता हूँ।

अन्तर्ह्यग्रैर्यसे विद्वाज्जन्मोभयाकवे । दूतो जन्म्येव मित्र्यः ॥ ७ ॥

अन्तः । हि । अग्रे । ईर्यसे । विद्वान् । जन्म । उभया । कवे ।

दूतः । जन्म्या इव । मित्र्यः ॥ ७ ॥

हेकवे मेधावित्रमे अन्तर्जनानां हृदये ईर्यसे हि गच्छसि जानासि वा हिः संहोतासे दुदूत्यं चिकि-
त्वा अंतरीयस इत्यादिमन्त्रान्तरप्रसिद्धिद्योतनार्थः कीदृशस्त्वं उभया उभयविधानि जन्म जन्मानि
यदृणां यजमानानां यष्टव्यानां देवानां च संबन्धीनि विद्वान्जानन्सत्त्व ईर्यस इति संबन्धः तत्र दृष्टान्तः—
जन्मो जनेभ्यो हितः मित्र्यो विशेषेण मित्रेभ्यो हितो दूत इव स यथा मजानां चित्तवृत्तिज्ञानाय राशमे-
रितः तासां भोजानां तितद्वत् त्वमप्यस्माकमन्तरीयस इत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. मेधावी अग्नि, तुम मनुष्यों के हृदय को पहचानते
हो; तुम उभयरूप जन्म जानते हो। तुम संसार और बन्धुओं के दूत-
रूप हो।

सविद्वो आचपिप्रयोयक्षिचिकित्व आनुषक् ।

आचास्मिन्सत्सि बर्हिषि ॥ ८ ॥ २७ ॥

सः । विद्वान् । आ । च । पिप्रयः । यक्षि । चिकित्वः ।

आनुषक् । आ । च । अस्मिन् । सत्सि । बर्हिषि ॥ ८ ॥ २७ ॥

हेअग्ने सत्त्वंविद्वान्विशेषाभिज्ञःसन् आचपिप्रयः सर्वतोस्मान्पूरयचकामैः हेचिकित्वश्चेत-
मावान् आनुषक् अनुक्रमेणयक्षि यज देवान् आसत्तिआसीदचास्मिन्स्तीर्णेवर्हिषि ॥ ८ ॥

८. अग्नि, तुम विद्वान् हो। हमारी मनःकामना पूर्ण करो।
तुम चैतन्यवाले हो। यथाक्रम तुम देवों का यज्ञ करो और कुश के
ऊपर बैठो।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेसप्तविंशोवर्गः ॥ २७ ॥

श्रेष्ठंयविष्ठेतिषड्भूचंसप्तमंसूक्तंसोमाहुत्यार्षमाग्नेयंगायत्रं प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोगांयवे
छन्दस्यस्यविनियोगःपूर्वसूक्तएवोक्तः श्रवणाकर्मण्याद्याविनियक्ता।

श्रेष्ठंयविष्ठभारताग्नेद्युमन्तमाभर । वसोपुरुस्पृहंरयिम् ॥ १ ॥

श्रेष्ठम् । यविष्ठ । भारत । अग्ने । द्युमन्तम् । आ । भर ।

वसो । इति पुरुस्पृहम् । रयिम् ॥ १ ॥

हेअग्ने यविष्ठयुवतम हेभारत भरताऋत्विजः तेषांसंबन्धीभारतः अध्वर्यादिभिःमन्थ-
नहविःस्तोत्रादिनाव्याप्रियमाणत्वात् तादृश हेवसोवासकव्यासवा एवंपाग्ने श्रेष्ठंअतिप्रशस्यं
द्युमन्तंदीप्तिमन्तंपुरुस्पृहंबहुभिरर्थिभिःस्पृहणीयंरयिंआभर आहर ॥ १ ॥

१. हे तरुणतम, भरणकर्त्ता और व्याप्त अग्नि, अतिशय प्रशंस-
नीय, दीप्तिमान् और बहुजन-वाञ्छित धन ले आओ।

मानोअरातिरीशतदेवस्यमर्त्यस्यच । पर्षितस्याउतद्विषः ॥ २ ॥

मा । नः । अरातिः । ईशत । देवस्य । मर्त्यस्य । च ।

पर्षि । तस्याः । उत । द्विषः ॥ २ ॥

हेअग्ने त्वदनुग्रहाद्वनोस्मानरातिः अदानंशत्रुत्वं यद्वा छंदस्यरातिशब्दःशत्रुवाचीस्त्री-
लिङ्गोभवति अदाताशत्रुः माईशत पराभवितुंशक्कोमाभूत् माविषयीकुर्यात् अरातिर्विशेष्यतेदेव-
स्यचमर्त्यस्यचसंबन्धिनी तैःकारिता उतअपिचतस्याउभयविधायाः द्विषः अस्मदरातेः पर्षि

पूरय ॥ २ ॥ अग्नि, मनुष्यों या देवों की शत्रुता हमें पराभूत न करे।

हमें दोनों प्रकार के शत्रुओं से बचाओ।

विश्वाउतत्वयावयंधाराउदन्याइव । अतिगाहेमहिद्विषः ॥ ३ ॥

विश्वाः । उत । त्वया । वयम् । धाराः । उदन्याःइव ।

अति । गाहेमहि । द्विषः ॥ ३ ॥

उतअपिचहेअग्ने वयंत्वदनुग्रहाद्विश्वाद्विषः सर्वानपिद्वेष्टुनउदन्याधाराइवउदकसंबन्धिनी-
धाराअल्पस्तुतीरिवत्मनाआत्मनैवअन्यनिरपेक्षेणातिगाहेमहि अभिक्रम्यगच्छेमा ॥ ३ ॥

३. अग्नि, जल का धारा की तरह हम सारे शत्रुओं को स्वयं ही

लांघ जायेंगे।

अथचतुर्थी—

शुचिःपावकवन्ध्योऽग्नेर्बृहद्विरोचसे । त्वंघृतेभिराहुतः ॥ ४ ॥

शुचिः । पावक । वन्ध्यः । अग्ने । बृहत् । वि । रोचसे ।

त्वम् । घृतेभिः । आहुतः ॥ ४ ॥

हेपावकशोधकाग्ने शुचिः शुद्धोवन्ध्यः नमस्कार्यः सन् बृहत् महत् अत्यधिकंविरोचसे
विविधंदीप्यसे यतस्त्वंघृतेभिः घृतैराहुतः समन्तात्सिक्तः अतोविरोचसे ॥ ४ ॥

४. अग्नि, तुम शुद्ध, पवित्रकर्त्ता और वन्दनीय हो । घृत-द्वारा
आहुत होकर तुम अत्यन्त दीप्त हुए हो ।

त्वंनौअसिभारताग्नेवशाभिरुक्षभिः । अष्टापदीभिराहुतः ॥ ५ ॥

त्वम् । नः । असि । भारत । अग्ने । वशाभिः । उक्षभिः ।

अष्टापदीभिः । आहुतः ॥ ५ ॥

हेभारत ऋविजांपुत्रस्थानीयाग्नेनोस्मदीयः त्वं वशाभिः वन्ध्याभिः गोभिः उक्षभिः से-
कृभिर्वेदीवदैः अष्टापदीभिर्गर्भिणीभिश्चाहुतः आराधितोसि ॥ ५ ॥

५. भरणकर्त्ता अग्नि, तुम हमारे हो । तुम वन्ध्या गौ, वृष और
गर्भिणी गौ-द्वारा आहुत हुए हो ।

द्वेजःसर्पिरासुतिःप्रज्ञोहोतावरैण्यः । सहसस्पुत्रोअद्भुतः ॥ ६ ॥ २८ ॥

द्वेजः । सर्पिः । आसुतिः । प्रज्ञः । होता । वरैण्यः ।

सहसः । पुत्रः । अद्भुतः ॥ ६ ॥ २८ ॥

द्वेजः समिद्रूपान्नः सर्पिरासुतिः सर्पिरासूयते आसिच्यते यस्मिन्तादृशः प्रज्ञः पुरातनः
होता होमनिष्पादकः वरेण्यो वरणीयः सहसस्पुत्रः सहसो बलस्य पुत्रस्थानीयः बलेनोत्पन्नत्वात्
अद्भुत आश्चर्यभूतोरमणीय इत्यर्थः एवं महानुभावोऽग्निः मामनुजानात्वित्यर्थः ॥ ६ ॥

६. जिनका अन्न समिधा है, जिनमें घृत सिक्त होता है, वे ही
पुरातन, होमनिष्पादक, वरणीय और बल के पुत्र अग्नि अतीव
रमणीय हैं ।

॥ इति द्वितीयस्य पञ्चमेषां विंशो वर्गः ॥ २८ ॥

वाजयन्ति वेति षड्भ्यश्चमष्टमं सूक्तं सोमाहुतेर्हं शब्दानुवृत्तस्याभावान्मण्डलद्रष्टा गृत्तमदऋषिः
अग्निर्देवता हि शब्दाद्वायवी छन्दः अन्त्यानुष्टुप् वाजयन्ति वा न्यानुष्टुबित्यनुक्रान्तम् प्रातरनुवा-
काश्चिनशस्त्रयोस्तृतीयसूक्तत्वेनास्योत्तमार्जितस्य विनियोग उक्तः ।

तत्रप्रथमा—

वा॒ज॒य॒न्नि॒व॒नू॒र॒था॒न्यो॒गौ॒अ॒ग्ने॒रु॒प॒स्तु॒हि । य॒श॒स्त॒म॒स्य॒मी॒ह्नु॒षः॥१॥

वा॒ज॒य॒न्इ॒व । नु । र॒था॒न् । यो॒गा॒न् । अ॒ग्नेः । उ॒प॒ । स्तु॒हि ।

य॒शः॒स्त॒म॒स्य । मी॒ह्नु॒षः ॥ १ ॥

हेअन्तरात्मन् नृक्षिप्रंअग्नेर्योगानश्वान् उपस्तुहि कीदृशस्याग्नेः यशस्तमस्यप्रवृद्धयशसः
त्वमर्थोलुप्यते मीह्नुषः सेतुः फलस्य ईदृशस्ययोगान् स्तुहि होतरितिवासंबोध्यं स्तुतौदृष्टान्तः—
वाजयन्निवअन्मिच्छन् पुरुषइव सयथाअश्वान् गमनायस्तौतितद्वत् यद्वोकलक्षणस्याग्नेर्गम-
नसाधनान् रथान् स्तुहि ॥ १ ॥

१. होता, अन्नाभिलाषी पुरुष की तरह प्रभूत यशवाले और
अग्नीष्टदाता अग्नि के अश्वों की स्तुति करो।

यः॒सु॒नी॒थो॒द॒दा॒शु॒षे॒जु॒र्यो॒ज॒र॒य॒न्अ॒रि॒म् । चा॒रु॒प्र॒ती॒क॒आ॒हु॒तः॥ २ ॥

यः । सु॒नी॒थः । द॒दा॒शु॒षे । अ॒जु॒र्यः । ज॒र॒य॒न् । अ॒रि॒म् ।

चा॒रु॒प्र॒ती॒कः । आ॒हु॒तः ॥ २ ॥

सुनीथःशोभननयनः अजुर्यःअजरणीयः अनभिभाव्यः चारुप्रतीकः शोभनोपक-
मोयोस्तिसोमिः ददाशुषेहविर्दत्तवते यजमानायतदर्थं अरितस्यशत्रुं जरयन् नाशयन् आहु-
तः समन्तात् आराधितोभवति ॥ २ ॥

२. सुनेता, अजर और मनोहर गतिवाले अग्नि हविर्दाता यज-
मान के शत्रु-नाश के लिए आहूत हुए हैं।

य॒उ॒श्रि॒या॒द॒मे॒ष्वा॒दो॒षो॒ष॒सि॒प्र॒श॒स्य॒ते । य॒स्य॒व्र॒तं॒न॒मी॒र्य॒ते॥ ३ ॥

यः । ऊँ इति । श्रि॒या । द॒मे॒षु । आ । दो॒षा । उ॒ष॒सि॒ ।

प्र॒श॒स्य॒ते । य॒स्य॒ । व्र॒तम् । न । मी॒र्य॒ते ॥ ३ ॥

योमिःश्रियाज्वालायायुक्तः सन्दमेषु गृहेषुआ आगत्य दोषारात्रिषु उषसि अहःसुच प्रश-
स्यते स्तूयते यस्याग्नेर्व्रतं कर्मनमीर्यते नहिंस्यते नक्षीयतेवा उःपूरणः ॥ ३ ॥

३. सुन्दर ज्वालावाले जो अग्नि गृह में आते हुए दिन-रात स्तुत
होते हैं, उनका व्रत कभी नहीं क्षीण होता।

आ॒यः॒स्व॒१॒णं॒भा॒नु॒ना॒चि॒त्रो॒वि॒भा॒त्य॒र्चि॒षा । अ॒ज्ञा॒नो॒अ॒ज॒रै॒र॒भि॒ ॥४॥

आ । यः । स्वः । न । भा॒नु॒ना । चि॒त्रः । वि॒भा॒ति॒ । अ॒र्चि॒षा ।

अ॒ज्ञा॒नः । अ॒ज॒रैः । अ॒भि ॥ ४ ॥

योऽग्निश्चित्रः चायनीयः नानावर्णोवाअर्चिषाज्वालयारश्मिसमूहेन आविभाति सर्वतोभा-
सते तत्रदृष्टान्तः—स्वर्नभानुना किरणेनसूर्यइव सयथाविभातितद्वद किंकुर्वन अजरैर्नित्यैः ज्वा-
लासमूहैः अभिसर्वतःअजानः व्यञ्जयन् प्रकाशयन् ॥ ४ ॥

४. जैसे किरण-रूप सूर्य प्रकाशित होते हैं, विचित्र अग्नि भी
अजर शिलाओं-द्वारा चारों ओर प्रकाशित होकर वैसे ही
रश्मियों-द्वारा सुशोभित होते हैं ।

अत्रिमुन्नुस्वराज्यमग्निमुक्थानिवावृधुः । विश्वाअधिश्रियोदधे ॥ ५ ॥

अत्रिम् । अनु । स्वराज्यम् । अग्निम् । उक्थानि । वृधुः ।

विश्वाः । अधि । श्रियः । दधे ॥ ५ ॥

अत्रिशत्रूणामचानां वाभक्षकं स्वराज्यं स्वयमेव राजमानंस्वराज्यमनु अभिलक्ष्यवा-
ग्निं उक्थानिशस्त्राणिववृधुः वर्धयन्ति सचाग्निर्विश्वाः सर्वाःश्रियःशोभाः अधिदधे अधिकं
धारयति ॥ ५ ॥

५. शत्रुओं के विनाशक और स्वयं सुशोभित अग्नि के लिए
सारे ऋद्ध-मन्त्र प्रयुक्त होते हैं । अग्नि ने सारी शोभायें धारण की हैं ।

अग्नेरिन्द्रस्यसोमस्यदेवानामूतिभिर्वयम् ।

अरिष्यन्तःसचेमह्यभिष्यामपृतन्यतः ॥ ६ ॥ २९ ॥

अग्नेः । इन्द्रस्य । सोमस्य । देवानाम् । ऊतिभिः । वयम् ॥

अरिष्यन्तः । सचेमहि । अग्नि । स्याम । पृतन्यतः ॥ ६ ॥ २९ ॥

अरिष्यन्तः केनाप्यर्हिंस्यमानावयं अग्नेरिन्द्रस्यसोमस्यदेवानामन्येषामपिऊतिभीर-
क्षाभिः सचेमहि सङ्गच्छेमहि युक्ताभवेम तथारक्षायुक्तावयंपृतन्यतः पृतनामात्मनइच्छन्तः श-
त्रून्भिष्याम अभिभवेम पृतनाशब्दात्क्यचि कव्यध्वरपृतनस्यर्चिलोपइत्यवर्णलोपः ॥ ६ ॥

६. हमने अग्नि, इन्द्र, सोम और अन्य देवों का प्रश्रय प्राप्त
किया है । हमारा कोई अनिष्ट नहीं कर सकता । हम शत्रुओं को
जीतेंगे ।

॥ इतिद्वितीयस्यपञ्चमेएकोनविंशोवर्गः ॥ २९ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दीनिवारयन् । पुमर्थान्शत्रुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरेणसा-
यणाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेकक्संहिताभाष्येद्वितीयाष्टकेपञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽखिलं जगत् । निर्ममेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥
 वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे । यन्तत्वाकृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥ २ ॥
 निहोतेति षड्गुणं च नमस्कृतं गृत्समदस्यार्थं निहोतेत्यनुकान्तत्वात् अनुकृत्वा त्रिष्टुप् मण्ड-
 लादिपरिभाषयाग्निर्देवता प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोराग्रेयेकतौ त्रैष्टुभेच्छन्दस्यस्य विनियोगः अ-
 थैतस्या इति खण्डे सूत्रितम्—निहोता होतृषदने इति सूक्ते इति अग्निप्रणयने आद्ये ऋचौ विनियुक्ते
 पञ्चम्यां पौर्णमास्यामिति खण्डे सूत्रितम्—निहोता होतृषदने विदान इति द्वे इति ।

तस्मिन्सूक्ते प्रथमा—

ॐ निहोता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवान्सदत्सुदक्षः ।
 अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रं भरः शुचिजिह्वो अग्निः ॥ १ ॥

नि । होता । होतृषदने । विदानः । त्वेषः । दीदिवान् ।
 असदत् । सुदक्षः । अदब्धव्रतप्रमतिः । वसिष्ठः । सहस्रम् भरः ।
 शुचिजिह्वः । अग्निः ॥ १ ॥

गृत्समदः स्तौति होतादेवानामाह्वाताविदानो विद्वान् त्वेषः प्रवृद्धः दीदिवान् दीप्यमानः
 सुदक्षः शोभनबलः अदब्धव्रतप्रमतिः अदब्धानि अहिंसितानि व्रतानि कर्माण्यस्याः सा अ-
 दब्धव्रतप्रमतिः प्रकृष्टा बुद्धिः यस्य सतथोक्तः वसिष्ठः सर्वस्य वासयितृ तमः वासयते स्तृजन्त-
 स्य इष्टनिरूपं सहस्रं भरः सहस्रस्यानेकविधस्य भर्ता विहरणेन नानाविधरूपस्य धारक इत्यर्थः यद्वा
 सहस्रस्य सर्वस्य भर्ता तथा च वाजसनेयकम्—सर्ववै सहस्रं सर्वं भर इत्येव तदाहेति । शुचिजिह्वः शु-
 चिर्दीप्ता जिह्वा ज्वाला यस्य सतथोक्तः एवं भूतो अग्निः होतृषदने होता त्रसीदतीति होतृषदने मुत्तरावेदी
 अधिकरणेत्युट् तत्रन्यसदत् नितरां सीदतु उक्तार्थे ब्राह्मणम्—निहोता होतृषदने विदान इत्यग्निर्वै दे-
 वानां होता तस्यैतच्छ्रोतृषदनं यदुत्तरवेदीनाभिस्त्वेषो दीदिवान्सदत्सुदक्ष इत्यासन्नो हिस तर्हि भवत्य-

दग्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठइत्यग्निर्वैदेवानां वसिष्ठः सहस्रं भरः शुचिजिह्वो अग्निरित्येषा ह वा अस्य सहस्रं भ-
रताय देन मे कंसन्तं बहुधा विहरन्तीति ॥ १ ॥

१. अग्नि देवों के होता, विद्वान्, प्रज्वलित, दीप्तिमान्, प्रकृष्ट-
बलशाली, अप्रतिहत, अनुग्रह-विशिष्ट, निवासदाता, सबके भरण-
कर्त्ता और विशुद्ध शिखावाले हैं। होता के भवन में अग्नि अच्छी
तरह बैठे।

त्वं दूतस्त्वमुनः परस्पास्त्वं वस्य आ वृषभप्रणेता ।

अग्ने तोकस्य नस्तने तनूनामप्रयुच्छन् दीद्यद्बोधिगोपाः ॥ २ ॥

त्वम् । दूतः । त्वम् । ऊँ इति । नः । परः ऽपाः । त्वम् । वस्यः । आ ।

वृषभ । प्र ऽनेता । अग्ने । तोकस्य । नः । तने । तनूनाम् ।

अप्रयुच्छन् । दीद्यत् । बोधि । गोपाः ॥ २ ॥

हे वृषभ अभिमतफलवर्षक हे अग्ने त्वं दूतः अस्मदीये यज्ञे देवाह्वानार्थं दूतो भव त्वमुत्त्वमेवनो-
स्माकं परस्पाः आपद्भ्यः पारयितापाता च भव किञ्च त्वं वस्यो वसुनो धनस्य आप्रणेता अस्मदाभि-
मुख्येन प्रापयिता भव अप्रयुच्छन् अप्रमाद्यन् दीद्यद्दीदयतिर्दीक्षिकर्मा शोभमानः त्वं नोस्माकं तो-
कस्य पुत्रस्य तने तनोति विस्तारयति कुलमितितनः पौत्रः तस्मिन् अस्मदीयानां तनूनां गोपाः गोपा-
यिता तथा च ब्राह्मणम्—अग्निर्वैदेवानां गोपा अग्निमेव तत्सर्वतो गोपारं परिदत्त आत्मने च यजमानार्य-
चेति । तादृशस्त्वं च गोपायिता भवामीति बोधिबुध्यस्व ॥ २ ॥

२. अभीष्ट-वर्षक अग्नि, तुम हमारे दूत बनो । हमें आपद् से
बचाओ । हमें धन दो । प्रसाद-शून्य और दीप्तिशाली होकर हमारे
और हमारे पुत्रों के रक्षक बनो । अग्नि, जागो ।

विधेम ते परमे जन्मन् अग्ने विधेम स्तोमैरवरे सधस्थे ।

यस्माद्योनैरुदारिथ्यजेतं प्रत्वे हवींषि जुहुरे समिद्धे ॥ ३ ॥

विधेम । ते । परमे । जन्मन् । अग्ने । विधेम । स्तोमैः । अवरे ।

सधस्थे । यस्मात् । योनैः । उत् । आरिथ्य । यजे । तम् । प्र ।

त्वे इति । हवींषि । जुहुरे । समिद्धे ॥ ३ ॥

हे अग्ने परमे उत्कृष्टे जन्मन् जायते प्रादुर्भवत्यस्मिन्निति जन्मस्थानं द्यौः तस्मिन् द्युलोके वस्थि-
तायते तुभ्यं विधेम स्तुतिभिः परिचरेम अवरे द्युलोकादधस्तने सधस्थेन्तरिक्षे स्थिताय तुभ्यं स्तोमैः

स्तोत्रैर्विधेम परिचरेम यद्यस्माद्योनेः पृथिवीरूपातस्थानात्त्वमुदारिथ उद्गतोसि प्रादुर्भूतोसि तं
पृथिवीप्रदेशं यजे पूजयामि तत्र हिसमिद्धे समिद्धिः समिध्यमाने त्वे त्वयि हवींषि पुरोडाशादीनि
प्रजुहुरे अध्वर्यादयः प्रजुह्वति जुहोतेर्लिट् रूपम् ॥ ३ ॥

३. अग्नि, हम तुम्हारे उत्तम जन्मस्थान में तुम्हारी सेवा करेंगे।
जिस स्थान से तुम उद्गत हुए हो, उसकी भी पूजा करेंगे। वहाँ तुम्हारे
प्रज्वलित होने पर अध्वर्यु लोग तुम्हें लक्ष्य कर हव्य प्रदान करते हैं।

अग्ने यजस्व हविषा यजीयान् श्रुष्टी देष्णम् अग्नि
गृणीहि । राधः । त्वम् । हि । असि । रयिपतिः । रयीणाम् ।

त्वं रयिपतिरयिपती रयीणां त्वं शुक्रस्य वचसो मनोता ॥ ४ ॥

अग्ने । यजस्व । हविषा । यजीयान् । श्रुष्टी । देष्णम् । अग्नि ।
गृणीहि । राधः । त्वम् । हि । असि । रयिपतिः । रयीणाम् ।
त्वम् । शुक्रस्य । वचसः । मनोता ॥ ४ ॥

हे अग्ने यजीयान् यष्टुतमस्त्वं हविषास्मदत्तेन यजस्व देवान्संयोजय देष्णं देयं राधोऽन् श्रुष्टी
श्रुष्टोतिक्षिप्रनाम क्षिप्रं अभिगृणीहि देवानां पुरतः इदं स्वादुतरमिदं स्वादुतरमिति ब्रूहि यद्वा श्रुष्टी-
क्षिप्रकारी त्वं देष्णं देयं राधोऽन् अभिगृणीहि अस्मदाभिमुख्येन ब्रूहि प्रयच्छेत्यर्थः दानसामर्थ्य-
दर्शयति त्वं रयीणां धनानां मध्ये रयिपतिः उत्तमधनस्य पतिरसि हि यद्वा रयीणां रयिपतिरित्य-
त्रैकोरयिषब्दो नुवादः त्वं शुक्रस्य दीप्तस्य वचसः अस्मदीयस्य स्तोत्रस्य मनोता प्रज्ञाता भवसि यद्वा
मानयिता ॥ ४ ॥

४. अग्निदेव, याज्ञिकों में तुम श्रेष्ठ हो। हव्य-द्वारा तुम यज्ञ करो।
तत्पर होकर तुम देवों के पास हमारे दिये जाने योग्य अन्न की प्रशंसा
करो। तुम धनों में उत्कृष्ट धन के अधिपति हो। तुम हमारे प्रवीण
स्तोत्र को जानो।

उभयन्ते न क्षीयते वसव्यं दिवे दिवे जायमानस्य दस्म ।

कृधिक्षुमन्तं जरितारं मग्ने कृधिपतिं स्वपत्यस्य रायः ॥ ५ ॥

उभयम् । ते । न । क्षीयते । वसव्यम् । दिवे दिवे । जायमानस्य ।
दस्म । कृधि । क्षुमन्तम् । जरितारम् । अग्ने । कृधि । पतिम् ।
सुः अपत्यस्य । रायः ॥ ५ ॥

दस्मदर्शनीय हे अग्ने दिवे दिवे प्रतिदिनमग्निहोत्रकाले जायमानस्य ते तव उभयं वसव्यं दिव्यं
भौमं च वसु वस्वादित्वात्स्वार्थिकोऽपत्ययः तादृशमुभयं वसु न क्षीयते न हीयते अस्योभयविध-

नसद्भावेमध्ववर्णः त्वं ह्यग्ने दिव्यस्य राजसित्वं पार्थिवस्येत्यत्रोक्तः । अतस्त्वं जरितारं तव स्तोत्रं कुर्वा-
णमियं यजमानं क्षुमन्तमन्ववन्तं कीर्तिमन्तं वाक्छुधुः कुरु किञ्च स्वपत्यस्य शोभनापत्ययुक्तस्य रायो-
धनस्य पतिं स्वामिनं छुधुः कुरु ॥ ५ ॥

५. दर्शनीय अग्नि, तुम प्रतिदिन उत्पन्न होते हो। तुम्हारा दिव्य
और पार्थिव धन नष्ट नहीं होता। फलतः तुम स्तोत्रकर्त्ता यजमान
को अन्न-युक्त करो। उसे सुन्दर अपत्यवाले धन का स्वामी बनाओ।

साकमेधेपर्वणिपूर्वेद्युरनुसवनं तिस्र इष्टयः कर्मव्याः प्रथमायामग्नेरनीकवतः सैनानीकेनेति-
याज्या तथा ततः साकमेधा इति खण्डे सूत्रितम्—सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे इति ।

सैषा सूक्तेषु—

सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टा देवा आर्यजिष्ठस्वस्ति ।

अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्नेद्युमदुतरेव दिदीहि ॥ ६ ॥ १ ॥

सः । एना । अनीकेन । सुविदत्रः । अस्मे । इति यष्टा । देवान् ।

आर्यजिष्ठः । स्वस्ति । अदब्धः । गोपाः । उत । नः । परः स्पाः ।

अग्ने । द्युमत् । उत । रेवत् । दिदीहि ॥ ६ ॥ १ ॥

हे अग्ने सतादशस्त्वं एना अनेनानीकेन ज्वालासमूहेन युक्तस्त्वं सुविदत्रः सुप्रज्ञः सुध-
नोवास्मे अस्माकं भव देवान्यष्टा देवानां हविः प्रदानेन पूजकः आर्यजिष्ठः यष्टतमः अदब्धः
केनाप्यतिरस्कृतः गोपाः देवानां गोपायिता उतापि च नोस्माकं परस्पाः दुरितेभ्यः पारयिता च त्वं
धुमदकान्तियुक्तं उतापि च रेवत् धनयुक्तं यथाभवति तथा स्वस्ति दिदीहि क्षेमेण सर्वतो दीप्यस्व ॥ ६ ॥

६. अग्निदेव, तुम अपने दल के साथ हमारे प्रति अनुग्रह करो।
तुम दोनों के याजक, सर्वापेक्षा उत्तम यज्ञकर्त्ता, देवों के रक्षक और
हमारे पालक हो। कोई तुम्हारी हिंसा नहीं कर सकता। धन और
कान्ति से युक्त होकर तुम चारों ओर देदीप्यमान बनो।

जोहूत्र इति षड्चंदशमं सूक्तं गार्तमदं त्रैष्टुभमाग्नेयं जोहूत्र इत्यनुकान्तत्वात् सूक्तवि-
नियोगः पूर्वेण सहोक्तः ।

अथ तस्मिन् सूक्ते प्रथमा—

जोहूत्रो अग्निः प्रथमः पिते वेळस्पदे मनुषाय त्समिद्धः ।

श्रियं वसानो अमृतो विचैतामर्जुजेन्यः श्रवस्यः सवाजी ॥ १ ॥

जोहूत्रः । अग्निः । प्रथमः । पिताइव । इळः । पदे । मनुषा ।
 यत् । सम्इद्धः । श्रियम् । वसानः । अमृतः । विश्चेताः ।
 मर्मृजेन्यः । श्रवस्यः । सः । वाजी ॥ १ ॥

जोहूत्रः सर्वैर्यज्ञार्थं ह्वातव्यो होतव्यो वा ह्वयतेर्जुहोतेर्वारूपम् तादृशः प्रथमः अग्निर्वै-
 देवानामवमइत्यान्नाद । मुख्यो योग्निः यत् यदा इळः इलायाः पदे उत्तरवेद्यात्मके स्थाने मनु-
 षामनुष्येण यजमानेन समिद्धः सोग्निः पितेव देवानां हविः प्रापणेन पालको भवति श्रियं दीप्तिं व-
 सानः आच्छादयन् अमृतः मरणधर्मरहितः विचेताः विविधप्रज्ञः श्रवस्यः श्रवइत्यन्ननाम तस्मै
 हितः वाजीबलवान् सोग्निर्मर्मृजेन्यः सर्वैः परिचरणीयो भवति यद्गुणन्ताव केन्यप्रत्ययः ॥ १ ॥

१. अग्नि सबसे प्रथम होतव्य और पिता के समान हैं। अग्नि
 मनुष्यों द्वारा यज्ञ-स्थान में प्रज्वालित हुए हैं। वह दीप्ति-पूर्ण, मरण-
 रहित, विभिन्न-प्रज्ञा-युक्त, अश्वान्, बलवान् और सबके सेवनीय हैं।

श्रूया अग्निश्चित्रभानुर्हवमे विश्वाभिर्गीर्भिरमृतो विचेताः ।
 श्यावारथंवहतो रोहितावोरुषाहचक्रे विभृत्रः ॥ २ ॥

श्रूयाः । अग्निः । चित्रभानुः । हवम् । मे । विश्वाभिः । गीः । शभिः ।
 अमृतः । विश्चेताः । श्यावा । रथम् । वहतः । रोहिता । वा । उत ।
 अरुषा । अहं । चक्रे । विभृत्रः ॥ २ ॥

अमृतो मरणधर्मरहितो विचेता विशिष्टप्रज्ञः चित्रभानुः विचित्रदीप्तिः चायनीयदीप्तिर्वा
 सोग्निः विश्वाभिर्गीर्भिः स्तुतिसाधनभूतैः सर्वैर्वाक्यैः क्रियमाणं मे मम हवं स्तोत्रं श्रूयाः शृणो-
 तु तस्याग्नेरथं श्यावा श्याववर्णौ अश्वौ वहतः वा अपि वा रोहितारोहिद्वर्णौ उतापि च अरुषा आ-
 रोचमानावश्वोरथं वहतः रोहिद्वर्णयोरश्वयोः श्यावादिवर्णपरिग्रहः स्वेच्छया भवति विभृत्रः
 नानास्थानेषु विहृतः चक्रे अहं कृत्वा गिभरकारिखलु करोतेः कर्मणि लिट् ॥ २ ॥

२. अमर, विशिष्ट प्रज्ञावाले, विचित्र दीप्ति-युक्त अग्नि मेरे सब
 स्तुति-युक्त आह्वान सुनें। दो लाल घोड़े अग्नि का रथ वहन करते हैं।
 वे विविध स्थानों में जाते हैं।

अथ तृतीया—

उत्तानायामजनयन्त्सुषूतं भुवदग्निः पुरुपेशा सुगर्भः ।
 शिरिणायां चिदुक्तुना महोर्भिरपरीवृतो वसति प्रचेताः ॥ ३ ॥

उत्तानायाम् । अजनयन् । सुसूतम् । भुवत् । अग्निः । पुरुषेशासु ।
गर्भः । शिरिणायाम् । चित् । अक्तुना । महः३भिः । अपरिदृतः ।
वसति । प्रचेताः ॥ ३ ॥

उत्तानायामुत्तानेशयायामरण्यांसुषूतंअग्निहोत्रार्थंसुष्ठुपेरितमग्निमजनयन् अध्वर्याद-
यउदपादयन् सोमिःपुरुपेशासु पेशइतिरूपनाम बहुरूपास्वेप्रधीषुगर्भोभुवत् अन्तर्वर्तमानत-
यागर्भइवभवेत् भवतेर्लिङ्गिरूपं शिरिणायांचित्शीर्यतेस्यांभूतानीतिशिरिणारात्रिःतस्यामपिअ-
क्तुनाअजनादक्तुस्तमः तेनतमसाअपरिवृतःअसंस्पृष्टः अतएवमहोभिस्तेजोभिर्युक्तः प्रचेताः
प्रकृष्टप्रज्ञःसन्वसति दीप्यमानोवर्तते ॥ ३ ॥

३. अध्वर्यु लोगों ने ऊर्ध्वमुख अरणि या काष्ठ में प्रेरित अग्नि को
उत्पन्न किया है । अग्नि विविध ओषधियों में गर्भरूप से अवस्थित है ।
रात में उत्तम-ज्ञानवान् अग्नि, महावीप्ति-युक्त होकर वास करते हैं ।
उन्हें अन्धकार नहीं छिपा सकता ।

जिघर्म्यग्निं हविषा घृतेन प्रतिक्षियन्तं भुवनानि विश्वा ।

पृथुंतिरश्वावयसा बृहन्तं व्यचिष्टमन्नैरभसं दृशानम् ॥ ४ ॥

जिघर्मि । अग्निम् । हविषा । घृतेन । प्रतिक्षियन्तम् । भुवनानि ।
विश्वा । पृथुम् । तिरश्वा । वयसा । बृहन्तम् । व्यचिष्टम् । अन्नैः ।
रभसम् । दृशानम् ॥ ४ ॥

विश्वासर्वाणि भुवनानि प्रतिक्षियन्तं वैश्वानरात्मना धितिष्ठन्तं पृथुं महांतं तिरश्वासर्वतः प्रव-
र्तमानेन वयसापेशा बृहन्तं प्रवृद्धं अन्नैर्हविलक्षणैर्व्यचिष्टं व्याप्तं रभसं बलवन्तं दृशानं एवं गुणवत्त-
यादृश्यमानमग्निं पुरोडाशादिलक्षणेन हविषा घृतेन च जिघर्मि सिञ्चामि प्रतियेष सर्वाणि भूतानि क्षेति
पृथुंतिरश्वावयसा धूमेन बृहन्तं व्यचिष्टमन्नैरभसं दृशानमित्यवकाशनवन्तमन्नैरजादं दीप्यमानमित्ये
तदा विश्वत इत्यासर्वतः प्रत्यंचं जुहोमीत्येतदरक्षसेत्यहेळमानेन मनसे दंजुषेतेत्येतन्मर्यश्रीरिति मर्य-
श्रीरित्येष स्पृहयद्वर्णो अग्निर्नाभि मृश इति नक्षेत्रेषु शेत दीप्यमानो भवतीति ॥ ४ ॥

४. सारे पुवर्णों के अधिष्ठाता, महान्, सर्वत्रगामी, शरीरवान्,
प्रवृद्ध हव्य-द्वारा व्याप्त, बलवान् और सबके दृश्यमान अग्नि की हम
हव्य-घृत के द्वारा पूजा करते हैं ।

आविश्वतः प्रत्यश्च जिघर्म्य रक्षसामनसा तज्जुषेत ।

मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो अग्निर्नाभि मृशैतन्वा ३ जभुराणः ॥ ५ ॥

आ । विश्वतः । प्रत्यञ्चम् । जिघर्षिम् । अरक्षसां । मर्नसा । तत् ।
जुषेत । मर्यश्रीः । स्पृहयत्स्वर्णः । अग्निः । न । अभिष्टृशे ।
तन्वा । जर्भुराणः ॥ ५ ॥

विश्वतः सर्वत्रव्याप्यवर्तमानंप्रत्यंचयज्ञंप्रत्यागच्छन्तं अग्निं येन धृतेन आजिघर्षि आसि-
ञ्चामि अरक्षसाबाधकरहितेन मनसा स्तोत्रेण सह तदाज्यं जुषेत भवान्सेवेत मर्यश्रीः मर्यैर्मर्त्यैः अ-
यणीयो भजनीयः स्पृहयद्वर्णया दशवर्णयजमानः स्पृहयति तादृशवर्णोपेतः तन्वातेजसा जर्भु-
राणः पूर्यमाणोऽग्निः नाभिष्टृशे अतितेजस्वितया अभिमर्शनीयो न भवति अभिपूर्वान्ष्टृशोऽ-
त्यर्थे केन्यत्ययः ॥ ५ ॥

५. सर्वव्यापी और यज्ञ के अभिमुख आने की इच्छा करते हुए
अग्नि को घृत-द्वारा हम सिक्त करते हैं। ये शान्त चित्त से उस घृत
को ग्रहण करें। मनुष्यों के भजनीय और श्लाघनीय वर्णवाले अग्नि के
पूर्ण प्रज्वलित होने पर उन्हें कोई छू नहीं सकता।

ज्ञेयाभागंसहसानोवरेण त्वाद्दूता सोमनुवद्वदेम ।

अनूनमग्निं जुह्वा वचस्या मधुपृचं धनसा जोहवीमि ॥ ६ ॥ २ ॥

ज्ञेयाः । भागम् । सहसानः । वरेण । त्वाद्दूतासः । मनुश्चत् ।

वदेम । अनूनम् । अग्निम् । जुह्वा । वचस्या । मधुपृचम् ।

धनश्चाः । जोहवीमि ॥ ६ ॥ २ ॥

वरेण वारयत्यनेन शत्रूनि तिवरतेजः तेन सहमानः शत्रून् अभिवन्त्वं भागं भजनीयं स्तोत्रं ज्ञे-
याः जानीहि आशीर्लिङ्गि वान्यस्य संयोगादेरित्येत्वं त्वाद्दूतासः त्वंदूतो येषामसिते त्वाद्दूतासः यद्वा
त्वया मे रिता वयं मनुवत्समनुवि वदेम स्तोत्रं ब्रूयाम जुह्वा हूयते स्यामिति जुहूर्वालापात्रविशेषो वा
तया अनूनं संपूर्णं मधुपृचं मधुना कर्मफलेन यजमानं संयोजयन्तमग्निं धनसाः धनस्य संभक्ता हवच-
स्यास्तुतिकामनया जोहवीमि आह्वयामि ॥ ६ ॥

६. अंगनै तेजोबलं से शत्रुओं को पराजित करने के समय, हे अग्नि,
तुम हमारी सम्भोग-योग्य स्तुति को जानो। तुम्हारा आश्रय पाकर हमें
मनु कौ तरहं स्तोत्र करते हैं। उन बहुल-मधुस्पर्शी और धन-प्रद अग्नि
का जुहूँ और स्तुति-द्वारा मैं आह्वान करता हूँ।

श्रुधीहवमित्येकविंशत्युच्येकादशं सूक्तम् गार्त्तमदं अत्रानुक्रमणिका श्रुधिसैकैर्न विरा-
ट्स्थानाद्दृष्टेन्यामिति विराट्स्थानानिष्टुप् तल्लक्षणमनुक्रमण्यामुक्तम्-नवकौवैराजसैष्टुभश्च
द्वौवावैराजौनवकसैष्टुभश्च विराट्स्थानेति । अन्त्यानिष्टुप् विशेषस्यानुकृत्वा इन्द्रो देवता षष्ठ्य-

स्यचतुर्थेहनिमरुत्वतीयशस्त्रेद्वेसूकेनिविद्धाने तत्रेदंतृतीयंसूक्तं चतुर्थेहनीतिखण्डेसूत्रितं—श्रुधी-
हवमिन्द्रमरुत्वौइन्द्रेतिमरुत्वतीयमिति ।

श्रुधीहवमिन्द्रमारिषण्यः स्यामनेदावनेवसूनाम् ।

इमाहित्वामूर्जोवर्धयन्तिवसूयवः सिन्धवो नक्षरन्तः ॥ १ ॥

श्रुधि । हवम् । इन्द्र । मा । रिषण्यः । स्याम । ते । दावने ।

वसूनाम् । इमाः । हि । त्वाम् । ऊर्जः । वर्धयन्ति । वसूयवः ।

सिन्धवः । न । क्षरन्तः ॥ १ ॥

गृत्समदःस्तौति हेइन्द्र मेहवमदोयमिदंस्तोत्रं श्रुधि शृणु मारिषण्यः माहिंसीः इदमल्पं
नसाधीयइतिमानिराकार्षीः दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यतीतिनिपातितः वयंतेतववसूनांदा-
वनेदानायस्यामपात्रभूताभवेम इमाः अस्माभिर्दत्तानिवसूयवः दातुर्यजमानस्यधनमिच्छन्ति
छन्दसिपरेच्छायांक्यच् तादृशानिक्षरन्तः सवन्तः सिन्धवइव घृतक्षरणोपेतानिऊर्जोहविर्लेक्षणा-
न्यन्नानि त्वावयर्धन्तिहि ॥ १ ॥

१. इन्द्र, तुम मेरी स्तुति सुनो । तिरस्कार नहीं करता । हम
तुम्हारे धन-दान के पात्र हैं । नदी की तरह प्रवाहशाली यह हव्य
यजमान के लिए धनेच्छां करेता है । यह तुम्हें वर्द्धित करे ।

सृजोमहीरिन्द्रयाअपिन्वःपरिष्ठिताअहिनाशूरपूर्वीः ।

अमर्त्यैचित्वासंमन्यमानमवाभिनदुक्थैर्वावृधानः ॥ २ ॥

सृजः । महीः । इन्द्र । याः । अपिन्वः । परिऽस्थिताः ।

अहिना । शूर । पूर्वीः । अमर्त्यम् । चित् । दासम् । मन्यमानम् ।

अव । अभिनत् । उक्थैः । वृधानः ॥ २ ॥

शूरशत्रूणांहिसक हेइन्द्र याअपोऽपिन्वः अवर्धयः पूर्वीः प्रभूतास्ताअहिनामेघेनवृत्रेण
वापरिष्ठिताः अधिष्ठिताः आक्रान्ताः ततस्त्वंतस्मादहेःसकाशावमहीः महतीः अपः सृजः
व्यसृजः उक्थैःशस्त्रैर्वावृधानोवर्धमानस्त्वंदासंसर्वस्योपक्षपयितारंअमर्त्यैचित्वाभरणधर्मरहितमे-
वात्मानंमन्यमानंतमसुरंअवाभिनद अवाङ्मुखंयथाभवतितथाहिंसितवानित्यर्थः भिदिसूचिदास्ये
लङ्सिप्तिरूपम् ॥ २ ॥

२. शूर इन्द्र, तुमने जो जल बरसाया था, वृत्र ने उसी प्रभूत
जल पर आक्रमण किया था । तुमने उसे जल की छोड़ दिया था ।
उस दस्यु था दैस (वृत्र) ने अपने को अमर समझा था । स्तुति-द्वारा
वर्द्धित होकर उसको तुमने नीचे पटक दिया ।

उक्थेष्विन्नुशूरयेषुचाकन्तस्तोमेष्विन्द्ररुद्रियेषुच ।

तुभ्येदेतायासुमन्दसानःप्रवायवैसिस्त्रतेनशुभाः ॥ ३ ॥

उक्थेषु । इत् । नु । शूर । येषु । चाकन् । स्तोमेषु । इन्द्र ।

रुद्रियेषु । च । तुभ्यम् । इत् । एताः । यासु । मन्दसानः । प्र ।

वायवै । सिस्त्रते । न । शुभाः ॥ ३ ॥

हेशूरेन्द्र येषुहोत्रादिभिःक्रियमाणेषुशस्त्रेषुरुद्रियेषु रुद्रियंसुखं तत्साधनभूतेषु यद्वा रुद्राः
स्तोतारः तत्कृतेषुउद्गातृणांस्तोमेषुचनुक्षिप्रंचाकन् स्तुतीःकामयसे कमतेःकनतेर्वायङ्गुकिरू-
पम् इवपूरणः यासुस्तोत्रशस्त्ररूपासुस्तुतिषुमन्दसानोहृष्यन्भवसिताएताःशुभाः दीप्यमानाः स्तु-
तयःवायवेअस्मदीयंयज्ञं प्रत्यागच्छते तुभ्येद तुभ्यमेवप्रसिस्त्रते त्वदर्थमेवप्रसरन्ति नसम्प्रत्यर्थे
ताअधुनासेवस्व ॥ ३ ॥

६. शूर इन्द्र, जिस सुखकर या खड्गकृत ऋद्धिं, मंत्र और स्तोत्र फी
तुम इच्छा करते हो और जिसमें तुम्हें आनन्द मिलता है, वह
सब शुभ और दीप्यमान स्तुति, यज्ञ के प्रति, तुम्हारे लिए प्रसूत
होती है ।

शुभ्रंनुतेशुभ्रम्वर्धयन्तःशुभ्रंवज्रंवाहोर्दधानाः ।

शुभ्रस्त्वमिन्द्रवावृधानोअस्मेदासीर्विशःसूर्येणसद्याः ॥ ४ ॥

शुभ्रम् । नु । ते । शुभ्रम् । वर्धयन्तः । शुभ्रम् । वज्रम् । वाहोः ।

दधानाः । शुभ्रः । त्वम् । इन्द्र । वृधानः । अस्मे इति । दासीः ।

विशः । सूर्येण । सद्याः ॥ ४ ॥

हेइन्द्र तेतवशुभ्रंशोभनंशुभ्रम्वलंस्तोत्रैर्वर्धयन्तः शुभ्रंदीप्तंवज्रमायुधंनुक्षिप्रंत्ववाहोर्दधा-
नाः निदधानाः स्तूयमानोहीन्द्रोसुरवधायवज्रमादत्तइतीत्थंरूपेणायुधंदधानाभवांमः वावृधानः
स्तोत्रैर्वर्धमानः शुभ्रः तेजसायुक्तः त्वंअस्मेअस्माकंदासीः उपक्षपयित्रीः विशः आसुरीः प्रजाः
सूर्येणसुष्ठुरेकेणआयुधंहिरेरयति त्वंयुध्यस्वेति एवंरूपेणवाहोर्निहितेनवज्रेणसद्याः अभिभ-
व सहतेर्व्यत्ययेनलिङ्गिपरस्मैपदम् ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, स्तोत्र-द्वारा हम तुम्हारा सुखकर बल वर्द्धित करते
तथा तुम्हारे हाथों में दीप्त वज्र अर्पण करते हैं । वर्द्धित और तेजोयुक्त
होकर तुम दास लोगों को, सूर्य-रूप आयुध-द्वारा, पराभूत करते हो ।

गुहा॑हि॒तंगुह्यं॑गू॒ळम॒प्स्वपी॑वृ॒तंमा॒यिनं॑क्षि॒यन्त॑म् ।

उ॒तोअ॒पोद्या॑न्त॒स्त॒भ्वांस॒मह॒न्नि॒हिंशूर॑वी॒र्येण॑ ॥ ५ ॥ ३ ॥

गुहा॑ । हि॒तम् । गुह्यं॑म् । गू॒ळम् । अ॒प्सु । अ॒पि॒वृ॒तम् ।

मा॒यिन॑म् । क्षि॒यन्त॑म् । उ॒तो इति॑ । अ॒पः । द्याम् । त॒स्त॒भ्वांस॑म् ।

अ॒ह॒न् । अ॒हि॒म् । शूर॑ । वी॒र्येण॑ ॥ ५ ॥ ३ ॥

हेशूरेन्द्र गुहागुहायांहितंनिहितं अतएवगुह्यं अप्रकाश्यं गूळं गूढं अप्सु उदकेषु अपीवृतं तिरोहितं अवैकस्मिन् तिरोधानरूपेर्धेयपुनरुक्तयस्तिरोधानभूयस्त्वप्रतिपादनपराः अभ्यासेहिभूयानर्थो भवति यथाहोदर्शनीयाहोदर्शनीयेति तादृशं मायिनं मायाविनं असुरं क्षियन्तं निवसन्तं उतो अपिच अपोद्यां दिवं च तस्तभ्वांसं स्वसामर्थ्येन स्तंभयन्तं इत्थं भूतमहिमसुरं मेवं वा वीर्येण सामर्थ्यभूतेन वज्रेण अहन् हतवानसि हन्निंसागत्योरित्यस्य लङ्ङिरूपम् ॥ ५ ॥

५. शूर इन्द्र, गुहा में अवस्थित; अप्रकाश्य; लुब्धकायित, तिरोहित और जल में अवस्थित जिस वृत्र ने अपनी शक्ति से अन्तरिक्ष और द्युलोक को विस्मित किया था, उसको वज्र-द्वारा तुमने विनष्ट किया था ।

स्तवा॑नु॒तं इन्द्र॑ पू॒र्व्याम॒हान्यु॑त॒स्तवाम॑ नू॒तना॑कृतानि ।

स्तवा॑वज्रं॒बाह्णो॑रु॒शन्तं॑स्तवा॒हरी॑सूर्य॒स्य के॒तू ॥ ६ ॥

स्तव॑ । नु । ते । इन्द्र॑ । पू॒र्व्या । म॒हानि॑ । उ॒त । स्त॒वा॒म । नू॒तना॑ ।

कृतानि॑ । स्तव॑ । वज्रं॒म् । बा॒ह्णोः । उ॒शन्त॑म् । स्तव॑ । हरी॑ इति॑ ।

सूर्य॒स्य । के॒तू इति॑ ॥ ६ ॥

हेइन्द्र पूर्व्यापुरातनानिमहानि महान्तिते तव कर्माणि नु क्षिप्रं स्तव स्तवाम उत अपिच नूतना अधुना तनानि कृतानि कर्माणि स्तव स्तवाम बाह्णोरुशन्तं दीप्यमानं वज्रं स्तव स्तवाम किञ्च सूर्यस्य द्युषेरेकस्य द्युवीर्यस्य वा सूर्यात्मिनो वा इन्द्रस्य केतुमज्ञापकौ हरी एतन्नामकावधौ स्तव स्तवाम द्युस्तुतौ विडांतिडो भवन्तीति उत्तमबहुवचनस्य मध्यमैकवचनादेशः बहुलं छन्दसीति शपो-लुगभावः ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, हम तुम्हारी प्राचीन महत्कीर्तियों की स्तुति करते हैं तथा तुम्हारे आधुनिक कृतकर्मों की स्तुति करते हैं । तुम्हारे दोनों हाथों में दीप्यमान वज्र की स्तुति करते हैं । तुम सूर्यात्मा हो । तुम्हारे पताका-स्वरूप हरिं नाम के अश्वों की हम स्तुति करते हैं ।

हरीनुतइन्द्रवाजयन्ताघृतश्रुतस्वारमस्वार्ष्टाम् ।
विसमनाभूमिरप्रथिष्ठारंस्तपर्वतश्चित्सरिष्यन् ॥ ७ ॥

हरी इति । नु । ते । इन्द्र । वाजयन्ता । घृतश्श्रुतम् । स्वारम् ।
अस्वार्ष्टाम् । वि । समना । भूमिः । अप्रथिष्ठ । अरंस्त ।
पर्वतः । चित् । सरिष्यन् ॥ ७ ॥

हेइन्द्रवाजयन्ता वेगं कुर्वन्तौ तत्करोतीति णिच् तेतवहरी एतन्नामकावधौ घृतश्रुतं घृतस्यो-
दकस्य च्यावपितारं स्वारं मेघध्वनिं नुक्षिप्रं अस्वार्ष्टां अशब्दयतां स्वरतिः शब्दकर्मा पाकं पचतीति व-
देकधातुरनुवादः लङ्ङिरूपं समना समस्थला यद्वा समना सर्वतोव्यप्रथिष्ठगर्जनं श्रुत्वामोपरिवृ-
ष्टिर्भवतीति प्रथिता भूत् तथा पर्वतश्चित्मेघोऽपि सरिष्यन् वर्षणार्थमितस्ततो गमिष्यन् अरंस्त अ-
रमत रमते लुङ्ङिरूपम् ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, तुम्हारे शीघ्रगामी दोनों घोड़ों जलवर्षी मेघध्वनि करते हैं ।
समतल पृथिवी मेघ-गर्जन सुनकर प्रसन्न हुई । मेघ ने भी इधर-उधर
धूमंकर शोभा प्राप्त की ।

निपर्वतः साद्यप्रयुच्छन्त्समातृभिर्वावशानो अक्रान् ।
दूरेपारेवाणीवर्धयन्तइन्द्रैषितां धमनिं पप्रथन्नि ॥ ८ ॥
नि । पर्वतः । सादि । अप्रयुच्छन् । सम् । मातृभिः । वावशानः ।
अक्रान् । दूरे । पारे । वाणीम् । वर्धयन्तः । इन्द्रैः इषिताम् ।
धमनिम् । पप्रथन् । नि ॥ ८ ॥

अप्रयुच्छन् अप्रमाद्यन् वर्षणे सावधानः पर्वतो मेघः निषादि नभसि निषण्ण आसीत् मातृ-
भिरद्भिः माध्यमिकाभिर्वाग्भिर्वासंवावशानः सहशब्दं कुर्वाणः अक्रान् अक्रमीत् इतस्ततः सञ्चार-
मकरोत् क्रमते लङ्ङिबहुलं छन्दसीति विकरणस्य लुक् दूरेपारे अतिदूरेऽन्तरिक्षे स्थितां वाणीं माध्य-
मिकां वाचं वर्धयन्तः स्तोत्रैः समृद्धां कुर्वन्तः स्तोतारो मरुतो वा इन्द्रैः इषितामिन्द्रेण मेरितां धमनिं शब्दं
कुर्वाणां तां वाचं नि नितरां पप्रथन् अप्रथयन् ॥ ८ ॥

८. प्रसीद-शून्य मेघ अन्तरिक्ष में आयां ओर मातृ-भूत जल के
साथ इधर-उधर धूमने लगा । मरुतों ने अत्यन्त दूर अन्तरिक्ष में
अवस्थित शब्द को वर्द्धित करते हुए, इन्द्र-द्वारा प्रेरित उसे शब्द
को धमनी और फैला दिया ।

इन्द्रोमहांसिन्धुमाशयानंमायाविनंवृत्रमस्फुरन्निः ।

अरैजेतारोदसीभियानेकनिऋदतोवृष्णोअस्यवज्रात् ॥ ९ ॥

इन्द्रः । महाम् । सिन्धुम् । आशयानम् । मायाविनम् ।

वृत्रम् । अस्फुरत् । निः । अरैजेताम् । रोदसी इति । भियाने

इति । कनिऋदतः । वृष्णः । अस्य । वज्रात् ॥ ९ ॥

वलवानिन्द्रः महामहान्तंसिन्धुं स्यन्दतेइतस्ततःसञ्चरतीतिसिन्धुर्मेघः तमाशयानं त-
मधिष्ठायशयानंमायाविनंवृत्रमसुरं यद्वा सिन्धुरुदकंतदधिष्ठायशयानं वृत्रवृणोत्याकाशमिति
वृत्रोमेघः तन्निरस्फुरत् निरहन् वृष्णःवर्षकस्यअस्येन्द्रस्यकनिऋदतः शब्दंकुर्वाणाद्वज्रात् भि-
यानेभयंमारेरोदसीद्यावापृथिव्यौ अरैजेतां अकंपेतांदाधर्तिदधर्तीत्यादिनाकनिऋदच्छब्दोनि-
पातितः ॥ ९ ॥

९. बली इन्द्र ने इधर-उधर संचारी मेघ में अवस्थित भायांवी
वृत्र को मार गिराया। जलवर्षक इन्द्र के वज्र के व्यापक शब्द से
भय पाकर छावा-पृथिवी कम्पित हुई।

अरौरवीवृष्णोअस्यवज्रोमानुषंयन्मानुषोनिजूर्वात् ।

निमायिनोदानवस्यमायाअपादयत्पपिवान्तसुतस्य ॥ १० ॥ ४ ॥

अरौरवीत् । वृष्णः । अस्य । वज्रः । अमानुषम् । यत् । मानुषः ।

निजूर्वात् । नि । मायिनः । दानवस्य । मायाः । अपादयत् ।

पपिवान् । सुतस्य ॥ १० ॥ ४ ॥

वृष्णः कामानांवर्षकस्येन्द्रस्यवज्रः अरौरवीत् भृशंशब्दमकरोत् कदेत्यपेक्षायामाह—य-
द्यदाअमानुषमनुष्याणारहितं यद्वा मानुषोहंनभवामीत्येवंमन्यमानं तमसुरं मानुषोमनुष्याणांहि-
तकारी यद्वा मतिमानिन्द्रोनिजूर्वात् नितरां हिंस्यात् जिघांसतीत्यर्थः जूर्वतेर्हिंसाकर्मणोलेटि-
रूपं सुतस्याभिषुतंसोमपिवान्पीतवान्मायिनोमायाविनोदानवस्यदानुर्नामवृत्रमाता दानुःशयइ-
त्यादिषुदृष्टत्वात् तस्याःपुत्रस्यवृत्रस्यमायाः वंचनानिन्यपादयत् न्यपातयत् बबाधइतिया
वत् ॥ १० ॥

१०. जिस समय मनुष्यों के हितकारी इन्द्र ने मनुष्यों के शत्रु वृत्र
को विनाश की इच्छा की थी, उस समय अभीष्ट-वर्षक इन्द्र का वज्र
बार-बार गर्जन करने लगा। इन्द्र ने अभिषुत सोमपान करके मायावी
दानव की सारी माया को निपातित कर दिया था।

पिवापिबेदिन्द्रशूरसोममन्दन्तुत्वामन्दिनःसुतासः ।

पृणन्तस्तेकुक्षीवर्धयन्त्वित्थासुतःपौरइन्द्रमाव ॥ ११ ॥

पिबेऽपिब । इत् । इन्द्र । शूर । सोमम् । मन्दन्तु । त्वा ।

मन्दिनः । सुतासः । पृणन्तः । ते । कुक्षी इति । वर्धयन्तु ।

इत्था । सुतः । पौरः । इन्द्रम् । आव ॥ ११ ॥

शूर बलवान् हेइन्द्र पिबपिबेद अभिषुतमिमंसोमंपिबैव आदरायैषावीप्सा मन्दिनोमद-
कराः सुतासोभिषुताः सोमाः त्वामन्दतु त्वामान्दयन्तु । मदिस्तुत्यादिषु व्यत्ययेनपरस्मैपदम्
तेसोमास्तेतवकुक्षीउदरस्योभौपाश्वौपृणन्तः पूरयन्तः सन्तः त्वावर्धयन्तु इत्थाअनेनप्रकारेण
पौरः उदरपूरकः सुतोभिषुतः सोमः इन्द्रंत्वामाव तर्पयतु अवतेस्तर्पणार्थस्यलितिरूपम् ॥ ११ ॥

११. इन्द्र, तुम अभिषुत सोम पान करो । मददाता सोमरस तुम्हें
आमोदित करे । सोमरस तुम्हारे उदर की पूर्ति करके तुम्हें प्रसन्न
करे । इस प्रकार उदर-पूरक सोमरस इन्द्र को तृप्त करे ।

त्वेइन्द्राप्यभूमविप्राधियवनेमऋतयासपन्तः ।

अवस्यवोधीमहिप्रशस्तिसद्यस्तेरायोदावनेस्याम ॥ १२ ॥

त्वे इति । इन्द्र । अपि । अभूम । विप्राः । धियम् । वनेम् ।

ऋतया । सपन्तः । अवस्यवः । धीमहि । प्रशस्तिम् ।

सद्यः । ते । रायः । दावने । स्याम् ॥ १२ ॥

हेइन्द्र विप्रामेधाविनोवयंत्वेत्वयित्वद्धृदयेअभूम अपिसानुनयप्रश्वेवर्तते तेतवहृदयेकिंव-
र्तामहइति ऋतयाऋतंकर्मफलंतत्कामनयासपन्तः त्वांपरिचरणाख्येनकर्मणास्पृशन्तोवयंधियं
त्वदुद्देशेनक्रियमाणंकर्मवनेम संभजेमहि वनषणसंभक्तौ आशीर्लिङ्गिङ्गिङ्ग्याशिष्यङित्यङ्प्रत्य-
यः किञ्च अवस्यवः त्वत्तोरक्षणमिच्छन्तः प्रशस्तिशस्तिःशंसनं प्रकृष्टशंसनंस्तोत्रं धीमहि
त्वयिनिदधीमहि ततः तेत्वदीयस्यरायोधनस्यदावनेदानायपात्रभूताः सद्यः स्याम इदानींभवे-
म ॥ १२ ॥

१२. इन्द्र हम मेधावी हैं । हम तुम्हारे अन्तर स्थान पावेंगे ।
कर्मफल की कामना से हम तुम्हारीसेवा करके यज्ञ करेंगे । तुम्हारा आश्रय
पाने की इच्छा से हम तुम्हारी प्रशंसा का ध्यान करते हैं, ताकि हम
इसी क्षण तुम्हारे धनवान के पात्र हो सकें ।

स्यामतेतइन्द्रयेतऊतीअवस्यवऊर्जवर्धयन्तः ।

शुष्मिन्तमयंचाकनामदेवास्मेरयिरासिवीरवन्तम् ॥ १३ ॥

स्याम । ते । ते । इन्द्र । ये । ते । ऊती । अवस्यवः । ऊर्जम् ।

वर्धयन्तः । शुष्मिन्तमम् । यम् । चाकनाम् । देव । अस्मे इति ।

रयिम् । रासि । वीरवन्तम् ॥ १३ ॥

हेइन्द्र तेतवऊतीऊत्याप्रणयनेन अवतेःप्राप्त्यर्थस्यक्तिनिरूपम् तेतवअवस्यवोरक्षाका-
माऊर्जहविलक्षणमन्त्रवर्धयन्तोभवन्ति येवयतेतवस्यामत्वदधीनाभवेम देवद्योतमान हेइन्द्र शु-
ष्मिन्तमं दानभोगायार्हतयाबलवन्तम् यद्वा शत्रूणांशोषयितृतमयंचार्यिचाकनाम कामयामहे क-
नतेःकान्त्यर्थस्ययङ्लुगन्तस्यलोटिरूपं वीरवन्तं पुत्रपौत्रैःसहितंतादृशंरयिमस्मे अस्मभ्यंरासि
देहि॥ १३ ॥

१३. इन्द्र, तुम्हारे आश्रय-लाभ की इच्छा से जो तुम्हारा हव्य वर्द्धित
करते हैं, हम भी उन्हीं की तरह तुम्हारे अधीन हो जायें । द्युतिमान्
इन्द्र, हम जिस धन की इच्छा करते हैं, तुम हमें सर्वापेक्षा बलवान्
और वीर-पुत्र-युक्त वही धन दो ।

रासिक्षयंरासिमित्रमस्मेरासिशर्धइन्द्रमारुतंनः ।

सजोषसोयेचमन्दसानाःप्रवायवःपान्त्यग्रणीतिम् ॥ १४ ॥

रासि । क्षयम् । रासि । मित्रम् । अस्मे इति । रासि शर्धः । इन्द्र ।

मारुतम् । नः । सजोषसः ये । च । मन्दसानाः । प्र । वायवः ।

पान्ति । अग्रणीतिम् ॥ १४ ॥

हेइन्द्र क्षयं क्षियन्तिनिवसन्त्यत्रेतिक्षयोगृहं तदस्मभ्यंरासिदेहि तथामित्रं सखायं
अस्मेअस्मभ्यंरासि वाक्यभेदादनिघातः मारुतं मरुतादेवविशांसंबन्धिशर्धोबलंनोस्मभ्यंरा-
सि एतेनमरुतामप्यागमनंप्राथ्यते येचमरुतः सजोषसः सहप्रीयमाणाः मन्दसानामदन्तोमो-
दमानावायवोयज्ञं प्रतिगन्तारःसन्तः अग्रणीति अग्रेनीयमानं सोमं प्रपांति प्रकर्षेणपिबन्ति
तेषांशर्धइतिसमन्वयः यद्वा येचवायवोग्रेनीयमानं सोमंपिबन्ति तेषांवायूनां बलंरासि वायव-
इतिपूजायांबहुवचनं वायुर्हिसोमस्याग्रपातेति ॥ १४ ॥

१४. इन्द्र, तुम हमें गृह दो, बन्धु दो और महापुरुषों की तरह वीर्य
दो, प्रसन्न-चित्त वायुगण अतीव आनन्दित होकर आगे लाया हुआ सोम
पान करें ।

व्यन्तिवन्नुयेषुमन्दसानस्तृपत्सोमपाहिद्रक्षदिन्द्र ।

अस्मान्सुपृत्स्वानरुत्रावर्धयोद्यांबृहद्भिर्ऋकैः ॥ १५ ॥ ५ ॥

व्यन्तु । इत् । नु । येषु । मन्दसानः । तृपत् । सोमम् । पाहि ।

द्रक्षत् । इन्द्र । अस्मान् । सु । पृत्सु । आ । तरुत्र । अवर्धयः ।

द्याम् । बृहत्सुभिः । अर्कैः ॥ १५ ॥ ५ ॥

हेइन्द्र येषुतवसहायभूतेषुमरुतसु मन्दसानोमाद्यन्भवसि तेमरुतोनुक्षिप्रंव्यन्तु सोमभक्षयन्तु इव इवार्थे द्रक्षत् दृढतेरिदंरूपं आत्मानं दृढीकुर्वन् त्वत्पद तर्पयन्तमिमंसोमपाहि पिब तरुत्र शत्रूणांहिसकहेइन्द्र बृहद्भिर्बलवद्भिः अर्कैरर्चनीयैर्मरुद्भिः सहितस्त्वं आइतिचार्थे तेनास्मान् द्यांच सुसुषुपृत्सुसङ्ग्रामेषु पशुपुत्रादिभिरस्मान् अस्मत्पालनेनचदिवमवर्धयः यद्वा येषुसोमेषुमन्दसानोमोदमानोभवसि तेसोमाव्यन्तु त्वांगच्छन्तु शेषपूर्ववत् ॥ १५ ॥

१५. इन्द्र, जिन मरुतों के सहायक होने पर तुम हृष्ट होते हो, वे शीघ्र सोमपान करें। तुम भी अपने को दृढ़ करके तृप्तिकर सोम पान करो। शत्रुनाशक इन्द्र, बलवान् और पूजनीय मरुतों के साथ तुम युद्ध में हमें वर्द्धित करो—द्युलोक को भी वर्द्धित करो।

बृहन्तइन्नुयेतेतरुत्रोक्थेभिर्वासुभ्रमाविवासान् ।

स्तृणानासोर्बर्हिःपस्त्यावत्वोताइदिन्द्रवाजमगमन् ॥ १६ ॥

बृहन्तः । इत् । नु । ये । ते । तरुत्र । उक्थेभिः । वा । सुभ्रम् ।

आविवासान् । स्तृणानासः । बर्हिः । पस्त्यश्वत् । त्वाऽर्जताः ।

इत् । इन्द्र । वाजम् । अगमन् ॥ १६ ॥

तरुत्रआपद्भिस्तारकहेइन्द्र येपुमांसः सुभ्रं सुखकरं त्वामुक्थेभिः उक्थैः शलैः आविवासान्परिचरेयुः विवासतेर्लेट्यडागमः तेइव तएवपुमांसः नुक्षिप्रंअविलेबेनबृहन्तोमहान्तः भवन्ति वेतिपूरणः किंच बर्हिःस्तृणानासः वेद्यांबर्हिराच्छादयन्तः येत्वांपरिचरन्ति तेत्वोताइव त्वयारक्षिताः सन्तएवपस्त्यावत् गृहसहितंवाजमगमन् गच्छन्ति ॥ १६ ॥

१६. अनिष्ट-निवारक इन्द्र, तुम सुख-प्रद हो। जो पुरुष उक्थ-द्वारा सुम्हारी सेवा करता है, वह शीघ्र ही महान् हो जाता है। जो कुश विद्या-कर सुम्हारी सेवा करते हैं, वे तुम्हारा आश्रय प्राप्तकर गृह के साथ अस्त्र प्राप्त करते हैं।

उग्रेष्विन्नुशूरमन्दसानस्त्रिकंद्रुकेषुपाहिसोममिन्द्र ।

प्रदोधुवच्छश्रुषुप्रीणानोयाहिहरिभ्यांसुतस्यपीतिम् ॥ १७ ॥

उग्रेषु । इत् । नु । शूर । मन्दसानः । त्रिकंद्रुकेषु । पाहि ।

सोमम् । इन्द्र । प्रदोधुवत् । श्मश्रुषु । प्रीणानः । याहि ।

हरिभ्याम् । सुतस्य । पीतिम् ॥ १७ ॥

हेशूर बलवन्निन्द्र उग्रेषु उद्ग्रेषु बहुस्तोत्रशस्त्रवत्सु त्रिकंद्रुकेषु ज्योतिर्गौरायुरित्येतन्नामकेषु
आभिष्विकेष्वाहस्तु मन्दसानो हव्यन्नुक्षिप्रंसोमं पाहिषिब इदिति पूरणः ततः प्रीणानः सोमपाने-
न प्रीतो भवन् श्मश्रुषु लिप्तं सोमं प्रदोधुवत् धूञ्कम्पने यद्भुगन्तस्य शतरिरूपम् पुनः पुनर्धुन्वन्
सुतस्याभिषुतस्य पीतिपानमुद्दिश्य हरिभ्याम् श्वाभ्यां युक्तः स न्याहि गच्छ ॥ १७ ॥

१७. शूर इन्द्र, तुम उग्र त्रिकंद्रु दिन-विशेषों में अत्यन्त हृष्ट होकर
सोमपान करो । अनन्तर प्रसन्न होकर और अपनी दाढ़ी-मूँछ में लगे
सोम को भाड़कर सोमपान के लिए हरि नामक घोड़े पर चढ़कर
आओ ।

धिष्वाश्वःशूरयेनवृत्रमवाभिन्नदानुमौर्णवाभम् ।

अपावृणोज्योतिरायानिसंव्यतःसादिदस्युरिन्द्र ॥ १८ ॥

धिष्व । श्वः । शूर । येन । वृत्रम् । अवऽअभिन्नत् । दानुम् ।

और्णवाभम् । अप । अवृणोः । ज्योतिः । आर्याय । नि । संव्यतः ।

सादि । दस्युः । इन्द्र ॥ १८ ॥

शूरहेइन्द्र श्वस्तादृशं वलं धिष्वधारय दधातेर्लोतिबहुलं छन्दसीति शपोलुक् छन्दस्युभयथेति
वा आर्षधातुकत्वादिङागमः येन बलेन दानुं दानोः पुत्रं वृत्रं और्णवाभं ऊर्णनाभिः कीटविशेषः
और्णवाभ इत्युच्यते तमिव अवाभिन्नत् विभेदित् यद्वा और्णः ऊर्णनाभिः तदाभं तत्सदृशमित्य-
र्थः ततस्तमोरूपस्य हनना दार्याय कर्मणामनुष्ठात्रे जनाय कुत्साय राजर्षये वा ज्योतिः प्रकाशकमा-
दित्यमपावृणोः उद्घाटितवानसि दस्युः कर्मणामुपक्षयिता सवृत्रः संव्यतः तव संव्यपाश्वर्षे निषादि
त्वयानितरांसो वाधितो वर्तते ॥ १८ ॥

१८. इन्द्र, जिस बल के द्वारा तुमने दनु के पुत्र वृत्र को
ऊर्णनाभि कीट की तरह चिन्ट किया था, वही बल धारण करो ।
आर्य के लिए तुमने ज्योति वी है । वस्य तुम्हारे विरोधी हैं ।

अथैकोनविंशी-

सनेमयेतं ऊतिभिस्तरन्तो विश्वाः स्पृध आर्येण दस्यून् ।
अस्मभ्यंतत्त्वाष्ट्रं विश्वरूपमरन्धयः साख्यस्य त्रिताय ॥ १९ ॥
सनेम । ये । ते । ऊतिभिः । तरन्तः । विश्वाः । स्पृधः । आर्येण ।
दस्यून् । अस्मभ्यम् । तत् । त्वाष्ट्रम् । विश्वरूपम् । अरन्धयः ।
साख्यस्य । त्रिताय ॥ १९ ॥

सनेम तान्पुरुषान्संभजेम येते तवोतिभिः पालनैः विश्वाः स्पृधः स्पर्धमानाः सर्वा विशः तर-
न्तः हिंसन्तः तथा आर्येण आर्यभावेन दस्यून् पक्षपयितृन् हिंसन्तो भवन्ति तदस्मभ्यं वशमानय किं-
तत्तदाह—त्वाष्ट्रं त्वष्टुः सुतं विश्वरूपमेतन्नामकमसुरं अरन्धयः रन्ध्रं त्वं शगमने वशमानयः यद्वा
तमसुरमवधोः रधं हिंसासंराध्योः रधिजभोरचीतिनुम् इन्द्रः त्वाष्ट्रमवधोदित्ययमर्थः तैत्तिरीय-
के—विश्वरूपो वै त्वाष्ट्र इत्यत्र महता प्रबंधेन प्रपञ्चितः । किञ्च साख्यस्य सखिभावस्य अनुपालनाय
त्रितायमर्हये वशमानयः यद्वा सनेमते वयं प्रवृद्धा भवेम ये वयंतवरक्षाभिः स्पर्धमानाः प्रजादस्यंश्च
तरन्तो तिक्रामन्तो भवेम सनेमेति वृद्धचर्थं आद्युदात्तः यथा सनेम मित्रावरुणासनन्तै इति । सकर्म-
कश्चेन्मध्योदात्तः सनेमवाजंतवेति । तरन्तः तृष्ट्वनतरणयोः शतरिरूपं संज्ञावचनश्चेदन्तोदात्तः
यथा तरन्त इवमहनेति ॥ १९ ॥

१९. इन्द्र, जिन लोगों ने तुम्हारा आश्रय प्राप्त करके सारे गर्व-
कारी मनुष्यों को अतिक्रम किया है और आर्यभाव-द्वारा दस्यु का
अतिक्रम किया है, हम उनको भजते हैं। तुमने त्रित के बन्धुत्व
के लिए त्वष्टा के पुत्र विश्वरूप का वध किया है। हमारे लिए भी
वैसा ही करो।

अथविंशी-

अस्य सुवानस्य मन्दिनस्त्रितस्य न्यर्बुदं वा वृधानो अस्तः ।
अवर्तयत्सूर्यो न चक्रं भिनन्नलमिन्द्रो अङ्गिरस्वान् ॥ २० ॥
अस्य । सुवानस्य । मन्दिनः । त्रितस्य । नि । अर्बुदम् । वृधानः ।
अस्तरित्यस्तः । अवर्तयत् । सूर्यः । न । चक्रम् । भिनत् । वलम् ।
इन्द्रः । अङ्गिरस्वान् ॥ २० ॥

मन्दिनोऽस्य मदकरमिमं सुवानस्य सुतवतः त्रितस्य तीर्णतमस्य महर्षेरथैवावृधानः सोमेन वर्धमान इन्द्रः अर्बुदं अंबूनिददातीति अर्बुदो मेवः अनुस्वारस्य रेफश्छान्दसः यद्वा नामैतत् अर्बुदाख्यमसुरं न्यस्तः स्तूहिंसायामित्यस्य लङितिपि बहुलं छन्दसीति विकरणस्य लुक् गुणेरुतेह लङ्यादिना तिलोपः नितरामवधीत् महान्तं चिद्वर्बुदं निक्रमीः पदेत्यादिषु अर्बुदवधः स्पष्टमुक्तः किंच अङ्गिरस्वान् अङ्गिरोभिः सहित इन्द्रः अवर्तयत् असुरहननार्थं वज्रमभ्रामयत् सूर्यो न यथा सूर्यश्चक्रं भ्रामयति तद्वत् यद्वा यस्मादसुरात् भिया सूर्यः स्वकीयं रथचक्रं नार्तयत् निषेधार्थी योऽत्र नकारः वर्तयितुं नाशकत्वं लपणीनां प्रभुमसुरं भिनत् वज्रेणाभिनत् यद्वा द्विचक्रो हि पूर्वसूर्यस्य रथः तस्यैकं चक्रमिन्द्रेणापहतं सूर्य इति सुपांसु लुगिति षष्ठ्येकवचनस्य सुः सूर्यस्य संबन्धि अपहतं तदेकं चक्रमवर्तयत् रक्षोहननार्थं भ्रामयत् तेन चक्रेण बलमभिनच्च नश्चार्थे ॥ २० ॥

२०. इन हृष्ट और सुतवान् त्रित-द्वारा वर्धित होकर इन्द्र ने अर्बुद का विनाश किया था। जैसे सूर्य रथ-चक्र चलाते हैं, वैसे ही इन्द्र ने अंगिरा लोगों की सहायता प्राप्त करके वज्र को घुमाया था और बल को विनष्ट किया था।

अहर्गणेषु माध्यन्दिनसवनेषु ता यमानरूपेषु अच्छावाकस्य अहरहः शस्य संज्ञकमभितष्टेवे-
तिसूक्तम् नूनं सा त इत्येषा तस्यान्तेशं सनीया सूत्रितं च—नूनं सा त इत्यन्तमुत्तममिति ।

सैषा सूक्ते एकविंशी—

नूनं साने प्रतिवरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणामघोनी ।
शिक्षांस्तोतृभ्यो मातिधग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ २१ ॥ ६ ॥

नूनम् । सा । ते । प्रति । वरम् । जरित्रे । दुहीयत् । इन्द्र । दक्षिणा ।
मघोनी । शिक्ष । स्तोतृभ्यः । मा । अति । धक् । भगः । नः ।
बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ २१ ॥ ६ ॥

हे इन्द्र यादक्षिणादक्षमुत्साहनं करोतीति दक्षिणास्तोतृभ्यो देया सा ते त्वत्संबन्धिनी मघोनी धनवती जरित्रे स्तोत्रे वरं श्रेष्ठमभिमतमर्थं नूनं प्रति दुहीयत् इदानीं प्रतिदोग्धि संपादयतीत्यर्थः तादृशीं दक्षिणां स्तोतृभ्योऽस्मभ्यं शिक्ष प्रयच्छ किञ्च भगो भजनीयः त्वमातिधक् दहेदानीं त्वत्स्य लुङि मन्त्रेण सेत्यादिना च्छेर्लुक् नोऽस्मान्ति क्रम्य अन्येभ्यो दक्षिणां मादाः प्रथममस्मभ्यं दत्त्वा पश्चादन्येभ्यो दीयतामित्यर्थः यद्वा नोऽस्माकं कामात्माधक् माधाक्षीः अपेक्षितफलदानेन पूरयेत्यर्थः सुवी-

राःशोभनपुत्रपौत्राःसन्तोवयंविदधेस्मिन्यज्ञेबृहत्प्रभूतस्तोत्रं वदेम त्वामुद्दिश्य ब्रवाम अत्र सा-
तेप्रतिदुग्धामितिप्रकृत्यवीरोवीरयत्यमित्रानवेतेर्वास्याद्गतिकर्मणोवीरयतेर्वेत्यन्तं निरुक्तमनुसन्धे-
यम् ॥ २१ ॥

२१. इन्द्र, तुम्हारी जो घनवती दक्षिणा स्तोता का मनोरथ पूरा
करती है, उसे हमें दो । तुम भजनीय हो । हमें छोड़कर और किसी
को भी नहीं देना । हम पुत्र-पौत्र-पुत्र होकर इस यज्ञ में प्रभूत
स्तुति करेंगे ।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेष्टोवर्गः ॥ ६ ॥

॥ इतिगार्त्तमदेमण्डलेप्रथमोनुवाकः ॥ १ ॥

द्वितीयेनुवाकेएकादशसूक्तानि तत्रयोजातइतिपञ्चदशर्चप्रथमसूक्तम् गार्त्तमदंनैष्ठुभमे-
न्द्रं संसवेनिष्केवल्येनिविद्धानीयस्यपुरस्ताद्योजातएवेतिशंस्येत् यदिपर्यायानितिखण्डेसूत्रि-
तम्—योजातएवेतिनिष्केवल्यइति । आभिष्टुविकेतृतीयेहनिनिष्केवल्येयोजातएवेतिनिविद्धानी-
यं सूत्रितञ्च—तृतीयस्यन्यर्यमायोजातएवेतिमध्यन्दिनइति । विश्वजितिमाध्यन्दिनसवनैमैत्राव-
रुणः स्वशस्त्रेप्राकृतात्सूक्तात्पूर्वयोजातइतिसामसूक्तंशंसेत् विश्वजितोभिन्नरइतिखण्डेसूत्रितम्—
सत्रामदासोयोजातएवाभूरेकइतिसामसूक्तानीति । अग्निष्टुनिष्केवल्येनिविद्धानमिदं श्येनाजिराना-
मितिखण्डेसूत्रितम्—तिष्ठाहरीयोजातएवेतिमध्यन्दिनइति । महाव्रतेनिष्केवल्येयोजातएवेतिसूक्तं
उरुइतिखण्डेसूत्रितम्—वनेनवायोन्यधायिचाकन्योजातएवप्रथमोमनस्वानिति । अत्रेतिहासो-
बृहदेवतायामुक्तः—संयुज्यतपसात्मानमैन्द्रंविभ्रन्महद्वपुः । अदृश्यतमुहूर्तेनदिविचव्योमिचेह-
च ॥ १ ॥ तमिन्द्रइतिमत्वातुदैत्यौभीमपराक्रमौ । धुनिश्चुमुरिश्चोभौसायुधावभिपेततुः ॥ २ ॥
विदित्वासतयोर्भावमृषिःपापंचिकीर्षितोः । योजातइतिसूक्तेनकर्माण्यैन्द्राण्यकीर्तयत् ॥ ३ ॥
अन्येत्वन्यथावर्णयन्ति—पुराकिलेन्द्रादयोर्वैन्ययज्ञसमाजग्मुः गृत्समदोपितत्रागत्यसदस्यासी-
त् दैत्याश्चेन्द्रजिघांसयातत्रसमागमन् तान्दृष्ट्वा निर्जगामेन्द्रोयज्ञात्गृत्समदारुतिः सचगृत्समदो-
वैन्येनपूजितोयज्ञवाटान्निरगच्छत् निर्गच्छंतंतमृषिदृष्ट्वाअयमेवेन्द्रइतिमन्यमानास्तमसुराः प-
रिवव्रुः नाहमिन्द्रस्तुच्छः किन्त्वेवंगुणोपेतः सइत्यनेनसूक्तेनतान्प्रत्युवाच । अपरेत्वेवंकथय-
न्ति—गृत्समदस्ययज्ञेप्रविष्टमेकाकिनमिन्द्रंज्ञात्वाअसुराःपरिवव्रुः सइन्द्रो गृत्समदरूपेणयज्ञवा-
टान्निर्गत्यस्वर्गजगाम ततःअसुराः इन्द्रोविलम्बितइत्यन्तःप्रविश्यगृत्समदं दृष्ट्वा पूर्वमेवगृत्सम-
दोगतः अयंत्विन्द्रोस्मद्भयात्गृत्समदरूपेणास्तइति तंजगृहुः सतान्नाहमिन्द्रोयमित्यनेनसूक्तेन
प्रत्युवाच अयमेवार्थोमहाभारतेप्रपञ्चितः ।

तत्रैषासूक्तेप्रथमा—

योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्कतुनापर्यभूषत् ।
यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसेतानृम्णस्यमह्नासजनासइन्द्रः ॥ १ ॥

यः । जातः । एव । प्रथमः । मनस्वान् । देवः । देवान् । कतुना ।
परिभूषत् । यस्य । शुष्मात् । रोदसी इति । अभ्यसेताम् ।
नृम्णस्य । मह्ना । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ १ ॥

गृत्समदोब्रूते—जनासोजनाः हेअसुराः यः जातएवजायमानएव सन्प्रथमः देवानांप्रधान-
भूतः मनस्वान् मनस्विनामग्रगण्यः देवोद्योतमानः सन् कतुनावृत्रवधादिलक्षणेनस्वकीयेनकर्म-
णादेवान्सर्वान्यागदेवानपर्यभूषत् रक्षकत्वेनपर्यग्रहीत् भूषअलंकारेभौवादिः लङ्ङिरूपं यद्वा सर्वान
न्यानदेवानपर्यभूषत् पर्यभवत् अत्यकामत् अस्मिन्पक्षेभवतेर्व्यत्ययेनक्सः श्र्युकःकितीतीट्प-
तिषेधः यस्येन्द्रस्यशुष्मावशारीराव बलाव रोदसीद्यावापृथिव्यौअभ्यसेतां अविभीतां न्यसभये
अनुदात्तेव न्यसभयवेपनयोरितिनैरुक्ताः । अभ्यसेतांअवेपेतांवा तथाचमच्चान्तरम्—इमेचित्तव-
मन्यवेवेपेतेभियसामहीइति । नृम्णस्यसेनालक्षणस्यबलस्यमह्नामहत्त्वेनयुक्तः । सइन्द्रोनांहमिति
अत्रनिरुक्तम्—योजातएवप्रथमोमनस्वीदेवोदेवान्कतुनाकर्मणापर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यति-
कामदितिवायस्यबलाद्यावापृथिव्यावप्यविभीतांनृम्णस्यमह्नाबलस्यमहत्त्वेनसजनासइन्द्रइत्यु-
षेष्टार्थस्यप्रोतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तेति ॥ १ ॥

१. मनुष्यो या असुरो, जो प्रकाशित हैं, जिन्होंने जन्म के साथ
ही देवों में प्रधान और मनुष्यों में अग्रणी होकर, वीरकर्म-द्वारा सारे
देवों को विभूषित किया था, जिनके शरीर-बल से छावा-पृथिवी भीत
हुई थी और जो महती सेना के नायक थे, वे ही इन्द्र हैं ।

अथद्वितीया—

यःपृथिवीव्यथमानामर्दह्यःपर्वतान्प्रकुपितौअरम्णात् ।
योअन्तरिक्षंविममेवरीयोयोद्यामस्तभ्रात्सजनासइन्द्रः ॥ २ ॥

यः । पृथिवीम् । व्यथमानाम् । अर्दहत् । यः । पर्वतान् ।
प्रकुपितान् । अरम्णात् । यः । अन्तरिक्षम् । विममे । वरीयः ।
यः । द्याम् । अस्तभ्रात् । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ २ ॥

हेजनाः यः इन्द्रः व्यथमानांचलन्तीं पृथिवीं अदृहं शर्करादिभिर्दृढामकरोत् दृढदृहिवृद्धौ यश्च प्रकुपितान् इतस्ततश्चलितान् पक्षयुक्तान् पर्वतान् अरम्णात् नियमितवान् स्वेस्वे स्थाने स्थापितवान् अरम्णात् रमुक्त्रोडायां अन्तर्भावितण्यर्थस्य व्यत्यनेन श्चाप्रत्ययः यश्च वरीय उरुतममन्तरिक्षं विममे निर्ममे विस्तीर्णचकारेत्यर्थः यश्च द्यादिवमस्तन्नात् तस्तंभ निरुद्धामकरोत् स्तंभुरोधने इति सौत्रोधातुः सपवेन्द्रो नाहमिति ॥ २ ॥

२. मनुष्यो या असुरो, जिन्होंने व्यथित पृथिवी को दृढ़ किया है, जिन्होंने प्रकुपित पर्वतों को नियमित किया है, जिन्होंने प्रकाण्ड अन्तरिक्ष को बनाया है और जिन्होंने ध्रुलोक को निस्तब्ध किया है, वे ही इन्द्र हैं।

यो हत्वा हिमरिणात्सप्तसिन्धून् योगा उदाजदपधावलस्य ।

यो अश्मनोऽन्तराग्निजजानं सप्तवृक्षसमत्सु सजनास इन्द्रः ॥ ३ ॥

यः । हत्वा । अहिम् । अरिणात् । सप्त । सिन्धून् । यः । गाः ।

उत्तुऽआजत् । अपधा । वलस्य । यः । अश्मनोः । अन्तः ।

अग्निम् । जजान् । सप्तवृक् । समत्सु । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ३ ॥

यः अहिमेघं हत्वा मेघहननं कृत्वा सप्तसर्पणशीलाः सिन्धून् स्यन्दनशीला अपः अरिणात् प्रैरयत् यद्वा सप्तगंगायमुनाद्यामुख्यानदीररिणात् रीड्श्रवणे क्र्यादिः यश्च बलस्य बलनामकस्यासुरस्य अपधा तत्कर्तृकात् तिरोधानां निरुद्धा गा उदाजद अपधा अपपूर्वाद्धाते-रातश्चोपसर्गे इति भावे अङ्प्रत्ययः सुपांसु लुगिति पञ्चम्या आकारः यश्च अश्मनोः अश्नुते व्यामो-त्यन्तरिक्षमित्यश्मामेघः अत्यन्तमृदुरूपयोर्मेघयोरन्तर्मध्ये वैद्युतमग्निजजान उत्पादयामास यश्च समत्सु संभक्षयन्तियोद्धृणामायूषीतिसमदः सङ्क्रामाः तेषु सप्तवृक्षान्ति वृणक्तेर्हि सार्थस्य किरूपं स इन्द्रो नाहमिति ॥ ३ ॥

३. मनुष्यो या असुरो, जिन्होंने घृत्र का विनाश करके सात नदियों को प्रवाहित किया है, जिन्होंने बल असुरद्वारा रोकी हुई गायों का उद्धार किया था, जो दो मेघों के बीच से अग्नि को उत्पन्न करते हैं और जो समर-भूमि में शत्रुओं का नाश करते हैं, वे ही इन्द्र हैं।

येनेमा विश्वा च्यवना कृतानि यो दासं वर्णमधरं गुहाकः ।

श्वघ्नी वयो जिगीवाँ लक्षमादर्यः पुष्टानि सजनास इन्द्रः ॥ ४ ॥

येन । इमा । विश्वा । च्यवना । कृतानि । यः । दासम् । वर्णम् ।

अधरम् । गुहा । अकरित्यकः । श्वघ्नी इव । यः । जिगीवान् ।

लक्षम् । आदत् । अर्यः । पुष्टानि । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ४ ॥

येनेन्द्रेणइमा इमानिविश्वाच्यवना नश्वराणिभुवनानिरुक्तानि स्थिरीकृतानि यश्चदासंवर्णं
शूद्रादिकं यद्वा दासमुपक्षपयितारंअधरंनिरुष्टमसुरंगुहागुहायांगूढस्थानेनरकेवाअकः अका-
र्षीव करोतेर्लुङिमिघेघेसेत्यादिनाच्चेर्लुङिरूपं लक्षंलक्ष्यंजिगीवान् जिजयेकसौ सन्लिटोर्जेरिति
अभ्यासादुत्तरपदस्यकुत्वम् दीर्घश्छान्दसः जितवान् अर्यः अरेः षष्ठ्येकवचनेछान्दसोयणादे-
शः शत्रोः संबन्धीनिपुष्टानिसप्तद्वानिधनानिआदत् आदत्ते तत्रदृष्टान्तः—श्वघ्नीव श्वभिर्भृगान्
हन्तीतिश्वघ्नीव्याधः यथाव्याधोजिघृक्षितंभृगंपरिगृह्णातितद्वत् ॥ ४ ॥

४. मनुष्यो या असुरो, जिन्होंने समस्त विश्व का निर्माण किया
है, जिन्होंने दासों को निकृष्ट और गूढ़ स्थान में स्थापित किया है,
जो लक्ष्य जीतकर व्याध की तरह शत्रु के सारे धन को ग्रहण करते हैं,
वे ही इन्द्र हैं।

यस्मापृच्छन्तिकुहसेतिघोरमुतेमाहुर्नैषोअस्तीत्येनम् ।

सोअयःपुष्टीर्विजंज्वाभिनातिश्रदस्मैधत्तसजनासइन्द्रः ॥५॥७॥

यम् । स्म । पृच्छन्ति । कुह । सः । इति । घोरम् । उत । इम् । आहुः ।
न । एषः । अस्ति । इति । एनम् । सः । अर्यः । पुष्टीः । विजः । इव ।
आ । मिनाति । श्रत् । अस्मै । धत्त । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ५ ॥ ७ ॥

अपश्यन्तोजनाघोरंशत्रूणांघातकंयंपृच्छन्तिस्मकुहसेति सइन्द्रः कुत्रवर्ततइति सेति सो-
चिलोपेचेत्यादपूरणमितिसोलोपेगुणः नक्वचिदसौतिष्ठतोतिमन्यमानाजनाएनमिन्द्रमाहुः एषइ-
न्द्रोनास्तीति तथाचमन्त्रे—नेन्द्रोअस्तीतिनेमउत्वर्आहेति । इमितिपूरणः उतापिचसइन्द्रोविजइ-
व इवशब्दएवार्थे उद्वेजकएवसन् अर्येरिःसंबन्धीनिपुष्टीः पोषकाणि गवाश्वादीनिधनानि
आमिनाति सर्वतोहिनस्ति मीङ्हिंसायां मीनातेर्निगमेइतिह्रस्वः तस्मात् श्रदस्माइन्द्रायधत्तस-
इन्द्रोस्तीतिविश्वासमत्रकुरुत यद्यप्यसौविशेषतोस्माभिर्नदृश्यते तथापिअस्तीतिविश्वासंकुरुत
एवंनिर्धारणमहिमोपेतःसइन्द्रोनाहमिति ॥ ५ ॥

५. मनुष्यो या असुरो, जिन भयंकर देव के सम्बन्ध में लोग
जिज्ञासा करते हैं, वे कहां हैं? जिनके विषय में लोग बोलते हैं
कि वे नहीं हैं और जो शासक की तरह शत्रुओं का सारा धन चिनट
करते हैं। विश्वास करो, वे ही इन्द्र हैं।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेसप्तमोवर्गः ॥ ७ ॥

योरधस्यचोदितायः कृशस्ययो ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरेः ।

युक्तग्राव्णो यो विता सुशिप्रः सुतसोमस्य सजनास इन्द्रः ॥ ६ ॥

यः । रधस्य । चोदिता । यः । कृशस्य । यः । ब्रह्मणः ।

नाधमानस्य । कीरेः । युक्तग्राव्णः । यः । अविता । सुशिप्रः ।

सुतसोमस्य । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ६ ॥

यः रधस्य रधर्हि सा संराध्योः समृद्धस्य चोदिता धनानां प्रेरयिता भवति यश्च कृशस्य च दरिद्रस्य च यश्च नाधमानस्य नाथुना धृया ज्ञोपतापैश्वर्याशीषु याचमानस्य कीरेः करोतेः कीर्तयते वा स्तोतुः ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य च धनानां प्रेरयिता यश्च सुशिप्रः शोभन हनुः सुशीर्षको वा स च युक्तग्राव्णः अभिषवार्थमुद्यतग्राव्णः सुतसोमस्याभिषुतसोमस्य यजमानस्याविता रक्षिता भवति स एवेन्द्रेनाहमिति ब्रह्मशब्दस्य त्वत्त्वपरत्वे ह्याद्युदात्तता स्यात् तथा ब्रह्मवन्वानो अजरं सुवीरमिति । अयं त्वन्तोदात्तः पठ्यत इति नाचपरः ॥ ६ ॥

६. मनुष्यो या असुरो, जो समृद्ध धन प्रदान करते हैं, जो दरिद्र याचक और स्तोता को धन देते हैं और जो शोभन हनु या केहुनीवाले होकर सोनाभिषव-कर्त्ता और हाथों में पत्थरवाले यजमान के रक्षक हैं, वे ही इन्द्र हैं।

यस्याश्वासः प्रदिशि यस्य गावो यस्य ग्रामा यस्य विश्वे रथासः ।

यः सूर्य्य उषसं जजान यो अपानेता सजनास इन्द्रः ॥ ७ ॥

यस्य । अश्वासः । प्रदिशि । यस्य । गावः । यस्य । ग्रामाः ।

यस्य । विश्वे । रथासः । यः । सूर्य्यम् । यः । उषसम् ।

जजान । यः । अपाम् । नेता । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ७ ॥

यस्य सर्वान्तर्यामितया वर्तमानस्य प्रदिशि प्रदेशेनेनुशासने अश्वासोश्वावर्तन्ते यस्यानुशासने गावः यस्यानुशासने ग्रामाः ग्रसन्ते चेति ग्रामाजनपदाः यस्याज्ञायां विश्वे सर्वे रथासो रथावर्तन्ते यश्च वृत्रहत्वा सूर्य्यजान जनयामास यश्चोषसं तथामन्त्रः—जजान सूर्य्यमुषसं सुदंसा इति । यश्च मेघभेदनद्वारा अपानेतापेरकः स इन्द्र इत्यादि प्रसिद्धम् ॥ ७ ॥

७. मनुष्यो या असुरो, घोड़े, गायें, गाँव और रथ जिनकी आज्ञा के अधीन हैं, जो सूर्य और उषा को उत्पन्न करते हैं और जो जल प्रेरित करते हैं, वे ही इन्द्र हैं।

यंकन्दसीसंयतीविह्वयेतेपरेवरउभयाअमित्राः ।

समानंचिद्रथमातस्थिवांसानानाह्वेतेसजनासइन्द्रः ॥ ८ ॥

यम् । कन्दसी इति । संयती इति सम्ययती । विह्वयेते इति विह्वयेते । परे । अवरे । उभयाः । अमित्राः । समानम् । चित् । रथम् । आतस्थिवांसा । नाना । ह्वेते इति । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ८ ॥

यंकन्दसीरोदसीशब्दकुर्वाणमानुषीदेवीचद्वेसेनेवासंयती परस्परंसङ्गच्छन्त्यौयमिन्द्रंविह्वयेते स्वरक्षार्थंविविधमाह्वयतः परेउत्कृष्टाः अवरेअधमाश्रोभयाः उभयविधाः अमित्राः शत्रवः यमाह्वयन्ति समानंइन्द्ररथसदृशरथमातस्थिवांसाआस्थितौद्वौरथिनौचिद् तमेवेन्द्रंनानापृथक्पृथक्ह्वेतेआह्वयेते यद्वा समानमेकरथमारूढाविन्द्राभीह्वेतेयज्ञार्थंयजमानैःपृथगाह्वयेते तयोरन्यतरः सइन्द्रोनाहमिति ॥ ८ ॥

८. मनुष्यो या असुरो, दो सेनादल परस्पर मिलने पर जिन्हें बुलाते हैं, उत्तम-अधम दोनों प्रकार के शत्रु जिन्हें बुलाते हैं और एक ही तरह के रथों पर बैठे हुए दो मनुष्य जिन्हें नाना प्रकार से बुलाते हैं, वे ही इन्द्र हैं ।

यस्मान्नक्रतेविजयन्तेजनासोयंयुध्यमानाअवसेहवन्ते ।

योविश्वस्यप्रतिमानंबभूव्योअच्युतच्युत्सजनासइन्द्रः ॥ ९ ॥

यस्मात् । न । क्रते । विजयन्ते । जनासः । यम् । युध्यमानाः ।

अवसे । हवन्ते । यः । विश्वस्य । प्रतिमानम् । बभूव । यः ।

अच्युतच्युत् । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ९ ॥

यस्माद्वेते जनासोजनाः नविजयन्ते विजयनंप्रामुवन्ति अतः युध्यमानायुद्धंकुर्वाणाजनाअवसेस्वरक्षणाययंइन्द्रं हवन्तेआह्वयन्ति यश्चविश्वस्यसर्वस्यजगतः प्रतिमानंप्रतिनिधिर्बभूव यश्चाच्युतच्युत् अच्युतानांक्षयरहितानांपर्वतादीनांच्यावयितासइन्द्रइत्यादिप्रसिद्धम् ॥ ९ ॥

९. मनुष्यो या असुरो, जिनके न रहने से कोई विजयी नहीं हो सकता, युद्धकाल में, रक्षा के लिए जिन्हें लोग बुलाते हैं, जो सारे संसार के प्रतिनिधि हैं और जो क्षय-रहित पर्वतादि को भी नष्ट करते हैं, वे ही इन्द्र हैं ।

अथदशमी—

यः शश्वतो मध्ये नो दधानान् अमन्यमानान् उज्ज्वान् ।

यः शर्धते नानुददाति श्रुध्यां यो दस्यो हन्ता स जनास इन्द्रः ॥ १० ॥ ८ ॥

यः । शश्वतः । मर्हि । एनः । दधानान् । अमन्यमानान् । शर्वा ।

जुघान् । यः । शर्धते । न । अनुददाति । श्रुध्याम् । यः ।

दस्योः । हन्ता । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ १० ॥ ८ ॥

यः महिमहद् एनः पापं दधानान् शश्वतो बहून् अमन्यमानान् आत्मानमजानतः इन्द्रम-
पूजयतो वा जनान् शर्वा श्रुणातिशूननेनेति शरुर्वज्रः तेनायुधेन जुघान हन्तेर्लिटिरूपं यश्च श-
र्धते उत्साहं कुरुते अनात्मज्ञाय जनान् श्रुध्यां उत्साहनीयं कर्म नानुददाति न प्रयच्छति अनुपूर्वात्
हुदाजुदाने जौहोत्यादिकः अग्न्यस्तानामादिरिति तिङि चोदान्तवतीति गतेर्निघातः यश्च दस्योरु-
पक्षपयितुः शत्रो हन्ता घातकः स इन्द्र इत्यादि पूर्ववत् ॥ १० ॥

१०. मनुष्यो या असुरो, जिन्होंने दक्ष-द्वारा अनेक महापापी अपूजकों
का विनाश किया है, जो गर्वकारी मनुष्य को सिद्धि प्रदान करते हैं और
जो दस्युओं के हन्ता हैं, वे ही इन्द्र हैं।

यः शंबरं पर्वतेषु क्षियन्तं चत्वारिंश्यां शरद्यन्वविन्दत् ।

ओजायमानं यो अहिं जुघान दानुं शयानं स जनास इन्द्रः ॥ ११ ॥

यः । शंबरम् । पर्वतेषु । क्षियन्तम् । चत्वारिंश्याम् । शरादि ।

अनुदविन्दत् । ओजायमानम् । यः । अहिम् । जुघान् ।

दानुम् । शयानम् । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ११ ॥

यः पर्वतेषु क्षियन्तं इन्द्रभिया बहून् संवत्सरान् प्रच्छन्नो भूत्वा पर्वतगुहासु निवसन्तं शंबरं पतन्ना-
मकं मायाविनमसुरं चत्वारिंश्यां शरदि चत्वारिंशे संवत्सरे अन्वविन्दत् अन्विष्यालभत लब्ध्वा च यः
ओजायमानं कर्तुः क्यङ्सलोपश्च ओजसोप्सरसो नित्यमिति सकारलोपः बलमाचरन्तं अहिं आ-
हन्तारं दानुं दानवं शयानं शंबरमसुरं जुघान हतवान् स इन्द्रो नाहमिति ॥ ११ ॥

११. मनुष्यो या असुरो, जिन्होंने 'पर्वत में छिपे शम्बर असुर' को
चालीस वर्ष खोजकर प्राप्त किया था और जिन्होंने बल-प्रकाशक
अहि नाम के सोये हुए दैत्य का विनाश किया था, वे ही इन्द्र हैं।

यःसप्तरश्मिर्दृषभस्तुर्विष्मान्वासृजत्सर्तवेसप्तसिन्धून् ।

योरौहिणमस्फुरद्बज्रंबाहुर्धामारोहन्तंसजनासइन्द्रः ॥ १२ ॥

यः । सप्त॑रश्मिः । दृ॒षभः । तुर्विष्मान् । अ॒वऽअसृ॑जत् । सर्त॑वे ।

स॒प्त । सिन्धून् । यः । रौ॒हिणम् । अस्फुरत् । वज्रं॑बाहुः । धाम् ।

आ॒रोह॑न्तम् । सः । ज॒ना॒सः । इन्द्रः॑ ॥ १२ ॥

यःसप्तरश्मिः सप्तसंख्याकाः पर्जन्यारश्मयोयस्य तेचरश्मयः वराहवःस्वतपसोविद्युन्मह-
सोधूपयःश्वापयोगृहमेधाश्चेत्येते येचमेशिमिविद्विषः पर्जन्याः सप्तपृथिवीमभिवर्षन्तिवृष्टिभिरि-
तितैत्तिरीयारण्यकेषाम्नाताः । वृषभोवर्षकः तुर्विष्मानवृद्धिमान्बलवान्वा सप्त सर्पणस्वभावाः
सिन्धूनपः सर्तवेसरणायअवासृजत् अवसृष्टवान् यद्वा गंगाद्याः सप्तमुख्यानदीरवासृजत् यश्चव-
ज्रबाहुःसत्तुर्धादिबमारोहन्तरौहिणमसुरंअस्फुरत् जघान स्फुरस्फुरणेतुदादिः ॥ १२ ॥

१२. मनुष्यो या असुरो, जो सप्त वर्ण या वराह, स्वपत, विद्युत्,
महः, धूपि, स्वापि, गृहमेध आदि सात रश्मियोंवाले, अभीष्टवर्षों
और बलवान् हैं, जिन्होंने सात नदियों को प्रवाहित किया है और
जिन्होंने वज्र-बाहु होकर स्वर्ग जाने को तैयार रौहिण को विनष्ट
किया था, वे ही इन्द्र हैं ।

द्यावाचिदस्मैपृथिवीनमेतेशुष्माच्चिदस्यपर्वताभयन्ते ।

यःसोमपानिचितोवज्रंबाहुर्योवज्रंहस्तःसजनासइन्द्रः ॥ १३ ॥

द्यावा । चि॒त् । अ॒स्मै । पृ॒थि॒वी इति । न॒मे॒ते इति । शु॒ष्मा॒त् ।

चि॒त् । अ॒स्य । पर्व॑ताः । भ॒य॒न्ते । यः । सो॒म॒पाः । नि॒श्चि॒तः ।

वज्रं॑बाहुः । यः । वज्रं॑हस्तः । सः । ज॒ना॒सः । इन्द्रः॑ ॥ १३ ॥

अस्मै इन्द्रायद्यावापृथिवी इतरेतरापेक्षयाद्विवचनं प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति वद नमेतेचि-
द स्वयमेवप्रह्वीभवतः णमप्रह्वत्वे कर्मकर्तरि नदुहस्नुनमांयक्चिणावितियकःप्रतिषेधः चिद-
पिच अस्येन्द्रस्यशुष्मावबलात्पर्वताभयन्तेविश्रयति यः सोमपाः सोमस्यपातानिचितः सर्वैः
यद्वाअन्येभ्योपिदेवेभ्योदृढाङ्गः वज्रबाहुः वज्रसदृशबाहुः यश्चवज्रहस्तः वज्रयुक्तकरः सइन्द्र-
इत्यादिप्रसिद्धम् ॥ १३ ॥

१३. मनुष्यो या असुरो, द्यावा-पृथिवी उन्हें प्रणाम करती हैं । उनके
बल के सामने पर्वत कांपते हैं और जो सोमपान-कर्त्ता, दृढ़ांग, वज्र-
बाहु और वज्रयुक्त हैं, वे ही इन्द्र हैं ।

अथचतुर्दशी-

यःसुन्वन्तमवतियःपचन्तंयःशंसन्तंयःशशमानमूती ।

यस्यब्रह्मवर्धनंयस्यसोमोयस्येदंराधःसर्जनासइन्द्रः ॥ १४ ॥

यः । सुन्वन्तम् । अवति । यः । पचन्तम् । यः । शंसन्तम् । यः ।

शशमानम् । ऊती । यस्य । ब्रह्म । वर्धनम् । यस्य । सोमः ।

यस्य । इदम् । राधः । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ १४ ॥

यः सुन्वन्तंसोमाभिषवंकुर्वन्तंयजमानमवतिरक्षति यश्चपुरोडाशादीनिहवींषिपचन्तंय-
श्चउतीकृतये सुपांसुलुगितिचतुर्थ्याःपूर्वसवर्णदीर्घः स्वरक्षायैशस्त्राणिशंसन्तंयश्चशशमानं
अवति स्तोत्रंकुर्वाणंरक्षति ब्रह्मपरिवृढंस्तोत्रंयस्यवर्धनंवृद्धिकरंभवति तथायस्यसोमोवृद्धिहे-
तुर्भवति यस्यचइदमस्मदीयंराधः पुरोडाशादिलक्षणमन्वृद्धिकरंभवति सइन्द्रइत्यादिप्रसिद्ध-
म् ॥ १४ ॥ १४. मनुष्यो, जो सोमाभिषवकर्त्ता यजमान की रक्षा करते
हैं, जो पुरोडाश आदि पकानेवाले, स्तोता और स्तुतिपाठक यजमान
की रक्षा करते हैं और जिनके ब्रह्म स्तोत्र, सोम और हमारा अन्न
हैं, वे ही इन्द्र हैं ।

यःसुन्वतेपचतेदुध्रआचिद्वाजददर्षिसकिलासिसत्यः ।

व्यन्तइन्द्रविश्वहंप्रियासःसुवीरांसोविदथमावदेम ॥ १५ ॥ ९ ॥

यः । सुन्वते । पचते । दुध्रः । आ । चिद् । वाजम् । दर्दर्षि । सः ।

किल । असि । सत्यः । व्यम् । ते । इन्द्र । विश्वहं । प्रियासः ।

सुवीरासः । विदथम् । आ । वदेम् ॥ १५ ॥ ९ ॥

इदानीमृषिः साक्षात्त्वमिन्द्रं प्रतिप्रब्रूते हेइन्द्र योदुध्रः दुर्धरःसन् सुन्वतेसोमाभिषवं
कुर्वतेपुरोडाशादिहवींषिपचतेयजमानायवाजमन्त्रं बलंवाआदर्दर्षि भृशंप्रापयसि सत्तादृशस्त्वंसत्यः
चिद यथार्थंभूतएवासि नपुनर्नास्तीतिबुद्धियोग्योसि किलेतिप्रसिद्धौ तेवप्रियासः सुवीरासः
कल्याणपुत्रपौत्राः सन्तोवयंविश्वह सर्वेष्वहस्तुविदथंस्तोत्रंआवदेम ब्रूयाम ॥ १५ ॥

१५. इन्द्र, दुर्धर्ष होकर सोमाभिषव-कर्त्ता और पाककारी
यजमान को अन्न प्रदान करते हो, इसलिए तुम्हीं सत्य हो । हम
प्रिय और धीर पुत्र-पौत्र आदि से युक्त होकर घिरकाल तक
तुम्हारे स्तोत्र का पाठ करेंगे ।

ऋतुर्जनित्रीति त्रयोदशर्चद्वितीयं सूक्तं गार्तमदं ऋतुः सोमो नां त्याजिष्टुवित्यनुक्रमणिका अ-
स्मर्यन्तद्वसो इति त्रयोदशी त्रिष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुवन्तपरिभाषया जगत्यः इन्द्रो देवता उक्थे तृतीय-
सवनेच्छावाकशस्त्रे अस्य सूक्तस्य विनियोगः सूत्रितञ्च—ऋतुर्जनित्री नू मर्तो भवामित्र इति दशरा-
त्रेषष्ठे ह्यपि तृतीयसवनेच्छावाकशस्त्रे एतत्सूक्तम् ऋतुर्जनित्रीति नित्यान्वैकाहिकानीति सूत्रितम् ।

अथ तस्मिन् सूक्ते प्रथमा—

ऋतुर्जनित्री तस्या अपस्परि मक्षू जात आविश द्या सुवर्धते ।

तदाहना अभवत् पिप्युषी पयोऽंशोऽपीयूषं प्रथमं तदुक्थ्यम् ॥ १ ॥

ऋतुः । जनित्री । तस्याः । अपः । परि । मक्षु । जातः । आ ।

अविशत् । यासु । वर्धते । तत् । आहनाः । अभवत् । पिप्युषी ।

पयः । अंशोः । पीयूषम् । प्रथमम् । तत् । उक्थ्यम् ॥ १ ॥

ऋतुर्वर्षाख्यः कालः जनित्री सोमस्य जनयित्री जननी भवति तस्याः परि तस्याः जनन्याः
सकाशाज्जातः सोमः अपउदकानि मक्षुशीघ्रमाविशत् यास्वप्सु सोमो वर्धते ता अविशदित्यन्वयः
तत्तस्मादप्सु प्रविष्टत्वात् सोम आहना आहन्तव्यो अभिषोतव्यो भवति आहना इति सकारान्तमि-
दं पदम् तथा च मन्त्रवर्णः—ये ते मदा आहन सो विहाय सं इति । याचांशु रूपा सोमलता पयः सारभूतं
पिप्युषी वर्धयन्त्य भवत् प्यायते र्लिटिक सौलिङ्ग्योऽथेति पीभावः वसोः सम्प्रसारणं उगितश्चेति
ङीप् अंशोस्तस्याः सोमलतायाः पीयूषं सभूतं पयः उक्थं मशस्यं हविरिन्द्रस्य तत्प्रथमं मुख्यं
भवति ॥ १ ॥

१. वर्षा-ऋतु सोम की माता है । उत्पन्न होकर सोम जल में बढ़ता है; इसलिए उसी में प्रवेश करता है । जो सोमलता जल की सार-
भूत होकर वृद्धि को प्राप्त होती है, वह अभिषव के उपयुक्त है । उसी सोमलता का पीयूष इन्द्र का हव्य है ।

अथ द्वितीया—

सध्रीमारयन्ति परि बिभ्रन्तीः पयो विश्वप्स्यं यप्रमरन्तमोजनम् ।

समानो अध्वा प्रवतामनुष्यदेयस्ताकृणोः प्रथमं सास्युक्थ्यः ॥ २ ॥

स॒ध्री । ई॒म् । आ । य॒न्ति । परिं । बिभ्र॑तीः । पयः । वि॒श्व॒ऽप्स्य॑याय ।
प्र । भ॒रन्त॑ । भो॒ज॒नम् । स॒मा॒नः । अध्वा । प्र॒व॒ताम् । अ॒नु॒ऽस्य॑दै ।
यः । ता । अ॒कृ॒णोः । प्र॒थ॒मम् । सः । अ॒सि । उ॒क्थ्यः ॥ २ ॥

सध्री अश्वतेर्लुक् छान्दसःसहस्यसधिरितिसध्यादेशः अन्तोदात्तत्वेननिपातितः सध्रीचीनाः
पयउदकंपरिपरितोबिभ्रतीर्बिभ्राणाः ईँएतानयः आयन्तिसर्वतोगच्छन्ति तानद्योविश्वप्स्ययाय
विश्वासामपामाश्रयभूतायसमुद्रायभोजनं भुज्यतइतिभोजनंपयः प्रभरन्त प्रकर्षेणसंपादयन्ति कु-
तएतत्तदाह प्रवतांप्रवणवतानिन्नगानांपयसामनुष्यदे कृत्यार्थेतवैकेकेन्यत्वनइतिकेनप्रत्ययः
अनुष्यन्दीयोध्वामार्गः समानएकोहियस्तावानिसोमोत्पादननदीप्रवर्तनादीनिकर्माणिप्रथमंपू-
र्वैअकृणोः अकरोः सतादृङ्महिमोपेतस्त्वंउक्थ्योसि सर्वैःप्रशस्योभवसि ॥ २ ॥

२. परस्परं मिली हुई उन्नत-वाहिनी नवियाँ चारों ओर बह रही हैं
और सारे जलों के आश्रयभूत समुद्र को भोजन प्रदान करती हैं।
निम्नगामी जल का गन्तव्य मार्ग एक ही है। इन्द्र, तुमने पहले ये
सब काम किये हैं; इसलिए तुम स्तुति-योग्य हो।

अ॒न्वे॒को॒व॒द॒ति॒य॒द॒दा॒ति॒त॒द्रू॒पा॒मि॒न॒न्त॒द॒पा॒ए॒क॒ई॒य॒ते ।

वि॒श्व॒ऽए॒क॒स्य॒वि॒नु॒द॒स्ति॒ति॒क्ष॒ते॒य॒स्ता॒कृ॒णोः॒प्र॒थ॒मं॒सा॒स्यु॒क्थ्यः ॥ ३ ॥

अ॒नुं । ए॒कः । व॒द॒ति॒ । य॒त् । द॒दा॒ति॒ । त॒त् । रू॒पा । मि॒न॒न् ।

त॒त्॒ऽअ॒पाः । ए॒कः । ई॒य॒ते॒ । वि॒श्वः । ए॒क॒स्य॒ । वि॒नु॒दः ।

ति॒ति॒क्ष॒ते॒ । यः । ता । अ॒कृ॒णोः । प्र॒थ॒मम् । सः । अ॒सि । उ॒क्थ्यः ॥ ३ ॥

यजमानोयद्धविर्देवैभ्योददाति तदेकोहोतानुवदतियाज्यापुरोनुवाक्याभ्यां देवताःस्मारय-
ति एकोध्वर्युः रूपा पश्वादीनारूपाणिमिनन्हींसन्नतदपाः तद्विशसनाख्यमपःकर्मयस्यतादृशः
सन्नतवईयतेदेवयजनेसर्वत्रगच्छति एकस्याध्वर्योर्विश्वाविनुदः सर्वाणितत्कर्तृकाणिविक्षेपणरू-
पाणिकर्मवैगुण्यानितितिक्षते तद्योग्यप्रायश्चित्तकरणेनब्रह्मासहते गुप्तिज्जिह्वःसन्न क्षमायाभि-
ष्यते तानिहविःप्रदानादीनिकर्माणियस्त्वमकृणोरकरोः सत्वमुक्थ्योसि ॥ ३ ॥

३. एक यजमान जो दान करता है, दूसरा उसका अनुवाक करता
है। एक जल पशुहिंसा करके, हिंसाकर्त्ता बनकर, जाता है, दूसरा
सारे बुरे कर्मों का शोधन करता है। इन्द्र, तुमने पहले ये सब कर्म किये
हैं; इसलिए तुम स्तुतिपात्र हो।

प्र॒जा॒भ्यः॒पु॒ष्टि॒वि॒म॒ज॒न्त॒आ॒स॒ते॒र॒यि॒भि॒व॒पृ॒ष्ठं॒प्र॒भ॒व॒न्त॒मा॒य॒ते ।

अ॒सि॒न्व॒न्दं॒ष्ट्रैः॒पि॒तु॒र॒न्ति॒भो॒ज॒नं॒य॒स्ता॒कृ॒णोः॒प्र॒थ॒मं॒सा॒स्यु॒क्थ्यः ॥ ४ ॥

प्रजाभ्यः । पृष्टिम् । विभजन्तः । आसते । रयिमइव । पृष्ठम् ।
 प्रभवन्तम् । आस्यते । असिन्वन् । दंष्ट्रैः । पितुः । अत्ति ।
 भोजनम् । यः । ता । अरुणोः । प्रथमम् । सः । असि । उक्थ्यः ॥ ४ ॥

हेइन्द्र पृष्टितयादत्तंपोषकंधनंस्वकीयाभ्यः प्रजाभ्यः विभजन्तः अस्यैतावदस्यैतावदिति विभागं कुर्वन्तो गृहमेधिन आसते स्वस्वगृहेषु निवसन्ति तत्र दृष्टान्तः—आयते गृहं प्रत्यागच्छतेति थ-
 ये पृष्ठधारकं प्रभवन्तं बहुभरणसमर्थं रयिमिव धनं यथा विभज्य प्रयच्छन्ति तद्वत् असिन्वन् सेतुब-
 न्धादिकं कर्म कुर्वन् लोकः पितुः पालयिष्यादिवः सकाशात् आगतं भोजनमुदकं तत्कार्या ओषधीः
 दंष्ट्रैर्दन्तैरत्तिभक्षयति यद्वा असिन्वन् अव्याप्रियमाणोऽग्निः पितुः पालकस्य यजमानस्य संबन्धि-
 भोजनं हविर्लक्षणमनंदं दंष्ट्रैर्दन्तरूपैर्ज्वलैरत्ति यस्तां ऋणोरित्यादिसिद्धम् ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, जैसे गृहस्थ लोग अभ्यागत अतिथि को प्रचुर धन देते हैं, वैसे ही तुम्हारा दिया धन प्रजाओं में विभक्त होकर रहता है । लोग पिता-द्वारा दिया भोजन दांतों से खाते हैं । इन्द्र, तुमने पहले ये सब कार्य किये हैं; इसलिए स्तुति-योग्य हो ।

अधाऋणोः पृथिवीं सदृशे दिवे यो धौतीनामहिहन्नारिणक् पथः ।
 तं त्वास्तोमेभिरुदभिर्नवाजिनं देवं देवा अजनन्तसास्युक्थ्यः ॥ ५ ॥ १० ॥

अध । अरुणोः । पृथिवीम् । समदृशे । दिवे । यः । धौतीनाम् ।
 अहिहन् । अरिणक् । पथः । तम् । त्वा । स्तोमेभिः । उदभिः ।
 न । वाजिनम् । देवम् । देवाः । अजनन् । सः । असि । उक्थ्यः ॥ ५ ॥ १० ॥

हेइन्द्र अधापि च त्वं दिवेद्योतमानाय सूर्याय पृथिवीं चलितां सतीं दृढीकृत्य सन्दृशे सन्दर्शनीया-
 मरुणोरकरोः दृशे विख्येचेतिकेन्यत्यान्तत्वेन निपातितः यश्च त्वं धौतीनां चलन्तीनां नदीनां पथः
 मार्गान् अरिणक् अरेचयः गन्तुं योग्यानकरोरित्यर्थः रिचिर्विरेचने लङ्सिप् तस्य हल्लङ्यादि-
 नालोपः अहिहन् अहेर्द्वित्रस्य मेघस्य वाहन्तः हेइन्द्र देवाः स्तोतारस्तं तादृशं देवं त्वां त्वां स्तोमेभिः
 स्तोत्रैरजनन् अवर्धयन् तत्र दृष्टान्तः—उदभिर्नवाजिनं यथा वाजिनमश्वं उदभिः उदकैर्वर्धयन्ति
 तद्वत् पद्मो मासित्यादिना उदकस्य उदन्भावः शेषं सिद्धम् ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुमने आकाश के लिए पृथिवी को दर्शनीय किया है । तुमने प्रवाहित नदियों का मार्ग गमन-योग्य किया है । वृत्र-हन्ता इन्द्र, जैसें गल के द्वारा अश्व को तृप्त करते हो, वैसे ही स्तोता लोग स्तोत्र-द्वारा तुम्हें तृप्त करते हैं ।

अथषष्ठी—

योभोजनं च दयसे च वर्धनमाद्रादाशुष्कं मधुमदुदोहिथ ।

सशैवधिनिदधिषेविवस्वति विश्वस्यैक ईशिषे सास्युक्थः ॥ ६ ॥

यः । भोजनम् । च । दयसे । च । वर्धनम् । आद्रात् । आ ।

शुष्कम् । मधुमत् । दुदोहिथ । सः । शैवधिम् । नि । दधिषे ।

विवस्वति । विश्वस्य । एकः । ईशिषे । सः । असि । उक्थः ॥ ६ ॥

हेइन्द्र यस्त्वं भोजनं भुज्यते इति भोजनमन्नादि च दयसे यजमानेभ्यः प्रयच्छसि दयदानग-
तिरक्षणहिंसाग्रहणेषु आत्मनेपदी किञ्च वर्धनं वृद्धिकरं धनं बलं वा दयसे तथा आद्रात्काण्डादशु-
ष्कमनाद्रौ स्यादिकं मधुमत्तमधुररसोपेतं आदुदोहिथ दुग्धवानसि दुहेर्लिटिकादिनियमादिहागमः
सतादृशस्त्वं विवस्वति तेषां परिचरणं कुर्वाणो यजमाने शैवधिं धनं सदनं निदधिषे निदधासि किं बहुना-
विश्वस्य सर्वस्य जगतः एकः अद्वितीयः एव सन् ईशिषे स्वामो भवसि ईशेऽश्वर्ये ईशः से इतीहागमः
स इत्यादिसिद्धम् ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, तुम भोजन और वर्द्धमान धन देते हो और आद्रं काण्ड
से शुष्क और मधुर रसवाले शस्य आदि का बोहन करते हो। सेवक
यजमान को तुम धन देते हो। संसार में तुम अद्वितीय हो। इन्द्र, तुम
स्तुति-योग्य हो।

यः पुष्पिणीश्च प्रस्वश्च धर्मणाधिदाने व्यवनीरधारयः ।

यश्चासमा अजनो दिद्युतो दिव उरु ऊर्वा अभितः सास्युक्थः ॥ ७ ॥

यः । पुष्पिणीः । च । प्रस्वः । च । धर्मणा । अधि । दाने ।

वि । अवनीः । आधारयः । यः । च । असमाः । अजनः । दिद्युतः ।

दिवः । उरुः । ऊर्वा । अभितः । सः । असि । उक्थः ॥ ७ ॥

हेइन्द्र यस्त्वं पुष्पिणीः पुष्पवतीश्च प्रस्वः प्रसूताः प्रसूयमाना वा अवनीरवित्रीरोषधीः
दानेधि दीयन्ते उपलूयन्ते सस्यान्यत्रेति दानं क्षेत्रं अधिकरणे ल्युट् तस्मिन् क्षेत्रे धर्मणा सकल-
लक्षणेन कर्मणा च व्यवधारयः न्यदधाः यश्च त्वं दिवोद्योतमानस्य सूर्यस्य असमाः विषमाः नाना-
प्रकारादिद्युतः दीधीः रजनः अजनयः यद्वा दिवोनक्षत्राणि जनेर्लङ्घ्यत्ययेन शष्पं यश्चोरुः म-
हांस्त्वं अभितः सर्वतः ऊर्वा न महतः प्राणिनिकायान् पर्वतान्वा अजनयः शिष्टं स्पष्टम् ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, कर्म-द्वारा तुमने खेत में फूल और फलवाली ओषधि की
रक्षा की है। प्रजाशासन गुण की गाना प्रकार की ज्योति उत्पन्न की
है। तुमने महान् होकर नारों और महान् प्राणियों का उत्पन्न किया
है। तुम स्तुति-पात्र हो।

अथाष्टमी-

यो नार्मरं स हवसुं निहन्तवे पृक्षाय च दासवैशाय चावहः ।

ऊर्जयन्त्या अपरिविष्टमास्यमुतैवाद्य पुरुकृत्सास्युक्थ्यः ॥ ८ ॥

यः । नार्मरम् । सहवसुम् । निहन्तवे । पृक्षाय । च । दासवैशाय ।

च । अवहः । ऊर्जयन्त्याः । अपरिविष्टम् । आस्यम् । उत ।

एव । अद्य । पुरुकृत् । सः । असि । उक्थ्यः ॥ ८ ॥

पुरुकृत् पुरुणां कर्मणां कर्तृः हेइन्द्र यस्त्वं नार्मरं नृन् मनुष्यान् मारयतीति नृमरः कश्चि-
दसुरः तस्यापत्यं नार्मरः तं सहवसुं वसुना सहवर्तत इति सहवसुः असुरनामैतत् एतन्नामकमसुरं
निहन्तवे हन्तेस्तुमर्थे तवेन्द्रत्ययः तादौ च नितीति गतेः प्रकृतिस्वरत्वम् निहन्तुं ऊर्जयन्त्याः बल-
वत्याः वज्रधारायाः अपरिविष्टमलादिभिरव्याप्तं आस्यं अद्यैव अवहन्तमसुरं प्रापयः यद्वा ऊर्जय-
न्त्याः पिशाचिकायाः आस्यं प्रापयः किमर्थं पृक्षाय तव हविलक्षणान्नलाभाय उतापि च दासवे-
शाय दासानां दस्यूनां वैशाय विनाशाय च यद्वा अस्माकमन्नलाभाय दस्युविनाशाय च ॥ ८ ॥

८. बहु-कर्म-कर्त्ता इन्द्र, तुमने हव्यप्राप्ति और दासों के विनाश
के उद्देश्य से नृमर के पुत्र सहवसु का विनाश करने के लिए
बलवती वज्रधारा का निर्मल मुख-प्रवेश इसको दिया था । तुम स्तुति-
योग्य हो ।

शतं वायस्य दशसाकमाद्य एकस्य श्रुष्टौ यद्वचो दमाविथ ।

अरज्जौ दस्यून् तस्मिन् नन्दभीतये सुप्रान्व्यो अभवः सास्युक्थ्यः ॥ ९ ॥

शतम् । वा । यस्य । दश । साकम् । आ । अद्यः । एकस्य ।

श्रुष्टौ । यत् । ह । चोदम् । आविथ । अरज्जौ । दस्यून् । सम् ।

उनप् । दभीतये । सुप्रान्व्यः । अभवः । सः । असि । उक्थ्यः ॥ ९ ॥

हेइन्द्र एकस्य एककिनः श्रेष्ठस्य वायस्य ते श्रुष्टौ सुखनिमित्ते तदर्थं शतं दश दशशतानि हरयः
साकं सहवाहनार्थं भवन्ति तथा च मन्त्रवर्णः—इन्द्रो मायाभिः पुरुषं पश्यते युक्तास्य हरयः शता-
दशेति । वा अपि च यश्च आअद्यः सर्वेषां सर्वतः उपजीव्यः न तस्येशेयं नाद्याद्यद्वैतं नाद्युरिति हि श्रु-
तिः । यद् यश्च त्वंचोदंस्तोतृणां पिरकं यजमानं आविथ रक्षितवानसि किञ्च यस्त्वं अरज्जौरज्जुव-

जितेबन्धनागारेदस्यूनपक्षपयित्व दभीतयेदभीतिर्नामकश्चिद्विषः तदर्थसमुनप् हिंसितवानसि
उन्नातोर्हिंसाकर्मणोलब्धित्ययेनश्रम् हलङ्गादिनासिपोलोपः अङ्गभावश्चान्दसः किञ्च
सुप्राव्यः सुखेनसर्वैरुपसर्पणीयोभवः शिष्टंसिद्धम् ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुम एक हो। तुम्हारे सुख के लिए दस सौ घोड़े
हैं। तुमने दधीति ऋषि के लिए रज्जुरहित दस्युओं का विनाश
किया था। तुम सबके प्राप्य हो; इसलिए स्तुति-
योग्य हो।

विश्वेदनुरोधना अस्य पौंस्यं ददुरस्मै दधिरे कृत्न वेधनम् ।

षट्संस्तभ्राविष्टिरः पञ्चसं दृशः परिपरो अभवः सास्युक्थ्यः ॥ १० ॥ ११ ॥

विश्वा । इत् । अनु । रोधनाः । अस्य । पौंस्यम् । ददुः । अस्मै ।

दधिरे । कृत्नवे । धनम् । षट् । अस्तभ्राः । विष्टिरः । पञ्च ।

समृदृशः । परि । परः । अभवः । सः । असि । उक्थ्यः ॥ १० ॥ ११ ॥

विश्वेत् सुपांसुलुगितिजसआकारः सर्वाण्वरोधनाः रोधस्वत्योनद्यः अत्येन्द्रस्य पौ-
स्यं पुंसोभावः पौंस्यं वीर्यमितियावत् अनु तद्वीर्यमनुवर्तन्ते अस्मै इन्द्राय ददुः हविर्लक्षणमन्त्रय-
जमानाः प्रयच्छन्ति किञ्च कृत्नवे कर्मणां कर्त्रे इन्द्राय धनं दधिरे सर्वजनाधारयन्ति तथा च मन्त्रः—
इन्द्राय दद्याव ओषधीरुतापोरयिरक्षन्ति जीरयो वनानीति । विष्टिरो विस्तीर्णः षट्संख्याका ऊर्वाः
ताश्च द्यौश्च पृथिवीचाहश्च रात्रिश्चापश्च ओषधय इत्येवं रूपाः ता अस्तभ्राः नियमितवानसि सन्दृशः स-
म्यक्पश्यन्तीति सन्दृशोजनाः पञ्चसन्दृशः पञ्चजनान्परिसर्वतः परः पारयितापालयितावा
अभवः भवसि गतमन्यत् ॥ १० ॥

१०. सारी नदियाँ इन्द्र की शक्ति का अनुवर्तन करती हैं। यजमान
लोग इन्द्र को अन्न प्रदान करते हैं और सब लोग कर्मकर्ता इन्द्र के
लिए धन धारण करते हैं। तुमने विशाल द्यु, पृथ्वी, दिन-रात्रि, जल
और ओषधि नाम के छः स्थानों को निश्चित किया है। पंचजन के पालक
हो। इन्द्र, तुम सबके स्तुति-पात्र हो।

सुप्रवाचनं तव वीरवीर्यं यदेकेन क्रतुना विन्दसे वसु ।

जातूष्ठीरस्य प्रवयः सहस्रतो याचकर्थं सेन्द्र विश्वास्युक्थ्यः ॥ ११ ॥

सुप्रवाचनम् । तव । वीर । वीर्यम् । यत् । एकेन । क्रतुना ।

विन्दसे । वसु । जातूष्ठीरस्य । प्र । वयः । सहस्रतः । या ।

चकर्थ । सः । इन्द्र । विश्वा । असि । उक्थ्यः ॥ ११ ॥

वीर बलवन् हेइन्द्र तववीर्यसामर्थ्यमुपवाचनंसुष्ठुप्रवचनीयं सर्वैः श्लाघनीयमित्यर्थः किंत-
व एकेनकतुनाकर्मणावसुविन्दसे शत्रूणां धनं लभसे विद्वलाभे तुदादिः स्वरितेव यद्वा तदीयं धनं
स्तोतुन् प्रापयसि इतियत् तदप्रशस्यमित्यर्थः किञ्च सहस्वतो बलवतो जातुष्ठिरस्य एतन्नामकः
कश्चित्तस्य वयो नंप्रादाः यद्वा जातुष्ठिरस्य जातुकदाचिद् सर्वदा स्थिरस्य सहस्वतः बलवतो य-
ज्ञादेः कर्मणः संबन्धिवयो हविलक्षणमन्त्रं प्रविन्दस इति समन्वयः यायानीमानि अन्या विश्वासर्वा-
णिकर्माणि च कर्तुं कृतवानसि सतादृशस्त्वं उक्थ्यः सर्वैः प्रशंसनो योसि भवसि ॥ ११ ॥

११. तुम्हारा वीर्य सबके लिए श्लाघनीय है। तुमने एक कर्म-
द्वारा शत्रुओं का धन प्राप्त किया है। तुमने बलिष्ठ जातुष्ठिर
को अन्न दिया है। चूंकि ये सब कार्य तुमने किये हैं;
इसलिए तुम सबके स्तुति-पात्र हो।

अरमयः सरपसस्तारायकं तुर्वीतये च वय्याय च स्तुतिम् ।

नीचासन्तमुदनयः परावृजं प्रान्धं श्रोणं श्रवयन्त्सास्युक्थ्यः ॥ १२ ॥

अरमयः । सरपसः । ताराय । कम् । तुर्वीतये । च । वय्याय । च ।
स्तुतिम् । नीचा । सन्तम् । उत् । अनयः । परावृजम् । प्र ।
अन्धम् । श्रोणम् । श्रवयन् । सः । असि । उक्थ्यः ॥ १२ ॥

हेइन्द्र सरपसः सरणमपः कर्मयासांताः सरपसः शक्रन्धादित्वात्पररूपत्वम् ता अपः कंसु-
खेन ताराय तरणाय अरमयः अक्रोडयः किञ्च तुर्वीतये तुर्वीतिर्नाम कश्चिद्राजर्षिः तस्मै वय्याय च
वय्योनाम कश्चित् तस्मै ताभ्यां स्तुतिसरणं प्रति अरमयः तौ हि जलपूर्णमिहानदीं दृष्ट्वा तरायतरो तुम-
समर्थावास्तां तौ च त्वया तारितौ परावृजं परितः पापानि वृणक्ति दहतीति परावृक् कश्चिद्विषः तम-
प्सु निमग्नं तथानीचानीचंसन्तं उदनयः आपद्भ्यः ऊर्ध्वं नीतवानसि किञ्च अन्धंसन्तं श्रोणं पङ्क्तुंसन्तं
चक्षुर्दानादपङ्क्तुकरणाच्च उदनयः किं कुर्वन् प्रकर्षेण श्रवयन् आत्मानं कीर्तिमन्तं कुर्वन् उदनय इ-
ति समन्वयः स इत्यादिसिद्धम् ॥ १२ ॥

१२. इन्द्र, सरलता से प्रवाहशील जल के पार जाने के लिए
तुमने तुर्वीति और वय्य को मार्ग दे दिया था। तुमने अन्धे और पंगु,
परावृज को तल से उद्धार करके अपने को कीर्तिशाली बनाया है;
इसलिए तुम स्तुति-योग्य हो।

अस्मभ्यन्तद्देसोदनायराधः समर्थयस्व बहुते वसन्त्यम् ।

इन्द्र यच्चित्रं श्रवस्या अनुद्युन् हृद्देमविदथे सुवीराः ॥ १३ ॥ १२ ॥

अस्मभ्यम् । तत् । वसो इति । दानाय । राधः । सम् । अर्थयस्व ।
बहु । ते । वसव्यम् । इन्द्र । यत् । चित्रम् । श्रवस्याः । अनु ।
यून् । बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ १३ ॥ १२ ॥

वसो सर्वस्यवासकवसुमन्वा हेइन्द्र स्तोतृभ्योस्मभ्यंतद्राधोधनंदानायउपलक्षणमेतत् भो-
गायचसमर्थयस्व देहि अस्मान्सङ्गमयेत्यर्थः अर्थयाचने चुरादिरदन्तआत्मनेपदी तेतवतद्वहुप्र-
भूतंवसव्यंवस्वेववसव्यंवस्वादित्वावस्वार्थिकोयत् तादृशंप्रभूतंधनमस्तिस्वल् चित्रंचायनीयं
यद्धनंअनुयून् अन्वहंकालाध्वनोरितिद्वितीया श्रवस्याः भोग्यमिच्छेः अन्तर्णीतिण्यर्थत्वा-
दकर्मकत्वम् यथारोदिति सत्वन्यः द्वेसत्रकर्मणीउद्देश्यकर्मचविधेयकर्मान्तर्भूतम् उद्देश्य-
कर्मणासकर्मकोभविष्यति यथामाणवकः पुत्रीयतीतिभाष्येउदाहृतम् श्रवःशब्दाच्छन्दसि-
परेच्छायांक्यप् तदन्तस्यलेट्यडागमेरूपम् सुवीराः कल्याणपुत्रपौत्राःसन्तोवयंविदथेस्मिन्
यज्ञेबृहत्प्रभूतंशस्त्रादिकंवाक्यंवदेम ॥ १३ ॥

१३. निवास-दाता इन्द्र, हमें भोग के लिए धन दो। तुम्हारा वह
धन प्रभूत, वासयोग्य और विचित्र है। हम प्रतिदिन उस धन के
भोग की इच्छा करते हैं। हम उत्तम पुत्र-पौत्र प्राप्त करके इस
यज्ञ में प्रभूत स्तोत्र का पाठ करेंगे।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेद्वादशोवर्गः ॥ १२ ॥

अध्वर्यवोभरतेतिद्वादशर्चंतीयंसूक्तम् गार्त्समदंत्रैष्टुभमैन्द्रं अध्वर्यवोद्वादशेत्यनुकान्तम्
सूक्तविनियोगोलैङ्गिकः अतिरात्रेप्रथमेपर्यायेहोतुःशस्त्रयाज्याअध्वर्यवइत्येषा अध्वर्यवोभर-
तेन्द्रायसोममितियाज्येतिस्मृतिम् ।

तस्मिन्सूक्तेप्रथमा—

अध्वर्यवोभरतेन्द्रायसोममामत्रेभिःसिञ्चतामद्यमन्धः ।
कामीहिवीरःसदमस्यपीतिंजुहोतृष्णेतदिदेषवाष्टि ॥ १ ॥

अध्वर्यवः । भरत । इन्द्राय । सोमम् । आ । अमत्रेभिः । सिञ्चत ।
मद्यम् । अन्धः । कामी । हि । वीरः । सदम् । अस्य । पीतिम् ।
जुहोत । तृष्णे । तत् । इत् । एषः । वाष्टि ॥ १ ॥

गृत्समदोब्रूते अध्वर्यवः अध्वरस्यनेतारः अध्वरंयजमानायेच्छन्तः कव्यध्वरपृतनस्य-
चिलोपइत्यकारलोपः अत्रयास्कः—अध्वर्युरध्वरयुरध्वरंयुनक्तयध्वरस्यनेताध्वरंकामयतईति ।
हेअध्वर्यवः इन्द्रायदेवायसोमंहविर्धानादुत्तरवेदिंप्रतिभरतहरत आमन्त्रितस्याविद्यमानत्वादनि-
घातः हत्वाअमन्त्रेभिः अमासहअदंत्यत्रहोत्रादयइतिअमन्त्राणिचमसाः तैः मयंमदकरमन्धः
सोमलक्षणमन्त्रंआसिञ्चतअग्नौप्रक्षिपत अत्रयास्कः—आसिञ्चतामन्त्रैर्मदनीयमन्धोमन्त्रंपात्रममा-
अस्मिन्नर्दन्तीति । वीरःसइन्द्रः अस्यसोमस्यपीतिंपानंप्रतिसदंसदैवकामीहि कामयमानोहि त-
स्माद्वृष्णेवर्षित्रे इन्द्रायसोमंजुहोतजुहुत हुदानादनयोः लोटि तप्तनप्तनथनाश्चेतितवादेशः एषइन्द्रः
तदिव तदेवसोमद्रव्यंवष्टि कामयते ॥ १ ॥

१. अध्वर्युगण, इन्द्र के लिए सोम ले आओ। चमस के द्वारा
मावक अन्न अग्नि में फेंको। वीर इन्द्र सदा सोमपान के अभिलाषी
रहते हैं। अभीष्टवर्षी इन्द्र के लिए सोम प्रदान करो। इन्द्र उसे
चाहते हैं।

अध्वर्यवोयोअपोवत्रिवांसंवृत्रंजघानाशन्यैववृक्षम् ।
तस्माएतंभरततद्वशायँएषइन्द्रोअर्हतिपीतिमस्य ॥ २ ॥

अध्वर्यवः । यः । अपः । वत्रिंश्वान्सम् । वृत्रम् । जघान ।
अशन्याइव । वृक्षम् । तस्मै । एतम् । भरत । तत्त्वशाय ।
एषः । इन्द्रः । अर्हति । पीतिम् । अस्य ॥ २ ॥

हेअध्वर्यवः यइन्द्रः अपउदकानिवत्रिवांसंआवृत्यस्थितंवृत्रं वृणोत्याकाशमितिबृत्रोमेघः
तमेघंवजेणजघानहतवान् अशन्येव यथाअशन्यावैद्युताग्निनावृक्षंदहतितद्वत् तस्मैतद्वशायसोम-
कामायतस्माइन्द्रायएतंसोमंभरत उत्तरवेदिंप्रतिहरत एषइन्द्रः अस्यसोमस्यपीतिंपानमर्हति॥२॥

२. अध्वर्युगण, जिन इन्द्र ने जल को आच्छादित करनेवाले वृत्र
का घष्ठद्वारा युक्त की तरह विनाश किया है, उन्हीं सोमाभिलाषी
इन्द्र के लिए सोम ले आओ। इन्द्रवेव सोमपान के उपयुक्त पात्र हैं।

अथतृतीया—

अध्वर्यवोयोदृभीकंजघानयोगाउदाजदपहिवलंवः ।
तस्माएतमन्तरिक्षेनवातमिन्द्रंसोमैरोर्णुतजूर्नवस्त्रैः ॥ ३ ॥

अध्वर्यवः । यः । दृभीकम् । जघान । यः । गाः । उत्तुआजत् ।
 अप । हि । वलम् । वरिति वः । तस्मै । एतम् । अन्तरिक्षे । न ।
 वातम् । इन्द्रम् । सोमैः । आ । ऊर्णुत । जूः । न । वस्त्रैः ॥ ३ ॥

हेअध्वर्यवः यइन्द्रः दृभीकं सर्वानविदारयति भियंकरोतीतिदृभीकोनामासुरः तमसुरंजघान
 यश्चवलामसुरेणनिरुद्धागाउदाजदनिर्गमयत् ततश्चतमेववलमसुरंअपवः अपावृणोत् हिंसितवा-
 नित्यर्थः हि प्रसिद्धः वृणोतेर्लुङि मन्त्रेवसेत्यादिनाचेर्लुक् हलङ्ग्यादिनातिपोलोपः तस्माइन्द्रायएतं
 सोमं अन्तरिक्षेवातंन वातमिव धाराभिर्व्याप्तंकुरुत तदेवाह सोमैरिन्द्रंआऊर्णुत सर्वतआच्छा-
 दयत ऊर्णुञ्आच्छादने आदादिकः लोटिरूपम् तत्रदृष्टान्तः—जूःन जीर्णोयथावस्त्रैरङ्गमाच्छा-
 दयति तद्वत् ॥ ३ ॥

३. अध्वर्युगण, जिन इन्द्र ने दृभीक का विनाश किया था, जिन्होंने
 बल असुर-द्वारा अवरुद्ध गायों का उद्धार करके उसे विनष्ट किया
 था, उन्हीं इन्द्र के लिए, जैसे घायु अन्तरिक्ष में व्याप्त है, वैसे ही,
 सोम को सर्वत्र व्याप्त करो । जैसे जीर्ण को वस्त्र के द्वारा आच्छा-
 दित किया जाता है, वैसे ही सोम-द्वारा इन्द्र को अःच्छादित करो ।

अध्वर्यवोयउरणंजघाननवचरव्वांसंनवतिचबाहून् ।

योअर्बुदमवनीचाबबाधेतमिन्द्रंसोमस्यभृथेहिनोत ॥ ४ ॥

अध्वर्यवः । यः । उरणम् । जघान । नव । चरव्वांसम् । नवतिम् ।

च । बाहून् । यः । अर्बुदम् । अव । नीचा । बबाधे । तम् ।

इन्द्रम् । सोमस्य । भृथे । हिनोत ॥ ४ ॥

हेअध्वर्यवः यइन्द्रः नवनवतिचएकोनशतंबाहून् चरव्वांसं चष्टेरिदंरूपं यद्वा त्वनतेःक-
 सौरूपं जनेलोपः छान्दसंरूपं सर्वस्यदर्शयन्तम् यद्वा आत्मनोदेहेनिस्वातवन्तं उरणं एतन्नाम-
 कमसुरं जघान यश्चअर्बुदं एतन्नामकमसुरंचनीचाधोमुखंरुत्वाअववबाधेतमेनमिन्द्रंसोमस्यभृथे
 सोमंविभ्रति पात्रेहिनोतवर्धयत यद्वा सोमस्यभृथेभरणेसंपादनेसतिहिनोत स्तोत्रैःप्रीणयत हिग-
 तिवृद्धयोः स्वादिः ॥ ४ ॥

४. अध्वर्युगण, जिन इन्द्र ने निम्नानवे बाहु विखानेवाले उरण
 का विनाश किया था तथा अर्बुद को अधोमुख करके विनष्ट किया
 था, सोम तैयार होने पर उन्हीं इन्द्र को प्रसन्न करो ।

अध्वर्यवोयःस्वश्रंजघानयःशुष्णमशुषंयोव्यंसम् ।

यःपिपुनमुचिंयोरुधिकांतस्माइन्द्रायान्धसोजुहोत ॥ ५ ॥

अध्वर्यवः । यः । सु । अश्रम् । जघान् । यः । शुष्णम् । अशुष्मम् ।
 यः । विऽअँसम् । यः । पिप्रुम् । नमुचिम् । यः । रुधिकां ।
 तस्मै । इन्द्राय । अन्धसः । । जुहोत ॥ ५ ॥

हेअध्वर्यवः यइन्द्रः अश्रंअश्नाति भक्षयति प्राणिजातमिति यद्वा अश्रुते स्वतेजसासर्वं
 व्याप्नोतीतिअश्रः कश्चिदसुरः तमसुरंसुसुषुजघान यःअशुष्केनाप्यशोषणीयंशुष्णमसुरं यश्च तं
 असुरंव्यंसंअंसहीनंकृत्वाजघान यश्चपिप्रुतेजसाजगद्वाप्यवर्तमानंएतन्नामकमसुरंनमुचिचासुरं
 जघान यश्च तैत्तिरीयके—नमुचिमासुरंनालभतेतिप्रकृत्यफेनेनशिरउदवर्तयदित्यन्तेनवाक्यस-
 न्दर्भेणनमुचिवधःप्रपञ्चितः । तथामन्त्रश्च—अपांफेनेननमुचेःशिरइन्द्रोदवर्तयइति । रुधिकांएत-
 न्नामकमसुरंयश्चजघानतस्माइन्द्रायअन्धसोहविलक्षणान्यन्नानिजुहोतजुहुत ॥ ५ ॥

५. अध्वर्युगण, जिन इन्द्र ने सरलता से अश्व का विनाश किया
 था, जिन्होंने अशोषणीय शुष्ण को स्कन्धहीन करके मार डाला था,
 जिन्होंने पिप्रु, नमुचि और रुधिका का विनाश किया था, उन्हीं इन्द्र
 के लिए अन्न प्रदान करो ।

अध्वर्यवोयःशतंशम्बरस्यपुरोबिभेदाश्रमनेवपूर्वीः ।

योवर्चिनःशतमिन्द्रःसहस्रमपावपद्भरतासोममस्मै ॥ ६ ॥ १३ ॥

अध्वर्यवः । यः । शतम् । शम्बरस्य । पुरः । बिभेद । अश्रमनाऽइव ।

पूर्वीः । यः । वर्चिनः । शतम् । इन्द्रः । सहस्रम् । अपऽअवपत् ।

भरत । सोमम् । अस्मै ॥ ६ ॥ १३ ॥

हेअध्वर्यवः यइन्द्रः शम्बरस्यमायाविनोसुरस्यपूर्वीः पुरातनीः शतंपुरः पुरीः अश्रमनेवअ-
 श्रमसदृशेनवज्रेणविभेद यश्चेन्द्रोवर्चिनः वर्चदीप्तौ गमेरिनिरितिविधीयमानइनिर्बहुलवचनादस्मा-
 द्भवति यद्वा नाभैतव तस्यासुरस्यशतंसहस्रंएतत्संख्याकानपरिमितान्वीरान्पुत्रान् अपावपव यु-
 गपदेवभूम्यामपातयव तथाचमन्त्रवर्णः—शतंवर्चिनःसहस्रंचसाकंहथोअप्रत्यसुरस्यवीरानि-
 ति । अस्मैइन्द्रायसोमंभरत ॥ ६ ॥

६. अध्वर्युगण, जिन इन्द्र ने प्रस्तर के सदृश वज्र-द्वारा शम्बर
 की अतीव प्राचीन नगरियों की छिन्न-भिन्न किया था, जिन्होंने वर्च
 के सौ हजार पुत्रों को भूमिशायी किया था, उन्हीं इन्द्र के लिए सोम
 ले आओ ।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेत्रयोदशोवर्गः ॥ १३ ॥

अध्वर्यवोयःशतमासहस्रंभूम्याउपस्थेवपज्जघन्वान् ।
कुत्सस्यायोरितिथिग्वस्यवीरान्यावृणग्भरतासोममस्मै ॥ ७ ॥

अध्वर्यवः । यः । शतम् । आ । सहस्रम् । भूम्याः । उपस्थे ।
अवपत् । जघन्वान् । कुत्सस्य । आयोः । अतिथिग्वस्य ।
वीरान् । नि । अवृणक् । भरत । सोमम् । अस्मै ॥ ७ ॥

हेअध्वर्यवः आजघन्वान् पूर्वशत्रून्हतवान् यइन्द्रः शतं सहस्रमसुरान् भूम्याउपस्थे
उत्सङ्गेअवपत् एकैकेनप्रकारेणापातयत् किञ्च यःकुत्सस्यएतन्नामकस्यराजर्षेः आयोः पौ-
रुवस्यराजर्षेः अतिथिग्वस्यदिवोदासस्य एतेषांत्रयाणांवीरान्भिगन्तुन् प्रतिद्वन्द्विनः
शुष्णादीनसुरान् न्यावृणक् वृणक्तिहिंसाकर्मा अवधीत् तथाचमन्त्रवर्णः-त्वंकुत्संशुष्णहत्ये
ष्वाविथारन्धयोतिथिगवायशंवरमिति । तादृशायास्मै इन्द्राय सोमं भरत ॥ ७ ॥

७. अध्वर्युगण, जिन शत्रुहन्ता इन्द्र ने भूमि की गोद में सो
हज़ार असुरों को मार गिराया था, जिन इन्द्र ने कुत्स, आयु और
अतिथिग्व के प्रतिद्वन्द्वियों का वध किया था, उनके लिए सोम ले आओ ।

अध्वर्यवोयन्नरःकामयाध्वेश्रुष्टीवहन्तो नशथातदिन्द्रैः ।
गभस्तिपूतंभरतश्रुतायेन्द्रायसोमंयज्यवोजुहोत ॥ ८ ॥

अध्वर्यवः । यत् । नरः । कामयाध्वे । श्रुष्टी । वहन्तः । नशथ ।
तत् । इन्द्रैः । गभस्तिपूतम् । भरत । श्रुताय । इन्द्राय । सोमम् ।
यज्यवः । जुहोत ॥ ८ ॥

नरः कर्मणानेतारःहेअध्वर्यवः यदभिलषितमर्थंकामयाध्वे कामयतेल्लेच्छागमः श्रुष्टी
क्षिप्रं इन्द्रेसोमंवहन्तः प्रापयन्तोयूयंतदभिलषितंफलंनशथपामुत श्रुतायलोकेमसिद्धायेन्द्राय-
गभस्तिपूतंहस्ताभ्यामार्जनदोहनादिभिःशोधितंसोमंभरत उत्तरवेदिंप्रतिहरत ततोयज्यवः
यागंकुर्वाणाहेअध्वर्यवः आहृतंसोममिन्द्रायजुहोतजुहुत अग्नौमक्षिपत ॥ ८ ॥

८. नेता अध्वर्युगण, तुम जो चाहते हो, वह इन्द्र को सोम प्रदान
करने पर तुरंत मिल जायगा । प्रसिद्ध इन्द्र के लिए हस्त-द्वारा शोधित
सोम ले आओ । हे याज्ञिकगण, इन्द्र के लिए वह प्रदान करो ।

अध्वर्यवः कर्तॄणां श्रुष्टिं स्मै वने निपूतं वनञ्च यध्वम् ।

जुषाणो हस्त्यं मभिवावशे व इन्द्राय सोमं मदि रं जुहोत ॥ ९ ॥

अध्वर्यवः । कर्तॄन् । श्रुष्टिम् । अस्मै । वने । निपूतम् । वने ।

उत् । नयध्वम् । जुषाणः । हस्त्यम् । अग्नि । वावशे । वः ।

इन्द्राय । सोमम् । मदि रम् । जुहोत ॥ ९ ॥

हे अध्वर्यवः अस्मा इन्द्राय सोमं श्रुष्टिं सुखकरं कर्तॄन् कुरुत करोते लोति बहलं छन्दसीति वि-
करणस्य लुक् तप्तनप्तनथनाश्चेति तनवादेशः आमन्त्रितस्याविद्यमानत्वाच्च निघातः किञ्च वने सं-
भजनीये वने उदके निपूतमाप्यायनेन शोधितं सोममुच्यध्वं ऊर्ध्वं नयत यद्वा वने तद्विकारे चमसे निपू-
तं दशापवित्रेण शोधितं सोमं वने चमसे उच्यध्वं जुषाणः प्रीयमाणः स इन्द्रः वीर्युष्माकं हस्त्यं ह-
स्ताभ्यामभिपूतं सोमं अभिवावशे कामयते वशकान्तौ यद्भुङ्गन्तस्त्यलटिव्यत्ययेनात्मनेपदं लोप-
स्त आत्मनेपदेष्वितितलोपः मदि रं मदकरमिमं सोमं इन्द्राय जुहोत इन्द्रोद्देशेनाग्नौ प्रक्षिपत ॥ ९ ॥

९. अध्वर्युगण, इन्द्र के लिए सुखकर सोम तैयार करो । संभोग-
योग्य जल में शोधित सोम ऊपर ले आओ । इन्द्र प्रसन्न होकर तुम्हारे
हाथों से तैयार किया हुआ सोम चाहते हैं । इन्द्र के लिए तुम लोग
मवकारक सोम प्रदान करो ।

अध्वर्यवः पयसो धर्यथा गोः सोमेभिरीं पृणता भोजमिन्द्रम् ।

वेदाहमस्य निभृतं म एतदित्सन्तं भूयौ यजतश्चिकेत ॥ १० ॥

अध्वर्यवः । पयसा । ऊर्धः । यथा । गोः । सोमेभिः । ईम् ।

पृणत । भोजम् । इन्द्रम् । वेद । अहम् । अस्य । निभृतम् ।

मे । एतत् । दित्सन्तम् । भूयः । यजतः । चिकेत ॥ १० ॥

हे अध्वर्यवः यथा गोरूधः पयसा पूर्णं तद्वदीमेनं भोजं फलस्य दातारं रक्षितारं चेन्द्रं सोमेभिः
सोमैः पृणत पूरयत मेमदीयस्यास्य सोमस्य एतत् एतं निभृतं गूढं सुखसाधनस्वभावमहमेव वेदजा-
नामि इति पूर्व न परस्मैकथितं तथापि युष्मभ्यं वीमीत्येवं दित्सन्तं सोमं दातुमिच्छन्तं यजमानं यज-
तो यष्ट्य इन्द्रो भूयोति शयेन चिकेत जानाति दित्सन्तं हुदाञ्जदाने इच्छायांसम् सन्निमीमा-
व्विति आकारस्य इसादेशः अत्र लोपोभ्यासस्येत्यभ्यासलोपः सः स्यार्धधातुक इति सकारस्य त-
त्वम् ॥ १० १०. अध्वर्युगण, गाय का अधोदेश जैसे घृग्व से पूर्ण रहता है,

वैसे ही इन फल-प्रदाता इन्द्र को सोम-द्वारा पूर्ण करो । सोम का
गूढ़ स्वभाव मैं जानता हूँ । यजनीय इन्द्र सोमप्रद यजमान को अच्छी
तरह जानते हैं ।

अथैकादशी-

अध्वर्यवो यो दिव्यस्य वस्वो यः पार्थिवस्य क्षम्यस्य राजा ।
तमूर्द्धं पृणत यवेनेन्द्रं सोमैभिस्तदपो वो अस्तु ॥ ११ ॥

अध्वर्यवः । यः । दिव्यस्य । वस्वः । यः । पार्थिवस्य । क्षम्यस्य ।
राजा । तम् । ऊर्द्धम् । न । पृणत । यवेन । इन्द्रम् । सोमैभिः ।
तत् । अपः । वः । अस्तु ॥ ११ ॥

हे अध्वर्यवः यइन्द्रः दिव्यस्य द्युलोकाईस्य वस्वो वसुनो राजा भवति यश्च पार्थिवस्य पृथि-
वीशब्देन विस्तीर्णमन्तरिक्षमुच्यते तत्रत्यं धनं पार्थिवं तस्य राजा यश्च क्षम्यस्य क्षमाभूमिः तत्रत्यं ध-
नं क्षम्यं तस्य च राजा भवति तमेवं विधमिन्द्रं सोमैभिः सोमैः पृणत पूरयत तत्र दृष्टान्तः—ऊर्द्धं
ऊर्ध्वदीर्घमूर्द्धं कुसूलं यथा यवेन पूर्णं तद्वदिन्द्रं पूरयतेति तत्र तादृशं सोमादिनेन्द्रोदरपूरणलक्षणम-
पः कर्म वोयुष्माकमस्तु ॥ ११ ॥

११. अध्वर्युगण, इन्द्रदेव, स्वर्ग, पृथिवी और अन्तरिक्ष के धन
के राजा हैं। जैसे यव (जौ) से दान्य रखने का स्थान पूर्ण किया
जाता है, वैसे ही सोम-द्वारा इन्द्र को पूर्ण करो। वह कार्य तुम लोगों
के द्वारा पूर्ण हो।

अस्मभ्यं तद्वसो दानाय राधः समर्थयस्व बृहते वसव्यम् ।

इन्द्रयच्चित्रं श्रवस्या अनुयून्वहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ १२ ॥ १११ ॥

अस्मभ्यम् । तत् । वसो इति । दानाय । राधः । सम् । अर्थयस्व ।
बृह । ते । वसव्यम् । इन्द्र । यत् । चित्रम् । श्रवस्याः । अनु ।
यून् । बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ १२ ॥ १११ ॥

अस्मभ्यं तदिति एषाक्कग्याख्याता ॥ १२ ॥

१२. निवास-प्रद इन्द्र, हमें भोग के लिए धन प्रदान करो। तुम्हारा
वह धन प्रभूत, वास-योग्य और विचित्र है। हम प्रतिदिन उसी धन
को भोग करने की इच्छा करते हैं। इस उत्तम पुत्र-पौत्र प्राप्त करके
इस यज्ञ में प्रभूत स्तोत्र का पाठ करेंगे।

प्रधान्वस्येति दशर्चचतुर्थसूक्तम् गार्त्समदैवैष्टुभमैन्द्रम् अत्रानुक्रमणिका—प्रथमोऽथेति । द-
२ शरात्रे षष्ठेहनिनिष्केवत्येत्रीणिसूक्तानि तत्रेदं द्वितीयं षष्ठस्येति खण्डेऽनितम्—एन्द्रयाहुपनः

प्रधान्वस्याभूरेकइतिनिष्केवल्यमिति त्र्येकमामकेनिष्केवल्येप्रधान्वस्येत्येषासूक्तमुखीया उ-
शनसःस्तोमेनेतिखण्डेसूत्रितम्—त्र्ययमामनुषोदेवताताप्रधान्वस्यमहतोमहानीति ।

सैषासूक्तेप्रथमा—

प्रधान्वस्यमहतोमहानिसत्यासत्यस्यकरणानिवोचम् ।
त्रिकंद्रुकेष्वपिबत्सुतस्यास्यमदेअहिमिन्द्रो जघान ॥ १ ॥

प्र । घ । नु । अस्य । महतः । महानि । सत्या । सत्यस्य ।
करणानि । वोचम् । त्रिकंद्रुकेषु । अपिबत् । सुतस्य । अस्य ।
मदे । अहिम् । इन्द्रः । जघान् ॥ १ ॥

गृत्तमदोब्रूते महतो बलवतः सत्यस्य सत्यसंकल्पस्यास्येन्द्रस्य सत्या सत्यानियथार्थानि म-
हानिमहान्तिकरणानि अस्मिन् सूक्तेवक्ष्यमाणानिकर्माणिनुअद्यप्रवोचं प्रकर्षेणब्रवीमि वचपरि-
भाषणे छन्दसिलुङ्लङ्लिटइतिवर्तमानेलुङि अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योङ् वचउम् घेतिप्रसिद्धौ
कानितानिउच्यन्ते त्रिकंद्रुकेषुज्योतिर्गौरायुरित्येवंरूपेष्वभिप्लविकेष्वहस्सु सुतस्याभिषुतंसोमं
इन्द्रोपिबत् ततःपीतस्यास्पसोमस्यमदेहर्षेसंजातेसति इन्द्रः अहिवृत्रमसुरंजघानहतवान् ॥ १ ॥

१. में बलवान् हूँ । सत्य-संकल्प इन्द्र की यथार्थ और महती
कीर्तियों का वर्णन करता हूँ । इन्द्र ने त्रिकद्व यज्ञ में सोमपान किया
है । सोमजन्य प्रसन्नता होने पर इन्द्र ने अहि का यध किया ।

अथद्वितीया—

अवंशेद्यामस्तभायद्बृहन्तमारोदसीअपृणदन्तरिक्षम् ।
सधारयत्पृथिवीपप्रथच्चसोमस्यतामदइन्द्रश्चकार ॥ २ ॥

अवंशे । द्याम् । अस्तभायत् । बृहन्तम् । आ । रोदसी इति ।
अपृणत् । अन्तरिक्षम् । सः । धारयत् । पृथिवीम् । पप्रथत् ।
च । सोमस्य । ता । मदे । इन्द्रः । चकार ॥ २ ॥

अवंशेआकाशेद्यांधोतमानंसूर्यद्युलोकंवा अस्तभायत् इन्द्रः अस्तभात् अनवलंबनस्यत-
स्यावस्थापनमकरोदित्यर्थः स्तंभुइतिसौत्रोधातुः ऋयादिः लङिभ्यत्ययोबहुलमितिअहावपि

शायजादेशः बृहंतमहदन्तरिक्षं रोदसीद्यावापृथिव्यौ च आअपृणत् स्वतेजसा पूरितवान् किञ्च स इन्द्रः पृथिवीं विस्तीर्णो भूमिधारयत् अधारयत् तथा पप्रथञ्च एनां भूमिं अप्रथयत् प्रथमख्याने ण्यन्तस्य लुङि चङि रूपम् चङ्यन्यतरस्यामिति मध्योदात्तत्वं सोमस्य मदेर्हर्षे सञ्जाते सति ता तानीमानि कर्माणीन्द्रश्चकार ॥ २ ॥

२. आकाश में इन्द्र ने छुलीक को रोक रक्खा है। द्यावा-पृथिवी और अन्तरिक्ष को अपने तेज से पूर्ण किया है। विस्तीर्ण पृथिवी को धारण किया है और उसे प्रसिद्ध किया है। सोमजन्य हर्ष उत्पन्न होने पर इन्द्र ने यह सब काम किया था।

सद्वैव प्राचो विमिमायमानैर्वज्रेण खान्यतृणञ्च दीनाम् ।

वृथा सृजत् पृथिभिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार ॥ ३ ॥

सद्वैव इव । प्राचः । वि । मिमाय । मानैः । वज्रेण । खानि ।

अतृणत् । नदीनाम् । वृथा । असृजत् । पृथिभिः । दीर्घयाथैः ।

सोमस्य । ता । मदे । इन्द्रः । चकार ॥ ३ ॥

सद्वैव यथायज्ञगृहान्मानैः षट्त्रिंशत्यक्रमप्राचीत्येवं रूपैः परिमाणैः प्राक्मवणाङ्कुर्वन्ति तद्वत्सिन्धुनलोकान्वा नृजुन्मानैः परिमाणैः प्राचः प्राङ्मुखान् विमिमाय इन्द्रो विशेषेण निर्मितवान् तथानदीनां खानि निर्गमनद्वाराणि वज्रेण च अतृणत् अस्वनत् वृहिर्हिसानादरयोः रुधादिलङ् तथा च मध्वः—इन्द्रो अस्मौ अरद्वज्रबाहुंरिति । तथा दीर्घयाथैः बहुकालं गन्तव्यैः पृथिभिर्मार्गैः वृथा सृजत् अनायासेन तान् द्रोः सृष्टवान् सोमस्येति सिद्धार्थ इति ॥ ३ ॥

३. यज्ञ-गृह की तरह इन्द्र ने माप करके, सारे संसार की पूर्वाभिमुख करके बनाया है। उन्होंने वज्र-द्वारा नदी के निकलनेवाले दरवाजों को खोल दिया। उन्होंने अनायास ही दीर्घ काल तक जाने योग्य मार्गों से नदियों को प्रेरित किया था। सोमजन्य हर्ष उत्पन्न होने पर इन्द्र ने यह सब काम किया था।

सप्रवोह्णन् परिगत्यादभीतेर्विश्वमधागायुधमिद्धे अग्नौ ।

सद्वोभिरश्वैरसृजद्रथेभिः सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार ॥ ४ ॥

सः । प्रवोह्णन् । परिगत्य । अभीतेः । विश्वम् । अधाक् ।

आयुधम् । इद्धे । अग्नौ । सम् । गोभिः । अश्वैः । असृजत् ।

रथेभिः । सोमस्य । ता । मदे । इन्द्रः । चकार ॥ ४ ॥

प्राक्किलचुमुरिधुनिप्रभृतयोसुराः दभीतेःपुरंसंरुध्यतंपरिगृह्यतस्मात्पुराजिरगुरितिकथा
सइन्द्रः दभीतेः दभीतिनामकश्चिद्राजर्षिः तस्यप्रवोक्कन्प्रवोक्कन् सहिवहोरोदवर्णस्येत्योत्वम्
प्रकर्षेणतंदभीतिंवहतस्तानसुरान्मध्येमार्गपरिगत्यतेषांविश्वंसर्वमायुधमिच्छेद्यौदीप्यमानेवहौअ-
धाक्अधाक्षीव दहेर्लुङि मन्त्रेघसेत्यादिनाच्चेर्लुक् पश्चात्तंदभीतिंगोभिरश्वैरथेभिः रथैश्चसमसृ-
जत् संयोजितवान् सोमस्येत्यादिसिद्धमिति ॥ ४ ॥

४. जो असुर दभीति ऋषि को उनके नगर के बाहर ले जा रहे थे, मार्ग में उपस्थित होकर इन्द्र ने उनके सारे आयुधों की दीप्यमान अग्नि में दग्ध कर डाला। अनन्तर दभीति को अनेक गायें, घोड़े और रथ दिये। सोमजन्य हर्ष के उत्पन्न होने पर इन्द्र ने यह सब काम किया था।

अतिमूर्तिनाभ्येकाहेमरुत्वतीयेसूक्तमुखीया अतिमूर्तिनेतिखण्डेसूत्रितम्—सईमहींधुनि-
मेतोररम्णादिति ।

सईमहींधुनिमेतोररम्णात्सोअस्मातृनपारयत्स्वस्ति ।

तउत्स्नायर्रयिमभिप्रतस्थुःसोमस्यतामदइन्द्रश्चकार ॥ ५ ॥ १५ ॥

सः । ईम् । महीम् । धुनिम् । एतोः । अरम्णात् । सः । अस्मातृन् ।

अपारयत् । स्वस्ति । ते । उत्स्नाय । रयिम् । अभि । प्र ।

तस्थुः । सोमस्य । ता । मदै । इन्द्रः । चकार ॥ ५ ॥ १५ ॥

सइन्द्रः ईमेनामहींमहतीं धुनिं धुनोतिस्तोतृणांपापानीतिधुनिः परुष्णीनदी तां एतोः ईश्व-
रपदासन्निधानेपि तोसुन्प्रत्ययः ऋषीणांगमनार्थैररम्णात् उपाशमयत् महाजलांनदींअल्पोद-
कामकरोदित्यर्थः सइन्द्रः अस्मातृन् स्नातुमशक्तान् तरणासमर्थानृषीन् स्वस्तिक्षेमेणअपारयत्
तेमहर्षयः उत्स्नायतानदीमुत्तीर्यरयिमपेक्ष्यगच्छन्ति तरयिंअभिलक्ष्यप्रतस्थुः प्रतस्थिरे शि-
ष्टंसिद्धम् ॥ ५ ॥

५. उन इन्द्र ने छुति, इरावती या परुष्णी नामक महानदी को, पार जाने के लिए, शान्त किया था। नदी के पार जाने में असमर्थ लोगों को निरापन्न पार किया था। वे नदी पार होकर घम को लक्ष्य करके गये थे। सोमजन्य हर्ष उत्पन्न होने पर इन्द्र ने यह सब काम किया था।

अथषष्ठी—

सोर्दंश्चंसिन्धुमरिणान्महित्वावज्रेणानुषसःसंपिपेष ।

अज्वसौज्विनीभिर्विद्वश्चन्तसोमस्यतामदइन्द्रश्चकार ॥ ६ ॥

सः । उदञ्चम् । सिन्धुम् । अरिणात् । महि॒ष्ट्वा । वज्रेण । अनः ।
 उ॒षसः । सम् । पि॒पे॒ष । अ॒ज॒व॒सः । ज॒विनीभिः । वि॒ष्टृ॒श्चन् ।
 सोम॑स्य । ता । म॒दे । इन्द्रः । च॒कार ॥ ६ ॥

सइन्द्रः सिन्धुप्राञ्चंसन्तमहिवास्वकीयेनमहिनाउदञ्चमरिणात् उदङ्मुखमकरोत् सिन्धुशब्दः छन्दसिपुल्लिङ्गः उषसः उषोदेव्याः अनः शकटं वज्रेणसंपिपेष चूर्णीचकार एतच्चदिवश्चिद्धादुहितरमित्यत्रस्पष्टवक्ष्यते किंकुर्वन् अजवसः जवहीनादुर्बलाः सेनाः जविनीभिः जवयुक्ताभिः सेनाभिः विवृश्चन् विशेषेणभिन्दन् पिपेवेतिसमन्वयः ओन्नश्छेदने शतरिग्रहिज्यादिनासंप्रसारणं शिष्टं स्पष्टम् ॥ ६ ॥

६. अपनी महिमा से इन्द्र ने सिन्धु को उत्तर-वाहिनी किया है। वेगवती सेना के द्वारा, दुर्बल सेना को भिन्न करके वज्र-द्वारा उषा के रथ को चूर्ण किया था। सोमजन्य हर्ष उत्पन्न होने पर इन्द्र ने यह सब काम किया था।

सवि॒द्वौ॑अ॒पगो॒हंक॒नीना॑मा॒वि॒र्भव॑न्नु॒दतिष्ठ॑त्परा॒ष्टक् ।
 प्रति॑श्रो॒णः॒स्था॒द्य॒नग॑चष्ट॒सोम॑स्य॒तामद॑इन्द्र॒श्चकार ॥ ७ ॥

सः । वि॒द्वान् । अ॒प॒ऽगो॒हम् । क॒नीना॑म् । आ॒विः । भ॒वन् । उ॒त् ।
 अ॒ति॒ष्ठ॒त् । प॒रा॒ऽष्टक् । प्र॒ति । श्रो॒णः । स्था॒त् । वि । अ॒नक् ।
 अ॒च॒ष्ट । सोम॑स्य । ता । म॒दे । इन्द्रः । च॒कार ॥ ७ ॥

पुराकिलकन्यकाः चक्षुर्हीनपादहीनपरावृजं जिषुक्षुर्घृष्टिद्व्याभिदुद्रुवुः ततः सक्तपिः इन्द्रं स्तुत्वाचक्षुःपादंचलेभे तदेतदाह सः कनीनांकन्यकानां अपगोहं अपगोहं नतिरोभावं विद्वान् परावृगृषिः आविर्भवन् सर्वेषांप्रत्यक्षोभवन् उदतिष्ठत् श्रोणः पूर्वेपङ्कुरिदानीं इन्द्रस्यप्रसादाद्विभक्तजानुः ताः कन्याः प्रतिस्थात् पूर्वमन्धः अधुनाचक्षुर्लाभाद्यचष्ट ताः कन्यकाः विशेषेणपश्यति स्म तानीमानिकर्माणि सइन्द्रश्चकार ॥ ७ ॥

७. अपने व्याह के लिए आई हुई कन्याओं का भागना जानकर परावृज ऋषि सबके सामने ही उठकर खड़े हो गये। पंगु होने पर भी कन्याओं के प्रति दौड़े; चक्षुहीन होने पर भी उन्हें देखा; क्योंकि स्तुति से प्रसन्न होकर इन्द्र ने उन्हें पैर और आँखें दे दी थीं। सोमजन्य हर्ष होने पर इन्द्र ने यह सब किया था।

भि॒न॒द्वल॑मा॒ङ्गिरो॒भिर्गृ॑णानो॒वि॒पर्व॑तस्य॒दृंहि॑तान्यै॒रत् ।
 रि॒णग्रो॒धांसि॑कृ॒त्रिमा॑ण्येषां॒सोम॑स्य॒तामद॑इन्द्र॒श्चकार ॥ ८ ॥

भि॒नत् । व॒लम् । अ॒ङ्गि॒रऽभिः । गृ॒णानः । वि । पर्व॑तस्य । दृ॒ंहिता॒नि
ऐ॒रत् । रि॒णक् । रोधा॑ंसि । कृ॒त्रिमा॑णि । ए॒षाम् । सोम॑स्य ।
ता । म॒दै । इन्द्रः॑ । च॒कार॒ ॥ ८ ॥

अङ्गिरोभिर्गृणानः स्तूयमानः स इन्द्रः बलं बलनामकमसुरं भिनत् अभिनत् तथा गवां निरो-
धकस्य पर्वतस्य दृंहितानि शिलाभिर्दृढीकृतानि द्वाराणि व्यैरत् उद्धाटितवान् तदेवाह एषां पर्वतानां
कृत्रिमाणि क्रिययानिर्वृत्तानि रोधांसि निरुद्धानि द्वाराणि रिणक् उदघाटयत् गतमन्यत् ॥ ८ ॥

८. अङ्गिरा लोगों की स्तुति करने पर इन्द्र ने बल की विदीर्ण
किया था। पर्वत के सुवृद्ध द्वार को खोला था। इनकी कृत्रिम रक्षाबद्ध
को भी हटाया था। सोमजन्य हर्ष उत्पन्न होने पर इन्द्र ने यह सब
काम किया था।

अतिमूर्तिनाभ्येकाहे निष्केवल्येसूक्तमुखीयास्वमेनेत्येषा सूत्रितम्—स्वमेनाभ्युप्याचुमु-
रिधुर्निचेतिसूक्तमुखीयेति ।

स्वमे॑ना॒भ्युप्या॒चुमु॑रि॒धुर्नि॑च॒जघ॑न्थ॒दस्युं॑ प्र॒दभी॑तिमावः ।
रंभी॑चि॒दत्र॑ वि॒विदे॑हि॒रण्यं॑ सोम॑स्य॒ताम॑द॒इन्द्र॑श्चकार ॥ ९ ॥

स्वमे॑न । अ॒भिऽउ॒प्य । चु॒मु॒रिम् । धु॒निम् । च । ज॒घन्थ॑ ।
द॒स्युम् । प्र । द॒भीति॑म् । आ॒वः । रंभी॑ । चि॒त् । अ॒त्र । वि॒विदे॑ ।
हि॒रण्यम् । सोम॑स्य । ता । म॒दै । इन्द्रः॑ । च॒कार॒ ॥ ९ ॥

सत्वं दस्युं सर्वस्योपक्षपयितारं चुमुरिधुर्निच एतन्नामानावसुरौ स्वमेन दीर्घनिद्रया अभ्युप्य
संयोज्य जघन्थ हतवानसि ततस्ताभ्यां युध्यमानं दभीतिं राजर्षिं प्रावः रक्षितवानसि तथा च मन्त्रव-
र्णः—त्वं निदस्युं चुमुरिधुर्निच आस्वापयो दभीतये सुहं न्विति । आवः अवतेरक्षणार्थं स्यलङ्घिसि-
पिरूपम् रंभीचिद्वेत्रधारीचास्यदौवारिकः अत्रास्मिन्युद्धेतयोरसुरयोर्हिरण्यं धनं विविदे लेभे
विद्वलाभे स्वरितेव तानीमानिकर्माणि सोमस्य मदे सति चकारेति ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुमने चुमुरि और धुनि नाम के असुरों को दीर्घ निद्रा
में प्रसिद्ध करके विनष्ट किया था। दभीति नामक राजर्षि की रक्षा
की थी। उनके वेत्रधारी दौवारिक ने भी शत्रु का हिरण्य प्राप्त किया
था। सोमजन्य हर्ष उत्पन्न होने पर इन्द्र ने यह सब काम किया था।

नूनं॑ साने॒ प्रति॒वरं॑ ज॒रित्रे॑ दु॒हीय॑दिन्द्र॒दक्षि॑णाम॒घोनी॑ ।
शि॒क्षास्तो॒तृभ्यो॒ माति॑ध॒ग्भगो॑ नो बृ॒हद्दे॒मवि॒दथे॑ सु॒वीराः॑ ॥ १० ॥ १६ ॥

नूनम् । सा । ते । प्रति । वरम् । जरित्रे । दुहीयत् । इन्द्र ।
दक्षिणा । मघोनी । शिक्ष । स्तोतृभ्यः । मा । अति । धृक् ।
भगः । नः । बृहत् । वदेम । विदथे । सुध्वीराः ॥ १० ॥ १६ ॥
एषां गव्याख्याता ॥ १० ॥

१०. इन्द्र, तुम्हारी जो धनवती दक्षिणा स्तुतिकारी का मनोरथ पूरा करती है, वही दक्षिणा तुम हमें प्रदान करो । तुम भजनीय हो, हमें छोड़कर और किसी को नहीं देना । हम पुत्र-पौत्रों से युक्त होकर इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे ।

॥ इति द्वितीयस्य षष्ठे षोडशो वर्गः ॥ १६ ॥

प्रवः सतामिति नवर्चपञ्चमसूक्तं गार्तमदमैन्द्रम् अत्रानुक्रमणिका—प्रवोनवान्त्पात्रिष्टुवि-
ति नवमीत्रिष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुबन्तपरिभाषया जगत्यः तृतीयेपर्यायेच्छावाकशस्त्रे प्रवः सता-
मितिसूक्तम् अतिरात्रे इति खण्डे सूत्रितम्—प्रवः सतां प्रोद्गोणे हरयः कर्मागमजितियाज्येति ।

प्रवः सतां ज्येष्ठतमाय सुष्टुतिमग्नाविवसमिधाने हविर्भरे ।

इन्द्रं मजुर्यं जरयन्त मुक्षितं सनाद्युवानमवसे हवामहे ॥ १ ॥

प्र । वः । सताम् । ज्येष्ठतमाय । सुष्टुतिम् । अग्नौ इव ।

समृद्धिधाने । हविः । भरे । इन्द्रम् । अजुर्यम् । जरयन्तम् । उक्षितम् ।

सनात् । युवानम् । अवसे । हवामहे ॥ १ ॥

गृत्तमदोब्रूते हेयजमानाः वीर्यमदर्थं सतां महतां देवानां ज्येष्ठतमाय अतिशयेन श्रेष्ठाय इन्द्राय तदर्थं अग्नाविवसमिधाने इव शब्द एवार्थः दीप्यमान एवाग्नौ हविः प्रभरे संपादयामि ततः परं सुष्टुतिं शोभनां स्तुतिं करोमि भरेति भृञ्भरणे जित्वा दुभयपदी लटि रूपं अजुर्यमजरणीयं जरयन्तं सर्वमन्यजरयन्तं उक्षितं सोमेन सिकं सनात् सनातनं युवानं नित्यतरुणं तादृशमिन्द्रमवसेस्मा-
कं रक्षणाय तस्य तर्पणाय वा हवामहे आह्वयामः ॥ १ ॥

१. तुम्हारे उपकार के लिए देवों में ज्येष्ठतम इन्द्र के लिए दीप्यमान अग्नि में हम हव्य प्रदान करते हैं । अनन्तर उनकी मनोहर स्तुति करते हैं । अपनी रक्षा के लिए स्वयं जरा-रहित, सारे संसार को जरा देनेवाले, सोमसिक्त, सनातन और तरुण-वयस्क इन्द्र को हम बुलाते हैं ।

यस्मादिन्द्रादृहत् किंच नेमृते विश्वान्यस्मिन्तं भूताधिर्वीर्या ।
जठरे सोमं तन्वी ३ सठो महो हस्ते वज्रं भरति शीर्षणि क्रतुम् ॥ २ ॥

यस्मात् । इन्द्रात् । बृहतः । किम् । चन । ईम् । ऋते । विश्वानि ।
अस्मिन् । समृद्धता । अधि । वीर्या । जुठरे । सोमम् । तन्वि ।
सहः । महः । हस्ते । वज्रम् । भरति । शीर्षणि । ऋतुम् ॥ २ ॥

बृहत्तमहतः यस्मादिन्द्रादृतेकिमपिर्मिदंजगदचननास्तीत्यर्थः चेतिनेतिनिपातद्वयसमु-
दायश्चेति चेतिचिदित्यर्थे नेतिनिषिद्धार्थे ऐकपद्यंतुसांप्रदायिकं उक्तार्थमन्वः—नेन्द्रादृतेपवते-
धामकिञ्चनेति । यद्वा इन्द्रादृतेर्मिदंजगदकिंचनक्षुद्रमत्यल्पमित्यर्थः कुतएतत्तदेवोच्यते—अ-
स्मिन्निन्देविश्वानिसर्वाणिवीर्यावीर्याणिसामर्थ्यानिअधिसंभृताधिकंसंभृतान्यासुते यश्चेन्द्रोज-
ठरेस्वोदरेसोममभिषुतंसोमरसंभरतिबिभर्ति किञ्च तन्वि तन्वांस्वकीयेसर्वस्मिन्शरीरेसहोबलंम-
हस्तेजश्चबिभर्ति हस्तेवज्रमायुधंविभर्ति शीर्षणिशिरसिऋतुंविज्ञानंभरतिबिभर्ति यद्वृत्तयोगाद-
निघातः वाक्यभेदाद्वानिघाताभावः शीर्षणि शीर्षंश्छन्दसीति ॥ २ ॥

२. विराट् इन्द्र के बिना संसार नहीं है । जिन इन्द्र में सारी
शक्तियाँ हैं, वही इन्द्र उदर में सोमरस धारण करते हैं । उनके शरीर
में बल और तेज है । उनके हाथ में वज्र और मस्तक में ज्ञान है ।

नक्षोणीभ्यां परिभ्वेत इन्द्रियं न समुद्रैः पर्वतैरिन्द्र ते रथः ।

न ते वज्रमन्वश्चोति कश्चन यदा शुभिः पतसि योजना पुरु ॥ ३ ॥

न । क्षोणीभ्याम् । परिभ्वे । ते । इन्द्रियम् । न । समुद्रैः । पर्वतैः ।
इन्द्र । ते । रथः । न । ते । वज्रम् । अनु । अश्नोति । कः । चन ।
यत् । आशुभिः । पतसि । योजना । पुरु ॥ ३ ॥

हेइन्द्र तेतवइन्द्रियंबलंक्षोणीभ्यांद्यावापृथिवीभ्यांनपरिभ्वे नपरिभवनीयंकृत्यार्थेतवै-
केकेन्यत्वनइतिकेन्यत्ययः उदात्तस्वरितयोरितिस्वरितत्वं किञ्च तेरथः समुद्रैः पर्वतैश्चनपरिभ-
वनीयः तेवज्रमायुधंकश्चनपुमान्नान्वश्नोति नव्याप्नोतिपरिभवितुं अशूव्याप्तौव्यत्ययेनपरस्मैप-
दम् यद्यदाऽसुरवधार्थंदिग्विजयकाले आशुभिः शीघ्रगामिभिरश्वैः पुरुपुरुणिबहूनि योज-
नायोजनानिपतसि गच्छसि तदातवबलादिनपरिभवनीयमिति समन्वयः ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, जब कि तुम शीघ्रगामी अश्व पर चढ़कर अनेक योजन
जाते हो, तब द्यावा-पृथिवी तुम्हारे बल को पराजित नहीं कर सकती ।
समुद्र और पर्वत तुम्हारे रथ का परिभव नहीं कर सकते । कोई भी
व्यक्ति तुम्हारे बल का परिभव नहीं कर सकता ।

अथचतुर्थी—

विश्वेऽस्मैयजतायधृष्णवेऽक्रतुंभरन्तिवृषभायसश्वते ।

वृषायजस्वहविषाविदुष्टरःपिबेन्द्रसोमंवृषभेणभानुना ॥ ४ ॥

विश्वे । हि । अस्मै । यजताय । धृष्णवे । क्रतुम् । भरन्ति ।

वृषभाय । सश्वते । वृषा । यजस्व । हविषा । विदुःष्टरः । पिब ।

इन्द्र । सोमम् । वृषभेण । भानुना ॥ ४ ॥

हेयजमान विश्वेसर्वेजनाः यजतायसर्वैर्यजनीयायधृष्णवेशत्रूणां धर्षणशीलाय वृषभायकामानां वर्षित्रे सश्वते सज्जमानायस्तुत्यादिकर्मवस्तुस्तोतृषु एतादृशयास्माइन्द्राय क्रतुं यज्ञादिलक्षणं कर्म भरन्ति हि हरन्ति खलु प्रणयन्तीत्यर्थः भरन्ति हियोगादनिघातः यस्मादेवं तस्माद्वृषासोमरससेचनसमर्थः विदुष्टरः विद्वच्छब्दात्तरपिछान्दसंप्रसारणं शासिवसिघसीनांचेति संहितायां षत्वम् विद्वत्तरस्त्वंहविषातमिन्द्रं यजस्व इदानीमिन्द्रसंबोध्य आह—हे इन्द्र वृषभेण कामानां वर्षिकेण भानुना दीप्यमानेनाग्निना सह सोमं पिब ॥ ४ ॥

४. सब लोग यजनीय, शत्रुनाशक, अभीष्टवर्षी और सदा सज्जित इन्द्र का यज्ञ करते हैं। तुम सोमदाता और विद्वान् हो। इन्द्र के लिए तुम भी यज्ञ करो। इन्द्र, अभीष्टवर्षी और दीप्यमान अग्नि के साथ प्रोमपान करो।

अथपञ्चमी—

वृष्णःकोशःपवतेमध्वं ऊर्मिर्वृषभान्नायवृषभायपातवे ।

वृषणाध्वर्यूवृषभासोअद्रयोवृषणंसोमंवृषभायसुष्वति ॥ ५ ॥ १७ ॥

वृष्णः । कोशः । पवते । मध्वः । ऊर्मिः । वृषभः अन्नाय । वृषभाय ।

पातवे । वृषणा । अध्वर्यू इति । वृषभासः । अद्रयः । वृषणम् ।

सोमम् । वृषभाय । सुष्वति ॥ ५ ॥ १७ ॥

हे इन्द्र वृष्णः फलस्य वर्षितुः मध्वः मदकरस्य सोमस्य कोशोरसः ऊर्मिः अनुष्ठातृणां पातृणांचपेरकः सन् पवते गच्छति पवगतौ अनुदात्तेत् किमर्थं वृषभान्नाय बलवर्षकानि अन्नानि यस्य स तथोक्तः तादृशाय वृषभाय कामानां वर्षित्रे इन्द्राय पातवे पानार्थं पवत इति समन्वयः किञ्च वृषणासोमरससेचनसमर्थो अध्वर्यू अध्वर्युप्रतिप्रस्थातारौ वृषभासः वर्षका अद्रयो भिषवग्रावा-

णश्चवृषणंस्वर्गादिफलस्यसेकारं सोमंवृषभायदेवानांश्रेष्ठायतुभ्यंसुष्वति सुन्वन्ति सुनोतेर्लटिब-
हुलंछन्दसीतिविकरणस्यश्लुः अदभ्यस्तादितिश्चेरदादेशः ॥ ५ ॥

५. अभीष्टवर्षी और मादक सोमरस अनुष्ठाताओं के लिए उत्तेजक होकर बलप्रव, अन्न-विशिष्ट और अभीष्टवर्षी इन्द्र के पाने के लिए जाता है। सोमरसप्रव अर्घ्यद्वय और अभीष्टवर्षी अभिषय-प्रस्तर अभीष्ट-वर्षी सोम का, तुम्हारे लिए अभिषवण करते हैं। तुम भी अभीष्ट-वर्षी हो।

वृषातिवज्रउततेवृषारथोवृषणाहरीवृषभाण्यायुधा ।

वृष्णोमदस्यवृषभत्वमीशिषइन्द्रसोमस्यवृषभस्यवृष्णुहि ॥ ६ ॥

वृषा । ते । वज्रः । उत । ते । वृषा । रथः । वृषणा । हरी इति ।
वृषभाणि । आयुधा । वृष्णः । मदस्य । वृषभ । त्वम् । ईशिषे ।
इन्द्र । सोमस्य । वृषभस्य । वृष्णुहि ॥ ६ ॥

वृषभ कामानांवर्षक हेइन्द्र तेतववज्रः वृषाकामवर्षकः तथातेरथोपिवृषा तेहरीएतन्नाम-
कावश्वौवृषणावर्षकौतवआयुधावज्रव्यतिरिक्तान्यायुधान्यपिवृषभाणि वृष्णोवर्षकस्यमदस्य
मदकरस्यसोमस्यत्वमेवईशिषे स्वामीभवसि हेइन्द्र वृषभस्यवर्षकेणसोमस्यसोमेनवृष्णुहि वृषो-
भव वृषप्रोणने स्वादिः क्षुन्नादिषु नृमन वृषोतोतिपठितं तथापिसर्वविधोनांछन्दसिविकल्पित-
त्वादन्नणत्वप्रतिषेधोभवति ॥ ६ ॥

६. अभीष्टवर्षी इन्द्र, तुम्हारे वज्र, रथ हरिनाम के अश्व और तुम्हारे सारे हथियार अभीष्टवर्षी हैं। तुम भी मादक और अभीष्ट-वर्षी सोम के अधिकारी हो। इन्द्र, अभीष्टवर्षी सोम से तुम भी सुप्त बनो।

प्रतेनावनसमनेवचस्युवंब्रह्मणायामिसवनेषुदाधृषिः ।

कुविन्नोअस्यवचसोनिबोधिषदिन्द्रमुत्संनवसुनःसिचामहे ॥ ७ ॥

प्र । ते । नावम् । न । समने । वचस्युवम् । ब्रह्मणा । यामि ।
सवनेषु । दधृषिः । कुवित् । नः । अस्य । वचसः । निबोधिषत् ।
इन्द्रम् । उत्सम् । न । वसुनः । सिचामहे ॥ ७ ॥

दाधृषिः त्वत्सादाव शत्रूणांधर्षकोहं समनेसंग्रामेवचस्युवं अमि तन्वादित्वादुवडादेशः स्ता-
त्रमिच्छन्नावनं नावमिव आपद्भ्यस्तारकं तेषांसवनेषुत्रिषुब्रह्मणास्तोत्रेणप्रयामिप्रामोमि कि-
ञ्च नोस्माकंअस्यवचसः स्तुतिलक्षणमेतद्वाक्यं कुविद्बहुनिबोधिषव इन्द्रोनितरांबुध्यतां बुधअ-

वगमने लिटिसिद्धलुमितिसिप् कुविद्योगादनिघातः तिङिचोदात्तवतीतिगतेर्निघातः वयंचउत्सं
न जलस्यनिधानभूतंकूपमिव वसुनोनिधानभूतमिन्द्रंसिचामहे सोमेनसिचामः सिचिरक्षरणे
स्वरितेत् आगमानुशासनस्यानित्यत्वानुमभावः ॥ ७ ॥

७. तुम शत्रुनाशक हो। तुम संग्राम में स्तोत्राभिलाषी और नौका
की तरह उद्धारक हो। यज्ञ-काल में मैं स्तोत्र करते-करते तुम्हारे
पास जाता हूँ। इन्द्र, हमारे इस स्तुतिवाक्य को अच्छी तरह
जानो, हम कूप की तरह दानाधार इन्द्र को सिक्त करेंगे।

पुरासंवाधादभ्याववृत्स्वनोधेनुनवत्संयवसस्यपिप्युषी।

सकृत्सुतेसुमतिभिःशतक्रतोसंपत्नीभिर्नवृषणोनसीमहि ॥ ८ ॥

पुरा। सम्वाधात्। अभि। आ। वृत्स्व। नः। धेनुः। न। वत्सम्।

यवसस्य। पिप्युषी। सकृत्। सु। ते। सुमतिभिः। शतक्रतो

इति शतक्रतो। सम्। पत्नीभिः। न। वृषणः। नसीमहि ॥ ८ ॥

हेइन्द्र संवाधात् शत्रुजन्मात्संवाधात्पुरानोस्मान् अभ्याववृत्स्व आवर्तय यथासंवाधोस्मान्
नस्पृशति तथाकुर्वित्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—धेनुर्नवत्सं यथायवसस्यघासेनपिप्युषी आप्यायिता धे-
नुर्वत्संक्षुद्धाधात्परावर्तयति तद्वत् हे शतक्रतो वयंसुमतिभिः त्वद्विषयैःशोभनैःस्तोत्रैः सकृत्स-
कृदपिसुनसीमहि सुष्ठुव्याप्येमहि तत्रदृष्टान्तः—वृषणो न सेकारोयुवानः यथापत्नीभिर्व्याप्य-
न्तेतद्वत् ॥ ८ ॥

८. जैसे तृण खाकर तृप्त गाय घस को लोटाती है, वैसे ही हे
इन्द्र, हमें अनिष्ट से पहले ही लोटा दो। शतक्रतु, जैसे पत्नियाँ युवा
को व्याप्त करती हैं, वैसे ही हम सुन्वर स्तोत्र-द्वारा एक बार तुम्हें
व्याप्त करेंगे।

नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रदक्षिणामघोनी।

शिक्षास्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोबृहद्वेदेमविदथेसुवीराः ॥ ९ ॥ १८ ॥

नूनम्। सा। ते। प्रति। वरम्। जरित्रे। दुहीयत्। इन्द्र।

दक्षिणा। मघोनी। शिक्ष। स्तोतृभ्यः। मा। अति। धक्।

भगः। नः। बृहत्। वेदेम्। विदथे। सुवीराः ॥ ९ ॥ १८ ॥

नूनंसातइतिव्याख्याता ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुम्हारी जो घमवती दक्षिणा स्तोता को सारे मनोरथ
प्रदान करती है, वह दक्षिणा तुम हमें प्रदान करो। तुम भजनीय हो।
हमें छोड़कर अग्य को नहीं देना। हम पुत्र-पौत्र-युक्त होकर इस
यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे।

तदस्मादितिनवर्चषष्ठसूक्तं गात्समदमैन्द्रं अत्रानुक्रमणिका तदस्मैद्वित्रिष्टुबन्तमिति अन्त्ये-
द्वे त्रिष्टुभे शिष्टाः सप्तजगत्यः अतिरात्रे द्वितीये पर्याये अच्छावाकशस्त्रे तदस्मादितिसूक्तम् अतिरात्रे-
पर्यायाणामिति खण्डे सूत्रितम् तदस्मै नव्यमस्य पिबयस्य जजान इन्द्रे तियाज्येति ।

तदस्मै नव्यमङ्गिरस्वदर्चत शुष्मायदस्य प्रत्नथोदीरते ।

विश्वायद्गोत्रासहसापरीवृतामदे सोमस्य दंहितान्यैरयत् ॥ १ ॥

तत् । अस्मै । नव्यम् । अङ्गिरस्वत् । अर्चत । शुष्माः । यत् ।

अस्य । प्रत्नस्था । उत्तर्हते । विश्वा । यत् । गोत्रा । सहसा ।

परिवृता । मदे । सोमस्य । दंहितानि । ऐरयत् ॥ १ ॥

गृत्समदो ब्रूते हेस्तोतारः नव्यं नवतरमन्येष्वदृष्टपूर्वतत्तादृशं स्तोत्रमङ्गिरस्वत् अङ्गिरसइवा-
स्मा इन्द्राया र्चत ब्रूत यद्यस्माज्जातमात्रस्यास्येन्द्रस्य शुष्माः शत्रूणां शोषकाणितेजांसि प्रत्नथा
प्रत्नपूर्वविश्वे मात्थाल्छन्दसीति इवार्थेत्थाल्प्रत्ययः प्रत्नानि पुरातनानीव उदीरते उद्वच्छ-
न्ति ईरगतौ अनुदात्ते तिल्किचोदात्तवतीति गतेर्निघातः यद्यस्माच्च विश्वासवान् गोत्रामेघान्
गाः उदकानि त्रायन्ते रक्षन्तीति गोत्रामेघाः परीवृता वृत्रेणाक्रान्तान् सर्वत्र सुपोडादेशः तान् दं-
हितानि तेन दृढीकृतान् मेघान् सोमस्य मदे हर्षे सजाते सति सहसा बलेन ऐरयत् उदघाटयत्
मेघभेदेनेनापः प्रेरयामासेत्यर्थः यद्वा विश्वा सर्वाणि परीवृता वृत्रासुरेणाक्रान्तानि दंहितानि
पर्वतबिले निरुद्धानि गोत्रा इनित्रकट्यचश्चेतिसमूहार्थेत्रप्रत्ययः गवांवृन्दानि सहसा ऐरयत्
तस्माद्विलान्निरगमयत् तस्मादर्चतेतिसमन्वयः ऐरयत् ईरगतौ ण्यन्तस्य लङ्ङिरूपं यद्वृत्तयो-
गादनिघातः ॥ १ ॥

१. स्तोताओ, तुम लोग अङ्गिरा लोगों की तरह नई स्तुति-द्वारा
इन्द्र की उपासना करो; क्योंकि इन्द्र का शोषक तेज पूर्वकाल की
तरह उदित होता है। सोमजनित हर्ष के उत्पन्न होने पर इन्द्र ने
वृत्र-द्वारा आक्रान्त सारी मेघराशि को उदघाटित किया था।

सभूतुयोहप्रथमाय धायस ओजोमिमानो महिमानमातिरत् ।

शूरो यो युत्सु तन्वपरिव्यत शीर्षणि द्यामहिना प्रत्यमुञ्चत् ॥ २ ॥

सः । भूतु । यः । ह । प्रथमाय । धायसे । ओजः । मिमानः ।

महिमानम् । आ । अतिरत् । शूरः । यः । युत्सु । तन्वम् ।

परिव्यत । शीर्षणि । द्याम् । महिना । प्रति । अमुञ्चत् ॥ २ ॥

स इन्द्रो भूतु भवतु वर्धतामित्यर्थः य इन्द्रः ओजस्तेजोबलं मिमानः कुर्वाणः सन् प्रथमाय
प्राथमिकाय धायसे धेद्वपाने सोमपानाय महिमानमातिरत् अवर्धयत् तिरतेर्व्यत्ययेन शः यद्यो-

गादनिघातः शूरः शत्रूणां शातयिता य इन्द्रः युत्सु युद्धेषु तन्वंस्वकीयं शरीरं परिवृत्य वर्मणा परिवी-
तमकरोत् स इन्द्रो महिना स्वकीयेन महिना शोर्षणि स्वशिरसि द्यां प्रत्यमुञ्चत अधारयत् ॥ २ ॥

२. जिन इन्द्र ने बल का प्रकाश करके प्रथम सोमपान के लिए अपनी महिमा को बढ़ाया है और जिन शत्रुहस्ता इन्द्र ने युद्धकाल में अपने शरीर को सुरक्षित रखा था, वे ही इन्द्र प्रसन्न हों। उन्होंने अपनी महिमा से अपने मस्तक पर धूलोंक को धारण किया था।

अधाकृणोः प्रथमं वीर्यं महत् स्यात् ब्रह्मणा शुष्मैरयः ।

रथेष्ठेन हर्यश्वेन विच्युताः प्रजीरयः सिस्रते सध्यं पृथक् ॥ ३ ॥

अधं । अकृणोः । प्रथमम् । वीर्यम् । महत् । यत् । अस्य ।

अथै । ब्रह्मणा । शुष्मम् । ऐरयः । रथेऽस्थेन । हरिः अश्वेन ।

विच्युताः । प्र । जीरयः । सिस्रते । सध्यम् । पृथक् ॥ ३ ॥

अधापिच हे इन्द्र त्वंप्रथमं मुख्यं महदीर्यं सामर्थ्यं मकृणोरकरोः किं त्वं ब्रह्मणास्तोत्रेण स्तुति-
साधनभूतेन वेदवाक्येनास्य वीर्यं न्यस्तोर्जनस्याग्रे पुरतः यत् शुष्मं शत्रूणां शोषकं बलमैरयः उद-
गमयः जीरयोजरयितारो बाधका असुराः रथेष्ठेन रथस्थितेन हर्यश्वेन त्वया विच्युताः स्वस्थानात्
च्याविताः सन्तः सध्यं क्सधीचीनाः परस्परं संगताः पृथक्भीत्या वियुक्ताः सन्तः प्रसिस्रते प्र-
कर्षेण धावन्ति सुगतौ जुहोत्यादिः बहुलं छन्दसीत्यभ्यासस्येत्वं सध्यगितिसहस्यसधिरितिस-
ध्यादेशः अद्विसध्योरन्तोदात्तत्वेन निपातनादुदात्तस्वरितयोरितियणः स्वरितत्वम् ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुमने अपना महावीर्य प्रकट किया है; क्योंकि स्तोत्र-
द्वारा प्रसन्न होकर तुमने शत्रु-विनाशक बल प्रकट किया है। तुम्हारे
रथस्थित हरि नामक अश्वों के द्वारा स्वस्थान से विच्युत होकर अभिष्ट-
कारी लोगों में से कुछ दल बाँधकर और कुछ अलग-अलग होकर
भाग गये हैं।

अधायो विश्वा भुवना अभि मज्मना ईशान इरुत् ।

आद्रोदसी ज्योतिषा वह्निरातनोत्सी व्यंतमांसि दुधिता समव्ययत् ॥ ४ ॥

अधं । यः । विश्वा । भुवना । अभि । मज्मना । ईशान इरुत् ।

प्रव्ययाः । अभि । अवर्धत । आत् । रोदसी इति । ज्योतिषा । वह्निः ।

आ । अतनोत् । सीव्यन् । तमांसि ! दुधिता । सम् । अव्ययत् ॥ ४ ॥

अधापिच प्रवयाः प्रवृद्धाक्षः पुरातनो वाय इन्द्रः विश्वा भुवना सर्वां लोकान् मज्मना बले-
न अभि अभिभूय ईशानरुत् आत्मानं सर्वस्याधिपतिं कुर्वन् यद्वा अग्न्यादीन् देवान् तत्तल्लोकाधिप-
तीन् कुर्वन् अभ्यवर्धत सर्वतः प्रवृद्धो भवत् आदनन्तरं वह्निः जगतां बोढास इन्द्रः ज्योतिषा स्वीये-

नतेजसारोदसी द्यावापृथिव्यावातनोदव्यामोत् किञ्च तमांसितमोरूपाणि रक्षांसिदुधितादुःस्था-
निदुर्गतानितीव्यन् विस्तारयन् समव्ययत् आवृणोत् जगद्वाप्यवर्ततइत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. बहुत असबाले इन्द्र अपने बल से सारे भुवनों को अभिभूत
करके और अपने की सबका अधिपति करके बद्धित हुए हैं। अनन्तर
संसार के बाहक इन्द्र ने द्यावा-पृथिवी को व्याप्त किया है। इन्द्र ने
दुःस्थित तमोराशि को चारों ओर फँकते हुए संसार को व्याप्त किया है।

सप्राचीनान्पर्वतान्दृंहदोर्जसाधराचीनमकृणोदपामपः ।

अधारयत्पृथिवींविश्वधायसमस्तभ्रान्माययाद्यामवस्त्रसः ॥ ५ ॥ ११ ॥

सः । प्राचीनान् । पर्वतान् । दृंहत् । ओर्जसा । अधराचीनम् ।

अकृणोत् । अपाम् । अपः । आधारयत् । पृथिवीम् । विश्वधा-
यसम् । अस्तभ्रात् । मायया । द्याम् । अवस्त्रसः ॥ ५ ॥ ११ ॥

सइन्द्रः प्राचीनान् इतस्ततःप्रकर्षेणाश्रतोगच्छतः सपक्षान् पर्वतान् ओजसाबलेन दृंहत्
पक्षच्छेदं कृत्वाभूमौदृढीचकार अचलानकरोदित्यर्थः अपामेवस्थितानामुदकानामपः स्यन्दन-
लक्षणं कर्म अधराचीनं अधः प्रदेशमश्रुतिगच्छतीत्यधराचीनं तादृशमकृणोत् मेघभेदनं कृत्वा अ-
पोभूमावपातयदित्यर्थः किञ्च विश्वधायसंविश्वस्य धार्त्रीपृथिवीं बलेनाधारयत् मायया प्रज्ञया
उपायेन द्यां द्युलोकं अवस्त्रजः संसृगतौ संपदादिलक्षणोभावेऽपि अवपतनादस्तभ्रात् ॥ ५ ॥

५. इन्द्र ने इधर-उधर धूमनेवाले पर्वतों को अपने बल से अचल
किया है। मेघ-स्थित जलराशि को नीचे गिराया है। उन्होंने संसार-
धारयित्री पृथिवी को अपने बल से धारण किया है और धुद्धि-बल
से द्युलोक को पतन से बचाया है।

सास्माअरंबाहुभ्यांयं पिताकृणोद्विश्वस्मादाजनुषोवेदसस्परि ।

येनापृथिव्यां निक्किर्विशयध्यैवज्जैणहृत्व्यवृणक्तुविष्वणिः ॥ ६ ॥

सः । अस्मै । अरम् । बाहुभ्याम् । यम् । पिता । अकृणोत् ।

विश्वस्मात् । आ । जनुषः । वेदसः । परि । येन । पृथिव्याम् ।

नि । किर्विम् । शयध्यै । वज्जैण । हृत्वी । अवृणक् । तुविस्वनिः ॥ ६ ॥

सतादृशइन्द्रः अस्मैजगते अरमलं पर्याप्तो बभूव रक्षकत्वेन स्वामी बभूवेत्यर्थः पितास-
र्वस्यपालकः प्रजापतिः विश्वस्मात् सर्वस्माज्जनुषो जनात् परिततोप्युत्कृष्टाद्वेदसो ज्ञानात्तद्विशिष्टं
बाहुभ्यांस्वकीयाभ्यां बाहुभ्यां यमाकृणोत् तुविष्वणिः बहुकीर्तिः महस्वनेनावासइन्द्रः येन ज्ञाने-
न किर्विष्वत्तन्नामानमसुरं वज्जैण हृत्वी स्नात्वा दयश्चेति त्वी हत्वा ताडयित्वा पृथिव्यां भूमौ शयध्यै
शयनाय दीर्घनिद्रायै न्यवृणक् वृणक्ति हि साकर्मान्यवधीत् ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, इस संसार के लिए पर्याप्त हुए हैं। वे सबके रक्षक हैं। उन्होंने सारे जीवों की अपेक्षा उत्कृष्ट ज्ञान-बल से अपने हाथों संसार को निर्माण किया है। धिविध-शीर्तिमान् इन्द्र ने इस ज्ञान से क्रिवि को वज्र द्वारा मारते हुए पृथिवी पर लेटकर रहने के लिए बाधित किया था।

अ॒मा॒जू॒रि॒व॒पि॒त्रोः॒स॒चा॒स॒ती॒स॒मा॒ना॒दा॒स॒द॒स॒स्त्वा॒मि॒ये॒भ॒ग॒म् ।
कृ॒धि॒प्र॒के॒त॒मु॒प॒मा॒स्या॒भ॒र॒द॒द्धि॒भा॒गं॒त॒न्वो॒ऽये॒न॒मा॒म॒हः ॥ ७ ॥

अ॒मा॒जूः॒इ॒व । पि॒त्रोः । स॒चा । स॒ती । स॒मा॒ना॒त् । आ ।
स॒द॒सः । त्वा॒म् । इ॒ये । भ॒ग॒म् । कृ॒धि । प्र॒के॒त॒म् । उ॒प । मा॒सि॒ ।
आ । भ॒र । द॒द्धि । भा॒ग॒म् । त॒न्वः । ये॒न । म॒म॒हः ॥ ७ ॥

हे इन्द्र अमाजूः इव यावज्जीवं गृहे एव जीर्यन्ती पित्रोः सचा मातापितृभ्यां सह भवन्ती तयोः शुश्रूषणपरापतिमलभमाना सती दुहिता समाना दात्मनः पित्रोश्च साधारणावसदसो गृहात् अधि-करणे चोपसंख्यानमिति पञ्चमी गृहउपस्थायैव यथा भागं याचति तथा स्तोता हं भगं भजनीयं धनं त्वामिये ईगत्यादिषु लिट्युत्तम इति व्यत्ययेनात्मनेपदं इयङ्गदेशः त्वां याचे तत्र देयं धनं प्रकेतं प्रकर्षेण ज्ञातव्यं विश्वजनीयं कृधिकुरु तत्र उपमासि एतावदिदं धनमतिकुरु आभर तत्र धनं संपादय भागं भजनीयं धनं तन्वः शरीराय मम इति यावत् दद्धि देहि येन धनेन ममहः स्तोतृनिमान् आपूजयसि ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, जैसे आमरण माता-पिता के साथ रहनेवाली पुत्री अपने पितृ-कुल से ही अंश के लिए प्रार्थना करती है, वैसे ही मैं तुम्हारे पास धन की याचना करता हूँ। उस धन को तुम सबके पास प्रकट करो, उस धन को मापो और उसे सम्पादित करो। मेरे शरीर के भोगने योग्य धन दो। इस धन से स्तोताओं को सम्मानित करो।

भो॒जं॒त्वा॒मि॒न्द्र॒व॒यं॒हु॒वे॒म॒दु॒दि॒ष्टु॒मि॒न्द्रा॒पां॒सि॒वा॒जा॒न् ।

अ॒वि॒ड्ढी॒न्द्र॒चि॒त्र॒या॒न॒ऊ॒ती॒कृ॒धि॒वृ॒ष॒न्नि॒न्द्र॒व॒स्य॑सो॒नः ॥ ८ ॥

भो॒ज॒म् । त्वा॒म् । इ॒न्द्र । व॒य॒म् । हु॒वे॒म् । द॒दिः । त्व॒म् । इ॒न्द्र ।

अ॒पां॒सि । वा॒जा॒न् । अ॒वि॒ड्ढि॒ । इ॒न्द्र । चि॒त्र॒या॒ । नः । ऊ॒ती ।

कृ॒धि । वृ॒ष॒न् । इ॒न्द्र । व॒स्य॑सः । नः ॥ ८ ॥

हे इन्द्र भोजपालयितारं भोजयितारं वा त्वां वयं हुवेम ह्यतेर्लिङि बहुलं छन्दसीतिसंप्रसारणम् हे इन्द्र त्वं अपांसिकर्माणि वा जानन्नानि ददिः दाण्दाने आदृगमहनजन इति किप्रत्ययः लिङ्गद्वावादभ्यासादिकार्यम् नलोकाव्ययनिष्ठेति षष्ठीप्रतिषेधः दाता खलु हे इन्द्र चित्रयानानाप्रकारया ऊती कृत्यापालनेन नोऽस्मान् विद्विरक्ष वृषन् कामानां वर्षक हे इन्द्र नोऽस्मान् वस्यसः अतिशयेन वसुमतः कृधिकुरु ॥ ८ ॥

८. इन्द्र, तुम पालक हो। हम तुम्हें बुलाते हैं। तुम कर्म और
बल के दाता हो। नाना प्रकार से आश्रय प्रदान कर तुम हमें बचाओ।
मभीष्टवर्षा इन्द्र, तुम हमें अत्यन्त धनशाली करो।

नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रदक्षिणामघोनीं ।

शिक्षास्तोतृभ्योमार्तिधग्भगोनोबृहद्देमविदथैसुवीराः ॥ १ ॥ २० ॥

नूनम् । सा । ते । प्रति । वरम् । जरित्रे । दुहीयत् । इन्द्र । दक्षिणा ।
मघोनी । शिक्ष । स्तोतृभ्यः । मा । अर्ति । धक् । भगः । नः ।
बृहत् । वदेम । विदथै । सुवीराः ॥ १ ॥ २० ॥

नूनंसातइतिव्याख्याता ॥ १ ॥

९. इन्द्र, तुम्हारी जो धनवती दक्षिणा स्तोता को सारे मनोरथ
प्रदान करती है, वही दक्षिणा तुम हमें दो। तुम भजनीय हो। हमें
छोड़कर अन्य किसी को नहीं देना। हम पुत्र-पौत्र से संयुक्त होकर इस
यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे।

प्रातारथइतिनवर्चसप्तमंस्कृतं गार्त्समदन्त्रैष्टुभ्यैन्द्रं प्रातरित्यनुक्रान्तम् लैङ्गिकोविनियोगः ।

तस्मिन्स्त्रोकेप्रथमा—

प्रातारथोनवोयोजिसस्त्रिश्चतुर्युगस्त्रिकशःसप्तरश्मिः ।

दशारित्रोमनुष्यःस्वर्षाःसङ्घिभिर्मतिभीरंस्तोभूत् ॥ १ ॥

प्रातरिति । रथः । नवः । योजि । सस्त्रिः । चतुःयुगः ।

त्रिःकशः । सप्तरश्मिः । दशःअरित्रः । मनुष्यः । स्वःसाः ।

सः । ङ्घिभिः । मतिभिः । रंस्तः । भूत् ॥ १ ॥

रथोरहणाद्रथोयज्ञः सचनवनूनयतेस्तूयतेत्रेतिनवःस्तुतिमान् सस्त्रिः स्त्राशौचे आह्वगम-
हनेतिकिन्प्रत्ययः शुद्धः एवंविधोयज्ञः प्रातः प्रातःकालेयोजि अयोज्यस्माभिः चतुर्युगः युज्य-
न्तइतियुगानिग्रावाणः चत्वारियुगानियस्यसतथोक्तः अध्वर्वाद्यृत्विगभिप्रायंवा त्रिकशः ति-
सः कशावाचोमन्द्रमध्यमोत्कृष्टरूपायस्यसतथोक्तः सवनत्रयाभिप्रायंवा सप्तरश्मिः अश्रुवते
व्याप्नुवन्ति कर्माणीतिरश्मयः छन्दांसिसप्तसंख्याकानिगायत्र्यादीनिच्छन्दांसियस्यसतथोक्तः
दशारित्रः अरिभ्यः पापेभ्यस्त्रायन्तइतिअरित्राग्रहाः दशसंख्याकाग्रहायस्यसतादशः चमसा-
ध्वर्वाभिप्रायंवा मनुष्योमनुष्याणांहितः स्वर्षाः स्वर्गस्यदाता सएवंविधोयज्ञः ङ्घिभिः प्रायणी-
यातिथ्यादिभिः मतिभिर्मननीयैःस्तत्रैरंस्तः शब्दनीयोभूदभूत् यद्वा नवोभिनवः सस्त्रिः स-

नेतेर्द्विर्वचनादि कामानांदातारथः रमन्तेस्मिन्नितिरथः स्यन्दनः प्रातःसवनेचसोमपानार्थयो-
जि अश्वैरयोजि कीदृशःचतुर्युगः त्रिकशः तिस्रःकशायस्यसतथोक्तः सप्तरश्मिः सप्तरज्जुः द-
शारित्रोदशवक्रः मनुष्यः मनुष्यहितः स्वर्षाः स्वर्गस्यसङ्गमयिताइन्द्ररथः इष्टिभिःयागैर्मतिभिः
स्तोत्रैश्चव्याप्तव्योभवति ॥ १ ॥

१. स्तुतियोग्य और विशुद्ध यज्ञ प्रातःकाल प्रारम्भ हुआ है।
इस यज्ञ में चार पत्थर, तीन प्रकार के स्वर, सात प्रकार के छन्द और
बस प्रकार के पात्र हैं। यह मनुष्यों के लिए हितकर और स्वर्ग-प्रदाता
है। यह मनोहर स्तुति और होम आदि के द्वारा प्रसिद्ध होगा।

सास्मा अरं प्रथमं स द्वितीयं मुतो तृतीयं मनुषः स होता ।

अन्यस्या गर्भं मन्य ऊ जनन्त सो अन्येभिः स च ते जेन्यो दृषा ॥ २ ॥

सः । अस्मै । अरम् । प्रथमम् । सः । द्वितीयम् । उतो इति । तृतीयम् ।

मनुषः । सः । होता । अन्यस्याः । गर्भम् । अन्ये । ऊँ इति ।

जनन्त । सः । अन्येभिः । स च ते । जेन्यः । दृषा ॥ २ ॥

सयज्ञः सोमोवा अस्मा इन्द्राय प्रथमं प्रातःसवने अरं पर्याप्तो भूत् स च द्वितीयं माध्यन्दिने स-
वने पर्याप्तो भूत् उतो अपि च स तृतीयं तृतीये सवने पर्याप्तो भूत् सर्वत्र कालाध्वनोरिति द्वितीया सय-
ज्ञः सोमो वामनुषो मनुष्यस्य होता शुभानां वोढा भवति किञ्च अन्येऋत्विजः अन्यस्याः पृथि-
व्याः वेदात्मिकाया वाचो वा गर्भं सन्तं सोमं यज्ञं वा जनन्त अजनयन्त उपसिद्ध्यर्थः वृषा अभिमत-
फलवर्षकः जेन्यो जयसमर्थः सयज्ञः सोमो वा अन्येभिः अन्यैरिन्द्रादिभिः देवैः स च ते सङ्गच्छते
स च समवाये अनुदात्तेव ॥ २ ॥

२. यह यज्ञ इन इन्द्र के लिए प्रथम, द्वितीय और तृतीय सवन में
यथेष्ट हुआ। यह मानवों के लिए शुभ फल ले आता है। दूसरे ऋत्विक्
लोग भी दूसरे सिद्ध वाक्यों का गर्भ उत्पन्न करते हैं। अभीष्ट वर्षा
और जयशील यज्ञ अन्य देवों के साथ मिलित होता है।

हरीनु कं रथ इन्द्रस्य योजमयै सूक्तेन वचसानवेन ।

मोषु त्वामत्र बहवो हि विप्रानि रीर मन्यजमाना सो अन्ये ॥ ३ ॥

हरी इति । नु । कम् । रथे । इन्द्रस्य । योजम् । आयै । सुऽउक्तेन ।

वचसा । नवेन । मो इति । सु । त्वाम् । अत्र । बहवः । हि ।

विप्राः । नि । रीरमन् । यजमानासः । अन्ये ॥ ३ ॥

इन्द्रस्यसंबन्धिनिरथे हरीएतन्नामकावश्वौनुक्षिप्रकंसुखेनआयैगमनायनेनअन्यैररुत
पूर्वेणवचसावेदात्मकेनसूकेनसाधनेनयोजंयुनज्मि युजिर्योगे लुङि इरितोवेतिचुरङादेशः अ-
नास्मिन्यज्ञेबहवोविप्राभेधाविनः स्तोतारोभवंतिहि तथापिअन्येमद्व्यतिरिकायजमानासोयजमानाः
त्वां सु सुष्ठु मोनिरोरमन् नितरांमारमयन्तु अतोस्मदीयंयज्ञमागत्यसोमंपिबेतिभावः रीरमन् रम-
तेण्यन्तस्यलुङिचडिसन्वद्भावादभ्यासस्येत्यदीर्घौ वाक्यभेदादत्र हियोगाभावेननिघातः ॥ ३ ॥

३. इन्द्र के रथ में मये स्तोत्रों के द्वारा शीघ्र जाने के लिए
हरिताम के अश्वों को जोड़ा जाता है। इस यज्ञ में अनेक मेधावी
स्तोता हैं। दूसरे यजमान लोग तुम्हें अच्छी तरह तृप्त नहीं कर सकते।

आद्वाभ्यांहरिभ्यामिन्द्रयाह्याचतुर्भिराष्टिर्हूयमानः ।

आष्टाभिर्दशभिःसोमपेयमयंसुतःसुमखमामृधस्कः ॥ ४ ॥

आ । द्वाभ्याम् । हरिभ्याम् । इन्द्र । याहि । आ । चतुर्भिः ।

आ । षट्भिः । हूयमानः । आ । अष्टाभिः । दशभिः । सोमपेयम् ।

अयम् । सुतः । सुमखम् । मा । मृधः । करिति कः ॥ ४ ॥

हेइन्द्र होतृभिराहूयमानस्त्वं द्वाभ्यांहरिभ्यामश्वभ्यामिमंयज्ञंप्रति सोमपानार्थमायाहि
चतुर्भिर्हरिभिरायाहि तथाषट्भिरागच्छ सोमपेयं पापाने कर्मणिअचोयत् ईद्यतीतीत्वंपातव्यंसो-
मंप्रतिअष्टाभिरश्वैरायाहि अष्टनोदीर्घादितिविभक्तेरुदात्तत्वं दशभिर्हरिभिरागच्छ सुमख सुय-
ज्ञ सुधनवा हेइन्द्र अयंसोमस्त्वदर्थंसुतः अभिषुतः अतोयज्ञस्यमृधोर्हिंसाः माकः माकर्षीः
करोतेर्लुङिमन्त्रेषसेत्यादिनाचेर्लुक् गुणेरुते हल्ङ्यादिनासिपोलोपः-यद्यपीन्द्रस्यद्वावेवहरीत-
थापितयोर्विभ्रुतिभेदानानात्वं अतोश्वबहुत्वमविरुद्धम् ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, तुम बुलाये जाकर दो, चार, छः, आठ अथवा दस हृष्टि
नामक घोड़ों के द्वारा सोमपान के लिए आओ। शोभन धनवाले इन्द्र,
यह सोम तुम्हारे लिए प्रस्तुत हुआ है। तुम उसे नष्ट नहीं करना।
अथपञ्चमी—

आर्विशत्यात्रिंशतायाह्यर्वाडाचत्वारिंशताहरिभिर्युजानः ।

आपञ्चाशतासुरथैभिरिन्द्राषष्ट्यासंसत्यासोमपेयम् ॥ ५ ॥ २१ ॥

आ । विशत्या । त्रिंशता । याहि । अर्वाङ् । आ । चत्वारिंशता ।

हरिभिर्युजानः । आ । पञ्चाशता । सुष्टुरथैभिः । इन्द्र ।

आ । षष्ट्या । सप्तत्या । सोमपेयम् ॥ ५ ॥ २१ ॥

हेइन्द्र सोमपेयं पातव्यं सोमं प्रति अर्वाङ्स्मदभिमुखः सन् विंशत्या विंशतिसंख्याकैरश्वैरायाहि
त्रिंशता त्रिंशत्संख्याकैर्हरिभिरागच्छ चत्वारिंशता चत्वारिंशत्संख्याकैर्हरिभिर्युजानोयुज्यमान-
स्त्वं सोमपानं प्रत्यायाहि सुरथेभिः सुरंहणैः सुगमनैः पञ्चाशता हरिभिरायाहि तथा षष्ठ्या षष्टि-
संख्याकैर्हरिभिः सप्तत्या एतत्संख्याकैर्हरिभिः सोमपानं प्रत्यागच्छ ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुम उत्तम गतिवाले बीस, तीस, चालीस, पचास, साठ
अथवा सत्तर घोड़ों के द्वारा हमारे सामने सोमपान के लिए आओ।

॥ इति द्वितीयस्य षष्ठे एकविंशोऽवर्गः ॥ २१ ॥

अशीत्या नवत्या या अर्वाङ् शतेन हरिभिरुद्यमानः ।

अयं हिते शुनहोत्रेषु सोम इन्द्र त्वाया परिषिक्तो मदाय ॥ ६ ॥

आ । अशीत्या । नवत्या । याहि । अर्वाङ् । आ । शतेन ।
हरिभिरुद्यमानः । अयम् । हि । ते । शुनहोत्रेषु । सोमः ।
इन्द्र । त्वाया । परिषिक्तः । मदाय ॥ ६ ॥

अशीत्या अशीतिसंख्याकैरश्वैः सोमपानार्थं अर्वाङ्स्मदभिमुखः सन् आयाहि नवत्या एत-
त्संख्याकैरश्वैरागच्छ शतेन शतसंख्याकैर्हरिभिरुद्यमानो धार्ययाणस्त्वं आयाहि हेइन्द्र हि-
यस्मात्ते मदाय हर्षाय शुनहोत्रेषु सुखेन हूयते सोमो येभिरिति शुनहोत्राः पात्रविशेषाः तेषु अयं सोमः
त्वाया तत्कामनया परिषिक्तः ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, अस्सी, नब्बे अथवा सौ अश्वों के द्वारा ढोये जाकर
हमारे सामने आओ; क्योंकि इन्द्र तुम्हारे लिए तुम्हारे आनन्द के
लिए पात्र में सोम रखा हुआ है।

अथ सप्तमी-

मम ब्रह्मेन्द्रया अचछा विश्वा हरी धुरिधिष्वारथस्य ।

पुरुत्रा हि विहव्यो बभूथ अस्मि ऊर्ध्वं सर्वने मादयस्व ॥ ७ ॥

मम । ब्रह्म । इन्द्र । याहि । अचछ । विश्वा । हरी । इति । धुरि ।
धिष्व । रथस्य । पुरुत्रा । हि । विहव्यः । बभूथ । अस्मिन् ।
शूर । सर्वने । मादयस्व ॥ ७ ॥

हेइन्द्र मम ब्रह्म अस्मदीयामेवस्तुतिमच्छाभिलक्ष्यायाहि विश्वा व्याप्तौ हरी रथस्य धुरियुग-
प्रान्ते धिष्व संयोजय पुरुत्रा पुरुभिर्बहुभिर्यजमानैः त्वं विहव्यो विविधं ह्यातव्यो बभूथ बभूविथ

वभूथातर्तथजगृभ्मववर्थेतिनिपातनादिदभावः हिप्रसिद्धः हेशूर अस्मिन्सवनेयज्ञेमादयस्व सोमपानेनहृष्टोभव ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, मेरी स्तुति के सामने आओ। जगद्व्यापी दोनों अश्वों को रय के अप्रभाग में संयोजित करो। बहु-संख्यक यजमान तुम्हें बुलाते हैं। शूर, तुम इस यज्ञ में हृष्ट होओ।

नमइन्द्रेणसख्यंवियोषदस्मभ्यमस्यदक्षिणादुहीत ।

उपज्येष्ठेवरूथेगभस्तौप्रायेप्रायेजिगीवांसःस्याम ॥ ८ ॥

न । मे । इन्द्रेण । सख्यम् । वि । योषत् । अस्मभ्यम् । अस्य ।

दक्षिणा । दुहीत । उप । ज्येष्ठे । वरूथे । गभस्तौ । प्रायेऽप्राये ।

जिगीवांसः । स्याम ॥ ८ ॥

इन्द्रेणसहमेमसख्यंयष्ट्यष्टव्यलक्षणंसख्यंनवियोषत् कदाचिदपिनवियुज्यतां यौते-
र्लेटिसिबहुलमितिसिप अडागमः अत्येन्द्रस्यदक्षिणाइन्द्रकर्तृकं दानमस्मभ्यंदुहीत अभिमतफ-
लं दुग्धां दुर्हेलिङ्गिरूपं ज्येष्ठेअतिशयेनप्रशस्येवरूथे आपदांवारकेवरणीयेवागभस्तौ बाहौउप-
समीपेवार्तिनः स्याम इन्द्रस्यहस्तस्पर्शयोग्याभवेत्यर्थः किञ्च प्रायेप्राये सोमपानार्थमिन्द्रस्यय-
ज्ञशालायांप्रवेशेप्रवेशे जिगीवांसः शत्रूणांजेतारोभवेम यद्वा प्रायेप्रायेप्रकर्षेणईयतेगम्यतेयोद्धृ-
भिरितिप्रायंयुद्धं तस्मिन्युद्धेजिगीवांसः शत्रून्जितवन्तोभवेम ॥ ८ ॥

८. इन्द्र के साथ मेरी मैत्री वियुक्त न हो। इन्द्र की यह दक्षिणा हमें अभिमत फल प्रदान करे। हम इन्द्र के प्रशंसनीय और आपद् को हटानेवाले दोनों हाथों के पास अवस्थिति करते हैं। प्रत्येक युद्ध में हम विजयी बनें।

नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रदक्षिणामघोनी ।

शिक्षास्तोतृभ्योमार्तिधग्भगोनोबृहद्देमविदथेसुवीराः ॥ ९ ॥ २ ॥

नूनम् । सा । ते । प्रति । वरम् । जरित्रे । दुहीयत् । इन्द्र । दक्षिणा ।

मघोनी । शिक्षा । स्तोतृभ्यः । मा । अति । धक् । भगः । नः ।

बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ ९ ॥ २ ॥

नूनंसातइतिव्याख्याता ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुम्हारी जो घनवती दक्षिणा स्तोता के मनोरथ पूर्ण करती है, वही दक्षिणा हमें प्रदान करो। तुम भजनीय हो। हमें छोड़कर दूसरे को दक्षिणा नहीं देना। हम पुत्र-पौत्र-युक्त होकर इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेद्वाविंशोवर्गः ॥ २२ ॥

अपाय्यस्येतिनवर्चमष्टमं सूक्तं गार्त्तमदं वैष्टुभमैन्द्रम् अपायीत्यनुक्रान्तम् लैङ्गिकः
सूक्तविनियोगः द्वितीयेपर्याये होतृशस्त्रयाज्या अपाय्यस्यान्धसोमदायेतियाज्ये सूत्रितम् ।

अपाय्यस्यान्धसोमदायमनीषिणः सुवानस्यप्रयसः ।

यस्मिन्निन्द्रः प्रदिविवावृधानोकोदधे ब्रह्मण्यन्तश्चनरः ॥ १ ॥

अपायि । अस्य । अन्धसः । मदाय । मनीषिणः । सुवानस्य ।

प्रयसः । यस्मिन् । इन्द्रः । प्रदिवि । वृधानः । ओकः ।

दधे । ब्रह्मण्यन्तः । च । नरः ॥ १ ॥

सुवानस्यसोमाभिषवंकुर्वाणस्यमनीषिणः प्राज्ञस्ययजमानस्यसंबन्धिनः प्रयसः प्रीङ्
तर्पणे असुन् प्रीतिकरस्यअस्यसोमलक्षणस्यान्धसः अन्नस्यमदायअपायि एतदन्नमिन्द्रेणपीतं
इत्यर्थः यद्वा अपायीतिपातेर्व्ययोबहुलमितिचिण्कर्तारिभवति छन्दसिलुङ्लङ्लिटइति लोड-
र्थेलुङ् प्रीतिकरस्यान्धसः मदायअपायि शेषविवक्षयाकर्मणिषष्ठी इन्द्रः सोमंपिबतु प्रदिविपु-
राणेयस्मिन्सोमलक्षणेन्धसिवावृधानोवर्धमानइन्द्रः ओकोदधे सेव्यतयानिवासंज्ञकार किञ्च ब्र-
ह्मण्यन्तः इन्द्रायस्तोत्रमिच्छन्तः नरः कर्मणानितारकत्विजः यस्मिन्निवासंदधिरे तदेतदपायीति
पूर्वेणान्वयः ॥ १ ॥

१. सोमाभिषवकर्त्ता मनीषी यजमान का मादक अन्न, आनन्द के
लिए, इन्द्र भक्षण करें। इस प्राचीन अन्न में वर्द्धमान होकर इन्द्र इसमें
निवास करते हैं। इन्द्र के स्तोत्राभिलाषी ऋत्विक् भी इसमें निवास कर
चुके हैं।

अथद्वितीया-

अस्यमन्दानोमध्वोवज्रहस्तोहिमिन्द्रोअर्णोवृतंविद्वश्चत् ।

प्रयद्वयोनस्वसराण्यच्छाप्रयांसिचनदीनांचक्रमन्त ॥ २ ॥

अस्य । मन्दानः । मध्वः । वज्रहस्तः । अहिम् । इन्द्रः ।

अर्णः । इवृतम् । वि । वृश्चत् । प्र । यत् । वयः । न । स्वसराणि ।

अच्छ । प्रयांसि । च । नदीनाम् । चक्रमन्त ॥ २ ॥

अस्यमध्वः तृतीयार्थेषष्ठी अनेनमदकरेणसोमेनमन्दानोहप्यनवज्रहस्तः वज्रयुक्तोहस्तो-
यस्यसइन्द्रः अर्णोवृतंददकस्यावरकंददकेनावृतंवा अहिंवृत्रमेघंवाविवृश्चत् विशेषेणाच्छिन्-
त् ओन्नश्छेदने तौदादिकः लङि ग्रहिज्यादिनासंप्रसारणम् किञ्च यद्यदाहिभेदनेजाते
नदीनांप्रयांसिप्रोणयितुणिजलानिअच्छसमुद्रमभिलक्ष्यप्रचक्रमन्त गन्तुमुपाक्रमत् तत्रदृष्टान्तः-
वयोन यथापक्षिणःस्वसराणि सुष्ठुअर्थन्तेप्राप्यन्तेइतिस्वराणिस्वसराणि कुलायाः तानभिलक्ष्य
गच्छन्तिद्वय ॥ २ ॥

२. इस भवकर सोम से आनन्द-निमग्न होकर इन्द्र ने हाथों में
वज्र धारण करके जल के आवरक अहि का छेदन किया था। उस समय
प्रसन्नतादायक जल-राशि, जैसे पक्षिगण पुष्करिणी के सामने जाते
हैं, वैसे ही समुद्र के सामने जाने लगी।

अथतृतीया-

समाहि॒न॒इन्द्रो॒अर्णो॒अ॒पां॒प्रैर॒यद॒हि॒हा॒च्छा॒समु॒द्रम् ।

अ॒र्जन॒यत्सूर्य॑वि॒दद्वा॒अ॒क्तुना॒ह्नां॒व॒युना॑निसाधत् ॥ ३ ॥

सः । माहि॒नः । इन्द्रः । अर्णः । अ॒पाम् । प्र । ऐर॒यत् । अ॒हि॒हा ।

अच्छ । स॒मु॒द्रम् । अ॒र्जन॒यत् । सूर्यम् । वि॒दत् । गाः । अ॒क्तुना॑ ।

अ॒ह्नाम् । व॒युना॑नि । सा॒धत् ॥ ३ ॥

माहि॒नोम॒हनीयः॒ पूजनीयः॒ यद्वा॒ महि॒मोपेतः॒ अहि॒हाअ॒हिमेघं॒हत॒वानिन्द्रः॒ ब्रह्म॒भूणवृ॒त्रेषु॒किप्
बहु॒लंछन्द॒सीति॒भूत॒काले॒किप् स॒इन्द्रः॒अ॒पामर्णः॒ऋग॒तौ स्रो॒तोऽल॒क्षणं॒प्रवाहं॒समु॒द्रम॒च्छाभि॒लक्ष्य॒मै-
र॒यत् किञ्च॒ स॒इन्द्रः॒ अ॒ङ्घ्रिर॒सां॒बिलान्त॒र्वर्ति॒नीना॒मावृ॒तानां॒गवां॒लाभाय॒सूर्य॑म॒जन॒यत् ततः॒गाः
प॒णिभि॒रप॒हता॒गाः वि॒दद॒लभ॒त वि॒दिर्ला॒भे लुङि॒इरि॒तोवे॒तिचे॒रङ्ग॒देशः॒ वाक्य॒भेदा॒दनि॒घातः॒
तथा॒क्तुना॒तेज॒साअ॒ह्नां॒दि॒वसा॒नां॒व॒युना॑नि॒प्रज्ञा॒नानि॒प्रका॒शात्सा॒धव॒त्सा॒धयत् ॥ ३ ॥

३. अहि॒हन्ता॒ और॒ पूजनीय॒ इन्द्र॒ ने॒ जल॒-प्रवाह॒ की॒ समु॒द्र के॒ सामने॒
प्रेरित॒ किया॒ । उ॒न्हांने॒ समु॒द्र को॒ उत्पन्न॒ करके॒ गीये॒ प्राप्त॒ कीं॒ तथा॒
तेजो॒बल॒ से॒ दि॒वसों॒ को॒ प्रका॒शित॒ किया॒ ।

सोअ॒प्र॒तीनि॒मन॒वे॒पुरू॒णीन्द्रो॒दा॒शद्वा॒शु॒षे॒हन्ति॒वृ॒त्रम् ।

स॒द्यो॒यो॒नृ॒भ्यो॒अ॒त॒सा॒य्यो॒भू॒त्य॒स्पृ॒धाने॒भ्यः॒सूर्य॑स्यसा॒तौ ॥ ४ ॥

सः । अ॒प्र॒तीनि॒ । म॒न॒वे॒ । पुरू॒णि । इन्द्रः । दा॒श॒त् । दा॒शु॒षे॒ ।

हन्ति॒ । वृ॒त्रम् । स॒द्यः । यः । नृ॒भ्यः । अ॒त॒सा॒य्यः । भू॒त् ।

प॒स्पृ॒धाने॒भ्यः॒ । सूर्य॑स्य । सा॒तौ ॥ ४ ॥

स॒इन्द्रो॒दा॒शु॒षे॒ह॒वि॒र्दत्त॒वते॒मन॒वे॒मनु॒ष्याय॒यज॒मानाय॒पुरू॒णिब॒हूनि॒अ॒प्र॒ती॒न्यु॒त्कृ॒ष्टानि॒धना॑नि
दा॒शव॒ददा॒ति किञ्च॒ वृ॒त्रम॒सुरं॒हन्ति॒ की॒दृशः॒ य॒इन्द्रः॒सूर्य॑स्यसा॒तौ सा॒तिःसं॒भज॒नं सूर्य॑सं॒भज॒नवि॒-
षय॒भूते॒पस्पृ॒धाने॒भ्यः॒ अ॒हमे॒वप्र॒थमं॒सूर्य॑प्रा॒भुयामि॒तिस्पर्ध॑माने॒भ्यः॒ नृ॒भ्यः॒ स्तो॒तृभ्यः॒ सद्य॑स्तदा॒-
नीमे॒वअ॒तसा॒य्यस्त॒त्याहि॒हेतु॒भूतः॒सन् स॒माश्र॒यणी॒योभू॒त्अ॒भूत् यद्वा॒ सूर्य॑स्यसा॒तौ षो॒न्तक॑र्मणि
अ॒धि॒कर॒णेकि॒न् सूर्य॑स्यसं॒बन्धि॒नियु॒द्धेप॒स्पृ॒धाने॒भ्यः॒ सूर्ये॑णसह॒स्पर्ध॑माने॒भ्यः॒अ॒तसा॒य्योभू॒त् स॒-
त॒तंग॑मनी॒योभू॒वत् ॥ ४ ॥

४. इन्द्र॒ ने॒ हव्य॒दाता॒ मनु॒ष्य की॒ यज॑मान के॒ लिए॒ बहु॑सं॒ख्यक॒ उत्कृ॒ष्ट
धन॒ दा॒त किया॒ । वृ॒त्र का॒ विना॑श किया । सूर्य॑ की॒ प्राप्ति॒ के॒ लिए॒
स्तो॒ताओं॒ में॒ वि॒रोध॒ उप॒स्थित॒ होने॒ पर॒ इन्द्र॒ आश्र॑यदाता हुए थे ।

अथपञ्चमी-

ससुन्वतइन्द्रःसूर्यमादेवोरिण्डमर्त्यायस्तवान् ।

आयद्रयिगुहदवद्यमस्मैभरदंशनैतशोदशस्यन् ॥ ५ ॥ २३ ॥

सः । सुन्वते । इन्द्रः । सूर्यम् । आ । देवः । रिणक् । मर्त्याय ।

स्तवान् । आ । यत् । रयिम् । गुहत् । अवद्यम् । अस्मै । भरत् ।

अंशम् । न । एतशः । दशस्यन् ॥ ५ ॥ २३ ॥

स्तवान् एतशेनस्तूयमानः देवोद्योतमानः स इन्द्रः सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते मर्त्याय मनु-
ष्याय एतशाय सूर्यमारिणक् एतशेन स्पर्धमानं सूर्यं बलेनारेचयत् तथा च निगमः—पैतशं सूर्ये पस्पृ-
धानं सौवश्व्ये सुष्विमावादिद्रव्यं इति । यद्यस्मात् एतशः सौवश्व्यो राजा दशस्यन् यजमानः अस्माद्-
न्नायगुहदवद्यं च्छन्नावद्यं रयिं सोमरूपमाभरत् सम्पादयामास तत्र दृष्टान्तः—अंशं यथापि ता
अंशं भागं पुत्राय भरति तद्वत् ॥ ५ ॥

५. इन्द्र की स्तुति करने पर प्रकाशमान इन्द्र सौमामिषवकर्त्ता मनुष्य
एतश के लिए सूर्य को लाये थे; क्योंकि जैसे पिता पुत्र को धन प्रदान
करता है, वैसे ही यज्ञकाल में एतश ने इन्द्र को प्रच्छन्न और अमूल्य
सोम प्रदान किया था । ॥ इति द्वितीयस्य षष्ठेत्रयोर्विशोवर्गः ॥ २३ ॥

सरन्धयत्सदिवःसारथये शुष्णमशुषंकुयवंकुत्साय ।

दिवोदासाय नवतिचनवेन्द्रः पुरोव्यैरच्छम्बरस्य ॥ ६ ॥

सः । रन्धयत् । सदिवः । सारथये । शुष्णम् । अशुषम् ।

कुयवम् । कुत्साय । दिवः । दासाय । नवतिम् । च । नव । इन्द्रः ।

पुरः । वि । ऐरत् । शम्बरस्य ॥ ६ ॥

सदिवः दीप्तियुक्तः स इन्द्रः सारथये आत्मनः सारथ्यं कुर्वते कुत्साय राजर्षये शुष्णं शो-
षयति सर्वमिति शुष्णः कश्चिदसुरः तमशुषं केनापि शोषणीयं कुयवं एतन्नामानमसुरं रन्धयत् र-
न्धयतिर्वशगमने वशमनयत् यद्वा रधर्हि सा संराध्योरित्यस्य ण्यन्तस्य रधिजभोरचीति नुम् अव-
धीव किञ्च स इन्द्रः दिवोदासाय एतन्नामकाय राज्ञे शम्बरस्यासुरस्य नवनवतिपुरः व्यैरत् विदारि-
तवान् ॥ ६ ॥ अपने सारथि राजर्षि कुत्स के लिए दीप्तियुक्त इन्द्र ने शुष्ण,
अशुष और कुयव को वशीभूत किया था और दिवोदास के लिए शम्बर
के निम्नानवे नगरों को भग्न किया था । ६.

अथसप्तमी—

ए॒वात॑इन्द्रोच॒थम॑हेमश्रव॒स्यान॑त्मना॒वाज॑र्यन्तः ।

अ॒श्याम॑तत्साप्तमाशुषा॒णान॑नमो॒वध॑रदे॒वस्य॑पी॒योः ॥ ७ ॥

ए॒व । ते॒ । इन्द्र॒ । उ॒च॒थम् । अ॒हे॒म । श्र॒व॒स्या । न । त्म॒ना ।
वा॒ज॒र्यन्तः । अ॒श्याम॑ । तत् । सा॒प्तम् । आ॒शुषा॒णाः । न॒नमः॑ ।
व॒धः । अ॒दे॒वस्य॑ । पी॒योः ॥ ७ ॥

हेइन्द्र श्रवस्या सुषांसुलुगितितृतीयायाःपूर्वसवर्णदीर्घः अनेच्छयावाजयन्तः त्वांब-
लिनं कुर्वन्तः यद्वा श्रवस्यायशःकामनया वाजयन्तोऽभिमिच्छन्तः इच्छायामपिणिचूदश्य-
ते अश्वायन्तोगव्यन्तोवाजयन्तइतिक्यजन्तत्वेचित्प्रातिपदिकस्यान्तोदात्तत्वं स्यात् वाजयन्तः
शतक्रतुमित्यथा तादृशावयन्तेऽप्येव तुभ्यमेव उचथंस्तोत्रं त्मना आत्मनास्वयमेव न
अहेम इदानीं पापयेम अहिगतौ न सम्प्रत्यर्थे आशुषाणाः अश्रोतेः कानचिद्व्यत्ययो बहु-
लमिति लिट्यपि विकरणद्वयं उपत्ययः त्वामश्रुवानाः वयंतदभिलषितं तत्साप्तं सप्तपुरुषसं-
बन्धि साप्तपदीनं सख्यं अश्याम व्याप्नुयाम अदेवस्य देवानिन्द्रादीनजानतः पीयोः पीयति-
हिंसाकर्मा हिंसकस्यासुरस्य वधः वध्यन्ते शत्रवो नेनेति वधरायुधं ननमः तत्तदधोनमय ननमः
णमुपहृत्वे ण्यंतस्य लुङि चङि रूपं मितांहस्वइतिह्रस्वः ॥ ७ ॥

७. इन्द्र, अस्म को अभिलाषा से हम तुम्हें बलवान् करके तुम्हारी
स्तुति करते हैं। तुम्हें प्राप्त करके हम सप्तपदी सख्यता का लाभ करें।
देवज्ञान्य पीयु के विरोध में तुम वज्र फेंको।

ए॒वाते॑गृत्सम॒दाःशू॒रम॑न्माव॒स्यवो॑नव॒युना॑नितक्षुः ।

ब्र॒ह्म॒ण्यन्त॑इन्द्रते॒नवी॑य॒इष॑मूर्जसु॒क्षिति॑सु॒भ्रम॑श्युः ॥ ८ ॥

ए॒व । ते॒ । गृ॒त्स॒इ॒म॒दाः । शू॒र । म॒न्म । अ॒व॒स्य॒वः । न । व॒यु॒ना॒नि ।
त॒क्षुः । ब्र॒ह्म॒ण्यन्तः॑ । इन्द्र॒ । ते॒ । न॒वी॒यः । इ॒षम् । ऊ॒र्जम् ।
सु॒क्षि॒तिम् । सु॒भ्रम् । अ॒श्युः ॥ ८ ॥

शूरवज्रवन् हेइन्द्र गृत्समदाः अत्रयास्कः—गृत्समदोगृत्समदनः गृत्सइति मेधाविनाम गृ-
णावेःस्तुतिकर्मण इति । तथाविधाः भन्ममननीयं स्तोत्रं तेऽप्येव तुभ्यमेव तक्षुः तत्तक्षुः चक्रुः तत्र दृष्टा-

न्तः—अवस्यवोन अवः गत्यर्थादवतेरसुनिरूपमवइति अवोगमनमिच्छन्तः पुमांसोवयुनानि मार्गान् यथाकुर्वन्ति तद्वत् किञ्च नवीयः सुपांसुलुगितिषष्ठ्यालुक् नवीयसोनवतरस्यते तवब्रह्मण्यन्तः स्तोत्रं कर्तुमिच्छन्तः गृत्समदाः सुक्षितिमिषं शोभननिवासोपेतमन्त्रं ऊर्जवत् सुन्नं सुखं चाशुः प्राप्नुयुः एकस्मिन् गृत्समदेबहुवचनं परोक्षनिर्देशश्च ॥ ८ ॥

८. बलिष्ठ इन्द्र, जैसे गमनाभिलाषी पथिक मार्ग साफ़ करता है, वैसे ही गृत्समवगण तुम्हारे लिए मनोरम स्तुति की रचना करते हैं। तुम सर्वापेक्षा नूतन हो। तुम्हारे स्तोत्राभिलाषी गृत्समवगण अन्न, धन, गृह और सुख प्राप्त करें।

नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणामघोनीं ।

शिक्षास्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्विदथे सुवीराः ॥ ९ ॥ २४ ॥

नूनम् । सा । ते । प्रति । वरम् । जरित्रे । दुहीयत् । इन्द्र । दक्षिणा । मघोनीं । शिक्ष । स्तोतृभ्यः । मा । अति । धक् । भगः । नः । बृहत् । विदेम् । विदथे । सुवीराः ॥ ९ ॥ २४ ॥

ननंसातइतिसिद्धार्था ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुम्हारी ओ धनवती दक्षिणा स्तीता के सारे मनोरम पूर्ण करती है, वही दक्षिणा हमें दो। भजनीय तुम हो। हमें छोड़कर अन्य किसी को नहीं देना। हम पुत्र और पौत्र से युक्त होकर इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे।

॥ इति द्वितीयस्य षष्ठे चतुर्विंशोऽवर्गः ॥ २४ ॥

वयं ते वय इति नवर्चनवमं सूक्तम् गार्त्समदन्त्रैष्टुभमैन्द्रम् वयन्त इत्यनुक्रान्तम् सूक्तविनियोगोलिङ्गादवधार्यताम् ।

वयं ते वय इन्द्र विद्धिषुणः प्रभरामहे वाजयुर्नरथम् ।

विपन्यवो दीध्यतो मनीषा सुम्नमियक्षन्तस्त्वावतो नृन् ॥ १ ॥

वयम् । ते । वयः । इन्द्र । विद्धि । सु । नः । प्र । भरामहे ।

वाजयुः । न । रथम् । विपन्यवः । दीध्यतः । मनीषा । सुम्नम् ।

इयक्षन्तः । त्वावतः । नृन् ॥ १ ॥

हे इन्द्र ते त्वय्यं वयं वयः सोमलक्षणमन्त्रं प्रभरामहे प्रकर्षेण संपादयामः तत्र दृष्टान्तः—वाजयुर्नरथानामात्मन इच्छन्पुमान् रथं शकटं संपादयति तद्वत् एवं हविः संपादकाचोऽस्मान् सुसुष्टु वि-

द्विजानीहि विदेर्ज्ञानार्थस्य लोटिरूपं वाक्यादित्वादिनिघातः किं कुर्वन्तो वयं विपन्यवः तवस्तोत्रं कुर्वाणाः मनीषामनसईषयास्तुत्यादीध्यतो दीप्यमानाः दीधीद्दीप्तिदेवनयोः व्यत्ययेन शतृ त्वा-
वतः युष्मदस्मद्भ्यां छन्दसिसादृश्य उपसंख्यानमिति वतुष त्वत्सदृशान् नृन् नेतृन् अश्यादीन् सुभ्रं
सुखमियक्षन्तः याचमानाः यद्वा सुभ्रं सुखेन नृन् नेतृन् अश्यादीन् देवान् इयक्षन्तः इयक्षतिर्ग-
तिकर्मा हविषा तान् प्राप्नुवन्तो वयं भिरामह इति समन्वयः ॥ १ ॥

१. इन्द्र, जिस प्रकार अन्नाभिलाषी व्यक्ति रथ तैयार करता है, उसी प्रकार हम भी तुम्हारे लिए अन्न तैयार करते हैं। तुम हमें अच्छी तरह जानते हो। हम स्तुति द्वारा तुम्हें दीप्यमान करते हैं। हम तुम्हारे जैसे पुरुष से सुख मांगते हैं।

त्वं न इन्द्र त्वाभि रूती त्वायतो अभिष्टिपासि जनान् ।

त्वमिनो दाशुषो वरूते तथा धीरभियो न क्षतित्वा ॥ २ ॥

त्वम् । नः । इन्द्र । त्वाभिः । ऊती । त्वाऽयतः । अभिष्टिऽपा ।

असि । जनान् । त्वम् । इनः । दाशुषः । वरूता । इत्थाऽधीः ।

अभि । यः । नक्षति । त्वा ॥ २ ॥

हे इन्द्र त्वं त्वाभिः त्वदीयाभिरूती ऊतिभिः पालनादिभिः नोस्मान् पाहि किञ्च त्वायतः सु-
पआत्मनः क्यच् शत्रुनुमद्विविधभेदे रुदात्तत्वं त्वत्कामान् जनान् अभिष्टिपा सुपांसु लुगितिसो-
राकारः अभिष्टयोभिगन्तारः शत्रवः तेभ्यः पातारक्षकोसि भवसि दाशुषो हविर्दत्तवतो यजमा-
नस्य त्वमिनः ईश्वरः खलु वरूता असितस्कभितेति निपातनादीकारस्य ऊकारः बाधकानां निवा-
रकोसि किञ्च त्वं तस्य स्तोतुरित्थाधीः एवं विधोपद्रवोपशमरूपकर्मासि यस्त्वात्वाभिनक्षति
हविषा परिचरति ॥ २ ॥

२. इन्द्र, तुम हमारा पालन करते हुए हमारी रक्षा करी। जो तुम्हें चाहते हैं, उनकी, तुम शत्रुओं से, रक्षा करते हो। तुम हव्यवाता यजमान के ईश्वर और उसके शत्रु को दूर करनेवाले हो। हव्य द्वारा जो तुम्हारी सेवा करता है, उसके लिए तुम यह सब कर्म करते हो।

सनो युवेन्द्रो जो हूत्रः सर्वा शिवो नरामस्तु पाता ।

यः शंसन्तं यः शशमानमूती पचन्तं च स्तुवन्तं च प्रणेषत् ॥ ३ ॥

सः । नः । युवा । इन्द्रः । जो हूत्रः । सर्वा । शिवः । नराम् ।

अस्तु । पाता । यः । शंसन्तम् । यः । शशमानम् । ऊती ।

पचन्तम् । च । स्तुवन्तम् । च । प्रणेषत् ॥ ३ ॥

युवातरुणोयष्टृणांपापस्यशमयितावा जोहूत्रः स्तोतृभिराह्वातव्यः होतव्योवासस्वासविभू-
तः सुखकरः सइन्द्रः नरानृशब्दस्यामिछान्दसोगुणः नरशब्दस्यवाआमि आगमानुशासनस्या-
नित्यत्वान्नुडभावः कर्मनेतृणां नोस्माकंपाताअस्तु फलकोभवतु यः शस्त्राणिशंसन्तंयश्च शशमानं
शशस्रुतगतौ क्रियाः कुर्वाणं पुरोडाशादिहवींषिपचन्तं स्तुवन्तंचसामभिः स्तोत्रं कुर्वाणंस्तुतशस्त्रयोः
प्रगीताप्रगीतमन्त्रसाध्यत्वेनभेदस्यप्रतिपादितत्वादत्रपृथङ्निर्देशः एवंयजमानंकृती कृत्यारक्ष-
णेनप्रणेषत् नयतेलेटि सिद्धदुलमितिसिप् अडागमः तिङिचोदात्तवतीतिगतेर्निघातः कर्मणांपा-
रंप्रापयत् ॥ ३ ॥

३. हम यज्ञ-कार्य करते हैं। तरुण वयस्क, आह्वान-योग्य, मित्र-
तुल्य और सुखदाता इन्द्र हमारी रक्षा करें। जो स्तोत्र का उच्चारण
करता है, क्रिया का समाधान करता है, हव्य का पाक करता
है और स्तुति करता है, उसे आश्रय देकर इन्द्र कर्म के पार ले
जाते हैं।

तमुस्तुषइन्द्रंतं गृणीषेयस्मिन्पुरावावृधुःशाशदुश्च ।

सवस्वःकामंपीपरदियानोब्रह्मण्यतोनूतनस्यायोः ॥ ४ ॥

तम् । ऊँ इति । स्तुषे । इन्द्रम् । तम् । गृणीषे । यस्मिन् ।

पुरा । वृधुः । शाशदुः । च । सः । वस्वः । कामम् । पीपरत् ।

इयानः । ब्रह्मण्यतः । नूतनस्य । आयोः ॥ ४ ॥

तमुतमेवेन्द्रंस्तुषेस्तौमि तथातमिन्द्रं गृणीषेशंसामि उभयत्रपुरुषव्यत्ययः यस्मिन्निन्नेपुरापू-
र्यैस्तोताशोवावृधुःप्रवृद्धाअभवन् शाशदुश्च शत्रूवर्हिसितवन्तश्च शदुशातने लिटि तुजादीनामित्य-
न्यासस्यदीर्घः इयानः स्तोतृभिर्याच्यमानः सइन्द्रः ब्रह्मण्यतः स्तोत्रमिच्छतो नूतनस्यायोर्मनुष्य-
स्ययजमानस्यवस्वः वसुनःकाममभिलाषंपीपरत् अभिलषितफलदानेनपूरयतु ॥ ४ ॥

४. मैं उन्हीं इन्द्र की स्तुति करता हूँ, उन्हीं की प्रशंसा करता हूँ।
उनके स्तोता पहले वर्द्धित हुए थे और उन्होंने शत्रुओं का विनाश किया
था। इन्द्र के निकट प्रार्थना करने पर इन्द्र स्तोत्राभिलाषी नये यजमान
की धनेच्छा को पूर्ण करते हैं।

सोअद्विरसामुचथां जुजुष्वान्ब्रह्मातूतोदिन्द्रो गतुं भिष्णन् ।

मुष्णान्नुषसःसूर्येणस्तवानश्रंस्यचिच्छिन्नथत्पूव्याणि ॥ ५ ॥ २५ ॥

सः । अद्विरसाम् । उचथां । जुजुष्वान् । ब्रह्मा । तूतोत् । इन्द्रः ।

गतुम् । इष्णन् । मुष्णान् । उषसः । सूर्येण । स्तवान् । अश्रंस्य ।

चित् । शिश्रथत् । पूव्याणि ॥ ५ ॥ २५ ॥

अद्विरसांसंबन्धीनिउचथाउक्थानिजुजुष्वान् जुषीमीतिसेवनयोरित्यस्यलिटिकसौरू-
पं सेवमानःसइन्द्रः गातुंपणिभिरुपद्रुतानामद्विरसामार्गमिष्णनप्रेरयन् ब्रह्म तेषां स्तोत्रंकामप्रदा-
नेन तूतोत्तुवृद्धावित्यस्यलङि बहुलंछन्दसीतिविकरणस्यश्लुः अवर्धयत् किञ्च स्तवान् स्तो-
तृभिः स्तूयमानःसूर्येणस्वात्मभूतेनउषसोमुष्णनअपहरन् उदितेहिस्सूर्येउषसोव्यावर्तन्ते तादृशः
सइन्द्रः अश्रस्य अश्रुतेस्वतेजसासर्वजगदित्यश्रःकश्चिदसुरः तस्यपूर्व्याणिपुरातनानि
पुराणिवलानिवा शिश्रथत् अश्रथयत् शिथिलीचकार चित्पूरणः ॥ ५ ॥

५. अंगिरा लोगों के मंत्रों-द्वारा प्रसन्न होकर इन्द्र ने उन्हें गायें
लाने का मार्ग दिखा दिया था और उनकी स्तुति भी पूर्ण की थी।
स्तोताओं की स्तुति करने पर इन्द्र ने, सूर्य के द्वारा उषा का अपहरण
करके, अश्रु के प्राचीन नगरों को विनष्ट किया था।

अथषष्ठी—

सहश्रुतइन्द्रोनामदेवऊर्ध्वोभुवन्मनुषेदस्मत्तमः ।

अवप्रियमर्शसानस्यसाह्वाञ्छिरोभरद्दासस्यस्वधावान् ॥ ६ ॥

सः । ह । श्रुतः । इन्द्रः । नाम । देवः । ऊर्ध्वः । भुवत् । मनुषे ।
दस्मत्तमः । अव । प्रियम् । अर्शसानस्य । साह्वान् । शिरः ।
भरत् । दासस्य । स्वधावान् ॥ ६ ॥

देवोद्योतमानः श्रुतः कीर्तिमान्अतएवदस्मतमः सर्वैरतिशयेनदर्शनीयः सइन्द्रः मनु-
षेमनोरथऊर्ध्वोभुवत् कामप्रदानेपवृत्तेउदङ्मुखोभवत् नामप्रसिद्धौ हेतिपूरणः तदुच्यते साह्वा-
न् शत्रून्भिभवन्स्वधावान्बलवानिन्द्रः अर्शसानस्यलोकंबाधमानस्यदासस्यएतन्नामकस्यासु-
रस्यप्रियंशिरः अवभरत् अधःपातयत् हरतेर्लेट्यडागमः हग्रहोर्भः ॥ ६ ॥

६. द्युतिमान्, कीर्तिमान् और अतीव दर्शनीय इन्द्र, मनुष्य के लिए
सब तैयार रहते हैं। शत्रुहन्ता और बलवान् इन्द्र संसार के अनिष्ट-
कर्ता दास का प्रिय मस्तक नीचे फेंकते हैं।

सहृत्रहेन्द्रःकृष्णयोनीःपुरन्दरोदासीरैरयदि ।

अजंनयन्मनवेक्षामपश्चसत्राशंसंयजमानस्यतूतोत् ॥ ७ ॥

सः । हृत्रह्वा । इन्द्रः । कृष्णयोनीः । पुरमद्दरः । दासीः ।
ऐरयत् । वि । अजंनयत् । मनवे । क्षाम् । अपः । च । सत्रा । शंसम् ।
यजमानस्य । तूतोत् ॥ ७ ॥

वृत्रहावृत्रस्यहन्तापुरन्दरः शंबरपुरांदारयितासइन्द्रः कृष्णयोनीर्निर्कृष्टजातीः दासीरु-
पक्षपयित्रीरासुरीः सेनाः व्यैरयत् व्यनुदत् किञ्च मनवेमनोरथैर्क्षापृथिवीमपउदकानिचअज-
नयत् यजमानस्यसत्रामहान्तंशंसमभिलाषंतूतोत् कामप्रदानेनपूरयतु तुवृद्धावितिसौत्रोधातुः श-
पः श्लुः तुजादित्वादीर्घः यद्वा सत्रामहत् शंसंशंसनीयंशस्त्रं कामप्रदानेनवर्धयतु यद्वा कृष्णयो-
नीः कृष्णाख्येनासुरेणनिषिकरेतस्काः दासीर्भार्याव्यैरयत् व्यनुदत् तथामन्त्रः—यः कृष्णगर्भा-
निरहचृजिर्ध्वनेति ॥ ७ ॥

७. वृत्रहन्ता और पुरनाशन इन्द्र ने कृष्णजन्मा दाससेना का विनाश किया है। मनु के लिए पृथिवी और जल की सृष्टि की है। वह यजमान का उच्चाभिलाष पूरण करें।

तस्मै तवस्य वमनुदायिसत्रेन्द्राय देवेभिरर्णसातौ ।

प्रति यदस्य वज्रं बाह्वोर्धुहृत्वीदस्य नूपुर आयसीर्नितारीत् ॥ ८ ॥

तस्मै । तवस्यम् । अनु । दायि । सत्रा । इन्द्राय । देवेभिः ।

अर्णसातौ । प्रति । यत् । अस्य । वज्रम् । बाह्वोः । धुः । हृत्वी ।

दस्यून । पुरः । आयसीः । नि । तारीत् ॥ ८ ॥

देवेभिर्देवनशीलैः स्तोतृभिः अर्णसातौ उदकलाभेनिमित्ते तस्माइन्द्राय तवस्यं तवसे बलायहितं बलवर्धनंहविः सत्रासन्ततं सर्वेष्वहस्सु अनु अनुक्रमेण सवनत्रये दायि अदायि यद्वा तवस्यं यद्वलं प्रवृद्धाय दीयते तत्तवस्यं देवेभिर्देवैरुदकभजने अनुक्रमेण तद्वलं तस्माइन्द्राया दायि तथामन्त्रः—अनुते दायिमहइन्द्रियायेति । यद्यदास्येन्द्रस्य बाह्वोर्वज्रं प्रति धुः स्तोतारो सुरवध-सूचकेन स्तोत्रेण प्रतिनिदधुः स्तूयमानो हीन्द्रो दस्युवधार्थं वज्रमादत्ते दधुः दधातेर्लुङि गातिस्थे-तिसिचोलुक् आतइतिज्ञेर्जुस् ततस्तेन वज्रेण दस्यूनसुरान् हृत्वीहत्वा तं दीया आयसीरयोमयीः पुरो नितारीत् नितरामनाशयत् ॥ ८ ॥

८. स्तोताओं ने जल-प्राप्ति के लिए उन इन्द्र के लिए सदा बल-वर्द्धक अन्न प्रदान किया है। जिस समय इन्द्र के हाथ में वज्र दिया गया, उस समय उन्होंने उसके द्वारा दस्युओं का हनन करके उनकी शोहमयी पुरी को ध्वस्त किया था।

अथ नवमी—

नूनं साते प्रतिवरं जरित्रे दुहीयदिन्द्रक्षिणामघोनी ।

शिक्षास्तोत्रभ्यो मातिधग्भगो नो बृहद्देमविदथे सुवीराः ॥ ९ ॥ २६ ॥

नूनम् । सा । ते । प्रति । वरम् । ज॒रि॒त्रे । दु॒ह्री॒यत् । इन्द्र ।
 दक्षिणा । म॒घोनी । शिक्षा । स्तो॒तृभ्यः । मा । अति । धक् ।
 भगः । नः । बृहत् । व॒देम । वि॒दथे । सु॒वीराः ॥ ९ ॥ २६ ॥

नूनसावइतिव्याख्याता ॥ ९ ॥

९. इन्द्र, तुम्हारी धनवती दक्षिणा स्तोता कं सारे मनोरथ पूर्ण करती है। उसी दक्षिणा को हमें दो। तुम भजनीय हो। हमें अतिक्रम करके अन्य किसी को नहीं देना। पुत्र और पौत्र से युक्त होकर हम इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेष्टविंशोवर्गः ॥ २६ ॥

विश्वजितइतिषल्लुचंदशमंसूक्तं गात्समदमैन्द्रं अन्त्यात्रिष्टुप् शिष्टाःपञ्चजगत्यः तृतीये-
 पर्यायेहोतुःशस्त्रएतत्सूक्तं सूत्रितञ्च—विश्वजितेतिष्ठाहरीरथआयुज्यमानेतियाज्याइति ।

वि॒श्व॒जिते॑ध॒न॒जिते॑स्व॒र्जिते॑स॒त्रा॒जिते॑नृ॒जिते॑उ॒र्वरा॑जिते ।

अ॒श्व॒जिते॑गो॒जिते॑अ॒जिते॑भ॒रेन्द्रा॑य॒सोमं॑य॒जता॑य॒ह॒र्य॑तम् ॥ १ ॥

वि॒श्वऽजिते॑ । ध॒नऽजिते॑ । स्वःऽजिते॑ । स॒त्राऽजिते॑ । नृ॒जिते॑ ।

उ॒र्वरा॑ऽजिते॑ । अ॒श्वऽजिते॑ । गोऽजिते॑ । अ॒प्जिते॑ । भ॒र । इन्द्रा॑य ।

सोम॑म् । य॒जता॑य । ह॒र्य॑तम् ॥ १ ॥

हेअध्वर्यो इन्द्राय सोमंभर संपादय कीदृशायविश्वजिते सर्वस्यजेत्रे तदेवप्रपञ्चयति—
 धनजिते शत्रुविजयेत्तदीयधनानांजेत्रे स्वर्जिते स्वर्गस्यजेत्रे अधिपतये सत्राजिते सत्रासन्ततं
 जयशीलायमहोत्तेजेवा नृजिते नृणानायकानांजेत्रे उर्वराजिते उर्वरासर्वसस्याढ्याभूः तस्याजेत्रे
 अश्वजिते गोजितेबलेनापहतानांवांजेत्रे अजिते वृत्रेणाक्रान्तानामपांजेत्रे यजताय यजनीया-
 य तस्माइन्द्रायहर्षतं हर्षगतिकान्त्योः भृष्टदृशीत्यादिनाकर्मण्यतच् कमनीयं स्पृहणीयंवा
 सोमंभरेतिसमन्वयः ॥ १ ॥

१. धनजयी, स्वर्गजयी, सवाजयी, मनुष्यजयी, उर्वरा भूमिजयी,
 अश्वजयी, गोजयी, जलजयी—अतएव सर्वजयी और यजनीय इन्द्र
 को लक्ष्य करके वांछनीय सोम ले आओ।

नूनसातेप्रतिवरंजरित्रेदुह्रीयदिन्द्रदक्षिणामघोनी ।

शिक्षास्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १ ॥ २६ ॥

अभिभुवे । अभिभुङ्गाय । वन्वते । अषाह्णाय । सहमानाय ।
वेधसे । तुविद्यये । वह्नये । दुस्तरितवे । सत्रासहै । नमः ।
इन्द्राय । वोचत ॥ २ ॥

अभिभुवे सर्वस्याभिभवित्वे अभिभङ्गाय असुराणां भञ्जकाय वन्वते वनवर्षणसंभक्तौ
व्यत्ययेन उपत्ययः शत्रूणां धनानां संभक्ते अषाह्णाय सहेः कर्मणि निष्ठा उत्वाभावश्छान्दसः शत्रु-
भिरनभिभूताय सहमानाय सर्वसहायवेधसे सर्वस्य विधात्रे तुविद्यये पूर्णग्रीवाय यद्वा गृशब्दे औ-
णादिकः कर्मणिकप्रत्ययः तुविभिर्बहुभिः स्तोतव्याय वह्नये सर्वस्य वोद्रे दुष्टरीतवे अन्यैर्दुस्तराय दु-
र्हिंसाय वा सत्रासहे सर्वदा अभिभवित्रे महतो अभिभवित्रे वा एवं विधायेन्द्राय नमः नमः शब्दपूर्वकं स्तोत्रं वो-
चत हे स्तोतारो यूयं ब्रूत ब्रूजो लुङि ब्रूवो वचिः अस्य तिवक्तिख्यातिभ्योऽङित्यङादेशः वचउमित्यु-
म् गुणः ॥ २ ॥

२. सबके पराजय-कर्त्ता, विमर्दक, भोक्ता, अजेय, सर्वसह, पूर्ण-
ग्रीव, सर्वविधाता, सर्ववोद्धा, दूसरों के लिए दुर्द्वेष और सर्वदा 'जयशील
इन्द्र को लक्ष्य करके नमः शब्द का उच्चारण करते हुए स्तुति करो ।

सत्रासाहोजनभक्षोजनंसहस्यवनोयुध्मोअनुजोषमुक्षितः ।
वृतंचयःसहुरिर्विद्वारितइन्द्रस्यवोचंप्रकृतानि वीर्या ॥ ३ ॥
सत्रासहः । जनभक्षः । जनमसहः । च्यवनः । युध्मः ।
अनु । जोषम् । उक्षितः । वृतमचयः । सहुरिः । विक्षु ।
आरितः । इन्द्रस्य । वोचम् । प्र । कृतानि । वीर्या ॥ ३ ॥

सत्रासाहः बहूनामभिभविता जनभक्षः जनानां यजमानानां कामप्रदानेन संभक्त्यैः संभ-
जनीय इति वा जनसहः बलिनां जनानामभिभविता च्यवनः शत्रूणां च्यावयिता स्वस्थानात् युध्मः
योद्धा जोषमनुप्रीतिमनुउक्षितः सिकः सोमेन वृतंचयः वृतस्थाभीष्टस्याचेतासंचेतादातेत्यर्थः य-
द्वा वर्तते पुनः पुनरभिमुखमागच्छतीति वृत्तशत्रुः तंचयते हि नस्तीति वृत्तश्चयः चयति हिंसाकर्मा तथा-
च ब्राह्मणं—यो वै भागिनं भागाक्षुदते चयते वै न संयदिवैनं चयते थपुत्रमथ पौत्रं चयते ते वै नमिति ।
सहुरिः जसि सहोरुरिति उरिन्प्रत्ययः अभिभविता शत्रूणां विक्षुप्रजासु आरितः पालकत्वेन प्रा-
पितो भवति तादृशस्येन्द्रस्य कृतानि वृत्रहननादिरूपाणि वीर्यासामर्थ्यानि प्रवोचं प्रकर्षे-
ण वदामि ॥ ३ ॥

३. बहुतां के पराजयकर्त्ता, लोगों के भजनीय, बलवानों के विजेता,
शत्रुनिवारक, योद्धा, हर्षकर-सोम-सिक्त, शत्रुहिंसक, शत्रुओं के अभिभव-
कर्त्ता और प्रजापालक इन्द्र के उत्कृष्ट वीर-कर्म की सब स्तुति
करते हैं ।

अ॒ना॒नु॒दो॒ष्ट॒ष॒भो॒दो॒ध॒तो॒व॒धो॒ग॒म्भी॒र॒ऋ॒ष्वो॒अ॒स॒म॒ष्ट॒का॒व्यः ।

र॒ध्र॒चो॒दः॒श्र॒थ॒नो॒वी॒ळि॒तः॒स्पृ॒थु॒रि॒न्द्रः॒सु॒य॒ज्ञ॒उ॒ष॒सः॒स्व॒र्ज॒नत् ॥ ४ ॥

अ॒न॒नु॒दः । दृ॒ष॒भः । दो॒ध॒तः । व॒धः । ग॒म्भी॒रः । ऋ॒ष्वः ।

अ॒स॒म॒ष्ट॒का॒व्यः । र॒ध्र॒चो॒दः । श्र॒थ॒नः । वी॒ळि॒तः । पृ॒थुः ।

इ॒न्द्रः । सु॒य॒ज्ञः । उ॒ष॒सः । स्वः । ज॒न॒त् ॥ ४ ॥

अननुदः अनुपश्चाद्ददातीत्यनुदः आतश्चोपसर्गइतिकर्त्तरिकः सनास्तियस्यसतथोक्तः प्रभूतधनदानेनास्यसमानोनास्तीत्यर्थः अतएववृषभः कामानांविषितादोधतः दुग्धिर्हिसाकर्मा हिंसकस्यासुरस्यवधः हन्ता गंभीरः महत्त्वेनगंभीर्योपेतः ऋष्वः महात् यद्वा दर्शनीयः सर्वैः असमष्टकाव्यः अशूच्याप्तौ कर्मणिनिष्ठा उदित्वादिद्विकल्पः नञ्समासः अन्यैरव्याप्तकर्मा रध्रचोदः रधर्हिसासंराध्योः रध्राणांसमृद्धानांप्रेरकः यद्वा शत्रूणां हिंसकानांनोदकः श्रथनः शत्रूणांबलापहारेणशातयिता वीळितोदृढाङ्गः पृथुः स्वतेजसाजगद्वाप्यवर्तमानः सुयज्ञः सुकर्मापतादृशइन्द्रः उषसः स्वः सूर्यज्योतिः स्वःसूर्यइतिहिब्राह्मणम् । सूर्यचजनव प्रादुश्चकार ॥ ४ ॥

४. अतुलदान-सम्पन्न, अभीष्टवर्षी, हिंसकों के हन्ता, गंभीर, दर्शनीय, कर्म में अपराजेय, समृद्ध लोगों के उत्साहदाता, शत्रुओं के कर्त्तनकारी, वृद्धाङ्ग, जगद्व्यापी और सुन्दर-यज्ञ-विशिष्ट इन्द्र ने उषा से सूर्य को उत्पन्न किया है ।

य॒ज्ञे॒न॒गा॒तु॒म॒सुरो॒विवि॒द्विरे॒धियो॒हि॒न्वा॒ना॒उ॒शि॒जो॒मनी॒षि॒णः ।

अ॒भि॒स्वरा॑नि॒षदा॒गा॒अ॒व॒स्य॒व॒इ॒न्द्रे॒हि॒न्वा॒ना॒द्र॒वि॒णान्या॒शत ॥ ५ ॥

य॒ज्ञे॒न । गा॒तुम् । अ॒प्स॒तुरः । वि॒वि॒द्विरे । धि॒यः । हि॒न्वा॒नाः ।

उ॒शि॒जः । म॒नी॒षि॒णः । अ॒भि॒इ॒स्वरा॑ । नि॒इ॒सदा॑ । गाः । अ॒व॒स्य॒वः ।

इ॒न्द्रे॑ । हि॒न्वा॒नाः । द्र॒वि॒णानि॑ । आ॒शत ॥ ५ ॥

धियोहिन्वानाः स्तुतीरिन्द्रेप्रेरयन्तः उशिजः इन्द्रं कामयमानाः मनीषिणोमेधाविनो-
ङ्घ्रिरसः अमुरः अपाप्रेरकाः इन्द्राद्गातुंगवांमार्गयज्ञेनतपसाविविद्विरे लेभिरे ततः अवस्यवः र-
क्षणमिच्छन्तः इन्द्रे गाः स्तुतीर्हिन्वानाः हिगतिवृद्धोः स्वादिः प्रेरयन्तः तेङ्घ्रिरसः अभि-
स्वराअभितः स्वरः स्वरणंशब्दनंयस्यतेनस्तोत्रेणनिषदाउपसदनेनचद्रविणानिगोधनानिआशत
आमुवन् अश्रोतेर्लुङि बहुलंछन्दसीतिविकरणस्यलुक् ॥ ५ ॥

५. इन्द्र के स्तोता, इन्द्राभिलाषी और मनीषी अङ्घ्रिरा लोगों ने यज्ञ-द्वारा जल-प्रेरक इन्द्र के पास चुराई हुई गायों का मार्ग जाना । अनन्तर रक्षा के अभिलाषी इन्द्र के स्तोता अङ्घ्रिरा लोगों ने स्तोत्र और पूजा के द्वारा गोघन प्राप्त किया ।

अथषष्ठी—

इन्द्रश्रेष्ठानिद्रविणानिधेहिचित्तिदक्षस्यसुभगत्वमस्मे ।

पोषरयीणामरिष्टितनूनांस्वाद्भानंवाचःसुदिनत्वमह्नाम् ॥ ६ ॥ २७ ॥

इन्द्र । श्रेष्ठानि । द्रविणानि । धेहि । चित्तिम् । दक्षस्य ।

सुभगत्वम् । अस्मे इति । पोषम् । रयीणाम् । अरिष्टिम् । तनूनाम् ।

स्वाद्भानम् । वाचः । सुदिनत्वम् । अह्नाम् ॥ ६ ॥ २७ ॥

हेइन्द्र श्रेष्ठान्युत्तमानिद्रविणानिधनानिअस्मभ्यंधेहि निधेहि दक्षस्य दक्षेर्भावेवञ् कर्म-
करणसामर्थ्यस्यचित्तिख्यातिंधेहि अस्मेअस्मभ्यंसुभगत्वंशोभनधनत्वंसौभाग्यवानिधेहि रयी-
णांत्वयादत्तानांधनानांपोषंसमृद्धिंधेहि तनूनामङ्गानां यद्वा तायतेऽभिःकुलमितितन्वःपुत्राःतनो-
तेः करणेउप्रत्ययः तेषामरिष्टिअहिंसांधेहि तथास्मदीयायावाचः स्वाद्भानंस्वादुतांअह्नांसुदि-
नत्वंशोभनदिनत्वंचधेहि येषुहीन्द्रादयोदेवाइज्यन्ते तानिसुदिनानि तेषांभावःसुदिनत्वम् ॥ ६ ॥

६. इन्द्र, हमें उत्तम धन दो। हमें निपुणता की प्रसिद्धि दो। हमें
सौभाग्य दो। हमारा धन बढ़ा दो। हमारे शरीर की रक्षा करो। बातों
में मीठापन दो। दिन को सुदिन करो।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेसप्तविंशोवर्गः ॥ २७ ॥

त्रिकद्रुकेष्वितिचतुर्ऋचमेकादशंसूक्तं गार्त्समदमैन्द्रं अत्रेयमनुक्रमणिका त्रिकद्रुकेषुचतुष्क
मष्टयाद्यतिशाकरमन्याष्टिवैति आद्या अष्टिच्छन्दाः चतुःषष्ट्यक्षरा अवशिष्टाःषष्ट्यक्षराः अ-
तिक्वशर्यः अन्त्याष्टिर्वा षोडशिशस्त्रे त्रिकद्रुकेष्वितितृचः सूत्रितम्—त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरंभो
ष्वस्मैपुरोरथमितितृचावातिच्छन्दसाविति अविवाक्येहनिमरुत्वतीयेप्रतिपत्तृचस्यत्रिकद्रुकेष्वि-
तिप्रथमा दशमेहनीतिखण्डेसूत्रितम्—आत्वारथंयथोतयइत्येतस्याःस्थानेत्रिकद्रुकेषुमहिषोयवा-
शिरमिति इतिआश्वमेधिकेमध्यमेहनिमरुत्वतीयेआद्या तस्यविशेषान्वक्ष्यामइतिखण्डेसूत्रित-
म्—त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमिति मरुत्वतीयस्यप्रतिपदिति महाव्रतेपिमाध्यन्दिनेसवनेब्राह्म-
णाच्छंसिनःस्तोत्रियस्तृचः त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमितस्तोत्रियइतिसूत्रितम् ।

तस्मिन्सूक्तेप्रथमा—

त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरंतुविशुष्मस्तृपत्सोमंमपिबद्विष्णुनासुतंयथावशत् ।

२ सईममादमहिकर्मकर्तवेमहामुरुंसैनंसश्रद्धेवोदेवंसत्यमिन्द्रंसत्यइन्द्रुः ॥ १ ॥

त्रिःकद्रुकेषु । महिषः । यवः आशिरम् । तुविःशुष्मः । तृपत् ।
 सोमम् । अपिबत् । विष्णुना । सुतम् । यथा । अवशत् । सः । ईम् ।
 ममाद । महि । कर्म । कर्तवे । महाम् । उरुम् । सः । एनम् ।
 सश्वत् । देवः । देवम् । सत्यम् । इन्द्रम् । सत्यः । इन्दुः ॥ १ ॥

गृत्समदोब्रूते महिषः महान्पूज्यः तुविःशुष्मः बहुबलः तृपत् तृपप्रोणनेतुदादिः आगमा-
 नुशासनस्यानित्यत्वानुमभावः तृप्यनिन्द्रः त्रिकद्रुकेषुज्योतिर्गौरायुरित्येतन्नामकेषु आभिष्वि-
 केष्वहस्तुसुतमभिषुतं यवाशिरं यवमयैः सक्तुभिर्मिश्रितं आङ्पूर्वस्यश्रीणातेः किपिअपस्पृधेथा-
 मित्यादिनाशिरइत्यादेशः तंसोमं विष्णुना सहापिबत् यथा वशत् पूर्वेयथा तं सोममकामयतत-
 थापिबत् वशकान्तौ बहुलं छन्दसीति शपोलुगभावः पीतः ससोमः महामहान्तमुरुतेजसाविस्ती-
 र्णं ईमेनमिन्द्रं ममाद अमादयत् किमर्थं महिमहद्वृत्रहननादिलक्षणं कर्मकर्तव्यकर्तुं सत्यं यथार्थ-
 भूतः इन्दुः स्रवन् देवो दीप्यमानः ससोमः सत्यं यथार्थभूतं देवं सोमकामयमानमेनमिन्द्रं सश्वत्
 सश्वतिर्व्याप्तिकर्मा व्याप्नोतु ॥ १ ॥

१. पूजनीय, बहुबलशाली और तृप्तिकर इन्द्र ने जैसी पहले इच्छा
 की थी, वैसे ही त्रिकद्रु को यव मिलाया । अभिषुत सोम विष्णु के
 साथ पान करें । महान् सोम ने तेजस्वी इन्द्र को महान् कार्य की
 सिद्धि के लिए प्रसन्न किया था । सत्य और दीप्यमान सोम सत्य और
 प्रकाशमान इन्द्र को व्याप्त करे ।

अधत्विषीमाँअभ्योजसाक्रिर्वियुधामवदारोदसीअपृणदस्मज्मनाप्रवादधे ।
 अधत्तान्यजठरेप्रेमरिच्यतसैनसश्वदेवोदेवंसत्यमिन्द्रंसत्यइन्दुः ॥ २ ॥

अध । त्विषिःमान् । अभि । ओजसा । क्रिर्विम् । युधा ।
 अभवत् । आ । रोदसी इति । अपृणत् । अस्य । मज्मना ।
 प्र । वदधे । अधत्त । अन्यम् । जठरे । प्र । ईम् । अरिच्यत् ।
 सः । एनम् । सश्वत् । देवः । देवम् । सत्यम् । इन्द्रम् । सत्यः ।
 इन्दुः ॥ २ ॥

अधअथ सोमपानानन्तरं त्विषीमान्दीप्तिमानिन्द्रः ओजसाबलेनक्रिर्वि तन्नामासुरं युधा-
 युद्धेनअस्यभवत् अभिभूतवान् किञ्च सइन्द्रः रोदसीद्यावापृथिव्यौ आपृणत् स्वतेजसासमन्ता-
 तूरयामास तथाअस्यपीतस्यसोमस्यमज्मना बलेनप्रवादधे प्रकर्षेणवर्धते यद्वा अस्यक्रिवेरसुर-

स्यमज्मनासारेणरोदसीअपूरयत् सइन्द्रः सोमं द्वेधा विभज्यान्यं भागं स्वकीये जठरे अधत्त ईमेन-
मपरं भागं देवेभ्यः प्रारिच्यत् प्रारेचयत् एतेनार्धमिन्द्राय अर्धमन्येभ्यो देवेभ्य इत्युक्तं भवति तथा
तैत्तिरीयकम्—यत्सर्वेषामर्धमिन्द्रः प्रतितस्मादिन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्कर्म इति ॥ २ ॥

२. दीप्तिमान इन्द्र ने अपने बल से युद्ध-द्वारा क्रिषि को जीता
था। अपने तेज से इन्द्र ने छावा-पृथिवी को चारों ओर से पूर्ण किया
था। वे सोम के बल से बहुत बढ़े हैं। इन्द्र ने एक भाग अपने पेट में
धारण करके अन्य भाग को देवों को प्रदान किया। सत्य और दीप्यमान
सोम सत्य और द्योतमान इन्द्र को व्याप्त करे।

साकं जातः क्रतुना साकमोजसा ववक्षिथ-

साकं वृद्धो वीर्यैः सासहिर्मृधो विचर्षणिः ।

दाताराधः स्तुवते काम्यं वसुसैनं सश्वदेवो देवं सत्यमिन्द्रं सत्यइन्दुः ॥ ३ ॥

साकम् । जातः । क्रतुना । साकम् । ओजसा । ववक्षिथ् ।

साकम् । वृद्धः । वीर्यैः । सासहिः । मृधः । विचर्षणिः । दाता ।

राधः । स्तुवते । काम्यम् । वसु । सः । एनम् । सश्वत् । देवः ।

देवम् । सत्यम् । इन्द्रम् । सत्यः । इन्दुः ॥ ३ ॥

क्रतुना कर्मणा प्रज्ञया वासाकं सहजातः साकमोजसा बलेन सहववक्षिथ विश्वंबोद्धुमिच्छसि
वहेः सन्नतस्य लिटि मन्त्रत्वादाज्जभवति किञ्च त्वं वीर्यैः शत्रुह ननादिलक्षणैः पराक्रमैः साकं स-
ह वृद्धः प्रवृद्धः मृधो हिंसकान् संग्रामान् वासासहिः नलोकाव्ययेति षष्ठीप्रतिषेधः तेषामभिभविता
विचर्षणिः पुण्यकृतोऽपुण्यकृतश्च विशेषेण द्रष्टा स्तुवते स्तोत्रं कुर्वाणाय यजमानाय राधः साधकं
काम्यं प्रार्थनीयं वसुधनं दाता सन् ववक्षिथेति समन्वयः सैनमिति परोक्षनिर्देशः सिद्धार्थश्च ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, तुम यज्ञ के साथ सबल उत्पन्न हुए हो। तुम सब ले जाने
को इच्छा करते हो। तुमने पराक्रम के साथ बढ़कर हिंसकों को जीता
हैं। तुम सत्य और असत् के विचारक हो। तुम स्तोता को कर्मसाधक
और वाञ्छनीय धन दो। सत्य और द्योतमान सोम सत्य और प्रकाश-
मान इन्द्र को व्याप्त करे।

तव त्वयं न र्यनृतोप इन्द्र प्रथमं पूर्यदिविप्रवाच्यं कृतम् ।

यद्वेवस्य शर्वसा प्रारिणा अर्सुरिणन्नपः ।

भुवद्विश्वं भ्यादेवमोजसा विदादूर्जैः शतक्रतुर्विदादिषम् ॥ ४ ॥ २८ ॥

तव । त्यत् । नर्यम् । नृतो इति । अपः । इन्द्र । प्रथमम् । पूर्व्यम् ।
 दिवि । प्रध्वाच्यम् । कृतम् । यत् । देवस्य । शवसा । ॥ ७ ॥
 अरिणाः । असुम् । रिणन् । अपः । भुवत् । विश्वम् । अभि ।
 अदेवम् । ओजसा । विदात् । ऊर्जम् । शतऋतुः । विदात् ।
 इषम् ॥ ४ ॥ २८ ॥

नृतो सर्वेषां नर्तयितः हेइन्द्र नर्यनराणां हितकरं प्रथमं प्रततं प्रथमं प्रततमिति यास्कः । पूर्व्यं
 पूर्वकालभवं त्वया कृतं तव त्यत् तव अपः कर्म दिवि स्वर्गलोके प्रवाच्यं प्रकर्षेण वक्तव्यं श्लाघनीय-
 मित्यर्थः किं तव देवस्य विजिगीषोरसुरस्य शवसा बलेन असुं प्राणं रिणन् हिंसन् त्वं अपः तेन नि-
 रुद्धान्युदकानि प्रारिणाः प्रेरयः इति यदेतत्कर्म तत्प्रवाच्यमिति समन्वयः परोक्षनिर्देशो वशिष्टः
 सइन्द्रः विश्वं व्याप्तं अदेवं तमोरूपमसुरं ओजसा बलेन अभिभुवत् अभिभवतु किञ्च शतऋतुरिन्द्रः
 ऊर्जं बलं विदात् लभतु इषं हविर्लक्षणमन्नं च विदात् विदिरलाभे शविकरणी लेट्याडागमः ॥ ४ ॥

४. इन्द्र, तुम सबको नचानेवाले हो। तुमने जो पूर्वकाल में मनुष्यों
 के हितकर कर्म को किया था, वह दुलोक में श्लाघनीय हुआ है। अपने
 पराक्रम से तुमने देव (वृत्र) की प्राण-हिंसा करके उसके द्वारा जल को
 बहा दिया था। इन्द्र ने अपने बल से वृत्र या अदेव को परास्त किया।
 शतऋतु बल और अन्न जानें।

॥ इति द्वितीयस्य षष्ठेष्टाविंशो वर्गः ॥ २८ ॥

॥ इति गार्तमदे द्वितीये मण्डले द्वितीयो नुवाकः ॥ २ ॥

तृतीये नुवाके दशसूक्तानि तत्रेदमेकोनविंशत्यृचं गार्तमदं प्रथमं सूक्तं अत्रेयमनुक्रमणिका
 गणानामेकोना ब्राह्मणस्पत्यं हवार्हस्पत्यास्तु दृष्टलिङ्गाः पञ्चदश्यन्ते त्रिष्टुभाविनि पञ्चदशी एको-
 नविंशी च त्रिष्टुभौ शिष्टाजगत्यः यासु बृहस्पतिशब्दः श्रूयते तावार्हस्पत्याः शिष्टा ब्राह्मणस्पत्याः
 प्रवर्ग्येभिष्टव एतत्सूक्तं स्पृष्टोदकमिति खण्डे सूत्रितम्—गणानां त्वाप्रथमस्येति ।

तस्मिन् सूक्ते प्रथमा—

गुणानां त्वा गुणपतिं हवामहे कविकवीनामुपमश्रवस्तमम् ।
 ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आनः शृण्वन्नुतिभिः सीदुसादनम् ॥ १ ॥

गुणानाम् । त्वा । गणस्पतिम् । हवामहे । कविम् । कवीनाम् ।
 उपमश्रवःस्तमम् । ज्येष्ठराजम् । ब्रह्मणाम् । ब्रह्मणः । पते ।
 आ । नः । शृण्वन् । ऊतिभिः । सीद । सदनम् ॥ १ ॥

हेब्रह्मणस्पते ब्रह्मणोऽस्यपरिवृढस्यकर्मणोवापतेपालयितः गणानां देवादिगणानां संबन्धिनं गणपतिं स्वीयानां पतिं कवीनां क्रान्तदर्शिनं कविं उपमश्रवस्तमं उपमीयते न येत्युपमा सर्वेषामन्मानामुपमानं श्रवोऽन्यस्य सतथोक्तः अतिशयेनोपमश्रवाः उपमश्रवस्तमः माङ्माने आतश्चोपसर्गे करणे अङ्प्रत्ययः इत्यापोऽसंज्ञाछन्दसोरिति ह्रस्वत्वम् ज्येष्ठराजं ज्येष्ठाः प्रशस्यतमाः तेषां मध्ये राजन्तं ब्रह्मणामन्त्राणां स्वामिनं त्वात्वां हवामहे अस्मिन्कर्मण्याह्वयामः किञ्च नोस्माकं स्तुतीः आशृण्वन् त्वं ऊतिभिः पालनैर्हेतुभूतैः सादनं सीदं त्यस्मिन्नितिसदनं यज्ञगृहमासीदोपविश ॥ १ ॥

१. हे ब्रह्मणस्पति, तुम देवों में गणपति और कवियों में कवि हो। तुम्हारा अन्न सर्वोच्च और उपमान-भूत है। तुम प्रशंसनीय लोगों में राजा और मंत्रों के स्वामी हो। हम तुम्हें बुलाते हैं। तुम हमारी स्तुति सुनकर आश्रय प्रदान करने के लिए यज्ञगृह में बैठो।

देवाश्चित्ते असुर्यं प्रचेतसो बृहस्पते यज्ञियं भागमानशुः ।

उस्माद्वसूर्यो ज्योतिषामहो विश्वेषामिज्जनिता ब्रह्मणामसि ॥ २ ॥

देवाः । चित् । ते । असुर्यं । प्रचेतसः । बृहस्पते । यज्ञियम् ।

भागम् । आनशुः । उस्माद्वसूर्यः । ज्योतिषा । महः ।

विश्वेषाम् । इत् । जनिता । ब्रह्मणाम् । असि ॥ २ ॥

असुर्यं असुराणां हन्तः हे बृहस्पते प्रचेतसः प्रकृष्टज्ञानाः ते त्वदीया देवाश्चित् देवा अपि यज्ञियं यज्ञार्हं भागमानशुः प्राप्नुवन् यद्वा प्रचेतस इति बृहस्पते विशेषणं प्रकृष्टज्ञानवतस्ते तव संबन्धिनो देवा इति योजनीयं यद्वा प्रचेतसः विभक्तिपरिणामः प्रचेतसित्वयिसति देवाः यज्ञियं भागमानशिरे कर्मविघ्नकारिणामसुराणां रक्षोघ्नमच्चैरपाकरणात् न वै ब्रह्मण्वद्विष्यतीति श्रवणात् । ज्योतिषा तेजसामहः मंहनीयः सूर्य उस्माद्वसूर्यः किरणाः स्फायितं चीत्यादि नारकप्रत्ययः यथा किरणान् जनयति तथा विश्वेषां सर्वेषां ब्रह्मणामन्त्राणां जनिते जन्मयितैवासि जनितामश्चेदिति निपातनाणिलोपः ॥ २ ॥

२. असुरहन्ता और प्रकृष्ट ज्ञानी बृहस्पति, देवों ने तुम्हारा यज्ञीय भाग प्राप्त किया है। जैसे ज्योति-द्वारा पूजनीय सूर्य किरण उत्पन्न करते हैं, वैसे ही तुम सब मंत्र उत्पन्न करो।

अथतृतीया-

आवि॒बा॒ध्यापरि॒रप॒स्तमांसि॒च॒ज्योति॑ष्मन्त॒रथ॑मृ॒तस्य॑तिष्ठसि ।
बृह॑स्पतेभीमम॒मित्र॑द॒म्भन॑रक्षो॒हणं॑गो॒त्रभिदं॑स्व॒र्विदं॑म् ॥ ३ ॥

आ । वि॒बा॒ध्य । परि॒रपः । तमांसि । च । ज्योति॑ष्मन्तम् । रथम् ।
ऋ॒तस्य॑ । तिष्ठ॑सि । बृह॑स्पते । भी॒मम् । अ॒मित्र॑द॒म्भन॑म् ।
रक्षः॑ह॒नम् । गो॒त्र॒भिदं॑म् । स्वः॑विदं॒म् ॥ ३ ॥

हेबृहस्पते परिरपः परितःरपःपापरूपंरक्षः यद्वा रपलपव्यक्तायांवाचि क्विप् परिवदतोनिन्दकान् तमांसिचविबाध्यतेजसानिराकृत्य ज्योतिष्मन्तंज्योतिषातद्वन्तं ऋतस्ययज्ञस्यप्रापकं भीमंशत्रूणांभयंकरं अमित्रदंभनं शत्रूणां हिंसकं तदेवाह रक्षोहणं रक्षासांहन्तारं गोत्रभिदं मेघानांभेत्तारं स्वर्विदं स्वर्गस्यलंभंकरंरथमातिष्ठसि अधितिष्ठसि ॥ ३ ॥

३. बृहस्पति, चारों तरफ से निन्दकों और अन्धकारों को दूर करके, तुम ज्योतिर्मान् यज्ञ-प्रापक, भयानक, शत्रुहिंसक, राक्षसनाशक, मेघ-भेदक और स्वर्गप्रवायक रथ में चढ़े हो।

सुनी॒तिभिर्न॑यसि॒त्राय॑से॒जनं॑यस्तु॒भ्यंदा॑शा॒न्नतमं॑हो॒अश्र॑वत् ।
ब्र॒ह्मद्वि॑ष॒स्तप॑नोम॒न्युमीर॑सि॒बृह॑स्पते॒महि॑त॒त्तेम॑हि॒त्वन्म॑ ॥ ४ ॥

सुनी॒ति॒भिः । न॒य॒सि । त्राय॑से । ज॒नम् । यः । तु॒भ्यम् । दा॒शात् ।
न । तम् । अ॒हं । अ॒श्र॒वत् । ब्र॒ह्मद्वि॑षः । त॒प॒नः । म॒न्यु॒मीः ।
अ॒सि । बृह॑स्पते । म॒हि॒ । तत् । ते । म॒हि॒त्व॒न्म ॥ ४ ॥

हेबृहस्पते सुनीतिभिः शोभनानीतयोषुतेसुनीतयः सन्मार्गाःतैर्जनंनयसि अपेक्षितफलंप्रापयसि त्रायसेजनमापञ्चोरक्षसिच किञ्च योजमानःतुभ्यं हविलक्षणमन्नंदाशावप्रयच्छेद दाशृदाने लेट्याडागमः तमंहः पापंपापरूपदारिद्र्यं वानाश्रवत् नप्राप्नुयात् अश्रोते-लेटिव्यत्ययेनपरस्मैपदं अडागमः ब्रह्मद्विषः ब्राह्मणानांमन्त्राणांवाद्वेष्टुः तपनः तापकोसि किञ्च मन्युमीः मन्योःक्रोधस्यपरेषांज्ञानस्यबार्हिसकोसि मीर्द्धिसायां क्विप् तेतवतचा-दृशं महिमहत्यभूतं महित्वनं माहात्म्यमस्ति ॥ ४ ॥

४. बृहस्पति, जो तुम्हें हव्य देता है, उसे तुम सन्मार्ग में ले जाते हो। उसे बचाते हो। उसे पाप नहीं लगता। तुम्हारा ऐसा माहात्म्य है कि तुम मन्त्र-द्वेषियों के सन्तापक और क्रोधी के हिंसक हो।

अथपञ्चमी-

नतमंहोनदुरितंकुतश्चननारातयस्तितिरुर्नद्वयाविनः ।
 विश्वाइदस्माध्वरसोविबाधसेयंसुगोपारक्षसिब्रह्मणस्पते ॥ ५ ॥ २९ ॥
 न । तम् । अंहः । न । दुःइतम् । कुतः । चन । न । अरातयः ।
 तितिरुः । न । द्वयाविनः । विश्वाः । इत् । अस्मात् । ध्वरसः ।
 वि । बाधसे । यम् । सुगोपाः । रक्षसि । ब्रह्मणः । पते ॥ ५ ॥ २९ ॥

हेब्रह्मणस्पते सुगोपाः सुष्ठुपालयितात्वंयंजनंरक्षसि पालयसि तंजनंअंहः आहन्तव्यं
 दुःखंनबाधते दुरितंतत्कारणंपापंचनबाधते अरातयः हिंसकाः तंजनंकुतश्चन सर्वासुदिक्षुन
 तितिरुः तिरतिहिंसाकर्मा लिट् नहिंसन्ति तथाद्वयाविनःमनस्यन्यक्रियायांचान्यदित्येतद्वयं
 येषामस्तितेद्वयाविनोवञ्चकाः तेषितंजनंनबाधन्ते किञ्चास्मात् ध्वरसोहिंसिकाः विश्वाः
 सर्वाः सेनाः तदर्थंविबाधसेइव विशेषेणबाधसएव ॥ ५ ॥

५. सुरक्षक ब्रह्मणस्पति, जिसकी तुम रक्षा करते हो उसे कोई दुःख
 कष्ट नहीं दे सकता, पाप उसे कष्ट नहीं दे सकता। शत्रु लोग उसे
 किसी तरह मार नहीं सकते, ठग उसे सता नहीं सकते। उसके लिए
 तुम सारे हिंसकों को दूर कर दो।

त्वनोगोपाःपथिऋक्षिचक्षणस्तवव्रतार्थमतिभिर्जरामहे ।
 बृहस्पतेयोनोअभिहरोदधेस्वातंमर्मर्तुदुच्छुनाहरस्वती ॥ ६ ॥
 त्वम् । नः । गोपाः । पथिऋक्षि । चक्षणः । तव । व्रतार्थम् ।
 मतिभिः । जरामहे । बृहस्पते । यः । नः । अभि । हरः । दधे ।
 स्वा । तम् । मर्मर्तु । दुच्छुना । हरस्वती ॥ ६ ॥

हेबृहस्पते त्वनोस्माकं गोपाः पालयिता पथिऋत्सन्मार्गच्छभवसि विचक्षणः विशेषेण
 द्रष्टासर्वज्ञस्त्वं तवव्रतार्थत्वंतंबन्धिनेयज्ञाय मतिभिःस्तोत्रैःजरामहे स्तुमः जरतिःस्तुतिकर्मा
 यःपुमानोस्मानभिअभिलक्ष्यह्वरः ह्रकौटिल्येभावेअमुन् कौटिल्यंदधेविदधाति तंस्वास्वी-
 यादुच्छुनादुर्बुद्धिः हरस्वती वेगवतीसती मर्मर्तु मारयतु मृङ्माणत्यागे अन्तर्भावितण्यर्थस्य
 यद्भुलुकिलोटिरूपम् ॥ ६ ॥

६. बृहस्पति, तुम हमारे रक्षक, सन्मार्गदाता और विलक्षण हो।
 तुम्हारे यज्ञ के लिए स्तोत्र-द्वारा हम स्तुति करते हैं। जो हमारे प्रति
 क्रुटिल आचरण करता है, उसकी दुर्बुद्धि वेगवती होकर उसे शीघ्र
 विनष्ट करे।

उ॒तवा॒यो॒नो॒म॒र्च॒या॒द॒ना॒ग॒सो॒रा॒ती॒वा॒म॒र्तः॒सा॒नु॒को॒वृ॒कः ।
बृ॒ह॒स्प॒ते॒अ॒प॒त॒व॒र्त॒या॒प॒थः॒सु॒गं॒नो॒अ॒स्यै॒दे॒व॒वी॒तये॒कृ॒धि ॥ ७ ॥

उ॒त । वा । यः । नः । म॒र्च॒या॒त् । अ॒ना॒ग॒सः । अ॒रा॒ति॒श्वा । म॒र्तः ।
सा॒नु॒कः । वृ॒कः । बृ॒ह॒स्प॒ते । अ॒प॒ । तम् । व॒र्त॒य । प॒थः । सु॒गम् ।
नः । अ॒स्यै । दे॒व॒वी॒तये । कृ॒धि ॥ ७ ॥

उतवाअपिचेबृहस्पते अरातीवाअभिमुखमागमनवान् सानुकः समुच्छ्रितः सानुसमुच्छ्रितमितिर्यास्कः । वृकः वृकआदाने धनादीनामादाता योमर्तोमनुष्यः अनागसोपराधहीना-
न्तोस्मान्मर्चयात् मर्चयतिर्हिंसाकर्मा हिंस्यात् तंमर्तं पथोवैदिकान्मार्गादपवर्तय निवर्तय नोस्माकं
अस्यैदेववीतये देवानांवीर्तिसोमभक्षणमर्चयतीतिदेववीतिर्यज्ञः अस्यै देववीतयेअस्मै
यज्ञायनोस्माकंसुगंसुष्टुगन्तव्यमार्गंकृधिकुरु यज्ञानुष्ठानायसुमर्तिर्देहीत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. बृहस्पति, जो गर्वोन्मत्त और सर्वग्रासी व्यक्ति हमारे सामने
आकर हमारी हिंसा करता है, उसे सन्मार्ग से हटा दो। और यज्ञ के
लिए हमारा पथ सुगम कर दो।

त्रा॒ता॒रं॒त्वा॒त॒नू॒नां॒ह॒वा॒म॒हे॒व॒स्प॒र्त॒र॒धि॒व॒क्ता॒र॒म॒स्म॒यु॒म् ।
बृ॒ह॒स्प॒ते॒दे॒व॒नि॒दो॒नि॒ब॒र्ह॒य॒मा॒दु॒रे॒वा॒उ॒त्त॒रं॒सु॒भ्र॒मु॒ञ्च॒श॒न् ॥ ८ ॥

त्रा॒ता॒रम् । त्वा । त॒नू॒नाम् । ह॒वा॒म॒हे । अ॒व॒स्प॒र्तः । अ॒धि॒व॒क्ता॒रम् ।
अ॒स्म॒यु॒म् । बृ॒ह॒स्प॒ते । दे॒व॒नि॒दः । नि । ब॒र्ह॒य । मा । दुः॒ए॒वाः ।
उ॒त्त॒रम् । सु॒भ्रम् । उ॒त् । न॒श॒न् ॥ ८ ॥

अवस्पर्तः उपद्रवेभ्यः पारयितः यद्वा अवसारक्षणेनआपद्भ्यः पारयितः हेबृहस्पते तनूना-
मङ्गानां पुत्रादीनांवात्रातारंपालयितारंअधिवक्तरं अस्मासुपक्षपातेनअधिकंवक्तरं अस्मयुं ह-
विःप्रदानस्मान् कामयमानं त्वात्वांहवामहे अस्मिन्कर्मणिआह्वयामः किञ्च देवनिदोदेवनि-
न्दकानसुराजिबर्हय विनाशाय दुरेवाः दुष्टगमनादुर्बुद्धयः शत्रवः उत्तरंउत्कृष्टतरं सुभ्रंसुखमाउ-
चशन् माव्यामुवन्तु ॥ ८ ॥

८. बृहस्पति, तुम सबको उपद्रव से बचाओ। तुम हमारे पीत्र
आदि का पालन करो। हमारे लिए मीठे वचन बोलो और हमारे प्रति
प्रसन्न होओ। हम तुम्हें बुलाते हैं। तुम देव-निन्दकों का विनाश करो।
दुर्बुद्धि लोग उत्कृष्ट सुख न पायें।

अथनवमी—

त्वयावयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्पर्हा वसुमनुष्याददीमहि ।

यानोदूरेतलितोया अरातयोभिसन्ति जम्भयाता अनमसः ॥ ९ ॥

त्वया । वयम् । सुवृधा । ब्रह्मणः । पते । स्पर्हा । वसु । मनुष्या ।

आ । दूरीमहि । याः । नः । दूरे । तलितः । याः । अरातयः । अभि ।

सन्ति । जम्भय । ताः । अनमसः ॥ ९ ॥

हेब्रह्मणस्पते सुवृधासुवृधयित्रा त्वयाहेतुनावयं स्पर्हास्पृहणीयानिवसुधनानिमनुष्या सुपांसुलुगितिचतुर्थीबहुवचनस्याकारः मनुष्येभ्योदातृभ्यः आददीमहि गृह्णीमहि आङोदोना-
स्यविहरणेइत्यात्मनेपदम् दूरेदूरदेशेयाअरातयः याश्चतलितोन्तिकेअरातयः नोस्मानभिसन्ति
अभिभवन्ति अनमसः कर्महीनान् ताः अरातीः तान्शत्रून्जम्भय नाशय जभिनाशनेचुरादिः
अत्रनिरुक्तम्—त्वयावयं सुवृधयित्राब्रह्मणस्पतेस्पृहणीयानिवसुधनानिमनुष्येभ्योआददीमहियाश्चनो-
दूरेतलितोयाश्चान्तिकेरातयोदानकर्माणोवादानप्रज्ञावाजंभयताअनमसोमइतिरूपनामिति ॥ ९ ॥

९. ब्रह्मणस्पति, तुम्हारे द्वारा वर्द्धित होने पर मनुष्यों के पास से हम स्पृहणीय धन प्राप्त करें । दूर या पास हमारे जो शत्रु हमें पराजित करते हैं, उन यज्ञहीन शत्रुओं को विनष्ट करो ।

अथदशमी—

त्वयावयमुत्तमं धीमहे वयो बृहस्पते पप्रिणा सस्त्रिनायुजा ।

मानोदुःशंसो अभिदिप्सुरीशतप्रसुशंसा मतिभिस्तारिषीमहि ॥ १० ॥ ३० ॥

त्वया । वयम् । उत्तमम् । धीमहे । वयः । बृहस्पते । पप्रिणा ।

सस्त्रिना । युजा । मा । नः । दुःशंसः । अभिदिप्सुः । ईशत ।

प्र । सुशंसाः । मतिभिः । तारिषीमहि ॥ १० ॥ ३० ॥

हेबृहस्पते पप्रिणा पृपालनपूरणयोः आह्वगमहनेतिकिन्प्रत्ययः छान्दसोयणादेशः कामा-
नांपूरकेण सस्त्रिनाशुद्धेनयुजासहायेनत्वयाहेतुनाउत्तमंवयोहविलक्षणमजंवयंधीमहे धारयामः
धीधारणे दैवादिकः दुःशंसः दुःशंसीयः अभिदिप्सुः अभिदंभितुं अभिभवितुमिच्छुः पुरुषः नो-

स्माकं माईशत मा ईशिष्ट ईश्वरो मा भवतु ईशो ऐश्वर्ये लेट्यडागमः वयं मतिभिः स्तोत्रैः सुशंसाः शोभनशंसनोपेताः सन्तः प्रतारिषीमहि प्रकर्षेण वर्धेमहि ॥ १० ॥

१०. बृहस्पति, तुम मनोरथ के पूरयिता और पवित्र हो। तुम्हारी सहायता पाकर उत्कृष्ट अन्न प्राप्त करेंगे। जो दुष्ट हमें पराजित करना चाहता है, वह हमारा अधिपति न हो। हम उत्कृष्ट स्तुति-द्वारा पुण्यवान् होकर उत्पत्ति करें।

अनानुदोष्टषभोजग्मिराहवंनिष्टसाशत्रुपृतनासुसासहिः ।

असिसत्यऋणयाब्रह्मणस्पतउग्रस्यचिद्वमितावीळुहर्षिणः ॥ ११ ॥

अननुदः । दृषभः । जग्मिः । आहवम् । निःस्तता । शत्रुम् ।

पृतनासु । सुसहिः । असि । सत्यः । ऋणयाः । ब्रह्मणः । पते ।

उग्रस्य । चित् । दमिता । वीळुहर्षिणः ॥ ११ ॥

हे ब्रह्मणस्पते अनानुदः अनुपश्चाद्ददातीत्यनुदः सयस्यनास्तीत्यननुदः दात्रन्तरशून्यइत्यर्थः अतएव दृषभः कामानां वर्षिता आहवं आहूयतेवेति आहवोयुद्धं आङ्गियुद्ध इति अप्रत्ययः संप्रसारणं च तद्युद्धं जग्मिः गन्ता आह्वगमहनेति किन्प्रत्ययः लिङ्ङ्वादादाहवमित्यत्र षष्ठीप्रतिषेधः शत्रुं शातयितारं निष्टमानितरांतस्य तापकः दृषन्तत्वात् षष्ठीप्रतिषेधः निसस्तपतावनासेवने इति षत्वम् तादौ च नितीति गतेः स्वरः पृतनासुसङ्ग्रामेषु सासहिः शत्रूणामभिभविता एतादृशस्त्वं सत्यः सत्यपराक्रमः सत्यप्रज्ञो वासि ऋणयाः ऋणस्य यावयितासि युमिश्रणामिश्रणयोः प्यन्तस्य क्तिपिणि लोपे लोपोव्योर्वलोति वलोपः किञ्च उग्रस्य चिद ओजस्विनोपि दमिता उपशमयिता वीळुहर्षिणः दृढहर्षस्य कामुकस्य नास्तिकस्य दमयितासि ॥ ११ ॥

११. ब्रह्मणस्पति, तुम्हारे दान की उपमा नहीं है। तुम अभीष्ट-वर्षी हो। युद्ध में जाकर तुम शत्रुओं को सन्ताप देते और उन्हें विनष्ट करते हो। तुम्हारा पराक्रम सत्य है। तुम ऋण का परिशोध करते हो। तुम उग्र हो और मवोन्मत्त व्यक्तियों का वसन करते हो।

अदेवेन मनसा योरिषण्यतिशासामुग्रो मन्यमानो जिघांसति ।

बृहस्पते मा प्रणक्तस्य नो वधो नि कर्म मन्युं दुरेवस्य शर्धतः ॥ १२ ॥

अदेवेन । मनसा । यः । रिषण्यति । शासाम् । उग्रः । मन्यमानः ।

जिघांसति । बृहस्पते । मा । प्रणक् । तस्य । नः । वधः । नि ।

कर्म । मन्युम् । दुःएवस्य । शर्धतः ॥ १२ ॥

यःपुमान् अदेवेनदेवानमन्यमानेन यद्वाआसुरवृत्तिविशिष्टेनमनसास्मान् रिषण्यति
हिनस्ति दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यतीतिनिपातितः यश्चोग्रः पापचित्तः मन्यमानः
आत्मानं बहुमन्यमानः पुमान्शासां उक्थस्यशंसितारं यद्वा अस्माकमाशंसांशासितृणां उग्र
इतिवायोजनीयं अस्मान् जिघांसतिहन्तुमिच्छति हन्तेःसनिअञ्जनगमांसनीतिदीर्घः हेबृह-
स्पते तस्यवधः वध्यतेनेनेतिवधआयुधं नोस्मान् मापृणक् मासंपर्कयतु पृचीसंपर्के श्रमविक-
रणी व्यत्ययेनअमागमः चादिलोपेइतिननिघातः व्यत्ययेनाद्युदात्तः किञ्च दुरेवस्यदुष्टगमन-
स्यशर्धतोबलवतः यद्वा दुष्टाभिसन्धेःवेगंकुर्वतः तस्यमन्युं क्रोधंज्ञानंवानिकर्म त्वत्प्रसादान्नि-
राकर्मश्च ॥ १२ ॥

१२. जो व्यक्ति बेवशून्य मन से हमारी हिंसा करता है और जो
उग्र आत्माभिमानी हमारा वध करने की इच्छा करता है, हे बृहस्पति,
उसका आयुध हमें न छू सके। हम वैसे बलवान् और दुष्ट शत्रु का
क्रोध नाश करने में समर्थ हों।

भरेषुहव्योनमसोपसद्योगन्तावाजेषुसनिताधनं धनम् ।

विश्वाइदर्योअभिदिप्स्वोमृधोबृहस्पतिर्विववर्हरथोइव ॥ १३ ॥

भरेषु । हव्यः । नमसा । उपसद्यः । गन्ता । वाजेषु । सनिता ।

धनमधनम् । विश्वाः । इत् । अर्यः । अभिदिप्स्वः । मृधः ।

बृहस्पतिः । वि । विवर्ह । रथान्इव ॥ १३ ॥

सबृहस्पतिः भरेषुसङ्ग्रामेषुहव्यः योद्धृभिःस्वरक्षणार्थमाह्वातव्यः नमसोपसद्यः सर्वैर्न-
मसोपसदनीयः किञ्च वाजेषुगन्तासंग्रामेषुरक्षार्थंगमनशीलः तथाधनंधनंसनितासंभक्तादा-
तावा तृचन्तत्वात्पृष्टीप्रतिषेधः तथाअर्यः स्वामीबृहस्पतिः अभिदिप्स्वः अभिभवनेच्छावतीः
विश्वाइत् सर्वाएवमृधः हिंसकाः सेनारथानिवयुद्धेवेगेनपरकीयान् रथानिविववर्ह विशेषेण
शिथिलीचकार यद्वा इवशब्दाश्चार्थे रथांश्चविववर्ह लङर्थेलिट् ॥ १३ ॥

१३. युद्ध-काल में बृहस्पति आह्वान-योग्य और नमस्कार-पूर्वक
उपासना-योग्य हैं। वे युद्ध में जाते हैं। सब प्रकार का धन देते हैं।
सबके स्वामी बृहस्पति विजिगीषावाली सारी हिंसक सेनाओं को रथ
की तरह, निहत और विध्वस्त करते हैं।

तेजिष्ठयातपनीरक्षसस्तपयेत्वानिदेदधिरेदृष्टवीर्यम् ।

आविस्तर्कष्वयदसन्तुक्थ्यं बृहस्पतेविपरिरापोअर्दय ॥ १४ ॥

तेजिष्ठया । तपनी । रक्षसः । तप । ये । त्वा । निदे । दधिरे ।
 दृष्टवीर्यम् । आविः । तत् । कृष्व । यत् । असत् । ते । उक्थ्यम् ।
 बृहस्पते । वि । परिहरपः । अर्दय ॥ १४ ॥

हेबृहस्पते तेजिष्ठयातिशयेनतिग्मया तपनीतापकारिण्याहेत्यारक्षसोराक्षसांस्तप ताप-
 य येराक्षसाः दृष्टवीर्ययुद्धेषुदृष्टपराक्रमं त्वात्वांनिदेनिन्दायाविषयंदधिरे कृतवन्तः तान्तापये-
 तिसमन्वयः तेतवउक्थ्यंसर्वैःप्रशंसनीयंद्वीर्यमसत्पूर्वमासीत् तदधुनाआविष्कृष्व प्रकटीकुरु
 तेनचवीर्येणपरिरापः परिवदतोनिन्दकानसुरान् व्यर्दय विशेषेणबाधस्व ॥ १४ ॥

१४. बृहस्पति, अतीव तीक्ष्ण और सन्तापक हेति आयुष से
 राक्षसों को सन्तप्त करो। इन्हीं राक्षसों ने, तुम्हारे पराक्रम के प्रभूत
 होने पर भी, तुम्हारी निन्दा की थी। पूर्वकाल में तुम्हारा जो प्रशंस-
 नीय वीर्य था, इस समय उसका आविष्कार करो और उसके द्वारा
 निन्दकों का विनाश करो।

बार्हस्पत्येपशौएषाहविषोनुवाक्या प्रदानानामितिखण्डेसूत्रितम्—बृहस्पतेअतियदर्यो-
 अर्हात्तष्ट्वियाउपवाचःसचन्तइति एषैवाश्विनशस्त्रेपरिधानीया सूत्रितश्च—बृहस्पतेअतिय-
 दर्योअर्हादितिपरिधानीयेति ।

बृहस्पतेअतियदर्योअर्हाद्युमद्विभातिऋतुमज्जनेषु ।

यद्दीदयच्छर्वसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणधेहिचित्रम्॥१५॥३१॥

बृहस्पते । अर्ति । यत् । अर्यः । अर्हात् । द्युमत् । विभाति ।

ऋतुमत् । जनेषु । यत् । दीदयत् । शर्वसा । ऋतुप्रजात । तत् ।

अस्मासु । द्रविणम् । धेहि । चित्रम् ॥ १५ ॥ ३१ ॥

ऋतप्रजात सत्येनोत्पन्नहेबृहस्पते अर्यःश्रेष्ठोब्राह्मणः सर्वान्कामानतिअतीत्ययद्ब्रह्मवर्चसं
 तेजः अर्हात्पूजयेत् अर्हपूजायां लेट्याडागमः जनेषुब्राह्मणेषुद्युमत् दीप्तियुक्तंऋतुमत् ज्ञानो-
 पेतंयद्ब्रह्मवर्चसंविभाति विशेषेणदीप्यते यच्चशवसावलेनस्वाश्रयंजनेदीदयत् दीदयतिर्दीप्ति-
 र्मा दीपयति चित्रंचायनीयंतद्ब्रह्मवर्चसरूपंद्रविणंअस्मासुधेहिनिधेहि यद्वा अर्यउदारोपि त्वया-
 दत्तंधनंअतीवार्हात् अदधीत् यच्चत्वदत्तंधनंजनेषुतवस्तोत्रंकुर्वाणेषुदीप्तियुक्तंकर्मसाधनंचविभा-
 ति यच्चधनं शवसाज्जादिसप्तध्वादीदयत् स्वाश्रयंदीपयति तादृशं धनमस्मासुधेहि तथाच
 ब्राह्मणम्—बृहस्पतेअतियदर्योअर्हादित्येतयापरिदध्यात्तेजस्कामोब्रह्मवर्चसकामोतीववान्यान्त्र-

हवर्चसमर्हतिद्युमदितिद्युमदिववैब्रह्मवर्चसंविभातीतिवीववैब्रह्मवर्चसंभातियद्दीदयच्छवसक्तप्र-
जातेतिदीदायेववैब्रह्मवर्चसंतदस्मासुद्रविणंधेहिचित्रमितिचित्रमिववैब्रह्मवर्चसंब्रह्मवर्चसीब्रह्मय-
शसीभवतीति ॥ १५ ॥

१५. यज्ञजात बृहस्पति, जिस धन की आर्य लोग पूजा करते हैं,
जो दीप्ति और यज्ञवाला धन लोगों में शोभा पाता है, जो धन अपने
तेज से दीप्तिवाला है, वही विचित्र धन या ब्रह्मचर्य तेज हमें दो।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेएकत्रिंशोवर्गः ॥ ३१ ॥

अथषोडशी-

मानःस्तेनेभ्योयेअभिद्रुहस्पदेनिरामिणोरिपवोअनेषुजागृधुः ।

आदेवानामोहतेविब्रयोहृदिबृहस्पतेनपरःसाम्नोविदुः ॥ १६ ॥

मा । नः । स्तेनेभ्यः । ये । अभि । द्रुहः । पदे । निरामिणः ।

रिपवः । अनेषु । जागृधुः । आ । देवानाम् । ओहते । वि । ब्रयः ।

हृदि । बृहस्पते । न । परः । साम्नः । विदुः ॥ १६ ॥

हेबृहस्पते नोस्मानस्तेनेभ्यः स्यान्मस्तिषुइतिस्तेनाश्वीराः तेभ्योमादाः तानदर्शयति
येचौराद्रुहः प्राणद्रोहस्यपदेस्थानेनिरामिणः नितरांरमणशीलाः रिपवः हिंसकाःसन्तः अ-
नेषुपरकोयेषु अभिजागृधुः अभिकांक्षन्ति गृधुअभिकांक्षायां लितिरूपं येचदेवानांविब्रयः वि-
विशेषेणवर्जनं ब्रीळीइतिधातूवर्जनेवर्तेते यएवंविद्वान्दक्षिणांप्रतिगृह्णातिनैनंदक्षिणाव्लीनाती-
तिएकस्यवर्जनार्थेदृष्टत्वादपरस्यापिवर्जनार्थत्वम् तत्तद्द्विस्वकीयेहृदयेआओहतेआवहन्ति दे-
वानांयागान्स्तुतींश्चनकरवामेतिमन्यन्तइतियावत् तेभ्योस्मान्मादाइतिसमन्वयः येषुमांसः सा-
म्नः साममयात्त्वत्तः परः परस्तादन्यदुत्कृष्टंसामयद्रक्षोघ्नं सामवैरक्षोहमितिश्रुतेः । नविदुर्न-
जानन्ति किन्तु सर्वसाधकंसामत्वामेवविदुषोस्मान् स्तेनेभ्योमादाः ॥ १६ ॥

१६. बृहस्पति, जो चोर द्रोह करने में प्रसन्न होते हैं, जो शत्रु हैं,
जो दूसरे का धन चाहते हैं, जो अपने मन से सर्वांशतः देवों का
बहिष्कार करने की इच्छा करते हैं और जो राक्षसनाशक साम-स्तुति
नहीं जानते, उनके हाथ में हमें नहीं देना।

विश्वेभ्योहित्वाभुवनेभ्यस्परित्वष्टार्जनत्साम्नःसाम्नःकविः ।

सक्रणचिदृणयाब्रह्मणस्पतिर्दुहोहन्तामहन्तस्यधर्तरि ॥ १७ ॥

विश्वेभ्यः । हि । त्वा । भुवनेभ्यः । परि ।

त्वष्टा । अजनत् । साम्नः । साम्नः । कविः ।

सः । ऋणश्चित् । ऋणश्याः । ब्रह्मणः । पतिः । दुहः । हन्ता ।

महः । ऋतस्य । धर्तरि ॥ १७ ॥

हेब्रह्मणस्पते त्वष्टामजापतिः विश्वेभ्योभुवनेभ्यस्परिसर्वेभ्योभूतजातेभ्यः उत्कृष्टत्वात्वां
अजनद्धि अजीजनदखलु ततस्त्वंसाम्नःसाम्नः सर्वस्यापिसाम्नःकविः कुशब्दे अचइरितिइष-
त्ययः उच्चारयिताकर्तासि यद्वा कविःक्रान्तदर्शीत्वष्टासाम्नःसाम्नः सर्वस्यापिसाम्नःसारेण
त्वामजीजनद किञ्च सन्नहणस्पतिः महोमहतऋतस्ययज्ञस्यधर्तरि धारकेयजमानेऋणचिद स्तो-
तृकाममृणमिवचिनोतीतिऋणचिद किञ्च ऋणयाः पापरूपस्यऋणस्ययावयितापृथक्कर्ताचद्रुहः
कर्मणोद्रोग्धुरसुरस्यहन्ताभवेति ॥ १७ ॥

१७. बृहस्पति, त्वष्टा ने तुम्हें सर्वश्रेष्ठ उत्पन्न किया है; इसलिए
तुम सारे सामों के उच्चारण-कर्त्ता हो। यज्ञ आरम्भ करने पर ब्रह्मण-
स्पति उसका सारा ऋण स्वीकार करते और ऋण का परिशोध करते
हैं। वे द्रोहकारी का विनाश करते हैं।

तवश्रियेव्यजिहीतपर्वतो गवां गोत्रमुदसृजो यदङ्गिरः ।

इन्द्रेण युजातमसा परीचत बृहस्पते निरपामौजो अर्णवम् ॥ १८ ॥

तव । श्रिये । वि । अजिहीत । पर्वतः । गवां । गोत्रम् ।

उत्सृजः । यत् । अङ्गिरः । इन्द्रेणा । युजा । तमसा । परिचृतम् ।

बृहस्पते । निः । अपाम् । औजः । अर्णवम् ॥ १८ ॥

अङ्गिरः आङ्गिरसहेबृहस्पते गवामावारकोबलेनाधिष्ठितः पर्वतः तवश्रियेआश्रयणार्थं
व्यजिहीत विवृतद्वारातामगच्छत ततस्त्वंयद्यदागोत्रं इनित्रकट्यचश्चेतिसमूहार्थेत्रप्रत्ययः गवां
समूहमुदसृजनिरगमयः तदाइन्द्रेणयुजासहायेनयुक्तस्त्वंतमसावृत्रासुरेणपरीवृतंपरितआक्रा-
न्तंअपामर्णवंस्थानभूतं मेघंनिरौजः नितरामधोमुखमकार्षीः ॥ १८ ॥

१८. अङ्गिरोवंशीय बृहस्पति, पर्वतों ने गायों को छिपाया था।
तुम्हारी सम्पद् के लिए जिस समय वह उद्घाटित हुआ और तुमने
गायों को बाहर किया, उस समय इन्द्र को सहायक पाकर तुमने वृत्र-
द्वारा आक्रान्त जलाधारभूत जल-राशि को नीचे किया था।

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्तामूक्तस्य बोधितनयंच जिन्व ।

विश्वंतद्द्रव्यदवन्ति देवा बृहद्देमविदथे सुवीराः ॥ १९ ॥ ३२ ॥

ब्रह्मणः । पते । त्वम् । अस्य । यन्ता । सुऽउक्तस्य । बोधि ।
तनयम् । च । जिन्व । विश्वम् । तत् । भद्रम् । यत् । अवन्ति ।
देवाः । बृहत् । वदेम् । विदथे । सुऽवीराः ॥ १९ ॥ ३२ ॥

हेब्रह्मणस्पते ब्रह्मणांस्तोत्राणामधिपते अस्यजगतोयन्तानियामकस्त्वं सूक्तस्यअस्मदीय-
मिदं ब्राह्मणस्पत्यंसूक्तंबोधि बुध्यस्व त्वंतनयंपुत्रपौत्रादिलक्षणंसन्तानंचजिन्व जिविःप्रीणनार्थः
लोटरूपम् प्रीणय भवादृशादेवायदवन्तिरक्षन्ति तत्तादृशंविश्वंसर्वभद्रंकल्याणंभवति अतोवयं
विदथेस्मिन् यज्ञेसुवीराः शोभनपुत्रपौत्राःसन्तः बृहत्प्रभूतमिदंस्तोत्रंवदेमब्रूयाम ॥ १९ ॥

१९. ब्रह्मणस्पति, तुम इस संसार के नियामक हो। इस सूक्त को जानो। हमारी सन्ततियों को प्रसन्न करो। देवता लोग जिसकी रक्षा करते हैं, वह भली भाँति कल्याणवाहक है। हम पुत्र और पौत्रवाले होकर इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे।

॥ इतिद्वितीयस्यषष्ठेद्वात्रिंशोवर्गः ॥ ३२ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् । पुमर्थीश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरेणसा-
यणाचार्येणविरचिते माधवोपेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येद्वितीयाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितवेदायोवेदेभ्योखिलंजगद ॥ निर्ममेतमहंवन्देविद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

अथऋषिच्छन्दोदेवताविनियोगपुरःसरंसप्तमो व्याख्यायते गात्समदस्यद्वितीयमण्डलस्य तृतीयेनुवाकेदशसूक्तानि तत्रैकंसूक्तं व्याकृतम् सेमामितिषोळशर्चद्वितीयंसूक्तम् अत्रानुक्रम्य-
ते—सेमांषोळशान्त्यात्रिष्टुप्द्वादशीचसैन्द्रीचेति मण्डलद्रष्टागृत्समदऋषिः द्वादशीषोडशयौत्रिष्टुभौ
शिष्टाचतुर्दशजगत्यः ब्राह्मणस्पत्यंहेत्युक्तत्वात् तुष्टादिपरिभाषयाइदमादीनित्रीणिस्सूक्तानिब्रा-
ह्मणस्पत्यानि अस्यसूक्तस्यद्वादशीऐन्द्रीइन्द्रदेवत्या चशब्दात् ब्राह्मणस्पत्याच सामान्यविनि-
योगःपूर्वमेवोक्तः विशेषस्तुलिङ्गादवगन्तव्यः ।

अम् सेमामविड्विप्रभृतिर्यईशिषेयाविधेमनवयामहागिरा ।

यथानोमीद्वान्स्तवतेसखातवबृहस्पतेसीसंधःसोतनोमतिम् ॥१॥

सः । इमाम् । अविड्वि । प्रभृतिम् । यः । ईशिषे । अया ।

विधेम । नवयाम् । महा । गिरा । यथा । नः । मीद्वान् । स्तवते ।

सखा । तव । बृहस्पते । सीसंधः । सः । उत । नः । मतिम् ॥ १ ॥

हेबृहस्पते यस्त्वंईशिषेसर्वस्यजगतईश्वरोभवसि सत्त्वंइमामस्मदीयांप्रभृतिंप्रकर्षेणभृतां स्तु-
तिंअविड्विप्राप्नुहि अवतेःप्राप्त्यर्थस्यलोढचेतद्रूपम् वयंचत्वांअयाअनयाछान्दसोवर्णलोपः न-
वयानूतनयाप्रत्यग्रयामहामहत्यागिरावेदरूपयास्तुतिलक्षणयावाचाविधेमपरिचरेम विधतिःप-
रिचरणकर्मा उतअपिचनोस्माकं मध्येमीद्वान्सेक्तास्तुतेर्वर्षिता कर्तेतियावत् तवसखामित्रभूतः
सन् यथायेनप्रकारेणयत्कामनयास्तवतेत्वांस्तौति हेबृहस्पते बृहतोब्रह्मणोमन्त्रस्यस्वामिन् सत्त्वं
नोस्माकंमर्तिं तदभिमतंफलंसीसंधः साधय छान्दसेलुङिचङिप्रतद्रूपम् ॥ १ ॥

१. ब्रह्मणस्पति, तुम सारे संसार के स्वामी हो। हमारे द्वारा भली भाँति की गई स्तुति को ग्रहण करो। हम तुम्हारी, इस नवीन और बृहत् स्तुति के द्वारा, सेवा करते हैं। हमें अभिमत फल प्रदान करो; क्योंकि, बृहस्पति, हम तुम्हारे बन्धु हैं। हमारा स्तोता तुम्हारी स्तुति करता है।

अथद्वितीया

योनन्त्वान्यनमन्योजंसोतादर्दमन्युनाशम्बराणि वि ।
 प्राच्यावयदच्युताब्रह्मणस्पतिराचाविशद्वसुमन्तंविपर्वतम् ॥ २ ॥
 यः । नन्त्वानि । अनमत् । नि । ओजंसा । उत । अदर्दः । मन्युना ।
 शम्बराणि । वि । प्र । अच्यवयत् । अच्युता । ब्रह्मणः । पतिः ।
 आ । च । अविशत् । वसुमन्तम् । वि । पर्वतम् ॥ २ ॥

योब्रह्मणस्पतिः नन्त्वानि नमनीयानिराक्षसादीनिओजसाबलेनन्यनमत नितरामनमयत्
 प्रह्वीभूतान्यकरोत् उतअपिच सत्रह्मणस्पतिर्मन्युना मनुनाक्रोधेनवा मन्युर्मन्यतेर्दीप्तिकर्मणःक्रो-
 धकर्मणोवधकर्मणोवेतियास्कः । शंभराणि मेघनामैतद् मेघान्वयदर्दः वर्षणार्थंविदारितवान् दृ-
 विदारणेइत्यस्माद्यङ्लुगन्तालङ्घ्येतद्रूपम् तदनन्तरंअच्युताअच्युतानिनैश्चल्येनमेघेवस्थितान्यु-
 दकानि प्राच्यावयत् प्रकर्षेणगमयत् मेघान्निरगमयदित्यर्थः तथावसुमन्तंगोरूपधनवन्तं पर्वतंब-
 लनाम्रासुरेणबिलद्वारेपिधानार्थंनिहितं शिलोच्चयंआचआभिमुख्येनचेत् चशब्दश्चेदर्थः समुच्च-
 यार्थत्वेतुचवायोगेप्रथमेतिपूर्वस्याच्यावयदित्यस्याद्युदात्तत्वंस्यात् अस्यचसर्वानुदात्तत्वं चेदर्थेतु
 निपातैर्यद्यदिहन्तेतिनिघातप्रतिषेधःसिध्यति व्यविशत् विशेषेणप्रविशति तदानींतद्गोरूपधनं
 प्राप्नोदित्यर्थः ॥ २ ॥

२. बृहस्पति, अपनी सामर्थ्य से, तुमने तिरस्करणीयों का तिर-
 स्कार किया था, क्रोध-परवश होकर शम्बर को विदीर्ण किया था,
 निश्चल जल को चालित किया था और गोघनपूर्ण पर्वत में प्रवेश
 किया था ।

अथतृतीया-

तद्देवानां देवतमाय कर्त्तुमश्रंभन्तृह्णाव्रदन्तवीळिता ।
 उद्गाआजदभिनद्ब्रह्मणावलमगूहत्तमोव्यचक्षयत्स्वः ॥ ३ ॥
 तत् । देवानाम् । देवतमाय । कर्त्तुम् । अश्रंभन् । हृह्णा ।
 अव्रदन्त । वीळिता । उत् । गाः । आजत् । अभिनत् । ब्रह्मणा ।
 २ वलम् । अगूहत् । तमः । वि । अचक्षयत् । स्वः । रितिस्वः ॥ ३ ॥

देवानामिन्द्रादीनांमध्येदेवतमाय अतिशयेनदानादिगुणयुक्ताय षष्ठ्यर्थेचतुर्थी ईदृशस्य ब्रह्मणस्पतेस्तत्कर्तृकत्वकर्म किंपुनस्तदितिचेदुच्यते—दृष्ट्वा दृढानिपर्वतादीनि अश्रमन् श्रं-थविमोचनप्रतिहर्षणयोः अस्यबलेनश्रथितानि विश्लिष्टान्यभूवन् तथावीळितावीळितानिसंस्तं भित्तानिदृढीकृतानिवृक्षादीनि वीळयतिश्रव्रीडयतिश्रसंस्तंभकर्माणावितियास्कः । अब्रदन्त मृ-दून्यभवन् ब्रदतिर्मृदूभावकर्मा अपिचसब्रह्मणस्पतिः बलेनापहतागाः उदाजत् अजगतिक्षेपणयोः देवान्मृत्युदगमयत् तथाब्रह्मणाआत्मीयेनमन्त्रेणबलंसर्वस्यावरकमसुरंअभिनत् मन्त्रसामर्थ्येनाभै-त्सीत् तदनन्तरंबलेनोत्पादितंतमः ध्वान्तंअगूहत् गुहूंसंवरणे गूढमदृश्यमकरोत् तदनन्तरं स्वरा-दित्यंब्यचक्षयत् तमसोनिराकरणेनतत्स्थमदर्शयत् चष्टिःपश्यतिकर्मा ॥ ३ ॥

३. देव-श्रेष्ठ देव बृहस्पति के कार्य से सुदृढ़ पर्वत शिथिल हुआ था और स्थिर वृक्ष भग्न हुआ था । उन्होंने गायों का उद्धार किया था । मंत्र-द्वारा बलासुर को भिन्न किया था । अन्धकार को अदृश्य किया था । आदित्य को प्रकट किया था ।

अश्मास्यमवतंब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसातृणत् ।

तमेवविश्वेपपिरेस्वदृशोबहुसाकंसिसिचुरुत्समुद्रिणम् ॥ ४ ॥

अश्मदस्यम् । अवतम् । ब्रह्मणः । पतिः । मधुधारम् । अभि ।

यम् । ओजसा । अतृणत् । तम् । एव । विश्वे । पपिरे । स्वःदृशः ।

बहु । साकम् । सिसिचुः । उत्सम् । उद्रिणम् ॥ ४ ॥

ब्रह्मणस्पतिः ब्रह्मणोमन्त्रस्यपतिः पालयितादेवः अश्मास्यं अश्ववद्वृद्धतरास्यम् यास्क-स्त्वाह—अशनवन्तमास्यन्दनवन्तमिति । व्यापनवन्तम् आसेचनवन्तमितितस्यार्थः मधुधारं मधुर्मादयित्री उदकधारायस्यतादृशम् अवतंअवस्तात्ततंविस्तृतं यमेवंओजसाबलेनअभ्यतृणत् उत्तुदिर्हिंसानादरयोः अहिंसीत् वर्षणार्थमवधोदित्यर्थः तमेवमेधंविश्वेसर्वेस्वदृशः स्वरादित्यः तस्यसंबन्धिनोद्गष्टारोरश्मयः पपिरे धर्मकालेपिबन्ति मेघेनवृष्टस्योदकस्यपानात्तमेवपिबन्तीत्यु-च्यते तेचरश्मयोवर्षासुउत्तं उत्सेचनवन्तंउद्रिणंउदकवन्तंमेघंसाकंसहयुगपदेवबहुसिसिचुः धर्मकालेयत्पीतं ततोपिबहुतरंसहस्रगुणितं सिञ्चन्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. बृहस्पति ने पत्थर की तरह दृढ़ मुखवाले, मधुर जल से पूर्ण और निम्न अवनत जिस मेघ का, बल-प्रयोग द्वारा, वध किया था, उसका आदित्य-किरणों ने जलपान किया था और उन्होंने ही जलधारा-मय वृष्टि का सिंचन किया था ।

सनाताकाचिद्भुवनाभवीत्वामाद्भिःशरद्भिर्दुरोवरन्तवः ।

अयंतन्ताचरतोअन्यदन्यदिद्याचकारव्युनाब्रह्मणस्पतिः ॥ ५ ॥ १ ॥

सना । ता । का । चित् । भुवना । भवीत्वा । मातृऽभिः ।
 शरतृऽभिः । दुरः । वरन्त । वः । अयतन्ता । चरतः । अन्यतृऽअन्यत् ।
 इत् । या । चकार । वयुना । ब्रह्मणः । पतिः ॥ ५ ॥ १ ॥

हेऋग्विजयमानाः वीर्युष्मदर्थसना सनातनानि ता तानिकाचिद् कानिचिद् ब्रह्म-
 णस्पतेः प्रज्ञानानि भुवनाभुवनानां सुपांसुलुगितिषष्ठ्यालुक् भुवनानामुदकानां भवीत्वा भा-
 व्यानां दुरोद्वाराणिमाद्भिः मासैः पद्भित्यादिनामासशब्दस्यमासभावः स्वतवस्मासोषसांच-
 इष्यते इतितत्वम् शरद्भिः संवत्सरैश्चवरन्त विवृण्वन्ति तत्कालेवर्षणार्थमेघद्वाराण्युद्धाटयन्ती-
 त्यर्थः कानिपुनस्तानि ब्रह्मणस्पतिर्यायानि वयुना ज्ञानानामैतदज्ञानानिमन्त्रविषयाणिचकार
 कृतवान् तदनन्तरं अयतन्ता अयतमानौ अप्रयत्नौ उभौलोकौद्यौश्च पृथिवीच अन्यदन्यदि-
 त् अन्यदन्यदेवपृथिवीवृष्टिजलं दिव्यमुदकंद्यौः उदककार्यं हविलक्षणं पार्थिवमन्नं एवं पर-
 स्परव्यतिहारेणचरतोभुञ्जाते चरगतिभक्षणयोः ॥ ५ ॥

५. ऋत्विको, तुम्हारे ही लिए बृहस्पति के सनातन और विचित्र
 प्रज्ञान ने महीने-महीने और साल-साल होनेवाली वर्षा का द्वार
 उद्घाटित किया था । बृहस्पति ने ऐसे प्रज्ञानों को मंत्र-विषयक किया था ।
 चेष्टा करके छावा-पृथिवी परस्पर सुख बढ़ाती हैं ।

अभि॒नक्ष॑न्तोअ॒भिये॑तमा॒न॒शुर्नि॒धिप॑णीनां॒पर॑मंगुहा॒हित॑म् ।

तेवि॒द्वांसः॑प्रति॒चक्ष्या॑न्ता॒पुन॑र्यत॒उ॒आय॑न्तदु॒दीयुरा॑विश॑म् ॥ ६ ॥

अभि॒नक्ष॑न्तः । अ॒भि । ये । तम् । आ॒न॒शुः । नि॒धिम॑म् । प॒णीना॑म्
 प॒र॒मम् । गुहा॑ । हि॒तम् । ते । वि॒द्वांसः॑ । प्र॒ति॒चक्ष्य॑ । अ॒नृता॑ । पुनः ।
 यतः॑ । ऊँ इति॑ । आयन् । तत् । उत् । ईयुः । आ॒विश॑म् ॥ ६ ॥

गोसमूहेपणिभिरसुरैरपहतेसति पणीनांस्थानं सरमाख्ययादेवशुन्याज्ञात्वा ब्रह्मण-
 स्पतिनासृष्टाअङ्घ्रिरसस्तवस्थानंप्राप्य गोसमूहं पणिभिर्निर्मितामायाश्चदृष्ट्वा असुरनिवासस्था-
 नं स्वहस्तोद्भूतेनाग्निनादग्ध्वा प्रत्यागच्छन् तदेतवद्वचेनोच्यते अभिनक्षन्तः अभितोगच्छन्तो-
 येङ्घ्रिरसःतंनिधिगोसमूहरूपं निधानं धनं परममुत्कृष्टं पणानां तृतीयार्थेषष्ठीपणिभिः गुहागुहायां
 हितंनिहितं स्थापितं अभ्यानशुः अभिलक्ष्यानशिरे प्राप्तवन्तः विद्वांसोभिज्ञास्तेङ्घ्रिरसः अ-
 नृताअनृतानिअसुरैः कृतामायाः प्रतिचक्ष्यदृष्ट्वा आविशं आवेष्टुं प्रवेष्टुंयतउयतएव स्थानादायन्
 अच्छगन् तत्स्थानं पुनरुदीयुः उदगच्छन् उत्कर्षेणप्राप्ताः ॥ ६ ॥

६. विज्ञ अङ्घ्रिरा लोगों ने, चारों ओर खोजते हुए, पणियों के
 बुरग में छिपाये हुए परमधन को प्राप्त किया था । माया का दर्शन
 करके ये जिस स्थान से गये थे, फिर वहीं गये ।

ऋतावानः प्रतिचक्ष्यान्तापुनरानातस्थुः कवयो महस्पथः ।

ते बाहुभ्यां धमितमग्निमश्मनि न किष्णो अस्त्यरणो जहुर्हितम् ॥ ७ ॥

ऋतवानः । प्रतिचक्ष्यं । अनृता । पुनः । आ । अतः । आ ।

तस्थुः । कवयः । महः । पथः । ते । बाहुभ्याम् । धमितम् ।

अग्निम् । अश्मनि । नर्किः । सः । अस्ति । अरणः । जहुः । हि । तम् ॥ ७ ॥

ऋतावानः ऋतमितिसत्यनामधेयं तद्वन्तः कवयः क्रान्तदर्शिनः सर्वज्ञा अङ्गिरसः अनृता अनृतानि प्रतिचक्ष्य पूर्वोक्तप्रकारेण दृष्ट्वा अतः अस्मात्स्थानात् पुनराजिगमिषवः महस्पथो महतो मार्गं प्रति आतस्थुः अवतस्थिरे अवतिष्ठमानाश्चेते बाहुभ्यां हस्ताभ्यां धमितमन्त्येनोत्पादितं प्रज्वालितं तमग्निं अश्मनि पणीनां निवासभूतेशिलोच्चये जहुर्हि दग्धुं त्यक्तवन्तः खलु अरणः अरमयिता दाहेन दुःखकारी सोमिः पूर्वतन्त्रनकिरस्ति न विद्यते अविद्यमानमग्निं स्वसामर्थ्यादुत्पाद्य तन्त्रनचिक्षिपु रित्यर्थः ॥ ७ ॥

७. सत्यवादी और सर्वज्ञाता अङ्गिरा लोग माया का दर्शन करके पुनः प्रधान मार्ग से उसी ओर गये । उन्होंने हाथों से जलाये अग्नि को पर्वत पर फेंका । पहले वे ध्वंसक अग्नि वहाँ नहीं थे ।

ऋतज्येन क्षिप्रेण ब्रह्मणस्पतिर्यत्र वष्टि प्रतदश्रोति धन्वना ।

तस्य साध्वी र्षवो याभिरस्यति नृचक्षसो दृशये कर्णयोनयः ॥ ८ ॥

ऋतज्येन । क्षिप्रेण । ब्रह्मणः । पतिः । यत्र । वष्टि । प्र । तत् ।

अश्रोति । धन्वना । तस्य । साध्वीः । र्षवः । याभिः । अस्यति ।

नृचक्षसः । दृशये । कर्णयोनयः ॥ ८ ॥

ऋतज्येन ऋतंसत्यमेव ज्यायस्य तेन क्षिप्रेण इषूणाक्षेपकेण धन्वनाधारणभूतेन धनुषायः ब्रह्मणस्पतिः ब्रह्मणो मन्त्रस्य पालयिता देवः यत्र यस्मिन् विषये वष्टि कामयते तत्प्राप्नोति प्रकर्षेण व्याप्नोति अश्रोतेर्व्यत्ययेन परस्मैपदम् तस्य धनुषः साध्वीः साधिकास्ता इषवो भवन्ति याभिरिषुभिः ब्रह्मणस्पतिरस्यति राक्षसादीन् क्षिपति कीदृश्यस्ताः नृचक्षसः नृन्पश्यतः उपलक्षणमेतत् सर्वज्ञस्य ब्रह्मणस्पतेः दृशये दर्शनाय ज्ञानाय जाताः कर्णयोनयः श्रोत्रेन्द्रियेण ग्राह्यमन्त्रपूता आकर्णकृष्टा वा बाणाः ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रैरेव सर्वसाधयतीति भावः ॥ ८ ॥

८. बृहस्पति वाण-क्षेपक और सत्यरूप ज्यावाले हैं । वे जो चाहते हैं, धनुष के द्वारा प्राप्त कर लेते हैं । जिस वाण को वे फेंकते हैं, वह कार्य-साधन में कुशल है । वे वाण दर्शनार्थ उत्पन्न हुए हैं । कर्ण ही उनका उत्पत्ति-स्थान है ।

अथनवमी—

ससंनयःसविनयःपुरोहितःससुष्टुतःसयुधिब्रह्मणस्पतिः ।
चाक्ष्मोयद्वाजंभरतेमतीधनादिसूर्यस्तपतितप्यतुर्दथा ॥ ९ ॥

सः । ससंनयः । सः । विनयः । पुरःहितः । सः । सुष्टुतः । सः ।
युधि । ब्रह्मणः । पतिः । चाक्ष्मः । यत् । वाजम् । भरते । मती ।
धना । आत् । इत् । सूर्यः । तपति । तप्यतुः । दथा ॥ ९ ॥

पुरोहितोदैवैःपुरतोत्रस्थापितः सब्रह्मणस्पतिः संनयः विश्लिष्टानांमन्त्रैःसंगमयिताभ-
वति विनयः संगतानांविविधनेतापृथक्कर्तापिसएव तथा ससुष्टुतः शोभनंस्तोत्रभिःस्तुतश्च
भवति तथायुधिसंग्रामेसस्तोतृणामनुग्रहाय प्रादुर्भवतीतिशेषः यद्यदाचाक्ष्मः चष्टेः क्षमतेर्वा-
सर्वस्यद्रष्टासर्वसहोवा ब्रह्मणस्पतिः वाजमन्त्रंमतीमननीयंप्रशस्तंधनाधनंचस्तोतृणामर्थायभरते
विभर्ति वृष्टिद्वारापोषयति आदित्यअनन्तरमेवतप्यतुस्तापकःसूर्यः वृथा अनायासवचनमेतद
अनायासेनतपतिदीप्यते ब्रह्मणस्पतिनादत्तैरन्धैर्धनैश्चयज्ञस्यसिद्धत्वात्स्वयंकेवलंहवींषिभुञ्जान-
एववर्ततेइत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. ब्रह्मणस्पति पुरोहित हैं । वे सारे पदार्थों को पृथक् और एकत्र
करते हैं । सब उनकी स्तुति करते हैं । वे युद्ध में प्रकट होते हैं ।
सर्वदशीं बृहस्पति जिस समय अन्न और धन धारण करते हैं, उस समय
अनायास सूर्य उगते हैं ।

अथदशमी—

विभुप्रभुप्रथममेहनावतोबृहस्पतेःसुविदत्राणिराध्या ।
इमासातानिवेन्यस्यवाजिनोयेनजनाउभयेभुञ्जतेविशः ॥ १० ॥ २ ॥
विभु । प्रभु । प्रथमम् । मेहनावतः । बृहस्पतेः । सुविदत्राणि ।
राध्या । इमा । सातानि । वेन्यस्य । वाजिनः । येन । जनाः । उभये ।
भुञ्जते । विशः ॥ १० ॥ २ ॥

विभुविभूनिव्याप्तानि प्रभुप्रभूणिप्रौढानि प्रथमं प्रथमानिमुख्यानि एवंभूतानिमेहनावतः
वर्षणवतोवृष्टिप्रदस्यबृहस्पतेः बृहतोमन्त्रस्यपालयितुः संबन्धीनि सुविदत्राणि विदुलाभे सुविदेः
कत्रन् सुष्टुलब्धव्यानि सुविदत्रंधनंभवतीतियास्कः । राध्याराध्यानिस्म्यक्साधनीयानिप्राप्त-
व्यानीतियावत् इमासातानीमानिधनानिवेन्यस्यकमनीयस्यवाजिनो नवतोबृहस्पतेः तृतीयार्थे

षष्ठी बृहस्पतिनादत्तानियेन धनेन उभये उभयविधाजनाः स्तोतारो यजमानाश्च देवामनुष्याश्च वा विशो निविष्टाः सन्तो भुञ्जते भोगान् लभन्ते तत्सर्वं बृहस्पतिना दत्तमित्यर्थः ॥ १० ॥

१०. वृष्टिवाता बृहस्पति का धन चारों ओर व्याप्त, प्रापणीय, प्रभूत और उत्तम है। कमनीय और अन्नवान् बृहस्पति ने यह सारा धन दान किया है। दोनों प्रकार के मनुष्य (यजमान और स्तोता) ध्यानावस्थित चित्त से इस धन का उपभोग करते हैं।

॥ इति द्वितीयस्य सप्तमे द्वितीयो वर्गः ॥ २ ॥

यो वरे वृजने विश्वथा विभुर्महामु रणवः शर्वसा ववक्षिथ ।

स देवो देवान् प्रतिपप्रथे पृथु विश्वे दुता परिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ ११ ॥

यः । अवर । वृजने । विश्वस्था । विश्वभुः । महाम् । ऊँ इति ।

रणवः । शर्वसा । ववक्षिथ । सः । देवः । देवान् । प्रति । पप्रथे । पृथु ।

विश्वा । इत् । ऊँ इति । ता । परिभूः । ब्रह्मणः । पतिः ॥ ११ ॥

विश्वथा सर्वप्रकारेण विभूर्व्यासः रणवोरमयिता स्तोतव्यो वायो ब्रह्मणस्पतिः अवरैरिच्छे वृजने वर्जनहेतुभूते बले वर्तमानं दुर्बलमितियावत् महामुमहान्तं च छान्दसो वर्णलोपः उभयविधं स्तोतारं शर्वसा आत्मीयेन बलेन ववक्षिथ वोढुमिच्छति सर्वदा वहतीतियावत् वहतेः सन्नन्तस्य लिट्येतद्रूपं पुरुषव्यत्ययः स देवो दानादिगुणयुक्तः देवान् प्रति सर्वेषां देवानां प्रतिनिधिः सन् पृथुपप्रथे अत्यन्तं प्रथते यशसा विस्तीर्णो भवतीतियावत् यस्मादेवं तस्मात् विश्वे दुसर्वाण्येव तातानि सर्वाणि भूतजातानि परिभूः परिभवन् अभिभवन् वर्तत इति शेषः ॥ ११ ॥

११. चारों ओर व्याप्त और स्तवनीय ब्रह्मणस्पति अतीव और महान् बली, दोनों प्रकार के स्तोताओं की, अपने शक्ति से, रक्षा करते हैं। दानादि गुणवाले बृहस्पति देवों के प्रतिनिधि रूप से सर्वत्र अत्यन्त विख्यात हैं। इसी लिए वे सारे प्राणियों के स्वामी भी हुए हैं।

विश्वं सत्यं मघवाना युवोरिदापश्च न प्रमिनन्ति व्रतं वाम् ।

अच्छेन्द्रा ब्रह्मणस्पती हविर्नो अयुजैव वाजिनां जिगातम् ॥ १२ ॥

विश्वम् । सत्यम् । मघवाना । युवोः । इत् । आपः । चन । प्र ।

मिनन्ति । व्रतम् । वाम् । अच्छेन्द्रा । इन्द्रा ब्रह्मणस्पती इति । हविः ।

नः । अन्नम् । युजा इव । वाजिनां । जिगातम् ॥ १२ ॥

हेमघवाना मघमितिधननाम तद्वन्ताविन्द्राब्रह्मणस्पती युवोरित युवयोरेव विश्वंसर्वं
स्तोत्रं सत्यंयथार्थं स्तुत्यायद्यद्गुणजातं प्रतिपाद्यते तत्सर्वंयुवयोर्विद्यमानमेव नत्वारोपितमि-
त्यर्थः तथाचनेत्येतत्पदद्वयसमुदायः ऐकपद्यंत्वाध्यापकसाम्प्रदायिकं यद्येवशब्दस्यपूर्वपदेन
आपश्चआपोपिउपलक्षणमेतत् एतदुपलक्षितानिसर्वाण्यपिभूतानिवांयुवयोर्व्रतं कर्मनप्रमि-
न्तिनहिंसन्ति मीङ्गहिंसायाम् क्रैयादिकः मीनातेर्निगमइतिह्रस्वत्वम् हेइन्द्राब्रह्मणस्पती नो-
स्माकंहविरच्छाभिमुख्येन जिगातंगच्छतम् आगच्छतमितियावत् जिगातिर्गतिकर्मा जौहो-
त्यादिकः तत्रदृष्टान्तः—युजेववाजिना युजारथेनियुक्तौवाजिनौ वेजनवन्तावश्वौअन्नंघासं प्र-
तियथास्वयमेवशीघ्रंगच्छतस्तद्वत् शीघ्रमागच्छतमित्यर्थः युजेवेत्यत्रसुपांसुलुगितिपथमाद्वि-
चनस्याकारः तृतीयायांहिसावेकाचइतिविभक्तेरुदात्तत्वम् ॥ १२ ॥

१२. इन्द्र और ब्रह्मणस्पति, तुम धनवान् हो। सारा सत्य तुम्हारा
ही है। तुम्हारे व्रत को जल नहीं मार सकता जैसे रथ में जुते हुए
घोड़े खाद्य के सामने दौड़ते हैं, वैसे ही तुम भी हमारे हव्य के लिए
दौड़ो।

अथत्रयोदशी—

उताशिष्टाअनुशृण्वन्तिवह्नयःसभेयोविप्रोभरतेमतीधना।
वीळुद्वेषाअनुवशाऋणमाददिःसहवाजीसमिथेब्रह्मणस्पतिः ॥ १३॥

उत । आशिष्टाः । अनु । शृण्वन्ति । वह्नयः । सभेयः । विप्रः ।
भरते । मती । धना । वीळुद्वेषाः । अनु । वशा । ऋणम् । आददिः ।
सः । ह । वाजी । समिथे । ब्रह्मणः । पतिः ॥ १३ ॥

उतअपिचआशिष्टाः आशुतराः शीघ्रगामिनोवह्नयः अश्वनमैतत् वोढारोब्रह्मणस्प-
तेरश्वाअनुशृण्वन्ति अस्माभिःकृतंस्तोत्रं अनुक्रमेणशृण्वन्ति यद्वा ब्रह्मणस्पतिना कृतमनु-
शासनं शृण्वन्ति अतस्ते तमस्मदीयंयज्ञं प्रापयन्त्वितिशेषः सभेयः सभायांसाधुः ढञ्छन्दसी-
तिढः विप्रोमेधावीअध्वर्युर्होतावामतीमत्यामननीयेनस्तोत्रेण सुपांसुलुगितिपूर्वसवर्णदीर्घः घ-
नाहविलक्षणाधिधनानितस्मै ब्रह्मणस्पतये भरतेविभर्ति संपादयतीतियावत् यद्वा स्तोत्रेणध-
नानिभरते विभर्तिपोषयति अतोवीळुद्वेषाःवीळुः दृढान् प्रबलान् राक्षसादीन् द्वेष्टीति तादृशो-
ब्रह्मणस्पतिः वशावशायागोः सुपांसुलुगितिषष्ठ्यालुक् ऋत्यकइतिप्रकृतिभावः ऋणंअस्मा-
भिर्यज्वभिः प्रदेयं अवदानात्मकं अनुअनुक्रमेणादिरादाताभवत्वितिशेषः अवदानस्य ऋण-

त्वं चैतत्तिरीयेभिर्भ्रूणवाजायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्य इत्यादिना स्पष्टमात्रातम् । यद्वा अनुरा-
नुगुण्ये वशावशस्य कामस्याभिलाषस्यानुगुणं आदाता भवत्वित्योज्यम् हशब्दः प्रसिद्धौ सखलु
ब्रह्मणस्पतिः समिथे संयन्ति सङ्गच्छन्ते स्मिन्नाहुतिभिर्देवा इतिसमिथो यज्ञः तस्मिन्वाजी अ-
नवान् तस्माद्धविष आदाता भवत्वित्यर्थः ॥ १३ ॥

१३. ब्रह्मणस्पति के वेगवान् घोड़े हमारा स्तोत्र सुनते हैं । मेधावी
और सभ्य अद्वैत्य, मनोरम स्तोत्र-द्वारा, हव्य प्रदान करते हैं । परा-
क्रमियों के दमनकारी ब्रह्मणस्पति हमारे पास इच्छानुसार ऋण
स्वीकार करते हैं । अस्त्रवान् ब्रह्मणस्पति युद्ध में हव्य ग्रहण करें ।

ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशंसत्योमन्युर्महिकर्माकरिष्यतः ।

योगाउदाजत्सदिवेविचाभजन्महीवरीतिः शर्वसासरत्पृथक् ॥ १४ ॥

ब्रह्मणः । पतेः । अभवत् । यथावशम् । सत्यः । मन्युः । महि ।

कर्म । करिष्यतः । यः । गाः । उत्आजत् । सः । दिवे । वि । च ।

अभजत् । महीइव । रीतिः । शर्वसा । असरत् । पृथक् ॥ १४ ॥

महिमहत्कर्मकरिष्यतः ब्रह्मणस्पतेः मन्युः मननसाधनो मन्त्रः क्रोधोवायथावशं यथाका-
मंसत्यः अवितथोभवत् यथाकामयते तथा करोतीत्यर्थः यो ब्रह्मणस्पतिः पणिभिरपहतागाः उ-
दाजत् उदगमयत् गुहायानिरगमयदित्यर्थः स ब्रह्मणस्पतिः दिवेद्युलोकाय तत्रत्येभ्यो देवेभ्य इ-
त्यर्थः व्यभजच्च तागाविभक्ताश्चाकरोत् सच गोसमूहः महीवरीतिः महतीस्तुतिरिव रीङ्स्त्रवणे
यथागंगादीनां स्रोतः विभक्तं सत् निन्नदेशाभिमुखं प्रसरति तथा शर्वसा आत्मीयेन बलेन तत्तदे-
वगृहं पृथक् विभिन्नं असरत् अगच्छत् ॥ १४ ॥

१४. जिस समय ब्रह्मणस्पति किसी महान् कर्म में प्रवृत्त होते
हैं, उस समय उनका मन्त्र उनकी अभिलाषा के अनुसार सफल होता
है । जिन्होंने गायों को बाहर किया है, उन्होंने द्युलोक के लिए उनका
भाग किया है । महान् स्रोत की तरह गायें, अपने बल से, अलग-अलग
गई हैं ।

ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहारायः स्याम रथ्योऽवयस्वतः ।

वीरेषु वीरौ उपपृग्धि नस्त्वं यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे हवम् ॥ १५ ॥

ब्रह्मणः । पते । सुयमस्य । विश्वहा । रायः । स्याम । रथ्यः ।

वयस्वतः । वीरेषु । वीरान् । उप । पृग्धि । नः । त्वम् । यत् ।

ईशानः । ब्रह्मणा । वेषि । मे । हवम् ॥ १५ ॥

हेब्रह्मणस्पते मन्त्राधिपते सुयमस्यसुष्ठुनियन्तव्यस्य वयस्वतोन्नयुक्तस्य रायोधनस्यविश्वहा विश्वेषुसर्वेष्वहस्सुरथयोधिपतयः स्यामभूयास्म रथाएषांसन्तीतिरथ्यः छन्दसीवनिपावितिम-
त्वर्थीयोयः ईकारः अपिच नोस्माकंवीरेषुवीर्याज्जातेष्वस्मदीयेषुपुत्रेषुवीरान्पुत्रान्त्वंउपपृग्धि सं-
पृक्तान्कुरु उत्पादय पृचीसंपर्के रौधादिकः वयंपौत्रानपिलभेमहीतियावत् यद्यतः ईशानः सर्व-
स्येश्वरस्त्वं ब्रह्मणा अन्ननामैतत् हविर्लक्षणेनाच्चेनसह मेहवम् मदीयंस्तुतिलक्षणमाह्वानं वेपि
कामयसे वीगतिप्रजनकान्त्यशनत्वादनेषु अतोमयोक्तंकुर्वित्यर्थः ॥ १५ ॥

१५. ब्रह्मणस्पति, हम सब समय उत्कृष्ट नियम और अन्नवाले
धन के अधिपति हों। तुम हमारे वीर पुत्र को पौत्र बो; क्योंकि तुम
सबके ईश्वर हो। हमारी स्तुति और अन्न को चाहो।

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्तासूक्तस्य बोधितनयंच जिन्व ।

विश्वंतद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्देम विदथे सुवीराः ॥ १६ ॥ ३ ॥

ब्रह्मणः । पते । त्वम् । अस्य । यन्ता । सुऽउक्तस्य । बोधि । तनयम् ।

च । जिन्व । विश्वम् । तत् । भद्रम् । यत् । अवन्ति । देवाः ।

बृहत् । वदेम । विदथे । सुऽवीराः ॥ १६ ॥ ३ ॥

हेब्रह्मणस्पते यन्तासर्वस्य जगतो नियन्तात्वं अस्य सूक्तस्य इदं सूक्तं क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति
कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थ्यर्थे षष्ठी बोधि बुध्यस्व बुध्वा तनयं पुत्रं चास्मभ्यं जिन्व प्रेरय जिविः प्री
णनार्थः अत्र प्रेरणे वर्तते धातूनामनेकार्थत्वात् यद्भद्रं कल्याणं देवाः सर्वे अवन्ति रक्षन्ति विश्वं
सर्वं तद्भद्रं च जिन्वेति शेषः वयंच सुवीराः शोभनैः वीरैः पुत्रपौत्रादिभिरुपेताः सन्तः बृहत्पौढं स्तोत्रं
विदथे विदन्ति यष्टव्यतयास्मिन् देवान् जानन्तीति विदथो यज्ञः तस्मिन् वदेम ब्रूयाम ॥ १६ ॥

१६. ब्रह्मणस्पति, तुम इस संसार के नियामक हो। तुम इस
सूक्त को जानो। तुम हमारी सन्ततियों को प्रसन्न करो। देवता लोग
जिसकी रक्षा करते हैं, वह कल्याणवाही हैं। पुत्र और पौत्रवाले होकर
हम इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे।

॥ इति द्वितीयस्य सप्तमेऽष्टकस्य तृतीयोऽष्टकः ॥ ३ ॥

इन्धान इति पञ्चर्चतृतीयं सूक्तं गार्त्समदं जागतं ब्राह्मणस्पत्यम् तथा चानुक्रान्तम्—इन्धानः
पञ्चजागतन्त्विति लैङ्गिको विनियोगः ।

इन्धानो अग्निर्वनवदनुष्यतः कृतब्रह्माशुशुवद्रात हव्य इत् ।

जातेन जातमतिप्रसस्यते यं युजं रुणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ १ ॥

इन्धानः । अग्निम् । वनवत् । वनुष्यतः । कृतः ब्रह्मा ।

शूशुवत् । रातः हव्यः । इत् । जातेन । जातम् । अति । सः ।

प्र । ससृते । यम्यम् । युजम् । कृणुते । ब्रह्मणः । पतिः ॥ १ ॥

अग्निमिन्धानः ब्रह्मणस्पतेर्यागार्थं अग्निं प्रज्वलयन् यजमानः वनुष्यतोर्हि सिष्यतोर्हि सां कुर्वतो वा शत्रून् वनवत् वनुयात् हिंस्यात् वनुष्यति र्हन्ति कर्मैतियांस्कः । इदिति चार्थे किञ्च कृत-
ब्रह्मा ब्रह्मस्तोत्रं कृतं येन सतथोक्तः रातः हव्यः रातं दत्तं हव्यं हविर्येन एवं भूतः सन् शूशुवत् वर्धते दु-
ओश्वि गतिवृद्धोः अस्मा ण्यन्ताल्लुङ्गिरूपम् तथा स यजमानः जातेन पुत्रेण जातं उत्पादितं स्वस्य
पौत्रं अतिप्रससृते अतीत्य भृशं प्रसरति पौत्रमपि पश्यन् चिरकालं जीवेदित्यर्थः स ते यं कृणुतां ब्रह्म-
त्ययेनात्मनेपदम् यं यं यजमानं ब्रह्मणस्पतिः स्तोत्रहविषोः स्वीकरणेन युजं सखायं कृणुते कुरुते
स स समान एव भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. अग्नि को प्रज्वलित करके यजमान शत्रुओं की हिंसा कर सके ।
स्तोत्र पढ़ते और हव्य दान करते हुए यजमान समृद्धि प्राप्त कर
सके । जिस यजमान को सखा कहकर ब्रह्मणस्पति ग्रहण करते हैं, वह
पुत्र के पुत्र से भी अधिक जीवित रहता है ।

वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतोगोभीरयिपप्रथद्वोधति त्मना ।

तोकंच तस्य तनयं च वर्धते यं यं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ २ ॥

वीरेभिः । वीरान् । वनवत् । वनुष्यतः । गोभिः । रयिम् ।

प्रथयत् । बोधति । त्मना । तोकम् । च । तस्य । तनयम् । च ।

वर्धते । यम्यम् । युजम् । कृणुते । ब्रह्मणः । पतिः ॥ २ ॥

स यजमानः वीरेभिः वीरैरालीयैः पुत्रैः वनुष्यतोर्हि सतः वीरान् शत्रुपुत्रान् वनवद्वनुयात्
हिंस्यात् अपि च गोभिः सहितं रयिधनं प्रथयति विस्तारयति प्रथयते लुङ्गि चङ्चेतद्रूपम्
तथात्मना आत्मनैव बोधति सर्वजानाति अनन्याधीनज्ञानो भवतीत्यर्थः किञ्च तस्य यजमानस्य
तोकं पुत्रः तनयं विभक्तिव्यत्ययः तनयस्तत्पुत्रश्च वर्धते प्रवृद्धो भवति तदा तोकं तनयं पुत्रं पौत्रं च ब्र-
ह्मणस्पतिर्वर्धयति वृधिरन्तर्भावितव्यर्थो द्रष्टव्यः अन्यद्वत्तम् ॥ २ ॥

२. यजमान वीर पुत्रों के द्वारा शत्रुओं के वीर पुत्रों को मारे ।
वह गोधन के लिए विख्यात हुआ है और स्वयं सब समझ सकता है ।
बृहस्पति जिस यजमान को सखा कहकर ग्रहण करते हैं, उसका पुत्र
और पौत्र भी समृद्धि प्राप्त करता है ।

सिन्धुर्नक्षोदः शिमीवौ ऋघायतो वृषेव धीरिभिवष्ट्योजसा ।
अग्नेरिव प्रसितिर्नाहवर्तवेयं यं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ३ ॥

सिन्धुः । न । क्षोदः । शिमीऽवान् । ऋघायतः । वृषाऽइव ।
वधीन् । अग्नि । वष्टि । ओजसा । अग्नेऽइव । प्रसितिः । न । अह ।
वर्तवे । यमऽयम् । युजम् । कृणुते । ब्रह्मणः । पतिः ॥ ३ ॥

सिन्धुः स्यन्दनशीलानदीक्षोदो न क्षुद्यमानं कूलं यथाभिनतितथा शिमीवान् शिमीतिकर्म-
नाम ब्रह्मणस्पतेः परिचरणात्मना कर्मणायुक्तो यजमानः ऋघायतोर्हिसतः शत्रून् ओजसाबले-
न अभिवष्टि हन्तुमभितः कामयते वशकान्तौ इदमपरं निदर्शनम् वृषेव धीन् वधयोनिष्विष्टमुष्का-
निर्वीर्याबलीवर्दाः तान् यथा वृषासेचनसमर्थः सवोर्यो वृषभो भिभवति तद्वदशत्रून् भिभवतीत्य-
र्थः अपि चासौ अग्नेरिव प्रसितिः प्रसीयते बद्धतेन येति प्रसितिर्ज्वाला षिञ्बन्धने करणे-
क्तिन् यथा अग्नेर्ज्वाला अप्रतिहतप्रसरा एव मपि न वर्तवेवारयितुं निवर्तयितुं नैव शक्यते अहश-
ब्दोवधारणे वृणोतेरन्तर्भावितण्यर्थात् वर्तते वा तुमर्थे तवेन्द्रत्ययः अन्यद्वतम् ॥ ३ ॥

३. जैसे नदी तट को तोड़ती है, साँड़ जैसे बैलों को पराजित
करता है, वैसे ही बृहस्पति की सेवा करनेवाला यजमान अपनी शक्ति
से शत्रुओं को पराभूत करता है । जैसे अग्नि-शिखा का निवारण नहीं
किया जाता, वैसे ही ब्रह्मणस्पति जिस यजमान को सखा कहकर ग्रहण
करते हैं, उसका भी निवारण नहीं किया जा सकता ।

तस्मा अर्षन्ति दिव्या असश्चतः ससत्त्वभिः प्रथमो गोषु गच्छति ।

अनिभृष्टतविषिर्हन्त्योजसा यं यं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४ ॥

तस्मै । अर्षन्ति । दिव्याः । असश्चतः । सः । सत्त्वऽभिः । प्रथमः ।
गोषु । गच्छति । अनिभृष्टतविषिः । हन्ति । ओजसा । यमऽयम् ।
युजम् । कृणुते । ब्रह्मणः । पतिः ॥ ४ ॥

तस्मै यजमानाय दिव्यादि विभवावृष्टिलक्षणाः आपः असश्चतः असज्यमानाः अनिरुद्धाः
सत्यः अर्षति गच्छन्ति प्राप्नुवन्ति अर्तेर्लेटिरूपम् तथा स यजमानः सत्त्वभिः सत्त्वानः साधकाः परि-
चारकाः तैः सहितः प्रथमो न्येभ्यो यजमानेभ्यः पूर्वभावी सन् गोषु गच्छति गवादिधनं प्राप्नोती-
त्यर्थः किञ्च अनिभृष्टतविषिः तविषीति बलनाम अनिभृष्टापरैरबाधिता तविषी बलं यस्य तादृशः
सन् ओजसाबलेन हन्ति शत्रून् ॥ ४ ॥

४. जिस यजमान को बृहस्पति सखा कहकर ग्रहण करते हैं, उसके
पास, अप्रतिहत निर्भरिणी होकर, स्वर्गीय जल आता है । परिचर्या-

कारियों में भी वही सबसे पहले गोषन प्राप्त करता है । उसका बल अनिवार्य है । वह बल-द्वारा शत्रुओं का विनाश करता है ।

तस्मा॒इद्विश्वे॑धुनयन्त॒सिन्ध॒वोच्छि॑द्रा॒शर्म॑दधिरे॒पुरू॑णि ।

दे॒वानां॑सु॒म्नेसु॒भगः॑स॒ए॒धते॒यंयं॒युजं॑कृणुते॒ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑ ॥ ५ ॥ ४ ॥

तस्मै । इत् । विश्वे । धुनयन्त । सिन्धवः । अच्छिद्रा । शर्म ।

दधिरे । पुरूणि । देवानाम् । सुम्ने । सुभगः । सः । एधते ।

यमृश्यम् । युजम् । कृणुते । ब्रह्मणः । पतिः ॥ ५ ॥ ४ ॥

तस्माइद तस्माएवयजमानायविश्वेसिन्धवः सर्वाःस्यन्दनशीलानद्यः धुनयन्त चलयन्ति एतदभीष्टफलसिद्ध्यर्थप्रवहन्तीत्यर्थः तथाअच्छिद्राअच्छिद्राणि छिद्ररहितानिसन्ततानि पुरूणिबहूनिशर्मशर्माणिसुखानिदधिरे तस्माएवधार्यन्ते यद्वा शर्मेतिगृह्णाम छिद्ररहितानिबहूनि सदनानिधार्यन्ते सयजमानः सुभगः शोभनधनः देवानांसुम्ने देवैःप्रत्तेसुखेवर्तमानःसन्एधते वर्धते शिष्टंस्पष्टम् ॥ ५ ॥

५. जिस यजमान को सखा रूप से ब्रह्मणस्पति ग्रहण करते हैं, उसकी ओर सारी नदियाँ प्रवाहित होती हैं। वह सदा नानाविध सुख का उपभोग करता है। वह सौभाग्यशाली है। वह देवों-द्वारा प्रवृत्त सुख तथा समृद्धि पाता है।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेचतुर्थोवर्गः ॥ ४ ॥

ऋजुरितिचतुर्कंचचतुर्थस्तुतं गृत्समदस्यार्षजागतं ब्राह्मणस्पत्यम् तथाचानुक्रान्तम्-ऋजु-श्रुत्कुमिति गतोविनियोगः ।

ऋजुरिच्छंसोवनवद्वनुष्यतोदेवयन्निददेवयन्तमभ्यसत् ।

सु॒प्रा॒वीरि॑द्वनवत्सु॒दुष्ट॑रंयज्वेदयंज्योर्विभ॑जाति॒भोज॑नम् ॥ १ ॥

ऋजुः । इत् । शंसः । वनवत् । वनुष्यतः । देवश्यन् । इत् ।

अदेवश्यन्तम् । अग्नि । असत् । सुप्र॒अवीः । इत् । वनवत् । पृत्सु ।

दुस्तरम् । यज्वा । इत् । अयंज्योः । वि । भ॒जा॒ति । भोज॑नम् ॥ १ ॥

ऋजुरितिआर्जवयुक्तएव यद्वा ऋजुतिःप्रसाधनकर्मा स्तोत्राणांप्रसाधकएवशंसः ब्रह्मणस्पतेःस्तोत्रा वनुष्यतोर्हिसतः शत्रून्वनवत् वनुयात् हिंस्यात् वनोतेर्हन्तिकर्मणएतद्रूपम् यथा देवयन्निद देवदानादिगुणयुक्तं ब्रह्मणस्पतिमात्मनइच्छन्नेव अदेवयन्तं तद्विपरीतंपुरुषंअभ्यसत्

अभिभवेत् अस्तेर्लेट्येतद्रूपम् तथासुप्रावीरिव अवतेस्तत्स्यर्थादौणादिकईकारप्रत्ययः सुष्ठुप्रकर्षेण ब्रह्मणस्पतेस्तर्पयितैव पृत्सुपृतनासुसङ्ग्रामेषुदुस्तरन्तरीतुमशक्यं वनवर्हिंस्यात् तथायज्वेत् ब्रह्मणस्पतिं हविषा इष्टवानेव अयज्योः अयज्वनः भोजनं भोगसाधनं विभजति विशेषेण भजेत इत्यर्थः ॥ १ ॥

१. ब्रह्मणस्पति का सरल स्तोता शत्रुओं का विनाश कर डाले । देवाकांक्षी अदेवाकांक्षी को पराभूत कर डाले । जो बृहस्पति को अच्छी तरह तृप्त करता है, वह युद्ध में दुर्धर्ष शत्रुओं का विनाश करता है । यज्ञपरायण अयाज्ञिक के धन का उपभोग कर सके ।

यजस्व वीर प्रविहि मनायतो भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूर्ये ।

हविष्कृणुष्व सुभगो यथासंसि ब्रह्मणस्पतेरव आवृणीमहे ॥ २ ॥

यजस्व । वीर । प्र । विहि । मनायतः । भद्रम् । मनः । कृणुष्व । वृत्रतूर्ये । हविः । कृणुष्व । सुभगः । यथा । असंसि । ब्रह्मणः । पतेः । अवः । आ । वृणीमहे ॥ २ ॥

ऋषिरात्मोयं पुरुषं शास्ति हेवीर विशेषेण स्तुतीनां प्रेरक सखे यजस्व ब्रह्मणस्पतिं स्तुत्या पूजय मनायतः मनइवशीघ्रं प्रवर्तमानान् हिंसकान् यद्वा अभिमन्यमानान् शत्रून् मति प्रविहि प्रकर्षेण युद्धार्थं गच्छ वीगत्यादिषु छान्दसोह्रस्वः वृत्रतूर्ये वृत्राणामावरकाणां शत्रूणां हिंसा हेतुभूते सङ्ग्रामे भद्रं कल्याणं धाष्ट्र्योपेतं मनः कृणुष्व कुरुष्व ब्रह्मणस्पतेरनुग्रहात्तवैवजयो भविष्यति तथा ब्रह्मणस्पतये हविश्चरुपुरोडाशादिकं कृणुष्व कुरु यथा त्वं सुभगः शोभनधनो असंसि भवेः अस्तेर्लेट्येत् हागमः ब्रह्मणस्पतेर्यागेन त्वं शोभनधनो भविष्यसीति यावत् अपिच वयं ब्रह्मणस्पतेरवोरक्षणं आ अभिमुख्येन वृणीमहे प्रार्थयामहे ॥ २ ॥

२. वीर, तुम ब्रह्मणस्पति की स्तुति करो । अभिमानी शत्रुओं के विरुद्ध यात्रा करो । शत्रुओं के साथ संग्राम में मन को दृढ़ करो । ब्रह्मणस्पति के लिए हव्य तैयार करो । वैसा करने पर तुम उत्तम धन गओगे । हम ब्रह्मणस्पति के पास से रक्षा चाहते हैं ।

स इज्जनैनं स विशासजन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः ।

देवानां यः पितरं माविवा सति श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् ॥ ३ ॥

सः । इत् । जनैन । सः । विशा । सः । जन्मना । सः । पुत्रैः । वाजम् । भरते । धना । नृभिः । देवानाम् । यः । पितरम् । आविवा सति । श्रद्धामनाः । हविषा । ब्रह्मणः । पतिम् ॥ ३ ॥

योयजमानः श्रद्धामनाः श्रद्धामनसि यस्य तादृशः सन् देवानां पितरं पालयितारं ब्रह्मण-
स्पतिं हविषा चरुपुरोडाशादिना आविवासति परिचरति विवासतिः परिचरणकर्मा स इव स-
एव यजमानः जनेन जातेन सर्वेण लोकेन वाजमन्त्रं भरते विभर्ति संभरति वा स एव विशा प्रजया
आत्मीयेन बन्धुजनेन वाजं भरते स एव यजमाना स एव पुत्रैरात्मीयैरपत्यैर्वाजं भरते तथानृभिर्नेतृभि-
रन्यैः परिचारकैः धनाधनानि भरते विभर्ति संपादयति वा ब्रह्मणस्पतिमिष्टवतो यजमानस्य स-
र्वतो जना अन्नधनयोः साधका भवन्तीति यावत् ॥ ३ ॥

३. जो यजमान श्रद्धावान् होकर देवों के पिता ब्रह्मणस्पति की
हव्य-द्वारा परिचर्या करता है, वह अपने मनुष्य और आत्मीय, अपने
पुत्र और अन्यान्य परिचारकों के साथ अन्न और धन प्राप्त करता है ।

यो अस्मै हव्यैर्घृतवद्भिरविधत्प्रतंप्राचानयति ब्रह्मणस्पतिः ।

उरुष्यतीमंहसोरक्षतीरिषोऽंहोश्चिदस्मा उरुचक्रिरद्भुतः ॥ ४ ॥ ५ ॥

यः । अस्मै । हव्यैः । घृतवत्भिरः । अविधत् । प्र । तम् । प्राचा ।

नयति । ब्रह्मणः । पतिः । उरुष्यति । ईम् । अंहसः । रक्षति ।

रिषः । अंहोः । चित् । अस्मै । उरुचक्रिः । अद्भुतः ॥ ४ ॥ ५ ॥

योयजमानः अस्मै ब्रह्मणस्पतये क्रियाग्रहणं कर्तव्यमितिकर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी
इमं ब्रह्मणस्पतिं घृतवद्भिः उपस्तरणाभिघारणात्मकेनाज्येनोपेतैर्हव्यैर्हविभिः अविधत् परिचर-
ति विधविधाने तौदादिकः अयं परिचरणकर्मसुपठितः तं यजमानं ब्रह्मणस्पतिः प्राचाप्राचीने-
न ऋजुना मार्गेण प्रणयति प्रकृष्टं फलं प्रापयति अपिच ईमेनं अंहसः पापात् उरुष्यति रक्षति उरु-
ष्यतीरक्षा कर्मेति यास्कः । तथारिषोऽंहसकादेनं रक्षति अंहोश्चिद अवृत्तेर्दारिद्र्यात् यद्वा आग-
त्य हंतुरपिरक्षति अपिचास्मै यजमानाय अद्भुतः महत्त्वमैतत् आचार्यभूतो महान् ब्रह्मणस्पतिः उ-
रुचक्रिः उरोर्विस्तीर्णस्योपकारस्य कर्ता भवति ॥ ४ ॥

४. जो ब्रह्मणस्पति की परिचर्या घृत-युक्त हव्य से करता है, उसे
ब्रह्मणस्पति प्राचीन सरल मार्ग से ले जाते हैं । उसे वे पाप, शत्रु
और दरिद्रता से बचाते हैं । आश्चर्यरूप ब्रह्मणस्पति उसका महान्
उपकार करते हैं ।

॥ इति द्वितीयस्य सप्तमेऽध्यायस्य मोवर्गः ॥ ५ ॥

इमागिर इति सप्तदशर्चपञ्चमं सूक्तम् गृत्समदपुत्रस्य कूर्मस्यार्घं गृत्समदस्यैव वात्रैष्टुभमा-
दित्य देवताकम् तथा चानुक्रान्तम्—इमागिरस्यूनकूर्मो गार्त्समदो हिवादित्यमिति सूक्तविनियोगो-
ल्लेखिकः आदित्यदेवताके पशौ पुरोडाशस्य इमागिर इत्येकानुवाक्या अग्नीषोमाविति खण्डे सूत्रित-
म्—इमागिर आदित्येभ्यो घृतसूत्र आदित्यास उरवोगभीरा इति ।

सैषासूक्तेप्रथमा—

इ॒मागिरं॑आ॒दित्ये॑भ्यो॒घृत॑सूः॒स॒नाद्राज॑भ्योजु॒ह्वाजु॑होमि ।
शृ॒णोतु॑मि॒त्रोअ॑र्य॒माभगो॑नस्तुविजा॒तोवरु॑णो॒दक्षोअंशः॑ ॥ १ ॥

इ॒माः । गिरः॑ । आ॒दित्ये॑भ्यः । घृत॑सूः । स॒नात् । राज॑भ्यः ।
जु॒ह्वा । जु॒होमि॑ । शृ॒णोतु॑ । मि॒त्रः । अ॒र्य॒मा । भगः॑ । नः॑ । तुवि॑ज्जातः ।
वरु॑णः । दक्षः॑ । अंशः॑ ॥ १ ॥

आदित्येभ्यः अदितेःपुत्रेभ्यः राजभ्यः राजमानेभ्यः ईश्वरेभ्योवामित्रादिभ्यः घृतसूः घृत-
प्रस्नाविणीः घृतंक्षरन्तीः इमागिरः स्तुतिलक्षणावाचः सनात् सर्वदाजुह्वा वाङ्मैतत् वागिन्द्रियेण
जुहोमि प्रयच्छामि करोमीतियावत् यद्वा जुहूस्थानीयत्वेनघृतंक्षरन्ति वाग्रूपाणिहवींषिजुहोमि
आदित्यानुद्दिश्यत्यजामि मन्त्राणांपयोघृतादिक्षरणेहेतुत्वं यदृचोधीतेपयसःकुल्याअस्येत्या-
दिनातैत्तिरीयेस्पष्टमान्नातम् नोस्मदीयास्तागिरः मित्रादयः प्रत्येकंशृणोतु तेचतैत्तिरीयेअष्टौपु-
त्रासोअदितेरित्युपक्रम्यस्पष्टमनुक्रान्ताः मित्रश्चवरुणश्चधाताचार्यमाचअंशुश्चभगश्चइन्द्रश्चविव-
स्वांश्चेत्येतदिति मित्रःप्रमोतेस्त्रायकः यद्वा सर्वेषांस्निग्धः अरीन्यच्छति नियच्छतीत्यर्यमाभगो-
भजनीयोदेवः तुविजातः तुवीतिबहुनाम् बहुषुदेशेष्वनुग्रहार्थंप्रादुर्भूतः वरुणविशेषणमेतत्पाप-
स्यनिवारणाद्वरुणः दक्षःसमर्थः एतच्चांशस्यविशेषणम् ॥ १ ॥

१. में जुहू-द्वारा, सर्वदा शोभन आदित्यों को लक्ष्य कर घृत-
स्त्राविणी स्तुति अर्पण करता हूँ । मित्र, अर्यमा, भग, बहुव्यापक वरुण,
दक्ष और अंश मेरी स्तुति सुनें ।

पूर्वोक्तएवंपशौ इमंस्तोममित्येषावपायागस्ययाज्या सूत्रितंच—इमंस्तोमंसंस्कृतवोमेअद्य-
तिस्रोभूमीधरयच्ची रूतद्यूनिति ।

सैषासूक्तेद्वितीया—

इ॒मंस्तोमं॑संस्कृतवोमेअ॒द्यमि॒त्रोअ॑र्य॒मावरु॑णोजुषन्त ।
आ॒दित्यासः॑शुच॒योधार॑पू॒ताअ॒वृजि॑नाअनव॒द्याअरि॑ष्टाः ॥ २ ॥

इ॒मम् । स्तोमं॑ । स॒स्कृत॑वः । मे॑ । अ॒द्य । मि॒त्रः । अ॒र्य॒मा । वरु॑णः ।
जुष॑न्त । आ॒दित्या॑सः । शुच॒यः । धार॑पू॒ताः । अ॒वृजि॑नाः ।
अ॒न॒व॒द्याः । अरि॑ष्टाः ॥ २ ॥

इमं मे स्मदीयं स्तोमं स्तोत्रं सक्रतवः समानकर्माणः समानप्रज्ञावामित्रादयः अघेदानीं जुषन्त जुषन्ताम् सेवन्ताम् कीदृशास्ते आदित्यासः अदितेः पुत्राः शुचयो दीप्यमानाः धारपूताः उदकधाराभिः क्षालिता इव पूताः निर्मला इत्यर्थः अवृजिनाः वृजो वर्जने अवर्जितारः सर्वानुग्राहका इत्यर्थः अनवद्याः अवघेन गर्हणेन पापेन रहिताः अरिष्ठाः केनाप्यर्हिसिताः ॥ २ ॥

२. दीप्तिमान्, वृष्टिपूत, अनुग्रहपरायण, अनिन्दनीय, हिंसा-रहित और एकविध कर्मकर्ता मित्र, अर्यमा और वरुणनामक आदित्य आज मेरे इस स्तोत्र का उपभोग करें ।

तस्मिन्नेव पशौ त आदित्यास इति हविषो नुवाक्या सूत्रं तु पूर्वमेवोदाहृतम् ।

त आदित्यास उरवो गभीरा अदब्धासो दिप्सन्तो भूर्यक्षाः ।

अन्तः पश्यन्ति वृजिनो तसाधुसर्वराजं भ्यः परमाचिदन्ति ॥ ३ ॥

ते । आदित्यासः । उरवः । गभीराः । अदब्धासः । दिप्सन्तः ।

भूरिऽअक्षाः । अन्तरिति । पश्यन्ति । वृजिना । उत । रुधु ।

सर्वम् । राजंऽभ्यः । परमा । चित् । अन्ति ॥ ३ ॥

त आदित्यासः अदितेः पुत्राः उरवो महान्तः गभीराः गांभीर्योपेताः अदब्धासः शत्रुभिरर्हि-सिताः सन्तः दिप्सन्तः शत्रून् दंभितुं हिंसितुमिच्छन्तः दंभुदंभे अस्मादिच्छासनि समीवन्तर्धेती-दभावपक्षे दंभइच्चेतीकारः दंभेर्हलग्रहणस्य जातिवाचकत्वात् सिद्धमिति सनः कित्त्वे अनुनासिक-लोपः तथा भूर्यक्षाः भूरीणि बहुन्यक्षीणि चक्षूंषि येषां ते तथोक्ताः बहुतेजसो वा बहुव्रीहौ सकथ्य-क्ष्णोरिति षच्समासान्तः एवं भूता आदित्याः अन्तः मध्ये प्राणिनां हृदि मेरकतया वर्तमानाः सन्तः वृजिना वृजिना निषापानि उत अपि च साधुसाधूनि पुण्यानि च प्राणिनः कृतानि पश्यन्ति जानन्ति परमाचित् परमाणि दूरदेशावस्थितान्यपि सर्वसर्वाणि दृश्यमानानि राजभ्यः राज्ञां मी-श्वराणामादित्यानां अन्ति अन्तिके समीपे वर्तत इति शेषः कादिलोपो बहुलमित्यन्तिकशब्दस्य कादिलोपः ॥ ३ ॥

३. महान्, गंभीर, दुर्बलनीय, दमनकारी और बहुवृष्टिवाले आदित्य-गण प्राणियों का अन्तःकरण देखते हैं । दूर-देश-स्थित पदार्थ भी आदित्यों के पास निकट है ।

साग्नित्येकतौ दीक्षणीयायां आदित्ययागस्य धारयन्त इत्यादिके द्वे याज्यानुवाक्ये अत-एव भुवद्भुवनपतिविशेषणविशिष्टादित्ययागेऽपि तथा च दीक्षणीयायामिति खण्डे सूचितम्—धार-यन्त आदित्यासो जगत्स्था इति द्वे एते एव भुवद्भ्यो भुवनपतिभ्यो वेति ।

तयोराद्यासूक्तेचतुर्थी-

धारयन्तआदित्यासोजगत्स्थादेवाविश्वस्यभुवनस्यगोपाः ।
दीर्घाधियोरक्षमाणाअसुर्यमृतावानश्रयमानाऋणानि ॥ ४ ॥

धारयन्तः । आदित्यासः । जगत् । स्थाः । देवाः । विश्वस्य ।
भुवनस्य । गोपाः । दीर्घाधियः । रक्षमाणाः । असुर्यम् ।
ऋतश्चानः । चयमानाः । ऋणानि ॥ ४ ॥

जगज्जङ्गमं स्थाः स्थावरंच तिष्ठतेःकर्तर्यसुन् एतदुभयविधंभूतजातं धारयन्तः अवस्था-
पयन्तः देवाः दानादिगुणयुक्ताः विश्वस्यभुवनस्यसर्वस्यलोकस्यगोपाः गोपयितारोरक्षकाः
दीर्घाधियः दीर्घाणिधियःकर्माणिज्ञानानिवायेषांतादृशाः अन्येषामपिदृश्यतइतिपूर्वपदस्यदी-
र्घः असुर्यं असवःप्राणाः तेनचतद्धेतुभूताः आपोलक्ष्यन्ते अपांतद्धेतुत्वं छान्दोग्येस्पष्टमात्रा-
तम्-आपोमयःप्राणइति असुमुदकंरातिददातीत्यसुरोमेघः तत्रभवं मेघान्तर्वर्तमानमुदकरक्ष-
माणाः तत्तत्कालेवृष्ट्युत्पादनायरक्षन्तः असुरशब्दाद्भवेछन्दसीतियत् ऋतावानः सत्यवन्तो
यज्ञवन्तोवा छन्दसीवनिपावितमित्वर्थीयोवविप् पूर्ववद्दीर्घः ऋणानिस्तोतृभिः अन्येभ्यः प्रदेया-
निहविर्द्रव्याणिचयमानाः अपगमयन्तः चयगतौ भौवादिकोनुदात्तेत्वं एवंगुणविशिष्टामहानुभावाः
आदित्यासः आदित्याः अस्मदधीनाभवन्त्वितिशेषः ॥ ४ ॥

४. आदित्यगण स्थावर और जंगम को अवस्थापित करते और
सारे भुवनों की रक्षा करते हैं। वे बहुयज्ञवाले और असुर्य अथवा
प्राण के हेतुभूत जल की रक्षा करते हैं। वे सत्यवाले और ऋण-
परिशोधक हैं।

अथपञ्चमी-

विद्यामादित्याअवसोवोअस्ययदर्यमन्भयआचिन्मयोभु ।
युष्माकंमित्रावरुणाप्रणीतौपरिश्वभ्रैवदुरितानिवृज्याम् ॥ ५ ॥ ६ ॥

विद्याम् । आदित्याः । अवसः । वः । अस्य । यत् । अर्यमन् । भये ।
आ । चित् । मयः । भु । युष्माकम् । मित्रावरुणा । प्रणीतौ । परि ।
श्वभ्राइव । दुः । इतानि । वृज्याम् ॥ ५ ॥ ६ ॥

हेआदित्याः अदितेःपुत्राः वोयुष्माकं अस्यावसः कर्मणिषष्ठी इदंरक्षणं विद्याम लभे-
म भयेराक्षसादिभ्यः आआगतेसति यद्युष्मदीयंरक्षणम् चिच्छब्दश्चार्थे मयोभु मयसःसुख-
स्यभावयितृच तदिदंलभेमेत्यन्वयः हेअर्यमन् हे मित्रावरुणौ युष्माकंपणीतौ अस्मद्विषये प्रकृ-
ष्टेनयनेसति श्वभ्रेवश्वभ्राणीवस्थातुमयोग्यानिगर्तवन्तिस्थलानीवदुरितानिपापानिपरिवृज्यां
परित्यजेयं वृजीवर्जने बहुलंछन्दसीतिविकरणस्यलुक् ॥ ५ ॥

५. आदित्यगण, हम तुम्हारा आश्रय प्राप्त करें। भय आने पर
तुम्हारा आश्रय सुख प्रदान करता है। हे अर्यमा, मित्र और वरुण,
तुम्हारा अनुसरण करके मैं गड्ढों की तरह पापों को दूर कर दूँ।

सुगोहिवौअर्यमन्मित्रपन्थाअनृक्षरोवरुणसाधुरस्ति ।

तेनादित्याअधिवोचतानोयच्छतानोदुष्परिहन्तुशर्म ॥ ६ ॥

सु॒गः । हि । वः । अ॒र्य॒म॒न् । मि॒त्र । पन्थाः । अ॒नृ॒क्षरः । व॒रु॒ण ।
सा॒धुः । अ॒स्ति । तेन॑ । आ॒दि॒त्याः । अधि॑ । वो॒च॒त॒ । नः । यच्छ॑त ।
नः । दुः॒ऽप॒रि॒हन्तु॑ । शर्म॑ ॥ ६ ॥

हेअर्यमन् मित्र वरुण वोयुष्माकंसुगः सुखेनगन्तव्यः अनृक्षरः ऋक्षरःकण्टकऋच्छते-
रिति तद्रहितः साधुः साधकःशोभनोवा एवंगुणविशिष्टः पन्थामार्गोस्तिहि विद्यतेखलु अ-
तस्तेपथाअस्मान् शोभनं नयतेतिशेषः हेआदित्याः नोस्माकं अधिवोचत अधिवचनं पक्षपा-
तेनवचनं कुरुत अपिनोस्मभ्यंदुष्परिहन्तु दुःखेनपरिहन्तुं विनाशयितुमशक्यंशर्मसुखंयच्छत
दत्त दाण्दाने शपिपाघेत्यादिनायच्छादेशः ॥ ६ ॥

६. अर्यमा, मित्र और वरुण, तुम्हारा मार्ग सुगम, कण्टक-रहित
और सुन्दर है। आदित्यगण, उसी मार्ग से तुम हमें ले जाओ, मीठे
वचन बोलो और अविनाशी सुख दो।

अथसप्तमी-

पिप॑र्तु॒नोअ॒दि॒ती॒राज॑पु॒त्राति॒द्वेषा॑स्य॒र्य॒मासु॑गेभिः ।

बृ॒हन्मि॒त्रस्य॑व॒रुण॑स्य॒शर्मो॑प॒स्याम॑पुरु॒वीरा॒अरि॑ष्टाः ॥ ७ ॥

पिप॑र्तु । नः । अ॒दि॒तिः । राज॑पु॒त्रा । अ॒ति । द्वेषा॑सि । अ॒र्य॒मा ।
सु॒गेभिः । बृ॒हत् । मि॒त्रस्य॑ । व॒रुण॑स्य । शर्म॑ । उप॑ । स्या॒म ।
पुरु॑वी॒राः । अरि॑ष्टाः ॥ ७ ॥

राजपुत्रा राजानोराजमानामित्रादयःपुत्रायस्याः तादृशी अदितिरदीना अखण्डनीयावादे-
वीनोस्मान् द्वेषांसिद्धेष्टूणिरक्षांसि अतिपिपर्तुं अतिपारयतु अतिक्रम्यतद्रहितंदेशंप्रापयत्वित्यर्थः
अर्यमाचसुगेभिः सुष्ठुगन्तव्यैर्मार्गैरस्मान्पारयतु अपिचवयंपुरुवीराः बहुभिःवीरैःपुत्रादिभिरुपे-
ताःअरिष्ठाः केनाप्यर्हिंसिताश्चसन्तः मित्रस्यवरुणस्यचबृहत्परिवृढंशर्मसुखंउपस्याम उपगता-
भवेम ॥ ७ ॥

७. राजमाता अदिति शत्रुओं को लांघकर हमें दूसरे देश में ले
जाये। अर्यमा हमें सुगम मार्ग में ले जाये। हम बहुवीर-युक्त और
अहिंसक होकर मित्र और वरुण का सुख प्राप्त करें।

पूर्वोक्तेषुशौतिसोभूमिरितिपुरोडाशस्ययाज्या सूत्रपूर्वमेवोदाहृतम्।

तिस्रोभूमीर्धारयन्त्रीरुतयून्त्रीणिब्रूताविदथेअन्तरैषाम्।

ऋतेनादित्यामहिंवोमहित्वंतदर्यमन्वरुणमित्रचारु ॥ ८ ॥

तिस्रः । भूमीः । धारयन् । त्रीन् । उत । यून् । त्रीणि । ब्रूता ।

विदथे । अन्तः । एषाम् । ऋतेन । आदित्याः । महि । वः ।

महिःत्वम् । तत् । अर्यमन् । वरुण । मित्र । चारु ॥ ८ ॥

तिस्रोभूमीः अत्रभूमिशब्दोलोकत्रयेवर्तते योद्वितीयस्यांतृतीयस्यांपृथिव्यामित्यत्रयथा
पृथिवीशब्दः भूम्यन्तरिक्षस्वर्गास्त्रीनलोकान्आदित्याः धारयन् वृष्टिप्रदानादिनाधारयन्ति उत-
अपिच यून्दीप्तान्ततउपरितनान्महरादिकानपित्रिन् लोकान्धारयन्ति यद्वा दीप्तान्अग्निंवायुंसूर्यं
चधारयन्ति अपिचैषामादित्यानांविदथेयज्ञेअन्तर्मध्येत्रीणिब्रूतासवनत्रयनिष्पाद्यानित्रीणिकर्मा-
णिसन्ति यद्वा एषांलोकानामंतर्मध्येविदथेयज्ञेनिमित्तभूतेसति एषामादित्यानांत्रीणिकर्माणिर-
सादानधारणविसर्जनलक्षणानिसन्ति उत्तरोर्ध्वःप्रत्यक्षकृतः हेआदित्याः ऋतेनसत्येनयज्ञेन
वामहिमहत्प्रभूतंवोयुष्माकंमहित्वंमहत्त्वंयन्महाभाग्यं हेअर्यमन् वरुण मित्र तन्महाभाग्यंचा-
रुशोभनंसर्वोत्कृष्टमित्यर्थः ॥ ८ ॥

८. ये पृथिवी, अन्तरिक्ष और स्वर्ग तथा मर्त्य, जन और सत्य-
लोकों को धारण करते हैं। इनके यज्ञ में तीन व्रत (तीन सवन) हैं।
आदित्यगण, यज्ञ द्वारा तुम्हारी महिमा श्रेष्ठ हुई है। अर्यमा, मित्र
और वरुण तुम्हारा वह महत्त्व सुन्दर है।

अथनवमी-

त्रीरौचुनादिव्याधारयन्तहिरण्ययाःशुच्योधारपूताः।

अस्वमजोअनिमिषाअदब्धाउरुशंसाऋजवेमर्त्याय ॥ ९ ॥

त्री । रोचना । दिव्या । धारयन्त । हिरण्ययाः । शुचयः ।

धारपूताः । अस्वमजः । अनिमिषाः । अदब्धाः । उरुशंसाः ।

ऋजवै । मर्त्याय ॥ ९ ॥

त्रीरोचनात्रीणिरोचनानिरोचमानान्यग्न्यादीनितेजांसि दिव्यादिव्यानिदिविभवानिधारयन्त आदित्यावस्थापयन् किमर्थं ऋजवेऋजीकायउपार्जकायस्तोत्राणां मर्त्यायमनुष्यायभोगसिद्ध्यर्थमितियावत् कीदृशाआदित्याः हिरण्ययाः हिरण्ययाः हिरण्यालंकृतसर्वाङ्गाः यद्वा हितरमणीयवेषाः शुचयोदीप्यमानाः धारपूताः उदकधारयाक्षालिताइवनिर्मलाः अस्वमजः असञ्जातस्वमाः सुपांसुलुगितिजसःसुः अपरआह अस्वमजः अस्वपन्तः विगतनिद्राः स्वपितृषोर्नजिडितिनजिङ्प्रत्ययइति तदेतत्पदकारस्यानभिमतम् अनिमिषाः निमेषराहिताः अदब्धाः असुरादिभिरार्हसिताः उरुशंसाः उरुभिर्बहुभिःशंसनीयाः स्तोतव्याः एवंगुणविशिष्टाअधारयन्तेत्यन्वयः ॥ ९ ॥

९. स्वर्णालङ्कार-भूषित, दीप्तिमान्, वृष्टिपूत, निव्वारहित, अनिमेषमयम्, हिंसारहित और सबके स्तुतियोग्य आदित्यगण सरल-स्वभाव संसार के लिए तीन प्रकार (अग्नि, वायु और सूर्य) के स्वर्गीय तेज धारण करते हैं ।

त्वंविश्वेषांवरुणासिराजायेचदेवाअसुर्येचमर्ताः ।

शतंनोरास्वशरदोविचक्षेश्यामायूषिसुधितानिपूर्वा ॥ १० ॥ ७ ॥

त्वम् । विश्वेषाम् । वरुण । असि । राजा । ये । च । देवाः । असुर ।

ये । च । मर्ताः । शतम् । नः । रास्व । शरदः । विचक्षे । अश्याम ।

आयूषि । सुधितानि । पूर्वा ॥ १० ॥ ७ ॥

हेअसुर शत्रूणांक्षेपकरुण त्वंविश्वेषांसर्वेषांराजासि केषां येचदेवाःदेवजनाः येचमर्तामरणधर्माणोमनुष्याः तेषामित्यर्थः अतस्त्वंनोस्मभ्यंशतंशरदः शतसंख्याकान्संवत्सरावविचक्षे विशेषेणदर्शनायरास्वप्रयच्छ रादाने व्यत्ययेनात्मनेपदम् वयंचपूर्वापूर्वैःदेवैः सुधितानिसुष्ठुहितानिशतसंवत्सरलक्षणान्यायूषिअश्याम व्यामयाम सुधितवसुधितनेमधितधिष्वधिषीयचेतिनिपात्यते गतिरनन्तरइतिगतेःप्रकृतिस्वरत्वम् सुपांसुलुगितिवृत्तीयायाहादेशः ॥ १० ॥

१०. असुर वरुण, तुम देवता हो या मनुष्य, सबके राजा हो ।

हमें सौ वर्ष देखने दो, ताकि हम पूर्वजों की उपभुक्त आयु को प्राप्त कर सकें ।

आदित्यदेवताकेपशौनदक्षिणेत्येषाहविषोयाज्या सूधितश्च—तिस्रोभूमीधारयन्त्री रूत-धूचदक्षिणाविचिकित्रेनसव्येति ।

नदक्षिणाविचिकितेनसव्यानप्राचीनमादित्यानोतपश्चा ।

पाक्याचिद्वसवोधीर्याचिद्युष्मानीतोअभयंज्योतिरश्याम् ॥ ११ ॥

न । दक्षिणा । वि । चिकिते । न । सव्या । न । प्राचीनम् ।

आदित्याः । न । उत । पश्चा । पाक्या । चित् । वसवः । धीर्या ।

चित् । युष्माऽनीतः । अभयम् । ज्योतिः । अश्याम् ॥ ११ ॥

हेआदित्याः दक्षिणादक्षिणोभागः नविचिकिते मयानविज्ञायते सव्यासव्योवामभागो-
पिनज्ञायते उभयत्रसुपांसुलुगितिसोराजादेशः तथाप्राचीनं पुरस्तादपिनज्ञायते विभाषाश्चेर-
दिकृस्त्रियामितिस्वार्थेऽः उतअपिच पश्चा पश्चात्पृष्ठभागेपिनज्ञायते नैशेनतमसा आवृतत्वात्
आन्तरादज्ञानाद्वा पथपश्चाच्छन्दसीतिनिपात्यते किंबहुना पाक्याचिद पाक्यःपक्वोपरिप-
क्वज्ञानोपि दुपचष्पाके ऋहलोर्ण्यत् तित्स्वरितः धीर्याचिद् धीरेनेतव्यत्वेनभवोधीर्यःकातरः
भवेच्छन्दसीतियत् कातरोपि उभयत्रसुपांसुलुगितिआकारः हेवसवोवासयितारआदित्याः यु-
ष्मानीतः युष्माभिर्नीतः शोभनेनमार्गेणप्रापितःसन् अभयं भयरहितं ज्योतिः सौरतेजः
आन्तरंवा ज्ञानात्मकं अश्यां प्राप्नुयाम् ॥ ११ ॥

११. वास-प्रदाता आदित्यो, हम न तो दाहिने जानते, न बायें
जानते, न सामने जानते और न पीछे जानते हैं। मैं अपरिपक्व-बुद्धि
और अतीव कातर हूँ। मुझे तुम ले जाओगे, तो मैं निर्भय ज्योति को
प्राप्त करूँगा।

योरार्जभ्यः ऋतनिभ्योददाशयंवर्धयन्तिपुष्टयश्चानित्याः ।

सरेवान्यातिप्रथमोरथेनवसुदावाविदथेषुप्रशस्तः ॥ १२ ॥

यः । रार्जभ्यः । ऋतनिभ्यः । ददाश । यम् । वर्धयन्ति । पुष्टयः ।

च । नित्याः । सः । रेवान् । याति । प्रथमः । रथेन । वसुदावा ।

विदथेषु । प्रशस्तः ॥ १२ ॥

योजमानः राजभ्योराजमानेभ्यः ऋतनिभ्यः ऋतस्ययज्ञस्यसत्यस्यवानेतृभ्यः
आदित्येभ्योददाश चरूपुरोडाशादिकंददाति यंयजमानं पुष्टयः पोषकाः नित्याः शाश्वताः आ-
दित्याश्चवर्धयन्ति सयजमानोरेवान् धनवान्प्रथमः प्रथितः प्रख्यातः वसुदावा वसूनांधनानां
दातासनप्रशस्तः सर्वैःप्रशस्यमानः विदथेषुवेद्येषुलब्धव्येषुगृहेषुरथेनवाहनेनयातिगच्छति॥ १२॥

१२. यज्ञ के नायक और राजा आदित्यों को जो हव्य प्रदान
करता है, उनका नित्य अनुग्रह जिसकी पुष्टि करता है, वही व्यक्ति
धनवान्, विख्यात, वदाम्य और प्रशंसित होकर तथा रथ पर चढ़कर
यज्ञस्थल में जाता है।

शुचिर्ऽपःसूयवसाअदब्धउपक्षेतिवृद्धवयाःसुवीरः ।

नकिघृन्त्यन्तितोनदूराद्यआदित्यानांभवतिप्रणीतौ ॥ १३ ॥

शुचिः । अपः । सूयवसाः । अदब्धः । उप । क्षेति । वृद्धवयाः ।

सुवीरः । नकिः । तम् । घृन्ति । अन्तितः । न । दूरात् । यः ।

आदित्यानाम् । भवति । प्रणीतौ ॥ १३ ॥

सयजमानः शुचिर्दीप्यमानः शुद्धोवाअदब्धः सपत्नैरबाधितः वृद्धवयाः प्रभूतान्नः सु-
वीरः शोभनपुत्रश्चसन् सूयवसाः शोभनसस्यान्यपः वृष्टिलक्षणान्युदकानिउपक्षेति उपनिव-
सति सर्वदासुसस्यानामपांचसमीपेनिवसतीत्यर्थः तथानकिर्नचतंघृन्तिहिंसन्ति अंतितोनअ-
न्तिकात्समीपदेशाच्चदूराद्विप्रकृष्टाच्चदेशादागताबाधकाः अन्तिकस्यतसिलादिलोपइतिलोपः
योजयमानः आदित्यानांअदितेःपुत्राणां मित्रादीनां प्रणीतौ प्रकृष्टेनयनेप्रापणे भवति वर्त-
तेसइतिपूर्वत्रसंबन्धः ॥ १३ ॥

१३. वह दीप्तिमान्, हिंसा-रहित, प्रचुर-अन्नशाली और सुपुत्रवान्
होकर उत्तम शस्यवाले जल के पास निवास करता है । जो आदित्यों
का अनुसरण करता है, उसका दूर या निकट का शत्रु वध नहीं कर
सकता ।

अदितेमित्रवरुणोतमृळयद्दोवयंचक्रमाकच्चिदागः ।

उर्वश्यामभयंज्योतिरिन्द्रमानोदीर्घाअभिनशन्तमिस्राः ॥ १४ ॥

अदिते । मित्र । वरुण । उत । मृळ । यत् । वः । वयम् । चक्रम ।

कत् । चित् । आगः । उरु । अश्याम् । अभयम् । ज्योतिः । इन्द्र ।

मा । नः । दीर्घाः । अभि । नशन् । तमिस्राः ॥ १४ ॥

उतअपिच हेअदिते मित्र वरुण आमच्चितपूर्वमविद्यमानवदितिपूर्वपूर्वस्यामच्चितस्याविद्यमा-
नवद्भावात्सर्वेषांषाष्टिकमामच्चितस्येत्याद्युदात्तत्वम् यूयंप्रत्येकंमृळ अस्माकमुपरिदयांकुरु रक्षे-
त्यर्थः यंतयद्यपिवयंवोयुष्माकंचक्रिद किञ्चिदागोपराधंचक्रम अकर्म तथापिमृळेत्यर्थः हेइन्द्र प-
रमैश्वर्योपेतादित्य उरुविस्तीर्णअभयंभयरहितंज्योतिस्त्वदीयंप्रकाशंज्ञानात्मकंवाअश्यां अहंप्राप्नु-
याम् दीर्घाविस्तृतास्तमिस्रास्तमसायुक्तानिशाः ज्योत्स्नातमिस्राशृङ्गिणेतिनिपात्यते तानोस्मान्
माभिनशन् आभिमुख्येनव्यामुवन्तु ॥ १४ ॥

१४. अदिति, मित्र, वरुण, हम यदि तुम्हारे पास कोई अपराध
करें, तो कृपा कर उसका मार्जन कर डालो । इन्द्र, हम विस्तीर्ण
और निर्भय ज्योति प्राप्त कर सकें । अन्धकारमयी रजनी हमें छिपा
न सके ।

अथपञ्चदशी—

उभेअस्मैपीपयतःसमीचीदिवोदृष्टिसुभगोनामपुष्यन् ।
उभाक्षयावाजयन्त्यातिपृत्सूभावर्धौभवतःसाधूअस्मै ॥ १५ ॥

उभे इति । अस्मै । पीपयतः । समीची इति समईची ।
दिवः । दृष्टिम् । सुभगः । नाम । पुष्यन् । उभा । क्षयौ ।
आजयन् । याति । पृत्सु । उभौ । अर्धौ । भवतः । साधू इति ।
अस्मै ॥ १५ ॥

यथादित्यानांभवतिप्रणीतावितिव्यवहितोप्यत्रेदंशब्देनपराभ्यस्यते अस्मैयजमानायसमी-
ची सङ्गच्छमानेउभेद्यावापृथिव्यौपीपयतः प्याययतः कामान्वर्धयतः प्यायीवृद्धौ अस्माण्य-
न्ताच्छान्दसोलुङ् व्यत्ययेनतसस्तामादेशाभावः धातोःपीभावश्च सचसुभगः शोभनधनः
दिवोद्युलोकादागतांवृष्टिपुष्यन्वर्धयन्भवति नामेतिप्रसिद्धिर्येत्यते किञ्च पृत्सुपृतनासुसङ्गा-
मेषुआजयन्शत्रूनाभिमुख्येनाभिभवन् उभाक्षयाउभौनिवासौ क्षियंति निवसन्त्यस्मिन्नितिक्ष-
योनिवासस्थानं पुंसिसंज्ञायांघःप्रायेणेतिअधिकरणेघः क्षयोनिवासेइत्याद्युदात्तत्वं तौपरैरना-
क्रान्तं स्वकीयंनिवासस्थानम् आत्मनापहतंपरकीयंनिवासस्थानंचयातिगच्छति तथास्मैय-
जमानाय उभावर्धौजगतोभागौचराचरात्मकौमर्त्यामर्त्यात्मकौवासाधूसाधकौभवतः ॥ १५ ॥

१५. जो आदित्यों का अनुसरण करता है, उसकी द्यावा-पृथिवी
एकत्र होकर पुष्टि करती हैं। वह सौभाग्यशाली है और स्वर्गीय
जल प्राप्त करके समृद्धि पाता है। युद्धकाल में वह शत्रुओं को पराजित
करके अपने और शत्रु के निवास-स्थान पर जाता है। संसार का आधा
भाग ही उसका मंगल-जनक है।

यावोमायाअभिद्रुहेयजत्राःपाशाआदित्यारिपवेविचृत्ताः ।
अश्वीवृताँअतियेषंरथेनारिष्टाउरावाशर्मन्त्स्याम ॥ १६ ॥

याः । वः । मायाः । अभिद्रुहे । यजत्राः । पाशाः । आदित्याः ।
रिपवै । विचृत्ताः । अश्वीइव । तान् । अति । येषम् । रथेन ।
अरिष्टाः । उरौ । आ । शर्मन् । स्याम् ॥ १६ ॥

हेयजत्राः यष्टव्याआदित्याः वोयुष्माकंयाःमायाः अभिद्रुहे अभिद्रोहंकुर्वतेराक्षसादये-
निर्मिताः येचपाशाः रिपवेशत्रवेविवृत्ताः चृतीहिंसाग्रन्थनयोः प्रसारिताइत्यर्थः तान्पाशान्
मायाश्चरथेनअतियेषं अतीत्यप्रयतेयं अतितरेयमित्यर्थः तत्रदृष्टान्तः—अश्वीव यथाशोभनाश्वः
कश्चित्पुरुषः दुस्तरान्मार्गान्शीघ्रमतिक्रामति तद्वत् येष्टप्रयत्ने भौवादिकोनुदात्तेव छान्दसो-
लङ् व्यत्ययेनपरस्मैपदम् तथावयंअरिष्टाः शत्रुभिरहिंसिताःसन्तः उरौविस्तीर्णेशर्मन् शर्म-
तिगृह्णाम त्वयादत्तेमुखेगृहेवाआसमन्तावस्याम वर्तमानाभवेम॥ १६ ॥

१६. पूजनीय आदित्यगण, ब्रह्मकारियों के लिए सुम्हारी जो
माया बनाई गई है और जो पाश शत्रुओं के लिए प्रथित हुआ है,
हम उनको अश्वारोही पुरुष की तरह अनायास लांघ जायें। हम
हिंसाशून्य होकर परम सुख में निवास करें।

माहंमघोनोवरुणप्रियस्यभूरिदान्नआविदंशूनमापेः ।

मारायोरोजन्त्सुयमादवस्थांबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १७ ॥ ८ ॥

मा । अहम् । मघोनः । वरुण । प्रियस्य । भूरिदान्नः । आ ।

विदम् । शूनम् । आपेः । मा । रायः । राजन् । सुयमात् । अव ।

स्थाम् । बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ १७ ॥ ८ ॥

हेवरुण मघोनोधनवतः प्रियस्यानुकूलस्यभूरिदान्नः भूरेर्बहुलस्यदातुरहंमाआविदं माआ-
वेदयानि आवेदनंविज्ञापनंमांकरवाणि किंतदनावेद्यं आपेर्ज्ञातेः शूनंशून्यंदारिद्र्यम् वर्णलो-
पश्छान्दसः यद्वा शूनंगतंभासंदारिद्र्यम् दुःशिविगतिवृद्धोः श्वीदितोनिष्ठायामितीदृप्तविषेधः
यजादित्वात्संप्रसारणम् ओदितश्चेतिनकारः वृषादिवादाद्युदात्तत्वम् एतदुक्तंभवति अस्मदी-
याः पुत्रादयः क्षुधिताइतिप्रभुसमीपेभिधाययाचमानोमाभूवमिति हेराजन्त्सुयमाद सुष्ठुनियम्यते-
नेनपुरुषोगृहइतिसुयमः ईषद्दुःसुष्वितित्वल् तादृशाद्रायोधनान्मावस्थांअवयुत्यस्थितोमाभूवं
वयंसुवीराः शोभनपुत्राविदथेयज्ञेगृहेवावर्तमानाःसन्तोबृहद्वदमौढंस्तोत्रं वदेम उच्चारयाम॥१७॥

१७. वरुण, मुझे किसी धनी और प्रभूत-दानशील व्यक्ति के पास
जाति की दरिद्रता की बात न कहनी पड़े । राजन्, मुझे आवश्यक
धन का अभाव न हो । हम पुत्र और पौत्रवाले होकर इस यज्ञ में
प्रभूत स्तुति करेंगे ।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेष्टमोवर्गः ॥ ८ ॥

इदमित्येकादशचैषष्टसूक्तम् अत्रानुक्रम्यते—इदमेकादशवारुणमिति पूर्वसूक्ते कूर्मोर्गात्स-
मदोहिवेत्युक्तत्वादस्योत्तरस्यचकूर्मोर्गृत्समदोवाऋषिः त्रिष्टुप्छन्दः वरुणोदेवता विनियोगोलैङ्गि-
कः अत्रकेचिदाहुः इदमेकादशचैतुवारुणंभयपापनुव । ऋणदारिद्र्यदुःस्वमनाशनंचेतिशुश्रुमेति ।

तत्रैषाप्रथमा—

इदं कवेरादित्यस्य स्वराजो विश्वानि सान्त्यभ्यस्तु म॒ह्ना ।
 अति॒यो म॒न्द्रो य॒जथा॒य दे॒वः सु॒कीर्ति॑ भिक्षे वरुणस्य भूरैः ॥ १ ॥
 इदम् । क॒वेः । आ॒दि॒त्यस्य॑ । स्व॒राजः । विश्वानि । सन्ति ।
 अ॒भि । अ॒स्तु । म॒ह्ना । अ॒ति । यः । म॒न्द्रः । य॒जथा॒य । दे॒वः ।
 सु॒कीर्ति॑म् । भि॒क्षे । वरु॑णस्य । भू॒रैः ॥ १ ॥

कवेः क्रान्तदर्शिन आदित्यस्य अदितेः पुत्रस्य स्वराजः स्वयमेव राजमानस्येश्वरस्य वा वरुणस्येदं हविः स्तोत्रं वा यजमानः करोतीति शेषः स च विश्वानि सर्वाणि संति द्वितीयभावविकार-भांजिभूतजातानि मह्यमहिम्नावरुणप्रसादाल्लब्धेन अभ्यस्तु अभिभवतु यो देवो द्योतमानो वरुणः यजथाय यष्ट्रे पुरुषाय अति अतिशयेन मन्द्रः स्तुत्यो हर्षयिता वा भवति तस्य भूरेर्भर्तुर्वरुणस्य सुकीर्तिशोभनां स्तुतिं भिक्षे प्रार्थये यद्वा वरुणस्येति तृतीयार्थे षष्ठी तेन वरुणेन दातव्यां शोभनां कीर्तिं अहं याचे ॥ १ ॥

१. कावे और स्वयं सुशोभित वरुण के लिए यह हव्य है। वे अपनी महिमा के द्वारा सारे भूतों को पराजित करते हैं। प्रकाशमान स्वामी वरुण यजमान को प्रसन्नता प्रदान करते हैं। मैं उनकी स्तुति की प्रार्थना करता हूँ।

तव॒व्र॒ते सु॒भगा॑सः स्याम॒स्वा॒ध्यो वरु॑णतुष्टु॒वांसः॑ ।

उ॒पाय॑न उ॒षसा॑ गो॒मती॑नाम॒ग्नयो॑ न॒जर॑माणा॒ अनु॒द्यून् ॥ २ ॥

तव । व्र॒ते । सु॒भगा॑सः । स्या॒म । सु॒आ॒ध्यः । वरु॑ण । तु॒स्तु॒वांसः॑ ।

उ॒प॒अ॒य॒ने । उ॒षसा॑म् । गो॒मती॑नाम् । अ॒ग्नयः॑ । न ।

ज॒र॒माणाः॑ । अ॒नु । द्यून् ॥ २ ॥

हे वरुण स्वाध्यः शोभनाभ्यानाः तुष्टुवांसः स्तुतवन्तो वयं तव व्रते त्वदीये परिचरणाख्ये कर्म-प्लिवर्तमानाः सुभगासः स्याम शोभनधनाभवेम अपि च गोमतीनां रश्मिभिर्युक्तानामुषसां उपायने उपागमने सति अग्नयेन यथा अग्नयो मिहोत्रादिकर्मार्थं समिध्यन्ते एवमनुद्यून् अनुदितं जरमाणा-स्वांस्तु वन्तो वयं दीप्यमाना भवेम ॥ २ ॥

२. वरुण, हम भली भाँति तुम्हारी स्तुति, ध्यान और परिचर्या करके सौभाग्यशाली हो सकें। किरण-युक्ता उषा के आने पर अग्नि की तरह हम प्रतिदिन तुम्हारी स्तुति करके प्रकाशमान हों।

अथतृतीया—

तवस्यामपुरुवीरस्यशर्मन्पुरुशंसस्यवरुणप्रणेतः ।

यूयनःपुत्राअदितेरदब्धाअभिक्षमध्वंयुज्यायदेवाः ॥ ३ ॥

तव । स्याम । पुरुवीरस्य । शर्मन् । उरुशंसस्य । वरुण ।

प्रनेतरिति प्रऽनेतः । यूयम् । नः । पुत्राः । अदितेः । अदब्धाः ।

अभि । क्षमध्वम् । युज्याय । देवाः ॥ ३ ॥

हेप्रणेतः सर्वस्यजगतः प्रकर्षेणनेतः वरुण पुरुवीरस्यपुरुभिर्बहुभिःवीरैरुपेतस्ययद्वा पुरुणांबहूनांशत्रूणांविशेषेणप्रेरकस्य उरुशंसस्यउरुभिर्बहुभिःस्तूयमानस्यतवशर्मन्शर्मणिमुखे गृहेवा स्याम अदितेःपुत्राःमित्रादयःपरमपिच्छन्दसीतिपरस्यषष्ठ्यन्तस्यपूर्वामन्त्रिताङ्गवद्भावेनानुप्रवेशात्पदद्वयसमुदायस्याष्टमिकंसर्वानुदात्तत्वम् अदब्धाशत्रुभिरहिंसिताः एवंभूताहेदेवाः यूयनोत्मानकृतापराधान् युज्यायसख्यायअभिक्षमध्वं अस्माभिःकृतमपराधंसंहध्वम् ॥ ३ ॥

३. विश्व-नायक वरुण, तुम कितने ही वीरोंवाले हो, बहुत लोग तुम्हारी स्तुति करते हैं। हम तुम्हारे घर में निवास कर सकें। हिंसा-शून्य और बीप्तिमान् अदिति के पुत्रो, तुम हमारी मैत्री के लिए हमारे अपराध को मिटा दो।

प्रसीमादित्योअसृजद्विधृताँऋतंसिन्धवोवरुणस्ययन्ति ।

नश्राम्यन्तिनविमुचन्त्येतेवयोनपसूरघ्रयापरिज्मन् ॥ ४ ॥

प्र । सीम् । आदित्यः । असृजत् । विधृताँ । ऋतम् । सिन्धवः ।

वरुणस्य । यन्ति । न । श्राम्यन्ति । न । वि । मुचन्ति । एते ।

वयः । न । पसुः । रघुऽया । परिज्मन् ॥ ४ ॥

विधृताँ सेतुरिवजलस्यविधारयिता आदित्यःअदितेःपुत्रोवरुणः ऋतंविधारणहेतुभूतंसत्यम् यद्वा नदीनामुपादानभूतमुदकम् सींसर्वतः प्रासृजत् प्रकर्षेणसृष्टवान् अणोप्रगृह्यस्यानुनासिकइत्याकारःसानुनासिकः तेनवरुणस्येतेन सिन्धवः स्पन्दनशीलानघोयन्तिगच्छन्ति प्रवहन्ति एतेसिन्धवः नश्राम्यन्तिनप्राप्नुवन्ति नविमुचन्ति उपरतानभवन्ति अनलसाः सर्वदैकरूपेण प्रवहन्तीत्यर्थः एतदेवोच्यते-वयोन वयः पक्षिणइवरघ्रयाः लघुवर्गाः शीघ्रगामिनः परिज्मन् परिज्मनिभूम्यापसुःपतन्तिगच्छन्ति पतृगत्रौ लिट्युसितनिपत्योच्छन्दसीत्युपधालोपः स्थानिवद्भावाद् द्विर्वचनादि रघुयाइत्यत्रसुपांसुलुगितिजसोयाजदिशः ॥ ४ ॥

४. विश्व-धारक और अदिति वरुण ने अच्छी तरह जल की सृष्टि की है। वरुण की महिमा से नदियाँ प्रवाहित होती हैं। ये कभी

विश्राम नहीं करतीं, लौटती भी नहीं। ये पक्षियों की तरह वेग के साथ पृथिवी पर जाती हैं।

विमच्छ्रथायरशनामिवागच्छध्यामतेवरुणखामृतस्य ।

मातन्तुच्छेदिवयंतोधिद्यमेमामात्राशार्यपसःपुरक्तोः ॥ ५ ॥ ९ ॥

वि । मत् । अथय । रशनाम्इव । आगः । ऋध्याम । ते ।

वरुण । खाम् । ऋतस्य । मा । तन्तुः । छेदि । वयंतः । धियम् ।

मे । मा । मात्रा । शारि । अपसः । पुरा । ऋतोः ॥ ५ ॥ ९ ॥

हेवरुण मत् मत्सकाशात् रशनामिवरज्जुमिवआगः विहिताननुष्ठानजनितं पापं विश्रथ-
य शिथिलीकुरु विमोचयेत्यर्थः तेत्वत्संबन्धिनऋतस्योदकस्यपूर्णांस्वांर्दीं खादितिनदीनाम् तां
ऋध्याम् लभेमहि अपिच धियंकर्म वयतः संतन्वतोमेममतन्तुः कर्मसन्ततिः माछेदि छिन्नोमाभूत्
नैरन्तर्येणास्त्वित्यर्थः तथाऋतोः समाप्तिकालात् पुरापूर्वैरपसः कर्मणः मात्राशरीरं प्राच्यो-
दीच्यांगलक्षणं माशारि शीर्णविकलमाभूत् शृङ्गिसायां कर्मणिलुङ् पुरक्तोरित्यत्रऋत्यक-
तिप्रकृतिभावः ॥ ५ ॥

५. वरुण, मेरे पाप ने मुझे रस्सी की तरह बांध रखा है; मुझे छड़ाओ। हम तुम्हारी जलपूर्ण नदी प्राप्त करें। बुनने के समय हमारा तन्तु कभी टूटने न पावे। असमय में यज्ञ की मात्रा कभी विफल न हो।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

अथषष्ठी-

अपोसुम्यक्षवरुणभियसंमत्सन्नाकृतावनुमागृभाय ।

दामेववत्साद्विमुमुग्ध्यंहोनहित्वदारेनिमिषश्चनेशै ॥ ६ ॥

अपो इति । सु । म्यक्ष । वरुण । भियसम् । मत् । समऽराट् ।

ऋतऽवः । अनु । मा । गृभाय । दामऽइव । वत्सात् । वि । मुमुग्धि ।

अंहः । नहि । त्वत् । आरे । निमिषः । चन । ईशै ॥ ६ ॥

हेवरुण भियसं भयं मत् मत्तः सुसुष्टुअपोम्यक्षअपगमय हेसन्नादसम्यग्ग्राजमान हेऋता-
वः सत्यवन् यज्ञवन्नावरुण मामां अनुगृभाय अनुगृहाण छन्दसिशायाजपीतिभः शायजादेशः
ह्यग्रहोर्भइतिभत्वम् अपिच दामेववत्सात् यथादोग्धावत्ससकाशात् बन्धनीरंजुंविमुञ्चति तथा
अंहःपापंमत्सकाशाद्विमुमुग्धि विमुञ्च छान्दसःशपःश्लुः पृथक्कुरु त्वदारेत्वत्तोदूरदेशेवर्तमानः

त्वदन्यइत्यर्थः त्वत्तोऽन्यः कश्चित् निमिषश्च न निमेषस्यापि अक्षिपक्ष्मचलनस्यापि न हि ईशे नेष्टे त्वमेव ईश्वर इत्यर्थः लोपस्तआत्मनेपदेष्वितितलोपः ॥ ६ ॥

६. वरुण, मेरे पास से भय को दूर कर दो। हे सम्राट् और सत्यवान् मुझे पर कृपा करो। जैसे रस्ती से बछड़े को छुड़ाया जाता है, वैसे ही पाप से मुझे बचाओ; क्योंकि तुमसे अलग होकर कोई एक पल के लिए भी आधिपत्य नहीं कर सकता।

मानोवधैर्वरुणयेतइष्टावेनःकृण्वन्तमसुरभ्रीणन्ति ।

माज्योतिषःप्रवसथानिगन्मविषूमृधःशिश्रथोजीवसेनः ॥ ७ ॥

मा । नः । वधैः । वरुण । ये । ते । इष्टौ । एनः । कृण्वन्तम् ।

असुर । भ्रीणन्ति । मा । ज्योतिषः । प्रवसथानि । गन्म । वि ।

सु । मृधः । शिश्रथः । जीवसे । नः ॥ ७ ॥

हेवरुण नोस्मान्वधैः हननसाधनैरायुधैर्माहिंसीरिति शेषः हेअसुर पापकृतानिरसितः ते त्वदीयेऽष्टौयज्ञेऽनः विहिताननुष्ठानेन जनितां पापं कृण्वन्तं कुर्वन्तं पुरुषं ये वधा भ्रीणन्ति हिंसन्ति तैरिति पूर्ववत्संबन्धः भ्रीर्हिंसायां क्रैयादिकः अपिच ज्योतिषः गृहे वर्तमानादग्नेः सौरप्रकाशाद्वा प्रवसथानि प्रवासान्मागन्म मागच्छाम सर्वदा गृहे वर्तमानः सूर्यं पश्यंश्चिरकालं जीवेयमित्यर्थः गमेर्लुङ्मिन्नेषेति च्लेर्लुक् तथानोस्माकं जीवसे जीवनाय मृधो हिंसकान् सुसुषुविशिश्रथः विश्लेष्य बाधस्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥

७. असुर वरुण, तुम्हारे यज्ञ में अपराध करनेवालों को जो आयुध मारते हैं, वे हमें न मारें। हम प्रकाश से निर्वासित न हों। हमारे जीवन के लिए हिंसक को हटाओ।

नमःपुरातेवरुणोतनूनमुतापरंतुविजातब्रवाम ।

त्वेहिकंपर्वतेनश्रितान्यप्रच्युतानिदूळभव्रतानि ॥ ८ ॥

नमः । पुरा । ते । वरुण । उत । नूनम् । उत । अपरम् । तुविज्ञात ।

ब्रवाम । त्वे इति । हि । कम् । पर्वते । न । श्रितानि । अप्रच्युतानि ।

दुःदृढम् । व्रतानि ॥ ८ ॥

हेवरुण पुरापूर्वस्मिन्काले तेतुभ्यं नमः नमस्कारप्रतिपादकं नमइति शब्दमवादिष्य उत-अपिच नूनमद्यापि ब्रवाम उतअपिच हे तुविजात बहुप्रदेशेषु प्रादुर्भूत वरुण अपरं आगामिन्यपिकाले नमःशब्दं ब्रवाम उच्चारयाम कस्मादिति चेदुच्यते—दूळभ दुर्दृढं दंभितुं हिंसितुं शक्य

दुरोदाशनाशदश्रयेष्वितिरेफस्योत्वमुत्तरपदादेष्टुत्वंच कमित्येतत्पदपूरणम् हियस्मात् त्वेत्वयि पर्वतेन शिलोच्चयेइव अच्युतानि अन्यैः प्रच्यावयितुमशक्यानि व्रतानिकर्माणि विधरणानि श्रितानि आश्रितानि तस्मादित्यर्थः ॥ ८ ॥

८. हे बहुस्थानोत्पन्न वरुण, हम भूत, वर्तमान और भविष्यत् समयों में तुम्हारे लिए नमस्कार करेंगे; क्योंकि हे अहिंसनीय वरुण, पर्वत की तरह तुममें सारे अच्युत कर्म आश्रित हैं।

परं ऋणासावीरधमत्कृतानि माहं राजन्नन्यकृतेन भोजम् ।

अव्युष्टा इच्छुभूयसीरुषास आनोजीवान्वरुणतासु शाधि ॥ ९ ॥

परा । ऋणा । सावीः । अध । मत्कृतानि । मा । अहम् ।

राजन् । अन्यकृतेन । भोजम् । अविऽउष्टाः । इत् । नु ।

भूयसीः । उषसः । आ । नः । जीवान् । वरुण । तासु । शाधि ॥ ९ ॥

हे वरुण ऋणाऋणानि पित्रादिभिः कृतान्यस्माभिर्देयानि परासावीः परासुव पराचीर्नपेरय षूपेरणे छान्दसोलुङ् अध अधुना मत्कृतानि मयानिष्पादितानि ऋणानि परासुव अपिच हे राजन् स्वामिन् वरुण अहं अन्यकृतेन अन्यैरर्जितेन धनेन मा भोजं भोगं मालभेयम् किं कारणमिति चेदुच्यते—भूयसीः भूयस्यो बहवराः उषसः अव्युष्टा इव नु सत्यं अव्युष्टा एव अपररात्रेषूत्थाय ऋणानि चिन्तयतो जाग्रतो मम व्युष्टा अप्यव्युष्टकल्पा आसन् हे वरुण तासु पशुस्तनोस्मान् जीवान् जीवनवतः आशाधि आसमन्तादनुशिष्टान्कुरु ऋणान्यपहत्य भोगपर्याप्तं धनं प्रयच्छेत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. वरुण, पूर्वजों ने जो ऋण किया था, उसका परिशोध करो। इस समय मैं जो ऋण करता हूँ, उसका भी परिशोध करो; ताकि वरुण, मुझे दूसरे का उपार्जित धन भोग करने की आवश्यकता न हो। ऋण के कारण ऋणकर्ता के लिए मानो अनेक उषाओं का उदय ही नहीं हुआ। वरुण, हम उन सारी उषाओं में जीवित रहें, ऐसी आज्ञा करो।

यो मे राजन् युज्यो वा सखा वा स्वमे भयं भीरवे मस्य माह ।

स्तेनो वा यो दिप्सति नो वृको वा त्वं तस्माद् वरुण पाह्यस्मान् ॥ १० ॥

यः । मे । राजन् । युज्यः । वा । सखा । वा । स्वमे । भयम् ।

भीरवे । मस्यम् । आह । स्तेनः । वा । यः । दिप्सति । नः । वृकः ।

वा । त्वम् । तस्मात् । वरुण । पाहि । अस्मान् ॥ १० ॥

हे राजन् वरुण मे मदीयो युज्यो योजनसमर्थः पित्रादिर्वासखा समानख्यानो बान्धवो वा स्वमेदृष्टत्वं द्विष्यं भयं भीरवे भयं शीलाय मस्य आह ब्रूते तथा स्तेनश्चैरो वा वृको रण्यश्वा वा योनो-

स्मान्दिप्सतिजिघांसति सनीवंतर्धेतिविकल्पनादिदभावः दम्भइच्चेतीत्वम् हेवरुण त्वंतस्मा-
त्सर्वस्मादस्मान्पाहिरक्ष॥ १० ॥

१०. राजा वरुण, मैं भीरू हूँ। मुझसे जो बन्धु लोग स्वप्न की
भयंकर बातें कहते हैं, उनसे मुझे बचाओ। तस्कर या वृक मुझे मारना
चाहता है। उससे मुझे बचाओ।

माहंमघोनोवरुणप्रियस्यभूरिदान्नआविदंशूनमापेः ।

मारायोराजन्सुयमादवस्थांबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ११ ॥ १० ॥

मा । अहम् । मघोनः । वरुण । प्रियस्य । भूरिदान्नः । आ ।

विदम् । शूनम् । आपेः । मा । रायः । राजन् । सुयमात् । अव ।

स्थाम् । बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ ११ ॥ १० ॥

हेवरुण प्रियस्यभूरिदान्नः भूरेर्धनस्यदातुर्धनवतआद्यस्यपुरतः पुत्रादेर्दारिद्र्यंअहंमाअवि-
दं माआवेदयानि ज्ञापयानि हेराजन् सुष्ठुनियामकाद्धनात् अवयुत्यस्थितोमाभूर्वंशोभनपुत्राः
यज्ञेगृहेवावर्तमानाः पौढंस्तोत्रंउच्चारयामः ॥ ११ ॥

११. वरुण, मुझे किसी घनी और प्रभूत-दानशील व्यक्ति के पास
जाति की दरिद्रता की बात न कहनी पड़े। राजन्, मुझे आवश्यक
धन का अभाव न हो। हम पुत्र और पौत्रवाले होकर इस यज्ञ में
प्रभूत स्तुति करेंगे।

धृतव्रताइतिसप्तर्चसप्तमंस्कृत्गार्तमदस्यकूर्मस्यगृत्समदस्यवार्पम् त्रैष्टुभं वैश्वदेवम् त-
थाचानुकान्तम्—धृतव्रताःसप्तवैश्वदेवमिति गतोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

धृतव्रताआदित्याइषिराआरेमत्कर्तरहसूरिवागः ।

शृण्वतोवोवरुणमित्रदेवाभद्रस्यविद्वाँअवसेहुवेवः ॥ १ ॥

धृतव्रताः । आदित्याः । इषिराः । आरे । मत् । कर्तृ । रहसूःइव ।

आगः । शृण्वतः । वः । वरुण । मित्र । देवाः । भद्रस्य । विद्वान् ।

अवसे । हुवे । वः ॥ १ ॥

हेधृतव्रताः धृतकर्माणः आदित्याः अदितेःपुत्राः इषिराः श्रमनशीलाः सर्वैरभ्येषणीयाः
प्रार्थनीयावा हेविश्वेदेवाः मदारेमत्तोदूरदेशेआगः विहितानुष्ठानादिजनितंपापंकर्तृकुरुत क-
रोतेच्छान्दसोविकरणस्यलुक् तप्तनप्तनथनाश्रेतितवादेशः तत्रदृष्टान्तः—रहसूरिव रहसिअन्यैर-

ज्ञातेप्रदेशेसूयतइतिरहस्यःव्यभिचारिणी सायथागर्भपातयित्वादूरदेशेपरित्यजवितद्वय हेवरुण
मित्र देवाः वोयुष्मदीयस्यभद्रस्ययुष्माभिःकरणीयंश्रेयोविद्वान् जानन्नहंशृण्वतः मत्कृतानि
स्तोत्राणिश्रोत्रेणजानतोवोयुष्मान्अवसे रक्षणार्थंहुवेआह्वयामि ॥ १ ॥

१. हे व्रतकारी, शीघ्र गमनशील और सबके प्रार्थनीय आदित्यो,
गुप्तप्रसविनी स्त्री के गर्भ की तरह मेरा अपराध दूर देश में फेंक दो।
मित्र और वरुण, तुम्हारे मंगल-कार्य को मैं जानकर, रक्षा के लिए,
तुम्हें बुलाता हूँ। तुम हमारी स्तुति सुनो।

यूयं देवाः प्रमतिर्युयमोजोयूयं द्वेषांसि सनुत र्युयोत ।

अभि क्षत्तारो अभि च क्षमध्वमद्या च नो मृळ्यता परंच ॥ २ ॥

यूयम् । देवाः । प्रमतिः । यूयम् । ओजः । यूयम् । द्वेषांसि ।

सनुतः । युयोत । अभि क्षत्तारः । अभि । च । क्षमध्वम् । अद्य ।

च । नः । मृळ्यत । अपरम् । च ॥ २ ॥

हे देवाः प्रमतिः प्रकृष्टामतिर्यस्यपित्रादेस्तादृशोपियुयमेव तथाओजोबलमपियुयमेव
अपिचयूयंद्वेषांसिद्वेषुणि रक्षःपिशाचादीनि सनुतरित्यव्ययम् अन्तर्हितनामैतत् अन्तर्हितेप्रदे-
शेयुयोतपृथक्कुरुत युमिश्रणामिश्रणयोः छान्दसःशपःश्लुः पूर्ववत्तस्यतवादेशः अभिक्षत्तारः
अभितः शत्रूणांहिसितारोयूयं अभिचक्षमध्वं अभिभवतचशत्रून् अद्यास्मिन्दिनेचनोस्मान्मृळ-
यत सुखयत अपरंचअपरमपिकालंआगामिन्यपिकाले अस्मान्मृळयत ॥ २ ॥

२. देवगण, तुम्हीं अनुग्राहक और बल हो। तुम द्वेषियों को हमारे
पास से अलग करो। शत्रु-हिंसक, शत्रुओं को पराजित करो। वर्तमान
और भविष्यत् में हमें सुखी करो।

किमुनुवः कृणवामा परेण किं सनेन वसव आप्येन ।

यूयं नो मित्रावरुणादिते च स्वस्ति मिन्द्रामरुतो दधात ॥ ३ ॥

किम् । ऊँ इति । नु । वः । कृणवाम । अपरेण । किम् । सनेन ।

वसवः । आप्येन । यूयम् । नः । मित्रावरुणा । अदिते । च । स्वस्तिम् ।

इन्द्रामरुतः । दधात ॥ ३ ॥

हे देवाः वोयुष्माकंनुअद्येदानीं किमु कृणवाम किं खलुकर्तुं शक्नवाम न किमपीत्यर्थः तथाअप-
रेणअपरकालभाविनाकर्मणा किंकर्तुं शक्ताः तथाहेवसवोवासयितारो देवाः सनेनसनातनेन आ-
प्येन आप्तव्येनकर्मणायुष्माकं किंकर्तुं शक्ताः सर्वदापियुष्मदनुगुणं परिचरणं कर्तुं न शक्ता इत्यर्थः हे

मित्रावरुणौ हेअदिते हेइन्द्रामरुतः देवताद्वन्द्वेचेतिपूर्वपदस्यानङ् तेचसर्वेयूयंस्वस्तिअविनाशंनो-
स्मभ्यं दधात धत्तप्रयच्छत छोटितस्यतवादेशेङित्त्वाभावेनातोलोपाभावः ॥ ३ ॥

३. देवगण, अब और पीछे तुम्हारा कौन कार्य हम सिद्ध कर
सकेंगे ? वसु और सनातन प्राप्तव्य कार्य-द्वारा हम तुम्हारा कौन कार्य
सिद्ध कर सकेंगे ? मित्रावरुण, अदिति, इन्द्र और मरुद्गण, तुम हमारा
संगल करो । अथचतुर्थी—

हयेदेवायूयमिदापयःस्थतेमृळतनाधमानायमह्यम् ।

मावोरथोमध्यमवाळतेभून्मायुष्मावत्त्वापिषुश्रमिष्म ॥ ४ ॥

हये । देवाः । यूयम् । इत् । आपयः । स्थ । ते । मृळत ।

नाधमानाय । मह्यम् । मा । वः । रथः । मध्यमश्वाट् । ऋते ।

भूत् । मा । युष्मावत्सु । आपिषु । श्रमिष्म ॥ ४ ॥

हयेदेवाः छान्दसोवर्णोपजनः हेदेवाः यूयमित् यूयमेवआपयः धनस्यप्रापयितारोबन्धवः
स्थ भवथ तेयूयंनाधमानायअभिमतंफलंयाचमानायमहंस्तोत्रेमृळतमुखयत तथावोयुष्माकरं-
थःऋतेस्मदीयेयज्ञेनिमित्तभूतेमध्यमवाट्माभूत् मध्यमेनमन्दगमनेनवाहकोमाभूत् शीघ्रंयुष्मान्व-
हत्वित्यर्थः वयंयुष्मावत्सुयुष्मत्सदृशेष्वपिषुबन्धुषुसत्सुमाश्रमिष्म श्रान्तामाभूम वतुष्पकरणेयु-
ष्मदस्मद्वाछन्दसिसादृश्यउपसंख्यानमितिवतुष् आसर्वनाम्नइत्यात्वम् ॥ ४ ॥

४. देवगण, तुम्हीं हमारे बन्धु हो । हम तुम्हारी प्रार्थना करते
हैं । कृपा करो । हमारे यज्ञ में आने में तुम्हारा रथ मन्द-गति न हो ।
तुम्हारे समान बन्धु पाकर हम श्रान्त न हों ।

प्रवृणोमिमयमूर्यागोयन्मापितेवकितवंशशास ।

आरेपाशाआरेअघानिदेवामामाधिपुत्रेविमिवग्रभीष्ट ॥ ५ ॥

प्र । वः । एकः । मिमय । भूरि । आगः । यत् । मा । पिताइव ।

कितवम् । शशास । आरे । पाशाः । आरे । अघानि । देवाः । मा ।

मा । अधि । पुत्रे । विमइव । ग्रभीष्ट ॥ ५ ॥

हेदेवाः वोयुष्माकंमध्येअहमेकःसत् भूरिबहुलंआगः पापंप्रमिमयअहंप्रकर्षेणाहिसिषं क-
थमस्माकंमध्येत्वमेव इतिचेदुच्यते—यद्यस्मात् मामापितेवकितवं यथाअपथप्रवृत्तंपुत्रंपितानुशा-
स्तितथाशशास अनुशिष्टंचरुद्धे शासुअनुशिष्टावित्यस्माद्विष्ममध्यमस्वरूपम् अपिच हेदेवाः यु-
ष्मदीयाः पाशाः आरेअस्मत्तोदृग्देशेसन्तु अघानिपापानिचआरेसन्तुमामाधिपुत्रे अधिःसप्त-
म्यर्थानुवादी पुत्रेपथ्यतिसतिपितरंसंतंविमिवपक्षिणमिवव्याधः माग्रभीष्ट मागृह्णीध्वम् माडिलु-
डि ह्यग्रहोर्भइतिभ्रत्वम् ॥ ५ ॥

५. देवगण, तुम लोगों के बीच एक मनुष्य होकर मैंने अनेक विष पाप नष्ट कर डाले। जैसे पिता कुमार्गगामी पुत्र को उपदेश देता है, वैसे तुमने मुझे उपदेश दिया है। देवो, सारे पाप और पाप दूर हों। जैसे व्याध बच्चे के सामने पक्षी को मारता है, वैसे ही मुझे नहीं मारना।

अ॒र्वा॒ञ्चो॒अ॒द्या॒भ॒व॒ता॒य॒ज॒त्रा॒आ॒वो॒हार्दि॒भ॒य॒मा॒नो॒व्य॒ये॒यम् ।

त्रा॒ध्वं॒नो॒दे॒वा॒नि॒जु॒रो॒वृ॒क॒स्य॒त्रा॒ध्वं॒क॒र्ता॒द॒व॒प॒दो॒य॒ज॒त्राः ॥ ६ ॥

अ॒र्वा॒ञ्चः । अ॒द्य । भ॒व॒त । य॒ज॒त्राः । आ । वः । हा॒र्दि । भ॒य॒मा॒नः ।

व्य॒ये॒यम् । त्रा॒ध्वम् । नः । दे॒वाः । नि॒जु॒रः । वृ॒क॒स्य । त्रा॒ध्वम् ।

क॒र्ता॒त् । अ॒व॒प॒दः । य॒ज॒त्राः ॥ ६ ॥

हेयजत्राः यष्ट्यादेवाः अघेदानीमर्वाञ्चोऽस्मदभिमुखाभवत वोयुष्माकंहार्दिहृद्यवस्थितं-
क्षणभयमानोविश्वदहंआव्ययेयं आभिमुख्येनप्राप्नुयाम् व्ययगतौ भौवादिकः हेदेवाः वृकस्य
तस्करस्यआरण्यशुनोवा संवन्धिनः निजुरोनिहननाव जूरीहिसार्थः अस्मात्संपदादिलक्षणो-
भावेकिं छान्दसोह्रस्वः नोस्मान् त्राध्वं त्रायध्वम् तथा हेयजत्राः अवपदः आपदः कर्तावकर्तुः
सकाशात्त्राध्वं त्रायध्वम् ॥ ६ ॥

६. पूजनीय देवो, आज हमारे सामने आओ। मैं डरकर तुम्हारे हृदयावस्थित आश्रय को प्राप्त करूँ। देवो, वृक के हाथ से मारे जाने से हमें बचाओ। पूजनीयो, जो हमें आपव मे फेंक देता है, उसके हाथ से हमें बचाओ।

मा॒हं॒म॒घो॒नो॒व॒रु॒ण॒प्रि॒य॒स्य॒भू॒रि॒दा॒त्र॒आ॒वि॒दं॒शू॒नं॒मा॒पेः ।

मा॒रा॒यो॒रो॒ज॒न्त्सु॒य॒मा॒द॒व॒स्थां॒बृ॒ह॒द्दे॒म॒वि॒दथै॒सु॒वी॒राः ॥ ७ ॥ ११ ॥

मा । अ॒हम् । म॒घो॒नः । व॒रु॒ण । प्रि॒य॒स्य । भू॒रि॒दा॒त्रः ।

आ । वि॒दम् । शू॒नम् । आ॒पेः । मा । रा॒यः । रा॒ज॒न् । सु॒द्य॒मा॒त् ।

अ॒व । स्था॒म् । बृ॒ह॒त् । व॒दे॒म् । वि॒दथै॒ । सु॒वो॒राः ॥ ७ ॥ ११ ॥

व्याख्यातेयम् ॥ ७ ॥

७. वरुण, मुझे किसी घनी और प्रभूत-दानशील व्यक्ति से अपनी जाति की वरिष्ठता की बात न कहनी पड़े। राजन्, मुझे नियमित या आवश्यक धन का अभाव न हो। हम पुत्र और पौत्रवाले होकर इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे। ॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेएकादशोवर्गः ॥ ११ ॥

ऋतदेवायेत्येकादशर्चमष्टमं सूक्तम् गातुमदं अन्त्याजगती शिष्टास्त्रिष्टुभः प्रहिकृतमित्ये-
षाइन्द्रासोमदेवताका सरस्वतित्वमस्मानित्यर्धर्चः सारस्वतः योनः सनुत्यइत्येषाबार्हस्पत्या
अन्त्यामारुती शिष्टाऐन्द्र्यः तथाचानुक्रान्तम्—ऋतमेकादशजगत्यन्तं षष्ठ्यैन्द्रासोमीसरस्वति-
त्वमितिसारस्वतोर्धर्चो योनोबार्हस्पत्यातं वोमारुतीति गतोविनियोगः ।

तत्रैषामथमा-

ऋतं देवाय कृण्वते सवित्रे इन्द्राय अहिघ्ने नरमन्त आपः ।

अहरह्यात्पुनरुपां कियत्प्राथमः सर्ग आसाम् ॥ १ ॥

ऋतम् । देवाय । कृण्वते । सवित्रे । इन्द्राय । अहिघ्ने । न ।

रमन्ते । आपः । अहः अहः । याति । अक्तुः । अपाम् । कियति ।

आ । प्रथमः । सर्गः । आसाम् ॥ १ ॥

ऋतमुदकं वृष्टिलक्षणं कृण्वते कुर्वते देवाय द्योतमानाय सवित्रे सर्वस्य प्रेरकाय अहिघ्ने अहिं वृष्टं हतवते इन्द्राय यागार्थम् आपो नरमन्ते तस्माद्धेतोर्भीत्यानोपरता भवंति तस्मात् व्यत्ययेन चतुर्थी अपितुता सामपां अमुः सेचकं स्रोतः अहरहः प्रत्यहं याति गच्छति आसां प्रथमः सर्गः प्राथमिकं जन्म कियत्प्राथम्यकाले निष्पन्नं आकारः प्रश्ने किंशब्द आक्षेपे यावत्काले ता अजायन्त सकालः कियत् किं परिमाणं तस्य कालस्य न किमपि नित्या एव हिता इत्यर्थः ॥ १ ॥

१. वृष्टिकारी, छुतिमान्, सबके प्रेरक और वृत्र-नाशक इन्द्र के यज्ञ के लिए कभी जल नहीं रुकता, उसका स्रोत प्रतिदिन चला करता है । कभी उसकी पहली सृष्टि हुई थी ?

यो वृत्राय सिनमत्रा भरिष्यत्प्रतंजनित्री विदुष उवाच ।

पथोरदन्ती रनुजोषमस्मै दिवे दिवे धुनयो यन्त्यर्थम् ॥ २ ॥

यः । वृत्राय । सिनम् । अत्र । अजरिष्यत् । प्र । तम् । जनित्री ।

विदुषे । उवाच । पथः । रदन्तीः । अनु । जोषम् । अस्मै । दिवे दिवे ।

धुनयः । यन्ति । अर्थम् ॥ २ ॥

यः पुरुषो वृत्रायासुराय सिनमन्नं अत्राकस्थाने आहर्तुमजरिष्यत् संपादितवान् तं पुरुषं जनित्री जनयित्री इन्द्रस्य माता अदितिः विदुषे अभिज्ञायेन्द्राय प्रोवाच प्रोक्तवती प्रवचनस्य हननार्थत्वात् तं वृत्रं हतवानिति शेषः अपि चास्मै अस्येन्द्रस्यानुजोषमनुकामं इच्छामनुसृत्य पथो-मार्गान् रदन्तीर्विलिखन्त्यो धुनयोनयः दिवे दिवे प्रतिदिवसं अर्थं अर्तव्यं गन्तव्यं समुद्रं प्रति यंति गच्छन्ति ॥ २ ॥

२. जिस व्यक्ति ने वृत्र को अन्न प्रदान किया था, उसकी बात माता अदिति ने इन्द्र से कह दी थी । इन्द्र की इच्छा के अनुसार नदियाँ अपना मार्ग बनाती हुई प्रतिदिन समुद्र की ओर जाती हैं ।

अथ तृतीया—

ऊर्ध्वोऽस्यस्थादध्यन्तरिक्षेऽर्धवृत्रायप्रवधंजमार ।

मिहंवसानउपहीमदुद्रोत्तिग्मायुधोअजयच्छत्रुमिन्द्रः ॥ ३ ॥

ऊर्ध्वः । हि । अस्थात् । अर्धः । अन्तरिक्षे । अर्धः । वृत्राय । प्र ।

वधम् । जमार । मिहम् । वसानः । उप । हि । ईम् । अदुद्रोत् ।

तिग्मऽआयुधः । अजयत् । शत्रुम् । इन्द्रः ॥ ३ ॥

हिंहेतौ यस्मादयंवृत्रः अन्तरिक्षेऽर्धः सन् सर्वमावृत्याध्यस्थात् अधिष्ठितोभूत् अधः-
तः कारणात् वृत्राय वृत्रं प्रतिवधं ननसाधनं वज्रं इन्द्रः प्रजभारं प्रचिक्षेप ह्यग्रहोर्धः सहित्व लुबुधो-
मिहंवृष्टेः सेकारमेधंवसानः आच्छादयन् ईमेन मिन्द्रं उपादुद्रोत् उपागमत् दुद्रुगतौ लङ्छिच्छान्दसः
शपः श्रुतः तिग्मायुधः तीक्ष्णायुधः इन्द्रः शत्रुं शातयितारंतं वृत्रं अजयत् जितवान् ॥ ३ ॥

३. चूँकि अन्तरिक्ष में उठकर वृत्र ने सारे पदार्थों को घेर डाला
था; इसलिये इन्द्र ने उसके ऊपर वज्र फेंका। वृष्टि-प्रद मेघ से
आच्छादित होकर वृत्र इन्द्र के सामने बौड़ा था। उसी समय
तीक्ष्णायुधधारी इन्द्र ने उसको पराजित किया था।

बृहस्पतेतपुषाश्रैवविध्यवृकद्वरसोअसुरस्यवीरान् ।

यथाजघन्थधृषतापुराचिदेवाजहिशत्रुमस्मार्कमिन्द्र ॥ ४ ॥

बृहस्पते । तपुषा । अश्राऽइव । विध्य । वृकऽद्वरसः । असुरस्य ।

वीरान् । यथा । जघन्थ । धृषता । पुरा । चित् । एव । जहि ।

शत्रुम् । अस्मार्कम् । इन्द्रः ॥ ४ ॥

हेबृहस्पते बृहतांपरिवृढानांपालयितरिन्द्र तपुषातापकेनदीप्तेनवज्रेणअश्रेवअशन्याइव
वृकद्वरसः संवृतद्वारस्यासुरस्यवीरान्पुत्रान् यद्वा संवृतद्वारान् असुरस्यवीरान् विध्य ताडय
वृणोतेः स्रवृभूशुषिमुषिभ्यः किदितिकर्मणि कन्प्रत्ययः दुद्रुगतौ अस्मादौणादिकोऽसन्प्रत्ययः वृका-
णि संवृतानि द्वारांसि द्वाराण्येषां बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् हेइन्द्र पुराचिद् पुरापि धृषता
धर्षकेणवज्रेणयथाजघन्थ त्वंहतवानेव एवमेवास्माकं शत्रुं जहि नाशय हन्तेर्जइतिहौजा-
देशः ॥ ४ ॥ बृहस्पति, वज्र के समान दीप्त अस्त्र से वृक-द्वारा असुर के

पुत्रों को छोड़ो। इन्द्र, जैसे प्राचीन समय में तुमने शक्ति-द्वारा शत्रुओं
को जीता था, उसी प्रकार इस समय हमारे शत्रुओं का विनाश करो।

अथपञ्चमी-

अवक्षिपदिवोअश्मानमुच्चायेनशत्रुमन्दसानोनिजूर्वाः ।

तोकस्यसानौतनयस्यभूरैस्माँअर्धकृणुतादिन्द्रगोनाम् ॥ ५ ॥ १२ ॥

अव । क्षिप । दिवः । अश्मानम् । उच्चा । येन । शत्रुम् ।

मन्दसानः । निःजूर्वाः । तोकस्य । सानौ । तनयस्य । भूरैः ।

अस्मान् । अर्धम् । कृणुतात् । इन्द्र । गोनाम् ॥ ५ ॥ १२ ॥

हेइन्द्र दिवोनभसःसकाशादश्मानं अश्ववत्कठिनं वज्रंउच्चाउच्चैर्वर्तमानस्त्वंअवक्षिपअ-
स्मदीयान् शत्रूनुद्दिश्यावस्ताव क्षिप येनवज्रेणमन्दसानः स्तोतृभिःस्तूयमानःसन् शत्रुनिजूर्वाः
न्याहिंसीः जूर्वाहिसार्थः लेट्याडागमः तथातोकस्यपुत्रस्यभूरैर्भर्तव्यस्यपौत्रस्यसानौ संभजने
निमित्ते सप्तम्येषासंभजनार्था तथाहेइन्द्र गोनांगवांसंभजनार्थंचास्मान्अस्माकं विभक्तिव्यत्य-
यः अर्धं सप्तद्विकृणुतात्कुरु गोःपादान्तेइतिगोशब्दस्यामोनुडागमः ॥ ५ ॥

५. इन्द्र, तुम ऊपर रहते हो । स्तोताओं के स्तव करने पर तुमने
जिसके द्वारा शत्रु का विनाश किया था, वही पत्थर की तरह कठिन
वज्र ध्रुलोक से निम्नाभिमुख फेंको । जिससे हम लोग यथेष्ट पुत्र,
पौत्र और गोघन प्राप्त कर सकें, वंसी ही हमें तुम समृद्धि दो ।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेद्वादशोवर्गः ॥ १२ ॥

प्रहिकतुंवृहथोयंवनुथोरधस्यस्थोयजमानस्यचोदौ ।

इन्द्रासोमायुवमस्माँअविष्टमस्मिन्भयस्थैकृणुतमुलोकम् ॥ ६ ॥

प्र । हि । क्रतुम् । वृहथः । यम् । वनुथः । रधस्य । स्थः ।

यजमानस्य । चोदौ । इन्द्रासोमा । युवम् । अस्मान् । अविष्टम् ।

अस्मिन् । भयस्थै । कृणुतम् । ऊँ इति । लोकम् ॥ ६ ॥

हेइन्द्रासोमा इन्द्रासोमौ यंवैरिणंवनुथोहिसथः वनुष्यतिर्हन्तिकर्मेतिर्यास्कः । तंक्रतुंवे-
षस्यकर्तारंप्रहिवृहथः प्रकर्षेणोद्यच्छथःखलु उन्मूलयथइत्यर्थः वृहूउद्यमने तौदादिकः
तथारधस्यराधकस्ययजमानस्यचोदौशत्रूणांप्रेरकौस्थोभवथः तथा हेइन्द्रासोमौ युवंयुवांअस्मा-
न्अविष्टमवतं अस्मिन्भयस्थे भयस्थानेयुद्धे घत्रर्थकविधानमित्यधिकरणेकप्रत्ययः मरुद्धधा-
दित्वात्पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् लोकंभयरहितंस्थानंकृणुतंकुरुतम् उइतिपदपूरणः ॥ ६ ॥

६. इन्द्र और सोम, जिसकी तुम हिंसा करते हो, उस द्वेषी को
जन्मूलित करो । यजमानों को शत्रुओं के विरुद्ध प्रेरित करो । इन्द्र
और सोम, तुम मेरी रक्षा करो । इस भय-स्थान में भय-शून्य स्थान
बनाओ ।

अथसप्तमी—

नमातमन्त्रश्रमन्त्रोततन्द्रन्त्रवौचाममासुनोतेतिसोमम् ।

योमेपृणाद्योदद्योनिबोधाद्योमासुन्वन्तमुपगोभिरायत् ॥ ७ ॥

न । मा । तम् । न । श्रमम् । न । उत । तन्द्रत् । न । वोचाम् । मा ।
 सुनोत । इति । सोमम् । यः । मे । पृणात् । यः । ददत् । यः ।
 निबोधात् । यः । मा । सुन्वन्तम् । उप । गोभिः । आ । अयत् ॥ ७ ॥

सइन्द्रोमामानतमवनतमयतुनग्लपयतु तथानश्रमव श्रान्तंमाकरोतु तमुग्लाने श्रमुतपसि-
 खेदेच अनयोर्हेतुमण्यन्तयोर्लेट्यडागमः छन्दस्युभयथेतिशपआर्धधातुकत्वाण्णेरनिटीतिणि-
 लोपः उतअपिचमानतन्द्रव नतन्द्रयेव तन्द्राआलस्येनयुक्तंमाकरोतु तन्दीशब्दान्तकरोतीति
 णिच् णाविष्ठवत्प्रातिपदिकस्येतिटिलोपः अन्यत्पूर्वव इन्द्रयागायसोममासुनोत माभिषुणु-
 तेति अन्यान्यजमानान्प्रतिनवोचाम नब्रवाम वक्तेछान्दसोलुङ् सुनोतेत्यत्र तप्नप्तनथनाश्चेति
 तस्यतवादेशः तस्यपित्वेनङित्वाभावाद्गुणः यइन्द्रोमेमपृणावकामान्पूरयेव यश्चददत् अभी-
 ष्टफलंदद्याव यश्चनिबोधाव अस्मदीयंस्तोत्रंयागंवाअवगच्छेव यइन्द्रःसुन्वन्तंसोममभिषुण्वन्तं
 मामांअस्मभ्यंदातव्यैर्गोभिःसहउपायव उपागच्छेव सइन्द्रइतिपूर्वत्रान्वयः पृणादित्यादिषुले-
 ट्याडागमः ॥ ७ ॥

७. इन्द्र मुझे क्लेश न दें, श्रान्त न करें, आलसी न बनावें। हम
 कभी यह न कहें कि सोमाभिषव न करो। इन्द्र मेरी अभिलाषा पूर्ण
 करते, अभीष्ट दान करते, यज्ञ को जानते और गो-समूह लेकर
 अभिषवकर्त्ता के पास उपस्थित होते हैं।

अथाष्टमी—

सरस्वतित्वमस्माँअविड्विमरुत्वतीधृषतीजेषिशत्रून् ।

त्यंचिच्छर्धन्तंविषीम्यमाणमिन्द्रोहन्तिवृषभंशण्डिकानाम् ॥ ८ ॥

सरस्वति । त्वम् । अस्मान् । अविड्वि । मरुत्वती । धृषती ।

जेषि । शत्रून् । त्यम् । चित् । शर्धन्तम् । तविषीम्यमाणम् ।

इन्द्रः । हन्ति । वृषभम् । शण्डिकानाम् ॥ ८ ॥

हेसरस्वति सरणवतिदेवि त्वंअस्मान्स्तोतृन् अविड्वि रक्ष रक्षार्थस्यावतेर्लेट्येत्तद्रूपम् त-
 थामरुत्वतीमरुद्भिर्युक्तामध्यमस्थानाहिवाक्सरस्वतीमरुतश्चमध्यमस्थानस्थाः अतस्तद्वतीसती
 धृषतीधर्षयन्तीशत्रून्शातयितृन्चैरिणोजेषिजय जयतेछान्दसःशपःश्लुः किञ्चायमिन्द्रः त्यंचिद

तमप्यसुरंहन्तिहतवान् व्यत्ययेनभूतार्थैर्लट् कीदृशं शर्धन्तं प्रसहनशीलं शृधुप्रसहने तविषी-
यमाणंतविषीबलमिवाचरन्तं सर्वस्यभंजनेशकं शण्डिकानां शण्डामर्कावसुरपुरोहितौ श-
ण्डवंशानांमध्येवृषभंप्रधानम् ॥ ८ ॥

८. सरस्वती, तुम हमें बचाओ। मरुतों के साथ इकट्ठे होकर
दृढ़तापूर्वक शत्रुओं को जीतो। इन्द्र ने शूराभिमानी और स्पृहावान्
शण्डिकों के प्रधान (शण्डामर्क) को मारा था।

यो नः सनुत्य उत वा जिघ्रन्तु रभिख्याय तं तिगितेन विध्य ।

बृहस्पत आयुधैर्जेषि शत्रून् द्रुहेरीषन्तं परिधेहि राजन् ॥ ९ ॥

यः । नः । सनुत्यः । उत । वा । जिघ्रन्तुः । अभिख्याय । तम् ।

तिगितेन । विध्य । बृहस्पते । आयुधैः । जेषि । शत्रून् ।

द्रुहे । रिषन्तम् । परि । धेहि । राजन् ॥ ९ ॥

हे बृहस्पते यो नोस्माकंसनुत्यः सनुतरित्यंतर्हितनाम अन्तर्हितदेशे भवश्चोरः स गर्भसयूथस-
नुताद्य उत वा अपि वा योजिघ्रन्ति जिघांसुर्भवति तमभिख्याय संवीक्ष्य तिगितेन तीक्ष्णेनायुधेन वि-
ध्यताडय यथास्मदीयान् शत्रून् आयुधैरायोधनसाधनैरिष्वादिभिर्जेषिजय तथा हे राजन् रा-
जमान बृहस्पते द्रुहेद्रोग्धेशत्रवे रिषन्तं हिंसन्तं वज्रं परिधेहि परितो धारय प्रक्षिपेत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. बृहस्पति, जो अन्तर्हित देश में छिपकर हमारा प्राण-नाश करने
का अभिलाषी है, उसे खोजकर तीखे हथियार से छेवो। आयुध से
हमारे शत्रुओं को जीतो। राजा बृहस्पति, द्रोहकारियों के विरुद्ध प्राण-
नाशक वज्र धारों और फेंको।

अस्माकैभिः सत्त्वभिः शूरैर्वीर्याकृधियानिते कर्त्त्वानि ।

ज्योग्भूवन्ननुधूपिता सो हृत्वी तेषां माभरानो वसूनि ॥ १० ॥

अस्माकैभिः । सत्त्वभिः । शूरैः । शूरैः । वीर्या । कृधि । यानि ।

ते । कर्त्त्वानि । ज्योक् । अभूवन् । अनुधूपितासः । हृत्वी । तेषाम् ।

आ । भर । नः । वसूनि ॥ १० ॥

हेशूर शौर्यवज्जिन्द्र अस्माकैभिरास्माकैर्नैः सत्त्वभिः परेषां सादकैः शूरैः शौर्योपेतैर्भटैः
तानि वीर्या वीर्याणि वीरकर्माणि कृधिकुरु यानिते त्वया कर्त्त्वानि करणीयानि कृत्यार्थं तवैके नि-
तिकरो ते स्त्वनुप्रत्ययः ज्योक् चिरकालं अनुधूपितासः धूपायमान हृदयामदीयाः शत्रवो भूवन्नासन्
हृत्वी तान् हत्वा स्नात्वा दयश्चेतीकारः तेषां शत्रूणां वसूनि धनानि नोस्मभ्यं आभर आहर ॥ १० ॥

१०. शूर इन्द्र, हमारे शत्रु-हन्ता वीरों के साथ अपने सम्पादनीय
वीर-कार्यों को सम्पन्न करो। हमारे शत्रु बहुत विनों से गर्वपूर्ण हो
रहे हैं। उनका विनाश कर उनका धन हमें दो।

अथैकादशी-

तंवःशर्धमारुतंसुस्रयुर्गिरोपब्रुवेनमसादैव्यंजनम् ।

यथारयिसर्ववीरंनशामहाअपत्यसाचंश्रुत्यंदिवेदिवे ॥ ११॥१३॥

तम् । वः । शर्धम् । मारुतम् । सुस्रयुः । गिरा । उप । ब्रुवे । नमसा ।

दैव्यम् । जनम् । यथा । रयिम् । सर्ववीरम् । नशामहे ।

अपत्यसाचम् । श्रुत्यम् । दिवेदिवे ॥ ११ ॥१३॥

हेमरुतः वीर्यमाकंशर्धं बलमारुतंमरुत्समूहंरूपदैव्यंदेवेनेन्द्रेण संबद्धंजनं प्रादुर्भूतंएवं गु-
णविशिष्टंतंबलं नमसानमस्कारेणहविषावागिरास्तोत्रेण सुस्रयुःसुखेच्छुरहंउपब्रुवेस्तौमि यथा
येनप्रकारेणवयंसर्ववीरंसर्वैःवीरैर्विशेषेणशत्रूणांप्रेरकैर्भटैरुपेतं अपत्यसाचंअपत्यैरपतनहेतुभूतैः
पुत्रादिभिरुपेतं श्रुत्यंश्रवणीयंप्रशस्यभूतं रयिंदिवेदिवेप्रतिदिवसंनशामहे व्यामवामं नशतिर्व्या-
प्तिकर्मा लेट्याडागमः वैतोन्यत्रेत्यैकारः ॥ ११ ॥

११. मरुतो, हम सुख की अभिलाषा से स्तुति और नमस्कार-
द्वारा तुम्हारे देव और प्रादुर्भूत तथा एकत्र बल की स्तुति करते हैं,
ताकि उसके द्वारा हम प्रतिदिन वीर अपत्यवाले होकर प्रशंसनीय धन
का उपयोग कर सकें ।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेत्रयोदशोवर्गः ॥ १३ ॥

अस्माकमिति सप्तर्चनवमं सूक्तम् गृत्समदस्यार्षवैश्वदेवं अन्त्यात्रिष्टुप् शिष्टाजगत्यः तथा-
चानुक्रान्तम्—अस्माकंसप्तवैश्वदेवंत्रिष्टुबन्तमिति विनियोगोलैङ्गिकः ।

तत्रप्रथमा-

अस्माकंमित्रावरुणावतरथमादित्यैरुद्रैर्वसुभिःसचाभुवा ।

प्रयद्वयो नपसन्वस्मन्स्परिश्रवस्यवो हृषीवन्तो वनर्षदः ॥ १ ॥

अस्माकम् । मित्रारुवणा । अवतम् । रथम् । आदित्यैः । रुद्रैः ।

वसुभिः । सचाभुवा । प्र । यन् । वयः । न । पसन् । वस्मनः ।

परि । श्रवस्यवः । हृषीवन्तः । वनर्षदः ॥ १ ॥

मित्रावरुणा हेमित्रावरुणौ आदित्यैः धात्र्यमादिभिर्द्वादशभिः रुद्रैः एकादशसंख्याकैः व-
सुभिः धरोध्रुवइत्यादिभिरष्टसंख्याकैः एवंभिर्देवगणैः सचाभुवासहभवन्तौसहवर्तमानौयुवा
अस्माकं रथंअञ्जलाभाय प्रवृत्तंअवतम् यद्यदास्मदीयारथाः वस्मनःपरिवसन्त्यस्मिचितिव-

स्मनिवासस्थानं औणादिकोमनिन् तस्मात् स्थानात्परिउपरिदेशान्तरे पञ्चम्याः परावध्यर्थे-
इतिसत्वम् अध्यर्थउपर्यर्थइतिवृत्तिः वयोन् पक्षिणइव प्रपन्नन् प्रपतन्ति प्रकर्षेणगच्छन्ति पते-
श्छान्दसेलुङि लुदित्वात् चुरडादेशः पतःपुमितिपुमागमः कीदृशावयः श्रवस्यवोचकामाः हषी-
वन्तः प्राप्तहर्षाः वनर्षदः वनेवृक्षादौनिषण्णाः सांहितिकश्छान्दसोरेफोपजनः ॥ १ ॥

१. जिस समय हमारा रथ अन्नाभिलाषी, मदमत्त और वन-
निषण्ण पक्षियों की तरह निवास-स्थान से दूसरे स्थान को जाता है,
उस समय हे मित्र और वरुण, तुम लोग आदित्य, रुद्र और वसुओं के
साथ मिलकर उसकी रक्षा करते हो।

अधस्मानुदवतासजोषसोरथं देवासो अभिविक्षुवाजयुम् ।
यदाशवः पद्याभिस्तित्रंतोरजः पृथिव्याः सानौ जङ्घनन्त पाणिभिः ॥ २ ॥

अध । स्म । नः । उत् । अवत । सजोषसः । रथम् । देवासः ।
अभि । विक्षु । वाजयुम् । यत् । आशवः । पद्याभिः । तित्रंतः ।
रजः । पृथिव्याः । सानौ । जङ्घनन्त । पाणिभिः ॥ २ ॥

हेसजोषसः समानं प्रीयमाणाः देवासो देवाः अध अधुनानोस्माकं वाजयुं वाजमर्चकामय-
मानं गतिविशेषयुक्तं वारथं विक्षुप्रजासृजनपदेषु अभि अभिमुखं उदवत उदगमयत अवतिरत्रग-
त्यर्थः स्मेति पूरणः यदास्मिन्नरथे युक्ताः आशवो व्यापनशीला अश्वाः पद्याभिः पादसाध्याभिः
गतिभिः रजोरञ्जकं मार्गं तित्रतः तरन्तः तरन्तः शतरि बहुलं छन्दसीति शपः श्लुः बहुलं छन्दसीत्य-
श्यासस्येत्वम् अभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वम् पृथिव्याः प्रथितायाः भूमेः सानौ समुच्छिद्यते म-
देशोपाणिभिः पाण्युपलक्षितैः पादैः जघनन्त अत्यर्थं गच्छन्ति हन्तेर्यङ्लुगन्ताच्छान्दसोलङ् व्य-
त्ययेनात्मनेपदम् बहुलं छन्दसीति शपोलुगभावः ॥ २ ॥

२. समान प्रीतिवाले देवो, इस समय हमारे रथ की रक्षा करो।
वह अन्न खोजने के लिए देश में गया है। इस रथ में जोते हुए घोड़े
कदम से मार्ग तय करते और विस्तीर्ण भूमि के उन्नत प्रदेश पर आघात
करते हैं।
अथ तृतीया—

उतस्य न इन्द्रो विश्वं चर्पणिर्दिवः शर्धेन मारुतेन सुक्रतुः ।
अनुनुस्थात्यवृकाभिरुतिभीरथं महे स नये वाजसातये ॥ ३ ॥

उत । स्यः । नः । इन्द्रः । विश्वं चर्पणिः । दिवः । शर्धेन ।
मारुतेन । सुक्रतुः । अनु । नु । स्थाति । अवृकाभिः । उतिभिः ।
रथम् । महे । सनये । वाजसातये ॥ ३ ॥

उतअपिचविश्वस्यचर्षणिः विश्वस्यसर्वस्यद्रष्टा यद्वा विश्वेचर्षणयोमनुष्यायस्यपरिचारकाः
अथवाविश्वेसर्वलोकाः चर्षणयोद्रष्टव्यायेन बहुव्रीहौविश्वसंज्ञायामितिपूर्वपदान्तोदात्तत्वम् मा-
रुतेनमरुत्समूहरूपेणशर्धेनबलेनसहस्रक्रतुः शोभनकर्माशोभनप्रज्ञोवा स्यःसइन्द्रः अवृकाभिः
हिंसकरहिताभिः ऊतिभीरक्षाभिःसहितःसन् दिवोद्युलोकादागत्यनुअधनोस्माकरथंअनु-
स्थातिआनुगुण्येनाधितिष्ठतु छान्दसःशपोलुक् किमर्थं महे सनये महतेधनाय तथावाजसातये
वाजस्याजस्य सातयेसंभजनार्थम् ॥ ३ ॥

३. अथवा—सर्वदर्शी इन्द्र मरुतों के पराक्रम से उक्त कर्म सम्पन्न
करके, स्वर्गलोक से आते हुए, हिंसा-शून्य आश्रय के द्वारा महाधन और
अन्न-प्राप्ति के लिए हमारे रथ के अनुकूल हों।

उतस्यदेवोभुवनस्यसक्षणिस्त्वष्टाग्राभिःसजोषाजुजुवद्रथम् ।
इळाभगोबृहद्विवोतरोदसीपूषापुरन्धिरश्विनावधापती ॥ ४ ॥

उत । स्यः । देवः । भुवनस्य । सक्षणिः । त्वष्टा । ग्राभिः ।
सजोषाः । जुजुवत् । रथम् । इळा । भगः । बृहत् । दिवा ।
उत । रोदसी इति । पूषा । पुरन्धिरः । अश्विनौ । अध ।
पती इति ॥ ४ ॥

उतअपिच स्यःसदेवोदानादिगुणयुक्तः भुवनस्यभूतजातस्यसक्षणिः सचनीयः सेव्यः
ग्राभिर्देवपत्नीभिः छंदांसिवैशाइतितैत्तिरीयकम् । गायत्र्यादीनिच्छन्दांसिचदेवपत्न्यइत्युक्तम्
सजोषाः समानप्रीतिः एवंगुणविशिष्टस्त्वष्टाअस्मदीयंरथंजुजुवत् प्रेरयतु जुइतिसौत्रोधातुर्गत्यर्थः
अस्माण्यन्तालुङ्कितम् तथा इळातिसृणादेवीनामाद्याइडाख्यादेवीचरथंप्रेरयतु बृहद्विवा बृ-
हन्महद्विव्यतिद्योततइतिबृहद्विवः इगुपधत्क्षणःकः सुपांसुलुगितिविभक्तेरोकारः तादृशो-
भगश्चप्रेरयतु उतअपिचरोदसीद्यावापृथिव्यौपुरंधिर्वहुधीः पूषापोषकोदेवश्चअधशब्दश्चार्थे पती
सूर्यायाभर्तारौअश्विनौचणतेसर्वेअस्मदीयंरथंप्रेरयन्त्वित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. अथवा—संसार के सेवनीय वे त्वष्टा देव, देवपत्नियों के
साथ, प्रीतियुक्त होकर हमारे रथ को चलावें। इळा, महादीप्तिमान्
भग, द्यावा-पृथिवी, बहुधी पूषा और सूर्या के स्वामी दोनों अश्विनी-
कुमार हमारा यह रथ चलायें।

अथपञ्चमी—

उतत्येदेवीसुभगेमिथूदृशोपासानक्ताजगतामपीजुवा ।
स्तुषेयद्वांपृथिविनर्व्यसावचःस्थातुश्चवयस्त्रिवयाउपस्तिरे ॥ ५ ॥

उ॒त । त्ये इति । दे॒वी इति । सु॒भगे इति सु॒भगे ।
 मि॒थु॒दृ॒शा । उ॒ष॒सा॒न॒क्ता । जग॑ताम् । अ॒पि॒ऽजु॒वा । स्तु॒षे ।
 यत् । वा॒म् । पृ॒थि॒वि । नव्य॑सा । वचः । स्था॒तुः । च । वयः ।
 त्रि॒ध॒व्याः । उ॒प॒ऽस्ति॒रे ॥ ५ ॥

उतअपिच त्ये तेमसिद्धे देवी देव्यौ देवनशीले सुभगेशोभनधनेमिथूदृशा मिथः परस्परंपश्यन्त्यौ एवंभूते उषासानक्ता उषाश्चरात्रिश्च जगतां जङ्गमानां अपीजुवापेरयिच्यौ भवतः तस्मादस्मदीयमपिरथं पेरयताम् उत्तरोर्ध्वार्चोद्यावापृथिव्यः प्रत्यक्षकृतः हे पृथिवि वांयुवां त्वां दिवं च नव्यसानवीयसानवतरेण प्रशस्येन वा वचः वचसा सुपांसुलुगितितृतीयाया लुक् यद्यदास्तु पेस्तुवे उत्तमस्य व्यत्ययेन मध्यमः तदानीं स्थातुः स्थावरस्पृचीहादेः सवन्धिवयो न च रुपुरोडाशादिलक्षणं त्रिवयाः वय इत्यन्नाम त्रीणि ओषधिपशुसोमात्मकानि हविर्लक्षणा न्यन्नानियस्यतादृशो हं उपस्तिरे उपस्तृणामि आन्येनोपस्तरणाभिधारणपूर्वकं प्रयच्छामीत्यर्थः स्तुञ् आच्छादने लट्युत्तमे छान्दसो विकरणस्य लुक् अत्रत्यश्च शब्दश्च णिति निपातान्तरं पादपूरणम् ऋतइद्धा तोरितीत्वं निपातैर्यद्यदि हन्तेति निधातप्रतिषेधः ॥ ५ ॥

५. अथवा—प्रसिद्ध, द्युतिमती, सुभगा, परस्पर-दर्शिनी और जीवों की प्रेरयित्री उषा और रात्रि हमारा रथ चलायें। हे आकाश और पृथिवी, तुम दोनों की, नये स्तोत्र से स्तुति करता हूँ। स्थावर ब्रूहि आवि अन्न देता हूँ। ओषधि, सोम और पशु—मेरे तीन प्रकार के अन्न हैं।

उ॒त॒वः॒शंस॑मु॒शिजा॑मि॒व॒श्म॒स्य॒हिर्बु॑ध्यो॒ऽज॒एक॑पादु॒त ।

त्रि॒त॒क्त्र॑भु॒क्षाः॒स॒वि॒ता॒चनो॑द॒धे॒पा॒न्नपा॑दाशु॒हेमा॑धि॒या॒शमि॑ ॥ ६ ॥

उ॒त । वः । शंस॑म् । उ॒शिजा॑म् इ॒व । श्म॒सि । अ॒हिः । बु॒ध्यः ।

अ॒जः । ए॒क॑पा॒त् । उ॒त । त्रि॒तः । ऋ॒भु॒क्षाः । स॒वि॒ता । च॒नः ।

द॒धे । अ॒पाम् । नपा॑त् । आ॒शु॒हेमा॑ । धि॒या । शमि॑ ॥ ६ ॥

उतअपिच हेदेवाः उशिजामिव इवेतिसंप्रत्यर्थीयः अस्मत्तः स्तुतिं कामयमानानां वीर्युष्माकं शंसंस्तुतिं संप्रतिष्मसि उश्मसि कामयामहे वशकान्तौ इदन्तोमसिः ग्रहिज्यादिना सम्प्रसारणम् छान्दसो वर्णलोपः उतअपिच अहिर्बुध्यः बुधमन्तरिक्षम् तत्र भवोऽहिनामा देवः अज एकपाद न जायत इत्यजः एक एव पद्यते गच्छतीत्येकपाद अज एकपादसंज्ञकः सूर्यः त्रितस्तीर्णतमः ऋभुक्षाः उरुक्षयः उरुनिवासः ऋभूणां निवासयिता वा इन्द्रश्च सविता सर्वस्य प्रसविता च नो नंदधे विदधातु अस्मभ्यं करोतु तथा आशुहेमाशीघ्रगामी हिगतावित्यस्मादन्येभ्योपि दृश्यन्त इति मनिन् तादृशः अपां नपात् अपां पौत्रीयस्थानीयोग्निः अद्भ्य ओषधिवनस्पतयोजायन्ते ओषधिवनस्पतिभ्यश्चायमग्निर्जायते इत्यग्नेरपां पौत्रत्वम् सच धियास्तुत्याशमि शमीतिकर्मनाम यज्ञकर्मणि प्रीतो भ-

वत्विशेषः यद्वा धियाकर्मणा अस्मदीयेन परिचरणलक्षणेन शमि शंसुखंतन्मिचित्तं भवत्विति
विशेषः ॥ ६ ॥

६. देवगण, तुम हमारी स्तुति की इच्छा करो। हम तुम्हारी
स्तुति करने की इच्छा करते हैं। अन्तरिक्ष-जात अहि देवता (अहि-
र्बुध्न्य), सूर्य (अज एकपात्), त्रित, उरुनिवास इन्द्र (ऋभुक्षा) और
सविता हमें अन्न प्रदान करें। शीघ्रगामी जल-नप्ता (अग्नि) हमारी
स्तुति से प्रसन्न हों। अथसप्तमी—

एतावो वः श्म्युद्यता यजत्रा अनेक्षन् आयवो न्यसे सम् ।

श्रवस्यवो वाजं चकानाः सप्तिर्न रथ्यो अहं धीतिमश्याः ॥ ७ ॥ १४ ॥

एता । वः । वः श्मि । उत्स्यता । यजत्राः । अनेक्षन् । आयवः ।

न्यसे । सम् । श्रवस्यवः । वाजम् । चकानाः । सप्तिः । न ।

रथ्यः । अहं । धीतिम् । अश्याः ॥ ७ ॥ १४ ॥

हे यजत्राः यजनीया विश्वेदेवाः वीर्युष्मदीयानि एता एतानि उद्यता उद्यतानि वचांसि वशिकामये न-
व्यसेन वतरायस्तुत्यतमायुष्मद्वृणाय आयवो मत्प्रभृतयो मनुष्याः कामितानि स्तोत्राणि समतक्षन्
समस्कुर्वन् किमिच्छन्तः श्रवस्यवः श्रवणीयं यशो न्वा आत्मन इच्छन्तः वाजं बलं चकानाः काम-
यमानाः कनीदीप्ति कान्ति गतिषु लिटः कान चरथोरथ संबन्धी सप्तिर्न सर्पणशीलो श्व इव युष्मद्वृणः
धीतिमस्मदीयं कर्म अश्याः प्राप्नोतु अहं पूरणः अशूच्यामौ व्यत्ययेन परस्मैपदमध्यमौ बहुलं छन्द-
सीति विकरणस्य लुक् ॥ ७ ॥

७. यजनीय विश्वदेवगण, हम तुम्हारी स्तुति करने की इच्छा
करते हैं। तुम सर्वापेक्षा स्तुति-योग्य हो। अन्न और बल के अभिलाषी
मनुष्यों ने तुम्हारे लिए स्तुति बनाई है। रथ के अश्व की तरह तुम्हारा
बल हमारे लिए आये।

॥ इति द्वितीयस्य सप्तमे चतुर्दशो वर्गः ॥ १४ ॥

अस्यमदित्यष्टैर्दशमं सूक्तम् गृत्तमदस्यार्षम् षष्ठ्याद्यास्तिस्रोऽनुष्टुभः शिष्टाः पञ्चजगत्पः
प्रथमाद्यावापृथिवीया ततो द्वे ऐंश्चौत्वाष्ट्रचौवा ततो द्वे राकादेवत्ये द्वे सिनीवालीदेवत्ये अन्त्यागुंवा-
दिषड्देवताका तथा चानुक्रान्तम्—अस्य मेष्टौ जागतं च्यनुष्टुबन्तं द्यावापृथिव्ये को द्वे ऐंश्चौत्वाष्ट्रचौ
वा द्वे द्वे राका सिनीवाल्योरन्त्यालिङ्गो कदेवतेति । आभिष्टविके चतुर्थे हनिवैश्वदेवशस्त्रे आद्यस्तृचो-
द्यावापृथिवीयनिविद्धानः तथा च सूत्रितम्—अस्य मेद्यावापृथिवी इति तिस्रस्तमे अपइति वैश्व-
देवमिति ।

तत्रैषामथमा—

अस्यमेद्यावापृथिवीऋतायतोभूतमवित्रीवचंसःसिषासतः ।

ययोरायुःप्रतरतैइदंपुरउपस्तुतेवसूयुर्वामहोदधे ॥ १ ॥

अस्य । मे । द्यावापृथिवी इति । ऋतइयतः । भूतम् । अवित्री इति ।

वचंसः । सिषासतः । ययौः । आयुः । प्रइतरम् । ते इति ।

इदम् । पुरः । उपस्तुते इत्युपइस्तुते । वसुइयुः । वाम् । महः ।

दधे ॥ १ ॥

द्यावापृथिवीहेद्यावापृथिव्यौ ऋतायतःऋतंयज्ञमात्मनइच्छतः सिषासतः युवांसंभक्तुमिच्छतःवचसः वक्तीतिवचाः स्तोताअह्न स्तोतुरस्यमेममअवित्रीअवित्र्यौपालयित्र्यौभूतंभवतम् ययोर्द्यावापृथिव्योरायुरन्नं प्रतरंपरुष्टतरमुत्पद्यतइतिशेषः इदमिदानींतिद्यावापृथिव्यौ उपस्तुते तत्रतत्रस्थितैःस्तोत्रभिः स्तुते वां युवां वसूयुःधनकामोहंमहोमहतः विभक्तिव्यत्ययः महतास्तोत्रेणपुरोदधे पुरस्करोमि ॥ १ ॥

१. द्यावा-पृथिवी, जो स्तोता यज्ञ और तुम्हें प्रसन्न करने की इच्छा करता है, उसके तुम आश्रयदाता होओ। तुम्हारा अन्न सर्वापेक्षा उत्कृष्ट है। सभी द्यावा-पृथिवी की स्तुति करते हैं। अन्नकामी होकर मैं महास्तोत्र-द्वारा तुम्हारा स्तव करूँगा।

अथद्वितीया—

मानोगुहारिपआयोरेहन्दभन्मानआभ्योरीरधोदुच्छुनाभ्यः ।

मानोवियौःसख्याविद्धितस्यनःसुम्नायतामनसातत्त्वैमहे ॥ २ ॥

मा । नः । गुहाः । रिपः । आयोः । अहन् । दभन् । मा । नः ।

आभ्यः । रीरधः । दुच्छुनाभ्यः । मा । नः । वि । यौः । सख्या ।

विद्धि । तस्य । नः । सुम्नाइयता । मनसा । तत् । त्वा । ईमहे ॥ २ ॥

हेइन्द्रत्वष्टर्वा आयोर्मनुष्यस्यशत्रुभूतस्यगुहाः गोप्याः ज्ञातुमशक्याः रिपोर्हिसारूपाः मायाः नोस्मान्अहन् उपलक्षणमेतत् अहनिरात्रौचमादभनमाहिसिपुः तथानोस्मान्आभ्योदुच्छुनाभ्यः शुनमितिमुखनाम दुःशुनादुच्छुनाः दुःखकारिणीभ्यः शत्रुसेनाभ्यः नोस्मान्मा रीरधः वशंमानैषीः रघ्यतिर्वशगमनइनियास्कः । रघर्हिसासंराध्योः अस्माण्यन्तालुडिचडिरूप-

म् अपिच नोस्माकंसख्या सख्यानिसंखित्वानिमावियौः त्वयावियुक्तानिमाकार्षीः अपितुनो-
स्माकंतस्यतत्सखित्वंसुन्नायता सुखमस्माकमिच्छतामनसाविद्धिजानीहि क्रियाग्रहणं कर्तव्य-
मितिकर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थ्यर्थेष्वपि तत् त्वा तादृशं त्वां ईमहे अभिमतफलं याचामहे सुपांसुलु-
गितिवच्छब्दादुत्तरस्याविभक्तैर्लुक् ॥ २ ॥

२. इन्द्र, शत्रु की गुप्त माया हमें दिन या रात में मारने न
पाये। हमें कष्ट-दात्री शत्रु-सेना के वश में नहीं करना। हमारी मैत्री
नहीं छड़ाना। हृदय में हमारे सुख की आकांक्षा करके हमारी मित्रता
की स्मृति करना। तुम्हारे पास हम यही कामना करते हैं।

अहेळतामनसाश्रुष्टिमावहदुहानांधेनुंपप्युषीमसश्चतम् ।

पद्याभिराशुवचसाचवाजिनं त्वांहिनोमिपुरुहूतविश्वहा ॥ ३ ॥

अहेळता । मनसा । श्रुष्टिम् । आ । वह । दुहानाम् । धेनुम् ।

पिप्युषीम् । असश्चतम् । पद्याभिः । आशुम् । वचसा । च ।

वाजिनम् । त्वाम् । हिनोमि । पुरुहूत । विश्वहा ॥ ३ ॥

हेइन्द्रत्वष्टर्वा अहेळताअकुध्यतामनसाश्रुष्टिसुखकरींदुहानांदोग्धीपिप्युषीमवृद्धांपीनां
प्यायीवृद्धौ लिटः कसुः लिङ्यङोश्चेतिपीभावः उगितश्चेतिङीप् सम्प्रसारणमिति संप्रसारणम्
शासिवसिषसीनांचेतिषत्वम् असश्चतं असक्तावयवांपवंभूतांधेनुंगां आवहआभिमुख्येनप्रापय
अपिचहेपुरुहूत बहुभिराहूतेन्द्रत्वष्टर्वापद्याभिः पादगतिभिः आशुभ्यापनशीलं वचसावाचाच
वाजिनंवेगवतंतत्वांविश्वहासर्वेष्वहस्सुहिनोमिस्तुतिभिः प्रेरयामि हिंगतौवृद्धौच ॥ ३ ॥

३. इन्द्र, प्रसन्न चित्त से सुखकरी, दुग्धवती, मोटी और मजबूत
गाय को ले आना। इन्द्र, तुम्हें सब बुलाते हैं। तुम बहुत जोर
चलते हो। तुम द्रुतभाषी हो। मैं दिन-रात तुम्हारी स्तुति करता हूँ।

पत्नीसंयाजेषुगृहपतेः प्राक्राकासिनीवात्यौयष्ट्ये तत्रराकायागस्यराकांमहमित्यादि-
केयाज्यानुवाक्ये सूत्रितंच—राकामहंसिनीवालिकुहूमहमितिद्वेद्वेयाज्यानुवाक्येइति तथाआग्नि-
मारुतेप्येतेषाम्ये सूत्रितश्च—राकामहमितिद्वेइति ।

तयोराधात्रचतुर्थी—

राकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवेशृणोतुनःसुभगाबोधतुत्मना ।

सीव्यत्वपःसूच्याच्छिद्यमानयाददातुवीरंशतदायमुक्थ्यम् ॥ ४ ॥

राकाम् । अहम् । सुहवाम् । सुष्टुती । हुवे । शृणोतु । नः ।

सुभगा । बोधतु । त्मना । सीव्यतु । अपः । सूच्या । अच्छि-
द्यमानया । ददातु । वीरम् । शतशायम् । उक्थ्यम् ॥ ४ ॥

संपूर्णचन्द्राणैर्मासीराका तां देवीं सुहवां स्वाह्वानां आह्वानप्रयोजनकारिणीं सुष्टुतीशोभन-
यास्तुत्या अहं हुवे आह्वयामि सुष्टुतिशब्दात्तृतीयैकवचनस्य सुपां सुलुगिति पूर्वसवर्णईकारः सा च
सुभगा शोभनधनानोस्माकमाह्वानं शृणोतु श्रुत्वा चत्मना आत्मना स्वयमेव बोधतु अस्मदभिप्रायं
बुध्यतां बुध्वा च अपः कर्मपुत्रोत्पादनलक्षणं सूच्या सूचीस्थानीयया अच्छिद्यमानया अवच्छि-
न्नयानुग्रहबुद्ध्या सीव्यतु संतनोतु यथा वत्सादिकं सूच्या स्पृतं चिरं तिष्ठति एवमिदं करोतु कृत्वा च
वीरं विकांतं शतदायं बहुधनं बहुप्रदं वा उक्थ्यं प्रशस्यं पुत्रं ददातु ॥ ४ ॥

४. मैं उत्कृष्ट स्तोत्र-द्वारा आह्वान-योग्य राका वा पूर्णिमा रात्रि
देवी को बुलाता हूँ । वे सुभग हैं, हमारा आह्वान सुनें । वे स्वयं
हमारा अभिप्राय जानकर अच्छे से सूची के द्वारा हमारे कर्म को बुनें ।
वे अक्रान्त बहुधनवान् और वीर्यवान् पुत्र प्रदान करें ।

यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।

ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषं सुभगे रराणा ॥ ५ ॥

याः । ते । राके । सुमतयः । सुपेशसः । याभिः । ददासि । दाशुषे ।
वसूनि । ताभिः । नः । अद्य । सुमनाः । उपगहि ।

सहस्रपोषम् । सुभगे । रराणा ॥ ५ ॥

हे राके देवि सुपेशसः शोभनरूपास्ते तव याः सुमतयः शोभनबुद्धयः याभिर्मतिभिः दाशु-
षे विर्दत्तवते यजमानाय वसूनि धनानि ददासि प्रयच्छसि अद्येदानीं ताभिर्मतिभिः सहिता त्वं सुम-
नाः शोभनमना भूत्वानोस्मान् उपागहि उपागच्छ गमेच्छान्दसः शपो लुक् अनुदात्तोपदेशेत्यादि-
नानुनासिकलोपः असिद्धवदवाभादित्यस्यासिद्धत्वाद्धेलुगभावः किं कुर्वती हे सुभगेशोभनधने
सहस्रपोषं सहस्रसंख्याकस्य धनस्य पुष्टिरराणां ददती रादाने व्यत्ययेन शानच् छान्दसः शपः श्लुः
अभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वम् ॥ ५ ॥

५. राका देवी, तुम जिस सुन्दर अनुग्रह से हव्यवाता को धन देती
हो, आज प्रसन्न चित्त से उसी अनुग्रह के साथ पधारो । शोभन-
भाग्यवती, हजारों प्रकार से तुम हमारी पुष्टि करती हो ।

सिनीवाल्यायागे सिनीवालीत्यादिके द्वे याज्यानुवाक्ये सूत्रपूर्वमुदाहृतम्
तत्रानुवाक्या सूक्तेषु—

सिनीवाल्लिपृथुंष्टुके या देवानामसि स्वसा ।

जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजां देवि दिदिद्धि नः ॥ ६ ॥

सिनीवाल्लि । पृथुंष्टुके । या । देवानाम् । असि । स्वसा ।

जुषस्व । हव्यम् । आहुतम् । प्रजाम् । देवि । दिदिद्धि । नः ॥ ६ ॥

दृष्टचन्द्रामावास्यासिनीवाली हेसिनीवालि पृथुष्टके पृथुघनेपृथुसंहतकेशेवा यात्वदेवा-
नांस्वसासि स्वयंसञ्चारिणीभगिनीवाभवसि सात्वंआहुतं आभिमुर्येनाग्नौप्रक्षिप्तंहव्यंअस्मदीयं
हविर्जुषस्वसेवस्व किञ्च हेदेवि सिनीवालि नोस्माकंप्रजांपुत्रादिकांदिदिद्वि उपचिनु अतिसर्ज-
यवा देहीत्यर्थः दिहउपचये छोटिछांदसःशपःश्लुः दिशअतिसर्जनेइत्यस्माद्वा ॥ ६ ॥

६. हे स्थूल-जाता सिनीवाली ! (अमावास्या), तुम देवों की भगिनी
हो। प्रदत्त हव्य की सेवा करो। हमें अपत्य दो।

यासुबाहुःस्वङ्गुरिःसुषूमाबहुसूवरी ।

तस्यैविश्वपत्यैहविःसिनीवाल्यैर्जुहोतन ॥ ७ ॥

या । सुबाहुः । सुङ्गुरिः । सुसूमा । बहुसूवरी ।

तस्यै । विश्वपत्यै । हविः । सिनीवाल्यै । जुहोतन ॥ ७ ॥

यासिनीवाली सुबाहुः शोभनबाहुः स्वङ्गुरिः शोभनाङ्गुलिः सुषूमा सुप्रसवित्री षूड्पा-
णिप्रसवे अन्येभ्योपिदृश्यन्तइतिमनिन् रुदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् बहुसूवरी बह्वीनांप्रजानांस-
वित्री तेनैवसूत्रेणकनपिवनोरचेतिडोत्रेफौ रुदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् तस्यैसिनीवाल्यैविश्वपत्यै-
विशांपालयिष्यै विभाषासपूर्वस्येतिपत्युर्नकारान्तादेशः अयस्मयादित्वेनभन्वाद्विशोजश्वाभावः
परादिश्छन्दसिबहुलमित्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् हेकृत्वग्यजमानाः हविर्जुहोतन जुहुत तप्तनस-
नथनाश्चेतितनवादेशः ॥ ७ ॥

७. सिनीवाली (अमावस्या वा देवपत्नी) सुबाहु, सुन्दर अंगुलियों-
वाली, सुप्रसविनी और बहुप्रसवित्री हैं। उन्हीं लोक-रक्षिका देवी को
लक्ष्य करके हव्य दो। अथाष्टमी—

यागुङ्गुर्यासिनीवालीयाराकायासरस्वती ।

इन्द्राणीमह्रुतयेवरुणानींस्वस्तये ॥ ८ ॥ १५ ॥

या । गुङ्गुरिः । या । सिनीवाली । या । राका । या । सरस्वती ।

इन्द्राणीम् । अह्वे । ऊतये । वरुणानीम् । स्वस्तये ॥ ८ ॥ १५ ॥

अत्रगुङ्गुर्यादेनराकासिनीवाल्योःसाहचर्यात्कुहूरुच्यते यागुङ्गुः कुहूस्त्रामह्वे आह्वया-
मि एवमुत्तरत्रापियोज्यम् तथा यासरस्वतीतांदेवींअह्वे इन्द्राणीमिन्द्रस्यपत्नींऊतयेरक्षणार्थंअह्वे
आह्वयामि तथावरुणानींवरुणस्यपत्नींस्वस्तयेअविनाशयाह्वयामि इन्द्रवरुणेत्यादिनाडीषु
आनुगागमश्च ॥ ८ ॥

८. जो गुङ्गुर, कुहू अथवा देवपत्नी हैं, जो सिनीवाली, राका
और सरस्वती हैं, उन्हें मैं बुलाता हूँ। मैं आश्रय के लिए इन्द्राणी
और सुख के लिए वरुणानी को बुलाता हूँ।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेपञ्चदशोवर्गः ॥ १५ ॥ ॥ इतिद्वितीयमण्डलेतृतीयोनुवाकः ॥ ३ ॥

चतुर्थेनुवाकेएकादशसूक्तानि तत्रातेपितरितिपञ्चदशर्चप्रथमंसूक्तम् गृत्समदस्यार्षे-
ष्टुभ्ररौद्रम् अनुक्रान्तञ्च—आतेपञ्चोनारौद्रमिति शूलगवादिरुद्रयज्ञेषुअनेनसूक्तेनप्रतीचीदिगुप-
स्थेया सूत्रितञ्च—कद्रुद्रायेमारुद्रायतेपितरिमारुद्रायस्थिरधन्वनइतिसर्वरुद्रयज्ञेषुदिशामुप-
स्थानइति। रुद्रदेवत्येपशौआतेपितरितिहविषोनुवाक्या सूत्रितञ्च—आतेपितर्मरुतांसुभ्रमेतुप्रब-
भ्रवेवृषभायश्वितीचइतितिस्रइति। अत्रशौनकः—चतुर्दशीमुपोष्यैकांरुष्णस्यजुहुयाच्चरुम्। आ-
तेसूक्तेनरौद्रेणप्रत्यृचंवाग्यतःशुचिः ॥ १ ॥ पूर्वमान्याहुतीर्हुत्वाथोपस्थायचशङ्करम्। हविःशे-
षेणवर्तेतनैकान्तरमतन्द्रिवः ॥ २ ॥ पूर्णमासेजयेन्मृत्युरोगैश्चपरिमुच्यतइति।

सैषासूक्तेप्रथमा—

आतेपितर्मरुतांसुभ्रमेतुमानःसूर्यस्यसंदृशोयुयोथाः।

अभिनीवीरोअर्वतिक्षमेतप्रजायेमहिरुद्रप्रजाभिः ॥ १ ॥

आ। ते। पितः। मरुताम्। सुभ्रम्। एतु। मा। नः। सूर्यस्य।

समृदृशः। युयोथाः। अभि। नः। वीरः। अर्वति। क्षमेत।

प्र। जायेमहि। रुद्र। प्रजाभिः ॥ १ ॥

हेमरुतांपितः मरुत्संज्ञानां देवानामुत्पादकरुद्र परमपिच्छन्दसीतिषष्ठ्यन्तस्य पूर्वामन्त्रि-
ताङ्गवद्भावात्सर्वानुदात्तत्वमतेत्वदीयं अस्मभ्यं दातव्यं सुभ्रंसुखं आप्तुमागच्छतु रुद्रस्य
च मरुतांपितृत्वमिदं पित्रेमरुतामित्यत्राख्यायिकामुखेनावदिष्य तथात्वं नोस्मान् सूर्यस्य
संदृशः सन्दर्शनान्मायुयोथाः मापृथक्कार्षीः युमिश्रणामिश्रणयोः लङिछान्दसः शपः श्लुः छ-
न्दस्युभयथेत्यार्धधातुकत्वेनङित्त्वाभावाद्गुणः अर्वतिशत्रौ भ्रातव्योवाअर्वतिश्रुतेः। नोस्मा-
कंवीरः वीर्यवान् पुत्रादिः अभिक्षमेत अभिभवतु यद्वा शत्रौ वीरस्त्वं नोस्मान् अभिक्षमेथाः
अस्मान्छतापराधान् अभिक्षमस्व हेरुद्र प्रजाभिः पुत्रपौत्रादिभिः प्रजायेमहि प्रभूताः स्याम ॥ १ ॥

१. मरुतों के पिता रुद्र, तुम्हारा दिया हुआ सुख हमारे पास
आये। सूर्य-दर्शन से हमें अलग नहीं करना। हमारे वीर पुत्र
शत्रुओं को पराजित करें। रुद्र, हम पुत्रों और पौत्रों में अनेक हो
जायें।

अथद्वितीया—

त्वादत्तेमीरुद्रशंतमेभिः शंतं हि मां अशीय भेषजेभिः।

व्य१स्मद्वेषोवितरं व्यंहो व्यमीवाश्वात्तयस्वाविषूचीः ॥ २ ॥

त्वाद्दत्तेभिः । रुद्र । शम्भुतमेभिः । शतम् । हिमाः । अशीय ।
 भेषजेभिः । वि । अस्मत् । द्वेषः । विष्टरम् । वि । अंहः ।
 वि । अमीवाः । चातयस्व । विषूचीः ॥ २ ॥

हेरुद्र त्वादत्तेभिः त्वयादत्तैः शन्तमेभिः अतिशयेनसुखकरैर्भेषजेभिः भेषजैरौषधैः शतं
 हिमाः शतहेमन्तान् शतसंवत्सरान् अशीय व्याप्तयाम् अश्रोतेर्लिङ्गि छान्दसोविकरणस्यलुक्
 अपिच अस्मदस्मत्तः द्वेषोद्वेष्टन् विचातयस्व विनाशय तथा अंहः पापवितरमत्पन्तं विचातयस्व
 अमीवाः रोगान् विषूचीःविषुनानाअञ्चतीः कृत्स्नशरीरव्यापकान् रोगान् विचातयस्व अस्मत्तः
 पृथक्कृत्यविनाशय ॥ २ ॥

२. रुद्र, हम तुम्हारी दो हृद्द सुखकारी ओषधि के द्वारा सौ
 वर्ष जीवित रहें । हमारे शत्रुओं का विनाश करो, हमारा पाप सर्वांशतः
 दूर कर दो । सर्वशरीरव्यापी व्याधि को भी दूर करो ।

श्रेष्ठो जातस्य रुद्रश्रियासितवस्तमस्तवसां वज्रबाहो ।

पर्षिणः पारमंहसः स्वस्ति विश्वा अभीतीरपसो युयोधि ॥ ३ ॥

श्रेष्ठः । जातस्य । रुद्र । श्रिया । असि । तवःस्तमः । तवसाम् ।

वज्रबाहो इति वज्रबाहो । पर्षि । नः । पारम् । अंहसः ।

स्वस्ति । विश्वाः । अभिष्टुतीः । रपसः । युयोधि ॥ ३ ॥

हेरुद्र जातस्योत्पन्नस्य सर्वस्य जगतो मध्ये श्रिया ऐश्वर्येण श्रेष्ठः प्रशस्यतमो सिभवति त-
 था हेवज्रबाहो आयुधहस्तरुद्र तवसां प्रवृद्धानां मध्ये तवस्तमः अतिशयेन प्रवृद्धोसि सत्त्वं नो-
 स्मान् अंहसः पापस्य पारंतीरं स्वस्तिक्षेमेण पर्षिपारय तथा रपसः पापस्य विश्वाः सर्वाः अ-
 भीतीरभिगमनानि युयोधि पृथक्कुरु यौतेश्छान्दसः शपः श्लुः वाछन्दसीत्यपित्वस्य विकल्पनात्
 डित्वाभावे अङ्कितश्चेति हेर्धिः ॥ ३ ॥

३. रुद्र, ऐश्वर्य में तुम सबसे श्रेष्ठ हो । हे वज्रबाहु, प्रवृद्धों
 में तुम अतीव प्रवृद्ध हो । हमें पाप के उस पार ले चलो, हमारे पास
 पाप न आने पाये । अथचतुर्थी—

मात्वारुद्रचुकुधामानमोभिर्मादुष्टुनीष्टपभृमासहूती ।

उन्नोवीरौ अर्पय भेषजेभिर्भिपक्तमंत्वाभिपजां शृणोमि ॥ ४ ॥

मा । त्वा । रुद्र । चुक्रुधाम् । नमः॑ऽभिः । मा । दुः॑स्तुती । वृषभ ।
 मा । सह॑ह्वती । उत् । नः । वी॒रान् । अ॒र्पय । भेष॑जेभिः ।
 भिष॑क॒स्तमम् । त्वा । भि॒पजा॑म् । शृ॒णोमि ॥ ४ ॥

हेरुद्र त्वात्वांनमोभिः अयथाक्रियमाणैर्नमस्कारैः हविर्भिर्वा माचुक्रुधाम माक्रोधयाम
 क्रुद्धंमाकार्षं क्रुधकोपे अस्माण्यन्तालुङिचडिरूपम् हेवृषभ कामानां वर्षितः दुष्टुती दुःस्तुत्या
 अशोभनयास्तुत्या माचुक्रुधामेत्येव तथा सह्वती सह्वत्या विसदृशैरन्यैर्देवैः सहाह्वानेनमाक्रोध-
 याम श्रेष्ठोहि स्वस्मादन्यूनैःसहाह्वानेऽक्रुद्धोभवति सत्त्वंनोस्माकंवीरान्पुत्रान् भेषजेभिः त्व-
 दीयैर्भेषजैरौषधैः उदर्पय उत्कृष्टसंयोजय हेरुद्र त्वा त्वांभिपजांचिकित्साभिज्ञानांमध्येभिषक्तं
 अतिशयेनभैषज्यस्यकर्तारं शृणोमि प्रथमोदेव्योभिपगित्तिचमन्त्रान्तरेऽप्युक्तम् ॥ ४ ॥

४. अभीष्टवर्षी रुद्र, हम अन्याय्य नमस्कार, अन्याय्य स्तुति अथवा
 विसदृश देवों के सत्य आह्वान-द्वारा तुम्हें क्रुद्ध न करें। हमारे पुत्रों
 को ओषधि-द्वारा परिपुष्ट करो। मैंने सुना है, तुम बैद्यों में
 सर्वश्रेष्ठ हो।

हवींमभिर्हवन्तेयोहविर्भिरवस्तोमेभिरुद्रंदिपीय ।

ऋदूदरःसुहवोमानोअस्यैवभ्रुःसुशिप्रोरीरधन्मनायै ॥ ५ ॥ १६ ॥

हवींम॑भिः । हव॑न्ते । यः । ह॒विः॑भिः । अ॒व । स्तोमे॑भिः ।

रु॒द्रम् । दि॒पी॒य । ऋ॒दू॒दरः । सु॒ह॒वः । मा । नः । अ॒स्यै ।

व॒भ्रुः । सु॒शि॒प्रः । री॒र॒धत् । म॒नायै ॥ ५ ॥ १६ ॥

योरुद्रः हविर्भिश्चरुपुरोडाशादिभिः सहितैर्हवीमभिराह्वानैः स्तुतिलक्षणैः हवते आहू-
 यते स्तूयते व्यत्ययेनकर्मणिकर्तृप्रत्ययः बहुलंछन्दसीतिह्वयतेःसम्प्रसारणम् तरुद्रंस्तोमेभिः
 स्तोत्रैरवदिपीय अवखण्डयामि पृथक्करोमि अपगतक्रोधंकरोमीतियावद् दोअवखण्डने व्य-
 त्ययेनात्मनेपदं बहुलंछन्दसीतीत्वम् ऋदूदरः ऋदूदरोष्टदूदरइतियास्कः । सुहवः शोभनाह्वानः
 वभ्रुः भर्तासर्वस्य वभ्रुवर्णोवा सुशिप्रःशिप्रेहनूनासिकेवा शोभनशिप्रः एवंगुणविशिष्टःसरुद्रः
 अस्यैमनायै हन्तीति मन्यमानाबुद्धिर्मना तस्यै नोस्मान् मारीरधत् मावशंनैषीत् रधहिंसासं-
 राध्योः अस्माण्यन्तालुङिचडिरूपम् रध्यतिर्वशगमनइतियास्कः ॥ ५ ॥

५. जो रुद्रदेव हव्य के साथ आह्वान-द्वारा आहूत होते हैं, उनका,
 स्तोत्र-द्वारा, मैं क्रोध दूर करूँगा। कोमलोवर, शोभन आह्वानवाले,
 वभ्रु (पीत) वर्ण और सुमासिक रुद्र हमें न मारें।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमोषोडशोवर्गः ॥ १६ ॥

अथषष्ठी-

उन्माममन्दवृषभोमरुत्वान्त्वक्षीयसावयसानार्धमानम् ।

घृणीवच्छायामरपाअशीयाविवासेयंरुद्रस्यसुभ्रम् ॥ ६ ॥

उत् । मा । ममन्द । वृषभः । मरुत्वान् । त्वक्षीयसा । वयसा ।

नार्धमानम् । घृणिइव । छायाम् । अरपाः । अशीय । आ ।

विवासेयम् । रुद्रस्य । सुभ्रम् ॥ ६ ॥

वृषभः कामानां वर्षिता मरुत्वान्मरुद्भिः पुत्रैर्युक्ते रुद्रः नार्धमानं याचमानं मामां त्वक्षीय-
सादीप्तेन वयसान्नेन उन्मामन्द उत्कर्षेण तर्पयतु अपि चाहं घृणीव छायां यथा सूर्यकिर-
णतमः छायां प्रविशति एवं रुद्रस्य सुभ्रं सुखं अरपाः अपापः सन् अशीयव्यामुयां तदर्थं तं रुद्र-
माविवासेयं परिचरेयं विवासतिः परिचरणकर्मा ॥ ६ ॥

६. मैं प्रार्थना करता हूँ कि अभीष्टवर्षी और मरुत्वाले रुद्र मुझे दीप्त अन्न-द्वारा तृप्त करें। जैसे धूप का मारा मनुष्य छाया को आश्रित करता है, वैसे ही मैं भी पाप-शून्य होकर रुद्रवत् सुख प्राप्त करूँगा। मैं रुद्र की परिचर्या करूँगा।

कै० स्यः । ते । रुद्र । मृळ्याकुः । हस्तः । यः । अस्ति । भेषजः ।

अपभर्तारपसोदैव्यस्याभिनुमावृषभचक्षमीथाः ॥ ७ ॥

कै । स्यः । ते । रुद्र । मृळ्याकुः । हस्तः । यः । अस्ति । भेषजः ।

जलाषः । अपभर्ता । रपसः । दैव्यस्य । अभि । नु । मा । वृषभ ।

चक्षमीथाः ॥ ७ ॥

हे रुद्र ते तव मृळ्याकुः सुखयिता स्यः सहस्तः ककुत्रवर्तते यो हस्तः भेषजः भेषज्यरुज-
लाषः सर्वेषां सुखकरोऽस्ति भवति सहस्तो विद्यते एव तेन हस्तेन मारंक्षेति भावः अपिच हे वृषभ का-
मानां वर्षितः दैव्यस्य देवकृतस्य रपसः पापस्य अपभर्ता अपहर्ता विनाशयिता भूत्वा कृतापराधं
मामां नुक्षिपं अभिचक्षमीथाः अभिक्षमस्व क्षमूषसहने लङ्छिन्दसः शपः श्रुः बहुलं छन्दसी-
ति ईडागमः ॥ ७ ॥

७. रुद्र, तुम्हारा वह सुखदाता हाथ कहां है, जिससे तुम दवा तैयार करके सबको सुखी करते हो। अभीष्टवर्षी रुद्र, दैव-पाप के विधातक होकर तुम मुझे क्षमा करो।

रुद्रदेवत्येषौ वपापुरोडाशहविषां क्रमेण प्रब्रवइत्याद्यास्ति सोयाज्याः सूत्रितश्च-प्रब्र-
वेवृषभाय भिष्वती च इति तिस्र आपश्चातार्त्ता सत्यापुरस्तादिति ।

तत्राद्यासूक्तेऽष्टमी-

प्रबभ्रवेवृषभायश्वितीचेमहोमहींसुष्टुतिमीरयामि ।

नमस्याकल्मलीकिनंनमोभिर्गृणीमसित्वेषंरुद्रस्यनाम ॥ ८ ॥

प्र । बभ्रवे । वृषभाय । श्वितीचे । महः । महीम् । सुष्टुतिम् ।

ईरयामि । नमस्य । कल्मलीकिनम् । नमःऽभिः । गृणीमसि ।

त्वेषम् । रुद्रस्य । नाम ॥ ८ ॥

बभ्रवेविश्वस्यभर्त्रेवभ्रुवर्णायवा वृषभायकामानांवर्षित्रे तद्वत्प्रसन्नकारिणेवा श्वितीचेऽश्वै-
त्यमञ्चते श्वितावर्णे औणादिकइन्द्रमत्ययः श्वितीमञ्चतीति अञ्चतेऋत्विगित्यादिनाकिन्मत्ययः
चतुर्थेकवचनेअचइत्यकारलोपेचावितिदीर्घत्वम् उदात्तनिवृत्तिस्वरेणविभक्तेरुदात्तत्वम् एवं
गुणविशिष्टायरुद्रायमहोमहीमहतोपिमहतींसुष्टुतिंशोभनस्तुतिंमेरयामि प्रकर्षेणोच्चारयामि हे-
स्वोतः कल्मलीकिनं ज्वलतोनामधेयमेतत् ज्वलन्तं कलयत्यपगमयतिमलमितिकल्मलीकंतेजः
तद्वन्तरुद्रं नमोभिर्नमस्कारैर्हविर्भिर्नमस्यपूजय वयंच रुद्रस्यमहादेवस्यत्वेषंदीप्तंनामगृणीम-
सि गृणीमः संकीर्तयामः गृशब्दे क्रैयादिकः इदन्तोमसिः प्वादीनांह्रस्वः ॥ ८ ॥

८. बभ्रुवर्ण, अभीष्टवर्षी और ऋवेत आभावाले रुद्र को लक्ष्य करके
अतीव महती स्तुति का हम उच्चारण करते हैं। हे स्तोता, नमस्कार-द्वारा
तेजस्वी रुद्र की पूजा करो। हम उनके उज्ज्वल नाम का संकीर्तन
करते हैं।

स्थिरेभिर्द्वैः पुरुरूप उग्रो बभ्रुः शुक्रेभिः पिपिशो हिरण्यैः ।

ईशानादस्य भुवनस्य भूरेर्नवा उयोषद् रुद्रादसुर्यम् ॥ ९ ॥

स्थिरेभिः । अद्वैः । पुरुरूपः । उग्रः । बभ्रुः । शुक्रेभिः ।

पिपिशो । हिरण्यैः ॥ ईशानात् । अस्य । भुवनस्य । भूरेः ।

न । वै । ऊँ इति । योषत् । रुद्रात् । असुर्यम् ॥ ९ ॥

स्थिरेभिः स्थिरैर्द्वैर्द्वैः अवयवैर्युक्तः पुरुरूपः अष्टमूर्त्यात्मकैर्बहुभीरूपैरुपेतः उग्रउ-
दूर्णस्तेजस्वी बभ्रुर्भर्तावभ्रुवर्णोवारुद्रः शुक्रेभिः दीप्तैः हिरण्यैर्हिरण्यमयैः हितरमणीयैर्वा अलङ्का-
रैः पिपिशो दीप्यते पिश अवयवे कर्मणि लिट् ईशानादीश्वरात् अस्य भुवनस्य भूतजातस्य भूरे-
र्भर्तुः रुद्रात् असुर्यं असुक्षेपणे असेरुरन असुरः क्षेप्ता तत्र साधुः असुर्यं बलं नवा उयोषद् नैव पृथ-
ग्भवति यौतेर्लेट्यडागमः सिद्धहुलं लेटीति सिप् ॥ ९ ॥

९. दृढाङ्ग, बहुरूप, उग्र और बभ्रुवर्ण रुद्र दीप्त और हिरण्यमय
अलंकार से सुशोभित होते हैं। रुद्र सारे भुवनों के अधिपति और
भर्ता हैं। उनका बल अलग नहीं होता।

अथदशमी—

अर्हन्विभर्षिंसायकानिधन्वार्हन्निष्कंयजतंविश्वरूपम् ।
 अर्हन्निदंदयसेविश्वमभ्वंनवाओजीयोरुद्रत्वदस्ति ॥ १०॥१७॥
 अर्हन् । विभर्षि । सायकानि । धन्वं । अर्हन् । निष्कम् ।
 यजतम् । विश्वरूपम् । अर्हन् । इदम् । दयसे । विश्वम् ।
 अभ्वम् । न । वै । ओजीयः । रुद्र । त्वत् । अस्ति ॥ १० ॥ १७ ॥

हेरुद्र त्वंअर्हन्अर्होयोग्यएवसन्सायकानिशरान्धन्वधनुश्चविभर्षिधारयसि तथाअर्हन्ने-
 वयजतंयजनीयंपूजनीयंविश्वरूपं बहुविधरूपयुक्तंनिष्कंहारंविभर्षिं तथाअर्हन्नेवइदंविश्वंस-
 र्वंअभ्वं महन्नामैतत् अतिविस्तृतंजगदयसेरक्षसि देह्रक्षणे हेरुद्र त्वत्त्वत्तोन्नयत्किंचित् ओ-
 जीयः ओजस्वितरंबलवत्तरंनवाअस्ति नखलुविद्यते अतस्त्वमेवोक्तव्यापारेषुयोज्यइत्यर्थः ओ-
 जस्शब्दान्मत्वर्थीयोविनिः अतआतिशायनिकइष्टम् विन्मतोर्लुक् टेरितिटिलोपः ॥ १० ॥

१०. पूजायोग्य रुद्र, तुम धनुर्वाणधारी हो । पूजार्ह, तुम नाना
 रूपोंवाले हो और तुमने पूजनीय निष्क को धारण किया है । अर्चनार्ह,
 तुम सारे व्यापक संसार की रक्षा करते हो । तुम्हारी अपेक्षा अधिक
 बली कोई नहीं है ।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेसप्तदशोवर्गः ॥ १७ ॥

प्रयाणेमृगस्यामनोज्ञावाचःश्रुत्वास्तुहिश्रुतमित्येतांजपेत् सूत्रितञ्च—स्तुहिश्रुतंगर्तसदं-
 युवानमितिमृगस्येति ।

सैषात्रैकादशी—

स्तुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानंमृगंनभीममुपहत्तुमुग्रम् ।
 मृळार्जरित्रेरुद्रस्तवानोन्यतैअस्मान्निवपन्तुसेनाः ॥ ११ ॥
 स्तुहि । श्रुतम् । गर्तःसदम् । युवानम् । मृगम् । न । भीमम् ।
 उपहत्तुम् । उग्रम् । मृळ । जरित्रे । रुद्र । स्तवानः । अन्यम् ।
 ते । अस्मत् । नि । वपन्तु । सेनाः ॥ ११ ॥

हेस्तोतः श्रुतंविश्रुतंप्रख्यातंरुद्रंस्तुहि कीदृशं गर्तसदं गतोरथस्तत्रसीदन्तंयुवानंनित्यत-
 रुणं मृगंनभीमं मृगंसिंहमिवभयङ्करं उपहन्तुं उपहन्तारं शत्रूणांउग्रमुदूर्णं हेरुद्र त्वंस्तवानः अ-
 स्माभिःस्तूयमानःसन्जरित्रेस्तोत्रेमहामृळसुख्य तेत्वदीयाःसेनाः अस्मदन्यंअस्मद्यतिरिक्तं
 पुरुषंनिवपन्तु निघ्नन्तु ॥ ११ ॥

११. हे स्तोता, विख्यात रथ पर चढ़े, युवा, पशु की तरह भयंकर और शत्रुओं के विनाशक तथा उग्र रुद्र की स्तुति करो। रुद्र, स्तुति करने पर तुम हमें सुखी करते हो। तुम्हारी सेना शत्रु का विनाश करे।

कुमारश्चित्पितरंवन्दमानं प्रतिनानामरुद्रोपयन्तम् ।

भूरैर्दातारंसत्पतिगृणीषेस्तुतस्त्वं भेषजारांस्थस्मे ॥ १२ ॥

कुमारः । चित् । पितरम् । वन्दमानम् । प्रति । नानाम् । रुद्र ।

उपयन्तम् । भूरैः । दातारम् । सत्पतिम् । गृणीषे । स्तुतः ।

त्वम् । भेषजा । रासि । अस्मे इति ॥ १२ ॥

वन्दमानं आयुष्मान्भवसौम्येतिस्तुवन्तंपितरं कुमारश्चित् यथाकुमारःचिदित्येतदुपमार्थे हे-
रुद्र उपयन्तमस्मत्समीपेगच्छन्तंत्वांप्रतिनानाम प्रतिनतोस्मि अपिच भूरैर्बहुनोधनस्यदातारंस-
त्पतिसत्तांपालयितारं पत्यावैश्वर्येइतिपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् हेरुद्र एवंभूतंत्वांगृणीषे स्तौमि मिष-
स्तिङांविडोभवन्तीतिसेआदेशः स्तुतश्चत्वंअस्मेअस्मभ्यंभेषजाभेषजानिरासिदेहि ॥ १२ ॥

१२. जैसे आशीर्वाद देते समय पिता को पुत्र नमस्कार करता है, वैसे ही हे रुद्र, तुम्हारे आने के समय हम तुम्हें नमस्कार करते हैं। रुद्र, तुम बहुधनदाता और साधुओं के पालक हो। स्तुति करने पर तुम हमें ओषधि देते हो।

यावोभेषजामरुतःशुचींनियान्तांमावृणोयामयोभु ।

यानिमनुरवृणीतापितानस्ताशंचयोश्चरुद्रस्यवशिम ॥ १३ ॥

या । वः । भेषजा । मरुतः । शुचींनि । या । शमस्तंमा ।

वृणः । या । मयः । भु । यानि । । मनुः । अवृणीत । पिता । नः ।

ता । शम् । च । योः । च । रुद्रस्य । वशिम ॥ १३ ॥

हेमरुतोरुद्रपुत्राः वोयुष्माकंयायानिभेषजाभेषजानिअस्मदारोग्यहेतुभूतान्यौषधानिशुची-
निशुद्धानिनिर्मलानिसन्ति हेवृषणः कामानांवर्षितारोमरुतः यायानिचयुष्मदीयानिभेषजानिशं-
तमाअतिशयेनसुखकराणि यायानिचभेषजानिमयोभुमयोभूनि मयसःसुखस्यभावयितृणिनो-
स्मत्पितामनुः यानिभेषजानियुष्मदीयान्यवृणीतवृत्तवान् तातानिभेषजानिरुद्रस्यमहादेवस्यसं-
वन्धिशंचयोश्चयच्छमनीयानारोगाणामुपशमनंयावनीयानांभयानांयद्यावनं अस्मत्तः पृथकरणं
तदुभयंचवशिमकामये वशकान्तौ आदादिकः ॥ १३ ॥

१३. मरुतो, तुम्हारी जो निर्मल ओषधि है, हे अभीष्टवर्षागण तुम्हारी जो ओषधि अतीव सुखदात्री है, जिस ओषधि को हमारे पिता मनु ने चुना था, वही सुखकर और भयहारक ओषधि हम चाहते हैं।

परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याःपरित्वेषस्यदुर्मतिर्महीगात् ।

अवस्थिरामघवद्व्यस्तनुष्वमीद्वस्तोकायतनयायमृळ ॥ १४ ॥

परि । नः । हेतिः । रुद्रस्य । वृज्याः । परि । त्वेषस्य । दुःमतिः ।

मही । गात् । अव । स्थिरा । मघवत् । भ्यः । तनुष्व । मीद्वः ।

तोकाय । तनयाय । मृळ ॥ १४ ॥

रुद्रस्य महादेवस्य हेतिरायुधं नोस्मान् परिवृज्याः परिवर्जयतु तथा त्वेषस्य दीप्तस्य रुद्रस्य मही महती दुर्मतिः दुःखकारिणी बुद्धिश्च परिगात् अस्मान् वर्जयित्वा न्यत्र गच्छतु अपपरीवर्जने तुमोद्वः सेचनसमर्थ रुद्र स्थिरा स्थिराणि त्वदीयानि धनूंषि मघवद्व्यः हविर्लक्षणधनयुक्तेभ्यो यजमानेभ्यः अवतनुष्व अवततज्यानि कुरु तथा तोकायास्तपुत्राय तनयाय तपुत्राय च मृळ सुखं कुरु ॥ १४ ॥

१४. रुद्र का हेति-आयुध हमें छोड़ दे । दीप्त रुद्र की महती दुर्मति भी हमें छोड़ दे । सेचन-समर्थ रुद्र, धनवान् यजमान के प्रति अपने धनुष की ज्या शिथिल करो । हमारे पुत्रों और पौत्रों को सुखी करो ।

एवावभ्रोवृषभचेकितानयथादेवनहृणीपेनहंसि ।

हवनश्रुन्नोरुद्रेहबोधिहृद्देमविदथैसुवीराः ॥ १५ ॥ १८ ।

एव । बभ्रो इति । वृषभ । चेकितान । यथा । देव । न ।

हृणीषे । न । हंसि । हवनश्श्रुत् । नः । रुद्र । इह । बोधि ।

बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ १५ ॥ १८ ॥

हेवभ्रो जगतोभर्तः बभ्रुवर्णवा वृषभ कामानां वर्षितः चेकितान सर्वजानन् हेदेवद्योतमान रुद्र यथा येन प्रकारेण नहृणीपेन क्रुध्यसि न च हंसि हृणी इत्यजायां अयं क्रुध्यतिकर्माच्च एव एवं हवनश्रुत् अस्मदीयमाह्वानं शृण्वन् नोस्मान् हेरुद्र इहास्मिन्देशे बोधिवृद्धस्व विदथे यज्ञे गृहेवासुवीराः शोभनपुत्राः सन्तः बृहत्पौढं त्वदीयं स्तोत्रं वदेमोच्चारयाम ॥ १५ ॥

१५. अभीष्टवर्षा, बभ्रुवर्ण, दीप्तिमान्, सर्वज्ञ और हमारा आह्वान सुनतेवाले रुद्र, हमारे लिए तुम यहां ऐसी विवेचना करो कि हमारे प्रति कभी क्रुद्ध न हो, हमें कभी विनष्ट न करो । हम पुत्र और पौत्रवाले होकर इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करेंगे ।

॥ इति द्वितीयस्य सप्तमेष्टादशोवर्गः ॥ १८ ॥

धारावरा इति पञ्चदशर्चद्वितीयं सूक्तं गार्त्समदंमारुतं अन्त्यात्रिष्टुप् शिष्टाजगत्यः तथा चानुक्रान्तम्—धारावरामारुतं त्रिष्टुबन्तमिति पृष्ठ्याभिष्टवपडहयोस्तृतीयेहन्याग्निमारुतश-

स्रस्यइदंमारुतनिविद्धानं सूत्रितंच—वैश्वानरायधिषणांधारावरामरुतस्त्वमग्नेप्रथमोअद्विरा-
इत्याग्निमारुतमिति ।

तत्रैषाप्रथमा—

धा॒रा॒व॒रा॒म॒रु॒तो॑धृ॒ष्ण॒वो॒ज॒सो॒मृ॒गा॒न॒भी॒मा॒स्त॒वि॒षी॒भि॒र॒र्चि॒नः॑ ।

अ॒ग्न॒यो॒न॒शु॒शु॒चा॒ना॒ऋ॒जी॒षि॒णो॒भृ॒मि॒ध॒म॒न्तो॒अ॒प॒गा॒अ॒वृ॒ण॒वत् ॥ १ ॥

धा॒रा॒व॒राः । म॒रु॒तः । धृ॒ष्ण॒ऽओ॒ज॒सः । मृ॒गाः । न । भी॒माः ।

त॒वि॒षी॒भिः । अ॒र्चि॒नः । अ॒ग्न॒यः । न । शु॒शु॒चा॒नाः । ऋ॒जी॒षि॒णः ।

भृ॒मि॒म् । ध॒म॒न्तः । अ॒प॒ । गाः । अ॒वृ॒ण॒वत् ॥ १ ॥

धारावरा उदकधारयान्तरिक्षमावृण्वन्तः यद्वा धाराणांभृतानांस्थिराणांवृक्षादीनां
निवारयितारः चालयितारः यद्वा सर्वस्यजगतोधारयितारः धृष्णवोजसः परेषांधर्षकेणबले-
नयुक्ताः अतएवमृगानभीमाः सिंहाइवभयङ्कराः तविषीभिरात्मीयैर्बलैः वृष्टिप्रदानादिना अर्चिनः
सर्वजगद पूजयन्तः अग्नयो न शुशुचानाः दीमावह्वयइवदीप्यमानाः शुचदीप्तौ लटःकानच् ऋ-
जीषिणः ऋजीषमुदकंतद्वन्तः यद्वा ऋजीपोपगतसारःसोमः तेनयुक्ताः तृतीयसवनेह्याग्निमारुते
मरुतःस्तूयन्ते तत्रचसवनद्वये अभिपुतंगतसारं सोममभिषुण्वन्ति अतस्तेषांतद्युक्तत्वं एवं
भूतामरुतः भूमिभ्राम्यन्तं मेघंधमन्तः वर्षणार्थंइतस्ततःप्रेरयन्तः गाः तदन्तर्गतावर्ण्याः अपः
अपावृण्वत अपावृताकुर्वन्ति यथासर्वेदृश्यन्ते तथाप्रवर्षन्तीत्यर्थः यद्वा भूम्याख्योवीणाविशेषः
तंधमन्तोवादयन्तः गाः वलनाग्रासृग्णापिहिताः अपावृण्वत अपगतावरणाअकुर्वन् ॥ १ ॥

१. जलधारा से मरुत् लोग आकाश को छिपा लेते हैं। उनका
बल दूसरे को पराजित करता है। वे पशु की तरह भयंकर हैं। वे
बल-द्वारा संसार को व्याप्त कर लेते हैं। वे वह्नि की तरह दीप्ति-
मान् और जल से परिपूर्ण हैं। वे भ्रमणकर्त्ता मेघ को इधर-उधर
भेजकर जल को गिराते हैं।

अथद्वितीया—

धा॒वो॒न॒स्तृ॒भि॒श्चि॒न॒य॒न्त॒खा॒दि॒नो॒व्य॑ १ अ॒भ्रि॒या॒न॒द्यु॒त॒य॒न्त॒वृ॒ष्ट॒यः॑ ।

रु॒द्रो॒य॒दो॒म॒रु॒तो॒रु॒क्म॒व॒क्ष॒सो॒वृ॒पा॒र्ज॒नि॒पृ॒श्वाः॑ शु॒क्र॒ऊ॒र्ध॒नि ॥ २ ॥

धा॒वः । न । स्तृ॒भिः । चि॒न॒य॒न्त॒ । खा॒दि॒नः । वि । अ॒भ्रि॒याः ।

न । द्यु॒त॒य॒न्त॒ । वृ॒ष्ट॒यः । रु॒द्रः । यत् । वः । म॒रु॒तः । रु॒क्म॒ऽव॒क्ष॒सः ।

वृ॒षा । अ॒र्ज॒नि । पृ॒श्वाः । शु॒क्रे । ऊ॒र्ध॒नि ॥ २ ॥

स्तुतिः नक्षत्रनामैतत् यदाहयास्कः—ऋक्षास्तुभिरितिनक्षत्राणामिति । नक्षत्रैर्यावोन यथा-
द्युलोकाश्चितयन्तचेतयन्ति स्वात्मानंज्ञापयन्ति चितीसंज्ञाने प्रकाशन्तइत्यर्थः तथास्वादिनः श-
त्रूणांखादकामरुतः स्वकीयैराभरणैर्ज्ञायंते यद्वा खादः कटकं तद्युक्ताःसन्तः प्रकाशन्ते त-
थावृष्टयोवर्षकामरुतः अभ्रियानभ्रेषुभवाविद्युतइव विद्युतयन्त सर्वजगद्विद्योतयन्ति प्रकाश-
यन्ति अभ्रशब्दाद्भवार्थे समुद्राभाद्भ्रइतिघप्रत्ययः शेषःप्रत्यक्षरुतः रुक्मवक्षसः रुक्मरोच-
मानाभरणंवक्षस्पूरसियेषां तादृशाहेमरुतः यद्यदावोयुष्मान् वृषासेचनसमर्थोरुद्रोमहादेवः पृ-
थ्याःपृथ्विर्माध्यमिकावाक्तस्याः संबन्धिनिशुक्लेनिर्मलेऊधनिउच्छ्रितप्रदेशेअजनिअजनयत् त-
दानोमितिपूर्वत्रसंबन्धः यद्वा पृथ्विर्नानावर्णाइयंभूमिःपुरागोरूपधरासीत् तस्यामहेशोवृषोभू-
त्वामरुतउत्पादयामासेत्याचक्षते तदत्रोच्यते—हेमरुतोयद्यस्माद्रोयुष्मान् वृषावृषरूपोरुद्रः पृथ्या-
गोः शुक्लेनिर्मलेऊधनिऊधसिपयसउत्पत्तिस्थानेअजनिअजीजनत् तस्माद्युयंप्रमहानुभा-
वाजाताइत्यर्थः तथाचतैत्तिरीयकम्—पृथ्व्यैवैषयसोमरुतोजाताइति ॥ २ ॥

२. सुवर्णहृदय मरुतो, चूँकि सेचन-समर्थ रुद्र नं पृथ्वि के निमले
ज्वर में तुम्हें उत्पन्न किया है; इसलिए, जैसे आकाश नक्षत्रों से सुशो-
भित होता है, वैसे ही तुम भी अपने आभरण से सुशोभित होओ।
तुम शत्रु-भक्षक और जल-प्रेरक हो। तुम मेघस्थ विद्युत् की तरह
शोभित होओ।

अथतृतीया—

उक्षन्तेअश्वान् अत्यान्इव आजिषु नदस्य कर्णे स्तुरयन्त आशुभिः ।

हिरण्यशिप्रामरुतोदविध्वतः पृक्षंयाथ पृषतीभिः समन्यवः ॥ ३ ॥

उक्षन्ते । अश्वान् । अत्यान्इव । आजिषु । नदस्य । कर्णे ।

स्तुरयन्ते । आशुभिः । हिरण्यशिप्राः । मरुतः । दविध्वतः ।

पृक्षम् । याथ । पृषतीभिः । समन्यवः ॥ ३ ॥

मरुतः अश्वान् व्याप्तान् लोकान् उक्षतेतिञ्चन्ति अश्वव्याप्तौ औणादिकः कन्यप्रत्ययः
आजिषुसङ्ग्रामेषु अत्यानिव सततगामिनस्तुरगान् यथास्वेदापनोदाय उदकैः सिञ्चन्ति तद्वत् अ-
पिच तेमरुतः आशुभिः शीघ्रगमनैरश्वैः नदस्य शब्दवतोमेघस्यकर्णेः कृतैर्मध्यप्रदेशैः स्तुरयन्ते
वर्षणार्थंवृष्ट्युत्पादनाय त्वरितंगच्छन्ति तुरत्वरणे शेषःप्रत्यक्षरुतः हेहिरण्यशिप्राः शिपं
शिरस्त्राणं सुवर्णमयशिरस्त्राणाः समन्यवः समानमनस्काः समानक्रोधावा हेमरुतः दविध्वतः
महीरुहादिकंकंपयन्तोयूयं धूञ्कंपनेइत्यस्मादाधन्यांदावेतद्रूपं निपात्यते पृषतीभिः युष्मद्रथे

योजिताभिः श्वेतविंद्विक्ताभिः मृगीभिः वडवाभिर्वा पृक्षं अचनमैतव हविल्क्षणाचवन्तं यज-
मानं अर्शआदित्वादच् याथगच्छथ ॥ ३ ॥

३. युद्ध में तुरंग की तरह मरुद्गण विशाल भुवन को सिक्त करते हैं। वे घोड़े पर चढ़कर शब्दायमान मेघ के कान के पास से होकर द्रुत वेग से जाते हैं। मरुतो, तुम हिरण्य-शिरस्त्राणवाले और समान-क्रोधवाले हो। तुम वृक्ष आवि कम्पित करते हो। तुम पूषती (बिन्दु-चिह्नित) मृग पर चढ़कर अन्न के लिए जाते हो।

पृक्षेताविश्वाभुवनाववक्षिरेमित्रायवासदमाजीरदानवः ।

पृषदश्वासोअनवभ्रराधसऋजिप्यासोनवयुनेषुधूर्षदः ॥ ४ ॥

पृक्षे । ता । विश्वा । भुवना । ववक्षिरे । मित्राय । वा । सदम् ।

आ । जीरदानवः । पृषत् अश्वासः । अनवभ्रराधसः ।

ऋजिप्यासः । न । वयुनेषु । धूः सदः ॥ ४ ॥

पृक्षे पृक्षवते हविल्क्षणाचयुक्ताय यजमानाय तातानि विश्वासर्वाणि भुवना भुवनान्युदका-
नि मित्राय वाशब्द उपमार्थः मित्रायेव सदंसदा आववक्षिरे मरुत आवहन्ति यद्वा वाशब्दोवधारणे
मित्रभूताय यजमानायैव पृक्षेने निमित्तभूते सति वृष्ट्युदकान्यावहन्ति कीदृशामरुतः जीरदानवः
क्षिप्रदानाः पृषदश्वासः पृषद्भिः श्वेतविंदुभिर्युक्ता अश्वायेषां ते तथोक्ताः अनवभ्रराधसः भृ-
शुभ्रं शुभ्रं अधः पतने अवभ्रं शनमवभ्रः डोन्यत्रापि दृश्यत इति डप्रत्ययः नास्त्यवभ्रोयस्येति बहु-
व्रीहौ नञ्शुभ्यामित्युत्तरपदान्तोदात्तत्वं अनवभ्रं शनरहितं राधो धनयेषांते बहुव्रीहौ पूर्वपदम-
कृतिस्वरत्वं ऋजिप्यासोन ऋजु अकुटिलं प्राप्नुवन्तो गच्छन्तोश्वा इव वयुनेषु गन्तुषु मध्ये धूर्षदः धुरि
मेघस्य वहनेसीदन्तो निषण्णा इत्यर्थः ॥ ४ ॥

४. मरुद्गण मित्र की तरह, हव्ययुक्त यजमान के लिए, सर्वदा समस्त जल ढोते हैं। वे दानशील, पूषती-मृगवाले, अक्षय, अन्नवाले और अकुटिलगामी अश्व की तरह पथिकों के आगे जाते हैं।

इन्धन्वभिर्धेनुसीरप्शदूधभिरध्वस्मभिः पथिभिर्भ्राजदृष्टयः ।

आहंसासोनस्वसंराणि गन्तनमधोर्मदाय मरुतः समन्यवः ॥ ५ ॥ १९ ॥

इन्धन्वः । धेनुः । रप्शदूधः । अध्वस्मः ।

पथिः । भ्राजत् ऋष्टयः । आ । हंसासः । न । स्वसंराणि ।

गन्तन । मधोः । मदाय । मरुतः । समन्यवः ॥ ५ ॥ १९ ॥

समन्यवः समानमनस्काः समानक्रोधाः समानतेजसोवाहेमरुतः भ्राजदृष्टयोदीप्यमानायुधायुयं इंधन्वभिः समिन्धनवद्भिः इन्धनशब्दाच्छन्दसीवनिपावितमित्वर्थीयोवनिष्छान्द-सोवर्णलोपः धेनुभिः प्रीणयितृभिश्च रपशदूधभिः विरपशीतिमहचाम महोधस्कैः ऊर्ध्वासिजल-स्रोतोमार्गः यद्वा रपलपव्यक्तायांवाचि शब्दायमानोच्छ्रितप्रदेशैः अध्वरस्मभिः ध्वंसनरहितैः पथिभिः पतन्तिगच्छन्तीतिपन्थानोमेघाः एवंभूतैर्मैघैः सहमार्गैरेववा आगन्तन आगच्छत कि-मर्थं मधोर्मदाय सोमस्यमदार्थं तत्रदृष्टान्तः—हंसासोन यथाहंसाः स्वसराणिस्वकीयानि नि-वासस्थानानि ग्रामुवन्ति तद्वत् ॥ ५ ॥

५. हे समान-क्रोध और दीप्तिमान् आयुधवाले मरुतो, जैसे हंस अपने निवास-स्थान पर जाता है, वैसे ही तुम भी महाजल स्रोतवाले झेधों के साथ और धेनु-युक्त होकर विघ्न-शून्य मार्ग से, मधुर सोम-रस से उत्पन्न हर्ष-लाभ के लिए आओ।

॥ इति द्वितीयस्य सप्तमे एकोनविंशोऽवर्गः ॥ १९ ॥

आनो ब्रह्माणि मरुतः समन्यवो नरांशंसः सर्वनानि गन्तन ।

अश्वामिव पिप्यत धेनुमूर्धनिकर्ता धियं जरित्रे वाजपेशसम् ॥ ६ ॥

आ । नः । ब्रह्माणि । मरुतः । सः समन्यवः । नराम् । न । शंसः ।

सर्वनानि । गन्तन । अश्वामिव इव । पिप्यत । धेनुम् । ऊर्धनि ।

कर्त । धियम् । जरित्रे । वाजपेशसम् ॥ ६ ॥

समन्यवः समानमनसः समानक्रोधावाहेमरुतः नोस्माकं ब्रह्माणि अन्ननामैतत् अन्नानि सर्वनानि अभिषुत सोमलक्षणानि हवींषि आगन्तन आगच्छत गमेलोऽटिछान्दसः शपोलुक् तप्त-नप्तनथनाश्चेतितस्यतनवादेशः अतएवडित्त्वाभावादननासिकलोपाभावः तत्रदृष्टान्तः—नरांशंसः नरामस्माकं शंसः शंसनीयंस्तोत्रं यथा आगच्छत तद्वत् नरशब्दात् षष्ठीबहुवचनस्यानित्य-मागमशासनमितिनुडभावः शंसः कर्मणि घञंत आद्युदात्तः सुपांसुलुगित्यमः सुआदेशः आग-त्यचधेनुं उदकदानेन प्रीणयितारमश्वमिव ऊर्धनि पिप्यत यथा अश्वः पीनावयवाभवन्ति तद्व-न्मेघं वर्षणसमर्थं आप्यायितं कुरुतेत्यर्थः अपि च जरित्रेस्तोत्रे वाजपेशसंवाजैरचैराश्लिष्टं पिश-अवयवे धियं कर्मकर्त कुरुत करोतेच्छान्दसः शपोलुक् पूर्ववत्तशब्दस्य तवादेशः ॥ ६ ॥

६. हे समान-क्रोधवाले मरुतो, जैसे तुम स्तोत्र से आते हो, वैसे ही हमारे अभिषुत अन्न के पास आओ। घोड़ी की तरह गाय का अवधेन पुष्ट करो और यजमान का यज्ञ अन्नवाला करो।

अथसप्तमी-

तंनो॒दात॑म॒रुतो॒वा॒जिनं॒रथ॑आ॒पानं॒ब्रह्म॑चि॒तय॑द्वि॒वेदि॑वे ।
इषं॑स्तो॒तृभ्यो॒वृज॑ने॒षुका॒रवे॑स॒निमे॒धाम॑रि॒ष्टंदु॒ष्टरं॑सहः ॥ ७ ॥

तम् । नः । दात । मरुतः । वाजिनम् । रथे । आपानम् । ब्रह्म ।
चितयत् । दिवेद्वेदिवे । इषम् । स्तोतृभ्यः । वृजनेषु । कारवे ।
सनिम् । मेधाम् । अरिष्टम् । दुस्तरम् । सहः ॥ ७ ॥

हेमरुतः तंपुत्रंनोस्मभ्यंदात दत्त प्रयच्छत छान्दसःशपोलुक् कीदृशं वाजिनमन्ववन्तं
बलवन्तंवारथेरंहणेयुष्मदीयेआगमनेनिमित्तभूतेसति दिवेदिवेप्रतिदिवसंचितयत्प्रज्ञापयत्
युष्मद्गुणप्रख्यापकंब्रह्मस्तोत्रंआपानंआमुवन्तं अपिच इषमन्वस्तोतृभ्योस्मभ्यंदात प्रयच्छत
तथावृजनेषुसङ्गुमेषुकारवेस्तोत्रे वचनव्यत्ययः मेधांयुद्धप्रज्ञांसनिधनदातृत्वंच अरिष्टंशत्रुभिर-
हिंसितंदुस्तरंशत्रुभिस्तरीतुमशक्यंसहोबलंचप्रयच्छत ॥ ७ ॥

७. मरुतो, तुम हमें अन्न-युक्त पुत्र दो। वह, तुम्हारे आगमन के
समय, प्रतिदिन तुम्हारा गुण-कीर्तन करेगा। तुम स्तोताओं को अन्न
दो। युद्ध-काल में स्तोता को दानशीलता, युद्ध-कौशल, ज्ञान और अक्षय
तथा अतुल बल दो।

यद्यु॒ज्जते॑म॒रुतो॑रु॒क्मव॑क्ष॒सोश्वा॒न्त्रथे॑षुभ॒गआ॑सु॒दानवः॑ ।
धेनु॑र्नशि॒श्वेस्व॑सरेषुपि॒न्वते॒जना॑य॒रात॑ह॒विषे॑म॒हीमि॑षम् ॥ ८ ॥
यत् । युज्जते । मरुतः । रुक्मवक्षसः । अश्वान् । रथेषु । भगे ।
आ । सुदानवः । धेनुः । न । शिश्वे । स्वसरेषु । पिन्वते ।
जनाय । रातहविषे । महीम् । इषम् ॥ ८ ॥

रुक्मवक्षसः रोचमानाभरणोरस्काः सुदानवः शोभनदानामरुतः यद्यदारथेषुभगेभज-
नीयेस्थाने धुरीत्यर्थः अश्वानायुज्जते आभिमुख्येनयुक्ताङ्कुर्वन्ति तदानीमेवरातहविषेदत्तह-
विष्कायजनाययजमानायमहीमहतीमिषमन्वत्कारणभूतमुदकंवास्वसरेषुस्वकीयेषुगृहेषुपिन्वते
सिञ्चंतिकिरन्ति पिविसेचने तत्रदृष्टान्तः—धेनुर्नशिश्वे यथाधेनुः प्रसूतस्तनीसती स्वकीयायव-
त्सायक्षीरंप्रयच्छतिदत्त ॥ ८ ॥

८. मरुतों के वक्षःस्थल में दीप्त आभरण है। उनका दान सबके
लिए सुखकर है। वे जिस समय रथ में घोड़े जोतते हैं, उसी समय
जैसे धेनु बछड़े को दूध देती है वैसे ही वे हव्यदाता यजमान के
लिए उसके गृह में यथेष्ट अन्न देते हैं।

अथनवमी—

यो नो मरुतो वृकताति मर्त्यो रिपुर्दधे वसवो रक्षतारिषः ।

वर्तयत तपुषा चक्रिया भितमव रुद्रा अशसो हन्तनवधः ॥ ९ ॥

यः । नः । मरुतः । वृकः । तति । मर्त्यः । रिपुः । दधे । वसवः ।

रक्षत । रिषः । वर्तयत । तपुषा । चक्रिया । अजि । तम् । अव ।

रुद्राः । अशसः । हन्तन । वधरिति ॥ ९ ॥

हेमरुतः यो मर्त्यो मनुष्यः वृकताति आदाता वृकः वृकआदाने वृकज्येष्ठाभ्यां तिल्ताति-
लौचच्छन्दसीति स्वार्थिकस्तातिल्प्रत्ययः तादृशः सन्नोस्माकं रिपुर्दधे रिपुतया आत्मानं धारयति
हेवसवो वासं यितारो मरुतः रिपो हिंसकादस्मान् रक्षत पालयत अस्माकं शत्रुभूतं मर्त्यं तपुषा तापयि-
त्याचक्रिया ऋष्याख्यया शक्त्या अभिवर्तयत अभितो निवर्तयत हे रुद्राः रुद्रपुत्राः यद्वा रोरु-
यमाणा द्रवन्तः अशसो भक्षकस्य अशभोजने इत्यस्मादौणादिको सिप्रत्ययः तादृशस्य राक्षसादे-
र्वधः हननसाधनमायुधं अवहन्तन अवयुत्थास्मत्तः पृथक्कृत्य नाशयत हन्ते लोहितमनमनथ-
नाश्चेति तनम् ॥ ९ ॥

९. मरुतो जो मनुष्य वृक की तरह हमसे शत्रुता करता है,
हे वसुगण, उस हिंसक के हाथ से हमें बचाओ। उसे ताप-प्रव चक्र-
द्वारा चारों ओर से हटाओ। रुद्रगण, तुम उसके सारे अस्त्रों को हूर
फेंककर उसे विनष्ट करो। अथदशमी—

चित्रं तद्वो मरुतो यामचेकिते पृश्न्या यदूधरप्यापयो दुहुः ।

यद्वा निदेन वमानस्य रुद्रिया खितं जराय जुरतामदाभ्याः ॥ १० ॥ २०

चित्रम् । तत् । वः । मरुतः । याम । चेकिते । पृश्न्याः । यत् ।

ऊधः । अपि । आपयः । दुहुः । यत् । वा । निदे । नवमानस्य ।

रुद्रियाः । खितम् । जराय । जुरताम् । अदाभ्याः ॥ १० ॥ २० ॥

हेमरुतः वीर्युष्माकं तत् चित्रं चायनीयं यामप्रापणं चेकिते सर्वैर्ज्ञायते इदानीं परोक्षव-
दाह अपिशब्दः प्रसिद्धौ यद्यदाखलु पृश्न्याः माध्यमिकाया वाचः संबन्धिनं ऊधः उद्धतमेघं
आपयः प्रापयितारो मरुतः दुहुः दुहति दुहेच्छान्द्रसोलिद् छन्दसि चेति वक्तव्यमिति द्विवचनाभा-
वः यद्वा यदा च नवमानस्य स्तुवतः खितस्य निदे निंदकाय शत्रवे हिंसां कृतवन्त इति शेषः निदि-

कुत्सायां किप्रचेतिकिप् तदानीं हेअदाभ्याः अहिंस्याः रुद्रियाः रुद्रस्यपुत्रामरुतः त्रितप्तृ-
षिंजुरतांहिसतांशत्रूणां जरायजरणायविनाशनायअभूतेतिशेषः ॥ १० ॥

१०. मरुतो, जिस समय तुमने पृथिवी के अधोभाग का बोहन किया था, उस समय स्तोता के निन्दक की हत्या की थी और त्रित के शत्रुओं का वध किया था। अहिंसनीय रुद्रपुत्रो, उस समय तुम्हारी विचित्र क्षमता को सबने जाना था। ॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेविंशोवर्गः ॥ २० ॥

तान्वोमहोमरुतएवयात्रोविष्णोरिषस्यप्रभृथेह्वामहे ।

हिरण्यवर्णान्ककुहान्यतस्तुचोब्रह्मण्यन्तःशंस्यंराधेईमहे ॥ ११ ॥

तान् । वः । महः । मरुतः । एवयात्रः । विष्णोः । ऋषस्य ।

प्रभृथे । ह्वामहे । हिरण्यवर्णान् । ककुहान् । यतस्तुचः ।

ब्रह्मण्यन्तः । शंस्यम् । राधे । ईमहे ॥ ११ ॥

हेमरुतः एवयात्रः एवंगन्तव्यं स्तोत्रंयज्ञंवागंतृन्महोमहतोमहानुभावांस्तान् वीर्युष्मान् वि-
ष्णोर्व्यापकस्यग्रहचमसादिषुसर्वत्रव्याप्यवर्तमानस्यऋषस्यऋषणीयस्यप्रार्थनीयस्यसोमस्यप्रभृ-
थेषभरणे अभिषवादिभिःप्रकर्षेणसंपादनेसति ह्वामहे आह्वयामहे आह्वयच हिरण्यवर्णान्
हितरमणीयवर्णान्वाककुहान् श्रेष्ठानस्तुत्यान्वा एवंभूतांस्तान् यतस्तुचः यागायोद्यतस्तुचः
ब्रह्मण्यन्तः ब्रह्मस्तोत्रं तदिच्छन्तोवयंशंस्यं प्रशंसनीयंराधोधनं ईमहेयाचामहे ॥ ११ ॥

११. महासुभग मरुतो, तुम सब यज्ञ-स्थल में जाते हो। यथेष्ट और प्रार्थनीय सोम के तैयार हो जाने पर हम तुम्हें बुलाते हैं। स्तुति-पाठक ऋक् को उठाकर स्वर्ण-वर्ण और सर्व-श्रेष्ठ स्तुति-योग्य मरुद्गण से प्रशंसनीय वत्त की याचना करते हैं।

तेदशग्वाःप्रथमायज्ञमूहिरेतेनोहिन्वन्तूषसोव्युष्टिषु ।

उषानरामीरुणैरपोर्णुतेमहोज्योतिषाशुचतागोअर्णसा ॥ १२ ॥

ते । दशग्वाः । प्रथमाः । यज्ञम् । ऊहिरे । ते । नः । हिन्वन्तु ।

उषसः । विष्टुष्टिषु । उषाः । न । रामीः । अरुणैः । अपः ।

ऊर्णुते । महः । ज्योतिषा । शुचता । गोअर्णसा ॥ १२ ॥

ते मरुतः दशग्वाः येदशभिर्मासैःसिद्धिगताःअङ्गिरसस्तद्रूपाभूत्वा प्रथमाआदित्येभ्यः
प्रथमभाविनःसन्तः यज्ञमूहिरेअवहन् आदित्यानामङ्गिरसांचस्वर्गगमनंप्रतिस्पर्धमानानांम-
ध्येपूर्वमेवाङ्गिरसोयागाननुष्ठायस्वर्गप्राप्ताः तथाचश्रूयते—आदित्याश्चैवेहासन्नङ्गिरसश्चतेग्रेग्निना-

मिमयर्जन्तेति । तादृशास्ते उषसोऽव्युष्टिषु विवासेषु प्रभातेषु सत्सु नोऽस्मान् हिन्वन्तु प्रेरयन्तु हि गतौ वृद्धौ च रामीः कृष्णवर्णारात्रीः उषोनयथा उषाः अरुणैरारोचमानैः स्वतेजोभिः अपोर्णुते अपवृणोत्यपसारयति तथामहोमहता शुचता दीप्यमानेन गोअर्णसागच्छदुदकेन ज्योतिषा सूर्या-
ख्येन तमोनिवारयन्ति सूर्यमण्डलमावृण्वतो वृत्रादीन् हत्वा सर्वं जगत्प्रकाशयन्तीत्यर्थः ॥ १२ ॥

१२. स्वर्गगामी अङ्गिरोरूपी मरुतो ने प्रथम यज्ञ का वहन किया था । उषा के आने पर मरुद्गण हमें यज्ञ आदि में प्रवृत्त करें । जैसे उषा अरुणवर्ण किरण-जाल से कृष्णवर्णा रात्रि को हटाती हैं, वैसे ही मरुद्गण विशाल, दीप्तिमान् और जल-लावी ज्योति से अन्धकार को हट्ट करते हैं ।

तेक्षोणीभिः अरुणेभिः निर्नाञ्जिभिः रुद्राः क्रतस्य सदनेषु वा वृधुः ।

निमेघमाना अत्येन पाजसा सुश्चन्द्रवर्णं दधिरे सुपेशसम् ॥ १३ ॥

ते । क्षोणीभिः । अरुणेभिः । न । अञ्जिभिः । रुद्राः । क्रतस्य ।

सदनेषु । वृधुः । निमेघमानाः । अत्येन । पाजसा । सुश्चन्द्रम् ।

वर्णम् । दधिरे । सुपेशसम् ॥ १३ ॥

रुद्रारुद्रपुत्रास्ते मरुतः क्षोणीभिः शब्दकारिभिर्वीणाख्यैर्वीणाविशेषैः अरुणेभिर्नाञ्जिभिः नशब्दः समुच्चये आरोचमानैररुणवर्णैर्वारूपाभिव्यञ्जकैरलंकारैश्च समन्विताः सन्तः क्रतस्योद-
कस्य सदनेषु निवासभूतेषु मेघेषु वा वृधुः वर्धन्ते अपिच अत्येन सततगामिना शीघ्रं व्यामुवता पाज-
सा आत्मीयेन बलेन निमेघमानाः नितरां मेघादुदकं सिञ्चन्तस्ते सुश्चन्द्रं शोभनाह्लादनं सुपेशसं
पेश इति रूपनाम शोभनरूपं वर्णं दधिरे कान्तिधारयन्ति ॥ १३ ॥

१३. रुद्रपुत्र मरुद्गण वीणा-विशेष और अरुणवर्ण अलंकार से युक्त होकर जल के निवास-भूत मेघ में वर्धित हुए हैं । मरुद्गण सर्वत्र प्रभाववाले बल से जल लाते हुए प्रसन्नता-दायक और मनोहर सौन्दर्य धारण करते हैं ।

ताँइयानोमहिर्वरूथमूतय उपधेदेनानमसा गृणीमसि ।

त्रितोनयान्पश्चोतृन्मिष्टय आवर्तदवराश्चक्रियावसे ॥ १४ ॥

तान् । इयानः । महि । वरूथम् । ऊतये । उप । घ । इत् ।

एना । नमसा । गृणीमसि । त्रितः । न । यान् । पश्च । होतृन् ।

अभिष्टये । आश्चवर्तत् । अवरां । चक्रिया । अवसे ॥ १४ ॥

तान्मरुतोमहिमहववरुथंवरणीयंप्रशस्तंधनं तन्मरुतः ऊतयेरक्षणार्थं इयानः इयानाः
याचमानावयं सुपांसुलुगितिजसःसुः एनाअनेननमसा नमस्कारेणस्तोत्रेणवाउपेदउपेत्यगृणी-
मसिस्तुमः धेतिपादपूरणः एनेत्यत्रसुपांसुलुगितितृतीयायाआजादेशः नशब्दःसमुच्चये त्रितक-
विश्वयानेतानमरुतः पञ्चहोतृन्अध्यात्मप्राणापानादिपञ्चवृत्त्यात्मनावर्तमानान् अतएवहोमनि-
ष्पादकान् अवरान्मुख्यान् अभिष्टयेअभिलषितसिद्ध्यर्थंचक्रियानाभिचक्रेणअवसेअवतुंसङ्क-
न्तु आववर्तव स्वस्माजिर्जिगमिषून् प्राणान् स्वात्माभिमुखमावर्तयेत् यद्वा चक्रियाकष्टचारख्ये-
नायुधेनयुक्तान्अवसे स्तुत्यादिभिःपरिचरितुमावर्तयत् तान्स्तुमइतिपूर्वत्रसंबन्धः ववर्तदिति
वृतेर्ण्यन्तालुङिचङिर्लुप् ॥ १४ ॥

१४. मरुतों से वरणीय धन की याचना करते हुए अपनी रक्षा
के लिए स्तोत्र-द्वारा हम उनकी स्तुति करते हैं । अभीष्ट-सिद्धि के
लिए चक्र-द्वारा त्रित उन मुख्य प्राण, अपान, समान, ध्यान और
उद्दान आदि पांच होताओं (मरुतों) को आवर्तित करते हैं ।

यया॑रु॒धंपा॒रय॒थात्य॑हो॒यया॑नि॒दोमु॒ञ्चथ॑व॒न्दितार॑म् ।

अ॒र्वाची॑सा॒मरु॑तो॒याव॑ऊ॒तिरोषु॒वाश्रे॑व॒सुम॑तिर्जि॒गातु॑ ॥ १५॥ २१॥

यया॑ । रु॒ध्रम् । पा॒रय॑थ । अ॒ति । अ॒हः । यया॑ । नि॒दः । मु॒ञ्चथ॑ ।

व॒न्दितार॑म् । अ॒र्वाची॑ । सा । म॒रुतः॑ । या । वः । ऊ॒तिः ।

ओ इति॑ । सु । वा॒श्राऽइ॒व । सु॒म॒तिः । जि॒गा॒तु ॥ १५॥ २१ ॥

हेमरुतः ययाऊत्यारधमाराधकंयजमानंअंहः पापंअतिपारयथ अतिक्रामयथ यया
ऊत्यावन्दितारंस्तोतारंनिदोनिन्दितुःशत्रोःसकाशात् मुञ्चथ मोचयथ हेमरुतः वोयुष्मदीयाया
ऊतिः साअर्वाची अस्मदभिमुखाभवतु तथासुमतिर्युष्मदीयाशोभनामतिःअनुग्रहात्मिकाबु-
द्धिश्चवाश्रेवहंभारवंकुर्वतीधेनुरिववत्संसुसुष्टुओजिगातु आगच्छतु एवमस्मान्प्रतिसर्वथाआग-
च्छत्वित्यर्थः ॥ १५ ॥

१५. मरुतो, तुम जिस आश्रय से आराधक यजमान की पाप से
ध्वाते हो, जिससे स्तोता को शत्रु के हाथ से मुक्त करते हो, मरुतो,
तुम्हारा वही आश्रय हमारे सामने आये ।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेएकविंशोवर्गः ॥ २१ ॥

उपेमितिपञ्चदशर्चतृतीयंसूक्तंगार्तमदंनैष्टुभ्रंअपानपादेवताकं तथाचानुक्रान्तं उपेमपोन-
द्वीयमिति सूक्तविनियोगोल्लेखिकः ।

तत्रैषाप्रथमा—

उपैमसृक्षिवाजयुर्वचस्यांचनोदधीतनाद्योगिरोमे ।

अपांनपादाशुहेमाकुवित्समुपेशसस्करतिजोषिषद्धि ॥ १ ॥

उप । ईम् । अ॒सृक्षि । वा॒ज॒ऽयुः । व॒च॒स्याम् । च॒नः । द॒धी॒त॒ ।

ना॒द्यः । गि॒रः । मे॒ । अ॒पाम् । न॒पात् । आ॒शु॒ऽहेमा॑ । कु॒वित् ।

सः । सु॒ऽपेश॑सः । क॒र॒ति॒ । जोषि॑षत् । हि ॥ १ ॥

वाजयुः वाजमन्मामनइच्छन्नहंमेनांवचस्यां वचसःस्तोत्रस्येच्छांउपासृक्षि उपासृजामि उत्पादयामि अपात्रपातंस्तोतुंप्रवृत्तोस्मीत्यर्थः सृजेश्छान्दसोलुङ् लिङ्सिचावात्मनेपदेष्विति सिचःकित्वाद्गुणाभावः सच नाद्योनदीनांशब्दकारिणीनांमेघस्थानामपांसंबन्धीआशुहेमाआशुशीघ्रगन्ता हिगतावित्यस्मादन्येभ्योपिदृश्यन्तइतिमनिन् एवंभूतोऽपांनपात् अपांपौत्रस्थानीयः अद्भ्यओषधिवनस्पतयोजायन्ते ओषधिवनस्पतिभ्यएषोभिर्जायतइतितत्पौत्रत्वं एतत्संज्ञकोदेवः गिरःगृणातीतिगीःस्तोता तस्यमे ममकुविद् बहुनामैतत् बहुलं चनः अन्नंदधीत दधातुविदधातुप्रयच्छत्वित्यर्थः अपिचास्मान्मुपेशसःशोभनरूपान् शोभनालङ्कारान्वाकरोति करोतु करोतेर्व्यत्ययेनशप् कःकरत्करतिकृधिकृतेष्वनदितेरितिविसर्जनीयस्यसत्वम् हियस्मादयंदेवः जोषिषत् स्तोत्राणिसेवते तस्मादस्मानेवमनुगृह्णात्वित्यर्थः जुषीप्रीतिसेवनयोः छेद्यडागमः विकरणःसिप् इडागमश्च हिचेतिनिघातप्रतिषेधः ॥ १ ॥

१. मैं अन्न की इच्छा से इस स्तुति का उच्चारण करता हूँ ।

शब्दकर्ता और शीघ्रगन्ता अपां नपात् (जल-पौत्र अग्नि) नाम के देवता हमें प्रचुर अन्न और सुन्दर रूप दे । मैं उनकी स्तुति करता हूँ । वे स्तुति को पसन्द करते हैं ।

अथद्वितीया—

इमंस्वस्मैहृदआसुतष्टमन्नंवोचेमकुविदस्यवेदत् ।

अपांनपादसूर्यस्यमह्नाविश्वान्युर्योभुवनाजजान ॥ २ ॥

इ॒मम् । सु॒ । अ॒स्मै॒ । हृ॒दः । आ॒ । सु॒ऽत॒ष्टम् । म॒न्नम् । वो॒चे॒म् ।

कु॒वित् । अ॒स्य॒ । वे॒दत् । अ॒पाम् । न॒पात् । अ॒सूर्य॑स्य । म॒ह्ना॒ ।

वि॒श्वानि॑ । अ॒र्यः । भु॒व॒ना॒ । ज॒जान् ॥ २ ॥

अस्मैअपात्रपातसंज्ञकायदेवायहृदोहृदयात् सुतष्टं सुष्टुनिर्मितंइमंमंत्रं सुष्टुआभिमुख्येनवोचेम ब्रवाम अस्यअस्माभिरुक्तमिमंमंत्रं कुविद वेदव बहुलंजानातु वेत्तेर्लेट्यडागमः निपातैर्यद्यदिहन्तेतिनिघातप्रतिषेधः किंस्तोत्रमितिचेदुच्यते—अर्यः स्वामीअपात्रपातसंज्ञकावैद्युतोग्निः असुर्यस्यअसुरः शत्रून्क्षेप्तातस्यस्वभूतस्यबलस्यमह्यमहिम्नामहत्त्वेनविश्वानि सर्वाणि भुवनाभुवनानिवृष्ट्युदकानिवृष्ट्युत्पादनेनभूतजातानिवाजजान जनयामास ॥ २ ॥

२. उनके लिए हम हृदय से सुराचित इस मंत्र का अच्छी तरह उच्चारण करेंगे; वे उसे बार-बार जानें। स्वामी अपात्र नपात् ने शत्रु-क्षेपणकारी बल से समस्त भुवन को उत्पन्न किया है।

अपोनघ्नीयेवसतीवरीसमीपे एकधनासुप्राप्तासुसमन्यायन्तीत्येषानुवक्तव्या सूत्रितश्च—समन्यायन्त्युपयन्त्याइतितीर्थदेशइति सारस्वतेचशस्त्रेयद्यप्सुशम्यानिपतेत् तदानीमपोनघ्नीयश्चरुःकार्यः तत्रैषैवयाज्या सूत्रितश्च—समन्यायन्त्युपयन्त्यन्याइत्यातःसमानंसर्वेषामिति।

समन्यायन्त्युपयन्त्यन्याःसमानमूर्वनद्यःपृणन्ति।

तमूगुर्चिशुचयोदीदिवांसमपात्रपातंपरितस्थुरापः ॥ ३ ॥

सम् । अन्याः । यन्ति । उप । यन्ति । अन्याः । समानम् । ऊर्वम् । नद्यः । पृणन्ति । तम् । ॐ इति । शुचिम् । शुचयः ।

दीदिवांसम् । अपाम् । नपातम् । परि । तस्थुः । आपः ॥ ३ ॥

अन्यावर्ष्याआपः संयन्तिभूम्यासंगच्छन्ते अन्याश्चपूर्वतत्रावस्थिताः उपयन्ति उपगच्छन्ति ताःसर्वाआपःसमानं सहनद्योनदी भूताऊर्वं समुद्रमध्येवर्तमानंवडवानलंपृणन्ति प्रीणयन्ति पृणप्रीणने तौदादिकः तमु तमेवापात्रपातंशुचिनिर्मलंदोदिवांसंदीप्यमानं दीदेतिश्छान्दसोदीप्तिकर्मा लिटःकसुः वस्वेकाजाद्वसामितिनियमादिडभावः छंदसिवेतिवक्तव्यमिति वचनाद्विर्वचनाभावः एवंभूतं शुचयः शुद्धाआपः परितस्थुः परिवृत्यतिष्ठन्ति एषहिवैद्युताग्निरूपेणमेधेवर्तमानोस्मानजीजनदितिवुद्ध्यावडवानलरूपेणवर्तमानंतं पर्युपासतइत्यर्थः यद्वा अन्याएकधनाख्याआपः संयन्ति चात्वालोत्तरयोर्मध्ये वसतीवरीभिः संगच्छन्ते अन्याःवसतीवर्याख्याआपश्चउपयन्ति उपगच्छन्ति ऐकमत्यंप्राप्ताभवन्ति एताश्चमिलित्वायज्ञं साधयन्त्यस्तत्साध्यवृष्टिद्वारानद्योभूताऊर्वंपृणन्तीत्यादिसमानम् एवंहिआपोवाअस्पर्धन्तवयंपूर्वयज्ञंवक्ष्यामइत्यादिकंब्राह्मणविनियोगश्चानुगृह्यते ३ ॥

३. कोई-कोई जल इकट्ठा होता है, उसके साथ दूसरा मिलता है। वे सब समुद्र के बड़वानल को प्रसन्न करते हैं। विशुद्ध जल निर्मल और दीप्तिमान् अपात्र नपात् नामक देवता को चारों ओर घेरकर रहता है।

तमस्मैरायुवतयोयुवानंममृज्यमानाःपरियन्त्यापः ।

सशुक्रेभिःशिक्रंभीरेवदस्मेदीदायानिन्ध्मोघृतनिर्णिगप्सु ॥ ४ ॥

तम् । अस्मैराः । युवतयः । युवानम् । ममृज्यमानाः । परि ।

यन्ति । आपः । सः । शुक्रेभिः । शिक्रंभिः । रेवत् । अस्मे इति ।

दीदाय । अन्धिम् । घृतनिर्निक् । अप्सु ॥ ४ ॥

तमपांनपातमग्निंअस्मेराअस्मयमानादर्परहितायुवतयः युवानंयुवराजमिवममृज्यमानाः
अत्यर्थमलङ्कुर्वाणाआपः मृजुशौचालङ्कारयोः परियन्ति परितोगच्छन्ति प्राप्नुवन्ति घृतनिर्नि-
कृक्षणशीलोदकनिर्नेजनः यद्वा निर्निगितिरूपनाम दीप्तरूपः सोपाचपादग्निः अप्सुमेघान्त-
र्गतासुसमुद्रगतासुवामध्येअन्धिम्ः इन्धनरहितएवसन्नअस्मेअस्माकं रेवद्धनयुक्तमन्त्रंयथाभव-
तितथाशुक्रेभिःशुक्रैर्निर्मलैः शिक्रभिस्तेजोभिः दीदायदीप्यते ॥ ४ ॥

४. दर्परहित युवती जल-संहति, युवा की तरह, अपां नपात् देवता
को अलंकृत और परिवेष्टित करती है। इन्धन-रहित और घृत-पूत
अपां नपात् हमारे बनवाले अन्न की उत्पत्ति के लिए जल के बीच
निर्मल तेजोबल से बीप्त हैं।

अस्मैतिस्त्रोअव्यथ्यायनारीदेवायदेवीर्दिधिषन्त्यन्नम् ॥

कृताइवोपहिप्रसर्त्सेअप्सुसपीयूषंधयतिपूर्वसूनाम् ॥ ५ ॥ २२ ॥

अस्मै । तिस्त्रः । अव्यथ्याय । नारीः । देवाय । देवीः । दिधिषन्ति ।

अन्नम् । कृताःइव । उप । हि । प्रसर्त्से । अप्सु । सः ।

पीयूषम् । धयति । पूर्वसूनाम् ॥ ५ ॥ २२ ॥

नारीर्नेत्र्यः तिस्रोदेवीर्देव्यः इलासरस्वतीभारत्याख्याः अव्यथ्यायअव्यथनायास्मैदे-
वायापाचपाते अन्नंसोमाख्यंदिधिषन्ति धारयन्ति धिषशब्दे जौहोत्यादिकः व्यत्ययेनान्तादेशः
धातूनामनेकार्थत्वादत्रधारणार्थः अप्सुदकेषुलताइवनिर्मिताइव उपप्रसर्त्सेप्रसरन्ति सृगतौ
लिटि इरयोरेइतिरेआदेशः छान्दसोह्लादिशेषाभावः हियस्मादेवंतस्मात्पूर्वसूनांपूर्वब्रह्मणःसका-
शावउत्पन्नानामपांपीयूषंसारभूतंसोमाख्यममृतंसोपाचपादग्निर्धयति पिबति ॥ ५ ॥

५. इला, सरस्वती और भारती नाम की तीनों देवियां दुःख-
रहित अपां नपात् देवता के लिए अन्न धारण करती हैं। वे जल के
बीच उत्पन्न पदार्थ के लिए प्रसारित होती हैं। अपां नपात् सबसे प्रथम
उत्पन्न जल के सारभूत सोम को पीते हैं।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेद्वाविंशोवर्गः ॥ २२ ॥

अश्वस्यात्रजनिमास्यचस्वर्द्धुहोरिषःसंपृचःपाहिसूरीन् ।

आमासुपूर्षुपरोअप्रमृष्यन्नारातयोविनशन्नानृतानि ॥ ६ ॥

अश्वस्य । अत्र । जनिम । अस्य । च । स्वः । द्रुहः । रिषः ।

समृपृचः । पाहि । सूरीन् । आमासु । पूर्षु । परः । अप्रमृष्यम् ।

न । अरातयः । वि । नशन् । न । अनृतानि ॥ ६ ॥

अत्रास्मिन्नपात्रपात्संज्ञकेदेवेअश्वस्यजनिमजन्मभवति अपांनम्रधिष्ठितात् समुद्रादुच्चैः श्रवसोजातत्वात् किंबहुना अस्यचस्वः सुष्ठुअरणीयस्यसर्वस्यजगतोजन्मास्मिन्नेवभवति अयं हिमेघमध्येवर्तमानोवृष्टिद्वारेणसर्वजगज्जनयति तादृशोऽपात्रपात् त्वंद्रुहः द्रोघुरपहर्तुः रिषोहिंसकस्यचसंपृचः संपर्कात् सूरीन् स्तोतृन्स्मान्पाहि रक्ष आमासुअपरिपक्वासुपूर्षुपूरयितव्यास्वप्सु परः परस्ताद्वर्तमानंअप्रमृष्यं अप्रमृष्यमाणं देवंअरातयः अदातारः पुरुषाः नविनशन् नपामुवन्ति नशतिर्व्याप्तिकर्मा लेट्यडागमः अनृतानिमायाविनोरक्षांसिचनप्रामुवन्ति ॥ ६ ॥

६. अपां नपात्-द्वारा अधिष्ठित समुद्र में उच्चैःश्रवा नामक अश्व का जन्म है—इस वरणीय का जन्म है। हे देव, तुम अपहर्ता हो। हिंसक के संपर्क से स्तोताओं की रक्षा करो। दानशून्य और झूठे लोग अपरिपक्व अथवा परिपाक-योग्य जल में रहकर भी इस अहिंसनीय देवता को नहीं प्राप्त होते।

स्वआदमेसुदुघायस्यधेनुःस्वधांपीपायसुभ्वन्नमत्ति ।

सोअपांनपादूर्जयन्नप्स्वन्तर्वसुदेयायविधतेविभाति ॥ ७ ॥

स्वे । आ । दमे । सुदुघा । यस्य । धेनुः । स्वधाम् । पीपाय ।

सुष्ठु । अन्नम् । अत्ति । सः । अपाम् । नपात् । ऊर्जयन् ।

अप्सु । अन्तः । वसुदेयाय । विधते । वि । भाति ॥ ७ ॥

योपांनपात्स्वेदमेस्वकीयेगृहेन्तरिक्षलक्षणेआसीदति यस्यचधेनुर्माध्यमिकावाक् सुदुघासुत्वेनदोघव्याभवति सदेवः स्वधांवृष्ट्युदकंपीपायवर्धयति प्यायीवृद्धौ लिङ्यङोश्चेतिपीभावः सुष्ठुसुष्ठुभूतं वृष्टेःसकाशादुत्पन्नंहविलक्षणमन्नंचअत्तिभक्षयति सोपात्रपात्संज्ञकोदेवः ऊर्जयन्नवलं कुर्वन् अप्स्वन्तः मेघस्थास्वप्सुमध्येविधते परिचरतेयजमानायवसुदेयायधनदानार्थं विभाति विशेषेणदीप्यते ॥ ७ ॥

७. जो अपने घर में ही और जिनकी गाय की सरलता से ब्रुहा जाता है, वे ही अपां नपात् देवता वृष्टि का जल बढ़ाते और उत्तम अन्न भक्षण करते हैं। वे जल के बीच प्रबल होकर यजमान को धन देने के लिए भली भाँति दीप्तियुक्त होते हैं।

अथाष्टमी—

योअप्स्वाशुचिनादैव्येनऋतावाजं स उर्विया विभाति ।
वयाइदन्याभुवनान्यस्य प्रजायन्ते वीरुधश्च प्रजाभिः ॥ ८ ॥

यः । अप्सु । आ । शुचिना । दैव्येन । ऋतवा । अजस्रः ।
उर्विया । विभाति । वयाः । इत् । अन्या । भुवनानि । अस्य ।
प्र । जायन्ते । वीरुधः । च । प्रजाभिः ॥ ८ ॥

योपांनपात् ऋतावा ऋतमित्युदकनाम तद्वान् सत्यवान्वा अजस्रो नित्यः एकरूपेण सदा वर्तमानः उर्विया उर्विस्तीर्णः अप्सु मेघस्थासु मध्ये शुचिना शोचकेन दैव्येन देवसंबन्धिना तेजसा आसमन्ताद्विभाति विशेषेण प्रकाशते अस्यापांनपातः अन्या अन्यानि भुवनानि सर्वाणि भूतजावानि च वया इत् शाखा एव वीरुधोषधयः प्रजाभिः स्वकीयाभिः पुष्पफलादिभिः सह अस्मादेव प्रजायन्ते ॥ ८ ॥

८. जो अपां नपात् सत्यवान्, सदा एक रूप से रहनेवाले और अति विस्तीर्ण हैं, जो जल के बीच पवित्र देवतेज के द्वारा प्रकाशित होते हैं, सारे भूत उन्हीं की शाखायें हैं। फल-फूल के साथ सारी ओषधियाँ उन्हीं से उत्पन्न हैं।

पूर्वोक्तसारस्वतसत्रस्यापोनस्त्रीयेचरौ अपांनपादाहीत्येषानुवाक्या सूत्रितश्च—अपाचप्रेचरुमपाचपादाहस्थादुपस्थमिति ।

सैषासूक्तेनवमी—

अपांनपादाहस्थादुपस्थं जिह्मानामूर्ध्वो विद्युतं वसानः ।
तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्ती हिरण्यवर्णाः परियन्ति यहीः ॥ ९ ॥
अपाम् । नपात् । आ । हि । अस्थात् । उपस्थम् । जिह्मानाम् ।
ऊर्ध्वः । विद्युत् । वसानः । तस्य । ज्येष्ठम् । महिमानम् ।
वहन्तीः । हिरण्यवर्णाः । परि । यन्ति । यहीः ॥ ९ ॥

अपाचपात्संज्ञकोभिः उपस्थं अपामुपस्थानं अन्तरिक्षं आहस्थात् आस्थितवानारूढवान्खलु किं कुर्वन् जिह्मानां कुटिलगतो नाम पांमध्ये ऊर्ध्वः स्वयमूर्ध्वं ज्वलन् विद्युत् विद्युतं विद्योतमानं मेघवसानः आच्छादयन् अन्तरिक्षमास्थाय वर्षणं कृतवान् तस्य वर्षितुरपांनपातः ज्येष्ठं प्रशस्यत-

ममहिमानंमाहात्म्यंवहन्तीः वहन्त्यः सर्वत्रप्रापयंत्यः यद्दीर्यह्वयः महत्यः हिरण्यवर्णाः नदी-
नामैतत् हिरण्यवन्निर्मलरूपानद्यः परियन्ति परितोगच्छन्ति अपानंन्नामहतीवृष्टिरस्माकंप्रवह-
णायोत्पादिताइतिरुतज्ञतयातदीयंमाहात्म्यंसर्वत्रप्रकटयन्त्यइवनद्यः प्रवहन्तीत्यर्थः ॥ ९ ॥

९. अपां नपात् कुटिलगति मेघ के बीच स्वयं ऊर्ध्वं भाव से
अवस्थित होने पर भी बिजली को पहनकर अन्तरिक्ष में चढ़े हैं।
सर्वत्र उनके उत्तम माहात्म्य का कीर्तन करते हुए हिरण्यवर्णा नदियां
प्रवाहित होती हैं।

हिरण्यरूपः स हिरण्यसन्दृग्पांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः ।

हिरण्ययात्परियोनेर्निषद्याहिरण्यदाददत्यन्नमस्मै ॥ १० ॥ २३ ॥

हिरण्यरूपः । सः । हिरण्यसन्दृक् । अपाम् । नपात् । सः ।

इत् । ऊँ इति । हिरण्यवर्णः । हिरण्ययात् । परि । योनेः ।

निःसद्य । हिरण्यदाः । ददति । अन्नम् । अस्मै ॥ १० ॥ २३ ॥

सोपांनपादहिरण्यरूपः रूप्यतइतिरूपंशरीरं सुवर्णमयशरीरः हितरमणीयशरीरोवा
तथाहिरण्यसंदृक् सम्यक्पश्यन्तोतिसन्दृशिइन्द्रियाणिसुवर्णमयेन्द्रियः हितरमणीयेन्द्रियो-
वा सेदुसपवापान्नपादहिरण्यवर्णः हिरण्यसदृशकान्तियुक्तः एवंभूतःसन् हिरण्ययात्सुवर्ण-
मयाद्योनेःस्थानात्पर्युपरि निषद्योपविश्य राजतइतिशेषः अस्मैईदृग्विधायापांनपातेहिरण्य-
दाः दक्षिणारूपस्यसुवर्णस्यदाताग्रेयजमानाः अन्नंहविलक्षणांददति प्रयच्छन्ति ॥ १० ॥

१०. वे हिरण्यरूप, हिरण्याकृति और हिरण्यवर्ण हैं। वे हिर-
ण्यमय स्थान के ऊपर बैठकर शोभा पाते हैं। हिरण्यदाता उन्हें अन्न
देते हैं।

॥ इतिद्वितीयस्यसप्तमेत्रयोर्विशोवर्गः ॥ २३ ॥

अथैकादशी-

तदस्यानीकमुतचारुनामापीच्यंवर्धतेनमुरपाम् ।

यमिन्धतेयुवतयःसमित्थाहिरण्यवर्णघृतमन्नमस्य ॥ ११ ॥

तत् । अस्य । अनीकम् । उत । चारु । नाम । अपीच्यम् ।

वर्धते । नम्रुः । अपाम् । यम् । इन्धते । युवतयः । सम् । इत्था ।

हिरण्यवर्णम् । घृतम् । अन्नम् । अस्य ॥ ११ ॥

अस्यापांनमुर्देवस्य अनीकरश्मिसमूहरूपं शरीरं चारु शोभनं उत अपि च अस्य नाम संज्ञा-
च चारुशोभनं नपातयति न विनाशयतीति नपादिति तद्भुत्पत्तेः तदुभयं अपीच्यं अन्तर्हितनामैतद-
मेघान्तर्हितं सद्बर्धते युवतयः सङ्गमनस्वभावा आपः हिरण्यवर्णं हिरण्यसमानतेजसं यमपात्रपातं
इत्था अमुत्रान्तरिक्षे समिन्धते सम्यक् दीपयन्ति अस्य च देवस्य घृतं क्षरणशीलमुदकमन्नं भक्ष्यं
अविन्धनो ह्यसौ वैद्युतो मिः ॥ ११ ॥

११. अपां नपात् का रश्मिसमूह-रूप शरीर और नाम सुन्दर हैं।
ये दोनों, गूढ़ होने पर भी, वृद्धि को प्राप्त होते हैं। युवती जलसंहति
उन हिरण्यवर्ण को अन्तरिक्ष में भली भाँति दीप्ति-युक्त करती हैं;
क्योंकि जल ही उसका अन्न है।

अस्मै बहूनामवमायसख्ये यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः ।

संसानुमार्जिमदिधिषामि बिल्मैर्दधाम्यन्नैः परिवन्दऋग्भिः ॥ १२ ॥

अस्मै । बहूनाम् । अवमाय । सख्ये । यज्ञैः । विधेम । नमसा ।

हविःभिः । सम् । सानु । मार्जिम । दिधिषामि । बिल्मैः । दधामि ।

अन्नैः । परि । वन्दे । ऋक्भिः ॥ १२ ॥

अस्मै पुरोवर्तिने बहूनां देवानामवमायाद्यायसख्ये अस्माभिः समानाख्यानायापांनपातेय-
ज्ञैर्यागसाधनैर्हविर्भिः चरुपुरोडाशादिभिः नमसानमस्कारेण च विधेमपरिचरेम अस्यापात्रपातः
सानुसमुच्छ्रितप्रदेशं समार्जिम सम्यक् शोधयामि अलङ्करोमिवा मृजुशौचालङ्कारयोः चादि लोपे वि-
भाषेत्यस्य निघातमतिषेधः दिधिषामिधारयामि च बिल्मैर्भासैः काष्ठैरेनं धिषशब्दे अयं धारणा-
र्थोऽपि जुहोत्यादित्वात् शपः श्लुः मिषोऽव्यत्ययेनाडागमः अज्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वम् दधा-
मिधारयामि चैनं गार्हपत्यादिरूपेण अन्नैर्हविर्लक्षणैः तथा ऋग्भिः मन्त्रैः परिवन्दे परितः स्तौमि ॥ १२ ॥

१२. अपने मित्र और बहुत देवों के आदि अपां नपात् देवता की,
यज्ञ, हव्य और नमस्कार-द्वारा, हम परिचर्या करेंगे। मैं उनके उत्तम
प्रदेश को भली भाँति अलंकृत करूँगा। मैं काष्ठ और अन्न-द्वारा उनको
धारण करता और मन्त्र-द्वारा उनकी स्तुति करता हूँ।

स ईषां जनयत्तासु गर्भं स ईशिशुर्धयति तं रिहन्ति ।

सो अपांनपादनं भिम्लातवर्णोऽन्यस्येवेहतन्वा विवेष ॥ १३ ॥

सः । ईम् । षां । अज्जनयत् । तासु । गर्भम् । सः । ईम् । शिशुः ।

धयति । तम् । रिहन्ति । सः । अपाम् । नपात् । अनं भिम्ला-

तः वर्णः । अन्यस्य इव । इह । तन्वा । विवेष ॥ १३ ॥

सईसोयमपांनपावसंज्ञकोदेवः वृषासेकाभूत्वातासुमेवस्थास्वप्सुगर्भमजनयत् स्वात्मान-
मेवगर्भरूपेणवर्षणार्थंरुतवानित्यर्थः गर्भोभूत्वाचसईसोयमाध्यमिकोवैद्युतोग्निः तासांशिशुः पु-
त्रःसन् धयतिमेघस्थास्ताःपिबति अबिन्धनोऽसौतपुत्रस्थानीयमग्निः आपश्चरिहन्ति लिह-
आस्वादने कपिलकादित्वाल्लत्वविकल्पः सोयमपांनपाववृष्ट्यासहभूमौनिपतितः अनभिम्लातव-
र्णः अभितोम्लातोम्लानः क्षीणोवर्णोयस्यतद्विपरीतोत्यर्थेदीप्यमानःसन् इहास्मिन्लोकेअन्य-
स्येव इवशब्दोवधारणे अन्यस्यपार्थिवस्यैवाग्नेस्तन्वाशरीरेणकाष्ठेन्धनत्वलक्षणेनविवेष व्याप्तो-
बभूव विषुव्याप्तौ ॥ १३ ॥

१३. सेचन-समर्थ उन अपां नपात् ने इस सारे जल के बीच गर्भ उत्पन्न किया है। वे ही कभी पुत्ररूप होकर जल पीते हैं। सारा जल उन्हीं को चाटता है। दीप्तियुक्त वे ही स्वर्गीय अग्नि इस पृथिवी पर अन्य शरीर से व्याप्त हैं।

अस्मिन्पदेपरमेतस्थिवांसमध्वस्मभिर्विश्वहादीदिवांसम् ।

आपोनग्नेघृतमन्नंवहन्तीःस्वयमत्कैःपरिदीयन्तियह्नीः ॥ १४ ॥

अस्मिन् । पदे । परमे । तस्थिः । वांसम् । अध्वस्मभिः । विश्वहा ।
दीदिः । वांसम् । आपः । नग्ने । घृतम् । अन्नम् । वहन्तीः ।
स्वयम् । अत्कैः । परि । दीयन्ति । यह्नीः ॥ १४ ॥

परमेउल्लष्टेस्मिन्पदेन्तरिक्षलक्षणेस्थानेतस्थिवांसंस्थितवन्तंअध्वस्मभिः ध्वंसनरहितैस्ते-
जोभिः विश्वहासर्वाण्यहानिदीदिवांसं दीप्यमानमपांनपातंयह्नीर्यत्त्रयोमहृत्यः आपः स्वयमात्म-
नैवअत्कैरतनशीलैः सततगन्तुभिः स्वकीयरूपैः परिदीयन्ति परिगच्छन्ति दीयतिर्गतिकर्मा
दीङ्क्षये व्यत्ययेनपरस्मैपदं किंकुर्वत्यः नग्नेअपान्नपातेघृतं क्षरणशीलोदकात्मकंअन्नंवहन्ती-
वहन्त्यः ॥ १४ ॥

१४. अपां नपात् उत्कृष्ट स्थान में रहते हैं। वे तेज-द्वारा प्रति-
दिन दीप्तियुक्त हैं। महान् जल-समूह उनके लिए अन्न ढोते हुए सतत
गति-द्वारा उनको वेष्टित किये हुए है।

अयांसमग्नेसुक्षितिजनायायांसमुमघवद्भ्यःसुवृक्तिम् ।

विश्वंतद्भद्रंयदवन्तिदेवाबृहद्देमविदथेसुवीराः ॥ १५ ॥ २४ ॥

अयांसम् । अग्ने । सुक्षितिम् । जनाय । अयांसम् । ऊँ इति ।

मघवत्सुभ्यः । सुवृक्तिम् । विश्वम् । तत् । भद्रम् । यत् ।

अवन्ति । देवाः । बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ १५ ॥ २४ ॥

हेअग्ने सुक्षितिं शोभननिवासंत्वांअयांसमुपागच्छं किमर्थं जनायास्मदीयपुत्रादिजननार्थं
तथा मघवद्भ्यः हविलक्ष्णधनयुक्तेभ्योजमानेभ्यश्च सुवृत्तिंशोभनावर्जकंत्वद्विषयंस्तोत्रंअयां
समुपागच्छं यमउपरमे उःपूरणः अतःकारणाद्यद्भ्रंसेदेवा अवन्ति रक्षन्ति विश्वंसर्वतद्भ्र-
मस्माकंभवतु सुवीराः सुपुत्रावयंविदथेयज्ञेगृहेवाब्रह्मप्रौढंस्तोत्रंवदेम उच्चारयाम ॥ १५ ॥

१५. अग्निदेव, तुम शोभनीय हो। पुत्र-लाभ के लिए मैं तुम्हारे
पास आया हूँ। यजमान के हित के लिए सुरचित स्तुति लेकर आया
हूँ। समस्त देवगण जो कल्याण करते हैं, वह सब हमारा हो। पुत्र और
पौत्रवाले होकर हम इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति कर सकें।

तुभ्यमितिषलृचंचतुर्थसूक्तंगात्समदंजागतं पथमायाइन्द्रोमधुश्चदेवता द्वितीयायाःमरुतो-
माधवश्च तृतीयायास्त्वष्टाशुक्रश्च चतुर्थ्याअग्निःशुचिश्च पञ्चम्याइन्द्रेनेभश्च षष्ठ्यामित्रावरुणौन-
भस्यश्च तथाचानुक्रान्तम्—तुभ्यंषलृतव्यंतुजागतन्त्विति दशरात्रेषष्ठेहनिक्ततुयाजेषुक्रक्षिर-
स्कैःप्रैषैः प्रेषितव्यंयष्ट्व्यंच तत्राद्यानांषण्णाम्रैषाणामुपरिष्ठादेवताः षलृचोहोरात्रादिभिःक्रमेणा-
वपनीयाः तथाचसूत्रितम्—उपरिष्ठात् दृचक्रतुयाजानामित्युपक्रम्यतुभ्यंहिन्वानोवसिष्ठगाअपइ-
तिद्वादशेत्यन्तेन ।

तुभ्यंहिन्वानोवसिष्ठगाअपोधुक्षन्त्सीमविभिरद्रिभिर्नरः ।
पिवेन्द्रस्वाहाप्रहुतंवषट्कृतंहोत्रादासोमंप्रथमोयईशिषे ॥ १ ॥

तुभ्यम् । हिन्वानः । वसिष्ठः । गाः । अपः । अधुक्षन् । सीम् ।
अविभ्रिः । अद्रिभ्रिः । नरः । पिव । इन्द्र । स्वाहा । प्रहुतम् ।
वषट्कृतम् । होत्रात् । आ । सोमम् । प्रथमः । यः । ईशिषे ॥ १ ॥

हेइन्द्र तुभ्यंत्वदर्थंहिन्वानः प्रेर्यमाणः सोमः गाः गोविकाराणि दधिपयःप्रभृतीनिश्रवण-
द्रव्याणिवसतीवर्याख्याअपश्चवसिष्ठ वस्ते आच्छादयति तैःसंयुज्यतइत्यर्थः नरोयज्ञस्यनेतारो-
ध्वयवश्चसीमेनंसोमंअविभिः अवेर्वालमयैर्दशापवित्रैः अद्रिभिर्ग्रावभिश्चअधुक्षन्क्षारयन् ग्रा-
वभिरभिषुत्यदशापवित्रेणपुनन्तीत्यर्थः हेइन्द्र यस्त्वमीशिषेसर्वस्यजगतईश्वरोभवसि त्वंप्रथमः
अन्येभ्योदेवेभ्यःपूर्वभावीसन्स्वाहास्वाहाकारेणप्रहुतंप्रकर्षेणाग्नौक्षिप्तंवषट्कृतंवषट्कारेणचत्य-
कम् तंसोमंहोत्रावहोतुयागादासमन्तात्पिब ॥ १ ॥

१. इन्द्र, तुम्हारे उद्देश्य से प्रेरित यह सोम गव्य और जल से युक्त
है। यज्ञ के नेता लोग इस सोम को प्रस्तरखण्ड-द्वारा अभिषुत करके
मेघ-लोममय वशापर्व-द्वारा इसे संस्कृत करते हैं। इन्द्र, तुम सारे संसार
के ईश्वर हो। सारे देवों के प्रथम, स्वाहाकार में अग्नि में प्रक्षिप्त
और वषट्कार-द्वारा त्यक्त सोम होता के पास से पान करो।

अथद्वितीया—

यज्ञैःसंमिश्राःपृषतीभिर्ऋष्टिभिर्यामञ्छुभ्रासोअञ्जिषुप्रियाउत ।

आसद्याबर्हिर्भरतस्यसूनवःपोत्रादासोमं पिबतादिवोनरः ॥ २ ॥

यज्ञैः । समश्मिश्राः । पृषतीभिः । ऋष्टिभिः । यामन् । शुभ्रासः ।

अञ्जिषु । प्रियाः । उत । आसद्य । बर्हिः । भरतस्य । सूनवः ।

पोत्रात् । आ । सोमम् । पिबत । दिवः । नरः ॥ २ ॥

हेमरुतः यज्ञैर्यागैः संमिश्राः संयुक्ताः पृषतीभिः स्ववाहनभूताभिः पृषद्वतीभिर्वडवाभि-
र्युक्तेयामन्यामनिगमनसाधनेरथेवस्थिताः ऋष्टिभिः स्वकीयैरायुधैः शुभ्रासः शुभ्राः शोभमानाः
उतशब्दश्चार्थे अञ्जिष्वभरणेषुप्रियाश्चेभरतस्यसूनवः सर्वस्यजगतोभर्तूरुद्रस्यपुत्राः दिवोनरः
दिवोन्तरिक्षस्यनेतारः एवम्भूताहेमरुतः तेयूयंबर्हिरास्तीर्णेबर्हिषिआसाद्योपविश्यपोत्रावपोतुर्या-
गात्सोममापिबत ॥ २ ॥

२. यज्ञ के साथ संयुक्त, पृषतीयोजित रथ पर अवस्थित, अपने
आयुध से शोभित, आभरण-प्रिय, भरत वा रुद्र के पुत्र और अन्तरिक्ष
के नेता मरुतो, तुम कुश पर बैठकर पोता के पास से सोमपान करो ।

तृतीयसवनेअमेवनइत्येषानेष्टुःप्रस्थितयाज्या तथाचसूत्रितम्—अमेवनःसुहवाआहि-
गन्तनेन्द्राविष्णुपिबतंमध्वाअस्येति ।

अमेवनःसुहवाआहिगन्तंननिबर्हिषिसदतनारणिष्टन ।

अथामन्दस्वजुजुषाणोअन्धसस्त्वष्टदेवेभिर्जनिभिःसुमद्वर्गणः ॥ ३ ॥

अमाइव । नः । सुहवाः । आ । हि । गन्तं । नि । बर्हिषि ।

सदतं । रणिष्टन । अथ । मन्दस्व । जुजुषाणः । अन्धसः ।

त्वष्टः । देवेभिः । जनिभिः । सुमद्वर्गणः ॥ ३ ॥

इवशब्दोवधारणे हेसुहवाः शोभनाह्वानाः त्वष्टृप्रभृतयः नोस्मान् अमेवसहैवआगन्तं
आगच्छत गमेच्छान्दसःशपोलुक् तप्तनप्तनथनाश्चेतितनवादेशः हिशब्दःपूरणः आगत्यचबर्हि-
षि वेद्यामास्तीर्णेनिषदतन निषण्णाभवत सदेश्छान्दसःसीदादेशाभावः उपविश्यच रणिष्टन
रमध्वं रणशब्दार्थः अत्रक्रीडायांवर्तते धातूनामनेकार्थत्वात् अस्माच्छान्दसोलुङ् पूर्ववत्तनवा-
देशः अथानन्तरं हेत्वष्टः देवेभिरन्यैः देवैर्जनिभिर्देवपत्नीभिश्चसुमद्वर्गणः शोभनगणस्त्वन्धसः
सोमलक्षणस्यान्नस्य द्वितीयार्थेपृष्ठी सोमलक्षणमन्नंजुजुषाणः सेवमानोमन्दस्व तृप्तोभव ॥ ३ ॥

३. शोभन आह्वानवाले देवो, तुम हमारे साथ आओ, कुश पर
बैठो और विहार करो । अनन्तर हे त्वष्टा, तुम देवों और देवपत्नियों
के शोभनीय दल के साथ अन्न की सेवा करके तृप्ति प्राप्त करो ।

आवक्षिदेवाँइहविप्रयक्षिचोशन्होतर्निषदायोनिषुत्रिषु ।

प्रतिवीहिप्रस्थितंसोम्यमधुपिवाग्नीध्रात्तवभागस्यतृप्नुहि ॥ ४ ॥

आ । व॒क्षि । दे॒वान् । इ॒ह । वि॒प्र । य॒क्षि । च । उ॒शन् । हो॒तः ।

नि । स॒द् । यो॒निषु । त्रि॒षु । प्र॒ति । वी॒हि । प्र॒स्थित॑म् ।

सो॒म्यम् । म॒धु । पि॒व । आग्नी॑ध्रात् । त॒व । भा॒गस्य॑ । तृ॒प्नुहि॑ ॥ ४ ॥

हेविप्रमेधाविचित्रे देवान् यष्टव्यानिन्द्रादीन् इहास्मिन्यज्ञे आवक्षि आवह यक्षितान् यजच हेहोतः देवानामाह्वातः त्वंच उशन् स्मदीयं हविः कामयमानः सन् त्रिषु योनिषु स्थानेषु गार्हपत्यादिलक्षणेषु निषद उपविश उपविश्य च प्रस्थितं होमार्थमुत्तरवेदिं प्रत्यानीतं सोम्यं सोममयं मधुप्रतिवीहि प्रतिकामयस्व कामयित्वा च आग्नीध्रादग्नीध्रयागात् सोमं पिब पीत्वा च तव भागस्य त्वदीयेन भागेन तृप्नुहि तृप्तो भव ॥ ४ ॥

४. मेधावी अग्नि, इस यज्ञ में देवों को बुलाओ और उनके लिए यज्ञ करो । देवों के आह्वानकारी अग्नि, तुम हमारे हृद्य के अभिलाषी होकर गार्हपत्य आदि के तीनों स्थानों पर बैठो । होम के लिए उत्तर वेदी पर लाये हुए सोम-रूप मधु स्वीकार करो । अग्नीध्र के पास से सोमपान करो और अपने अंश में तृप्त होओ ।

एषस्य ते तन्वो नृम्णवर्धनः सह ओजः प्रदिवि बाह्वो हितः ।

तुभ्यं सुतो मघवन्तु भ्यमाभृतस्त्वमस्य ब्राह्मणा दातृपत्पिब ॥ ५ ॥

एषः । स्यः । ते । तन्वः । नृम्ण॑वर्धनः । सहः । ओजः । प्र॒दिवि॑ ।

बा॒ह्वोः । हि॒तः । तु॒भ्यम् । सु॒तः । म॒घव॑न् । तु॒भ्यम् । आ॒भृ॒तः ।

त्वम् । अ॒स्य । ब्रा॒ह्म॒णात् । आ । तृ॒पत् । पि॒ब ॥ ५ ॥

हे इन्द्र स्यः सः एष सोमः ते तव तन्वः शरीरस्य नृम्णवर्धनः बलस्य वर्धकः तुभ्यं सुत इत्युत्तरत्र सम्बन्धः येन सोमेन प्रदिविपुराणे त्वयि बाह्वोर्हस्तयोः सह परेषामभिभवनलक्षणं सामर्थ्यं ओजस्तत्कारणभूतं बलं च हितः निहितं भवति लिङ्गव्यत्ययः हेमघवन्धनवन्निन्द्र तुभ्यं त्वदर्थं तादृशः सोमः सुतो ध्वर्युभिर्भिरिषुतः तुभ्यं होतुं आभृतः उत्तरवेद्यां प्रत्याहृतश्च अस्य इमं सोमं ब्राह्मणा ब्राह्मणाच्छंसिनो यागात् तृपत् तृप्यंस्त्वं आपिब आभिमुख्येन पिब क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति कर्मणः सम्पदानत्वादस्येति चतुर्थ्यर्थे षष्ठी ॥ ५ ॥

५. धनवान् इन्द्र, तुम प्राचीन हो । जिस सोम-द्वारा तुम्हारे हाथ में शत्रु-विजयी सामर्थ्य और बल है, वही तुम्हारे लिए अभिषुत और आहृत हुआ है । तुम तृप्त होकर ब्राह्मण ऋत्विक् के पास से सोमपान करो ।

अथषष्ठी-

जुषेथां यज्ञं बोधतं हवस्य मे सत्तो होतानि विदः पूर्या अनु ।
अच्छा राजानानम एत्यावृत्तं प्रशास्त्रादापि बतं सोम्यं मधु ॥ ६ ॥ २५ ॥

जुषेथां । यज्ञम् । बोधतम् । हवस्य । मे । सत्तः । होता ।
निविदः । पूर्याः । अनु । अच्छ । राजाना । नमः । एति ।
आवृत्तम् । प्रशास्त्रात् । आ । पिबतम् । सोम्यम् । मधु ॥ ६ ॥ २५ ॥

हे मित्रावरुणौ मदीयमिमं यज्ञं जुषेथां सेवेथां मेममहवस्य हवमाह्वानं पूर्ववत्कर्मणि षष्ठी
बोधतमवगच्छतं तथा सत्तो निषण्णोऽस्मदीयो होता पूर्याश्चिरन्तनीः निविदः वाङ्मैतव शस्त्र-
लक्षणावाचः अनुशंसन्तीति शेषः उद्गातृभिः कृतस्य स्तोत्रस्यानुगुण्येन आज्यादीनि शस्त्राणि शं-
सतीत्यर्थः अपिच नमः सोमलक्षणमन्त्रं आवृत्तं ऋत्विग्भिर्वेष्टितं राजाना राजमानौ युवां अच्छा-
भिमुख्येन एति गच्छति प्राप्नोति तादृशं सोम्यं सोममयं मधुमादकं हविः प्रशास्त्रात् प्रशास्तुर्यागात्
आपिबतं आभिमुख्येन पिबतम् ॥ ६ ॥

६. हे मित्रावरुण, तुम हमारे यज्ञ की सेवा करो । होता बैठकर
चिरन्तनी स्तुति का उच्चारण करते हैं । तुम हमारा आह्वान सुनो ।
तुम शोभावाले हो । ऋत्विगों-द्वारा परिवेष्टित अन्न तुम्हारे सामने है ।
इस मधुर सोमरस का, प्रशास्ता के पास से, पान करो ।

॥ इति द्वितीयस्य सप्तमोऽर्चविंशोऽवर्गः ॥ २५ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दनिवारयन् । पुमर्थीश्च तुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इति श्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरेण
सायणाचार्येण विरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे ऋक्संहिताभाष्ये द्वितीयाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

यस्यनिःश्वसितं वेदायो वेदेभ्योऽखिलं जगत् । निर्ममेतमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥
अथ द्वितीयाष्टकस्याष्टमोऽध्याय आरभ्यते द्वितीयमण्डलस्य चतुर्थेनुवाके मन्दस्वेतिषल्लुचं पञ्च-
मं सूक्तं गार्त्तमदं मन्दस्वेत्यनुक्रान्तं पूर्वत्र ऋतव्यं तु जागतं त्वितिशब्दप्रयोगादिदमपि जागत-
मृतव्यं तत्राद्याश्च तस्मिन् ऋचोऽद्रविणोदो देवताकाः पञ्चम्याश्विनी पष्ठ्याश्वेयी दशरात्रे षष्ठे हनिक्क-
तुयाजेषु प्रैषानृक्शिरस्कान्कृत्वा तैः प्रैषैः प्रेषितव्यं यष्टव्यं च तत्र सप्तमादीनां प्रैषाणामुपरिष्ठात् मन्द-
स्वेत्याद्याः षल्लुचः क्रमेण प्रक्षेपणीयाः सूत्रं तु पूर्वमेवोदाहृतम् ।

ॐ मन्दस्व होत्रादनुजोषमन्धसोऽध्वर्यवः स पूर्णा वष्ट्यासिचम् ।
तस्मा एतं भरत तद्दृशोददिहोत्रात् सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥ १ ॥

मन्दस्व । होत्रात् । अनु । जोषम् । अन्धसः । अध्वर्यवः ।
सः । पूर्णम् । वष्टि । आसिचम् । तस्मै । एतम् । भरत । तत्त्वशः ।
ददिः । होत्रात् । सोमम् । द्रविणः । इदः । पिब । ऋतुभिः ॥ १ ॥

हे द्रविणोदः द्रविणसोधनस्य दातः एतन्नामकदेव अन्धसः देवानामचरूपस्य सोमस्य सोमे-
न होत्रात् होतृकर्तृकाद्यागात् अनुजोषं प्रीतिमनुमन्दस्व हर्षं प्राप्नुहि हे अध्वर्यवः स द्रविणोदाः-
पूर्णां संपूर्णां आसिचं आसिच्यमानाहुतिं वष्टि कामयते अतस्तस्मै द्रविणोदसेऽग्रे एतंसोमं-
भरत प्रापयत तद्वशस्तत्कामो द्रविणोदाः ददिर्दाता युष्माकमभीष्टफलस्य दाता भवतीति शेषः किंच
हे द्रविणोदः होत्रात् होतुर्यागात् ऋतुभिः इषमासाभिमानिभिः ऋतुदेवैः सह सोमं पिब ॥ १ ॥

१. हे द्रविणोदा वा घनप्रिय अग्नि, होतृ-कृ त यज्ञ में अन्न ग्रहण
करके प्रसन्न और हृष्ट बनो । अध्वर्युगण, द्रविणोदा 'पूर्णाहुति चाहते
हैं'; इसलिए उनके लिए यह सोम प्रदान करो । सोमाभिलाषी
द्रविणोदा अभीष्ट फल देनेवाले हैं । द्रविणोदा, होता के यज्ञ में
ऋतुओं के साथ सोम पान करो ।

अथ द्वितीया—

यमुपूर्वमहुवेतमिदं हुवेसेदुहव्योददिर्योनामपत्यते ।
अध्वर्युभिः प्रस्थितं सोम्यं मधुपोत्रात् सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥ २ ॥

यम् । ऊँ इति । पूर्वम् । अहुवे । तम् । इदम् । हुवे । सः । इत् ।
 ऊँ इति । हव्यः । ददिः । यः । नाम । पत्यते । अध्वर्युः ।
 प्रस्थितम् । सोम्यम् । मधु । पोत्रात् । सोमम् । द्रविणः । दः ।
 पिब । ऋतुभिः ॥ २ ॥

हेद्रविणोदः यमु यंत्वामेवपूर्वहोतृकर्तृकेसोमयागेहुवे आहुतवानस्मि इदंसंप्रति तं तमेव
 पोतृकर्तृकेसोमयागेहुवे आह्वयामि सेव सएवद्रविणोदाः हव्यः ह्वातव्यः उइतिपूरणे ददिर-
 भीष्टफलस्यदातायोनाम यःखलुपत्यते देवतात्वेनेष्टे तस्मैद्रविणोदसे सोम्यंसोमात्मकं मधुअ-
 ध्वर्युभिः प्रस्थितं प्रणीतमासीव हेद्रविणोदः पोत्रात् पोतुर्यागात् ऋतुभिः ऊर्जसंज्ञकैः सहसो-
 मंपिब ॥ २ ॥

२. हमने पहले जिनको बुलाया है, इस समय भी उन्हीं को
 बुलाते हैं । वे आह्वान-योग्य हैं; क्योंकि वे दाता और सबके अधिपति
 हैं । उनके लिए अध्वर्युओं-द्वारा सोम-रूप मधु तैयार किया गया है ।
 द्रविणोदा, पोता के यज्ञ में ऋतुओं के साथ सोम पान करो ।

मेघन्तु ते वह्नयो येभिरीयसे र्षिण्यन्वीळ्यस्वावनस्पते ।

आयूयाधृष्णो अभिगूर्या त्वनेष्ट्रात् सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥ ३ ॥

मेघन्तु । ते । वह्नयः । येभिः । ईयसे । अरिषण्यन् । वीळ्यस्व ।

वनस्पते । आयूय । धृष्णो इति । अभिगूर्य । त्वम् । नेष्ट्रात् ।

सोमम् । द्रविणः । दः । पिब । ऋतुभिः ॥ ३ ॥

हेद्रविणोदः येभिर्यैः वाहैः ईयसे प्रामोषि ते तव वह्नयो वोढारइतियास्केनोक्तत्वात् ते मेघ-
 न्तु तृप्यन्तु हेवनस्पते वनानां पते अरिषण्यन् अहिंसन् वीळ्यस्व दृढीभव हेधृष्णो धर्षकत्वं आ-
 यूय आगत्य अभिगूर्य उद्यम्य नेष्ट्रात् नेष्टुर्यागात् ऋतुभिः सहः संज्ञकैः सहसोमंपिब ॥ ३ ॥

३. द्रविणोदा, तुम जिस अश्व पर जाते हो, वह तुप्त हो ।
 वनस्पति, किसी की हिंसा न करके दृढ़ होओ । धर्षणकारी, नेष्ट्रा के
 यज्ञ में आकर ऋतुओं के साथ सोम पान करो ।

अपाहोत्रादुतपोत्रादमत्तोतनेष्ट्रादजुषतप्रयोहितम् ।

तुरीयं पात्रममृक्तममर्त्यं द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदसः ॥ ४ ॥

अपात् । होत्रात् । उत । पोत्रात् । अमत्त । उत । नेष्ट्रात् ।

अजुषत् । प्रयः । हितम् । तुरीयम् । पात्रम् । अमृक्तम् ।

अमर्त्यम् । द्रविणः । ददाः । पिबतु । द्राविणः । दसः ॥ ४ ॥

अच्छावाकस्येयं योद्रविणोदाः होत्राव होतुर्यागाव सोममपाव पीतवान् उत किंच पोत्रात्पोतुर्यागाव अमत्त सोमं पीत्वा अमाद्यत् उत अपिच नेष्ट्राव नेष्टुर्यागाव हितं दत्तं पयः देवानामन्नरूपं सोमं अजुषत् असेविष्ट सद्रविणोदसः हवीरूपद्रविणस्य प्रदातृभ्यः ऋत्विग्भ्यो हितः ऋत्विजोत्रद्रविणोदस उच्यन्ते हविषोदातारस्ते चैनं जनयन्तीति यास्केनोक्तत्वात् तादृशोद्रविणोदाः अमृत्कंदशापवित्रेणामृष्टं अमर्त्यं अमरणसाधनं तुरीयं पात्रं चतुर्थपात्रस्थं सोमं पिबतु ॥ ४ ॥

४. द्रविणोदा, जिन्होंने होता के यज्ञ में सोम पान किया है, जो पिता के यज्ञ में हृष्ट हुए हैं, जिन्होंने नेष्टा के यज्ञ में प्रवत्त अन्न भक्षण किया है, वे ही सुवर्ण-दाता ऋश्विक् के अशोधित और मृत्पु-निवारक चतुर्थ सोम-पात्र का पान करें ।

अर्वाञ्चमद्यय्यं नृवाहं रथं युजाथामिह्वा विमोचनम् ।
पुंक्तं हवींषि मधुना हि कं गतमथा सोमं पिबतं वाजिनीवसू ॥ ५ ॥

अर्वाञ्चम् । अद्य । यय्यम् । नृवाहनम् । रथम् । युजाथाम् । इह ।
वाम् । विमोचनम् । पुंक्तम् । हवींषि । मधुना । आ । हि । कम् ।
गतम् । अथ । सोमम् । पिबतम् । वाजिनीवसू इति वाजिनीवसू ॥ ५ ॥

हे अश्विनौ अद्यास्मिन्नहनि यय्यं ययिं गन्तारं नृवाहणं त्रोर्युवयोर्वोढारं इह यज्ञे वांयुवयोर्विमोचनं विमोचयितारं रथं अर्वाञ्चं यथावाग्भवति तथा युजाथां किंच मधुना स्वादुरसेन हवींषि पृङ्गं संयोजयतं अथच आगतं आगच्छतं हि कमिति पूरणे अथानन्तरं हे वाजिनीवसू वाजएव वाजिनी अन्नेन वासयितारौ बलवर्धनौ वा सोमं पिबतम् ॥ ५ ॥

५. अश्विनीकुमारो, जो रथ शीघ्रगामी, तुम्हारा वाहन और अभीष्ट स्थान पर तुम्हें उतार देनेवाला है, आज उसी रथ को इस यज्ञ में हमारे सामने योजित करो । हमारा हृष्य सुस्वादु करो और यहां आओ । अन्नवाले अश्विद्वय, हमारा सोम पान करो ।

जोष्यग्ने समिधं जोष्याहुतिं जोषि ब्रह्मजन्यं जोषि मुष्टुतिम् ।
विश्वेभिर्विश्वाँ ऋतुना वसो मह उशन्देवाँ उशतः पायया हविः ॥ ६ ॥ १ ॥

जोषि । अग्ने । सम्यइधम् । जोषि । आहुतिम् । जोषि । ब्रह्म ।
जन्यम् । जोषि । सुष्टुतिम् । विश्वेभिः । विश्वान् । ऋतुना । वसो-
इति । महः । उशन् । देवान् । उशतः । पायय । हविः ॥ ६ ॥ १ ॥

हे अग्ने समिधं जोषि जुषस्व आहुतिं जोषि जुषस्व ब्रह्मशस्त्रजन्यं जनेभ्यो हितं जोषि जुषस्व सुष्टुतिशोभनस्तोत्रं जोषि जुषस्व किंच वसो सर्वेषामावासभूत हे अग्ने उशतः कामयमानान्

महः महतः विश्वान् सर्वान् देवान् उशन् कामयमानस्त्वं ऋतुनातपस्यसंज्ञकेन सह तथा विश्वेभिः सर्वैः देवैः सह हविः हवीरूपं सोमं पायय ॥ ६ ॥

६. अग्निदेव, तुम समिधा, आहुति, लोगों के हितकर स्तोत्र और सुन्दर स्तुति से युक्त होओ। तुम सबके आश्रय-बाता और हमारे हृष्य के अभिलाषी होओ। हमारा हृष्य चाहनेवाले सारे देवों को, ऋभुओं और विश्वदेवों के साथ, सोम पान कराओ।

॥ इति द्वितीयस्याष्टमे प्रथमो वर्गः ॥ १ ॥

उदुष्यइत्येकादशर्चषष्ठसूक्तं गार्त्समदं नैष्ठुभंसवितृदेवताकं अत्रानुक्रमणिका उदुष्यएकादशसावित्रमिति व्यूढे दशरात्रेषष्ठे हनिवैश्वदेवशस्त्रे एतत्सूक्तं सावित्रनिविद्धानीयं व्यूढश्चेदिति खण्डे सूत्रितम्—षष्ठस्योदुष्यदेवइति गार्त्समदमिति ।

उदुष्यदेवः सविता सवायं शश्वत्तमंतदपावह्निरस्थात् ।

नूनं देवेभ्यो विहिधातिरत्नमथाभजद्भीतिहोत्रं स्वस्तौ ॥ १ ॥

उत् । ऊँ इति । स्यः । देवः । सविता । सवायं । शश्वत्तमम् ।

तत्तदपाः । वह्निः । अस्थात् । नूनम् । देवेभ्यः । वि । हि । धातिः ।

रत्नम् । अर्थ । आ । अभजत् । वीतिहोत्रम् । स्वस्तौ ॥ १ ॥

स्यः सदेवोद्योतमानः सविता सवायलोकानां प्रसवाय अनुज्ञायैश्वत्तमं प्रतिदिनं उदस्थात् उत्तिष्ठति उदिति पूरणः कीदृशः सविता तदपाः तत्प्रसवकर्मा अपः अमइतिकर्मनाम सुपाठात् वह्निर्वोढा जगतां किंच नूनं संप्रति देवेभ्यः स्तोतृभ्यो रत्नं धनं विहिधातिप्रयच्छति हीति पूरणे अथ च अपि च वीतिहोत्रं कान्तयज्ञं यजमानं स्वस्तौ अविनाशेक्षे मे आ अभजद्भागिनं करोतु यद्यपि स्वस्तिशब्दो विभक्त्यन्तनिर्दिष्टशब्दपरस्तथाप्यपर्यवसानादर्थपरो भवति ॥ १ ॥

१. प्रकाशक और जगद्वाहक सविता वा सूर्य, प्रसन्न के लिए प्रतिदिन उदित होते हैं। यही हमका कर्म है। वे स्तोताओं को रत्न देते और सुन्दर यज्ञवाले यजमान को मंगलभागी बनाते हैं।

विश्वस्य हि श्रुष्टये देव ऊर्ध्वः प्रबाहवा पृथुपाणिः सिसर्ति ।

आपश्चिदस्य व्रत आनिमृग्या अयं चिद्वातो रमते परिज्मन् ॥ २ ॥

विश्वस्य । हि । श्रुष्टये । देवः । ऊर्ध्वः । प्र । बाहवा । पृथुपाणिः ।

सिसर्ति । आपः । चित् । अस्य । व्रते । आ । निमृग्याः । अयम् ।

चित् । वातः । रमते । परिज्मन् ॥ २ ॥

देवोद्योतमानः सवितापृथुपाणिः महाकरः विश्वस्यश्रुष्टये जगतःसुखाय ऊर्ध्वउद्धतः
सन् बाहवा बाहू प्रसिसर्तिप्रसारयति हीतिपूरणार्थः आपश्चिद् आपोपिअस्यव्रतेप्रसवाख्येक-
मणिसति व्रतंकर्वरमितितन्नामसुपाठाद् आस्यन्दन्तइतिशेषः ताश्चनिष्टग्राः नितरांशोधयित्र्यः
गङ्गादिरूपेणजगत्पावयन्तीत्यर्थः अयंचिद्वातः अयमपिवायुः परिज्मन्परितोगतेव्याप्तेन्तरिक्षे
रमते ॥ २ ॥

२. प्रलम्बबाहु और प्रकाशवाले सविता, विश्व के धामन्व के
लिए, उदित होकर बाहु प्रसारित करते हैं। उनके कार्य के लिए
अतीव पवित्र जल-समूह प्रवाहित होता है और वायु भी सर्वतोव्यापी
अन्तरिक्ष में विहरण करता है।

आशुभिश्चिद्यान्विमुचातिनूनमरीरमदतमानंचिदेतोः ।

अक्षरूपांचिन्ययाँअविष्यामनुव्रतंसवितुर्मोक्यागात् ॥ ३ ॥

आशुभिः । चित् । यान् । वि । मुचाति । नूनम् । अरीरमत् ।

अतमानम् । चित् । एतोः । अक्षरूपां । चित् । नि । अयान् ।

अविष्याम् । अनु । व्रतम् । सवितुः । मोकी । आ । अगात् ॥ ३ ॥

यान् गच्छन् सविता आशुभिश्चिद् शीघ्रगामिभिरपिरश्मिभिर्विमुचाति विमुच्यते नून-
मितिपूरणः अतमानंचिद् सततंगच्छन्तमपिजनंतोर्गगनाद् अरीरमत् उपरमयति किंच अ-
क्षरूपांचिद् अहिमाहन्तारंशत्रुं अर्षन्ति अभिगच्छन्तीत्यक्षरूपाः तेषामपिअविष्यां गमनेच्छां
नयान् नियच्छति सवितुः प्रेरकस्यसूर्यस्यव्रतंकर्मअनुपश्वात् मोकीरात्रिः मोकीशोकीतिरा-
त्रिनामसुपाठाद् आगात् आगच्छति सवितुश्चेष्टोपरतौरात्रिरागच्छतीतियावत् ॥ ३ ॥

३. जाते-जाते जिस समय सविता शीघ्रगामी किरणों-द्वारा
विमुक्त होते हैं, उस समय वे निरन्तरगामी पथिक को भी विरत
करते हैं। जो शत्रु के विरुद्ध जाते हैं; सविता उनकी जाने की
इच्छा को भी निवृत्त करते हैं। सविता के कर्म के अनन्तर रात्रि
का आगमन होता है।

पुनःसमव्यद्वितंतवयन्तीमध्याकर्तोर्न्यधाच्छक्मधीरः ।

उत्संहायास्थाद्भूतैर्दधरमतिःसवितादेवआगात् ॥ ४ ॥

पुनरिति । सम् । अव्यत् । विदतम् । वयन्ती । मध्या । कर्तोः ।

नि । अधात् । शक्मं । धीरः । उत् । सम्हाय । अस्थात् । वि ।

ऋतून् । अर्द्धः । अरमतिः । सविता । देवः । आ । अगात् ॥ ४ ॥

वयन्ती वक्ष्ण्वयन्तीनारीव रात्रिः विततमालोकं पुनःसमव्यत् संवेष्टयते पुनःशब्दः पूर्वे-
द्युरप्येवमकार्षीदितिद्योतयति धीरः प्राज्ञोपि सर्वोलोकःकर्तोः क्रियमाणंकर्म कर्तोः कर्तवाइति
तन्नामसुपाठात् शक्म कर्तुंशक्यमपि मध्या मध्ये उपक्रान्तं कर्म अपरिसमाप्येत्यर्थः न्यधात्
निहितवान् सवितर्युपरतइतिशेषः सर्वोलोकः सहायशय्यांविहायउदस्थात् अवशिष्टंकर्मकर्तुं
पुनरुत्तिष्ठति संपूर्वोजहातिःशय्यापरित्यागेवर्तते तथाचश्रूयते—कलिःशयानोभवतिसंजिहान-
स्तुद्रापरईति । सवितासर्वस्यप्रसवितासूर्यः अरमतिः अनुपरतिःदेवः द्योतमानः आगात् आग-
च्छति उदेतीतियावत् ऋतूनकालविशेषांश्वव्यदर्दः विदारयति ॥ ४ ॥

४. वस्त्र बुननेवाली रमणी की तरह रात्रि पुनः आलोक को
भली भाँति वेष्टन करती है । बुद्धिमान् लोग जो कर्म करते हैं, वह
करने में समर्थ होने पर भी मध्य मार्ग में रख देती है । विराम-
रहित और ऋतुविभाग-कर्त्ता प्रकाशक सविता जिस समय फिर
उदित होते हैं, उस समय लोग शय्या छोड़ते हैं ।

नानौकांसिदुर्योविश्वमायुर्वितिष्ठतेप्रभवःशोकोअग्नेः ।

ज्येष्ठमातासूनवेभागमाधादन्वस्यकेतमिषितंसवित्रा ॥ ५ ॥ २ ॥

नाना । ओकांसि । दुर्यः । विश्वम् । आयुः । वि । तिष्ठते ।

प्रभवः । शोकः । अग्नेः । ज्येष्ठम् । माता । सूनवे । भागम् ।

आ । अधात् । अनु । अस्य । केतम् । इषितम् । सवित्रा ॥ ५ ॥ २ ॥

प्रभवः प्रभूतः अग्नेः शोकः तेजः दुर्यःगृहः गृहेभवः नानौकांसियजमानानां पृथग्भूता-
नगृहान् वितिष्ठते अधितिष्ठति विश्वमायुः सर्वमन्नंचाधितिष्ठति आयुः सूनृतेत्यन्ननामसुपाठा-
त् माताउषाः सवित्राअन्विषितंप्रेषितं अस्यकेतं प्रज्ञापकंअग्नेः ज्येष्ठप्रथमं अग्निहोत्राख्यंभागं
सूनवेअग्नयेआधात् आदधाति ॥ ५ ॥

५. अग्नि के गृह में स्थित प्रभूत तेज यजमान के भिन्न-भिन्न गृह
और समस्त अन्न में अधिष्ठित हैं । माता उषा ने सविता-द्वारा प्रेरित
प्रज्ञापक यज्ञ का श्रेष्ठ भाग पुत्र अग्नि को दान किया है ।

॥ इतिद्वितीयस्याष्टमेद्वितीयोवर्गः ॥ २ ॥

अथषष्ठी—

समावर्तित्विष्टितोजिगीषुर्विश्वेषांकामश्चरन्ताममाभूत् ।

शश्वोअपोविकृतंहित्वयागादनुव्रतंसवितुर्देव्यस्य ॥ ६ ॥

स॒म॒व॒व॒र्ति॑ । वि॒द॒स्थि॒तः । जि॒गी॒षुः । वि॒श्वे॒षाम् । का॒मः ।
च॒र॒ताम् । अ॒मा । अ॒भू॒त् । श॒श्वान् । अ॒पः । वि॒द॒कृत॑म् । हि॒त्वी ।
आ । अ॒गा॒त् । अ॒नु । व॒र॒तम् । स॒वि॒तुः । दै॒व्य॑स्य ॥ ६ ॥

जिगीषुः विजयेच्छुर्योद्धा विष्ठितः युद्धार्थं प्रस्थितः समाववर्ति समावर्तयति विश्वेषां सर्वेषां चरतां जङ्गमानां अमा अमादमइति गृहनाम सुपाठात् गृहं प्रतिकामो भूत् भवति शश्वान् नित्यं कर्मरतः अपः कर्म विकृतं अर्धकृतं हित्वी हित्वा आगात् गृहमागच्छति एतत्सर्वं दैव्यस्य दिवि भवस्य सवितुः प्रेरकस्य सूर्यस्य व्रतं अस्तमयाख्यं कर्मानुजायत इत्यर्थः ॥ ६ ॥

६. स्वर्गीय सविता के व्रत की समाप्ति होने पर जयाभिलाषी राजा युद्ध-यात्रा कर चुकने पर भी लौट आता है । सारे जंगम पदार्थ घर की अभिलाषा करते और सदा कार्य-रत व्यक्ति अपने किये आधे कर्म को भी छोड़कर घर की ओर लौटता है ।

त्वया॑ हि॒त॒म॒प्य॑म॒प्सु॒भा॒गं॒ध॒न्वा॒न्वा॒मृ॒ग॒य॒सो॒वि॒त॑स्थुः ।
व॒ना॒नि॒वि॒भ्यो॒न॒कि॒र॒स्य॒ता॒नि॒व॒ता॒दे॒व॒स्य॑स॒वि॒तु॒र्भि॒न॒न्ति ॥ ७ ॥
त्वया॑ । हि॒त॒म् । अ॒प्य॑म् । अ॒प्सु॒ । भा॒गम् । ध॒न्व॑ । अ॒नु ।
आ । मृ॒ग॒य॒सः । वि॒ । त॒स्थुः । व॒ना॒नि॒ । वि॒भ्यः॑ । न॒किः॑ । अ॒स्य॒ ।
ता॒नि॒ । व॒ता॒ । दे॒व॒स्य॑ । स॒वि॒तुः । मि॒न॒न्ति ॥ ७ ॥

हे सवितस्त्वया अप्सु अन्तरिक्षे आपः पृथिवीति अन्तरिक्षनाम सुपाठात् जलाधारे वाहितं निहितं अप्यमपासं बन्धिनं भागं धन्वानुनिर्जलप्रदेशेषु अरण्येषु मृगयसो मृगयमाणाः मृगाः आसमन्ताव वितस्थुरधितिष्ठन्ति किंच वनानि वृक्षाः विभ्यः पक्षिभ्यः आवासादिरूपेण त्वया भागोदत्तः अस्य देवस्य सवितुः तानि तादृशानि व्रता व्रतानि कर्माणिनः किर्मिनन्ति केपि न हिंसन्ति ॥ ७ ॥

७. सविता, अन्तरिक्ष में तुमने जो जल-भाग रख छोड़ा है, जलान्वेषणकर्त्ता लोग चारों ओर उसे पाते हैं । तुमने पक्षियों के लिए वृक्षों का विभाग किया है । कोई भी सविता के कार्य की हिंसा नहीं कर सकता ।

या॒द्रा॒ध्यं॑ । व॒रु॒णो॒यो॒नि॒म॒प्य॒म॒नि॒शि॒तं॒नि॒मि॒षि॒ज॒र्भु॒राणः॑ ।
वि॒श्वो॑मा॒र्ता॒ण्डो॒व्र॒ज॒मा॒प॒शु॒र्गा॒स्थ॒शो॒ज॒न्मा॒नि॒स॒वि॒ता॒व्या॒क्रः॑ ॥ ८ ॥

या॒त् । द्रा॒ध्यम् । व॒रु॒णः । यो॒नि॒म् । अ॒प्य॑म् । अ॒नि॒श॒ितम् ।
नि॒मि॒षि॑ । ज॒र्भु॒राणः॑ । वि॒श्वः॑ । मा॒र्ता॒ण्डः । व्र॒जम् । आ । प॒शुः ।
गा॒त् । स्थ॒शः॑ । ज॒न्मा॒नि॒ । स॒वि॒ता॒ । वि॒ । आ । अ॒क॒रि॒त्य॒कः॑ ॥ ८ ॥

वरुणः याद्राध्यं यातां गच्छतां राध्यंराधनीयं अप्यंआमुंयोग्यं अनिशितं अतीक्ष्णं सुखकरमितियावत् योर्निस्थानंनिमिषि निमेषे सवितुरस्तमयेसति विश्रमार्थंप्राणिभ्यः प्रयच्छति वरुणस्यरात्रेर्निर्वाहकत्वात्जर्भुराणोभृशंगच्छन् विश्वः सर्वोमार्ताण्डोभृतात् भिन्नादण्डादुत्पद्यमानः पक्षी आगात्आगच्छति विश्वःपशुरपि व्रजं गोष्ठमागात् सविताप्रेरकः स्थशः स्थानेस्थानेजन्मानिजातानिभूतानिव्याकः पृथगकार्षीत् ॥ ८ ॥

८. सविता के अस्त होने पर सदा गमनशील वरुण सारे जंगम पदार्थों को सुखकर, वाञ्छनीय और सुगम वासस्थान प्रदान करते हैं। जिस समय सविता सारे भूतों को स्थान-स्थान पर अलग-अलग कर देते हैं, उस समय पशु-पक्षिगण भी अपने-अपने स्थान को जाते हैं।

नयस्येन्द्रोवरुणोनमित्रोव्रतमर्यमानमिनन्तिरुद्रः ।

नारातयस्तमिदंस्वस्तिहुवेदेवसंवितारंनमोभिः ॥ ९ ॥

न।यस्य। इन्द्रः। वरुणः। न।मित्रः। व्रतम्। अर्यमा। न।मिनन्ति। रुद्रः। न। अरातयः। तम्। इदम्। स्वस्ति। हुवे। देवम्। सवितारम्। नमः।भिः॥ ९ ॥

यस्यसवितुर्देवस्य व्रतं प्रसवाख्यं कर्मइन्द्रोनमिनातिनहिनस्ति वरुणश्चनमिनाति मित्रश्चार्यमाचनमिनातिरुद्रश्चनमिनाति अरातयोऽसुराश्चनमिनन्ति मिनन्तीतिश्रुतमाख्यातंयथायोगंविपरिणामेनप्रत्येकमभिसंबध्यते तंसवितारंसर्वस्यप्रेरकंदेवंधोतमानंदमिदानींनमोभिरन्नरूपैर्हविर्भिःसह नमः आयुरित्यन्नाममुपाठात् स्वस्तिक्षेमायहुवेस्तौमि ॥ ९ ॥

९. इन्द्र जिसके व्रत की हिंसा नहीं करते, वरुण, मित्र, अर्यमा और रुद्र भी हिंसा नहीं करते, शत्रुगण भी हिंसा नहीं करते, उन्हीं छुतिमान् सविता को कल्याण के लिए इस प्रकार नमस्कार-द्वारा हम आह्वान करते हैं।

भगंधियंवाजयन्तःपुरंधिनराशंसोग्नास्पतिर्नोअव्याः ।

आयेवामस्यंसंगथेर्यीणांप्रियादेवस्यंसवितुःस्याम ॥ १० ॥

भगम्। धियम्। वाजयन्तः। पुरम्इधिम्। नराशंसः। ग्राःपतिः।

नः। अव्याः। आइअये। वामस्यं। समइगथे। र्यीणाम्। प्रियाः। देवस्यं। सवितुः। स्याम् ॥ १० ॥

भगंभजनीयंधियंध्यातव्यं पुरंधिपुरस्यधारयितारंबहुप्रज्ञंवासवितारंपुरंधिर्बहुधीरितियांस्कः। वाजयन्तः वाजिनंबलिनंकुर्वन्तः विभक्तिव्यत्ययः नः स्तुवतोस्मान्नराशंसःनरैः शंसनीयः ग्राः

पतिः देवपत्नीनांपतिः छन्दसांपतिर्वा तथाचश्रूयते—छन्दांसिवैशा इति उतशाव्यंतुदेवपत्नीरिति च ।
सविताअव्याः अव्यात् किंच वामस्यधनस्यरयीणांपशूनांच तथाचश्रूयते—पशवोवैरयिरिति ।
आयेआगमनेसङ्गथेसंगमनेचनिमित्ते देवस्य द्योतमानस्यसवितुःप्रेरकस्य वयंप्रियाःस्याम
भवेम ॥ १० ॥

१०. जिनकी स्तुति सारे मनुष्य करते हैं, जो देवपत्नियों के
रक्षक हैं, वे ही सविता हमारी रक्षा करें । हम भजनीय, बहुप्रज्ञ और
ध्यान-योग्य सविता को बलवान् करते हैं । हम धन और पशु की
प्राप्ति के और संचय के सम्बन्ध में सविता के प्रिय हों ।

अ॒स्मभ्यं॑ त॒द्वि॒वो॒ अ॒द्भ्यः॑ पृ॒थि॒व्या॒स्त्वया॑ दत्तं का॒म्यं रा॒ध आ॒गात् ।
शं॒य॒स्तो॒तृभ्य॑ आ॒पये॑ भ॒वात्पु॒रु॒शं सा॒य स॒वित॑ र्ज॒रि॒त्रे ॥ ११ ॥ ३ ॥

अ॒स्मभ्य॑म् । तत् । दि॒वः । अ॒द्भ्यः॑ । पृ॒थि॒व्याः॑ । त्वया॑ । दत्त॑म् ।
का॒म्य॑म् । रा॒धः । आ । ग॒त् । शम् । यत् । स्तो॒तृभ्यः॑ ।
आ॒पये॑ । भ॒वा॒न्ति । उ॒रु॒शं सा॒य । स॒वि॒तः । ज॒रि॒त्रे ॥ ११ ॥ ३ ॥

हेसवितः अस्मभ्यं त्वया दत्तं तत्प्रसिद्धं काम्यं कमनीयं राधो धनं दिवः द्युलोकात् अद्भ्योऽन्त-
रिक्षलोकात् पृथिव्याभूमेश्च आगादा गच्छतु किंच स्तोस्तृभ्यः स्तोतृणामापये बन्धवे तद्वंशजाय
यद्धनं शं सुखकरं भवाति भवेत् उरुशं साय बहुस्तुतये जरित्रे स्तोत्रे महं जरिताकारुरिति स्तोतृनाम-
सुपाठात् हेसवितः तत्प्रयच्छ ॥ ११ ॥

११. सविता, तुमने हमें जो प्रसिद्ध और रमणीय धन प्रदान
किया है, वह द्युलोक, भूलोक और अन्तरिक्षलोक से हमारे पास
आये । जो धन स्तोताओं के वंशजों के लिए शुभकर है, मैं बहुत-
बहुत स्तुति करता हूँ कि मुझे वही धन दो ।

॥ इति द्वितीयस्याष्टमे तृतीयो वर्गः ॥ ३ ॥

ग्रावाणेवेत्यष्टर्चं सप्तमं सूक्तं गार्त्तमदत्रैष्टुभमाश्विनं ग्रावाणेवाष्टावाश्विनमित्यनुक्रान्तत्वात्
प्रवर्ग्यैभिष्टवे पूर्वपटलेस्यविनियोगः सूत्रितंच—ग्रावाणेवेळेद्यावापृथिवी इति पातरनुवाकाश्विन-
शस्त्रयोरपीदं सूक्तं सूत्रितंच—ग्रावाणेवनासत्याभ्यामिति त्रीणीति ।

तत्रप्रथमा—

ग्रा॒वा॒णे॒व त॒दि॒द॒र्धं ज॒रे॒थे गृ॒ध्रै॒व ह॒व॒क्षं नि॒धि॒म॒न्त॒म॒च्छ ।

ब्र॒ह्मा॒णे॒व वि॒द॒थ उ॒क्थ॒शा सा॒दू ते॒व ह॒व्या॒ज॒न्या॒पु॒रु॒त्रा ॥ १ ॥

प्रावाणाऽइव । तत् । इत् । अर्थम् । जरेथे इति । गृध्राऽइव ।

वृक्षम् । निधिऽमन्तम् । अच्छ । ब्रह्माणाऽइव । विदथे ।

उक्थऽशसा । दूताऽइव । हव्या । जन्या । पुरुऽत्रा ॥ १ ॥

हेअश्विनौग्रावाणेव अरातिप्रतिप्रेषितौपाषाणाविव तदर्थं अर्तेर्धातोरर्थशब्दः अर्थो-
र्तेरितियास्कः । तमरातिमित्यर्थः इदितिपूरणः जरेथेजरयेथेअरातिवाधेथां यद्वा यथागुरुग्रा-
वाणौक्षिमौतदानीमेवशोभंगच्छतः तथातत् तमर्थं गन्तारंजरेथेशोभंगत्वास्तुतमित्यर्थः जरतिः
स्तुतिकर्मा किंच गृध्रेव गृध्राविवपक्षिणाविववृक्षफलितंवृक्षं निधिमन्तं धनवन्तं यजमानं अच्छ
आगच्छतमितिशेषः विदथेयज्ञे विदथःसवनमितियज्ञनामसुपाठात् उक्थशसा उक्थशंसि-
तारौब्रह्माणेवब्राह्मणाविव जन्याजनपदेषुदूतेव राजाप्रेषितौदूताविव पुरुत्राबंहुभिःपुरुषैर्हव्याह्वा-
तव्यौयुवां अत्रउपमेयद्वित्वानुसारेणोपमानद्वित्वम् ॥ १ ॥

१. अश्विद्वय, शत्रु के प्रति प्रेरित प्रस्तर-खण्डद्वय की तरह
शत्रु को बाधा दो । जैसे दो पक्षी वृक्ष पर आते हैं, वैसे ही तुम भी
यजमान के निकट आओ । मंत्रोच्चारक ब्रह्मा नाम के ऋत्विक् और
देश में दो दूतों की तरह तुम बहुतों के बुलाने योग्य हो ।

प्रातर्यावाणारथ्येववीराजेवयमावरमासचेथे ।

मेनेइवतन्वा उंशुभमानेदंपतीवक्रतुविदाजनेषु ॥ २ ॥

प्रातःस्यावांना । रथ्याऽइव । वीरा । अजाऽइव । यमा । वरम् ।

आ । सचेथे इति । मेने इवेति मेनेऽइव । तन्वा । शुभमाने

इति । दम्पती इवेति दम्पतीऽइव । क्रतुविदा । जनेषु ॥ २ ॥

हेअश्विनौ प्रातर्यावाणा प्रातरेवयज्ञार्थगन्तारौ रथ्येव रथिनाविव वीरावीरौ स्वकर्म-
णिशूरौ अजेव अजाविव छागाविव यमायमलौ मेने इव नार्याविव तन्वा शरीरेण शुभ-
माने शोभमानौ दंपतीव जायापतीइव संगतौ जनेषु विषयेषु क्रतुविदा कर्मविदौ युवां वरं
संभकारं आसचेथे आगच्छथः ॥ २ ॥

२. अश्विद्वय, प्रातःकाल जानेवाले दो रथियों की तरह तुम
वीर हो, दो छागों की तरह यमज हो, दो स्त्रियों की तरह सुन्दर
शरीरवाले हो, दम्पती की तरह संगत और सबके कर्मज्ञाता हो ।
तुम दोनों भक्त के पास आओ ।

शृङ्गेवनःप्रथमानन्तमर्वाक्शफाविवजभुराणातरोभिः ।

चक्रवाकेवप्रतिवस्तोरुस्रार्वाश्चायानरथ्येवशक्रा ॥ ३ ॥

भृंगाऽइव । नः । प्रथमा । गन्तम् । अर्वाक् । शफौऽइव ।
जर्भुराणा । तरःऽभिः । चक्रवाकाऽइव । प्रति । वस्तोः । उस्मा ।
अर्वाश्चा । यातम् । रथ्याऽइव । शक्रा ॥ ३ ॥

हे अश्विनौशृङ्गे इव पशोःशृङ्गेइव प्रथमा देवानांप्रथमौ शफाविव अश्वदेःसुराविव
तरोभिर्वैर्जर्भुराणा भृशंगच्छन्तौ युवां नोस्मान्प्रति अर्वागभिमुखं गन्तमागच्छतं किंच हे
अश्विनौ वस्तोःप्रति अहःप्रति चक्रवाकेव चक्रवाकाविव हेउस्मा शत्रूणामुत्सारकौ गमनशीलौवा
रथ्येव रथिनाविव हेशक्रा स्वकर्मणिशक्तौ अर्वाश्चा अर्वाश्चौ अस्मदभिमुखौ यातंगच्छतम् ॥३॥

३. देवों में प्रथम अश्विद्वय, तुम पशु की दोनों सींगों वा अश्व
आदि के दोनों खुरों की तरह वेगवान् होकर हमारे सामने आओ ।
शत्रु-हन्ता और स्वकर्म-समर्थ अश्विद्वय, जैसे दिन में चक्रवाक-दम्पती
आते हैं अथवा जैसे दो रथी आते हैं, वैसे ही तुम हमारे सामने आओ ।
नावेवनः पारयतं युगेवनभ्येवन उपधीव प्रधीव ।

श्वानेवनो अरिपण्यात नूनां खृगलेव विस्रसः पातमस्मान् ॥ ४ ॥

नावाऽइव । नः । पारयतम् । युगाऽइव । नभ्याऽइव । नः ।
उपधीइवेत्युपधीऽइव । प्रधीइवेति प्रधीऽइव । श्वानाऽइव । नः ।
अरिपण्या । तनूनाम् । खृगलाऽइव । विस्रसः । पातम् । अस्मान् ॥४॥

हेअश्विनौ नावेव नावाविव सिन्धून् नोस्मान् दुर्गाणि पारयतम् युगाइव यथारथस्ययु-
गेनभ्याइव यथाच रथचक्रनाभिफलके उपधीइव यथातत्पार्श्वस्थे फलके प्रधीइव यथावाच-
क्रबाह्यबलयौ रथं पारयतः तथानोस्मान् दुर्गाणिपारयतं किंच श्वानाविव यथाश्वानौ
बाधकेभ्योरक्षन्तौ तनोहिंसामपनयतः तथानोस्माकंतनूनामङ्गानामरिपण्यावहिंसकौभवतं
खृगलाइव यथातनुत्राणे तनुहिंसायारक्षतः तथाविस्रसः जरायाः अस्मान् युवां पातम् ॥ ४ ॥

४. अश्विद्वय, नौका की तरह तुम हमें पार उतार दो । रथ
के युग की तरह, रथचक्र के नाभि-फलक की तरह उसके पार्श्वस्थ
फलक की तरह और चक्र के बाह्यदेश के बलय की तरह हमें पार
करो । दो कुक्करो की तरह तुम हमारे शरीर को हिंसा से बचाओ ।
दो वर्म की तरह तुम हमें जरा से बचाओ ।

वातेवाजुर्यानद्यैवरीतिरक्षीइवचक्षुषायातमर्वाक् ।

हस्ताविवतन्वेऽशंभविष्ठापादेवनोनयतंवस्योअच्छ ॥ ५ ॥ ४ ॥

वाताऽइव । अजुर्या । नद्याऽइव । रीतिः । अक्षी इवेत्यक्षीऽइव ।

चक्षुषा । आ । यातम् । अर्वाक् । हस्तौऽइव । तन्वे । शम्भविष्ठा ।
पादाऽइव । नः । नयतम् । वस्यः । अच्छ ॥ ५ ॥ ४ ॥

हे अश्विनौ वातेव वाताविव अजुर्या जरितुमशक्यौ नद्येव नद्याविव रीतिः व्यत्य-
येनैकवचनं शीघ्रगन्तारौयुवां अक्षीइव अक्षिणी इव चक्षुषादर्शनेन अर्वागस्मदभिमुखं आ-
यातमागच्छतं किंच हस्ताविव हस्तौइव पादेवपादाविव तन्वेशरीराय शंभविष्ठा सुखस्यभाव-
यितृत्वमौ युवानोस्मान् वस्यः वसीयः श्रेष्ठधनं अच्छप्रतिनयतं प्रापयतम् ॥ ५ ॥

५. अश्विद्वय, दो वायुओं की तरह अक्षय, दो नदियों की तरह
शीघ्रगामी और दो मंत्रों की तरह वर्शक हो । तुम हमारे सामने आओ ।
तुम दोनों हाथों और पैरों तरह शरीर के सुखदाता हो । तुम
हमें श्रेष्ठ धन की ओर ले जाओ ।

ओष्ठाविवमध्वास्त्रेवदन्तास्तनाविवपिप्यतंजीवसेनः ।
नासेवनस्तन्वोरक्षिताराकर्णाविवसुश्रुताभूतमस्मे ॥ ६ ॥

ओष्ठौऽइव । मधु । आस्त्रे । वदन्ता । स्तनौऽइव । पिप्यतम् ।
जीवसे । नः । नासाऽइव । नः । तन्वः । रक्षितारा । कर्णौऽइव ।
सुश्रुता । भूतम् । अस्मे इति ॥ ६ ॥

हेअश्विनौ ओष्ठाविवआस्त्रे आस्याय मधु मधुररसवद्वचनं वदन्ता वदन्तौ स्तनाविव नः
अस्मान् जीवसे जीवनायपिप्यतं प्याययतं किंच नासेव नासिकेइव नःअस्माकंतन्वःतनोःरक्षि-
तारा रक्षितारौ भूतंभवतं अपिच कर्णाविव अस्मेअस्माकं सुश्रुतासुश्रवणैर्युवांभूतंभवतम् ॥६॥

६. अश्विद्वय, दोनों ओठों की तरह मधुर-वाक्य का उच्चारण
करो, दोनों स्तनों की तरह हमारे जीवन धारण के लिए दूध पिलाओ,
दोनों नाकों की तरह हमारे शरीर के रक्षक होओ और दोनों कानों
की तरह हमारे श्रोता होओ ।

हस्तैवशक्तिमभिसंददीनःक्षामैवनःसमंजतंरजांसि ।

इमागिरीअश्विनायुष्मयन्तीःक्षणौत्रेणैवस्वधितिसंशिशितम् ॥७॥

हस्ताऽइव । शक्तिम् । अभि । सन्ददी इति समददी । नः ।

क्षामऽइव । नः । सम् । अजतम् । रजांसि । इमाः । गिरः ।

अश्विना । युष्मयन्तीः । क्षणौत्रेणइव । स्वधितिम् । सम् ।

शिशितम् ॥ ७ ॥

हेअश्विनौ हस्तेव हस्ताविव शर्किसामर्थ्येनोस्माकं अभिसंददी आभिमुख्येनसम्यक्प्र-
यच्छन्तौभवतं किंच क्षामइव रोदसोइव रजांसिस्थानानिउदकानिवा उदकरंजउच्यतइतियास्कः।
नोस्माकंसमजतं प्रेरयतं अपिच अश्विना हेअश्विनौ इमागिरः अस्माभिःकृताःस्तुतोः युष्मय-
न्तीः युवामिच्छन्तीः स्वधितिमसिं क्षणोत्रेणैव तेजनशाणवत् संशिशीतं सम्यक् तीक्ष्णीकु-
रुतम् ॥ ७ ॥

७. अश्विद्वय, दोनों हाथों की तरह हमें सामर्थ्य प्रदान करो।
छावा-पृथिवी की तरह हमें जल दो। अश्विद्वय, ये सब स्तुतियां
तुम्हें आहती हैं। तुम शान चढ़ाने के यंत्र के द्वारा तलवार की
तरह उन्हें तीक्ष्ण करो।

ए॒ता॒नि॒वाम॒श्विना॒वर्ध॑नानि॒ब्रह्म॒स्तोमं॑गृत्स॒म॒दासो॑अ॒क्रन् ।

ता॒नि॒नरा॒जुजु॒षा॒णोप॑यातं॒बृह॑द्वदे॒मवि॒दथे॑सु॒वीराः॑ ॥ ८ ॥ ५ ॥

ए॒ता॒नि॒ । वा॒म् । अ॒श्विना॒ । वर्ध॑नानि । ब्रह्म॑ । स्तोमं॑ । गृत्स॒म॒दासः॑ ।

अ॒क्रन् । ता॒नि॒ । न॒रा । जु॒जुषा॑णा । उप॑ । या॒तम् । बृ॒हत् ।

वदे॒म् । वि॒दथे॑ । सु॒वीराः॑ ॥ ८ ॥ ५ ॥

अश्विना हेअश्विनौ वांयुवयोः एतानिवर्धनानिवृद्धिसाधनानिब्रह्मब्रह्माणि मन्त्रान् स्तोमं
स्तोत्रं च गृत्समदासोगृत्समदाअक्रन् अकुर्वन् तानिब्रह्माणि नरानेतारौ जुजुषाणाभृशंप्रीयमा-
णौ युवांउपयातंउपगच्छतं किंच सुवीराः शोभनपुत्रावयं विदथेयज्ञेयुवां बृहद्वदेमप्रभूतंस्तुमः॥८॥

८. अश्विद्वय, गृत्समद ऋषि ने तुम्हारी वृद्धि के लिए ये सब
स्तोत्र और मंत्र बनाये हैं। तुम नेता और अतीव प्रीतिवाले हो।
तुम्हारे पास ये सब स्तुतियां पहुँचें। हम पुत्र और पौत्रवाले होकर
इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करें।

॥ इतिद्वितीयस्याष्टमेपञ्चमोवर्गः ॥ ५ ॥

सोमापूषणेतिषलृचमष्टमंस्मृत्तं गात्समदंनैष्टुभं सोमापूषदेवताकं तथाचानुक्रान्तं—सो-
मापूषणाष्टसोमापौष्णमन्योर्धर्चोप्यदितेरिति अवतुदेव्यदितिरित्यस्यार्धर्चस्यादितिदेवता सो-
मापौष्णेपशौवपापुरोडाशहविषामाद्यास्तिस्रःक्रमेणानुवाक्याः उत्तरास्तिस्रोयाज्याः अग्नी-
षोमावितिखण्डेस्मृत्रितं—सोमापूषणाजननारयीणामिति ।

तत्रपथमा—

सोमा॑पूषणा॒जन॑नारयी॒णांजन॑नाना॒दिवो॑जन॒नाना॑पृथि॒व्याः ।

जा॒तौवि॒श्वस्य॑भु॒वनस्य॑गो॒पौदे॒वाअ॑रु॒ण्व॒न्नमृ॑तस्य॒नाभि॑म् ॥ ९ ॥

सोमापूषणा । जनना । रयीणाम् । जनना । दिवः । जनना ।
 पृथिव्याः । जातौ । विश्वस्य । भुवनस्य । गोपौ । देवाः ।
 अकृण्वन् । अमृतस्य । नाभिम् ॥ १ ॥

सोमापूषणा हे सोमापूषणौ युवांरयीणांधनानां जनना जनयितारौ दिवः द्युलोकस्यापि जनना जनयितारौ पृथिव्याः प्रथितायाश्च जनना जनयितारौभवतः किंच जातौजातमात्रावेव युवांविश्वस्यभुवनस्य कृत्स्नस्यजगतः गोपौ गोप्तरौ देवाअमृतस्यामरणस्यनाभिं हेतुमकृण्वन् अकार्षुः ॥ १ ॥

१. सोम और पृथ्वी, तुम धन, द्युलोक और पृथ्वी के जनक हो । जन्म के अनन्तर ही तुम सारे संसार के रक्षक हुए हो । देवों ने तुम्हें अमरता का कारण बनाया है ।

इमौदेवौजायमानौजुषन्तेमौतमांसिगूहतामजुष्टा ।
 आभ्यामिन्द्रःपक्वमामास्त्रन्तःसोमापूषभ्यांजनदुस्त्रियांसु ॥ २ ॥
 इमौ । देवौ । जायमानौ । जुषन्त । इमौ । तमांसि । गूहताम् ।
 अजुष्टा । आभ्याम् । इन्द्रः । पक्वम् । आमासु । अन्तरिति ।
 सोमापूषभ्याम् । जनतु । उस्त्रियांसु ॥ २ ॥

इमौ सोमापूषणौ देवौ द्योतमानौ जायमानौ उत्पन्नमात्रावेव जुषन्त सर्वदेवाः अजुषन्त सेवितवन्तइतियावत् किंच इमौ सोमापूषणौ अजुष्टा आसेव्यानितमांसि गूहतांनाशयतः किंच आभ्यामेताभ्यां सोमापूषभ्यांसहइन्द्रः आमासुतरुणीषुउस्त्रियासुगोष्वन्तर्मध्येऊधःप्रदेशेपक्वं परिपक्वंपयोजनवजनयति ॥ २ ॥

२. जन्मते ही द्युतिमान् सोम और पूषा की देवों ने सेवा की थी । ये दोनों अप्रिय अन्धकार का विनाश करते हैं । इनके साथ इन्द्रदेव तरुणी धेनुओं के अघःप्रवेश में पक्व दुग्ध उत्पन्न करते हैं ।

सोमापूषणारजसोविमानंसप्तचक्रंरथमविश्वमिन्वम् ।
 विषूदतमनसायुज्यमानंतंजिन्वथोदृषणापञ्चरश्मिम् ॥ ३ ॥
 सोमापूषणा । रजसः । विमानम् । सप्तचक्रम् । रथम् ।
 अविश्वमिन्वम् । विषूदतम् । मनसा । युज्यमानम् । तम् ।
 जिन्वथः । दृषणा । पञ्चरश्मिम् ॥ ३ ॥

वृषणा वृषणौ कामानां वर्षितारौ सोमापूषणा हेसोमापूषणौ रजसोलोकस्य लोकारजांस्यु-
च्यन्तइतियास्कः । विमानं परिच्छेदकं सर्वमानमित्यर्थः सप्तचक्रं सप्तर्तुचक्रं त्रयोदशोमासः सप्त-
मऋतुः अस्ति त्रयोदशोमास इति श्रुतेः । अविश्वमिन्वं विश्वस्यापरिच्छेदं विषुवतं विष्वक् सर्वत्र
परिवर्तमानं पञ्चरश्मिपञ्चतुरश्मि हेमन्तशिशिरयोः समासेन तवः पञ्च तथाच श्रूयते—द्वादशवैमा-
साः पञ्चतवो हेमन्तशिशिरयोः समासेनेति । मनसा युज्यमानं मनोमात्रेण युज्यमानं तं प्रसिद्धं रथं
जिन्वथः अस्मान्प्रतिप्रेरयथः ॥ ३ ॥

३. धमीष्टवर्षी सोम और पूषा, तुम संसार के विभाजक,
सप्तचक्र (सात ऋतु, मलमास लेकर) वाले संसार के लिए अधिभाज्य,
सर्वत्र वर्तमान और पञ्चरश्मि (पाँच ऋतु, हेमन्त और शीत को
एक में करके) वाले हो । इच्छा होते ही योजित रख हमारे सामने
प्रेरित करते हो ।

दिव्यः अन्यः सदनं चक्र उच्चा पृथिव्या मन्यो अध्यन्तरिक्षे ।

तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुक्षं रायस्पोषं विष्यतां नाभिस्मे ॥ ४ ॥

दिवि । अन्यः । सदनम् । चक्रे । उच्चा । पृथिव्याम् । अन्यः ।

अधि । अन्तरिक्षे । तौ । अस्मभ्यम् । पुरुवारम् । पुरुक्षम् ।

रायः । पोषम् । वि । स्यताम् । नाभिम् । अस्मे इति ॥ ४ ॥

अन्यः तयोरेकः पूषा उच्चा उच्चैः उच्छ्रिते दिवि द्युलोके सदनं स्थानं चक्रे चकार अन्यः अपरः
सोमः पृथिव्यामोषधिरूपेण अध्यन्तरिक्षे चन्द्ररूपेण सदनं चक्रे तौ सोमापूषणौ युवां पुरुवारं बहु-
भिर्वरणीयं पुरुक्षं बहुकीर्तिरायस्पोषं धनस्य पुष्टिं पश्वात्मकं धनमित्यर्थः तथाच ब्राह्मणं—पशवो-
वैरायस्पोषइति । अस्मे अस्माकं नाभिं विश्वस्य भोगस्य हेतुभूतमस्मभ्यं विष्यतां विमुञ्चतां प्रय-
च्छतामित्यर्थः ॥ ४ ॥

४. तुममें एक जन (पूषा) उन्नत द्युलोक में रहते हैं । दूसरे
(सोम) ओषधि रूप से पृथ्वी और चन्द्र-रूप से अन्तरिक्ष में रहते
हैं । तुम दोनों अनेक लोगों में वरणीय, बहुकीर्तिशाली हमारे भाग
का कारण और पशु-रूप धन हमें दो ।

विश्वान्यन्यो भुवना ज जान विश्वमन्यो अभिचक्षाण एति ।

सोमापूषणावतं धियं मे युवाभ्यां विश्वाः पृतना जयेम ॥ ५ ॥

विश्वानि । अन्यः । भुवना । जान । विश्वम् । अन्यः ।

अभिचक्षाणः । एति । सोमापूषणौ । अवतम् । धियम् ।

मे । युवाभ्याम् । विश्वाः । पृतनाः । जयेम ॥ ५ ॥

हेसोमापूषणौ अन्यःयुवयोरेकः सोमःविश्वानिभुवनाभुवनानिभूतानिजजान अजनयत्
तथाच मन्त्रः—सोमःपवतेजनितामतीनामिति । अन्यःअपरः पूषादित्योविश्वमभिचक्षाणः अ-
भिपश्यन्नेतिगच्छति तौयुवांसोमापूषणौमेधियंकर्म धीःशचीतिकर्मनामसुपाठात् अवतरंक्षतं
किंच वयं युवाभ्यांहेतुभ्यां विश्वाः पृतनाः सर्वाः शत्रुसेनाः जयेमअभिभवेम ॥ ५ ॥

५. सोम और पूषा, तुममें से एक (सोम) ने सारे भूतों को उत्पन्न
किया है। दूसरे (पूषा) सारे संसार का पर्यवेक्षण कर जाते हैं।
सोम और पूषा, तुम हमारे कर्म की रक्षा करो। तुम्हारे द्वारा हम
सारी शत्रुसेना की जय कर डालें।

धियं पूषा जिन्वतु विश्वमिन्वोरयि सोमोरयि पतिर्दधातु ।

अवतु देव्यदिति रन्वा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ६ ॥ ६ ॥

धियम् । पूषा । जिन्वतु । विश्वम् । इन्वः । रयिम् । सोमः ।

रयिः पतिः । दधातु । अवतु । देवी । अदितिः । अनर्वा ।

बृहत् । वदेम । विदथे । सुवीराः ॥ ६ ॥ ६ ॥

पूषादित्योविश्वमिन्वः विश्वस्यप्रीणयिताधियमस्माकंकर्मजिन्वतुतर्पयतु रयिपतिर्धनपतिः
सोमः रयिर्धनं दधातु अस्मभ्यं ददातु किंच देवीद्योतमाना अनर्वा अप्रत्यृताकेनापि प्रातिकूल्यम-
प्रापिता अदितिः अवतु अस्मान् रक्षतु अन्यत्सिद्धम् ॥ ६ ॥

६. संसार को प्रसन्नता देनेवाले पूषा हमारे कर्म से तृप्ति प्राप्त
करें। धनपति सोम हमें धन दान करें। द्युतिमती और शत्रु-रहिता
अदिति हमारी रक्षा करें। हम पुत्र और पौत्रवाले होकर इस यज्ञ
में प्रभूत स्तुति कर सकें।

॥ इति द्वितीयस्याष्टमेषष्ठोवर्गः ॥ ६ ॥

वायोयेतइत्येकविंशत्यृचंनवमं सूक्तं गार्त्तमदंगायत्रं अंबितमइतिषष्ठस्य तृचस्य आदितो-
द्वेअनुष्टुभौ तृतीयाबृहती वायोयेतेइत्यादिकेद्वेऋचौवायव्यौ शुक्रस्याद्येत्येबैन्द्रवायवी अर्य-
वांमित्रावरुणेतिपञ्चानांमित्रावरुणावश्विनाविन्द्रोविश्वेदेवाःसरस्वतीतिक्रमेणदेवताः प्रेतां-
यज्ञस्येत्यन्त्यस्तृचोब्राह्मणसूत्रयोर्हविर्धानप्रवर्तनेद्यावापृथिव्यनिविद्धानत्वेनचविनियुक्तत्वात्
द्यावापृथिव्योहविर्धानदेवत्योवा अग्निचहव्यवाहनमितिपादोग्निदेवत्योवा तथाचानुक्रान्तं—
वायोसैकागायत्रमुक्तदेवताः प्रउगेणाद्येतुतृचन्त्यैन्द्रवायवीद्यावापृथिव्योन्त्यस्तृचोहाविर्धा-
नोवातृतीयःपादोवाग्नेयोंबितमेनुष्टुभौबृहतीचेति पृष्ठ्याभिप्लवषडहयोर्द्वितीयेहनि प्रउगेन्त्यतृ-
चवर्जमेतसूक्तं वायव्यतृचस्यवायोयेतेसहस्रिणइत्याद्येद्वेऋचौ ऐन्द्रवायवतृचस्यशुक्रस्याद्ये-
त्येवातृतीया तथाचसूत्रितं—वायोयेतेसहस्रिणइतिद्वेतीत्राःसोमासआगहीत्येकोभादेवादि-

विस्पृशेतिद्वेष्टुक्रस्याद्यगवाशिरइत्येकाअयंवांमित्रावरुणेतिपञ्चतृचाइति चातुर्विंशिकेहनि प्राप्तः
सवने मैत्रावरुणशस्त्रे अयंवांमित्रावरुणेतिषळहस्तोनियसंज्ञकः चतुर्विंशेहोताजनिष्टेति-
खण्डेसूत्रितं—अयंवांमित्रावरुणापुरुषरुणाचिन्धस्तीति आभिप्लविकेष्वहस्सु प्रातःसवने मैत्राव-
रुणशस्त्रे अयमेवतृचः पञ्चदशादिस्तोमनिमित्तमावापनीयः अयंवांमित्रावरुणाआनोमित्रा-
वरुणेतिचतृचाइतिसूत्रितत्वात् आद्यामैत्रावरुणग्रहस्यानुवाक्या सूत्रितं—मैत्रावरुणस्य अयं-
वांमित्रावरुणेतिप्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोगायत्रेछन्दसिगोमदूष्वितृचोविनियुक्तः गोमदूषु
नासत्येतिचतृचाइतिसूत्रितत्वात् अतिरात्रे प्रथमेपर्याये ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे इन्द्रोअङ्गमहद्भ्य-
मितिचतृचः अतिरात्रेपर्यायाणामितिखण्डेसूत्रितं—इन्द्रोअङ्गमहद्भ्यमभिन्युषुवाचमिति आग्रय-
णेवैश्वदेवस्यहविषोविश्वेदेवासइत्यनुवाक्या आग्रयणमितिखण्डेसूत्रितं—विश्वेदेवासआगत-
येकेचज्जामहिनोअहिमायाइति दशरात्रेप्रथमेहनिप्रउगशस्त्रे अंबितमेनदीतमइतिसारस्थतः
सप्तमस्तृचः चतुर्थेहनीतिखण्डेसूत्रितं—अंबितमेनदीतमइत्यानुष्टुभंप्रउगमिति सूत्रितं—व्यूढे
दशरात्रे प्रथमेछन्दोमेवैश्वदेवशस्त्रे प्रेतांयज्ञस्यशंभुवेतिद्यावापृथिव्यनिविद्वानीयस्तृचः अथ-
छन्दोमाइतिखण्डेसूत्रितं—प्रेतांयज्ञस्यशंभुवायदेवायजन्मनइतिचतृचाइति हविर्धानप्रवर्तनेप्ययं-
चोविनियुक्तः सूत्रितं—प्रेतांयज्ञस्यशंभुवायुवांयमेवयतमानेयदैतमिति ।

तत्रप्रथमा—

वायोयेतेसहस्रिणोरथांसस्तेभिरांगहि । नियुत्वान्सोमपीतये ॥ १ ॥

वायो इति । ये । ते । सहस्रिणः । रथांसः । तेभिः । आ ।

गृहि । नियुत्वान् । सोमंपीतये ॥ १ ॥

हेवायो तेत्वदीयायेसहस्रिणः सहस्रसंख्याकारथांसः रथाः तेभिस्तैर्नियुत्वान् नियुद्धि-
र्युक्तस्त्वं सोमपीतये सोमपानार्थमागहागच्छ नानारूपत्वात् वायोः सर्वाभिर्विभूतिभिः सहा-
गमनं प्रार्थयतइतिभावः ॥ १ ॥

१. वायु, तुम्हारे पास जो हजार रथ हैं, उनके द्वारा नियुत्गण
से युक्त होकर सोम पान के लिए आओ ।

अथद्वितीया—

नियुत्वान्वायवागंक्ष्यंशुक्रोअयामिते । गन्तांसिसुन्वतोगृहम् ॥ २ ॥

नियुत्वान् । वायो इति । आ । गृहि । अयम् । शुक्रः ।

अयामि । ते । गन्ता । असि । सुन्वतः । गृहम् ॥ २ ॥

हेवायो नियुत्वा नियुतोवाहनानिवायोः तैर्युक्तस्त्वं आगह्यागच्छ अयंशुक्रोदीप्यमानः सोमः तेतुभ्यं अयामिनियतो गृहीत आसीत् यमेः कर्मणि लुङ् सुन्वतः सोमाभिषवं कुर्वतो यजमानस्य गृहं गन्तासियाता भवसि ॥ २ ॥

२. वायु, नियुत्गण से युक्त होकर आओ। तुमनं दो। प्तमान् सोम ग्रहण किया है। सोमाभिषवकारी यजमान के घर में तुम जाते हो।

शुक्रस्याद्य गवांशिरिन्द्रवायू नियुत्वंतः । आयातं पिबन्तं नरा ॥ ३ ॥

शुक्रस्य । अद्य । गोऽशिरः । इन्द्रवायू इति । नियुत्वंतः ।

आ । यातम् । पिबन्तम् । नरा ॥ ३ ॥

हेनरानेतारौ हेन्द्रवायू अद्यास्मिन्नहनिनियुत्वतः विभक्तिव्यत्ययः नियुत्वन्तौ युवां गवांशिरः गव्यंपयः आशीराश्रयणसाधनं यस्य तस्य शुक्रस्य दीप्तस्य सोमस्य पानार्थं आयातं आगच्छतं आगत्य सोमं पिबन्तम् ॥ ३ ॥

३. नेता इन्द्र और वायु, तुम आज नियुत्गण से युक्त होकर और सोम के लिए आकर गव्य-मिला सोम पीओ।

अयं वा मित्रावरुणा सुतः सोमं क्रतावृधा । ममेदिह श्रुतं हवम् ॥ ४ ॥

अयम् । वाम् । मित्रावरुणा । सुतः । सोमः । क्रतवृधा ।

मम । इत् । इह । श्रुतम् । हवम् ॥ ४ ॥

मित्रावरुणा हे मित्रावरुणौ वां युवाभ्यां अयं सोमः सुतः अभिषुतः क्रतावृधा हे सत्यस्य यज्ञस्य वावर्धकौ ममेदमैव इहास्मिन्यज्ञे हवमाह्वानं श्रुतं शृणुतम् ॥ ४ ॥

४. मित्रावरुण, तुम्हारे लिए यह सोम तैयार हुआ है। सत्यवर्द्धक तुम हमारा आह्वान सुनो।

अथ पञ्चमा—

राजानां वनभिद्रुहा ध्रुवे सदस्युत्तमे । सहस्रस्थूणा आसाते ॥ ५ ॥ ७ ॥

राजानौ । अनभिद्रुहा । ध्रुवे । सदसि । उत्तमे ।

सहस्रस्थूणे । आसाते इति ॥ ५ ॥ ७ ॥

राजानौ ईश्वरौ दीप्यमानौ वा अनभिद्रुहा अनभिद्रोग्धारौ यौ मित्रावरुणौ ध्रुवे स्थिरे उत्तमे उत्कृष्टे सहस्रस्थूणे बहुस्तंभे सदसि स्थाने आसाते उपविशतः तावागच्छतमिति शेषः ॥ ५ ॥

५. शत्रुता-शून्य राजा मित्रावरुण स्थिर, उत्कृष्ट और हजार स्तम्भोंवाले इस स्थान पर बैठें।

अथषष्ठी—

तासम्राजाघृतासुतीआदित्यादानुनस्पती । सचेतेअनवह्वरम् ॥ ६ ॥

ता । सम्राजा । घृतासुती इति घृतऽआसुती । आदित्या ।

दानुनः । पती इति । सचेते इति । अनवह्वरम् ॥ ६ ॥

सम्राजौ आज्ञयैवसर्वेषांशास्तारौघृतासुती घृताज्ञौ तद्वामहित्वंघृताज्ञावस्त्वितिमन्त्रा-
न्तरात् आदित्या अदितेःपुत्रौ दानुनस्पती दानुनोदानस्य देवस्यवाधनस्यपतीस्वामिनौ ता तौ
मित्रावरुणौ अनह्वरमकुटिलं यजमानं सचेते सेवेते ॥ ६ ॥

६. सम्राट्, घृतान्नभोजी, अदिति-पुत्र और दाता मित्रावरुण सरल-
गति यजमान की सेवा करते हैं ।

अथसप्तमी—

गोमदूषुनासत्याश्ववद्यातमश्विना । वर्तीरुद्रानृपाय्यम् ॥ ७ ॥

गोऽमत् । ऊँ इति । सु । नासत्या । अश्वऽवत् । यातम् ।

अश्विना । वर्तिः । रुद्रा । नृपाय्यम् ॥ ७ ॥

अश्विनाहेअश्विनौ हेनासत्या अनृतभाषणरहितौ हेरुद्रा रोरूपमाणौ द्रवन्तौयुवावर्ति-
मार्गः तेनमार्गेणरथेनवा नृपाय्यंनृभिःनेतृभिर्देवैः पातव्यं सोमंगोमत् गोमद्यथाभवति तथा
अश्ववत् अश्ववच्चयथाभवति तथा यातंगच्छतं ऊष्वितिपूरणौ ॥ ७ ॥

७. अश्विद्वय, नासत्यद्वय, रुद्रद्वय, यज्ञ के नेता जो सोमपान करेंगे,
उसी सोम को धेनु और अश्व से युक्त करके तथा रथ पर लेकर आओ ।

नयत्परोनान्तरआदधर्षदृषण्वसू । दुःशंसोमर्त्योरिपुः ॥ ८ ॥

न । यत् । परः । न । अन्तरः । आदधर्षत् । दृषण्वसू इति-

दृषण्वसू । दुःशंसः । मर्त्यः । रिपुः ॥ ८ ॥

दृषण्वसू हेधनस्यवर्षितारौ यद्धनंपरोदूरस्थोदुःशंसः शंसनायोग्योमर्त्योरिपुः यज्ञा-
दधर्षत् नापहरेत् तथोक्तलक्षणेतरः अन्तरः समीपवर्ती मर्त्योरिपुरपियज्ञादधर्षत् तद्ध-
नमावोह्ममितिशेषः ॥ ८ ॥

८. धनवर्षी अश्विद्वय, दूरस्थित वा समीपवर्ती मन्वभाषी मर्त्यरिपु
जिस धन को नहीं चुरा सकता, उसे ही हमें दो ।

अथनवमी—

तान् आ॒वो॒ह्म॒श्विना॒रयि॑पि॒शङ्ग॑स॒न्द॒शम् । धि॒ष्ण्या॑व॒रिवो॒विद॑म् ॥ ९ ॥

ता । नः । आ । वो॒ह्मम् । अ॒श्विना॒ । र॒यिम् । पि॒शङ्गः॑ स॒न्द॒शम् ।
धि॒ष्ण्या॑ । व॒रि॒वः॑ वि॒दम् ॥ ९ ॥

हेधिष्ण्या धिषणाहौं अश्विना हेअश्विनौ ता तौ युवांपिशंगसदृशं नानारूपं वरिवो-
विदंधनस्यलंभकरयिपशुनोस्मभ्यं आवोह्मभावहतम् ॥ ९ ॥

९. ज्ञानार्ह अश्विद्वय, तुम हमारे पास नानारूप और धन-प्रापक
धन ले आओ ।

अथदशमी—

इन्द्रो॑अ॒ङ्गम॒हद्भ्य॑म॒भीष॑दप॒चुच्य॑वत् । स॒हि॒स्थि॒रोवि॑च॒र्षणिः॑ ॥ १० ॥ ८ ॥

इन्द्रः । अ॒ङ्ग । म॒हत् । भ॒यम् । अ॒भि । सत् । अप॑ । चु॒च्य॑वत् ।
सः । हि । स्थि॒रः । वि॒च॒र्षणिः॑ ॥ १० ॥ ८ ॥

इन्द्रः महत् अधिकं अभीषत् अभिभवत् भयंभयकारणं अपचुच्यवत् अपच्या-
वयेत् हियस्मात्कारणात् सस्थिरः केनापिचालयितुमशक्यः विचर्षणिर्विश्वस्यद्रष्टा अङ्गे-
तिपूरणम् ॥ १० ॥

१०. इन्द्र अधिक और अभिभवकारी भय को दूर करते हैं । वे
स्थिर प्रज्ञावान् हैं ।

॥ इतिद्वितीयस्याष्टमेष्टमोवर्गः ॥ ८ ॥

अथैकादशी—

इन्द्र॑श्चमृ॒ळ्याति॑नो॒ननः॑प॒श्चाद॑घ्नं॒नश॑त् । भ॒द्रंभ॑वाति॒नःपु॒रः ॥ ११ ॥

इन्द्रः । च । मृ॒ळ्या॑ति । नः । न । नः । प॒श्चात् । अ॒घ्नम् ।
न॒शत् । भ॒द्रम् । भ॒वा॒ति । नः । पु॒रः ॥ ११ ॥

इन्द्रश्च परमैश्वर्यवानिन्द्रश्चेत् नोस्मानमृळ्यातिसुखयेत् पश्चात्पृष्ठतः नोस्मान् अघंदु-
रितं ननशत् नप्राप्नोतिनोस्माकंपुरः पुरस्तात् भद्रं कल्याणं च भवति ॥ ११ ॥

११. यदि इन्द्र हमें सुखी करें, तो हमारे साथ पाप नहीं आयेगा;
हमारे सामने कल्याण उपस्थित होगा ।

अथद्वादशी—

इन्द्राशाभ्यस्परिसर्वाभ्योअभयंकरत् ।

जेताशत्रून्विचर्षणिः ॥ १२ ॥

इन्द्रः । आशाभ्यः । परि । सर्वाभ्यः । अभयम् । करत् ।

जेता । शत्रून् । विचर्षणिः ॥ १२ ॥

विचर्षणिः विविधं दृष्ट्वा जेता शत्रून् असुरान् जेता तुल्यन्तत्वात्पृष्ठ्यभावः इन्द्रः परमै-
श्वर्यवान् सर्वाभ्य आशाभ्योदिग्भ्योस्माकं अभयं करवकरोतु परीतिपञ्चमीद्योतकः ॥ १२ ॥

१२. प्रज्ञावान् और शत्रुजेता इन्द्र चारों ओर से हमें भय-शून्य करें।

अथत्रयोदशी—

विश्वेदेवासआगतशृणुतामइमंहवम् । इदं बर्हिर्निषीदत ॥ १३ ॥

विश्वे । देवासः । आ । गत । शृणुत । मे । इमम् । हवम् ।

आ । इदम् । बर्हिः । नि । सिदत ॥ १३ ॥

विश्वेदेवासः हे विश्वेदेवाः आगत इहागच्छतमे मदीयं इमं हवमाह्वानं शृणुत इदं बर्हिरस्मिन्
बर्हिषि आनिषीदत उपविशत ॥ १३ ॥

१३. विश्वदेवगण, यहाँ आओ। हमारा आह्वान सुनो और कुश
के ऊपर बैठो।

अथचतुर्दशी—

तीव्रोवोमधुमाँअयंशुनहोत्रेषुमत्सरः । एतंपिबतकाम्यम् ॥ १४ ॥

तीव्रः । वः । मधुमान् । अयम् । शुनइहोत्रेषु । मत्सरः । एतम् ।

पिबत । काम्यम् ॥ १४ ॥

हे विश्वेदेवाः तीव्रः तीव्रमदः मधुमान् मधुररसवान् मत्सरोमदकरः सोमोयं वीयुष्मदर्थं
शुनहोत्रेषु गृत्समदेवस्मासु स्थितः काम्यं कर्मनीयमेतंसोमं पिबत ॥ १४ ॥

१४. विश्वदेवगण, तीव्र मदवाला, रसशाली और हर्षकर यह सोम
तुम्हारे लिए गृत्समदवंशीयों के पास है। इस शोभन सोम का पान करो।

अथपञ्चदशी—

२ इन्द्रज्येष्ठमरुद्गणादेवासः पूर्णरातयः । विश्वेममश्रुताहवम् ॥ १५ ॥ १ ॥

इन्द्रज्येष्ठाः । मरुतःगणाः । देवासः । पूषरातयः । विश्वे ।

मम । श्रुत । हवम् ॥ १५ ॥ ९ ॥

हेइन्द्रज्येष्ठाः इन्द्रपुरोगमामरुदगणाः मरुत्समूहरूपाः पूषरातयः पूषाख्योदेवोरातिर्दाता
येषतिपूषरातयः देवासः हेद्योतमानादेवाः विश्वेसर्वेयूयं ममदीयंहवमाह्वानंश्रुतश्रुणुत इ-
न्द्रज्येष्ठादयः संबोधनान्ताः ॥ १५ ॥

१५. जिन मरुतों में इन्द्र श्रेष्ठ हैं, जिनके दाता पूषा हैं, वे ही
मरुद्गण हमारा आह्वान सुनें ।

॥ इतिद्वितीयस्याष्टमेनवमोवर्गः ॥ ९ ॥

अथषोडशी-

अम्बितमेनदीतमेदेवितमेसरस्वति ।

अप्रशस्ताइवस्मसिप्रशस्तिमम्बनस्कधि ॥ १६ ॥

अम्बितमे । नदीतमे । देवितमे । सरस्वति । अप्रशस्ताःइव ।

स्मसि । प्रशस्तिम् । अम्ब । नः । कधि ॥ १६ ॥

अंबितमेमातृणांश्रेष्ठे नदीतमेनदीनांश्रेष्ठे देवितमेदेवीनांश्रेष्ठे हेसरस्वति अप्रशस्ताइव
धनाभावादसमृद्धाइव वयंस्मसिभ्रवामः अंब हेमातः सरस्वति नोस्मभ्यंप्रशस्तिधनसमृद्धिंस्कधि
कुरुप्रयच्छेत्यर्थः ॥ १६ ॥

१६. मातृगण में श्रेष्ठ, नदियों में श्रेष्ठ और देवों में श्रेष्ठ सरस्वती,
हम दरिद्र हैं; हमें धनी करो ।

त्वेविश्वोसरस्वातिश्रितायूषिदेव्याम् ।

शुनहोत्रेषुमत्स्वप्रजर्दिविदिदिद्धिनः ॥ १७ ॥

त्वे इति । विश्वा । सरस्वति । श्रिता । आयूषि । देव्याम् ।

शुनहोत्रेषु । मत्स्व । प्रजाम् । देवि । दिदिद्धि । नः ॥ १७ ॥

हेसरस्वति देव्यांद्योतमानायांत्वेत्वयि विश्वाविश्वानि सर्वाण्यायूषिअन्नानिआयुः समु-
त्पत्यन्नामसुपाठाव श्रिताआश्रितानि सात्वं शुनहोत्रेषु गुत्समदेव्यस्मादुविषयेषुमत्स्वसोमपा-
नेनवृष्य किंच हेदेविसरस्वति नः अस्मभ्यंप्रजां दिदिद्धिपुत्रावदेहि ॥ १७ ॥

१७. सरस्वती, तुम धृतिमती हो । तुम्हारे आश्रय से अन्न है । शुन-
होत्रों में तुम सोम पान करके तुष्ट होओ । देवी, तुम हमें पुत्र दो ।

अथाष्टादशी-

इमा ब्रह्मसरस्वतिजुषस्व वाजिनीवति ।

या ते मन्मगृत्समदा क्रतावरिप्रिया देवेषु जुहति ॥ १८ ॥

इमा । ब्रह्म । सरस्वति । जुषस्व । वाजिनी । उवति । या । ते । मन्म ।

गृत्समदाः । क्रतुः । वरि । प्रिया । देवेषु । जुहति ॥ १८ ॥

वाजिनीवति अजवति क्रतावरि उदकवति हेसरस्वति इमा इमानि ब्रह्मब्रह्माणि हवींषि जुषस्व स्वीकुरु या यानि मन्म मननीयानि देवेषु प्रिया देवानां मध्ये तुभ्यं प्रियाणि देवेषु प्रियाणि वा ते त्वदर्थं गृत्समदा जुहति ॥ १८ ॥

१८. अक्षवती और जलवती सरस्वती, इस हव्य को स्वीकार करो । यह माननीय और देवों के लिए प्रिय है । गृत्समद लोग इसे तुम्हें देते हैं । प्रेतां यज्ञस्य शंभुवा युवामिदा वृणीमहे । अग्निं च हव्यं वाहनम् ॥ १९ ॥

प्र । इताम् । यज्ञस्य । शम्भुवा । युवाम् । इत् । आ ।

वृणीमहे । अग्निम् । च । हव्यं वाहनम् ॥ १९ ॥

यज्ञस्य यागस्य शंभुवासुखसंपादके हविर्धाने अनसी तद्रूपेणावापृथिव्यौ वा प्रेतां उत्तरवेदेः पश्चिमभागं प्रति गच्छतां अथ प्रत्यक्षरुतः युवामिदं युवामेव आवृणीमहे प्रार्थयामहे हव्यं वाहनमग्निं च आवृणीमहे अग्निरत्र निपातभागिति ॥ १९ ॥

१९. यज्ञ के सुख-सम्पादक आवा-पृथिवी, तुम आओ । हम तुम्हारी प्रार्थना करते हैं । हम हव्य-वाहन अग्नि की भी प्रार्थना करते हैं ।

आवाः । पृथिवी । इमं । सिधम् । अद्य । दिवि । स्पृशम् । यज्ञं । देवेषु । यच्छताम् ॥ २० ॥

आवा । नः । पृथिवी इति । इमम् । सिधम् । अद्य । दिवि । स्पृशम् ।

यज्ञम् । देवेषु । यच्छताम् ॥ २० ॥

आवाद्यौश्च पृथिवीचउभे सिधं स्वर्गादेः साधकं दिवि स्पृशं देवान् गच्छन्तं अद्यास्मिन्नहनि अस्माकं इमं यज्ञं देवेषु यच्छतां नि यच्छताम् ॥ २० ॥

२०. आवा-पृथिवी स्वर्ग आदि के साधक सौर देवों के ओर जानेवाली हैं । हमारे इस यज्ञ को देवों के पास ले जायें ।

अथैकविंशी—

आवा॑मुप॒स्थम॒द्रुहा॑दे॒वाःसीदन्तु॒यज्ञि॑याः । इ॒हाद्य॑सोम॒पीत॑ये ॥ २१ ॥ १० ॥

आ । वा॒म् । उप॒स्थम् । अ॒द्रुहा॑ । दे॒वाः । सी॒दन्तु॑ । य॒ज्ञि॒याः ।

इ॒ह । अ॒द्य । सोम॒पीत॑ये ॥ २१ ॥ १० ॥

अद्रुहाद्रोहवर्जितेहेहविर्धाने तद्रूपेद्यावापृथिव्यौवांयुवयोरुपस्थंसमीपं यज्ञियायज्ञार्हा देवाः इहयज्ञे अद्यास्मिन्नहनि सोमपीतये सोमपानाय आसीदन्तु ॥ २१ ॥

२१. शत्रुता-शून्य द्यावा-पृथिवी, सोमपान के लिए यज्ञार्ह देवगण आज तुम्हारे पास बैठें ।

॥ इति द्वितीयस्याष्टमे दशमो वर्गः ॥ १० ॥

कनिक्रददितितृचंदशमंसूक्तं अत्रैवमनुक्रमणिका—कनिक्रदत्तृचमिति मण्डलद्रष्टागुत्सम-
दोस्यऋषिः त्रिष्टुप्छन्दः कपिञ्जलरूपीन्द्रो देवता वयसाममनोज्ञावाचं श्रुत्वैतत्सूक्तं जपेत् सूत्रितं-
च—वयसाममनोज्ञावाचः श्रुत्वा कनिक्रदज्जनुषं प्रब्रुवाण इति सूक्ते जपेदिति ।

तत्र प्रथमा—

कर्निक्रदज्जनुषं प्रब्रुवाण इयति वाचमरिते वनावम् ।

सुमङ्गलं शकुने भवासि मात्वा काचिदभिभा विश्व्या विदत् ॥ १ ॥

कर्निक्रदत् । जनुषम् । प्रब्रुवाणः । इयति । वाचम् ।

अरिता इव । नावम् । सुमङ्गलः । च । शकुने । भवासि । मा ।

त्वा । का । चित् । अभिभा । विश्व्या । विदत् ॥ १ ॥

कनिक्रदत् पुनः पुनः शब्दायमानः जनुषं जनिष्यमाणमर्थं प्रब्रुवाणः सूचयन् कपिञ्ज-
लः अरितेव कर्णधार इव नावा वाचमियति प्रेरयति अथ प्रत्यक्षकृतः हेशकुने कपिञ्जलं त्वं सुमङ्गलः
प्रकृष्टकल्याणश्च भवासि भव किञ्च काचिदभिभा कोप्यभिभवः त्वात्वां विश्व्या विश्वतः सर्वा-
सुदिक्षु माविदत् मामापत् शकुनिः शक्रोत्युन्नेतुमात्मानं न्यक्रन्दीज्जन्म प्रब्रुवाणो यथास्य शब्द-
स्तथानामेरयति वाचमीरयिते वनावं सुमङ्गलं शकुने भव कल्याणमङ्गलो मङ्गलं गिरते गृणात्यर्थे गि-
रत्यर्थानि तिवेतियास्कः ॥ १ ॥

१. बारम्बार शब्दायमान और भविष्यवक्ता कपिञ्जल जैसे कर्णधार नीका को परिचालित करता है, वैसे ही वाक्य को प्रेरित करता है । शकुनि, तुम कल्याण-सूचक होओ । किसी ओर से किसी प्रकार की पराजय तुम्हारे पास न आये ।

अथद्वितीया—

मात्वा॑ श्येन॒ उद्ध॑धीन्मा॒सुप॒र्णो॑ मात्वा॒ विद॑दिषु॒ मान्वी॑रो अस्ता॑ ।
पि॒त्र्याम॑नु॒प्रदि॑शं॒ कनि॑क्रदत्सु॒मङ्ग॒लो भ॒द्रवा॑दीव॒ देह ॥ २ ॥

मा । त्वा । श्येनः । उत् । व॒धीत् । मा । सु॒ऽप॒र्णः । मा । त्वा ।
वि॒दत् । इषु॑मान् । वी॒रः । अस्ता॑ । पि॒त्र्याम् । अनु॑ । प्र॒दिश॑म् ।
कनि॑क्रदत् । सु॒ऽम॒गलः । भ॒द्र॒वा॒दी । व॒द । इह ॥ २ ॥

हेशकुने त्वात्वां श्येनः प्रबलः पक्षिविशेषो मावधीत्वमार्हिंसीव उतापिच सुपर्णः गरुडः पक्षिविशेषोमावधीत् मार्हिंसीव तथाइषुमान् बाणवानवीरः अस्ता शराणांक्षेपा धन्वीत्वा त्वांमाविदत्वमाप्रापत् किञ्च पित्र्यांप्रदिशंदक्षिणांदिशमनुदक्षिणस्यांदिशीत्यर्थः कनिक्कद- त् पुनःपुनःशब्दंकुर्वन् सुमङ्गलः कल्याणमङ्गलः भद्रवादीशोभनवादीसन् इहास्मद्विषये वद मङ्गलंसूचय ॥ २ ॥

२. शकुनि, तुम्हें श्येन पक्षी न मारे—गरुड़ पक्षी भी न मारे । वह बलवान्, वीर और धनुर्धारी होकर तुम्हें न प्राप्त करे । दक्षिण दिशा में बार-बार शब्द करके और सुमंगल-शंसी होकर हमारे लिए प्रियवादी बनो ।

अव॑क्रन्द॒ दक्षि॑णत॒ गृहा॑णां॒ सुम॑ङ्ग॒लो भ॒द्रवा॑दीशकुन्ते ।
मानः॑ स्तेन॒ ईश॑त॒ माघ॑शंसो॒ बृह॑द्दे॒मवि॒दथे॑ सु॒वीराः ॥ ३ ॥ ११ ॥

अव॑ । क्र॒न्द । द॒क्षि॒णतः॑ । गृ॒हा॒णाम् । सु॒ऽम॒ङ्गलः॑ । भ॒द्र॒वा॒दी ।
श॒कुन्ते॑ । मा । नः॑ । स्तेनः॑ । ई॒श॒त॒ । मा । अ॒घ॒शंसः॑ ।
बृ॒हत् । व॒दे॒म । वि॒दथे॑ । सु॒वीराः॑ ॥ ३ ॥ ११ ॥

शकुन्ते हेकपिअल त्वंसुमङ्गलोभद्रवादीचसन् गृहाणांदक्षिणतः दक्षिणस्यांदिशिअव- क्रन्द शब्दंकुरु दक्षिणतःशब्दायमानःशकुन्तोमङ्गलसूचकोहि नोस्माकं स्तेनस्तस्करोमाई- शतमाईशिष्ट अघशंसः अनर्थकानांशंसकोपिमेशिष्ट उत्तमःपादोव्याख्यातचरः ॥ ३ ॥

३. शकुनि, सुमंगल-सूचक और प्रियवादी होकर घर की दक्षिण दिशा में बोलो, जिससे चोर और दुष्ट व्यक्ति हमारे ऊपर प्रभुत्व न करे । पुत्र और पौत्रवाले होकर हम इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करें ।

प्रदक्षिणितितृचमेकादशं सूक्तं गार्त्तमदं जागतं तथा चानुक्रान्तं—प्रदक्षिणि जागतं मध्ये-
ति शक्यं ष्वेति द्वितीयातिशकरी अष्टिर्वा इतरेजगत्यौ कपिञ्जलरूपीन्द्रो देवता वयसाममनो-
ज्ञावाचं श्रुत्वा प्रदक्षिणितिसूक्तं जपेत् सूत्रं प्रागेवोदाहृतम् ।

तत्र प्रथमा—

प्रदक्षिणिदभिगृणन्तिकारवोवयोवदन्तऋतुथाशकुन्तयः ।
उभेवाचौवदतिसामगाइवगायत्रंचत्रैष्टुभंचानुराजति ॥ १ ॥

प्रदक्षिणित् । अभि । गृणन्ति । कारवः । वयः । वदन्तः ।
ऋतुथा । शकुन्तयः । उभे इति । वाचौ । वदति । सामगाः इव ।
गायत्रम् । च । त्रैस्तुभम् । च । अनु राजति ॥ १ ॥

शकुन्तयः कपिञ्जलः ऋतुथा कालेकालेव योजं वदन्तः सूचयन्तः कारवः स्तोतार इव प्र-
दक्षिणित् प्रदक्षिणं अभिगृणन्ति अभिवदन्तु बहुवचनं पूजार्थं किञ्च उभेवाचौ गानं च श्रौतं च
सामगा इव गायत्रं च त्रैष्टुभं च सामनीव शकुन्तिर्वदति अनुराजति च शृण्वतो नुरक्तान् करो-
तीत्यर्थः ॥ १ ॥

१. समय-समय पर अन्न की खोज करके स्तोताओं की तरह शकुनि-
गण प्रदक्षिण करके शब्द करें। जैसे सामगायक लोग गायत्री और
त्रिष्टुप् (दोनों साम) का उच्चारण करते हैं, वैसे ही कपिञ्जल भी
दोनों वाक्य उच्चारण करता और श्रोताओं को अनुरक्त करता है।

अथ द्वितीया—

उद्गातेव शकुने सामगायसि ब्रह्मपुत्र इव सवनेषु शंससि ।
वृषेव वाजी शिशुमती रपीत्या सर्वतो नः शकुने भद्रमा
वद विश्वतो नः शकुने पुण्यमावद ॥ २ ॥

उद्गाता इव । शकुने । साम । गायसि । ब्रह्मपुत्रः इव । सवनेषु ।
शंससि । वृषा इव । वाजी । शिशुमतीः । अपि इत्य । सर्वतः ।
नः । शकुने । भद्रम् । आ । वद । विश्वतः । नः । शकुने । पुण्यम् ।
आ । वद ॥ २ ॥

शकुने हेकपिञ्जल उद्गातेवसाम यथोद्गातासामगायति तथात्वंगायसि गानस्वनं करोषि ब्रह्मपुत्र इव यथा ब्राह्मणाच्छंसीसं वनेषु शस्त्राणि शंसति तथात्वं कालेषु शंससि श्रौतस्वरं करोषि वृषेव वाजी सेचनसमर्थोऽश्वः शिशुमतीर्वडवा अपीत्य अभिगत्य यथाशब्दं करोति तथात्वमपि वद शिष्टं स्पष्टम् ॥ २ ॥

२. शकुनि, जैसे उद्गीता साम गान करते हैं, वैसे ही तुम भी गाओ। यज्ञ में ब्रह्मपुत्र ऋषिबन् की तरह तुम शब्द करो। जैसे सेचन-समर्थ अश्व अश्वी के पास जाकर शब्द करता है, वैसे ही तुम भी करो। शकुनि, तुम सर्वत्र हमारे लिए मंगल-सूचक और पुण्य-जनक शब्द करो।

अथ तृतीया—

आवदंस्त्वं शकुने भद्रमावदतूष्णीमासीनः सुमतिं चिकिद्दिनः ।

यदुत्पतन्वदसि कर्करि यथा बृहद्देम विदथे सुवीराः ॥ ३ ॥ १२ ॥

आवदन् । त्वम् । शकुने । भद्रम् । आ । वद । तूष्णीम् । आसीनः ।

सुष्टमिम् । चिकिद्दि । नः । यत् । उत्पतन् । वदसि ।

कर्करिः । यथा । बृहत् । वदेम् । विदथे । सुवीराः ॥ १२ ॥

शकुने हेकपिञ्जल आवदन् शब्दं कुर्वन् त्वं भद्रमावद मङ्गलं वद तूष्णीमासीनः तूष्णीं तिष्ठ-
न्नपिनोस्माकं सुमतिं चिकिद्दि बुद्ध्यस्वयद्यदा उत्पतन्वदसि तदा कर्करि यथा कर्करिर्वदति कर्करि-
र्वाद्यविशेषः अन्यद्वाख्यातचरम् ॥ ३ ॥

३. शकुनि, जिस समय तुम शब्द करते हो, उस समय हमारे लिए मंगल-सूचना करते हो। जिस समय चुप रहकर तुम बैठते हो, उस समय हमारे प्रति सुप्रसन्न रहते हो। उड़ने के समय तुम कर्करि (एक बाजा) की तरह शब्द करते हो। हम पुत्र और पीत्रवाले होकर इस यज्ञ में प्रभूत स्तुति करें।

॥ इति द्वितीयस्याष्टमे द्वादशो वर्गः ॥ १२ ॥

॥ इति द्वितीयमण्डले चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ४ ॥

॥ इति गार्त्समदं द्वितीयमण्डलं समाप्तम् ॥ २ ॥

॥ अथतृतीयमण्डलम् ॥

वैश्वामित्रे तृतीये मण्डले पञ्चानुवाकाः तत्र प्रथमे अनुवाके द्वादश सूक्तानि तत्र सोमस्य मेति त्रयो-
विंशत्युचं प्रथमं सूक्तं तथा चानुक्रान्तं—सोमस्य न्यधिकेति अस्य मण्डलस्य द्रष्टव्यं विश्वामित्र-
ऋषिः अनुकृत्वान्निष्ठुषेन्द्रः मण्डलादिष्वग्रेयमिति परिभाषयाग्निर्देवता प्रातरनुवाकाश्विनश-
स्त्रयोत्सैष्टुभेन्द्रसि विनियोगः तथा च सूत्रम्—सोमस्य मातवसंपत्यग्निरिति त्रीणीति ।

तत्र प्रथमा—

सोमस्य मातवसं वक्ष्ये वह्निं च कर्त्तव्यं विदथे यजध्वै ।

देवाँ अच्छा दीद्यद्युञ्जे अद्रिं शमाये अग्ने तन्वं जुषस्व ॥ १ ॥

सोमस्य । मा । तवसम् । वक्षि । अग्ने । वह्निम् । च कर्त्तव्यं ।

विदथे । यजध्वै । देवान् । अच्छ । दीद्यत् । युञ्जे । अद्रिम् ।

शमः आये । अग्ने । तन्वम् । जुषस्व ॥ १ ॥

हे अग्ने त्वं विदथे यज्ञे यजध्वै यष्टुं सोमस्य वह्निं बोढारं यं मा मां च कर्त्तव्यं कृतवानसि तं मा
तवसंतपस्विनं बलिनं वक्षि कामयस्व किञ्च हे अग्ने देवानच्छ अभिलक्ष्य दीद्यत् दीप्यमानो हं
अद्रिं ग्रावाणं युञ्जे अभिषवणाय युनज्मि शमाये शाम्यामि च तथा मन्त्रान्तरं—ऋतेन देवः सवि-
ता शमायतेति । यद्वा शमाये त्सौमि शशमानः रञ्जयतीति स्तुतिकर्मसुपाठात् तथा च मन्त्रान्तरं—
सो अग्नैर्देवेश शमे च मर्त इति । किञ्च हे अग्ने तन्वं शरीरं जुषस्वरक्षायै सेवस्व यद्वा कर्माणि तन्व-
न्तं मां सेवस्वेत्यर्थः ॥ १ ॥

१. अग्निदेव, यज्ञ करने के लिए तुमने मुझे सोम का वाहक किया
है; इसलिए मुझे बलवान् करो । अग्नि, मैं प्रकाशमान होकर, देवों
को लक्ष्य कर, अभिषवण के लिए, प्रस्तरखंड ग्रहण और स्तव करता
हूँ । अग्नि, तुम मेरे शरीर की रक्षा करो ।

अथ द्वितीया—

प्राञ्च यज्ञं चक्रमवर्धतां गीः समिद्धि रग्निं नमसा दुवस्यन् ।

दिवः शशासुर्विदथा कवीनां गृत्साय चित्तवसे गा तुमीषुः ॥ २ ॥

प्राञ्चम् । यज्ञम् । चक्रम् । वर्धताम् । गीः । समित् इक्षिः । अग्निम् ।

नमसा । दुवस्यन् । दिवः । शशासुः । विदथा । कवीनाम् ।

गृत्साय । चित् । तवसे । गा तुम् । ईषुः ॥ २ ॥

हेअग्ने वयं यज्ञं प्राञ्चं प्रकर्षेणगच्छन्तं चरुम अकार्ष्म गीः मदीयास्तुतिः वर्धतां एधतां अग्निमिन्द्रिर्नमसाहविषाचदुवस्यन् अस्मदीयाः परिचरेयुः किञ्च दिवोद्युलोकादागत्य देवाः कवीनां स्तोतृणां विदथा ज्ञानानि स्तोत्राणिवाशशासुः अन्व-शिषन् अपिच गृत्साय गृणातेरिदंरूपं स्तोतव्यायाग्नये तवसेवृद्धाय गातुंस्तोतुं ईषुश्चिद स्तोतारइच्छन्तिच चिदितिचार्थे ॥ २ ॥

२. अग्नि, हमने भली भाँति यज्ञ किया है। हमारी स्तुति वर्द्धित हो। समिधा और हव्य-द्वारा लोग अग्नि की परिचर्या करें। द्युलोक से आकर देवों ने स्तोताओं को स्तोत्र सिखाया है। स्तोतागण स्तवनीय और प्रवृद्ध अग्नि की स्तुति करने की इच्छा करते हैं।

मयोदधेमेधिरःपूतदक्षोदिवःसुबन्धुर्जनुषापृथिव्याः।

अविन्दन्नुदर्शतमप्स्व अन्तर्देवासोअग्निमपसिस्वसृणाम् ॥ ३ ॥

मयः। दधे। मेधिरः। पूतदक्षः। दिवः। सुबन्धुः। जनुषा।

पृथिव्याः। अविन्दन्। ऊँ इति। दर्शतम्। अप्सु। अन्तः।

देवासः। अग्निम्। अपसि। स्वसृणाम् ॥ ३ ॥

मेधिरः मेधावान् प्राज्ञः पूतदक्षः शुद्धबलः जनुषा जन्ममात्रेणसुबन्धुः शोभन-बन्धुः स्वतएवबन्धुरितियावत् योमिर्दिवोद्युलोकस्य पृथिव्याः भूमेश्चमयः सुखंदधेविदधा-ति देवानामनुष्याणांचसुखंकरोतीतियावत् तंदर्शतं दर्शनीयमग्निं देवासोदेवाः स्वसृणां स-रणशीलानानदीनामप्स्वन्तर्गुहं स्थितं अपसि यज्ञवहनरूपेकर्मणिनिमित्ते उइतिपूरणः अ-विन्दन् लब्धवन्तः ॥ ३ ॥

३. जो मेधावी, विशुद्ध-बल-शाली और जन्म से ही उत्कृष्ट बन्धु हैं, जो द्युलोक का सुख-विधान करते हैं, उन्हीं दर्शनीय अग्नि को, देवों ने, यज्ञ-कार्य के लिए, वहनशील नदियों के जल के बीच, प्राप्त किया है।

अवर्धयन्त्सुभगंसप्तयह्वीःश्वेतंजज्ञानमरुषमंहित्वा।

शिशुंनजातमभ्यारुरश्वदेवासोअग्निंजनिमन्वपुष्यन् ॥ ४ ॥

अवर्धयन्। सुभगम्। सप्त। यह्वीः। श्वेतम्। जज्ञानम्। अरुषम्।

मंहित्वा। शिशुम्। न। जातम्। अग्निं। आरुः। अश्वः।

देवासः। अग्निम्। जनिमन्। वपुष्यन् ॥ ४ ॥

सप्त सर्पणशीलाः यद्दीर्यह्वयः महत्योनयः सुभगं शोभनधनं श्वेतंशुभ्रं जज्ञानं
जातं महित्वामहत्त्वेन अरुषमारोचमानं अप्सुस्थितमग्निं अवर्धयन् स्वकार्यभूताभिरोषधीभिर्वृ-
द्धिमापितवत्यः यद्वा दिव्यमग्निं अपोवर्धयन्ति अबिन्धनत्वात्तस्य किञ्च शिशुंनजातं यथाजातं
शिशुंनश्वाः बडवाः अश्वारुः अभिगच्छन्ति तथानयः उत्पन्नमग्निं अश्वारुः अभिजग्मुः
अपिचदेवासः देवाः अग्निंजनिमन् जन्मन्युदकेवा वपुष्यन् वपुर्दीप्तिमकुर्वन् ॥ ४ ॥

४. शोभन धनवाले, शुभ्र और अपनी महिमा से दीप्तिशाली
अग्नि के उत्पन्न होते ही उन्हें सात नदियों ने संवर्द्धित किया था।
जैसे अश्वी नवजात शिशु के पास जाती है, वैसे ही नदियाँ नवजात
अग्नि के पास गई थीं। उत्पत्ति के साथ ही अग्नि को देवों ने दीप्तिमान्
किया।

शुक्रेभिर्ऋजैरजाततन्वान्ऋतुं पुनानः कविभिः पवित्रैः ।

शोचिर्वसानः पर्यायुरपांश्रियोमिमीते बृहतीरनूनाः ॥ ५ ॥ १३ ॥

शुक्रेभिः । अङ्गैः । रजः । आ३त३त३न्वान् । ऋतुम् । पुनानः ।

क॒वि॒भिः । प॒वि॒त्रैः । शो॒चिः । व॒सानः । प॒रि॒ । आ॒युः । अ॒पाम् ।

श्रि॒यः । मि॒मी॒ते । बृ॒ह॒तीः । अ॒नू॒नाः ॥ ५ ॥ १३ ॥

अग्निः शुक्रेभिः शुक्रैरङ्गैस्तेजोभिरजोन्तरिक्षमाततन्वान् आततन्वन् व्याप्नुवन् ऋतुं
कर्मणां कर्तारं यजमानं कविभिः क्रान्तप्रज्ञैः स्तोतव्यैर्वापवित्रैः शोधकैस्तेजोभिः पुनानः शो-
धयन् शोचिर्दीप्तिवत्स्थानीयं परिपरितो वसानः आच्छादयन् अपां अपस्पृतां कर्मवतां आयु-
रजं बृहतीः प्रभूताः अनूनाः संपूर्णाः श्रियः संपदश्च मिमीते करोति ॥ ५ ॥

५. शुभ्रवर्ण तेज के द्वारा अन्तरिक्ष को व्याप्त करके अग्निदेव
यजमान को स्तुति-योग्य और पवित्र तेज के द्वारा परिशोधित करते तथा
दीप्ति का परिधान करके यजमान को अन्न और प्रभूत तथा सम्पूर्ण
सम्पत्ति देते हैं।

व॒व्राजा॑सीम॒न॒दती॑र॒द॒ब्धा॑दि॒वो॒य॒ह्नी॑र॒व॒साना॑ अन॒ग्नाः ।

सना॑अ॒त्र॒यु॒व॒तयः॑ स॒यौनी॑रेकं॒गर्भ॑दधिरे॒स॒वार्णीः॑ ॥ ६ ॥

व॒व्राज॑ । सीम् । अ॒न॒दतीः । अ॒द॒ब्धाः । दि॒वः । य॒ह्नीः । अ॒व॒सानाः ।

अ॒न॒ग्नाः । स॒नाः । अ॒त्र । यु॒व॒तयः । स॒यौनीः । ए॒कम् । गर्भ॑म् ।

द॒धिरे॑ । स॒प्त । वा॒र्णीः ॥ ६ ॥

अनदतीः अभक्षयन्तीः अदब्धाः अहिंसिताः मातृभूताः अपोभिः सींसर्वतोवव्राज
व्रजति अग्निरपांशोषकः तंचापः शमयन्ति तदुभयमिहनास्तीत्युक्तं भवति कीदृश्यस्ताः दिवो-
यह्वीः अन्तरिक्षस्यापत्यभूताः अवसानाः वस्त्रमनाच्छादयन्त्यः वस्त्रस्थानीयस्य जलस्य वि-
द्यमानत्वात् अतएव नग्नाः किञ्च ता अपिसनाः सनातन्यः युवतयः नित्यतरुण्यः नित्यवृद्धा इ-
त्यर्थः सयोनीः समानमन्तरिक्षं योनिस्थानं यासां ताः सप्तवाणीः नद्यः एकं अग्निगर्भं गर्भस्थं
दधिरेदधते ॥ ६ ॥

६. अग्नि जल के चारों ओर जाते हैं। वह जल अग्नि को नहीं
बुझाता अथवा वह अग्नि-द्वारा नहीं सुखता। अन्तरिक्ष के अपत्य-
भूत अग्नि वस्त्र से आच्छादित नहीं हैं; तौ भी, जल से वेष्टित होने के
कारण, नग्न भी नहीं हैं। सनातन, नित्य, तरुण और एक स्थान से
उत्पन्न सात नदियाँ एक अग्नि का गर्भ धारण करती हैं।

स्तीर्णा अस्य संहतो विश्वरूपा घृतस्य योनौ स्रवथे मधूनाम् ।

अस्थुरत्र धेनवः पिन्वमाना महीदस्मस्य मातरा समीची ॥ ७ ॥

स्तीर्णाः । अस्य । समुहृतः । विश्वरूपाः । घृतस्य । योनौ ।

स्रवथे । मधूनाम् । अस्थुः । अत्र । धेनवः । पिन्वमानाः । मही इति ।

दस्मस्य । मातरा । समीची इति समुद्भिची ॥ ७ ॥

घृतस्योदकस्य योनौ स्थाने अन्तरिक्षे संहतः पुञ्जीभूताः हन्तेः किप् विश्वरूपाः नाना-
रूपाः स्तीर्णाः सर्वत्र प्रसृताः अस्याग्नेः शमयः मधूनामुदकानां स्रवथे स्रवणे निमित्ते अस्थु-
स्तिष्ठन्ति पिन्वमानाः पूर्यमाणाः अत्र अग्नौ आपः धेनवः सर्वेषां प्रीणयिष्यः अभवन् समी-
ची समञ्चत्यौ शोभमाने मही महत्यौ द्यावापृथिव्यौ दस्मस्य दर्शनीयस्याग्नेर्मातरा मातरौ
भवतः ॥ ७ ॥

७. अल-वर्षण के अन्तर जल के गर्भ-स्वरूप और अन्तरिक्ष में पुञ्जी-
भूत नानाधर्ण अग्नि की किरणें रहती हैं। इस अग्नि में जलरूप स्थूल
धेनुएँ सबकी प्रीति-दायिका होती हैं। सुन्दर और महान् द्यावा-पृथिवी
दर्शनीय अग्नि के माता-पिता हैं।

बभ्राणः सूनो सहस्रो व्यद्यौ दधानः शुक्रारभसावपूषि ।

श्रोतन्ति धारामधुनो घृतस्य वृषाय त्रवा वृधे काव्येन ॥ ८ ॥

बभ्राणः । सूनो इति । सहस्रः । वि । अद्यौत् । दधानः । शुक्रा ।

रभसा । वपूषि । श्रोतन्ति । धाराः । मधुनः । घृतस्य । वृषा ।

यत्र । वृधे । काव्येन ॥ ८ ॥

हेसहसःसूनो सहसस्पुत्रअग्ने वभ्राणः सर्वैर्धार्यमाणःवं शुक्राशुक्राणिभास्वराणिरभसा
वेगवन्ति वर्ष्षि अर्चिषिदधानः धारयस्त्वं व्यद्यौत विद्योतसे वृषाग्निः यत्रयस्मिन्यजमानेकाव्ये
नस्तोत्रेणववृधेवृद्धिप्रामोतितदानीमधुनः अत्यन्तं मधुरस्यघृतस्यउदकस्यधाराः श्रोतन्ति स-
वन्तेयदायजमानस्तोत्रेणअग्निस्तुष्टोभवति तदानींवृष्टिर्भवतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

८. बल क पुत्र, सबक द्वारा तुम्हें धारण करने पर तुम उज्ज्वल,
और वेगवान् किरण धारण करके प्रकाशित होओ। जिस समय अग्नि
यजनान के स्तोत्र-द्वारा बढ़ते हैं, उस समय मधुर जलधारा गिरती है।

पितुश्चिदूर्ध्वजनुषाविवेदन्यस्यधाराअसृजद्विधेनाः ।

गुहाचरन्तंसखिभिःशिवेभिर्दिवोयह्वीभिर्नगुहाबभूव ॥ ९ ॥

पितुः । चित् । ऊर्ध्वः । जनुषा । विवेद । वि । अस्य । धाराः ।

असृजत् । वि । धेनाः । गुहा । चरन्तम् । सखिभिः । शिवेभिः ।

दिवः । यह्वीभिः । न । गुहा । बभूव ॥ ९ ॥

पितुः अन्तरिक्षस्यऊर्ध्वः ऊर्ध्वःस्थानोयजलप्रदेशंअयमग्निर्जनुषास्वयमेवविवेद जानाति
किंचायमग्निः अस्योधसःसंबन्धिन्योधाराः पयोधाराः व्यसृजत् विसृष्टवान् धेनामाध्यमिका-
वाचः विसृजति शिवेभिः शिवंकरैः सखिभिः आत्मनःसखिभूतैर्वायुभिः दिवोयह्वीभिः अन्त-
रिक्षस्यापत्यभूताभिरद्भिश्चसह गुहागुहायांचरन्तं वर्तमानमेनमग्निगुहाचित् गुहायांस्थितः को-
पिनबभूव प्राप्तुंसमर्थोनाभवत् ॥ ९ ॥

९. जन्म के साथ ही अग्नि ने पिता (अन्तरिक्ष) के अधस्तन जल-
प्रदेश को जाना था और अधस्तन-सम्बन्धिनी धारा या वृष्टि और
अन्तरिक्षचारी वज्र को गिराया था। अग्नि, शुभकर्ता वायु आदि
बन्धुओं के साथ, अवस्थान करते और अन्तरिक्ष के अपत्यभूत जल
के साथ गुहा में वर्तमान रहते हैं। इन अग्नि को कोई नहीं पाता।

पितुश्चगर्भजनितुश्चबभ्रेपूर्वी रेकोअधयत्पीप्यानाः ।

वृष्णोसपत्नीशुचयेसबन्धूउभेअस्मैमनुष्येइतिपाहि ॥ १० ॥ १४ ॥

पितुः । च । गर्भम् । जनितुः । च । बभ्रे । पूर्वीः । एकः ।

अधयत् । पीप्यानाः । वृष्णे । सपत्नी इति सप्तपत्नी । शुचये ।

सबन्धू इति सप्तबन्धू । उभे इति । अस्मै । मनुष्ये इति ।

नि । पाहि ॥ १० ॥ १४ ॥

अयमग्निः पितुश्च अन्तरिक्षस्य गर्भं वृष्टिद्वारा गर्भभूतं जनितुः सर्वस्य लोकस्य जनयितुश्च ब्रह्मणश्च लोकं वज्रे विभक्तिं एक एवाग्निः पूर्वीर्बह्वोः पीप्यानाः प्यायमानाः वृद्धिप्राप्ताः ओषधीः अधयत धयति भक्षयति सपत्नी समान एकः सूर्यः पतिर्यथोक्ते मनुष्ये मनुष्येभ्यो हिते उभेद्या-वापृथिव्यौ वृष्णे वर्षित्रे अस्मै शुचये अग्नये स बन्धू भवतः अनयोः अग्निरेव बन्धुरित्यर्थः हे अग्ने त्वं तेद्यावापृथिव्यौ निपाहि नितरां रक्ष ॥ १० ॥

१०. अग्नि पिता (अन्तरिक्ष) और जनयिता का गर्भ धारण करते हैं। एक अग्नि बहुतर वृद्धि को प्राप्त ओषधि का भक्षण करते हैं। सपत्नी और मनुष्यों की हितकारिणी द्यावा-पृथिवी अभीष्टवर्षी अग्नि के बन्धु हैं। अग्नि, तुम द्यावा-पृथिवी को अच्छी तरह बचाओ।

उरौमहानिनिबाधेववर्धापोअग्निंयशसःसंहिपूर्वीः ।

ऋतस्ययोनौवशयदमूनाजामीनामग्निरपसिस्वसृणाम् ॥ ११ ॥

उरौ । महान् । अनिबाधे । ववर्ध । आपः । अग्निम् । यशसः ।

सम् । हि । पूर्वीः । ऋतस्य । योनौ । अशयत् । दमूनाः ।

जामीनाम् । अग्निः । अपसि । स्वसृणाम् ॥ ११ ॥

महानयमग्निः अनिबाधे असंबाधे उरौ विस्तीर्णेन्तरिक्षे ववर्ध वर्धते अस्य वर्धने कारण-माह—हियस्मात्कारणात् पूर्वीर्बह्व्यः यशसः यशोऽन्नं तद्वत्य आपः अग्निं संवर्धयन्ति एवं अग्नि-वृद्धिप्राप्तोऽग्निः ऋतस्य उदकस्य योनौ स्थानेन्तरिक्षे स्थितः स्वसृणां स्वतः सरन्तीनां जामीनां भगिनी स्थानीयानां नदीनां हेतुभूते अपसिपयसि दमूनाः दान्तमनाः सन् अशयत् शेते ॥ ११ ॥

११. महान् अग्नि असम्बाध और विस्तीर्ण अन्तरिक्ष में वर्द्धित होते हैं; क्योंकि बहु-अन्नवान् जल उनको अच्छी तरह वर्द्धित करता है। जल के जन्मस्थान अन्तरिक्ष में स्थित अग्नि भगिनी-स्थानीया नदियों के जल में प्रशान्त चित्त से शयन करते हैं।

अथ द्वादशी—

अक्रोनबभ्रिःसमिथेमहीनादिदृक्षेयःसूनवेभाक्जीकः ।

उदुस्त्रियाजनितायोजजानापांगर्भो नृतमोयहोअग्निः ॥ १२ ॥

अक्रः । न । बभ्रिः । समिथे । महीनाम् । दिदृक्षेयः । सूनवे ।

भाः ऽक्रजीकः । उत् । उस्त्रियाः । जनिता । यः । जजान ।

अपाम् । गर्भः । नृतमः । यहः । अग्निः ॥ १२ ॥

जनिता सर्वस्यलोकस्यजनयिता अपांडदकानांगर्भः गर्भरूपः नृतमः नेतृतमः अति-
शयेनमनुष्याणारक्षिता यद्ब्रह्मः महान् योऽग्निः अक्रः परेषामाक्रमितापरैरनाक्रमणीयोवा ने-
तिपादपूरणः समिधेसद्गुप्ते महीनामहतीनांस्वसेनानां बभ्रिःभर्ता दिदृक्षेयः सर्वैर्दर्शनीयः भा-
ऋजीकः स्वदीप्त्याप्रकाशमानः सोऽग्निः सूनवेहविषांप्रदात्रे यजमानाय तदर्थं उल्लियाः अपः
उज्जजानउदजनयत् सूनवे धूपेणे इत्यस्माद्धातोरौणादिकोनुपत्ययः ॥ १२ ॥

१२. जो अग्निदेव समस्त संसार के जनक, जल के गर्भभूत, मनुष्यों के सुरक्षक, महान्, शत्रुओं के आक्रमणकर्त्ता, संग्राम में अपनी महती सेना के रक्षक, सबके दर्शनीय और अपनी दीप्ति से प्रकाशमान हैं, उन्होंने ही यजमान के लिए जल उत्पन्न किया है।

अपांगर्भैर्दर्शतमोषधीनां वनाजजानसुभगाविरूपम् ।

देवासंश्चिन्मनसासंहिजग्मुःपनिष्ठंजातंतवसंदुवस्यन् ॥ १३ ॥

अपाम् । गर्भम् । दर्शितम् । ओषधीनाम् । वना । जजान् ।

सुभगा । विरूपम् । देवासः । चित् । मनसा । सम् । हि ।

जग्मुः । पनिष्ठम् । जातम् । तवसम् । दुवस्यन् ॥ १३ ॥

सुभगा सुभाष्या वना सर्वैर्वननीया अरणिः दर्शतं दर्शनीयं विरूपं नानाविधरूपं अपां ओषधीनांचगर्भैर्आगजजान अजनयत् देवासश्चित् सर्वदेवाअपि पनिष्ठं स्तुत्यं तवसं वृद्धं जातं जातमात्रं तमग्निं मनसास्तुत्यासंजग्मुः उपागच्छन् हीतिपूरणः तएवदुवस्यन्पर्यचरन् ॥ १३ ॥

१३. सोभाग्यशाली अरणि ने दर्शनीय, विविध रूपवान् तथा जल और ओषधियों के गर्भभूत अग्नि को उत्पन्न किया है। सारे देवता लोग भी स्तुति-योग्य, प्रवृद्ध तथा सद्योजात अग्नि के पास स्तुति-सम्पन्न होकर गये थे। उन्होंने अग्नि की परिचर्या भी की थी।

बृहन्तइन्द्रानवोभाऋजीकमग्निंसचन्तविद्युतो नशुक्राः ।

गुहैववृद्धंसदसिस्वेअन्तरपारऊर्वेअमृतंदुहानाः ॥ १४ ॥

बृहन्तः । इत् । भानवः । भाःऋजीकम् । अग्निम् । सचन्त ।

विद्युतः । न । शुक्राः । गुहाइव । वृद्धम् । सदसि । स्वे ।

अन्तः । अपारे । ऊर्वे । अमृतम् । दुहानाः ॥ १४ ॥

अपारेअगाधेऊर्वेसमुद्रे अन्तर्गर्ध्वे अमृतं उदकंदुहानाः क्षरन्तः बृहन्तइव महान्तएव भानवःरश्मयः शुक्राः दीप्यमानाः विद्युतो न विद्युतइवस्वेस्वकीयेसदसि सद्नेअन्तरिक्षे गुहै-
वगुहायामिववृद्धंप्रवृद्धं भाऋजीकं प्रभयादीप्यमानं अग्निंसचन्तआश्रयन्ति ॥ १४ ॥

१४. दीप्तिशाली बिजली की तरह महान्, सूर्यगण अगाध समुद्र के बीच अमृत का दोहन करके, गुहा की तरह, अपने भवन अन्तरिक्ष में प्रवृद्ध और प्रभा-द्वारा प्रदीप्त अग्नि का आश्रय करते हैं।

ईळेचत्वायजमानोहविर्भिरीळेसखित्वंसुमतिनिकामः ।

देवैरवोमिमीहिसंजरित्रेरक्षाचनोदम्येभिरनीकैः ॥ १५ ॥ १५ ॥

ईळे । च । त्वा । यजमानः । हविःभिः । ईळे । सखित्वम् ।

सुष्टमतिम् । निष्कामः । देवैः । अवः । मिमीहि । सम् । जरित्रे ।

रक्षा । च । नः । दम्येभिः । अनीकैः ॥ १५ ॥ १५ ॥

यजमानोऽहं हविर्भिःसाधनैः त्वात्वां ईळे पूजयामि च पश्वादिलक्षणधनंचयाचे सुम-
तिशोभनांमति धर्मविषयांबुद्धिं निकामः नितरांकामयमानः त्वयासहसखित्वं ईळेयाचे
त्वंदेवैःसहजरित्रेस्तोत्रेस्तोत्रं कुर्वते मह्यं अस्मदर्थं अवः पश्वादिविषयांरक्षांसंमिमीहिकुरु
दम्येभिर्दमनीयैर्नियन्तव्यैः प्रयत्ननियन्तव्यतया उच्छृंखलतोका अनीकैस्तेजोभिः नः
अस्मान् रक्षच ॥ १५ ॥

१५. हव्य-द्वारा मैं यजमान तुम्हारी स्तुति करता हूँ। धर्म-क्षेत्र में बुद्धि पाने की इच्छा से तुम्हारे साथ बन्धुत्व के लिए प्रार्थना करता हूँ। देवों के साथ मुझ स्तोता के पशु आदि की और मेरी, दुर्दम्य तेज के द्वारा, रक्षा करो।

उपक्षेतारस्तवसुप्रणीतेमेविश्वानिधन्यादधानाः ।

सुरेतसाश्रवसातुजमानाअभिष्यामपृतनायूरदेवान् ॥ १६ ॥

उपक्षेतारः । तव । सुष्टप्रणीते । अग्ने । विश्वानि । धन्या । दधानाः ।

सुष्टरेतसा । श्रवसा । तुजमानाः । अभि । स्याम । पृतनायून् ।

अदेवान् ॥ १६ ॥

हेसुप्रणीते शोभनप्रणयन हेअग्ने तवउपक्षेतारः उपगन्तारः अत्रक्षितिर्गत्यर्थेवर्तते वि-
श्वानिसर्वाणिधन्याधन्यानिपश्वादिधनप्राप्तिहेतुभूतानिकर्माणि दधानाः विदधानाः कुर्व-
न्तः तुजमानाः हवींषिप्रयच्छन्तोवयं सुरेतसाशोभनवीर्येण श्रवसात्बल्लतेनानेनअदेवान्देवे-
भ्योन्यान् नजिवयुकन्यायेन राक्षसाएवगृह्णन्ते यज्ञविघ्नकारिणस्तान् पृतनायूंश्शरीराद्युपद्रव-
कारिणः शत्रूंश्चअभिष्यामअभिभवेम यद्वा देवान्अपूजयतः शत्रूनिविवायोज्यम् ॥ १६ ॥

१६. सुनेता अग्नि, हम तुम्हारा आश्रय चाहते हैं। हम समस्त धन की प्राप्ति का कारणीभूत कर्म करते और हव्य प्रदान करते हैं। हम तुम्हें धीर्यशाली अश्व प्रदान करके अदेवों और अहितकारी शत्रुओं को जीत सकें।

अथसप्तदशी-

आदेवानामभवःकेतुरग्रेमन्द्रोविश्वानिकाव्यानिविद्वान् ।
प्रतिमर्ताअवासयोदमूनाअनुदेवान् रथिरोयासिसाधन् ॥ १७ ॥

आ । देवानाम् । अभवः । केतुः । अग्रे । मन्द्रः । विश्वानि ।
काव्यानि । विद्वान् । प्रति । मर्तान् । अवासयः । दमूनाः । अनु ।
देवान् । रथिरः । यासि । साधन् ॥ १७ ॥

हेअग्रे मन्द्रः स्तुत्यः केतुर्यज्ञेषुदेवानां प्रज्ञापकस्त्वं आभवः आसमन्ताद्भवसि सर्वव्याप-
कोभवसीत्यर्थः किंच विश्वानि सर्वाणिकाव्यानियजमानादिभिःकृतानि स्तोत्राणिविद्वान्
जानन् दमूनादान्तमनाः त्वमर्तान् मर्त्यान् स्तोतृन् स्वाभिलषितवस्तुसंपादनेनप्रीतान् विधाय
गृहेषुप्रत्यवासयः प्रतिवासयसि रथिरः रथी त्वं साधन् देवानांहितानिकर्माणिसाधयन् देवान्
अनुयासिच अनुगच्छसिच ॥ १७ ॥

१७. अग्नि, तुम देवों के स्तवनीय दूत हो। तुम सारे स्तोत्रों के
ज्ञाता हो। तुम मनुष्यों को उनके अपने-अपने गृह में वास देते हो।
तुम रथी हो। तुम देवों का कार्य-साधन करके उनके पीछे-पीछे जाते हो।

निदुरोणेअमृतोमर्त्यानांराजाससादविदथानिसाधन् ।
घृतप्रतीकउर्वियाव्यद्यौदग्निर्विश्वानिकाव्यानिविद्वान् ॥ १८ ॥

नि । दुरोणे । अमृतः । मर्त्यानाम् । राजा । ससाद । विदथानि ।
साधन् । घृतः प्रतीकः । उर्विया । वि । अद्यौत् । अग्निः ।
विश्वानि । काव्यानि । विद्वान् ॥ १८ ॥

अमृतः नित्यः राजा राजमानोयोग्निः विदथानियज्ञान् साधन् साधयन् मर्त्यानां अ-
ग्निहोत्रिणां दुरोणेगृहे निषसाद निषीदति विश्वानिकाव्यानिविद्वान् जानन् घृतप्रतीकः घृते-
नसंधुक्षितावयवः उर्वियाविस्तीर्णः सोग्निः व्यद्यौत् विद्योतते ॥ १८ ॥

१८. नित्य राजा अग्नि यज्ञ का साधन करके मनुष्यों के गृह में बैठते
हैं। अग्नि सारे स्तोत्र जानते हैं। अग्नि का अंग घी के द्वारा दीप्ति-
युक्त है। विशाल अग्नि प्रकाशमान होते हैं।

आनोगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरूतिभिःसरण्यन् ।
अस्मेर्यिवहुलंसन्तरुत्रंसुवाचंसगंयशसंकधीनः ॥ १९ ॥

आ । नः । ग॒हि । स॒ख्येभिः । शि॒वेभिः । म॒हान् । म॒हीभिः ।

ऊ॒ति॒र्भिः । स॒र॒ण्यन् । अ॒स्मे इति । र॒यिम् । ब॒हुलम् ।

सम॑स्त॒रुत्रम् । सु॒श्वाच॑म् । भा॒गम् । य॒शस॑म् । क॒धि । नः ॥ १९ ॥

सरण्यन् सर्वत्रसरणंगमनमिच्छन् महांस्त्वं शिवेभिः शिवंकरैः सख्येभिः सख्यैः स-
खिकर्मभिः महीभिः महतीभिरूतिभीरक्षाभिश्चनोस्मान् प्रतिआगहि आगच्छ अस्मे अस्म-
भ्यं बहुलंविस्तीर्णं संतरुत्रं सर्वेषामुपद्रवाणां संतारकं सुवाचं शोभनवाचं भागंसर्वैर्भजनी-
यंयशसं यशसाकीर्त्यासंयुक्तंरयिधनं नोस्मभ्यं कृधिदेहि अस्मभ्यमितिपुनर्वचनमादरा-
तिशयार्थम् ॥ १९ ॥

१९. गमनेच्छु महान् अग्नि, मंगलमयी मंत्री और महान् रक्षा के
साथ हमारे पास आओ और हमें बहुल, निरुपद्रव, शोभन स्तुतिवाला
और कीर्तिशाली धन दो ।

ए॒ताते॑अ॒ग्नेज॑नि॒मा॒सना॑नि॒प्र॒पूर्व्या॑य॒नूत॑नानि॒वोच॑म् ।

म॒हान्ति॒वृष्णे॒सर्व॑ना॒कृते॑माज॒न्मन्ज॑न्म॒न्निहि॑तो॒जा॒तवे॑दाः ॥ २० ॥

ए॒ता । ते । अ॒ग्ने । ज॑नि॒म । स॒ना॒नि । प्र । पूर्॒व्याय॑ । नू॒त॒ना॒नि ।

वो॒च॒म् । म॒हान्ति॑ । वृष्णे॑ । सर्व॑ना । कृ॒ता । इ॒मा । ज॒न्मन्ज॑न्मन् ।

नि॒हि॒तः । जा॒तवे॑दाः ॥ २० ॥

हेअग्ने पूर्व्यायपुरातनायतेतुभ्यं सनानिसनातनानिमहद्भिःसंभजनीयानिवानूतनानि
अन्येष्वविद्यमानानि अद्यतनानिवा एताएतानिजनिम जन्मानिकर्माणिस्तोत्राणिवाप्रवोचं
प्रोक्तवानस्मि जातवेदाः जातप्रज्ञोजातधनोवा जन्मन्जन्मन् जायन्तइतिजन्मानः तेषुसर्वेषु
मनुष्येषुनिहितोयागार्थं तस्मैवृष्णे संपदांवर्षिन्ने अग्नये इमाइमानि महान्तिबृहन्ति सवना
सवनानि कृता कृतानि ॥ २० ॥

२०. अग्नि, तुम पुराण पुरुष हो । तुम्हें लक्ष्य करके इन सब सनातन
और नवीन स्तोत्रों का हम पाठ करते हैं । सर्व-भूतज्ञ अग्नि मनुष्यों के
बीच निहित हैं । उन अभीष्टवर्षी अग्नि को लक्ष्य करके हमने यह सब
सवन किया है ।

अथैकविंशी-

ज॒न्मन्ज॑न्म॒न्निहि॑तो॒जा॒तवे॑दा॒वि॒श्वामि॑त्रेभि॒रि॒ध्यते॑अ॒र्जसः॑ ।

तस्य॑व॒यंसु॑म॒तौय॒ज्ञिय॑स्यापि॒भ॒द्रेसौ॑म॒नसे॑स्याम ॥ २१ ॥

जन्मन्जन्मन् । निःहितः । जातश्चैदाः । विश्वामित्रेभिः ।
 इध्यते । अजस्रः । तस्य । वयम् । सुष्टमतौ । यज्ञियस्य ।
 अपि । भद्रे । सौमनसे । स्याम ॥ २१ ॥

जन्मन्जन्मन् सर्वेषुमनुष्येषुनिहितो जातवेदाः विश्वामित्रेभिः विश्वामित्रैः पूजायां क-
 हुवचनं महर्षिणा विश्वामित्रेण योजातवेदाः अजस्रः अजस्रं अनवरतं इध्यते दीप्यते सुमतौ
 कल्याण्यामतौ वर्तमानावयं तस्य यज्ञियस्य यज्ञार्हस्याग्नेर्भद्रे भजनीये सौमनसे सुमनोभावे अ-
 नुग्रहबुद्धौ अपिस्याम अपिभवेम प्रार्थनायां लिङ् ॥ २१ ॥

२१. सारे मनुष्यों में निहित और सर्व-भूतज्ञ अग्नि विश्वामित्र-द्वारा
 अनवरत प्रदीप्त होते हैं। हम उनका अनुग्रह प्राप्त करके यज्ञार्ह अग्नि
 का अभिलषणीय अनुग्रह प्राप्त करें।

इमं यज्ञं सहसा वन्त्वं नो देवत्राधेहि सुक्रतो रराणः ।

प्रयंसि होतवृहती रिषो नो अग्ने महिद्रविणमायजस्व ॥ २२ ॥

इमम् । यज्ञम् । सहसाश्च । त्वम् । नः । देवत्रा । धेहि ।

सुक्रतो इति सुक्रतो । रराणः । प्र । यंसि । होतः । बृहतीः ।

इषः । नः । अग्ने । महि । द्रविणम् । आ । यजस्व ॥ २२ ॥

हे सहसा वन् सहस्वन् बलवान् सुक्रतो शोभनकर्मन् हे अग्ने रराणः सर्वदारममाणः शब्दं
 कुर्वाणो वा त्वं नोऽस्मदीयमिमं यज्ञं देवत्रा देवेषु धेहि निधेहि हे होतः देवानामाह्वातः बृहतीः इषः अ-
 चानिनोऽस्मभ्यं प्रयंसि प्रयच्छ हे अग्ने महिमहव द्रविणं पश्वादि लक्षणं धनं आयजस्व प्रयच्छ
 अत्र यजिर्दानकर्मा ॥ २२ ॥

२२. बलवान् और शोभन कर्मवाले अग्नि, तुम सदा बिहार करते-
 करते हमारे यज्ञ को देवों के पास ले जाओ। देवों के बुलानेवाले अग्नि,
 हमें अन्न दो। अग्नि, हमें महान् धन दो।

इळामग्ने पुरुदंसं निर्निगोः शश्वत्तमं हवमानाय साध ।

स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ॥ २३ ॥ १६ ॥

इळाम् । अग्ने । पुरुदंसम् । सनिम् । गोः । शश्वत्तमम् ।

हवमानाय । साध । स्यात् । नः । सूनुः । तनयः । विजाश्वा ।

अग्ने । सा । ते । सुष्टमतिः । भूतु । अस्मे इति ॥ २३ ॥ १६ ॥

इयंसर्वेषांपशूनांपशुपुरोडाशस्यस्विष्टकृतः पुरोनुवाक्या सूत्र्यतेहि—इळामग्नेपुरुदंसंसर्नि-
गोहोतायक्षदग्निपुरोळाशस्यस्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीतिपुरोळाशस्विष्टकृतइति । हेअग्नेपुरु-
दंसंबहुकर्माणं गोः गवांसर्निप्रदात्री इळांभूमिंहवमानायस्तुवते महंशश्वत्तमं चिरकालं यथा-
भवतितथा साध साधय नोस्माकंसूनुःपुत्रः तनयः सन्तानस्यविस्तारयिता विजावापुत्रपौ-
त्रादिरूपेणस्वयंविजायतइतिविजावास्यात् हेअग्ने सामसिद्धातेसुमतिः त्वदोयाअनुग्रहबुद्धिः
अस्मेअस्मासु भूतुभवतु ॥ २३ ॥

२३. अग्नि, स्तोता को अनेक कर्मों के हेतुभूत और धेनुप्रदात्री
भूमि हमें दो। हमारे वंश का विस्तार करनेवाला और सन्तति-
जनयिता एक पुत्र उत्पन्न हो। अग्नि, हमारे प्रति तुम्हारा
अनुग्रह हो ।

॥ इतिद्वितीयस्याष्टमेषोडशोवर्गः ॥ १६ ॥

वैश्वानरायेतिपञ्चदशर्चद्वितीयंसूक्तं तथाचानुक्रान्तं—वैश्वानरायपञ्चोनवैश्वानरी-
यंतुजागतंत्विति विश्वामित्रऋषिः जगतीछन्दः वैश्वानरोग्निर्देवता पृष्ठ्याभिष्टविकयोस्तृती-
येहन्याग्निमारुतेवैश्वानरायधिषणामितिवैश्वानरनिविद्धानीयंसूक्तं तृतीयस्येतिखण्डेसूत्रि-
तम्—वैश्वानरायधिषणांधारावरामरुतइति ।

वैश्वानरायधिषणामृतावृधेधृतंनपूतमग्नयेजनामसि ।

द्विताहोतारमनुषश्चवाघतौधियारथंकुलिशःसमृण्वति ॥ १ ॥

वैश्वानराय । धिषणाम् । ऋतवृधे । धृतम् । न । पूतम् ।

अग्नये । जनामसि । द्विता । होतारम् । मनुषः । च । वाघतः ।

धिया । रथम् । न । कुलिशः । सम् । ऋण्वति ॥ १ ॥

ऋतवृधे ऋतस्योदकस्ययज्ञस्यवावर्धयित्रेवैश्वानराय वैश्वानरशब्दोयास्केनव्याख्यातः-
वैश्वानरःकस्माद्विश्वानराञ्जयतिविश्वएवंनरानयंतीतिवाअपिवाविश्वानरएवस्यात्प्रत्यूतःसर्वा-
णिभूतानितस्यवैश्वानरस्तस्यैषाभवतीति । तस्मैअग्नये पूतंघृतंन घृतमिव धिषणांस्तुर्तिजना-
मसिजनयामः यथाघृतंप्रीतिंजनयति तथाप्रीतिकरोमीत्यर्थः द्विताद्विधागार्हपत्याहवनीयरू-
पाभ्यांयुक्तं होतारदेवानामाह्वतारमग्निमनुषः मनुष्याः वाघतश्चऋत्विजश्च धियाकर्मणाकु-
लिशोवास्यादिः रथंन रथमिव समृण्वतिसंस्कुर्वन्ति ॥ १ ॥

१. हम यज्ञ-वर्धक वैश्वानर को लक्ष्य करके विशुद्ध घृत की तरह
प्रसन्नता-दायक स्तुति करेंगे। जैसे कुठार रथ का संस्कार करता है,
वैसे ही मनुष्य और ऋत्विक् लोग देवों को बुलानेवाले गार्हपत्य और
आहवनीय, इन दो प्रकार के रूपोंवाले अग्नि का संस्कार करते हैं।

अथद्वितीया-

सरोचयज्जनुषारोदसीउभेसमात्रोरभवत्पुत्रईड्यः ।
 हव्यवाळग्रिरजरश्चनोहितोदूळभोविशामतिथिर्विभावसुः ॥ २ ॥
 सः । रोचयत् । जनुषा । रोदसी इति । उभे इति । सः । मात्रोः ।
 अभवत् । पुत्रः । ईड्यः । हव्यवाट् । अग्निः । अजरः ।
 चनः सहितः । दुःसदभः । विशाम् । अतिथिः । विभावसुः ॥ २ ॥

सोमिर्जनुषा जन्मनाउभेरोदसी द्यावापृथिव्यौ रोचयत् अरोचयत् प्रकाशयति स-
 मात्रोर्द्यावापृथिव्योः ईड्यः स्तुत्यः पुत्रोभवत् हव्यवाट् हव्यानां वोढा अग्निः अङ्गनादिगु-
 णयुक्तः अजरः जरारहितः चनोहितः चनोन्नहितंयजमानेनिहितंयेनासौचनोहितः दूळभः
 हिंसितुमशक्यः सोयंविभावसुः प्रभाधनः विशांमनुष्याणां अतिथिरिवपूज्योभवति ॥ २ ॥

२. जन्म के साथ ही वे द्यावा-पृथिवी को प्रकाशित करते हैं । वे
 माता-पिता के अनुकूल पुत्र हुए थे । हव्यवाही, जरा-रहित,
 अन्नवाता, अहिंसित और प्रभाधन अग्नि मनुष्यों के अतिथि के
 समान पूज्य हैं ।

ऋत्वा दक्षस्य तरुषो विधर्मणि देवासो अग्निर्जनयन्त चित्तिभिः ।
 रुरुचानं भानुना ज्योतिषामहामत्यं न वाजं सन्निष्यन्तुर्पब्रुवे ॥ ३ ॥
 ऋत्वा । दक्षस्य । तरुषः । विधर्मणि । देवासः । अग्निम् ।
 जनयन्त । चित्तिभिः । रुरुचानम् । भानुना । ज्योतिषा ।
 महाम् । अत्यम् । न । वाजम् । सन्निष्यन् । उप । ब्रुवे ॥ ३ ॥

चित्तिभिर्ज्ञानैः उपलक्षितादेवासः देवाः तरुषः व्यसनेभ्यस्तारकस्य दक्षस्य बलस्य ऋ-
 ताकर्मणा विधर्मणि विधारकेयज्ञे अग्निर्जनयन्त अजनयन् भानुना भासमानेन ज्योतिषारु-
 रुचानं रोचमानं महान् महान्तं अग्निं अत्यन्तं भारसहमश्वमिव वाजमन्नं सन्निष्यन् लिप्समानोहं
 उपब्रुवे स्तौमि ॥ ३ ॥

३. ज्ञानी देवता लोग विषय से उद्धार करनेवाले बल के द्वारा यज्ञ
 में अग्नि को उत्पन्न करते हैं । जैसे भारवाही अश्व की स्तुति करता
 है, वैसे ही अन्नाभिलाषी होकर दीप्तिमान तेज के द्वारा प्रकाशमान
 और महान् अग्नि की स्तुति करता है ।

आमन्द्रस्य सन्निष्यन्तो वरेण्यं वृणीमहे अद्वयं वाजं मृगमयम् ।
 रार्तिभृगूणामुशिजं कविक्रतुमधिं राजन्तं दिव्येन शोचिषा ॥ ४ ॥

आ । मन्द्रस्य । सनिष्यन्तः । वरेण्यम् । वृणीमहे । अह्वयम् ।
 वाजम् । ऋग्मियम् । रातिम् । भृगूणाम् । उशिजम् ।
 कविःकृतम् । अग्निम् । राजन्तम् । दिव्येन । शोचिषा ॥ ४ ॥

मन्द्रस्यस्तुत्यस्य वैश्वानरस्य संबन्धिनंवरेण्यंवरणीयं अह्वयंअलज्जावहं ऋग्मियंप्रश-
 स्यं वाजमन्नं सनिष्यन्तः लिप्समानावयं भृगूणांऋषीणां रातिं अभिलषितार्थप्रदातारं उशिजं
 आभिलष्यं तं कविकृतुंकान्तप्रज्ञं दिव्येनदिविभवेन शोचिषारोचिषा राजन्तंभ्राजमानमग्निआ-
 वृणीमहे संभ्रजामहे ॥ ४ ॥

४. मैं स्तुति-योग्य वैश्वानर के श्रेष्ठ, लज्जा-रहित और प्रशंसनीय
 अन्न के अभिलाषी होकर भृगु-वंशियों के अभिलाषप्रद, अभिलषणीय,
 प्रज्ञावान् और स्वर्गीय दीप्ति के द्वारा शोभावाले अग्नि का भजन
 करता हूँ ।

अग्निसुम्नायदधिरेपुरोजनावजश्रवसमिहवृक्तबर्हिषः ।

यतस्तुचःसुरुचंविश्वदेव्यंरुद्रंयज्ञानांसाधदिष्टिमपसाम् ॥ ५ ॥ १७ ॥

अग्निम् । सुम्नाय । दधिरे । पुरः । जनाः । वाजश्रवसम् । इह ।
 वृक्तबर्हिषः । यतस्तुचः । सुरुचम् । विश्वदेव्यम् । रुद्रम् ।
 यज्ञानाम् । साधतइष्टिम् । अपसाम् ॥ ५ ॥ १७ ॥

वृक्तबर्हिषः स्तीर्णबर्हिषः यतस्तुचःप्राप्तस्तुचः ऋत्विजः सुम्नायसुखार्थं वाजश्रवसमनु-
 ष्येभ्यः मेरितानं सुरुचं प्रशस्तदीप्तिमन्तं विश्वदेव्यं विश्वेभ्योदेवेभ्योहितं रुद्रंदुःस्नानांद्रावकं
 अपसांकर्मवतायज्ञानां यजन्तीतियज्ञायजमानाः तेषां साधदिष्टिं साधितयज्ञं तादृशमग्निं इह-
 यज्ञे जनाःस्तोतारः पुरोदधिरे स्तुवन्ति ॥ ५ ॥

५. सुख की प्राप्ति के लिए ऋत्विक् लोग कुश को फैलाकर और
 स्तुक् को उठाकर अन्नवाता, अतीव प्रकाशक, सारे देवों के हितैषी,
 दुःखनाशक और यजमानों के यज्ञ-साधक अग्नि की स्तुति करते हैं ।

॥ इतिद्वितीयस्याष्टमेसप्तदशोवर्गः ॥ १७ ॥

अथषष्ठी-

पार्वकशोचेतवहिस्रयंपरिहोतर्यज्ञेषुवृक्तबर्हिषोनरः ।

अग्नेदुर्वहच्छमानासआप्यमुपासतेद्रविणंधेहितेभ्यः ॥ ६ ॥

पावकशोचे । तव । हि । क्षयम् । परि । होतः । यज्ञेषु ।
 वृक्तबर्हिषः । नरः । अग्ने । दुवः । इच्छमानासः । आप्यम् ।
 उप । आसते । द्रविणम् । धेहि । तेभ्यः ॥ ६ ॥

हेपावकशोचे शोधकदीप्ति हेहोतः देवानामाह्वातः हेअग्ने यज्ञेषुपरिपरितः वृक्तबर्हिषः स्ती-
 णबर्हिषः दुवःपरिचरणमिच्छमानासः इच्छन्तो नरोनेतारो यजमानाः आप्यं आपुंयोग्यं तवत्व-
 त्संबन्धिनं क्षयं निवासं यागगृहं उपासते उपविशति हियस्मात् तेभ्यो द्रविणं धनं धेहि वि-
 धेहि ॥ ६ ॥

६. पवित्र दीप्तिवाले और बेयों को बुलानेवाले अग्नि, तुम्हारी
 सेवा के अभिलाषी यजमान लोग यज्ञ में कुश फैलाकर तुम्हारे योग्य
 याग-गृह की सेवा करते हैं । उन्हें धन दो ।

आरोदसी अपृणदास्वर्महजातं यदेनमपसो आधारयन् ।
 सो अध्वराय परिणीयते कविरत्योनवाजसातये च नो हितः ॥ ७ ॥

आ । रोदसी इति । अपृणत् । आ । स्वः । महत् । जातम् ।
 यत् । एनम् । अपसः । आधारयन् । सः । अध्वराय । परि ।
 नीयते । कविः । अत्यः । न । वाजसातये । चनः हितः ॥ ७ ॥

रोदसी द्यावापृथिव्यौ आपृणत् आपूरयत् तथामहत्प्रभूतं स्वः अन्तरिक्षं आपृणच्च अ-
 पसः कर्मवन्तो यजमानाः जातं यत् एनमग्निं आधारयन् अत्योन अश्वइव कविः क्रान्तः स-
 र्वत्र व्याप्तः चनो हितः निहितान्नः सोयमग्निः वाजसातये वाजस्य अन्नस्य कीर्तित्वासातये ला-
 भाय अध्वराय परिणीयते यज्ञार्थं नीयते ॥ ७ ॥

७. अग्नि ने द्यावा-पृथिवी और विशाल आकाश को भी पूर्ण किया
 था । यजमानों ने नवजात अग्नि को धारण किया था । सर्वत्र व्याप्त
 और अन्नवाता अग्नि, अश्व की तरह अन्न लाभ के लिए, लाये
 जाते हैं ।

नमस्यत हव्यदातिस्वध्वरंदुवस्यत दम्यं जातवेदसम् ।
 रथीर्कृतस्य बृहतो विचर्षणि रग्निर्देवानामभवत्पुरोहितः ॥ ८ ॥

नमस्यत । हव्यदातिम् । सुध्वरम् । दुवस्यत । दम्यम् ।
 जातवेदसम् । रथीः । कृतस्य । बृहतः । विचर्षणिः । अग्निः ।
 देवानाम् । अभवत् । पुरः हितः ॥ ८ ॥

रथीर्नेताबृहतोमहतः ऋतस्ययज्ञस्यविचर्षणिःद्रष्टायोग्निःदेवानांपुरोहितः पुरस्ताद्गृह-
व्यतयास्थापितोभवत् हव्यदातिं देवेभ्योहविषांदातारं स्वध्वरं शोभनयज्ञं दम्यं दमेभ्योगृहे-
भ्योहितं जातवेदसं जातप्रज्ञं तमग्निं नमस्यतपूजयत् दुवस्यतपरिचरत् ॥ ८ ॥

८. नेता और महान् यज्ञ के वंशक जो अग्नि देवों के सम्मुख
उपस्थित हुए थे, उन्होंने हव्यदाता, शोभन यज्ञवाले, गृह के हितैषी और
सर्वभूतज्ञ अग्नि की पूजा और परिचर्या करो।

ति॒स्रो॒य॒ह॒स्य॒स॒मिधः॒परि॒ज्मनो॒ग्रे॒पुन॒नु॒शिजो॒अमृत्यवः॒ ।

तासा॒मेका॒मद॑धु॒मर्त्ये॑भुज॒मुल॒ोकमु॒द्देउप॑जा॒मिमी॑यतुः ॥ ९ ॥

ति॒स्रः । य॒ह॒स्य॒ । स॒म॒इ॒धः । परि॒ज्मनः । अ॒ग्रेः । अ॒पुन॒न् ।

उ॒शिजः॑ । अमृत्यवः । तासा॑म् । एका॑म् । अद॑धुः । मर्त्ये॑ । भुज॑म् ।

ऊँ इति॑ । लो॒कम् । ऊँ इति॑ । द्वे इति॑ । उप॑ । जा॒मिम् । ई॒युः ॥ ९ ॥

उशिजः कामयमानाः अमृत्यवोमृत्युरहिताः येदेवाः यहस्यमहतः अग्रेः परिज्मनः
परितोगन्तुः समिधः समिन्धिकाः प्रकाशिकास्तिस्रः पार्थिववैद्युतसूर्यरूपास्तिस्रस्तनूः अपुनन्
अशोधयन् तेदेवाः भुजं सर्वेषांपालयित्रीं तासांतनूनांमध्ये एकांपार्थिवीतनुं मर्त्यमर्त्यलोके
अदधुः न्यदधुः उइतिपादपूरणः इतरेद्वेतनुं जामिलोकं आसन्नमन्तरिक्षं उपेयतुः गच्छतः अथ-
वातिस्रःसमिधः आधारसमिधौद्वेअनूयाजसमिच्चैकेति तासांसमिधांएकां अनूयाजसमिधं
मर्त्येइहलोके भोगहेतुमनूयाजपर्यन्तमदधुः धारयन्ति प्रजावाअनूयाजइति प्रजात्वेनानूया-
जानांसंस्तृत्वाव तदाश्रयत्वाच्चानूयाजसमिधः इतरेद्वेसमिधौ अन्तरिक्षेदिव्यभोगहेतू उपेयतुः
उपगच्छतः त्रीन्परिधींस्तिस्रःसमिधइतिहिनिगमः ॥ ९ ॥

९. अमर देवों ने अग्नि की इच्छा करके महान् और जगत्-रूपापी
अग्नि की पार्थिव, वैद्युतिक और सूर्यरूप तीन मूर्तियों को शोभित किया
था। उन्होंने तीनों मूर्तियों में से जगत्पालिका पार्थिव मूर्ति को
मर्त्यलोक में रक्खा, शेष दो अन्तरिक्ष में गईं।

वि॒शां॒क॒र्वि॒वि॒श॒पति॑मा॒नु॒षी॒रिषः॒संसी॑म॒रु॒ण्वन्त्स्व॒धि॒ति॒न॒तेज॑से ।

स॒उ॒द्गतो॑नि॒वतो॑याति॒वेवि॑ष॒त्सग॑र्भ॒मेषु॑भुव॒नेषु॑दी॒धरत् ॥१०॥१८॥

वि॒शाम् । क॒विम् । वि॒श॒पति॑म् । मा॒नु॒षीः । इ॒षः । स॒म् । सी॒म् ।

अ॒रु॒ण्वन् । स्व॒ध॒धि॒ति॑म् । न । तेज॑से । सः । उ॒त्स्व॑तः । नि॒स्व॑तः ।

या॒ति॒ । वे॒वि॑षत् । सः । गर्भ॑म् । ए॒षु । भुव॑नेषु । दी॒धर॑त् ॥१०॥ १८॥

इषः पश्वादिलक्षणधनमिच्छन्त्यः मानुषीः मनुष्यप्रजाः विशांप्रजानां विशर्पतिप्रभुं-
विमेधाविनं सीमेनंयमग्निं स्वधितिंन असिमिव तेजसे तैक्ष्ण्यार्थं समरुण्वन् समस्कुर्वन् सोमिः
उद्धतः उच्छ्रायवतः निवतोनीचैर्भावतश्चप्रदेशान् वेविषत् व्यामुवन् यातिगच्छति सपुभु-
वनेषु गर्भगर्भत्वेनात्मानं दीधरत् आधारयत् ॥ १० ॥

१०. घनाभिलाषी प्रजाओं ने अपने प्रभु मेधावी अग्नि को तलवार
की तरह तीखी करने के लिए संस्कृत किया था। वे उन्नत और निम्न
प्रदेशों को व्याप्त करके गमन करते और सारे भुवनों का गर्भ धारण
करते हैं।

सजिन्वतेजठरेषुप्रजज्ञिवान्वृषाचित्रेषुनानदन्सिंहः ।

वैश्वानरःपृथुपाजाअमर्त्योवसुरत्नादयमानोविदाशुषे ॥ ११ ॥

सः । जिन्वते । जठरेषु । प्रजज्ञिवान् । वृषा । चित्रेषु ।

नानदत् । न । सिंहः । वैश्वानरः । पृथुपाजाः । अमर्त्यः ।

वसु । रत्ना । दयमानः । वि । दाशुषे ॥ ११ ॥

प्रजज्ञिवान् जातः वृषावर्षकः सवैश्वानरः चित्रेषुनानाप्रकारेषु जठरेषु प्राणिनां भेदात्
जठराणांभेदः तेषुजिन्वतेवर्धते चित्रेषुनानाविधेष्वरण्येषु नानदत् अत्यर्थं शब्दंकुर्वन् सिंहो न
सिंह इव किंविधोवैश्वानरः पृथुपाजाः पृथुतेजाः अथवा पृथुवेगः अमर्त्यः मरणधर्मरहितः
दाशुषेहविषांप्रदात्रे यजमानाय रत्नारमणीयानि वसुवस्तूनि धनानि वि विशेषेण दयमानः
प्रयच्छन् ॥ ११ ॥

११. मवजात और अभीष्टवर्षी वैश्वानर अग्नि नाना स्थानों में सिंह
की तरह गर्जन करके अनेक जठरों में वृद्धित होते हैं। वे अत्यन्त तेजस्वी
और अमर हैं। वे यजमान को रमणीय वस्तु प्रदान करते हैं।

अथद्वादशी-

वैश्वानरःप्रत्नथानाकमारुहद्विवस्पृष्टमन्दमानःसुमन्मग्निः ।

सपूर्ववज्जनयन्तवेधनंसमानमज्मप्येतिजागृविः ॥ १२ ॥

वैश्वानरः । प्रत्नस्था । नाकम् । आ । अरुहत् । दिवः । पृष्ठम् ।

मन्दमानः । सुमन्मग्निः । सः । पूर्ववत् । जनयन् । जन्तवै ।

धनम् । समानम् । अज्मम् । परि । एति । जागृविः ॥ १२ ॥

सुमन्मभिः स्तोतृभिः भन्दमानः स्तूयमानः वैश्वानरः जातमात्रएवप्रलथा प्रलइव चि-
रंतनइव नाकं कंसुखं अकंदुःखं नविद्यतेअकंयस्मिन्तत् नाकं दिवः अन्तरिक्षस्यपृष्ठं उपरि-
तनप्रदेशं स्वशोचिभिः आरुह्य आरोहति सवैश्वानरः पूर्ववत् पूर्वैश्वर्यप्रतिभ्यइव जन्तवे
स्तोत्रेयजमानाय धनंपश्वादिलक्षणं जनयन् संपादयन् जागृविःसदाप्रबुद्धः समानं सर्वेषां
देवानांसाधारणं अज्मं आकाशमार्गं पर्येति सूर्यरूपेणगच्छति ॥ १२ ॥

१२. स्तोताओं-द्वारा स्तुति किये जानेवाले वैश्वानर अग्नि चिरन्तन
की तरह अन्तरिक्ष की पीठ—स्वर्ग—पर चढ़ते हैं। प्राचीन ऋषियों
के सदृश यजमानों को धन देकर वे जागरूक होकर देवों के साधारण
मार्ग पर, सूर्यरूप से, भ्रमण करते हैं।

ऋतावानंयज्ञियंविप्रमुक्थ्यमायंदधेमातरिश्वादिविक्षयम् ।
तंचित्रयामंहरिकेशमीमहेसुदीतिमग्निमुवितायनव्यसे ॥ १३ ॥

ऋतइवानम् । यज्ञियम् । विप्रम् । उक्थ्यम् । आ । यम् । दधे ।
मातरिश्वा । दिवि । क्षयम् । तम् । चित्रइयामम् । हरिइकेशम् ।
ईमहे । सुइदीतिम् । अग्निम् । सुविताय । नव्यसे ॥ १३ ॥

ऋतावानं बलवन्तं यज्ञियंयज्ञार्हं विप्रमेधाविनं उक्थ्यं स्तुत्यं दिविद्युल्लोकेक्षयं निवस-
न्तं यमग्निं मातरिश्वावायुः द्युलोकादाहृत्यपृथिव्यां आदधे आहितवान् चित्रयानं नानावि-
धगमनं हरिकेशं पिंगलार्चिषं सुदीतिं शोभनदीर्घितमग्निं नव्यसेनवतराय सुविताय सुष्टुमास-
व्यायधनाय तदर्थंईमहेयाचामहे ॥ १३ ॥

१३. बलवान्, यज्ञार्ह, मेधावी, स्तुतियोग्य और द्युलोक-वासी जिन
अग्नि को द्युलोक से लाकर वायु ने पृथ्वी पर स्थापित किया है, हम
उन्हीं नाना गतिवाले, पिंगलवर्ण किरण से युक्त और प्रकाशमान
अग्नि से नया धन चाहते हैं।

शुचिनयामंनिषिरंस्वर्दृशंकेतुंदिवोरोचनस्थामुषर्बुधम् ।
अग्निमूर्धानंदिवोअप्रतिष्कुतंतमीमहेनमसावाजिनंबृहत् ॥ १४ ॥

शुचिम् । न । यामन् । इषिरम् । स्वःइदृशम् । केतुम् । दिवः ।
रोचनइस्थाम् । उषःइबुधम् । अग्निम् । मूर्धानम् । दिवः ।
अप्रतिइस्कुतम् । तम् । ईमहे । नमसा । वाजिनम् । बृहत् ॥ १४ ॥

नेतिसंप्रत्यर्थे शुचिदीप्तं यामनयामनियज्ञे इषिरंएषणीयं स्वर्दृशंसर्वदृशंसर्वपदार्थविज्ञान-
युक्तं दिवः द्युलोकस्यकेतुं प्रज्ञापकं रोचनस्थारोचनस्थं रोचनःसूर्यः तस्मिन् तिष्ठन्तं उषर्बुधं

अग्निहोत्रिकरूपेण उषसिप्रबुध्यमानं दिवःस्वर्गस्यमूर्धानंप्रधानं अप्रतिष्कृतंअप्रतिहतशब्दं वाजिनमन्त्रवन्तं बृहत् महान्तं तमग्निं नमसास्तोत्रेण ईमहेयाचामहे ॥ १४ ॥

१४. प्रदीप्त, यज्ञ में गमनकारी, सारे पदार्थों के ज्ञानभूत, धूलोक के पताका-स्वरूप, सूर्य में अवस्थित, उषाकाल में जागरूक, अन्नवान् और महान् अग्नि की स्तोत्र-द्वारा याचना करता हूँ ।

मन्द्रंहोतारं शुचिं मद्वयाविनं दमूनसमुक्थ्यं विश्वचर्षणिम् ।

रथं न चित्रं वपुषाय दर्शतं मनुर्हितं सदमिद्राय ईमहे ॥ १५ ॥ १९ ॥

मन्द्रम् । होतारम् । शुचिम् । अद्वयाविनम् । दमूनसम् । उक्थ्यम् ।

विश्वचर्षणिम् । रथम् । न । चित्रम् । वपुषाय । दर्शतम् ।

मनुःहितम् । सदम् । इत् । रायः । ईमहे ॥ १५ ॥ १९ ॥

मन्द्रं स्तुत्यंहोतारदेवानामाह्वतारं शुचिं सर्वदा शुद्धं अद्वयाविनं द्वयहीनं अकुटिलं दमून-संदानमनसं उक्थ्यं श्रेष्ठं विश्वचर्षणिं विश्वस्य द्रष्टारं चित्रं नानाविधवर्णं रथं न रथमिव वपुषा-य रूपार्थं दर्शतं दर्शनीयं सदमिदं सदैवमनुर्हितं सर्वेभ्यो मनुष्येभ्यो हितं तमग्निरायोधनानि ईम-हेयाचामहे अत्र याज्यार्थत्वादस्य द्विकर्मकत्वम् ॥ १५ ॥

१५. स्तुत्य, देवाह्वानकारी, सर्वदा, शुद्ध, अकुटिल, दाता, श्रेष्ठ, विश्ववर्शक, रथ की तरह नाना वर्णवाले, दर्शनीय रूपवाले और मनुष्यों के सदा कल्याणकर्त्ता उन अग्निदेव के पास में धन की याचना करता हूँ ।

॥ इति द्वितीयस्याष्टमे एकोनविंशोऽवर्गः ॥ १९ ॥

वैश्वानरायेत्येकादशचतुर्थीयंसूक्तं वैश्वामित्रं अत्रेयमनुक्रमणिका—वैश्वानरायैकादशो-ति । पूर्वसूक्ते वैश्वानरीयंतुजागतं त्वित्युक्त्वा दस्यापि सूक्तस्य जगती छन्दः वैश्वानरोऽग्निदेवता अस्य सूक्तस्य अग्निष्टोमे आग्निमारुतशस्त्रे विनियोगः सूत्र्यते हि—वैश्वानराय पृथुपाजसे शंनः-करत्यर्वात इति ।

ततः प्रथमा—

वैश्वानराय पृथुपाजसे विपोरता विधन्त धरुणेषु गातवे ।

अग्निर्हि देवाँ अमृतो दुवस्यत्यथा धर्माणि सनता न दूषत् ॥ १ ॥

वैश्वानरय । पृथुपाजसे । विपः । रता । विधन्त । धरुणेषु ।

गातवे । अग्निः । हि । देवान् । अमृतः । दुवस्यति । अथ । धर्माणि ।

सनता । न । दूषत् ॥ १ ॥

विषोमेधाविनः स्तोतारः पृथुपाजसे बहुबलायबह्वनायवापाजः शब्दस्यबलान्ननाम्नोः
पाठाववैश्वानरायाग्नये धरुणेषुधर्मेषुयज्ञेषु रत्ना रमणीयानिस्तोत्राणि गातवे सन्मार्गलाभाय
विधन्त परिचरन्तिकुर्वन्ति अमृतः मरणरहितोऽग्निः देवान्दुवस्यति हविषांप्रदानेनपरिचरति
हिःप्रसिद्धौ अथअतःकारणात् कोपिसनता सनातनानि धर्माणि यज्ञान् नदूदुषद न
दूषयति ॥ १ ॥

१. मेधावी स्तोता लोग, सन्मार्ग की प्राप्ति के लिए, बहु-बलशाली
वैश्वानर को लक्ष्य कर यज्ञ में रमणीय स्तोत्रों का पाठ करते हैं।
अमर अग्नि हव्य प्रदान के द्वारा देवों की परिचर्या करते हैं। इसलिए
कोई सनातन यज्ञ को दूषित नहीं कर सकता।

अन्तर्दूतोरोदसीदस्मईयतेहोतानिषत्तोमनुषःपुरोहितः ।

क्षयंबृहन्तंपरिभूषतिद्युभिर्देवेभिरग्निरिषितोधियावसुः ॥ २ ॥

अन्तः । दूतः । रोदसी इति । दस्मः । ईयते । होता । निषत्तः ।

मनुषः । पुरःहितः । क्षयम् । बृहन्तम् । परि । भूषति । द्युभिः ।

देवेभिः । अग्निः । इषितः । धियावसुः ॥ २ ॥

दस्मोदर्शनीयोहोताग्निः दूतः देवानांदूतःसन् रोदसीरोदस्योर्द्यावापृथिव्योः अन्तर्मध्ये
ईयतेगच्छति मनुषः मनोजातस्य मनुष्यस्यपुरोहितः आहवनीयादिरूपेणपुरतःस्थापितः
निषत्तोनिषण्णःसन् अग्निर्द्युभिःदीप्तिभिः बृहन्तं महान्तं क्षयं यज्ञगृहं परिभूषति
अलंकुरुते देवेभिःदेवैः इषितः प्रेषितोधियावसुः प्रज्ञयाव्याप्तः एतेदे अग्निविशेषणे ॥ २ ॥

२. दर्शनीय होता अग्नि, देवों के दूत होकर, द्यावा-पृथिवी के बीच
जाते हैं। देवों-द्वारा प्रेरित धीमान् अग्नि यजमान के सामने स्थापित
और उपविष्ट होकर महान् यज्ञ-गृह को अलंकृत करते हैं।

केतुंयज्ञानांविदथस्यसाधनंविप्रासोअग्निमहयन्तचित्तिभिः ।

अपींसियस्मिन्नधिसन्दधुगिरस्तस्मिन्सुम्नानियजमानआचके ॥ ३ ॥

केतुम् । यज्ञानाम् । विदथस्य । साधनम् । विप्रासः । अग्निम् ।

महयन्त । चित्तिभिः । अपींसि । यस्मिन् । अधि । सम्यद्दधुः ।

गिरः । तस्मिन् । सुम्नानि । यजमानः । आ । चके ॥ ३ ॥

यज्ञानांकेतुंप्रज्ञापकंविदथस्ययज्ञस्यगृहस्यवासाधनं प्राप्तिसाधनं असाधारणकारणं
सन्तमग्निं विप्रासोविप्राः चित्तिभिः स्वकर्मभिः महयन्त पूजयन्ति किंच गिरः स्तोतारः यस्मि-

अग्नौअपांसित्वानुष्ठेयानिकर्माणिअधिसंदधुः संदधते यजमानः तस्मिन्नग्नौ सुन्नानिसुखानि प्राप्नुं आचके कामयते ॥ ३ ॥

३. मेधावी लोग यज्ञ के केतु-स्वरूप और यज्ञ के साधनभूत अग्नि को अपने वीर कर्म-द्वारा पूजित करते हैं। जिन अग्नि में स्तोता लोग अपने-अपने करने योग्य कर्मों को अर्पण करते हैं, उन्हीं अग्नि से यजमान सुख की आशा करते हैं।

पितायज्ञानामसुरोविपश्चितांविमानमग्निर्वयुनंचवाघताम्।

आविवेशरोदसीभूरिर्वर्षसापुरुप्रियोभन्दतेधामभिःकविः ॥ ४ ॥

पिता । यज्ञानाम् । असुरः । विपःश्चिताम् । विमानम् । अग्निः ।

वयुनम् । च । वाघताम् । आ । विवेश । रोदसी इति ।

भूरिर्वर्षसा । पुरुप्रियः । भन्दते । धामभिः । कविः ॥ ४ ॥

यज्ञानां पितापालयिता विपश्चितां विदुषांस्तोतृणां असुरोबलप्रदः वाघतां ऋत्विजां वयुनं ज्ञानसाधनं विमानं विमीयतेनेनफलमिति विमानं यज्ञादिकर्मसाधनंचतोऽग्निः भूरि-वर्षसा पार्थिववैद्युतादिवहुविधरूपेण रोदसीद्यावापृथिव्यौ आविवेश प्रविशति पुरुप्रियः मनुष्येषु अधिकं प्रियः अथवापुरुणां श्रेष्ठानां प्रियः धामभिस्तेजोभिर्युक्तः कविरग्निर्भन्दते यजमानेन स्तयते ॥ ४ ॥

४. यज्ञ के पिता, स्तोताओं के बलदाता, ऋत्विकों के ज्ञानहेतु और यज्ञादि कर्मों के साधनभूत अग्नि पार्थिव और वैद्युतादि रूप के द्वारा द्यावा-पृथिवी में प्रवेश करते हैं। अत्यन्त प्रिय और तेजस्वी अग्नि यजमान-द्वारा स्तुत होते हैं।

चन्द्रमग्निचन्द्ररथंहरिब्रतंवैश्वानरमप्सुषदंस्वविदम्।

विगाहंतूर्णितविषीभिरावृतंभूर्णिदेवासइहसुश्रियंदधुः ॥५॥२०॥

चन्द्रम् । अग्निम् । चन्द्ररथम् । हरिब्रतम् । वैश्वानरम् ।

अप्सुषदम् । स्वःस्विदम् । विगाहम् । तूर्णिम् । तविषीभिः ।

आवृतम् । भूर्णिम् । देवासः । इह । सुश्रियम् । दधुः ॥ ५ ॥ २० ॥

देवासोदेवाः चन्द्रमाह्लादकरं चन्द्ररथं हिरण्यरथं चन्द्रआह्लादकोरथोयस्येति वा तंह्रिब्रतं पिङ्गलवर्णं हरित्वचंवा हरित्वचमितिशास्त्रान्तरं अप्सुषदं अप्सुसीदन्तं स्वविदं सर्वज्ञं विगाहं विगाहमानं सर्वत्रव्याप्तं तूर्णि क्षिप्रगामिनं शत्रूणां हिसितारंवा तविषीभिः ब-लेरावृतं भूर्णि भर्तारं सुश्रियं शोभनदीप्तिं वैश्वानरं अग्निं इह इहलोके दधुः आदधुः ॥ ५ ॥

५. आह्लावक, आह्लादजनक रथवाले, पिङ्गलवर्ण, जल के बीच निवास करनेवाले, सर्वज्ञ, सर्वत्र व्याप्त, शीघ्रगामी, बलशाली, भर्त्ता और दीप्तिवाले वंशवानर अग्नि को देवों ने इस लोक में स्थापित किया है ।

अग्निर्देवेभिर्मनुषश्च जन्तुभिस्तन्वानो यज्ञं पुरुषेशं धिया ।

रथीरन्तरीयते साधदिष्टिभिर्जीरोदमूना अभिशस्तिचातनः ॥ ६ ॥

अग्नि । देवेभिः । मनुषः । च । जन्तुः । तन्वानः । यज्ञम् ।

पुरुषेशसम् । धिया । रथीः । अन्तः । ईयते । साधदिष्टिभिः ।

जीरः । दमूनाः । अभिशस्तिचातनः ॥ ६ ॥

देवेभिः देवैः साधदिष्टिभिः साधितयज्ञैर्जन्तुभिः ऋत्विग्भिश्च धिया कर्मणा मनुषो यजमानस्य पुरुषेशं बहुरूपं पेशइतिरूपनाम पुरोडाशपशुसोमहविर्भेदैः एकाहाहीनसत्त्वात्मकभेदैश्च नानाविधरूपं यज्ञं तन्वानः कुर्वन् रथीः सर्वस्य लोकस्य नेता जीरः क्षिप्रकारी दमूनाः दान्तमनाः दानमनावा अभिशस्तिचातनः अभिशस्तीनामरातीनां यज्ञविघ्नकारिणां रक्षसां चातयितानाशयिताग्निः अन्तः द्यावापृथिव्योर्मध्ये ईयते गच्छति ॥ ६ ॥

६. जो यज्ञ-साधक देवों और ऋत्विकों के साथ कर्म-द्वारा यजमान के नानाविध यज्ञों का सम्पादन करते हैं, जो नेता, शीघ्रगामी, दानशील और शत्रुओं के नाशक हैं, वे ही अग्नि द्यावा-पृथिवी के बीच जाते हैं ।

अग्ने जरस्व स्वपत्ये आयुं न्यूजां पिन्वस्व समिषो दिदीहि नः ।

वयांसि जिन्व बृहत्तश्चागृव उशिग्देवानां मांसि सुक्रतुर्विपाम् ॥ ७ ॥

अग्ने । जरस्व । सुऽअपत्ये । आयुनि । ऊर्जा । पिन्वस्व । सम् ।

इषः । दिदीहि । नः । वयांसि । जिन्व । बृहत्तः । च । जागृवे ।

उशिक् । देवानाम् । अंसि । सुऽक्रतुः । विपाम् ॥ ७ ॥

हे अग्ने स्वपत्ये सुपुत्रे आयुनि आयुषि निमित्तसप्तम्येषा आयुषि निमित्ते जरस्व देवान् स्तुहि होतारमधिष्ठाय ऊर्जां रसेन अजेन वा पिन्वस्व देवान् प्रीणय नोस्माकं इषः सप्त्यर्थं वृष्टीः संदिदीहि संदिपय वयांसि अचानि च वयः क्षमेत्यन्नाम सुपाठाव जिन्व देहि हे जागृवे सर्वदा जागरणशील बृहत्तः महतो यजमानस्य जिन्वेतिसंबन्धः सुक्रतुः शोभनकर्माशोभनयज्ञोवात्वं विपामिधाविनां देवानां उशिक् कान्तोसि ॥ ७ ॥

७. हम सुपुत्र और दीर्घ आयु प्राप्त करेंगे; इसलिए, हे अग्नि, तुम देवों की स्तुति करो । अन्न-द्वारा उन्हें प्रीत करो । हमारे धान्य के लिए भली भाँति वृष्टि को संचालित करो । अन्न दान करो । सदा

जागरण-शील अग्नि, तुम महान् यजमान को अन्न दो; क्योंकि तुम सुकर्मा और बेवों के प्रिय हो।

वि॒स्पतिं॑ य॒ह्नमति॑थि॒नरः॑ सदा॑ य॒न्तारं॑ धी॒नामु॑शिजं च वा॒घता॑म् ।

अ॒ध्वराणां॑ चे॒तनं॑ जा॒तवे॑दसं प्र॒शंस॑न्ति नम॒साजू॑तिभिर्वृ॒धे ॥ ८ ॥

वि॒स्पति॑म् । य॒ह्नम् । अति॑थिम् । नरः । सदा॑ । य॒न्तारं॑म् । धी॒नाम् ।

उ॒शिजं॑म् । च॒ । वा॒घता॑म् । अ॒ध्वराणा॑म् । चे॒तन॑म् । जा॒तवे॑दसम् ।

प्र । शं॒सन्ति॒ । नम॑सा । जू॒तिभिः॑ । वृ॒धे ॥ ८ ॥

नरोनेतारः स्तोतारो वा विश्पतिं विशांमनुष्याणां पतिं विश्वस्य पतिमिति वायह्मंहान्तं अतिथिं सर्वस्यातिथिभूतं धीनांबुद्धीनां कर्मणां वा यन्तारं नियन्तारं वाघतांचक्रत्विजांच उशिजं कान्तमनोज्ञं अध्वराणां यागानां चेतनं प्रज्ञापकं जूतिभिर्वैगैर्युक्तं जातवेदसमग्निं वृधे वृद्धये समृद्धये नमसानमस्कारेण स्तुतिभिश्च सदा सर्वकालं प्रशंसन्ति प्रशंसां कुर्वन्ति ॥ ८ ॥

८. मनुष्यों के पति, महान्, अतिथि-भूत, बुद्धि-नियन्ता, ऋत्विकों के प्रिय, यज्ञ के ज्ञापक, वेगयुक्त और सर्वभूतज्ञ अग्नि की नेता लोग समृद्धि के लिए नमस्कार और स्तुति के द्वारा प्रशंसा करते हैं।

वि॒भावा॑दे॒वः सु॒रणः॑ परि॒क्षिती॑र॒ग्निर्ब॒भूव॑ शव॒सा सु॒मद्र॑थः ।

तस्य॑ व्र॒तानि॑ भूरि॒पोषि॑णो व॒यमु॑प॒भूषे॑म॒दम॑ आ॒सुवृ॑त्तिभिः ॥ ९ ॥

वि॒भावा॑ । दे॒वः । सु॒रणः॑ । परि॒ । क्षिती॑ । अ॒ग्निः । ब॒भूव॒ ।

शव॒सा । सु॒मद्र॑थः । तस्य॑ । व्र॒तानि॑ । भूरि॒पोषि॑णः । व॒यम् ।

उप॑ । भू॒षे॒म । दमे॑ । आ॒ । सु॒वृ॒त्तिभिः॑ ॥ ९ ॥

विभावादीतिमान् देवः स्तूयमानः सुरणः अत्रवर्णलोपश्छान्दसः शोभनं रमयतीति सुरमणः सुमद्रथः शोभनरथः अग्निः शवसाबलेन क्षितीः सर्वाः प्रजाः परिवभूव परितो-युह्याति अत्रभवते रूपसर्गवशात्परिग्रहार्थत्वं भूरिपोषिणः बहूनां पोषयितुः पालयितुः दमे यज्ञगृहे दमइति गृहनाम सुपाठात् निवसतः तस्याग्नेर्व्रतानि कर्माणि वयंसुवृत्तिभिः स्तौत्रैः आसवतः उपभूषेम उपभूषयामः प्रकाशयामः ॥ ९ ॥

९. दीप्तिमान्, स्तूयमान, कमनीय और सुन्दर रथवाले अग्नि बल के द्वारा सारी प्रजा को व्याप्त करते हैं। हम अनेक के पालक और गृह में निवासी अग्नि के सारे कर्मों को, सुन्दर स्तौत्र-द्वारा, प्रकाशित करेंगे।

वै॒श्वा॒नर॑तव॒धामा॒न्याच॑के॒येभिः॑ स्व॒र्विद॑भ॒वो वि॒चक्षण॑ ।

जा॒तआ॑र्प॒णो भु॒वना॑नि॒रोद॑सी॒ अग्ने॑ता वि॒श्वा परि॑भूर॒सि॒त्मना॑ ॥ १० ॥

वैश्वानर । तव । धामानि । आ । चके । येभिः । स्वःऽवित् ।

अभवः । विऽचक्षुण् । जातः । आ । अपृणः । भुवनानि । रोदसी इति ।

अग्ने । ता । विश्वा । परिऽभूः । असि । त्मना ॥ १० ॥

हैवैश्वानर तव धामानि त्वत्संबन्धीनितेजांसि आचके अभिष्टौमि हेविचक्षण प्राज्ञ त्वं येभिः यैस्तेजोभिः स्वर्वित् सर्वविद् सर्वज्ञः अभवः भवसि जातः जातमात्रस्त्वं भुवनानि भूतजातानि रोदसीद्यावापृथिव्यौ आपृणः आपूरयः हेअग्ने विश्वाविश्वानिसर्वाणि ता तानि भुवनानिभूतजातानि त्मनाआत्मना परिभूरसि परिग्रहीतासि ॥ १० ॥

१०. विज्ञ वैश्वानर, तुम जिस तेज के द्वारा सर्वज्ञ हुए हो, मैं सुम्हारे उसी तेज का स्तव करता हूँ । जन्म के साथ ही तुम द्यावा-पृथिवी और सारे भुवनों को व्याप्त कर लेते हो । अग्नि, तुम अपने सारे भूतों को व्याप्त करते हो ।

वैश्वानरस्यदंसनाभ्योबृहदरिणादेकः स्वपस्ययाकविः ।

उभापितरामहयन्जजायताग्निर्द्यावापृथिवीभूरिरेतसा ॥ ११ ॥ २१ ॥

वैश्वानरस्य । दंसनाभ्यः । बृहत् । अरिणात् । एकः । सुऽअप-

स्यया । कविः । उभा । पितरा । महयन् । अजायत । अग्निः ।

द्यावापृथिवी इति । भूरिरेतसा ॥ ११ ॥ २१ ॥

वैश्वानरस्याग्नेः दंसनाभ्यः तोषकारीभ्यः क्रियाभ्यः बृहन्महद्धनंभवतीतियत् तद-वितथं यतःकारणात् एकोमुख्यः कविरग्निः स्वपस्यया शोभनयज्ञादिकर्मेच्छयायजमानादिभ्यो धनमरिणात् ददातिसोयमग्निः भूरिरेतसा बहुरेतस्कौ उभाउभौ पितरापितरौ मातापितरौद्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ महयन् पूजयन् अजायत ॥ ११ ॥

११. वैश्वानर के सन्तोषजनक कर्म से महान् धन होता है; क्योंकि वे सुन्दर यज्ञ आदि कर्म की इच्छा से यजमानों को धन देते हैं । वे वीर्यशाली हैं । माता-पिता द्यावा-पृथिवी की पूजा करते हुए उत्पन्न हुए हैं ।

समित्समिदित्येकादशर्चचतुर्थसूक्तं वैश्वामित्रं त्रैष्टुभं अत्रानुक्रमणिका समित्समिदा-प्रियइति इध्मादिस्वाहाकृत्यन्ताःपूर्वोक्ताःप्रत्यृचदेवताः पशौवैश्वामित्राणांआप्तीसूक्तं द-शपूर्णमासयोः पत्नीसंयाजेषुत्वष्टुर्याज्या तन्नइत्येषा सूत्रितंच-इहत्वष्टारमभियंतन्नस्तुरीपम-धपोषयित्विति । त्वाष्ट्रेपशौ पुरोडाशस्यानुवाक्या सूत्रितंच-तन्नस्तुरीपमधपोषयितुदेव-स्त्वष्टासविताविश्वरूपइति ।

तत्रप्रथमा—

समित्समित्सुमनाबोध्यस्मेशुचाशुचासुमतिरासिवस्वः ।

आदेवदेवान्यजथायवक्षिसखासखीन्सुमनायक्ष्यग्ने ॥ १ ॥

समित्समित् । सुमनाः । बोधि । अस्मे इति । शुचाःशुचा ।

सुमतिम् । रासि । वस्वः । आ । देव । देवान् । यजथाय । वक्षि ।

सखा । सखीन् । सुमनाः । यक्षि । अग्ने ॥ १ ॥

समित्समित् अत्यर्थसमिद्धस्त्वं सुमनाः बोधिबुध्यस्व शुचाशुचा अत्यर्थं प्रसर्पकेण ज्योतिषायुक्तः त्वं वस्वोवसुनोधनस्यतद्विषयां सुमतिं शोभनांबुद्धिं अस्मेअस्मभ्यं रासिदेहि हे देव द्योतमान देवान् यजनीयान् यजथाययज्ञाय तदर्थं आवक्षिआवहसि हेअग्नेसखादेवानां सखात्वं सुमनाःसन् सखीन् देवान् यक्षियजस्व ॥ १ ॥

१. हे समिद्ध अग्नि, अनुकूल मन से जागो । तुम अतीव गति-शील तेज से युक्त होकर हमारे ऊपर धन के लिए अनुग्रह करो । द्योतमान अग्नि, देवों को तुम यज्ञ में ले आओ । अग्नि, तुम देवों के सखा हो । अनुकूल मन से मित्र देवों का यज्ञ करे ।

यदेवासस्त्रिरहन्त्रायजन्तेदिवेदिवेवरुणोमित्रोअग्निः ।

सेमंयज्ञमधुमन्तंरुधीनस्तनूनपाहृतयोर्निविधन्तम् ॥ २ ॥

यम् । देवासः । त्रिः । अहन् । आयजन्ते । दिवेदिवे । वरुणः ।

मित्रः । अग्निः । सः । इमम् । यज्ञम् । मधुमन्तम् । रुधि ।

नः । तनून्पात् । घृतय्योनिम् । विधन्तम् ॥ २ ॥

वरुणःमित्रःअग्निः एतेत्रयोदेवासोदेवाः यमग्निदिवेदिवेप्रतिदिवसं अहन्अहनित्रिः प्रातर्भ्याह्नासायंतनेषुसवनेषु त्रिवारं आयजन्ते हेतनूनपात् तनूनांशरीराणां नपातयितः सत्वंघृतयोर्निघृत्योदकस्यकारणं विधन्तंविधीयमानंक्रियमाणं नोस्मदीयमिमंयज्ञं मधुमन्तं मध्वित्युदकनाम वृष्ट्यादिफलयुक्तंरुधिकुरु ॥ २ ॥

२. वरुण, मित्र और अग्नि जिन तनूनपात नामक अग्नि का, प्रतिदिन तीन बार करके, यज्ञ करते हैं, वेही हमारे इस जल-कारण यज्ञ को वृष्टि आदि फल दें ।

प्रदीधितिर्विश्ववाराजिगानिहोतारमिळःप्रथमंयजध्वै ।

अच्छानमोभिर्दृषमंवन्दध्वैसदेवान्यक्षादिषितोयजीयान् ॥ ३ ॥

प्र । दीधितिः । विश्ववारा । जिगाति । होतारम् । इळः ।
 प्रथमम् । यजध्वै अच्छ । नमःऽभिः । वृषभम् । वन्दध्वै ।
 सः । देवान् । यक्षत् । इषितः । यजीयान् ॥ ३ ॥

विश्ववाराविश्वैर्जनैर्वरणीया दीधितिः स्तुतिः दीप्तिर्वा होतारं देवानामाह्वतारमग्निप्रजि-
 गाति जिगातु प्रकर्षेणगच्छतु प्रथमंमुख्यंअच्छआभिमुख्येन वृषभंसंपदांवार्षितारंवन्दध्वैव-
 न्दितुंयोग्यमितिशेषः अग्निमोभिः नमस्कारैः सह इळः इषः हवीरूपाण्यन्वानियजध्वै यष्टुंपी-
 णयितुंप्रजिगातु प्रकर्षेणगच्छन्तु इषितः अस्माभिःप्रेरितः यजीयानयष्टुतमः सोमिर्देवान्
 यक्षतयजतु ॥ ३ ॥

३. देवों के आह्वानकारी अग्नि के पास सर्वजन-प्रिय स्तुति गमन
 करे । इला, प्रसन्नता उत्पन्न करने के लिए, प्रधान, अतीव अभीष्टवर्षा
 और वन्दनीय अग्नि के पास जायें । यज्ञकर्म में कुशल अग्नि, हमारे
 द्वारा प्रेरित होकर यज्ञ करें ।

ऊर्ध्वोवागातुरध्वरे अकार्यूर्ध्वाशोर्चीषिप्रस्थितारजांसि ।
 दिवोवानाभान्यसादिहोतास्तृणीमहिदेवव्यचाविबर्हिः ॥ ४ ॥

ऊर्ध्वः । वाम् । गातुः । अध्वरे । अकारि । ऊर्ध्वा । शोर्चीषि ।
 प्रस्थिता । रजांसि । दिवः । वा । नाभा । नि । असादि ।
 होता । स्तृणीमहि । देवव्यचाः । वि । बर्हिः ॥ ४ ॥

वायुवयोः अग्निश्चबर्हिश्चउभौवामित्युच्येते समिदादिभिः सहितस्यैवाग्नेर्देवतात्वात् ऊ-
 र्ध्वः उन्नतः गातुर्यज्ञमार्गः अध्वरेयज्ञे अकारि आश्रयःक्रियते शोर्चीषिअर्चिष्मन्तिरजां-
 सिहवीषिऊर्ध्वाऊर्ध्वप्रस्थिता प्रस्थितानिगतानिसन्तिहोताग्निर्दिवः दीप्यमानस्ययागगृहस्य
 नाभा नाभौ मध्यप्रदेशेन्यसादिनिषीदति देवव्यचाः देवैर्व्यासंबर्हिश्च चार्थेवाशब्दः विस्तृणी-
 महि विशेषेणस्तृणीषुः ॥ ४ ॥

४. अग्नि और बर्हिरूप अग्नि के लिए यज्ञ में एक उन्नत मार्ग
 किया हुआ है । वीप्तिपुस्त हव्य ऊपर जाता है । वीप्तिमान् यज्ञ-गृह
 के नाभिप्रदेश में होता उपविष्ट हैं । हम देवों के द्वारा व्याप्त कुश
 को बिछायेंगे ।

सप्तहोत्राणिमनसावृणानाङ्गन्तोविश्वंप्रति यन्नुतेन ।

नृपेशसोविदथेषुप्रजाताअभीर्दमंयज्ञविचरन्तपूर्वीः ॥ ५ ॥ २२ ॥

सप्त । होत्राणि । मनसा । वृणानाः । इन्वन्तः । विश्वम् । प्रति ।
 यन् । ऋतेन । नृपेशसः । विदथेषु । प्र । जाताः । अग्नि ।
 इमम् । यज्ञम् । वि । चरन्त । पूर्वीः ॥ ५ ॥ २२ ॥

मनसावृणानाः प्रार्थ्यमानाः ऋतेन उदकेन विश्वं इन्वन्तः प्रीणयन्तः देवाः सप्त होत्राणि
 होतृणां वषट्कर्तृणां कर्माणि प्रतियन् प्रतिगच्छन्ति अतः परं द्वारांस्तुतिः नृपेशसः नररूपाः विद-
 थेषु यागेषु जाताः उत्पन्नाः पूर्वीर्बह्वचः विग्रहवत्यो यज्ञद्वाराभिमानिन्यो देवताः इममस्मदीयं यज्ञं
 विचरन्त विचरन्तु ॥ ५ ॥

५. जल-द्वारा संसार के प्रसन्नकर्त्ता देवता लोग सप्त यज्ञ में
 जाते हैं । वे अकपट चित्त से याचित होकर नररूपी यज्ञजात (अग्नि-
 रूप यज्ञ-द्वार-द्वय) प्रत्यक्ष होकर हमारे इस यज्ञ में आयें ।

आभन्दमाने उपसा उपाके उत स्मयेते तन्वा विरूपे ।

यथानो मित्रो वरुणो जुजोष दिन्द्रो मरुत्वान् उत वामहोभिः ॥ ६ ॥

आ । भन्दमाने इति । उपसौ । उपाके इति । उत । स्मयेते इति ।

तन्वा । विरूपे इति विरूपे । यथा । नः । मित्रः । वरुणः ।

जुजोषत् । इन्द्रः । मरुत्वान् । उत । वा । महः ऽग्निः ॥ ६ ॥

भन्दमाने स्तूयमाने उपाके परस्परं संगते उषसानक्ता अन्योन्यापेक्षया द्विवचनं नक्तो-
 षसौरान्यहनी आ आगच्छतां उत अपिच विरूपे पृथग्रूपे तन्वा प्रकाशरूपेण शरीरेण स्मयेते
 प्रकाशेते मित्रो वरुणः उत वा अपिच इन्द्रः मरुत्वांश्च नोस्मान् यथा जुजोषत् यथा सेवेत तथा
 महोभिस्तेजोभिर्युक्तेन्द्र मेधावापृथिव्यौ कुरुताम् ॥ ६ ॥

६. स्तूयमान अग्निरूप रात और दिन, परस्पर-संगत होकर
 अथवा पृथक् रूप से, सशरीर प्रकाशित होकर आयें । मित्र, वरुण
 अथवा इन्द्र हमें जिस रूप से अनुगृहीत करते हैं, तेजस्वी होकर, उसी
 रूप को धारण करें ।

अथ सप्तमी-

दैव्या होतारा प्रथमान्युञ्जे सप्त पृक्षासः स्वधया मदन्ति ।

ऋतं शंसन्त ऋतमिह आहुः नुव्रतं व्रतपादीध्यानाः ॥ ७ ॥

दैव्या । होतारा । प्रथमा । नि । ऋञ्जे । सप्त । पृक्षासः । स्वधया ।

मदन्ति । ऋतम् । शंसन्तः । ऋतम् । इत् । ते । आहुः । अनु ।

व्रतम् । व्रतः ऽपाः । दीध्यानाः ॥ ७ ॥

दैव्यादिव्यौ प्रथमाप्रथमौमुख्यौ होतारा आह्वातारौ अग्नी न्युंजे प्रसाधयामि ऋतमुद-
कंशंसन्तः आशंसमानाः सप्तपृक्षासःपृक्षमन्त्रं तद्वन्तऋत्विजः तमग्निंस्वधयासोमेनहविषामदन्ति
मादयन्ति व्रतपाः व्रतानां कर्मणारक्षितारः दीध्यानादीप्यमानाः अथवास्वकर्मभिरग्निं दीपयन्तः
ऋत्विजः अनुव्रतं व्रतेषु ऋतमित्वा अग्निमेवमाहुः अग्निमेव ऋतभूतमाहुरित्यर्थः एवकारार्थे
इच्छब्दः ॥ ७ ॥

७. में दिव्य और प्रधान अग्निरूप दोनों होताओं को प्रसन्न करता हूँ। यज्ञाभिलाषी, सप्त और अन्नवान् ऋत्विक् लोग हव्य-द्वारा अग्नि को प्रमत्त करते हैं। व्रत के रक्षक और दीप्तिशाली ऋत्विक् लोग प्रत्येक व्रत में यज्ञरूप अग्नि को यह बात बोलते हैं।

आभारतीभारतीभिःसजोषाइळादेवैर्मनुष्येभिरग्निः ।

सरस्वतीसारस्वतेभिर्वाक्त्तिस्रोदेवीर्बहिरेदंसदन्तु ॥ ८ ॥

आ । भारती । भारतीभिः । सजोषाः । इळा । देवैः । मनुष्येभिः ।

अग्निः । सरस्वती । सारस्वतेभिः । अर्वाक् । तिस्रः । देवीः । बर्हिः ।

आ । इदम् । सदन्तु ॥ ८ ॥

भारतीभिः भरतस्य सूर्यस्यसंबन्धिनीभिः अग्निः सजोषाःसंगताभारतीवाक् आग-
च्छतु देवैर्मनुष्येभिः मनुष्यैश्चसंगताःसत्यः इळाचभूमिश्चआगच्छतु अग्निश्चसारस्वतेभिः स-
रस्वतिसंबन्धिभिः मध्यमस्थानैःसहसरस्वतीमाध्यमिकावाक्च आगच्छतु तिस्रोदेवीः
देव्यः वागिळाभारत्यः आगच्छन्तु अर्वागाभिमुख्यं इदंएतत् बर्हिः आसन्दतु आसीदन्तु ॥८॥

८. भारती लोगों (सूर्य-सम्बन्धियों) के साथ अग्नि-रूप भारती आये, देवों और मनुष्यों के साथ इळा आये, अग्नि भी आये। सारस्वतगणों (अन्तरिक्षस्थ घचनों) के साथ सरस्वती भी आये। ये तीनों देवियाँ आकर सम्मुखस्थ कुश पर बैठें।

तन्नस्तुरीपमधपोषयितुदेवत्वष्ट्रिविरराणस्यस्व ।

यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्तग्रावाजायतेदेवकामः ॥ ९ ॥

तत् । नः । तुरीपम् । अध । पोषयितु । देव । त्वष्ट्रः । वि ।

रराणः । स्यस्वेति स्यस्व । यतः । वीरः । कर्मण्यः । सुदक्षः ।

युक्तग्रावा । जायते । देवकामः ॥ ९ ॥

हेदेवत्वष्ट्रः सृष्टिकर्तः विरराणः विशेषेणरममाणःत्वंअधअनन्तरं नोस्मान् तुरीयतारकं
पोषयितुपोषकंतत्पसिद्धरेतः विस्यस्वमोचय यतोविमोचनह्वीरः सत्ववान् कर्मण्यः कर्म-

सुकुशलः सुदक्षः सुबलः युक्तग्रावा अभिषवार्थग्रावयुक्तः सोमसुदित्यर्थः देवकामः देवान् कामयमानः पुत्रो जायते जायेत ॥ ९ ॥

९. अग्निरूप त्वष्टा देव, जिससे वीर, कर्मकुशल, बलशाली, सोमाभिजत्र के लिए प्रस्तर-हस्त और देवाभिलाषी पुत्र उत्पन्न हो सके, सन्तुष्ट होकर तुम हमें वैसा ही प्राण-कुशल और पुष्टिकारी वीर्य प्रदान करो ।

वनस्पतेवसृजोपदेवानग्निर्हविःशमितासूदयाति ।

सेदुहोतासत्यतरोयजातिर्यथादेवानांजनिमानिवेद ॥ १० ॥

वनस्पते । अव । सृज । उप । देवान् । अग्निः । हविः । शमिता ।

सूदयाति । सः । इत् । ऊँ इति । होता । सत्यतरः । यजाति ।

यथा । देवानाम् । जनिमानि । वेद ॥ १० ॥

हेवनस्पते देवानुपावसृज समीपेकुरु शमितापशोःसंस्कर्ता अग्निः वनस्पतिश्चहविः सूदयाति देवान् प्रतिप्रेरयतु सत्यतरः अत्यर्थसत्यः सत्यतरः सत्यस्वरूपः सइत् सएवहोतायजातियजतु यथा यतःकारणात् सएवाग्निः देवानां जनिमानिजन्मानि वेदवेत्ति अतः सएव यजत्वित्यर्थः उपूरणः ॥ १० ॥

१०. अग्निरूप वनस्पति, तुम देवों को पास ले आओ । पशु के संस्कारक अग्नि (वनस्पति) देवों के लिए हृष्य हँ । वे ही यज्ञ-रूप देवता लोगों को बुलानेवाले अग्नि यज्ञ करें; क्योंकि वे ही देवों का जन्म जानते हैं ।

आयास्यमेसमिधानोअर्वाङ्निन्द्रेणदेवैःसरथंतुरेभिः ।

बर्हिर्नआस्तामदितिःसुपुत्रास्वाहदिवाअमृतामादयन्ताम् ॥ ११ ॥ २३ ॥

आ । याहि । अग्ने । समुऽइधानः । अर्वाङ् । इन्द्रेण । देवैः ।

सरथम् । तुरेभिः । बर्हिः । नः । आस्ताम् । अदितिः । सुपुत्रा ।

स्वाहा । देवाः । अमृताः । मादयन्ताम् ॥ ११ ॥ २३ ॥

हेअग्ने अर्वाक् अस्मदभिमुखंसमिधानः समिध्यमानः ज्वालारूपेणदीप्यमानः त्वंआयाहिदेवतारूपेणागच्छ कथमितिउच्यते—नोस्माकंयज्ञंइन्द्रेणदेवैश्चतुरेभिः त्वरमाणैःदेवैः सरथंसमानरथं यथातथा आयाहि किंच सुपुत्राअदितिरपिनोबर्हिः आस्तां अध्यास्तां स्वाहा स्वाहाकारेणयुक्ताअमृताः नित्यादेवाः मादयन्तां तृप्यन्तु ॥ ११ ॥

११. अग्नि, तुम दीप्ति-युक्त होकर इन्द्र और शीघ्रताकारी देवों के साथ एक रथ पर हमारे सामने आओ । सुपुत्र-युक्ता अदिति हमारे कुश पर बैठें । नित्य देवगण अग्निरूप स्वाहाकारवाले होकर तृप्ति प्राप्त करें ।

प्रत्यग्निरुषसइत्येकादशर्चपञ्चमंसूक्तं वैश्वामित्रैष्टुभमाग्नेयं अत्रानुक्रमणिका—प्रत्यग्नि-
रिति । प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरिदमादिसूक्तत्रयस्यविनियोगः सूत्रितंच—प्रत्यग्निरुषसइतित्री-
णीति इळामग्नइतिअस्यउक्तोविनियोगः ।

तत्रप्रथमा—

प्रत्यग्निरुषसश्चेकितानोबोधिविप्रःपदवीःकवीनाम् ।

पृथुपाजदिव्यद्भिःसमिद्धोपद्वारातमंसोवह्निरावः ॥ १ ॥

प्रति । अग्निः । उषसः । चेकितानः । अबोधि । विप्रः । पदवीः ।

कवीनाम् । पृथुपाजाः । देवयत्क्षिः । समइद्धः । अप ।

द्वारा । तमसा । वह्निः । आवरित्यावः ॥ १ ॥

उषसः चेकितानोजानन्विप्रः मेधावीकवीनां क्रान्तदृशां पदवीः मार्गान्गच्छन्
योगिः प्रत्यबोधिप्रतिबुध्यते पृथुपाजाः पृथुतेजाः देवयद्भिर्देवकामैः समिद्धः सम्यक्दीप्तः
सवह्निः तमसः अज्ञानस्यद्वारा आगमनद्वाराणिअपावः अपावृणोतु ॥ १ ॥

१. अग्नि उषा को जानते हैं । मेधावी अग्नि ज्ञानियों के मार्ग
पर जाने के लिए जागते हैं । अत्यन्त तेजस्वी अग्नि देवाभिलाषी
व्यक्तियों के द्वारा प्रदीप्त होकर अज्ञान का द्वार उद्घाटित करते हैं ।

मेद्विर्वावृधेस्तोमेभिर्गीभिःस्तोतृणानमस्यउक्थैः ।

पूर्वीर्ऋतस्यसंदृशश्चकानःसंदूतोअद्यौदुषसोविरोके ॥ २ ॥

प्र । इत् । ऊँ इति । अग्निः । वृधे । स्तोमेभिः । गीःक्षिः ।

स्तोतृणाम् । नमस्यः । उक्थैः । पूर्वीः । ऋतस्य । समइदृशः ।

चकानः । सम । दूतः । अद्यौत् । उषसः । विदरोके ॥ २ ॥

नमस्यः पूज्ययोगिः स्तोतृणांस्तोमेभिः स्तोत्रैर्गीर्भिर्वाग्भिरुक्थैःशसैश्चपववृधेवृद्धिं
प्राप्नोति दूतःदेवानांदूतः सःपूर्वीः बह्वीः ऋतस्यादित्यस्यसंदृशः दीप्तिः चकानः कामयमानः स-
न् उषसः विरोकेविरोचनेप्रातःकालेसमद्यौव सम्यक्द्योतते इदउपूरणौ ॥ २ ॥

२. पूज्य अग्नि स्तोताओं के स्तोत्र, वाक्य और मंत्र-द्वारा वृद्धि
पाते हैं । देव-दूत अग्नि अनेक यज्ञों में दीप्ति प्राप्त करने की इच्छा
से प्रातःकाल प्रकाशित होते हैं ।

अधाय्यभिर्मानुषीषुविश्वपांगर्भोमित्रक्रतेनसाधन् ।

आहर्षतोयजतःसान्वस्थादभूदुविप्रोहव्योमतीनाम् ॥ ३ ॥

अधायि । अग्निः । मानुषीषु । विश्व । अपाम् । गर्भः । मित्रः ।
 ऋतेन । साधन् । आ । हर्यतः । यजतः । सानु । अस्थात् । अभूत् ।
 ॐ इति । विप्रः । हव्यः । मतीनाम् ॥ ३ ॥

मित्रः यजमानानामित्रभूतः ऋतेन सत्येन साधनकामान्साधयन् अपांगर्भोऽग्निः मानुषी-
 पुमनोःसंबन्धिनीषु विश्वप्रजासु अधायिदेवैराहितः किंच हर्यतः स्पृहणीयः यजतो यष्टव्यः सः
 सानुञ्छितं धिष्ण्य उत्तरवेद्याख्यं आस्थात् अध्यतिष्ठत् विप्रः प्राज्ञः अग्निः मतीनां मातृणां स्तो-
 तृणां हव्यः स्तुत्यः अभूत् उपूरणः ॥ ३ ॥

३. यजमानों के मित्र, यज्ञ के द्वारा अभिलाषा पूरी करनेवाले
 और जल के पुत्र अग्नि मनुष्यों के बीच स्थापित हुए हैं। अग्नि
 स्पृहणीय और यजनीय हैं। वे उन्नत स्थान पर बैठे हैं। ज्ञानी अग्नि
 स्तोताओं की स्तुति के योग्य हुए हैं।

मित्रो अग्निर्भवति यत्समिद्धो मित्रो होता वरुणो जातवेदाः ।

मित्रो अध्वर्युरिषिरो दमूना मित्रः सिन्धूनामुत पर्वतानाम् ॥ ४ ॥

मित्रः । अग्निः । भवति । यत् । समऽईद्धः । मित्रः । होता । वरुणः ।
 जातवेदाः । मित्रः । अध्वर्युः । इषिरः । दमूनाः । मित्रः ।
 सिन्धूनाम् । उत । पर्वतानाम् ॥ ४ ॥

इयमृक् अग्निसर्वात्मकत्वेन स्तौति यद्यदा समिद्धोऽग्निः तदामित्रो भवति सूर्यो भवति मित्र-
 एव सन् होता भवति वरुणो भवति जातवेदाः जातप्राज्ञः समित्रः अध्वर्युर्भवति दमूनाः दानमनाः
 दान्तमना वा स एव इषिरः प्रेरको वा युर्भवति उत अपिच सिन्धूनां दीनां पर्वतानां चामित्रः सहा-
 यो भवति ॥ ४ ॥

४. जिस समय अग्नि समिद्ध होते हैं, उस समय मित्र बनते
 हैं। वे ही, मित्र होता और सर्वज्ञ वरुण हैं। वे ही, मित्र,
 दानशील अध्वर्यु और प्रेरक वायु हैं। वे नदियों और पर्वतों के
 मित्र हैं।

पातिप्रियं रिपो अग्रं पदं वेः पाति यद्वा शरणं सूर्यस्य ।

पातिनाभाः सप्तशीर्षाणामग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥ ५ ॥ २४ ॥

पाति । प्रियम् । रिपः । अग्रम् । पदम् । वेः । पाति । यद्वाः ।
 चरणम् । सूर्यस्य । पाति । नाभाः । सप्तशीर्षाणाम् । अग्निः ।
 पाति । देवानाम् । उपमादम् । ऋष्वः ॥ ५ ॥ २४ ॥

ऋषोदर्शनीयोभिः वेःगन्ध्याः सर्वव्याप्तायाः रिपोभूम्याः प्रियंअग्रं प्रथमपदस्थानं पा-
तिरक्षति यद्दोमहान् सूर्यस्यचरणंचरत्यत्रेतिचरणमन्तरिक्षंपाति नाभानाभौ अन्तरिक्षस्यमध्ये
सप्तशीर्षाणंमरुद्गणं पातिदेवानां उपमादं उपमादकं यज्ञंपातिरक्षति ॥ ५ ॥

५. सुन्दर अग्नि सर्वव्याप्त पृथिवी के प्रिय स्थान की रक्षा करते
हैं। महान् अग्नि सूर्य के विहरण-स्थान अन्तरिक्ष की रक्षा करते
हैं। अन्तरिक्ष के बीच मरुतों की रक्षा करते हैं। वे देवों के प्रस-
न्नता-कारक यज्ञ की रक्षा करते हैं।

ऋभुश्चैड्यं चारुनाम विश्वानि देवो वयुनानि विद्वान् ।

ससस्य चर्म घृतवत् पदं वेस्तदिदग्नी रक्षत्यग्रं युच्छन् ॥ ६ ॥

ऋभुः । चक्रे । ईड्यम् । चारु । नाम । विश्वानि । देवः । वयुनानि ।
विद्वान् । ससस्य । चर्म । घृतवत् । पदम् । वेः । तत् । इत् ।

अग्निः । रक्षति । अग्रं युच्छन् ॥ ६ ॥

ऋभुर्महान् विश्वानि सर्वाणि वयुनानि ज्ञातव्यान् पदार्थान् विद्वान् जानन् देवोभिः ईड्यं
स्तुत्यंचारुमनोज्ञानामजलंचक्रे करोति नामेति उदकनाममुपाठाय वेव्याप्तस्य ससस्यस्वपतः शान्त-
ज्वालस्याप्यग्नेः चर्मरूपं घृतवद्दीप्तिमद्भवति सोभिः तज्जलमग्रं युच्छन् अप्रमाद्यन् पदस्थानं र-
क्षतिपालयति इदिति पूरणः ॥ ६ ॥

६. महान् और सारे ज्ञातव्यों के ज्ञाता अग्नि प्रशंसनीय और सुन्दर
जल उत्पन्न करते हैं। अग्नि के निद्रित रहने पर भी उनका चर्म या
रूप दीप्तिमान् रहता है। वे अग्नि सावधानी से उसकी रक्षा करते हैं।

आयोनिमग्निर्घृतवन्तमस्थात्पृथुप्रगाणमुशान्तमुशानः ।

दीद्यानः शुचिर्ऋषवः पावकः पुनः पुनर्मातरानव्यसीकः ॥ ७ ॥

आ । योनिम् । अग्निः । घृतवन्तम् । अस्थात् । पृथुप्रगानम् ।

उशान्तम् । उशानः । दीद्यानः । शुचिः । ऋषवः । पावकः ।

पुनः पुनः । मातरा । नव्यसी इति । कुरिति कः ॥ ७ ॥

उशानः कामयमानोभिः घृतवन्तं दीप्तिमन्तं पृथुप्रगाणं पृथुगीतिं उशान्तं कामयमानं सो-
निस्थानमायतनं आअस्थात् आतिष्ठति दीद्यानोद्योतमानः शुचिर्दर्शनीयः शुद्धोवा ऋषोम-
हान् पावकः अन्येषां शोधयिताभिः मातरामातरोद्यावापृथिव्यौ पुनः पुनः नव्यसीनवतरे कः
करोति ॥ ७ ॥ ७. दीप्तिमान्, विशेष रूप से स्तुत और स्वस्थान-प्रिय अग्नि
अधिरूढ़ हुए हैं। दीप्तिशाली, शुद्ध, महान् और पवित्र अग्नि माता-
पिता द्यावापृथिवी को नवीनतर करते हैं।

अथाष्टमी—

सद्योजातओषधीभिर्ववक्षेयदीवर्धन्तिप्रस्वोघृतेन ।
आपःइवप्रवताशुभमानाउरुष्यदग्निःपित्रोरुपस्थे ॥ ८ ॥

सद्यः । जातः । ओषधीभिः । ववक्षे । यदि । वर्धन्ति । प्रस्वः ।
घृतेन । आपःइव । प्रवता । शुभमानाः । उरुष्यत् । अग्निः ।
पित्रोः । उपस्थे ॥ ८ ॥

सद्योजातोऽग्निः यदियदाओषधीभिः ववक्षेउर्यते तदाप्रवताप्रवणेनमार्गेणगच्छन्त्यः आप-
इवशुभमानाः शोभमानास्ताओषध्यः प्रस्वःफलानिप्रसुवानाःघृतेनोदकेनवर्धन्तिवर्धयन्ति आ-
त्मस्थमग्निम् पित्रोर्द्यावापृथिव्योरुपस्थेमध्यप्रदेशेवर्धमानोऽग्निः उरुष्यत् अस्मान् रक्षतु ॥ ८ ॥

८. जन्म लेते ही अग्नि ओषधियों-द्वारा धृत होते हैं । उस समय
पथ-प्रवाहित जल की तरह शोभित ओषधियाँ जल-द्वारा वर्द्धित होकर
फल देती हैं । माता-पिता द्यावा-पृथिवी के कोड़ में बढ़कर अग्नि हमारी
रक्षा करें ।

उदुघृतःसामेधांयहोअद्यौवर्ष्मन्दिवाअधिनाभापृथिव्याः ।
मित्रोअग्निरीड्योमातरिश्वादूतोवक्षद्यजथायदेवान् ॥ ९ ॥

उत् । ऊँ इति । स्तुतः । समइधां । यहः । अद्यौत् । वर्ष्मन् ।
दिवः । अधि । नाभा । पृथिव्याः । मित्रः । अग्निः । ईड्यः ।
मातरिश्वा । आ । दूतः । वक्षत् । यजथाय । देवान् ॥ ९ ॥

उदतिपादपूरणः स्तुतः अस्माभिःस्तुतः समिधासमिन्धनेनयहोमहान् अग्निः पृथिव्या-
अधि उत्तरवेधां नाभानाभौमध्यप्रदेशे स्थितःसन्दिवाःअन्तरिक्षस्य वर्ष्मन् वर्ष्मणिरूपे उदद्यौत्
द्योतते मित्रः सर्वेषामित्रभूतः ईड्यःस्तुत्यः मातरिश्वा मातरिअन्तरिक्षे श्वसितिप्राणिति सू-
र्यरूपेणचेष्टते इतिमातरिश्वा अथवा मातरिअरण्यां श्वसितिनिवसतीतिमातरिश्वा यथा-
ह्यारुर्कः—मातर्यन्तरिक्षेश्वसितिमातर्यांश्वनितीतिवा । दूतः देवानांदूतःसन् यजथाय यज्ञायदे-
वानावक्षत् आवहतु ॥ ९ ॥

९. हमारे द्वारा स्तुति और दीप्ति-द्वारा महान् अग्नि ने पृथिवी
की नाभि वा उत्तर वेदी पर स्थित होकर अन्तरिक्ष को प्रकाशित
किया है । सबके मित्र और स्तुति-योग्य अरणि-प्रदीप्त अग्नि देवों के
दूत होकर यज्ञ में देवों को बुलायें ।

अथदशमी—

उदस्तम्भीत्समिधानाकंमृष्वो३ग्निर्भवन्नुत्तमोरोचनानाम् ।
यदीभृगुभ्यःपरिमातरिश्वागुहासन्तंहव्यवाहंसमीधे ॥ १० ॥
उत् । अस्तंभीत् । समृद्धिधा । नाकम् । ऋष्वः । अग्निः । भवन् ।
उत्तमः । रोचनानाम् । यदि । भृगुभ्यः । परि । मातरिश्वा ।
गुहा । सन्तम् । हव्यवाहम् । समृद्धिधे ॥ १० ॥

ऋष्वोमहानग्निः समिधातेजसानाकंस्वर्गं उदस्तंभीत् उदस्तभात् रोचनानांशोभनानांते-
जसांमध्ये उत्तमोभवन् उत्कृष्टतमोभवन् मातरिश्वावायुः भृगुभ्यः आदित्यस्परस्मिभ्यः परि
परितः गुहागुहायांसन्तं हव्यवाहं हव्यानां वोढारमग्निं यदियदासमीधेसमैवत तदानाकंअस्त-
भादितिसंबन्धः ॥ १० ॥

१०. जिस समय मातरिश्वा ने भृगुओं वा आदित्य-रश्मियों के
लिए गुहास्थित और हव्य-वाहक अग्नि को प्रज्वलित किया था, उस
समय तेजस्वियों में श्रेष्ठ महान् अग्नि ने तेज-द्वारा स्वर्ग को स्तब्ध
किया था ।

इळामग्नेपुरुदंसंसर्निगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध ।

स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे ॥ ११ ॥ २५ ॥

इळाम् । अग्ने । पुरुदंसम् । सनिम् । गोः । शश्वत्तमम् ।
हवमानाय । साध । स्यात् । नः । सूनुः । तनयः । विजाश्वा ।
अग्ने । सा । ते । सुमतिः । भूतु । अस्मे इति ॥ ११ ॥ २५ ॥
पूर्वव्याख्याता ॥ ११ ॥

११. अग्नि, तुम स्तोता को अनेक कर्मों के हेतुभूत और धेनु-
प्रदात्री भूमि सदा प्रदान करो । हमारे वंश का विस्तारक और सन्तति-
जनयिता एक पुत्र हो । हमारे प्रति तुम्हारा अनुग्रह हो ।

प्रकारवइत्येकादशर्चषष्ठंसूक्तं वैश्वामित्रमाग्नेयं प्रकारवइत्यनुक्रान्तत्वात् प्रातरनुवाका-
श्विनशस्त्रयोःसूक्तविनियोगःपूर्वसूक्तएवप्रत्यग्निरुषसस्त्रीणीत्यनेनेकः आद्याग्नेयेपशौहविषो-
याज्या सूत्रितंच—प्रकारवोमननावच्यमानाएकाचेतत्सरस्वतीनदीनामिति ऐभिरग्नइतिपानी-
वतग्रहस्ययाज्या सूत्रितंच—आग्नीध्रःपानीवतस्ययजतैभिरग्नेसरथंयाहर्वाङ्मितीति ।

तत्रप्रथमा—

प्रकारवोमननावच्यमानादेवद्रीचींनयतदेवयन्तः ।

दक्षिणावाद्वाजिनीप्राच्येतिहविर्भरन्त्यग्र्येधृताची ॥ १ ॥

प्र । कारवः । मनना । वच्यमानाः । देवद्रीचीम् । नयत ।

देवयन्तः । दक्षिणावाद् । वाजिनी । प्राची । एति । हविः ।

भरन्ती । अग्र्ये । धृताची ॥ १ ॥

हेकारवः कर्तारः देवयन्तः देवकायाः यूयमननामननेनमन्त्रेणवच्यमानाः प्रेर्यमाणाः सन्तः देवद्रीचीं देवानश्चर्त्तुं प्रणयत प्रकर्षेणनयत प्रापयत दक्षिणावाद् आहवनीयस्य दक्षिणतः उद्यमानावाजिनीं अचवती प्राचीं प्रागग्राअग्र्येअग्र्यर्थं हविर्भरन्ती हविर्धारयन्ती धृताची धृतेनाकासुक् एतिगच्छति ॥ १ ॥

१. यज्ञकर्त्ता लोग, तुम सोमाभिलाषी हो । मंत्र-द्वारा प्रेरित होकर तुम देवार्चन-साधक स्रुक ले आओ । जिसे आहवनीय अग्नि की दक्षिण दिशा में ले जाया जाता है, जिसके अन्न है, जिसका अन्न भाग पूर्व दिशा में है और जो अग्नि के लिए अन्न धारण करता है, वही धृत-युक्त स्रुक जाता है ।

आरोदसीअपृणाजायमानउतप्ररिक्थाअधनुप्रयज्यो ।

दिवश्चिदग्नेमहिनापृथिव्यावच्यन्तातेवह्नयःसप्तजिह्वाः ॥ २ ॥

आ । रोदसी इति । अपृणाः । जायमानः । उत । प्र । रिक्थाः ।

अध । नु । प्रयज्यो इति प्रयज्यो । दिवः । चित् । अग्ने । महिना ।

पृथिव्याः । वच्यन्ताम् । ते । वह्नयः । सप्तजिह्वाः ॥ २ ॥

हेअग्ने जायमानस्त्वं रोदसीद्यावापृथिव्यौ नुक्षिप्रंआअपृणाः आपूरय उतापिच हे प्रयज्यो प्रयष्टव्य अध अनन्तरं दिवश्चित् दिवश्चअन्तरिक्षात् पृथिव्याश्च महिनामहिना प्ररिक्थाः अतिरिक्थासि अनेनवह्नेरतिशयउक्तः एवंविधस्यतेतव वह्नयः अग्रयः अंशभूता-आहवनीयादयः वच्यन्तामिष्यतां किंविधास्तेसप्तजिह्वाः सप्तजिह्वात्मकाः ॥ २ ॥

२. जन्म के साथ ही तुम द्यावा-पृथिवी को पूर्ण करो । याग-योग्य, महिमा-द्वारा तुम अन्तरिक्ष और पृथिवी से प्रकृष्टतर होओ और तुम्हारे अंशभूत विशिष्ट अग्नि—सप्त जिह्वायें—पूजित हों ।

द्यौश्चत्वापृथिवीयज्ञियासोनिहोतारंसादयन्तेदमाय ।

यद्विशोमानुषीर्देवयन्तीःप्रयस्वतीरीळतेशुक्मर्चिः ॥ ३ ॥

द्यौः । च । त्वा । पृथिवी । यज्ञियासः । नि । होतारम् । सादयन्ते ।
दमाय । यदि । विशः । मानुषीः । देवयन्तीः । प्रयस्वतीः ।
ईळते । शुक्रम् । अर्चिः ॥ ३ ॥

द्यौश्चान्तरिक्षं पृथिवी च यज्ञियासः यज्ञाहो देवाश्च होतारं त्वात्वादमाय दमो यज्ञः तस्मै
अर्थं निषादयन्ते उपशमयन्ति यदि यदामानुषीः मनोःसंबन्धिन्यः देवयन्तीः देवकामाः प्रय-
स्वतीः हविष्मत्यः विशः प्रजाः होतारः शुक्रं दीप्तं अर्चिः अर्चिषं ईळते स्तुवन्ति ॥ ३ ॥

३. अग्नि, तुम होता हो । जिस समय देवाभिलाषी और हव्य-
युक्त मनुष्य तुम्हारे दीप्त तेज की स्तुति करते हैं, उस समय अन्तरिक्ष,
पृथिवी और यज्ञाहं देवगण, यज्ञ-सम्पादन के लिए, तुम्हारी स्तुति
करते हैं ।

महान्तसधस्थे ध्रुव आनिषत्तो अन्तर्द्यावा माहिने हर्यमाणः ।
आस्के सपत्नी अजरे अमृक्ते सबर्दुघे उरुगायस्य धेनू ॥ ४ ॥

महान् । सधस्थे । ध्रुवः । आ । निःसन्तः । अन्तः । द्यावा ।
माहिने इति । हर्यमाणः । आस्के इति । सपत्नी इति सपत्नी ।
अजरे इति । अमृक्ते इति । सबर्दुघे इति सबर्दुघे ।
उरुगायस्य । धेनू इति ॥ ४ ॥

महान् अधिको हर्यमाणः यजमानादिभिः काम्यमानः यद्वा यजमानाय धनं काम्यमानः
अग्निः द्यावान्तर्भूम्योर्मध्ये माहिने महिम्ना युक्ते सधस्थे स्वकीये स्थाने ध्रुवः अचलः सन् आनि-
षत्तः निषण्णो भवति आस्के आक्रमणशीले सपत्नी समानः एकः सूर्यः पतिर्योस्ते सपत्न्यौ अ-
जरे जरारहिते अमृक्ते अन्ये नाहिंसिते सबर्दुघे सवरित्यमृतमुदकं तस्य दोग्ध्यौ द्यावापृथिव्यौ उ-
रुगायस्य पृथुगमनस्य अधिकस्तुतेर्वा अग्नेः धेनू पीणयिन्यौ भवतः ॥ ४ ॥

४. महान् और यजमानों के प्रिय अग्नि, द्यावा-पृथिवी के बीच,
महिमावाले अपने स्थान पर, बैठे हैं । आक्रमणशील, सपत्नीभूता,
जरारहिता, अहिंसिता और क्षीरप्रसविनी द्यावा-पृथिवी अत्यन्त गमन-
शील अग्नि की गायें हैं ।

व्रताते अग्ने महतो महानि तव क्रत्वारो दसी आतन्थ ।
त्वं दूतो अभवो जायमानस्त्वं नेता वृषभ चर्षणीनाम् ॥ ५ ॥ २६ ॥
व्रता । ते । अग्ने । महतः । महानि । तव । क्रत्वा । रोदसी इति ।
आ । तन्थ । त्वम् । दूतः । अभवः । जायमानः । त्वम् । नेता ।
वृषभ । चर्षणीनाम् ॥ ५ ॥ २६ ॥

हेअग्ने महतः सर्वोत्कृष्टस्यतेतव व्रताव्रतानि त्वत्संबन्धीनिकर्माणिमहानिमहान्तिभवन्ति तवक्रत्वाक्रतुनाप्रकाशेनरोदसी द्यावापृथिव्यौ आततन्थ विस्तृतवानसि त्वंदूतोअभवःभव हे वृषभ वर्षणशील त्वंजायमानःसन् चर्षणीनांयजमानानां नेतासि फलप्रापकोसि ॥ ५ ॥

५. अग्नि, तुम सर्वोत्कृष्ट हो। तुम्हारा कर्म महान् है। तुमने यज्ञ-द्वारा द्यावा-पृथिवी को विस्तृत किया है। तुम वृत्त हो। अभीष्टवर्षा अग्नि, उत्पन्न होने के साथ ही तुम यजमान के नेता बनो।

ऋतस्यवाकेशिनायोग्याभिर्घृतस्त्रुवारोहिताधुरिधिष्व ।

अथावहदेवान्देवविश्वान्स्वध्वराकृणुहिजातवेदः ॥ ६ ॥

ऋतस्य । वा । केशिना । योग्याभिः । घृतस्त्रुवा । रोहिता ।

धुरि । धिष्व । अथ । आ । वह । देवान् । देव । विश्वान् ।

सुअध्वरा । कृणुहि । जातवेदः ॥ ६ ॥

हेदेव केशिना प्रशस्तकेशवन्तौ योग्याभिः योजनसाधनभूताभीरज्जुभिर्युक्तौ घृतस्त्रुवा घृतमुदकं क्षरन्तौ रोहितारोहितौ अश्वौ ऋतस्ययज्ञस्य वाशब्दश्चार्थे धुरिचधिष्व धेहियोज-येत्यर्थः अथानन्तरंविश्वान् सर्वान्देवान् रथेसमारोप्य आवह हेजातवेदः तान्स्वध्वरा स्वध्वरान् शोभनानध्वरान् कृणुहिकुरु ॥ ६ ॥

६. द्युतिमान् आग्न, प्रशस्त केशवाले, रज्जुयुक्त और घृतस्त्रावी रोहित नामक दोनों घोड़ों को यज्ञ के सम्मुख योजित करो। अनन्तर तुम सारे देवों को बुलाओ। सर्वभूतज्ञ, तुम उन्हें सुन्दर यज्ञ-युक्त करो।

दिवश्चिदातेरुचयन्तरोकाउषोविभातीरनुभासिपूर्वीः ।

अपोयदग्रउशध्वनेषुहोतुर्मन्द्रस्यपनयन्तदेवाः ॥ ७ ॥

दिवः । चित् । आ । ते । रुचयन्त । रोकाः । उषः । विभातीः ।

अनु । भासि । पूर्वीः । अपः । यत् । अग्ने । उशधक् । वनेषु ।

होतुः । मन्द्रस्य । पनयन्त । देवाः ॥ ७ ॥

हेअग्ने यद्यदा वनेषुअरण्येषु अपःउशधक् कामयमानोदहंश्ववर्तसे तदातेरोकाः त्व-दीयादीमयः दिवश्चिद सूर्यादपि आरुचयन्त आरोचन्ते विभातीः विशेषेणभातीः प्रकाशमानाः पूर्वीःपुराणीः उषःउषसः अनुभासि मन्द्रस्यस्तुत्यस्य होतुःतवरोकान् देवाःस्तोतारः पनयन्त स्तुवन्ति ॥ ७ ॥ ७. अग्नि, जिस समय तुम वन में जल का शोषण करते हो, उस समय सूर्य से भी अधिक तुम्हारी दीप्ति होती है। तुम भली भाँति प्रकाशमान पुरातन उषा के पीछे शोभित होते हो। स्तोता लोग स्तुतियोग्य होता अग्नि की स्तुति करते हैं।

अथाष्टमी—

उरौवायेअन्तरिक्षेमदन्तिदिवोवायेरोचनेसन्तिदेवाः ।
 ऊमावायेसुहवांसोयजत्राआयेमिरेरथ्योअग्नेअश्वाः ॥ ८ ॥
 उरौ । वा । ये । अन्तरिक्षे । मदन्ति । दिवः । वा । ये । रोचने ।
 सन्ति । देवाः । ऊमाः । वा । ये । सुहवांसः । यजत्राः ।
 आयेमिरे । रथ्यः । अग्ने । अश्वाः ॥ ८ ॥

उरौविस्तीर्णे अन्तरिक्षे येदेवामदन्ति हृष्यन्ति दिवःसूर्यस्य रोचनेप्रकाशने आलोके ये देवाः सन्ति ऊमाः ऊमसंज्ञकाः पितरःसन्ति यजत्राः यष्टव्यायेदेवाः सुहवांसः शोभनाह्वानाः आयेमिरे आयच्छन्ति रथ्यःरथिनःतव ये अश्वाःसन्ति हेअग्ने तैःसर्वैःसार्धं आयाहीतिउत्तर-यर्चासंबन्धः वात्रयः पुराणाः ॥ ८ ॥

८. विस्तीर्णं अन्तरिक्षं में जो देवगण हृष्ट हैं, आकाश की दीप्ति में जो सब देवता हैं, 'ऊम' संज्ञक जो यजनीय पितर लोग भली भाँति आहूत होकर आगमन करते हैं, रथी अग्नि के जो सब भद्र हैं—

ऐभिरेमेसरथंयाह्यर्वाङ्गानारथंवाविभवोअश्वाः ।
 पत्नीवतस्त्रिंशतंत्रींश्चदेवाननुष्वधमावहमादयस्व ॥ ९ ॥

आ । एभिः । अग्ने । सरथम् । याहि । अर्वाङ् । नानाः रथम् ।
 वा । विभवः । हि । अश्वाः । पत्नीवतः । त्रिंशतम् । त्रीन् ।
 च । देवान् । अनुष्वधम् । आ । वह । मादयस्व ॥ ९ ॥

हेअग्ने एभिः पूर्वोक्तैर्देवगणैःसार्धं सरथंसमानरथं नानारथंवा आत्मानं त्वद्रथेसमारोप्ययाह्यर्वाङ् अस्मदभिमुखमायाहि यतःकारणात् तेअश्वाः विभवः प्रभवः समर्थाः हिःप-सिद्धौ पत्नीवतः पत्नीभिःसहितान् त्रिंशतंत्रींश्च त्रयस्त्रिंशतदेवांश्च अनुष्वधं बलार्थं अचार्थंवा आवहमादयस्व सोमेनेतिशेषः ॥ ९ ॥

९. अग्नि, उदित सब देवों के साथ एक रथ भयवा नाना रथों पर चढ़कर हमारे सामने आओ; क्योंकि तुम्हारे अश्वगण समर्थ हैं। ३३ देवों को, उनकी स्त्रियों के साथ, अन्न के लिए, ले आओ और सोम-द्वारा हृष्ट करो।

सहोतायस्युरोदसीचिदुर्वीयज्ञंयज्ञमभिधेयंणीतः ।
 प्राचीअध्वरेवतस्थतुःसुमेकैकृतावरीकृतजातस्यसत्ये ॥ १० ॥

सः । होता । यस्य । रोदसी इति । चित् । उर्वी इति ।
 यज्ञम्यज्ञम् । अग्नि । दधे । गृणीतः । प्राची इति ।
 अध्वराइव । तस्थतुः । सुमेके इति सुमेके । ऋतवरी-
 इत्यृतवरी । ऋतज्जातस्य । सत्ये इति ॥ १० ॥

सएवहोताभवति उर्वीविस्तीर्णे रोदसीचिद द्यावापृथिव्यौअपि यस्याग्नेः यज्ञंसर्वं यज्ञं
 वृधेसमृद्धये अग्निगृणीतः प्रशंसतः ऋतजातस्य जातसत्यस्य यस्यहोतुः सुमेके सुरूपे ऋता-
 वरी उदकवत्यौसत्ये सत्यस्वरूपे प्राचीअनुकूले तस्थतुः तिष्ठतः कथमिव अध्वराविव यज्ञा-
 विव ॥ १० ॥

१०. विशाल द्यावा-पृथिवी, प्रत्येक यज्ञ में, समृद्धि के लिए, जिन
 अग्नि की प्रशंसा करती हैं, वे ही देवों के होता, सुरूपा, जलवती
 और सत्यस्वरूपा द्यावा-पृथिवी, यज्ञ की तरह, सत्य से उत्पन्न होता
 अग्नि के अनुकूल हैं ।

इळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध ।

स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसानेसुमतिभूत्वस्मे ॥ ११ ॥ २७ ॥

इळाम् । अग्ने । पुरुदंसम् । सनिम् । गोः । शश्वत्तमम् ।

हवमानाय । साध । स्यात् । नः । सूनुः । तनयः । विजाइवा ।

अग्ने । सा । ते । सुमतिः । भूतु । अस्मे इति ॥ ११ ॥ २७ ॥

इयंपूर्वव्याख्याता ॥ ११ ॥

११. अग्नि, तुम स्तोता को अनेक कर्मों के हेतुभूत और धेनुवात्री
 भूमि सदा हो । हमारे वंश का विस्तारक और सन्ततिजनयिता एक
 पुत्र हो । अग्नि, हमारे प्रति तुम्हारा अनुग्रह हो ।

॥ इविद्वितीयस्याष्टमेसप्तविंशोवर्गः ॥ २७ ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् । पुमर्थीधतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

इतिश्रीमद्वाजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरेणसा-
 यणाचार्येणविरचितेमाधवीयेवेदार्थप्रकाशेऋक्संहिताभाष्येद्वितीयाष्टकेऽष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

द्वितीयाष्टकःसमाप्तः

189, 192311 ਦੇ ਨਵੇ

वैदिक संहिता

- ☆ ऋग्वेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ ऋग्वेद संहिता। मूलमात्र।
- ☆ ऋग्वेद संहिता। भाषामात्र। रामगोविन्द त्रिवेदी
- ☆ ऋग्वेद संहिता। सायणाचार्य कृत भाष्य एव हिन्दी व्याख्या सहित। 1-8 भाग सम्पूर्ण
- ☆ ऋग्वेद संहिता। (प्रथम अध्याय, सूक्त 1-19)
हिन्दी व्याख्या तथा हिन्दी अंग्रेजी अनुवाद। सम्पादक-प्रो. उमाशंकर शर्मा 'ऋषि'
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। सम्पा. श्री दौलतराम गौड़
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। मूलमात्र। (निर्णयसागर संस्करण)
- ☆ शुक्लयजुर्वेद संहिता। पदपाठ-उल्लट-महीधरभाष्य संवलित
तत्त्वबोधिनी हिन्दी व्याख्या सहित। डॉ. रामकृष्ण शास्त्री
- ☆ सामवेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ सामवेद संहिता। सायणभाष्य तथा पं. रामस्वरूप शर्मा 'गौड़' कृत हिन्दी भाषानुवाद सहित।
- ☆ अथर्ववेद संहिता। मूलमात्र (गुटका)
- ☆ अथर्ववेद संहिता। सायणभाष्य तथा पं. रामस्वरूप 'गौड़' कृत हिन्दी भाषानुवाद सहित। 1-8 भाग

चौखम्बा विद्याभवन
वाराणसी